

Digitized by the Internet Archive
in 2023 with funding from
Kahle/Austin Foundation

https://archive.org/details/gtu_32400002991465

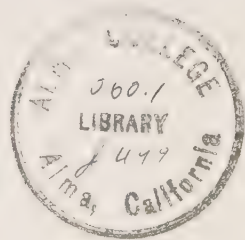
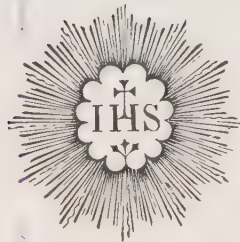
INSTITUTI
SOCIETATIS IESU

VOLUMEN SECUNDUM

INSTITUTUM SOCIETATIS IESU

VOLUMEN SECUNDUM

EXAMEN ET CONSTITUTIONES
DECRETA CONGREGATIONUM GENERALIUM
FORMULAE CONGREGATIONUM

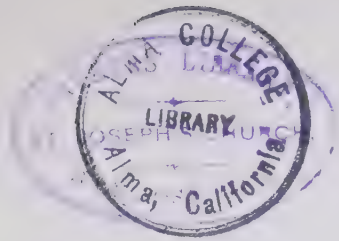

FLORENTIAE
EX TYPOGRAPHIA A SS. CONCEPTIONE
1893

SUMMA TOTIUS VOLUMINIS.

I. INDEX SECUNDI VOLUMINIS.	<i>pag.</i> V.
II. EXAMEN GENERALE CUM DECLARATIONIBUS.	<i>pag.</i> 1.
III. CONSTITUTIONES CUM DECLARATIONIBUS.	<i>pag.</i> 25.
IV. DECRETA CONGREGATIONUM GENERALIUM	<i>pag.</i> 151.
V. CANONES CONGREGATIONUM GENERALIUM	<i>pag.</i> 525.
VI. CENSURAE ET PRAECEPTA	<i>pag.</i> 567.
VII. FORMULA CONGREGATIONIS GENERALIS	<i>pag.</i> 577.
VIII. FORMULA CONGREGATIONIS PROVINCIALIS	<i>pag.</i> 598.
IX. FORMULA CONGREGATIONIS PROCURATORUM	<i>pag.</i> 616.
X. FORMULA CONGREGATIONIS AD ELIGENDUM VICARIUM	<i>pag.</i> 620.

INDEX SECUNDI VOLUMINIS.

	Pag.		Pag.
<i>DILECTIS IN CHRISTO FRATRIBUS SOCIETATIS IESU SALUTEM . . .</i>	IX	PRIMA PARS.	
<i>APPROBATIONES ET CONFIRMATIONES SUMMORUM PONTIFICUM . . .</i>	XIV	De admissione ad probationem.	
EXAMEN.		<i>CAPUT I. De eo qui admittendi facultatem habet.</i>	27
<i>CAPUT I. De Instituto Societatis IESU, et varietate personarum quae in ipsa sunt.</i>	1	<i>CAP. II. De admittendis in Societatem</i>	28
<i>CAP. II. De quibusdam casibus, quos interrogari oportet, an acciderint iis, qui Societatem ingredi petunt.</i>	4	<i>CAP. III. De iis quae impediunt, ne quis in Societatem admittatur</i>	30
<i>CAP. III. De quibusdam interrogationibus ad eos, qui ingredi volunt, magis cognoscendos.</i>	6	<i>CAP. IV. De modo admittendi.</i>	33
<i>CAP. IV. De rebus quibusdam, quas praecipue scire eos convenit, qui in Societatem admittuntur, ex iis, quas in ipsa observare debent.</i>	8	SECUNDA PARS.	
<i>CAP. V. De alio examine, ad particularia aliquanto magis descendente, quod eruditio, et Coadiutoribus spiritualibus, et Scholasticis convenit.</i>	17	Quae ad eos dimittendos pertinet, qui, admissi, parum apti in probatione ad Societatem invenirentur.	
<i>CAP. VI. De alio examine ad solos Coadiutores accommodato</i>	19	<i>CAP. I. Qui dimitti possint, et per quos.</i>	35
<i>CAP. VII. De alio examine, Scholasticis accommodo, ac in primis antequam in Scholasticos admittantur.</i>	21	<i>CAP. II. De causis, propter quas dimitti aliquem conveniat</i>	37
<i>CAP. VIII. De alio examine indifferentibus accommodo</i>	22	<i>CAP. III. De modo dimittendi.</i>	39
CONSTITUTIONES.		<i>CAP. IV. Quomodo se gerat Societas cum iis, qui sua sponte recederent, vel quos ipsa dimitteret.</i>	41
<i>PROOEMIUM Constitutionum</i>	25	TERTIA PARS.	
		De iis conservandis et promovendis, qui in probatione manent.	
		<i>CAP. I. De conservatione in iis, quae ad animam et profectum in virtutibus pertinent</i>	43
		<i>CAP. II. De conservatione corporis.</i>	51
		QUARTA PARS.	
		De iis, qui in Societate retinentur, instruendis in litteris et aliis, quae ad proximos iuvandos conferunt.	
		<i>PROOEMIUM</i>	53

	Pag.		Pag.
<i>CAP. I. De memoria habenda Fundatorum et bene de Collegiis meritorum</i>	55	<i>CAP. II. Quales esse debeant qui admittendi sunt</i>	87
<i>CAP. II. De iis, quae ad res temporales Collegiorum pertinent.</i>	56	<i>CAP. III. De modo admittendi ad professionem.</i>	89
<i>CAP. III. De Scholasticis, qui in Collegiis constituentur</i>	59	<i>CAP. IV. De admittendis Coadiutoribus formatis et Scholasticis.</i>	90
<i>CAP. IV. De Scholasticis admissis conservandis.</i>	60		
<i>CAP. V. De doctrina, cui Scholastici Societatis studere debent.</i>	62	SEXTA PARS.	
<i>CAP. VI. Quomodo iuventur Scholastici ad has Facultates bene addiscendas</i>	64	De iis, qui admissi et in corpus Societatis cooptati sunt, quod ad ipsorum personas attinet.	
<i>CAP. VII. De scholis Collegiorum Societatis.</i>	68	<i>CAP. I. De iis, quae ad obedientiam pertinent</i>	93
<i>CAP. VIII. De Scholasticis instituendis in iis, quae ad proximos suos iuvandos pertinent .</i>	69	<i>CAP. II. De iis, quae ad paupertatem, quaeque eam consequuntur, pertinent</i>	95
<i>CAP. IX. De Scholasticis a studio litterarum educendis.</i>	71	<i>CAP. III. De iis rebus, in quibus occupari et a quibus abstinere debent qui in Societate sunt .</i>	99
<i>CAP. X. De gubernatione Collegiorum</i>	72	<i>CAP. IV. De auxilio, quod morientibus in Societate praestatur; et de suffragiis post mortem .</i>	101
<i>CAP. XI. De Universitatibus in Societate admittendis.</i>	75	<i>CAP. V. Quod Constitutiones peccati obligationem non inducunt.</i>	102
<i>CAP. XII. De scientiis, quae tradendae sunt in Universitatibus Societatis.</i>	76		
<i>CAP. XIII. De modo et ordine praedictas Facultates tractandi.</i>	77	SEPTIMA PARS.	
<i>CAP. XIV. De libris, qui praelegendi sunt</i>	79	De iis, quae pertinent ad admissos in corpus Societatis ad proximorum utilitatem per vineam Domini distribuendos.	
<i>CAP. XV. De cursibus et gradibus.</i>	80	<i>CAP. I. De missionibus Summi Pontificis.</i>	103
<i>CAP. XVI. De iis, quae pertinent ad bonos mores</i>	81	<i>CAP. II. De missionibus Superioris Societatis</i>	106
<i>CAP. XVII. De Officialibus vel Ministris Universitatis</i>	83	<i>CAP. III. De libera ad hanc vel illam partem projectione . .</i>	110
		<i>CAP. IV. Quibus in rebus Domus et Collegia Societatis proximum adiuvant</i>	111
QUINTA PARS.		OCTAVA PARS.	
De iis, quae ad admittendum in corpus Societatis pertinent.		De iis, quae conferant ad eorum, qui dispersi sunt, cum suo Capite et inter se mutuam unionem.	
<i>CAP. I. De admissione; et quis, et quando debeat admittere . . .</i>	85	<i>CAP. I. De iis, quae iuvant ad unionem animorum</i>	113

	Pag.
<i>CAP. II. Quibus in casibus Congregatio generalis fieri debeat.</i>	118
<i>CAP. III. Qui debeant congregari.</i>	119
<i>CAP. IV. Ad quem spectet Congregationem generalem indicare.</i>	121
<i>CAP. V. De loco, tempore et modo congregandi.</i>	122
<i>CAP. VI. De modo deliberationis, cum de electione Generalis agitur.</i>	123
<i>CAP. VII. De modo in deliberationibus tenendo, quando in Congregatione generali, non de electione Praepositi, sed aliis de rebus agitur.</i>	126

NONA PARS.

De iis, quae ad Caput Societatis et gubernationem ab eo descendentes pertinent.

<i>CAP. I. Quod Praepositum Generale, et quidem perpetuum, dum vixerit, esse oporteat.</i>	127
<i>CAP. II. Qualis esse debeat Praepositus Generalis.</i>	128
<i>CAP. III. De auctoritate Praepositi Generalis erga Societatem, ac de officio eius.</i>	130
<i>CAP. IV. De auctoritate vel providentia, quam Societas habere debet erga Praepositum Generalem.</i>	134
<i>CAP. V. De modo, quo procedere debet Societas in iis, quae ad Praepositum Generalem pertinent.</i>	136
<i>CAP. VI. De iis, quae iuvare poterunt Praepositum Generalem, ut suo officio bene fungatur.</i>	138

DECIMA PARS.

De modo, quo conservari et augeri totum corpus Societatis in suo bono statu possit.	142
---	-----

<i>FORMULA VOTORUM SIMPLICIUM, quae Professi emittunt post professionem.</i>	146
--	-----

DECRETA

CONGREGATIONUM GENERALIUM.

<i>PRAEFATIO AD LECTOREM.</i>	149
Decreta Congregationis I.	
<i>Ante electionem.</i>	151
<i>Post electionem.</i>	159
Decreta Congregationis II.	
<i>Ante electionem.</i>	188
<i>Post electionem.</i>	193
Decreta Congregationis III.	
<i>Ante electionem.</i>	216
<i>Post electionem.</i>	219
Decreta Congregationis IV.	
<i>Ante electionem.</i>	246
<i>Post electionem.</i>	247
Decreta Congregationis V.	262
Decreta Congregationis VI.	289
Decreta Congregationis VII.	315
Decreta Congregationis VIII.	344
Decreta Congregationis IX.	360
Decreta Congregationis X.	372
Decreta Congregationis XI.	377
Decreta Congregationis XII.	387
Decreta Congregationis XIII.	404
Decreta Congregationis XIV.	411
Decreta Congregationis XV.	421
Decreta Congregationis XVI.	425
Decreta Congregationis XVII.	433
Decreta Congregationis XVIII.	438
Decreta Congregationis XIX.	446

APPENDIX.

CONGREGATIONES GENERALES

IN ALBA RUSSIA HABITAE.

Decreta Congr. Polocensis I.	450
Decreta Congr. Polocensis II.	453
Decreta Congr. Polocensis III.	456
Decreta Congr. Polocensis IV.	458
Decreta Congr. Polocensis V.	462
Decreta Congregationis XX,	
<i>a restituta Societate I.</i>	467
Decreta Congregationis XXI,	
<i>a restituta Societate II.</i>	476

	Pag.
Decreta Congregationis XXII, a restituta Societate III. . .	483
Decreta Congregationis XXIII, a restituta Societate IV. . .	496
Decreta Congregationis XXIV, a restituta Societate V. . .	513

CANONES

CONGREGATIONUM GENERALIUM.

Canones Congregationis I. . .	525
Canones Congregationis II. . .	530
Canones Congregationis III. . .	538
Canones Congregationis IV. . .	541
Canones Congregationis V. . .	545
Canones Congregationis VI. . .	549
Canones Congregationis VII. . .	552
Canones Congregationis VIII. . .	557
Canones Congregationis IX. . .	560
Canones Congregationis X. . .	563
Canones Congregationis XI. . .	564

CENSURAE ET PRAECEPTA.

CAPUT I. Quae pertinent ad electionem Praepositi Generalis, Vicarii et Assistentium, et ad Congregationem generalem, Procuratorum et provincialem. . .	567
CAP. II. Quae pertinent ad Institutum nostri conservationem . . .	569
CAP. III. Censurae, quae pertinent ad Religionem et religiosa vota in communi.	570
CAP. IV. Censurae et praecepta, quae pertinent ad vota in particulari	572
CAP. V. Reliquae censurae et praecepta	572

FORMULAE CONGREGATIONUM.

FORMULA CONGREGATIONIS GENERALIS.

CAPUT I. In quibus casibus cogenda sit Congregatio generalis. . .	577
CAP. II. De iis, quae in Congre-	

	Pag.
gatione generali pro eligendo Generali Praeposito in locum demortui ante quatrimum informationum agenda sunt . . .	577
CAP. III. De iis, quae in quatri-duo ante electionem fieri debent.	583
CAP. IV. De iis, quae ipso die electionis observanda sunt. . .	585
CAP. V. Quid agendum, si Generalis in ipsa Congregatione aut paulo post e vivis decedat . . .	588
CAP. VI. Quo pacto procedendum sit in caeteris casibus initio propositis.	589
CAP. VII. Methodus procedendi in Congregatione generali quando-cumque in ea, peracto principali negotio, aut statim a principio de aliis rebus agitur. . .	590
CAP. VIII. De electione Assistentium.	595
CAP. IX. De electione Admonitoris.	597

FORMULA CONGREGATIONIS PROVINCIALIS.

CAPUT I. Quando et per quem Congregationes provinciales cogendae sunt.	598
CAP. II. Qui et quot congregari debeant.	599
CAP. III. De modo procedendi ante electionem mittendorum . . .	604
CAP. IV. De electione mittendorum.	608
CAP. V. De rebus tractandis post electionem.	612

FORMULA CONGREGATIONIS PROCURATORUM.

CAPUT I. De iis, quae agenda sunt ante Congregationem et in ipsa Congregatione Procuratorum. . .	616
CAP. II. De iis, quae Procuratores, postquam electi fuerint, agere debent.	618

FORMULA CONGREGATIONIS
AD ELIGENDUM VICARIUM SOCIETATIS. 620

DILECTIS IN CHRISTO FRATRIBUS
SOCIETATIS IESU
SALUTEM *

EN vobis tandem, Fratres in Christo Iesu dilectissimi, quae communibus omnium nostrum votis summopere expetebantur, Constitutiones Societatis nostrae, omni ex parte absolutae et promulgatae. Quae etsi serius, quam desiderabamus, in lucem prodeunt; id tamen necessaria et utilissima ratione factum est, ut maturiori videlicet consilio et maiori devotione atque diligentia conscriberentur, et diuturniori experientia probatae magis in posterum confirmarentur. Nam cum ad eas condendas Sedes Apostolica Societati in eius institutionis et confirmationis litteris facultatem ita dedisset, ut, simul atque conditae primum et approbatae ab ea fuissent, eo ipso apostolica auctoritate et approbatae et confirmatae censerentur: cumque ipsa Societas per varias tunc mundi regiones dispersa, et gravissimis fidei ac religionis negotiis occupata esset, suo primo auctori et institutori, Patri nostro, inquam, Ignatio sanctae memoriae in Urbe manenti hoc conscribendarum et ferendarum Constitutionum negotium iure optimo demandavit. Is vero impositum atque in se susceptum munus tam diligenter, tam sapienter sancteque obivit, ut per multos annos in hanc unam curam potissimum incumberet, et multis lacrimis, ferventissimis precibus, assiduis Missarum sacrificiis Spiritus Sancti

* Haec epistola, a P. Petro Ribadeneira, ut fertur, conscripta, primae Constitutionum editioni olim praefixa fuit; postea vero omissa, quod nonnulli, teste Sacchinio, existimarunt nihil Constitutionibus addendum, quod non edidisset Ignatius. Sed quum alia atque alia successivis Constitutionum et Instituti editionibus vel praemissa vel superaddita necessario sint, nihil amplius obstare visum est, quominus perinsigne hoc monumentum, a primis Patribus approbatum, pristino suo loco restituatur.

unctionem a Domino efflagitaret, ut, illo inspiratore et duce, id, quod humano consilio non poterat, divino munere consequeretur. Itaque Constitutiones omnes et omnes earum partes summis laboribus confecit et suis numeris absolvit. Sed, qua erat Pater ille admirabili prudentia et singulari animi modestia praeditus, cum intelligeret diversas esse diversarum regionum consuetudines, et non omnia omnibus convenire; Societatis porro ut unus color et una facies ubique esset, et Constitutiones, ut ratae atque stabiles haberentur, omnibus omnium Provinciarum moribus, quoad eius fieri posset, quadrare oportere, et rursus non tantum sibi tribueret, ut suo modo, sensu et arbitrato in re tanta uti vellet; anno iubilaei 1550 omnibus fere Patribus Professis, qui tunc superstites erant (Romam enim venerant), Constitutiones a se conscriptas ostendit, et discutiendas tradidit; et iis, quae ab illis tunc notata fuere, et aliis multis, quae quotidiana experientia docebat, observatis, tandem anno 1553 in Hispaniam promulgandas transmisit; quod aliis quoque locis, non tamen omnibus, factum est; ut paulatim periculum fieret, quam appositae ad omnium Provinciarum mores essent, et usus confirmaret id, quod ratio antea constituerat.

Quod etsi satis omnino superque erat ut Constitutiones reverenter a nobis susciperentur, tamen, ut tenacius adhuc nostris animis haerent, extremam illis manum Congregatio generalis imposuit, quando anno 1558 proxime elapso universa Societas, ut in defuncti Patris Nostri Ignatii locum Praepositum Generalem substitueret, in Urbem convenit. Qua quidem electione rite sanctaeque transacta, cum totius generalis Congregationis iudicio Constitutiones examinandae committerentur, magna sunt ab illa veneratione susceptae, et communi consensu atque studio confirmatae. Fuit autem tunc approbatum Constitutionum exemplum, ex autographo Patris Nostri Ignatii exscriptum; et quoniam hispanico idiomate idem eas Pater conscripserat, considerandae versionis in latinam linguam factae cura a Congregatione P. Praeposito nuper electo aliisque nonnullis, qui ad eam rem idonei videbantur, demandata est. Qui diligenter eam cum hispanico exemplari contulerunt, et non verbum verbo, sed sensum sensui ita ad unguem reddere studuerunt, ut proprietatis ac elegantiae

latini sermonis non magnam, in quibusdam praesertim locis, habendam esse rationem existimarint; quin potius, vetustissimum ac probatissimum omnium artificum morem sequuti, quaedam, quae propria sunt nostrae Religionis, propriis etiam vocabulis exponere sunt conati. Accessit ad haec, quod, cum Sanctissimus Dominus noster Paulus, divina providentia Papa iv, examinandas duobus Reverendissimis Cardinalibus Constitutiones nostras tradidisset, illi integras nobis, et ne verbo quidem mutato, reddiderunt: postea vero eius Sanctitas non praesenti modo Congregationi, sed universae etiam Societati ubicumque terrarum commoranti, apostolicam benedictionem impartiit, omnesque gratias, ac privilegia et indulta, per praedecessores Pontifices concessa, rursus confirmavit, et auctoritate apostolica stabilivit. Quae cum ita sint, non dubitamus, Fratres in Christo Iesu dilectissimi, hasce Constitutiones, tot calculis sententiisque probatas, vobis observandas proponere et publicare, et quidem auctoritate Reverendissimi in Urbe Vicarii, et Magistri sacri Palatii, quibus excudendorum librorum cura a Summo Pontifice commissa est, praelo excusas, ut describendi tot exemplaria taedio, et errorum, qui in describendo obrepunt, vitato periculo, et facilius et emendatius ad vestras manus perveniant.

Ad harum autem Constitutionum promptam et perfectam omnique ex parte observationem, quid ego vos, Fratres, vestra sponte currentes et incitatos impellam aut inflammem? Ipsa siquidem nostrae vocationis gratia et sanctum vitae propositum, quod, DEO inspirante, concepimus, plurimum apud nos ponderis habere debet, ut, cum nostrae professionis rationem intellexerimus et toto cordis affectu complexi fuerimus, omni deinceps studio et contentione animi, quod recepimus, praestare, et gratiae supernae vocationis respondere nitamur. Haec autem gratia in ea formula nostri Instituti continetur, quae litteris apostolicis declaratur. Sed quia illae universim, potius quam singillatim, nostrae vocationis et Instituti rationem comprehendunt; idcirco Constitutiones necessario condensae videbantur, quae pro rerum varietate distinctius et uberius singula persequerentur. In iis itaque nostrae Societatis nervi, in iis Religionis firmamenta, in iis vincula illa continentur, quibus constrictum et compactum totum hoc corpus esse debet, ut in illo coelestis spiritus et di-

vina gratia, quae vera est Religionis vita, permaneat. Hic exemplum, quod imitetur; viam, quam insistamus; lucem, quam sequamur; perfectionem, ad quam adspiremus; speculum denique inveniemus, in quo conversationem nostram intueamur; ut pro se quisque absolutam omnium virtutum et perfectionis imaginem, quam in hisce Constitutionibus depictam cernimus, ad vivum moribus et vitae sanctimonia exprimamus. Hinc singuli, quae ad informationem nostri, quae ad proprii status munera rite obeunda pertinent, alacriter petamus. Hinc, qui Superiores sunt, petant, quomodo praelucere aliis, quam sancte et sollicite subditos moderari, Novitios probare, rudes expolire, imbecillos confirmare, robustos exercere, omnes denique ad perfectionem verbo et exemplo perducere debeant. Hinc discant inferiores Superiores suos reverenter colere, amare ut parentes, vereri ut magistros, eorum iussis devotissimis animis obedire, consiliis credere, monitis obtemperare, in eis postremo Christum sibi praecipientem intueri. Hinc intelligant Praeceptores quas et qua methodo disciplinas tradant, quibus exercitationibus discipulorum animos confirment, et virtutibus, non minus quam litteris, instituant. Hinc Scholastici studiorum suorum finem agnoscant, et, ne fervor spiritus illorum occupationibus vel obruatur vel intepescat, discant orationem cum lectione, pietatem cum doctrina, voluntatis denique affectum cum intellectus meditatione coniungere. Quid iam de nostris ad res temporales Coadiutoribus dicam? Nonne et ipsi in Constitutionibus pinguntur, bonae conscientiae, quieti, tractabiles, perfectionis amatores, ad devotionem propensi, et Marthae sorte contenti? Nam spiritualium rerum Coadiutores, cum universae virtutis studiosi, tum vero strenui, constantes, zelo animarum salutis succensi esse debent. Professi vero, ut reliquos ordine et gradu antecellunt, sic exemplo et coelesti quadam conversatione superent oportet; et, tamquam morti destinati, eo sint animo, ut ad minimum Summi Pontificis et Christi in terris Vicarii nutum, cui se peculiari quodam voto obxstrinxerunt, quovis terrarum, quovis gentium, sive ad Turcas, sive ad Indos, ad infideles iuxta atque fideles, laetissimi, ut Christum annuntient, proficiscantur, summique beneficii loco, ut re vera est, ducant sanguinem suum et vitam hanc momentaneam profundere, ut, qui redempti sunt Christi sanguine, in

sempiterna et immortalī vita pergaudeant. Omnes denique nos Constitutiones ad perfectionem informant, et quibus armis muniti contra tres impotentes et infestissimos hostes nostros depugnemus, erudiunt, ac docent concupiscentiae carnis castitatem, concupiscentiae oculorum paupertatem, superbiae vitae obedientiam esse opponendam. Atque, ut nihil de castitatis, qua angelicam puritatem pro nostra imbecillitate iubemur imitari, nihil de paupertatis observatione dicam, quae tam est exacta, ut non reditus, non possessiones, sed ne perpetuas quidem eleemosynas vel ecclesiae vel Domus Professorum procurare possint; obedientiam certe, qua praecipuam atque nobilissimam nostri partem in Religione Deo consecramus, tam expeditam, tam devotam, tam perfectam et suis partibus omnibus consummatam Constitutiones nostrae a nobis exigunt, ut ne latum quidem, quod dicitur, unguem a Superiorum praescripto declinemus; ut non solum actio praeeptum, et voluntas voluntatem, sed, quod difficilius est, intellectus etiam noster in iis, quae ad obedientiam pertinent, Superioris intellectum sequatur. Atque, ut paucis multa dicam, homines mundo crucifixos, et quibus mundus ipse sit crucifixus, Constitutiones nostrae nos esse volunt; homines, inquam, novos, qui suis se affectibus exuerint, ut Christum induerent; sibi mortuos, ut iustitiae viverent; qui, ut D. Pauli verbis utar, in laboribus, in vigiliis, in ieiuniis, in castitate, in scientia, in longanimitate, in suavitate, in Spiritu Sancto, in charitate non ficta, in verbo veritatis, se DEI ministros exhibeant, et per arma iustitiae a dextris et a sinistris, per gloriam et ignobilitatem, per infamiam et bonam famam, per prospera denique et adversa, magnis itineribus ad coelestem patriam contendant. Haec est summa, hic scopus nostrarum Constitutionum.

Quare obsecro vos, Fratres in Domino, ut digne ambulemus vocatione, qua vocati sumus; et, ut hanc vocationem agnoscamus, legamus et relegamus hasce divino munere nobis oblatas Constitutiones, et nocturna diurnaue manu versemus; in iis ediscendis, meditandis, observandis, mutua inter nos aemulatione certemus. Sic enim fiet ut concordet nostra vita cum nomine, et professio sentiatur in opere. Valete in Christo.

Romae, in aedibus Societatis IESU, 1559.

APPROBATIONES ET CONFIRMATIONES SUMMORUM PONTIFICUM.

GREGORIUS XIII *Institutum Societatis; à Paulo III et Iulio etiam III confirmatum, et a Paulo IV diligentissime examinatum, nec non a Concilio Tridentino commendatum, non modo laudat, sed ipse etiam illud, atque Constitutiones et statuta approbat et confirmat in haec verba: Motu proprio, certaue scientia nostra, et de Apostolicae potestatis plenitudine; laudabile huiusmodi Institutum, ac praedicta caeteraque omnia dictae Societatis privilegia, facultates, exemptiones, immunitates, gratias et indulta, tam a praedictis quam aliis praedecessoribus Nostris, et etiam a Nobis concessa; Constitutiones quoque et statuta, qualiacumque sint ea omnia, ac si ad verbum praesentibus insererentur, pro expressis habentes, auctoritate Apostolica, tenore praesentium, approbamus et confirmamus; supplentes omnes iuris et facti defectus, si qui intervenerint in praedictis Constitutionibus et statutis, etc. In litteris Apostolicis datis kalendis Februarii anno salutis humanae MDLXXXII. Approbat etiam in Constitutione ASCENDENTE, dat. octavo kalendas Iunii MDLXXXIV.*

Idem Institutum atque Constitutiones et statuta approbavit et confirmavit fel. rec. Gregorius XIV in sua constitutione quarto kalendas Iulii, anno Domini MDXCI. Paulus V in litteris pridie nonas Septembris datis anno MDCVI. Clemens XIII in constitutione septimo idus Ianuarii MDCLXIV, Pius VII in constitutione edita septimo idus Augusti anno MDCCCXIV, et postremo Leo XIII in litteris die decimo tertio Iulii datis, anno MDCCCLXXXVI.

EXAMEN ET CONSTITUTIONES

SOCIETATIS IESU

CUM DECLARATIONIBUS

PRIMUM AC GENERALE

E X A M E N

IIS OMNIBUS

QUI IN SOCIETATEM IESU ADMITTI PETENT * PROPONENDUM.

* A

CAPUT I.

DE INSTITUTO SOCIETATIS IESU,

ET VARIETATE PERSONARUM QUAE IN IPSA SUNT.

1. **H**AEC minima Congregatio, quae a Sede Apostolica, prima sui institutione, Societas Iesu nominata est, primum fuit approbata per felicis memoriae Paulum Papam III anno 1540, et per eundem postmodum 1543 confirmata, ac rursus per Iulium III illius successorem anno 1550: ut interim omittantur diversae litterae apostolicae, in quibus de ea sermo habetur, et ei variae facultates, supposita magna approbatione et confirmatione, conceduntur.

2. Finis *a]* huius Societatis est, non solum saluti et perfectioni propriarum animarum cum divina gratia vacare, sed cum eadem impense in salutem et perfectionem proximorum incumbere.

3. Ad hunc finem melius consequendum, *b]* tria vota in ea, obedientiae, paupertatis et castitatis emittuntur; *c]* sic paupertatem accipiendo, ut nec velit, nec possit redditus ullos ad suam sustentationem, nec ad quid-

vis aliud habere. Quod non tantum in particulari de unoquoque, sed etiam de ecclesiis et Domibus Societatis professae est intelligendum.

d] Nec etiam, quamvis aliis sit licitum, pro Missarum sacrificiis, vel praedicationibus, vel lectionibus, vel ullius sacramenti administratione, vel quovis alio pio officio ex iis, quae iuxta suum Institutum Societas potest exercere, stipendium *1]* ullum vel eleemosynam, quae ad compensationem huiusmodi ministeriorum dari solent, ab alio quam a Deo, ob cuius obsequium omnia pure facere debent, possunt admittere.

4. Et *e]* quamvis habeat Societas Collegia et * Domos Probationis redditibus dotatas ad Scholasticorum sustentationem, antequam in Societatem professam vel eius Domos recipiantur; *f]* non possunt tamen huiusmodi redditus in usum alium, iuxta litteras apostolicas in Constitutionibus declaratas, expendi: nec *2]* Domus

d] *Inf.* c. 4 n. 27.
P. 4 c. 7 n. 3.
c. 15 n. 4.
c. 17, **F.**
P. 6 c. 2 n. 7, **G.**
P. 7 c. 4 n. 4, **B.**
P. 10 n. 5.

1] C. 5 d. 29.
C. 12 d. 39.
C. 22 d. 42, 43.

e] P. 6 c. 2.

* B

f] P. 4 c. 2 n. 5.
c. 10 n. 1.
P. 6 c. 2 n. 3.
P. 9 c. 3 n. 18.
c. 4 n. 7.
P. 10 n. 5.

2] C. 7 d. 50.

Professorum, nec aliquis eorum, aut etiam Coadiutorum eisdem uti poterit.

g] P. 5 c. 3 n. 3, C.
P. 7 c. 1 n. 1, B.

5. Professa g] itidem Societas, praeter tria vota dicta, votum facit expressum Summo Pontifici, ut Vicario qui nunc est vel pro tempore fuerit, Christi Domini nostri; nimirum ad proficiscendum sine excusatione, h] non petito viatico, quocumque gentium eius Sanctitas iusserit, inter fideles vel infideles, ad res, quae ad divinum cultum et religionis christianae bonum spectant.

h] P. 6 c. 2 n. 13, I.
P. 7 c. 1 n. 3.

6. Caeterum ratio vivendi in exterioribus iustas ob causas, maius Dei obsequium semper intuendo, i] communis est: nec 3] ullas ordinarias poenitentias vel corporis afflictiones ex obligatione subeundas habet; sed illas assumere quivis poterit, quae sibi videbuntur (k] cum * approbatione Superioris) ad maiorem sui spiritus profectum convenire; et l] quas propter eundem finem Superiores eis poterunt imponere.

i] P. 6 c. 2 n. 15, 16.
3] C. 1 d. 96.

k] P. 8 c. 1 n. 12.
P. 6 c. 3 n. 1.

* C

l] Inf. c. 4 n. 33.
P. 3 c. 1 n. 15.

m] P. 5 c. 1, A.

* D

n] Inf. n. 11.
c. 4 n. 17.
c. 5 n. 8.

o] P. 5 c. 3.
n. 1, 2, 3.

p] P. 5 c. 2 n. 2.

q] P. 5 c. 2 n. 1.
P. 10 n. 7.

r] Inf. c. 6 n. 1,
2, 3, 8.
P. 5 c. 4 n. 1, 2, 3.

7. Personarum m] autem, quae admittuntur in hanc Societatem generaliter sumptam, * quatuor sunt classes, si finem, quem ipsa spectat, intueamur: n] tametsi omnes qui ingrediuntur, quod ad ipsos attinet, quartae classis esse debent, de qua dicitur.

8. In primis o] aliqui admittuntur, ut professionem in Societate, quatuor solemnibus votis, ut dictum est, emissis, faciant, peractis prius experimentis et probationibus debitis: et hos sufficienter in p] litteris eruditos, ut in Constitutionibus postmodum dicetur, et in vita q] ac moribus diu, quemadmodum haec vocatio exigit probatos, et omnes ante professionem Sacerdotes esse oportet.

9. Secundae r] classis sunt, qui in Coadiutores, ad divinum servi-

tium et Societatis auxilium in rebus spiritualibus vel temporalibus, admittuntur; et ii quidem, post experimenta et probationes, vota simplicia obedientiae, paupertatis et castitatis, omisso quarto ad Summum Pontificem pertinente et alio quovis solemniori, debent emittere: s] qui sua sorte contenti esse debent, intelligentes eos in conspectu Creatoris et Domini nostri magis mereri, qui maiori charitate se impendunt auxilio et obsequio omnium ex amore divinae maiestatis, sive in rebus altioribus, sive in aliis inferioribus et humilioribus.

s] Inf. c. 6 n. 5, 6.
P. 1 c. 2 n. 2.
P. 5 c. 4 n. 5.

10. Tertiae t] classis sunt, qui in Scholasticos admittuntur, si ingenio et reliquis dotibus ad studia convenientibus praediti inveniantur; ut, u] postquam docti evaserint, v] in Societatem ingredi, et Professi vel Coadiutores, prout iudicabitur expedire, esse valeant. Hi x] autem, ut Scholastici Societatis approbati censeantur, post experimenta et probationes, eadem y] tria vota simplicia paupertatis, castitatis et obedientiae, cum 4] promissione ingrediendi Societatem in altero prius dictorum modorum, ut in Constitutionibus videbitur, ad maiorem Dei gloriam emittent.

t] P. 4 c. 3 n. 1, 2.
P. 5 c. 2 n. 5.

u] P. 5 c. 2 n. 2.

v] Inf. c. 7 n. 1.
P. 5 c. 4, E.

x] Inf. c. 7 n. 1.
P. 4 c. 3 n. 3.

y] Inf. c. 7 n. 1.
P. 4 c. 3 n. 3.
P. 5 c. 1, A.
c. 4 n. 4.

4] C. 5 d. 5
C. 7 d. 32.

11. Quartae z] classis sunt, qui indeterminate ad id admittuntur, ad quod idonei esse temporis successu inveniuntur; nondum statuente Societate ad quem ex dictis gradibus eorum talentum magis sit accommodatum. Illi a] autem indifferentes ingredientur ad quemvis ex dictis gradibus, qui Superiori videatur: et b] ex parte sua omnes, ut dictum est, eadem animi dispositione ingredi oportet.

z] Inf. c. 8.

a] Inf. c. 8 n. 1.

b] Sup. n. 7.
Inf. c. 4 n. 17.

12. Ad haec, antequam quisquam admittatur ad professionem, vel sim-

* E

f] Inf. c. 4 n. 16,
41. c. 6 n. 8.
P. 4 c. 3 n. 3.
c. 4 n. 5.
P. 5 c. 1 n. 3.
c. 4 n. 3, 6.

d] Inf. c. 4 n. 16.
c. 6 n. 8.
P. 5 c. 1 n. 3.

e] Inf. c. 4 n. 43
P. 5 c. 1 n. 3, c.

* F

f] P. 1 c. 4 n. 4.
P. 3 c. 2, c.
P. 6 c. 2, m.

g] Inf. c. 4 n. 41.
P. 1 c. 4 n. 5, e.

* (†)

h] P. 1 c. 4 n. 1, A.

5] C. 2 d. 14.

* H

i] Inf. c. 4 n. 41.

k] P. 1 c. 1 n. 3.
c. 4 n. 1.

plicia vota Coadiutorum vel Scholasticorum, superius dicta, secundum Institutum nostrum emittere teneatur, * c] biennium integrum ad probationem habebit: et, ut admittantur Scholastici ad quemvis ex prioribus gradibus Professorum vel Coadiutorum formatorum, d] unum adhuc annum post absoluta sua studia exspectabunt: e] quod tempus, cum Superiori visum fuerit, poterit prorogari.

13. Hoc medio tempore duorum annorum, f] in quo * habitus ullus certus Societatis non sumitur, ante praefinitum tempus, in quo votis eos ligari in Societate oportet, g] videre unusquisque et considerare debet diplomata apostolica Instituti Societatis, et * Constitutiones ac Regulas, quas in ea est observaturus, idque non semel. Primum enim id fiet, h] dum in Domo primae Probationis erunt; in quam, qui Societatem ingredi volunt, 5] hospitum more ad duodecim vel quindecim dies, ut res suas melius considerent, solent admitti, antequam in Domum vel Collegium Societatis ad * cohabitandum aliis et inter eos versandum ingre-
diantur. Secundo id fiet, i] sex mensibus experimentorum et probationis elapsis. Tertio, post alios sex menses; et sic deinceps, donec professionem, qui studiis absolutis Professus, et tria vota, qui Coadiutor, et tria itidem vota cum sua promissione, qui Scholasticus approbatus est futurus, emit-
tat. k] Quod ideo fit, ut utrimque maiori cum claritate et cognitione in Domino nostro procedatur, et ut quanto fuerit magis probata singulorum constantia, tanto stabiliores ac firmiores sint in divino servitio et vocatione prima, ad gloriam et honorem divinae maiestatis.

DECLARATIONES IN CAPUT I.

A. Hoc a] examen, ut plurimum, omnibus proponi solet, postquam in Domum primae Probationis ingrediuntur. Si tamen in aliquo particulari dictaret ratio aliud examen brevius esse proponendum, aut hoc ipsum relinquendum ut legatur, nullo postulato responso ad ea quae continet, vel si satis alioqui notus est qui ingreditur; non necesse erit iuxta hoc examen procedere. Id tamen ille, b] cui examinandi munus committitur, cum Superiore conferat, et eius iudicium sequatur. c] Ante autem, quam Domi recipiantur, fere semper de quibusdam rebus maioris momenti, praesertim de iis quae solent excludere, examinari eos oportebit.

B. Huiusmodi Domus Probationis velut membra sunt Collegiorum, d] ubi admitti et probari ad tempus solent, qui postmodum in Collegiis sunt constituendi.

C. Hoc Superiori iudicandum relinquatur. Ille autem vices suas Confessario, vel aliis, quando expedire censuerit, poterit delegare.

D. Praeter haec 6] quatuor genera personarum, nonnulli ad e] solemnem professionem trium votorum tantum, iuxta litteras apostolicas Iulii III, admittuntur.

E. Quamvis f] biennii tempus praefigatur, tamen nec libertas, nec devotio, nec utilitas illa spiritualis vel meritum, quod consequi solent qui Christo Domino nostro se obstringunt, illis adimitur, qui ante id tempus vota sua offerre volent: licet conveniat sine Superioris facultate ea non emitti. Nec tamen, quod ea emisierint, propterea ante ordinarium tempus admittentur ad professionem, vel in Coadiutores formatos, vel in Scholasticos approbatos.

a] P. 1 c. 1, D.
c. 4 n. 5, E.

b] P. 1 c. 1 n. 3.

c] P. 1 c. 1, D.
c. 4, D.

d] P. 1 c. 4 n. 6.
P. 4 c. 2, D.

e] C. 1 d. 21.

e] P. 5 c. 2 n. 3.
c. 3 n. 5, 6.

f] P. 3 c. 1, T.
P. 5 c. 4 n. 5, 6.

F. *Quamvis habitus nullus certus sed compendium quoddam earum, ubi sit, discretioni tamen eius, qui curam habet Domus, relinquitur, an cum eisdem vestibibus, quas ex saeculo tulerunt, incedere sint permittendi; an cum aliis eas permutari oporteat: aut, cum dederentur, an aliae tribuantur, quae magis convenient, vel ipsis, ut, qua parte opus habent, iuventur, vel domui, ut eorum opera uti possit.*

g] P. 1 c. 4. E.

G. Non g] oportebit Constitutiones universas ab iis, qui novi accedunt, legi;

H. Dicitur, ad cohabitandum aliis, et inter eos versandum; quia in ingressu, duodecim vel quindecim dies vel usque ad viginti, seorsum in Domo primae Probationis teneri solent; h] ut in prima parte Constitutionum videbitur.

h] P. 1 c. 4 n. 1. A.

CAPUT II.

* A

DE QUIBUSDAM * CASIBUS, QUOS INTERROGARI OPORTET, AN ACCIDERINT IIS, QUI SOCIETATEM INGREDI PETUNT.

1. **E**x iis casibus, de quibus honestas ob causas omnes interrogari oportet, a] primus est, recessisse a gremio Sanctae Ecclesiae, fidem abnegando; vel in errores contra ipsam sic incurrando, ut damnatus ob aliquam propositionem haeticam quis fuerit; vel ut * suspectus haeresis per sententiam publicam declaratus; vel si infamis ob excommunicationem tamquam schismaticus, sprete auctoritate et providentia Sanctae Matris Ecclesiae, exstiterit.

a] P. 1 c. 3 n. 3. A, B.

* B

2. Secundus b] est, homicidium aliquo tempore perpetrasse, vel publice * c] infamem propter enormia peccata fuisse.

b] P. 1 c. 3 n. 4. C.

c] P. 1 c. 3 n. 4. D.

* C

d] P. 1 c. 3 n. 5. E.

f] C. 1 d. 129.

C. 13 d. 7.

3. Tertius d] est, habitum sumpsisse alicuius 1] Religionis Fratrum vel Clericorum, vitam aliquandiu in obedientia cum eis agendo, sive emissa, sive non emissa professione; vel Eremitam cum vestibibus monachalibus fuisse.

4. Quartus e] est, vinculo matrimonii consummati, vel servitutis legitimae ligatum esse.

e] Inf. c. 3 n. 5. C. P. 1 c. 3 n. 6. F. P. 2 c. 2 n. 5.

5. Quintus f] est, infirmitatem pati, unde obscurari vel parum sanum iudicium ei reddi soleat; vel dispositionem notabilem ad huiusmodi infirmitatem habere.

f] P. 1 c. 3 n. 7.

6. Praedicti g] casus impedimenta sunt, cum quorum aliquo 2] nemo in Societatem admitti potest: cum nobis in Domino videatur, praeter alias causas, quod, qui in eam sunt ingressuri ad bene et fideliter evangelizandum, et in agro Domini verbum divinum seminandum, eo aptiora ad id instrumenta erunt, quo minus primi et secundi defectus notam habuerint, propter consuetam multis et communem infirmitatem.

g] Inf. A. P. 1 c. 3 n. 2. G. P. 2 c. 2. B. P. 4 c. 3 n. 2.

2] C. 7 d. 42.

Cum tertio etiam non admittuntur; quod nobis in Domino videatur, eum, qui bonus christianus sit, de-

bere firmum esse in sua prima vocatione: praesertim cum illa tam sit sancta; in qua scilicet quis, universo saeculo relicto, se totum dedicat maiori servitio et gloriae sui Creatoris et Domini. Postremo sic nobis persuademus, praeterquam quod maior sit futura aedificatio proximorum, eo melius in Domino, ipsius gratia aspirante, conservari posse omnes Professos, Coadiutores atque Scholasticos, quo magis liberi fuerint ab huiusmodi impedimentis, ac veluti unius coloris et similitudinis omnes.

Nullus etiam admittitur cum duobus ultimis impedimentis. Nam quartum esset cum detrimento proximorum, si uxoris vel domini consensus non obtineretur, aliaque circumstantiae, prout ratio iuris exigit, observarentur. Quintum etiam in damnum esset non mediocre ipsius Societatis.

7. Si aliquod ex his impedimentis in quoquam detegeretur, non est quod ulterius in interrogationibus procedatur; sed qui Examinatoris officio fungitur, *h*] quoad eius fieri poterit, eundem consolando, * dimittat: si nullum esset tale, ulterius examine-
* D
* E
tur * sequenti modo.

DECLARATIONES IN CAPUT II.

A. QUAMVIS ea quae sequuntur, impedimenta sint, quae a] a Societate

excludunt, tamen non ut impedimenta proponi debent, donec veritas eliciatur. Qui enim duceretur desiderio ingrediendi Societatem, accipere occasionem posset veritatem celandi, si haec impedimenta esse intelligeret, etc. Et nihilominus admoneri Confessarium oportet, ut si quis vere non respondisset, eius conscientiam de ea re b] exstimulet.

b] Inf. c. 3, A.

B. Qui suspectus esset de opinione aliqua erronea in re ad catholicam fidem pertinente, constat, quamdiu suspicio manet, eum non esse admittendum.

C. Haec infamia eo in loco excludit, ubi ea exstat. Qui tamen in remotissimis locis in eam incidisset; cum omnino ad divinum servitium se recepisset, huiusmodi infamia eum a Societate non excluderet: quamvis eandem in huiusmodi hominis probatione magis circumspectam reddere debeat.

D. Caeterum, c] si in eo dona aliqua DEI illustriora cernerentur, ille, qui examinandi munere fungitur, antequam eum dimittat, rem cum Superiore conferat.

c] P. 1 c. 3, G.

E. Ordo examinis est, in primis *prosequi id, de quo omnes interrogantur: secundo, de quo speciatim litterati: tertio, de quo etiam specialiter illi, qui in Coadiutores: quarto, de quo illi, qui in Scholares: quinto, de quo illi, qui ut indifferentes admittuntur. Et primo quidem attingitur, quod ad personas pertinet; deinde, quod illis est observandum.*

h] P. 1 c. 4 n. 2.

a] Sup. n. 6.

CAPUT III.

DE QUIBUSDAM INTERROGATIONIBUS AD EOS, QUI INGREDI VOLUNT,
MAGIS COGNOSCENDOS.

* A

1. **A**D MAIOREM personarum notitiam aliqua sunt interroganda, quibus * vere omnino et sincere respondere oportet: et, si quid erit, quod secretum requirat, id observabitur, ut par erit et interrogato placuerit. Incipiendo itaque a nomine, interrogetur primum: Quo nomine vocetur: Quot annos natus sit: Quae sit eius patria.

1] C. 5 d. 52, 53.
C. 6 d. 28.

2. An sit ex legitimo matrimonio, nec ne: quod si ex illegitimo, quo pacto id sit, interrogetur. Num a progenitoribus iam olim christianis, 1] an a modernis descendat.

An aliquis ex eius progenitoribus notatus fuerit vel declaratus ob aliquem errorem contra nostram christianam religionem, et quomodo id sit.

* B

An patrem habeat et matrem; et quae sint eorum nomina: quae conditio, et officium, et modus vivendi sit illis: et an rerum temporalium * penuria premantur, an illarum commoditate potiantur, et quo pacto id habeat.

3. Si quo tempore in difficultatem vel dubium aliquod incideret circa aes alienum, vel quod teneatur subvenire parentibus vel consanguineis, in spirituali vel corporali vel quavis alia temporali necessitate constitutis, eos invisendo, vel alia ratione;

num, proprio sensu ac iudicio depositi, conscientiae vel iudicio Societatis, vel sui Superioris id velit relinquere, ut, cum statuerit ille quod in Domino iustum esse senserit, ei acquiescat.

4. Quot fratres et sorores habeat, et quis eorum sit status, num matrimonii, an alius: Quod officium aut vivendi modum habeant.

5. Num aliquando * verba ediderit, quae ad matrimonium illum obligare videantur, et quo pacto id sit. An habuerit vel habeat filium aliquem.

* C

6. Num habeat a] aes alienum, aut civiles obligationes: quod si habeat, quantae et quales eae sint.

a] P. 1 c. 3 n. 15, L.
P. 2 c. 2 n. 5.

7. Num didicerit artem aliquam mechanicam. Num legere et scribere sciat: et si scit, probetur quo modo utrumque faciat, si aliunde non sciretur.

8. Num b] habuerit vel habeat morbum aliquem occultum vel manifestum, et qualem; eum speciatim interrogando, num vexationem aliquam stomachi vel capitis, vel quodvis aliud impedimentum naturale, seu defectum in aliqua sui parte patiatur. Et hoc, non solum interrogetur, sed, quoad fieri potest, inspiciatur.

b] P. 1 c. 3 n. 15.

9. Num aliquos Ordines ecclesiasticos susceperit. Num aliquam obli-

gationem voti habeat, quale est peregrinationis, vel aliud quodcumque.

10. Quem modum, vel animi pro-
pensionem habuerit in tenera aetate,
et postea hucusque ad res suae con-
scientiae salutiferas: primum circa
orationem, quoties orare solebat in-
terdiu et noctu, quibus horis, qua
corporis compositione, quibus oratio-
nibus, et cum qua devotione vel sen-
su spirituali.

Quo modo se habuerit circa au-
diendas Missas, et alia divina officia,
et conciones. Quo modo circa lectio-
nem rerum piarum, et bonorum vi-
rorum familiaritatem. Quo modo circa
meditationem vel considerationem re-
rum spiritualium.

11. Interrogetur, an habuerit vel
habeat conceptus aliquos vel opinio-
nes, ab iis differentes, quae commu-
nius ab Ecclesia et Doctoribus ab
eadem approbatis tenentur: c] et si
quando huiusmodi opiniones animum
subierint, 2] num paratus sit ad iu-
dicium suum submittendum, sentien-
dumque, ut fuerit constitutum in
Societate de huiusmodi rebus sentire
oportere.

12. Interrogetur, an quibusvis in
scrupulis, vel difficultatibus spiritua-
libus, vel aliis quibuscumque, quas
patiat vel aliquando pati contige-
rit, se diiudicandum relinquet, et ac-
quiescet * aliorum de Societate, qui
doctrina et probitate sint praediti,
sententiis.

13. An omnino decreverit saecu-
lum relinquere et consilia Domini
nostri Iesu Christi sequi.

Quam dudum decreverit, in gene-
re scilicet, mundo renuntiare. Post-
quam id apud se statuit, an in ea
animi sententia remissior factus fue-
rit, et quatenus. A quo tempore de-

sideria haec renuntiandi saeculo et
consilia Christi Domini nostri sequen-
di, suboriri ei coeperint; vel quibus si-
gnis, aut causis ad id moventibus, ei
in mentem venerint.

14. Num d] deliberatum habeat
animi propositum vivendi et morien-
di in Domino cum hac et in hac So-
cietate Iesu Creatoris et Domini no-
stri: et a quo tempore, ubi, et per
quem, primum ad id motus fuerit.

Si negaret se a quoquam de So-
cietate motum fuisse, progrediendum
erit ulterius: si affirmaret se fuisse
motum (quamvis licite, et cum me-
rito moveri potuisset); ad maiorem
tamen ipsius utilitatem spiritualem
fore videtur, si tempus ei aliquod prae-
scribatur, ut, ea de re cogitando, Crea-
tori et Domino suo se totum com-
mendet, perinde ac si nullus de So-
cietate ipsum movisset; ut maiori cum
robore spiritus procedere ad maius
obsequium et gloriam divinae maie-
statis possit.

15. Si post huiusmodi considera-
tionem senserit ac iudicaverit sibi
valde convenire Societatis ingressum
ad maiorem laudem et gloriam DEI,
et ut melius saluti et perfectioni, tum
animae suae, tum proximorum suo-
rum incumbat; et postulaverit in eam-
dem nobiscum in Domino admitti;
tunc ulterius in examine procedi po-
terit.

DECLARATIONES IN CAPUT III.

A. *OBLIGATIO* a] vera 3] dicendi in
examine, ad peccatum esse debet; et qui-
dem eidem, cui, quod celatum est, ape-
riendum erat, vel qui eius locum teneat,
reservatum; ut fraus evitetur, quae lo-
cum habere posset, si quis sincere suo
Superiori animum suum non declararet;

d] P. 1 c. 4 n. 8.
P. 5 c. 1, A.

c] P. 3 c. 1, O.

2] C. 5 d. 6, 50 n. 2.

* D

a] Sup. c. 2, A.
3] C. 7 d. 43.

unde incommoda, et quidem in totius Societatis non mediocriter detrimentum, possent oriri.

B. Si praesens et extrema necessitas auxilii eorum urgeret; constat, huiusmodi admitti non debere. Raro tamen huiusmodi necessitas solet accidere.

b] *Sup. c. 2 n. 4.*
P. 1 c. 3 n. 6.

C. Si spopondisset per verba de praesenti, b] matrimonium consummando, vel modo aliquo pari; duceretur is quantum habere impedimentum, cum quo nemo in Societatem admitti potest, nisi adsint conditiones illae, quae exigi solent, ut coniugatus Religionem ingredi possit.

4] *C. 1 d. 22.*

D. Personarum huiusmodi 4] electio, quibus se iudicandum relinquere debet is, qui in huiusmodi difficultatibus versatur, penes Superiorem erit, si subdito ea placuerit; vel penes subditum, si Superior eam approbaverit: cui si in casu

aliquo, et propter causam aliquam iustam, videretur ad DEI obsequium fore, maiusque auxilium illius, qui huiusmodi difficultatibus laborat, ut aliquis, vel etiam plures eorum, qui iudicaturi sunt de eis, extra Societatem assumantur, permitti poterit: electione tamen, vel saltem approbatione eorum penes Superiorem, ut dictum est, manente. Si difficultates huiusmodi ad personam ipsius Superioris pertinerent, electio vel approbatio, de qua diximus, penes Consultores erit. Qui tamen Praeposito Generali vel Provinciali inferior esset, sine alicuius eorum facultate, licet Rector sit Collegii vel alicuius Domus Praepositus, nec constituere poterit nec permittere, ut huiusmodi difficultates ad suam personam pertinentes arbitrio aliorum extra Societatem subiiciantur.

CAPUT IV.

DE REBUS QUIBUSDAM, QUAS PRAECIPUE SCIRE EOS CONVENIT, QUI IN SOCIETATEM ADMITTUNTUR, EX IIS, QUAS IN IPSA OBSERVARE DEBENT.

1. **P**ROPONATUR illis, quod haec mens fuerit eorum qui primi in hanc Societatem convenerunt, ut in eam ii admitterentur, qui saeculo renuntiassent et DEI servitio se omnino mancipare, sive in hac sive in alia Religionem, statuissent. a] Quocirca quicumque Societatem ingredi volent, antequam in Domo aliqua vel Collegio eius vivere sub obedientia incipiant, debent omnia bona temporalia, quae habuerint, distribuere, et renuntiare, ac disponere de iis quae ipsis obvenire possent. Eaque distributio primum in

a] *Inf. n. 3.*

res debitas et obligatorias, si quae fuerint, et tunc, quam citissime fieri potest, providere oportebit: si vero tales nullae fuerint, in pia et sancta opera fiet, iuxta illud: *Dispersit, dedit pauperibus*; et illud Christi: *Si vis perfectus esse, vade, et vende omnia quae habes, et da pauperibus, et sequere me*; dispensando tamen haec bona 1] iuxta propriam devotionem, et a se omnem fiduciam submovendo eadem ullo tempore recuperandi.

2. Quod b] si statim propter aliquas honestas causas bona non relin-

1] *C. 2 d. 23.*

b] *Inf. n. 3, 5.*
P. 3 c. 1 n. 7, 25.
P. 4 c. 4, E.
P. 6 c. 2, H.

quet, promittat se prompte relicturum omnia, ut dictum est, post unum 2] ab ingressu absolutum annum, quandocumque per Superiorem iniunctum ei fuerit in reliquo temporis probationis: quo completo, ante professionem Professi, et ante tria vota publica Coadiutores, re ipsa relinquere, ac pauperibus, ut dictum est, dispensare debent, ut consilium evangelicum, quod non dicit, da consanguineis, sed pauperibus, perfectius sequantur; et ut melius exemplum omnibus exhibeant inordinatum erga parentes affectum exuendi, et incommoda inordinatae distributionis, quae a dicto amore procedit, declinandi; atque ut, ad parentes et consanguineos recurrendi, et ad inutilem ipsorum memoriam aditu praecluso, firmiter et stabilius in sua vocatione perseverent.

3. Si c] tamen dubitaretur, num maioris foret perfectionis dare vel renuntiare consanguineis huiusmodi bona, quam aliis, propter parem vel maiorem ipsorum penuriam, et iustas alias ob causas; nihilominus, ad declinandum errandi in huiusmodi iudicio periculum, quod ab affectu sanguinis solet proficisci, contenti esse debent negotium hoc 3] arbitrio * unius, duorum, aut trium, qui vita et doctrina commendentur, quos unusquisque cum Superioris approbatione elegerit, relinquere, et in eo conquiescere, quod illi perfectius et ad maiorem Christi Domini nostri gloriam esse censebunt.

Interrogetur itaque, num d] placeat ei statim, sicuti dictum est, bona sua distribuere; vel certe num e] paratus sit ad huiusmodi distributionem, quandocumque, exacto primo anno, per Superiorem ei fuerit iniunctum.

4. Admoneantur, quod, post ingressum in Domum, nemo f] pecuniam apud se nec apud amicum aliquem externum in eodem loco habitantem habere potest; quin potius eam in pia opera dispenset, vel asservandam ei tradat, cui cura huiusmodi domi commissa est: qui g] quidem, quidquid unusquisque feret, scribendum curabit, ut id sciri possit, * si quando scitu opus fuerit.

Interrogentur itaque, num aliquam habeant pecuniam, et an eam dispensare, ut dictum est, sint contenti.

5. Admoneantur itidem, si ecclesiastici sint, quod, postquam in Societatis corpus ut Professi vel Coadiutores cooptati fuerint, nulla ecclesiastica beneficia possunt retinere: et h] quod tempore probationis, post primum annum absolutum, ut superius diximus, 4] quandocumque Superiori visum fuerit, ea relinquere debent, iuxta i] suam devotionem, vel ei qui contulit resignando, vel ad pia opera applicando, vel alioqui dignis viris, quibus haec instrumenta sint ad Dei obsequium, conferri curando. k] Quod si consanguineis conferenda esse viderentur, id non facient, nisi ab uno, duobus, aut tribus, ut superius dictum est, iudicetur, quod id magis conveniat, et ad maius Dei obsequium sit futurum.

6. Cum l] autem communicatio, quae cum amicis et sanguine iunctis verbo aut scripto fit, potius ad quietis perturbationem, quam ad eorum, qui spiritui vacant, profectum, praesertim in initiis, facere soleat; interrogentur, num contenti sint cum huiusmodi non communicare, nec litteras accipere, nec scribere, nisi aliqua m] occasione Superiori aliter videretur: et quamdiu domi fuerint, num contenti sint, ut

f] P. 3 c. 1 n. 7.
P. 6 c. 2, H.

g] P. 1 c. 4 n. 6.

* B

h] Sup. n. 2.
P. 6 c. 2, H.

4] C. 1 d. 140.
C. 5 d. 19.
C. 7 d. 17 n. 4.
i] P. 3 c. 1 n. 7.

k] Sup. n. 3.
P. 3 c. 1, G.

l] P. 3 c. 1 n. 2.

m] P. 3 c. 1 n. 2, B.
P. 1 c. 4 n. 4.

videantur litterae omnes, et quae ipsi scribentur, et quas ipsi aliis scribent, ei, cui huiusmodi munus commissum est; cura relicta, ut eas det, vel non det, quemadmodum in Domino nostro magis expedire iudicabit.

7. Unusquisque eorum, qui Societatem ingrediuntur, consilium illud Christi sequendo: *Qui dimiserit patrem*, etc. existimet sibi patrem, matrem, fratres et sorores, et quidquid in mundo habebat relinquendum; immo sibi dictum existimet verbum illud: *Qui non odit patrem et matrem, in super et animam suam, non potest meus esse discipulus*.

* C

Et ita curandum ei est, ut * omnem carnis affectum erga sanguine iunctos exuat, ac illum in spiritualem convertat, eosque diligat eo solum amore, quem ordinata charitas exigit, ut qui, 5] mundo ac proprio amori mortuus, Christo Domino nostro soli vivit, eumque loco parentum, fratrum et rerum omnium habet.

5] C. 2 d. 85.

8. Ad maiorem in spiritu profectum, et praecipue ad maiorem submissionem et humilitatem propriam, interrogetur, an contentus sit futurus, ut omnes errores et defectus ipsius, et res quaecumque, quae notatae in eo et observatae fuerint, Superioribus 6] per quemvis, qui extra confessionem eas acceperit, manifestentur.

6] C. 5 d. 53.
C. 6 d. 32, 33.

Num etiam boni sit consulturus (quod et ipse et quivis alius facere debet) ab aliis corrigi, et ad aliorum correctionem iuvare: ac num manifestare sese invicem sint parati, debito cum amore et charitate, ad maiorem spiritus profectum; praesertim ubi a Superiore, qui illorum curam gerit, fuerit ita praescriptum aut interrogatum ad maiorem Dei gloriam.

9. Praeterea, antequam quisquam in Domum vel Collegium ingrediatur, vel postquam ingressus fuerit, sex n] experimenta praecipua, praeter alia multa de quibus ex parte inferius dicetur, requiruntur. o] Poterunt ea tamen anteponi, et postponi, et moderari, et aliquo in casu auctoritate Superioris, habita ratione personarum, temporum et locorum, tum caeterorum quae occurrerint, in alia permutari.

n] Inf. n. 16.
c. 7 n. 6.

o] Inf. n. 16.
c. 7 n. 6.
P. 9 c. 3, E.

10. Primum p] est, in Spiritualibus Exercitiis 7] mensem unum plus minus versari: id est, tum in examinanda conscientia, et anteacta vita recogitanda, et q] confessione generali facienda, ac peccatorum suorum meditatione; tum in contemplatione rerum ac mysteriorum vitae, mortis, resurrectionis et ascensionis Christi Domini nostri; tum etiam in oratione vocali et mentali, iuxta cuiusque captum, prout in Domino edocti fuerint, se exercere.

p] P. 3 c. 1
n. 20, R.
7] C. 4 d. 67.

q] Inf. n. 41.
P. 1 c. 4 n. 6.

11. Secundum est, servire in uno vel pluribus xenodochiis per mensem alium, ibidem cibum capiendo et dormiendo, vel per aliquam vel plures horas quotidie, pro temporum, locorum et personarum ratione, auxilium et ministerium omnibus aegris et sanis, prout iniunctum eis fuerit, impendendo; ut magis se demittant et humilient, ac eo, veluti argumento, demostrent se prorsus ab hoc saeculo eiusque pompis ac vanitate recedere: ut omnino suo Creatori et Domino pro ipsorum salute crucifixo serviant.

12. Tertium est, peregrinari mensem alium sine pecunia; r] immo suis temporibus ostiatim pro Christi amore mendicare, ut possint ad incommoditatem comedendi et dormiendi assuefieri: atque adeo, ut, omni spe

r] Inf. n. 27.

illa abiecta, quam in pecuniis et rebus aliis creatis possent constituere, integre, vera cum fide et ardenti amore eam in suo Creatore et Domino constituent: vel utrumque mens ministerio hospitalium vel alicuius eorum, aut etiam utrumque peregrinationi, prout Superiori visum fuerit, impendent.

13. Quartum s] est, post ingressum in Domum omni cum diligentia et sollicitudine in variis officiis abiectis et humilibus se exercere, bonum sui exemplum in omnibus exhibendo.

14. Quintum est, doctrinam christianam vel aliquam eius partem pueros et alios rudiores homines, publice vel privatim, et prout occasio se obtulerit et in Domino commodius visum fuerit, et iuxta personarum proportionem, docere.

15. Sextum est, postquam in probationibus bonae aedificationis specimen praeberint, ulterius ad praedicandum, vel confessiones audiendas, vel in utroque se exercendum, pro tempore et loco et hominum dispositione progredi.

16. Antequam ingrediantur in secundum annum probationis, quae fit in Domibus vel Collegiis, per sex menses omnes vacare huiusmodi sex t] experimentis debent, et totidem alios diversis aliis probationibus impendent. v] Poterunt tamen illa sex experimenta fieri, vel in totum vel ex parte, toto probationis tempore, ut aliquando haec, aliquando illa praecedant: et a Scholasticis quidem, vel studiorum tempore vel post studia absoluta, habita personarum, locorum et temporum ratione, prout in Domino convenire videbitur. Illud x] tamen omnino observabitur, ut, antequam

Professi futuri professionem, et Coadiutores formati tria vota sua publica, licet non solemnia, emittant, duo anni experimentorum et probationum expleantur: et in Scholasticis, y] studiis absolutis, praeter tempus, quo probantur ut Scholastici approbati censeantur, tertius alius annus, antequam ad professionem vel in Coadiutores formatos admittantur, in z] variis probationibus, et speciatim in dictis, si prius illis perfuncti non sunt (immo quamvis perfuncti fuerit), vel in nonnullis earum ad maiorem DEI gloriam exigetur.

17. Quamdiu huiusmodi experimenta et probationes fiunt, nullus dicat ex Societate se esse; sed potius, qui examinatus fuerit ad professionem ex parte ipsius Societatis (quamvis a] ex parte sua cum indifferentia ad omnes gradus sit ingressus), cum loquendi occasio se obtulerit, dicere debet se in experimentis versari, atque optare se admitti in Societatem, quocumque in gradu ipsa Societas ad gloriam DEI eo uti volet: si ut Coadiutor examinatus fuerit, dicet se in probationibus adhuc esse, atque optare in gradum Coadiutorum recipi: simili modo de Scholasticis, et de aliis, qui b] ut indifferentes examinati sunt, intelligatur; ut quisque iuxta sui examinis rationem respondeat.

18. Circa huiusmodi experimenta diligenter, quod sequitur, est observandum; scilicet, ut, ubi c] aliquis in primo experimento, nempe Exercitiorum Spiritualium, versabitur, is qui illum exercet, ad Superiorem referat, quid de eodem sentiat ad finem Societati praefixum.

19. Cum d] in secundo, serviendi in hospitalibus, afferat qui probatur Gubernatoris testimonium, vel Prae-

y] *Sup.c.* 1 n. 12.
Inf. c. 6 n. 8.
P. 5 c. 1 n. 3.

z] *Sup.* n. 9
P. 5 c. 2 n. 1.

a] *Sup.c.* 1 n. 7, 11,

b] *Inf.* c. 8.

c] P. 2 c. 2, c.

d] P. 2 c. 2, c.

s] *Inf.* n. 28.
P. 4 c. 6, c.

t] *Sup.* n. 9.

v] *Inf.* c. 7 n. 6.
P. 9 c. 3 n. 8, E.

x] *Sup.c.* 1 n. 12.
Inf. n. 41.
Inf. c. 6 n. 8.
P. 4 c. 3 n. 3.
P. 5 c. 1 n. 3.
c. 4 n. 3, 6.

fecti eorum qui inserviunt hospitali, de boni nominis odore, quem in eo reliquerit.

e] P. 2 c. 2, C.

20. Cum e] in tertio, peregrinationis, ab ultimo loco ad quem pervenit, vel non procul ab eo, testimonium ab aliquibus vel uno certe fide digno secum ferat, quod, suam devotionem secutus, sine ulla cuiusquam querela eo pervenit.

f] P. 2 c. 2, C.

21. Cum f] in quarto, exercendi se in officiis domesticis humilitatis, pro testimonio erit, data omnibus, qui Domi sunt, aedificatio.

g] P. 2 c. 2, C.

22. Ubi g] vero in quinto, de doctrina christiana, et sexto, de praedicatione, et confessionibus audiendis, vel de utroque munere obeundo versabitur; eius testimonium erit, si quidem Domi nostrae habitaverit, a domesticis accipiendum; et ex aedificatione, quam populus, ubi Domus est, acceperit: si praedicare et confessiones audire acciderit aliis in locis, extra huiusmodi populum ac Domum, testimonium afferre debet ab huiusmodi locis, ubi diutius versatus fuerit, vel a personis publicis (praecipuam habendo rationem Praelatorum Ordinariorum) quae fidem plane faciant, quod cum doctrina sana ac bonae vitae exemplo, sine cuiusquam offensione verbum divinum seminavit, et officio Confessarii functus est.

23. Praeter haec testimonia, poterit Societas, quando id expedire videretur, curare ut aliunde certior fiat; ut ipsa sibi magis ad Dei et Domini nostri gloriam satisfaciat.

h] P. 2 c. 2, C.

24. Si huiusmodi h] testimonia in praedictis experimentis non afferrentur, diligenter causa inquirenda erit; curandumque, ut rei totius veritas intelligatur, quo melius omnia quae convenient provideri possint, ut me-

lius bonitati divinae, ipsius gratia aspirante, inserviat.

25. Praeterea, i] postquam Domi fuerit, egredi eam sine facultate non debet: et, k] si laicus fuerit, confiteatur oportet, et sanctissimum Sacramentum Eucharistiae sumat octavo quoque die, nisi Confessario aliquod esse impedimentum ad communionem videretur: si Sacerdos est, confitebitur, ut minimum, octavo quoque die, et crebrius Missae sacrificium offeret; simul ordinationes vel constitutiones alias Domus, ut in eius Regulis edoctus erit, observabit. l] Omnes, qui Domi sunt, in addiscenda doctrina christiana se exercebunt; et m] etiam in praedicatione illi, quibus Superior Domus id faciendum iudicabit; inter quos nullus erit eorum, qui in Coadiutores temporales admissi sint.

26. Sui n] victus, potus, vestitus et lecti rationem, si Societatem sequi velit, sibi persuadeat fore ut pauperibus accommodatam; quodque, quae vilissima erunt ex iis quae Domi sunt, ei tribuentur, propter ipsius maiorem abnegationem et spirituales profectum, et ut ad quamdam aequalitatem et veluti mensuram ab omnibus perveniatur. Cum enim, qui primi in Societatem convenerunt, per huiusmodi indigentiam ac penuriam maiorem rerum corpori necessariarum probati fuerint; qui post eos accedent curare debent, ut, quoad poterunt, eo pertingant quo illi pervenerunt, vel ulterius etiam in Domino progrediantur.

27. Ad haec, praeter reliquas peregrinationes et probationes sic declaratas, antequam Professi suam professionem, et Coadiutores sua vota emittant, et, si Superiori videbitur, Scholastici, antequam approbati cen-

i] P. 3 c. 1 n. 3, C.

k] P. 3 c. 1 n. 11.
P. 4 c. 4 n. 3, B.
P. 6 c. 3 n. 2.

l] P. 3 c. 1 n. 20.

m] P. 3 c. 1 n. 21.
P. 4 c. 8 n. 3.
P. 10 n. 3.

n] P. 3 c. 2 n. 3, C.
P. 6 c. 2 n. 15, 16, M.

seantur et vota sua ac promissionem superius dictam faciant; per triduum suis constitutis temporibus, vestigia sequendo primorum de quibus mentionem fecimus, *o*] ostiatim pro Christi Domini nostri amore mendicare debent, ut, contra quam est communis hominum sensus, ad divinum obsequium et laudem magis se possint submittere, magisque in spiritu proficere ad gloriam divinae maiestatis: *p*] ut etiam magis sint dispositi ad id ipsum faciendum, quando illis iniunctum fuerit, vel conveniens aut necessarium erit, dum per varias mundi partes, iuxta quod eis praescriptum vel constitutum per Summum Christi Vicarium, vel eius loco per Superiorem Societatis fuerit, discurrent. Quandoquidem exigit nostrae professionis ratio, ut parati et in procinctu simus ad ea omnia, quae quovis tempore in Domino nobis iniuncta fuerint, nec *q*] petendo nec exspectando praemium ullum in praesenti hac et labili vita; sed eam, quae undecumque aeterna est, ex summa Dei misericordia semper sperando.

28. Et *r*] ad particularia quaedam descendendo, in probationibus humilitatis et abnegationis sui, et in exercendis officiis abiectis et humilibus (cuiusmodi sunt: in culina servire, domum everrere, et reliqua omnia servitia obire), promptius ea suscipi convenit, a quibus sensus magis aborerebit; si quidem iniunctum fuerit ut in eis se exercent.

29. Cum *s*] aliquis ad ministeria culinae obeunda ingredietur, vel ad eum iuvandum qui coquus est, eidem obedire cum magna humilitate in rebus omnibus ad ipsius officium pertinentibus debet. Si enim ei integram obedientiam non praestet; nec ulli

ex Superioribus, ut videtur, praestaret: quandoquidem vera obedientia non considerat personam cui fiat, sed propter quem fiat: et, si propter solum Creatorem et Dominum nostrum fiat, eidem omnium Domino obedietur. Unde nulla ratione considerandum est, an sit coquus vel Superior Domus: an hic vel ille sit, qui iubet; quandoquidem nec illis nec propter illos, sane intelligendo, ulla obedientia praestatur, sed soli Deo et propter solum DEUM Creatorem ac Dominum nostrum.

30. Ideo melius est, ut coquus * non roget sibi inservientem, ut hoc aut illud faciat; sed cum modestia iubeat vel dicat: "hoc fac, vel illud." Si enim rogat, potius ut homo hominem alloqui videbitur: et coquum laicum rogare Sacerdotem, ut ollas abstergat, vel res huiusmodi faciat, nec decens, nec iustum videretur. Sed si iubeat vel dicat: "fac hoc, vel illud, „ significabit magis, quod ut Christus homini loquitur, quandoquidem ipsius loco iubet: atque ita, qui obedit considerare ac perpendere vocem, a coquo, vel alio qui sit ei Superior, egressam debet, ut si a Christo Domino nostro egrederetur, ut omnino placere divinae maiestati possit.

31. Hoc ipsum in aliis humilibus officiis intelligatur, quando aliquis in eis ministerium suum impendit: atque *t*] eodem modo accipiatur in * officialibus subordinatis, qui accepta a Superiore auctoritate Domum gubernant.

32. Aegritudinis *u*] tempore, non solum observare unusquisque obedientiam magna cum puritate debet erga Superiores spirituales, ut ipsius animam regant; sed cum eadem humi-

* D

* E

t] P. 3 c. 1 n. 24.
P. 4 c. 10 n. 8.

u] P. 3 c. 1 n. 17.
c. 2, G.

o] Sup. n. 12.

p] P. 4 c. 2 n. 6.
P. 6 c. 2 n. 10, 13, I.
P. 7 c. 1, E.
c. 2, G.

q] P. 4 c. 15 n. 4.
P. 6 c. 2 n. 7.

r] Sup. n. 13.
Inf. n. 46.
P. 3 c. 1 n. 22, 27.

s] P. 3 c. 1 n. 24.

litate erga medicos corporales et infirmarios, ut corpus eius regant; quandoquidem illi plenam ipsius sanitatem spiritualem, hi vero corporalem omnino curant. *x]* Praeterea, qui aegrotat, humilitatem et patientiam suam prae se ferendo, non minorem aedificationem, dum morbo laborat, iis qui ipsum invisent, et cum eo versabuntur et agent, quam dum valebat corpore, ad maiorem Dei gloriam praestare curet.

33. Ad maiorem firmitatem omnium quae sic narrata sunt, et ad maiorem spiritualem profectum eius qui examinatur, interrogetur, an omnino obedientem se exhibere in omnibus, quae hic dicta et declarata sunt, velit, subeundo *y]* et adimplendo quasvis poenitentias, quae propter defectus et negligentiam suam, vel quidvis aliud fuerint iniunctae.

34. Re in Domino considerata, visum nobis est in divinae maiestatis conspectu mirum in modum conferre, ut *z]* Superioribus subditi omnino perspecti sint; quo melius regi et gubernari, et per eos in viam Domini dirigi possint.

35. Praeterea, quanto exactius Superiores res omnes internas et externas suorum noverint, tanto maiori cum diligentia, amore et sollicitudine iuvare eos, ipsorumque animas a variis malis et periculis, quae in progressu possent accidere, conservare poterunt. Cum *a]* etiam semper parati esse, iuxta nostrae professionis rationem et procedendi modum, ad discurrendum per has et illas mundi partes debeamus, quandocumque per Summum Pontificem, vel Superiorem nostrum immediatum fuerit nobis iniunctum; ut melius secundum Dei voluntatem huiusmodi missiones fiant,

his et non illis mittendis, vel his ad hoc munus, illis vero ad alia; non solum refert valde, sed summopere, ut Superior *b]* plenam habeat notitiam propensionum ac motionum animi, et ad quos defectus vel peccata fuerint vel sint magis propensi et incitati, qui sub eius cura sunt; ut, eius rei habita ratione, melius ipsos dirigere possit, nec supra mensuram virium suarum in periculis vel laboribus gravioribus, quam in Domino ferre suaviter possint, constituat: et etiam, ut (quae audit sub secreti sigillo custodiendo) melius Superior possit ordinare ac providere, quae corpori universo Societatis conveniunt.

36. Ideo, quicumque hanc Societatem in Domino sequi volet, et in eadem ad maiorem Dei gloriam manere, priusquam ad primam probationem accedat, vel postquam ingressus fuerit, antequam generaliter examinetur, vel post examen, intra aliquot menses, si Superiori differendum videretur, sub sigillo confessionis vel *8]* secreti, vel quacumque ratione ei placuerit et ad maiorem ipsius consolationem fuerit, debeat conscientiam suam magna cum humilitate, puritate et charitate manifestare, re nulla, qua Dominum universorum offenderit, celata; et totius anteactae vitae rationem integram, vel certe rerum maioris momenti, Superiori, *9]* qui tum fuerit Societatis, vel cui ex Praepositis vel aliis ex inferioribus ille iniungeret, prout magis convenire videretur, reddat: ut melius omnibus in Domino prospiciatur, ipseque magis in spiritu, cum gratia uberiori, ad maiorem divinae bonitatis gloriam proficiat.

37. Sic igitur progredientes in gratiae atque spiritus incremento,

x] P. 6 c. 4 n. 1.

y] *Sup.* c. 1 n. 6.
Inf. n. 41.
P. 3 c. 1 n. 15.

z] *Inf.* n. 35.
P. 3 c. 1 n. 12.
P. 4 c. 10 n. 5.
P. 6 c. 1 n. 2.

a] P. 3 c. 2, G.
P. 4 *Proem.* A.
P. 7 c. 1 n. 1.
c. 2, H.

b] *Sup.* n. 34.

8] C. 12 d. 15.

9] C. 5 d. 58.

plenoque cum desiderio ingrediendi et perseverandi quamdiu vixerint in hac Societate, tantumdem *c]* facient aliquoties, antequam ad professionem qui Professi, et ad sua vota qui Coadiutores formati sunt futuri, admittantur: et id, quo sequitur modo.

38. Postquam primo aliquis eorum integram vitae rationem Superiori Domus reddidit, *d]* ab eodem die inchoando, prioribus quae eidem dixit non repetitis, iterum post semestre proximum, plus minus, ei, vel cui a Superiore fuerit constitutum vitae rationem reddet. Deinde, a secunda hac ratione incipiendo, eodem ordine procedetur; et sexto quoque mense rationem hanc sui quisque reddet. Ultima vero, circiter triginta dies antequam Professi futuri suam professionem, et Coadiutores sua vota emittant, reddetur.

39. Scholastici *e]* eodem modo procedent, praeterquam quod, absolutis suis studiis, cum primum rationem vitae suae reddent, ab ultima quam reddiderunt in Domo unde ad studia missi sunt, vel ab initio vitae, si aliqua de causa numquam reddiderunt, incipient.

40. Sic *f]* etiam videtur quod Coadiutores formati et Professi, si alicubi agent ubi Praepositi alicuius Societatis obedientiae subiaceant, singulis annis, vel crebrius si Praeposito videbitur, suae conscientiae rationem dicto modo, ab ultima quam reddiderunt incipiendo, ei reddant.

41. Qui senserit ad omnia quae dicta sunt animum ac vires sibi a Domino dari, ac ad maiorem Dei gloriam fore, suaeque animae magis salutiferum iudicat in corpus huius Societatis admitti; *g]* praeter litterarum apostolicarum et Constitutio-

num et reliquorum quae ad eius Institutum pertinent, ipso initio, ac postea sexto quoque mense, ut dictum est, considerationem, *h]* debet generalem vitae totius confessionem apud aliquem Sacerdotem a Superiore assignatum, propter multiplicem spiritus utilitatem, quae ea in reprehenditur, facere.

Quod si aliquando generaliter confessus fuerit alicui de Societate, vel in Exercitiis Spiritualibus, vel extra illa, satis erit generalem confessionem ab alia etiam generali ad id usque tempus inchoare, et post eam sacratissimum Christi Domini nostri corpus sumere: et sic sexto quoque mense, eodem modo generaliter, ab ultima inchoando, confitebitur. Demum, continuum puritatis ac virtutum augmentum, et inflammata in Domino desideria multum in hac Societate divinae maiestati serviendi procurando, *i]* exactis duobus annis probationis, et se perpetuo obedientem exhibendo, et in sua conversatione et variis experimentis aedificationem praebendo, *k]* ac poenitentias pro erratis et negligentis et defectibus iniunctas magna cum humilitate subeundo; si et *l]* ipse, et Societas vel Superior Domus contenti fuerint, in Societatis corpus admitti poterit, *l]* consideratis prius litteris apostolicis et Constitutionibus, et confessione generali peracta, ut superius est dictum. Quam ut melius instituat, seseque in sua prima deliberatione confirmet, per unius hebdomadae spatium se colligendo, et aliqua Spiritualia Exercitia ex iam factis vel aliis faciendo; postremo suam oblationem ac vota, sive solemnia sint in Professis, sive simplicia in Coadiutoribus et Scholasticis, quemadmodum

h] Sup. n. 10.
P. 1 c. 4 n. 6.

i] Sup. c. 1 n. 12.
P. 4 c. 3 n. 3.
c. 4 n. 5.
P. 5 c. 1 n. 3.
c. 4 n. 3, 6.

k] Sup. n. 33.
c. 1 n. 6.
P. 3 c. 1 n. 15.

l] C. 9 d. 39 n. 1.

l] Sup. c. 1
n. 13, G.

c] Sup. n. 36.

d] Sup. n. 36.

e] Sup. n. 36.
P. 6 c. 1 n. 2.
P. 9 c. 3 n. 5.

f] Sup. n. 36.
P. 6 c. 1 n. 2.
P. 9 c. 3 n. 5.

g] Sup. c. 1
n. 13, G.
P. 1 c. 4 n. 19.

in Constitutionibus declarabitur, ad maiorem DEI gloriam uberius fructum animae suae emittat.

11] C. 4 d. 53.

42. Admoneantur, quod, 11] votis huiusmodi emissis, iuxta tenorem litterarum apostolicarum non possint ipsi ad alias Religiones, sine facultate a Superiore Societatis concessa, transire.

43. Quod si, exacto probationis tempore, contentus quidem ipse est, et exoptat sic ad professionem vel in Coadiutorem vel in Scholasticum admitti; verum dubitaret Societas de ipsius talento vel moribus; securus *m]* erit in alium annum, vel tempus quod videbitur, id prorogari; donec utrique parti plene in Domino sit satisfactum.

m] Sup. c. 1 n. 12.
P. 5 c. 1 n. 3, C.

44. Praeterea diligenter animadvertant oportet qui examinantur, (magni faciendo, summique momenti id esse ducendo in conspectu Creatoris ac Domini nostri) quantopere iuvet ac conferat ad vitae spiritualis profectum, omnino, et non ex parte, abhorre ab omnibus quae mundus amat et amplectitur; et admittere et concupiscere totis viribus quidquid Christus Dominus noster amavit et amplexus est. Quemadmodum enim mundani homines, qui ea quae mundi sunt sequuntur, diligunt et quaerunt magna cum diligentia honores, famam, magni nominis existimationem in terra, sicut mundus eos edocet; sic, qui procedunt in spiritu et serio Christum Dominum nostrum sequuntur, amant et ardent exoptant quae iis omnino contraria sunt; indui, nimirum, eadem veste ac insignibus Domini sui pro ipsius amore ac reverentia: adeo ut, si sine offensione ulla divinae maiestatis et absque proximi peccato foret, vellent contumelias,

falsa testimonia et iniurias pati, ac stulti haberi et existimari, (nulla tamen ad id per eos data occasione) eo quod exoptant assimilari ac imitari aliquo modo Creatorem ac Dominum nostrum IESUM Christum, eiusque vestibus et insignibus indui: quandoquidem illa ipse propter maiorem profectum nostrum spirituales induit, nobisque exemplum dedit, ut in omnibus, quoad eius fieri poterit divina gratia aspirante, eum imitari et sequi, cum vera sit via, quae ducit homines ad vitam, velimus. Igitur interrogentur, an huiusmodi desideria tam salutaria, et ad perfectionem animarum suarum tam fructuosa, in se sentiant.

45. Quod si quis, propter humanam nostram debilitatem ac miseriam, in se huiusmodi tam inflammata in Domino desideria non sentiret, interrogetur, an certe desiderium in se sentiat huiusmodi desideria sentiendi. Si affirmando responderit, optare se nimirum huiusmodi tam sancta desideria animo concipere; quo melius ad eorum effectum perveniatur, interrogetur, an decreverit paratusque sit huiusmodi iniurias, illusiones et opprobria in Christi insignibus inclusa, et alia quaevis quae ei inferrentur, sive per quemvis ex Domo vel Societate, in qua obedire et humiliter ac aeternam beatitudinem consequi exoptat, sive extra eam per quemvis viventium, nulli malum pro malo, sed bonum pro malo reddendo, admittere, et patienter cum DEI gratia ferre.

46. Ut melius ad hunc perfectionis gradum in spirituali vita tam pretiosum perveniatur, eius maius ac impensius studium sit *n]* quaerere in Domino maiorem sui abnegationem,

n] Sup. n. 28.
Inf. c. 6 n. 6.
P. 3 c. 1 n. 22, 27.

et continuam in rebus omnibus, quoad poterit, mortificationem. Nostrum autem erit in eisdem iuxta gratiam, quam Dominus nobis conferre ad suam maiorem laudem ac gloriam dignabitur, eum iuvare.

DECLARATIONES IN CAPUT IV.

A. INTELLIGENDUM est intra Societatem, nisi Superiori iustas ob causas viderentur horum aliqui extra Societatem assumi debere.

B. Si accideret hunc a Societate dimitti, et Societati quid dedisset, ei restitui debet, iuxta a] declarationem tertii capitis secundae partis.

P. 2 c. 3. B.

C. Ut loquendi modus sentiendi modum iuvet, sanctum est consilium ut assuescant, non dicere quod parentes vel fratres habeant, sed quod habebant, etc. praeseferendo se id non habere, quod, ut Christum omnium rerum loco habeant, reliquerunt. Hoc tamen illis magis est observandum, qui maiori in periculo versari videntur, ut ab aliquo naturali amore perturbentur; cuiusmodi, ut plurimum, Novitii esse solent.

D. Utrumque bonum est, rogare et iubere: nihilominus in initiis magis proficiet aliquis si iubetur, quam si rogaretur.

E. Cuiusmodi esse solent Minister et Subminister, vel alii qui in Collegiis similia munera gerunt.

CAPUT V.

DE ALIO EXAMINE, AD PARTICULARIA ALIQUANTO MAGIS DESCENDENTE,
QUOD ERUDITIS, ET COADIUTORIBUS SPIRITUALIBUS, ET SCHOLASTICIS CONVENIT.

1. Quo melius intelligi atque cognosci queant quae ad huiusmodi homines spectant, unusquisque eorum interrogetur: ubi studuerit, qua in facultate, quibus auctoribus ac doctrinae deditus, quantum temporis studiis impenderit, quantumque suo iudicio profecerit, ac nominatim quam sit ei familiaris latina lingua.

2. An ad gradus artium liberalium, vel theologiae, vel iuris canonici, vel alterius cuiusvis facultatis sit promotus.

3. An a] existimet se memoria, ad bene capiendum et retinendum quod didicerit, esse praeditum.

P. 1 c. 2 n. 7.

An b] sibi videatur pollere intellectu, qui cito ac bene penetret ea quibus studuerit.

b] P. 1 c. 2 n. 6.

An in se propensionem naturalem aut voluntariam ad studia sentiat.

4. An existimet studia sanitati sui corporis aliquid detrimenti attulisse.

An c] vires sibi corporales et spirituales suppetere sentiat ad labores, qui in Societate requiruntur, ferendos, sive in studiis, quamdiu illis vacat, sive in vinea Domini, cum in ea laborandum est.

c] P. 1 c. 2 n. 11.

5. Si Sacerdos fuerit, an se in audiendis confessionibus, vel in predicatione, vel aliis ministeriis ad proximum iuvandum exercuerit.

6. Cum ad huiusmodi officium ac ministerium divini verbi seminandi, et spirituali proximorum auxilio attendendi, litterarum bonarum sufficiens eruditio requiratur; et Scholasticos etiam aliquod sui profectus in litteris, quibus studuerunt, specimen praebere oporteat, omnes examinentur. *d]* Quod fiet, si quisque lectionem unam in quavis facultate, cui operam dederit, praelegat; et postea exhortationem unam quisque, idque ante egressum a prima probatione, faciat: et postea, in secundam ingrediendo, si ei fuerit iniunctum, ut inferius dicetur, hoc ipsum faciet.

d] P. 1 c. 4 n. 5.

7. Praeterea intelligat, si Sacerdos est, vel quandocumque promotus ad Sacerdotium fuerit, quod confessiones nec domi nec foris audire, nec ulla sacramenta ministrare sine peculiari probatione, aedificatione et facultate sui Superioris per totum probationis tempus debet: sed nec publice Missam dicere debet, donec coram aliquo vel pluribus domesticis privatim eam dicat, et admoneatur, *e]* ut in modo dicendi conveniat cum aliis de Societate inter quos agit, et se ad aedificationem eorum, qui illam sunt audituri, componat.

e] P. 4 c. 8 n. 2.
P. 8 c. 1 n. 8.

8. Ad maiorem utilitatem et perfectionem eruditorum, Coadiutorum spiritualium et Scholasticorum, si de eo qui Societatem est ingressurus

dubitatur, an idoneus sit futurus ut ad professionem, vel in Coadiutorem spiritualem, vel Scholasticum eius admittatur; cum id tamquam certissimum statuatur, quod multo melius et perfectius sit, ut ipse iudicari et regi se a Societate sinat; quandoquidem non minus quam ipse, quod exigitur ut in ea maneat, Societas intelliget; ipsi vero maiori humilitati et perfectioni tribuetur, maioremque dilectionem ac fiduciam in his, a quibus est gubernandus, ostendet; *f]* interrogetur, an velit proprium sensum ac iudicium Societati submittere vel eius Superiori, ita ut acquiescat eius sententiae; sive inter eos illum constituat, qui in Societate professionem emittunt et Christi Domini nostri Vicario obligantur, sive inter Coadiutores, sive inter Scholasticos Societatis, in studiis ulterius progrediendo. Interrogetur ulterius, si Superior vellet semper eundem, solum ut Coadiutorem, in rebus exterioribus Societatis curandis occupari, ac sic in suae animae salutem incumbere; an paratus sit in humilibus et infimis officiis se exercere, vitamque omnem in utilitatem et auxilium eius exigere; sibi persuadendo, quod dum ei inservit, Creatori ac Domino suo, pro cuius amore et debita reverentia omnia facit, inservit.

f] *Sup.* c. 1
n. 7, 11.
c. 4 n. 17.
Inf. c. 8.

CAPUT VI.

DE ALIO EXAMINE AD SOLOS COADIUTORES ACCOMMODATO.

1. **A**d maiorem rei notitiam, declaretur unicuique ex huiusmodi Coadiutoribus latius, quod in initio attingebatur: *a*] quod scilicet in hanc Societatem Coadiutores spirituales et temporales admittuntur: *b*] spirituales quidem, qui Sacerdotes sunt et litteris sufficienter ornati, ut in rebus spiritualibus Societatem iuvent; *c*] temporales vero, ad sacros Ordines non promoti, cum litteris vel sine illis, in rebus externis, quae necessariae sunt, possunt iuvare.

2. Priorum magis proprium est Societatem in audiendis confessionibus, in exhortationibus, in doctrina christiana et aliis litteris edocendis iuvare. His vero eadem gratiae ad animarum auxilium communicari possunt, quae Professis ipsis solent.

3. Posteriorum *d*] magis est proprium (licet possint in rebus maioribus, pro talenti eis a Domino concessi ratione occupari) ut in ministeriis omnibus inferioribus et humilioribus, quae ipsis iniungentur, se exercent; persuasi, quod, Societatem iuvando *e*] quo melius illa saluti animarum vacare possit, eidem omnium Domino servient; quandoquidem propter divinum ipsius amorem ac reverentiam id faciunt. Ideo prompti esse cum omni humilitate et charitate, quoad fieri poterit, debent ad officia, quae eis credita fuerint, exacte obeunda. Quo fiet, ut non solum mercedem suam inte-

gram habeant, sed participes sint omnium bonorum operum, quae Deus per universam Societatem ad obsequium et laudem suam operari dignabitur, et omnium indulgentiarum et gratiarum, quae Professis ad suarum animarum bonum a Sede Apostolica concessae fuerint.

4. Et *f*] nihilominus eniti debent in colloquiis spiritualibus, ad maiorem utilitatem spiritualem proximorum, aliquid conferre, et quod noverint docere, et ad bene agendum quoscunque poterunt (quandoquidem unicuique Deus proximi sui curam dedit) excitare.

5. Si quis instructus et examinatus fuerit, ut sit futurus spiritualis Coadiutor, sic vacare debet rebus spiritualibus, quae cum sua prima vocatione proprie sunt coniunctae, *g*] ut in posterum directe vel indirecte, per se vel alium innovare, aut mutationem aliquam a sua vocatione in aliam, scilicet a gradu Coadiutoris spiritualis ad Professi vel Scholastici vel Coadiutoris temporalis gradum, tentare non debeat; sed cum omni humilitate atque obedientia incedere ac progredi eadem via, quae ipsi ab eo qui nescit mutationem, et in quem illa non cadit, ostensa est.

6. Eadem ratione, si quis examinatus et instructus fuerit, ut sit futurus Coadiutor temporalis; sic se totum rebus quae cum sua prima vo-

Sup. c. 1 n. 9.
5 c. 2 n. 4.
4 n. 1, 2, 3.

P. 1 c. 2 n. 5.

P. 1 c. 2 n. 2.

Inf. c. 8 n. 2.
1 c. 2 n. 2.
4 c. 6, B.

P. 1 c. 2, A.

f] P. 7 c. 4 n. 8.

g] P. 5 c. 4 n. 5.

h] P. 5 c. 4 n. 5.

vocatione proprie sunt coniunctae ad-
dicat, ut *h]* non curet ulla ratione
a statu Coadiutoris temporalis in statum spiritualis, vel Scholastici, aut Professi progredi; nec etiam, si in suo eodem maneat, plus litterarum addiscere, quam sciebat cum est ingressus, curet: sed perseverare magna cum humilitate debet, in omnibus Creatori ac Domino suo iuxta primam suam vocationem inserviendo, *i]* ac sollicite in abnegationis sui ipsius profectum et verarum virtutum studium incumbendo.

i] *Sup.* c. 4 n. 46.
P. 3 c. 1 n. 27.

k] P. 1 c. 2 n. 2.

7. Interrogentur huiusmodi, ut de re propria suae vocationis, an *k]* contenti et quieti sint futuri, in obsequio Creatoris et Domini sui, in officiis ac ministeriis abiectis et humilibus ad auxilium Domus et Societatis pertinentibus, cuiuscumque rationis illa sint, parati ad vitam omnem in eis exigendam; sibi persuadendo, quod ea in re obsequium et laudem praestant suo Creatori et Domino, dum omnia propter divinum ipsius amorem et reverentiam agunt.

l] *Sup.* c. 1 c. 12.
c. 4 n. 16.
P. 5 c. 1 n. 3.

m] *Sup.* c. 1 n. 12.
c. 4 n. 16.
P. 5 c. 1 n. 3.

l] C. 9 d. 39 n. 2.

n] *Sup.* c. 1 n. 9.
P. 5 c. 4 n. 1, 2, 3.
A, B.

8. Omnes Coadiutores, tam spirituales quam temporales, *l]* exacto biennio quod experimentis et probationibus datur, et *m]* uno adhuc anno, si Scholastici fuerint, ut prius est declaratum, *l]* si velint in Societate manere, et ipsa vel Superior eius contentus fuerit, *n]* oblationem suam trium votorum facient (quae

publica, licet non solemnia, sint, iuxta litteras apostolicas Iulii III) obedientiae, paupertatis et castitatis, ut initio diximus; et exinde Coadiutores formati, vel spirituales, vel temporales censendi sunt; ita ut * ex *o]* parte ipsorum ligati ad semper vivendum et moriendum in Domino in hac Societate, ad divinae maiestatis gloriam maiusque meritum et stabilitatem propriam, maneant. Nihilominus Societas vel eius Superior, qui commune bonum debet intueri, cum eorum opera ad maius Dei obsequium se non iuvare, sed contra potius accidere, cerneret; eos dimittere et a sua Congregatione separare potest: et *p]* tunc illi omnino liberi, nulloque voto obstricti, remanent.

* A

o] P. 5 c. 4, B.

p] P. 2 c. 4 n. 3.
P. 5 c. 4, B.

DECLARATIONES IN CAP. VI.

A. *Ex parte ipsorum convenit eos ligari, quandoquidem eorum stabilitas quaeritur. Nec est iniustum, ut patet in litteris apostolicis, si Societas libertatem ad eos dimittendos, 2] quando non faciunt quod debent, retineat: quandoquidem illi, si id accideret, soluti manent; et alioqui facilius est aliquem ab eo, quod debet, deficere, quam Societatem vel eius Praepositum Generalem, quorum tantum erit posse dimittere, nec id sine causis iustissimis, ut in secunda parte Constitutionum videbitur, fieri debet.*

2] C. 1 d. 23.

CAPUT VII.

* A

DE * ALIO EXAMINE, SCHOLASTICIS ACCOMMODO, AC IN PRIMIS ANTEQUAM
IN SCHOLASTICOS ADMITTANTUR.

1. **E**XPERIMENTIS et probationibus praedictis absolutis, si Scholastici voluerint studere in Collegiis *a]* vel Domibus Societatis, ut in eis in Domino sustententur; si Societas vel eius Superior contentus etiam fuerit; antequam ad studia se conferant, vel dum in eisdem manebunt, ob suum maius meritum ac stabilitatem *b]* vota simplicia paupertatis, castitatis et obedientiae, ac promissionem, quod, studii sabsolutis, in Societatem ingredientur, Deo ac Domino nostro facient. *c]* Sic autem intelligendus est huiusmodi ingressus, ut professionem vel vota Coadiutorum formatorum, si Societas eos admittere volet, emittant, *d]* et exinde Scholastici approbati Societatis censeantur. *e]* Libera tamen manebit Societas, nec tenebitur ad eos admittendos ad professionem nec in Coadiutores formatos, si studiorum tempore male se gererent, adeo ut Superior Societatis existimaret Deo gratum non fore si in eam admitterentur: et *f]* tunc *1]* ipsi etiam suis votis soluti erunt.

2. Si quando studiorum tempore, qui maiorem ad ea propensionem animi prae se tulerunt, quam ad aliud in Societate ministerium; ostenderent ac certum indicium praeberent, *g]* unde Societas vel eius Superior in Domino sentiat eos idoneos non esse, ut in litteris proficiant, eo

quod ingenio vel sanitate corporis destituantur, vel aliis defectibus laborant; interrogentur, an *2]* patienter se dimitti a Societate, dum *h]* ab omni voto ac promissione liberi maneant, sint laturi.

3. Qui ad studia litterarum idoneus invenietur, interrogetur, *i]* an velit se duci sinere circa ea, quibus studere debeat, ac studiorum modum et tempus, iuxta quod Societati vel eius Praeposito, aut Collegii, ubi daturus est litteris operam, Superiori videbitur.

4. An contentus futurus sit eodem atque alii modo ibi agere, nullisque privilegiis aut praerogativis minimum omnium, qui in Collegio fuerit, anteire, omnem sui curam Superiori Collegii relinquendo.

5. An *k]* statuerit omnino apud se, studiis absolutis ac probationibus peractis, Societatem ad vivendum in ea et moriendum ingredi, ad maiorem Dei gloriam.

6. Sic examinatus et instructus se accingere incipiet, ut ad studia se conferat vel ea prosequatur, paratus interim in eisdem studiis aliis experimentis et probationibus variis exerceri; *l]* quibus si non fuerit, propter causas aliquas legitimas, ac fine aliquo bono prae oculis habito, antequam ad studia mittatur, perfunctus; eis confectis, omnia experimenta et

2] C. 5 d. 6.
d. 50 n. 3.
h] Sup. n. 1.

i] P. 4 c. 5
n. 2, 3, D.
c. 13 n. 4, E.

k] Sup. c. 3, 14.

l] Sup. c. 4
n. 9, 16.

a] P. 3 c. 1
n. 27, X.

b] Sup. c. 1 n. 10.
P. 5 c. 4 n. 4.
P. 4 c. 3 n. 3.

c] Sup. c. 1 n. 10.
P. 5 c. 1. A.
c. 4, E.

d] Sup. c. 1 n. 10.
P. 4 c. 3 n. 3.

e] P. 5 c. 4, D.

f] Inf. n. 2.
P. 2 c. 4 n. 3.
P. 5 c. 4, B.

1] C. 9 d. 39 n. 3.

g] P. 4 c. 6
n. 15, N.

probationes superius declaratas subibit.

PRO SCHOLASTICIS, QUI STUDIA
IAM ABSOLVERUNT.

7. SCHOLASTICI, studiis iam confectis, antequam in Societatem vel eius Domos ingrediantur, ut in eadem ad omnimodam obedientiam ac communem vivendi in Domino modum admittantur, generatim interrogandi sunt, an firmi in sua deliberatione, et votis, ac promissione, Deo oblatis antequam ad studia se conferrent, vel in eisdem, si quidem admissi primo fuerint in Collegiis, permaneant.

8. Interrogentur *m]* etiam et *3]*

examinentur particulatim eisdem interrogationibus et examine, quo, priusquam ad studia mitterentur, interrogati fuerunt; ut Superioribus memoria ac notitia eorum renovetur, ac melius pleniusque stabilitas et constantia, vel etiam mutatio, si aliqua accidisset in rebus primo interrogatis et affirmatis, cognoscatur.

DECLARATIONES IN CAPUT VII.

A. *Hoc et superius examen, non solum iis qui tunc primum ad studia mittuntur, verum etiam illis qui in eis progrediuntur, cum ad Domos veniunt ut alio mittantur, proponitur.*

m] P. 1 c. 4 n. 7.
3] C. 9 d. 39 n. 4.

CAPUT VIII.

DE ALIO EXAMINE INDIFFERENTIBUS ACCOMMODO.

a] Sup. c. 1 n. 11.

1. **A** *d a]* maiorem illius notitiam, qui ut indifferens examinandus est, ut omni ex parte cum maiori cognitione et luce in Domino procedatur, instruendus idem erit et admonendus, quod nullo tempore nec ratione, potest nec debet, * praetendere nec tentare, directe nec indirecte, potius hunc quam illum gradum in Societate; nimirum, non potius Professi vel Coadiutoris spiritualis, quam Coadiutoris temporalis vel Scholastici: quin potius, perfectae humilitati ac obedientiae locum dando, omnem sui ipsius curam, et ad quod officium vel gradum sit eligendus, suo Creatori et Domino, ac eius nomine et pro ipsius amore ac reverentia ipsi-

met Societati vel eius *1]* Superiori debet relinquere.

2. Postquam *b]* sic fuerit admonitus, interrogetur, an se omnino sentiat indifferentem, quietum et paratum ad inserviendum Creatori ac Domino suo in quovis officio vel ministerio, quod ei Societas vel eius Superior commiserit. Interrogetur etiam, si Societas vel eius Superior illum vellet, vacantem quidem animae suae salutis, ad officia tantum inferiora et humilia semper applicare, *c]* an se paratum sentiat ad vitam omnem in huiusmodi officiis inferioribus et humilioribus in auxilium ac ministerium Societatis exigendam; existimando, quod ea in re obsequium et laudem

1] C. 4 d. 52.

b] Sup. c. 1
n. 7, 11.
c. 4 n. 17.
c. 5 n. 8.

c] Sup. c. 6 n. 3.

* A

praestat Creatori suo ac Domino, dum obsequium et laudem DEI et Domini omnia ob ipsius amorem et reverentiam agit.

3. Cum omnino ei placuerint omnia in Domino quae dicta sunt, instrui poterit et examinari de reliquis, iuxta aliquod examen ex praedictis vel omnia illa, prout magis convenire videbitur; ut utrique parti in omnibus satisfiat, ac maiori cum claritate procedatur: quandoquidem omnia instituta et ordinata sunt ad maius

DECLARATIONES IN CAPUT VIII.

A. CUM a] *tamen aliquid constanter eis se se offerret, quod ad maiorem DEI gloriam fore iudicarent; post b] orationem, simpliciter Superiori proponere poterunt, ipsius iudicio omnino rem committentes, nihil amplius procurando.*

a] P. 5 c. 4, F.
P. 7 c. 2, I.

[b] P. 3 c. 2 n. 1.

CONSTITUTIONES

CUM DECLARATIONIBUS.

PROOEMIUM

CONSTITUTIONUM.

[P. 10 n. 1, 12.

1. **Q**UAMVIS summa sapientia et bonitas DEI Creatoris nostri ac Domini sit, quae a] conservatura est, gubernatura atque promotura in suo sancto servitio hanc minimam Societatem Iesu, ut eam dignata est inchoare; ex parte vero nostra, interna charitatis et amoris illius lex, quam Sanctus Spiritus scribere et in cordibus imprimere solet, potius quam ullae externae Constitutiones ad id adiutura sit; quia tamen suavis dispositio divinae providentiae suarum creaturarum cooperationem exigit, et quia Christi Domini nostri Vicarius ita statuit, et Sanctorum exempla et ratio ipsa nos ita docet in Domino; necessarium esse arbitramur Constitutiones conscribi, quae iuvent ad melius

in via incepta divini obsequii procedendum, iuxta Instituti nostri rationem.

2. Quamvis primum illud sit et maximi momenti in nostra intentione, quod ad corpus universae Societatis spectat (cuius unio et bonum regimen et conservatio in suo bono statu ad maiorem DEI gloriam in primis quae-ritur); quia tamen corpus hoc ex suis membris constat, et in ipsa executione primo loco occurrit quod ad singulos spectat, tam in ipsis admittendis, quam in promovendis ac deinde per vineam Christi Domini nostri dividendis; * hinc exordium sumetur, eo favore quem lux aeterna nobis ad honorem et laudem suam conferre dignabitur.

* A

PROOEMIUM IN DECLARATIONES ET ANNOTATIONES CONSTITUTIONUM.

[P. 9 c. 3 n. 8.

Cum a] Constitutionum hic finis sit, ut universum corpus Societatis et particularia eius membra ad sui conservationem et incrementum, ad gloriam DEI et universalis Ecclesiae bonum, iuventur; praeterquam quod omnes et singulae earum per se ipsas ad finem dictum accommodatae sunt, tria alia in eis expeti possunt.

Primum, ut plenae sint; quo omnibus quae incidere possint, quantum fieri potest, provideatur.

Alterum, ut perspicuae sint; quo minor scrupulis detur occasio.

Tertium, ut breves sint, quantum plenitudinis ac perspicuitatis ratio patitur; ut memoria retineri possint.

Quo tria haec melius observentur,

praeter Constitutiones universales et breviores, quae, ut observentur a Nostris et ostendantur, cum oportebit, externis, erunt magis ad usum accommodatae; visum nobis est in Domino has declarationes et annotationes esse adiiciendas: quae b], cum non minoris sint auctoritatis quam reliquae Constitutiones, magis descendendo ad particularia, eos, qui reliquis praesunt, de rebus quibusdam possint edocere, quas brevitatis et universalitatis aliarum minus dilucidare reddebat. Sed, praeter utrasque, quae ad res immutabiles pertinent et universaliter observari debent, 1] aliae c] quaedam ordinationes erunt necessariae, quae diversis temporibus, locis et personis, in diversis Domibus, Collegiis et officiis Societatis d], uniformitate tamen, quoad eius fieri poterit, in omnibus retenta, possint accommodari. De huiusmodi ordinationibus vel regulis hic non agitur; sed id solum admonebimus, quod ab unoquoque, qui ibi fuerit ubi hae observentur, iuxta voluntatem Superioris qui ei praefuerit, sunt observandae.

Ut redeamus ergo ad id quod agitur hoc loco, harum declarationum ordo hic erit, ut Constitutionibus respondeant. Itaque pars parti, caput capiti, cum declarandum aliquid fuerit, reddetur; quod in margine Constitutionum littera quaedam indicabit, cui alia similis in declarationibus respondebit: et sic ordinate procedetur, eius favore aspirante, qui ordinis totius principium est, utpote perfectissima et infinita Sapientia.

DECLARATIONES IN PROOEMIUM CONSTITUTIONUM.

A. CONGRUUS esse solet procedendi modus ab imperfectioribus ad perfectio-

ra, praecipue in iis quae pertinent ad praxim; cum id primum in executione occurrat, quod est in consideratione postremum, nam haec a fine ad media descendit; et sic in decem praecipuis partibus, ad quas reducuntur omnes Constitutiones, procedetur.

Prima de iis admittendis ad probationem agit, qui nostrum sequi Institutum expetunt.

Secunda, de iis dimittendis, qui ad illud non esse idonei videbuntur.

Tertia, de iis, qui retinebuntur, conservandis, et in spiritu ac virtute promovendis.

Quarta, de iis instituendis in litteris et aliis mediis proximos iuvandi, qui in spiritu et virtute in seipsis profecerint.

Quinta, de cooptandis in corpus Societatis iis, qui sic fuerint instituti.

Sexta, de iis quae in seipsis observare debent, qui in hoc corpus iam cooptati sunt.

Septima, de iis quae observanda sunt erga proximos, distribuendo scilicet operarios et eos in Christi Domini nostri vinea occupando.

Octava, de iis quae faciunt ad mutuum et cum suo capite unionem eorum, qui distributi sunt.

Nona, de iis quae ad caput pertinent, et ad gubernationem, quae ab eo ad corpus descendit.

Decima, de iis quae universaliter ad conservationem et augmentum totius corporis huius Societatis in bono suo statu pertinent.

Hic est ordo in Constitutionibus et declarationibus tenendus, finem illum intuendo gloriae et laudis DEI Creatoris ac Domini nostri, quem nobis praefiximus.

b] P. 6 c. 1, A.

1] C. 1 d. 133.
C. 3 d. 21, 23.
C. 4 d. 22.

c] P. 4 c. 7 n. 2, C.
c. 10 n. 6.
P. 7 c. 4 n. 12.
P. 9 c. 6, I.

d] P. 8 c. 1 n. 8.
P. 10 n. 9.

PRIMA PARS.

DE ADMISSIONE AD PROBATIONEM.

CAPUT I.

DE EO QUI ADMITTENDI FACULTATEM HABET.

1. **F**ACULTAS *a]* admittendi ad probationem, quorum et quanta sit, iudicio Praepositi Generalis relinquatur, qui in ea communicanda considerabit quid ad maius servitium Dei ac Domini nostri conveniat.

2. Quando aliquis, qui idoneus videatur ad nostrum Institutum sequendum, ad eum accederet, qui huiusmodi admittendi potestatem non habet; * mittere eum poterit ad illum, penes quem ea sit, vel scribere ei, significando qualis ille sit, et quibus praeditus Dei donis qui admitti petit, et exsequatur quod ei in Domino praescriptum fuerit; si quidem ille * in absentia id praescribendi facultatem habebit.

3. Quia *b]* refert plurimum ad divinum servitium convenientem haberi delectum eorum qui admittuntur, et *c]* diligentiam adhiberi, ut intelligatur quae eorum sint dotes et vocatio; qui talem admittendi facultatem habet, si per seipsum id ipse non praestet, habeat in iis qui assidue apud se agunt *d]* aliquem, cuius opera utatur ad cognoscendum eos qui ingrediuntur, ad agendum cum illis eosque exami-

nandum: qui quidem prudentia praeditus sit, et non ignoret agendi modum, qui cum tam variis generibus et conditionibus personarum est tenendus, ut maiori cum intelligentia et *e]* utriusque partis satisfactione negotium ad Dei gloriam transigatur.

4. Tam ille, penes quem est facultas admittendi, quam is cuius opera ille utitur, habeat oportet cognitionem rerum Societatis, ac zelum boni progressus ipsius; ut nulla ratione dimoveri ab eo possit, quod in Domino convenientius ad divinum servitium in hac Societate iudicaverit. Quod ut consequatur, * moderatus admodum sit oportet in admittendi desiderio; *f]* et ut liberior sit ab omni minus ordinato affectu, ubi vitii huiusmodi occasio esse posset (ut cum consanguineis et amicis); ille, in quo aliquid periculi huiusmodi timeretur, examinandi officio non fungatur.

5. Quicumque autem eo fungetur, * in scriptis habeat quae ad tale officium pertinent; quo melius et certius id possit praestare, quod in hac parte ad divinum servitium quaeritur.

e] *Inf.* c. 4 n. 1.
Exa. c. 1 n. 13.

f] *Inf.* c. 3 n. 16.

a] *Inf.* **B.**
c. 2, **C.**
c. 3, **H.**
v. 9 c. 3 n. 1.

* **A**

* **B**

P. 4 *Proem.* **A.**
P. 10 n. 7.

c] *Inf.* c. 4
n. 1, **D.**
Exa. c. 1 n. 13.

d] *Exa.* c. 1, **A.**

* **C**

* **D**

atque id genus aliae esse possent. Quia tamen, pro maiori aut minori numero hominum, qui in Domibus vel Collegiis versantur, pro maiori etiam vel minori distractione in huiusmodi exercitiis, magis vel minus necesse esset huiusmodi officiales ad haec officia omnino deputari; eorum prudentiae, qui reliquis praesunt, id committitur: modo hanc curam sibi impositam sciant, ut finis meminerint, qui ad huiusmodi homines in Societatem admittendos movet: is est necessitas, b] ut alii, qui in vinea Christi Domini nostri laborant vel litteris dant operam ut postmodum in ea laborent, subleventur, quo se in rebus ad maius DEI ac Domini nostri obsequium pertinentibus exerceant.

B. Qui sic dispositus cerneretur, ut videretur diu in externis ministeriis

non esse inquieturus, eo quod ad studia vel ad Sacerdotium affectus cognosceretur, non esset in Coadiutorem temporalem admittendus, nisi aptus ad progressum in litteris faciendum, quantum opus esset, videretur.

C. Quamvis c] aliquis undecumque idoneus ad Societatem omnibus his praeditus esse debeat, si tamen in aliquo quid eorum desideraretur, verbi gratia, vires corporis, vel aetas ad professionem, vel quid simile, et in Domino iudicaretur aliis DEI donis quod ea ex parte deest compensari, omnibusque perpensis, ad DEI obsequium fore et ad Societati propositum finem convenire ut admitteretur; d] dispensare cum eo Praepositus Generalis poterit, vel etiam alii, quatenus eis communicata ab ipso facultas se extendet.

c] Inf. c. 3, H, I, K.

d] Inf. c. 3, H, K.

CAPUT III.

DE IIS QUAE IMPEDIUNT, NE QUIS IN SOCIETATEM ADMITTATUR.

1. QUAMVIS charitas et zelus animarum, in quo se Societas haec exercet iuxta Instituti sui finem, omnia hominum genera complectatur, ut eorum serviat spirituali utilitati, ac ad beatitudinem consequendam in Domino iuvet; ut tamen in Societatis ipsius corpus admittat, amplecti non debet, ut dictum est, nisi quos iudicabit ad propositum Societati finem utiles fore.

2. Ex a] impedimentis ad admissionem, nonnulla eos qui vellent ingredi I] omnino excludunt, quia rationes efficaces nos ad id in Domino movent. Ea vero huiusmodi sunt.

3. Aliquando b] a gremio Sanctae Ecclesiae abscessisse, fidem abnegando

inter infideles, vel incidendo in errores contra eam, in quibus * reprobatus fuerit per publicam sententiam; vel se * more schismaticorum ab Ecclesiae unitate seiunxisse.

4. * Perpetrasse c] homicidium, vel * esse d] propter enormia peccata infamem.

5. * Assumpsisse e] Religionis habitum, vel eremitam cum vestitu monachali fuisse.

6. * Matrimonii f] vinculo, vel servitutis legitimae, ligatum esse.

7. * Capitis g] infirmitatem pati, unde accidat obscurari et parum sanum esse iudicium; vel si notabilem habeat ad illud dispositionem, ut in Examine fusius tractatur.

* A

* B

* C

c] Exa. c. 2 n. 2.

* D

d] Exa. c. 2 n. 2, c.

* E

e] Exa. c. 2 n. 3.

* F

f] Exa. c. 2 n. 4.

c. 3. C.

P. 2 c. 2 n. 5.

* G

g] Exa. c. 2 n. 5.

b] Exa. c. 6 n. 3.
P. 4 c. 6, B.

a] Inf. G.
Exa. c. 2 n. 6.
P. 2 c. 2, B.
I] C. 7 d. 42.

b] Exa. c. 2 n. 1, B.

h] *Inf.* n. 16.

* H

8. Caetera h] impedimenta, quamvis singula * a Societate non excludant, reddunt tamen minus idoneum eum, qui admitti exoptat; et posset tanti momenti esse defectus, ut e servitio DEI non esset futurum cum eo quemquam admitti.

9. Impedimenta autem haec secundaria, de quibus modo est sermo, huiusmodi sunt. Quod ad interiora attinet, passiones vel affectus, qui domari non posse videantur; vel peccatorum habitus, de quibus non magna emendatio speretur.

10. Intentio minus recta, quam par esset, ad Religionis ingressum, ut quae cum humano aliquo fine sit admixta.

11. Inconstantia vel remissio animi notabilis, ex qua, qui de ingressu agit, parum utilis futurus credatur ad Societatis munera obeunda.

12. Indiscretæ devotiones, quae in causa esse solent, ut aliquis in illusiones et non exigui momenti errores incidat.

i] *Sup.* c. 2 n. 6, 7.
P. 4 *Prooem.* A.

13. Litterarum i] ignorantia, vel ingenii aut memoriae ad eas addiscendas vel linguae ad explicandum defectus in illis, qui prae se ferunt intentionem vel desiderium ulterius progrediendi, quam solent Coadiutores temporales.

k] *Sup.* c. 2 n. 4.
P. 2 c. 2 n. 4.

14. Iudicii k] defectus, vel notabilis in proprio sensu obduratio, quae omnibus Congregationibus multum solet facessere negotii.

l] *Exa.* c. 3 n. 8.

15. In l] exteriori homine, defectus in integritate corporis, morbus, debilitas vel * notabilis deformitas.

* I

* K

* Aetas valde tenera, vel plus satis provecta.

* L

* Aes m] alienum, vel civiles obligationes.

m] *Exa.* c. 3 n. 6.
P. 2 c. 2 n. 5.n] *Sup.* n. 8.

16. Quo n] huiusmodi defectibus quis magis est obnoxius, eo minus

est idoneus, ut Deo Domino nostro in hac Societate ad animarum auxilium serviat: o] et, qui facultatem habet admittendi, videat ne charitatis particularis affectus universali noceat, quae, ut magis ad gloriam et honorem Christi Domini nostri facit, ita semper praeferri debet.

o] *Sup.* c. 1 n. 4.

DECLARATIONES IN CAPUT III.

A. *QUAMVIS per publicam sententiam quis condemnatus non fuerit; si tamen error eius publicus exstitisset, ac vehementer suspectus esset, et quod in iudicio conveniri posset timeretur, admitti non debet. Verum hoc iudicium Praeposito Generali relinquetur.*

B. *Quod ad schisma attinet, qui in terris schismaticorum nasceretur, ita ut schisma 1] generale peccatum esset patriae et non solum particulare ipsius, non esset hic talem ob causam inter eos numerandus, qui a Societate excluduntur (et tantumdem dictum sit de iis, qui in terris haereticorum nascerentur); sed ille potius excludi intelligatur, qui esset infamis, excommunicatus, contempta auctoritate et providentia nostrae Sanctae Matris Ecclesiae, ita ut haeresis vel schisma 2] peccatum sit particulare personae, et non generale nationis aut patriae.*

1] C. 1 d. 54.

2] C. 1 d. 54.

C. *Quod a] ad homicidii impedimentum attinet, nulla, ut nec in aliis, declaratio adhibetur. Num autem sit homicidium necne si dubitaretur, discernant Praepositi Generales; nec se faciles in huiusmodi dubiis exhibeant. Qui cum deliberatione homicidium perpetrari iussisset, si effectus est consecutus, quamvis manu sua non occiderit, inter homicidas erit existimandus.*

a] *Exa.* c. 2 n. 2.

D. *Infamia b] propter enormia peccata ibi impedimentum esse intelligitur,*

b] *Exa.* c. 2, c.

DECLARATIONES IN CAPUT I.

A. Si commodè non possit aliquis huiusmodi, ad Societatis Institutum idoneus, ad eum mitti, qui potestatem habet admittendi; interim, dum ille admonetur, licebit cuique, si id necessarium esse aut valde convenire iudicabitur, eum tamquam hospitem penes se retinere, donec responsum ab eo, ad quem relatum est de eo negotio, accipiat: et tunc iuxta ordinem sibi praescriptum procedet.

B. Qui ordinarie admittere poterunt in absentia sunt Praepositi Provinciales; extraordinarie vero quivis Commissarius Praepositi Generalis vel eiusdem Provincialis. At Rectoribus Collegiorum et Praepositis Domorum magis consuetum erit committere, ut, quos idoneos iudicabunt, Domi suae aut in Collegio possint admittere, cum praesentes fuerint.

C. Ut par est sollicite cooperari motioni et vocationi divinae, curando ut augeatur in Societate numerus operatorum vineae Christi Domini nostri;

ita diligenter considerari oportet, ne quis admittatur, nisi qui donis illis DEI praeditus sit, quae hoc Institutum ad ipsius gloriam exigit.

D. Ubicumque admittendi facultas fuerit, liber completus Examinis sit oportet, et quidem in iis linguis, quae fere solent esse necessariae: huiusmodi sunt, vernacula loci illius ubi agitur et latina. a] Illud autem Examen ei proponi debet, qui admitti cupit, antequam Domum ad communem cum aliis convictum ingrediatur.

Et b] quidem impedimenta quae necessario excludunt, etiam antequam ad primam probationem admittatur, proponi debent.

Erit etiam scriptum alterum Examen, quod contineat ea quae sexto quoque mense per biennium probationis proponi debent: aliud item perbreve, quo illi utentur, qui cum iis, qui ingredi volunt, colloquuntur; ut utrimque, id quod expedit intelligatur, antequam ad primam probationem quis admittatur. Idem officium etiam Examinatoris scriptum habere debent, et quod in eo continetur exsequi curent.

a] Inf. c. 4 n. 5, E.
Exa. c. 1, A.

b] Inf. c. 4, D.
Exa. c. 1, A.

CAPUT II.

DE ADMITTENDIS IN SOCIETATEM.

1. **I**N UNIVERSUM loquendo de iis qui admittendi sunt, quo pluribus DEI donis naturalibus et infusis praediti ad promovendum iuxta Societatis Institutum divinum servitium, et quo certioribus experimentis perspecti fuerint; eo magis idonei erunt ut in eam admittantur.

2. Ut a] particulatim de his loquamur, qui in Coadiutores admittuntur ad res temporales vel exteriores curandas b] (qui plures esse non debent quam qui necessarii sint ad sublevandam Societatem in iis rebus, in quibus * occupari alii non possunt sine detrimento maioris boni),

a] Exa. c. 6 n. 1.

b] P. 3 c. 2 n. 7.
P. 4 c. 3 n. 2.

* A

esse eos oportet, quod ad animam spectat, bonae conscientiae, quietos, tractabiles, amatores virtutis ac perfectionis, propensos ad devotionem, qui domesticis et externis aedificationi sint, * *c]* qui, sorte Marthae in Societate contenti, et ad eius Institutum bene affecti, eam iuvare ad Dei gloriam exoptent.

3. Quod ad externa attinet, honesta specie, sanitate, aetate et viribus ad labores corporis, qui in Societate se offerunt, sufferendos praediti esse deberent; et qui habere, vel certe habituri esse, aliquando talentum aliquod ad eam iuvandam viderentur.

4. Admittere *d]* homines difficili admodum ingenio, vel inutiles Congregationi, licet ipsismet non inutile foret admitti, considerantes tamen Instituti nostri finem ac procedendi modum, persuademus nobis in Domino 1] ad ipsius maius servitium et laudem non expedire.

5. Qui ad hoc admitterentur, ut in rebus spiritualibus Societatem iuvarent, considerando quid huiusmodi ministerium requirat ut animae proximorum iuventur, sequentibus donis Dei ornari deberent.

6. Quod *e]* ad intellectum attinet, doctrina sana, vel aptitudine ad eam addiscendam, et in rebus agendis discretionem, vel certe indolem boni iudicii ad eam acquirendam:

7. Quod *f]* ad memoriam, aptitudinem ad percipiendum et fideliter percepta retinendum:

8. Quod ad voluntatem, ut universae virtutis et perfectionis spiritualis studiosi sint; quieti, constantes, strenui in iis quae ad divinum servitium aggrediuntur; quique zelum habeant salutis animarum, et ea de causa ad nostrum Institutum (quod *g]*

ad illas iuvandas, et disponendas ad ultimi sui finis de manu Dei Creatoris nostri ac Domini consecutionem recta tendit) sint affecti.

9. In *h]* exterioribus exoptanda est sermonis gratia, ad agendum cum proximis pernecessaria.

10. Species honesta, quae aedificationi esse solet iis quibuscum agitur.

11. Bona *i]* valetudo ac vires, quibus ferre possint Instituti nostri labores.

12. Aetas, quae ad ea quae dicta sunt conveniat: quae *k]* quidem, ut admittantur ad probationem, excedere debet decimum quartum annum; ut ad professionem vero, vigesimum quintum.

13. Dona externa nobilitatis, divitiarum, bonae famae et similia, ut non satis sunt, si desint alia; ita, cum alia suppetent, haec non erunt necessaria: quatenus tamen ad aedificationem faciunt, reddunt magis idoneos ut admittantur, qui sine ipsis alioqui essent idonei propter dotes alias praedictas; in quibus, quo magis praeceperit qui admitti cupit, eo magis erit ad hanc Societatem aptus ad Domini Dei nostri gloriam; * quo vero minus excelluerit, eo minus erit idoneus. Quae tamen mensura omnibus in rebus teneri debeat, unctio sancta divinae sapientiae eos docebit, qui id curae ad eius obsequium ac laudem uberiores susceperunt.

DECLARATIONES IN CAPUT II.

A. *HUIUSMODI a]* fere sunt magnis in Domibus coqui et dispensatoris occupationes, emptoris, ianitoris, infirmarii, lotoris, praefecti horti, eleemosynarum curatoris, ubi ex eleemosynis vivitur;

h] P. 7 c. 2, F.

i] Exa. c. 5 n. 4.
P. 2 c. 2 n. 4.

k] Inf. c. 3 n. 15, K.

* C

a] P. 4 c. 10, H.

* B

Exa. c. 1 n. 9.
c. 6 n. 7.

Inf. c. 3 n. 14.
P. 2 c. 2 n. 4.

c. 20 d. 12 n. 1.

Inf. c. 3 n. 13.
Exa. c. 5 n. 3.

Exa. c. 5 n. 3.

Exa. c. 1 n. 2.

ubi, qui sic peccavit, infamiam contraxisset. Si procul esset ab eo loco, tamque serio resipuisset, ut de eo nihil timendum videretur; posset in Domino admitti. Qualia vero sint, vel non sint, huiusmodi enormia peccata, iudicet Praepositus Generalis.

E. Non solum si professionem emisisset, sed si vel unum diem habitum 3] Religionis gestasset, admitti, propter rationes in Examine dictas, non potest. Intelligendum est autem, quod habitum eo animo, ut sit Religiosus, non propter aliam causam, quae posset accidere, induisset.

F. Quando hoc vinculum solutum esset, quod a domino vel a coniuge facultas concederetur, observatis aliis circumstantiis, quae iuxta sanam doctrinam et usum Sanctae Ecclesiae solent observari, impedimentum esse desinet.

G. In c] omnibus his impedimentis expedit, ut nec Generalis Praepositus nec Societas universa dispensare possit: quandoquidem in universum ita Societati convenit, ut in huiusmodi non dispensetur. d] Sed, si cerneretur aliquod ex his impedimentis in homine, qui talibus DEI donis ornatus esset, ut pro certo haberetur Societatem ad DEI et Domini nostri obsequium eius opera admodum iuvare posse; si ille Summo Pontifici, vel eius Nuntio, vel summo Poenitentiario supplicaret sibi concedi, ut in Societatem, non obstantibus Constitutionibus, admitti posset, Praeposito eius Generali non repugnante; posset idem Praepositus consensum ad eum admittendum praestare: dum tamen ostium non multis, immo nulli, qui raris, ut dictum est, dotibus non sit praeditus, aperiatur.

H. Quodvis ex his secundariis impedimentis ex se satis esse posset, ne quis admitteretur. e] Sed quia accidere

posset aliquem huiusmodi defectum aliis praeclaris DEI donis compensari, ac in Domino tolerandum esse iudicaretur; f] id discernendum prudentiae eius, qui admittendi facultatem habet, relinquitur: et eiusdem erit in huiusmodi casibus dispensare, habita nihilominus ratione iudicii Superioris, ad quem referendum erit quidquid difficultatem ingereret, et, quod statuerit, faciendum est.

I. Animadvertendum est, eos qui deformitates vel defectus insignes habent, ut gibbos vel alia quaequam monstruosa, sive sic nati fuerint, sive ex aliqua externa causa, ut percussione et similibus, id acciderit; ad Societatem nostram non esse idoneos; partim quod res huiusmodi ad Sacerdotium obstare solent, partim quod ad proximorum aedificationem, quibuscum ex Instituti nostri ratione versamur, minime iuvant; nisi, ut superius g] dictum est, aliis eximiis virtutibus ac donis DEI compensarentur, cum quibus huiusmodi defectus corporis, potius ad augmentum, quam ad diminutionem aedificationis facturi viderentur.

K. Quod h] ad aetatem attinet quatuordecim annis minorem ut quis ad probationem, aut viginti quinque ut ad professionem admittatur, si in quibusdam peculiaribus de causis antevertendum esse id tempus, ad finem maioris divini servitii nobis praefixum, videretur; i] penes Praepositum Generalem facultas erit prudenter ac circumspecte dispensandi: et idem, cum proreterior aetas fuerit, considerabit, an expediat, necne, ad universale bonum huiusmodi defectum tolerari.

L. De aere alieno diligenter consideretur, ne inde offendiculi vel perturbationis occasio oriatur; praesertim in obligationibus civilibus, de quibus iura disponunt; praeter rationem, quae habenda est, aedificationis.

3] C. 1 d. 129.
C. 13 d. 7.

c] Sup. n. 2.
Exa. c. 2 n. 6.
P. 2 c. 2, B.
P. 4 c. 3 n. 2.

d] Exa. c. 2, D.

e] Inf. I.
Sup. c. 2, C.

f] Sup. c. 2, C.

g] Sup. H.
c. 2, C.

h] Sup. c. 2 n. 12.

i] Sup. c. 2, C.
P. 9 c. 3 n. 8.

CAPUT IV.

DE MODO ADMITTENDI.

1. **Q**UIA nobis in Domino valde persuademus, ad hoc ut, divina et summa maiestas ministerio huius minimae Societatis uti dignetur, multum referre, ut, qui ad eam admittuntur, non solum diu probentur, antequam in eius corpus cooptentur, verum etiam, *a]* ut valde noti sint, antequam ad probationem eam admittantur, quae fit in communi convictu cum domesticis; expedit * *b]* habitationem aliquam nostrae communi coniunctam designari, ubi, qui ad probationem admittuntur, hospitum more duodecim dies, vel usque ad viginti et amplius, prout Superiori videbitur, diversentur; ut id temporis de iis quae pertinent ad Societatem *c]* illi certiores reddantur, et Societas eosdem plenius in Domino nostro cognoscat.

2. In hanc Domum, quae primae Probationis dicitur, facilius admitti possunt qui id optant, si clare ad DEI et Domini nostri IESU Christi obsequium idonei in hac Societate esse viderentur; et contra, qui clare non esse tales cernerentur, *d]* consilio, et si quid aliud charitas suggerit, adiuti, ut alibi Deo ac Domino nostro servire curent, statim dimitti poterunt.

3. Quod si res non esset Societati tam clara quam oporteret, postquam qui admitti cupit voluntatem suam proposuerit, *e]* et de primis impedimentis decenter interrogatus fuerit, et summam nostri Instituti probatio-

nesque ac difficultates quae in eo sunt intellexerit; quamvis efficaciter desiderare videatur in Societatem admitti *f]* ut in ea vivat et moriatur * (quod quidem si deesset, ut plurimum, nemo ad primam probationem admitti deberet), * responsum tamen ac sententia ultima aliquamdiu differatur; ut eo tempore res melius considerari et Deo commendari possit, ac * diligentia conveniens adhiberi, ut *g]* magis cognoscatur, et ut de eius constantia periculum fiat. Quantum autem differri oporteat, et quae diligentia sit adhibenda, prudenti considerationi illius, qui admittendi facultatem habet, relinquendum est, qui semper maius DEI obsequium spectabit.

4. Postquam in Domino statuatur quod ad probationem aliquem admitti conveniat; *h]* solitis vestimentis indutus, aut pro cuiusque devotione, nisi aliud Superiori videbitur, ingredi poterit: et in praedicta Probationis Domo, seu in loco ad id destinato, ut hospes constituetur: ac postridie quomodo eo in loco se gerere debeat ei declarabitur; ac nominatim, *i]* ne verbo aut scripto, nisi Superiori aliqua de causa non levis momenti aliud videretur, cum externis vel domesticis agat, praeterquam cum iis, qui ad id designati a Superiore fuerint. Quod fit, ut liberius secum et cum Deo perpendat vocationem suam, ac propositum divinae ac summae maiestati in hac Societate serviendi.

a] *Inf.* n. 3.
Sup. c. 1 n. 3.

* A

b] *Exa.* c. 1
n. 13, **H.**

c] *Exa.* c. 1 n. 13.

d] *Exa.* c. 2 n. 7.

e] *Sup.* c. 3
n. 3 - 7.
Exa. c. 2 n. 1 - 5.

f] *Exa.* c. 3 n. 14.
P. 5 c. 1, **A.**

* B

* C

* D

g] *Sup.* n. 1.
c. 1 n. 3.

h] *Exa.* c. 1
n. 13, **F.**
P. 3 c. 2, **C.**

i] *Exa.* c. 4 n. 6.
P. 3 c. 1 n. 2.

5. Elapsis duobus aut tribus diebus post ingressum in Domum Probationis, examinari accuratius incipiat, prout in officio examinantis declaratur: *k]* et relinquatur ei scriptum Examen, ut solus id maturius consideret: *l]* postea eidem * ostendantur diplomata apostolica, ac Constitutiones et Regulae in Societate ac Domo, quam ingreditur, observandae: *m]* et, qui litteris operam dederunt, *l]* de singulis facultatibus in quibus versati sunt, singulas praelegant lectiones, et id coram eis, qui a Superiore ad eius talentum in doctrina et proponendi modo cognoscendum sunt constituti.

6. Eodem *n]* hoc tempore primae probationis conscientiam suam Superiori, vel ei quem ipse delegaverit, aperiet, nisi id negotii cum Superioris consensu in aliud tempus differretur; *o]* et generaliter confitebitur, si nondum id fecisset, et illi quidem Confessario, qui a Superiore fuerit ad id destinatus. *p]* Et, cum in libro ad id designato scriptum fuerit et * manu eius subscriptum quidquid Domum tulit, et quod contentus sit observare omnia ei proposita; postremo, post reconciliationem, accepto sanctissimo Eucharistiae sacramento, ingreditur in Domum communis habitationis, *q]* ubi cum aliis versari et in secunda probatione diutius exerceri solent Novitii.

7. Quod * dictum est de iis, qui tunc primum ad Societatem admittuntur, bona ex parte cum illis observabitur, *r]* qui a studiis, aut aliis locis Societatis, ubi diligenter examinati non fuerint, veniunt; qui quidem non ut Professi vel Coadiutores formati in corpus Societatis admissi sunt; ut, quo maiori cum luce procedetur,

eo quisque constantior in sua vocatione maneat; et ipsa etiam Societas melius discernat, an conveniat ad maiorem laudem et gloriam DEI et Domini nostri illum apud se retinere.

DECLARATIONES IN CAPUT IV.

A. *Cum Domus primae Probationis distincta et coniuncta nostrae habitationi esse non posset; curandum est, ut in nostris Domibus aliqua habitatio separata ad id designetur; ut qui admittuntur minorem habeant occasionem conversandi cum aliis, qui non fuerint a Superiore deputati.*

B. *Si aliquis ob causas rationi consonas in Domum reciperetur, qui nondum obsequio divino in hac Societate se dedicare omnino statuisset; perinde ut hospes, et non ad primam vel secundam probationem admittetur. Sed ea in re, ultra triduum, qui aliis praeest non facilem se exhibeat, nec sine facultate Praepositi Generalis, vel certe Provincialis, id faciet: et difficiliter ubi Novitii fuerint, quam ubi non fuerint, ea facultas concedi poterit.*

C. *Ut responsum et deliberatio ultima aliquandiu differatur et diligentia ad id, ut perspectior ille sit, adhibeatur, in universum quidem observari debet: aliquando tamen peculiare ob causas (ut si quis videretur raris dotibus ornatus, et in periculo versari, ne per dilationem a proposito suo dimoveri vel certe valde sollicitari posset) compendio maiori, qua convenit diligentia adhibita, in Domum primae Probationis esset admittendus, vel post examinationem ad alia Societatis loca transmittendus.*

D. *Diligentia ad eos, qui ingredi volunt, magis cognoscendos adhibenda haec est, ut compendio quodam Examinis, an aliquo a] ex primis impedimen-*

k] Sup. c. 1, D.
Exa. c. 1, A.

* E

l] Exa. c. 1
n. 13, G.
c. 4 n. 41.

m] Exa. c. 5 n. 6.

l] C. 4 d. 67.

n] Exa. c. 4
n. 38.

o] Exa. c. 4
n. 10, 41.

p] Exa. c. 4 n. 4.

* F

q] Exa. c. 1, B.

* G

r] Exa. c. 7 n. 8.

a] Sup. c. 1, D.
Exa. c. 1, A.

tis vel etiam ex secundariis, quae tertio capite attinguntur (cuiusmodi est bonae valetudinis vel integritatis corporis defectus, obligationes civiles vel aes alienum), teneantur, intelligatur.

Conferet b] etiam, ut, praeter examinatorem, aliqui ex iis, quos Superior designaverit, agant ac versentur cum eo, qui recipiendus sit: et, intellecto etiam eius nomine et eorum quibus cognitus est, extra Domum inquiri poterit, cuiusmodi homo ille sit, si Domi nulli fuerit satis notus.

Iuvabit etiam ad hoc ipsum, si frequenter ad confessionis sacramentum in ecclesia nostra aliquamdiu accesserit, antequam Domum ingrediatur. Et, si adhuc de eo dubitaretur, non parum conferet, si in Spiritualibus Exercitiis constituatur; ut ea claritas de eo habeatur, quae ad gloriam DEI Domini nostri requiritur.

E. Iis, qui litteras apostolicas latinas non intelligerent, satis esset earum summam, ut etiam Constitutionum et Regularum, declarare: c] ex quibus ea pars ostendenda unicuique intelligitur, quae ei est observanda; ex qua summarium haberi potest, quod simul cum Examine unicuique relinquatur, ut per otium illud magis consideret.

F. Si scribere nesciunt, alius coram eis eorum nomine scribet.

G. Praeter dilationem admittendi ad primam Probationem (qua uti cum iis, qui aliis in locis Societatis fuerint, non esset aequum), reliqua fere omnia in eisdem locum habent: licet, quo magis noti sunt et firmi, minus necesse sit eam diligentiam adhibere, quae adhiberi solet ad cognoscendos et stabilios eos, qui admittuntur ad probationem.

c] Eza. c. 1, G.

b] Sup. c. 1 n. 3.

SECUNDA PARS.

QUAE AD EOS DIMITTENDOS PERTINET, QUI, ADMISSI,
PARUM APTI IN PROBATIONE AD SOCIETATEM INVENIRENTUR.

CAPUT I.

QUI DIMITTI POSSINT, ET PER QUOS.

1. **U**T AUTEM ad propositum huic Societati finem divini obsequii et auxilii animarum convenit conservari, et numero augeri operarios idoneos ac utiles ad hoc opus promovendum; a] ita dimitti eos

oportet, qui tales non fuerint inventi, et successu temporis deprehendatur, vel quod haec non sit eorum vocatio, vel quod ad commune bonum Societatis non conveniat, ut in ea maneant. Sed tamen, ut non faciles esse

a] P. 10 n. 7.

ad admittendum, ita neque ad dimit-
tendum, immo minus oportet; sed
mature omnino et considerate in Do-
mino procedendum est. Et, quamvis
causas ad dimissionem dignas eo gra-
viores esse oportet, quo quis arctius
Societatis corpori coniunctus est; *
quantumlibet b] tamen quisque sit
coniunctus, in quibusdam casibus se-
parari ab ea posset ac deberet, ut
sequenti capite videbitur.

2. Dimittendi facultas, in primis,
ad universam Societatem pertinet,
quando in Congregationem generalem
conveniret. c] Eadem erit penes Prae-
positum Generalem in omnibus, prae-
terquam si quid ad ipsius personam
pertineret. Penes reliquos ex Socie-
tate tantum erit huius facultatis,
quantum eis a capite collatum fuerit.

* Praepositis tamen d] Provincialibus
amplam satis conferri expediet, ac *
debita e] proportionem etiam Praepo-
sitis localibus et Rectoribus; quibus
videbitur esse conferenda, ut f] eo
melius in toto Societatis corpore sub-
ordinatio sanctae obedientiae serve-
tur, g] quo clarius intelligent infe-
riores se a suis immediate Superioribus
pendere, et quod sibi conveniat plu-
rimum, immo necesse sit, in omnibus
eis subesse propter Christum Domi-
num nostrum.

DECLARATIONES IN CAPUT I.

A. Licet a] omnes, ut in Constitu-
tionibus dicitur, dimitti possint; alii
tamen facilius quam alii dimittentur.
b] Qui in Domum primae Probationis
admissi sunt, antequam cum aliis ver-
sentur, si eo tempore appareret non
esse ad Societatem idoneos, facilius
quam alii possent dimitti.

In c] proximo gradu illi sunt, qui
in secunda probatione in Domibus vel
Collegiis, nullis adhuc votis ligati, ver-
santur; si experimento comperiretur,
quod ad maius DEI obsequium non fo-
ret, si in Societate manerent.

In d] tertio gradu illi sunt, qui,
votis quidem sponte sua se Deo obliga-
verunt, verum in Scholasticos approba-
tos vel Coadiutores Societatis formatos,
exacto iam tempore probationis solitae,
non sunt admissi.

In e] quarto, et qui graviori consi-
deratione et causa indigeant, sunt Scho-
lastici approbati.

In f] quinto gradu, ubi quidem
maior erit difficultas, sunt Coadiutores
formati, tam spirituales quam tempo-
rales, si post vota sua publica, licet non
solemnia, necessario dimittendi vide-
rentur.

In g] quibusdam casibus etiam Pro-
fessi, cuiuscumque gradus et dignitatis
in Societate sint, dimitti possent, si
retineri sine detrimento illius ac divini
obsequii non posse iudicaretur.

Praeter h] ea quae dicta sunt, quo
magis alicui Societas deberet, quod de
ipsa bene meritis esset; vel quo pluri-
bus DEI donis ad eandem in divino
obsequio iuvandam praeditus esset; eo
maiori cum difficultate esset dimitten-
dus: ut contra, cui minus deberet So-
cietas, quique minus ad eandem iuvan-
dam in divino obsequio esset idoneus,
facilius posset dimitti.

B. Quamvis Praepositus Generalis
in patentibus litteris, ad Praepositos
particulares missis, amplissimam eis fa-
cultatem impartiat, quo magis subditi
eosdem venerentur et humiliores ac sub-
missiores se exhibeant; nihilominus ta-
men per secretas litteras haec potestas
contrahi, prout convenire videbitur, et
limitari poterit.

c] Inf. C.
c. 3, A.

d] Inf. C.
c. 3, A.

e] Inf. C.
c. 3, A.

f] Inf. C.
c. 3, A.
P. 5 c. 4, B.

g] Inf. C.
c. 3, A.
P. 9 c. 4 n. 7.

h] Inf. C.

* A

b] P. 9 c. 4 n. 7.

c] P. 9 c. 3 n. 1, B.

* B

d] P. 9 c. 6 n. 2.
P. 10 n. 8.

* C

e] P. 4 c. 10 n. 4.
P. 10 n. 8.

f] P. 8 c. 1 n. 4.
P. 9 c. 6 n. 2.

g] P. 8 c. 1 n. 6.

a] P. 10 n. 7.

b] Inf. C.
c. 3, A.

i] *Sup.* A.
Inf. c. 3, A.

U. Quod i] ad eos attinet, qui in prima Probatione et secunda sunt, necdum votis emissis, facultatem ad eos dimittendos habebit quicumque ad eosdem admittendos eam habuerit: si tamen circumstantiae aliquae non id impedirent (cuiusmodi esset, in Domum aut Collegium, ubi manent, a Generali vel Provinciali Praeposito, vel ab aliquo, cuius habenda sit ratio, destinati fuissent; vel si de Societate ipsi tam bene meriti fuissent, ut eorum esset particularis ratio habenda). In his enim et similibus casibus dimitti aliquis per quemvis Praepositum non deberet, nisi causae admodum urgentes et graves essent; ita ut minime dubitaretur Superiorum mentem huiusmodi futuram esse.

k] *Sup.* A.
Inf. c. 3, A.

Qui k] iam votis se obstrinxerunt in Domibus aut Collegiis, et Scholastici praeterea, biennio probationis exacto, approbati, si dimittendi essent, Praepositus localis, nisi re communicata cum Provinciali, id facere non deberet.

Provincialis autem, pro modo facultatis a Generali acceptae, vel dimittere poterit, vel non poterit, quamvis Generalem non consuluerit.

Coadiutores l] formati, sive spirituales sive temporales, nisi consulto et approbante Generali, dimitti non debent; nisi in quibusdam remotissimis locis, ut in Indiis, huiusmodi facultatem Provinciali communicari oporteret, vel Generalis extra ordinem alicui, cui tamquam sibi ipsi fideret, et propter causas magni momenti eam communicasset.

l] *Sup.* A.
Inf. c. 3, A.
P. 5 c. 4, B.

Erga m] Professos minus etiam huiusmodi facultas inferioribus Praepositis est communicanda; nisi res ad Praepositum Generalem delata et gravi consideratione expensa foret, ita ut convenire ad divinum obsequium et commune Societatis bonum huiusmodi hominem dimitti videatur; ut si contumax n] vel incorrigibilis esset.

m] *Sup.* A.
Inf. c. 3, A.
P. 9 c. 4 n. 7.

n] *Inf.* c. 2 n. 2.

CAPUT II.

DE CAUSIS, PROPTER QUAS DIMITTI ALIQUEM CONVENIAT.

1. CAUSAS eas, quae ad aliquem dimittendum sufficiant, ponderare coram Domino debet prudens charitas Superioris, qui huiusmodi facultatem habuerit: sed, generatim loquendo, quatuor earum genera fore videntur.

2. Primum, si in Domino iudicaretur contra ipsius honorem et gloriam fore, quod is in hac Societate maneret, a] qui videatur in quibusdam pravis affectibus aut vitiis, quae divinam offendunt maiestatem, b] cor-

rigi non posse: * quae, eo minus tolerari deberent, quo graviora essent et plus culpae haberent; licet aliis nullum offendiculum, quod manifesta non essent, praeberent.

3. Alterum est, si existimaretur in Domino aliquem retinere contra Societatis bonum fore, quod, c] cum universale sit, haud dubie bono particulari alicuius praeferri ab eo debet, qui sincere divinum obsequium quaerit. Tale quid esset, * si in probationum decursu aliqua impedimenta vel

* A

c] P. 1 c. 3 n. 16

* B

a] P. 10 n. 7.

b] *Sup.* c. 1, c.

* C

d] P. 4 c. 6, N.

insignes defectus, quos antea in examine tacuisset, detegerentur; vel si * experimento comperiretur d] valde inutilem fore eum, et per quem praepedienda magis quam adiuvanda esset Societas, propter eius insignem ad quaevis eius munera ineptitudinem. Et multo magis dimitti oporteret, si damnum allaturus malo vitae exemplo iudicaretur; ac praecipue, si inquietum se ostenderet, et * verbis aut actibus offendiculum aliis praerberet: hoc enim tolerare e] charitatis non esset, sed vitii contrarii, in eo quidem, qui tenetur conservare quietem et bonum statum Societatis sibi commissae.

* D

e] Inf. n. 5.

4. Tertium, si iudicaretur id fore contra Societatis ac simul ipsius dimittendae personae bonum: quod ex parte corporis posset accidere, f] si tempore probationis in aliquo morbo aut debilitas huiusmodi cerneretur, cum qua eum non posse progredi in laboribus, quos noster procedendi modus requirit ad Deo in eo serviendum, videretur; ex parte vero animi, g] quando, qui ad probationem admissus fuit, se componere ad vitam, sub obedientia et iuxta modum procedendi Societatis ducendam, non posset; quod nequeat vel nolit proprium suum sensum aut iudicium infringere, vel propter alia impedimenta, quae a natura vel a consuetudine promanarent.

f] Inf. B.

g] P. 1 c. 2 n. 4.
c. 3 n. 14.

5. Quartum, si cerneretur id fore contra bonum aliorum, qui de Societate non sunt; h] ut, si detegeretur vinculum matrimonii vel servitutis legitimae, vel i] aes alienum magni momenti; quibus in rebus, dum k] initio examinaretur, veritatem subticuisset.

h] Exa. c. 2 n. 4.
P. 1 c. 3 n. 6.i] Exa. c. 3 n. 6.
P. 1 c. 3 n. 15, L.

k] Inf. B.

Quaevis harum quatuor causarum satis esse videtur, ut Deo gratius

fore iudicemus honeste dimitti eum in quo locum habuerint, l] quam imprudentem in eo retinendo charitatem exercere.

l] Sup. n. 3.

DECLARATIONES IN CAPUT II.

A. QUATENUS defectus aliqui, qui contra divinum honorem et Societatis bonum esse dicuntur, debeant tolerari; cum id ex multis circumstantiis particularibus personarum, temporum et locorum pendeat; discreto zelo eorum, quibus ea cura commissae est, relinqui est necessarium: a] qui eo impensius rem Domino commendabunt, et diligentius cum aliis, qui ad cognoscendam DEI voluntatem iuvare possint, communicabunt; quo eis difficilius negotium magisque dubium videbitur.

a] Inf. c. 3
n. 2, 3, A.

B. Si ille, qui ingreditur, ipso in initio morbum aliquem vel dispositionem ad illum detexit, et ea conditione, ut periculum fieret sanitatis eius, admissus est; cum cerneretur non convalescere, nec labores Societatis ferre posse in posterum, dimitti, ac extra Domum, prout vera charitas dictaverit, iuvare poterit.

Si ingressus est sine ulla conditione, manifestata quidem infirma corporis habitudine, sed spe concepta 1], quod ad maiora aptus esset futurus, quam esse experimento comperiatur; quamvis etiam dimitti possit, animadvertendo quod sanitate ad nostrum Institutum necessaria careat, magis erit considerandum, num dimitti debeat, necne; et multo magis, si, cum sanus ingressus fuerit, in 2] obsequio Societatis in aegritudinem incidit. Tunc enim, si ipsemet contentus non esset, iustum non foret hac sola causa a Societate dimitti.

1] C. 1 d. 55.

2] C. 5 d. 6, 50
n. 3.

Si in ingressu quis aegritudinem aliquam celasset; cum ea detegeretur, con-

stat liberius et iustius eum dimitti posse. An autem revera sit dimittendus, necne, propterea quod aliis dotibus magni momenti ad divinum obsequium polleat, prudentiae Superioris relinquatur. b] Tantumdem sit dictum, si deprehenderetur, quod in aliqua re alia in examine veritatem suppressisset. c] Quod si aliquod ex quinque impedimentis dissimulasset, tunc non est aequum ut in Societate maneat, iuxta id quod in prima parte dictum est.

C. Si d] bonum testimonium non referret ex probationibus quae extra Domum fiunt vel etiam Domi, nec ea remedia, quae charitas ante dimissionem solet adhibere, sufficerent; conducibilius est eum dimittere, quam in corpus Societatis homines, qui ad eius Institutum non videntur convenire, admittere.

D. Aliis offendiculum praebere ille intelligitur, qui suo exemplo peccandi occasionem eis praebebat; et quidem amplius, si verba adiceret suasoria, ut ad aliquid mali alliceret, praecipue ad instabilitatem in sua vocatione, e] vel ad discordiam, vel si quid 3] contra Superiores vel commune Societatis bonum moliretur. In quibus enim talia locum haberent, rationi consentaneum non esset, ut ii in Societate manerent.

Quando, non tam propter rationem vel magnitudinem peccati, quam ob removendum offendiculum quod aliis praebebat, dimitti aliquem necesse esset; si alioqui aptus esset, expendet prudentia Superioris, an expediat facultatem ei dare, ut ad locum alium Societatis valde remotum, eamdem non egrediendo, proficiscatur.

e] P.S.c. 1 n.5, F.

3] C. 5 d. 54.

C. 6 d. 2.

C. 9 d. 5, 25.

CAPUT III.

DE MODO DIMITTENDI.

* A

1. **C**UM iis, qui dimittendi erunt, * observari eum modum conveniet, qui in conspectu DEI dimittenti, dimisso, et aliis domesticis et externis magis satisfaciat. Quod attinet ad dimittentem, ob causas superius dictas, tria observentur.

2. Primum a] est, ut oret ipse Dominum, et Domi orari ea intentione curet, (quamvis quis sit, pro quo oratur, non intelligatur) ut docere Dominus noster dignetur ea in re, de qua agitur, suam sanctissimam voluntatem.

3. Alterum, b] ut id conferat cum

aliquibus seu aliquo ex domesticis, qui ad hoc negotium aptiores ei videantur, et audiat quid illi sentiant.

4. Tertium, ut, omnem exuendo affectum, et maiori DEI gloria prae oculis constituta, ac communis boni, tum etiam, quoad eius fieri poterit, particularis ratione habita, expendat hinc inde causas, et statuatur, an dimittere debeat, necne.

5. Quod ad dimissum attinet, tria itidem observentur: primum exterius, ut recedat ex Domo, quantum fieri possit, 1] sine dedecore vel ignominia, ac * secum omnia sua ferat.

1] C. 9 d. 30.

* B

b] Sup. n. 5.

c] Exa. c. 2 n. 6.
P. 1 c. 3 n. 2, G.

d] Exa. c. 4
n. 18 - 24.

a] Sup. c. 2, A.

b] Sup. c. 2, A.

6. Alterum interius, ut eum dimittere Superior curet, conservata, quantum fieri potest, charitate ac benevolentia erga Domum, et quanta cum consolatione in Domino fieri poterit.

7. Tertium, ut circa statum vitae studeat eum dirigere, ut aliquam convenientem viam serviendi Deo ineat, vel in Religione vel extra eam, prout divinae voluntati convenientius fore videbitur. Demum consilio et oratione, et si quid aliud charitas dederit, iuvare curet.

8. Ut satisfiat aliis domesticis et externis, tria etiam observentur. Primum est, ut, quantum fieri poterit, curetur ne quid perturbationis in alicuius animo propter dimissionem maneat, * ratione reddita, quantum satis erit, quibus reddi opus sit; abstinendo, quantum fieri poterit, a defectibus, qui publici non fuerint, declarandis, quamvis in eo qui dimittitur nonnulli deprehensi fuissent.

2] C. 1 d. 119.

9. Alterum, ne male affecti maneant 2] erga dimissum, et, quantum fieri possit, ne de eo male sentiant; sed potius eius vicem doleant, et in Christo eum diligant, ac divinae Maiestati in suis orationibus, ut eum dirigere et ei misericordiam impendere dignetur, commendent.

10. Tertium, ut detur opera, ut eius exemplo iuventur, si qui minori cum aedificatione, quam par esset, Domi versantur; et timeant, ne sibi tantumdem accidat, si nollent proficere: et externi itidem, quibus id innotuerit, aedificationem accipiant, quod Domi non toleretur id, quod tolerari ad Dei gloriam non debet.

DECLARATIONES IN CAPUT III.

A. *ANIMADVERTENDUM est, quod Constitutiones de eo modo dimittendi loquuntur, cum palam id, ac propter causas manifestas efficitur. Sed praeter hos nonnulli occulte dimitti possunt, quando causae (quae plurimae, et quidem ex illis aliquae sine peccato esse possent) essent occultae, et, si non dicerentur, in aliis aliquid perturbationis timeretur. Tunc enim conducibilius est aliquo praetextu, ut probationum, extra Domum mitti, quam si eorum dimissio publicaretur.*

Ad a] *hos hoc modo dimittendos satis erit, si Praepositus, qui ad id facultatem habuerit, re Domino commendata, et unius aut plurium audita sententia (si iudicaverit in Domino cum eis rem esse conferendam), statuatur quod facto opus sit, et exsequatur.*

a] Sup. c. 2, A.

Notandum b] *est etiam ea, quae de modo dimittendi dicuntur, iis magis convenire, qui in probationibus versantur; minus autem illis, qui in corpus Societatis cooptati sunt, ut Scholastici approbati et Coadiutores formati; ac multo minus Professis, in quibus charitas et discretionis donum a Spiritu Sancto datum docebit modum, qui in eis dimittendis tenendus sit; si DEUS permitteret, ut hoc facere esset necessarium.*

b] Sup. c. 1, A, C.

B. *Ea, c] quae ipsius esse constet, difficile non est statuere ut secum ferat. Verum in iis, quae vel expendisset vel dedisset Societati, vel alioqui, si accidisset, ut ficto animo in Domo vel Collegio ipsius habitasset, prudentiae Superioris dimittentis relinquatur, ut, habita ratione tum aequitatis tum aedificationis, statuatur 3] num illi aliquid amplius, quam quod invenitur de rebus*

c] Exa. c. 4, B

3] C. 5 d. 8.

ipsius, dari debeat, necne: et si amplius, quantum.

C. *Reddere rationem causarum propter quas aliquis dimittitur, vel non reddere, in communi vel in particulari,*

magis vel minus conveniet, prout is, qui dimittitur, in maiori vel minori estimatione, et magis aut minus domi et foris charus fuerit.

CAPUT IV.

QUOMODO SE GERAT SOCIETAS CUM IIS, QUI SUA SPONTE RECEDERENT,
VEL QUOS IPSA DIMITTERET.

1. **Q**ui dimittuntur, vel iniussi discedunt, si ad alium locum Societatis se conferant, * videntur nobis in Domino admittendi non esse; nisi prius, qui dimisit, vel qui loco praeest unde discessit, vel Praepositus Generalis, aut qui eius vices gerit, admonitus suum praestiterit assensum; ne defectus cognitionis rerum aut personarum alicuius erroris in Dei offensam causa sit.

2. Communicationem autem facultatum aut gratiarum, quae iis, ut Societatis membris, concessae fuerant, simul atque membra esse desierint constat cessare.

3. Declaretur a] iis, qui dimittuntur, quod absoluti maneant a votis simplicibus, si ea iuxta formulam Societati consuetam, quae in quinta parte videbitur, emisierint; quodque nulla alia dispensatione indigeant.

4. Ad eos reducendos, qui sine licentia recederent, si prius parum idonei ad Societatem habebantur, nulla diligentia opus erit; sed potius dirigantur ad aliud Institutum, ubi Deo servire possint, 1] relaxato illis voto, ut omnes scrupuli eis eximantur.

5. Si huiusmodi essent, ut Deo gratum fore videretur eos non sic relinquere, praecipue si ex aliqua vehementi tentatione, aut ab aliis decepti egressi videantur, * diligentia adhiberi ad eos reducendos poterit; et privilegiis ad negotium huiusmodi concessis a Sede Apostolica, quantum Superiori in Domino videbitur, uti licebit. Et, cum aliquis horum sic reductus esset, * relinquatur prudentiae eiusdem Superioris, ut videat, num satisfactione aliqua opus sit, et quanta; an melius censeat omnino in spiritu mansuetudinis procedere. Qua in re, et eius qui reductus est bonum, et aedificatio domesticorum spectanda est.

6. Si quis sponte sua ad Collegium vel Domum, unde sine facultate recesserat, rediret, et alioqui idoneus ad Deo serviendum in ea iudicaretur; considerandum erit, * an veram perseverandi voluntatem afferat, et an sit paratus ad quamvis satisfactionem et probationem. Quod si secus esset, ut qui verae poenitentiae signa non ostendit, admitti non merebitur.

7. Si, qui fuit merito dimissus, ad

* A

* B

* C

* D

a] *Ena.* c. 6
n. 8, **A.**
c. 7 n. 1, 2.
P. 5 c. 4, **B.**

1] C. 1 d. 56.

eamdem Domum, unde dimissus est, rediret ad quamvis satisfactionem paratus; si adhuc eadem rationes, propter quas fuit dimissus, manerent, perspicuum est non esse admittendum: si non manerent, et qui dimisit iudicaret Deo gratum fore, ut denuo reciperetur in eamdem vel aliam Domum, admoneat Generalem vel Provincialem Praepositum, et quod ab eo praescriptum fuerit exsequatur.

8. Sive recesserit sponte sua, sive dimissus, qui redit, si admittitur, denuo examinari debet ^{b]} et generalem confessionem facere ipso in ingressu, ab ultima quam fecit inchoando; et aliis probationibus et experimentis exercebitur, prout Superiori, habita semper ratione aedificationis universalis et particularis, ad gloriam DEI videbitur.

DECLARATIONES IN CAPUT IV.

A. QUAMVIS in genere dicatur, eum, qui sponte sua vel dimissus recessit, in aliam Domum admitti, nisi consulto prius Praeposito, in cuius Domo vel Collegio fuit, et eius expectato responso, non debere; nihilominus tamen prudentiae Praepositi Domus, ad quam rediit, relinquetur, ut consideret, a] an tamquam hospes sit admittendus, vel non,

donec responsum accipiat a Superiore, cuius voluntatem exsequi debet.

B. 2] *Qui a Societate discedunt, quamvis ad eam idonei videantur, si aliam Religionem ingressi et eiusdem habitu induti fuissent, nec litigandum esse Societati nec procurandum videtur, ut eos reducat. Si habitum Religionis non induissent, poterit ea diligentia adhiberi, quam ordinata et prudens charitas dictaverit, ad eos reducendos ad illum locum, ubi in Domino iudicatur quod Deo servient.*

C. *Quod ad satisfactionem attinet eorum, qui sponte sua redeunt et admittuntur, vel qui reducti redeunt; cum eius satisfactionis scopus sit aliorum aedificatio, et eiusdem, qui rediit, profectus; ex circumstantiis personarum, temporis et locorum, num fieri debeat, necne, et, si fieri debet, quanta ea futura sit iudicabitur: et haec omnia prudentiae Superioris, in cuius Domum vel Collegium ingreditur, committi oportet.*

D. *Cum de illorum, qui sponte sua redeunt, constantia dubitaretur, in aliquo xenodochio vel aliis probationibus possent constitui, ubi, pauperibus Christi ex ipsius amore aliquandiu inserviendo, suae stabilitatis et constantiae specimen praebeant; quod et ad expurgandam praeteritae levitatis culpam pars quaedam satisfactionis esset.*

^{b]} *Exa. c. 4 n. 41.*

^{2]} *C. 1 d. 24.*

^{a]} *P. 1 c. 1, A.*

TERTIA PARS.

DE IIS CONSERVANDIS ET PROMOVENDIS,
QUI IN PROBATIONE MANENT.

CAPUT I.

DE CONSERVATIONE IN IIS, QUAE AD ANIMAM ET PROPECTUM
IN VIRTUTIBUS PERTINENT.

1. **U**T in iis admittendis, quos ad nostrum Institutum vocat DEUS, talentum ad id conveniens concedendo, et in dimittendis illis, qui, cum eo careant, se a divina sapientia non esse vocatos ostendunt, consideranda sunt quae superius attigimus; ita in eis conservandis in sua vocatione, qui retinentur et probantur in Domibus et Collegiis, et in eisdem iuvandis, ut sic proficiant in via DEI spiritu et virtutibus; ut sanitatis et virium corporis, quae ad laborandum in vinea Domini necessariae sunt, ratio habeatur, consideratione ac providentia debita opus est. Et ita agetur, primo loco quidem, de iis quae ad animam; secundo, de iis quae ad corpus pertinent.

2. Quod ad animam attinet, cum tanti referat eos, qui in probationibus versantur, ab omnibus imperfectionibus et quibusvis impedimentis maioris spiritualis profectus remove; multum ad id *a]* confert * omnem communicationem per verba et scripta ut abiiciant cum iis, qui in proposito sibi Instituto intepescendi causa esse possent; et ut, in via spiri-

tuali incedendo, * cum iis dumtaxat personis et iis de rebus agant, quae iuvent in divino obsequio ad id consequendum, quod in ingressu Societatis sibi, ut scopum, praefigebant.

3. Eadem *b]* de causa egredi Domo non debent, nisi * quando, et *c]* cum quo *1]* socio Superiori visum fuerit. Nec Domi hi cum illis pro suo arbitratu colloquantur, * sed cum iis tantum, qui a Superiore praescripti fuerint: quorum exemplo et spiritualibus colloquiis aedificationem accipiant, non autem offensionem, et proficiant in Domino.

4. Omnes diligentissime curent portas sensuum suorum, oculorum praecipue, aurium et linguae, ab omni inordinatione custodire; ac se in pace et vera humilitate interna conservare, et eam in silentio, cum id observandum est, cum autem loquendum, in circumspectione et aedificatione verborum, et modestia vultus, ac maturitate incessus motuumque omnium, sine ullo impatientiae aut superbiae signo, exhibere: in omnibus procurando atque optando potiores partes aliis deferre, omnes in animo suo

* B

b] *Era.* c. 4 n. 25.

* C

c] P. 4 c. 4, F.

1] C. 22 d. 44 n. 3.

* D

a] *Era.* c. 4 n. 6.
P. 1 c. 4 n. 4.

* A

tamquam sibi Superiores ducendo, et exterius honorem ac reverentiam, quam exigit cuiusque status, cum simplicitate et moderatione religiosa exhibendo: atque ita fiet, ut, se mutuo considerantes, in devotione crescant, Deumque Dominum nostrum laudent, quem quisque in alio, ut in illius imagine, agnoscere studeat.

5. In refectione corporis curandum est, ut temperantia, modestia et decentia interius et exterius in omnibus observetur. Praemittatur 2] benedictio, et sequatur actio gratiarum, quas omnes agere debent cum ea, quae par est, devotione et reverentia. Et, dum corpus edendo reficitur, sua etiam animae reformatio praebetur, libro aliquo pio, potius quam difficili, quem capere et a quo omnes iuvare possint, legendo, vel id temporis d] aliquis, cui a Superiore id iniungitur, concionabitur, vel * aliquid simile ad DEI gloriam fiet.

6. Omnes, quamdiu corpore bene valent, in spiritualibus vel exterioribus rebus habeant in quo occupentur. Et, qui officium vel ministerium aliquod certum habent, ut de auxilio providendum est eis, si sit necessarium, ita, e] cum vacant, aliis rebus occupari deberent, ne 3] otium, malorum omnium origo, quoad eius fieri possit, Domini nostrae locum habeat.

7. Ut f] experiri incipiant sanctae paupertatis virtutem, doceantur omnes, quod nulla re 4] tamquam propria uti debeant; g] quamvis necesse non sit probationis tempore * possessione bonorum suorum se abdicare, nisi id Superior, post elapsam primum annum, iuberet, iudicans in huiusmodi bonis tentationum occasionem et minus proficiendi in spiritu habere aliquem, ut qui illis adhae-

reat aliquo immoderato amore vel confidentia; et * tunc, qui se exuit bonis suis, sequatur Christi consilia: h] pro sua tamen devotione, ad hoc potius quam illud opus dispensare bona sua vel eorum partem poterit, prout in Domino intellexerit ad divinum beneplacitum magis convenire, ut in Examine dictum est.

8. Intelligant etiam, quod mutuo dare, vel accipere, vel dispensare quidquam de iis, quae Domini sunt, minime possunt, nisi Superior conscius consensus praestiterit.

9. Qui in ingressu ipso, vel post ingressum ad obedientiam, motus sua devotione, vellet bona sua vel eorum partem in Societatis subsidium dispensare; * haud dubie opus faceret maioris perfectionis, alienationis et abnegationis universi amoris proprii, non descendendo tenero quodam affectu ad particularia loca, nec iuxta illum sua bona, huic potius quam illi, applicando. Quin potius, exoptando maius et universalius bonum Societatis (quae tota ad maiorem DEI gloriam ac universale bonum et utilitatem animarum instituta est), hoc iudicium ei relinquat, qui eius universae curam habet, num applicari huic loco, potius quam illi, 5] in eadem provincia debeant: quandoquidem ille, melius quam quisquam alius, intelligere potest, quid conveniat et quid maxime urgeat in omnibus eius locis, i] ratione habita Regum, Principum ac aliorum Potentatum, ne eis causa ulla offensionis detur; sed ad maiorem aedificationem omnium, et spiritualem utilitatem animarum, et gloriam DEI omnia cedant.

10. Doceantur quomodo ab illusionibus daemonis in suis spiritualibus exercitationibus caveant, et quomodo

* G

h] Exa. c. 4 n. 5.

* H

2] C. 1 d. 99.
C. 4 d. 60.

d] Inf. n. 21, 8.

* E

e] P. 4 c. 10 n. 6.

3] C. 18 d. 22 n. 3.

f] Exa. c. 4 n. 4.
P. 6 c. 2 n. 11, H.4] C. 5 d. 50 n. 4,
d. 59.g] Inf. n. 25.
Exa. c. 4
n. 2, 3, 5.
P. 4 c. 4, E.
P. 6 c. 2, H.

* F

5] G. 2 d. 23.
C. 3 d. 16, 39.

i] P. 10 n. 11, B.

se contra omnes tentationes tueantur: simul rationes sciant, quae adhiberi possint ut eas superent; *k]* et ad veras solidasque virtutes consequendas insistant, sive plures adsint visitationes spirituales, sive pauciores. Curent vero semper in via divini servitii gressum facere.

11. Utantur *l]* quotidie conscientiae suae examinatione consueta, *m]* et, octavo quoque die saltem, ad confessionis et communionis sacramenta accedant, nisi aliqua de causa aliud Superiori videretur; et unus omnium sit Confessarius *n]* ab eodem Superiore constitutus. * Quod si fieri non poterit, quisque certe suum stabilem habeat Confessarium, *o]* cui ipsius conscientia prorsus aperta sit: qui quidem Confessarius non ignoret quos casus sibi Superior reservat. Illi autem reservabuntur, *6]* quos ab eo cognosci necessarium videbitur aut valde conveniens, *p]* quo melius, et remedium adhibere possit, et suae curae commissos praeservare ab omnibus, quae nocitura sunt.

12. Perutile *q]* erit esse Domi aliquem, * virum fidelem et in rebus spiritualibus sufficienter versatum, qui instruat eos ac doceat quomodo et interius et exterius sese habere debeant, et ad id eos hortetur, et in memoriam redigat, et amanter admoneat; quem omnes, qui in probatione sunt, diligant, ad quem in suis tentationibus confugiant, cui confidenter sua omnia detegant, et a quo consolationem et auxilium in omnibus sperent in Domino. Et admoneantur, quod nullam debeant celare tentationem, quam huic, vel *r]* Confessario, vel *s]* Superiori non aperiant; immo vero totam animam suam illis integre manifestam esse pergratum habeant. Nec

solum defectus aperiant, sed etiam *t]* poenitentias vel mortificationes, et devotiones ac virtutes omnes, voluntate pura optantes ab illis dirigi, sicubi a rectitudine deflecterent; nolentes suo proprio sensu duci, nisi conveniat cum iudicio illorum, quos Christi Domini nostri loco habent.

13. Antevertere oportet tentationes, adhibitis earum contrariis: ut, cum quis animadvertitur ad superbiam esse propensus, exerceri is debet in rebus abiectoribus, quae ad humiliandum ipsum utiles futurae videantur: et sic de aliis pravis animae propensionibus.

14. Praeterea, honestatis et decetiae ratione, convenit * feminas non ingredi Domos nostras nec Collegia, sed tantum ecclesias: et arma nulla, nec * instrumenta rerum vanarum Domi haberi; sed tantum ea, quae faciunt ad finem illum divini servitii et laudis, quem sibi praefixit Societas.

15. * In *v]* correctionibus et poenitentiis iniungendis, qui modus teneri debeat, *7]* prudenti charitati Superioris et eorum quos sibi substituerit relinquetur: qui in eis rationem habebunt dispositionis personarum, et aedificationis universalis et particularis earum ad gloriam DEI. *x]* Poenitentias vero huiusmodi prompta voluntate quisque admittere deberet, cum vero emendationis et spiritualis profectus desiderio, etiam si propter defectum non culpabilem iniungerentur.

16. Syndicus *y]* Domi constituatur, cuius erit officium observare in omnibus quod ad honestatem et decetiam externam pertinet, ecclesiam et Domum perlustrando; et, si quid non conveniat, adnotando et Superiori

t] *Inf.* c. 2 n. 5.
Exa. c. 1 n. 6.
P. 6 c. 3 n. 1.

* L

* M

* N

v] P. 9 c. 2 n. 4.
c. 3 n. 11.
7] C. 20 d. 16.
C. 21 d. 27.

x] *Exa.* c. 1 n. 6.
c. 4 n. 33, 41.

y] P. 4 c. 10 n. 7
c. 17 n. 7.

k] P. 10 n. 2.

l] P. 4 c. 4
n. 3, 4.

m] *Inf.* Q.
Exa. c. 4 n. 25.
P. 4 c. 4 n. 3, B.
P. 6 c. 3 n. 2.

n] *Inf.* Q.
P. 6 c. 3 n. 2.

* I

o] *Inf.* n. 12, Q.

6] C. 2 d. 60.
C. 5 d. 51, 57.
C. 7 d. 45.
C. 9 d. 43.
C. 16 d. 17.
C. 20 d. 6, 24.
p] P. 4 c. 10 n. 5.

q] P. 4 c. 10 n. 7.

* K

r] *Sup.* n. 11.
Inf. Q.

s] *Exa.* c. 4
n. 34 etc.
P. 4 c. 10 n. 5.
P. 6 c. 1 n. 2.

referendo, vel eundem qui errat comonefaciendo, si id facultatis ei, ut utilius in Domino suo fungatur officio, tribuetur.

17. Curent *z*] omnes ex morbis corporis fructum capere, non solum sibi, sed etiam ad aliorum aedificationem; non impatientes aut morosos se exhibendo, sed potius patientiam magnam habendo et prae se ferendo, ac obedientiam medico et infirmario praestando, verbis piis et ad aedificationem facientibus utendo, quae ostendant aegritudinem acceptari, ut donum, de manu Creatoris ac Domini nostri; quandoquidem non minus donum est quam sanitas.

18. Idem *a*] sapiamus, idem, quoad eius fieri possit, dicamus omnes, iuxta Apostolum. * Doctrinae igitur differentes non admittantur, nec verbo in concionibus vel lectionibus publicis, nec scriptis libris, *b*] qui quidem edi non poterunt in lucem *8*] sine approbatione atque consensu Praepositi Generalis, qui *9*] eorum examinationem saltem tribus committat sana doctrina et claro iudicio in ea facultate praeditis. Immo et iudiciorum de rebus agendis diversitas, quae mater esse solet discordiae et inimica unionis voluntatum, quantum fieri potest, evitari debet. *c*] Unio vero et conformitas mutua diligentissime curanda est, * nec quae ei adversantur permittenda: quo, iuncti invicem fraternae charitatis vinculo, melius et efficacius possint se divino obsequio et auxilio proximorum impendere.

19. Quia ad progressum in virtutibus faciendum multum confert antiquiorum exemplum, quo reliqui ad eorum imitationem animentur; qui praeest aliis, (si aliter peculiares ob causas non iudicaretur convenire) et

omnes alii Sacerdotes, qui ei videntur, aliquando intra annum officium vel officia eorum, qui inserviunt Domi, ad tempus aliquod obibunt: quo aliis gratius reddatur huiusmodi ministerium, in quo ad maius Dei servitium et gloriam sunt constituti.

20. Explicetur *d*] aliquot diebus in singulis hebdomadibus doctrina christiana, ac * *e*] modus bene et cum fructu confitendi, communicandi, Missam audiendi et in eadem ministrandi, orandi itidem, meditandi et legendi pro captu uniuscuiusque tradatur: cureturque, non solum ut addiscant quae conveniunt, sed etiam ut memoria teneant et exercent quae didicerint. Omnesque suum tempus rebus spiritualibus impendant, et devotioni quaerendae, pro mensura gratiae Dei ipsis communicatae, insistant: ad quod * conferet *f*] aliqua Exercitia Spiritualia illis, qui nondum se exercuerunt in eis, vel omnia tradere, prout unicuique convenire in Domino iudicabitur.

21. Convenit *g*] omnes exerceri, si aliquem Superior non eximeret, * in concionibus domesticis; ut, praeterquam quod utiliter in hoc expendatur aliqua hora a prandio, animentur et aliquem usum comparent, quod ad vocem et modum attinet et ad reliqua, et ut specimen etiam eius talenti, quod in hoc genere Dominus eis communicat, praebeant, et ut suos bonos conceptus ad suam et proximorum aedificationem exprimant, de iis crebro tractantes, quae ad sui abnegationem et in virtutibus profectum et omnimodam perfectionem attinent; ad ea se invicem exhortando, et praecipue ad unionem et charitatem fraternam.

22. Magnopere *h*] conferet devote,

z] *Inf.* c. 2, **G.**
Exa. c. 4 n. 32.

a] *P.* 4 c. 5 n. 4.
c. 14 n. 1.
P. 8 c. 1 n. 8, **K.**
P. 10 n. 9.

* **O**

b] *P.* 4 c. 6, **O.**
P. 7 c. 4 n. 11.
8] *C.* 5 d. 9.

9] *C.* 10 d. 11.
C. 15 d. 9.
C. 16 d. 15.
C. 22 d. 20.

c] *P.* 8 c. 6 n. 8

* **P**

d] *Exa.* c. 4
n. 25.

* **Q**

e] *P.* 4 c. 4, **B.**, **C.**

* **R**

f] *Exa.* c. 4 n. 10.

g] *Sup.* n. 5.
Exa. c. 4 n. 25.
P. 4 c. 5 n. 3.
P. 10 n. 3.

* **S**

h] *Exa.* c. 4
n. 28.

quoad fieri poterit, ea munera obire, in quibus magis exercetur humilitas et charitas. Et, in universum loquendo, quanto aliquis se * arctius Deo adstrinxerit, et liberaliorem erga summam maiestatem se praestiterit; tanto eum in se liberaliorem etiam experiatur, et ipse in dies magis idoneus erit ad gratias et dona spiritualia uberiora recipienda.

23. Expedit in primis ad profectum, et valde necessarium est, 10] ut omnes perfectae obedientiae se dedant, Superiorem, quicumque ille sit, i] loco Christi Domini nostri agnoscentes, et interna reverentia et amore eum prosequentes. k] Nec solum in executione externa eorum, quae iniungit, integre, prompte, fortiter et cum humilitate debita, sine excusationibus et obmurmurationibus obediant, licet * difficilia et secundum sensualitatem repugnantia iubeat; verum etiam conentur interius resignationem et l] veram abnegationem propriae voluntatis et iudicii habere, m] voluntatem ac iudicium suum, cum eo quod Superior vult et sentit, in omnibus rebus, n] ubi peccatum non cerneretur, omnino conformantes, proposita sibi voluntate ac iudicio Superioris pro regula suae voluntatis et iudicii, quo exactius conformentur primae ac summae regulae omnis bonae voluntatis et iudicii, quae est aeterna bonitas et sapientia.

24. Et, o] ut magis in obedientiae virtute se exerceant, convenit, atque etiam valde necessarium est, ut, non solum Superiori Societatis vel Domus, sed etiam subordinatis officialibus, qui ex illo auctoritatem acceperunt, in iis omnibus, in quibus super ipsos potestatem habent, obediant; et assuescant non intueri, quis ille sit, cui obe-

diunt; sed potius quis ille, propter quem, et cui in omnibus obediunt, qui est Christus Dominus.

25. Diligant p] omnes paupertatem, 11] ut matrem, et, iuxta mensuram sanctae discretionis, suis temporibus eius effectus aliquos experiantur; et, ut in Examine dictum est, q] parati sint, post primum annum exactum, ad temporalia bona distribuenda, quandocumque a Superiore iniunctum id fuerit, et ea ratione servata, quae ipsis in r] Examine proposita fuit.

26. Omnes rectam habere intentionem studeant, non solum circa vitae suae statum, verum etiam circa res omnes particulares, id semper in eis sincere spectantes, ut serviant et placeant divinae bonitati propter seipsam, et propter charitatem et eximia beneficia, quibus praevenit nos, potius quam ob timorem poenarum vel spem praemiorum, quamvis hinc etiam iuvare debeant; et crebro admonentur, ut in omnibus quaerant Deum, exuentes se, quantum fieri potest, amore omnium creaturarum, ut affectum universum in ipsarum Creatorem conferant, eum in omnibus creaturis amando, et omnes in eo, iuxta sanctissimam ac divinam ipsius voluntatem.

27. Studium, s] in quod incumbent qui in Domibus Societatis probantur, id esse debet, quod eos magis ad superius dictam abnegationem sui, et in virtutibus ac devotione profectum iuvabit. * Studia t] vero litterarum, in universum loquendo, in Domibus non erunt, nisi cum quibusdam, peculiaribus de causis, dispensatione opus esse videretur. u] Collegia enim ad litteras addiscendas sunt, Domus vero ad eas, quas didicerint, exercendas, vel ad praeparandum earum fun-

p] P. 6 c. 2 n. 1
P. 10 n. 5.

11] C. 18 d. 22
n. 2.
C. 20 d. 7.
C. 22 d. 25, 26.

q] Sup. n. 7.
Exa. c. 4 n. 2, 3, 5.

r] Exa. c. 4 n. 2.

s] Sup. n. 23.
Exa. c. 4 n. 46.

* X
t] Exa. c. 7 n. 1.

u] P. 4 Prooem.
c. 3 n. 1.
c. 11 n. 1.
P. 10 n. 4.

* T

10] C. 21 d. 27.

i] P. 4 c. 10 n. 5.
P. 6 c. 1 n. 1, 2.
P. 7 c. 2 n. 1,
A. I.
P. 8 c. 1, D.
P. 9 c. 3 n. 20.
k] P. 6 c. 1 n. 1, C.

* V

l] Inf. n. 27.
Exa. c. 4 n. 46.
P. 5 c. 2 n. 1.

m] P. 4 10 n. 5.
P. 6 c. 1 n. 1.

n] P. 6 c. 1
n. 1, B.

o] Exa. c. 4
n. 29, 30, 31, E.
P. 4 c. 10 n. 8.

damentum, humilitatis scilicet ac omnis virtutis, in iis qui operam eis sunt daturi.

28. Sit qui singulis hebdomadibus, vel saltem decimo quinto quoque die, haec et similia omnibus in memoriam redigat, vel illi haec legere teneantur; ne, pro nostrae fragilis naturae conditione, obliti, ab eorum executione cessent. Et aliquoties singulis annis omnes a Superiore sibi poenitentias iniungi propter defectum observationis Regularum petant, ut haec cura indicium sit illius, quam de suo profectu spirituali in via DEI quisque habet.

DECLARATIONES IN CAPUT I.

A. *Si in aliquo loco sollicitatur vel perturbatur aliquis ab hominibus, qui in via spiritus non bene procedunt, videat Superior, num eundem in alium locum transmitti expediat, ubi divino obsequio commodius insistat; et tunc Superior, ad quem mittitur, certior fieri debet de rebus ipsius, quantum sit satis ad eum magis iuvandum, et alios, quibus praeest.*

B. *Si aliquando permittendum videretur, ut consanguineos vel amicos, quos, cum esset in saeculo, habebat, alloqueretur; coram aliquo a Superiore designato id fiat, et breviter; nisi, particulares ob causas, is qui supremam curam habet aliud statueret. Sic etiam, si aliquis ex iis, qui Domi sunt, cuiquam scriberet; non nisi obtenta facultate, et litteris ei ostensis, quem Superior destinaverit, id faciet. Si ad eundem litterae mitterentur, ei primo reddentur, qui a Superiore fuerit constitutus; qui eas lectas reddet, aut non reddet, illi, ad quem sunt destinatae, prout in Domino expedire ad melius ipsius bonum et DEI gloriam existimabit.*

C. *Considerabit Superior, num aliqui, quibus confidendum videatur, soli mitti possint; et si qua etiam quibusdam facultas 12] generalis dari debeat, vel non, sed singillatim eam peti, quandoque Domo egrediuntur, oporteat.*

D. *Ut plurimum Novitios inter se conversari non convenit, sed silentium invicem observare, nisi in rebus in quibus loqui necesse sit. Agent vero potius cum maturis ac prudentibus, qui scilicet a Superiore cuique fuerint designati. Sic etiam, si duo in eodem cubiculo lectulos suos habeant, alter eorum huiusmodi sit, ut minime dubitetur, quod alter eius societate proficiat; et eandem ob causam inter cubicula, quae seorsum unicuique iuniorum assignantur, par est aliquos ex antiquioribus intermisceri.*

Sine facultate autem a Superiore accepta, ordinarie unus cubiculum alterius non ingreditur; et, si cum ea facultate ingressus fuerit, ostium semper apertum maneat, quamdiu cum alio ibidem fuerit; ut et Superior et Officiales ad id destinati, quandoque eis visum fuerit convenire, ingredi possint.

E. *Simile quid erit litteras, quae ad aedificationem faciunt, legere; et si qua alia exercitatio aliquando convenire videretur.*

F. *Possessione bonorum suorum se abdicare, tam de propriis bonis intelligendum est, quae habet penes se vel alios, quam de iure vel actione, quae ei competit ad bona quae sperat, sive saecularia illa sive ecclesiastica sint. Quando hoc fieri debeat, Praepositi Generalis, vel eius, cui ille facultatem comunicaverit, arbitrio relinquetur.*

G. *Ante ingressum quivis de bonis suis temporalibus pro suo arbitratu statuere potest. Sed postquam ingressus*

13] C. 1 d. 140.
C. 5 d. 19.
C. 7 d. 17 n. 4.

est, 13] tam de ecclesiasticis quam de saecularibus disponat oportet ita, ut decet virum spiritualis vitae sectatorem.

Ideoque a], cum existimaret in consanguineos ea esse dispensanda, committere id debet iudicio 14] unius, vel duorum, vel trium virorum, qui et doctrina et pietate commenduntur, et eisdem acquiescere; et quod illi sentient perfectius et DEO ac Domino nostro gratius esse, habita omnium circumstantiarum ratione, ut in *Examine*, cap. 4, fusiùs dicitur, exsequi debet.

H. Rectores, vel Praepositi locales, vel Provinciales, vel quicumque alii, cum quibus aget qui sic habet in animo sua bona dispensare, ut in caeteris rebus, ita et in hac, quod perfectius est, quodque maioris meriti in divino conspectu, ei repraesentare debent. Nihilominus, si in eo propensio animi ad locum unum, potius quam ad alium, quamvis imperfectum id sit, cerneretur; etiam si iudicio Superioris suum submittere vellet; certiore tamen reddere Praepositum Generalem poterunt, vel eum, qui eius gerit vices, an sit aliquid huiusmodi imperfectionis tolerandum, sperando quod ea cessabit aliquando, supplebitque divina bonitas quod ad suam maiorem gloriam et maiorem ipsius perfectionem deesse cernitur.

I. Convenienter non posset fieri propter multitudinem, vel quod aliquis ab alio Confessario magis quam ab ordinario iuvare posse videretur, propter causas quae possent accidere; quas considerabit Superior, et, quod in Domino iudicaverit convenire, providebit.

K. Hic erit Magister Novitiorum, vel quem Superior ad hoc munus, ut aptiorem, constituet.

L. Ut feminae non ingrediantur Domos nec Collegia Societatis, fere semper debet observari. Sed, si illae eximia

charitate, vel auctoritate simul cum charitate essent conspicuae; prudentia Superioris, iustas ob causas, ut illae, si id optarent, videndi gratia ingrederentur, posset dispensare.

M. Cuiusmodi essent instrumenta ad ludendum vel ad rem musicam, libri etiam profani et alia id genus.

N. In correctionibus, licet prudentia rebus particularibus adhibita hunc ordinem mutare possit, est advertendum, b] quod, primo, in charitate ac dulcedine qui peccant sunt admonendi; secundo, in charitate quidem, sed eo tamen modo, ut eis confusio et rubor iniiciatur; tertio, amor ea quae timorem incutiant adiicientur. De publicis autem defectibus publica debet esse poenitentia, iis tantum, quae ad omnium aedificationem faciunt, declaratis.

O. Novae opiniones admittendae non sunt: et, si quis aliquid sentiret, quod discreparet ab eo quod Ecclesia et eius Doctores communiter sentiunt, suum sensum definitioni ipsius Societatis 15] debet subiicere, c] ut in *Examine* declaratum est. In opinionibus etiam, in quibus catholici Doctores variant inter se vel contrarii sunt, 16] ut conformitas etiam in Societate sit, curandum est.

P. Ferenda non est inter ullos domesticorum perturbatio vel ira mutua; et, si aliquid huiusmodi accideret, curetur, ut statim cum satisfactione debita in gratiam invicem redeant.

Q. Praeter modum bene confitendi, d] tempus etiam eis designetur, intra quod, si ad confessionem non accederent, subtrahatur eis cibus corporis, donec cibum spiritus sumant. Qui e] autem alii, quam suo Confessario designato, confiteretur, debet postmodum, quantum recordari poterit, eidem suo Confessario totam suam conscientiam aperire, ut, nihil ignorando, quod ad eam perti-

b] P. 8 c. 1, G.

15] C. 5 d. 6,
50 n. 2.

c] *Exa.* c. 3 n. 11.

16] C. 20 d. 10
C. 21 d. 14.

d] *Sup.* n. 11.

e] *Sup.* n. 11.
P. 6 c. 3 n. 2.

neat, melius in Domino possit eundem iuvare.

R. Cum iis, qui ex se Exercitiorum Spiritualium intelligentiam habent, et in ipsis facile progrediuntur, ac methodum in eisdem bene procedendi habent, vel qui aliis occupationibus distinentur, poterunt omnino, vel certe ex parte, Superiores in communibus huiusmodi regulis dispensare.

Quosdam qui, quamvis ad Spiritualia Exercitia apti sint, f] nondum tamen ea sunt experti, operae pretium erit aliquando iuvare, ad particulares considerationes descendendo, quae ad timorem et amorem DEI ac virtutum, et ad executionem earum, prout ratio convenire docuerit, incitent.

Eis, qui ad huiusmodi exercitationes apti non esse viderentur, qualis 17] ex Coadiutoribus temporalibus aliquis esse posset, proponi debent ea, quae ipsorum captui convenient, et quibus ad servitium DEI ac Domini nostri illi iuventur.

S. Qui domi concionantur, reprehensionem alicuius ex Fratribus domesticis vel ipsius Societatis non attingant. Idem caveant, qui in ecclesiis concionantur, nisi prius Superiorem ea de re consulerint: quamvis possit unusquisque et se, et Fratres suos simul, ad progressum in maiori obsequio DEI (quod potius in domesticis quam in publicis in ecclesia concionibus convenit) excitare.

T. Coniungi magis cum DEO ac liberalem se in eum exhibere, g] est se totum immobiliter divino servitio mancipare: quod illorum est, qui, votis emis-

sis, DEO se dedicant. Quamvis autem id multum iuvet ad uberiores gratiam accipiendam, nemini tamen praecipendum est, ut id agat; nec primo biennio quisquam ullo modo ad id compellatur.

Quod h] si sponte, ex sua devotione, ad vota sua ante biennium exactum emitenda moverentur, nec in manibus cuiusquam ea admitti, nec solemnitas adhiberi debet; sed quisque in secreto animi sui id offerat DEO ac Domino nostro. At, cum id sint facturi, convenit, ut formulam, quae consuevit in votis simplicibus observari, petant, et scriptum habeant quod DEO promiserunt, ad suam memoriam confirmandam.

V. Conferet, ut Superiores aliquando occasionem praebeant iis, qui probantur, exercendi obedientiae et paupertatis virtutem, eosdem tentando, ad maiorem ipsorum utilitatem spirituales, eo modo quo Dominus Abraham tentavit; ut specimen virtutis suae praebeant, et in eadem crescant. In eo tamen, quoad eius fieri possit, mensura et proportio, iuxta uniuscuiusque vires, ut discretio dictabit, observetur.

X. Quamvis, in genere loquendo, studia litterarum in Domibus Societatis non teneantur; quicumque tamen praedicationi et confessionibus audiendis vacant, studium adhibere possunt ad ea, quae ipsis usui futura sunt. Et, si alicui particulariter conveniret aliis etiam rebus studere, prudentiae Superioris relinquitur, ut id consideret et in eo dispenset.

h] Exa. c. 1, §.
P. 5 c. 4 n. 6.

17] C. 7 d. 80
n. 19.
C. 8 d. 38 n. 4.
C. 18 d. 22 n. 7.
C. 22 d. 44 n. 6.

g] Exa. c. 4 n. 1.

CAPUT II.

DE CONSERVATIONE CORPORIS.

1. **U**T NIMIA sollicitudo in iis, quae ad corpus pertinent, reprehensibilis est; ita *a*] cura moderata tuendae ad divinum obsequium valetudinis ac virium corporis laude digna, et ab omnibus adhibenda est; et, ea de causa, cum animadverterint aliquid sibi nocere, vel quid aliud necessarium esse circa victum, vestitum, habitationem, officium aut exercitationem, et sic de aliis rebus, admoneant omnes ea de re Superiorem, vel quem ad id Superior constituerit, duo interim observantes: primum, ut, antequam ad eum quid referant, se ad orandum recipiant, et, *b*] post orationem, si senserint rem deferendam ad Superiorem, id faciant; alterum, ut, cum verbo aut scripto brevi, ne excidat memoria, Superiori rem exposuerint, ei totam curam rei expositae relinquunt, et quidquid ille statuerit optimum ducant; * nec contendere aut urgere per se vel alium (sive concedatur quod petitur, sive non) pergant: quandoquidem sibi persuadere debent, id magis expedire ad divinum obsequium ac suum maius bonum, quod Superiori, re intellecta, in Domino visum fuerit.

2. Statuatur *c*] tempus, quoad eius fieri poterit, edendi, cubandi, surgendi, * quod communiter omnes observent.

3. In *d*] iis, quae ad victum, * vestitum et habitationem, et alia corpori necessaria pertinent, curetur

cum divino auxilio, ut, quamvis sit in quo probetur virtus et sui ipsius abnegatio, non desit tamen quo sustentetur natura, et ad divinum obsequium laudemque conservetur, habita convenienti ratione personarum in Domino.

4. Ut * *e*] non expedit tanto labore corporali quemquam onerari, ut spiritus obruatur et corpus detrimentum patiatur; ita aliqua corporalis exercitatio, quae utrumque iuvet, omnibus communiter convenit, etiam illis, qui mentalibus exercitiis debent insistere. Quae quidem externis interrumpi deberent, et non continuari, nec sine mensura discretionis assumi.

5. Corporis *f*] castigatio immoderata esse non debet, nec indiscreta * in vigiliis, et abstinentiis, et aliis poenitentiis externis * ac laboribus, quae, et nocumentum afferre, et maiora bona impedire solent. *g*] Ideo suo Confessario detegi ab unoquoque convenit quidquid in hac parte faciat: qui, si iudicat excedi mensuram, aut certe dubitat de excessu; illum ad Superiorem remittat. Haec autem omnia eo fiunt, ut clarius procedatur, et in animis corporibusque nostris Deo Domino nostro maior gloria deferatur.

6. Sit aliquis domi, qui praesit in iis, quae ad corporis bonam valetudinem pertinent, tum conservandam in sanis (et quidem in iis praesertim, qui ex aetate vel aliis de causis

* D
e] P. 10 n. 10.

f] P. 10 n. 10.

* E
* F

g] *Sup.* c. 1 n. 12.
Exa. c. 1 n. 6, **C.**
P. 6 c. 3 n. 1.

* A

c] P. 4 c. 10 n. 9.

* B

d] *Exa.* c. 4 n. 26.
P. 6 c. 2
n. 15, 16, **M.**

* C

* G

sunt debiliores), tum restituendam in aegrotantibus, * cui debeant omnes, si male se habere extraordinarie senserint, id referre; ut de remedio, prout charitas exigit, convenienti provideatur.

7. In iis, quae pertinent ad rerum temporalium conservationem, praeter curam illam, quam omnibus charitas et ratio imponit, aequum erit alicui peculiariter demandari hoc munus, ut tamquam bona Domini nostri Iesu Christi propria ea curet. Ad alias etiam functiones necessarias, et eas praecipue, * quae honestius domi quam foris fiunt, curandum est, ut h] officialium necessarius numerus constituatur. Et expedit, ut huiusmodi officia Coadiutores temporales, si ea ignorent, addiscant, omnia ad maiorem gloriam Dei Creatoris et Domini nostri semper dirigendo.

DECLARATIONES IN CAPUT II.

A. *LICET*, qui exponit quod necessarium sibi existimat, non debeat ex se idem denuo petere nec urgere; si Superior tamen nondum satis intellexisset, et declarationem vellet maiorem, ea quidem danda erit. Et, si forte ex oblivione non provideret, cum tamen significasset se velle id facere; non erit abs re, debita cum modestia, ei in memoriam reducere vel repraesentare.

B. Quamvis ordinem temporis in refectione et somno, ut plurimum, omnes observare debeant; si tamen peculiare ob causas alicui aliud conveniret, videat Superior, num dispensatione cum eo sit utendum, necne.

C. In vestitu habenda est ratio eius finis, qui est ab iniuria frigoris et ab indecoro defendi. Caeterum convenit, ut, a] qui probantur, vestitus ratione ad

mortificationem et abnegationem sui, et ad mundum eiusque vanitatem sub pedibus conculcandum, iuventur. Et id quidem, quantum, considerata natura, consuetudo, officium et aliae personarum circumstantiae patientur.

Cum Scholasticis approbatis et iis qui studiis vacant, videtur in iis quae ad vestitum attinent, magis quam cum iis qui probantur, ratio haberi posse decentiae exterioris et commoditatis, propter studiorum laborem, et quia Collegia reditus habent: quamvis superflua semper evitari oporteat. In particularibus vero, prout unicuique convenit, procedetur.

D. A b] prandio, praesertim in aetate, per unius vel duarum horarum spatium permitti non debent, quoad eius fieri poterit, corporis aut mentis graviora exercitia. Si quid vero necessitas postulabit, id, quanta poterit charitate, erit et metiendum et moderandum. Id autem temporis in aliis levioribus exercitiis occupari poterit. Sed nec extra huiusmodi horas labores nimium continuari, sine aliqua relaxatione vel convenienti recreatione, debebunt.

E. Tempus c] somno tribuendum, in genere loquendo, intra sextae et septimae horae spatium debere esse videtur; nec sine indusiis dormiendum est, nisi necessitatis alicuius excusationem Superior admitteret; sed, quia, in tanta varietate personarum ac habitudinum, certa regula praescribi nequit; ut detrahatur vel addatur huic tempori, Praepositi prudentiae relinquetur, qui curabit, ut quisque, quod necessitas naturalis exigit, retineat.

F. Quamvis unusquisque paratus esse debeat ad quodvis officium assumendum, quod ei fuerit impositum; animadvertendum tamen erit, in illis, quae robustiores ac fortiores homines requirunt

* H
h] P. 1 c. 2 n. 2. A.
P. 4 c. 3 n. 2.
c. 10 n. 6.

b] P. 4 c. 4 n. 1.

c] P. 4 c. 4 n. 1.
P. 6 c. 2 n. 16.

a] Exa. c. 1
n. 13, F.
P. 1 c. 4 n. 4.

(qualia sunt officia sacristae, ianitoris atque infirmarii), ut ii homines, qui corporis habitudine iuxta officiorum rationem praediti sunt, quantum fieri potest, constituentur.

G. Cura habeatur aegrotorum magna; quorum aegritudo simul atque infirmario indicata fuerit, si senserit ille rem esse alicuius momenti, Superiorem admoneat, et vocetur medicus, qui unus tantum ordinarie esse debet, si in casibus quibusdam Superiori aliud non videretur. d] Observetur autem, tam in victus ratione, quam in medicinis, quod medicus praescripserit, quantum fieri poterit. Nec infirmus in his quidquam curet; e] sed illud potius studeat, ut patientiam et obedientiam exerceat, relicta cura reliquorum omnium Superiori ac eius ministris, per quos a divina providentia regitur.

Et, f] quamvis nostrae vocationis sit diversa loca peragraré, et vitam agere in quavis mundi plaga, ubi maius DEI obsequium et animarum auxilium speretur; nihilominus tamen, si experimento comperiretur aliquis ferre non posse alicuius regionis coelum, et male habere continenter cerneretur, Superiori considerandum relinquitur, num ille migrare alio debeat, ubi, melius habens corpore, impensius divino servitio vacare possit. Non erit tamen ipsius infirmi huiusmodi mutationem postulare, nec animi propensionem ad eam ostendere, sed Superioris curae id relinquetur.

H. Officiales in iis, quae domi honestius quam foris fiunt, intelliguntur lotor pannorum lineorum, tonsor. et huiusmodi: quos esse domi, si fieri posset, expediret.

f] Exa. c. 4 n. 35.
P. 4 Proem. A.
P. 7 c. 1 n. 1.
c. 2, H.

d] P. 6 c. 2 n. 16.

e] Sup. c. 1 n. 17.
Exa. c. 4 n. 32.

QUARTA PARS.

DE IIS, QUI IN SOCIETATE RETINENTUR, INSTRUENDIS
IN LITTERIS ET ALIIS, QUAE AD PROXIMOS IUVANDOS CONFERUNT.

PROOEMIUM.

1. CUM a] scopus, ad quem Societas recta tendit, sit suas ac proximorum animas ad finem ultimum consequendum, ad quem creatae fuerunt, iuvare; cumque ad id, praeter vitae exemplum, doctrina et modus eam proponendi sint necessa-

ria; postquam in iis, qui admissi sunt ab probationem, iactum esse videbitur abnegationis propriae et profectus in virtutibus necessarii conveniens fundamentum, de litterarum aedificio et modo eis utendi agendum erit, quo iuvare possint ad magis

a] Inf. c. 5 n. 1.
c. 6 n. 1.
c. 12 n. 1.
Exa. c. 1 n. 2.
P. 1 c. 2 n. 8.
P. 3 c. 1 n. 9.
P. 7 c. 1 n. 1.
P. 10 n. 2.

* A

b] *Inf.* c. 3 n. 1.
c. 11 n. 1.
P. 3 c. 1 n. 27.
P. 10 n. 4.
1] C. 2 d. 9.

cognoscendum magisque serviendum Deo Creatori ac Domino nostro. * Ad hoc b] Collegia, 1] et aliquando etiam Universitates vel Studia Generalia Societas amplectitur: in quibus, qui bonum sui specimen in Domibus, dum probarentur, praebuerunt, nec tamen doctrina ad nostrum Institutum necessaria satis instructi accesserunt; in ea et in aliis rebus, quae ad iuvandas animas conferunt, instruantur. Prius ergo de iis, quae ad Collegia, deinde de iis, quae ad Studia Generalia pertinent, dicetur cum eo favore, quem divina sapientia, ad maiorem gloriam laudemque suam, nobis dare dignabitur.

DECLARATIONES IN PROOEMIUM.

A. *Cum scopus ac finis, ad quem tendit haec Societas, sit, a] varias mundi partes, ex obedientia summi Vicarii Christi Domini nostri, vel Superioris eiusdem Societatis, peragrando, verbum DEI praedicare, confessiones audire, et reliquis quibuscumque poterit mediis uti, divina gratia aspirante, ad animas iuvandas; necessarium esse, vel in primis rationi consentaneum visum est, b] ut, 2] qui in eam sunt ingressuri, viri sint vitae probitate et litterarum eruditione ad id officium idonei. Et quia boni simul et eruditi pauci inveniuntur, si cum aliis comparentur, et ex paucis maior pars iam a susceptis laboribus vellet conquiescere; perdifficile fore deprehendimus huiusmodi hominibus, qui*

boni simul ac litterati essent, hanc Societatem augeri posse, tum propter magnos labores, quos eius Institutum exigit, tum propter magnam sui ipsorum abnegationem. Ideo nobis omnibus, qui conservationem et incrementum eius, ad maiorem laudem et obsequium DEI ac Domini nostri, cupiebamus, alia via tenenda esse visa est; admittendi nimirum iuvenes, qui bonorum morum et c] ingeniorum indole spem facerent, quod in probos simul ac doctos viros, ad colendam Christi Domini nostri vineam, essent evasuri: d] admittendi etiam Collegia cum iis conditionibus, quae in litteris apostolicis continentur, sive in Universitatibus, sive extra illas fuerint: et quidem, si in Universitatibus, sive illae Societatis curae commissae sint, sive non. Hac enim ratione nobis in Domino persuademus, ad maius 3] divinae maiestatis obsequium fore, si et numero augeantur, et in litteris ac virtutibus progressum faciant ii, qui eidem obsequio se totos impendunt. Primo ergo, de iis quae ad Collegia pertinent; deinde, de iis, quae ad Universitates, agetur. Et, quod ad Collegia, primo loco, de iis quae ad fundatores; secundo, de iis quae ad Collegia iam fundata, quoad materialia vel temporalia bona eorum, pertinent; tertio, de Scholasticis, qui in eisdem studiis vacant, admittendis, conservandis, litteris et aliis mediis ad proximum iuvandum promovendis, et a studiis educandis; quarto, de iis quae ad gubernationem eorum pertinent.

c] *Inf.* c. 3 n. 2.
P. 1 c. 3 n. 13.
P. 5 c. 2 n. 5.

d] *Inf.* c. 2 n. 1.
c. 11 n. 1, 2.
P. 9. c. 3 n. 17.

3] C. 1 d. 58.

a] *Exa.* c. 4 n. 35,
P. 3 c. 2, G.
P. 7 c. 1 n. 1, A.
c. 2, H.

b] P. 1 c. 1 n. 3.
P. 8 c. 1 n. 2, B.
P. 10 n. 7.
2] C. 1 d. 25.

CAPUT I.

DE MEMORIA HABENDA FUNDATORUM ET BENE DE COLLEGIIS MERITORUM.

1. **Q**UONIAM valde aequum est, ut, quod in nobis erit, illorum devotioni ac beneficentiae correspondeamus, quibus divina bonitas ad fundationem ac dotationem Collegiorum utitur administris; primum, in quovis nostrae Societatis Collegio, perpetuo, singulis hebdomadibus, Missa semel pro eius fundatore et benefactoribus vivis et mortuis celebretur.

2. Initio item cuiusque mensis, omnes Sacerdotes, qui in Collegio fuerint, pro eisdem semel offerre idem Sacrificium perpetuo debeant. Singulis insuper annis, eo die, quo Collegii cuiusque possessio Societati tradita est, * cum a] solemnitate Missa pro fundatore et benefactoribus celebretur; et id temporis in eodem Collegio, quicumque Sacerdotes adfuerint, eodem sua referent Sacrificia.

3. Eodem die candela cerea 1] fundatori offeratur, * aut uni ex suis, qui ipsi sit cognatione proxime coniunctus, aut illi demum, quem ipse fundator designaverit: in qua candela armorum fundatoris, aut devotionis insignia exstent. * Illa vero testabitur Societas, quam fundatori in Domino debet, gratitudinem.

4. Cum primum Societas in Collegii alicuius possessionem venerit, Praepositus Generalis curet indici per universam Societatem, ut quilibet

Sacerdos ter Sacrum faciat pro superstite 2] fundatore ipsius Collegii ac benefactoribus, ut illos sua benignitate Dominus in rebus omnibus dirigat, et suis donis semper augeat. Rursus, * cum ex hac vita illi excesserint, curabit idem Praepositus Generalis, ubi primum resciverit, ut per totam Societatem singuli Sacerdotes ter Sacrum pro animabus illorum faciant. Quoties autem dictum est Missas esse a Sacerdotibus celebrandas, caeteri omnes, qui in Collegiis degunt ac Sacerdotes non sunt, ad eandem illam intensionem orare debent: quandoquidem eiusdem gratitudinis nomine utrique obligentur in Domino.

5. Fundatores praeterea ac benefactores Collegiorum participes peculiariter efficiuntur omnium bonorum operum, quae, tum in ipsis Collegiis, tum in reliqua Societate, Dei gratia fiunt.

6. * In universum autem, tum 3] fundatoribus, tum etiam ipsorum necessariis, et quoad vivunt et postquam obierint, peculiariter sese devinctam esse Societas ex charitate cognoscat; ut omni officio illos prosequaretur, quod a nobis praestari, iuxta minimam hanc nostram professionem, ad divinam gloriam possit.

2] *De fundatore
Domus Professae,
Vid. C. 3 d. 41.
C. 6 d. 20.*

* D

* E

3] *De exequiis et
sepultura,
Vid. C. 1
d. 120, 121.
C. 4 d. 61.*

* A

a] P. 6 c. 8, B.

* B

1] C. 5 d. 11.

* C

DECLARATIONES IN CAPUT I.

A. SOLEMNITAS eo modo intelligatur, qui Societati sit usitatus, et in eo loco ubi Missa celebratur.

B. Si in loco, ubi huiusmodi Collegium institutum est, temporis successu non esset aliquis de posteritate fundatoris; mitti candela poterit alio, ubi ex eius progenie aliquis inveniretur, vel in altari constitui poterit, ubi divinum Sacrificium celebratur, nomine et loco fundatoris huiusmodi.

C. Per huiusmodi candelam significatio fit gratitudinis erga fundatores tenendae, non iuris 4] patronatus, vel

actionis ullius, quae illis aut eorum successoribus ad Collegium vel eius bona temporalia competat: nihil enim tale erit.

D. In Communitatibus vel Rebus publicis, quae non moriuntur, dicentur huiusmodi Missae pro earum defunctis; et pro illis praesertim, qui de nobis melius meriti sunt in Domino.

E. Quod dictum est, observari omnino conveniet erga eos, qui completa Collegia facient. Cum iis autem, qui aliquod dumtaxat principium dederint, ea pars eorum, quae diximus, praestabitur, quam Praepositus Generalis praestandam in Domino iudicaverit.

4] C. 1 d. 112.

CAPUT II.

DE IIS, QUAE AD RES TEMPORALES COLLEGIORUM PERTINENT.

a] Sup. Prooem.
A.
P. 9 c. 3 n. 17

1] C. 2 d. 8.
C. 3 d. 20.

b] Inf. c. 11
n. 2, A.
P. 9 c. 3 n. 17.

c] Inf. c. 11 n. 2.

2] C. 2 d. 71.
C. 3 d. 43.

d] P. 9 c. 3 n. 17.

1. AD COLLEGIA, a] quae libere Societati offeruntur, ut iuxta suas Constitutiones omnino eis utatur, admittenda, Praepositus 1] Generalis nomine totius Societatis plenam potestatem habebit.

2. Si fundator b] aliquas condiciones exigeret, ordini ac modo procedendi Societati consueto non omnino consentaneas; eidem Praeposito Generali, auditis sententiis aliorum, c] quos ipse de huiusmodi rebus melius iudicare censebit, considerandum relinquatur, an, 2] omnibus perpensis, utile sit futurum Societati, ad finem divini servitii quem sibi praefixit, huiusmodi Collegium admittere, necne. d] Sed, si temporis decursu se gravari eo onere animadvertet Societas, poterit ipsa in Congregatione Generali id propo-

nere et statuere, ut relinquatur Collegium huiusmodi, vel prospicere ut onus temperetur, vel certe ut ad onus id ferendum vires maiores praebeantur. Hoc tamen dictum sit, si, ante Congregationem huiusmodi, Praepositus Generalis huic incommodo, prout in Domino convenit, non occurrerit.

3. Ad e] relinquenda vel alienanda Collegia aut Domos iam admissas * Praepositus Generalis, simul cum ipsa Societate, potestatem habebit. Cum enim id sit, perinde ac si membrum ab eius corpore praescinderetur, et res alioqui perpetua et maioris momenti sit; cum ea universa communicari melius est.

4. In f] Collegiis Societatis * nec 3] curae animarum, nec 4] obligationes ad Missas celebrandas, neque aliae

e] Inf. c. 10 n. 2.
c. 11 n. 2.
P. 8 c. 2 n. 2.
P. 9 c. 3
n. 5 17, 18.
* A

f] P. 6 c. 3
n. 5, 6, C.
* B

3] C. 2 d. 59.
4] C. 1 d. 134.

huiusmodi admittantur, quae a studiis distrahere admodum, et ea, quae in illis ad divinum obsequium quaeruntur, impedire solent; quemadmodum neque in Domibus aliis vel ecclesiis Societatis professae, quae, quoad eius fieri potest, expedita ad Sedis Apostolicae missiones obeundas, aliaque opera ad DEI obsequium et animarum auxilium esse debet.

* C

g] *Inf.* c. 10 n. 1, 2.
P. 9 c. 3 n. 3.

h] *Inf.* c. 10 n. 3, 5.
P. 9 c. 3 n. 3, 14.

5] C. 1 d. 113.
C. 2 d. 84.

* D

* E

i] *Inf.* c. 10 n. 3.
P. 9 c. 3 n. 4, 15, C.

6] C. 5 d. 33, 64 n. 2.
C. 8 d. 60 n. 4.

* F

k] *Inf.* c. 10 n. 1.
Exa. c. 1 n. 4.
P. 6 c. 2 n. 3.
P. 9 c. 3 n. 18.
c. 4 n. 7, D.
P. 10 n. 4.

* G

7] C. 3 d. 25.
C. 8 d. 59.
C. 1 d. 73.

5. * Possessionem g] Collegiorum cum rebus temporalibus, quae ad ipsa spectant, capiet Societas, h] et Rectores, qui ad id munus conveniens habeant talentum, constituet; qui curam suscipiant conservandi atque administrandi res ipsorum temporales, ac provideant necessitatibus, tam 5] materialis aedificii quam Scholarium, qui in ipsis Collegiis degunt, * eorumque qui disponunt ut ad illa admittantur, atque * eorum etiam, qui extra Collegia gerunt illorum negotia. i] Totius vero administrationis ratio Rectoribus constet, 6] ut eam reddere, quando, et cui per Praepositum Generalem constituetur, possint. At * Generalis, k] cum nec in suum, nec in ullorum consanguineorum suorum, nec in professae Societatis usum bona temporalia Collegiorum possit convertere, eo purius sese in eorum superintendencia, ad maiorem gloriam et servitium DEI, gerere poterit.

6. In iis Collegiis, quae duodecim Scholasticos praeter praeceptores ex propriis redditibus alere possunt, ob propriis redditibus alere possunt, ob maiorem populi aedificationem, * nec petantur 7] eleemosynae, nec illae aut dona ulla oblata admittantur. Si redditus minores fuerint, quam huic numero alendo sufficiant, admitti quidem, non autem peti aliquae eleemosynae possent; nisi tanta paupertate Collegium premeretur, ut etiam pe-

tere, saltem a quibusdam, esset necessarium. Tunc enim, maius divinum obsequium et universale bonum prae oculis semper habendo, peti eleemosynae, l] immo et ostiatim ad tempus, quandocumque necessitas id exigeret, emendicari poterunt.

l] *Exa.* c. 4 n. 12, 27.
P. 6 c. 2 n. 10.

DECLARATIONES IN CAPUT II.

A. *PRAEPOSITUS Generalis, simul cum Societate, num admissa iam Collegia vel Domus relinquere debeant, an retineri, statuatur. Id tamen in Congregatione generali fieri posset; et etiam sine illa, missis nimirum suffragiis 8] ab iis, qui ius habent suffragii. Et tunc 9] non potest Societas, nec eius Generalis, quod sic relinquatur vel eius partem ullis extra Societatem hominibus donare. Sed, si ipsa curam quam habebat reliquerit, poterunt, qui alias hanc auctoritatem sibi in fundatione reservaverint, pro sua devotione ad aliud opus applicare id, quod sic relictum fuerit. Si vero huiusmodi non intercesserit reservatio, poterit procedere Societas iuxta suum Institutum, prout ad DEI gloriam magis convenire iudicabit.*

8] C. 4 d. 23, 27.

9] C. 1 d. 26.

B. *De non admittendis obligationibus, etc. sic intelligitur, quod Missarum obligationes, vel huiusmodi, quae assignato redditui commensuratae videantur, assumi nequeunt. Non tamen perinde inconveniens existimatur aliquam facilem et exiguum obligationem, quae tamen non sit animarum cura, admittere, si causa sufficiens ad id moveret, praesertim si res huiusmodi esset, quae distractionis et occupationis perexiguae, aut nullius futura esset. In Domibus autem Professorum, quando nec illae redditus ullos habent, nec ipsi ita stabilem habitationem; huiusmodi obligationes non tolerantur. De aliis obligationibus lectionum*

vel lectorum non hic agitur: veruntamen a] et hae ipsae in Collegiis et Universitatibus non sine magna consideratione, nec ultra limitem, quem Praepositus Generalis convenire ad commune bonum et ipsius Societatis, ad DEI et Domini nostri gloriam, iudicaverit, assumentur.

C. 10] Societas in usum Scholasticorum suorum, iuxta litteras apostolicas, reddituum administrationem exercebit per Praepositum Generalem, vel Provincialem, vel alium, cui Generalis id commiserit, ad defendendas et conservandas possessiones et redditus Collegiorum, etiam in iudicio, cum id conveniens vel necessarium fuerit. Ac eiusdem Praepositi erit, vel eorum, quibus ille facultatem dederit, admittere quidquid praeterea Collegiis ad sustentationem et incrementum eorum in rebus temporalibus donaretur.

D. Qui b] disponuntur, ut ad Collegia mittantur, illi sunt, qui in 11] Domibus Probationum versantur, et qui ex Domibus Societatis professae vel Domibus Probationum ad studia mittuntur.

E. Qui c] negotia Collegiorum extra 12] ea gerunt, in primis intelliguntur Procuratores, qui in Summi Pontificis vel aliorum principum curia negotia Societatis gerunt. Verum quid ad hos vel alios sumptus 13] necessarios contri-
bui debeat, Praepositus Generalis, ser-

vata proportionem debita, per se vel alium id statuet.

F. Cum dicitur non posse Societatem professam, vel eius Praepositum Generalem iuvare redditibus Collegiorum, intelligendum est, iuxta litteras apostolicas, quod non possint in proprios ipsorum usus redditus converti. d] Possunt nihilominus expendi in usum illorum, qui Collegiis utiles fuerint, cuiusmodi sunt 14] Administratores, Concionatores, Lectores, Confessarii, Visitatores et alii Professi vel similes personae, quae spiritali vel temporali Collegiorum huiusmodi utilitati vacant. e] Sine tali etiam causa posset expendi aliquid, quod exiguum sit, cum quovis homine de Societate, mensa per diem aliquem eum excipiendo, vel modicum quid viatici, cum per Collegia in hanc vel illam partem transit, vel quid simile donando. Quod enim tam est exiguum, ut nihilum ducitur; et scrupuli eximuntur, hinc quidem inhumaniter se habendi, inde vero contra Sedis Apostolicae intentionem agendi.

G. Quamvis hoc ita se habeat, si tamen benefactores essent, qui possessionem aliquam vel redditum dare vellent, admitti illa possent; ut tanto maior numerus Scholasticorum ac Praeceptorum ad divinum possent obsequium sustentari.

a] Sup. n. 2.
Inf. c. 11 n. 2, A.

10] C. 1 d. 59.

b] Exa. c. 1, B.

11] C. 1 d. 60.

c] P. 9 c. 3 n. 16.
c. 6 n. 12, H.

12] C. 1 d. 61.

13] C. 2 d. 82, 83.

d] Inf. c. 10, A.
P. 6 c. 2
n. 3, 4, C.

14] C. 2 d. 82.

e] P. 6 c. 2, C, D.

CAPUT III.

DE SCHOLASTICIS, QUI IN COLLEGIIS CONSTITUUNTUR.

1. **Q**UOD ad Scholasticos attinet, ad quorum institutionem *a]* Collegia assumuntur, in primis, *b]* quales esse debeant, ut ad ea vel mittantur vel admittantur, considerare in Domino oportebit.

2. Primum *c]* omnium, cum aliquo ex quinque illis impedimentis in prima parte dictis * nullus in Collegio aliquo Societatis inter Scholasticos collocari poterit. Et, praeter Coadiutores ad ministeria vel auxilium Collegii *d]* necessarios, reliqui huiusmodi esse debent, *e]* ut secundum rationem sperari possit idoneos ad vineam Christi Domini nostri exemplo et doctrina excolendam esse evasuros. Hi autem, quo magis ingeniosi, bonisque moribus ornati, et sani corpore ad ferendos studiorum labores fuerint, eo magis idonei, et citius ad Collegia mitti, vel in eisdem admitti possunt.

3. Ad haec, *f]* illi solum in Scholasticos approbatos admittuntur, qui in Domibus vel Collegiis ipsis probati fuerint, et, *g]* biennio in variis experimentis et probationibus exacto, *h]* ac votis, cum promissione de Societatis ingressu, iam emissis, ad vitam in ipsa perpetuo ducendam ad gloriam DEI admittuntur.

4. Praeter hos, studia quibusdam conceduntur, qui *1]* ante biennium et probationes huiusmodi ad Collegia ex Domibus destinantur (quod sic in Domino expedire videatur), aut in eis-

dem admittuntur; non tamen approbati Scholastici censentur, donec, biennio exacto * et votis ac promissione illa emissis, in approbatorum numerum referantur.

* B

DECLARATIONES IN CAPUT III.

A. QUANDO aliquis factus esset idoneus a Christi Vicario, ut in aliqua Domo Societatis manere possit, etiam idoneus esse intelligetur, ut in Collegiis habitet.

B. Si in Collegiis Societatis Scholasticorum non suppeteret iustus numerus, qui per promissionem vel propositum DEO in ea serviendi se dedicaverint, *a]* non repugnabit Instituto nostro, ex licentia Praepositi Generalis, et ad tempus quod ei videbitur, alios pauperes Scholasticos, qui tale propositum non habeant, admittere: dum tamen in eis impedimenta illa, quae in prima parte dicuntur, non inveniantur; et huiusmodi indolem prae se ferant, ut sperari possit, quod boni operarii vineae Christi Domini nostri sint futuri, propter ingenium, vel aliquam institutionem in litteris, bonos mores, convenientem aetatem et alia DEI dona, quae in eis cernerentur, ad divinum obsequium, quod solum in iis, qui de Societate et extra illam sunt, expetitur. Huiusmodi autem Scholastici in confessionibus frequentandis, in studiis ac in forma vivendi Scholasticis Societatis conformes esse debent; quamvis et ratio vestitus diversa, et habitatio in eodem Collegio se-

a] Inf. c. 9, A.

parata sit: ita ut, qui Institutum Societatis sequuntur, seorsum et non commixti aliis externis maneant; cum eis tamen versentur, quatenus ad maiorem aedificationem ac maius DEI ac Domini nostri obsequium Superior expedire iudicaverit.

Quamvis autem Nostrorum copia suppeteret, tamen non repugnabit nostro Instituto, si aliquis, qui propositum Societatem ingrediendi non habeat, in Collegia admittatur, si pacta cum fundatoribus inita id exigent; siquidem ad finem, quem sibi praefigit Societas, eiusmodi conditionibus Collegium admittere utile censebitur, vel ob causas alias raras et non levis momenti. Verum seorsum habitare hi, nec conversari sine facultate Superioris, nisi cum certis quibusdam personis Societatis ad id designatis, deberent.

Paupertas autem Scholasticorum, qui de Societate non sunt, per Praepositum Generalem, vel eum cui suam ille pote-

statem communicaverit, expendetur. Et aliquando, honestas ob causas, 2] quamvis illi divitum aut nobilium hominum filii sint, modo suis vivant sumptibus, nihil esse videtur, cur admitti non possint.

Aetas conveniens fore a decimo quarto ad vigesimum tertium annum videtur, si in litteris progressum aliquem non fecissent. Et, in universum loquendo, quo pluribus donis ex iis, quae in Societate expetuntur, praediti essent, eo magis erunt idonei ut admittantur. Nihilominus animadvertatur, ut cum huiusmodi restrictiones quam laxiores simus: habeaturque diligenter delectus eorum, qui sunt admittendi, examine aliquo particulari cum eisdem, antequam recipiantur, utendo.

Aliqui, licet rariores, possent inter Nostros, particulares ab causas et Superioris iudicio efficaces, admitti.

2] C. 2 d. 18.
C. 4 d. 13.
C. 12 d. 26.

CAPUT IV.

DE SCHOLASTICIS ADMISSIS CONSERVANDIS.

1. **A**D CONSERVATIONEM eorum, qui in Collegiis sunt, in iis quae ad corpus et res externas attinent, quod in tertia parte dictum est sufficet. *a]* Id tamen peculiari cura animadvertendum erit, ut temporibus valetudini corporis incommodis Scholastici non studeant; ut somno, quantum temporis satis sit, tribuant; et in laboribus mentis modum servent. Sic enim fiet, *b]* ut diutius in illis perseverare, tam in litteris addiscendis, quam in eisdem exercendis ad DEI gloriam, possint.

2. Quod attinet ad spiritualia, eadem erit ratio eorum, qui in Collegiis, et qui in Domibus admittuntur, quamdiu in probationibus versantur. *c]* Post probationem, cum studiis vacant, ut est cavendum, ne fervore studiorum intepescat solidarum virtutum ac religiosae vitae amor; ita * mortificationibus, orationibus ac meditationibus prolixis eo tempore non adeo multum loci tribuetur. *d]* Quandoquidem, litteris dare operam, quae sincera cum intentione divini servitii addiscuntur, et quodammodo totum

c] Inf. c. 6 n. 3, A.

* A

d] Inf. c. 6 n. 2.

a] P. 3 c. 2.
n. 1, D, E.
P. 6 c. 2 n. 16.

b] P. 10 n. 10.

hominem requirunt, non minus quam in illis versari tempore studiorum, immo magis Deo ac Domino nostro gratum erit.

3. Itaque, praeter sacramenta confessionis * ac communionis, ad quae e] octavo quoque die accedendum erit, et praeter Missam, quam quotidie audient, horam unam impendent recitando Beatissimae Virginis Officio, f] ac examinandis bis quotidie suis conscientiis, cum aliis orationibus, pro cuiusque devotione, usque l] ad praedictam horam explendam, si expleta non fuerit. Quae omnia iuxta ordinationem ac iudicium Maiorum suorum, g] quibus obedientiam Christi loco praestare debent, facient.

4. Aliqui, cuiusmodi esse possent Coadiutores illi, qui legere non didicerunt, praeter Missam, 2] horam etiam unam* recitando Rosario vel Coronae Beatae MARIAE Virginis, h] cum duplici examine quotidiano, vel aliis orationibus, pro cuiusque devotione, ut de Scholasticis dictum est, impendent.

5. Ad i] devotionis augmentum, et ad excitandam, qua Deo obstricti sunt, obligationis memoriam, et ad maiorem studentium in sua vocatione confirmationem, bis annis singulis, * in festis videlicet 3] Resurrectionis ac Nativitatis, * simplicia vota, quae iuxta formulam in quinta parte, capite quarto, dicendam, emiserunt, congruum erit renovare. Et, qui ea non emisisset, k] exacto biennio probationis, ut in Examine proponitur, emittet.

6. Cum ad publicas scholas eundum erit (nam alia loca sine facultate Superiorum non petent), eant et redeant * invicem associati, cum ea modestia interiori ac exteriori, quae

ad sui et aliorum aedificationem conveniat: l] et eorum colloquia cum scholasticis externis sint solum de rebus ad litteras vel profectum spiritus pertinentibus, prout ad maiorem DEI gloriam omnibus utilius fore iudicabitur.

DECLARATIONES IN CAPUT IV.

A. *Si in aliquo particulari Rector convenire iudicaret plus esse in his rebus concedendum propter peculiare aliquas rationes, semper discretioni locus erit.*

B. *Frequentius quam octavo quoque die communicare, non nisi peculiare ob causas, et potius necessitatis quam devotionis habita ratione, permittatur. Protrahere ultra octo dies non sine ratione etiam speciali licebit; propter quam possit etiam aliquando Missa intermittere, et in 4] quibusdam augeri et minui praescriptum orationis tempus. Et haec omnia Superioris prudentiae relinquantur: quamvis unius horae, plus minus, tempus ad Beatissimae Virginis preces recitandas assumendum sit. In Scholasticis tamen, qui ad dicendum officium divinum non tenentur, facilius suis temporibus haec ratio commutari poterit, ut, loco precum Beatae Virginis, meditationes et alia spiritualia exercitia succedant (dum tamen hora in illis compleatur); idque praecipue cum quibusdam, qui, cum uno modo in spiritu non proficiant, alio cum gratia DEI magis iuvabuntur, fiet, cum facultate tamen vel ordinatione Maiorum, quorum semper erit videre, num in quibusdam propter particulares causas aliud magis conveniet, ut id fiat. Habenda autem erit ratio verae devotionis ipsorum vel fundatoris, et circumstantiarum quae ad personas, tempora et loca pertinent. a] Iis vero, qui inexperti sunt adhuc rerum*

l] P. 7 c. 4 n. 8.

4] C. 1 d. 97.

a] P. 3 c. 1 n. 20. R.

* B

e] Exa. c. 4 n. 25.
P. 3 c. 1 n. 11, Q.
P. 6 c. 3 n. 2.

f] Inf. n. 4.
P. 3 c. 1 n. 11.

l] C. 2 d. 29.
C. 4 d. 5.

g] P. 3 c. 1 n. 23.

2] C. 1 d. 97.
C. 4 d. 5.

* C

h] Sup. n. 3.
P. 3 c. 1 n. 11.

i] P. 5 c. 4, H.

* D

3] C. 2 d. 64.

* E

k] Sup. c. 3 n. 3.
Exa. c. 1 n. 12.
c. 4 n. 41.
P. 5 c. 1 n. 3.
c. 4 n. 3.

* I

5] C. 8 d. 38 n. 4.

spiritualium, et in illis iuvare desiderant, 5] aliqua ad meditationem et orationem capita proponi possent, prout eis magis conveniret. Dum Missa dicitur, quandiu Sacerdos submisce loquitur ut populus non audiat quae is dicit, num Scholastici possint, necne, recitare partem precum suarum, ad quas horam habent designatam, Maiorum vel Superiorum arbitrio id relinquetur: qui, hominum, locorum, ingeniorum et temporum habita ratione, quod ad maiorem DEI gloriam videbitur providebunt.

b] P. 3 c. 1 n. 20.

C. Quod b] ad Coronam vel Rosarium attinet, doceantur quomodo cogitare vel meditari mysteria, quae in eo continentur, possint, quo maiori cum attentione et devotione se in eo exercere valeant. Et quando, qui legere didicerunt, fructum uberiores in eo, quam in precibus horariis recitandis, invenirent; iam c] diximus, quod in id, quod magis conferet, illae poterunt commutari.

c] Sup. B.

D. Si videretur Rectori, cum Superioris facultate, commodius fore aliis in festis solemnibus hanc renovationem

aliquando particulari aliqua ratione fieri, posset etiam fieri. Cum etiam de festis Resurrectionis et Nativitatis loquimur, simul intra eius octavas, vel totidem dies ante festa, intelligatur.

E. Quod autem promittit Scholasticus in Societate, est, in eius corpus ingredi, ut statim observet castitatem, paupertatem et obedientiam actu, iuxta Societatis consuetudinem, sive admissus sit, ut post absoluta studia sit Professor, sive Coadiutor formatus; et sic consequenter potest illum statim Superior admittere in Scholasticum, ac simul in probationem, ad hoc tantum, ut ad Professorum gradum vel Coadiutorum suo tempore admittatur. d] Haec consuetudo facit, ut, quamvis paupertatis votum sit emissum, bona tamen temporalia haberi possint ad certum usque tempus, quod Superiori intra probationis spatium videbitur.

d] Exa. c. 4
n. 2, 5.
P. 3 c. 1 n. 7, F.
P. 6 c. 2, H.

F. Rectoris erit e] designare cuique socium, qui huiusmodi esse debet, ut uterque alterius opera magis proficere possit.

e] P. 3 c. 1 n. 3.

C A P U T V.

DE DOCTRINA, CUI SCHOLASTICI SOCIETATIS STUDERE DEBENT.

a] Sup. Prooem.
Inf. c. 6 n. 1.
c. 12 n. 1.

1. CUM doctrinae, quae in hac Societate addiscitur, hic a] scopus sit, suis et proximorum animis, DEI favore aspirante, prodesse; haec erit in universum et in particularibus personis mensura, ex qua, quibus facultatibus addiscendis Nostri incumbere, et quousque in eis progredi debeant, statuatur. b] Et quia, generatim loquendo, * Litterae huma-

niores diversarum linguarum, Logica itidem, naturalis ac moralis Philosophia, Metaphysica, et Theologia, tam quae 1] scholastica quam * quae c] positiva dicitur, et sacra Scriptura ad id iuvant; * harum facultatum studiis operam dabunt qui ad Collegia mittuntur: et quidem maiori cum diligentia illis vacabunt, quae ad finem praedictum, habita ratione tem-

* B
1] C. 21 d. 13.
c] Inf. c. 12 n. 1.
c. 14 n. 1, C.
* C

b] Inf. c. 6 n. 5.
c. 12 n. 2, 3, C.

* A

d] *Inf.* c. 17 n. 2.

poris, loci et personarum etc., d] supremus Moderator studiorum magis in Domino convenire iudicabit.

* D

e] *Inf.* c. 13 n. 4.*Exa.* c. 7 n. 3.f] *Inf.* c. 13 n. 4.

2. Ad particulares personas descendendo, * quid hi e] vel illi addiscere debeant, Superiorum prudentiae relinquetur: f] qui tamen indole ingenii praeditus esset, quo in dictis facultatibus solidius fundamentum iaceret, eo rem utiliorum faceret.

g] *Inf.* c. 13 n. 4.

c. 15 n. 1.

Exa. c. 7 n. 3.

3. De g] tempore alicui ex his scientiis impendendo, et quando ad ulteriores sit progrediendum, Rector, adhibita examinatione convenienti, considerabit et statuet.

h] *Inf.* c. 14 n. 1.

P. 3 c. 1, O.

P. 8 c. 1, K.

2] C. 5 d. 56.

C. 22 d. 37.

* E

i] *Inf.* c. 14.k] *Inf.* c. 14 n. 3.

4. Sequantur h] in quavis facultate 2] securiorem et magis approbatam doctrinam, * et eos i] auctores, qui eam docent: cuius rei penes Rectorem (qui, k] quod statuatur in universa Societate ad maiorem DEI gloriam, secuturus est) cura sit.

DECLARATIONES IN CAPUT V.

a] *Inf.* c. 12, A.

A. Sub a] *Litteris humanioribus Rhetorica etiam, praeter Grammaticam, intelligenda est.*

B. Si in Collegiis tempus non suppeteret ad Concilia, Decreta, Doctores sanctos et res alias morales legendas; postquam ex eis egressi fuerint, unusquisque privato studio, cum approbatione suorum Superiorum, id posset efficere; praesertim si in doctrina scholastica solida iecerit fundamenta.

C. Iuxta modum aetatis, ingenii,

propensionis animi et institutionis in litteris uniuscuiusque, vel communis boni quod speraretur, posset in his omnibus facultatibus, vel aliqua aut pluribus earum, quis exerceri: qui enim in omnibus non posset, curare deberet, ut in aliqua earum excelleret.

D. Aliqui ad Collegia mitti possent, non quod speretur doctos eos esse evasuros, iuxta eum modum, de quo dictum est; sed potius, ut alios sublevent; cuiusmodi esset aliquis b] Sacerdos ad audiendas confessiones, etc. Et hi, ac alii, in quibus, c] propter aetatem prorectiorem, vel alias causas, sperari non potest, quod in omnibus his facultatibus magnum facturi sint progressum; conveniet, ut, iuxta Superioris praescriptum, in iis studiis, quibus vacare poterunt, occupentur; et in linguarum peritia, et in iis, d] quae ad doctrinam confessionibus utilem pertinent; et deum in iis, quae ad commune animarum bonum commodiora sunt futura, proficere curent.

b] *Inf.* c. 6, C.c] *Inf.* c. 13, E.d] *Inf.* c. 8
n. 4, D.

E. In libris ethnicis litterarum humaniorum nihil, quod honestati repugnet, praelegatur. Reliquis, ut spoliis Aegypti, Societas uti poterit. Christianorum opera, quamvis bona essent, si tamen malus fuerit auctor, legenda non sunt; ne ad auctorem aliqui afficiantur. Et conveniet, ad particularia descendendo, qui libri sint praelegendi, tam in humanioribus, quam in aliis disciplinis, qui vero praelegi non possint, constituere.

CAPUT VI.

QUO MODO IUVENTUR SCHOLASTICI AD HAS FACULTATES BENE ADDISCENDAS.

1. **U**_T autem Scholastici plurimum in his facultatibus proficiant, in primis, animae puritatem custodire, ac rectam studiorum intentionem habere conentur; nihil aliud in literis, quam divinam gloriam et *a]* animarum fructum quaerentes, et in suis orationibus gratiam, ut in doctrina proficiant ad hunc finem, crebro petant.

a] *Sup. Prooem.*
c. 5 n. 1.
Inf. c. 12 n. 1.
c. 16 n. 4.

b] *Sup.* c. 4 n. 2.

2. Praetera, *b]* serio et constanter animum studiis applicare deliberent; sibi que persuadeant, nihil gratius se Deo facturos in Collegiis, quam si cum ea intentione, de qua dictum est, studiis se diligenter impendant. Et, licet numquam ad exercenda ea, quae didicerint, perveniant; illum tamen studendi laborem, ex obedientia et charitate, ut par est, susceptum, opus esse magni meriti in conspectu divinae ac summae maiestatis, apud se statuunt.

i] *C.* 18 d. 22
n. 6.

* A

c] *Sup.* c. 4 n. 2, A.

* B

* C

3. Impedimenta *i]* etiam removeantur, quae a studiis animum avocant, * tam *c]* devotionum ac mortificationum, quae vel nimiae vel sine ordine debito suscipiuntur, quam curarum * et exteriorum occupationum, quae domi in officiis domesticis, et foris in colloquiis, * confessionibus atque aliis erga proximos functionibus assumuntur; quatenus ab eis declinari in Domino poterit. Est enim consultum, quo aliis postea utiliores cum doctrina, quam didicerint, se praebeant, huiusmodi exercitia, licet

pia, donec *d]* studia sint absoluta, differri: quandoquidem non deerunt alii, qui ea interim exerceant. Et haec quidem omnia maiori cum desiderio obsequii et gloriae divinae fiant.

d] *Inf.* c. 8 n. 1.
c. 10 n. 10.

4. In disciplinis ordo servandus est, ut prius in latina lingua solidum iaciant fundamentum, quam artium liberalium; et in iis, antequam theologiae scholasticae; et quidem in hac, antequam positivae studiis se dedant. Sacrae Scripturae, vel eodem tempore, vel postea addisci poterunt.

5. * Linguae *e]* vero illae, in quibus scriptae vel versae fuerunt, prius aut posterius, ut Superiori pro varietate causarum occurrentium ac diversitate personarum videbitur, disci poterunt. Itaque hoc eius prudentiae relinquetur. Sed, si linguarum studio nostri vacant, inter caetera, ad quae discentium intentio feratur, illud sit, ut versionem ab Ecclesia *2]* approbatam defendant.

* D
e] *Sup.* c. 5 n. 1.
Inf. c. 12 n. 2, B.
c. 13 n. 4.

6. * Scholastici omnes lectiones publicorum Professorum, iuxta Rectoris Collegii arbitrium, audiant: * qui quidem Professores, *f]* sive de Societate illi sint sive externi, *g]* optandum est, ut docti, diligentes et assidui, et profectus studentium, tam in lectionibus quam in aliis litterariis exercitationibus, studiosi sint.

2] *C.* 1 d. 27.

* E

* F

f] *Inf.* c. 13, B.

g] *Inf.* c. 12
n. 1, 2, 3.
c. 13 n. 3.

7. Bibliotheca communis, si fieri potest, in Collegiis habeatur: cuius clavis illis, qui iuxta Rectoris iudicium habere debebunt tradatur. Praeterea

* G quisque * libros, qui necessarii ei fuerint, habebit.

8. Scholastici in audiendis lectionibus sint assidui, et in eis praevidendis diligentes, et, * postquam eas audierint, repetendis; iis quae non intellexerint interrogandis, * aliis h] vero quae oportuerit adnotandis; quo in posterum memoriae defectui consulatur.

9. Rector autem Collegii id curae habeat, ut videat, num Magistri et discipuli suum in Domino officium faciant, necne.

10. Cum perutilis sit, praesertim Artium ac Theologiae scholasticae studiosis, disputandi usus; intersint Scholastici ordinariis scholarum, ad quas accedunt, licet non sint sub cura Societatis, disputationibus; et singulare sui specimen in doctrina praebere, modeste tamen, curent. Convenit etiam singulis Dominicis, vel aliquo alio die hebdomadae, in Collegio nostro aliquem ex quavis classe Artium et Theologiae studiosorum, a Rectore designatum, a prandio (si aliqua ex causa peculiari impedimentum non accideret) aliquas positiones tuendas suscipere; quae pridie eius diei sub vesperum valvis scholarum, quo ad disputandum vel audiendum qui velent convenirent, essent affigendae; quibus breviter ab eo, qui responsurus est, confirmatis, argumentari ex externis vel domesticis liceat cuicumque libuerit: i] aliquis tamen praesit oportet, qui argumentantes dirigat, et ex ea concertatione eliciat declaraque ad audientium utilitatem doctrinam, quae tenenda sit: qui signum etiam det finiendi iis, qui disputant, ac tempus sic distribuatur, ut omnibus, quoad eius fieri poterit, disputandi locus detur.

11. Praeter haec duo disputationum praedictarum genera, quotidie aliquod tempus designandum, quo in Collegiis, k] praesidente aliquo, ut diximus, disputetur; ut, ea ratione, et ingenia magis exerceantur, et difficilia, quae in his facultatibus occurrent, magis ad Dei gloriam elucidentur.

12. Qui Litteris Humanioribus vacant, sua etiam stata tempora ad conferendum et disputandum de iis, quae pertinent ad studia illa, l] coram aliquo, qui eosdem dirigere possit, habebunt; et Dominicis vel aliis constitutis diebus, alternatim, vel suae facultatis positiones a prandio tuebuntur, vel se in componenda soluta oratione aut carmine exercebunt; sive id ex tempore, proposito ibidem themate ad explorandam promptitudinem, fiat; sive domi composita, de re prius proposita, illic publice legantur.

13. * Omnes m] quidem, sed praecipue Humaniorum Litterarum studiosi, latine loquantur communiter; et memoriae, quod a suis Magistris praescriptum fuerit, commendent; * ac n] stylum in compositionibus diligenter exerceant; nec desit qui eisdem corrigendis operam suam impendat. Licebit etiam nonnullis, iuxta Rectoris arbitrium, o] praeter eos auctores qui praeleguntur, quosdam etiam alios privato studio legere: p] et singulis hebdomadis, die aliquo designato, unus ex provectoribus a prandio orationem latinam aut graecam de re aliqua ad aedificationem domesticorum et externorum pertinente, qua ad perfectiora in Domino animentur, habeat.

14. Praeterea, Artium et Theologiae studiosi potissimum, sed et reliqui * suum habeant privatum studium et quietum, quo melius et exactius ea quae tractata sunt intelligant.

k] *Inf.* c. 13 n. 3.

l] *Inf.* c. 13 n. 3.

* K
m] *Inf.* c. 13 n. 3.

* L
n] *Inf.* c. 13 n. 3
c. 16 n. 3.

o] *Inf.* n. 16.

p] *Inf.* c. 16 n. 3.

* M

15. Ut reprimi oportet quorundam cursum plus aequo concitatum in studiis; ita movendi, incitandi et animandi ad studia sunt alii, quibus id necessarium est: quod ut melius praestare possit Rector, intelligat oportet per se, et per aliquem alium, cui *q*] Syndici vel Visitatoris Scholasticorum curam ipse dederit, quomodo Scholastici suum officium faciant.

q] *Inf.* c. 17 n. 7.

* N

r] *Exa.* c. 7 n. 2.

* Quod *r*] si animadverteret, aliquem in studiis tempus inutiliter terere, quod nolit aut certe non possit progressum in litteris facere, expedit illum ab eis remove, et eius loco alium, qui ad scopum divini servitii in Collegiis praefixum magis proficiat, constituere.

s] *Sup.* n. 14.
Inf. M.

t] *Inf.* c. 15
n. 2, 3.

16. Absoluto *s*] studio alicuius Facultatis, eandem privatim repetere conveniet, auctorem unum aliquem, vel plures *t*] quam prius, iuxta Rectoris arbitrium, legendo. Poterit autem ex iis, quae ad eam facultatem pertinent, si eidem Rectori visum fuerit, * in scripta brevius, distinctius et accuratius redigere ea, *u*] quae prius in lectionum decursu scripserat, cum minori doctrina praeditus erat, quam peracto studiorum curriculo.

* O

u] *Sup.* n. 5.
Inf. I.

x] *Inf.* c. 15
n. 2, 3.

17. Suis *x*] constitutis temporibus, se ad publicos actus examinationum ac responsionum praeparent; et ad gradus consuetos, qui per diligentem examinationem digni invenientur, promoveri poterunt. *y*] Loca tamen certa, ut ab omni ambitionis specie, atque ab aliis affectibus parum temperatis recedant, quamvis ea in Universitate, ubi gradum accipiunt, dari soleant, non accipiant; sed simul omnes extra numerum se constituent: nec sumptus, qui pauperes non deceant, in gradibus huiusmodi faciant; ad quos sine humilitatis detrimento, non ob aliud,

y] *Inf.* c. 15 n. 4.
P. 10 n. 6.

quam ut possint proximis ad Dei gloriam esse utiliores, promoveri debent.

18. Num *z*] autem his, qui iam studiorum suorum cursum peregerunt, praelegere privatim vel publice ad suam vel aliorum utilitatem conveniat, penes Superiorem id erit iudicium, qui, quod magis in Domino expedire videbitur, statuere.

z] *Inf.* F.
c. 9 n. 2.

DECLARATIONES IN CAPUT VI.

A. *Hoc in genere dictum sit. Caeterum, si alicui necessarium esse, ut devotioni et mortificationi incumberet, videretur, relinquetur Superioris prudentiae, ut statuatur, quantum in iis progredi oporteat.*

B. *Adiuvare a] eos, quibus huiusmodi officia operosa commissa sunt, aliqua hora, nihil prohibet. b] Verum onus ipsorum officiorum sumere, potius Coadiutorum est, qui ad Scholasticos sublevandos in Collegiis constituentur.*

a] *Inf.* c. 10, H.

b] *Inf.* C.
Exa. c. 6 n. 3.
P. 1 c. 2 n. 2, A.

C. *Ea de causa, in iis, qui ad sacros Ordines promoti non sunt, congruum erit, si promotio differatur, ne impedimentum ipsis praestet, donec ad finem studiorum accedant; necessitatis tamen saepe occurrentis ratione dispensari aliquando opus est.*

Huiusmodi erga proximos functiones aliqui, qui studia sua iam absolverint, c] vel ad id ipsum mittuntur ad Collegia, explere poterunt: sicut etiam ad domestica officia Collegii obeunda, quae maiorem occupationem secum afferunt, esse aliquos oportet, qui primaria intentione studiis non vacent: d] cuiusmodi sunt Coadiutores temporales, e] vel aliqui, qui probationis et non studii gratia in Collegiis agunt.

c] *Sup.* c. 5, D.

d] *Sup.* B.

e] *Exa.* c. 4
n. 13, 16.

D. *Convenit in Theologiae Facultate esse ad gradum aliquem promotos, vel in ea mediocriter eruditos, et qui Do-*

ctorum sanctorum et Ecclesiae decisiones intelligant; ut illis linguarum studium utile sit, et nihil noceat. Verum, si aliqui tam humiles et in fide firmi cernerentur, ut a studio linguarum nihil incommodi eis timeretur; dispensare Superior poterit, ut ei studio, quando ad commune vel particulare bonum conveniet, se dedant.

E. Si in aliquo aliud conveniret, Superior sua prudentia id considerabit et dispensare poterit. Et quod de publicis lectionibus dicitur, privatas, cum necessariae vel utiles Domi vel extra Collegia fuerint, non excludit.

F. Nullus de Societate, sine approbatione et facultate Praepositi Provincialis (praeterquam in classibus inferioribus, vel ad tempus, necessitatis gratia), publice legat. Qui f] tamen talentum ad id sortiti, ac praesertim qui iam 2] studiis perfuncti sunt, in praelegendo, si res maioris momenti aliud non exigent, possent exerceri.

G. Quamvis hoc ita se habeat, scribere tamen in eis non debent. Constet vero eorum ratio ei, qui bibliothecae praefectus est.

H. Quod g] ad repetitiones attinet, curet Rector, ut certis quibusdam horis in scholis vel Domi fiant, uno quidem repetente et aliis audientibus, et, quae difficilia occurrerint, mutuo proponentibus: et si quid erit, de quo constituere inter se non possint, Magistrum adeant.

h] Curabit etiam, ut 3] disputationes et reliquae exercitationes scholasticae, quae iuxta modum disciplinarum quae tractantur convenire iudicabuntur, non omittantur.

I. Videant Superiores, num conveniat Scholasticos classium inferiorum libros papyraceos habere, ut scribant in eis lectiones, et inter lineas et ad marginem, quod oportebit, adnotent. Prove-

ctiores in Humanioribus Litteris et aliis Facultatibus chartam secum ferant ad ea quae audierint, vel eis occurrerint notatu digna, annotanda; ac postea, maiori cum ordine digesta, transferent in libros papyraceos, quae in posterum conservata velint.

K. De repetitionum, et disputationum, 4] et latine loquendi exercitationibus, si quid propter circumstantias locorum, temporum et personarum mutari debeat, hoc iudicandum prudentiae Rectoris, facultate a suo Superiore saltem in genere accepta, relinquetur.

L. Ut Scholastici magis in studiis promoveantur, bonum esset aliquos eruditione pares designare, qui sancta aemulatione se invicem provocent. Iuverit etiam interdum mittere ad Praepositum Provinciale vel Generalem aliquod suorum studiorum specimen, nunc huius, nunc illius, ut compositionum, si Litterarum Humaniorum, vel conclusionum, si Philosophiae vel Theologiae studiosi fuerint. Conferet etiam in memoriam eis reducere, quod, cum ad Domos venerint, studiis absolutis, in omnibus Facultatibus, quibus operam dederint, sunt examinandi.

M. In i] hoc privato studio possent, si Rectori videretur, commentarium aliquem videre: quamdiu autem audiunt, fere unus, et is quidem selectus esse deberet. k] Possent etiam scribere quod profuturum magis censeretur.

N. Si aliquis non aptus ad studia, sed ad alia ministeria idoneus videretur; posset intra Collegia vel Domos Societatis in iis occupari, quae convenire viderentur: si ad utrumque l] inutilis esset, et in Scholasticum fuisset admissus, dimitti a Societate posset: nihilominus m] aequum erit, ut Rector, re bene considerata, ad Provinciale 5] vel Generalem id referat; et, quod sibi praescriptum fuerit, exsequatur.

4] C. 21 d. 19.
C. 22 d. 30, 31

i] Sup. n. 16.

k] Sup. n. 8, 16.
Inf. O.

l] P. 2 c. 2 n. 3.

m] P. 2 c. 1, C.

5] C. 5 d. 6.
50 n. 3.

f] Sup. n. 18.
Inf. c. 9 n. 2.
g] C. 1 d. 62.

g] Inf. c. 13
n. 3, D.

h] Inf. c. 13
n. 3, A.
i] C. 21 d. 13.

O. *Huiusmodi scripta fieri non debent nisi ab iis, qui maiori doctrina et clariori ingenio et iudicio pollent; et reliqui horum labore frui poterunt. Conveniret etiam a Magistro ea approbati. Alii annotationibus Praeceptoris iuvare possent, n] et suis etiam notatu dignioribus. Conferet autem ad usum, ut suas notas in margine, et indicem praeterea habeant rerum, de quibus in*

huiusmodi scriptis agitur, ut facilius inveniri possit quod quaeritur. Et, quamvis huiusmodi libelli rerum excerptarum, vel propriorum conceptuum, vel alia scripta quaelibet fiant; o] intelligi tamen oportet, a nemine librum ullum sine examinatione et approbatione speciali Praepositi Generalis, ut dictum est, publicari debere.

o] P. 3 c. 1 n. 18.
P. 7 c. 4 n. 11.

n] Sup. n. 8, M.

CAPUT VII.

DE SCHOLIS COLLEGIORUM SOCIETATIS.

a] Sup. Prooem.
c. 3 n. 1.
Inf. c. 11 n. 1.
P. 3 c. 1 n. 27.
P. 10 n. 4.

* A

* B

b] Inf. c. 16 n. 2.

c] Inf. c. 16
n. 1, A.

d] Inf. c. 8, A.

* C

1. **H**ABITA a] ratione, non solum profectus in litteris Scholasticorum nostrorum, sed etiam profectus in litteris et moribus externorum, quos in nostris Collegiis instituendos suscepimus; * scholae publicae, ubi commode id fieri poterit, aperiantur, saltem in disciplinis humanioribus. * In gravioribus autem disciplinis, pro locorum, in quibus Collegia fuerint, ratione, semper quid Deo gratius sit ante oculos habendo, aperiri poterunt.

2. Teneatur b] in huiusmodi scholis is modus, quo externi Scholastici in iis, quae ad doctrinam christianam pertinent, bene instituantur: c] cureturque, quoad eius fieri poterit, ut singulis mensibus ad sacramentum confessionis accedant, et verbum Dei frequenter audiant; et demum d] cum litteris mores etiam christianis dignos hauriant. Et, quia in particularibus multum varietatis esse oportebit pro varietate locorum et personarum, singula persequi non est huius loci. Id tamen dictum sit, * in quovis Colle-

gio e] regulas, quae ad omnia necessaria descendant, constitui debere. Hoc tamen commendatum hoc loco volumus, * ne f] externis Scholasticis correctio, quoad illis opus erit, desit; quae tamen per aliquem de ipsa Societate exercenda non erit.

3. Cum tam 1] proprium sit nostrae professionis, nullum g] temporale praemium accipere pro spiritualibus ministeriis, in quibus iuxta nostrum Institutum in proximorum auxilium occupamur; non convenit ullam Collegii dotationem admittere, per quam ad dandum Concionatorem, aut Confessarium, * aut Lectorem aliquem Theologiae Societas obligetur. Quamvis enim aequitatis et gratitudinis ratio nos ad serviendum cum maiori diligentia in dictis ministeriis, quae nostri Instituti sunt propria, moveat in Collegiis, quae maiori cum liberalitate et devotione fundata sunt; non tamen sunt recipiendae obligationes vel conditiones, quae sinceritatem impediunt nostri in procedendo modi,

e] Inf. c. 13, A.
c. 17 n. 3, D, E.
Sup. Prooem.
declarat.

* D

f] Inf. c. 16 n. 5.
c. 17, G.

1] C. 1 d. 74.

g] Inf. c. 15 n. 4.
c. 17 n. 3, F.
Exa. c. 1 n. 3.
c. 4 n. 27.
P. 6 c. 2 n. 7, G.
P. 7 c. 4 n. 4, B.
P. 10 n. 5.

* E

qui est dare gratis, quae gratis accepimus: quamvis pro eorum sustentatione, qui communi bono Collegiorum serviunt, vel propter illud student, dotatio, quam fundatorum charitas assignare ad gloriam divinam solet, admittatur.

DECLARATIONES IN CAPUT VII.

A. *PRAEPOSITI* Generalis erit, ubi huiusmodi scholae habendae sint, statuere.

B. *Et etiam iuxta quod commode id poterit Societas. Nostra tamen mens haec esset, ut in Collegiis communiter Litterae Humaniores, ac linguarum, et doctrinae christianae, et, si opus esset, lectio aliqua de casibus conscientiae praelegeretur: si vero sit qui commode concionetur, aut confessiones audiat, id*

etiam ut fiat; et de scientiis superioribus non agatur; sed ad eas addiscendas ab iis Collegiis, ii, qui in Humanioribus Litteris profecerint, ad Universitates Societatis mittantur.

C. *Ex regulis Collegii Romani, aliis, quod cuique conveniet, accomodari poterit.*

D. *Ad hoc, ubi corrector haberi poterit, habeatur: ubi non poterit, excogitur modus, quo castigentur, vel per aliquem ex ipsis scholasticis, vel alia convenienti ratione.*

E. 2] *Ubi Praepositus Generalis vel Societas curam susciperet alicuius Universitatis, non repugnaret huius Constitutionis intentioni, ut sese ex consequenti obligaret ad lectiones illius ordinarias, quamvis inter illas aliquae theologicae essent.*

2] C. 1 d. 75.

CAPUT VIII.

DE SCHOLASTICIS INSTITUENDIS IN IIS, QUAE AD PROXIMOS
SUOS IUVANDOS PERTINENT.

1. **S**copum illum intuendo, ad quem studia Societatis diriguntur, *a]* sub ipsorum finem congruum erit, ut ad arma spiritualia in proximorum auxilium tractanda assuescere incipiant. *b]* Quamvis enim id proprie magis et diutius in Domibus fiat, poterit tamen in Collegiis inchoari.

2. Primum, illi, qui iuxta Superioris iudicium ad sacros Ordines erunt promovendi, in ratione Missae dicendae, ut, praeter intelligentiam et devotionem internam, decentem etiam habeant exteriorem modum ad audien-

tium aedificationem, instituantur; *c]* et ceremoniis eisdem omnis Societas, quantum fieri potest, utatur: in quibus usum romanum, ut magis universalem, et quem peculiari quadam ratione Sedes Apostolica amplexa est, quantum patietur regionum varietas, sequetur.

3. In *d]* concionibus etiam et * sacris lectionibus eo modo proponendis, *e]* qui aedificationi populi conveniat, (qui a scholastico diversus est) *f]* se etiam exercent; studeantque ad id munus obeundum linguam populo

c] *Exa.* c. 5 n. 7
P. 8 c. 1 n. 8.

* A

d] *Inf.* c. 10 n. 10.
Exa. c. 4 n. 25.
P. 3 c. 1 n. 21.
P. 10 n. 3.
e] *P.* 7. c. 4 n. 6.
f] C. 1 d. 110.
C. 4 d. 10.

a] *Sup.* c. 6
n. 3, C.
Inf. c. 10 n. 10.

b] *P.* 3 c. 1 n. 27.
P. 7 c. 4 n. 10.

- * B vernaculam bene addiscere. * Res etiam alias vidisse oportet et prae manibus habere, quae ad hoc officium utiliores futurae sunt; ac demum, ut melius et cum maiori fructu animarum id munus obeant, * omnibus mediis utantur, quibus commode iuvare possint.

f] *Sup.* c. 5, D.
Inf. c. 10 n. 10.
 P. 7 c. 4 n. 5, C.

- * D 4. In f] ministerio etiam sacramentorum * confessionis et communionis se exercent; et, non solum quod ad ipsorum, sed etiam quod ad poenitentium et communicantium officium pertinet, ut bene ac utiliter ad DEI gloriam ea percipiant et frequentent, perspectum habere ac exsequi curent.

* E
 g] *Inf.* c. 10
 n. 10.
 P. 7 c. 4 n. 8, F.

5. * Ad g] Exercitia Spiritualia aliis tradenda, postquam quisque in se ea fuerit expertus, assuescant; et dent operam omnes, ut et eorum reddere rationem, et in hoc armorum spiritualium genere tractando (quod DEI gratia ad ipsius obsequium tantopere conferre cernitur) dexteritatem habere possint.

* F
 h] *Sup.* c. 7 n. 2.
Inf. c. 10 n. 10.
 2] C. 1 d. 64, 137.

6. * Studium h] etiam congruum 2] in modo tradendae doctrinae christianae, qui sit captui puerorum ac rudium accommodatus, adhibeatur.

- * G 7. Ut in superius dictis proximi ad bene vivendum iuvantur, ita curandum est, ut ea, * quae ad bene moriendum illis conferunt, percipiantur; quique modus in eo tempore, in quo tantum est momenti ad finem ultimum aeternae felicitatis consequendum vel ab ea excidendum, teneri debeat intelligatur.

i] P. 10 n. 3.

8. In i] universum loquendo, edoceri eos convenit, quem modum tenere oporteat huius Societatis operarios, qui in tam variis mundi regionibus cumque tam diversis hominum generibus versari debent, anteverten-

do incommoda, quae possunt accidere; et emolumenta, quae ad maius DEI servitium conferunt, captando; omnibus rationibus adhibitis, quae possunt adhiberi. Et, quamvis hoc sola unctio sancti Spiritus, et ea prudentia, quam communicare solet Dominus illis, qui in divina sua maiestate confidunt, docere possit; via saltem aliquo modo quibusdam documentis, quae iuvent et ad effectum divinae gratiae disponent, aperiri potest.

DECLARATIONES IN CAPUT VIII.

A. *INTER legendum, praeter interpretationem, advertendum est, ut aliqua, quae a] ad mores et vitam christianam iuvent, attingantur. b] Et hoc fiet etiam in classibus Collegii; multo vero impensius, cum populo praelegitur.*

a] *Sup.* c. 7 n. 2.

b] *Inf.* c. 16 n. 4

B. *Conferet vidisse evangelia toto anno occurrentia, peculiari studio adhibito, quod ad concionandi rationem destinetur; et aliquid ex sacra Scriptura, ut populo praelegatur: praevидisse etiam, quod ad vitia pertinet, et in eorum detestationem inducit, et remedia eisdem applicanda; sicut e contrario, quae ad praecepta, ad virtutes, ad bona opera pertinent; tum ea, quae movere possint ad illa amanda, et media etiam ad eadem consequenda: et haec in compendium, si fieri potest, redacta utiliora esse solent; ne tam multis libris opus sit.*

C. *Huiusmodi media sunt, vidisse praeceptiones, quas de modo concionandi illi tradunt, qui bene hoc munus obierunt; et bonos audire concionatores, et se in concionibus domi aut in monasteriis exercere, bonum habere correctorem, qui de erroribus admoneat, tum in rebus quae dicuntur, tum in voce, tonis, gestibus et motibus. Reflectat et*

ipse considerationem ad ea quae dixit, quo magis undecumque iuvetur.

D. *In confessionibus, praeter studium scholasticum, et casuum conscientiae, praesertim restitutionis, conveniet compendium aliquod casuum et censurarum, quae reservantur, habere, ut videat quo pertingat ipsius iurisdictio, et simul formulas, quae minus usitatae sunt quarundam absolutionum, quae occurrunt; ac brevem interrogandi methodum de peccatis et eorum remediis; et instructionem ad bene ac prudenter in Domino sine damno suo et cum proximorum utilitate hoc officium exercendum: et, aliqua confessione audita, praesertim in principiis, Confessarius apud se consideret, num in re aliqua defecerit, ut in posterum caveat.*

E. *Possent ad Exercitia aliis tradenda assuescere, nonnullis ea tradendo, in quibus minor iactura esse possit, si*

quid erretur; et conferre cum aliquo magis exercitato suum procedendi modum, bene annotando quod magis vel minus convenire deprehenderint. Cum vero Exercitiorum ratio redditur, non solum id agatur, ut aliis satisfiat; sed etiam, ut in illis desiderium excitetur, ut eisdem iuvare velint. In universum autem loquendo, quae ad primam hebdomadam pertinent tantum tradantur. Quando vero omnia tradentur, raris hominibus, vel qui de vitae suae statu deliberare velint, tradi oportebit.

F. *Iuverit etiam in compendium redactam habere explicationem rerum ad fidem et vitam christianam necessariarum.*

G. *Aliud etiam compendium de modo iuvandi ad bene moriendum utile erit; ut memoria renovetur, quando sanctum hoc officium exercendum erit.*

CAPUT IX.

DE SCHOLASTICIS A STUDIO LITTERARUM EDUCENDIS.

* A

1. **E**x * Collegiis nonnulli, propter causas in secunda parte dictas et modo inibi explicato, educuntur, ut alii, qui ad divinum servitium magis proficiant, eisdem succedant. Eadem siquidem in hac parte Domorum et Collegiorum est ratio.

2. Aliqui etiam aliquando educuntur, quod ipsis ad maiorem in spiritu vel in litteris profectum alio transferri, vel quod ad universale bonum Societatis conveniat: a] ut accideret, si, qui Artium curriculum in aliquo Collegio emensus esset, ut easdem alibi

praelegeret, ante Theologiae studium educeretur. Et idem dictum sit, si qua in re alia ad maius Dei obsequium et gloriam essent occupandi.

3. Communis autem modus educendi Scholasticos ex Collegio aliquo, ubi omnes praedictae scientiae traduntur, tunc erit, b] cum quisque studia sua iam absolverit, l] peracto Artium curriculo, et quatuor annis Theologiae studio impensis. Et sub huius temporis finem c] suarum esse partium Rector intelligat, Praepositum Generalem vel Provincialem admonere, et

b] *Inf.* c. 15
n. 2, 3, **B.**
P. 5 c. 2 n. 2, **B.**
l] *C.* 22 d. 34.

c] *Inf.* c. 10 n. 5.

a] *Sup.* c. 6
n. 18, **F.**

quantum hi profecerint referre; ac postmodum, quod ei praescriptum fuerit ad DEI gloriam, exsequetur.

DECLARATIONES IN CAPUT IX.

a] *Sup. c. 3, B.*2] *C. 1 d. 28.*

A. a] *ALII educuntur 2] post septem annos, ii videlicet, qui ad Collegia admissi sunt ad id tempus, absque eo quod*

constituerint ingredi Societatem, quemadmodum dictum est. Sed tamen dispensari in tempore septem annorum, idque prorogari posset, cum huiusmodi Scholastici, exemplo vitae suae, magnae aedificationis essent; ita ut, vel magnum DEI obsequium ab eis exspectaretur, vel utiles esse Collegio viderentur.

CAPUT X.

DE GUBERNATIONE COLLEGIORUM.

a] *Sup. c. 2 n. 5, C.*
P. 10 n. 4.b] *Sup. c. 2 n. 5, C.*
Exa. c. 1 n. 4.
P. 6 c. 2 n. 3.
P. 9 c. 3 n. 18.
c. 4 n. 7.
P. 10 n. 4.c] *Sup. c. 2 n. 3.*
Inf. c. 11 n. 2.
P. 8 c. 2 n. 2.
P. 9 c. 3 n. 5, 17.d] *Sup. c. 2 n. 5, C.*
P. 9 c. 3 n. 1, 3.e] *Sup. c. 2 n. 5.*
Inf. c. 17 n. 1.
P. 9 c. 3 n. 3, 14, 15.

1. SUPREMAM a] curam vel superintendentiam Collegiorum, iuxta Sedis Apostolicae litteras, professas Societas habebit. Cum enim b] quidquam privatae utilitatis ex redditibus quaerere, vel in suum usum convertere non possit; est valde probabile, quod maiori cum puritate ac spiritu, constantius ac diuturnius procedet in iis, quae ad bonum regimen Collegiorum ad maius DEI ac Domini nostri obsequium provideri conveniunt.

2. Praeter c] id autem, quod ad Constitutiones, et dissolutionem vel alienationem huiusmodi Collegiorum pertinet, universa potestas et administratio, et, ut in genere dicatur, huius superintendendae executionis penes d] Praepositum Generalem erit; qui finem illum, ad quem Collegia et Societas tota contendit, prae oculis habens, melius, quid eisdem conveniat, intelliget.

3. Per e] se ergo, vel per alium, cui suam facultatem communicaverit in hac parte, Praepositus Generalis

Rectorem, *] ut praesit cuicumque Collegio, aliquem ex Coadiutoribus Societatis constituet; qui f] Praeposito Provinciali, l] vel cui Generalis praescripserit, rationem sibi assignati muneris reddet. Et penes eundem erit Praepositum, Rectorem amovere, talique cura, prout ei convenientius in Domino videbitur, liberare.

4. Curandum g] est autem, ut ille, cui Rectoris officium imponitur, magni sit exempli, magnae aedificationis, magnae etiam mortificationis in omnibus pravis inclinationibus, et in obedientia praecipue ac humilitate probatus; qui donum etiam discretionis habeat, ad gubernandum idoneus, in rebus agendis versatus, in spiritualibus exercitatus sit; qui severitatem suo tempore et loco cum benignitate miscere noverit; qui sollicitus, qui patiens laborum, qui etiam in litteris eruditus sit; et demum eiusmodi, cui confidere, cuique suam potestatem tuto communicare Praepositi Superiores possint: h] quandoquidem, quo haec potestas maior erit, eo melius

* A

f] *Sup. c. 2 n. 5.*
P. 9 c. 3 n. 4, 15, C.l] *C. 5 d. 33.*
C. 8 d. 6) n. 4.g] *Inf. n. 8.*
P. 8 c. 1 n. 3.h] *P. 2 c. 1 n. 2, B.*
P. 9 c. 6 n. 2.
P. 10 n. 8.

regi Collegia ad maiorem Dei gloriam poterunt.

5. Rectoris officium erit, in primis, oratione et sanctis desideriis totum Collegium, velut humeris suis, sustinere. Deinde curare, * ut i] Constitutiones observentur; omnibus collegialibus cum omni sollicitudine invigilare, k] eosdemque ab iis, quae nocere possint domi et foris, defendere, tum praeveniando, tum etiam, si quid mali accideret, remedium adhibendo, ut ad singulorum et universale bonum convenit, utque in virtutibus et litteris proficiant curando; l] sanitatem eorum, * et bona etiam Collegii, tam stabilia quam mobilia, conservando, eos, qui officia gerant domestica, prudenter constituendo, et quomodo suis fungantur officiis, considerando, et, prout in Domino convenire iudicabit, vel in eisdem ministeriis detinendo, vel ab iisdem removendo. Et, generatim loquendo, curet, ut quae in superioribus capitibus dicta sunt, quae quidem ad Collegia spectant, observentur. m] Memor sit etiam subordinationis integre observandae in obedientia, non solum ad Generalem, sed ad Provincialem quoque; certiorum eum de quibus oportet reddendo, ad eumque referendo quae maioris erunt momenti, et quae ab ipso iniuncta fuerint (quandoquidem ipsum Superiorem habet) exsequendo; ut aequum est ad se referri, sibi obediuntiam praestari ab iis, qui in Collegio degunt. Qui quidem Rectorem suum magnopere revereri ac venerari, n] ut qui Christi Domini nostri vices gerit, debebunt; o] liberam sui ipsorum, rerumque suarum dispositionem cum vera obedientia ipsi relinquendo; * nihil p] ei clausum, ne conscientiam quidem propriam, tenendo;

2] quam ei aperire, ut in Examine dictum est, suis constitutis temporibus, et saepius, si causa aliqua id posceret, oportebit; q] non repugnando, non contradicendo, nec ulla ratione iudicium proprium ipsius iudicio contrarium demonstrando; ut per unionem eiusdem sententiae et voluntatis atque per debitam submissionem melius in divino obsequio conserventur et progrediantur.

6. Ad bonam Domus gubernationem, non solum r] numerum necessarium officialium Rector provideat, sed * ut idonei sint, quoad eius fieri poterit, ad suas functiones, curet: * cuique s] suas regulas, ubi quae ad singulorum officia pertinent contineantur, tradat, et, ne se hic in illius officium ingerat, videat. Praeterea, ut eis prospicere de subsidio, si necessarium id fuerit, debebit; ita, t] cum tempus vacuum illis fuerit, ut utiliter illud impendant divino servitio curet.

7. Inter officiales Rectori necessarios, in primis Minister idoneus, qui Vice Rector vel Magister Domus sit, et omnibus, quae ad bonum universale pertinent, provideat, est deligendus. v] Syndico etiam ad exteriora observanda, * et aliquo, x] qui rebus spiritualibus superintendat, et y] duobus aliis, vel pluribus, quorum prudentiae et probitati multum confidat, opus est: ut cum eis de iis, quae difficiliora et ad Dei gloriam maiorem communicanda videbuntur, conferre possit. * Sunt z] et alii ad particularia officia necessarii.

8. Curet Rector, a] ut in suo officio cuique integram obedientiam collegiales praestent, et alii officiales Ministro, et sibi etiam ipsi, prout idem praescripserit. Illud in universum admonuisse convenit, b] eos, qui curam

2] C. 22 d. 44
n. 4.

q] P. 3 c. 1 n. 23.
P. 6 c. 1 n. 1.

r] Inf. n. 7, H.
Sup. c. 3 n. 2.
P. 1 c. 2 n. 2, A.
P. 3 c. 2 n. 7, H.

* E

* F

s] Prooem.
declarat.
P. 7. c. 4 n. 12.

t] P. 3 c. 1 n. 6.

v] Inf. c. 17 n. 7.
P. 3 c. 1 n. 16

* G

w] P. 3 c. 1 n. 12.
y] Inf. c. 17 n. 1.
P. 9 c. 6 n. 14.

* H

z] Sup. n. 6.

a] Exa. c. 4 n. 31.
P. 3 c. 1 n. 24.
P. 10 n. 9.

b] Sup. n. 4.

aliorum suae obedientiae subditorum habent, praeire eisdem exemplo obedientiae, quam suis Superioribus Christi loco ipsimet praestent, oportere.

c] P. 3 c. 2 n. 2, B.

* I

d] P. 6 c. 1 n. 1.

9. Ad c] omnia conferet temporis ordo in studiis, orationibus, Missis, lectionibus, cibo, somno et in reliquis servatus: * et signum constitutis horis detur, quo audito, omnes statim, vel d] imperfecta littera relictas, ad id, ad quod vocantur, se conferant. Erit autem penes Rectorem, vel eum qui primas tenebit, id curae, ut videat quando hae horae, pro temporum vel aliarum causarum occurrentium ratione, mutandae sint. Et quod ipse statuerit observetur.

* K

2] C. 2 d. 65.

e] Sup. c. 8
n. 3, 4, 5, 6.

10. * Rector 2] ipse legere, aut docere christianam doctrinam quadraginta dies debet. e] Videat etiam, qui ex collegialibus, et ad quem usque limitem domi et foris in colloquiis spiritualibus, Exercitiis tradendis, confessionibus audiendis, tum etiam in concionibus, vel lectionibus, vel doctrina tradenda, partim ad ipsorum exercitationem f] (praecipue sub finem studiorum), partim ob aliorum domesticorum vel externorum fructum, aliis se communicare debeant: * et in omnibus, quod senserit divinae ac summae bonitati gratius et ad ipsius obsequium ac gloriam maiorem, omnibus perpensis, provideat.

* L

f] Sup. c. 6
n. 3, C.
c. 8 n. 1.

DECLARATIONES IN CAPUT X.

a] Sup. c. 2, F.
P. 6 c. 2 n. 3.

A. Hoc a] non prohibet, quin Professus aliquis, ad visitandas vel reformandas alicuius Collegii res missus, manere in eo posset, vel omnibus aliis ad tempus praeesse, vel aliter; ut magis convenire ad Collegii vel ad universale bonum videretur.

b] P. 9 c. 3, D.

B. Sicut b] curare, ut observentur

omnino Constitutiones, ita et in eisdem dispensare (quando eam fuisse mentem illius, qui eas condidit, in re aliqua particulari iudicaret iuxta eventus rerum et necessitates, maius commune bonum intuendo) ad Rectorem, accepta a suis Maioribus potestate, pertinebit.

C. Ad ea quae dicta sunt, reducitur cura conveniens amicos conservandi c] et ex adversariis benevolos reddendi.

c] P. 10, B.

D. Res clausa intelligitur ianua, vel arca, etc.

E. Idonei sunt intelligendi, habita ratione tum sufficientiae personarum, tum occupationum. Quae enim officia multum occupationis secum ferunt, valde occupatis in aliis rebus minime convenirent: et quia quibusdam experientia, ut bene fiant, necessaria est, non facile mutari deberent.

F. Ex regulis cuique videndae essent singulis hebdomadis illae, quae ad ipsum pertinent.

G. Si tanta non esset copia hominum, unus plura officia sustinere posset. Sic Minister et Superintendens dictus curam habere possent eorum, quae ad Rectorem vel Novitios pertinent etc.

H. Sic d] esse posset, qui scriberet, ianitor, sacrista, coquus, lotor. e] Alia officia minus operosa possent inter Scholasticos dividi, si alii non essent, qui ea possent exercere.

d] P. 1 c. 2, A.
P. 3 c. 2, H.

e] Sup. c. 6, B.

I. Signum dabitur 3] per campanam, quae pulsabitur, ut se recipiant ad somnum, et ad mensam, etc.

3] C. 1 d. 63.

K. Si convenire non videbitur ad aedificationem, vel ob aliquam aliam causam sufficientem, ut Rector ipse legat; re cum Provinciali communicata, si eiusdem ille sententiae fuerit, 4] per alium id munus obire poterit.

4] C. 2 d. 65.

L. Constitutiones, quae ad Collegia pertinent, seorsum teneri, et 5] publice bis aut ter singulis annis legi possent.

5] C. 1 d. 50.
C. 2 d. 66.

CAPUT XI.

DE UNIVERSITATIBUS IN SOCIETATE ADMITTENDIS.

a] *Sup. prooem.*
c. 3 n. 1.
c. 7 n. 1.
P. 8 c. 1 n. 27.
P. 10 n. 4.

1. **E**ADEM a] charitatis ratio, qua Collegia admittuntur, et publicae scholae in eis, non tantum ad Nostrorum, sed magis etiam ad externorum aedificationem in doctrina et moribus, tenentur; extendi poterit ad Universitatum curam suscipiendam; ut in eis hic fructus extendatur latiusque pateat, tam in scientiis, quae traduntur, quam in hominibus, qui ad eas conveniunt, et gradibus, ad quos promoventur; ut aliis in locis cum auctoritate docere possint, quod in his bene ad DEI gloriam didicerint.

b] *Sup. prooem.*
A.
c. 2 n. 2.
P. 9 c. 3 n. 17.

* A

c] *Sup. c. 2 n. 2.*

d] *Sup. c. 2 n. 3.*
c. 10 n. 2.
P. 8 c. 2 n. 2.
P. 9 c. 3 n. 5, 18.

2. Quibus b] tamen conditionibus * et obligationibus, quibusque in locis huiusmodi Universitates admitti debeant, ei, qui supremam curam Societatis habet, iudicandum relinquitur; qui, Assistantium sibi auditis sententiis et aliorum, c] quos in consilium adhiberi volet, per se ipsum deliberare poterit, an sint admittendae. d] Non tamen, postquam admissae fuerint, sine Congregatione generali per eum dissolvi poterunt.

3. Quia tamen religiosa quies et spirituales occupationes, nec animi distractionem nec alia incommoda, quae iudicandi in rebus civilibus vel criminalibus officium sequi solent, Societati permittunt; iurisdictio huiusmodi, quam per se vel per alios a se dependentes exercere debeat Societas, non admittatur: quamvis ad ea, * quae ad bonum statum Universitatis proprie pertinent, conveniat iustitiae

ordinariae, sive saecularis, sive ecclesticae ministros, circa punitionem Scholasticorum, voluntatem Rectoris Universitatis sibi significatam exsequi, * et generatim res studiorum favore suo, praesertim cum a Rectore fuerint commendatae, promovere.

* C

DECLARATIONES IN CAPUT XI.

A. *CUM* fundator a Societate assignari certum Lectorum numerum, vel alias obligationes suscipi vellet; animadvertendum est, quod, si admittantur, iudicando utile etiam tunc esse Societati ad finem propositum divini servitii id oneris subire, omnino in eis implendis deesse non oportet: sicut nec facile aliquid in hac parte praeter id, ad quod obligantur (praesertim si id interpretari quis possit, quasi nova induceretur obligatio) praestandum est sine Generalis consensu. a] Ille autem non se facilem ad id concedendum reddet; quin potius, re in consultationem cum suis Assistantibus adducta, videat ne Societatem gravet: et, si qua in re indulgeatur, constet obligationem nullam induci; sed id quod additur, omnino voluntarium esse.

a] *Sup. c. 2, B.*

B. Ad b] bonum Universitatis statum proprie pertineret, si Scholasticus aliquis rebellis, vel sic offendiculi causa aliis esset, ut non solum scholis eum, sed etiam civitate expelli, vel in carcerem coniici conveniret; ut certiores facti iustitiae ordinariae administratores, id

b] *Inf. c. 16*
n. 5, D.

* B

statim exsequerentur. Et ad hoc et similia a Principe vel a suprema potestate huiusmodi facultatis scriptum habere testimonium oportebit. Ut commendatio etiam Rectoris in alicuius Scholastici favorem momentum apud eosdem iusti-

tiae ministros haberet, ne Scholastici opprimerentur, oporteret.

C. Quoniam exemptio ab ordinariis iudicibus Scholasticorum numerum alligere non potest; aliis praerogativis et privilegiis ut id compensetur curandum est.

CAPUT XII.

DE SCIENTIIS, QUAE TRADENDAE SUNT IN UNIVERSITATIBUS SOCIETATIS.

a] *Sup. proem.*
c. 5 n. 1.
c. 6 n. 1.
Exa. c. 1 n. 2.
P. 7 c. 1 n. 1.
P. 10 n. 2.

1] *De Cathedris publicis,*
Vide C. 1 d. 118.
b] *Sup.* c. 6 n. 6.
Inf. c. 13 n. 3.
2] C. 21 d. 13.
c] *Sup.* c. 5
n. 1, B.
Inf. c. 14 n. 1, C.

3] C. 14 d. 20.
C. 16 d. 30.

* A

d] *Sup.* c. 5 n. 1.
c. 6 n. 5.
Inf. c. 13 n. 4, B.
4] C. 8 d. 16.
C. 9 d. 32.
C. 14 d. 17, 18.
5] C. 1 d. 20.
e] *Sup.* c. 6 n. 6.
Inf. c. 13 n. 3.

* B

1. CUM a] Societatis atque studiorum scopus sit, proximos ad cognitionem et amorem DEI et salutem suarum animarum iuvare; cumque ad eum finem medium magis proprium sit facultas Theologiae; in hanc potissimum Societatis 1] Universitates incumbunt: b] ac diligenter peridoneos admodum Praeceptores quae 2] ad scholasticam doctrinam, et sacras Scripturas pertinent, c] ac etiam ex positiva, quae ad hunc finem nobis praefixum conveniunt (non attingendo tamen 3] eam partem Canonum, quae foro contentioso inservit) pertractabunt.

2. Et, quia tam doctrina Theologiae quam eius usus exigit, his praesertim temporibus, * d] Litterarum Humaniorum, et latinae, ac 4] graecae, et 5] hebraicae linguae cognitionem; harum etiam e] idonei Professores, et quidem iusto numero, constituentur. * Aliarum praeterea linguarum, qualis est chaldaica, arabica, et indica, ubi necessariae vel utiles ad dictum finem viderentur, habita regionum diversarum et causarum, quae ad eas docendum movent, ratione, possent Praeceptores constitui.

3. Sic f] etiam, quoniam * Artes vel scientiae naturales ingenia disponunt ad Theologiam, et ad perfectam 6] cognitionem et usum illius inserviunt, et per se ipsas ad eundem finem iuvant; qua diligentia par est, et g] per eruditos Praeceptores, in omnibus sincere honorem et gloriam DEI quaerendo, tractentur.

4. Medicinae, et Legum studium, ut a nostro Instituto magis remotum, in Universitatibus Societatis vel non tractabitur, vel saltem ipsa Societas per se id oneris non suscipiet.

DECLARATIONES IN CAPUT XII.

A. SUB a] *Litteris Humanioribus, praeter Grammaticam, intelligatur, quod ad Rhetoricam, Poesim, et Historiam pertinet.*

B. Cum in aliquo Collegio vel Universitate eo spectaretur, ut homines ad Saracenos vel Turcas iuvandos praepararentur; arabica lingua vel chaldaica conveniret; cum ad Indos, indica: et sic de aliis dicendum, quae esse possent aliis in regionibus ob similes causas utiliores.

C. Tractabitur Logica, Physica,

f] *Sup.* c. 5 n. 1.
* C

g] C. 3 d. 47.

g] *Sup.* c. 6 n. 6.
Inf. c. 13 n. 3.

a] *Sup.* c. 5, A

Metaphysica, Moralis scientia, et etiam Mathematicae, quatenus tamen ad finem nobis propositum conveniunt. 7] In legendo et scribendo alios instituere opus etiam charitatis esset, si is personarum

numerus Societati suppeteret, ut omnibus vacare posset; propter earum tamen penuriam hoc ordinarie docere non consuevimus.

CAPUT XIII.

DE MODO ET ORDINE PRAEDICTAS FACULTATES TRACTANDI.

1. **A**d tractanda tam Facultatum inferiorum, quam Theologiae studia, dispositio et ordo conveniens tam mane, quam vesperi servandus est.

2. Et quamvis, * pro regionum et temporum diversitate, in ordine et statutis horis studio tribuendis possit varietas accidere; omnes tamen in eo convenient, ut ubique fiat, quod inibi magis expedire ad maiorem in litteris profectum existimabitur.

3. Nec solum lectiones sint, quae publice praelegantur; sed * a] Magistri etiam diversi, pro captu et numero audientium, constituentur: * qui quidem b] profectum uniuscuiusque ex suis Scholasticis speciatim procurent, et lectionum rationem exigant; * utque eae c] repetantur, et studiosi Litterarum Humaniorum d] familiarum sermonem, latine communiter loquendo, e] et stilum, scribendo, ac pronuntiationem, composita bene pronuntiando, expoliant, curent: et his, ac multo magis Facultatum superiorum studiosis, crebras f] disputationes imponant: quibus dies et horae certae constituentur; ubi non solum cum condiscipulis, verum paulo inferiores cum aliquanto provectionibus disputent in iis, quae ipsi capiunt:

quod etiam, vice versa, provectiones cum minus provectis, ad ea, quae illi tractant, descendendo, et Praeceptores alii cum aliis praestabunt, semper, qua decet modestia observata, et g] aliquo l] praesidente, qui contentionem dirimat, et quid doctrinae elici oporteat ex disputatis declarent.

4. Erit itidem Rectoris, per se vel per h] Cancellarium semper observare, ut, qui novi accedunt, examinentur; et in iis classibus, cumque iis Praeceptoribus, qui ipsis conveniunt, collocentur: i] et eius discretionis (audita sententia eorum, qui ad id munus designati sunt) relinquetur, num diutius in eadem classe manere, an ad aliam ulterius progredi debeant. * Eiusdem k] erit iudicium de studio linguarum praeter latinam, num Artibus et Theologiae anteponi, an postponi et quamdiu in eis quemque haerere oporteat. Sic etiam in aliis scientiis superioribus, propter ingeniorum et aetatum inaequalitatem, aliaque consideratione digna, ad l] eundem pertinebit expendere, quantum quisque eas discere et quamdiu in eisdem versari debeat: quamvis iis, m] qui aetate et ingenii aptitudine pollent, melius sit, ut in omnibus proficere, et conspicui esse ad Dei gloriam enitentur.

g] *Sup.* c. 6
n. 10, 11, 12.
l] *C.* 1 d. 30.

h] *Inf.* c. 17 n. 2.

i] *Sup.* c. 5
n. 2, 3, **D.**
Inf. c. 15 n. 1, **A.**

* **E]**
k] *Sup.* c. 6
n. 5, **D.**
c. 12 n. 2.
Exa. c. 7 n. 3.

l] *Sup.* c. 5
n. 2, **C.**, **D.**
Exa. c. 7 n. 3.

m] *Sup.* c. 5 n. 2.

* **A**

* **B**

a] *Sup.* c. 6 n. 6.
c. 12 n. 1, 2, 3.

* **C**

b] *Sup.* c. 6 n. 6.

* **D**

c] *Sup.* c. 6, **H.**
d] *Sup.* c. 6 n. 13.

e] *Sup.* c. 6 n. 13.
Inf. c. 16 n. 3.

f] *Sup.* c. 6, **H.**

* F

5. Ut assiduitas in litterario exercitio, sic et aliqua remissio necessaria est. * Quanta haec esse debeat, et quibus temporibus, prudenti considerationi Rectoris, expensis circumstantiis personarum et locorum, relinquatur.

DECLARATIONES IN CAPUT XIII.

a] *Sup. c. 6, H.*

A. DE a] *statutis lectionum horis, ordine ac modo, et de exercitationibus tam compositionum quas a magistris emendari oportet, quam disputationum in omnibus Facultatibus, et pronuntiandi publice orationes et carmina, speciatim* b] *in quodam tractatu, 2] per Generalem Praepositum approbato, agetur seorsum, ad quem haec Constitutio nos remittit; id dumtaxat monendo, illa locis, temporibus et personis accommodari oportere; quamvis ad illum ordinem accedere, quoad fieri potest, conveniat.*

b] *Sup. c. 7 n. 2.*2] *C. 1 d. 31.*c] *Sup. c. 12 n. 2.*

B. Tres ordinarie erunt Praeceptores in tribus diversis Grammaticae classibus; quartus Humaniores Litteras, quintus Rhetoricam praelegat: c] *et in horum duorum classibus graeca lingua, et hebraica, et si qua alia disceretur, est praelegenda; ita ut semper sint quinque classes. Quod si tantum negotii aliquae ipsarum exhiberent, ut unus Magister eis solus non satisfaceret, adiutor aliquis ei adiungeretur. Si vero auditorum numerus ferre non poterit, ut unus Praeceptor solus omnibus det operam, quamvis alios auxiliares habeat, geminari posset classis ea, quae sic numero abundaret; ita ut duae, verbi gratia, quintae classes, duae quartae essent; d] *et omnes Praeceptores, si fieri potest, ex Societate sint: quam-**

d] *Sup. c. 6 n. 6.*

vis, si necessitas urgeret, externi esse possent. Si exiguus numerus, vel auditorum dispositio, nec tot classes, nec tot Praeceptores exigeret, in omnibus prudentia ad moderandum numerum, et eos dumtaxat, qui satis sint, designandos locum habebit.

C. An praeter Praeceptores ordinarios, qui speciatim auditorum rationem habeant, esse unum oporteat vel plures, qui more publicorum Professorum legant Philosophiam, Mathematicas scientias, vel quamvis aliam disciplinam, maiori cum apparatu, quam Lectores ordinarii; prudentia id constituet, iuxta locorum et personarum, cum quibus agitur, rationem, prae oculis maiorem aedificationem et DEI servitium habendo.

D. Non solum e] *repetitiones ultimae lectionis fieri oportebit, verum et hebdomadae, 3] et longioris temporis, prout expedire iudicabitur.*

e] *Sup. c. 6 n. 8, H.*3] *C. 1 d. 32.*

E. Posset f] *aliquis ea aetate vel ingenio esse, ut sola latina lingua ei sufficiat, et ex aliis facultatibus quantum ad confessiones audiendas et agendum cum proximis opus est; cuiusmodi sunt aliqui, qui curam animarum gerunt, nec magnae eruditionis sunt capaces. Alii rursum erunt, qui ad superiores scientias progredientur. Has autem capessere et illas relinquere quatenus conveniat, Superioris erit iudicare; quod cum Scholasticis externis significaverit, si volent illi nihilominus aliam rationem sequi, cogendi non erunt.*

f] *Sup. c. 5, D.*

F. Saltem singulis hebdomadis dies unus a prandio quieti destinatus sit: in reliquis conferatur cum Provinciali, qui ordo in vacationibus vel intermissionibus studiorum ordinariis sit tenendus.

CAPUT XIV.

DE LIBRIS, QUI PRAELEGENDI SUNT.

1. **G**ENERATIM, *a*] ut dictum est, cum de Collegiis ageretur, illi praelegentur libri, qui in quavis facultate solidioris ac securioris doctrinae habebuntur. * Nec illi sunt attingendi, quorum doctrina vel auctores suspecti sint. Hi tamen particulatim in quavis Universitate nominentur.

In Theologia legetur vetus et novum Testamentum, * et doctrina scholastica 1] divi Thomae; * et in ea, *b*] quam positivam vocant, eligentur ii auctores, qui ad scopum nostrum magis convenire videbuntur.

2. Quod *c*] attinet ad libros Humaniorum Litterarum latinos vel graecos, abstinence in Universitatibus quoque, quemadmodum in Collegiis, quoad eius fieri poterit, ab eis inventuti praelegendis, in quibus sit aliquid, quod bonis moribus nocere queat, * nisi prius a rebus et verbis inhonestis purgati sint.

3. In Logica, et Philosophia naturali, et morali, et 2] Metaphysica, doctrina Aristotelis sequenda est, et in aliis Artibus Liberalibus, et in commentariis tam huiusmodi auctorum, quam Humaniorum Litterarum, habito eorum delectu, nominentur ii, quos videre discipuli, quosque ipsi Praeceptores prae aliis in doctrina quam tradunt sequi debeant. *d*] Rector autem in omnibus, quae statuerit, procedet iuxta id, quod in universali Societate magis convenire ad DEI gloriam iudicabitur.

DECLARATIONES IN CAPUT XIV.

A. QUAMVIS liber suspicione malae doctrinae vacet, cum tamen suspectus est auctor, legi eum non convenit. Solet enim opus in causa esse, ut, qui legit, ad auctorem afficiatur; et auctoritas, quam apud ipsum habet in iis quae bene dicit, posset postmodum aliquid persuadere ex iis, quae male dicit. Rarum est etiam aliquid veneni non admisceri in iis, quae a pectore veneni pleno egrediuntur.

B. Praelegantur etiam Magister Sententiarum. 3] Sed si videretur temporis decursu alius auctor studentibus utilior futurus, ut si aliqua summa vel liber Theologiae scholasticae conficeretur, qui his nostris temporibus accommodatior videretur; gravi cum consilio, et rebus diligenter expensis per viros, qui in universa Societate aptissimi existimentur, cumque Praepositi Generalis approbatione, praelegi poterit. In aliis etiam scientiis et Litteris Humanioribus, si libri aliqui admittentur in Societate compositi, ut utiliores quam alii, qui communiter in manibus habentur; magna cum consideratione id fiet, prae oculis habendo scopum nostrum maioris boni universalis.

C. Ut ex aliqua parte Iuris Canonici et Conciliorum, etc.

D. Si aliqui omnino purgari non poterunt, quemadmodum Terentius, potius non legantur; ne rerum qualitas animorum puritatem offendant.

a] Sup. c. 5 n. 4.
P. 8 c. 1, O.
P. 8 c. 1, K.

* A

* B

* C

a] C. 5 d. 41, 56.
C. 22 d. 37.

b] Sup. c. 5 n. 1.
c. 12 n. 1.

c] Sup. c. 5, E.

* D

d] C. 1 d. 33.

d] Sup. c. 5
n. 4, E.

3] C. 1 d. 65.

CAPUT XV.

DE CURSIBUS ET GRADIBUS.

* A

1. **I**N Litteris Humanioribus et Linguis * cursus temporis limitatus ad earum studium absolvendum esse nequit, propter ingeniorum et doctrinae auditorum varietatem multasque alias causas; quae non aliam temporis praefinitionem, quam quae unicuique convenire, *a*] iuxta prudentis Rectoris vel Cancellarii arbitrium, videbitur, permittunt.

a] *Sup.* c. 5 n. 3.
c. 13 n. 4.
Inf. c. 17 n. 2.

* B

1] C. 2 d. 69.
C. 22 d. 34.
b] *Sup.* c. 6
n. 16, 17.

* C.

2. In Artium studio cursus erunt ordinandi, in quibus scientiae naturales (ad quas minus, quam *1*] trium annorum spatium satis non erit) praelegantur: *b*] praeter quos medius adhuc annus ad audita repetenda, et actus scholasticos celebrandos, et gradum magisterii suscipiendum iis, qui eum suscepturi sunt, relinquetur. Cursus ergo integer trium erit annorum cum dimidio, usque ad promotionem ad magisterium. * Singulis autem annis unus huiusmodi cursus inchoabitur, et alius cum divino auxilio absolvetur.

c] *Sup.* c. 9 n. 3.
P. 5 c. 2 n. 2.

d] *Sup.* c. 6 n. 16.

e] *Sup.* c. 6 n. 17.

* D

2] C. 2 d. 69.

3. Theologiae curriculum sex annis emetietur. *c*] In primis quatuor, ea omnia quae legi oportebit, praelegentur; in duobus reliquis, *d*] praeter repetitionem, *e*] actus soliti ad gradum doctoratus ab iis, qui promovendi sunt, absolventur. * *2*] Quarto quoque anno ordinarie cursus inchoabitur, sic libris praelegendis distributis, ut quolibet quatuor annorum quivis studiosus inchoare possit; et quod re-

liquum est incepti quadriennii, et eius quod sequitur quadriennii, usque ad illum terminum unde inceperat, audiendo, quatuor annis peragere omnino cursum Theologiae possit.

4. In *f*] gradibus tam magisterii Artium, quam doctoratus Theologiae, tria observentur: primum, ne quis nisi diligenter * et publice examinatus per *3*] personas designatas, quae bene suum officium faciant, et idoneus *4*] ad praelegendum eandem scientiam inventus, promoveatur; sive ille de Societate sit, sive extra eam: alterum, *g*] ut praecludatur ostium ambitioni; nullis locis certis eis, qui ad gradus promoventur, assignatis; quin potius honore se invicem praevenire, *5*] nulla locorum differentia observata, curent: *h*] tertium, ut quemadmodum gratis docet, ita et ad gradus Societas gratis promoveat; * et non nisi admodum exigui sumptus, licet voluntarii sint, externis permittantur, ne consuetudo vim legis tandem obtineat, et in ea parte, temporis decursu, excessus fiat. Videat etiam Rector, ne Magistris vel ullis aliis de Societate, sibi aut Collegio pecuniam aut dona quaevis ab ullo, pro re quavis in ipsorum utilitatem facta, accipere permittat; *i*] quandoquidem praemium nostrum solus Christus Dominus iuxta nostrum Institutum futurus est, qui est merces nostra magna nimis.

f] *Sup.* c. 6 n. 17.

* E

3] C. 2 d. 72.
C. 4 d. 63.

4] C. 2 d. 70.

g] *Sup.* c. 6 n. 17
P. 10 n. 6.

5] C. 1 d. 34.

h] *Sup.* c. 7 n. 3.
Inf. c. 17 n. 3, **F**.
Exa. c. 1 n. 3.
c. 4 n. 27.
P. 6 c. 2 n. 7, **G**.
P. 7 c. 4 n. 4, **B**.
P. 10 n. 5.

* F

i] *Exa.* c. 4 n. 27.

DECLARATIONES IN CAPUT XV.

A. *Boxo ingenio praeditis, qui studia inchoant, videatur, an medius annus in quavis quatuor classium inferiorum sufficiat, et duo in suprema; quod tempus Rhetoricae et Linguarum studiis impendatur: certa tamen regula praescribi non potest.*

B. *Si aliquis alibi audivisset aliquid ex Artibus Liberalibus, posset eius temporis ratio haberi: ut plurimum tamen, ut quis ad gradum magisterii promoveatur, tres annos, ut dicitur, studuerit oportet: et tantumdem de quatuor Theologiae annis, ut ad actus admittantur et in eadem gradum doctoratus accipiant, dictum sit.*

C. *Si opportunum non fuerit id ita omnino praestare, vel quod desint homi-*

nes, vel alias ob causas; praestabitur cum Praepositi Generalis, vel certe Provincialis assensu, quod poterit.

D. *Si talis esset rerum status in aliquo Collegio vel Universitate Societatis, ut secundo quoque anno inchoare melius videretur, vel aliquando post quartum; de consensu Generalis vel Provincialis fieri poterit, quod magis convenire comperietur.*

E. *Si iustas ob causas aliquis publice non examinandus videretur; habita a Generali vel Provinciali facultate, fieri poterit quod Rector ad maiorem DEI gloriam fore iudicaverit.*

F. *Et sic non permittentur convivia, nec alii ludi, qui cum sumptibus non mediocribus fiunt, et ad finem nobis propositum inutiles sunt: nec pilei, aut chirothecae, vel quid aliud detur.*

CAPUT XVI.

DE HIS, QUAE PERTINENT AD BONOS MORES.

1. **D**ILIGENTER curetur, ut, qui litteras discendi gratia ad Universitates Societatis se conferunt, simul cum illis bonos ac christianis dignos mores addiscant. Ad quod multum iuverit, * si a] omnes singulis saltem mensibus semel ad confessionis sacramentum accedent, si Missam quotidie, concionem singulis diebus festis, cum ea fiet, audient. Ex Praeceptoribus autem quisque hoc a suis discipulis praestari curabit.

2. Praelegendur b] etiam in Collegio aliquo die cuiuscumque hebdomadae christiana doctrina; et ut pueri eam ediscant et recitent, omnesque etiam

adultiores, si fieri potest, eamdem sciunt, curabitur.

3. Habebitur c] etiam singulis hebdomadis, ut de Collegiis est dictum, * ab aliquo ex Scholasticis declamatio de rebus, quae audientibus aedificationi sint, eosque ad augmentum in omni puritate ac virtute expetendum invitent; d] ut non solum stilus exerceatur, sed mores meliores redantur. Omnes autem eos, qui latine sciunt, huiusmodi declamationi interesse oportebit.

4. In scholis nec iuramenta, nec iniuriae, verbo vel facto illatae, nec inhonestum aut dissolutum quid in

c] Sup. c. 6 n. 13.

* B

d] Sup. c. 6 n. 13.
c. 13 n. 3.

* A

a] Sup. c. 7 n. 2.

b] Sup. c. 7 n. 2.

e] *Sup. c. 8, A.*f] *Sup. c. 6 n. 1.*

* C

g] *Sup. c. 7
n. 2, D.
Inf. c. 17, G.
1] C. 1 d. 35.*

* D

h] *Sup. c. 11, B.*

externis ad scholas accedentibus permittatur. e] Feratur autem Praeceptorum peculiaris intentio, tam in lectionibus, cum se occasio obtulerit, quam extra eas, ad eosdem ad obsequium et amorem DEI ac virtutum, quibus ei placere oportet, movendos, et ut f] omnia sua studia ad hunc finem referant. Quod ut ad memoriam eis reducatur, * ante lectionis initium dicat aliquis brevem orationem ad id institutam; quam Praeceptor et discipuli omnes aperto capite attente audient.

5. Propter eos, qui tam in diligentia suis studiis adhibenda, quam in iis, quae ad bonos mores pertinent, peccaverint, et cum quibus sola verba bona et exhortationes non sufficiunt, g] Corrector, qui 1] de Societate non sit, constituatur; qui pueros in timore contineat, et eos, quibus id opus erit, quique castigationis huiusmodi erunt capaces, castiget. Cum autem nec verba nec Correctoris officium satis esset, et in aliquo emendatio non speraretur, aliisque esse offendiculo videretur; * praestat h] a scholis eum remove, quam, ubi parum ipse proficit et aliis nocet, retinere. Hoc autem iudicium Rectori Universitatis, ut omnia ad gloriam et servitium DEI, ut par est, procedant, relinquatur.

DECLARATIONES IN CAPUT XVI.

A. *Qui facile compelli possunt, compellantur ad id, quod de confessione, Missa, concione, doctrina christiana et declamatione dicitur. Aliis amanter quidem persuadere convenit; sed ad id ne cogantur, nec, si id non praestiterint, a scholis expellantur; dum tamen nec dissoluti, nec aliis offendiculo esse videantur.*

B. *Quamvis, ut plurimum, ex prima classe sit futurus, qui hanc declamationem dicet, sive ex Scholasticis Societatis, sive ex externis sit; posset tamen aliquando aliquis alius, qui Rectori videretur, eam conficere, vel quod alius confecerit pronuntiare. Quia tamen res erit publica, huiusmodi esse debet, ut, a quocumque pronuntietur, eo loco non indigna esse iudicetur.*

C. *Oratio, vel eo modo dicenda est, ut devotionem et aedificationem addat, vel non est dicenda; sed Praeceptor signo crucis se muniat aperto capite, et incipiat.*

D. *Si casus aliquis accideret, ubi in remedium offendiculi praestiti satis non esset a scholis expellere; videat Rector, quid praeterea conveniat providere: quamvis, a] quoad eius fieri poterit, in spiritu lenitatis, pace et charitate cum omnibus conservata, sit agendum.*

a] *P. 10 n. 11.*

CAPUT XVII.

DE OFFICIALIBUS VEL MINISTRIS UNIVERSITATIS.

* A

1. **C**URA * universalis, vel superintenduntia et gubernatio Universitatis penes Rectorem erit; qui idem esse poterit, qui in Collegio praecipuo Societatis praest, et iis praeditus Dei donis, *a*] de quibus dictum est, ut possit commisso sibi officio dirigendi in litteris et moribus totam Universitatem satisfacere. *b*] Eius electio ad Praepositum Generalem, vel alium, cui ille id commiserit (cuiusmodi esset Provincialis, vel Visitor) spectabit: confirmatio vero semper erit Generalis. * Habebit *c*] autem Rector quatuor Consiliarios vel Assistentes, qui in rebus ad ipsius officium pertinentibus, ut plurimum, possint eum iuvare, et cum quibus ipse quae sunt maioris momenti conferat.

* B

2. * Erit *d*] et Cancellarius, vir in litteris egregie versatus, qui et zelo bono et iudicio ad ea, quae sunt ei committenda, polleat: *e*] cuius sit munus, generale Rectoris instrumentum esse ad studia bene ordinanda, et disputationes in actibus publicis dirigendas, et ad discernendum, an sufficiens doctrina sit eorum, qui ad actus et gradus (quos quidem ipsemet dabit) sunt admittendi.

* D

3. Sit Secretarius ex eadem Societate, qui librum habeat, * ubi omnium Scholasticorum, qui scholas assidue frequentant, nomina scribantur: quae eorum promissionem de obedientia Rectori praestanda, et *f*] constitu-

tionibus observandis, * quas ipsemet proponet, admittat; et sigillum Rectoris et Universitatis habeat: *g*] quae tamen omnia sine ullis expensis Scholasticorum fient.

4. * Erit et Notarius, ut fidem publicam faciat de susceptis gradibus, et aliis quae occurrent. * Sint et duo vel tres Bidelli, unus ad facultatis Linguarum, alter ad Artium, tertius ad Theologiae functiones destinatus.

5. In has tres Facultates Universitas dividetur; et in quavis earum sit Decanus et duo alii designati ex iis, qui melius res facultatis illius callent: qui, a Rectore vocati, possint dicere, quid sentiant ad suae Facultatis bonum convenire: et, si quid tale in mentem venerit, dum inter se de huiusmodi rebus agunt, ad Rectorem, quamvis non vocentur, referent.

6. In rebus, quae ad solam unam Facultatem pertinent, * vocabit Rector, praeter Cancellarium et suos *h*] Assistentes, Decanum etiam et designatos illius facultatis: in iis, quae ad omnes pertinent, Decani et designati omnium vocentur. Et, si Rectori visum fuerit et alios de Societate, vel extra eam, ad congregationem vocare, facere id poterit; ut, cum omnium sententias audierit, melius quod convenit constituat.

7. * Erit *i*] Syndicus unus generalis, qui tam de personis, quam de rebus, de quibus videbitur, Rectorem et Prae-

* E

g] Sup. c. 15 n. 4.

* F

* G

* H

h] Sup. n. 1.

* I

i] Sup. c. 6 n. 15.
c. 10 n. 7.
P. 3 c. 1 n. 16.*a*] Sup. c. 10 n. 4.*b*] Sup. c. 2 n. 5.
c. 10 n. 3.
P. 9 c. 3
n. 3, 14, 15.*c*] Sup. c. 10 n. 7.
Inf. n. 6.
P. 9 c. 6 n. 14, 1.*d*] Sup. c. 5 n. 1.*e*] Sup. c. 13 n. 4.
c. 15 n. 1.*f*] Sup. c. 7 n. 2.

positum Provinciale et Generalem admoneat: qui quidem Syndicus vir magnae fidelitatis et iudicii esse debet. Praeter hunc, suos habebit Syndicos particulares Rector; * ut, quae quavis in classe acciderint, quibus providere oporteat, ad ipsum referant. Et ut ipse de omnibus Praeceptoribus et aliis de Societate; ita et Collateralis, et Syndicus, et Consilarii de ipso et de aliis * k] scribing semel singulis annis Praeposito Generali, et bis Provinciali, qui Generalem, si quid oportuerit, admonebit: ut in omnibus maiori cum circumspectione et cura praestandi quod quisque debet, procedatur.

* L
k] P. 8 c. 1 n. 9.

l] C. 1 d. 131.

8. De aliquibus l] insigniis, num eis Rector, Cancellarius, Bidelli, Doctores et Magistri, ut in Universitate cognoscantur, vel saltem in actibus publicis uti debeant, necne; et, si utantur, qualia esse debeant, * considerationi Generalis tunc existentis, cum aliqua Universitas admittitur, relinquetur. Ille autem per se, vel per alium, expensis circumstantiis, quod iudicaverit ad maiorem Dei gloriam et obsequium, et bonum universale fore (qui unicus scopus in hac, et in omnibus rebus nobis est) constituet.

* M

DECLARATIONES IN CAPUT XVII.

A. QUAMVIS hoc ita se habeat, tamen nec lectores primarios, nec officiales, qualis est Cancellarius, inconsulto Provinciali, vel Generali, si vicinior est, mutabit, si ille non eidem id commisset; cui ut res omnes perspectae sint curare debet.

m] P. 8 c. 1 n. 3.

n] C. 2 d. 86.

B. Ex a] his Consiliariis unus posset 2] Collateralis esse, si Praeposito Generali id necessarium videretur: et si

tam multi esse commode non possent, fiet ut optime poterit.

C. Si satis esset Rector, ut, praeter suum, Cancellarii etiam munus obire posset, in eandem personam haec duo officia possent convenire.

D. Quando ultra unam hebdomadam assidue scholas frequentant, invitandi sunt ad nomina sua danda, quae in librum matriculae referantur: et legentur eisdem, non omnes constitutiones, sed quae unicuique sunt observandae: et promissio ab eis, non autem iusiurandum, de obedientia et observatione propositarum constitutionum exigetur. Si nollent aliqui promissione obligari, vel nomina in matriculam referenda dare, non ideo a scholis excludendi sunt; dummodo pacifice et sine offenculo in eis versentur: et sic eis significari poterit; addendo nihilominus, quod cura magis peculiaris Scholasticorum, quorum nomina scripta in libro Universitatis sunt, haberi solet.

E. Quamvis postea, quae ab omnibus sunt observandae, eo in loco, ubi publice legi possint; quae vero in quavis classe, in ea ipsa sunt affigendae.

F. Hic poterit aliquid utilitatis ab externis, qui testimonium suorum graduum requirent, percipere. Sit tamen quid moderatum, b] nihilque in Societatis utilitatem redundet. Ad testimonium autem Nostris reddendum, litterae patentes Rectorum satis erunt.

b] Sup. c. 15 n. 4.

G. Hi ex Societate non erunt: quia tamen non parum laboris sunt habituri, commodum stipendium accipient; c] et unus eorum Corrector esse poterit.

c] Sup. c. 16 n. 5.

H. Quamvis decisio rerum ex suffragiis horum non pendeat; ipsos tamen vocari et audiri convenit. Sententiae autem eorum, qui res melius intelligunt, eam, quam par est, rationem Rector habebit. Si tamen omnes alii aliter,

quam ipse, sentirent, contra omnium sententiam ne agat, nisi prius rem cum Provinciali contulerit.

I. Hoc Syndici officium posset coniungi cum Collateralis vel Consiliarii officio, si sic videretur convenire, quod alius in Universitate magis ad id idoneus, quam aliquis eorum, non esset.

K. Et quamvis Syndici nihil habeant, quod alicuius momenti sit; singulis tamen diebus Sabbati saltem, se nihil habere Superiori referant.

L. Mittantur huiusmodi litterae eo modo obsignatae, ut nullus sciat quid alius scripserit. Et cum vellet Praepositus Generalis, vel Provincialis, ple-

norem rerum notitiam, non tantum Collateralis, Syndicus et Consultores de Rectore deque omnibus aliis scribent; verum etiam quisque Magistrorum et Scholasticorum approbatorum, et Coadiutorum quoque formatorum scribet, quid de omnibus ac etiam de Rectore sentiat. Et ne id novum videatur, tertio quoque anno saltem, haec referri quasi ordinarie sic debeant.

M. Quamvis hoc ita se habeat; id tamen, quod in quovis loco convenire ex insigniis huiusmodi videbitur, distincte in cuiusque Universitatis regulis constituetur.

QUINTA PARS.

DE IIS, QVAE AD ADMITTENDUM IN CORPUS SOCIETATIS PERTINENT.

CAPUT I.

DE ADMISSIONE; ET QUIS, ET QUANDO DEBEAT ADMITTERE.

1. **Q**UI in Societate, quantum satis est, probati fuerunt, et tamdiu, ut utrimque intelligi iam possit, num in eadem manere ad maius DEI obsequium et gloriam conveniat; * admitti debent, non, ut prius, ad probationem, sed modo magis interno, ut membra unius ac eiusdem corporis Societatis. Huiusmodi autem sunt praecipue, qui ad Professionem, vel in Coadiutores formatos admittuntur. Sed quia Scholastici approbati, etiam

modo quodam interiori, quam 1] admissi ad probationem, in corpus Societatis cooptantur; de eorum quoque admissione in hac quinta parte dicetur quid in Domino observandum videatur.

2. Primo a] quidem, facultas admittendi in corpus Societatis eos, qui admittendi erunt, penes eius caput erit, ut ratio postulat. Sed, quia Praepositus Generalis tam variis locis interesse non potest, * aliis b] de So-

1] C. 1 d. 96.

a] Inf. c. 2
n. 1, 4, 5, B, C.
P. 9 c. 3 n. 1, A.

* B

b] Inf. c. 2
n. 4, 5, A, B, C.
P. 9 c. 3, A.

cietate eam partem huius facultatis, quae ad totius corporis huius bonum facere videbitur, poterit communicare.

3. Tempus ad c] admittendum modo superius dicto, in universum loquendo, * ultra biennium esse oportebit. Sed qui, antequam ad studia mitteretur, vel in eisdem diu probatus fuisset, post illa absoluta, si ad Professionem est admittendus, d] integrum adhuc probationis annum habebit; ut adhuc magis perspectus sit, antequam eam emittat. e] Et prorogari hoc tempus poterit, ut in Examine dictum est, cum Societas, vel qui ab ea hanc in Domino curam habet, plenius sibi satisfieri desideraret.

DECLARATIONES IN CAPUT I.

A. SOCIETAS, a] ut eius nomen latissime accipitur, omnes eos, qui sub obedientia Praepositi Generalis vivunt, etiam Novitios, et quicumque, b] cum propositum vivendi et moriendi in Societate habeant, in probationibus versantur, ut in eam ad aliquem ex aliis gradibus, de quibus dicetur, admittantur, complectitur.

Secundo modo, qui minus late patet, Societas cum Professis et Coadiutoribus formatis, etiam Scholasticos approbatos continet. Ex his enim tribus partibus, seu membris, Societatis corpus constat.

Tertio modo, et magis proprio, Professos et Coadiutores formatos dumtaxat continet: c] et sic accipiendus est in Societatem ingressus, quem Scholastici promittunt; scilicet, ut inter Pro-

fessos, vel Coadiutores formatos illius numerentur.

Quarta huius nominis Societatis acceptio, et maxime propria, Professos dumtaxat continet: non quod eius corpus alia membra non habeat, sed quod hi sint in Societate praecipui, d] et ex quibus aliqui, ut inferius dicetur, suffragium activum et passivum habent in electione Praepositi Generalis, etc.

Quocumque ex his quatuor modis aliquis in Societate sit, capax est communicationis gratiarum spiritualium, e] quas in ea Praepositus Generalis, secundum concessionem Sedis Apostolicae, ad maiorem DEI gloriam potest concedere. Caeterum de primo admittendi modo, cum idem sit, atque ad probationem admittere, in prima parte dictum est; et de admissione in tribus aliis modis in hac quinta parte agetur.

B. Alii, quibus ordinarie magis et absolute communicabitur, Praepositi Provinciales erunt. Quibusdam tamen Praepositis localibus, vel Rectoribus, et aliis Visitatoribus, aut personis insignibus, poterit Praepositus Generalis hanc auctoritatem communicare; immo et alicui, qui de Societate non esset, aliquo in casu, ut Episcopo alicui, vel personae in dignitate ecclesiastica constitutae, cum nullus ex Professis eiusdem Societatis eo in loco, ubi aliquis ita est admittendus, inveniretur.

C. Quamvis hoc ita se habeat, tamen ut prorogari, ita et 2] contrahi hoc spatium quibusdam in casibus, ex causis tamen non levis momenti, iudicio Praepositi Generalis, cuius erit dispensandi ius, licebit: raro tamen id fiet.

c] Inf. c. 4 n. 3, 6.
Exa. c. 1 n. 12.
c. 4 n. 16, 41.
c. 6 n. 8.
P. 4 c. 3 n. 3.
c. 4 n. 5.
* C

d] Exa. c. 1 n. 12.
c. 4 n. 16.
c. 6 n. 8.

e] Exa. c. 1 n. 12.
c. 4 n. 43.

d] P. 8 c. 3, A.
c. 6, B.

e] P. 8 c. 1 n. 6.
P. 9 c. 3 n. 10.

a] Exa. c. 1 n. 7.

b] Exa. c. 3 n. 14.
P. 1 c. 4 n. 3.

c] Inf. c. 4, E.
Exa. c. 1 n. 10.
c. 7 n. 1.

2] C. 5 d. 12, 13, 63.

CAPUT II.

QUALES ESSE DEBEANT QUI ADMITTENDI SUNT.

1. **C**UM nullo ex his modis admitti debeat, nisi *I]* qui idoneus in Domino fuerit existimatus; illi ad Professionem idonei habebuntur, *a]* quorum vita diuturnis ac diligentibus probationibus * a Praeposito *b]* Generali (ad quem referent particulares Praepositi, vel alii, quorum testimonium Generalis requirit) perspecta valde et approbata fuerit. Ad hoc autem conferet illis, qui ad studia missi fuerunt, absoluta iam ea cura et diligentia, quae ad excolendum intellectum adhibita fuerit, ultimae probationis tempore in schola affectus diligentius se exercere, *c]* et in rebus spiritualibus et corporalibus, quae ad profectum in humilitate et *d]* abnegatione universi amoris sensualis, voluntatis et iudicii proprii, et ad maiorem cognitionem et amorem DEI conferunt, insistere; ut, cum in se ipsis profecerint, melius ad profectum spiritus alios ad gloriam DEI et Domini nostri iuvent.

2. Doctrina *e]* etiam in huiusmodi sufficiens esse debet, praeter Humaniores Litteras et Artes Liberales, in Theologia scholastica et Sacris Litteris. Et quamvis aliqui breviori tempore non minorem progressum, quam alii longiori facere possent; nihilominus, ut communis aliqua mensura sumatur, spatium aliquod temporis praescribetur: et hoc erit * *f]* quadriennium integrum post Artium Liberalium et Philosophiae studia, in

Theologia explevisse. Ut ergo *2]* ad Professionem quis admittatur, in ea facultate hoc tempus se exercuisse, et quidem ad gloriam DEI satis in ea profecisse convenit; et in profectus huiusmodi testimonium quisque ante Professionem assertiones Logices, Philosophiae et Theologiae scholasticae tuebitur. Quatuor autem ad argumentandum, et iudicandum de eorum doctrina, an sit quanta oportet, prout iuxta veritatem sincere senserint, deligantur. *g]* Quod si doctrina ea praediti esse, quae satis sit, non inveniuntur, conducibilis erit, ut, donec eam consequantur, exspectent: ut illos etiam exspectare oportebit, qui in *h]* abnegatione sui ipsorum, et virtutibus Religioso dignis testimonium, quod par esset, nondum omnino haberent.

3. Praeter hos, * *i]* nonnulli ad trium votorum solemnum tantum Professionem admitti possent: raro tamen, et non sine causis peculiaribus alicuius momenti: et hos, septem annos in Societate notos fuisse, et non mediocrem sui talenti ac virtutum satisfactionem ad gloriam DEI prae-buisse in ea oportebit.

4. Ut *k]* quis etiam in Coadiutorum formatum admittatur, oportet Societati esse satisfactum de eius vita, deque bono exemplo ac talento ad se iuvandam, vel cum litteris, in rebus spiritualibus, vel sine illis, in exterioribus; prout cuique divina bonitas

2] C. 9 d. 42.
C. 13 d. 9.
C. 16 d. 20.

g] P. 10 n. 7.

h] Sup. n. 1.

* C
i] Inf. c. 3 n. 5, 6.
Exa. c. 1. D.

k] Exa. c. 6 n. 1.

1] C. 4 d. 9.
C. 5 d. 37.
C. 9 d. 6.

a] Exa. c. 1 n. 8.
P. 8 c. 1 n. 2, B.
P. 10 n. 7.

* A

b] Sup. c. 1 n. 2.
Inf. n. 4, 5, B, C.
P. 9 c. 3 n. 1, A.

c] Exa. c. 4 n. 16.

d] Inf. n. 2.
P. 3 c. 1 n. 23.

e] Exa. c. 1
n. 8, 10.

* B

f] P. 4 c. 9 n. 3.
c. 15 n. 3.

l] *Sup.* n. 1.

dona sua communicaverit. Hoc ipsum autem l] metiatur oportet Praepositi Generalis prudentia: nisi alicui ex particularibus, cui multum in Domino confideret, id committendum videretur.

m] *Exa.* c. 1 n. 10.
P. 4 *Prooem.* A.
c. 3 n. 1, 2, 3.

5. Ut m] aliqui admittantur in Scholasticos approbatos, quadam proportionem servata, eadem requiruntur: et id peculiari quadam ratione, ut ex eorum ingenio speretur, eos in litteris profecturos, n] Praepositi Generalis iudicio, vel eius, cui hoc munus ille commiserit, confidendo prudentiae ac probitati a Deo ipsi donatae.

n] *Sup.* n. 1.

DECLARATIONES IN CAPUT II.

a] *Sup.* c. 1
n. 2. B.
P. 9 c. 3. A.

A. QUAMVIS a] in remotissimis regionibus, cuiusmodi sunt Indiae, possit Praepositus Generalis iudicio Provincialis relinquere, non exspectata hinc approbatione (quae non nisi per multos annos eo perveniret) num aliquis ad Professionem admitti debeat, nec ne: b] in locis tamen ex quibus maior potest haberi communicatio, non facile ulli Provinciali facultatem admittendi ad Professionem committet; nisi prius ipse certior factus ad eos, qui ei videbuntur in Domino, ad Professionem admittendos particulariter consensum praestiterit.

b] P. 9 c. 3. A.

B. Quamvis, ut plurimum, haec mensura studii quatuor annorum in sa-

cra Theologia (praeter Litterarum Humaniorum et Artium studia, et examinationem dictam, ut quem progressum in ea doctrina fecerint videri possit) sit observanda; nihilominus tamen, qui in Iure 3] Canonico doctrinam sufficientem, vel alia 4] egregia DEI dona haberet, ex quibus, quod studio Theologiae deest, compensari posset; sine eo, ad Professionem trium, et aliqui viri insignes etiam ad quatuor votorum (quamvis hoc extendi non debeat) admitti possent.

3] C. 7 d. 96.
C. 12 d. 23.
4] C. 12 d. 24.

Horum donorum c] iudicium Praeposito Generali tantum, vel si cui, peculiari praescripto, id ille committeret, ut quod foret ad maiorem DEI gloriam faceret, relinqueretur.

c] *Sup.* c. 1 n. 2.

C. Qui ad Professionem trium votorum solemnium admittuntur, ordinarie sufficientiam in litteris, quae saltem ad Confessarii munus bene obeundum satis sit, habeant oportet; vel certe dona DEI aliqua rara, quae id compensare videantur, ita, ut d] Praepositus Generalis, vel alius, cui suas vices ad hoc ille speciali commissione concederet, ad maius DEI obsequium et Societatis bonum sic convenire iudicaret. Et hi, ut plurimum, homines erunt, qui, propterea quod bene meriti sint et valde devoti, quamvis minori doctrina ac concionandi aptitudine praediti, quam nostrum Institutum in Professis requirat, admittendi esse in Domino videbuntur.

d] *Sup.* c. 1 n. 2.

CAPUT III.

DE MODO ADMITTENDI AD PROFESSIONEM.

1. **Q**UANDO *a]* aliqui, peracto probationis tempore, et experimentis ac aliis, quae in Examine continentur, confectis, ad Professionem admittendi fuerint; cum Societati, vel eius Praeposito Generali plene sit in Domino satisfactum, Professio hoc modo, qui sequitur, emit-
tetur.

2. In primis Praepositus Generalis, vel qui, accepta ab eo facultate, ad Professionem admittet, * postquam publice Missae sacrificium obtulerit in ecclesia coram domesticis et aliis externis, qui interfuerint; cum Sanctissimo Sacramento Eucharistiae ad eum, qui Professionem est emissurus, se convertat. *1]* Ille autem, absoluta generali confessione et verbis, quae ante Communionem dici solent, voce alta votum suum scriptum *b]* (quod aliquot ante dies consideraverit oportet) leget; cuius formula haec est:

3. Ego N. Professionem facio, et promitto omnipotenti Deo, coram eius Virgine Matre, et universa coelesti curia ac omnibus circumstantibus, et tibi Patri Reverendo N., Praeposito Generali Societatis IESU, locum DEI tenenti, et successoribus tuis; vel, tibi Reverendo Patri N., vice Praepositi Generalis *2]* Societatis IESU et successorum eius locum DEI tenenti; perpetuam *c]* paupertatem, castitatem et obedientiam; et, secundum eam, * peculiarem *d]* curam circa puerorum eruditionem, iuxta formam

vivendi in litteris apostolicis Societatis IESU, et in eius Constitutionibus contentam.

* Insuper *e]* promitto specialem obedientiam Summo Pontifici circa missiones; prout in eisdem litteris apostolicis et Constitutionibus continetur. Romae, vel alibi, tali die, mense et anno, et in tali ecclesia.

4. Post haec, sumet *3]* Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum. Quibus peractis, *f]* in libro, quem ad hoc habebit Societas, eius nomen, qui Professionem emisit, et illius in cuius manibus emisit, adnotato die, mense et anno, scribetur; et eius vota scripta asservabuntur, ut omnia semper constare possint ad DEI gloriam.

5. Aliqui, *g]* qui ad Professionem trium votorum solemnum dumtaxat admittentur, in ecclesia, ac coram domesticis et externis, qui aderunt, antequam sanctissimum Christi Corpus accipiant, ex scripto suum votum, iuxta formulam sequentem, legent.

6. Ego N. Professionem facio, et promitto omnipotenti Deo, coram eius Virgine Matre, et universa coelesti curia ac omnibus circumstantibus, et tibi Reverendo Patri N., Praeposito Generali Societatis IESU, locum DEI tenenti, ac successoribus tuis; vel, tibi Reverendo Patri N., vice Praepositi Generalis *4]* Societatis IESU et successorum eius locum DEI tenenti; *h]* perpetuam paupertatem, castitatem et obedientiam; et, secundum

* C

e] Exa. c. 1 n. 5.
P. 6 c. 5.
P. 7 c. 1 n. 1, B.

3] C. 1 d. 36.

f] Inf. c. 4, G.

g] Sup. c. 2
n. 3, C.
Exa. c. 1, D.

4] C. 1 d. 67.

h] Sup. n. 3.

4] *Sup.* n. 3.
5] *C.* 1 d. 138.
C. 2 d. 58.

eam, 2] peculiarem curam 5] circa puerorum eruditionem, iuxta formam vivendi in litteris apostolicis Societatis Iesu et in eius Constitutionibus contentam. Romae, vel alibi, tali die, mense et anno, et in tali ecclesia. Deinde sequetur Communio, et reliqua superius dicta.

DECLARATIONES IN CAPUT III.

A. *PARTICULARIA*, quae hic et inferius attinguntur, decent quidem, et, cum fieri potest, observanda sunt; non tamen ut necessaria. Fieri enim posset, ut Sacerdos non esset, vel Missam celebrare non posset, qui ex ordinatione Praepositi Generalis Professionem admittit. Illud autem essentiale est, ut publice votum legatur coram iis de Societate et externis, qui adfuerint, atque ut tamquam solemne et emittatur, et admittatur.

6] *C.* 1 d. 138.
C. 2 d. 58.

B. *Promissio* 6] docendorum puero-

rum ac rudium hominum, iuxta litteras apostolicas et Constitutiones, non inducit aliam obligationem, quam reliqua spiritualia exercitia, quae ad auxilium proximorum adhibentur; cuiusmodi sunt confessiones et praedicationes, etc. in quibus quisque se debet occupare, iuxta rationem obedientiae suorum Superiorum. Quod autem de pueris docendis in voto fit mentio, ea de causa fit, ut sancta haec exercitatio peculiari modo sit commendata, et devotius curetur propter singulare obsequium, quod Deo per eam in animarum auxilio exhibetur; et quia facilius oblivioni tradi poterat et in desuetudinem abire, quam alia magis speciosa, cuiusmodi est praedicatio, etc.

C. Tota intentio quarti huius voti obediendi Summo Pontifici fuit et est circa Missiones: et sic intelligi oportet litteras apostolicas, ubi de hac obedientia loquuntur; in omnibus quae iusserit Summus Pontifex, et quocumque miserit, etc.

CAPUT IV.

DE ADMITTENDIS COADIUTORIBUS FORMATIS ET SCHOLASTICIS.

a] *Exa.* c. 1 n. 9.
c. 6 n. 8.

* A

1. **Q**ui a] in Coadiutores formatos spirituales cum simplicibus votis, et non solemnibus, admittuntur, in ecclesia, vel sacello Domus, aut alio decenti loco, coram domesticis et externis qui aderunt, * in manibus eius, qui admissurus sit, votum suum emittent in hac formula, quae sequitur, id legentes:

2. Ego N. promitto omnipotenti Deo, coram eius Virgine Matre et tota coelesti curia, et tibi R. Patri N.,

Praeposito Generali Societatis Iesu, locum Dei tenenti, et successoribus tuis; vel tibi R. Patri N., vice Praepositi Societatis Iesu et successorum eius locum Dei tenenti; b] perpetuam paupertatem, castitatem et obedientiam; et, secundam eam, c] peculiarem curam circa 1] puerorum eruditionem, * iuxta modum in litteris apostolicis et Constitutionibus dictae Societatis expressum. Romae, vel alibi, in tali loco, die, mense et anno, etc.

b] *Exa.* c. 1 n. 9.
P. 6 c. 1. 2.

c] *Sup.* c. 3
n. 3. **B.**

1] *C.* 2 d. 58.

* B

Demum sumat sanctissimum Christi Corpus; et fient quae de Professis dicta sunt.

* C

3. * Formula ad Coadiutores in rebus temporalibus admittendos eadem erit, clausula illa de puerorum institutione solum remota.

Qui, peracta sua priori probatione et experimentis *d]* per biennium, in Scholasticos approbatos admittuntur, coram aliquibus domesticis, * quamvis non *2]* in manibus cuiusquam, vota sua emittent ad hunc modum:

4. Omnipotens sempiterne DEUS, Ego N., licet undecumque divino tuo conspectu indignissimus, fretus tamen pietate ac misericordia tua infinita, et impulsus tibi serviendi desiderio, *e]* voveo coram sacratissima Virgine MARIA, et curia tua coelesti universa divinae Maiestati tuae paupertatem, castitatem et obedientiam perpetuam in Societate IESU; * et *3]* promitto eandem Societatem me ingressurum, ut vitam in ea perpetuo degam, omnia intelligendo iuxta ipsius Societatis Constitutiones. A tua ergo immensa bonitate et clementia per IESU Christi Sanguinem peto suppliciter, ut hoc holocaustum in odorem suavitatis admittere digneris; et, ut largitus es ad hoc desiderandum et offerendum, sic etiam ad explendum, gratiam uberem largiaris. Romae, vel alibi, tali loco, die, mense et anno. Post haec, perinde ut alii, sanctissimum Christi Corpus sument; et reliqua, quae superius dicta sunt, peragentur.

* E

5. Postquam *f]* aliquis in corpus Societatis cooptatus fuerit in aliquo gradu, * ad alium progredi curare non debet; sed in suo perfici, et obsequio Dei et gloriae sese impendere, ac Superiori, qui scilicet Christi Do-

mini nostri vices gerit, curam aliorum omnium relinquere.

6. Qui in Domibus versantur, post *g]* biennium vota eadem emittere, quae Scholastici, et Christo Domino nostro se obstringere debent; et id, quamvis studiis applicandi non videantur, nec expedire, ut tam cito in Coadiutores formatos vel Professos admittantur, existimetur. *h]* Quod si quis, propria impulsus devotione, ante id tempus biennii vellet votis se Deo offerre; eandem formulam sequi poterit: et * uno voti sui scripti exemplo tradito Superiori, alterum penes se retineat, ut quid Deo ac Domino nostro obtulerit recordetur. Et ad hoc ipsum, simulque ad devotionem augendam conferet, * statutis quibusdam temporibus, quae congrua videbuntur, vota sua renovare. Quod quidem non est *4]* obligatione nova se obstringere, sed eius, qua obstricti sunt in Domino, recordari, atque eandem confirmare.

g] Sup. c. 1 n. 3.

h] Exa. c. 1, E.
P. 3 c. 1, T.

* G

* H

4] C. 8 d. 22.
C. 12 d. 13.

DECLARATIONES IN CAPUT IV.

A. *IN manibus fieri vota dicuntur, quando emittuntur coram aliquo, qui, cum ad id habeat potestatem, ea admittit. Et quamvis multi adessent cum huiusmodi vota fiunt, non ideo tamen mutant naturam simplicium: quandoquidem intentio emittentis et admittentis, iuxta traditam a Sede Apostolica facultatem, haec est, ut nec emittantur, nec admittantur ut solemnia. Ad prudentiam autem admittentis pertinebit, consecuturæ aedificationis rationem habere; et sic curabit, ut plures vel pauciores intersint. Caeterum eadem erit formula, qua Coadiutores temporales, et spirituales utentur; et utraque in*

Sup. c. 1 n. 3.
Exa. c. 1 n. 12.
c. 4 n. 41.
P. 4 c. 3 n. 3.
c. 4 n. 5.

* D

C. 9 d. 39 n. 5.

Exa. c. 1 n. 10.
c. 7 n. 1.
c. 4 c. 3 n. 3.

C. 5 d. 4, 5,
50 n. 1.
C. 7 d. 32.

f] Exa. c. 6
n. 5, 6.

* F

exterioribus persimilis erit ei, qua Professores utuntur.

B. Quod dicitur, iuxta bullas et Constitutiones, intelligendum est, quod Coadiutores emittunt huiusmodi simplicia vota, cum tacita quadam, quod ad perpetuitatem attinet, conditione, quae haec est: si Societas eos tenere volet.

a] Quamvis enim illi, quod in ipsis est, se obligent in perpetuum suae devotionis et stabilitatis gratia; liberum tamen erit Societati eos dimittere, b] ut in secunda parte dicitur: quod si accideret, c] tunc illi liberi ab omnium votorum obligatione moneantur.

C. Si homines essent, qui latinam linguam non intelligerent, quales aliqui Coadiutores temporales erunt, votum in vernaculam linguam vertetur; et legant ipsi, vel praeceat alius legendo verba, quae mox ipsimet, eum insequendo, pronuntiabunt.

D. Ut hoc votum soli Deo offertur, et non homini; ita nemo id admittit. Propterea in 5] nullius manibus fieri dicitur. Et conditio illa tacita, quae inesse dicta est in voto Coadiutorum, d] quod ad perpetuitatem attinet, etiam in hoc est intelligenda; scilicet: si Societas eos tenere volet.

E. Promissio ingrediendi Societa-

tem, ut declaratum est initio e] huius partis, est de votis Professorum solemnibus, vel Coadiutorum formatorum, prout Praeposito ad maius DEI obsequium fore videbitur, emittendis.

F. Proponere f] quae in animo versantur, quaeque occurrunt, licitum est: nihilominus, ut in Examine dicitur, omnino paratum esse oportebit, g] ut id melius esse existimet, quod Superiori suo melius videbitur.

G. Etiam h] in libro aliquo horum memoria, sicut et aliorum, honestas ob causas debet asservari.

H. Quod i] ad Scholasticos attinet, iam in quarta parte dictum est, quibus temporibus sua vota renovare debeant. Eadem erit ratio eorum, qui in Domibus habitant et vota emiserunt. In 6] duobus enim festis solemnibus, singulis annis ea renovare debent, et in aliquo alio, si Superiori videretur expedire: non in cuiusquam manibus, sed unoquoque suum votum legente coram Sanctissimo Sacramento, reliquis vel nonnullis de Societate praesentibus; ut magis ad devotionem observandi, quod Deo ac Domino nostro promiserunt, magisque prae oculis habendum id, quod ex obligatione debent eidem Domino, excitentur.

e] Sup. c. 1, A.
Exa. c. 1 n. 10.
c. 7 n. 1.

f] Exa. c. 8, A.
P. 7 c. 2, I.

g] P. 3 c. 2 n. 1.
P. 6 c. 1 n. 3.

h] Sup. c. 3 n. 4.

i] P. 4 c. 4 n. 5, D.

6] C. 4 d. 55.

a] Exa. c. 6
n. 8, A.

b] P. 2 c. 1
n. 1, A.

c] Exa. c. 6 n. 8.
c. 7 n. 1, 2.
P. 2 c. 4 n. 3.

5] C. 9 d. 39 n. 5.

d] Exa. c. 7
n. 1, 2.

SEXTA PARS.

DE IIS, QUI ADMISSI ET IN CORPUS SOCIETATIS COOPTATI SUNT
QUOD AD IPSORUM PERSONAS ATTINET.

CAPUT I.

DE IIS, QUAE AD OBEDIENTIAM PERTINENT.

1. **U**t illi, qui iam ad Professionem, vel in Coadiutores formatos admissi sunt, uberiori cum fructu, iuxta nostrum Institutum, divino servitio et proximorum auxiliis se impendant; aliqua in seipsis observare debent, quorum praecipua, licet ad ea vota, *a*] quae Deo et Creatori nostro iuxta litteras apostolicas obtulerunt, reducantur; de illis tamen, ut magis et declarentur et commendentur, in hac sexta parte dicetur. Et quoniam quae ad votum castitatis pertinent interpretatione non indigent, cum constet, quam sit perfecte observanda, nempe enitendo angelicam puritatem imitari et corporis et mentis nostrae munditia: his suppositis, de sancta obedientia dicetur. Quam quidem omnes plurimum observare et in ea excellere studeant; nec solum in rebus obligatoriis, sed etiam in aliis, licet nihil aliud, quam signum voluntatis Superioris, sine ullo expresso praecepto, videretur. *b*] Versari autem debet ob oculos DEUS Creator ac Dominus noster, propter quem homini obedientia praestatur: et, ut in spiritu amoris, et non cum perturbatione timo-

ris procedatur, curandum est; ita *c*] ut omnes constanti animo incumbamus, ut nihil perfectionis, quod divina gratia consequi possimus, * in absoluta omnium Constitutionum observatione nostrique Instituti peculiari ratione adimplenda, praetermittamus: et exactissime omnes nervos virium nostrarum ad hanc virtutem obedientiae, in primis Summo Pontifici, deinde Superioribus Societatis exhibendam, intendamus; ita * ut omnibus in rebus, ad quas potest cum charitate se obedientia extendere, ad eius vocem, perinde ac si a Christo Domino egrederetur (quandoquidem ipsius loco ac pro ipsius amore et reverentia obedientiam praestamus) quam promptissimi simus, re quavis, *d*] atque adeo littera a nobis inchoata necdum perfecta relictas; ad eum scopum vires omnes ac intentionem in Domino convertendo, * ut sancta *e*] obedientia tum in executione, tum in voluntate, tum in intellectu sit in nobis semper omni ex parte perfecta; cum magna celeritate, spirituali gaudio et perseverantia quidquid nobis iniunctum fuerit obeundo; omnia iusta esse nobis persuadendo; omnem

c] *Inf.* c. 5.
P. 4 c. 10 n. 5.
P. 9 c. 3 n. 8.
c. 6, **A**.
P. 10 n. 13.

* **A**

* **B**

d] P. 4 c. 10 n. 9.

* **C**

e] P. 3 c. 1 n. 23.
P. 4 c. 10 n. 5.

b] *Inf.* c. 2, 3.
P. 3 c. 1 n. 23.
P. 4 c. 10 n. 5.
P. 7 c. 2 n. 1, **A**, **I**.
P. 8 c. 1, **D**.
P. 9 c. 3 n. 20.

a] P. 5 c. 3 n. 3.
c. 4 n. 2.

sententiam ac iudicium nostrum contrarium caeca quadam obedientia abnegando; et id quidem in omnibus, quae a Superiore disponuntur, ubi definiri non possit (*f*] quemadmodum dictum est) aliquod peccati genus intercedere. Et sibi quisque persuadeat, quod qui sub obedientia vivunt, se ferri ac regi a divina providentia per Superiores suos sinere debent, perinde ac si cadaver essent, quod quoquo versus ferri et quacumque ratione tractari se sinit; vel similiter atque senis baculus, qui ubicumque et quacumque in re velit eo uti, qui eum manu tenet, ei inservit. Sic enim obediens rem quamcumque, cui eum Superior ad auxilium totius corporis Religionis velit impendere, cum animi hilaritate debet exsequi; pro certo habens quod ea ratione potius, quam re alia quavis, quam praestare possit, propriam voluntatem ac iudicium diversum sectando, divinae voluntati respondere debet.

2. Omnibus itidem maxime commendatum sit, ut multum reverentiae, et praecipue in interiori homine, suis Superioribus exhibeant; *g*] IESUM Christum in eisdem considerent, ac revereantur, eosdem ex animo, ut patres, in eodem diligant: ac sic in spiritu charitatis in omnibus procedant, ut *h*] nihil ex externis vel internis eos celent; quin potius ut omnia prorsus intelligant, quo melius in via salutis et perfectionis se dirigant, optare debent. Et ea de causa tam omnes Professi, quam *i*] formati Coadiutores, semel singulis annis, et quoties praeterea Superiori visum fuerit, *l*] ad suas conscientias in confessione, vel secreto, vel alia ratione eisdem aperiendas, propter magnam

eius rei utilitatem, ut in Examine dictum est, parati esse debebunt: tum etiam ad confessionem generalem, quae ab ultima generali inchoetur, ei quem Superior sibi substituerit faciendam.

3. Deferant omnes ad Superiorem suum res, quae eis expetendae occurrerint: nec privatus quispiam, directe vel indirecte, sine eius facultate et approbatione, a Summo Pontifice nec ab alio extra Societatem, gratiam ullam in suum privatum vel alterius usum petat, aut petendam curet: si bique *k*] persuadeat, si per Superiorem suum, vel cum eius consensu, quod optat non obtinuerit; ne id quidem ad divinum servitium sibi convenire: et, si convenit, cum Superioris consensu, ut qui *l*] Christi Domini nostri locum erga ipsum tenet, id se consecuturum.

DECLARATIONES IN CAPUT I.

A. *HÆ primae declarationes, quae simul cum Constitutionibus promulgantur, a] eandem, quam illae auctoritatem habent. Et ita in utrarumque observatione eandem curam adhiberi oportet.*

B. *Huiusmodi b] sunt illae omnes, in quibus nullum manifestum est peccatum.*

C. *Obedientia, quod ad executionem attinet, tunc praestatur, cum res iussa completur: quod ad voluntatem, cum ille, qui obedit, id ipsum vult, quod qui iubet: quod ad intellectum, cum id ipsum sentit, quod ille; et quod iubetur bene iuberi existimat. Et est imperfecta ea obedientia, in qua, praeter executionem, non est haec eiusdem voluntatis et sententiae inter eum qui iubet, et qui obedit, consensio.*

f] P. 3 c. 1 n. 23.
Inf. B.

g] *Sup. n. 1.*

h] *Exa. c. 4*
n. 34 etc.
P. 3 c. 1 n. 12.
P. 4 c. 10 n. 5.

i] *Exa. c. 4 n. 40.*

l] *C. 22 d. 44*
n. 4.

k] *P. 3 c. 2 n. 1.*
P. 5 c. 4, F.

l] *Sup. n. 1.*

a] *Prooem.*
declarat.

b] *Sup. n. 1.*
P. 3 c. 1 n. 23.

CAPUT II.

DE IIS, QUAE AD PAUPERTATEM, QUAECQUE EAM CONSEQUUNTUR, PERTINENT.

1. **P**AUPERTAS, *a]* ut murus Religionis firmus, diligenda et in sua puritate conservanda est, quantum, divina gratia aspirante, fieri poterit. Et quia humanae naturae hostis ad hoc propugnaculum ac refugium debilitandum (quod DEUS Dominus noster Religionibus inspiravit contra illum aliosque religiosae perfectionis adversarios) eniti solet, ea, quae a primis Fundatoribus bene ordinata fuerant, immutando per declarationes vel innovationes primo illorum spiritui minime consentaneas; ut quod in nobis situm fuerit, hac parte Societati propiciamus, *1]* quicumque in ea Professionem emisierint, * se ad innovationem Constitutionum in iis, quae ad paupertatem pertinent, nihil facturos promittant; nisi aliquo modo, pro rerum occurrentium ratione, eam in Domino magis restringendam iudicarent.

2. In *b]* Domibus vel ecclesiis, quae a Societate ad auxilium animarum admittentur, * *2]* redditus nulli, ne sacristiae quidem aut fabricae applicati, haberi possint: sed neque ulla alia ratione, ita ut *3]* penes Societatem eorum sit ulla dispensatio; sed in solo Deo, cui per ipsius gratiam ea inservit, fiducia constituatur, sine redditibus ullis ipsum nobis prospecturum de rebus omnibus convenientibus ad ipsius maiorem laudem et gloriam.

3. * Professi vivant ex eleemosynis in Domibus, cum aliquo non mittun-

tur: *c]* nec officium Rectorum ordinarium in Collegiis vel Universitatibus Societatis habeant (nisi ipsarum necessitas vel magna utilitas id exigeret), * nec *d]* redditibus eorum in Domibus utantur.

4. Coadiutores, quamdiu in Domibus erunt, quae ex eleemosynis vivunt, et ipsi eodem modo vivent. In Collegiis, si Rectores fuerint vel Lectores, aut alioqui in rebus necessariis vel valde convenientibus eisdem Collegiis utiles fuerint, vivent, sicut reliqui, ex eorum redditibus, quamdiu eorum opera Collegia indigebunt. Cum autem desierint utiles esse Collegiis, desinent in eis habitare; et in Domibus Societatis, ut de Professis est dictum, habitabunt.

5. Non *e]* solum redditus, * sed nec possessiones ullas habeant in particulari nec in communi Domus vel ecclesiae Societatis, praeterquam quod ad habitationem vel usum necessarium eis, aut valde conveniens fuerit; cuiusmodi duceretur, si in usum convalescentium, vel eorum, qui, ut rebus spiritualibus vacent, se ab hominum frequentia recipiunt, locus aliquis a communi habitatione separatus, qui aere salubriori et aliis commodis polleret, admitteretur: et tunc huiusmodi ille sit, ut nec aliis locetur, * nec fructus, qui reddituum loco esse possint, habeat.

6. Quamvis ad bona et sancta opera et maxime perpetuo duratura incitare

c] P. 4 c. 10, A.

* D

d] Exa. c. 1 n. 4.
P. 4 c. 2 n. 5.
c. 10 n. 1.
P. 9 c. 3 n. 18.
c. 4 n. 7.
P. 10 n. 4.

e] Sup. n. 2.

* E

* F

P. 3 c. 1 n. 25.
P. 10 n. 5.

C. 4 d. 54.

* A

Inf. n. 5, 6.
Exa. c. 1 n. 3, 4.
P. 10 n. 5.

* B

C. 2 d. 33.

C. 7 d. 50, 51.
C. 11 d. 20.

* C

laudabile sit; ob maiorem tamen aedificationem, nullus de Societate debet nec potest quemquam ad eleemosynas perpetuas Domibus vel ecclesiis eiusdem Societatis relinquendas incitare: et si aliqui sponte sua eas relinquerent, nullum ius civile ad eas petendas in iudicio acquiratur; sed cum ad id 4] charitas propter DEUM eos moverit, tunc eas elargiantur.

* G

f] *Exa.* c. 1 n. 3.
c. 4 n. 27.
P. 4 c. 7 n. 3.
c. 15 n. 4.
c. 17, F.
P. 7 c. 4 n. 4, B.
P. 10 n. 5.
5] C. 5 d. 29.
C. 12 d. 39, 40.
C. 14 d. 25.
C. 16 d. 21.

7. Omnes, f] qui sub obedientia sunt Societatis, * meminerint se gratis dare debere, quae gratis acceperunt; nec postulando nec admittendo 5] stipendium vel eleemosynas ulas, quibus Missae, vel confessiones, vel lectiones, vel visitationes, vel quodvis aliud officium ex iis, quae Societas iuxta nostrum Institutum exercere potest, compensari videatur: ut sic maiori cum libertate possit, et proximorum aedificatione, in divino servitio procedere.

8. Ut omnis avaritiae species evitetur, praecipue in piis ministeriis, quibus ad animarum auxilium Societas utitur; nulla sit in ecclesia 6] arca, in quam eleemosynae ab iis, qui ad conciones, Missas, vel confessiones et reliqua spiritualia ad eam conveniunt, coniici solent.

9. Eadem de causa munuscula, quae magnatibus ad res maiores ab ipsis obtinendas offerri solent, ne offerantur: nec huiusmodi primarios viros invisere Nostri consuescant, nisi sancto studio piorum operum duceantur; vel quando intima benevolentia in Domino tam essent coniuncti, ut huiusmodi officium aliquoties eis deberi videretur.

10. Parati g] sint ad mendicandum ostiatim, quando vel obedientia, vel necessitas id exiget. Et sit unus vel plures ad eleemosynas petendas, qui-

bus personae Societatis sustententur, destinati: quas 7] eleemosynas simpliciter amore Domini nostri petent.

11. * Ut nihil h] proprium domi teneri, ita nec foris apud alios potest. Et quisque iis, quae de communi data fuerint ad usum suum necessarium aut convenientem, resecatis superfluis, sit contentus.

12. Quo melius paupertatis puritas et quies illa, quam secum affert, conservetur; non solum particulares Professi, vel Coadiutores formati haereditariae successionis non erunt capaces; verum nec Domus, aut ecclesiae, nec Collegia 8] eorum ratione. Sic enim, omnibus litibus et controversiis praecisis, charitas cum omnibus ad DEI gloriam melius conservabitur.

13. Quando i] Summus Pontifex vel Superior, huiusmodi Professos vel Coadiutores ad laborandum in vineam Domini mittet, k] nullum viaticum petere possint; sed se liberaliter repraesentent, * ut mittantur, prout illis ad maiorem DEI gloriam fore videbitur.

14. Ut in hac etiam parte modo consentaneo debitae paupertati procedatur, * nullum in Domibus Societatis iumentum ad equitandum, ad usum alicuius de ipsa Societate (sive Praepositus, sive subditus ille sit) ordinarie habebitur.

15. In l] vestitus itidem ratione tria observentur: primum, ut honestus 9] ille sit; alterum, * ut ad usum loci, in quo vivitur, accommodatus; tertium, ut professioni paupertatis non repugnet. * Videretur autem repugnare, si sericis vel pretiosis pannis uteremur; a quibus abstinendum est, ut in omnibus m] humilitatis et

7] C. 2 d. 56.

* H

h] P. 3 C. 1 n. 7.

8] C. 1 d. 38.
C. 2 d. 33.
C. 3 d. 39.

i] P. 7 c. 1 n. 1.

k] *Exa.* c. 1 n. 5.
P. 7 c. 1 n. 3, E.
c. 2, G.

* I

* K

l] *Exa.* c. 4 n. 26.
P. 3 c. 2 n. 3, C.
9] C. 1 d. 95.

* L

* M

m] *Inf.* n. 16.

g] *Inf.* I.
Exa. c. 4 n. 27.
P. 4 c. 2 n. 6.

submissionis debita ad maiorem DEI gloriam ratio habeatur.

16. In iis, quae ad rationem victus, n] somni ac usus reliquarum rerum vitae necessariarum vel convenientium spectat, * quamvis o] communis illa sit, minimeque diversa ab eo, p] quod medicus illius loci, in quo vivitur, iudicabit, ita ut quod quisque sibi inde subtraxerit, 10] ex devotione, non ex obligatione subtrahat; q] habenda tamen semper erit ratio humilitatis, paupertatis ac spiritualis aedificationis, r] quae semper nobis in Domino ob oculos versari debet.

DECLARATIONES IN CAPUT II. *

A. *INNOVARI* quod ad paupertatem attinet, est relaxari ad redditus vel possessionem ullam in proprium usum, vel ad sacristiam, vel ad fabricam, vel ad aliquem alium finem, a] praeter id, quod ad Collegia et Domos Probationum attinet, admittendum. Et ne in re, quae tantum habet momenti, Constitutiones mutantur; post emissam professionem unusquisque promittat coram Praeposito Generali et iis, qui apud eum erunt, asseratque in conspectu Creatoris et Domini nostri, quod numquam assentietur ad immutandum quod ad paupertatem in Constitutionibus pertinet; nec in Conventu totius Societatis congregatae, nec per seipsum ulla ratione id curando.

B. Si aliquis ex fundatoribus Domorum vel ecclesiarum vellet redditus aliquos ad fabricae usum relinquere; dummodo nec dispositio eorum ad Societatem pertineat, nec sit unde ei competat actio in illos (quamvis id illi curae esset, ut is, cui tale munus commissum est, suum officium faceret) et sic

in rebus similibus; non esset id a paupertate Societatis alienum.

C. *In Collegiis Professos non habitare, intelligitur, diu in eis manendo; b] quamvis, dum alio iter faciunt, diem aliquem vel tempus congruum in eis manere possint: habitare autem c] diu etiam possent, cum necessarium aut conveniens ad ipsius Collegii vel Universitatis bonum id esset; ut si ad gubernationem studiorum essent necessarii; vel si legerent, aut in spiritualibus exercitiis confessionum et concionum, ad Scholasticos, qui id praestare deberent, sublevandos; vel ad id demum, quod ipsi non possunt, praestandum, occuparentur; vel si ad visitanda et dirigenda huiusmodi Collegia vel Universitates mitterentur: quando etiam necessarium aut conveniens ad universale bonum id videretur; ut si aliquis, cum expressa facultate Praepositi Generalis, scribendi gratia per tempus aliquod se eo reciperet.*

D. Res d] minimae ducuntur pro nihilo: et ita ad scrupulos eximendos declaratur, ubi Rector eum, qui iter per ipsius Collegium haberet ac viatico egeret, viatico aliquo ac eleemosyna prosequeretur, recipi eam posse. Quod autem Collegia suppleant aliquos sumptus, quos, si ipsa non facerent, facturae essent Domus, si possent, ut vestitum et viaticum eis, qui ad Collegia ex Domibus mittuntur, providere; quamvis id sit, aut esse videatur Domum iuvare; non tamen est contra intentionem huius Constitutionis, quae cavet, ne Collegiorum redditibus ad victum, et vestitum, et alias expensas proprias, Domus iuventur. Sic etiam intelligitur contra Constitutionem non esse, quod in aliquo horto Collegii aliquid recreationis infirmi vel sani, qui sunt in Domibus, sumant; dum tamen expensis Collegii, quamdiu sunt

in Domibus, non alantur: et tantumdem de rebus similibus potest iudicari.

E. Quia, ut in litteris apostolicis dicitur, non est habitura Societas ius civile ad rem ullam stabilem, nisi ad ipsius habitationem et usum esset opportuna; quidquid stabile illi datum fuerit, teneatur eo, quam primum poterit, se exuere ac vendere; ut pauperibus Societatis vel externis sua in penuria subveniatur.

Quamvis hoc ita se habeat, temporis tamen opportunitas ad vendendum non est excludenda. Et hoc intelligatur, cum res illa stabilis necessaria non est ad Domus usum, ut aliqua ex superius memoratis. Aliarum rerum mobilium, ut pecuniarum, vel librorum, vel earum, quae ad victum et vestitum pertineant, potest in communi Societas proprietatem ad usum suum habere.

F. Huiusmodi essent, si vini, vel olei, vel tritici proventum dictae possessiones ferrent; vel si fructus et olera ex hortis venderentur, quorum nihil licebit. Quamvis fructibus aut parte ipsorum ad commodum Domus suae uti possint; si tamen Societas colonum aliquem vel saecularem hominem haberet, qui hortis vel agris, quos dictae Domus habent, praeesset; non esset etiam ei prohibendum, ne ad privatam suam utilitatem quod videretur convenire ex dictis faceret; dummodo tunc nec ad Domos, nec ad particulares personas Societatis utilitas interim ulla perveniret.

G. Quamvis quicumque voluerint, Domum vel ecclesiam eleemosynis iuvare possint (sive in spiritualibus ipsi ab ea iuventur, sive non), tamen non debet quidquam accipi tamquam stipendium vel 11] eleemosyna, pro iis, quae ob solum Christi Domini nostri obsequium

eis communicantur; ita ut hoc detur aut accipiatur pro illo.

H. Intelligendum est hoc absolute de Professis et Coadiutoribus formatis. Caeterum in Scholasticis, et aliis, qui tempus probationis nondum expleverunt, hoc intelligi debet de rebus iis, e] quae in praesentia subsint eorum dispositioni. Nihil enim horum habere debent, nisi conscio et approbante Superiore. Neque vero sermo est de bonis, quae forte procul inde illi habent, de domibus scilicet vel rebus aliis; f] sed, quod ad haec attinet, parati etiam esse debebunt, ut illis se abdicent, quandocumque Superiori videretur, ut in Examine dictum est.

I. Id est pedites vel equites, cum pecuniis vel sine illis. Et g] omnino parati esse debebunt ad id faciendum, quod is, qui mittit, magis convenire, et ad maiorem aedificationem universalem fore iudicaverit.

K. Nisi id fieret propter adversam valetudinem continuam, vel necessitatem urgentem propter publica negotia, praecipue in amplis populis. Tunc enim potius universalis boni et sanitatis Nostorum, quam temporis definiti aut perpetui, quamque suis vel alienis pedibus incendi, ratio est habenda; intuendo semper quod necessarium et honestum sit, et nulla ratione quod ad pompam ullam pertineat.

L. Vel saltem quod omnino non recedat.

M. Hoc intelligendum est in iis, quibus Domus novas vestes providet: h] non tamen repugnat, quod, qui Societatem ingrediuntur, si panno pretiosiore aut re simili induti venerunt, eo uti possint. Nec etiam si in occurrenti aliqua occasione vel necessitate quis vestibus melioribus, 12] honestis tamen, indueretur: sed ad ordinarium vestiendi modum eis uti non debent. Est nihilomi-

e] Exa. c. 4 n. 4.

f] Exa. c. 4

n. 2, 5.

P. 3 c. 1 n. 7, F.

P. 4 c. 4, E.

g] Sup. n. 10.

P. 7 c. 1, E.

c. 2, G.

h] Exa. c. 1, F.

12] C. 1 d. 68.

nus considerandum, quod non omnes terit, ad maiorem DEI gloriam providendum.

N. In particularibus, si magis vel minus necessarium erit, iuxta circumstantias personarum relinquetur discretioni eorum, qui ipsis praesunt, ut quemadmodum eis conveniet provideant.

CAPUT III.

DE IIS REBUS, IN QUIBUS OCCUPARI ET A QUIBUS ABSTINERE DEBENT

QUI IN SOCIETATE SUNT.

1. **Q**UONIAM, habita ratione temporis ac approbationis vitae, quae expectatur, ut aliqui ad professionem vel in Coadiutores formatos in Societate admittantur, tamquam certum ducitur eos viros spirituales futuros; et qui sic in via Christi Domini nostri profecerint, ut per eam currere possint, quantum corporis valetudo et externae occupationes charitatis atque obedientiae permittent; non videtur in iis, a] quae ad orationem, meditationem et studium pertinent, ut nec in corporali exercitatione ieiuniorum, vigiliarum aut aliarum rerum ad austeritatem vel corporis castigationem spectantium, * ulla regula eis praescribenda, nisi quam discreta charitas unicuique dictaverit: b] dum tamen semper Confessarius consulatur, et, ubi dubium acciderit, quid conveniat, res ad Superiorem referatur. Hoc tamen dicitur in universum esse quidem animadvertendum, c] ne nimius huiusmodi rerum usus tantopere vires corporis debilitet, tantumque temporis eos distineat, ut deinde spirituali proximorum auxilio iuxta nostri Instituti

rationem non sufficiant: nec contra tanta in illis sit relaxatio, ut, fervore spiritus refrigescente, humani ac inferiores affectus incalescant.

2. Sacramentorum frequentatio valde commendetur. d] Differri autem non debet communio aut Missae celebratio, sine causis iudicio Superioris legitimis, ultra octo dies: e] omnesque assignato sibi Confessario, vel alioqui iuxta ordinem, quem quisque praescriptum habet a Superiore, confiteantur.

3. Ex regulis particularibus, quae in Domibus, ubi ipsi fuerint, observantur, debent operam dare, ut eam partem observent, quae conveniens est, ac iudicio f] Superioris ipsis imponetur; sive ad profectum vel aedificationem suam id sit, sive etiam aliorum, inter quos versantur.

4. Quoniam occupationes, quae ad animarum auxilium assumuntur, magni momenti g] sunt, ac nostri Instituti propriae, et valde frequentes; cumque alioqui nostra habitatio tam sit in hoc vel in illo loco incerta; * non utentur Nostri choro ad horas canonicas, h] vel Missas, et alia offi-

d] Exa. c. 4
n. 25.
P. 3 c. 1 n. 11.
P. 4 c. 4 n. 3, B.

e] P. 3 c. 1 n. 11,
I, Q.

f] C. 4 d. 22.

g] Exa. c. 1 n. 2
P. 4 Proem.

* B

h] C. 1 d. 39.
C. 2 d. 17.

P. 3 c. 1, R.

* A

b] Exa. c. 1
n. 6, C.
P. 3 c. 1 n. 12.
c. 2 n. 5.

P. 3 c. 2 n. 1.

cia decantanda: quandoquidem illis, quos ad ea audienda devotio moverit, abunde suppetet, ubi sibi ipsis satisfaciant. Per Nostros autem ea tractari convenit, quae nostrae vocationis ad Dei gloriam magis sunt propria.

5. Cum *g*] homines itidem huius Societatis semper parati esse debeant ad discurrendum per quasvis mundi partes, quo fuerint a Summo Pontifice vel a suis Superioribus missi; non debent curam animarum, neque item *3*] mulierum religiosarum, vel aliarum quarumcumque suscipere, ut ordinarie illarum confessiones audiant vel ipsas regant: quamvis nihil repugnet semel unius monasterii confessiones ob speciales causas audire.

6. * Obligari *h*] etiam ad Missas perpetuas in suis ecclesiis dicendas vel ad curam similem, quam libertas nostro procedendi modo in Domino necessaria non patitur, minime convenit.

7. Ut *i*] plenius possit Societas rebus spiritualibus iuxta suum Institutum vacare, * quoad eius fieri poterit, a negotiis *4*] saecularibus abstinere (qualia sunt testamentariorum, vel executorum, *5*] vel procuratorum rerum civilium, aut id *6*] genus officia) nec ea ullis precibus adducti obeunda suscipiant, vel illis se occupari sinant. Quod si Collegiorum aliqua negotia tractanda fuerint, *7*] suum habeant procuratorem, per quem ea tractent et iura sua tueantur. Si vero ad Domos Societatis, vel ad totum eius corpus pertinent; quo pacem suam melius conservare possit Societas, idem procurator, vel alius ex Coadiutoribus, vel demum aliquis extra Societatem, aut familia quae-

piam, quae Domus patrociniū susciperet, ius Societatis ad maiorem Dei gloriam posset defendere.

8. Eadem de causa, utque inquietudinis a nostra professione alienae occasiones evitentur, *k*] et melius pax ac benevolentia cum omnibus ad maiorem Dei gloriam conservetur; nemo ex Professis, vel Coadiutoribus, vel etiam Scholasticis Societatis in causis civilibus, nedum criminalibus, * se examinari (nisi, qui ad peccatum obligare potest, compelleret) sine licentia Superioris permittant. Superior autem eam minime dabit, nisi in causis, quae ad religionem catholicam pertinent, vel alioqui in piis, quae sic cedunt in huius favorem, ut in alterius detrimentum non cedant: quandoquidem Instituti nostri est, sine cuiusquam offensione, quantum fieri potest, omnium in Domino commodis inservire.

DECLARATIONES IN CAPUT III.

A. *Si quibusdam convenire iudicabitur certum tempus praescribi, ne excedant vel deficiant in spiritualibus exercitiis, Superior id facere poterit. Sic etiam in usu aliorum mediorum, si ipse omnino iudicaret aliquo utendum esse, non id relinquendo arbitrio cuiusquam particularis personae; procedet, ut in Domino convenire iudicabit. Subditi autem erit, cum omni devotione quod sibi praescriptum fuerit amplecti.*

B. *Si in quibusdam Domibus vel Collegiis sic convenire iudicaretur, eo tempore, quo vesperi praedicandum vel legendum est, ad populum detinendum ante huiusmodi lectiones vel conciones, posset *8*] vespertinum officium tantum dici. Sic etiam ordinarie Dominicis et festis diebus, sine cantu figurato vel firmo, ut*

g] P. 4 c. 2
n. 4, B.

3] C. 7 d. 56.
C. 20 d. 12.

* C

h] P. 4 c. 2
n. 4, B.

* D

4] C. 7 d. 13.
C. 8 d. 56.
C. 16 d. 31.

5] C. 12 d. 38.

6] C. 5 d. 47,
48, 79, 80.

7] C. 2 d. 55, 61.

k] P. 10 n. 11, B

* E

8] C. 1 d. 39 40.
C. 2 d. 35, 36.

vocant, sed tono quodam devoto, suavi et simplici: et id in hunc finem, et quatenus iudicaretur, quod populus ad magis frequentandas confessiones, conciones et lectiones moveretur, et non aliter. Eodem tono officium, quod tenebrarum dici solet, cum suis caeremoniis in Hebdomada Sancta fieri posset.

In a] Missis maioribus, quae dicuntur, licet submissa voce, habita devotionis et decentiae ratione, licebit 9] duos vestitos superpelliceis, vel unum assistere, prout in Domino fieri poterit.

C. Quod ad Collegia attinet, in quarta parte attingitur quid horum possit tolerari: Domibus quidem omnino convenit, tale onus non suscipere.

D. Hoc observetur, quoad eius fieri poterit: Superiori tamen ad casum aliquem necessitatis vel maioris momenti, ad finem divini servitii praefixum, facultas dispensandi ad tempus relinquitur. Hic autem Superior, Praepositus Generalis erit, vel qui ab eo facultatem ad hoc acceperit.

E. Si Superior alicui facultatem daret, ut in causa civili examinaretur, in gratiam alicuius, cui id denegari non posse videretur; limitatio tunc necessaria erit, quae prohibeat, si quis articulus criminalis vel infamatorius occurrerit, in eo examinari: ad hoc enim nullus Superior facultatem dare debet.

CAPUT IV.

DE AUXILIO, QUOD MORIENTIBUS IN SOCIETATE PRAESTATUR:

ET DE SUFFRAGIIS POST MORTEM.

1. **U**T in vita universa, ita, et multo magis, in morte unusquisque de Societate eniti et curare debet, ut in ipso DEUS ac Dominus noster IESUS CHRISTUS glorificetur, ipsiusque beneplacitum impleatur; et a] proximi aedificentur, saltem exemplo patientiae ac fortitudinis, cum fide viva, ac spe, et amore bonorum illorum aeternorum, quae nobis CHRISTUS Dominus noster tam incomparabilibus vitae suae temporalis laboribus et morte promeruit et acquisivit. Cum tamen persaepe huiusmodi sit morbi ratio, ut usum virium animae magna ex parte impediat; cumque huiusmodi sit ille a temporali vita transitus, ut propter graves impugnationes daemonis, a quo summopere

refert non superari, requirat subsidium fraternae charitatis; sollicite advertat Superior, ut qui iuxta medici sententiam de vita periclitatur, antequam usu iudicii privetur, omnibus sacramentis sanctis acceptis, tamquam armis a divina liberalitate CHRISTI Domini nostri nobis concessis ad transitum a temporali vita ad aeternam, se muniat.

2. Iuvare etiam debet orationibus omnium domesticorum valde peculiaribus, donec animam suo Creatori reddat. Et praeter alios, qui ingredi possunt, plures * aut pauciores pro arbitrio Superioris, aliqui delecti sint oportet peculiariter, ut infirmum mortis proximum invisant, et ei assistant, et animosiores reddant; eaque sug-

* A

gerant, eisque auxiliis iuvent, quae eo tempore convenient. Et cum iam aliis rebus iuvare non poterit, eum Domino commendent, donec eius animam a corpore discedentem dignetur ad se recipere, qui eam tam charo pretio sanguinis et vitae suae redemit.

3. Posteaquam quis exspiraverit, usque ad sepulturam eius corpus 1] decenter, * quamdiu conveniet, teneatur. Postmodum, * absoluto officio, coram domesticis pro more sepeliatur: et mane proximo post eius mortem omnes Sacerdotes domestici pro eius anima 2] Missae sacrificium offerant; reliqui vero peculiari oratione pro eodem divinam implorent clementiam; atque in eo perseverent ulterius, iuxta Superioris arbitrium, et cuiusvis privatam devotionem, et obligationes, quae in Domino intercedunt.

4. Reddantur etiam certiores alii de Societate in locis illis, quae Superior convenire iudicaverit, ut simile 3] officium praestent: ita ut charitas

erga eos, qui vita perfuncti sunt, non minus quam erga viventes in Domino demonstratur.

DECLARATIONES IN CAPUT IV.

A. Si aliqui ex infirmis, quod in phrenesim inciderint, usu rationis privati sint (quo in statu quidquid dixerint, nihil habet vel culpa vel meriti), vel si contingeret esse aliquos, qui minus aedificationis in sua aegritudine, quam par esset, praeberent; utrisque paucos assistere ex iis, quibus magis confideretur, oporteret.

B. In aliquo possent aliquot horae deesse ad diem naturalem, quando mali odoris ratione, praesertim cum viget aestus, iudicio Superioris anteverti id tempus posse videretur: ordinarium tamen spatium id erit, quod dictum est.

C. Usus habet, ut officium dicatur tono mediocriter alto, sine cantu; praesentibus in ecclesia domesticis cum suis candelis accensis, etc.

CAPUT V.

QUOD CONSTITUTIONES PECCATI OBLIGATIONEM NON INDUCUNT.

Cum a] exoptet Societas universas suas Constitutiones, declarationes, ac vivendi ordinem omnino iuxta nostrum Institutum, nihil ulla in re declinando, observari; optet etiam nihilominus suos omnes securos esse, vel certe adiuvari, ne in laqueum ullius peccati, quod ex vi Constitutionum huiusmodi aut ordinationum proveniat, incidant; visum est nobis in Domino, b] excepto expres-

so voto, quo Societas Summo Pontifici pro tempore exsistenti tenetur, ac tribus aliis essentialibus paupertatis, castitatis et obedientiae, nullas Constitutiones, declarationes, vel ordinem ullum vivendi posse obligationem ad peccatum mortale vel veniale inducere; nisi Superior ea in nomine Domini nostri Iesu Christi, vel c] in virtute obedientiae iuberet: quod in rebus vel personis illis, in quibus

1] C. 1 d. 109.
C. 4 d. 4.

* B

* C

2] C. 3 d. 40.
C. 15 d. 10.
C. 18 d. 9.
Ord. Gen. c. 2
n. 3.

3] C. 3 d. 40.
C. 13 d. 8.
C. 15 d. 10.
C. 18 d. 9.
Ord. Gen. c. 2
n. 3.

a] Sup. c. 1 n. 1.
P. 4 c. 10 n. 5.
P. 9 c. 3 n. 8.
c. 6, A.
P. 10 n. 13.

b] P. 5 c. 3 n. 3.

c] P. 9 c. 3 n. 20.

iudicabitur quod ad particulare unius- et desiderium omnis perfectionis; et
cuiusque vel ad universale bonum ut maior gloria et laus Christi Crea-
multum conveniet, fieri poterit: et toris ac Domini nostri consequatur.
loco timoris offensae succedat amor

SEPTIMA PARS.

DE IIS, QVAE PERTINENT AD ADMISSOS IN CORPUS SOCIETATIS
AD PROXIMORUM UTILITATEM PER VINEAM DOMINI DISTRIBUENDOS.

CAPUT I.

DE MISSIONIBUS SUMMI PONTIFICIS.

1. **U**T in sexta parte de iis dictum est, quae observanda sunt cuique de Societate erga seipsum, ita in hac septima de iis dicendum est, quae erga proximos, *a*] qui finis nostri Instituti valde proprius est, dum dividuntur per Christi vineam, ut in ea illius parte atque opere, quod ipsis commissum fuerit, se exercent, observari debent; * *b*] sive a Summo Christi Domini nostri Vicario, sive a Superioribus Societatis, qui etiam divinae maiestatis loco ipsis praesunt, per diversa loca mittantur, sive ipsimet sibi eligant ubi et qua in re occupentur, *c*] si ipsorum iudicio relictum fuerit ut discurrant quacumque maius Dei et Domini nostri obsequium et animarum profectum assequi se posse arbitrentur; sive labor sit impendendus, non loca peragrando diversa, sed in stabili ac continua ha-

bitatione, in aliquibus locis, ubi magnus divinae gloriae et obsequii proventus speratur. Et, ut primo loco de missione Summi Pontificis, ut inter caeteras praecipua, tractetur; animadvertendum est, quod * eo fertur *d*] intentio voti illius, quo se obedientiae Summi Christi Vicarii sine ulla excusatione Societas obstrinxit, ut quocumque gentium ad maiorem Dei gloriam et animarum auxilium, inter fideles *e*] vel infideles, nos mittendos censuerit, nos conferamus. Nec intellexit Societas particularem aliquem locum; sed ut per *f*] orbem in diversas regiones et loca spargeretur; cum optaret, quod factu optimum esset, eligere, idque speraret futurum, si hanc ipsius distributionem Summus Pontifex faceret.

2. Et in hac parte, cum omnem proprium sensum ac voluntatem Chri-

* B

d] *Exa.* c. 1 n. 5.
P. 5 c. 3 n. 3, **C.**

e] *Inf.* c. 2, **C.**
P. 9 c. 3, **F.**

f] *Inf.* c. 2, **H.**
Exa. c. 4 n. 35.
P. 3 c. 2, **G.**
P. 4 *Proem.* **A.**

* A

P. 6 c. 2 n. 13.

c] *Inf.* n. 7.
c. 3 n. 1.

Exa. c. 1 n. 2.
P. 1 c. 2 n. 8.
c. 3 n. 1.
3 c. 1 n. 9.
P. 4 *Proem.*
c. 12 n. 1.
P. 6 c. 3 n. 4.
P. 10 n. 2.

* C

sto Domino nostro et eius Vicario Societas subiecerit, * nec Superior pro seipso, nec quisquam alius ex inferioribus pro se vel pro alio, curare nec tentare, mediate vel immediate, cum Summo Pontifice vel eius ministris poterit, ut residere, vel mitti potius in hanc partem, quam in illam debeat: sed *g]* inferiores hanc curam universam Summo Christi Vicario, ac Superiori suo; Superior vero, quod ad suam personam attinet, * Summo Pontifici, et ipsi Societati in Domino relinquat.

g] *Inf.* c. 2, **C**, **I**.
c. 3 n. 1.

* D

h] *Exa.* c. 1 n. 5.
P. 6 c. 2 n. 13, **I**.

3. Praeterea, *h]* qui a Summo Pontifice designatus fuerit, ut aliquo se conferat; seipsum liberaliter, re temporali nulla pro viatico per se vel per alium postulata, offerat: quin potius sic a Summo Pontifice mittatur, * ut eius Sanctitas ad maius Dei et Sedis Apostolicae obsequium fore, nulla rei alterius in eo habita ratione, iudicaverit.

* E

4. Si Summus Pontifex personam non designaret, sed aliquem vel plures ad hunc vel illum locum proficisci iuberet, Superioris arbitrio relinquendo, qui sint ad huiusmodi missionem aptiores; Superior iuxta eius praeceptum eos, qui magis convenire et aptiores ad id fore videbuntur, designabit. Qua in re maius bonum universale intuebitur, et ut quam minimum detrimentum alia opera ad Dei obsequium suscepta patiantur.

i] *Inf.* c. 2
n. 2, **L**.

5. Ei, *i]* qui sic missus fuerit, plene declarari convenit plurimum missionem suam et scopum, quo fertur Summi Pontificis intentio, et effectum, cuius gratia mittitur: * et hoc, si fieri potest, in scriptis; quo exactius, quod ei iniunctum fuerit, explere possit. * Eundem etiam Superior iuvare consiliis ac instructione, quoad eius fieri

* F

* G

poterit, curabit; ut in omnibus ad Dei et Sedis apostolicae obsequium utilius suum impendat ministerium.

6. Si *k]* ad particularia loca, tempore minime limitato, per Summum Pontificem mittetur; ad tres menses ibidem manendum ei esse intelligatur: et magis aut minus pro modo maioris aut minoris spiritualis fructus, qui inde percipi videbitur, vel alibi sperabitur; vel demum ut ad bonum aliquod universale magis expedire iudicabitur. Quae omnia, iuxta Superioris arbitrium, qui sanctam intentionem Pontificis in Christi Domini nostri obsequium considerabit, transigentur.

k] *Inf.* c. 2, **H**.
P. 9 c. 3, **G**.

7. Cum *l]* in locis designatis diutius erit residendum, si fieri poterit sine detrimento principalis missionis atque intentionis Summi Pontificis, excursions aliquas, si poterit, et cum fructu divini servitii eas fore iudicabit, facere non erit inconveniens: ut, in locis vicinis animarum auxilio serviens, postmodum ad suae residentiae locum redeat: in quo quidem, praeter id, quod est ei peculiari ratione iniunctum (ad quod praecipuam etiam conferet curam, nec propter alias occasiones, licet bonas, divini obsequii posthabebit), potest et debet considerare, quibus aliis in rebus, quae ad Dei gloriam et animarum salutem conferant, suam operam sine detrimento suae missionis, ut dictum est, possit impendere. Opportunitatem autem, quam Deus ad id dederit, quantum in eodem convenire iudicabit, e manibus elabi non sinet.

l] *Sup.* n. 1.
Inf. c. 3 n. 1.

8. Ad finem nostrae professionis ac promissionis melius consequendum, Praepositus Generalis, cum novus Christi Vicarius in Apostolica Sede fuerit constitutus, per se vel per alium, intra annum ab eius creatione et co-

[2] Sup. n. 1.

ronatione, teneatur eius Sanctitati declarare professionem m] ac promissionem expressam obedientiae, qua ipsi Societas peculiari voto circa missiones ad Dei gloriam se obstrinxit.

DECLARATIONES IN CAPUT I.

A. Hi sunt quatuor modi universales, Nostros dividendi per Christi Domini nostri vineam; de quibus totidem capitibus septimae huius partis agitur.

Inf. c. 2, C.
P. 9 c. 3, F.

B. Intentio quarti voti ad Summum Pontificem non tendebat ad locum aliquem particularem; sed ut per varias mundi partes, qui vovebant, spargerentur. Cum enim, qui primi convenerunt in hanc Societatem, ex diversis provinciis et regnis essent, nec eis constaret, inter quas regiones fidelium a] vel infidelium versari deberent; ne in via Domini errarent, promissionem illam vel votum emisissent, ut Summus Pontifex eos ad maiorem Dei gloriam et iuxta ipsorum intentionem per orbem discurrendi distribueret: et sicubi optatum spirituales fructum non invenirent, ut inde in alium atque alium locum, maiorem Dei gloriam et animarum auxilium investigando, se conferrent.

C. Cum aliquis ex inferioribus ad locum aliquem vel opus designaretur, ad quod mittendus non fore, rebus a summo Christi Vicario bene perspectis,

iudicaretur; Praepositus Generalis plenior notitiam eius Sanctitati dare, omnibus tandem ipsius arbitrio relictis, poterit.

D. Societas esse intelligeretur, qui ex eadem in loco, ubi agit Praepositus Generalis, invenirentur; qui possent quod res habet, bene Summo Pontifici referre, si aliorum relatu diverso adduci videretur, ut Praepositum Generalem, quo non convenit ad commune bonum Societatis et maius Dei obsequium, mittere cogitaret.

E. Hoc sane repraesentari poterit, immo debet, per Praelatum aut quemvis alium, per quem Summus Pontifex iubet aliquo proficisci, quae sit ipsius mens, b] de modo itineris conficiendi, et ibidem, quo mittitur, manendi; num ex eleemosynis propter Christi amorem emendicatis, an alio modo vivendo: quod enim Summo Pontifici melius videbitur, devotius et securius in Domino fiet.

b] Inf. c. 2, G.
P. 6 c. 2 n. 13, I.

F. Si id non obtinebitur, curandum certe erit, ut verbo tenus mens Summi Pontificis intelligatur, sive ipsemet eam immediate, sive per Superiorem, vel Praelatum, vel quemvis alium ei, qui mittitur, declaret.

G. Superior etiam, aliquibus documentis adhibitis, non solum in suis, sed etiam Summi Pontificis missionibus iuvare poterit; ut melius quod ad Christi Domini nostri obsequium quaeritur, consequatur.

CAPUT II.

DE MISSIONIBUS SUPERIORIS SOCIETATIS.

* A 1. **Q**uo * spirituali animarum necessitati subveniri multis in locis maiori cum facilitate ac securitate eorum, qui ad id fuerint destinati, possit; * a] Praepositi Societatis, iuxta facultatem eis a Summo Pontifice concessam, mittere quosvis de Societate poterunt * quocumque magis expedire iudicabunt: qui tamen, ubicumque fuerint, ad obedientiam Sedis Apostolicae parati erunt. Et quia complures sunt, qui aliquos ex Nostri sibi concedi petant, potius propriae obligationis spiritualis erga suum gregem, vel aliorum commodorum a fine nostro magis distantium, ratione habita, quam communium et universalium; Praepositus Generalis, vel qui ab eo hanc habuerit facultatem, diligenter in huiusmodi missionibus curet, * ut in suis ad hanc potius, quam ad illam partem mittendis, et * ad hoc opus potius, quam ad illud, et * ut hanc personam potius quam illam mittat, * hoc, vel illo modo, * ad prolixius, vel brevius tempus; id b] semper, quod ad maius Dei obsequium et bonum universale facit, statuatur. Cum hac ergo rectissima ac sincerissima intentione in Dei ac Domini nostri conspectu habita, et, si ei videbitur, propter deliberationis difficultatem vel momentum re divinae maiestati suis et domesticorum orationibus ac Sacrificiis commendata, et cum aliquo vel pluribus ex eadem

Societate, qui videbuntur inter eos, qui adfuerint, communicata, statuet per seipsum, num mittere debeat, necne: et sic de reliquis circumstantiis, ut ad Dei maiorem gloriam convenire iudicabit. Erit autem eius, qui mittitur, officium, nulla ratione se ingerendo ad eundem vel manendum in hoc loco potius quam in illo, * c] plenam ac omnino liberam sui dispositionem Superiori, d] qui eum Christi loco dirigit, ad ipsius maius obsequium et laudem relinquere. Sic etiam, ut alii maneant alicubi, vel alio se conferant, nemo quoquo modo sine consensu Superioris sui, per quem ille in Domino gubernandus est, curare debet.

2. Quocumque e] Superior mittet aliquem, * eum plene instruere, et ordinarie in scriptis, debebit, tam de modo procedendi, quam de mediis, quibus eum uti velit ad finem, quem in animo habet. Per f] crebram etiam litterarum communicationem, quantum fieri potest, totius successus certior redditus ex eo loco, ubi ipse residet (ut personae et negotia exegerint), consilio * et aliis auxiliis, quaecumque adhiberi possint, providebit; ut maius servitium Deo fiat, magisque commune bonum per personas Societatis iuvetur: quod tanto maiori cura praestari debebit, quanto negotii qualitas (quod vel magni momenti sit vel difficile) * et personarum, quae

* I

c] *Sup.* c. 1 n. 2.
Inf. c. 3 n. 1.
P. 4 c. 10 n. 5.

d] *Inf.* A.

P. 3 c. 1 n. 23.
P. 4 c. 10 n. 5.
P. 6 c. 1 n. 1, 2, 3.
P. 8 c. 1, D.
P. 9 c. 3 n. 20.

e] *Sup.* c. 1 n. 5,
F. G.

* K

f] *Inf.* H.

P. 8 c. 1 n. 9, L.

* L

* M

a] P. 9 c. 3 n. 9,
F. G.

* D

* E

* F

* G

* H

b] *Inf.* D, E.

missae sunt (quod consilio, et instructione indigeant), id magis exigit.

DECLARATIONES IN CAPUT II.

A. *FACILIUS* et *expeditius* pluribus locis, praesertim si remoti sint a Sede Apostolica, per Superiorem Societatis provideri potest, quam si semper eis, qui hominibus Societatis indigent, esset Summus Pontifex adeundus. Particularibus etiam securius est, si cum suorum Superiorum obedientia, quam si pro arbitrato suo, etiam si id possent, et non ab iis missi proficiscerentur, a] a quibus Christi Domini nostri loco, ut ab interpretibus divinae voluntatis, sunt regendi.

B. Ut potest Praepositus Generalis reliqua munera per se ipsum, et per inferiores; ita et hoc mittendi suos, reservatis missionibus quas duxerit reservandas, obire poterit.

C. Mittere b] quocumque eis videbitur, inter fideles, etiam in Indias, et inter infideles, praesertim ubi aliqua esset habitatio fidelium, ut in Graeciam, etc. intelligendum est. Ubi essent omnino infideles, considerare admodum Superiorem oportebit in conspectu Domini, num mittere, necne, et quo; et quos debeat. c] Semper autem erit subditi, missionem suam, ut de manu Domini, hilari animo suscipere.

D. Ut in mittendo ad hunc vel ad illum locum rectius procedatur, prae d] oculis habendo maius divinum obsequium et universale bonum, ut regulam, ad quam exigi missiones oportet; eligenda videtur in tam ampla Christi Domini nostri vinea (paribus caeteris, quod in omnibus, quae sequuntur, debet intelligi) eius pars illa, quae magis indiget; tam ob penuriam aliorum operariorum, quam ob miserum statum et

infirmi-*tatem proximorum in ea, et damnationis extremae periculum.*

Considerandum est etiam, unde verisimile sit fructum uberiores ex mediis proximi iuvandi, quibus utitur Societas, proventurum; inde scilicet, ubi ostium apertius, et maior dispositio, et facilitas in hominibus ut iuvare possent, videretur: quod quidem positum est in eorum maiori devotione ac desiderio (quod ex instantia, qua Nostros petunt, ex parte intelligi potest), vel in conditione et qualitate personarum, quae magis sint idoneae, ut iuvare, et fructum quem ceperint, ad DEI gloriam conservare possint.

Ubi magis debemus, ut in locis illis, in quibus Domus vel Collegia Societatis sunt, vel aliqui ex ea, qui student, et beneficentia populi iuvantur (si paria essent caetera, quae ad spirituale profectum attinent); magis conveniret aliquos nostros operarios versari, et huiusmodi loca talem ob causam, iuxta ordinem perfectae charitatis, aliis praeferri.

Quia bonum, quo e] universalius, eo divinius est; illi homines et loca, quae cum profecerint, in causa erunt, ut bonum ad multos alios, qui eorum auctoritatem sequuntur vel per eos reguntur, perveniat, debent praeferri. Sic spirituale auxilium, quod hominibus magnis et publicis (sive saeculares, ut Principes, Domini, Magistratus, vel iustitiae ministri; sive ecclesiastici illi sint, ut Praelati) quodque viris doctrina et auctoritate eminentioribus confertur, maioris momenti esse propter rationem eandem boni universalioris existimandum est: propter quam etiam, auxilium impensum magnis gentibus, ut Indis, vel populis primariis, vel Universitatibus, quo solent multi confluere, qui, si iuventur, ipsi operarii esse ad alios iuvandos poterunt, debeat praeferri.

a] Sup. n. 1.

b] Sup. c. 1
n. 1, B.
9 c. 3, F.

Sup. c. 1 n. 2.

c] Sup. n. 1.
Inf. E.

e] Inf. E.

Ubi itidem intelligeretur inimicus Christi Domini nostri seminasse zizania, ac praecipue effecisse, ut male sentiant vel male affecti sint in Societatem, quo impediatur fructus, qui ex ea posset provenire; tunc impensius esset incumbendum, praesertim si alicuius momenti, et cuius habenda sit ratio, is locus est: eoque mittendi essent homines, si fieri posset, qui vitae exemplo et doctrina conceptam ex falsis narrationibus malam opinionem removerent.

E. Ad meliorem ac certiore oporum electionem, ad quae Superior suos mittit, f] eadem regula ob oculos versetur, scilicet divinus honor maior maiusque bonum universale. Haec enim consideratio iustissime ad mittendum in hunc locum potius, quam in illum, movere potest. Et ut aliqua, quae ad alterutram partem possunt momentum habere, attingantur; in primis, cum possint, qui de Societate sunt, operam suam collocare, ubi bona spiritualia quaeruntur et etiam ubi corporalia, in quibus etiam misericordia et charitas exercetur; cum itidem aliqui possint in rebus maioris suae perfectionis et minoris, et demum in rebus ex se melioribus et minus bonis iuvare; g] si utraque simul praestari non possunt, priora, caeteris paribus, secundis semper essent praeferenda.

Cum etiam res aliquae in divino servitio magis urgeant, aliae minus, quod remedii dilationem melius ferant; quamvis alioqui aequalis essent momenti, priores posterioribus sunt anteponendae.

Cum etiam quaedam peculiari quodam modo ad Societatem pertineant, vel cernatur alios non esse, qui eisdem vacent; rursus aliae, quarum curam et modum eisdem prospiciendi alii habent; priores in missionibus priorem locum habere aequum est.

Sic etiam inter pia opera, quae aequalis essent momenti ac necessitatis et quae aequaliter urgerent, si aliqua securiora tractanti, alia vero periculosiora essent; et rursus, aliqua, quae facilius et expeditius, alia quae maiori cum difficultate et longiori tempore absoluntur; priora etiam debent praeferri.

Caeteris, h] quae dicta sunt, paribus, cum etiam sint aliquae occupationes universalioris boni et quae se ad plurimum auxilium extendunt, ut concionari vel legere; aliae magis particulares, ut confessiones audire vel Exercitia Spiritualia tradere; si utrisque vacari non potest, priores praeferantur, nisi aliquae circumstantiae moverent, ut secundae magis convenire viderentur. Cum etiam quaedam pia opera diuturniora, et semper profutura sint, ut foundationes aliquae piae, quae ad proximorum auxilium instituuntur; alia minus diuturna, quae raro et ad tempus exiguum iuvant; constat priora secundis esse praeferenda. Et sic Praepositus Societatis potius ad haec, quam ad illa, suorum operam conferre debet. Fiunt vero haec omnia propterea, quod ad maius DEI obsequium maiusque proximorum bonum ita conveniat.

F. Quamvis i] summa providentia et Sancti Spiritus directio, ea sit, quae efficaciter meliora cum in aliis omnibus eligere faciat, tum in mittendis ad quemvis locum illis, qui magis convenient et quadrabunt personis et rebus propter quas mittuntur; illud tamen in univ ersum dici potest: primum, quod ad res graviores, et in quibus plus refert non errare (quoad situm in eo fuerit cum divina gratia, qui providere debet), mitti viros magis delectos, quibusque magis confidatur, oportet.

In rebus, quae corporis labores maiores exigunt, qui robustiores et saniores.

f] *Sup. n. 1, D.*

g] *Inf. c. 4 n. 9.*

h] *Sup. D.*
Inf. c. 3 n. 2.

i] *Prooem.*
Constit.
P. 1 c. 2 n. 13.
P. 4 c. 8 n. 8.

Ubi pericula spiritualia plura sunt, qui in virtute magis probati et securiores.

Ut agant cum viris prudentibus, qui spiritualem gubernationem vel temporalem habent, ii convenire magis videntur, k] qui discretionis et conversandi cum hominibus gratiam habent, cum exteriori specie (modo, quae interiora sunt, non desint), quae ad auctoritatem conferat. Posset enim magni momenti esse eorum consilium.

Ingeniosis et subtilibus ac litteratis ii magis quadrant, qui in ingenio itidem et litteris peculiare donum habent. Hi enim in lectionibus et colloquiis magis iuvare poterunt.

Ad populum, ut plurimum, aptiores erunt, qui talento praedicationis et audiendarum confessionum pollent.

Quod ad numerum attinet huiusmodi operariorum, qui mittendi sunt, et combinationem eorum, consideratio erit etiam adhibenda: et primo quidem, cum fieri posset, conveniret unum solum non mitti, sed saltem duos: tum ut mutuo ipsi in rebus spiritualibus et corporalibus iuventur, tum ut possint esse magis utiles iis, ad quos missi sunt, labores inter se dividendo, quos in servitium proximorum suscipiunt.

Et si duo mittentur, cum uno concionatore vel lectore commode coniungeretur alius, qui messem in confessionibus et Spiritualibus Exercitiis, quam ille praepararet, colligeret, iuvaretque eundem in colloquiis et aliis mediis, quae ad proximos iuvandos adhiberi solent.

Sic etiam, si quis in modo procedendi Societatis et cum proximis agendi parum exercitatus mitteretur, alteri in his magis exercitato adiungi deberet; quem imitari, cum quo referre, quemque de rebus dubiis, quae occurrent, consulere possit.

Alicui valde ferventi et animoso, alius magis circumspectus et cautus bene adiungeretur: l] et sic de aliis mixtionibus huic similibus; ita ut diversitas, vinculo charitatis unita, sic utrumque iuvet, ut contradictionem vel discordiam inter eos aut alios proximos generare non possit. Plures quam duos, cum opus, ad quod mittuntur, maioris esset momenti in divino obsequio ac maiorem multitudinem exigeret, et alioqui Societas plures operarios sine detrimento rerum aliarum ad maiorem DEI gloriam et universale bonum spectantium posset providere, Superior mittere poterit; prout Sancti Spiritus unctio eum docuerit, vel in divinae Maiestatis conspectu melius convenientiusque ipse senserit.

G. Quod m] ad modum attinet eos mittendi, praeter convenientem instructionem, num pauperum more, l] ut sine iumento ac pecunia, an maiori cum commoditate mitti oporteat; n] cum litteris item, an sine illis, quo tendunt, destinatis (sive ad privatos aliquos homines, sive ad civitatem vel eius caput scribentur, quae ad auctoritatem aut benevolentiam conferant), Superior, undecumque maiorem proximorum aedificationem et divinum obsequium intuendo, quod convenit constituet.

H. Tempus o] quod missionibus dandum est, sive ad hanc sive ad illam partem mittantur, quando a Summo Pontifice praescriptum non est, metietur hinc quidem qualitas negotiorum spiritualium, quae tractantur, et momentum ipsorum maius aut minus, habita necessitatis et fructus, qui percipitur vel speratur, ratione; inde vero, consideratio eorum, quae aliis in locis se offerunt, et obligatio eis vacandi, et vires Societatis, quas habet, ut his atque illis operibus possit satisfacere. Quae-

l] P. 8 c. 1
n. 3, C.

m] Sup. c. 1, E.
P. 6 c. 2 n. 13, I.

l] C. 3 d. 37.

n] Inf. M.

o] Sup. c. 1 n. 6.
P. 9 c. 3, G.

k] P. 1 c. 2
n. 9, 10.

dam etiam accidere solent, quae expendenda sunt, ut missionis tempus vel brevius sit vel 2] prolixius. p] Demum, habita primi nostri instituti ratione, cum hoc sit per varias mundi partes discurrere, ac magis vel minus in illis haerere, pro fructus, qui cernitur, modo; videndum erit, num conveniat plus aut minus temporis in his aut illis missionibus impendi. q] Et, ut hoc intelligatur, conveniet crebris litteris certorem reddi Superiorem percepti fructus ab his, qui missi sunt.

quis 3] Principem, vel Communitatem, aut hominem quemvis magnae auctoritatis, ad scribendum Superiori vel verbo tenus petendum aliquem de Societate, moveat; nisi prius, cum Superiore communicata re, hanc esse ipsius voluntatem intellexerit.

L. Dicitur: ordinarie, propterea quod aliquando is, qui mittitur, tam instructus est tantaque dexteritate pollet, ut instructio non sit necessaria. Sed demum hoc fiet, quandocumque opus erit.

Cum r] mutari aliquem oportebit, animadvertat Superior, quod ad eum revocandum, quoad fieri poterit, iis mediis utatur, ut hi, a quibus aliquis evocatur, potius benevoli omnino maneant, quam offensi vel male affecti; et quod in omnibus honor et gloria divina et bonum universale quaeritur, sibi persuadeant.

M. Cuiusmodi essent orationes et Missae, quae initio praesertim suscipiendorum operum, vel quando maior subsidii necessitas cernitur, quod res magni momenti sint vel difficultates graves incidant, ad id applicentur. In hoc ergo, sicut et in aliis auxiliis, t] suarum patentium, aut Sedis Apostolicae litterarum, et aliis rebus, quae possent esse necessariae, providebit Superior, prout ratio et charitas monebit.

I. His s] non repugnat proponere motus animi aut cogitationes, quae in contrarium occurrunt; subiiciendo suum sentire et velle ei, quod ipsius Superior Christi Domini nostri loco sentiret ac vellet.

N. Hoc consilium et instructio, non tantum negotiis, sed etiam personis, prout unusquisque vel animari vel reprimi opus habet, perutile esse poterit; et sic de aliis intelligatur.

K. Hinc planum fit, prohiberi, ne

CAPUT III.

DE LIBERA AD HANC VEL ILLAM PARTEM PROFECTIONE.

1. QUAMVIS a] eorum sit, qui sub obedientia Societatis vivunt, se non ingerere directe vel indirecte ad sui missionem, sive a Summo Pontifice, sive a suo Superiore in nomine Domini nostri Iesu Christi mittantur; qui tamen ad regionem aliquam magnam, cuiusmodi esset India vel aliae

provinciae, missus esset; b] si pars eius aliqua peculiari limitatione ei assignata non fuerit, potest magis et minus in hoc vel in illo loco immorari, aut discurrere quacumque, omnibus perpensis (in se, quod ad voluntatem suam attinet, indifferentiam sentiendo) et oratione facta, iudica-

2] C. 1 d. 69.
p] Sup. c. 1 n. 1.
Exa. c. 4 n. 35.
P. 3 c. 2, G.
P. 4 Prooem. A.

q] Sup. n. 2.
P. 8 c. 1 n. 9, L.

r] P. 10 n. 11, B.

s] Exa. c. 8, A.
P. 5 c. 4, F.

3] C. 5 d. 49.
C. 7 d. 20.
C. 10 d. 18.
C. 16 d. 17.

t] Sup. G.

a] Sup. c. 1 n. 2.
c. 2 n. 1, I.

b] Sup. c.
n. 1, 7.

verit ad Dei gloriam magis expedire. Hinc apparet quod, primae et summae obedientiae Summi Pontificis non repugnando, multo magis in huiusmodi missionibus Superiori ad hanc partem potius, quam ad illam, prout in Domino senserit convenire, eosdem dirigere licebit.

2. Ubi cumque quis maneat, si non est ei iniunctum, ut medio aliquo limitato utatur, quale esset legere vel praedicare; in eo se exercebit ex iis,

quibus utitur Societas, in quarta parte capite octavo dictis et proximo capite dicendis, * c] quod magis convenire iudicabit; atque etiam quod d] in sexta parte devitandum dicitur, ad maius Dei obsequium etiam devitabit.

DECLARATIONES IN CAPUT III.

A. QUAMVIS hoc ita se habeat; tamen conferre media, quibus uti debet, cum a] eo Superiore, qui ei proprius fuerit, semper erit securius.

* A
c] Sup. c. 2, D, E.
d] P. 6 c. 3
n. 4 etc.

a] P. 8 c. 1 n. 4.

CAPUT IV.

QUIBUS IN REBUS DOMUS ET COLLEGIA SOCIETATIS PROXIMUM ADIUVENT.

1. QUIA non solum enititur Societas, discurrendo per varia loca, sed etiam in quibusdam continenter residendo, ut in Domibus et Collegiis, proximos iuvare; operae pretium est intellexisse quibus modis possint animae in huiusmodi locis iuvare, ut eorum pars illa, quae poterit, ad gloriam Dei exerceatur.

2. Et primo quidem conferet bonum exemplum totius honestatis ac virtutis christianae; a] ut non minus bonis operibus, immo magis quam verbis, eis b] aedificationi esse quibuscum agitur, curent.

3. Iuvatur etiam proximus sanctis desideriis et orationibus in Dei conspectu pro universa Ecclesia, ac * pro iis praesertim, qui maioris sunt momenti ad eius universale bonum, effusus; ac pro amicis etiam et c] bene de nobis meritis, viventibus et defunctis; sive postulent ipsi sive non postulent; ac pro illis, in quorum auxilium peculiariter ipsi et reliqui

de Societate in variis locis inter fideles et infideles incumbunt, ut Deus omnes ad gratiam suam excipiendam per debilia huius minimae Societatis instrumenta disponere dignetur.

4. Missarum etiam sacrificiis iuvare possunt et aliis divinis officiis, * nulla d] pro eis l] eleemosyna accepta; sive aliqui particulares ea petierint, sive pro sua devotione quisque ea Deo obtulerit. Et quod attinet ad Missas, praeter e] eas, quae pro fundatoribus dicuntur, una vel duae aut plures pro numero Sacerdotum, et prout convenerit, singulis hebdomadis pro benefactoribus vivis aut defunctis offerentur, Deum ac Dominum nostrum rogando, ut pro illis hoc sanctum Sacrificium admittere, et pro infinita ac summa liberalitate sua eam beneficentiam remunerari, qua illi erga Societatem nostram ex divino amore ac reverentia usi sunt, aeternis praemiis dignetur.

5. Poterit f] iuvare etiam proxi-

* B
d] Exa. c. 1 n. 3
P. 6 c. 2 n. 7.
P. 10 n. 5.
l] C. 16 d. 21.

e] P. 4 c. 1.

f] P. 4 c. 8 n. 4.

l] P. 10 n. 12.

P. 6 c. 2 n. 16.

* A

c] P. 4 c. 1.

mus Sacramentorum administratione: praecipue in audiendis confessionibus, * ad quas aliqui a Superiore, qui eo fungantur officio, sunt designandi, et in sancto Eucharistiae Sacramento, * extra Paschae tamen festum, sua in ecclesia administrando.

6. Proponatur verbum DEI populo assidue in ecclesia, in concionibus, lectionibus, et in christiana doctrina, per eos quos Superior probaverit et ad tale munus destinaverit: * et quidem iis temporibus et modo, g] qui eidem ad maiorem DEI gloriam et animarum aedificationem expedire videbitur.

7. Potest et hoc ipsum, quod dictum est, extra ecclesiam Societatis, aliis in ecclesiis vel plateis vel aliis locis praestari; quando ei, qui caeteris praeest, ad maiorem DEI gloriam conferre videbitur.

8. Curabunt h] etiam privatim proximum piis colloquiis ad meliora promovere; tum consilio et exhortatione ad bona opera, * tum i] etiam tradendis Spiritualibus Exercitiis.

9. Corporalibus etiam pietatis operibus, k] quantum spiritualia, quae maioris sunt momenti, permittent, quantumque vires patientur, incumbent; ut infirmis iuvandis, praecipue in xenodochiis eos invisendo et aliquos, qui eis inserviant, mittendo; et dissidentes ad concordiam revocando; sic etiam pauperes, ac in custodiis publicis detentos, quoad eius fieri poterit, per se sublevando * et ut alii sublevent curando. Metiatur autem oportet Praepositi prudentia, qui maius DEI obsequium ac bonum universale semper ob oculos sibi proponet, quantum in huiusmodi rebus operae sit ponendum.

10. In l] Collegiis et eorum ecclesiis fiet ex iis, quae de Domibus dicta

sunt, quod fieri poterit; prout opportunum fuerit, iuxta Superioris, ut dictum est, arbitrium.

11. Qui m] talento praeditus ad scribendos libros communi bono utiles eos conscriberet; n] in lucem edere non debet aliqua scripta, nisi prius Praepositus Generalis ea videat 2] et legi ac examinari faciat; ut, si ad aedificationem fore videbuntur, et non aliter, in publicum prodeant.

12. De iis, quae ad officia domestica et res alias magis particulares pertinent, o] in Regulis Domorum dicetur: nec ulterius progrediemur circa missiones vel divisionem eorum, qui de Societate sunt, per vineam Domini nostri Iesu Christi.

DECLARATIONES IN CAPUT IV.

A. *Cuiusmodi sunt Principes ecclesiastici et saeculares, et alii, qui multum prodesse vel obesse bono animarum et divino obsequio possunt.*

B. *Ut a] in sexta parte explicatum est.*

C. *Praeter eos, qui Confessarii ordinarii constituti sunt, Superioris erit, in spiritualibus necessitatibus, quae occurrunt, videre, num alii horum sacramentorum administrationi vacare debeant, et quod convenit statuere.*

D. *Pascha, intelliguntur octo dies ante et totidem post ipsum festum: quamquam eo tempore, qui facultatem haberent, vel peregrini, et reliqui, quos ius excipit, possunt ad communionem admitti: et illi etiam, qui, cum iam suis parochiis satisfecerint, vellent hisce quindecim diebus semel aut saepius in nostris ecclesiis sanctissimum Christi Corpus accipere.*

E. *Quia quibusdam in locis fieri posset, ut aliquando his mediis vel*

m] P. 6 c. 2, c.

n] P. 3 c. 1 n. 18.
P. 4 c. 6, o.

2] C. 10 d. 11.
C. 15 d. 9.
C. 16 d. 15.
C. 22 d. 20.

o] Prooem.
declar.
P. 4 c. 10 n. 6.

g] P. 4 c. 8 n. 3.

h] Exa. c. 6 n. 4.
P. 4 c. 4 n. 6.

* F
i] P. 4 c. 8
n. 5, E.

k] Sup. c. 2, E.

a] P. 6 c. 2 n. 7

l] P. 4 c. 8 n. 1.

eorum parte uti non conveniret; Constitutio non obligat, nisi cum Superiori eis utendum esse videretur: sed eam intentionem ostendit, quam habet Societas in locis, in quibus residet; quae ea est, ut haec tria media, vel duo ex illis, vel quod eorum magis convenire videbitur, exerceatur.

F. *Exercitia Spiritualia* plene non nisi paucis iisque huiusmodi, ut ex eorum profectu non vulgaris ad DEI gloriam fructus speretur, tradenda sunt. Primae vero hebdomadae *Exercitia* ad

multos, et aliqua conscientiae examina et modi orandi, praesertim primus trium illorum, qui in *Exercitiis* proponuntur, ad multo plures etiam extendi possent; quivis enim bona praeditus voluntate ad haec idoneus erit.

G. Nihilominus non convenit Societatem vel eius Domos aut Collegia cum aliqua Congregatione misceri: nec in ea ulli conventus agantur, nisi qui ad earumdem Domorum vel Collegiorum finem in divino obsequio fient.

OCTAVA PARS.

DE IIS, QUAE CONFERUNT AD EORUM, QUI DISPERSI SUNT, CUM SUO CAPITE
ET INTER SE MUTUAM UNIONEM.

CAPUT I.

DE IIS, QUAE IUVANT AD UNIONEM ANIMORUM.

1. **Q**uo difficilius est membra huius Congregationis cum suo capite et inter se invicem uniri, * quod tam diffusa in diversis mundi partibus inter fideles et infideles sint; eo impensius quae iuvant ad unionem quaerenda sunt: quandoquidem nec conservari nec regi, atque adeo nec finem ad quem tendit Societas ad maiorem DEI gloriam consequi potest, si inter se et cum capite suo membra eius unita non fuerint. Dicitur ergo de iis, quae

conferunt ad animorum unionem; deinde de iis, quae ad unionem personalem in Congregationibus vel Conventibus pertinent: et quidem circa animorum unionem, quaedam ex parte subditorum, quaedam ex parte Superiorum, quaedam ex utroque parte iuvabunt.

2. Ex parte subditorum, iuverit, * magnam a] turbam hominum ad Professionem non admitti; nec quoscunque, sed selectos homines, etiam inter Coadiutores formatos aut Scho-

* B

a] P. 4 *Proem.*

A.

P. 5 c. 2 n. 1. 2.

P. 10 n. 7.

lasticos retineri. Multitudo enim magna eorum, qui vitia sua non bene domuerunt, ut ordinem non fert, ita nec unionem, quae in Christo Domino nostro tam necessaria est, ut bonus status ac procedendi modus huius Societatis conservetur.

3. Et quia huiusmodi unio magna ex parte per obedientiae vinculum conficitur, *b]* haec semper in suo vigore conservanda est: et qui foras ad laborandum in agro dominico ex Domibus mittuntur, * quoad eius fieri potest, in eadem sint exercitati: *c]* et hac in virtute, qui primas in Societate tenent, bono sui exemplo aliis prae luceant, uniti omnino cum suo Superiore; et prompte, humiliter et devote ei obediendo persistent.

d] Qui autem tam egregium sui specimen in obedientia non dedisset, certe ei adiungi deberet socius, qui in ea magis esset conspicuus. Nam, ut plurimum, socius, qui in obedientia magis profecit, eum, qui minus in ea profecisset, cum divino favore in eadem iuvabit. Et alioqui, quamvis ad hunc scopum non tenderetur, ei, qui cum aliquo munere gubernandi mittetur, * *e]* *1]* Collateralis socius (si Superiori videbitur, quod sic melius commisso muneri satisfaciet) adiungi poterit: qui sic se geret cum eo, qui aliis praeest, et ille invicem cum hoc, ut obedientia ac reverentia subditorum debilior erga Superiorem non reddatur; sed ille potius verum ac fidelem adiutorem et sublevatorem erga suam personam et aliorum, qui suae fidei commissi sunt, sibi datum esse in Collaterali experiatur.

4. Ad *f]* eandem obedientiae virtutem ordo bene observatus inter ipsos Superiores, quorum alii aliis subduntur, et inferiorum erga illos,

pertinet; ita ut singuli, qui in aliqua Domo vel Collegio versantur, ad suum Praepositum localem seu Rectorem recurrant, et per eum in omnibus regi se sinant. Eis autem, qui per Provinciam aliquam variis in locis disiuncti manent, ad Provincialem Praepositum *g]* vel alium localem viciniorem erit recurrendum, prout eis iniunctum fuerit. *h]* Omnes vero Praepositi locales vel Rectores crebra communicatione cum Provinciali utantur, et iuxta eius arbitrium in omnibus se gerant. Eodem modo Praepositi Provinciales cum Generali se habebunt. * Sic enim, *i]* subordinatione conservata, unio, quae in ea quam maxime consistit, aspirante gratia Dei, conservabitur.

5. Si *k]* quis divisionis vel dissensionis eorum, qui una vivunt, inter se vel cum suo capite *2]* auctor esse cerneretur; diligentissime ab ea congregatione, velut pestis, quae eam potest summopere inficere, si praesens remedium non adhibeatur, * separandus est.

6. Ex parte Praepositi Generalis, quae ad hanc unionem animorum conferent, * sunt eae dotes, quibus, ut *l]* in nona parte dicetur, eum exornari oportet: quibus cum praeditus fuerit, erga omnia membra Societatis suo fungetur officio, capitis videlicet, a quo in illam influxus, ad praefixum ipsi finem necessarius, descendat. *m]* Et sic a Generali Praeposito, ut a capite, universa facultas Provincialium egrediatur, ac per eos ad locales, per hos autem ad singulares personas descendat. Sic etiam ab eodem capite, vel saltem eo suam facultatem communicante et rem approbante, missiones procedant. De communicatione gratiarum Societatis tantundem sit

b] P. 3 c. 1 n. 23.
P. 6 c. 1.

* C

c] P. 4 c. 10
n. 4, 8.

d] P. 7 c. 2, F.

* D

e] P. 4 c. 17, B.
1] C. 2 d. 86.

f] Inf. n. 6.
P. 4 c. 10 n. 5.
P. 10 n. 9.

g] P. 7 c. 3, A.

h] P. 9 c. 6 n. 2.

* E

i] P. 2 c. 1 n. 2.

k] P. 2 c. 2, D.

2] C. 5 d. 15, 54.

* F

* G

l] P. 9 c. 2.

m] Sup. n. 4.
P. 5 c. 1, A.
P. 9 c. 3 n. 1, 10.

P. 2 c. 1 n. 2.

dictum: n] quo enim magis inferiores a Superioribus pendebunt, eo melius amor, obedientia atque unio inter eos retinebitur.

7. Et ut locus magis conveniat ad communicationem capitis cum suis membris, conferre plurimum potest ut * Praepositus 3] Generalis magna ex parte o] Romae resideat, ubi cum aliis omnibus locis Societatis faciliori utetur commercio. * Provinciales itidem in iis locis diutius versabuntur, unde cum inferioribus et cum Superiori Praeposito commoda fuerit communicatio, quantum in Domino id effici poterit.

P. 10 n. 9.

8. Praecipuum p] utriusque partis vinculum ad membrorum inter se et cum capite suo unionem, amor est DEI ac Domini nostri IESU Christi, cum cuius divina ac summa bonitate, si Superior et inferiores valde uniti fuerint, perfacile inter seipsos unientur: idque per eundem illum amorem fiet, qui, a Deo descendens, ad omnes proximos ac peculiari ratione ad corpus Societatis pertinet. q] Charitas itaque, et ut in universum dicatur, omnis probitas ac virtus, qua iuxta spiritum procedatur, ad unionem ex utraque parte iuvabit; et, quod inde sequitur, omnis rerum temporalium contemptus, in quibus sui ipsius amor, gravissimus huius unionis ac boni universalis hostis, errare solet. r] Multum etiam conferet consensio, tum in interioribus, * ut est doctrina, iudicia ac voluntates, quoad eius fieri poterit; tum etiam in exterioribus, ut est vestitus, caeremoniae s] Missae et reliqua, quantum personarum et locorum et caeterorum varietas permittet.

r] Prooem.
declar.
3 c. 1 n. 18.
P. 10 n. 9.

* K

Exa. c. 5 n. 7.
4 c. 8 n. 2.

* L

t] Inf. D.
c. 2, B.

9. Magnopere t] etiam iuverit, * litterarum ultro citroque missarum

inter inferiores et Superiores frequens commercium; et crebro alios de aliis certiores fieri, * ac audire quae ex variis locis ad aedificationem * et eorum, quae geruntur, cognitionem, afferuntur: cuius rei Superioribus, ac praecipue 4] Generali et Provincialibus cura erit; eo constituto ordine, ut quovis in loco, quae ad mutuam consolationem et aedificationem in Domino faciunt, ex aliis sciri possint.

P. 4 c. 17 n. 7, L.

P. 7 c. 2 n. 2, H.

P. 10 n. 9.

* M

* N

4] C. 4 d. 38.

DECLARATIONES IN CAPUT I.

A. *SUNT et aliae rationes, qualis est, quod ut plurimum litterati erunt, et gratia apud Principes et primarios viros ac populos non parum valebunt.*

B. *Hoc autem non excludit numerum, licet magnum, eorum, qui erunt idonei, ut in Professos, vel Coadiutores formatos, vel Scholasticos approbatos admittantur; sed hoc eo spectat, ut commendatum habeatur, ne, qui tales non erunt, idonei, praecipue ad Professionem, facile censeantur: et cum bene observabitur quod in prima et in quinta parte dictum est, satis erit. Qui enim huiusmodi essent, turba existimari non deberent, sed potius gens electa, tametsi magna ea esset.*

C. *Cum experimento compertum esset, aliquos ex iis, qui missi sunt, non recta incedere, quod ad obedientiam attinet; vel revocari debent, vel socii, qui in ea profecerint, eis adiungi, quamvis initio missi non fuissent.*

D. *Quamvis 5] Collateralis obedientiae Praepositi vel personae illius, cui datur, non subdatur; debet tamen ei interius et exterius reverentiam exhibere, ac in ea reliquis, qui eius obedientiae subduntur, exemplum praebere. Debet itidem qua poterit diligentia eum, qui aliis praeest, iuvare in rebus omni-*

5] C. 2 d. 86.

bus ad ipsius officium pertinentibus, in quibus eius operam ille requiret.

Quamvis etiam nulla de re interrogaretur, cum tamen animadvertet quod ei aliquid dici conveniat, quod ad personam aut res, quae sunt ipsius officii, pertineat; debet fideliter ea, quae oportet, ei referre, et cum libertate et modestia christiana quod sentiat explicare. Propositis tamen suis rationibus et iis, quae ipsum movent, si Praepositus in sua contraria sententia persisteret; Collateralis proprium iudicium submittere et ei conformem se reddere debet, nisi tamen clarissime intelligeret illum errare: quod si accidet, ad Superiorem referre debet.

Curet etiam Collateralis unionem, quoad eius fieri poterit, subditorum inter se et cum suo Praeposito immediato; et inter eos velut angelus pacis incedat, et studium adhibeat, ut de Superiore suo sic sentiant illumque ita ament, ut oportet, a] quem Christi Domini nostri loco habent.

Debet b] etiam certiozem reddere Superiorem suum Generalem vel Provincialem iis de rebus, quas vel ipse, vel is, cui Collateralis adiunctus est, commendaret: et 6] sponte sua etiam eius loco id faciat, cum per adversam corporis valetudinem, vel occupationes, vel aliquam aliam causam ille in hac parte officio suo deesset.

Contra, Praepositus cum suo Collaterali nonnulla observare debet: ac primum, considerando, quod non ut subditus, sed ut auxilium et sublevamen ei datus est, peculiarem erga eum dilectionem et honorem prae se ferre debet; agatque cum eo familiariter, ut sit animosior ad ei dicendum quod sentit, commodiusque id faciat, ac videat qua in re eum iuvare possit. Curet etiam ut auctoritatem habeat, et diligatur ab

inferioribus: eo enim utilius eius ministerio erga illos utetur.

Si qua occurrerint, quae difficiliora esse videantur, cum eo tractari oportet, eius sententiam rogando, et ad dicendum quod sentit, etiam cum non interrogaretur, reducendumque sibi in memoriam quod ad suam personam et officium convenire videatur, exhortando. Et, auditis quae a Collaterali dicuntur, melius per se ipsum quod facto opus est constituet.

Quod attinet ad executionem sui officii, ad subditorum gubernationem utatur Collaterali, ut fideli ministro, in rebus maioris momenti; sive universales sint ad Domos, sive particulares ad quemvis ex Fratibus spectantes.

In iis, quae ad Praepositum Generalem pertinent eique debentur, utatur etiam eius opera: et in omnibus eo habeat loco eoque modo ipsi confidat, quo alteri sibi, dempta potestate, in spiritus unione in Christo Domino nostro.

Et animadvertendum est, duabus ex causis praecipue Collateralem adiungi debere. Prima est, quando in eo, qui cum praecipuo munere mittitur, maius auxilium desideraretur, propterea quod non sit magnopere versatus et exercitatus in huiusmodi gubernatione, vel propter alias causas, quamvis eius desideria et vita ad maiorem DEI gloriam sint valde approbata. Secunda, quando aliquis ex eis, quos secum est habiturus, huiusmodi esset, ut existimaretur minus profecturus, si sub eius, qui praeest, obedientia constitueretur, quam si ut socius adiungeretur; dummodo talentum ad eundem iuvandum haberet.

E. Cum particularibus ex causis Praeposito Provinciali magis convenire ad divinum obsequium videretur, ut aliquis ex iis, qui in Domibus vel Collegiis versantur, sibi immediate subsit; potest

a] P. 3 c. 1 n. 23.
P. 4 c. 10 n. 5.
P. 6 c. 1 n. 1, 2, 3.
P. 7 c. 2 n. 1, A.
P. 9 c. 3 n. 20.

b] Sup. n. 9.
P. 4 c. 17 n. 7.

c] C. 1 d. 41.

ab obedientia Rectoris vel Praepositi localis eum eximere. Et sic Generalis quosdam ex privatis et Praepositis localibus vel Rectoribus suae obedientiae proxime reservare posset. Ut plurimum tamen praedicta obedientiae subordinatio eo melior erit, quo perfectius observabitur.

F. Separare, intelligendum est, vel omnino a Societate dimittendo, vel in alium locum transferendo, si hoc sufficere videretur, et ad divinum obsequium ac commune bonum iudicio illius, qui curam eius habet, magis conveniret.

G. Iuvabit c] etiam, in primis, inter alia DEI dona, bona existimatio et auctoritas erga subditos, et habere ac prae se ferre dilectionem et curam illorum; ita ut subditi sibi persuadeant, suum Superiorem scire, velle et posse bene ipsos in Domino gubernare. Ad quod, sicut ad alia multa, conferet, secum viros, qui consilio polleant, habere, ut d] in nona parte dicetur, quorum opera in iis, quae statuenda sunt ad bonum Societatis progressum, in his atque illis locis ad DEI gloriam uti possit.

Conferet etiam, circumspecte et ordinate praecipere, eo modo curando subditos in obedientiae officio continere, ut Superior omni benevolentia, et modestia, et e] charitate in Domino, quod in ipso est, utatur; ita ut subditi se potius ad dilectionem maiorem, quam ad timorem suorum Superiorum possint componere; quamvis aliquando utrumque sit utile: eorum etiam arbitrio aliquid relinquendo, cum probabile videbitur, quod eos id iuvabit: aliquando etiam eis ex parte aliquid indulgendo et compatiendo, cum videretur id posse magis convenire.

H. Poterit nihilominus subditos aliis in locis, prout occasio et necessitas oc-

currerit, 7] visitare; et prope Romam aliquando habitare, prout ad maiorem DEI gloriam fore iudicaverit.

I. De visitatione 8] Praepositi Provincialis eadem erit ratio, atque Generalis; poterit enim id facere, cum videbitur ad DEI maius obsequium fore, estque id valde proprium eius officii. Cum tamen aliquo in loco diutius est ei residendum, si fieri potest, locum eligat, ex quo cum subditis et cum Generali crebra communicatione litterarum uti possit.

K. Cum f] iis, qui adhuc litteris operam non dederint, curandum est, ut omnes, ut plurimum, eandem doctrinam, quae in Societate fuerit electa ut melior et convenientior Nostris, sequantur. Qui autem studiorum cursum iam peregit, advertat, ne opinionum diversitas coniunctioni charitatis noceat; et, quoad eius fieri poterit, doctrinae in Societate communiori se accomodat.

L. Praepositi locales vel Rectores, qui sunt in aliqua Provincia, quique missi sunt ad fructum in agro Domini curandum, Praeposito suo Provinciali singulis hebdomadis, si fieri potest, scribere debent; et g] 9] Provinciales et alii, Generali singulis hebdomadis, si vicinus fuerit: si autem in regno diverso resident, ubi desit ea commoditas, tam privati ad fructificandum missi, ut dictum est, et Praepositi locales et Rectores, quam Provinciales, singulis mensibus semel Generali scribent; qui curabit ut eisdem, saltem Provincialibus, semel singulis mensibus scribatur. Ipsi vero Provinciales, Praepositis localibus, et Rectoribus, et privatis personis, quibus opus erit, semel etiam singulis mensibus scribi curabunt; et utrimque crebrius iuxta occasionum in Domino occurrentium rationes.

M. Ut autem res Societatis ad aedificationem pertinentes communicari omni-

7] C. 1 d. 85.

8] C. 1 d. 111.

f] P. 4 c. 5 n. 4.
c. 14 n. 1.

P. 9 c. 2 n. 2, 9.
c. 6, A.

P. 9 c. 5 n. 2.
c. 5 n. 10, 11.

g] P. 9 c. 6, A.
9] C. 2 d. 54.

P. 3 c. 1, N.

bus possint, hanc formulam sequi oportebit. Qui sub uno Provinciali sunt, ex diversis Domibus vel Collegiis scribant 10] quarti cuiusque mensis initiis litteras, quae solum ea, quae ad aedificationem faciunt, contineant: et alterum earum exemplum lingua vernacula illius Provinciae; alterum, latina scriptum sit: et mittant utrumque duplex Provinciali, ut mittat alterum exemplum utraque lingua 11] Generali cum aliis suis litteris, ubi referat quod notatu dignum vel ad aedificationem fuerit, si particulares id omiserunt. Ex altero vero exemplo tot alia exscribi curet, ut ad certiores reddendos alios de sua Provincia satis sint. Si multum temporis consumeretur mittendis huiusmodi litteris Provinciali, Praepositi locales et Rectores possunt litteras suas latina et vernacula lingua scriptas recta ad Generalem, et earum exemplum Provinciali destinare. Poterit etiam Provincialis, cum ei visum fuerit, quibusdam ex localibus iniungere, ut certiores reddant alios eiusdem Provinciae, transmissis ad eos earundem litterarum, quae ad Provinciale mittuntur, exemplis.

Ut tamen quae in una Provincia geruntur in alia sciantur; curabit Prae-

positus Generalis ex litteris, quae a Provinciis mittuntur, tot exempla exscribenda, quot satis sint, ut omnes alii Provinciales certiores reddantur: illorum vero quisque exscribi in suae Provinciae usum curabit.

Cum magnum inter duas Provincias commercium esset, ut inter Lusitaniam et Castellam, Siciliam et Neapolim, Provincialis unius posset Provinciali alterius exemplum litterarum Praeposito Generali missarum transmittere.

N. Ad clariorem omnium cognitionem, quarto quoque mense mittatur 12] Praeposito Provinciali ex singulis Domibus vel Collegiis brevis catalogus, isque duplex, omnium, qui in ea Domo sunt; quique etiam post ultimum catalogum missum usque ad id tempus quo scribitur, desint, vel quod mortui fuerint, vel alia quavis causa, breviter perstringendo dotes uniuscuiusque. h] Et Provincialis eodem modo singulis quadrimestribus exemplum catalogorum cuiusvis Domus et Collegii Generali transmittet. Ita enim melius intelligentur quae ad personas attinent, meliusque totum Societatis corpus ad DEI gloriam regi poterit.

10] C. 2 d. 37.
C. 7 d. 91.

11] C. 4 d. 38.

12] C. 2 d. 48, 54.

h] P. 9 c. 6 n. 3.

CAPUT II.

QUIBUS IN CASIBUS CONGREGATIO GENERALIS FIERI DEBEAT.

1. **A**d unionem personalem ut veniamus, quae in Congregationibus Societatis fit; considerandum est, quibus in casibus, qui, et per quem; ac itidem quo in loco, quo tempore et modo debeant congregari; et id definiri, de quo in Congre-

gationibus agetur. Et ut declaretur, primo loco, quibus in casibus Congregatio et Conventus generalis fiat; illud, in primis, suppositum sit, quod non videtur in Domino in praesentiarum expedire, * ut certis temporibus aut a] crebro fiat: quoniam

* A

a] Inf. c. 4 n. 2.
P. 9 c. 1, C.

* B

Praepositus Generalis, * adiutus communicatione, quam cum universa Societate habet, et b] eorum opera, qui cum ipso degent, hoc laboris et distractionis universae Societati, quantum fieri poterit, adimet. Aliquando tamen congregari omnino erit necessarium, ut ad electionem Praepositi Generalis; sive eligendus sit, qui in demortui locum succedat, sive aliquam ob causam ex iis, propter quas Generalis a suo officio absolvi potest, ut c] postea dicitur.

* C

2. Altera causa est, cum deliberari oportebit * de rebus perpetuis ac magni momenti: quales essent, verbi gratia, d] Collegia vel Domus dissolvere, aut alio transferre; vel res admodum difficiles ad universam Societatem spectantes; vel rationem procedendi in illa pertractare ad maius divinum obsequium.

DECLARATIONES IN CAPUT II.

A. Cuiusmodi esset, 1] tertio aut sexto quoque anno, plus minus.

B. Huiusmodi a] communicatio fit per transmissas litteras, et personas, quae ex Provinciis venire debent; saltem unus ex singulis earum, 2] tertio quoque anno, et ex Indiis, quarto, electus Professorum et Rectorum illius Provinciae suffragiis, ad certiore multo

de rebus faciendum Praepositum Generalem. Possunt etiam per huiusmodi communicationem, cum opus fuerit, intelligi sententiae eorum, quos Praepositus Generalis in universa Societate melius sensuros iudicabit. Et sic, adhibitis eis, quos apud se habet consilii gratia, multa constituere sine Congregatione totius Societatis poterit: quandoquidem magna ex parte Congregatio ideo ad bene constituendum iuvare solet, quod vel rerum maior cognitio habetur, vel quod conveniunt aliqui eminentiores viri, qui dicunt quod sentiunt. Id autem multis in casibus sine Congregatione Generali, ut dictum est, transigi potest.

C. Non res perpetuae quaevis satis sunt, ut generalis Conventus indici debeat, nisi maioris momenti sint. Aliquae tamen magni momenti, licet non perpetuae, satis essent. b] Hoc autem discernere et statuere Praepositi Generalis erit. Cum tamen aliqua acciderent, quae urgerent magnique momenti viderentur, ut qui assistunt Generali, et Provinciales, ac Praepositi locales, pluribus inter se suffragiis iudicarent, quod cogi debeat Congregatio generalis, c] ut nona in parte dicitur, cogetur: idque Praeposito Generali gratum esse oportet. Et ut Congregatio huiusmodi magna cum diligentia fiat idem Generalis statuere debet.

b] Inf. c. 4 n. 2.
P. 9 c. 3 n. 12.

c] P. 9 c. 4 n. 6.
c. 5 n. 6.

CAPUT III.

QUI DEBEANT CONGREGARI.

1. **N**ox omnes, qui sub obedientia Societatis vivunt, nec Scholastici approbati, * verum Professores dumtaxat, et praeterea Coadiutores

aliqui, si ita expedire in Domino videretur, sunt ad Congregationem generalem convocandi: et quidem ex his, non a] nisi qui commode venire que-

a] Inf. c. 5 n. 3.

* A

ant. Non itaque infirmi ac valetudinarii, nec qui in regionibus remotissimis agunt, ut in Indiis; sed nec illi, qui prae manibus negotia habent magni momenti, quae absque gravi incommodo deseri non possunt, convenient. Pendebit autem hoc ex iudicio Praepositi Generalis, si is ad Congregationem convocaverit; vel eorum, qui congregati in singulis Provinciis fuerint, ut venturos ad generalem Congregationem eligant. Verum ut certa aliqua ratio praescribatur, cum Conventus celebrabitur ad eligendum Generalem, aut ad deliberandum de iis, quae ad Generalem ipsum spectant, 1] terni ex singulis Provinciis veniant, * Provincialis 2] videlicet Praepositus, cum duobus aliis, qui fuerint ad hoc negotium in Congregatione provinciali electi: quae quidem Congregatio 3] in singulis Provinciis, ante generalem, ad hunc finem cogetur. Convenient 4] autem et suffragii ius habebunt in ea, 4] Professi omnes Provinciae, qui interesse poterunt; Praepositi Domorum atque Collegiorum Rectores ac Procuratores, vel ii quos tamquam vicarios illi suo nomine miserint. Cum 5] Conventus ad res alias indiceretur, Praepositus Provincialis, sine Congregatione Provinciae, duos ex ea eligere poterit, pro arbitrio Praepositi Generalis; cuius erit, pro occurrentium causarum ratione, constituere, num Conventus provincialis huiusmodi ad duorum illorum electionem sit cogen- dus; an Provincialis, sine Conventu, eos debeat eligere; prout ei videbitur in Domino expedire. * His tribus, et generali Congregationi, quicumque in Provincia remanent suas vices delegabunt. Quod si, praeter duos electos, 6] quosdam alios Prae-

positus Generalis designaret, vel Praepositus Provincialis adducendos iudicaret, eadem erit horum et aliorum ratio. Sed si Provincialis, praeter tres, aliquos eligeret, plures quam duos adiicere non poterit; ita ut ad summum quinque 7] ex una Provincia veniant.

2. Ex Professis, qui Congregationi intererunt, unusquisque suffragium unicum, solus Generalis duo habebit. Sed, si numerus par esset, Provincialis reliquis praeferetur: et, si inter ipsos Provinciales esset paritas, pars illa, in quam 8] Praepositus Generalis, vel, si is e vivis excessisset, ipsius Vicarius inclinabit, esset praeferenda. Ut enim illis magis est necessarium divinae gratiae auxilium, propter munus quod gerunt; ita sperandum est, DEUM ac Dominum nostrum uberius id illis, ut sentiant et dicant quae ad ipsius gloriam faciant, largitutum.

DECLARATIONES IN CAPUT III.

A. *Cum vocat Congregationem qui supremam in Societate curam habet, eius erit iudicium, num aliqui, a] qui Professionem trium votorum solemnium emisissent, vel Coadiutores nonnulli ad conferendum cum eis de rebus, quae in Congregatione tractandae sunt, venire debeant. Hoc enim aliquando conveniens fore videtur, praesertim si Rectores Collegiorum, et eorum Procuratores, alique officiales, quibus optime perspecta erunt, quae ad ipsorum officia pertinent, vocentur. Possent etiam huiusmodi officiales suffragium activum et passivum ad reliqua habere, praeterquam ut 9] Professis quatuor votorum praeesse possint. b] Si Congregatio ad electionem Generalis indicitur, nullus,*

7] C. 20 d. 19

8] C. 1 d. 4
ante elect.
C. 2 d. 92.

a] Inf. c. 6. B

9] C. 1 d. 42.
C. 3 d. 21.
b] Inf. c. 6, B.
P. 5 c. 1, A.

1] C. 20 d. 19.

* B

2] C. 1 d. 5
ante elect.
C. 1 d. 108.
C. 3 d. 48.

3] C. 5 d. 32.

4] Inf. c. 5 n. 3.

4] C. 5
d. 24, 38, 60, 81.

5] C. 4 d. 37, 39.

* C

6] C. 2 d. 2.
C. 4 d. 35.

qui quatuor vota sollemnia in Professione non emisit, suffragium activum aut passivum ad huiusmodi electionem habere poterit.

B. Provinciali veniendum esse intelligatur, si possit; sin minus, pro se alium mittet, qui magis idoneus ei videbitur ex tribus, quos Congregatio provincialis elegerit.

C. Quamvis, qui remanent in Provincia, suum suffragium in scriptis mittere non possint; tamen, si res fuerit eis communicata, suam sententiam in scriptis transmittent; et qui veniunt dicent in Congregatione generali, quid et alii sentiant.

CAPUT IV.

AD QUEM SPECTET CONGREGATIONEM GENERALEM INDICERE.

1. **C**UM ad eligendum novum Praepositum, priore vita functo, conventura est Societas, * unus ex Professis, quem suum in hac parte 1] Vicarium ante mortem Praepositus nominaverit, alios certiores faciendos curabit. Hic autem Vicarius, ut plurimum, unus ex iis erit, qui adesse Praeposito et ipsum iuvare soliti sunt, vel certe ex iis, qui proxime degunt. Huius officium erit Societatem ad electionem Praepositi faciendam, praescripto tempore et loco, quo convenire oporteat, convocare.

2. Quando non ad electionem Generalis congregatur Societas a] in aliis eventibus Praepositus Generalis eam convocabit, praeterquam in illis, qui in nona parte exprimentur: b] et non congregabit frequenter Societatem, ut dictum est, nisi rerum agendarum necessitas urgeret. Sed cum generalis Congregatio ad electionem Praepositi convocata eum iam elegerit; deinde de rebus aliis gravioribus, quam ut a Generali et iis, qui

cum ipso agunt, decidi debeant, tractari poterit.

DECLARATIONES IN CAPUT IV.

A. Si nullus ex Professis apud Generalem esset, et aliquem ipse ex vicinis nominaret, eadem erit ratio. Si tamen, morte occupatus, vel morbo, 2] qui ad hunc effectum perinde ac mors censeatur, Vicarium non nominavit; qui apud 3] eum fuerint Professi (quamvis non in eodem loco, sed in vicinis fuerint) pluribus suffragiis Vicarium eligent. Et sive Praepositus Generalis aliquem vicinum absentem, sive nullum nominaverit; qui praeest Domui, in qua mortem obiit Generalis, vel qui vicinior esset, si in nulla Domo Societatis moreretur, curabit statim mitti, qui certiores faciat Professos vicinos, ut ad Vicarium constituendum, ut dictum est, qui gerat vices Generalis donec ille electus fuerit, congregentur; vel ad eum agnoscendum, quem constabit electum esse.

2] C. 8 d. 28, 29.

3] C. 1 d. 43.
C. 2 d. 50.
C. 6 d. 27 n. 1.

CAPUT V.

DE LOCO, TEMPORE ET DE MODO CONGREGANDI.

1. **L**ocus, quo conveniet Societas ad Generalis electionem, videtur ordinarie curia Summi Pontificis esse debere, *a]* ubi plurimum erit ipsius Generalis residentia; nisi Societas, ex composito, conveniendum esse in alium locum, qui commodior omnibus futurus esset, statueret: ut si quis in confinio diversarum Provinciarum, in quibus manet Societas, esset constitutus; vel alius, qui magis accommodus videretur. *b]* Si Praepositus Generalis est qui Societatem ad alia negotia congregat, eius erit eligere ac designare locum, quem in Domino aptiorem iudicaverit.

2. Spatium temporis, quod cogen-
dae Societati tribuetur, ubi de electione Generalis agendum est, *1]* quinque aut sex mensium erit a tempore, quo litterae, quae de hac re commonefacient, scriptae fuerint. *2]* Prorogari tamen id tempus poterit, cum necessitas postulaverit. *c]* Cum vero alias ob causas fuerit congreganda, Generalis Praepositus pro suo arbitratu tempus designabit.

3. Modus in congreganda Societate servandus hic erit: ut ille, cuius est hoc munus, confestim variis viis Provinciales, et si qui ex Professis sigillatim convocandi essent, adscripta, quantum sat esse ipsi videbitur, causa, loco et tempore Conventus habendi,

certiores faciat; admonens quoque, *d]* ut ubique Missae celebrentur et orationes fiant pro felici Praepositi electione. Unusquisque autem Provincialium, si ipsi soli eligendi potestatem non habuerint, *e]* Professos, qui in ipsius Provincia versantur, Rectores quoque et locales Praepositos, qui venire possint, convocabit. Ubi vero ad Congregationem provincialem convenerint, qui commode potuerint, eligent pluribus suffragiis (Provincialis sententia pro duobus suffragiis numerata) eos, qui ad generalem Congregationem venient: qui esse ii debebunt, quos magis expediat Congregationi interesse, et *f]* quorum absentia minus detrimenti Provinciae sit allatura. Ipsi vero, quam primum poterunt, ad constitutum locum, relictis in suis Provinciis Vicariis et rebus omnibus bene compositis, proficiscuntur.

4. Curabunt *g]* praeterea Superiores, ut omnes, qui sub obedientia Societatis vivunt, quotidie in orationibus et in Missarum sacrificiis plurimum Domino commendent eos, qui ad generalem Congregationem se conferunt, et simul, ut quidquid in ea transigetur, ad maius obsequium et laudem et gloriam divini nominis cedat.

d] *Inf.* n. 4.
c. 7 n. 1.

e] *Sup.* c. 3 n. 1.

f] *Sup.* c. 3 n. 1.

g] *Sup.* n. 3.

a] *Sup.* c. 1 n. 7.

b] *P.* 9 c. 3 n. 12.

1] *C.* 1 d. 44.

2] *C.* 10 d. 4.

c] *P.* 9 c. 3 n. 12.

CAPUT VI.

DE MODO DELIBERATIONIS, CUM DE ELECTIONE GENERALIS AGITUR.

1. **S**i Conventus indictus est ad novi Praepositi, qui in demortui locum succedat, electionem, simul atque convenerint, Vicarius Generalis quatuor dies ante Praepositi futuri electionem de eadem omnes alloquatur, horteturque ad eam, prout ad maius DEI obsequium et bonam Societatis gubernationem convenit, faciendam. Et praeter hunc diem, tres sequentes habebunt, ut se Deo commendent, meliusque considerent, quisnam ex universa Societate ad huiusmodi curam maxime idoneus sit futurus, informationem capientes ab eis, qui eam bene dare poterunt: donec tamen ingrediantur locum electionis et in eum includantur, 1] non definiant apud se quem sint electuri.

2. Hoc medio tempore, unusquisque, 2] sub poena excommunicationis latae sententiae, teneatur Vicario manifestare vel alicui ex antiquioribus Professis (qui cum Vicario conferet) si sciret aliquem hoc munus affectasse vel etiam tunc affectare, 3] directe aut indirecte id procurando, vel signo aliquo id declarando. * Qui autem de ambitione huiusmodi convictus esset, activo et passivo suffragio privetur, ut inhabilis ad eligendum alium et a] ut ipse eligatur; nec in eam Congregationem, nec in aliam umquam admitti possit.

3. Ipso die electionis, qui hos tres dies consequetur, celebret aliquis Missam de Spiritu Sancto, quam omnes

audiant, ac in eadem sanctissimum Christi Corpus sumant.

4. Postmodum ad campanae pulsus, * qui suffragium habent, ad locum Congregationis vocentur; et unus eorum concionem habeat, qua in genere, nullo dato signo, quo particularis aliqua persona significetur, ad electionem eius Praepositi, qui ad maius DEI obsequium conveniat, exhortetur. Et postquam hymnum illum simul dixerint: *Veni, Creator Spiritus*, etc., in praedictum locum Congregationis ab aliquo ex Praepositis, vel Rectoribus, vel aliquo quopiam de Societate, cui id officii in Domo Congregationis commissum fuerit, includantur; ita ut nec inde egredi nec eis aliquid ad victum, praeter panem et aquam, dari possit, donec Praepositum Generalem elegerint.

5. Quod si omnes communi inspiratione, non exspectato ordine suffragiorum, quempiam eligerent; ille sit Praepositus Generalis. Omnem enim ordinem et eligendi formulam Spiritus Sanctus, qui ad huiusmodi electionem eos movit, facile supplet.

6. Quando eo modo non peragetur electio, formula quae sequitur erit observanda. In primis, quisque seorsim orabit DEUM, * et, cum nullo alio loquendo, in Creatoris sui ac Domini conspectu ex iis, 4] quae prius intellexit, apud se statuet, quem sit electurus; et in charta scribet nomen

* B

* C

4] C. 1 d. 13
ante elect.
Form. Cong.
gen. n. 21
in Congr. tertia,
post decreta.

C. 1 d. 8
ante elect.

C. 4 d. 2
ante elect.

C. 1 d. 7, 9
ante elect.
C. 2 d. 19
ante elect.
* A

P. 10 n. 6.

personae, quam eligit in Praepositum Generalem, et suum subscribet; et ad hoc, spatium unius horae ad summum praefigatur. Deinde ad sedes suas omnes convenient, et Vicarius * cum Secretario, ad hoc ipsum inter Professos electo, et alio tertio, qui eis assistat, 5] exurgens a sede, protestetur nolle se admittere quemquam nec excludere, quem non debeat. * Det autem omnibus absolutionem generalem ab omnibus censuris ad hunc canonicae electionis effectum. Postmodum, invocata Spiritus Sancti gratia, accedat cum suis sociis ad mensam in medio positam; et 6] ipsimet tres praedicti mutuo suffragia sua alius ab alio petant, et * iuret unusquisque, prius quam det, quod eum nominat, quem sentit in Domino ad hoc munus magis idoneum; et suffragia in manibus Secretarii simul servantur. Deinde a quolibet eorum, qui in Congregatione sunt, seorsum, sed tamen coram aliis, proprium suffragium scripto contentum postulent; quod, praevio eodem iuramento, eisdem dabit unusquisque. Deinde in medio omnium Secretarius suffragia, electum solummodo nominando, promulgabit; ac demum, uno suffragiorum numero cum alio collato, qui plus quam mediam partem suffragiorum habuerit, sit Praepositus Generalis: et ita, qui prius eum nominavit vel Vicarius percunctetur alios, an suum consensum ei praestent, quem maior pars elegit; et, utcumque respondeant, formabit decretum electionis, dicendo: "In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, Ego N., nomine meo et omnium idem sentientium, eligo N. in Praepositum Generalem Societatis Iesu. „ Quo peracto, * statim omnes ad reverentiam ei exhi-

bendam accedant, et, flexo utroque genu, manum eius osculentur. Qui vero electus fuerit nec electionem, nec exhibitam reverentiam, memor cuius nomine eam admittere debet, recusare poterit. Deinde simul omnes dicant, *Te, DEUM, laudamus....*

7. Si non fuerit, qui amplius quam mediam partem suffragiorum habeat, 7] alia ratio, scilicet compromissionis, ineatur; * electis inter omnes tribus aut quinque electoribus, qui nimirum ad id munus plura habuerint suffragia, et quo maior horum trium vel quinque pars inclinaverit, ille sit Praepositus Generalis, et promulgetur, eique reverentia exhibeatur, et Deo nostro gratiae agantur, ut superius b] dictum est.

8. Post promulgationem, nulli integrum erit suffragium suum mutare, nec, peracta electione, aliam tentare: et observet quae dicta sunt, qui schismaticus ac ruinae Societatis auctor haberi nolit, et in poenam excommunicationis latae sententiae incidere, * aliasque graves censuras subire, pro arbitrio Societatis; cui c] unio et conformitas omnimoda ad Dei gloriam convenit.

DECLARATIONES IN CAPUT VI.

A. *Ut suffragio privari quis possit ut inhabilis, quod de ambitione huiusmodi notatus esset, oporteret clare testimoniis convictum esse, vel alioqui, quantum satis est, de veritate eorum, quae obiecta sunt, constare, quacumque ratione id constare posset. Sed, cum probationes suspicionem tantum valde probabilem, sed non fidem certam facerent, is non erit ad electionem idoneus; et, quaesita aliqua occasione, removendus quidem ab ea Congregatione, sed suf-*

5] C. 1 d. 15
ante elect.

6] C. 1 d. 16
ante elect.

7] C. 1 d. 17
ante elect.

b] Sup. n. 6.

* I
c] P. 3 c. 1 n. 18.

* (†

fragii iure, tamquam inhabilis, privandus non erit. Nec suspicio evulganda erit, et multo minus, si suspicio probabilis non esse deprehenderetur: tunc enim nulla ratione id nocere debet ei, qui non iuste notatus fuerit; nec desinet Congregationi interesse et suffragii ius, sicut alii, habere. Ad quem pertinet hoc iudicare, Vicarius est, 8] tribus aliis ex antiquioribus Professis vocatis; et condemnatio, ut minimum, tribus suffragiis fieri debet. Qui autem aliter, atque in animo sentiret, sententiam diceret, ipso facto excommunicationem incurret.

Si ipsemet Vicarius vel aliquis ex antiquioribus notaretur, semper quatuor ex iis, qui prius Professionem emisissent, iudicabunt, excluso eo, qui notatus est: et eorum quisque, ad cuius aures huiusmodi infamia perveniret, reliquos vocet, ut de ea cognoscatur.

B. Qui a] suffragium habent, Professi quatuor Votorum dumtaxat erunt, ut b] dictum est, si quidem de electione Generalis agitur: quamvis curetur, ut et alii convenient ad maiorem rerum cognitionem habendam, si opus fuerit, et ad agendum post electionem Generalis aliis de rebus, in quibus c] Rectores et 9] Praepositi locales (si Professionem trium Votorum emisissent, vel Coadiutores formati sunt), qui vocandi erunt, suffragium, ut superius diximus, habebunt.

C. Servabunt omnes silentium in loco inclusionis; ita ut unus cum alio non colloquatur in iis, quae ad electionem pertinent, nisi quid esset, quod necessarium videretur, et id quidem coram omnibus dicendum esset, donec Generalis sit electus.

D. Antequam ingrediantur in locum electioni destinatum, in spatio quatuor illorum dierum congregati omnes, qui

in loco Congregationis Professi invenerint, d] 10] Secretarium et Assistentem eligent: ac quilibet, quem nominet, scriptum dabit: et publice Vicarius cum duobus 11] ex Professis antiquioribus videbit, quis plura habeat suffragia; et ubi paritas esset, tres 12] ipsi suffragia sua ferent; et qui duo habuerint ex eis, Secretarius et Assistens erunt.

E. Absolvit ab omnibus censuris, quas non incurrissent propter defectus ad hanc electionem pertinentes.

F. Formula iuramenti haec esse poterit: "Testem invoco cum omni reverentia IESUM Christum, qui Sapientia est aeterna, quod 13] ego N. illum eligo et nomino in Praepositum Generalem Societatis IESU, quem sentio ad hoc onus ferendum aptissimum." Itaque duo iurat: unum, quod suum nomen ponit, ut personae eligentis; alterum, quod ponit nomen illius, quem magis idoneum iudicat, ut personae electae: et tunc suffragium suum scriptum dabit. Et hanc iuramenti formulam quisque scriptam habeat exterius in eadem charta sui suffragii, et eam legat alta voce, cum suffragium dat tribus designatis. Locus autem, ubi quisque seorsum et coram omnibus suum dat suffragium, mensa erit in medio constituta, ubi Vicarius est cum e] suis Assistentibus.

G. Incipiente Vicario f] cum Assistentibus, vel, si aliquis eorum fuerit electus, duobus reliquis; et sequentur caeteri.

H. Modus eligendi hos electores erit, ut scribat unusquisque, quos sentiat eligendos; et qui plura habuerint suffragia, sint electores: et cum quisque scripserit huiusmodi electorum nomina, iurabunt omnes in hanc formam: "Testem invoco IESUM Christum, qui Sapientia est aeterna, quod ego N. illum eligo

d] *Inf. F. G.*
P. 9 c. 5 n. 4.
10] C. 1 d. 14
ante elect.

11] C. 10 d. 7.

12] C. 11 d. 11
n. 1.

13] C. 1 d. 70.

e] *Sup. D.*

f] *Sup. D.*

C. 4 d. 49.
7 d. 65.

Sup. c. 3, A.
5 c. 1, A.

Sup. c. 3, A.

Sup. c. 3, A.
C. 2 d. 2.
C. 4 d. 35.
7. 22 d. 41.

*et nomino in Praepositum Generalem assensu, vel qui electus fuerit in Prae-
Societatis Iesu, quem electores ad id positum Generalem, decernere censuras,
constituti elegerint et nominaverint.* „ *quae convenire in Domino videbuntur.*

I. *Poterit Vicarius cum plurium*

CAPUT VII.

DE MODO IN DELIBERATIONIBUS TENENDO, QUANDO IN CONGRÉGATIONE GENERALI,
NON DE ELECTIONE PRAEPOSITI, SED ALIIS DE REBUS AGITUR.

1. **C**UM in Congregatione, non de electione Praepositi, sed aliis de rebus gravibus et ad statum Societatis pertinentibus agitur, inclusio necessaria non erit: licet sit curandum, ut, quam expeditissime fieri poterit, quae tractanda sunt absolvantur. Sed, quia ex prima et summa Sapientia descendat oportet lux ea, qua diiudicari possit, quid statuere conveniat; in *a)* primis, Missarum sacrificia offerentur, fietque oratio in loco Congregationis et aliis partibus Societatis, per totum illud tempus, quo congregantur et quo tractantur res in eo Conventu definiendae, ad gratiam impetrandam, ut omnia ad maiorem Dei gloriam constituentur.

2. Deinde semel aut saepius omnibus congregatis, * Praepositus Generalis, deinde Provinciales, Rectores *1)* alique ad Congregationem vocati, quae eis tractanda videbuntur, rationesque eorum, quae sentiunt (postquam diligenter omnia consideraverint ac Deo et Domino nostro commendaverint) coram omnibus breviter proponunt. Et postquam proposuerint, summam * scriptam in medio relinquent, ut, si qui velint, eam legant; et quod ea de re sentiunt, in sequenti congregatione dicant.

3. Rebus agitatis hinc inde in una vel pluribus congregationibus, si nihil manifeste in alteram partem constitui videretur; communi omnium vel fere *2)* omnium assensu, quatuor qui definiant ex iis, qui intersunt Conventui et in eo ius habent suffragii, plurium sententiis, quibus alii se stare velle compromittant; eligantur: qui, quoties opus fuerit, cum Praeposito Generali congregati, omnia ea, de quibus agitur, decident. Quod si omnes eiusdem sententiae non fuerint, quo verget maior pars id praeferendum et a tota Congregatione, ut de manu Domini, admittendum erit.

4. Si Praepositus Generalis ea corporis valetudine non esset, ut posset rebus omnibus tractandis interesse, posset alium suo loco substituere; et sic sigillatim, omnibus rebus constitutis, prout maiori parti visum fuerit, quod decretum est, scribetur, et in plena Congregatione legetur: et si etiam tunc alicui visum fuerit, quid ea in re sentiat dicere, ei licebit; sed omnia tandem arbitrio Praepositi cum Definitoribus relinquentur.

5. Consideratis denuo illis, quae discussa sunt, et modo iam dicto rursus constitutis, Secretarius in libro

a) Sup. c. 5
n. 3, 4.

1) C. 2 d. 20.
C. 3 d. 1.
C. 4 d. 64.

2) C. 1 d. 6, 46.
C. 4 d. 42.

* A

* B

* C ad id destinato * ea postmodum promulganda scribet.

DECLARATIONES IN CAPUT VII.

A. Qui veniunt Provincialium loco, eis absentibus, eodem ordine loquentur. Hoc tamen observabitur, ut 3] antiquissimus ex Professis cuiusvis Provinciae, qui Provincialis sit vel loco Provincialis veniat, dicat primus; et eum sequentur reliqui omnes eiusdem Provinciae, iuxta antiquitatem Professionis, vel votorum, quae Coadiutores spirituales emittunt. Postea inter reliquos Provinciales, qui fuerit antiquior, et cum eo reliqui ex eadem Provincia. Post huiusmodi sequentur, si alii fuerint, qui sub nullo Provinciali sint, vel extra ordinem sint vocati, qui etiam ordine antiquitatis dicent.

B. Suum scriptum super mensa, quae in medio erit, ponendo. Curabit autem Secretarius, ut, si opus fuerit,

plura exempla exscribantur, vel quisque secum ferat, quibus rationes, quae ipsos movent, contineantur, ut videri possint ab iis, qui sententiam de rebus eisdem dicturi sunt.

C. Promulgatio fiet coram tota Domo, ac postea per Domos et Collegia reliqua; quod de ordinationibus statutis dictum intelligatur, quae, ut ubique observentur, constituta sunt. Quod enim ad Collegium, vel Domum, vel personam unam tantum pertineret, non est quod aliis in locis promulgetur, quamvis res secretae non essent: sed si essent secretae, multo magis evulgatio sub gravibus censuris arbitrio Praepositi Generalis est prohibenda.

Ordinationes 4] in Congregatione constitutae in suo vigore permaneant, si in alia Congregatione generali non revocarentur, quamvis Praepositus Generalis, sub quo factae sunt, e vivis excessisset.

4] C. 1 d. 115.

1 d. 45, 106.
2. 7 d. 73.

C. 1 d. 49.

N O N A P A R S. ^{1]}

DE IIS, QUAE AD CAPUT SOCIETATIS ET GUBERNATIONEM
AB EO DESCENDENTEM PERTINENT.

CAPUT I.

QUOD PRAEPOSITUM GENERALEM, ET QUIDEM PERPETUUM, DUM VIXERIT,
ESSE OPORTEAT.

1. **U**t in omnibus Rebuspublicis vel Congregationibus bene constitutis, praeter eos, qui ad fines particulares in eis tendunt, necesse est esse aliquem vel etiam plures, qui boni universalis curam habeant, et, ut ad proprium finem, ad id tendant; sic etiam in hac Societate, praeter

eos, qui particularibus Domibus, Collegiis, et Provinciis etiam, in quibus huiusmodi sunt Domus vel Collegia, praesunt; necesse est a] esse aliquem, qui universae Societatis curam habeat, qui hunc sibi finem constituat, ut bene gubernetur, conservetur et augeatur totum Societatis corpus; et hic est Praepositus Generalis: qui, cum duobus modis eligi posset, scilicet ut ad tempus aliquod definitum, vel ut, quandiu vivet, Societati praesit; * propterea quod experientia, et in gubernando exercitatio, et hominum particularium notitia, * et erga eosdem auctoritas confert magnopere, ut bene hoc munus obeat; 2] ad vitam, et non ad tempus aliquod praescriptum, erit eligendus. b] Accedit autem ad caetera hoc commodi ex eo, ut Societas, in rebus magni momenti ad DEI gloriam satis fere semper occupata, * universalibus his Conventibus minus laboris et distractionis patiatur.

DECLARATIONES IN CAPUT I.

A. *Praeter rationes, quae in hac Constitutione attinguntur, ut Generalis ad vitam constituatur, sunt et aliae. a] Una est, quod longius recedet omnis cogitatio*

et occasio ambitionis, quae huiusmodi officiorum pestis est, quam si certis temporibus esset eligendus.

Altera, quod facilius est unum idoneum, quam plures, ad hoc munus inveniri.

Tertia est, exemplum quod sumitur ex communi ratione gubernationum magni momenti, quae ad vitam esse solent, tam in ecclesiasticis, Summi Pontificis et Episcoporum, quam in saecularibus, Principum ac Dominorum. De remedio autem, quo evitentur aliqua incommoda, quae sequi possent ex huiusmodi officio, si ad vitam teneatur, inferius capite quarto agetur.

B. *Maior erit Praepositi auctoritas, si mutari non poterit, quam si ad unum vel plures annos eligeretur; cum externis, quia magis omnibus notus erit; et cum iis, qui de Societate sunt, propter rationem eandem. Et contra, scire quod eo officio aliquando sit perfuncturus, et aequalis vel inferior aliis futurus, esse etiam in eo parum exercitatum, auctoritatem potest imminuere.*

C. *Constat rarius congregandam universam Societatem, si Praepositus ad vitam eligitur: quandoquidem quae fiunt Congregationes, maiori ex parte ad eius electionem, et raro in aliis occasionibus fiunt.*

CAPUT II.

QUALIS ESSE DEBEAT PRAEPOSITUS

GENERALIS.

* A 1. **I** NTER * dotes varias, quibus ornari Praepositum Generalem optandum est, omnium prima haec erit; a] ut cum Deo ac Domino nostro quam maxime coniunctus et familia-

ris, tam in oratione, quam in omnibus suis actionibus sit; ut eo uberius ab ipso, ut boni totius fonte, universo corpori Societatis abundantem donorum ac gratiarum eius participatio-

a] Inf. c. 6 n. 1.

* A

* B

2] C. 1 d. 47.

b] P. 8 c. 2 n. 1.
c. 4 n. 2.

* C

a] P. 10 n. 6.

a] Inf. c. 6, A.
P. 10 n. 2.

nem, ac multum valoris et efficaciae omnibus illis rationibus, quibus ad animarum auxilium utetur, impetret.

Inf. c. 6, A.
P. 8 c. 1, G.

2. Secunda, *b]* ut vir sit, cuius in omni virtutum genere exemplum reliquos de Societate iuvet; ac praecipue in eo splendor charitatis erga omnes proximos, et in primis erga Societatem, ac verae humilitatis, quae Deo et hominibus amabilem eum redant, sit conspicuus.

3. Liber etiam ab omnibus inordinatis affectionibus per gratiam Dei edomitis et mortificatis sit oportet, ne interius iudicium rationis perturbent; et ut exterius tam sit compositus, et in loquendo praesertim, tam circumspectus, ut in eo nihil, ne verbum quidem, notari possit, quod non ad aedificationem, sive eorum qui de Societate sunt, quibus speculi et exemplaris loco esse debet, sive externorum, faciat.

4. Nihilominus eo modo didicerit rectitudinem ac severitatem necessariam cum benignitate et mansuetudine miscere, ut nec se flecti sinat ab eo, quod Deo ac Domino nostro gratius fore iudicaverit; et tamen filiis suis, ut convenit, compati noverit, eo modo se gerendo, *c]* ut etiam qui reprehenduntur vel corriguntur, quamvis secundum inferiorem hominem quod agitur displiceat, agnoscant nihilominus, quod recte in Domino et cum charitate ille suum officium faciat.

Inf. c. 3 n. 11.
P. 3 c. 1 n. 15, N.

5. Animi etiam magnitudo ac fortitudo est ei pernecessaria ad infirmitatem multorum ferendam et res magnas in divino servitio aggrediendas, in eisque constanter, quando id convenit, perseverandum; non propter contradictiones, licet a magnis et potentibus excitatas, animum de-

spondendo, nec ab eo, quod ratio et divinum obsequium postulat, ullis eorum precibus aut minis separari se sinendo; ut omnibus demum casibus, qui incidere possunt, sit superior, nec prosperis efferri, nec adversis deiici animo sese permittat; paratissimus, cum opus esset, ad mortem pro Societatis bono in obsequium Iesu Christi Dei ac Domini nostri subeundam.

6. Tertia est, ut praeclaro intellectus ac iudicii dono polleat; ut nec in rebus ad speculationem nec ad praxim pertinentibus, quae occurrerint, hoc talento sit destitutus. Et, quamvis doctrina valde ei necessaria sit, qui tam multis viris eruditis est praefuturus; *d]* magis tamen est necessaria prudentia et in rebus spiritualibus et internis exercitatio ad varios spiritus discernendos, ad consilium ac remedium tam multis, qui necessitatibus spiritualibus laborabunt, adhibendum.

d] P. 10 n. 2.

Discretionis *e]* etiam donum in rebus externis, ac modo res tam varias tractandi, *f]* et cum tam diversis hominum generibus in ipsa Societate et extra illam agendi, summopere erit ei necessarium.

e] P. 7 c. 2, F.

f] P. 4 c. 8 n. 8.

7. Quarta et in primis necessaria ad res conficiendas, est vigilantia et sollicitudo ad eas incipiendas, et strenuitas ad easdem ad finem et perfectionem suam perducendas; ut nec incuria nec remissione animi inchoatae et imperfectae relinquantur.

8. Quinta ad corpus pertinet; in quo, quod ad sanitatem, speciem externam* et aetatem attinet, habenda est ratio, hinc quidem decentiae et auctoritatis, inde vero virium corporis, quas eius munus exigit; ut in eo fungi officio suo ad Dei ac Domini nostri gloriam possit.

* B

* C

g] P. 1 c. 2 n. 13.

h] P. 8 c. 1, G.

i] Inf. c. 6
n. 7 etc.
P. 8 c. 2 n. 1.

9. Sexta g] * circa res externas est; inter quas, quae magis ad aedificationem et DEI obsequium in eo officio conferunt, praeferrī debent. h] Huiusmodi esse solent existimatio ac bona fama; et demum quae ex caeteris ad auctoritatem cum externis et cum iis, qui de Societate sunt, adiuvant.

10. Denique ex eorum numero esse debet Praepositus Generalis, qui in omni virtutum ornatu clarissimi, et de Societate optime meriti, et diu in eadem tales esse perspecti sunt. Et si aliquae ex dotibus superius dictis deessent, certe non desit eximia probitas, et amor erga Societatem, ac iudicium bonum, quod etiam idonea doctrina comitetur. In reliquis enim per eos, i] qui ad eius auxilium destinandi sunt, de quibus inferius dicitur, cum auxilio et favore divino multa suppleri poterunt.

DECLARATIONES IN CAPUT II.

A. *Ad has sex partes, ut primarias, reliqua reducuntur; quandoquidem in eis Praepositi perfectio consistit erga DEUM, quodque eius affectum, intellectum et executionem perficit, quodque ex bonis corporis et externis iuvare poterit, et iuxta ordinem positum, momentum earum aestimandum est.*

B. *Et sic videtur aetas valde senilis non convenire, quae ad labores et curas huius officii idonea esse non solet; nec valde iuvenilis, quam nec auctoritas nec experientia, quae convenit, comitari solet.*

C. *Externa censentur; nobilitas, divitiae, quas in saeculo habuit, honor et similia. Et horum, caeteris paribus, aliqua ratio est habenda: alia tamen maioris momenti sunt, quae, quamvis haec desint, ad electionem possint sufficere.*

CAPUT III.

DE AUCTORITATE PRAEPOSITI GENERALIS ERGA SOCIETATEM, AC DE OFFICIO EIUS.

a] P. 4 c. 10 n. 2.
P. 8 c. 1 n. 6.
P. 10 n. 8.

b] P. 1 c. 1 n. 1.

* A

c] P. 5 c. 1
n. 2, B.
c. 2 n. 4, 5.

1. **U**T a] bene gubernetur Societas expedire valde videtur, ut Praepositus Generalis omnem habeat auctoritatem in Societatem ad aedificationem. Quae potestas, unde Praepositi officium cognoscitur, haec erit. b] Primum, Praepositus Generalis per se et per alios admittere in Domibus vel Collegiis vel ubicumque libeat poterit eos, qui ad Institutum Societatis ei idonei videbuntur; sive ad probationem, * sive c] ad professionem, sive in Coadiutores formatos, vel Scholasticos approbatos admitten-

dos censeat. d] * Poterit etiam eosdem dimittere et a Societate remove-

2. Eiusdem erit, quos mittendos iudicaverit et quocumque volet, ad studia litterarum mittere. e] Poterit et eosdem revocare ante vel post absoluta studia, ac f] transferre ab uno in alium locum, prout ad ipsorum particulare et ad universale bonum Societatis magis convenire in Domino existimabit.

3. Totam g] habebit superintendendam et gubernationem Collegiorum, quod ad Scholasticos, et Praece-

* B

d] P. 2 c. 1 n. 2.

e] P. 4 c. 9 n. 2.

f] C. 2 d. 12.

g] P. 4 c. 2 n. 5.
c. 10 n. 1.

ptores, et Officiales attinet: inter quos primas tenent Rectores; *g*] quos constituere ac remove poterit, eamque facultatem eisdem communicare, quam senserit in Domino convenire: et *h*] per huiusmodi Rectores administrationem Collegiorum exercebit in iis, quae ad aedificia et temporalia ipsorum bona, in Scholasticorum usum comparata, pertinent, ut in literis apostolicis continetur.

* C

4. Curabit *i*] etiam, * ut illi rationem *2*] officii sui eo modo, qui convenire maxime videbitur, reddant. Et quod de Collegiis dicitur, de Universitatibus Societatis, eius curae commissis, dictum intelligatur. Res enim earum, quae ad vitae ac doctrinae institutionem pertinent, administrare, Praepositi Generalis munus erit; quod per ministros, a se iuxta Constitutiones constitutos, exercebit, etc.

5. Est item penes Praepositum Generalem omnis facultas agendi *3*] quovis contractus emptionum aut venditionum quorumlibet bonorum temporalium mobilium, tam Domorum quam Collegiorum Societatis: et imponendi ac redimendi quoslibet census super bonis stabilibus ipsorum Collegiorum in eorundem utilitatem ac bonum, cum facultate sese onere liberandi, restituta pecunia, quae data fuerit. Alienare *k*] autem, aut omnino dissolvere Collegia vel Domos iam erectas Societatis, sine generali eius Congregatione, Praepositus Generalis non poterit.

6. De iis vero, quae *4*] Societati ita relinquuntur, ut ipsa pro suo arbitratu ea disponat (sive bona stabilia illa sint, ut Domus aliqua vel praedium non alicui certo Collegio ab eo, qui relinquit, determinate applicatum vel annexum; sive mobilia,

cuiusmodi sunt pecunia, triticum et quaevis alia mobilia) idem Generalis disponere poterit, aut vendendo, aut retinendo, aut huic vel illi loco id, quod ei videbitur, applicando, prout ad maiorem Dei gloriam senserit expedire.

7. Et Praepositi Provinciales, aut locales, et Rectores, et alii eius *5*] Commissarii eam partem huius facultatis habebunt, quam ipsis Generalis communicaverit. Neque vero Collegiales ad huiusmodi actus collegialiter erunt congregandi.

8. Sicut ad Generalem pertinet curare, ut *l*] Societatis Constitutiones ubique observentur; * ita ad eundem pertinebit in iis, quae accidunt, ubi dispensatione opus est, habita ratione personarum, locorum, temporum et aliarum circumstantiarum, dispensare: quod munus ea cum prudentia, quam lux *6*] aeterna communicaverit, *m*] finem earundem Constitutionum intuendo, qui alius non est, quam maius Dei obsequium et eorum bonum, qui hoc vivendi institutum sequuntur, praestabit. Idque, * tam de experimentis eorum, qui in probationibus versantur, quam de aliis rebus, in quibus eam fuisse mentem eorum, qui Constitutiones condiderunt, ad gloriam Dei ac Domini nostri iudicabitur, dictum sit.

9. Idem *n*] Generalis in missionibus omnem habebit potestatem; eis tamen nulla ratione repugnando, quae a Sede Apostolica, ut in *o*] septima parte dicitur, proficiscuntur. Mittere ergo poterit omnes sibi subditos, sive professionem emisierint, sive non emisierint, quos mittendos iudicaverit, * ad quaslibet mundi partes, ad quodvis tempus, vel definitum vel indefinitum, prout ei videbitur, ad quam-

5] C. 1 d. 91.
C. 2 d. 10, 11.

l] Inf. c. 6, A.
P. 4 c. 10 n. 5.
P. 6 c. 1 n. 1.
c. 5.
P. 10 n. 13.
* D

6] C. 4 d. 19.

m] Prooem.
Declarat.

* E

n] P. 7 c. 2 n. 1,
A, B, C.

o] P. 7 c. 1.

* F

Inf. n. 14, 15.
P. 4 c. 2 n. 5.
c. 10 n. 3.

h] P. 4 c. 2
n. 5, C.

i] Inf. n. 15.
P. 4 c. 2 n. 5.
c. 10 n. 3.
2] C. 5
n. 33, 64 n. 2.
8 d. 60 n. 4.

C. 1 d. 77, 100.

k] Inf. n. 17, 18.
P. 4 c. 2 n. 3.
c. 10 n. 2.
c. 11 n. 2.
P. 8 c. 2 n. 2.

4] C. 2 d. 23.

vis actionem ex iis, quibus uti ad proximorum auxilium Societas solet, exercendam. * Poterit etiam missos revocare; et in omnibus denique, ut ad maiorem Dei gloriam fore senserit, procedere. * Idem, cum talenta hominibus Societatis nostrae donata cognoscat, officia Praedicatorum, Lectorum et Confessariorum distribuet. De aliis officiis tantumdem intelligatur: et quemlibet eo in munere, quod convenientius ad divinum obsequium et salutem animarum obiturus in Domino videbitur, constituet.

10. Eius *p]* erit uti facultatibus a Sede Apostolica Societati concessis; et eam partem illarum unicuique inferiorum communicare, quam in ipso bene collocatam ad finem divini obsequii nobis praefixum existimaverit. Eiusdem erit revocare eas vel contrahere, ad eamdem regulam divini beneplaciti omnia exigendo.

11. Eiusdem *q]* Generalis erit correctionibus uti, ac *7]* poenitentias, quae ad satisfactionem quorumcumque defectuum convenire videbuntur, habita ratione personarum et aliarum circumstantiarum, iniungere; quarum consideratio eius charitati cum prudentia coniunctae, qua ad Dei gloriam utetur, committitur.

12. Eiusdem *r]* erit convocare Societatem ad generalem Congregationem (quando aliis de rebus, quam de electione Praepositi est agendum) et statuere, ut provincialis etiam Congregatio convocetur, cum expedire iudicaverit, et dirigere eos, qui convenerint, ac suo tempore, iis absolutis, quae tractanda erant, dimittere.

13. Sine *s]* eius facultate et approbatione nullus possit dignitatem ullam extra Societatem admittere: nec ille facultatem huiusmodi dabit, nec

id approbabit, si Sedis Apostolicae obedientia ipsum non compelleret.

14. Constituat *t]* idem, ut dictum est, *8]* per seipsum Rectores Collegiorum et Universitatum, ac Praepositos locales Domorum, quos aptiores fore iudicaverit: * *u]* Provinciales *9]* itidem Praepositos ad triennium, ut plurimum (quamvis et contrahi et prorogari etiam id spatium *10]* temporis possit, quando ad maiorem Dei ac Domini nostri gloriam id fore videbitur). *x]* Quibus etiam eam potestatem communicabit, quam duxerit communicandam.

15. Poterit etiam eam revocare, restringere et etiam augere, *y]* et administrationis rationem ab eis exigere. *z]* Quod si *11]* Provinciali facultatem constituendi Praepositos locales et Rectores communicaverit, eiusdem Generalis erit eosdem confirmare vel remove.

16. Idem * officiales *12]* reliquos ad gubernationem Societatis necessarios, *a]* ut Procuratorem Generalem *b]* et Secretarium Societatis, constituet, eam illis facultatem, quam pro negotiorum ac personarum ratione convenire in Domino iudicabit, communicando.

17. Idem *c]* poterit, non exspectata generali Congregatione, *13]* Domos, Collegia, Universitates Societati oblatas accipere; et in fundatores, cum privilegiis in quarta parte dictis, eos, quos in Domino admittendos duxerit, admittere; et Lectores, Sacerdotes et alia quae occurrerint, providere. *d]* Erit tamen ei curandum, ut cum huiusmodi conditionibus admittat, ex quibus Societas commoditatem ad propositum sibi divini obsequii finem, et non detrimentum sentiat. *e]* Sed si experimento compertum esset gravius magis, quam iuvare Societatem,

* G

* H

p] P. 5 c. 1, A.
P. 8 c. 1 n. 6.

q] Sup. c. 2 n. 4.
Inf. c. 6 n. 2.
P. 3 c. 1 n. 15, B.
7] C. 1 d. 116.

r] P. 8 c. 2, C.
c. 4 n. 2.
c. 5 n. 1, 2.

s] P. 10 n. 6, A.

t] Sup. n. 3.
P. 4 c. 2 n. 5.
c. 10 n. 3.
c. 17 n. 1.
8] C. 2 d. 68.

* I

u] Inf. c. 5 n. 1.
9] C. 4 d. 56.
C. 9 d. 35.
C. 13 d. 12.
10] C. 1 d. 1.
C. 5 d. 23.
C. 6 d. 17.

x] Sup. n. 3.

y] Sup. n. 4.

z] Sup. n. 3.
P. 4 c. 2 n. 5.
c. 10 n. 3.
c. 17 n. 1.
11] C. 1 d. 1.

* K

12] C. 2 d. 86.
a] Inf. c. 6
n. 12.
P. 4 c. 2, E.
b] Inf. c. 6 n. 8.

c] P. 4
Proem. A.
c. 2 n. 1.
13] C. 3 d. 17, 41.

e] Sup. n. 5.
P. 4 c. 2
n. 2, 3, A.

nec Praepositus Generalis de remedio prospiceret; in prima generali Societatis Congregatione, utrum huiusmodi Domum, Collegium vel Universitatem relinqui, an teneri cum tali onere expediat, agi poterit.

18. Transferre *f]* vel dissolvere Domos vel Collegia iam erecta, aut in *g]* usum Societatis Professae reditus eorum convertere, Praepositus Generalis, ut in quarta parte dictum est, non poterit.

19. Cognoscat, *h]* quoad eius fieri poterit, conscientias eorum, qui sub eius obedientia sunt; ac praecipue Praepositorum Provincialium et aliorum, quibus munera maioris momenti committit.

20. Generatim loquendo, in rebus omnibus, quae ad propositum Societati finem, perfectionis et auxilii proximorum, ad gloriam Dei faciunt, *i]* omnibus praecipere in obedientiae virtute possit. Et quamvis aliis inferioribus Praepositis, vel Visitoribus vel Commissariis *14]* suam facultatem communicet: poterit tamen approbare vel rescindere quod illi fecerint, et in omnibus, quod videbitur, constituere; et semper ei obedientiam ac reverentiam, *k]* ut qui Christi vices gerit, praestari oportebit.

DECLARATIONES IN CAPUT III.

A. Cum unum vel plures ad professionem per alium admiserit, prius nominatim de iis certiore fieri, et de eorum dotibus ipsi satisfactum esse oportebit:

a] vel hoc munus admittendi pro suo arbitratu, iuxta id, quod in quinta parte dicitur, alicui, cui perinde ac sibi ipsi confidat, peculiariter committat.

B. Iuxta id, quod in secunda parte de dimittendi ratione dictum est.

C. Sive reddenda sit ratio eidem, sive Praeposito Provinciali, sive alii cuiuspiam, qui ad eam exigendam potestatem commissariam habeat.

D. Per seipsum exercere debet Generalis hanc potestatem; *b]* et per alios in casibus urgentioribus id etiam praestare poterit, ubi sine incommodo insigni expectari nequit: vel ubi peculiariter alicui, cui tamquam sibi ipsi fideret, praesertim in locis remotissimis, qualis est India, committeret. Et intelligendum est dispensare posse, ubi eam esse mentem Constitutionum, ut dictum est, consideratis circumstantiis particularibus et non aliter, in Domino iudicaret.

E. Penes *c]* Generalem erit, ut omnia experimenta et plura etiam quam illa sex, de quibus in Examine dicitur, fiant, vel unum aut plura eorum omittantur vel cum aliis permutentur, constituere, quando alicui non conveniret, quod generatim convenit: cuiusmodi esset hospitale, vel peregrinatio, vel lectio, vel aliqua ex aliis probationibus.

F. Ut *d]* inter fideles, in Indiis, et inter infideles, ubi sunt aliqui incolae christiani, et etiamsi nulli sint, in quibusdam casibus vel necessitatibus urgentioribus; id tamen, magna consideratione praecedente, fieri debet.

G. Non *e]* solum missos per praecedentem Praepositum vel per seipsum, sed etiam per Summum Pontificem, nullo tempore definito, potest revocare, ut in litteris apostolicis gratiarum, anno quadragesimo nono per Paulum III, nostrum sanctum Patrem, nobis concessarum, continetur.

H. Hoc, sicut alia multa dicta et dicenda, poterit exsequi Generalis per suos ministros, sive Praepositi locales illi fuerint, sive non.

I. Cum iis, qui bene suum officium faciunt et ei possunt satisfacere, in

b] P. 4 c. 10, B.

c] Exa. c. n. 9, 16.

d] P. 7 c. 1 n. 1, B. c. 2, H.

e] P. 7 c. 1 n. 6. c. 2, H.

triennii definito spatio nihil deperit; quandoquidem hoc tempus et contrahi et prorogari poterit: cum iis, qui se parum idoneos ostenderent, id commodi accedit, ut sine nota, cursu triennii peracto, removeri possint; nisi ante id tempus, ratione universalis boni, Generali removendi viderentur.

K. Quamquam poterit ad has electiones et res alias graves et dubias rogare sententias aliorum, quos iudicaverit in Domino bene sensuros; constituere tandem in eius erit potestate.

CAPUT IV.

DE AUCTORITATE VEL PROVIDENTIA, QUAM SOCIETAS HABERE DEBET

ERGA PRAEPOSITUM GENERALEM.

* A

1. **F**ACULTAS * vel providentia Societatis erga Praepositum, habita semper ratione boni universalis ac maioris aedificationis, sex in rebus, quae ad Dei gloriam iuvare possunt, consistit.

a] Inf. c. 5 n. 2.

2. Prima a] ad res externas pertinet, vestitus, victus et expensarum quarumlibet ad personam Praepositi spectantium: quae omnia vel augere vel imminuere poterit Societas, prout Praepositum ipsum ac se decere et Deo gratius fore iudicabit. Et huic Societatis ordinationi Praepositum acquiescere oportebit.

b] Inf. c. 5 n. 2.

3. Secunda b] ad corporis curam pertinet, ne in laboribus vel rigore nimio mensuram excedat. Qua etiam in re ad moderationem se reduci sinet Superior, et Societatis arbitrio acquiescet.

c] Inf. c. 5 n. 2.

4. Tertia c] ad animam eius spectat; cum etiam viris perfectis aliquando huiusmodi cura, vel circa personam, vel circa officium sit necessaria. Habeat ergo Societas cum Praeposito Generali, et idem cum inferioribus fieri posset, aliquem, qui,

accedens ad Deum in oratione, postquam divinam bonitatem consuluerit et aequum esse id iudicaverit, cum modestia debita ac humilitate, quid sentiat in ipso Praeposito requiri ad maius obsequium et gloriam Dei, 1] admonere teneatur; sive ille sit eius Confessarius, sive alius quispiam 2] per Societatem designatus, qui ad hoc negotium aptus videatur.

5. Quarta d] est, quod * si quis urgeret, licet eum non obligando sub poena peccati, ut dignitatem aliquam admitteret, in qua Praepositi officium necessario relinquendum esset, non posset sine consensu Societatis eam admittere. Societas autem, semper intuendo quae ad maius Dei obsequium et gloriam pertinent, si obedientia Sedis Apostolicae non compulerit, assensum numquam praestabit.

6. Quinta e] locum habet, si accideret, ut valde negligens vel remissus esset in rebus magni momenti ad Praepositi officium pertinentibus, propter corporis gravem aegritudinem aut senium, spe emendationis ea in parte sublata, 3] unde multum

1] C. 2 d. 22, 35.

2] C. 3 d. 42.
C. 4 d. 15.

d] Inf. c. 5
n. 6, E.
P. 10 n. 6, A.
* B

e] Inf. c. 5
n. 6, D.

3] C. 1 d. 48.

detrimenti publicum bonum patere-
tur. Tunc enim Coadiutor vel Vica-
rius, qui Generalis officio fungatur,
est eligendus: sive ipsemet Praepo-
situs eum cum approbatione Praepo-
sitorum Provincialium sibi substituat;
sive 4] illi, cum approbatione duorum
Praepositorum localium vel Recto-
rum uniuscuiusque Provinciae, eum
per litteras pluribus suffragiis eligant
ad Societatis gubernationem; cum ea
facultate, quae Generali, vel ipsi So-
cietati, si ea eligeret, communicanda
videretur.

7. Sexta f] locum haberet in qui-
busdam casibus (quos speramus per
DEI bonitatem, aspirante ipsius gra-
tia, numquam eventuros), cuiusmodi
essent peccata mortalia in externum
actum prodeuntia, ac nominatim co-
pula carnalis; * vulnerare quemquam,
g] ex redditibus Collegiorum aliquid ad
propriis sumptus assumere, * vel
cuivis extra Societatem donare, vel
aliqua stabilia bona Domorum aut
Collegiorum alienare, vel pravam do-
ctrinam habere. Si quid ergo horum
accideret, potest ac debet Societas,
* h] si de re sufficientissime constaret,
eum officio privare; i] et, si opus est,
a Societate removere: in omnibus prae-
oculis habendo, quod ad maiorem DEI
gloriam et universale bonum Socie-
tatis fore iudicabitur.

DECLARATIONES IN CAPUT IV.

A. Et a] exercebit eam per Assi-
stentes, de quibus mox dicitur. a] Inf. c. 5 n. 2.

B. Urgere intelligendum est, si Prin-
ceps aliquis saecularis id curaret, et
ordinaret Summus Pontifex aliquam su-
mere dignitatem, non tamen ita abso-
lute imperando, ut ostendat se velle eum
ad tale officium admittendum obligare.
Nam in huiusmodi casibus, ubi cessat
obligatio, non debet nec potest sine pro-
batione Societatis eam admittere: nec
Societas approbabit, si Pontifex prae-
cepto, quod ad peccatum obliget, non
compelleret.

C. Ut cum aliquo armorum genere,
vel cultello, vel re quavis, cum qua in-
signis laesio inferri potest.

D. Id agitur peculiariter, ut non det
consanguineis vel eis, qui coniunctionem
aliquam saecularem cum ipso habent: et
non praecluditur ostium, ut fiat eleemo-
syna, vel detur, quod convenit, ei, cui
dari debere ad DEI gloriam Generalis
sentiret.

E. Quoniam qui curam aliorum,
praecipue tam universalem habent, iniu-
ste calumniam a multis pati varias ob
causas possunt; diligenter animadver-
tere oportet, ut probationes dictorum
defectuum sint, quam fieri possit, effi-
cacissimae, morali modo loquendo.

CAPUT V.

DE MODO QUO PROCEDERE DEBET SOCIETAS IN IIS,

QUAE AD PRAEPOSITUM GENERALEM PERTINENT.

1. **I**N primis Praepositi Provinciales, *a]* quos Generalis ipse per se constituit, in conspectu DEI considerare et efficere, quod universali bono Societatis debent in praedictis ad Praepositum Generalem pertinentibus, prout in Domino senserint, teneantur.

a] *Sup. c. 3 n. 14.*

2. In *b]* iis, quae ad sumptus et curam corporis eius et res alias minus graves pertinent, Congregatione opus non est; sed * ut *c]* Societas viros quatuor ei Assistentes, qui discretionem ac zelo communis boni Societatis polleant, constituat: qui *d]* quidem, apud Praepositum manentes, in conspectu Creatoris ac Domini sui dicere *1]* ac efficere, *e]* quidquid circa tria prima in praecedenti capite dicta ad maiorem DEI gloriam fore senserint, teneantur.

b] *Sup. c. 4 n. 2.*

* A

c] *Sup. c. 4, A.*
*Inf. c. 6**n. 10, 11.**P. 8 c. 1, G.**d]* *Inf. c. 6 n. 10.**1]* *C. 1 d. 82.**C. 2 d. 74.**e]* *Sup. c. 4**n. 2, 3, 4.*

3. Electio vero quatuor huiusmodi Assistentium *2]* eorum erit, qui Praepositum eligent, quando ad id congregantur. Quod si vel mortem obiret, vel a Praeposito Generali diutius abesse propter causas graves aliquem ipsorum oporteret, *3]* non repugnantibus Provincialibus Societatis, Praepositus Generalis alium substituere, qui, cum *4]* approbatione omnium vel maioris partis eorum, manebit in demortui vel absentis loco.

2] *C. 5 d. 73.**C. 6 d. 4.**3]* *C. 4 d. 24, 25.**C. 8 d. 19.**4]* *C. 1 d. 84.**C. 4 d. 25.**C. 6 d. 27 n. 2.*

4. Tertio, *f]* si accideret aliquod ex peccatis (avertat id DEUS), quae sufficiunt ad Praepositum officio suo

f] *Sup. c. 4 n. 7.*

privandum; simul atque res *g]* per testimonia sufficientia vel ipsius affirmationem constaret, iuramento obstringantur quatuor Assistentes ad id Societati denuntiandum, et, cum omnium vel certe trium subscriptionibus, Congregationem, * id est Praepositos Provinciales cum duobus aliis, quos singuli ex sua Provincia secum adducent, qui congregari tenebuntur, convocandam. Et si res divulgata et communiter manifesta esset, non expectata quatuor Assistentium convocatione, Provinciales, alii alios vocando, convenire deberent. Et ipso primo die, quo in locum huiusmodi Congregationis ingredientur, ubi aderunt quatuor illi qui convocarunt cum aliis congregatis, rem is aggrediatur, cui omnia notiora sunt, et accusatio dilucide explicetur: et, postquam auditus fuerit Praepositus, foras egredi debet; et antiquissimus ex Provincialibus *h]* simul cum Secretario et alio Assistente de tota re scrutinium faciat. Et primo quidem, an constet de peccato, quod obiicitur; deinde, an huiusmodi sit, ut propter id privari officio debeat; et idem suffragia promulget, quae, ut sufficiant, duas tertias partes excedent: et tunc statim de alio eligendo agatur; et si fieri potest, non prius inde egrediantur, quam Societas Generalem Praepositum habeat: et si eo die res transigi non poterit, in sequenti, vel quam expe-

g] *Sup. c. 4 n. 7.*

* B

h] *P. 8 c. 6. D.*

i] P. 8 c. 6.

ditissime fieri poterit, eo modo, quo in octava parte i] dictum est, transigatur.

* C

5. Si * defectus deprehensi non fuerint eiusmodi, ut privandus officio suo, sed tantum corrigendus videretur; quatuor eligantur, quibus cura iniungatur considerandi, quae correctio ei conveniat: et si non convenirent, paribus suffragiis existentibus, quintus adiungatur, vel tres alii; ut, quid in Domino conveniat, constituent.

* D

k] Sup. c. 4 n. 6.

6. Si * accideret k] Praepositum Generalem ad Societatis gubernationem esse inutilem, re partim coram eo et partim in eius absentia agitata, dispiciatur an eligi Vicarium absoluta cum potestate, quamvis sine nomine Praepositi Generalis, quandiu vixerit qui tunc erat, oporteat: et id, si pluribus quam dimidiaie parti suffragiorum visum fuerit, sic agendum erit. Si id necessarium fore non iudicarent, videndum erit, an, praeter ministros illos, quorum opera Generalis utebatur, Societas alios providere debeat: ut, sublevato magis eo et adiuto, non desideraretur, quod ad gubernationem Societatis conveniret. Et ea in re sequi oportebit, quod plus quam media pars eorum, qui congregati sunt, statuerit. l] Si ageretur de dignitate, quam ut plurimum pati non potest Praepositi officium, si non compulerit talis obedientia Summi Pontificis, quae ad peccatum obligare posset, res in consultationem ne adducatur: * sed id omnino tamquam certum tenendum est, nec debere nec posse consensum ad huiusmodi dignitatem admittendam praestari.

* E

l] Sup. c. 4
n. 5, B.
P. 10 n. 6, A.

DECLARATIONES IN CAPUT V.

A. *PROFESSI sint, si commode fieri poterit. Et si aliquando huiusmodi Assistentes, vel aliquis eorum, a Praeposito recederent, missi ad hanc vel illam partem ut cito redeant; necesse non erit alios in eorum locum subrogare. Si diu eos abesse oporteret, 5] alii subrogentur; Verum Praepositus Generalis sine gravi causa vel necessitate eos procul a se mittere non debet.*

5] C. 3 d. 12.

B. *Rem nihilominus secretam teneant, quantum fieri poterit, cum aliis, etiam eiusdem Societatis, donec veritas eluceat: ut, si certum esse, quod quatuor sibi persuaserant, non inveniretur, iniusta infamiae nota Praeposito non inuratur.*

C. *Cum defectus ad depositionem sufficientes non deprehenderentur, aliis de rebus agatur, propter quas convocata Societas videatur; et quod ad Praepositum attinet, dissimuletur: immo, quoad eius fieri poterit, nullo tempore divulgari debet. Et sic, cum convocantur, praemoneri, et post rem discussam serio iniungi consciis, et praesertim Provincialibus oportet, ne cui indicent. Et cum constitutum fuerit illum officio privare, tunc etiam cum Praeposito Generali secreto agendum est, ut ipsemet officio se abdicet; ut hoc promulgari, et peccatum ac officii propter peccatum privatio occultari possit.*

D. *Omnino esset inutilis, qui usu rationis careret, quique in morbum minime curabilem incidisset, tamque gravem, ut rebus sui officii vacare non posset, nec aliquando vacaturus speraretur. Si morbus talis non esset, ut de sanitate desperandum videretur, sine Congregatione generali Vicarius per eundem Praepositum posset constitui,*

ut ipsius officio, donec convalesceret, omnino fungeretur; et, recuperata sanitate, concessa ei prius facultas cessabit.

E. Hinc apparet, necessarium non esse ad hoc statuendum ad Congrega-

tionem venire, nisi obedientia Sedis Apostolicae intercederet, quae Praepositum vel Societatem, ut dictum est, ad peccatum obliget, nisi res ad effectum perducatur.

C A P U T V I.

DE HIS, QUAE IUVARE POTERUNT PRAEPOSITUM GENERALEM,

UT SUO OFFICIO BENE FUNGATUR.

1. **C**UM proprium Generalis officium non sit concionari, nec confessiones audire, nec alia huiusmodi (in quibus tamen ille, ut particularis persona, videbit quid praestare possit, cum ei per alias occupationes officii sui proprias licebit, et non aliter); * sed *a]* ita regere universum huius Societatis corpus, ut conservetur et, gratia divina aspirante, in bono suo statu et modo procedendi ad Dei et Domini nostri gloriam crescat; ad quem sibi propositum finem sua potestate uti debet;

2. Praeter dona illa perfectionis magnae spiritualis ac virtutum, de quibus secundo capite dictum est, bonis *b]* etiam ministris ad munera particularia obeunda opus habet. Quamvis enim per seipsum aliquando in illis versetur; habeat tamen necesse est Praepositos inferiores, quos viros selectos esse oportet, *c]* quibus multum potestatis conferre, et huiusmodi res particulares fere semper committere possit. *d]* Eius autem crebrior communicatio inter Praepositos inferiores cum Provincialibus erit; horum autem cum Rectoribus et Praepositis localibus, ut *e]* melius subordinatio conservetur. Aliquando tamen Gene-

ralis, vel ut pleniorum rerum omnium notitiam habeat, vel propter alia, quae saepius accidere solent, ipsemet cum Rectoribus, et Praepositis localibus, et particularibus etiam personis aget; *f]* eosdemque consilio, reprehensione et, si opus est, correctione iuvare studeat: quandoquidem eius est munus, defectus Praepositorum inferiorum supplere, ac cum divino favore et auxilio, quod in ipsis perfectum non est, ad perfectionem perducere.

3. Ad omnia etiam conferet, si Generalis litteras apostolicas et concessionem omnes, quae ad institutionem, facultates vel privilegia Societatis pertinent, et quoddam eorum compendium apud se habuerit: catalogum itidem unum omnium Domorum et Collegiorum Societatis cum suis redditibus; et *g]* alterum personarum omnium, quae in quavis Provincia versantur, non solum Professorum, et Coadiutorum, qui formati, ac Scholarium, qui approbati dicuntur; sed etiam illorum, qui in probationibus exercentur; ubi eorum nomina et qualitates scribantur: et hunc catalogum renovandum singulis annis, si convenire videbitur,

* A

a] Sup. c. 1.

b] P. 10 n. 8.

c] P. 2 c. 1 n. 2, B.
P. 4 c. 10 n. 1
P. 10 n. 8.

d] P. 8 c. 1 n. 4.

e] P. 2 c. 1 n. 2.
P. 8 c. 1 n. 4, E.
P. 10 n. 9.

f] Sup. c. 3 n. 11.

g] P. 8 c. 1, N.

curabit. Et demum omnia perspecta habeat, ut in omnibus rebus melius possit, quae ad gloriam divinam pertinent, providere.

4. Quod *h*] in universum in sexta parte, capite tertio, dicitur, eos, qui de Societate sunt, negotiis saecularibus, licet pia alioqui essent, implicari non debere; id Generali magis, quam reliquis omnibus, convenit: * ne in eis vel aliis etiam rebus, piis quidem, sed ad Societatem non pertinentibus, ita occupari se sinat, ut tempus ac vires ad ea, quae pertinent ad ipsius officium, *i*] quod quidem magis quam totum hominem requirit, eum destituant.

5. Sed * nec in executione ministeriorum particularium ad Societatem pertinentium, quae per alios effici possunt, magnopere occupari deberet: cuiusmodi esset peculiaris alicuius Domus cura, quod ad sustentationem temporalem et gubernationem eius attinet: quin potius, *k*] ut superius dicitur, suos quovis in loco, etiam ubi ipse residebit, officiales *l*] habeat; in quos si totam curam non reiecerit, sublevetur certe ab eis, et huiusmodi curae occupatione liberetur.

6. Sic *l*] etiam in quavis Provincia eos habeat Provinciales tam probatae fidei, ut qui intelligit, magna ex parte ex his et localibus bonam gubernationem Societatis pendere. Cum autem illi tales fuerint, laborem cum illis in rebus, quae id patiuntur, dividendo, et de omnibus gravioribus certiores se fieri curando, plus otii ac temporis sibi relictum, ut rebus universalibus vacet, quae solus ipse obire potest, intelliget: plus etiam lucis ad perspicendum, quid in illis facto opus sit, si

ipsius intellectus eam lucem, qua donatus est, ex parte non amiserit; ut eis accedit, qui plus aequo in rebus particularibus ac exiguis occupantur, unde opprimi et debilior reddi intellectus acies ad res universales perspiciendas solet.

7. Nec solum Praepositus Generalis ad res particulares, ut *m*] dictum est, ministris opus habet; * sed etiam ad universales et sui officii proprias, ut eis bene ac suaviter possit satisfacere. Habeat igitur necesse est, qui multa in memoriam reducendo, ad sollicitudinem curandi res tam multas officii sui; qui etiam consilio ad eas ordinandas; demum qui diligentia ac labore ad eas opere complendas adiuvet. Id enim compertum est, quod nec viri unius memoria tam multarum rerum recordationi satis sit; nec, si id praestaret, unius intellectus ad easdem bene considerandas et ordinandas satis esset; nec, quamvis et hoc posset, vires unius ad easdem exsequendas sufficerent.

8. Ad *n*] primum illud, de sollicitudine omnia curandi, aliquo Ministro ei opus est, qui ordinarie apud ipsum maneat; * 2] qui pro memoria et manibus illi sit ad omnia, quae scribenda et tractanda fuerint, ac breviter ad res omnes officii sui obeundas; qui induat Praepositi personam, et, praeter potestatem, totum officii eius pondus humeris suis impositum esse existimet.

9. Hic Praepositi Minister vir esse sollicitus, et discretionis, et, si fieri posset, doctrinae dono, et specie honesta, ac modo agendi verbo et literis cum omni hominum genere praeditus esse deberet; quique in primis esset vir, 3] cui confidenter quidvis committi posset; quique So-

h] P. 6 c. 3
n. 7, E.

* B

i] Inf. n. 7.

* C

k] Sup. n. 2.

1] C. 2 d. 49, 73.
C. 4 d. 28, 32.

l] P. 10 n. 8.

m] Sup. n. 2, 5, 6.

* D

n] Sup. c. 3 n. 16.

* E

2] C. 1 d. 89.

3] C. 4 d. 11, 27.
C. 9 d. 21.
C. 11 d. 13.

cietatem in Domino diligeret: quo utilius eius opera ac ministerio uti Praepositus Generalis ad gloriam divinam valeat.

10. Secundum auxilium, videlicet consilii ad res graves, quae se offerunt, ordinandas et constituendas, quam sit Generali Praeposito necessarium, ex earum multitudine et ex humani intellectus natura, qui tam multas in partes consideratione dividit nequit, vel certe ad id quod oportet in eis partibus dispiciendum ac providendum non sufficit, potest intelligi. *o*] Videtur ergo pernecessarium, ut aliqui sint apud Superiorem viri litteris et omnibus aliis Dei donis clari, qui ei assistant; et considerandi peculiari sollicitudine res universales Societatis a Generali commissas curam habeant; quam illis posset dividere, quo accuratius res omnes perspiciant: ut unus rerum Indicarum inspiciendarum, alter Hispaniae et Portugalliae, et alius Germaniae et Galliae, et alius Italiae et Siciliae curam haberet: et sic de aliis, quando Societas in plures partes spargeretur. Quisque autem ex eis peculiari oratione et suis in Sacrificiis recordatione Deo partem illam sibi specialiter commissam commendare debet, et considerare quid in ea magis, ad id consequendum quod sibi Societas proponit, iuvare posset. Conferendum etiam cum aliis esset, si quid ad rem facere magnopere videretur. Res autem inter se discussas Generali referre possent. * Iidem etiam attenderent iis rebus, quae vel a Praeposito vel etiam a Secretario Societatis proponerentur, ut magis inter ipsos discussae Superiori referantur. Et, in universum, in considerandis et tractandis rebus tam ad doctrinam, quam ad praxim

pertinentibus, quae altiore considerationem postulant, *4*] iuvare Praepositum ac sublevare debent. Praeter id autem, et quod rebus multis melius provideri per illos poterit, praedicationi, lectioni, confessionibus audiendis et aliis bonis ac piis operibus ad Dei gloriam et animarum auxilium vacare poterunt.

11. Numero autem huiusmodi Assistentes nunc quidem *5*] quatuor erunt; et quidem illi ipsi esse poterunt, *6*] de quibus *p*] superius dictum est. Quamvis autem res graviores cum eis tractandae sint, statuendi tamen facultas, postquam eos audierit, penes Praepositum Generalem erit.

12. In tertio auxilio, videlicet diligentiae ad exsequendum vel complendum quod ad res Societati necessarias fuerit constitutum, cuiusmodi essent negotia, quae ad Domos vel Collegia pertinent, expedire, tum etiam quae illorum sunt defendere, et generatim ad res omnes agendas, *q*] multum conferet, immo necessarium est, unius *7*] Procuratoris Generalis Societatis auxilium, qui quidem Romae resideat, ac prudentia, fidelitate et dexteritate cum hominibus agendi, et omnibus aliis dotibus polleat; non tamen Professus sit, * nec in Domibus Societatis Professae habitet; sed in alia, de qua dictum est in quarta parte, * qui suis etiam auxiliis ac ministris ad ea negotia, quae solus non potest conficere, necessariis sublevetur.

13. Cum ergo Praepositus huiusmodi habeat auxilia, tempus, quod quidem valetudo et vires corporis permittent, partim cum Deo, partim cum officialibus et ministris huiusmodi agendo, partim secum seorsum

4] C. 2 d. 74.
C. 4 d. 32.

5] C. 6 d. 1.
C. 18 d. 10.
C. 22 d. 11.

6] C. 1 d. 80.
p] *Sup.* c. 5 n. 2.

q] *Sup.* c. 3 n. 16.
P. 4 c. 2, E.
7] C. 3 d. 44.
C. 8 d. 48.
C. 17 d. 5.

* G

* H

o] *Sup.* c. 5 n. 2.
P. 8 c. 1, G.

* F

considerando ac cum auxilio et favore DEI ac Domini nostri, quod agendum est, statuendo, impendet.

14. * Praepositi r] etiam Provinciales, et Rectores Collegiorum, vel Praepositi particulares Domorum suis auxiliis pluribus et paucioribus, pro necessitate ac momento rerum ipsis commissarum, sublevari debent: ac praecipue ad consilium aliquos, cum quibus res graviores, quae occurrunt, communicent (quamvis, eis auditis, penes Superiores sit statuendi facultas), designatos habeant.

DECLARATIONES IN CAPUT VI.

A. Hoc a] praestabit, in primis, auctoritate, et exemplo vitae suae, et charitate ac dilectione Societatis in Christo Domino nostro, et oratione b] assidua ac desideriis plena, et Sacrificiis, quae gratiam conservationis et augmenti huiusmodi impetrent: et ex iis, quae praestare ipse potest, hoc maximi momenti apud eum esse debet, et in quo plurimum in Domino confidat. Est enim in primis efficax ad gratiam a divina Maiestate impetrandam, a qua, quod expetitur, procedit: idque potissimum faciet, cum necessitas occurrerit: c] tum etiam id faciet, sollicitudinem adhibendo ad Constitutionum observationem; d] iniungendo crebro sibi rationem reddi eorum, quae in Provinciis omnibus geruntur per Provinciales; scribendo eisdem, quod sentit de rebus ad se relatis; et curando, ut provideatur, ubi convenit, per se et ministros, de quibus agetur.

B. Hoc intelligendum est, quatenus declinari poterunt. Sed demum prudentia docebit, num per se aut alios de Societate debeat nonnumquam aliquorum piorum operum, quae ad Societatem non pertinent, curam suscipere; vel quod ma-

gni sint momenti in DEI obsequio, vel in gratiam eorum, qui id impetrare student.

C. Praescribere ordinem, qui tenendus est (si talis non esset, qualis conveniret) ubi residet, et etiam aliis in locis, Praepositi Generalis est: sed executio aliis, ut dicitur, demandabitur.

D. Quoniam qui cum tam multis hominibus, deque rebus tam variis et tanti momenti agere debet, si aliorum ministerio non iuvaretur, onus ferret intolerabile, quod ne magna quidem cum distractione animi, et sanitatis, ac longioris vitae dispendio bene posset sustinere: et sic videre est, eos omnes, quibus gubernationum alicuius momenti cura est commissa, quo illis satisfacere possint, multis ad id auxiliis sublevari. Unde et Generalis, ut bene, expedite, et suaviter suum officium faciat, eisdem indiget auxiliis.

E. Huius officium erit, ex omnibus litteris et informationibus summam in pauca redigere, et capita eorum, quae Superiori proponenda sunt, et quae postulant ut respondeatur vel aliquid agatur; et prout se extendet munus a Generali commissum, litteris poterit respondere; sive Generalis, sive ipse Secretarius de ipsius commissione, eas subscribat: et Generali eas, vel secundum eius voluntatem Assistantibus vel alicui eorum, aut etiam nulli ostendat; prout res ipsae, de quibus scribitur, et ratio personae Secretarii exigunt.

F. Etiam res scribendae maioris momenti, et instructiones eorum, qui huc et illuc mittuntur, cum his, antequam scriberentur, possent conferri: quodque eis videretur, posset Secretarius Superiori referre: et tantumdem in iis, quae ad doctrinam pertinent. Haec autem non solum sublevarent Generalem, sed etiam rebus illis, quae ab ipso constituerentur, maiorem auctoritatem afferrent.

* I

r] P. 4 c. 10 n. 7.
c. 17 n. 1.
P. 10 n. 8.

a] Sup. c. 2 n. 2.
P. 8 c. 1, G.

b] Sup. c. 2 n. 1.
P. 10 n. 2.

c] Sup. c. 3 n. 8.
P. 4 c. 10 n. 5.
P. 6 c. 1 n. 1.
c. 5.
P. 10 n. 13.
d] P. 8 c. 1
n. 9, L.
c. 2, B.

G. *Quamvis Procuratorum habitatio in Domibus Professae Societatis ordinarie esse non debeat, sed in alia ipsis assignata; nihilominus quando non tractant lites, vel quando necessitas aliqua urget, vel alioqui conveniret, et ad tempus, possent in Domibus habitare. Et hoc eorum iudicio relinquitur, qui in dictis Domibus Professae Societatis aliis prae-sunt, iuxta quod ordinatum vel commissum eis fuerit a Generali, vel de ipsius intentione eis constiterit.*

H. *Vel ut plures Procuratores consti-*

tuerentur; prout res, quae incidunt, et necessitas urgens diversarum ac variarum regionum postulare.

I. *Ex iis, quae dicta sunt de Generali, intelligi poterit, quod Provincialibus, et Localibus, et Rectoribus Collegiorum convenit, quod attinet ad DEI dona, quibus ornari debent, ad potestatem, officium, et auxilia, quae habere eos oportet; prout expresse dici poterit e] in Regulis, quae ad Praepositos huiusmodi particulares pertinent.*

e] *Prooem. declarat.*

DECIMA PARS.

DE MODO, QUO CONSERVARI ET AUGERI TOTUM CORPUS SOCIETATIS
IN SUO BONO STATU POSSIT.

1. **Q**UIA Societas, quae mediis humanis instituta non est, per ea nec conservari nec augeri potest, sed per gratiam omnipotentis DEI ac Domini nostri IESU CHRISTI; in eo solo spem constitui oportet, a] quod conservaturus sit et promoturus hoc opus, quod ad obsequium et laudem suam et auxilium animarum inchoare dignatus est. Et iuxta spem hanc, primum medium et maxime consentaneum, orationum et Sacrificiorum erit; quae hac cum intentione sancta offerri, et singulis hebdomadis, mensibus et annis in omnibus locis, ubi Societas residet, certa ordinatione institui debent.

2. Ad conservationem et incrementum non solum corporis, id est eorum, quae externa sunt, sed etiam spiritus Societatis, atque ad assecu-

tionem b] finis, quem sibi praefigit, auxilii animarum ad ultimum et supernaturalem suum finem consequendum media illa, quae cum DEO instrumentum coniungunt ac disponunt, ut a divina manu recte gubernetur, efficaciora sunt, quam quae illud disponunt erga homines. c] Huiusmodi est probitas et virtus, ac praecipue charitas, et pura intentio divini servitii, et d] familiaritas cum DEO in spiritualibus devotionis exercitiis, et zelus sincerus animarum ad gloriam eius, qui eas creavit ac redemit, quovis alio emolumento posthabito. Videtur e] itaque in universum curandum esse, ut omnes, qui se Societati addixerunt, in virtutum solidarum ac perfectarum et spiritualium studium rerum incumbant; ac in huiusmodi maius momentum, quam in doctrina vel

a] *Inf. n. 12.*
Prooem. Const.
n. 1.

b] *Exa. c. 1 n. 2.*
P. 1 c. 2 n. 8.
c. 3 n. 1.
P. 3 c. 1 n. 9.
P. 4 Prooem.
c. 12 n. 1.
P. 6 c. 3 n. 4.
P. 7 c. 1 n. 1.

c] *P. 8 c. 1 n. 8.*

d] *P. 9 c. 2 n. 1.*
c. 6, A.

e] *P. 3 c. 1 n. 10.*

aliis donis naturalibus et humanis constitutum esse ducant. Illa enim interiora sunt, ex quibus efficaciam ad exteriora permanere ad finem nobis propositum oportet.

3. Hoc iacto fundamento, media illa naturalia, quae Dei ac Domini nostri instrumentum in proximorum utilitatem disponunt, in universum ad conservationem et incrementum totius huius corporis conferent; si tamen et addiscantur et exerceantur sincere ad solum Dei obsequium; non ut illis fiducia nostra innitatur, sed potius ut divinae gratiae iuxta summae providentiae suae ordinem per haec cooperemur; qui ad gloriam suam tam dona naturalia, quae ipse ut Creator, quam supernaturalia, quae ut gratiae auctor donat, vult referri. Et ideo media humana, vel per industriam acquisita, ac praecipue doctrina exacta et solida, *f*] et modus eam proponendi populo in concionibus et lectionibus, *g*] et forma agendi cum hominibus eosdemque tractandi, diligenter curanda sunt.

4. Iuverit etiam magnopere, in suo bono statu ac disciplina Collegia conservare, et ad id eorum *h*] superintendentiam per illos exercere, quibus *i*] utilitatis temporalis nihil ex eis potest accedere. Talis est Societas Professa, *k*] quae in Collegiis eos instituendos curabit in perfectione vitae litterisque christiano dignis, qui talentum ad id sortiti esse videbuntur. Hi enim pro Seminario Societati Professae et eius Coadiutoribus erunt. Et si cum Collegiis Universitates etiam curae Societatis commissae fuerint; observato illo modo procedendi, *l*] de quo in quarta parte dictum est, ad finem eundem iuvabunt.

5. Quia *m*] paupertas, velut propu-

gnaculum est Religionibus, ut eas in statu suo et disciplina conservet, et a compluribus hostibus defendat, unde etiam Daemon enititur illud variis rationibus evertere; refert plurimum ad conservationem et augmentum totius huius corporis, procul admodum omnem avaritiae speciem ablegasse; nullos redditus, vel possessiones, *n*] vel stipendia pro verbi Dei praedicatione, aut lectione, aut Missis, aut administratione Sacramentorum, aut demum rebus quibuslibet spiritualibus, ut est in sexta parte dictum, admit- tendo, *o*] nec ad suam utilitatem redditus Collegiorum applicando.

6. Erit *p*] etiam summi momenti, ut perpetuo felix Societatis status conservetur, diligentissime ambitionem, malorum omnium in quavis Republica vel Congregatione matrem, submovere, ac aditum ad dignitatem vel praelationem ullam directe vel indirecte quaerendam in Societate praecludere. Quod ut fiat, omnes Professi 1] se nihil umquam ad eam obtinendam acturos, et quos 2] agere animadverterint delaturos, Deo ac Domino nostro voveant: *q*] et incapaces ac inhabiles ad praelationem quamvis habeantur ii, de quibus probari posset, quod eam ambiissent. Promittant *r*] etiam Deo ac Domino nostro, ad nullam etiam extra Societatem praelationem vel dignitatem obtinendam se quidquam acturos, nec ad sui electionem ad huiusmodi munus, quoad eius fieri poterit, consensum praestituros; si eius obedientia, qui sub poena peccati potest praecipere, eos non compulerit: sed unusquisque videat, qua ratione animarum saluti, iuxta nostrae professionis humilitatem et submissionem, inservire possit; et ne Societas his hominibus,

n] *Exa.* c. 1. n. 3.
c. 4. n. 27.
P. 4 c. 7 n. 3.
c. 15 n. 4.
c. 17, **F.**
P. 6 c. 2 n. 7, **G.**
P. 7 c. 4 n. 4, **B.**

o] *Sup.* n. 4.

p] *P.* 4 c. 6 n. 17.
c. 15 n. 4.
P. 9 c. 1, **A.**

1] *C.* 4 d. 54.

2] *C.* 1 d. 102.
C. 3 d. 46.
C. 9 d. 13.

q] *P.* 8 c. 6
n. 2, **A.**

r] *P.* 9 c. 3 n. 13.
c. 4 n. 5, **B.**
c. 5 n. 6, **E.**

f] *P.* 3 c. 1 n. 21.
P. 4 c. 8 n. 3,
A, B, C.

g] *P.* 4 c. 8 n. 8.

h] *P.* 4 c. 10 n. 1.

i] *Inf.* n. 5.
Exa. c. 1 n. 4.
P. 4 c. 2 n. 5.
c. 10 n. 1.
P. 6 c. 2 n. 3.
P. 9 c. 3 n. 18.
c. 4 n. 7.

k] *P.* 3 c. 1 n. 27.
P. 4 *Proem.*
c. 3 n. 1.
c. 7 n. 1.
c. 11 n. 1.

l] *P.* 4 c. 11.

m] *P.* 3 c. 1 n. 25.
P. 6 c. 2 n. 1.

qui ad propositum sibi finem sunt ei necessarii, privetur.

Promittat etiam DEO, quod, si quando dicto modo compulsus, prae-lationem aliquam extra Societatem admittet, * audiet postea quovis tempore Praepositi Generalis, qui pro tempore fuerit, consilium, vel alicuius, quem ille sibi ad hoc substitueret; quodque, si senserit melius esse, quod consulitur, sit illud exsecuturus: non quod habeat, qui Praelatus est, aliquem de Societate Superioris loco; sed quod sponte in DEI conspectu vult ad id faciendum obligari, quod ad divinum obsequium melius esse intellexerit; quodque placeat esse aliquem, qui sibi cum charitate ac libertate christiana ad gloriam DEI et Domini nostri id proponat.

7. Ut perpetuo totius huius corporis bonus status conservetur, confert plurimum, quod in prima, secunda et quinta parte dictum est, de s] turba et hominibus ad nostrum Institutum ineptis, ne ad probationem quidem admittendis; et, si aliqui probationis tempore t] non esse idonei invenirentur, etiam dimittendis. u] Si qui vero depravatis moribus essent, aut de quorum emendatione parum speraretur, multo minus essent retinendi. Minus etiam apertum ostium esse debebit ad admittendos aliquos in Scholasticos approbatos et Coadiutores formatos; minime vero omnium in Professos: x] non enim alii, quam spiritus et doctrinae selectae viri, et multum diuque exercitati, et in variis probationibus virtutis et abnegationis sui ipsorum, cum omnium aedificatione et satisfactione perspecti, ad professionem admitti debent. Sic enim, licet multitudo augescat, non immuetur nec debilior reddetur spiritus,

dum tales sint, qui in Societatis corpus coopantur.

8. Cum y] bona et mala capitis habitudo in universum corpus redundet, summopere conferet, si electio Praepositi Generalis ea sit, quae in nona parte descripta est. z] Et post hanc electionem illa maximi erit momenti, qua inferiores Praepositi in Provinciis et Collegiis ac Domibus Societatis eliguntur. Nam fere quales hi fuerint, et tales eorum subditi erunt. Refert a] etiam magnopere, praeter electionem, si Praepositi particulares in sibi subditos, et Generalis in particulares, ac contra Societas b] in Generalem, ut in nona parte declaratum est, multum potestatis habeant; ita ut omnes ad bonum omnia possint, et, si male agerent, omnino subiecti sint. Refert b] etiam, ut Superiores ministros idoneos, ut in eadem parte dictum est, ad ordinationem et executionem rerum, quae spectant ad eorum officium, habeant.

9. Quod c] iuvat ad unionem membrorum huius Societatis inter se et cum suo capite, multum etiam ad conservationem boni status illius iuvabit; cuiusmodi est, in primis, voluntatum vinculum, quod charitas est, et mutuus amor, d] quem crebra communicatio et rerum mutua notitia, e] eadem doctrina et in omnibus, quantum fieri potest, uniformitas nutriet. Sed in primis id praestabit obedientiae vinculum, quod f] particulares cum suis Praepositis, et hos ipsos inter se et cum Provincialibus, et utrosque cum Generali uniet; ita ut inter omnes diligenter g] subordinatio servetur.

10. Moderatio h] laborum animi et corporis, et in Constitutionibus, quae ad neutrum extremum rigoris

y] P. 9 c. 2.

z] P. 9 c. 6 n. 6.

a] P. 2 c. 1 n. 2, B.
P. 4 c. 10 n. 4.
P. 9 c. 3, 4, 5, 6.

b] C. 1 d. 145.

b] P. 9 c. 6
n. 2, 14.

c] P. 8 c. 1 n. 8.

d] P. 8 c. 1 n. 9.

e] Prooem.
declarat.
P. 3 c. 1 n. 18.
P. 8 c. 1 n. 8.

f] P. 4 c. 10
n. 5, 8.
P. 8 c. 1 n. 4.

g] P. 2 c. 1 n. 2.
P. 8 c. 1 n. 4, E.
P. 9 c. 6 n. 2.

h] P. 3 c. 2 n. 4, 5.
P. 4 c. 4 n. 1.

* A

s] P. 1 c. 1 n. 3.
P. 4 Prooem., A.
P. 8 c. 1 n. 2, B.

t] P. 2 c. 1 n. 1.

u] P. 2 c. 2 n. 2.

x] P. 5 c. 2 n. 1, 2.

vel dissolutionis vergant, ut sic melius observari possint, mediocritas, conferet ad durationem et totius corporis in suo statu conservationem.

11. Ad *i]* eundem finem faciet generatim curare, ut amor et charitas omnium etiam externorum erga Societatem conservetur: * sed eorum praesertim, *4]* quorum voluntas, bene aut male in nos affecta, multum habet momenti, ut aditus ad divinum obsequium et animarum auxilium aperiatur vel praecludatur. In ipsa vero Societate nec sit, nec sentiatur animorum propensio ad partem alterutram factionis, quae esset fortassis inter Principes vel Dominos christianos: sed sit potius quidam universalis amor, qui partes omnes, licet sibi invicem contrariae sint, in Domino nostro amplectatur.

12. Iuverit etiam moderatus et prudens usus gratiarum per Sedem Apostolicam concessarum, solius auxilii animarum fine sincerissime nobis proposito. Sic enim divina bonitas *k]* opus hoc, quod coepit, promovebit; ac bonus odor, *l]* qui veritati bonorum operum innitatur, hominum devotionem augebit; ut et a Societate ipsi iuvare, et eandem ad propositum sibi finem obsequii et gloriae divinae maiestatis iuvare curent.

13. * Conferet *m]* etiam rationem habere valetudinis, ut ea in particulis conservetur, quemadmodum tertia in parte dictum est; *n]* et ut demum omnes observationi Constitutionum studeant: ad quam, easdem scire, saltem quae ad quemlibet pertinent, necesse est. Quare legere vel audire easdem *5]* singulis mensibus oportebit.

DECLARATIONES IN DECIMAM PARTEM.

A. *CONSIDERANDO*, quam instanter, quamque multis rationibus curatum sit, ut aliqui de nostra Societate varios Episcopatus sumerent; cumque in multis obviam itum sit, nec tamen in Patriarchatu et Episcopatibus Aethiopiae admittendis resisti potuerit: de hoc auxilio ad opus illud Aethiopiae, et alia similia, cum resistendi modus deesset, cogitatum est. Non tamen obligatur Societas ad hoc munus suscipiendum, quandocumque aliqui ex ea Episcopatus esset admittendus: immo libera manet, ut id oneris et relinquere, et assumere possit, ubi multum referre ad DEI obsequium iudicaret. Post emissam autem professionem, hoc votum simplex a] cum aliis, de quibus diximus, emittetur.

B. In primis conservetur benevolentia Sedis Apostolicae, cui peculiariter inservire debet Societas: deinde *6]* Principum saecularium, et Magnatum, ac primariae auctoritatis hominum; quorum favor aut alienatio animi multum facit, ut ostium divino servitio et bono animarum aperiatur vel praecludatur. Sic *b]* itidem, cum aliqui male affecti esse intelligerentur, praecipue, si homines sint non vulgaris auctoritatis, orandum est pro eis, utendumque rationibus convenientibus, ut in amicitiam redeant, vel certe adversarii non sint: idque non timore contradictionum, vel quod asperius quidquam nobis inde posset accidere; sed ut per huiusmodi hominum benevolentiam, magis in rebus omnibus DEI obsequium et gloria crescat.

C. Ad hoc etiam curandum est, ut *7]* Domus et Collegia in locis, ubi sit purum et salubre coelum, habeantur; et non in eis, qui contrariam habent proprietatem.

i] P. 3 c. 1 n. 9.
P. 4 c. 16, D.
P. 6 c. 3 n. 8.
P. 7 c. 2, H.

* B

4] C. 2 d. 40.

a] *Sup.* n. 6.
P. 6 c. 2 n. 1.

c] C. 6 d. 21.
C. 22 d. 14.

k] *Sup.* n. 1.
Prooem. Const.
n. 1.

l] P. 7 c. 4 n. 2.

* C

m] P. 3 c. 2 n. 1.

n] P. 4 c. 10 n. 5.
P. 6 c. 1 n. 1.
c. 5.

P. 9 c. 3 n. 8.
c. 6, A.

5] C. 1 d. 50.

b] P. 4 c. 10, C.

7] C. 1 d. 11.

FORMULA VOTORUM SIMPLICIUM

1] *C. 4 d. 54.* QUAE 1] PROFESSI EMITTUNT POST PROFESSIONEM, IUXTA CONSTITUTIONES;

2] *d. 102.* EXTRACTA EX 2] PRIMA CONGREGATIONE GENERALI, ET RECOGNITA A 3] TERTIA.

3] *d. 46.*

1. **E**GO N., Professus Societatis IESU, promitto DEO Omnipotenti, coram eius Virgine Matre, et tota curia coelesti, et coram R. Patre N., Praeposito Generali, vel coram N., locum Generalis Praepositi tenente, c] numquam me acturum quacumque ratione vel consensurum, ut quae ordinata sunt circa paupertatem in Constitutionibus Societatis immutentur; nisi quando ex causa iusta rerum exigentium videretur paupertas restringenda magis.

c] *P. 6 c. 2
n. 1, A.*

d] *P. 10 n. 6.*

2. Praeterea d] promitto, numquam me acturum vel praetensurum, ne indirecte quidem, ut in aliquam praelationem vel dignitatem in Societate eligar vel promovear.

e] *P. 10 n. 6.*

3. Promitto e] praeterea, numquam me curaturum praetensurumve extra Societatem praelationem aliquam vel dignitatem, nec consensurum in mei electionem, quantum in me fuerit, nisi coactum obedientia eius, qui mihi praecipere potest sub poena peccati.

C. 3 d. 46.

f] *P. 10 n. 6.*

5] *C. 9 d. 13.*

4. 4] Tum, f] si quem 5] sciam aliquid praedictorum duorum curare vel praetendere, promitto illum remque totam me manifestaturum Societati vel Praeposito eius.

g] *P. 10 n. 6, A.*

5. Insuper g] promitto, si quando acciderit, ut hac ratione in Praesidem alicuius Ecclesiae promovear, pro cura, quam de animae meae salute

ac recta muneris mihi impositi administratione gerere debeo, me eo loco ac numero habiturum Praepositum Societatis Generalem, ut numquam consilium audire detrectem, quod vel ipse per se, vel quivis alius de Societate, quem ad id ipse sibi substituerit, dare mihi dignabitur. Consiliis vero huiusmodi ita me pariturum semper esse promitto, si ea meliora esse, quam quae mihi in mentem venerint, iudicabo. Omnia intelligendo iuxta Societatis IESU Constitutiones et declarationes. In tali loco; tali die, mense et anno, etc.

In hac et in aliis formulis votorum observandum id, quod statuit Congregatio XII Generalis: ut nimirum in posterum, cum, post obitum Generalis, sub Vicario Generali professio sive vota ad gradum emittentur, haec formulae verba sint: ut nempe, si Vicarius ipse Generalis professionem seu Vota excipiat, dicatur: et tibi R. Patri (N), Vicario Generali Societatis IESU, locum DEI tenenti, et successoribus tuis; si vero aliquis alius excipiat, dicatur: et tibi R. P. (N), Rectori, si Rector est, vel Praeposito, vel Provinciali, et sic de aliis, Vice R. Patris Vicarii Generalis Societatis IESU et successorum eius, locum DEI tenenti.

C. 12 d. 56 n. 7.

DECRETA
CONGREGATIONUM GENERALIUM
SOCIETATIS IESU

PRAEFATIO AD LECTOREM.

QUONIAM septima Congregatio generalis censuit typis esse mandanda decreta Congregationum generalium, non quidem omnia, sed pleraque, praetermissis videlicet iis, quae privata tantum negotia continent; hinc factum est, ut duplex singulis priorum septem Congregationum decretis adscriptus sit numerus. Prior, maioribus characteribus descriptus, designat decreta omnia iuxta ordinem, quo sunt impressa; posterior vero, minoribus exaratus, indicat seriem cuiusque decreti, prout in autographo digeruntur. In Congregationibus vero septima posterioribus, cum decretorum numerus unicus sit, secundo loco ponitur numerus sessionum vel actionum, in quibus ea de re tractatum est. Porro prioris numeri in hac editione potior erit usus: nam, quoties in margine horum voluminum, in fine cuiusque canonis, in indiculo decretorum, et in indice generali citantur decreta septem priorum Congregationum, notantur prout sunt typis impressa. Id ipsum servatur a Congregatione octava et reliquis, quando ab ipsis illarum septem Congregationum decreta enuntiantur, excepta Congregatione nona, quae plerumque servat ordinem manu scriptorum in decretis et in canone 9, sed exprimit hoc ipsum per notam *Ms.*, ne sit occasio errandi. Posterioris etiam numeri usus est aliquis. In primis, quia ex eo dignoscitur, quo loco illud decretum quaerendum esset in autographo, vel qua sessione aut actione res aliqua proposita est atque statuta. Deinde, quia septima Congregatio aliaeque priores, cum in decretis vel canonibus citant decreta vel sua vel priorum Congregationum, hunc manu scriptorum ordinem (quod necesse erat, cum adhuc decreta impressa

non essent) semper sequuntur, quod etiam aliquando in Ratione Studiorum et alibi factum est. Ut autem huic varietati, quae lectoris cursum retardare posset, ita iretur obviam, ut simul decretorum integritati ac fidei consuleretur, curatum est, ut, quoties id accidit, toties in margine adscribatur numerus decreti secundum ordinem quo est impressum. Quare haec sit regula generalis. Quando sive in decretis, sive alibi invenies relatum numerum alicuius decreti, et in margine nihil apponitur; tunc numerus ille in textu descriptus ab impresso non discrepat: quod ipsum dictum velim de citatione paragraphorum formulae alicuius, vel regulae, etc. facta in decretis. Si numerus ille non respondet numero decretorum, vel formularum, vel regularum, etc. prout hic legitur, ad marginem notatum videbis: *hic decr. 20, v. g. hic § 12, hic reg. 40*, etc. Quia vero aliquando in formulis et alibi, praesertim in indiculo decretorum, citantur decreta, quae impressa non sunt, ad praecavendam omnem ambiguitatem ponitur haec nota *Ms.*, vel *sess.* vel *act.*

In quatuor primis Congregationibus, cum duplex sit ordo decretorum, eorum nempe, quae ante electionem, et eorum, quae post Generalis electionem facta sunt, ut illa priora a secundis distinguantur, ponitur post decretum, *ante elect.*; sic: *Congr. 1 decr. 20 ante elect. (vel C. 1 d. 20 ante elect.)*, et significat, illud decretum quaerendum esse inter decreta priora facta ante electionem. Quoties autem nota illa non apponitur, quaere inter decreta posteriora. In reliquis Congregationibus id praestare necesse non fuit, quia unica est series decretorum.

In hac editione allaboratum est, ut aliquo pacto fieret satis Congregationis viii decreto 14, additis ad marginem cuiusque decreti, quando opus fuit, citationibus aliorum decretorum, quae de iisdem rebus, sive in illa, sive in aliis Congregationibus facta sunt, mutando, derogando, extendendo, etc.

Praeterea, sicut in Constitutionum margine notata sunt decreta, quae locum illum aut respiciunt aut explicant; ita in formulis et regulis, sed praesertim in ordinationibus et instructionibus liberaliter innuuntur vel loca, unde sunt hausta quae ibi dicuntur, vel aliquid, quod illi rei, de qua agitur, est opportunum, et iuris nostri studiosis non parum utile iudicatur.

DECRETA

PRIMAE CONGREGATIONIS GENERALIS ANTE ELECTIONEM.

P. Laynez Praep. Gen.	<p>CUM S. Ignatius, Societatis IESU Fundator eiusque primus Praepositus Generalis, ad coelestem patriam evocatus esset die 31 Iulii 1556, eique Professi, qui Romae aderant, suffecissent vicaria potestate P. Iacobum Laynez; ab hoc statim indicta est Congregatio generalis ad novum Praepositum eligendum. Sed ea non potuit, bellis intercurrentibus, inchoari ante diem 19 Iunii 1558, in qua idem P. Laynez creatus est Generalis die 2 Iulii 1558. Congregationi vero finis impositus 10 Septembris eiusdem anni.</p>	<p>transacta fuerant post migrationem P. N. Ignatii, quod attinebat ad negotium generalis Conventus. Et, quia non omnino iuxta Constitutiones ex Provinciis congregari potuerat Societas, in primis acta omnia approbanda proponit Congregationi, ad effectum legitimae electionis. Et omnes unanimiter senserunt: facta approbanda esse, et supplendum, si quid deesset ut legitima omnino redderetur Congregatio; et sic reipsa approbaverunt et suppleverunt.</p>	1558
Congregationis ocasio.		3, in Ms. decr. 3.	Defectus suppleti.
Non exspectandi absentes.	<p>DECRETUM 1, in manu scriptis decr. 1.</p> <p>DIE 19 Iunii prima congregatio facta est, in qua id solum statutum est: non esse alios exspectandos, praeter Vice Provincialem Aragoniae, qui vicinus erat; sed inchoandam esse Congregationem, quae legitima et plena futura erat, licet illi abessent, qui evocati iuxta Constitutiones fuerant: et quod petenda erat benedictio Summi Pontificis, et ad id designatus est ipse P. Vicarius cum P. Magistro Alfonso Salmerone; et eam obtinuerunt die sequenti.</p>	<p>CUM proponeretur, quibus de rebus agendum esset, omnium consensu statutum est, ut nulla de re ageretur, nisi de his, quae pertinent ad ipsam electionem, donec Praepositus Generalis eligeretur; sed illi, postquam electus fuerit, et Congregationi in memoriam redigi posse quae praeter ea tractanda viderentur. Unde solos Electores et non alios admittendos esse ad Congregationem usque ad electionem. Visum est proponendas etiam esse uno die res digestas, et sententias die sequenti dicendas: et, si informatio maior desideraretur in re aliqua, a Vicario petendam esse. Si autem postridie non conveniret inter omnes, deputandos esse Definidores vel Compromissarios ad rem conficiendam.</p>	<p>Ante electionem nihil tractandum, quod ad eam non spectet. C. 2 d. 7, 8, 9, 10 ante elect.</p> <p>Soli Electores admittendi. C. 2 d. 91. C. 4 d. 11.</p> <p>Quo modo res sunt tractandae. Inf. d. 4.</p> <p>C. 2 d. 88.</p>
Benedictio Summi Pont. petenda.		2, in Ms. decr. 2.	
Vicarii Oratio.	<p>VIGESIMA prima Iunii, post dictam benedictionem Summi Pontificis, omnibus congregatis P. Iacobus Laynez, Vicarius Generalis, narravit quae</p>		

P. Laynez
Praep. Gen.

4, in Ms. decr. 4.

Quale Vicarii
suffragium.

P. 8 c. 3 n. 2.

*C. 2 d. 11
ante elect.*

C. 2 d. 92.

Electio fit
numero, non
qualitate
suffragiorum.
*C. 2 d. 11
ante elect.*

5, in Ms. decr. 5.

Officia
Superiorum
non expirant
per mortem
Generalis.
P. 8 c. 5 n. 1.

C. 3 in fine.

Cum examinari coepissent quaedam capita ex octava parte Constitutionum, quae pertinent ad electionem; in tertio capite, ubi dicitur, iuxta finem, quod pars illa, in quam Praepositus Generalis inclinabit vel eius Vicarius, paribus aliis suffragiis esse praefenda; constitutum est: Vicarium solum habere qualitatem praecedendi, caeteris paribus tam suffragiis, quam qualitatibus; quodque nulla sufficiat qualitas suffragiorum ad electionem Praepositi, sed numero medietatem omnium suffragiorum excedi oportere.

SUPER illud 3 cap. viii part., quod Provinciales convocandi sint cum aliis duobus Professis, statutum est: officia

data a Praeposito Generali, sicuti Provincialium, Rectorum, etc. non expirare per mortem Generalis, ipso facto; sed usque ad electionem novi Praepositi durare, cuius erit ea conferre aliis, vel in eisdem confirmare. Sed quod ad Commissarios attinet, agendum esse alias maturius. Quicumque tamen officiales exstiterint, Vicario subesse eos debere.

6, in Ms. decr. 6.

PROPOSITUM fuit, an a solis Electoribus capienda esset informatio, etc. Et placuit, ut modus describeretur informationis et reliqua eo pertinentia, et in scriptis proponerentur, ut considerari et tractari possent in sequenti congregatione. In qua propositum fuit, et tandem constitutum id, quod sequitur.

1558

*C. 1 d. 1.
C. 2 d. 12
ante elect.*

*C. 1 d. 91.
C. 4 d. 3.
Subsunt
omnes Vicario.*

Ratio
informationis
capiendae.

DE RATIONE INFORMATIONIS AD ELECTIONEM GENERALIS.

VIDENDUM est, qui debeant informationem petere, a quibus capi, de quibus personis, de quibus rebus, et quomodo peti, postremo quomodo petenti responderi debeat.

CAPUT I. — Qui debeant petere.

Omnes Electores, nemine excepto, informationem petent.

CAPUT II. — A quibus peti debeat.

In primis ab Electoribus, qui missi sunt ex Provinciis. Videatur tamen, an ab omnibus, an a quibusdam ex eis, a quibus quisque iudicaverit melius se posse informari: et hoc secundum placuit. Videatur etiam, an ab aliis praeterquam a tribus Electo-

ribus capi debeat, et, si hoc admittitur, a quibusnam aliis. Visum fuit, tantum ab Electoribus capiendam esse, et non ante quadriduum, quod praecedit diem inclusionis.

CAPUT III. — De quibus personis peti debeat.

Videatur, an conveniat de his petere informationem, de quibus venit in mentem unicuique, quod possent esse idonei ad munus Praepositi Generalis obeundum, sive absentes sive praesentes sint; inter Professos tamen quatuor votorum id est intelligendum. Et responsum est affirmative.

*C. 3 d. 5
ante elect.
C. 4 d. 11.*

*Sup. d. 3
ante elect.*

*C. 2 d. 15
ante elect.*

*C. 2 d. 13
ante elect.*

*C. 2 d. 14
ante elect.
C. 2 d. 88, 89.*

P. Laynez
Praep. Gen.

*CAPUT IV. — De quibus rebus
peti debeat.*

C. 2 d. 15
ante elect.

In genere loquendo, eis de rebus, ex quibus iudicari potest, quod aliquis sit idoneus ad munus Praepositi ob-eundum, vel contra, iuxta Constitu-tiones, et praecipue 2 cap. ix part.; sed etiam habendam esse rationem eorum, quae in 2 et 3 cap. Examinis et primis tribus capitibus praedictae partis dicuntur. Nemo tamen arctan-dus videtur, quin interrogare possit alia, quae interroganda praeterea iu-dicaverit. Ultimo etiam petet ab eo, qui reddit informationem, an aliquid habeat dicendum de persona, de qua interrogatur; et an de alia sentiat capiendam informationem, et an ab alio quopiam aliqua in re clariorem aut certiore informationem habere possit, inter eos a quibus peti debet informatio.

*CAPUT V. — Quomodo peti debeat
informatio.*

C. 2 d. 16
ante elect.,
sed praesertim
C. 2 d. 90.

Non petat, an hic vel ille aptus videatur ad hoc munus, nec ne; sed de rebus illis, ex quibus iudicare pos-sit, an sit idoneus, nec ne.

Eius intentio pura sit ab affecti-bus humanis, etiam naturalibus, ne-dum vitiosis; et tantum DEI gloriam et meliorem Societatis gubernationem, quae ad commune animarum bonum ordinatur, prae oculis habeat, et non propriam utilitatem, quae illi non consonet. Nec solum ab omni ambi-tione pro se et aliis sit liber; sed et diligenter observare debet, ne volun-tatis propensionem ad hunc vel il-lum excludendum vel admittendum, quoad eius fieri possit, habeat, (do-nec post informationem et orationem suo tempore et loco statuatur, quam

sententiam sit dicturus) nec eam prae se ferat.

Cum informationem de aliquo ac-cipit, servet alteram aurem aliis, et cor Deo, ut dictum fuit; memor, quod cum iuramento est electurus quem aptissimum duxerit.

Defectus, qui bonae gubernationi adversari possunt, et peti et dici de-bent, omissis aliis, quae ad bonam electionem Praepositi non faciunt.

Si quid tamen intellexerit, quod secretum teneri debeat, cum aliis, praeterquam cum Electoribus in in-formatione, silentium servet, memor charitatis.

Non existimet quisquam Electo-rum, se minus gratum futurum ei, cui non dederit suum suffragium, et de quo libere secundum suam conscien-tiam informaverit; quin potius eidem, et universae Societati, et Deo rem gratissimam se facturum sciat.

Post informationem consideratio et discursus necessarius est, et multo magis oratio, quae illustrationem im-petret a Deo, sapientiae fonte, ad bene iudicandum, et eligendum eum, qui Deo quam maxime sit placiturus: et in hac divina gratia potius, quam in humana diligentia, spem constituat. Meminerit tamen non solum volunta-tem, sed iudicium cohibendum esse ab ultima definitione, ut dictum supe-rius, donec in locum inclusionis in-grediatur.

*CAPUT VI. — Quomodo respondere
debeat is, a quo petitur informatio.*

Nemo obtrudat informationem non petenti, et qui obtruserit defe-ratur.

Caveat et ipse affectus humanos, non solum ambitionis, sed et cuius-

C. 2 d. 17
ante elect.

P. Laynez
Praep. Gen.

vis propensionis, quae non ducatur ex intentione honoris DEI, communis boni et bonae gubernationis Societatis; et, ut dictum est de petente, sic de dante informationem intelligatur, ut, quoad eius fieri poterit, nec ad promotionem nec ad exclusionem ullius incumbat, nec propensam ad id voluntatem ostendat; sed ut de re speculativa vel omnino ad se non

pertinente, quod sentit, praecise conetur explicare.

Non solum mendacia, sed amplificationes et exaggerationes relinquantur; nihil temere, sed considerate et mature, et certa pro certis, opinata pro opinatis referat, ut qui coram Deo agit, et rationem est redditurus eorum, quae in sua informatione dixerit.

C. 2 d. 18
ante elect.
C. 3 d. 5
ante elect.

INTERROGATORIUM EORUM,

QUAE VIDENTUR INQUIRI DEBERE, SI ALIOQUI PERSPECTA NON SUNT,
CIRCA EOS, DE QUIBUS VENIT IN MENTEM
QUOD POSSENT ESSE IDONEI AD OFFICIUM PRAEPOSITI GENERALIS.

1. **Q**uid de eius spiritu, et dono devotionis, ac zelo divini honoris intelligatur; et nominatim, an indiscretis devotionibus fuerit aliquando deditus, aut infirmitati capitis in hac parte, vel illusionibus daemonis fuerit obnoxius? vel contra, an indevotus?

2. Quid de vitae exemplo, et de virtutibus eius, ac praesertim de charitate erga Societatem, de zelo animarum, de humilitate et obedientia eius intelligatur? Hic etiam de contrariis peti poterit; et an de ullo vitio notatus fuerit, praesertim post ingressum Societatis, et cuiusmodi illud sit? Nominatim petendum videtur, an ex impedimentis substantiabilibus aliquod habuerit, in quo dispensatus fuerit, vel an inciderit post ingressum in aliquod eorum?

3. De naturali animi magnitudine et habituali in rebus aggrediendis, et de constantia in prosequendis, et contra, et nominatim quomodo in prosperis et adversis, in contradictionibus et periculis pro DEI servitio et bono Societatis se gesserit?

4. An liberum se a passionibus irae, ambitionis, gulae et aliis huiusmodi ostenderit, an contra?

5. De compositione hominis exterioris, et decentia in moribus, et nominatim in sermone ad aedificationem et persuasionem accommodato; et sic de aliis DEI donis naturalibus vel adiunctis, quae ad propositum in Societate finem valent.

6. De eius intellectu in rebus ad doctrinam pertinentibus, et memoria: tum de eruditione, aut ignorantia; sed nominatim petatur, an aliquando de fide male senserit, licet ante ingressum? et an opiniones habuerit aliquas valde fixas, differentes a communi doctrina et approbata in Ecclesia? et an paratus fuerit in huiusmodi iudicium suum submittere, nec ne?

7. Petatur de intellectu practico, et ad res gerendas, praesertim ad gubernationem accommodato; et sic de dono prudentiae ac discretionis in rebus spiritualibus, vel etiam externis. De consilii facultate in utrisque rebus, et discretionem spirituum: et an

P. Laynez
Praep. Gen.

exercitatus fuerit in huiusmodi? nominatim, an scrupulosus existimetur, vel plus satis liber, aut etiam nimis fixus in proprio sensu?

8. An regendi munus umquam obierit, et quale, et quamdiu, et de rectitudine in eius gubernatione, severitate, benignitate ac patientia erga suos? et an profecerint Nostri sub eo? et an veneratione et dilectione sint eum prosecuti? et quem sui odorem domi et foris reliquerit?

9. De vigilantia et strenuitate in rebus exsequendis, de dexteritate in negotiis conficiendis, et in agendo cum hominibus, et contra.

10. De integritate et viribus corporis ad labores, et de sanitate, et de oppositis.

11. De aetate ad experientiam et auctoritatem accommodata.

12. De specie externa ad decetiam et aedificationem idonea: et in specie videatur, an deformitas aliqua sit in eo, quae notatu digna sit.

13. De externis rebus, quae aliquid conferre vel obesse possunt ad aedificationem, et ad melius gerendum suum officium, ut est existimatio, auctoritas, bona fama apud Nostros et alios, et contra; de iis interrogetur, et praecipue, an in externis aliquid sit, quod deroget eius auctoritati? et si quid huiusmodi in tertio capite Examinis videbitur interrogandum.

14. Quamdiu notus fuerit in Societate, et probatus ante et post probationem, et officia in ea gesta?

15. Quam bene meritis de Societate habeatur?

16. Si caetera minus essent ad rem, observetur certe, an probitas eximia, amor erga Societatem, iudicium bonum, quod sana etiam doctrina comitetur, in eo sint, quae de-

esse ei nullo modo debent? Hactenus Interrogatorium.

De Interrogatorio hoc statutum est, necesse non esse illo uti, sed ut 2 cap. ix part. et alia prius dicta loca ex Examine et ipsis Constitutionibus considerarentur: et sic unusquisque interrogaret, prout in Domino videretur expedire.

7, in Ms. decr. 7.

SUPER illud 6 cap. part. viii, quod sub poena excommunicationis latae sententiae quisque teneatur manifestare, si quem sciret affectasse hoc munus, statutum est: addendum esse censuram hanc in eos, qui ambiunt pro aliis; et quod haec censura se extendit ad informationem non sinceram; demum, ipso facto, ambitiosos pro se vel aliis in excommunicationem incidere decretum est.

8, in Ms. decr. 8.

CUM peteretur, an praecipiendum esset, ne de electione Praepositi quis quidquam certum definiat apud se ipsum, usque ad locum, in quo includi debent; decretum est: observari quidem debere Constitutionem in hac parte diligenter; sed non esse addendum praeceptum novum in virtute obedientiae; satis fore si res exaggeraretur, ut quae magni sit momenti.

9, in Ms. decr. 9.

SI Vicarius ipse notaretur de ambitu, decretum est, deferendum esse ad duos antiquissimos Professos, vel ad Provincialem antiquissimum, pro deferentis arbitrio.

10, in Ms. decr. 10.

UBI dicitur eodem cap. *, celebret aliquis Missam de Spiritu Sancto; vi-

1558

C. 2 d. 18
ante elect.

In ambitiosos
poena.
P. 8 c. 6 n. 2.

C. 2 d. 19.
ante elect.

Inf. d. 20
ante elect.

De electione
Generalis
in loco ipso
decernendum.
C. 2 d. 20
ante elect.
P. 8 c. 6 n. 1.

Vicarii
ambitus.
C. 2 d. 20
ante elect.

Missa
de Spiritu
Sancto.
* P. 8 c. 6 n. 3.

P. Laynez
Praep. Gen.

Ordo eundi
et sedendi.

C. 2 d. 20
ante elect.

Inf. d. 91.

P. 8 c. 6 n. 1.

Locus
electionis.

P. 8 c. 6 n. 4.

sum est ab ipso Vicario dicendam esse, vel ab eo, quem ipse elegerit; et quidem coram omnibus, et in auro; et post eius communionem statim Electores communicare debere: Missam autem in ecclesia celebrandam esse, et ordinem in eundo ad eam, et communicando, et redeundo, et sedendo ad dicendam sententiam, vel suffragium dandum, talem esse debere, ut primo loco sedeant Professi, qui superstites sunt ex nominatis in bulla Institutionis Societatis; secundo, Commissarii Generalis Praepositi (quia tunc nondum erat decissum, an exspiraret cum Praepositi morte eorum officium); tertio, Praepositi Provinciales; quarto, Professi quatuor votorum: in suis autem ordinibus, ut singuli essent priores, qui professionem prius emisissent: et in eundo ad ecclesiam vel redeundo, ut bini incederent et ad campanae domesticae pulsum (quae post communionem omnium usque ad inclusionem in locum Congregationis sonabit), qui suffragium haberent, ad locum electionis se conferrent, cruce praecedente et collegialibus interim cantantibus *Veni, Creator Spiritus* (quem hymnum postea submissa voce omnes Electores in ipso loco Congregationis dicent); et post inclusionem Electorum iidem collegiales in horto vel ecclesia dicerent Litanias, et continuam orationem, quae usque ad electionem duraret, inchoarent.

11, in Ms. decr. 11.

QUAESITUM est de loco electionis, et an lecti ibi parandi essent, et quis esset secundam concionem habiturus, de qua in eodem 6 cap. agitur. Ad primum responsum est, locum illum ubi P. Ignatius obiit, in quo modo

sacellum est privatum, esse praeferendum ad successorem illius creandum. Ad secundum, lectos non necessarios. Ad tertium, scilicet concionem habendam, Doctor Canisius designatus est. Electus est praeterea Doctor Madridius ad Electores includendos usque ad electionem, et ut liceret ei socios eligere, vel Procuratores a Provinciis missos, vel quos vellet.

12, in Ms. decr. 12.

STATIM post inclusionem tentandum esse scrutinium, decretum est. Sed si communis inspiratio praevenisset ordinem, acceptandam esse, modo adeo luculenta et notoria esset, ne uno quidem dempto, ut nulla tergiversatione negari posset divinam esse inspirationem.

13, in Ms. decr. 13.

DECLARANDO locum illum in eodem cap. 6, quod ex iis, quae prius quisque intellexit, statuere debet, quem sit electurus, et in charta scribere nomen personae electae; sic constitutum est: excludi novas informationes, quae nullae debent sumi in eo loco inclusionis; sed ex praecedentibus, cum gratia tam illustrationis divinae, quam discursus, accepta a Deo, et prius et eodem in loco, electionem esse faciendam Praepositi Generalis, qui inter absentes et praesentes, Professos tamen quatuor votorum, eligi posset. Omnibus autem dandam esse formulam scriptam, quo citius se expedirent, ut nihil eis deesset scribendum, praeter nomen electi, et etiam eligentis; et hoc manu propria ab unoquoque scribendum esse ita, ut lateret obsignatum nomen eligentis, non manifestandum, nisi necessitas urgeret iudicio Congregationis.

1558

Secunda oratio.

Inclusor.
C. 7 d. 64.

Inspiratio
communis.
C. 2 d. 21
ante elect.
P. 8 c. 6 n. 5.

Inclusis
nullae informationes.
P. 8 c. 6 n. 6.

C. 2 d. 21
ante elect.

P. Laynez
Praep. Gen.

14, in Ms. decr. 14.

Vicarius
quorum opera
utetur.

QUAESITUM est, quorum opera uti deberet Vicarius ante quadriduum illud inclusionem praecedens, ad res alias ad electionem ordinatas tractandas. Et visum fuit, ut pro suo arbitratu uteretur opera eorum, quos aptos esse iudicaret; et ut Secretarius et Assistens in aliquo ex illis quatuor diebus, ad plura suffragia, ex numero trium Electorum de quavis Provincia, eligerentur. Et quidem prius Secretarius, deinde Assistens, ut prius nominatur in Constitutionibus. Unde in sedendo et in aliis ad Congregationem pertinentibus Secretarium praecedere oportere. Fuit autem postea, in illo quadriduo ante diem electionis Praepositi, in Secretarium electus Magister Ioannes de Polanco, et in Assistantem P. Magister Paschasius Broet, Provincialis Galliae.

15, in Ms. decr. 15.

Iuramentum
de suffragiis
sincere
publicandis.
* P. 8 c. 6 n. 6.
C. 2 d. 23
ante elect.

SUPER illud eiusdem capituli: * *Ersurgens a sede Vicarius protestetur etc.* statutum est, Vicarium, Secretarium et Assistantem iurare debere coram Deo, se sincere accepturos et publicaturos suffragia; et tam protestationis huiusmodi, quam absolutionis formula haec est, videlicet: *Testem invoco DEUM, cuius oculis omnia nuda sunt, me fideliter accepturum et publicaturum suffragia; et quae ad officium meum pertinent, sincera cum intentione me praestitutum. Protestor etiam in divinae Maiestatis conspectu et universae Societatis, quam hic repraesentamus, me neminem admittere velle, qui non admitendus, nec excludere, qui non excludendus legitime sit in hac electione.* Et, *Auctoritate DEI omnipotentis mihi, licet indignissimo, per Sedem Apostolicam*

Absolutionis
formula.
C. 2 d. 23
ante elect.
P. 8 c. 6. E.

concessa, absolvo vos a quavis sententia excommunicationis, suspensionis et interdicti, et quibusvis aliis sententiis, censuris et poenis, et, quatenus sit opus, dispenso vobiscum super irregularitate quavis, ad effectum legitimae electionis, in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.

16, in Ms. decr. 16.

SUPER illud eiusdem 6 cap.: *Ipsimet tres praedicti mutuo suffragia sua alius ab alio petat, et iuret, etc.* visum fuit hanc formulam tenendam esse, ut, post praedictam protestationem et absolutionem, Secretarius dicat Vicario: *Pater, da tuum suffragium in nomine IESU;* mox Vicarius, surgens, flectat genua coram Crucifixo, et, signans se cruce in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, legat iuramentum a tergo suae schedulae scriptum, manu pectori admota, huius tenoris: *Testem invoco IESUM Christum, qui Sapientia est aeterna, quod eum eligo et nomino in Praepositum Generalem Societatis IESU, quem sentio ad hoc onus ferendum aptissimum.* Deinde surgens, et duobus digitis clausum suffragium suum ostendens, in urnam mittat; et, rursus se inclinando coram Crucifixo, redibit ad locum suum; et mox dicet duobus sociis suis et caeteris: *Omnes ordine suo ferant sua suffragia in nomine IESU.* Et surget Secretarius, et deinde Assistens, et reliqui ordine prius dicto, et sigillatim iuramentum facient, et sua suffragia ferent ad exemplum Vicarii. Quod autem iurant omnes, se eum eligere, quem sentiunt in Domino ad hoc onus ferendum aptissimum, hoc modo declaratum est, quod si quis duos vel plures pares omnino videret suo iudicio, integrum sit ei dare

1558

Ratio ferendi
suffragium.
P. 8 c. 6 n. 6.

Iuramentum
Electorum.
C. 1 d. 70.

P. Laynez
Praep. Gen.

P. 8 c. 6 n. 6.

C. 2 d. 24
ante elect.

Decretum electionis.
C. 2 d. 24
ante elect.

Aliter deinde
statutum, ut
patet in
Form. n. 50.

P. 8 c. 6 n. 6.

cui voluerit suffragium. Quod autem dicitur, in manibus Secretarii relinquenda esse suffragia, intelligendum esse, urnam fore in mensa coram Secretario, in quam suffragia iacienda sunt: et ex eadem urna, cum prius mixta fuerint, extrahentur a Secretario sigillatim, qui nudo capite stabit, et extracta singula ostendet P. Vicario. Ille autem visa, et utrique socio ostensa, leget publice, vel Secretario legenda reddet. Et in hac promulgatione electus tantum nominetur, obsignato manente nomine eligentis.

Post singulorum suffragiorum publicationem conferetur numerus, si plures nominati fuerint, et qui plus quam mediam partem omnium habuerit, Generalis Praepositus erit. Et Vicarius, si ipse electus non fuerit, significet publice, plura esse medietate suffragia eius, qui eligitur: et postmodum formet decretum in hanc formam: *Auctoritate Sedis Apostolicae et universae Societatis, iuxta nostras Constitutiones, eligo N. in Praepositum Generalem Societatis IESU. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.*

Si Vicarius ipse electus esset, statutum est, ut significaret et formaret eius loco decretum antiquissimum ex Professis Electoribus; et ut scriberetur decretum a Secretario, et subscriberetur ab eo, qui format illud, et sigillo Societatis obsignaretur: et statim omnes ad reverentiam ei exhibendam accederent, incipiente Vicario cum Assistentibus, nisi aliquis ex ipsis electus esset. Postremo simul omnes ad ecclesiam se conferrent, dicentibus Collegii cantoribus Psalmum: *Benedictus Dominus DEUS*, inter eundem; et in ipsa ecclesia, *Te DEUM laudamus*, et unus Sacerdos de choro

diceret tres orationes, primam de Trinitate, secundam in actionem gratiarum, tertiam de die: et, ut usque ad egressum de ecclesia, Praepositus non admitteret oscula manuum ab aliis, quam ab Electoribus, ut est dictum.

17, in Ms. decr. 17.

SUPER illud: *Si non fuerit, qui amplius quam mediam partem suffragiorum habeat, ineatur ratio compromissionis*; petitum fuit, an tantum unum scrutinium ante compromissionem tentandum esset. Et visum fuit Congregationi, secundum scrutinium ante compromissionem tentandum esse inter eos, qui habuerunt suffragium aliquod ad officium Praepositi; et si ne tunc quidem crearetur Praepositus, eodem modo tertium scrutinium tentandum esse. Si ne tunc quidem Praepositus egrederetur, quinque Electores ad plura suffragia eligendos esse, et ad quem maior eorum pars inclinaret, illum fore Praepositum; et caetera ut supra facienda esse. Ad hos Electores eligendos dandam esse unam horam, si media non sufficeret; et servandam esse formulam scribendi, iurandi, et publicandi Electores similem illi, quae ad Generalem eligendum est data. Si accideret duos uni, et totidem alii suum dare suffragium, quantum debere accedere ad alterum ex his duobus, quem in Domino iudicaret aptiorem.

Constitutum fuit etiam, ut inter eos eligerent huiusmodi Compromissarii Praepositum Generalem, qui aliqua suffragia habuissent, sepositis illis, qui ad tria suffragia non pertingunt; nisi huiusmodi plures essent, quam duo: et si qua difficultas oriretur, tunc a Congregatione statui oportere,

Compromissarii quando eligendi.
P. 8 c. 6 n. 7.

C. 2 d. 25
ante elect.

Inter quos eligendus Praep. Gen. a Compromissariis.

P. Laynez
Praep. Gen.

quid agendum sit. Si duo vel tres eminenter plura quam alii suffragia haberent; visum est convenire, ut illi nec activam vocem nec passivam ad electionem Compromissariorum haberent.

18, in Ms. decr. 18.

SUFFRAGIA post electionem servanda esse a Secretario statutum est, donec solveretur Congregatio generalis; et tunc ea esse comburenda.

19, in Ms. decr. 19.

FUIT statutum, ut quatrinduo ante electionem Professi non egrederentur Domo sine licentia P. Vicarii, cui liberum esset egredi, si quando opus esse iudicaret: ut Domi orationibus, Missis quotidie dicendis, ieiuniis et aliis corporis afflictionibus et informationibus etiam vacarent. Illos autem quatuor dies a vigilia S. Petri inchoandos esse, id est 28 Iunii 1558, statutum est, ut in die Visitationis B. MARIAE Virginis, 2 Iulii, electio fieret: et id ipsum Summus Pontifex, antequam nos eum alloqueremur, faciendum censuerat. His autem quatuor diebus, ut ita partirentur Domi et in Collegio ieiunia, disciplinae et orationes, ut non singuli quotidie omnia, sed pars illorum tam Domi,

quam in Collegio omnia haec facerent.

20, in Ms. decr. 20.

PETITUM fuit, cui reservanda esset excommunicatio latae sententiae superius dicta *: et statuit Congregatio P. Vicario, si ante electionem incidisset; si post illam, Praeposito Generali esse reservandam.

Forma decreti electionis haec fuit.

CUM in plena et legitima Congregatione, collato numero suffragiorum, plus quam media pars omnium R. P. Iacobum Laynez nominaverit et elegerit: Ego Paschasius Broet auctoritate Sedis Apostolicae et universae Societatis eligo praedictum R. P. Iacobum Laynez in Praepositum Generalem Societatis IESU, in nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti. Amen.

Romae, in aedibus Societatis IESU ipso die Visitationis Beatissimae Virginis, anno Domini 1558.

Paschasius Broet omnium nomine me subscripsi, assistente et praesidente Illmo et Rmo Domino Cardinale Paciecho, Episcopo albanensi, ex parte Smi Domini nostri Pauli IV.

Ioannes de Polanco, Secretarius Societatis IESU.

Facultas
absolvendi
a censuris cui
reservanda.
* Sup. d. 7.
C. 2 d. 27
ante elect.

Decretum
electionis
P.

1558

Suffragia
quando
comburenda.
C. 2 d. 21, 25
ante elect.

Quatrinduo
nullus Profes-
sus Domo
egrediatur.
C. 2 d. 26
ante elect.
C. 4 d. 2
ante elect.

DECRETA

PRIMAE CONGREGATIONIS POST ELECTIONEM.

QUAE in Congregatione generali acta fuerunt, in hunc ordinem rediguntur, ut primo ponantur decreta, quae ad rationem ipsius Congregationis pertinent; secundo, ea, quae ad Constitutiones attinent circa res; tertio, quae ad easdem circa verba; quarto, agetur de quibusdam Con-

stitutionibus repertis extra librum Constitutionum; quinto, de his quae ad versionem et editionem Constitutionum pertinent; sexto, sequuntur, quae de aliis variis rebus decreta sunt; septimo, de dissolutione Congregationis.

Quo ordine
decreta
rediguntur.

P. Laynez
Praep. Gen.

TITULUS I.

CIRCA RATIONEM CONGREGATIONIS.

1, in Ms. tit. 1 decr. 1.

Durante
Congregatione
officia
Superiorum
non expirant.

QUOD non expirat potestas Provincialium et aliorum officialium per mortem Praepositi Generalis, nec per electionem novi, donec dissolvatur Congregatio generalis. Et ita declaratur, quod in bullis, et Constitutionibus hac de re habetur; quodque non liceat Praeposito mutare huiusmodi officiales usque ad dissolutionem Congregationis, nisi eidem praefatae Congregationi aliquem esse mutandum videretur.

2, in Ms. tit. 1 decr. 2.

Loca non
mutantur post
electionem.
C. 2 d. 87.

QUOD Praepositi Provinciales et alii officiales manere debent in suis locis, de quibus ante electionem actum est, ad sententias dicendas.

3, in Ms. tit. 1 decr. 3.

Procuratores
post electionem
admittuntur.

PRAETEREA actum est de Procuratoribus Provinciarum, an admittendi essent cum suffragio in Congregationem. Et visum est admitti debere, et quidem cum suffragio, et suppleri, si quid deesset iuxta Constitutiones, ut legitime interesse et suffragium habere possent. Fuerunt autem quinque Procuratores: P. Emmanuel Goudinus, Portugalliae; P. Georgius Serranus, Indiae; P. Doctor Antonius Cordeses, Aragoniae; P. Didacus de Guzman, Italiae; P. Didacus de Avellaneda, Baeticae: et ex illo tempore interfuerunt Congregationi.

C. 3 d. 1.
C. 4 d. 1, 64.
C. 13 d. 4.

4, in Ms. tit. 1 decr. 4.

QUOD uno die proponi, et alio rem confici oportet in rebus gravioribus, cuiusmodi sunt, quae in Congregatione generali necessario veniunt tractanda. Si quae alia proponuntur, pro arbitrio P. Praepositi, aut eodem, aut alio die tractabuntur.

Graviora
uno die
proponenda,
alio
conficienda.
C. 2 d. 8
ante elect.
Sup. d. 3
ante elect.

5, in Ms. tit. 1 decr. 5.

QUOD quae proponenda sunt, ordine in declarationibus in 7 caput * Constitutionum dicto proponi debent, ut post Provincialem sequantur reliqui de eadem Provincia. Sed cum sententiae dicendae sunt, dici debent eo ordine, quo definitum est sedendum esse decreto 10 ante electionem.

Ordo
proponendi
et dicendi
sententias.
P. 8 c. 7, A.

C. 6 d. 35 n. 17.
C. 7 d. 73.

6, in Ms. tit. 1 decr. 6.

QUOD dicitur 7 cap. Const. viii part. Si, rebus agitatibus, nihil fere omnium consensu constitueretur, exponendum esse *et omnium consensu*, intelligi de maiori parte suffragiorum, cui standum est, ut etiam aliis in rebus.

Omnium
consensus.
Inf. d. 46.
C. 4 d. 42.

7, in Ms. tit. 1 decr. 7.

QUOD cum Definidores eligendi sunt, per scrutinium ad maiorem partem suffragiorum eos eligi oporteat.

Definitorum
electio.
C. 2 d. 26.
C. 3 d. 18.

8, in Ms. tit. 1 decr. 8.

QUOD Praepositum Generalem habere duo suffragia, et praeterea qualitatem praecedendi, caeteris paribus, intelligendum est, in Congregatione ipsa generali, et non quando res inter

Praepositi
Generalis suffragia.
C. 18 d. 8.

P. Laynez
Praep. Gen.

ipsum et quatuor Definitores transigendae sunt; tunc enim unum suffragium solum habebit, cum praerogativa praecedendi in casu paritatis.

neralem, proponenda esse quae a Provinciis afferebantur. Ut tamen ordo rerum initio propositus servetur, post decreta pertinentia ad Constitutiones haec ponentur.

9, in Ms. tit. 1 decr. 9.

12, in Ms. tit. 1. decr. 12.

Post decreta
quoties
intercessio
concedenda.
C. 2 d. 32.
C. 7 d. 87.

UT post decretum Congregationis plenae, vel etiam Definitorum cum Praeposito, concederetur cuivis una intercessio, id est, facultas contradicendi in re quavis; in abrogatione autem alicuius veteris Constitutionis vel novae institutione, et duae intercessionem permitterentur. Standum esse nihilominus, sive semel, sive bis intercedatur, illorum definitioni, penes quos est facultas definiendi.

10, in Ms. tit. 1 decr. 10.

Constitutiones
recognoscen-
dae
ante solutam
Congregatio-
nem.

UTRUM ita debeat se accingere Congregatio, ut, antequam solvatur, imponat, quoad fieri poterit, ultimam manum Constitutionibus. Responsum est affirmative.

11, in Ms. tit. 1 decr. 11.

Quo ordine
res tractandae.

Si placeat, ut ita fiat: an praeposenda sint negotia Provincialium, qui non discessuri sunt ante solutam Congregationem, an postponenda. Visum est, dum tractarentur quaedam dubia circa Constitutiones a Congregatione particulari, cui est commissum, ita tamen, ut postea referrentur ad ge-

AN sint audienda quaecumque singuli Patres annotaverunt in Constitutiones, an potius iubendum, ut praecipua quaeque primum proponant, ut saltem de illis, quae maius facessunt negotium, statuere possit Congregatio antequam solvatur. Posterius hoc placuit.

13, in Ms. tit. 1 decr. 13.

AN sint omnia referenda pro cuiuslibet arbitrio ad plenam Congregationem; an solum quae in privata consultatione indicabuntur digna, ut prius statutum fuit. Posterius placuit.

14, in Ms. tit. 1 decr. 14.

SI aliquis ex deputandis ad privatam consultationem in materia Constitutionum, opponat aliquid Constitutionibus: an ipsemet debeat adhiberi in consultationem eius rei, ita ut habeat suffragium cum caeteris; an vero, eo semoto, sufficiens sit alius ea in re. Responsum est, non esse semovendum.

Praecipua
prius
proponenda.

Ad plenam
Congregatio-
nem referenda
quae Deputati
probarint.
C. 2 d. 4, 34.
C. 6 d. 35 n. 17.

Suffragium
habet in depu-
tatione etiam
qui aliquid
opponit.

TITULUS II.

DE HIS, QUAE PERTINENT AD CONSTITUTIONES CIRCA RES IPSAS.

15, in Ms. tit. 2 decr. 1.

Constitutiones
firmae
et ratae
servandae.

PROPOSITUM fuit: an liceret, et etiam an expediret ex Constitutionibus aliquid mutare. Et visum est ac

statutum: eas firmas et ratas habendas esse, et etiam observandas, prout in exemplari originali P. N. Ignatii habentur.

Inf. d. 53. 78.
C. 3 d. 26.
C. 5 d. 61.

P. Laynez
Praep. Gen.

16, in Ms. tit. 2 decr. 2.

De Constitutio-
tionibus
agere
quatenus li-
ceat.
C. 2 d. 6, 7.
C. 4 d. 26.

Inf. d. 46.

DEINDE, non solum in universum non esse agendum, sed nec particulatim, de Constitutionibus substantialibus nostri Instituti. De aliis posse quidem tractari; sed sine experimento vel ratione clarissima nihil posse immutari. Licere tamen de omnibus declarationem petere, referendo ad Congregationem, ut ipsa censeret, qua declaratione opus esset.

17, in Ms. tit. 2 decr. 3.

Deputati
ad dubia
Constitutio-
num.
C. 5 d. 6, 50.

STATUTUM est: ut omnia dubia, quae ad Constitutiones pertinerent, viderentur a PP. Hieronymo Natali et Ioanne de Polanco; et ut Congregationi proponerent, si quid videretur addendum vel mutandum in Constitutionibus; et alii, qui dubia haberent, ut ad hos referrent; et si eis satisfieri non posset, ut eorum dubia Congregationi proponerentur. Et ita proposita fuerunt nonnulla, quae sparsim variis sessionibus tractata sunt; sed simul coniuncta hic subdentur: alia cognitioni Superioris servata fuerunt, nec in generali Congregatione proposita.

18, in Ms. tit. 2 decr. 4.

Deputati ad
iudicandum,
quid proponen-
dum
Congregationi.
Sup d. 8.
C. 2 d. 4.
C. 3 d. 3, 15.

DEINDE, de modo executionis ad huiusmodi tractanda, visum est: quatuor esse designandos, qui cum P. Praeposito, auditis quae obiicerentur, iudicarent, quid esset proponendum Congregationi generali, si vel ipsi non sibi satisfacerent, vel obiicientibus.

19, in Ms. tit. 2 decr. 5.

Definitores
non eligendi
cum facultate
immutandi
Constitutiones.

CUM propositum fuisset: an ad res aliquas pertinentes ad Constitutiones possent aliqui Definitores eligi, quibus suam potestatem daret Congre-

gatio; visum est: nullos Definitores eligendos esse cum auctoritate ad immutandas Constitutiones; sed ut ipsa Congregatio imponeret ultimam manum, et auctoritatem ipsarum confirmaret, licet confirmatae alioqui satis essent. Et, his absolutis, ut primo quoque tempore dissolveretur Congregatio, de licentia et cum benedictione Pontificis; non tamen antequam imponeret ultimam manum Constitutionibus. Et ideo esse iubendum, ut quaecumque singuli Patres annotassent, quae praesertim negotium facerent, proponerent Congregationi.

20, in Ms. tit. 2 decr. 6.

AN approbatio nostri Instituti per Paulum IV * esset initio Examinis ponenda, quaesitum est: et visum, satis esse, si in scholio apponatur.

21, in Ms. tit. 2 decr. 7.

FUERUNT proposita quaedam loca Constitutionum; et inter duas lectiones declarationis, littera D in cap. 1 Examinis, prior lectio probatur, quae est illa ipsa, quae in 5 paragrapho super dictum cap. habetur, et incipit: *Sin estas 4 maneras, etc.*

22, in Ms. tit. 2 decr. 8.

IN declaratione super 3 cap. Examinis § *Sea interrogado*, dubitabatur: quatenam deberet praeferrī ex tribus, quae inveniebantur declarationibus de re eadem; et ultima praeferrenda videbatur, quae incipiebat: *Electio harum personarum*, addendo tamen in ultima parte aliquid ex secunda, hoc scilicet, quod sequitur: *Si tamen inferior se non ad id accommodaret, quod Superior convenire iudicat, oportebit eum extra Domum egredi, nisi aliud Superiori videretur*. Responsum. Visum est

1558

Congregatio
non dissol-
venda
antequam
imponat ulti-
mam manum
Constitutioni-
bus.

Approbatio
Instituti.
* Vide Scholia
P. Natalis,
Appendix.
Inf. d. 52.

Dubia Consti-
tutionum
examinantur.
Exa. c. 1, D.

Exa. c. 3 n. 12.

P. Laynez
Praep. Gen.

Congregationi generali: tertiam declarationem esse probandam, sine additione; posse tamen additionem huiusmodi poni in Superioris instructione.

Coadiutores spirituales formatos sunt ingressuri, viros esse, etc. Responsum: tollendum esse, quod fuit additum, visum est.

1558

23, in Ms. tit. 2 decr. 9.

26, in Ms. tit. 2 decr. 12.

Exa. c. 6, A.

IN declaratione super cap. 6 Examinis, § *De su parte es bien que se le liquen*, ubi dicit: *Societas habeat libertatem ad eos dimittendos, quando non faciunt quod debent*: huius ultimi dicti loco, an reponi debeat: cum non convenit, ut in Societate maneat.

Responsum. Ad hoc dictum est: ut maneret textus antiquus, et scholium adderetur, ut referat ad alia loca, in quibus agitur de aliis dimittendis.

24, in Ms. tit. 2 decr. 10.

Ex declaratione in 4 cap. secundae partis sic habebatur: *Qui egrediuntur a Societate sua sponte, quamvis iudicentur ad eam idonei; si aliam Religionem essent ingressi, et habitum eius assumpsissent, non videretur eos Societas recipere debere, nec minus curare, ut eos ad se reduceret.* Huius loco an dici debeat, quod sequitur: *nec curare ut eos ad se reduceret, si quidem sint Novitii*; nam in aliis uti poterit Societas, si in aliquo casu videbitur ad maius DEI ac Domini nostri obsequium fore, facultatibus a Paulo III concessis, quandoquidem, aliam Religionem ingrediendo, non ideo de iure desierunt esse de Societate nostra. Responsum fuit: in scholio id ponendum esse.

25, in Ms. tit. 2 decr. 11.

Ex declaratione super prooemium iv part., ubi dicitur ex hispano originali: *videri necessum, vel in primis rationi consentaneum, eos, qui in Societatem ingressuri sunt, viros esse, etc.* additum erat: *qui in eam ad professionem et in*

SUPER 2 cap. iv part., textus sic habet: *Et tunc non potest Societas nec eius Generalis, quod sic relinquitur vel eius partem, ullis extra Societatem hominibus donare; sed, si ipsa curam, quam habebat, reliquerit, poterunt, qui aliunde potestatem habebunt, alicui pio operi, quod sic relictum fuerit, applicare.* Dubitabatur: an expediret hoc ita statui, an potius distinctione aliqua uti: alia est enim ratio Collegiorum, quae sine ulla obligatione relinquuntur Societatis arbitrio; alia eorum, quae cum obligatione aliqua. Rursus aliqua possent fieri Collegia vel Domus ex elemosynis vel ex bonis alicuius de Societate, qui commodum Societatis ipsius praecipue intendit; alia ab alio fundatore externo, quem aliud quidpiam movet. Visum est Congregationi: hanc clausulam esse emendandam, prout in textu originali et alio approbato a tota Congregatione habetur in dicto paragrapho.

27, in Ms. tit. 2 decr. 13.

CAP. 6 Const. iv part., ubi dicitur: defendendam traductionem, quoad eius fieri poterit, visum est: tollenda esse ultima haec verba, *quoad eius fieri poterit*; quia ubique potest defendi vulgata editio, iuxta Constitutiones Concilii Tridentini.

28, in Ms. tit. 2 decr. 14.

CAP. 9 Const. iv part., § *Alii educuntur post septem annos*: totus paragraphus ad declarationes transferendus visus est, sicuti translatus est

Bona Collegiorum, quae dissolvuntur, qui applicanda. P. 4 c. 2.

Editio vulgata Sacrae Scripturae ubique defendenda. P. 4 c. 6 n. 5.

Egressi sua sponte a Societate an reducendi. P. 2 c. 4, B.

Const. LICET DEBITUM, Litt. Apost. pag. 15.

P. 4 proem. A.

P. 4 c. 2.

P. Laynez
Praep. Gen. alius cap. 3, de quo hic facit mentionem.

29, in Ms. tit. 2 decr. 15.

De Lingua
hebraica.
P. 4 c. 12 n. 2.

CAP. 12 IV part. Const., ubi dicitur: cognitionem Litterarum Humaniorum necessariam esse, et Linguarum latinae et graecae, additur, et *hebraicae*, et removetur ex inferiori loco sequenti. Nam hebraea lingua potius cum latina et graeca numeranda visa est, quam cum chaldaica et arabica.

30, in Ms. tit. 2 decr. 16.

De Praeside
disputationum.
P. 4 c. 13.

SUPER 13 cap. Const. IV part., ubi dicitur: *Praesideat, qui contentionem dirimat*; petebatur, an addenda esset sequens declaratio: *Quamvis hoc valde conveniat, cum fieri poterit, non est intelligendum, quod obligetur Societas semper ad dandum huiusmodi Praesidem, qui officiis huiusmodi fungatur. Antiquissimus enim Praeceptorum, qui disputant, poterit praestare quod ex hoc officio, iuxta Rectoris iudicium, conveniet.* Responsum fuit: talem declarationem in scholio ponendam esse.

31, in Ms. tit. 2 decr. 17.

P. 4 c. 13, A.

SUPER 13 cap. IV part. declar., ubi dicitur § 1: *In quodam tractatu, visum est addendum esse: per Generalem Praepositum approbato.*

32, in Ms. tit. 2 decr. 18.

Repetitiones
in scholis
de quibus
faciendae.
P. 4 c. 13, D.

EODEM cap., § *Non solum*, habebat textus: *Non solum repetitiones ultimae lectionis, verum hebdomadae, mensis et anni fieri oportebit.* Huius loco sic reponendum visum est: *Non solum repetitiones ultimae lectionis fieri oportebit, verum et hebdomadae et longioris temporis, prout expedire iudicabitur.*

33, in Ms. tit. 2 decr. 19.

CAP. 14 Const. IV part. § ultimo, ubi dicebatur: *in Logica, Philosophia naturali, et morali*, additum est *et Metaphysica*.

P. 4 c. 14 n. 3.

34, in Ms. tit. 2 decr. 20.

SUPER 15 cap. IV part. Const., ad finem, ubi dicitur: *Honore se invicem praeveniant, et doctiores infima loca procurent*; sic emendatum est: *Honore se invicem praeveniant, nulla observata differentia locorum.*

De loco
assignando
promotis
ad gradus magisterii
vel doctoratus.
P. 4 c. 15 n. 4.

35, in Ms. tit. 2 decr. 21.

CUM non inveniantur Correctores multis in locis, et in aliis sustentari nequeant, vel nolint Scholastici ab illis corrigi, petitum est: an Constitutio 16 cap. IV part. pertinens ad correctionem externorum Scholasticorum aliqua declaratione relaxari deberet; an potius manere Constitutio, ut iacet, licet dispensetur alicubi, pro re nata.

In Constitutione
de Correctore
externorum
dispensare
potest
P. Generalis.
P. 4 c. 16 n. 5.

Responsum est: Constitutionem, ut iacet, esse retinendam et servandam; sicubi tamen necesse fuerit, dispensare posse Praepositum Generalem.

36, in Ms. tit. 2 decr. 22.

AN aliquae caeremoniae in professionibus emittendis addi deberent ad eas, quae in Constitutionibus habentur 3 cap. V part. Statutum est: Constitutiones esse servandas, nec caeremonias addendas.

Ceremoniae
in professione
non addendae.
P. 5 c. 3 n. 2.

37, in Ms. tit. 2 decr. 23.

SUPER 2 cap. VI part. declar. § *Quamvis*, ubi dicitur: *Non debet quidquam accipi tamquam stipendium*, additum est: *vel eleemosyna pro his, quae ob solum Christi obsequium, etc., communicantur.*

De stipendiis
pro
ministeriis.
P. 6 c. 2, G.

P. Laynez
Praep. Gen.

38, in Ms. tit. 2 decr. 24.

Expungitur
declaratio
de iure succe-
dendi
Professorum.
P. 6 c. 2 declar.

ACTUM est deinde: an expediret quamdam declarationem super 2 cap. vi part. expungi oportere, ut paupertas sancta magis restringeretur; quae sic habet: *Cum universaliter observetur, nec ius succedendi, nec proprium quid Professos habere; nihilominus, si aliquis sua devotione et sancta cum intentione ad maiorem DEI gloriam motus, ante suam professionem a Sede Apostolica facultatem obtineret, ut vel ipse vel Domus, in qua professionem emisit, posset ius succedendi in haereditate habere, dum non ad privatum usum illius, sed ad pia opera vel ad quae aliqui obligaretur, possent ea applicari, et omnia Praepositi Generalis arbitrio subdi, non contra istam Constitutionem vel eius intentionem existimaretur.* Hactenus Constitutio.

Visum est ergo Congregationi: hanc declarationem ex ipso libro Constitutionum expungendam esse, quo magis purae et sanctae paupertati consuleretur.

39, in Ms. tit. 2 decr. 25.

Missae cantus
quando
permittendus.
P. 6 c. 3 n. 4.

CUM Constitutiones dicant 3 cap. vi part. vespas cantari posse, non item Missam: an sit statuendum in universum Missas cantari posse, an non; sed potius Constitutionem teneri, et dispensari in aliqua Domo vel Collegio, ubi ratione Provinciae iudicaretur expedire, ut in India, Bohemia et aliis locis.

Responsum est: servandum esse Constitutionem, et non nisi ex gravissima causa dispensandum esse a Praeposito Generali, ut Missa cantetur; et id tantum dominicis diebus et festis.

C. 2 d. 17.
C. 3 d. 36.
C. 9 d. 19.

40, in Ms. tit. 2 decr. 26.

CUM dicatur in Constitutionibus eodem capite de cantu vespas, quod ne Gregorianus quidem esse debeat: an id immutari oporteat, nec ne, licet aliquo in loco dispensetur, ut cum cantu praedicto vel alio dicantur, cum expedire iudicabitur, ut hactenus Romae factum est.

Responsum est: Constitutiones observandas esse in hac parte, nec per Constitutionem novam ab illis quid diversum statuendum esse.

41, in Ms. tit. 2 decr. 27.

SUPER 1 cap. viii part. declar. § *Debet etiam certiore reddere*, ubi dicit textus: *et sponte sua etiam eius loco supplere debet, cum per adversam corporis valetudinem, vel occupationes, vel aliquam causam ille in re aliqua officio suo deesset*; repositum est sic: *et sponte sua etiam eius loco id faciat, cum per adversam corporis valetudinem, vel occupationes, vel aliquam aliam causam ille in hac parte officio suo deesset.*

Causa emendationis est, ne videatur in re alia, quam in scribendo, debere Collateralem supplere vices Rectoris sponte sua.

42, in Ms. tit. 2 decr. 28.

SUPER cap. 3 viii part. declar. §. 1, ubi habetur in originali: *Nihilominus possent huiusmodi officiales suffragium activum et passivum ad reliqua habere, praeterquam ut Professis praeesse possint*; sic emendandum videbatur quibusdam: *praeterquam ut Professis quatuor votorum ordinarie praesint.* Et erat ratio emendationis, quia ad tempus, qui non est Professor, posset praeesse Collegio vel Provinciae, in qua sunt Professi; sed non ordinarie his

1558

De cantu
vesperarum
serventur
Constitutiones.
P. 6 c. 3, B.

Constitutio
de Collaterali
nonnihil
explicata.
P. 8 c. 1 D. § 4.

Quinam
praeesse pos-
sunt
Professis
quatuor voto-
rum.
P. 8 c. 2, A.

C. 3 d. 21.
C. 4 d. 32.
C. 8 d. 20.

P. Laynez
Praep. Gen.

praeesse debent qui quatuor vota Professi sint, secus si tria. Congregatio generalis ab hac emendatione sustulit *ordinarie*.

43, in Ms. tit. 2 decr. 29.

Deputatio pro
Officio Vicarii
conficiendo,
P. 8 c. 4.

DEINDE actum fuit, ut magis declararetur quod pertinet ad Officium Vicarii generalis cap. 4 VIII part., et ad electionem eius et potestatem; et nominatim: qui reputari debeant vicini, ut vocentur ad eius electionem; et an solum ad congregandam Societatem, vel etiam ad gubernandam ius habeat; et ut aliqui deputarentur, qui haec tractarent, et ad Congregationem referrent.

Responsum fuit: aliquibus esse committendum hoc negotium, ut Officium Vicarii conficerent, ubi et reliqua praedicta tractarentur, et ad Congregationem referrent. Illud tamen declaratum fuit: non tantum ad convocandam Societatem, sed etiam ad eandem gubernandam Vicarii officium se extendere. Fuerunt ergo designati Patres: Magister Natalis, Doctor Torres, Ludovicus Gonzalez, cum Magistro Ioanne de Polanco, ut viderent Officium Vicarii Generalis, et referrent ad Congregationem; quod tamen propter temporis angustias facere non licuit.

44, in Ms. tit. 2 decr. 30.

Tempus certum
Congregationis
indicendae
non
assignandum.
P. 8 c. 5 n. 2.

CIRCA eandem VIII part., cap. 5, propositum fuit etiam: an Congregatio generalis ad Praepositi electionem indicta, post praedecessoris mortem nuntiata, ad certum tempus cogi deberet, intra quod, si non omnes convenirent, reliqui, qui praesentes erunt, rem transigant, et Congregatio generalis plena et legitima habeatur.

Responsum est: Constitutiones,

quod ad tempus attinet, esse servandas; et, si prorogatio esset facienda, per Vicarium fieri debere et Assistentes, ad plura suffragia. Si tamen, exacto termino praescripto in initio, venerint aliqui designati ad Congregationem, ut illi etiam suffragium habeant ad prorogationem temporis praescripti.

45, in Ms. tit. 2 decr. 31.

SUPER cap. 7 VIII part., ubi dicitur de ordine sedendi et dicendi sententias in Congregatione generali, tollendus videbatur ille, qui ponitur in praedicto capitulo, et iuxta decretum Congregationis factum ante electionem emendandus, prout in originali hispanico aliquot versus huius paragraphi primi 7 cap. deleti sunt, inde incipiendo: *y por la facilidad*; et quod dicebatur in initio huius §: *loquentur eodem ordine, etc.* fiat scholium, quo declaratur, in proponendo hoc intelligi. Placuit.

46, in Ms. tit. 2 decr. 32.

SUPER 7 cap. VIII part. ubi dicitur: eligendos esse Definidores, si non omnes, vel fere omnes consenserint, interpretabatur prius Congregatio de maiori parte; ita ut, si maior pars non consensisset, eligendi essent Definidores. Petitum est igitur: an iuxta istam interpretationem Constitutiones emendari debeant, nec ne.

Nihil definiendum esse in alterutra parte, dixit Congregatio; et ut scholium fieret, in quo diceretur, quatuor fuisse sententias hac de re. Primam, quod pendeat definitio ab omnium vel pene omnium sententia. Secundam, quod a maiori parte, quam media. Tertiam, quod a maiori parte simpliciter. Quarta fuit, quod ille communis consensus refertur ad electionem Definitorum, ita ut fiat distinctio

1558

Prorogatio
temporis prae-
scripti
ad Congrega-
tionem a quibus
et quomodo
facienda.
C. 6 d. 35 n. 19.
C. 10 d. 4.

Ordo sedendi
et dicendi
sententias
in Congrega-
tione generali.
P. 8 c. 7, A.
Sup. d. 2, 5.
C. 2 d. 87.

Definidores
quando eli-
gendi.
P. 8 c. 7 n. 3.

Sup. d. 16.
C. 4 d. 42.

P. Laynez
Praep. Gen.

post illa verba, quae habentur in originali hispanico, *una parte ó otra*, et communi consensu vel fere omnium eligendi Definitores dicantur.

47, in Ms. tit. 2 decr. 33.

Sum. Pont.
proponit cogi-
tandum,
an Praep. Gen.
perpetuus esse
debeat.
P. 9 c. 1.

VIGESIMA quarta Augusti propositum fuit ex parte Summi Pontificis: ut cogitarem de Praeposito Generali nostro, an perpetuus esse deberet, ut dicitur in 1 cap. Const. ix part. et eius declaratione. Et visum est, nemine discrepante, omnino perpetuum esse debere: et cum die sequenti idem proponeretur, idem Congregatio sensit.

Perpetuitas
a Congrega-
tione
confirmatur.

De modo autem loquendi Summo Pontifici, res commissae est ipsi Praeposito Generali. Ut autem posset Suae Sanctitati significari nostrae Societatis iudicium, scripta fuit epistola, quae iam subdetur, Summo Pontifici, ab omnibus, praeterquam ab ipso Praeposito, subscripta.

BEATISSIME PATER.

Memoriale
Congregationis
ad Pontificem.

CUM Reverendissimus Cardinalis Pachecus electioni nostri Praepositi iussu V. S. interfuit; antequam ea fieret, V. B. mentem de qualitate personae, quam eligere deberemus, et animi propensionem, ut electus perpetuus esset potius, quam ad certum et definitum tempus, nobis significavit. Quamquam V. S. pro sua benignitate id nostrae Congregationi integrum relinquebat; nos omnes laetissimis animis significationem hanc voluntatis V. B., tamquam a Deo profectam, accepimus, qui ut et nos idem sentiremus et optaremus faciebat. Postea, ubi V. S. ad pedum oscula nos admittere et tanta charitate ad divinum obsequium excitare et inflammare dignatus est, praeter caetera eaque singularia, quae nobis in Domino liberalissime est

elargita, electionem Praepositi, quem nobis perpetuum elegeramus, libentissime confirmavit. Qua de re quantas possumus divinae clementiae et V. B. gratias agimus. Caeterum his diebus Reverendissimus Cardinalis Tranensis nobis significavit, V. S. etiam nunc de perpetuitate Praepositi aliquid dubii habere; proinde, ut ea de re cogitarem, edixit: quod et fecimus, praemissis ad DEUM orationibus. Et cum in Congregatione semel atque iterum id esset propositum, omnes, summo consensu, nemine discrepante, iudicavimus, multo convenientius esse nostrae Societati, ut noster Praepositus, quamdiu vixerit, non mutetur. Quamvis tamen haec ita sint, obedientiae filii sumus et quidem paratissimi ad ea omnia praestanda, quae V. S. imperabit. Quia vero fieri potest, ut de nostro iudicio certior fieri V. S. fortasse velit, illud hic infra subscripsimus, humiliter, qualecumque id est, iudicio V. S. subiicientes. Tertio kal. Septembris MDLVIII.

Hanc epistolam 13 Augusti omnes Professi subscripsimus, praeter duos, qui discesserant, P. Canisium et P. Pelletarium, et ipsummet Praepositum, quem non decebat eam subscribere. Eidem tamen epistola data est, quam tulit secum, sed non dedit Pontifici honestas ob causas.

Non fuit
ipsi oblatum.

48, in Ms. tit. 2 decr. 34.

DUBITATUM est: an praeter casus illos sex, qui in 4 cap. ix part. narrantur, aliquis alius addi deberet, propter quem removendus esset a gubernatione Praepositus; cum scilicet incurius vel remissus fieret, vel aliqui ineptus ad gubernationem, non ex causa naturali, propter quam Vicarius dicitur eligendus, qui eius officium gerat, sed ex voluntaria. Statutum est autem, nullos casus esse

Ad sex casus
depositionis
Praep. Gen.
non
addendi alii.
P. 9 c. 4.

C. 8 d. 28, 29
C. 12 d. 55.

P. Laynez
Praep. Gen.

addendos ad illos sex, nec quidquam im-
mutandum in Constitutionibus, quod
attinet ad providentiam Societatis cir-
ca Praepositum; et speciatim non esse
explicandum aliquem casum de remis-
sione voluntaria Praepositi.

49, in Ms. tit. 2 decr. 35.

l'ars nona
Constitutionum
ad unguem
observanda.

GENERATIM statutum est: ix partem
Constitutionum ad unguem esse obser-
vandam: si quid tamen experimento
vel ratione manifesta in dubium vocari
accideret, id tractari permissum est,
sicut in universum de Constitutionibus
secundo decreto statutum fuerat.

50, in Ms. tit. 2 decr. 36.

Quae Constitu-
tiones
singulis men-
sibus
legendae.

In x part. Const., sub finem, ubi
dicitur: Constitutiones, quae ad sin-
gulos pertinent, esse singulis mensi-
bus legendas, visum est conformari
debere cum eo, quod dixerat in iv part.
et alibi, de lectione Constitutionum
et Regularum. Placuit, sed non vide-
batur repugnare.

51, in Ms. tit. 2 decr. 37.

Scholia
Constitutionum

Cum dubitaretur adhuc de rebus
quibusdam pertinentibus ad Consti-

tutiones, difficultas per scholia quae-
dam addenda removeri posse visa est:
et cum quaereretur ubi ponenda es-
sent et quam auctoritatem ea scholia
habitura erant?

Responsum fuit, scholia non ad
marginem Constitutionum, sed seor-
sum esse ponenda, ut numeris quibus-
dam responderent textui. Auctori-
tatem autem aliquam esse iis tribuen-
dam, sed non plenam ut a tota Con-
gregatione, sed potius ut a Praeposito
Generali, qui eam dabit, quam ad
Societatis bonum dandam censuerit;
et praemittendam esse praefationem,
qua narretur, quomodo res duobus,
scilicet PP. Natali et Polanco com-
missa fuerit, et ab eis proposita pri-
vatae P. Praepositi et aliquorum
Patrum Congregationi, in qua de scho-
liis conficiendis statuebatur.

52, in Ms. tit. 2 decr. 38.

QUAESITUM est: an breve aliquod im-
petrandum esset a Summo Pontifice,
quod praeponeretur Constitutionibus.

Visum est: impetrandum esse, cum
id commodum fieri posset, ad approba-
tionem Constitutionum.

1558

ubi ponenda
et quae
auctoritas
tribuenda.

C. 2 d. 28, 42, 57,
sed praecipue
C. 4 d. 34.

Quibus res
commissa fuit.

Congregationi
privatae
de scholiis
conficiendis
proponuntur.

Breve
ad approbandas
Constitutiones
data occasione
impetrandum.

Sup. d. 20.

TITULUS III.

DE HIS, QUAE PERTINENT AD CONSTITUTIONES CIRCA VERBA.

53, in Ms. tit. 3 decr. 1.

Dubia circa
verba
Constitutionum

Deputatio ad
expendendas
quasdam
immutationes
verborum
in Constitutio-
nibus factas.

Sup. d. 15.

DE verbis autem quibusdam Con-
stitutionum propositum fuit:
cum Pater sanctae memoriae Ignatius
commiserit tribus Patribus, quorum
duo Congregationi intererant, ut, salvo
sensu, verba, prout eis videretur, im-
mutarent; an rata ea essent habenda,
quae, eo vivente, mutata fuerant in
originali exemplari, quia non consta-

bat, an ab eodem P. Ignatio recognita
fuissent.

Visum est: deputandos esse tres,
qui viderent, et expenderent, et re-
ferrent ad Congregationem, quid de
huiusmodi verborum immutationibus
sentirent: et hi fuerunt Doctor Bapti-
sta de Barma, et Doctor Christopho-
rus Madridius, cum Magistro Ioanne
de Polanco, qui commissio sibi munere
functi sunt.

Inf. d. 78.
C. 5 d. 61.

P. Laynez
Praep. Gen.

Actum est etiam de aliis verbis, quae immutanda quibusdam videbantur, quia in quibusdam eorum videbatur error calami irrepsisse, et sigillatim proposita fuerunt, et sunt quae sequuntur.

54, in Ms. tit. 3 decr. 2.

P. 1 c. 3. B.

IN declar. cap. 3 primae part., ubi dicitur: *non esse solum ipsius particulare peccatum, sed generale*; notatum est, quod positum fuerat pro eo, quod habebatur in hispanico textu, *non esse peccatum personale*. Sic etiam inferius, eodem paragrapho, ubi dicebatur: *ita ut haeresis, vel schisma peccatum sit personale*; similiter repositum fuerat: *ita ut haeresis vel schisma peccatum sit particulare personae, et non generale nationis vel patriae*.

Placuit Congregationi talis emendatio.

55, in Ms. tit. 3 decr. 3.

P. 2 c. 2. B.

IN declar. super 2 cap. II part., § *Si entró*, ubi dicitur: *esperando*, an dici debeat: *esperándose*, ut referatur ad Societatem, non ad illum, qui ingreditur, vel impersonaliter ad utrumque.

Responsum affirmative.

56, in Ms. tit. 3 decr. 4.

P. 2 c. 4 n. 4.

IN cap. 4 secundae part. Const., ubi dicebatur: *relaxando illis votum*, ut maneant sine scrupulo; an dici debeat: *relaxato illis voto*.

Responsum est affirmative.

57, in Ms. tit. 3 decr. 5.

P. 3 c. 1. C.

IN declar. super 1 cap. III part., ubi dicebat textus hispanicus: *y assí mesmo debe*, dicendum: *y assí mesmo se debe*.

Placuit emendatio.

58, in Ms. tit. 3 decr. 6.

1558

SUPER prooemium declar. IV part., versus finem, ubi dicebat textus hispanicus: *se empleará en él*, τὸ ἐλ non habet ad quod referatur: sed sic emendandum videbatur, ut dicatur, paulo ante, loco verborum illorum: *que su divina Majestad será servida*, sic: *que será para mayor servicio de su divina Majestad*; et ita τὸ ἐλ referetur ad servitium.

P. 4 prooem., A

Placuit emendatio.

59, in Ms. tit. 3 decr. 7.

IN declar. super 2 cap. IV part., § *Societas*, sic habebat textus hispanicus: *Societas ad usum Scholarium exercebit administrationem reddituum per Praepositum Generalem vel Provincialem, cui committetur ad defendendum et servandum possessiones et redditus Collegii, etiam in iudicio, cum conveniens aut necessarium erit. Ad eundem pertinebit admittere quod praeterea dabitur tali Collegio*. Horum loco, quia putabatur error scripturae, quod sequitur reponendum videbatur: *Societas in usum Scholasticorum suorum, iuxta litteras apostolicas, reddituum administrationem exercebit per Praepositum Generalem, vel alios, quibus ille facultatem ad id communicaverit, quae ad defendendas et conservandas possessiones et redditus Collegiorum, etiam in iudicio, cum hoc convenire vel necessarium esse videretur, se extendat: ac eiusdem Praepositi erit, et eorum, quibus ille facultatem dederit, admittere quidquid praeterea Collegiis ad sustentationem et incrementum eorum in rebus temporalibus donaretur*.

P. 1 c. 2. C.

Comp. Privil.
n. 93.

Visum est Congregationi: emendandum esse textum hispanicum, prout habetur § *La Compañia*, et sic verte-

P. Laynez
Praep. Gen.

retur latine: *Societas ad usum Scholasticorum suorum, prout litterae apostolicae dicunt, exercebit administrationem reddituum per Praepositum Generalem, vel Provincialem, vel alium, cui Generalis id commiserit, ad defendendum, etc.* Et paulo inferius: *Et erit eiusdem Praepositi, vel eius, cui ille commiserit, admittere quod praeterea talibus Collegiis donaretur ad sustentationem et augmentum eorum in rebus temporalibus.*

60, in Ms. tit. 3 decr. 8.

P. 4 c. 2, D.

EODEM cap., § *Qui probantur*, dicitur sic: *Illi sunt, qui in Domibus Probationum versantur, de quibus in VI parte dicetur.* Citatio VI partis omitenda videbatur, quia ibi non agitur ea de re.

61, in Ms. tit. 3 decr. 9.

P. 4 c. 2, E.

EODEM cap., § *Qui negotia*, error erat ibidem scriptoris in originali: dicebatur enim: *res Collegiorum extra ipsa, intelliguntur praecipue Procuratores.* Pro eo repositum fuit, quod sequitur: *Qui negotia Collegiorum extra ea gerunt, in primis intelliguntur Procuratores, etc.* Et sic respondet declaratio Constitutioni.

Placuit emendatio.

62, in Ms. tit. 3 decr. 10.

P. 4 c. 6, F.

SUPER 6 cap. IV part., § *Nullus de Societate*, dicitur in textu: *Qui tamen talentum ad id sortiti, et praesertim, qui nondum studiis perfuncti sunt:* error videbatur scriptoris, et, negatione sublata, dicendum: *Qui iam studiis perfuncti sunt.*

63, in Ms. tit. 3 decr. 11.

P. 4 c. 10, I.

SUPER 10 cap. IV part., § *Signum dabitur*, habebat textus: *Signum dabitur partim per campanam, quae pul-*

sabitur, ut se recipiant ad somnum et ad prandium. Tollendum videtur *partim*, nisi alterum membrum addatur.

Placuit tolli.

64, in Ms. tit. 3 decr. 12.

IN Const. cap. 8 IV part., § *Ansi* mesmo, ubi dicit: *El modo*, deest particula *en*, et dicendum: *En el modo.*

P. 4 c. 8 n. 6.

65, in Ms. tit. 3 decr. 13.

SUPER 14 cap., § *Praelegeatur*, habebat textus: *Praelegeatur etiam Magister Sententiarum. Sed si videretur temporis decursu aliam Theologiam, huic non contrariam, studentibus utiliore fore; ut si aliqua conficeretur, quae his nostris temporibus accommodatior videretur; huius loco sic reponendum videbatur: Praelegeatur etiam Magister Sententiarum. Sed si videretur temporis decursu alium auctorem studentibus utiliore fore, ut si aliqua summa vel liber Theologiae scholasticae conficeretur, quae his nostris temporibus accommodatior videretur, etc.*

P. 4 c. 8, B.

Placuit emendatio.

66, in Ms. tit. 3 decr. 14.

PRIMO cap. Const. V part., § 1, sic habetur: *Quia Scholastici approbati admittuntur alio modo, et quidem magis interno quam qui in prima probatione versantur; videbatur illud prima tollendum; quia comparatio fit cum aliis, qui probantur in toto biennio, et non tantum cum his, qui in prima probatione quindecim vel viginti diebus versantur.*

P. 5 c. 1 n. 1.

Placuit tolli.

67, in Ms. tit. 3 decr. 15.

CAP. 3 et 4 Const. V part., in formula votorum, qua Professi et Co-

P. 5 c. 3, 4.

P. Laynez
Praep. Gen.

adiutores utuntur, ubi dicitur: *vice Praepositi Generalis*, videbatur addendum *Societatis IESU*.

Placuit addi.

68, in Ms. tit. 3 decr. 16.

P. 6 c. 2, M.

IN declar. cap. 2 VI part., § *Hoc intelligendum*, ubi dicitur in originali: *nec etiam si in occurrenti aliqua occasione vel necessitate, qui vestibis pretiosioribus, honestis tamen, indueretur; reponendum videbatur: vestibis melioribus, honestis tamen, etc.*

Placuit.

69, in Ms. tit. 3 decr. 17.

P. 7 c. 2, H.

SUPER 2 cap. VII part., in declar. § *Los accidentes*, ubi dicit textus hispanicus: *Para más abreviar ó acortar*, di-

cendum videbatur *abreviar ó alargar*, ut patet ex toto contextu.

Placuit emendatio, nam error calami iudicatus fuit.

70, in Ms. tit. 3 decr. 18.

SUPER 6 cap. VIII part., in formula electionis dicitur: *Testem invoco IESUM Christum, qui Sapientia est aeterna, quod illum eligo, etc.* addendum videbatur: *ego N. illum eligo, etc.*

Placuit addi.

71, in Ms. tit. 3 decr. 19.

ALIA quaedam proposita fuerunt circa Constitutiones: sed, quia visum est nihil esse immutandum, non hic ponuntur.

1558

P. 8 c. 6, F.

TITULUS IV.

DE QUIBUSDAM CONSTITUTIONIBUS REPERTIS EXTRA LIBRUM CONSTITUTIONUM.

72, in Ms. tit. 4 decr. 1.

De singulis
agendum.

CUM quaedam Constitutiones vel Ordinationes a P. N. Ignatio non recognitae, quod sciatur, extra corpus libri Constitutionum reperirentur, propositum fuit: quid agendum esset de illis; et constitutum est: ut suis locis de singulis ageretur. Deinde ex eis aliquas approbavit ipsa Congregatio generalis, aliquas commisit particulari Congregationi P. Praepositi et quatuor Deputatorum, qui fuerunt: P. Natalis, Doctor Torres, P. Ludovicus Gonzalez cum Magistro Polanco; et tam illae, quam quae circa eas decisa sunt, hic subdentur.

73, in Ms. tit. 4 decr. 2.

Cum experientia nos docuerit, quod in nostris Collegiis, ubi necessarii sunt

duo vel tres Sacerdotes, qui vacent ministerio sacramentorum ac verbi divini; et quatuor vel quinque Praeceptores, qui iuventutem in litteris et bonis moribus instituant; necesse est etiam alios ibidem versari, qui eosdem iuvare possent, vicemque eorumdem supplere, si in morbum inciderent, ne lectionum series interrumpatur; atque etiam, ut Societas aliquid percipiat emolumenti in alendis aliquot Scholasticis, qui litteras discant, quandoquidem tam multi occupati sunt in obsequio et auxilio communis boni; statuimus: ne per decem annos proxime futuros, incipiendo a 1553, admittatur Collegium ullum, ubi non possint 12 saltem de Societate sustentari, cum duobus aliis, qui rebus corporalibus inserviant, ita ut totus numerus ad 14 perveniat.

Per decem
annos nullum
admittendum
Collegium
ubi 14 ali
non possint;
C. 2 d. 8.
C. 3 d. 20.
C. 5 d. 25. 69.
C. 8 d. 27.
C. 22 d. 17.

Deputatio
ad aliquas
huiusmodi
Constitutiones
expendendas.

Collegiorum
acceptan-
dorum ratio.
Ord. Gen. c. 16.

P. Laynez
Praep. Gen.

ubi Domus
conveniens
et ecclesia non
assignetur;

ubi saltem ad
unum annum
res 14 personis
necessariae
non providean-
tur.

Nulla
obligatio pro
dotatione
Collegii
admittenda.

Quia etiam videmus, quam sit incommodum, quantumque impediatur divinum obsequium, cum Domus et ecclesia exercitiis nostro Instituto consentaneis apta non habetur; cumque Nostri necesse habent occupationes spirituales relinquere, ut vacent victui et rebus temporalibus ad studium necessariis quaerendis; similiter statuimus: ne ullum mittatur Collegium ad locum aliquem, ubi Domus conveniens ad Nostrorum habitationem et scholas tenendas, et ecclesia ad spiritualia exercitia in proximorum auxilium tractanda non assignetur; sive proprietatem eius, sive usum liberum relinquunt.

Non item mittatur, si, saltem ad unum annum, quae necessaria sunt ad 14 personarum sustentationem non dabuntur. Elapso enim anno, si Communitati Collegium utile non invenietur, poterit nos certiores facere, et inde Nostri alio commigrare poterunt. Si contra, providebit illa etiam de rebus necessariis in alterum annum vel etiam plures, aut de perpetuitate vel fundatione Collegii aget, prout melius ad Dei gloriam et communis boni utilitatem iudicabitur.

Haec ordinatio placuit Congregationi generali, ut extra corpus Constitutionum, velut edictum ad tempus, haberetur.

74, in Ms. tit. 4 decr. 3.

Cum tam sit proprium nostrae professionis, non admittere praemium ullum temporale pro ministeriis spiritualibus, in quibus iuxta nostri Instituti rationem in auxilium proximorum occupamur; non convenit dotationem alicuius Collegii admittere, si oblige-
mur ad Concionatorem, vel Confessarium, vel Lectorem aliquem theolo-

gum dandum. Quamvis enim ratio aequitatis et gratitudinis nos moveat, ut maiori cum sollicitudine proximis inserviamus in huiusmodi exercitiis nostri Instituti propriis, in Collegiis, quae cum maiori liberalitate et devotione fundata fuerunt; non est tamen agendum de obligationibus vel pactis, quae repugnant sinceritati, cum qua in rebus nostris solemus procedere, gratis dando quod gratis accepimus: quamvis ad sustentationem eorum, qui communi bono Collegiorum inserviunt, vel ad id litteris dant operam, admittatur ea dotatio, quam fundatorum charitas ad Dei gloriam solet assignare.

Placuit Congregationi generali haec Constitutio, et inserenda iv parti Constitutionum visa est.

75, in Ms. tit. 4 decr. 4.

Cum Praepositus Generalis vel Societas Universitatis alicuius curam susciperet, non repugnaret huius Constitutionis intentioni, si se consequenter obligaret ad lectiones ordinarias in ea praelegendas, quamvis inter eas aliquae ad Theologiam pertinerent.

Placuit etiam declaratio.

76, in Ms. tit. 4 decr. 5.

SEQUENTEM Constitutionem P. N. Ignatius fieri iussit, sed non eam emendavit. Et, si in Constitutionibus poni debet, ad ix partem pertinere videtur. Videatur tamen, an inter Constitutiones, an melius inter documenta Superiorum poni debeat.

Quoniam ei, qui in Congregatione qualibet supremam habet curam, ita convenit humanitas et affabilitas cum subditis, ut auctoritas eius retineatur, et ea reverentia eidem exhibeatur, quae ad suos regendos ad maiorem

1558

P. 6 c. 2, G.

C. 1 d. 37.

P. 4 c. 7 n. 3.

Universitatis
cura
quibus cum
obligationibus
suscipi possit.
P. 4 c. 7 n. 3, E.
Inf. d. 118.

Regula
de mensa
privata pro
Superioribus.

P. Laynez
Praep. Gen.

DEI gloriam est necessaria; ut etiam subditi minorem habeant perturbationis occasionem cum eo, quem pro refugio in suis perturbationibus habere debent: in Domo vel Collegio, ubi Nostrorum multitudo ultra triginta se extendit, qui supremam habet auctoritatem, non cibum capiat ordinarie cum illis in refectorio; quamvis singulis mensibus ad suam et illorum consolationem, et ut quomodo res se habeant intueatur, id facere debeat: ordinarie tamen, ut est dictum, capiat seorsum cibum, quamvis eiusdem sit rationis cum communi, aut magis aut minus parvus, prout Consultoribus vel Assistentibus, qui in hac parte in ipsum auctoritatem habent, expedire magis tum personae Superio-

ris, tum communi bono iudicabitur. Responsum est: ut maneat inter Regulas, non inter Constitutiones.

77, in Ms. tit. 4 decr. 6.

DE quadam Constitutione recognita a P. N. Ignatio sanctae memoriae circa auctoritatem Praepositi Generalis in celebrandis contractibus, fuit tractatum in particulari Congregatione; et visum fuit: declarandum esse per Congregationem generalem, quod talis est auctoritas Praepositi: et ita factum est, et generalis Congregatio approbavit huiusmodi Constitutionem, et inserta fuit 3 cap. ix part., quod sic incipit: *In Praeposito Generali est tota auctoritas celebrandi quosvis contractus.*

1558

Vide tamen
C. 3 d. 38.
C. 7 d. 7.

Praepositi
Generalis
auctoritas in
contractibus
asseritur.
Inf. d. 100, 144.

P. 9 c. 3 n. 5.

TITULUS V.

DE HIS, QUAE AD EXEMPLAR, AC VERSIONEM, ET EDITIONEM
CONSTITUTIONUM PERTINENT.

78, in Ms. tit. 5 decr. 1.

Probatur
exemplum Con-
stitutionum
cum
additionibus
et emendatio-
nibus
ex autographo
exscriptum.

Sup. d. 53.

DECIMA Septembris 1558, cum convenissent Patres, in plena Congregatione decreverunt: probatum esse quoddam exemplum Examinis, Constitutionum et Declarationum ex autographo P. Ignatii exscriptum, et cum eo collatum, cum additionibus et emendationibus, quae sunt in margine, auctoritate Congregationis factis. In quorum fidem Magister Ioannes de Polanco, Secretarius Societatis Iesu, ex praescripto Congregationis et omnium nomine subscripsit librum illum, et sigillo Societatis obsignavit.

79, in Ms. tit. 5 decr. 2.

DE Examine et Constitutionibus et Declarationibus ex hispanico idio-

mate in latinum versis quaesitum est: an imprimi oporteret, et quam auctoritatem habere deberent. Et primum quidem statutum fuit: aliquos esse deputandos, qui cum originali conferrent versionem; et deputati fuerunt complures ab ipsa Congregatione, et quae apud ipsos erant dubia, in Congregatione privata cum Generali tractabantur; et sic ad plura suffragia complura dubia resoluta sunt circa versionem; et ut haberet auctoritatem versionis, statutum est; id est, ut ordinaretur ea utendum esse, nec licere privata auctoritate et sine Congregatione aliam edere versionem; et impressionem statim inchoandam ab Examine prius reviso a Deputatis.

cum originali,
approbatur.

C. 2 d. 52.
C. 4 d. 8, 33, 50.
C. 5 d. 76.
C. 23 d. 27.

C. 3 d. 26, 34.
C. 4 d. 8, 33.

Non licet
privata
auctoritate
aliam edere
versionem.

Versio latina,
collata
a Deputatis

P. Laynez
Praep. Gen.

TITULUS VI.

QUAE SEQUUNTUR DECRETA PERTINENT AD RES VARIAS, DE QUIBUS IN
CONGREGATIONE GENERALI ACTUM EST.

80, in Ms. tit. 6 decr. 1.

Assistentium
electio
decernitur.

Inf. d. 88.
C. 2 d. 20, 22.
C. 6 d. 1.
C. 18 d. 10.
C. Poloc. 2 d. 3.
C. 20 d. 4.
C. 21 d. 4.
C. 22 d. 11.

Quales eli-
gendi.

A quibus
et inter quos.

C. 2 d. 20.
C. 11 d. 9.
C. 12 d. 5.
C. 14 d. 23.

Quinam electi
fuerint.

QUIA videbatur agendum de his, quae pertinent ad personam et officium Praepositi Generalis, tractatum est de quatuor Assistentibus eligendis, et tempus aliquod assignatum est ad informationem capiendam. Cum enim Societas committere debeat Assistentibus vices suas, quod attinet ad suam providentiam circa corpus Praepositi Generalis, et res externas, et alia quae in 4 et 5 cap. ix part. continentur; cumque iidem consiliarii Praepositi esse, et in rebus ad doctrinam et ad res gerendas pertinentibus eundem sublevare, et alioqui in lectione, praedicatione et aliis piis operibus iuxta Societatis Institutum exerceri debeant; bonos, fideles, Societatis et communis boni amatores, discretionis dono praeditos, in rebus agendis versatos, et ad conversationem cum hominibus idoneos esse eos oportere visum est: et eligendos ab iisdem esse Electoribus, qui Praepositum Generalem elegerant, et quidem inter absentes et praesentes, inter Professos vel qui apti essent ad professionem emittendam, et, si fieri posset, ex variis Provinciis eligi eos debere. Et ita per scrutinium primum ad plura suffragia quatuor electi sunt, videlicet: Magister Hieronymus Natalis, P. Ludovicus Gonzalez, Doctor Christophorus Madridius, et Magister Ioannes de Polanco.

81, in Ms. tit. 6 decr. 2.

QUIA etiam iuxta Constitutiones eligendus erat aliquis, cuius hoc esset munus, ut, si animadverteret Praepositum in his, quae ad personam vel officium suum pertinent, minus bene agere, eundem post orationem cum debita modestia admoneat; in primo scrutinio ad plura suffragia electus est unus ex Assistentibus, scilicet Magister Ioannes de Polanco.

Item quaedam dubia proposita fuerunt circa Assistentes, quae scilicet iam sequuntur.

82, in Ms. tit. 6 decr. 3.

Cum dicatur in 4 cap. ix part. providentiam Societatis circa Praepositum Generalem esse, primo circa externa, secundo circa corpus, tertio circa animam; quia etiam in viris perfectis, in quibusdam, quae ad personam et gubernationem pertinent, accidere aliqua possunt, quae admonitione indigeant; cumque in 5 cap. sequenti dicatur, quod per Assistentes exercet Societas hanc providentiam, qui in tribus dictis dicent et facient id, quod in Domino iudicaverint expedire; quaesitum est: quomodo intelligi oporteat illud *dicent et facient*: an scilicet in tribus praedictis et singulis eorum, scilicet rebus externis, corpore et anima, quod ad personam et gubernationem attinet, dicant et faciant quidquid eis videbitur; an ut

Admonitor
Praepositi
Generalis
quid praestare
debeat.
P. 9 c. 4 n. 4.

Eligitur.

C. 2 d. 22.
C. 3 d. 17.
C. 5 d. 68.
P. 9 c. 4, 5.

Munus
Assistentium
explicatur.
P. 9 c. 4
n. 2, 3, 4.
C. 12 d. 7.

P. 9 c. 5 n. 2.

P. Laynez
Praep. Gen.

coniunctim loquatur de tribus praedictis, in quibus dicere et facere debent, quod iudicaverint expedire iuxta praemissa in 4 cap., ut scilicet moderentur res externas, prohibeant nimiam corporis afflictionem, et admonent Praepositum, sicubi monendus videbitur, in his, quae ad personam vel gubernationem pertinent; et hoc ultimum per unum aliquem, de quo in 4 cap. praecedente dictum erat.

Statutum est ergo: *dicere et facere* interpretandum ita esse, ut coniunctim ad tria referatur: facere quidem et dicere, ad duo priora; dicere tantum, id est admonere per personam deputatam, ad tertium referendum esse, et iuxta praemissa in cap. 4 praecedenti.

83, in Ms. tit. 6 decr. 4.

Si mittatur Assistens a Praeposito extra locum, in quo ipse residet, petitum est: an obedire debeat absolute, an se excusare, eo quod Assistens est.

Statutum fuit: quod se non excusare deberet, sed obedire: quodque erit ipsius Praepositi Constitutionum meminisse, quae non esse facile ablegandum quemquam Assistantium statuunt.

Proposita deinde fuerunt, quae sequuntur.

84, in Ms. tit. 6 decr. 5.

An propter valetudinem adversam in aere romano, posset dimittere officium Assistens.

Responsum est: sine consensu Societatis non posse dimitti officium hoc ab ea datum. Quod si per Societatem id liceret, tunc in alio substituendo Constitutionum ordinem esse servandum; nec esse substituendi potestatem penes Assistantem.

85, in Ms. tit. 6 decr. 6.

Si Praepositus Generalis extra Urbem mitteretur, vel sponte iret, et non ad tempus breve: an deberent Assistantes ipsum comitari, an Romae manere cum Vicario, quem relinqueret Praepositus; an partim ipsum comitari, partim manere oporteret.

Responsum est: arbitrio Generalis relinquendum esse, an aliquos ex Assistantibus secum habere debeat, nec ne, prout negotia conficienda essent plura vel pauciora; et tamen quod, ut socium, semper aliquem eorum apud se habere deberet.

86, in Ms. tit. 6 decr. 7.

Si Pontifex vellet quempiam ex Assistantibus aliquo mittere, an Generalis debeat eum informare, et curare, ut potius alium mittat, nec ne.

Responsum est: discretioni Generalis id esse committendum: ut plurimum tamen informari ab eo Pontificem oportere.

87, in Ms. tit. 6 decr. 8.

Si male se gereret Assistens in aliis rebus, vel etiam officio suo, adeo ut indignus videatur eo loco, quid agendum esset: an scilicet informare Provinciales, adhibito reliquorum Assistantium testimonio, oporteret.

Responsum est: posse Assistantem huiusmodi interim suspendi ab officii executione a Praeposito Generali; non tamen omnino removeri, nisi de consensu Societatis iuxta Constitutiones: posse tamen alium a Praeposito constitui, prout illae dicunt in casu mortis et diuturnae absentiae.

88, in Ms. tit. 6 decr. 9.

An propter hominum penuriam

Assistentes
an in itinere
comitari
debeant
Generalem.

Quid si
Assistentem
aliquo mittere
velit Pontifex.

Assistens
si male se gesserit
quid agendum.

P. 9 c. 5 n. 3.
C. 3 d. 12.
C. 4 d. 24, 25.
C. 6 d. 27 n. 2.
C. 8 d. 19.

Assistentes
4 esse debent.

Assistens, si
aliquo mittatur
a Generali,
obedire debet.

P. 9 c. 5, A.

Assistenti
ob adversam
valetudinem
quomodo alius
substituendus.

P. 9 c. 5 n. 3.
C. 3 d. 12, 42.

P. Laynez
Praep. Gen.

Sup. d. 80.

An idem esse
possit Secreta-
rius et
Assistens.
P. 9 c. 6 n. 8.

Ob penuriam
hominum
eligitur Sece-
tarius unus
ex Assistenti-
bus.

Assistentes
suffragium ha-
bent in electio-
ne Generalis.

Sunt etiam
Assistentes
Vicarii.
C. 2 d. 35.
C. 20 d. 18.
Quo ordine
dicere debent.
C. 2 d. 87.

Commissarii
sunt Officiales
extraordinarii.
P. 9 c. 3 n. 7.

minus quam quatuor Assistentes eli-
gere sufficeret; vel certe, an aliquis
eorum mitti posset liberius.

Responsum: quatuor esse debere
Assistentes; et de missionibus pro-
cedendum esse iuxta Constitutiones.

89, in Ms. tit. 6 decr. 10.

AN in unam personam coincidere
possent Secretarius Societatis et As-
sistens.

Responsum: melius esse diversis
personis haec omnia committi, cum
singula satis sint ad unum hominem
bene occupandum; propter hominum
tamen penuriam posse coincidere: et
iuxta id Praepositus Generalis elegit
unum ex Assistantibus in Secretarium,
scilicet Magistrum Ioannem de Po-
lanco.

90, in Ms. tit. 6 decr. 11.

AN Assistentes Generalis interesse
et suffragium habere debeant in ele-
ctione novi Praepositi; et si habent,
quo ordine suffragia dicere debeant;
quia de eo non fit mentio in Consti-
tutionibus.

Statutum est: Assistentes suffra-
gium habere debere, et eorum officium
usque ad electionem Praepositi dura-
turum. Eosdem autem fore Assisten-
tes Vicarii, vel, si ex eis eligeretur
Vicarius, reliquos eius Assistentes
fore. De ordine autem dicendi, ut se-
querentur antiquitatem professionis.

91, in Ms. tit. 6 decr. 12.

SUPER 3 cap. Const. ix part. actum
est: an Commissarii alicubi constitui
tamquam Officiales ordinarii deberent,
ut in Hispania et India, etc. an non;
sed ut sint officia extraordinaria pro
arbitrio Praepositi et rerum neces-
sitate vel utilitate. Et quocumque

modo hoc se habeat: an debeant expi-
rare cum Praeposito huiusmodi offi-
cia, an manere post eius obitum, sicut
et Provincialium officia; ut etiam ex-
tra ordinem ternorum, qui ex quavis
Provincia venire debent ad Congre-
gationem, illi veniant.

Responsum est: Commissarios non
esse debere Officiales ordinarios; sed
prout visum erit Praeposito Generali
expedire. Post mortem vero Praepo-
siti expirare Commissariorum pote-
statem, nec eos habere suffragium
ratione officii ad electionem succes-
soris, nisi alioqui eligerentur inter
illos ternos de quavis Provincia.

92, in Ms. tit. 6 decr. 13.

PETITUM est: quomodo possint eligi
inter ternos ad Congregationem de-
stinatos Commissarii, cum non sint
potius de hac Provincia, quam de illa.

Definitum fuit: quod in Provincia,
in qua versabitur Commissarius tem-
pore Congregationis provincialis, ad
quam ipse vocari debebit, eligi pote-
rit, ut veniat ad generalem.

93, in Ms. tit. 6 decr. 14.

DE Missa etiam et eius ceremoniis
actum est, et constitutum: ut seque-
remur usum romanum secundum ra-
tionem Constitutionum, omisso psal-
mo, *Iudica me, DEUS*, et in fine di-
cendo Evangelium Lucae, *Loquente*
IESU ad turbas; vel, *In principio erat*
Verbum, pro uniuscuiusque devotione.

94, in Ms. tit. 6 decr. 15.

UNDECIMA Augusti propositum fuit
a quodam ex Procuratoribus hispa-
niensibus: quomodo occurrendum es-
set illi incommodo, quod ex votis
simplicibus Coadiutorum et Schola-
sticorum nasci posset; cum illi, post-

Eorum officium
expirat
per mortem
Generalis.
C. 2 d. 20
ante elect.
C. 2 d. 11.
C. 4 d. 3.

Commissarii
in cuius
Provinciae
Congregatione
eligi possunt.

In Missa
sequamur
usum
romanum.

Circa
vota Schola-
sticorum
nihil immutan-
dum.
C. 2 d. 63.

**P. Laynez
Praep. Gen.**

*Comp. Privil.
n. 41, 382.*

quam admissi fuerint in Coadiutores formatos vel Scholasticos approbatos, possint, licet peccent, uxorem ducere, et matrimonium erit validum; unde quaerebatur: an consultum esset, tria vota solemniter emittere aliquando huiusmodi Fratres.

Statutum fuit: nihil immutandum esse de Constitutionibus, vel de ratione votorum simplicium: si quid autem incommodi accideret, ut pro re nata provideretur; et ita exclusum fuit, quod de professione dicebatur.

95, in Ms. tit. 6 decr. 16.

QUAESITUM etiam fuit de ratione vestium et pileorum, quibus laici nostri uti deberent.

Nihil esse statuendum visum est: sed eam indumenti rationem probari, qua nostri laici a Sacerdotibus nostris et saecularibus hominibus distinguerentur: et ut vestitus honestus esset iuxta morem patriae. Et pileorum quidem ratio Provincialium arbitrio relicta est. Eos tamen, qui inserviendi Missis officium habent, clericali pileo uti debere visum fuit. De superpelliceis nihil certi statuendum videbatur; sed, si quando expedire iudicaretur ut huiusmodi ministri eis uterentur, petendam esse facultatem a Generali.

96, in Ms. tit. 6 decr. 17.

PROPOSITUM fuit: Nostros a quibusdam reprehendi, quod ieiunia et poenitentias ordinarias non haberemus; et quaerebatur: an diebus Veneris ieiunandum esset, et in Adventu saltem die Mercurii et Veneris.

Responsum fuit: Constitutiones nostras in hac etiam parte servandas esse. Placebat tamen fieri declarationem in scholiis: quod non ad singu-

laritatem pertinet, si quis ieiunet, aliis non ieiunantibus: et quod danda esset facultas volentibus ieiunia observare, secundum mensuram rectae rationis.

97, in Ms. tit. 6 decr. 18.

CIRCA orationem dictum fuit: quibusdam plus temporis impendendum videri, quam Constitutiones praescribant.

Responsum fuit: servandas esse Constitutiones, et nihil aliud certi praescribendum in illis; sed, quod ad Novitios attinet, in regula Magistri Novitiorum esse statuendum, ut orent ultra horam, ut Constitutiones innuunt, et ne obligentur ordinarie ad duas horas: posse tamen cum particularibus augeri vel minui per Superiorem hoc tempus.

Quod ad Professos attinet, si non facerent iuxta mentem Constitutionum, ut Praepositi Domorum eos adiuvent, et tempus orationis, prout videbitur, praescribant.

De Coadiutoribus temporalibus dictum fuit: curam peculiarem esse habendam, licet non statuatur eis certum tempus orationis aliter, quam in Const. iv part. cap. 4 statuitur. Epieikeia tamen, quae in Scholasticis locum habet, ut scilicet possint Superiores augere, vel minuere, vel commutare orationem, in his omnibus locum habebit.

98, in Ms. tit. 6 decr. 19.

AN simul omnes orare aliqua diei vel noctis hora expediat.

Responsum est: simul non esse orandum; cum praesertim mens Patris nostri Ignatii eo tenderet, prout verbis significavit. De ordinaria autem oratione sermo est, non de extra-

1558

ieiunare, aliis
non ieiunanti-
bus.

Circa
tempus
orationis
Constitutiones
serventur.

*P. 4 c. 4 n. 3, 4.
C. 2 d. 29.
C. 4 d. 5.
Novitii orent
ultra horam.
nec obligentur
ordinarie
ad duas.*

Quid
de Professis
*P. 6 c. 3 n. 1, A.
P. 4 c. 4, B.*

et Coadiutori-
bus?
*C. 7 d. 80 n. 19.
C. 8 d. 38 n. 4.*

Ordinarie
omnes
orare simul
non expedit.

C. 4 d. 59.

P. Laynez
Praep. Gen.

ordinaria, quae pro re nata publice ad tempus institui posset.

Proposita etiam fuerunt, quae sequuntur.

99, in Ms tit. 6. decr. 20.

In benedictione
mensae
sequamur
usum roma-
num.
P. 3 c. 1 n. 5.

In privata
mensa antiqua
benedictio
retineri potest.
C. 4 d. 60.

DE benedictione mensae et actione gratiarum, constitutum est: ut sequeretur usum romanum communem, et id in refectorio. Nam in privata mensa antiquam et consuetam benedictionem posse retineri: et non sedendo, sed stando benedictionem et actionem gratiarum fieri debere.

100, in Ms. tit. 6 decr. 21.

Sup. d. 77
Inf. d. 144.

ALIA sessione propositum fuit: an declarari deberet a tota Congrega-

tione, quod Praepositus Generalis possit acceptare donationes, et quosvis contractus celebrare, dummodo non agatur de dissolutione aut alienatione Collegii vel Domus iam erectae; ut sic demum contra eos, qui difficiliores sunt, possit ostendi quod ex Constitutionibus alioqui habemus de facultate Generalis.

Fuit autem facta decisio: quod posset, ut praedictum est, quosvis contractus celebrare: et advocatus est Notarius publicus, qui instrumentum conficeret, quod hic subiungitur; et aliud etiam particulare confectum est, quo significabatur ratum haberi, quod Praepositus Generalis in quodam parmensi contractu fecerat.

1558

Comp. Privil.
n. 284.

C. 4 d. 23, 27.

P. Generalis
auctoritas
in contracti-
bus
instrumento
publico
confirmata.

INSTRUMENTUM PUBLICUM

DE AUCTORITATE GENERALIS IN CONTRACTIBUS.

IN NOMINE DOMINI. AMEN.

(Quinam)
instrumentum
publicum
feri petant.

ANNO a Nativitate eiusdem MDLVIII, Indictione prima, die vero 30 mensis Augusti, Pontificatus Sanctissimi D. N. Pauli divina Providentia Papae IV anno quarto. In mei, Notarii publici infra scripti, testiumque infra scriptorum ad haec specialiter vocatorum et rogatorum praesentia, personaliter constituti in unum simul congregati et coadunati infra scripti Patres Reverendi: primo videlicet P. Iacobus Laynez, totius Congregationis nominis IESU Praepositus Generalis, P. Paschasius Broët, P. Alfonsus Salmeron, P. Nicolaus Bobadilla, P. Simon Rodericus, P. Hieronymus Natalis, P. Michael de Torres, P. Hieronymus Domenech, P. Baptista de Barma, P. Iacobus Miron, P. Ioannes de Polanco, P. Baptista Viola, P. Nicolaus Lanoy, P. Everardus Mercuria-

nus, P. Ludovicus Gonzalez, P. Gonzalus Vaz, P. Usmarus Goysonius, P. Antonius Winck, P. Ioannes de Plaza, P. Emmanuel Godignus, P. Georgius Serranus, P. Antonius Cordeses, P. Don Didacus de Guzman, P. Didacus de Avellaneda, totam Congregationem Societatis IESU repraesentantes, ac plenam Congregationem, ut asseruerunt, facientes, sponte et non per errorem aliquem, sed ex eorum et cuiusvis ipsorum certa scientia et spontanea voluntate declararunt, et quilibet ipsorum declaravit: facultatem esse penes Praepositum Generalem iuxta Bullas et Constitutiones dictae Congregationis seu Societatis ad quosvis contractus, ut emptionum, et venditionum, et cessionum quarumlibet rerum temporalium mobilium vel immobilium celebrandum: et ad venden-

Praepositi
Generalis
facultas circa
contractus
ad quae
se extendat.

P. Laynez
Praep. Gen.

dum et redimendum quosvis census super bona stabilia Collegiorum Societatis IESU ad Collegiorum eorumdem, et quidem in evidentem utilitatem; dummodo erecta Collegia vel Domos alienare vel dissolvere non possit. Declararunt etiam, et quilibet ipsorum declaravit: si quid dispositioni Societatis relinqueretur, sive sint bona stabilia, ut domus vel possessio aliqua non applicata alicui Collegio vel Domui erectae vel erigendae, sive mobilia, ut pecuniae, frumenta et alia quaevis, eundem Reverendum P. Praepositum posse de illis disponere, illa vendendo vel retinendo, prout Constitutiones permittunt; vel applicare ad unam partem vel aliam, prout senserit ad maiorem DEI gloriam fore. Praeterea declararunt, et eorum quilibet declaravit: etiam Praepositos Provinciales, vel particulares, ac Rectores, ac alios quosvis de Societate eam habere dumtaxat ad res praedictas facultatem, quae a Praeposito Generali fuerit illis communicata: et non necesse esse collegialiter ad similes actus congregari. Declaraverunt insuper, et quilibet eorum declaravit: non opus esse collegiales alicuius Collegii congregari ad sonum campanae, nec aliter, ad Procuratores constituendum, vel ad quosvis alios contractus celebrandos; cum potestas tota manare debeat a Praeposito Generali, qui eam communicabit aliis, cum facultate etiam substituendi, ita ut nullo oporteat modo res huiusmodi collegialiter tractari. Super quibus omnibus et singulis praemissis petierunt sibi per Notarium infra scriptum unum vel plura publicum seu publica instrumenta fieri atque confici. Actum Romae, in Domo Societatis praedictae, et stantia seu camera superiori eiusdem Domus, in qua fieri solent huiusmodi

Exceptiones.

Aliae similes
facultates.

Quibus
a Generali
possunt
communicari.

Contractus
non
collegialiter
faciendi.

Congregationes; ibidem praesentibus D. Ioanne Corso, Clerico Barcinonensis Dioecesis, et Francisco Petrarcha, Clerico Neapolitano, testibus ad praemissa vocatis specialiter atque rogatis.

Et quia ego, Andreas Gerardus, Clericus Lugdunensis Dioecesis, publicus auctoritate Apostolica nec non curiae causarum Camerae Apostolicae Notarius, praemissis interfui, eaque in actis meis annotavi; ideo praesens Instrumentum subscripsi et publicavi, signumque meum hic apposui consuetum, in fidem praemissorum, rogatus et requisitus, omisso sigillo.

101, in Ms. tit. 6 decr. 22.

PROPOSITUM fuit: ut videretur, an ex litteris apostolicis, quibus explicavit Iulius III et confirmavit Institutum nostrae Societatis, aliquid in melius immutari expediret.

Responsum est: nihil immutandum videri.

102, in Ms. tit. 6 decr. 23.

DE forma votorum simplicium, quae post professionem emittenda esse in Constitutionibus dicuntur; actum est: an approbanda videretur et executioni mandanda.

Placuit Congregationi formula, et executio huiusmodi emissionis votorum indicta est in S. Bartholomaei festum, quod ad praesentes attinebat, quod Romae celebratur 25 Augusti, ut coram Praeposito Generali, sine communione, ne sacrificio Missae privarentur, vota sua facerent; et ita praedicto die, a prandio, in ipso loco Congregationis omnes Professi illa emisissent iuxta formulam hic adiunctam.

1558

Testes.

Notarii
attestatio
et subscriptio.

In litteris
Iulii III
de Instituto
nihil immutan-
dum.
Litt. Apost.
pag. 22 et seqq.

Formula vo-
torum
simplicium,
quae Professi
emittunt,
approbatur.
C. 3 d. 46.
C. 9 d. 13.

Omnes Professi
coram Praep.
Generali
haec vota
in Congrega-
tione
emittunt
die 25 Augusti.

P. Laynez
Praep. Gen.

Vol. 2 pag. 146;
vol. 3,
ante regulas
particulares.

FORMULA *

VOTORUM SIMPLICIUM, QUAE PROFESSI EMITTUNT POST PROFESSIONEM.

1558

* C. 1 d. 102.
C. 3 d. 46.
Litt. Apost.
pag. 138.

1. **E**go N., Professus Societatis Iesu, promitto Deo omnipotenti, coram eius Virgine Matre, et tota Curia coelesti, et coram R. P. Praeposito Generali, vel coram N., locum Generalis Praepositi tenente, a] numquam me acturum quacumque ratione vel consensurum, ut, quae ordinata sunt circa paupertatem in Constitutionibus Societatis, immutentur, nisi quando ex causa iusta rerum exigentium videretur paupertas restringenda magis.

a] P. 6 c. 2
n. 1, A.

2. Praeterea b] promitto, numquam me acturum vel praetensurum, ne indirecte quidem, ut in aliquam praelationem vel dignitatem in Societate eligar vel promovear.

b] P. 10 n. 6.

3. Tum, c] si quem 1] sciam id curare vel praetendere, promitto illum remque totam me manifestaturum Societati vel Praeposito eius.

c] P. 10 n. 6.
1] C. 4 d. 54.
C. 9 d. 13.

4. Promitto d] praeterea, numquam me curaturum praetensurumque extra Societatem praelationem aliquam vel dignitatem, nec consensurum in mei electionem, quantum in me fuerit, nisi coactum obedientia eius, qui mihi praecipere potest sub poena peccati.

d] P. 10 n. 6.

5. Insuper e] promitto, si quando acciderit, ut hac ratione in Praesidem alicuius Ecclesiae promovear, pro cura, quam de animae meae salute ac recta muneris mihi impositi administratione gerere debeo, me eo loco ac numero habiturum Praepositum Societatis Generalem, ut numquam consilium audire detrectem, quod vel ipse vel quivis alius de Societate,

e] P. 10 n. 6, A.

quem ad id ipse sibi substituerit, dare mihi dignabitur. Consiliis vero huiusmodi ita me pariturum semper esse promitto, si ea meliora esse, quam quae mihi in mentem venerint, iudicabo, omnia intelligendo iuxta Societatis Iesu Constitutiones et declarationes. In tali loco, tali die, mense et anno.

103, in Ms. tit. 6 decr. 24.

PROPOSITA sunt deinde sequentia, scilicet: de Suprastantibus Collegiorum et Universitatum, quatenus eos teneri expediat.

Proposita
varia:
de Suprastan-
tibus Colleg.
et Universit.;

De reservatis casibus Rectori vel Praeposito locali.

de reservatis
Rectori
vel Praeposito;
de reservandis
Prov. vel
Commissario;

An Provinciali vel Commissario reservari oporteat peccata privatorum vel eorum, qui aliis praesunt.

C. 2 d. 60.

An aliae facultates vel privilegia, quae valde necessaria vel utilia Societati videbuntur, curanda sint; et ea, quae habemus, quibusdam in locis magis declaranda.

de facultatibus
vel privil.
curandis aut
declarandis;

An alicui committi debeat cura conscribendi modum ad Rosarium vel Coronam bene dicendam, praesertim pro Laicis.

de modo recte
dicendi
Rosarium con-
scribendo;

De modo loquendi ad sobrium et Religiosis dignum honorem, dicto vel scripto alii de Societate exhibendum, an constitui aliquid oporteat.

de modo
loquendi;

An expediat exemplum authenticum omnium contractuum maioris momenti, praesertim rerum perpetuarum, quae ubique in Societate fiunt, ad Archivium, quod erit in Urbe penes Praepositum Generalem, deferri.

de exemplis
contractuum
maioris
Romam
mittendis;

Consideretur modus mendicitatis

de modo
mendicandi;

P. Laynez
Praep. Gen.

in Urbe et aliis in locis tenendus, an scilicet ostiatim, ut fit Romae bis in hebdomada, emendicari oporteat, nec ne; sed potius per Procuratorem sint eleemosynae petendae, ut modo fit per Procuratorem Domus nostrae de Urbe. Priorem ex his modis, quamvis permisit ad tempus P. N. Ignatius, significavit tamen sibi non placere.

Videatur, an possit iniri ratio, qua minor multitudo Coadiutorum temporalium sit necessaria, cum in Constitutionibus paucitas eorum videatur commendari, et praxis aliud ostendat.

Videatur etiam, quatenus expediat Sacerdotes, cum Domi sunt vel etiam in missionibus, uti Coadiutorum opera: ne, quod necessitatis gratia, et ut vacare illi possint maiori communique bono animarum, inductum est, vertatur in fastum, aut superbiam, aut desidiā Sacerdotum.

An expediat in ecclesiis nostris dare devotis personis et de nostra Societate bene meritis, cappellas, quas illi, censibus applicatis, dotare velint, ut aliquae Missae dicantur. Et an Societatis Collegia possint et debeant se obligare singulis annis, vel mensibus, vel hebdomadibus, pro fundatoribus cappellarum ad celebrandas aliquas Missas.

His omnibus unica responsio data est: ut Praepositus Generalis ea videret, et statueret, quod facto opus esset. De admittendis tamen cappellis alio decreto seorsum tractavit Congregatio.

104, in Ms. tit. 6 decr. 25.

PROPOSITUM fuit etiam, de testamento Fratris nostri D. Hieronymi de Colorado bonae mem., qui bona sua legaverat ad Collegium Societatis instituendum, quid agendum esset.

Responsum est: P. Praepositi Generalis arbitrio id esse relinquendum. Inclinabat tamen Congregatio, rationibus auditis, ad non admittendum legatum; et ita P. Praepositus declaravit in eadem plena Congregatione, se non admittere: et per litteras suas patentes id postea Reverendissimo Episcopo Cenetensi, eius avunculo, significavit.

105, in Ms. tit. 6 decr. 26.

QUAESITA deinde fuerunt, quae sequuntur. An libros in Societate imprimi et venundari sit tolerandum, aut etiam laudandum, propter commune bonum, quod inde sequitur: an potius sit prohibendum, ne mercaturam exercere videamur.

Statutum est: nihil esse in alterutram partem decidendum, sed arbitrio Praepositi Generalis relinquendum. Visa tamen res est consideratione digna, ne quid fiat, in quo laedatur paupertas vel Institutum Societatis.

106, in Ms. tit. 6 decr. 27.

AN aliquis ordo certus sedendi in mensa, et Congregatione, et aliis in rebus constitui deberet.

Responsum est: in Congregationibus quidem tenendum esse ordinem, de quo actum est ante electionem. In mensa vero, ut Sacerdotes alios ad eum gradum non promotos praecederent. Inter ipsos autem Sacerdotes aut Laicos nullum ordinem videri constituendum.

107, in Ms. tit. 6 decr. 28.

AN Directorium Exercitiorum tradendorum, confessionum audiendarum, praedicationis, doctrinae christianae, orationis, conversationis, iuvandi etiam morituros confici oportet.

1558

Impressio
librorum et
venditio
P. Generalis
iudicio relicta.
C. 7 d. 84 n. 3, 4.
C. 21 d. 26.

C. 5 d. 9.
C. 11 d. 18.
C. 23 d. 43 n. 2.

Ordo sedendi
in Congregationibus et
in mensa
constituitur.
Sup. d. 10
ante elect.
C. 2 d. 87.

Directoria
varia
per P. Generalem
curanda.

de numero
Coadiutorum
temp. potius
minuendo;
P. 1 c. 2 n. 2, A.
C. 7 d. 82 n. 3.
C. 8 d. 60 n. 2.

De opera
Sacerdotibus
a Coadiutoribus
praebenda;
C. 7 d. 29.
C. 16 d. 9.

De cappellarum
dotatione
in ecclesiis nostris
et Missis
pro earum
fundatoribus
celebrandis.

Omnia haec
P. Generali
commissa.

Inf. d. 134.

Legatum
D. Hier. Colorado non
admittitur.

P. Laynez
Praep. Gen.

teat, et uni vel pluribus hoc oneris imponi.

Placuit Congregationi, ut per Praepositum Generalem haec omnia et modus etiam eis utendi curarentur.

108, in Ms. tit. 6 decr. 29.

Provinciarum
novarum
institutio ad
P. Generalem
pertinet.

AN, praeter approbationem Provinciarum, quae hactenus exstiterunt, aliquae essent instituendae, ex quibus et non ex aliis veniendum esset ad electionem Praepositi, quamvis aliae postea instituerentur, ad evitandam ambitionis occasionem.

C. 2 d. 36.
C. 4 d. 6.
P. 8 c. 3 n. 1.

Placuit Congregationi confirmatio Provinciarum, quae hactenus fuerunt; et ut relinqueretur Praeposito novarum institutio. Postquam autem institutae fuerint, ut ex illis veniant terni iuxta Constitutiones, perinde atque ex aliis.

109, in Ms. tit. 6 decr. 30.

De funere
et sepultura
nostrorum
Fratrum
et Sacerdotum.

PROPOSITUM etiam fuit de ratione sepulturae Fratrum nostrorum; et statutum est: ut observaretur circa vestitum mortuorum Sacerdotum quod de viventibus dicitur in Constitutionibus: ut scilicet utamur eo modo, quo Sacerdotes honesti eius regionis uti solent. De Fratribus autem, qui Sacerdotes non sunt, ut sepeliantur eodem modo induti, quo alii clerici honesti, qui Sacerdotes non sunt, indui solent. Serventur autem, quod ad officium pro defunctis attinet, Constitutiones, ubi in ecclesia nostra funus celebrabitur, et numerus sufficiens Nostrorum erit. Ubi enim alterutrum deesset, possent externi advocari ad funera Nostrorum.

P. 6 c. 2 n. 15.

C. 4 d. 4.

P. 6 c. 4 n. 3, C.

110, in Ms. tit. 6 decr. 31.

Concionato-
res
B. Virginem

DE modo etiam concionandi quae situm fuit: an semper in initio sa-

lutari debeat B. Virgo et stola ferri.

Responsum est: B. Virginem esse salutandam, sive prooemium praemitatur, quod nonnulli faciunt, sive non, pro Concionatoris voluntate; superpelliceo autem utendum esse inter concionandum: stolam vero, ut iuxta patriae morem adhibeant, vel non. In lectionibus sacrae Scripturae, etiam ad populum, superpelliceum non esse adhibendum.

111, in Ms. tit. 6 decr. 32.

ACTUM est deinde de visitatione Praepositorum Provincialium; et visum est: committendum id esse Praeposito Generali, qui poterit Provincialibus iniungere, ut quotannis visitent Domos et Collegia suarum Provinciarum, vel eorum arbitrio id relinquet. Itaque ipsemet Praepositus Generalis Constitutiones interprete- tur in hac parte.

112, in Ms. tit. 6 decr. 33.

POSTEA de his, quae subduntur, agi coeptum est. An Protectores habere in Collegiis tamquam amicos, et non tamquam habentes ius aliquod in ipsa Collegia, expediret. Probatum est: ut haberentur amici, qui protectionem susciperent Collegiorum; sed nomina iuridica, quae iurisdictionem dicant, vitanda esse, ne aliquando plus satis sibi sumant huiusmodi homines.

113, in Ms. tit. 6 decr. 34.

DEINDE de ratione aedificiorum fuit propositum: modum esse imponendum aedificiis Domorum et Collegiorum, quod in nobis est; ne, praeter caetera incommoda, fiant aliquando palatia nobilium; sed sint ad habitandum et officia nostra exercenda utilia, sana

1558

salutent et
superpelliceo
utantur;
stolam autem
ferant pro
more patriae.

Vide tamen
C. 4 d. 10.

Provinciales
Provinciam
visitare
quotannis
an debeant.

Protectores
Collegiorum
quales
admittendi.

Aedificia
qualia esse
debeant.
C. 2 d. 84.

P. Laynez
Praep. Gen.

et fortia; in quibus tamen paupertatis memores videamur: unde nec sumptuosa sint, nec curiosa, etc. De ecclesiis tamen nihil dictum est, et hanc rem totam magis considerandam esse videbatur.

114, in Ms. tit. 6 decr. 35.

DE barba etiam nutrienda. Et eam non esse nutriendam visum est.

115, in Ms. tit. 6 decr. 36.

AN ea, quae decisa sunt in Congregatione ante electionem, rata sint futura in posterum, si contra Constitutiones non fuerint. Statutum est: ut non obligent in futurum; sed scribenda esse seorsum, ut possint illis uti, si volent. Quae vero post electionem decisa sunt, scribenda esse seorsum; et ut auctoritatem haberent, quam illis Constitutiones praebent 7 cap. viii partis.

116, in Ms. tit. 6 decr. 37.

DE carceribus etiam in Societate tenendis Congregationi visum est: ius quidem iam esse penes Societatem ex bullis et Constitutionibus: quoad usum autem nihil esse statuendum, sed eam curam Praeposito relinquendam.

117, in Ms. tit. 6 decr. 38.

PROPOSITUM fuit a P. Praeposito: an expediret aliqua Collegiola in Domos converti, ut non teneamus occupatos tot Praeceptores, et plures possint conficere sua studia; et, post multa ultro citroque dicta, visum est rem maturius considerandam esse.

118, in Ms. tit. 6 decr. 39.

PROPOSITA sunt deinde sequentia. AN essent admittendae cathedrae pu-

blicae in Universitatibus aut alibi a Nostris, cum ea disceptatione suffragiorum et oppositione, quae solet fieri.

Et visum est: non esse admittendas; si tamen sponte offerantur huiusmodi cathedrae ab Universitatibus aut Rectoribus earum, et gratis praelegatur, nec quisquam se opponat, cum quo sit disceptandum, admitti possent: consulendus est tamen Praepositus Generalis, ne ordinaria ea facultas videatur.

119, in Ms. tit. 6 decr. 40.

AN in scholis nostris, cum Universitatis curam suscipimus, eos admittere debeamus, qui a Societate defecerunt post emissa vota consueta.

Et responsum est: admitti debere, nisi ex admissione grave scandalum sequeretur: de quo quidem scandalo iudex erit Praepositus Provincialis; et, ut rectius tunc huiusmodi homines excludi possent a scholis, impetranda est facultas a fundatoribus ad eos excludendos, qui sine gravi scandalo teneri non possunt, ut est dictum.

120, in Ms. tit. 6 decr. 41.

AN possent exsequiae solemnes celebrari in nostris Collegiis in morte aliquorum Principum, qui nostrorum Collegiorum fundatores, vel de eis bene meriti exstiterunt: an potius nostro modo simplici faciendae sint.

Responsum est: posse celebrari in morte Principum fundatorum vel de Societate bene meritorum, in nostris ecclesiis, quando pro eis huiusmodi exsequiae publice fieri solent per ecclesias civitatum; et id nostro modo simplici, absque pompa feretri cum facibus: nec tamen ut Constitutionem hoc debere observari; sed, ubi similis

1558

quando
admittendae.

C. 2 d. 21.

Sup. d. 37, 75.

C. 2 d. 24.

C. 5 d. 29.

C. 12 d. 39.

Dimissi
ad scholas
nostras
quando
admittendi.

Exsequiae
Principum
quando
et quomodo
a Nostris faciendae.

C. 4 d. 61.

Barba
non nutrienda.

Decreta ante
electionem
non obligant
in futurum.

Vide tamen
C. 2 d. 51.
C. 3 d. 4.

Decreta
post electionem
quam habeant
auctoritatem.

P. 8 c. 7, c.
C. 2 d. 51.

Carceres
an adhibendi.

Comp. Privil.
n. 150.
P. 4 c. 11, B.

An aliqua
Collegiola
convertenda
in Domos.

Cathedrae
publicae

P. Laynez
Praep. Gen.

ratio posceret, posset a Praeposito permitti.

121, in Ms. tit. 6 decr. 42.

Quinam
praeter
Nostros et quo-
modo
sepeliendi
in nostris
ecclesiis.

AN, cum vita excesserint personae aliquae de Societate bene meritae, et in ecclesiis nostris sepeliri voluerint, possint a Nostris ea officia pro eis dici, quae pro Fratribus nostris dicere consuevimus.

Responsum fuit: concedendam esse sepulturam in nostris ecclesiis his, qui Collegiorum nostrorum fundatores exstiterunt, vel foundationes iuverunt; Principibus etiam et Praelatis, qui id voluerint; aliis autem personis, etiam bene meritis, non esse id concedendum sine facultate Praepositi Generalis. Quicumque tamen illi fuerint, non videntur pro eis ea officia publice dicenda, quae pro nostris Fratribus defunctis dicere solemus; et observandum est, ne cuiquam praedictum fiat in huiusmodi sepulturis; et nullus Nostrum sponte se offerat ad eam licentiam petendam: et etiam ne ius sepulturae posteri eorum, qui ibidem sepeliuntur, acquirant.

122, in Ms. tit. 6 decr. 43.

Proventus
ex collecta
publica
S. Antonii
an retinendi.

PROPOSITUM fuit a Patribus lusitanis: an reditus quidam essent retinendi, qui cuidam Collegio ipsorum prove-niunt a petitionibus quibusdam publicis, quae sub nomine S. Antonii exiguntur cum nonnullorum scandalo.

Responsum fuit: ut videret Praepositus Generalis, an essent statim relinquendi, an retinendi, donec commutentur in alios, qui non prae se ferant eam speciem scandali.

123, in Ms. tit. 6 decr. 44.

Praemia
in Scholis

PETEBATUR etiam: an essent proponenda et danda munuscula quaedam,

quae praemia vocant, scholasticis externis, ut ea ratione inflammarentur ad studia litterarum.

Placuit proponi et dari, dummodo ne Fratribus nostris darentur, nec externis nostro cum sumptu; et ut servaretur modus honestus et religiosus.

124, in Ms. tit. 6 decr. 45.

CUM Collegium conimbricense hucusque possederit monasteria quaedam cum ecclesiis parochialibus annexis: an sit dispensandum in Constitutionibus, quae oppositum videntur statuere, vel quidnam faciendum sit.

Placuit Congregationi; omnem adhiberi diligentiam, ut quam primum, et quam optimo modo fieri posset, liberaretur ab animarum cura praedictum Collegium.

125, in Ms. tit. 6 decr. 46.

AN in Collegio eborensi, propter aëris intemperiem, et salubritatis defectum, et aestus graves illius civitatis, concedendae essent nostris Praeceptoribus studiorum intermissiones longiores, quam aliis in Collegiis concedi soleant.

Responsum est: intermissiones quidem placere; sed modum et dierum, quibus vacandum a studiis esset, numerum relinquendum esse Praepositi Provincialis iudicio.

126, in Ms. tit. 6 decr. 47.

AN expediret Nostros curam retinere quorundam Scholasticorum externorum, qui convictores vel commensales dicuntur, quorum cura Nostris a rege Lusitaniae imposita est non exiguo cum onere, cum novum Collegium illis traderet.

Responsum est: dandam esse ope-

1558

quibus
et quomodo
danda.

Parochiae
annexae Col-
legio
conimbricensi
quam primum
relinquenda.

P. 4 c. 2 n. 4.
Inf. d. 136, 139.
C. 2 d. 30, 59.
C. 5 d. 19.

Studiorum
intermissiones
longiores
Collegio
Eboraе
concedendae.

Convictorum
Conimbricen-
sium cura
retinenda,
sed in Domo
separata.

P. Laynez
Praep. Gen.

C. 6 d. 18.
C. 12 d. 25.

C. 4 d. 13.

An Domus
Probationis a
nostris Colle-
giis et Domibus
Professoris
seiuungendae.

C. 2 d. 14, 28.
C. 3 d. 31.

Milites Christi
ad Societa-
tem admitti
possunt.
C. 13 d. 7.

Missionibus
indiciis
subueniendum.

ram, ut Domus quaedam construeretur extra Collegium novum conimbricense pro habitatione huiusmodi convictorum, ut a nostrorum Scholasticorum habitatione omnino separentur. Interim tamen retinendam esse eorum curam, quam Societas iam suscepit; et hoc quidem ex dispensatione quaedam concedi.

127, in Ms. tit. 6 decr. 48.

AN Domus Probationis sint seiungendae a nostris Collegiis.

Responsum est: rationes utrimque audiendas et expendendas esse, quae multae se offerebant: et tamen potius prope Collegia, quam prope Domos Professorum tenendae videbantur; sed ulterius non est actum ea de re.

128, in Ms. tit. 6 decr. 49.

PETIERUNT iidem Patres lusitani regulas, quas non habebant, et Visitatoris, et Provincialis, etc.

Responsum fuit: faciendas et eis mittendas.

129, in Ms. tit. 6 decr. 50.

AN saeculares, qui emittunt vota in Ordine militari vocato Christi, possint ad Societatem nostram admitti, licet credatur non emissuros professionem apud nos.

Responsum est: admitti posse.

130, in Ms. tit. 6 decr. 51.

CUM ex Provincia Lusitaniae plurimi ad Indos, Brasiliam et alias infidelium regiones mittantur et hominum penuria ibi laboretur, petierunt Patres lusitani a Congregatione auxilium.

Responsum fuit: quoad eius fieri posset subueniendum illis esse.

131, in Ms. tit. 6 decr. 52.

QUAESIERUNT etiam: an Doctores et Magistri de Societate, cum publicis praesident disputationibus aut scholasticos in Universitatibus examinant, ea insignia serica, quibus alii Doctores vel Magistri utuntur, ferre debeant.

Responsum fuit: deferendam esse huiusmodi causam ad Praepositum Generalem, ut declaret Constitutiones Universitatum. Quod ad conimbricense Collegium attinet, visum fuit: petendam esse facultatem, ut non obligarentur Nostri ad huiusmodi insignia portanda. Non tamen incommodum videbatur, si Nostri in illis actibus publicis, de quibus quaeritur, portarent aliqua insignia, in pileo praesertim, ut sunt fila illa serica, quae ponuntur in medio pilei.

132, in Ms. tit. 6 decr. 53.

AN vota, quae Nostri, cum adhuc in saeculo essent, emisissent (quaerebatur autem de aliis votis praeterquam Religionis determinatae) censeantur ipso facto commutata in vota simplicia nostrae Societatis, simul atque illa emisissent; quod difficultatem habet, cum illud cap. *Scripturae, De voto et voti redemptione*, intelligatur a Doctoribus de ingressu per professionem.

Responsum fuit: in nostra Societate suspensa esse alia vota, etiamsi per professionem non tollantur, et sic obligationem eorum cessare dum in Societate manent.

133, in Ms. tit. 6 decr. 54.

CUM regulae generales et communes instructiones officiorum diligenter observentur, et iuxta illas, qui praesunt, subditos regant, petatum fuit:

1558

Insignia
Doctoratus an
a Nostri
portanda.

P. 4 c. 17 n. 8.

Vota in saeculo
emissa suspensa
in Societate.

Regulae
particulares
P. Generali
committuntur
examinandae.

P. Laynez
Praep. Gen.

ut viderentur diligentius, et, si circa ordinem, vel claritatem, aut stilum aliquid esset immutandum, immutaretur.

Inf. d. 143.

Responsum fuit: ut Praeposito Generali id faciendum committeretur. Visum est: regulas ex Constitutionibus deductas servandas esse generaliter; alias videndas esse et examinandas; documenta vero, sive consilia spiritualia in unum locum redigenda extra regulas.

C. 2 d. 57.

134, in Ms. tit. 6 decr. 55.

Cappellaniae
nostris
in ecclesiis
non erigendae.

An recipi debeant in nostris Collegiis cappellaniae, quibus inserviunt clerici saeculares, quos possint Nostri eligere. Nam ex earum censibus huiusmodi Collegia augeri posse videntur.

Sup. d. 103.

Responsum fuit: non expedire, ut in nostris ecclesiis erigantur huiusmodi cappellaniae.

135, in Ms. tit. 6 decr. 56.

An in Domibus
nostris asylum
permittendum.

An sint admittendi in nostris Domibus qui aliquod facinus perpetrant, aut bonis cedunt etc., donec suae securitati consulant.

Responsum fuit: consulendos esse viros peritos: et post consultationem res est commissa Praeposito.

136, in Ms. tit. 6 decr. 57.

Ius Collegii
gandiensis
praesentandi
tres
parochiales
neophytorum
retinendum.
Sup. d. 124.

Inf. d. 139, 140.
C. 5 d. 19.

An ius illud, quod habet Collegium gandiense, praesentandi tres parochiales neophytorum ex Agarenis, sit conservandum, an potius sit illi renuntiandum in favorem Ordinarii. Visum est: retinendum esse ius hoc, ut melius consultum sit illorum spirituali utilitati.

137, in Ms. tit. 6 decr. 58.

Doctrina
christiana

An expediret christianam doctrinam docere canendo, cum experien-

tia doceat magis allici eo modo pueros et maiorem sequi fructum.

Responsum fuit: Praeposito Generali id committendum. Ille autem statuit: ut ita fieret, ubi ad maiorem aedificationem id fore observaretur.

138, in Ms. tit. 6 decr. 59.

An praecipendum esset Professis, ut per se exsequantur aliquando votum, quod faciunt de curanda institutione puerorum. Visum est Praeposito Generali id committendum esse. Ille autem statuit: ut praeter id, quod ad probationes pertinet, commendaretur valde hoc pium opus Professis, qui id exsequi deberent iuxta litterarum apostolicarum et Constitutionum rationem. Pater quidem noster Ignatius iniunxit singulis Professorum, ut semel per quadraginta dies id facerent.

139, in Ms. tit. 6 decr. 60.

An sit exterminandus a Societate mos ille admittendi beneficia curata vel simplicia, quae Nostris ad tempus conferuntur.

Commissum etiam fuit Praeposito, qui statuit: ut non admitterentur beneficia sine licentia Praepositi Generalis, quem informare oportebit de scandalo, si quod fuerit vel timebitur, et de tota re, ut videat, an dispensari oporteat.

140, in Ms. tit. 6 decr. 61.

An Nostri, qui ante ingressum in Societatem habebant beneficia, postquam biennium in illa manserint, ea relinquere debeant.

Committendum etiam hoc videbatur Praeposito, qui statuit: ut servarentur Constitutiones, quibus non praecipitur, ut beneficia relinquuntur

1558

quando docenda
cum cantu.

A Professis
exsequendum
votum
de erudiendis
pueris.

Exa. c. 4 n. 14.
C. 2 d. 30, 58, 65.
Comp. Privil.
n. 396.

P. 5 c. 3 n. 3, B.

Beneficia cu-
rata
vel simplicia
quomodo
admittenda.

Sup. d. 124, 136.
Inf. d. 140.
C. 2 d. 30, 59.
C. 5 d. 19.

Beneficia ante
ingressum
habita quando
et quomodo
relinquenda.

Exa. c. 4 n. 5.

**P. Laynez
Praep. Gen.**

*Vide tamen
C. 5 d. 19.
C. 7 d. 17 n. 4.*

Generalis
declaret qui
et quibuscum
privilegia
nostra
communicare
possint.

Nuntii Aposto-
lici in votis
simplicibus
Societatis
ne dispensent.

*Comp. Privil.
n. 542.*

Regulas
per se
condere solus
potest
Generalis.

Congregatio-
nem solvere
solus Generalis
non potest.
P. 10 n. 8.

Recessus
aliquorum
Patrum

ante professionem, nisi iubente Superiore post primum annum. Hunc autem Superiorem statuit fore Generalem, vel Commissarium, vel Provincialem.

141, in Ms. tit. 6 decr. 62.

AN quilibet Superior in Societate possit gratias Societatis cuilibet subdito communicare, cum facultate easdem aliis communicandi.

Commissum id fuit Praeposito Generali, qui, viris peritis consultis, id declararet.

142, in Ms. tit. 6 decr. 63.

AN expediret petere a Summo Pontifice, ut Nuntii Apostolici non possint dispensare in votis simplicibus Societatis, saltem quae post biennium emittuntur.

Responsum est: petendum videri; usum tamen eius gratiae, si obtineatur, penes Praepositum fore.

143, in Ms. tit. 6 decr. 64.

AN expediret, ut Praepositi inferiores non possint regulas condere sine Generalis consultatione et particulari concessione.

Responsum fuit: solum Praeposi-

tum Generalem auctoritatem habere; et alios eam dumtaxat, quam ab ipso acceperint: et cum ea si quid ordinabunt, transmittant Praeposito, ut id examinet, et, si videatur expedire, confirmet.

144, in Ms. tit. 6 decr. 65.

DE ratione ineundi contractus dictum est et a Congregatione constitutum: potestatem esse penes Praepositum Generalem, et ab eo ad alios descendere debere, iuxta Constitutionem quamdam relictam a P. Ignatio sanctae mem. extra corpus aliarum, quae tota approbata est, et ix par. cap. 3 inserta. Curandum autem dicebatur, ut breve apostolicum obtineretur, quo constaret evidentius iis, qui cum Societate negotiantur, de hac potestate. Interim autem dum breve obtineretur, ut fiat sicut hactenus factum est: nimirum, ut, si acquiescere nobis vellent, qui nobiscum negotiantur, cum Praepositi Generalis facultate dumtaxat contractus fiant; si noluerint acquiescere, ut possint collegialiter convenire ad eorum satisfactionem, non ad contractus necessitatem.

1558

*Sup. d. 133.
C. 4 d. 19.
C. 7 d. 76.
C. 23 d. 25.*

Contractuum
ineundorum
potestas penes
Generalem.
Sup. d. 77, 100.

Potest eam
delegare.

Curandum
ut ea brevi
Apostolico
confirmetur.
*Comp. Privil.
n. 284.*

Interim
quid agendum.

a Congrega-
tione.

TITULUS VII.

DE DISSOLUTIONE CONGREGATIONIS.

145, in Ms. tit. 7 decr. 1.

NON videri solvendam Congregationem pro solius Praepositi Generalis arbitrio sine consensu eiusdem Congregationis, quae Generali superior est.

146, in Ms. tit. 7 decr. 2.

TRIGESIMA prima Iulii propositum est: de recessu P. Magistri Ioannis

Pelletarii, propter causas, quae videbantur momentum habere; et visum fuit: eum posse recedere. Paulo post P. Doctor Canisius, Provincialis Germaniae, dimittendus fuit cum Summi Pontificis Nuntio ad Regem Poloniae, cui comes cum alio theologo, scilicet Doctore Theodorico Amsterdamensi, adiunctus est. Et ita reliqui 28 Professi prius nominati cum Procuratoribus confecerunt quod reliquum fuit

P. Laynez
Praep. Gen.

in Congregatione generali. Supervenerat tamen 29.us Professor, Magister Baptista Violaus, post Praepositi electionem aliquot dies, et Congregationi usque ad finem interfuit.

147, in Ms. tit. 7 decr. 3.

An Congregatio
dissolvenda.

QUAESITUM fuit 10 Augusti: an dissolvenda esset Congregatio. Et visum fuit: prius illa esse absolvenda, quae

necessario a Congregatione generali tractanda erant, ut quae ad Constitutiones pertinent. Et ita tractata fuerunt.

148, in Ms. tit. 7 decr. 4.

POSTMODUM, 10 die Septembris, de Congregatione dissolvenda actum est, et omnium consensu est dissoluta die 10 Septembris praedicta.

Dissolvitur
Congregatio.

1558.

DECRETA

SECUNDAE CONGREGATIONIS GENERALIS ANTE ELECTIONEM.

S. F. Borgia
Praep. Gen.

Causa
Congregationis
convocandae.

REPTO rebus humanis P. Iacobo Laynez, n̄ Praeposito Generali, 19 Ianuarii 1565, a Professis romanis electus est Vicarius S. Franciscus Borgia, isque generali Congregationi initium fecit 21 Iunii eiusdem anni, renuntiatusque ab eadem Generalis 2 Iulii; Congregatio autem dimissa est 3 Septembris eiusdem anni.

DECRETUM 1, in manu scriptis decr. 2.

P. Petrus
Ribadeneyra
admittendus in
Congregatione,
supplendo
defectum
electionis.

P. Carolus
Pharao
admissus in
Procuratorem.

QUIA P. Petrus Ribadeneyra, absens, et cum ex Provincia Siciliae iam excessisset, a provinciali Congregatione electus fuerat ad electionem Generalis; et, si is non admitteretur, P. Carolus Pharao substituebatur, prout constitit ex lectis litteris Congregationis provincialis Siciliae, proposuit P. Vicarius: an dictus P. Petrus admittendus esset, supplendusque defectus electionis eius, an P. Carolus admitti deberet. Decrevit autem Congregatio pluribus suffragiis: P. Petrum esse admittendum ex aequitate vel epieikeia quadam, supplendo defectum electionis; et ne in exemplum

aliorum id transiret aliqui monuerunt. Pater vero Carolus in Procuratorem admissus est, prout Congregatio provincialis petebat. Et statim vocatus est P. Petrus, et suo loco in Congregatione sedit, et sententiam dixit.

2, in Ms. decr. 3.

PRAETEREA, cum P. Ioannes de Valderrabano, Provincialis toletanus, elegeret P. Michaellem Gobiernum, postquam P. Aegidius Gonzalez, a Congregatione provinciali electus, in morbum inciderat, ipsaque Congregatio dissoluta erat, et tempus veniendi ad Congregationem generalem urgebat; proposuit idem P. Vicarius: an is admittendus esset, suppleto defectu talis electionis. Decrevit Congregatio fere omnium suffragiis: ex aequitate esse admittendum praedictum P. Michaellem Gobiernum; licet non esset in exemplum trahenda talis dispensatio. Et statim evocatus est, et suo loco sedit, et sententiam dixit.

P. Michael
Gobiernus
admittendus in
Congregatione,
suppleto
defectu
electionis.

1565

S. F. Borgia
Praep. Gen.

3, in Ms. decr.

6, in Ms. decr. 11.

1565

An aliqui
Professi
romani
adhibendi ad
Congregatio-
nem.

PROPOSITUM fuit: an aliqui ex Professis, qui Romae versantur, adhibendi essent ad Congregationem generalem; quandoquidem, praeter Assistentes et P. Vicarium, nullus interesset adhuc, nec electus esset, ut Constitutiones iubent ex singulis Provinciis eligi debere in Congregatione provinciali. Responsum est communi consensu: modo nihil esse innovandum, sed post Praepositi electionem agi posse ea de re.

4, in Ms. decr. 9.

Acta primae
Congregationis
ante
electionem
proponenda
Congregationi.

PROPOSITUM fuit de actis primae generalis Congregationis ante electionem: an essent rata habenda, an potius essent aliqui deputandi, qui ea considerarent, et, rebus inter se discussis, proponerent Congregationi quae viderentur ex illis ad praesentem electionem facere; et quae mererentur approbationem, quae non. Decretum est pluribus suffragiis: omnia esse proponenda Congregationi ab aliquo, qui singulorum redderet rationem, ut statui posset ab eadem Congregatione, quae approbanda essent, quae non.

5, in Ms. decr. 10.

Designati
ad benedictionem
Pontificis
petendam.

PROPOSITUM fuit ab aliquo, concedente P. Vicario: an praeter P. Salmeronem deberent ex singulis nationibus aliqui Provinciales comitari P. Vicarium ad benedictionem petendam a Summo Pontifice. Decretum est: ut P. Vicarius iret cum P. Salmerone, ut prius fuerat statutum; sed quod posset secum adducere idem P. Vicarius quos praeterea vellet ad Pontificem.

Cum proponerentur sigillatim 20 illa decreta ante electionem P. Laynez Generalis Congregationi, visum est omnibus: in primo et secundo nihil esse dubii, nec ad rem nostram ea facere.

7, in Ms. decr. 12.

Cum tertium decretum ante electionem legeretur, in primis discussum fuit diligenter: an de aliis rebus agendum esset, quam de pertinentibus ad electionem, antequam eligeretur Praepositus Generalis. Et maiori parte suffragiorum fuit constitutum: ut de nulla re ageretur ante electionem, praeterquam de iis, quae ad ipsam electionem pertinerent.

8, in Ms. decr. 13.

Quod in eodem tertio decreto dicitur: uno die res proponendas, alio definiendas esse, statutum est: intelligi debere iuxta quantum decretum Congregationis post electionem, ubi dicitur: id fieri debere in rebus gravioribus, cuiusmodi sunt quae in Congregatione necessario veniunt tractanda; si quae alia proponerentur, pro arbitrio P. Praepositi, aut eodem, aut alio die tractanda esse.

9, in Ms. decr. 14.

Ut in eodem tertio decreto habetur, visum est: Procuratores non esse admittendos ante electionem, unanimi consensu.

10, in Ms. decr. 15.

In eodem tertio decreto sic habetur: Si postridie inter omnes non conveniret, deputandos esse Definidores vel Compromissarios. Declaratum est ergo:

De duobus
decretis Con-
gregationis
primae ante
electionem.

Ante electio-
nem nihil
tractandum,
quod ad eam
non pertineat.

Uno die
proponendae,
altero
tractandae
res graviores.

Procuratores
non admittendi
ante
electionem.
C. 2 d. 91.

Quid significet
• inter omnes •
in tertio
decreto.

S. F. Borgia
Praep. Gen.

τὸ inter omnes ita accipiendum esse, ut in iis, quae ante electionem tractanda erunt, intelligatur, *τὸ omnes*, id est, de maiore parte suffragiorum; non ita post electionem, quia tunc de Constitutionibus et rebus gravioribus erit agendum.

11, in Ms. decr. 16.

Quartum decretum
approbatum.

PROPOSITUM fuit quartum decretum ante electionem P. Laynez Generalis: et pluribus suffragiis, prout iacet, placuit.

12, in Ms. decr. 17.

Quintum
partim approbatum
partim non
approbatum.

C. 1 d. 91.

CONSEQUENTER quintum decretum fuit propositum. Et, quae de Provincialibus et Commissariis habet, non sunt approbata, quia in decretis post electionem eiusdem Patris exactius de eis definitur. Sed ultima pars omnibus placuit, ut scilicet omnes Officiales Vicario subessent.

13, in Ms. decr. 18.

Omnes
Electores
informationes
petere debent.
* Pag. 152.

IN decreto sexto ante praedictam electionem, omnia capita * proposita fuerunt et perlecta sigillatim; et in primis illud: quod omnes Electores petere debeant informationem, nemine excepto. Et pluribus suffragiis statutum est: omnes petere debere.

14, in Ms. decr. 19.

A quibus
quomodo et
quando
petendae
informationes.
* Pag. 152.
Vide tamen
inf. d. 89.

DE secundo capite * actum fuit etiam, scilicet: a quibus peti debeat informatio; et, cum multa hinc et inde dicta fuerint, tandem pluribus suffragiis est constitutum: ab omnibus de Societate, qui possent bene referre, posse capi informationem; ita tamen, ut illi, a quibus caperetur, eandem legem subirent ratione informationis, quam Electores. De qua lege et informandi modo, qui petent ab aliquo extra nu-

merum Electorum informationem, prius ipsum monere debeant, ut noverint ad quod teneantur.

Placuit autem: ut, ante quatri-duum, quod praecedit diem electionis, nulla peteretur informatio.

15, in Ms. decr. 20.

PERLECTUM fuit etiam in Congregatione tertium caput * de ratione informationis, scilicet: de quibus personis peti debeat informatio; et quartum *, scilicet: de quibus rebus peti debeat; et pluribus suffragiis decretum est: utrumque ratum habendum esse.

16, in Ms. decr. 21.

PROPOSITUM fuit quintum caput * sequens: quomodo scilicet peti debeat informatio: et caetera placuerunt; sed pluribus suffragiis duo immutanda visa sunt. Alterum, quod initio dicitur, id est, *non petat, an hic vel ille aptus videatur ad hoc munus, nec ne; sed de rebus illis, ex quibus iudicari possit, an sit idoneus, nec ne*; hoc ergo immutandum visum est, et permissum, ut liceret petere: an hunc vel illum aptum quis iudicet ad munus Prae-positi Generalis; non tamen, an aptissimum inter omnes. Alterum est, quod, ubi dicitur: *si quid tamen intellexerit, quod secretum teneri debeat, cum aliis, praeterquam cum Electoribus in informatione, silentium servet, memor charitatis*; hic, inquam, pluribus suffragiis visum est: silentium in virtute obedientiae esse iniungendum, in re gravi tamen, non in qualibet.

17, in Ms. decr. 23.

PERLECTUM fuit sextum caput * de ratione informationis, in quo agitur de modo, quo respondere debeat is, a quo petitur informatio.

1565

De quibus
rebus
et personis
petendae infor-
mationes.
* Pag. 152.
* Pag. 153.

In modo
petendi infor-
mationes duo
immutanda
sunt.
* Pag. 153.
Licet quaerere:
num quis
aptus; non,
num quis
aptissimus sit.

Vide tamen
inf. d. 90.

Iniungitur
praeceptum
silentii
in re gravi.

Decretum
de modo
respondendi
non obligat
ad peccatum.
* Pag. 153.

C. 1 d. 6
ante elect.
c. 5, pag. 153.
Inf. d. 16
ante elect.

S. F. Borgia
Praep. Gen.

Et omnibus placuit. Maior tamen pars voluit, quae in eo continentur, non obligare ad peccatum ratione decreti.

18, in Ms. decr. 24.

DE quodam interrogatorio inserto sexto decreto praedicto, habetur in eius fine * statutum esse: quod non necesse esset eo uti; sed ut considerentur ibi citatae Constitutiones, et sic unusquisque interrogaret, prout in Domino videretur ei expedire.

Hoc ipsum, quod ibi decernitur de interrogatorio, toti huic Congregationi placuit.

19, in Ms. decr. 25.

Cum ageretur de septimo decreto ante electionem P. Laynez, placuit fere omnibus admittendum esse, ut iacet. Explicuit tamen Congregatio locum illum, de excommunicatione latae sententiae, quae se extendit ad informationem non sinceram: quod intelligi debeat de informatione, quae studiose mendax est, id est, mala cum intentione, et in re gravi.

20, in Ms. decr. 26.

PROPOSITUM fuit octavum decretum sequens, et placuit prout iacet. Nummum etiam omnibus fere, et decimum maiori parti, expunctis iis, quae de Commissariis dicuntur, de quibus post electionem constitutum fuit: quod expirarent per mortem Praepositi.

21, in Ms. decr. 28.

PROPOSITUM fuit praeterea 12 et 13 decretum ante electionem praedictam; et utrumque placuit, ut iacet: sed in 13 visum fuit secretum esse commendandum in dandis suffragiis; et in scribendo nomine electi formam

characteris aut manus propriae mutari posse, si quis volet, ne a tribus, qui suffragium videbunt et legent, agnosci possit.

Fuit autem dubitatum: an expungi deberent ultima illa verba decreti 13, scilicet: *non manifestandum nomen eligentis, nisi necessitas urgeret iudicio Congregationis*, et placuit maiori parti, ut non expungerentur, sed ut hoc adderetur: post promulgatum decretum electionis statim comburenda esse suffragia.

22, in Ms. decr. 29.

PERLECTO 14 decreto sequenti, placuit illud maiori parti, mutatis mutandis, ut ad praesentem electionem accommodaretur. Illa tamen verba tollenda esse visa sunt: *ex numero trium Electorum de quavis Provincia*, ne excluderentur Electores, qui Romae versantur, et ex Provinciis non venerunt; et dicendum sic esse: *ex numero Electorum eligerentur*.

23, in Ms. decr. 30.

PROPOSITUM fuit 15 decretum, et in caeteris placuit omnibus; sed declaratum fuit: sensum iuramenti, quod facturus est P. Vicarius, Secretarius, et Assistens, sic interpretandum esse, ut quadrat singulis eorum iuxta Constitutiones. In forma vero absolutionis addendam esse exceptionem defectuum, qui in hac electione accidissent, iuxta declarationem in 6 cap. viii part., quae ait: *Absolvit ab omnibus censuris, quas non incurrissent propter defectus ad hanc electionem pertinentes*. Sic ergo habebit formula: *Absolve vos a quavis sententia excommunicationis, suspensionis et interdicti, et quibusvis aliis sententiis, censuris et poenis; et, quatenus sit opus, dispenso*

1565

Non
manifestandum
nomen
eligentis.

Comburenda
suffragia post
promulgatum
decretum
electionis.
Inf. d. 25
ante elect.

De eligendis
Secretario
et Assistenti
electionis.

Interpretatio
sensus
iuramenti
de suffragiis
sincere
publicandis.

Addenda
formulae
absolutionis
a censuris.

P. 8 c. 6, E.

Interrogato-
rium
non necessario
adhibendum.
* Pag. 155.

Quando
excommuni-
catio
incurritur ob
informationem
non sinceram.
C. 1 d. 20
ante elect.

Munus
Commissarii
expirat
in morte
Generalis.

C. 1 d. 91.
C. 2 d. 11.

De secreto
in suffragiis
servando.

S. F. Borgia
Praep. Gen.

vobiscum super irregularitate quavis, (dummodo sententias et censuras, poenas ac irregularitatem huiusmodi ob defectus ad electionem hanc pertinentes non incurreritis) ad effectum legitimae electionis. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen. Addendum esse etiam de absolutione, quam antiquissimus Professus daret Vicario, visum est: quae eiusdem tenoris erit cum ea, qua ipse alios absolvit.

24, in Ms. decr. 31.

Secretarius
non debet
aperto capite
stare.

In 16 decreto caetera placuerunt; sed tollendum esse illud visum est, quod dicitur de Secretario: quod stare aperto capite debeat, de quo Constitutiones nihil insinuant.

Decreti
electionis
formula
approbatur.

Formula etiam decreti electionis, quam tenuimus in praecedenti electione R. P. Iacobi Laynez, approbata est, scilicet quae sequitur: *Cum in plena et legitima Congregatione, collato numero omnium suffragiorum, plus quam media pars omnium Reverendum Patrem N. nominaverit et elegerit, ego N. auctoritate Sedis Apostolicae et universae Societatis eligo praedictum R. P. N. in Praepositum Generalem Societatis Iesu. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen. Romae.*

25, in Ms. decr. 32.

Decretum de
Compromis-
sariis
partim
immutatum.

PROPOSITO 17 decreto ante electionem praedictam, dubitatum est: an expediret declarare, quod, antequam ad compromissionem veniretur, tentarentur plura scrutinia, quam tria, scilicet usque ad septem; vel certe, an dicendum esset, quod, si ne in tertio quidem scrutinio egrederetur Generalis, Congregationi integrum esset alia tentare scrutinia. Et visum est: decretum, ut iacet, amplecti oportere; sed non esse utendum ratione

compromissionis, quae assignatur in praedicto decreto, ut scilicet quintus Compromissarius accedat in casu paritatis ad alterum ex duobus a binis Compromissariis electis; si autem oblata fuerit talis difficultas, tunc decidetur, quid agendum.

Decimum octavum decretum sequens non est approbatum; quia, ut 28 *decreto est dictum, statim comburi debent suffragia post promulgatum decretum electionis.

26, in Ms. decr. 33.

PROPOSITUM fuit decretum 19 sequens: et prima eius pars, ut quatruiduo ante electionem Professi Electores non egrederentur foras sine licentia P. Vicarii, omnibus placuit.

Statutum etiam fuit communi omnium sententia: ut quatruiduum illud inciperet a vigilia S. Petri, 28 Iunii, ita ut dies electionis esset 2 Iulii, ipso scilicet festo Visitationis, prout in praecedenti electione fuerat. Et consequenter visum est Congregationi: non esse exspectandos absentes; nam ante id tempus exspectabatur P. Everardus, inferioris Germaniae Provincialis, nec de Provinciali Baeticae cum sociis spes iam erat, quod ad electionem venturi essent; sed, si accidisset, ut, incoepto quatruiduo, aliqui venirent, ut tunc deliberaret Congregatio, an suffragium essent habituri.

De partitione autem ieiuniorum, disciplinarum et orationum, placuit omnibus: ut P. Vicarius illam pro suo arbitrio faceret.

27, in Ms. decr. 34.

PROPOSITUM fuit ultimum decretum ante electionem praedictam, et visum est: clarius debere formari, ad mo-

1565

Comburenda
suffragia post
promulgatum
decretum
electionis.

* *IIic C. 2 d. 21
ante elect.*

Quatruiduo
nullus
Professorum
Electorum
Domo
egrediatur.

Dies 2 Iulii
ad electionem
designatur.
*Inf. d. 27
ante elect.*

Non
exspectandi
absentes.

P. Vicarius
faciat
partitionem
ieiuniorum, etc.

Absolutio
cui reservata
sit clarius
explicatur.
*C. 1 d. 20
ant. elec.*

S. F. Borgia
Praep. Gen.

dum scilicet sequentem: *Absolutio excommunicationis latae sententiae prius dictae reservetur Vicario, si ante electionem absolvi se petat qui in eam incidisset; si post electionem peteret, Praeposito Generali reservanda erit.* Hactenus de actis ante electionem.

Quibus decreta
communi-
canda.

* Hic d. 27.

C. 6 d. 27 n. 3.
C. 16 d. 38.

Visum est autem Congregationi: quod haec 34 * decreta possent habere singuli Electorum; et quod Provinciales etiam deberent, ut suae Provinciae Electoribus communicarent. Singuli tenentur habere, saltem quae ad informationem et electionem faciunt, ad quam, ut finem, haec acta diriguntur.

Forma decreti electionis haec fuit:

CUM in plena et legitima Congregatione, collato numero suffragiorum, plusquam media pars omnium R. P. Franciscum de Borgia nominaverit et elegerit: ego Alfonsus Salmeron auctoritate Sedis Apostolicae et universae Societatis eligo praedictum R. P. Franciscum in Praepositum Generalem Societatis IESU. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Romae, in aedibus Societatis IESU, die 2 Iulii MDLXV.

Alfonsus Salmeron omnium nomine me subscripsi.

Ioannes de Polanco, Secretarius Societatis IESU.

1565

Forma decreti
electionis.

DECRETA

SECUNDAE CONGREGATIONIS POST ELECTIONEM.

DECRETUM 1, in manu scriptis decr. 2.

Assistentes
officio
defuncti
Congregationi
intersint
cum suffragio.

DE tribus Assistentibus, qui iam suo officio defuncti fuerant ipsa in electione Praepositi Generalis, actum fuit: an cum suffragio interesse deberent Congregationi: et eos quidem interesse debere decretum est. Sed quid in posterum de Assistentibus, qui exspirant, sit sentiendum; et an essent statim eligendi novi Assistentes, et Admonitor Generalis, et alii, ad quos referrent singuli ea, quae proponenda Congregationi viderentur, et cum qua auctoritate, in diem sequentem tractatio reiecta est.

Inf. d. 3, 20, 22.

2, in Ms. decr. 3.

Procuratores
Provinciarum
an adducendi
ad Congrega-
tionem.

Actum fuit de Procuratoribus: an in posterum ex singulis Provinciis venire deberent: et, si venirent, an

duo possent venire electi a Congregatione provinciali, vel adducti a Praeposito Provinciali. Et res est diu multumque disputata; non tamen eo die satis constituta. Unde sequenti die, scilicet 5 Iulii, denuo proposita fuerunt varia suffragia ea de re, et quod sequitur est constitutum.

Constitutiones * circa huiusmodi Procuratores, qui, praeter duos electos cum Provinciali ad eligendum Generalem Praepositum, mittuntur a Congregatione provinciali, vel adducuntur a Praeposito Provinciali, servandas esse: sed Congregatio sic eas interpretata est, ut, cum tantum ad electionem vocatur Societas, terni veniant ex singulis Provinciis, Provincialis cum duobus electis; nec ulli Procuratores sunt adducendi, qui suffragium habeant.

Ad electionem
venire tantum
debent
duo electi cum
Provinciali.

* P. 8 c. 3
n. 1. A.
C. 1 d. 3
ante elect.
Inf. d. 91.

**S. F. Borgia
Praep. Gen.**

Ad negotia
venire, praeter
illos, possunt
unus vel duo
cum vocantur,
C. 4 d. 35.

*P. 8 c. 3 n. 1, A.
c. 6, B.*
cum suffragio,
si sunt
Professi aut
Coadiutores
formati.

Assistentes
antiqui inter-
esse debent
Congregationi
cum suffragio.
*Sup. d. 1.
Inf. d. 35.
C. 1 d. 90.*

Ad Assistentium
et Admonitoris
electionem
dies indicta.

Inf. d. 20, 22.

Deputati
quinque
eligendi

Quod si Praepositus Generalis, qui cogit Congregationem, vel Vicarius Generalis iudicat aliquos esse adducendos ad negotia gravia post electionem tractanda; cum id significaverit Provincialibus, tunc unus vel duo possunt ex singulis Provinciis, vel a Congregatione provinciali vel ab ipsis Praepositis Provincialibus electi, venire, et quidem cum suffragio activo et passivo, iuxta Constitutiones, si vel Coadiutores spirituales formati vel Professi trium aut quatuor votorum fuerint, non aliter.

3, in Ms. decr. 4.

Agitur coeptum fuerat praecedenti die: an in posterum, qui fuerint Assistentes, quorumque officium per electionem novi Praepositi Generalis exspiraverit, interesse debeant Congregationi generali, quae post electionem ad alia negotia gravia tractanda celebratur; et decretum est: ut, auctoritate ab hac Congregatione data, intersint in posterum cum suffragio generalibus Congregationibus, sive romana constituatur Provincia, sive non constituatur, sive novi eligantur Assistentes, sive non eligantur.

Deinde actum est: an Assistentes statim eligi deberent et Admonitor Praepositi Generalis, an potius id differri in finem Congregationis oporteret; et hoc ipso die definitum est: usque ad diem festum B. Iacobi differendum id esse, et quadri duo ante informationes esse capiendas, secretas tamen, ut tunc saltem hac de re statueretur.

4, in Ms. decr. 5.

PROPOSITUM fuerat: an aliqui essent deputandi, ad quos singuli ea referrent, quod ad negotia Provinciarum

attinet, quae Congregationi proponenda viderentur, et cum qua auctoritate. Constitutum est autem: ut quinque eligerentur ex Provincialium numero, qui variis nationibus praesunt, cum ea facultate, ut unum contextum ex variis, quae suggeruntur, facerent ordine convenienti. Et, si quid videretur non pertinere ad Congregationem, sed potius ad Generalem Praepositum, admonerent proponentem: cui si persuasum non esset ut desisteret, liceret ei Congregationi proponere quod vellet; ipsa vero vel reiiceret ad Praepositum Generalem, vel de eo decerneret.

5, in Ms. decr. 8.

PROPOSITUM fuit: an deputandi essent aliqui, qui Officium Vicarii, non satis in Constitutionibus expressum, conficerent et Congregationi referrent: et item alii, qui in unum corpus redigerent acta praecedentia Generalis electionem in priori et posteriori Congregatione, ita ut cuivis liceat in medium adducere, si quid habet contra illa; et statuatur Congregatio generalis, an confirmari debeant, nec ne, postquam omnes audierit. Omnibus autem placuit utraque deputatio: et demandata est P. Praeposito Generali cura deputandi eos, qui ei in Domino deputandi viderentur. Ipse vero, praesente Congregatione, deputavit ad Vicarii Officium conficiendum quinque Patres, scilicet: P. Nicolaum Bobadillam, P. Nicolaum Lanoyum, P. Hieronymum Domenech, P. Petrum de Ribadeneyra, P. Ioannem de Valderrabano; et ad concinnanda acta ante electionem et de eis referendum, totidem designavit, scilicet: P. Christophorum Rodriguez, P. Guidonem Roilletum, P. Emmanuelem Lopez, P. Mar-

1565

ex Provincia-
libus
diversarum
nationum.

Eorum
facultas.
C. 3 d. 3.

Quid faciendum
de postulatis
reiectis.
Inf. d. 34.

Quatuor
Deputationes
constituuntur:
*P. 8 c. 4, 6.
P. 9 c. 4, 5.*

1.
Ad Officium
Vicarii
conficiendum.
*Inf. d. 31.
C. 1 d. 43.
C. 2 post d. 93,
pag. 211.
C. 3, in fine.*

2.
Ad acta primae
et secundae
Congregatio-
nis ante
electionem
concinnanda
et Congrega-
tioni
proponenda.
*Sup. d. 4
ante elect.*

S. F. Borgia
Praep. Gen.

tinum Gutierrez, P. Franciscum Enriquez. Et utrique ibidem declarati sunt.

3.
Ad acta primae
Congregatio-
nis post
electionem
examinanda.

4.
Ad notanda
ea, quae
in Concilio
Tridentino
discrepant
a Constitutio-
nibus.
Vide in fine
Congr. 3.

Propositum etiam fuit: de eisdem vel aliis designandis, ut viderent, si quid esset in actis Congregationis primae generalis post electionem celebratae, quod non ab hac deberet confirmari. Et quia in Concilio Tridentino sunt quaedam, quae videntur nostris Constitutionibus aliquo modo adversari, petitum fuit: ut designarentur etiam aliqui, qui adnotarent, et expenderent, ac Congregationi proponerent ea, ut consideraret: num remedio vel declaratione aliqua opus esset. Placuit etiam Congregationi utrumque deputatio. Et commissa est P. Generali, qui designavit ad expendenda acta post electionem et referendum de eis, septem sequentes, scilicet: P. Alfonsum Roman, P. Gasparum Loartium, P. Franciscum Adornum, P. Pontium Cogordanum, P. Paulum Hoffoeum, P. Ioannem Victoriam, P. Ignatium de Acevedo. Ad expendenda acta Concilii designavit septem alios: P. Alfonsum Salmeronem, P. Petrum Canisium, P. Hieronymum Natalem, P. Michaellem Gobiernum, P. Bartholomaeum Hernandez, P. Ludovicum a Coudreto, P. Marcum Georgium. Et utrique in eadem Congregatione publicati fuerunt.

6, in Ms. decr. 9.

Cum mentio facta fuisset de difficultatibus, quae circa Constitutiones occurrebant, placuit omnibus communi consensu: ut nihil ad substantialia Instituti nostri pertinens posset immutari, ut in secundo decreto de Constitutionibus in praecedenti Congregatione fuerat constitutum.

Substantialia
Instituti
non
immutanda.
C. 4 d. 26.
C. 6 d. 12, 19 n. 3.
C. 7 d. 35.

Hic d. 16.

7, in Ms. decr. 10.

Cum propositum fuisset et in praecedenti actione agitatum: an maior pars omnium suffragiorum, id est, quae medietatem excederet, necessaria censenda esset ad aliquid constituendum: an satis esset ad plura suffragia decernere de iis, quae proponerentur, si non essent gravissima, ut quae pertinent ad Constitutiones, et ipsum Institutum Societatis, vel ad dissolutionem admissorum Collegiorum. Die 9 Iulii omnium fere consensu definitum est: satis fore ad quidvis ex gravioribus decernendum, plus quam mediam partem eorum, qui legitime congregati sunt in generali Congregatione, dummodo non agatur de iis, quae pertinent ad substantiam nostri Instituti. De rebus minus gravibus, ad plura suffragia definire posse Congregationem.

8, in Ms. decr. 11.

Propositum fuit: an multiplicitas Collegiorum per aliquod tempus moderanda esset, et an quaedam non satis bene constituta essent dissolvenda, nisi post certum tempus bene fundarentur iuxta Constitutiones; et an, manentibus Collegiis quibusdam, scholae saltem essent auferendae. Et, cum res per triduum disputata esset, Patribus diligenter suas sententias dicentibus, 12 Iulii sic res constituta est. In primis placuit in posterum moderationem adhiberi; et, plurimis maximique momenti rationibus in medium adductis, rogaverunt R. P. Generalem Praepositum, et serio commendaverunt, ut potius applicaret animum ad roboranda et ad perfectionem adducenda Collegia iam admissa, quam ad nova admittenda;

1565

Suffragia
in rebus
decernendis
quot
requirantur.

C. 6 d. 11.

Collegiorum
multiplicitas
et insufficientis
dotatio
vitanda.

P. 4 c. 2 n. 3, A.
C. 1 d. 73.

Moderatio
in admittendis
Collegiis
adhibeatur.
C. 3 d. 17, 20.
C. 22 d. 17.

Quae in iis
a P. Generali
admittendis
consideranda.
Inf. d. 47.
C. 3 d. 17.

S. F. Borgia
Praep. Gen.

et, si quae admittenda existimaret ex iis, quae offerrentur, eiusmodi essent, et eis in locis, et cum talibus circumstantiis, ut ad commune bonum Ecclesiae Dei magnum momentum habitura videantur; et, quoad eius fieri possit, ita dotata vel eam rerum vitae necessariorum commoditatem habentia, ut non tantum Operarii sustentari possint, sed et is etiam numerus Scholasticorum, qui pro Seminario sit eidem Collegio futurus, ut ex eo Operarii prodire possint ad id conservandum: nec admittatur, licet haec omnia suppeterent, si non haberet Societas Rectores, ac Magistros, ac demum Operarios in vita et doctrina idoneos, ut huic muneri posse satisfacere, auditis Assistentium sententiis, iudicaret, et quidem sine aliorum Collegiorum detrimento.

De non bene
fundatis deli-
berandum.

Quod attinet ad Collegia non bene constituta, vel scholas in eis dissolvendas, visum est maiori parti Congregationis: audiendos esse eos, qui sentirent vel dubitarent aliquod tale Collegium vel scholam dissolvere, ut, expensis eorum, rationibus, quae in scriptis dari deberent, Congregatio de singulis eorum statueret, quid facto opus esset.

9, in Ms. decr. 13.

Seminaria
Nostrorum
in quavis Pro-
vincia
quomodo cu-
randa.
P. 4 Procem.

PROPOSITUM fuit et discussum die decima tertia et decima quarta huius mensis: an deberet fieri saltem unum Seminarium Societatis perfectum in qualibet Provincia ad formandos Professores et alios, qui in Christi vinea idonei Operarii futuri essent in Humanioribus Litteris, Philosophia et Theologia, ut postea toti Provinciae sufficerent. Fuit autem constitutum: Seminaria praedicta curanda esse, ubi et quando commode fieri poterunt in

quavis Provincia; sed, ubi Nostri docendi munus obituri sunt, ut paulatim, non praepropere, huic negotio promovendo darent operam.

10, in Ms. decr. 14.

DE usu potestatis Provincialium in suis Provinciis fuit actum et decretum: ut iuxta Constitutiones nostras et rationis dictamen videatur et declaretur a P. Generali, quae sit ordinaria, omnibus Provincialibus ex aequo conferenda; quae autem extraordinaria, et pro ratione loci, temporis et personarum huic potius, quam illi, communicanda potestas: ut priorem illam omnibus, posteriorem hanc iis conferat Praepositus Generalis, quibus ad bonam gubernationem in hac vel illa Provincia convenientem fore iudicaverit.

11, in Ms. decr. 15.

QUAESITUM fuit: an expediret Commissarios non fieri, nisi ex necessitate et ad tempus, et ut visitandi munere tantum fungerentur. Et decrevit Congregatio: Commissarios ad visitandas Provincias tertio vel quarto quoque anno, vel quando Praeposito Generali videbitur, et cum qua auctoritate ac iurisdictione videbitur, mittendos esse. De aliis, qui continuum et quasi ordinarium officium haberent in Provinciis remotis, censuit Congregatio, re bis consultata: non esse illos in posterum constituendos, iuxta quod in 12 decreto prioris Congregationis generalis, titulo sexto, definitum fuerat; sed, cum necessitas vel utilitas magni momenti hoc officium iudicio Praepositi Generalis requiret, pro re nata posse huiusmodi Commissarios ab eo institui; qui, cum satisfactum erit causae, propter quam instituti

1565

Potestas Pro-
vincialium
in suis Provin-
ciis
a P. Generali
declaretur.
P. 9 c. 3 n. 14.

Commissarii
in posterum
non sint
nisi ad tempus
a P. Generali
constituendi.

Hic d. 91.
Sup. d. 20
ante elect.
C. 4 d. 3.

P. 9 c. 3 n. 20.

S. F. Borgia
Praep. Gen.

fuerant, pro eiusdem Generalis arbitrio eodem officio defungantur.

12, in Ms. decr. 16.

Mutationes
personarum
ab uno loco
in alium
quando et quo-
modo
faciendae.

PROPOSITUM fuit et tractatum aliquot diebus: quid censendum et statuendum esset de frequenti mutatione personarum Societatis ab uno in alium locum; et quae ratio habenda esset pragmaticarum, sanctionumque regiarum in hac parte; et 18 Iulii constitutum fuit: suam legitimam potestatem ad mutationes personarum constare debere Praeposito Generali, cui Constitutiones eam tribuunt, sive ab uno in alium locum eiusdem Provinciae, sive diversae, mutari conveniat; et etiam Provincialibus intra suas Provincias; cum saepe mutationes huiusmodi, non utiles tantum ipsis, qui mutantur, vel communi bono, sed necessariae etiam prorsus existimentur. Curandum est tamen per Superiorum prudentiam, ut non sine causa alicuius momenti, nec cum detrimento eorum, a quibus aliqui removentur, tales mutationes fiant. Edicta vero regia hac in re servanda esse, et alioqui Principum habendam esse rationem, ne offendantur: et, si id timeretur, eorum consensum et satisfactionem esse ad mutationes eiusmodi procurandam.

13, in Ms. decr. 17.

Collegium
oropesanum
non
admittendum,
quia
non consonat
Instituto.

CUM Illustrissimi D. Francisci de Toledo litterae ac postulatio proponeretur: de Collegio in oppido de Oropesa cum quibusdam conditionibus admittendo, quod hospitalis infirmorum et domus puerorum in doctrina et vita christiana instituendorum curam esset habiturum, quam hactenus tres ex Nostris in gratiam Illustrissimi Comitis de Oropesa, de Societate

nostra optime meriti, aliquo modo praeter Instituti nostri rationem exercuerant; placuit Congregationi: ut huiusmodi Collegium non admitteretur. Cum enim Societatis nostrae clarissima illa domus peculiare gerat patrocinium, gratum eidem fore credebatur, si, nostri Instituti memores, quod ei non consonat recusaremus.

14, in Ms. decr. 19.

PROPOSITUM fuerat et consideratum aliquot diebus: an expediret in quavis Provincia Domum aliquam Probationis institui, vel coniunctam Collegio, in distincta tamen habitatione, vel separatam, in qua Novitii biennio suo exercerentur: quo tempore, non modo non adigendi essent ad vota simplicia emittenda, sed ne admittendi quidem ad ea renovanda cum aliis, licet sponte emisissent iuxta Constitutiones nostras. Placuit autem Congregationi: ut curaretur huiusmodi Domos in singulis Provinciis institui, quam cito fieri commode possent; utque biennio et bene probarentur Novitii, non litterarum, sed mortificationis ac profectus spiritualis studio vacando: in secundo tamen anno possit a Provincialibus ex commissione Generalis circa studium dispensari, habita ratione personarum, locorum et temporum, prout in Domino expedire iudicabitur. Visum est autem: non modo Novitios ad vota emittenda non instigandos esse hoc biennio, sed, si sponte emitterent, ut non simul cum aliis, qui biennium expleverunt, ad ea renovanda admittantur, sed seorsum id facerent.

De aetate admittendorum ad probationem dubitatum fuit a quibusdam et propositum; sed visum est Congregationi: nullum decretum hac

1565

Domus
Probationis
in singulis
Provinciis
curentur insti-
tui: modus
id peragendi
explicatur.
C. 1 d. 127.
Inf. d. 28.
C. 3 d. 31.

P. 5 c. 4 n. 6, G.
Exa. c. 1 n. 13.

Novitii biennio
probandi,
sed in secundo
anno
dispensari
potest
circa studia.

Novitiorum
vota,
intra biennium
facta, seorsum
renovanda.
C. 16 d. 37.

C. 4 d. 62.

De aetate ad-
mittendorum
serventur Con-
stitutiones.
C. 8 d. 35.

S. F. Borgia
Praep. Gen.

de re esse faciendum, sed Constitutiones * esse servandas.

* P. 1 c. 2 n. 12.

Circa
pecuniarum
extractionem
e regno
vel Provincia
edicta regia
servanda.
Inf. d. 23.
C. 3 d. 16,
et pag. 229.

15, in Ms. decr. 20.

Cum de pecuniis ex aliqua Provincia vel regno extrahendis ageret R. P. Praepositus Generalis, et ad maiorem aedificationem Principum fore diceret, si edicta regia in hac parte servarentur; approbavit Congregatio generalis eius sententiam, et statuit: circa extractionem pecuniarum edicta huiusmodi observanda esse.

16, in Ms. decr. 21.

Deputatio
ad novam scri-
bendi
formulam
conficiendam.
Vide pag. 205.

Cum in ratione scribendi, quae in declarationibus ultimis 1 cap. viii part., litteris L, M, N continetur, licet initio Societatis perutilis fuerit, nunc gravissimae difficultates inveniantur; propositum fuit: an mutari eam oporteret et formam aliquam confici, quae Societati pro statu praesenti convenire censeretur. Et, re discussa, visum est: quaedam esse in praedicta ratione scribendi, quae modo non bene possint observari: unde remedium esse per aliquam immutationem Constitutionum in ea parte adhibendum. Et placuit designari tres, vel quatuor, vel quinque, pro arbitrio R. P. Praepositi Generalis, cui eligendi eos cura data est, qui formulam aliquam scribendi conficerent et Congregationi proponerent, ut ea decerneret, quid esset agendum. Ipse autem P. Generalis elegit tres Patres Assistentes, scilicet: P. Iacobum Mironem, P. Everardum Mercurianum, P. Benedictum Palmium cum P. Christophoro Madridio, ac P. Ioanne Polanco, Secretario, qui eam confecerunt.

Inf. d. 31, 54.
C. 3 d. 33.

17, in Ms. decr. 22.

Cum de cantu Missae et vesperrarum inducendo in ea loca, in quibus nondum admissus est, ageretur, tandem Congregationi placuit: ut iuxta Constitutiones et decreta praeteritae Congregationis, et habita ratione finis, quem ipsae Constitutiones intendunt, posset Praepositus illum inducere, prout expedire in Domino iudicabit, in hunc vel illum locum. Ubi autem inductus esset cantus, tam Missae quam vesperrarum, si inutilis ad finem nostri Instituti et proximorum aedificationem videretur, vel deessent qui bene id munus praestare possent; commissum est P. Praeposito Generali, ut eum valeat revocare ac prohibere, si ita ei visum fuerit convenire.

18, in Ms. decr. 23.

PROPOSITUM fuit: an Seminaria Episcoporum, de quibus in Concilio Tridentino est actum, admittenda a Societate nostra viderentur, si eorum gubernationem Nostris committere ipsi Episcopi vellent. Et, re satis agitata, constituit Congregatio: non admittenda videri. Si tamen fundatio perpetua et insignis huiusmodi Seminariorum ita fieret, ut simul etiam coniunctum Collegium nostrum valde promoveretur, et abundaret Societas Operariis idoneis, et libera eidem Societati gubernatio committeretur; placuit admitti posse ex dispensatione Praepositi Generalis, et non aliter. Sed, si quando admitteretur tale munus, constituit Congregatio: ut ne Praeceptores huiusmodi Seminariis darentur separati ab iis, qui in scholis nostris pro Societatis nostrae Instituto praelegunt.

1565

Cantus Missae
et vesperrarum
P. Generalis
iudicio relictus.

P. 6 c. 3 n. 4.
C. 1 d. 39, 40.
C. 3 d. 35, 36.
C. 9 d. 19.

Seminaria
clericorum non
admittenda.

Vide tamen
C. 12 d. 26.

Quando tamen
admitti possunt
et quomodo.

Sed tunc
Praeceptores
speciales
non dandi.
C. 4 d. 13.

S. F. Borgia
Praep. Gen.

19, in Ms. decr. 24.

Congregationes
generales
certis temporibus
non cogendae.

P. 8 c. 2 n. 1,
A. B.

Procuratorum
Congregatio
tertio quoque
anno habeatur.

Inf. d. 67.
C. 4 d. 7.
C. 5 d. 30.
C. 7 d. 9.
C. 16 d. 8.
C. 21 d. 10.
C. 23 d. 13.

Quinam in ea
ius habeant
suffragii.
Quale
P. Generalis
suffragium.

Cum ageretur a R. P. Praeposito, de Congregatione generali, an certis et statis temporibus esset cogenda; visum est Congregationi: eius sententiam sequi, quae septimo quoque anno eam celebrandam esse censuit; hoc addito, quod si maior pars Provincialium in septimo anno iudicaret, res graves non esse, quae tractari in Congregatione debeant, differri possit in biennium; ita ut nono quoque anno ad summum celebrari debeat. Sed intercessum est et intercessio obtinuit, ne ullum certum tempus praescribatur; sed tertio quoque anno veniant simul ex omnibus Provinciis Procuratores, qui Professi quatuor votorum et viri maxime idonei sint, a Congregatione provinciali electi, et habeant ius suffragii simul cum Assistantibus et ipso P. Generali, qui duo suffragia et qualitatem praecedendi habebit, ad decernendum: an cogi debeat Congregatio generalis, nec ne.

20, in Ms. decr. 25.

Assistentes
ex quibus
nationibus
eligendi.

C. 11 d. 80, 88.
Inf. d. 22.
C. 6 d. 1.
C. 18 d. 10.
C. 20 d. 4.
C. 21 d. 4.
C. 22 d. 11.
Sint idonei.

P. 9 c. 5 n. 2.

C. 12 d. 5.

Assistentium
antiquiorum
et novorum
quis locus

Cum propositum fuisset, quod ad Assistentes attinet: an ex quatuor nationibus eos eligi oporteret: ex Italia scilicet et Sicilia unum, ex Gallia et Germania alterum, ex Hispaniae Provinciis tertium, ex Portugallia et India quartum; visum est tandem: Assistentes idoneos et iis dotibus praeditos, quas Constitutiones requirunt, eligendos esse; et quidem ex quatuor nationibus, in quantum fieri posset, iuxta uniuscuiusque conscientiam.

De loco autem dicendae sententiae placuit Congregationi: ut antiqui Assistentes, etiamsi suo munere

iam defuncti essent per electionem novi Praepositi, inter Provinciales haberent locum; secundum ordinem et tempus suae professionis; novi vero Assistentes, qui creandi essent, si iam in Congregatione essent, ut in suis manerent locis, pro eius Congregationis tempore, in qua crearentur: statim tamen sua potestate et munere fungi inciperent in iis, quae iuxta Constitutiones eis legitime conveniunt circa P. Praepositum; nam, quod ad Congregationem ipsam attinet, nihil eos, nisi suum suffragium, ut caeteros, habere.

Quia vero die 25, B. Iacobo sacra, creari debuerant iuxta praedictum decretum, res dilata est usque ad diem 28, ut informationi tempus suppeteret.

21, in Ms. decr. 26.

PROPOSITUM fuit Congregationi: quod civitas valentina et alii magnae auctoritatis viri offerebant Universitatem suam, in Hispania satis celebrem, Societati nostrae, ut cum quibusdam conditionibus eius curam in se susciperet, et fere trium millium aureorum annuum redditum ad Nostorum expensas applicandum curabant. Sed, quamvis eorum devotioni et in Societatem nostram benevolentiae gratiae habendae viderentur; id tamen onus minime subeundum esse, cum talibus praesertim conditionibus, visum; et ita non esse admittendum decretum est.

22, in Ms. decr. 27.

DE Admonitore Praepositi Generalis actum est in Congregatione: an necessario esse deberet Professus quatuor votorum; et an eius electioni interesse deberent Procuratores Provin-

1565

in Con-
gregatione.
C. 10 d. 10.

Novi quando
munere fungi
incipiant.

Assistentium
electio dilata.

Sup. d. 3.

Inf. d. 22.

Universitas
valentina
non admissa,
praesertim
ob quasdam
conditiones.
C. 1. d. 118.

Admonitor
sit 4 voto-
rum Professus.
C. 1 d. 81.
Eius electioni
Procuratores
Provinciarum
intersint.

**S. F. Borgia
Praep. Gen.**

*C. 4 d. 15.
Inf. d. 35.*

Assistentes
ad plura
medietate
suffragia
eligendi.

Novi
eliguntur:
inter quos
P. Araoz,
absens.
Sup. d. 3, 20.

Admonitor
Generalis
a prandio
electus.
*C. 1 d. 81.
C. 9 d. 2.*

Bona Societati
relicta
in eadem
Provincia
distribuenda.
Sup. d. 15.

C. 3 d. 16.

Vide tamen
*C. 3 post d. 48,
pag. 229.*

ciarum: et placuit fieri ea de re decretum: ut scilicet eligeretur ex Professis quatuor votorum, et eius electioni Procuratores interessent.

Die ergo 28 Iulii, mane, cum ad plura medietate suffragia per scrutinium eligendos esse Assistentes decretum esset; in primo, pro Hispaniae Provinciis electus est P. Antonius Araoz, qui in illis Commissarius fuerat; in secundo, seorsum pro Italiae et Siciliae Provinciis P. Benedictus Palmius, Longobardiae Provincialis; in tertio, P. Everardus Mercurianus, inferioris Germaniae Provincialis, pro Galliae et Germaniae Provinciis; demum pro Portugalliae et Indiarum ac Brasiliae Provinciis P. Iacobus Miron, Portugalliae Provincialis.

In Admonitorem autem electus est eodem die, a prandio, P. Ioannes de Polanco, Secretarius Societatis, simili scrutinio.

23, in Ms. decr. 28.

Cum ageretur de distributione bonorum ex patrimoniis Fratrum nostrorum provenientium, qui, ea in subsidium Societatis dare cupientes, Praepositi Generalis iudicio dispensationem relinquunt; dixit suam sententiam R. P. Praepositus: sibi videri Constitutionem 1 cap. iii part. esse servandam, expresse mentione facta illorum verborum, quae in eadem Provincia distributionem faciendam insinuant. Et visum est Congregationi id ipsum, quod P. Generali: ut scilicet talis distributio, iuxta praedictam Constitutionem et verba illa, in eadem Provincia fieret.

DECRETUM DEFINITORUM DE EADEM RE,
QUOD CONGREGATIO APPROBAVIT DE-
CRETO LVIII, ET POST PRAECEDENS,
QUASI EIUS INTERPRETATIONEM, PONI
IUSSIT.

Hic d. 41.

Cum facta esset interrogatio, de conciliandis et explicandis tribus locis Constitutionum, sic est constitutum. Ea, quae continentur cap. 4 Examinis, de dispositione bonorum, ita intelligenda sunt, ut instructio quaedam generalis sit et lex, qua Nostri debeant bona sua in veros pauperes distribuere, pro devotione tamen sua. Quae vero in iii part. cap. 1, § 9 continentur, intelliguntur in particulari de illis bonis, quae Fratres in beneficium Societatis, sive in particulari, sive in generali distribuere pro sua devotione volunt; in quo casu, si Rectores et Provinciales, iuxta declarationem eiusdem loci, illis repraesentent perfectius esse, ut bona sua dispositioni Praepositi Generalis relinquant; tunc declaratum est: ut haec bona in eadem Provincia tantum, et non alibi P. Generalis debeat distribuere. Et ad hanc legem et intellectum, quae in ix part. cap. 3, n. 6 habentur, interpretanda sunt, si quo pacto de nostris Fratribus intelligi possunt. Quod si aliquis, imperfectionem secutus, particulari alicui Societatis nostrae loco extra Provinciam applicare sua bona velit, proponendum erit illi, ut dispositioni Praepositi Generalis relinquat, qui ea distribuet iuxta formam superius praescriptam: alias ea bona a Societate nostra non admittantur; sed ea teneatur ipse in veros Christi pauperes extra Socie-

Constitutionum
loca
de bonorum
distributione
'explicantur.'
Exa. c. 4 n. 1, 2, 3.

P. 3 c. 1 n. 9.

P. 9 c. 3 n. 6.

*C. 2 can. 3.
C. 11 d. 21.*

S. F. Borgia
Praep. Gen.

C. 3 d. 16.

tatem dispensare. Si vero ea alicui Collegio intra Provinciam assignaverit, sit in manu Praepositi Generalis potestas probandi eam applicationem vel improbandi. Atque in hunc quidem modum Constitutiones has posthac conciliandas, intelligendas atque observandas esse Congregatio decernit. Veneramur enim sanctam memoriam Patrum nostrorum.

24, in Ms. decr. 33.

Publica
Litterarum
Humaniorum
lectio
cum stipendio
derelicta.
C. 1 d. 37, 118.
C. 5 d. 29.
C. 12 d. 39.

Cum civitas perusina in lectione quadam publica Litterarum Humaniorum opera cuiusdam ex Nostris usa fuerit, et Collegio nostro perusino, loco stipendii, quod Praelectoribus huiusmodi lectionis solvi solebat, centum aureos singulis annis, pro eleemosyna tamen, non pro stipendio, solverit; actum fuit: an in posterum, quovis modo vel titulo darentur, essent admittendi. Et visum est in Domino expedire: ut nec lectionis huius munus, nec centum illi aurei in posterum admitterentur.

25, in Ms. decr. 35.

Collegium
Venetiarum
in Domum Profes-
sorum
et Domum Probationis
convertendum.

Cum propositum fuisset, de Collegio Venetiarum in Domum Professorum convertendo, quandoquidem expedire videbatur, ut redditus, a Sede Apostolica ei assignati, Collegio patavino applicarentur; et utriusque fundator, R. D. Andreas Lippomanus, Prior Sanctissimae Trinitatis, eiusdem esset sententiae; placuit Congregationi: ut praedictum Collegium Venetiarum, Domus Professorum, in qua etiam Novitii probarentur, fieret; et, ut convenienti ac iusto modo id fieri posset, ut per litteras a Sede Apostolica obtentas facultas ad huiusmodi commutationem peteretur.

26, in Ms. decr. 37.

Actum est etiam: an Definidores eligi deberent ad res determinandas, quas eis Congregatio commisisset: et placuit sex numero eligi, et die sequenti per scrutinium ad plura suffragia electi fuerunt tres Patres novi Assistentes, et praeterea PP. Alfonsus Salmeron, Hieronymus Natalis et Michael Torres.

27, in Ms. decr. 39.

Cum tractaretur: an Collegia Societatis plures habere collegiales deberent, quam possent alere, placuit Congregationi fieri decretum ea de re, et statui: ne plures teneantur, quam ali possint, sive ex redditibus, sive ex eleemosynis alendi sint.

28, in Ms. decr. 40.

Cum ageretur de contrahendis Regulis in minorem numerum; et de admonitionibus P. Natalis in Hispania et alibi relictis in manu Provincialium retinendis; de casibus etiam reservatis, an scilicet tantum mortalia externa ea esse deberent: Congregatio id totum Definitoribus commisit. Ad conficiendam etiam formam, quae in Probationis Domibus tenenda esset, deputati fuerunt PP. Ioannes Plaza, Provincialis Baeticae, Ioannes Suarez, Provincialis Castellae, Bartholomaeus Bustamante, Doctor Ignatius, Franciscus Costerus et Ruiz.

29, in Ms. decr. 41.

Actum fuit, et per aliquot dies disputatum, de augendo tempore orationis, quod in Constitutionibus, iv part. cap. 4, praefigitur; et placuit tandem Congregationi: ut P. Praepositus Generalis pro sua prudentia possit id

1565

Definidores sex
electi.
C. 3 d. 19.

In Collegiis
plures
non sint,
quam
ali possint.
C. 3 post d. 48.
C. 7 d. 82 n. 1.
C. 8 d. 60.
P. 4 c. 2 n. 6.

Commissa De-
putatis:
Regulae con-
trahendae,
Inf. d. 57.
Admonitiones
P. Natalis,
C. 1 d. 51.
Inf. d. 42, 57.
C. 4 d. 34.
Casus reser-
vati.
Inf. d. 60.
Deputati
ad formam
pro Domibus
Probationis
conficiendam.
C. 1 d. 127.
Sup. d. 14.
C. 3 d. 31.

Tempus ora-
tionis augere
P. Generali
permittitur.
C. 1 d. 97.
C. 4 d. 5.

S. F. Borgia
Praep. Gen.

augere, prout expedire in Domino iudicaverit, habita ratione personarum, regionum, etc.

30, in Ms. decr. 42.

Commissa
Definitoribus:
De doctrina
christiana
edocenda, et de
beneficiis
curatis
relinquendis.
C. 1 d. 138.
C. 1 d. 124.
Recessus
aliquorum Pa-
trum in suas
Provincias.

Cum de doctrina christiana edocenda, et de examinandis beneficiis curatis, quae Collegiis nostris paucis in locis unita sunt, et relinquendis ageretur: res est Definitoribus cum P. Generali commissa.

Eodem die, cum ex causis gravibus P. Edmundo, Provinciali Aquitaniae, cum socio P. Claudio recedendum in suam Provinciam videretur; placuit Congregationi, id P. Praeposito Generali committere. Idem de P. Fulvio Androtio, Ferrariarum Rectore, et de P. Hieronymo Rubiola, Senarum Rectore, propositum fuit; et similibus ex causis eidem P. Generali commissum. Unde in suas Provincias recesserunt.

31, in Ms. decr. 43.

Commissa
Definitoribus
examinanda:
Formula
scribendi,
* Hic d. 16.
Inf. d. 54.
quorundam
Collegiorum
dissolutio.

Officium
Vicarii.
C. 1 d. 43.
Sup. d. 5.
Inf. pag. 211.

PROPOSITUM fuit Congregationi generali, de formula scribendi, prout superius decreto 21 * constitutum fuerat; de Collegio etiam Artium conimbricensi, de bragantiensi, portuensi et septimancensi retinendis aut dissolvendis, rationibus utrimque in scripto adductis, actum est. Et Congregationi placuit: Definitoribus ea omnia decidenda committi. Tantumdem est factum de Officio Vicarii a Deputatis confecto.

32, in Ms. decr. 46.

Intercessio
a decretis
Definitorum
permissa.
C. 1 d. 9.
C. 7 d. 87.

Cum legerentur decreta quaedam a Definitoribus confecta, dictum fuerat: si quis haberet aliquid contra ea, ut ageret apud Definitores; a quibus, si ei non satisfaceret, posset intercedere. Sed 19 die Augusti, cum urgeretur

tractatio dissolutionis Congregationis propter varias causas ad commune Societatis bonum pertinentes, tandem placuit: ne dissolveretur usque ad finem mensis huius; sed ut infra bidduum omnes afferrent, quae proponenda iudicarent, ad Definitores, ut secernerent ea, quae ad P. Generalem pertinent, ab his, quae ad Congregationem; ut, quae ad hanc spectarent, ad ipsam referrentur, ut vel per se statueret, vel Definitoribus rem committeret. Intercessio vero, sive una sive duae fierent, ut terminarentur a Congregatione generali in iis, quae attinent ad Constitutiones vel ad magna Collegia dissolvenda; in aliis vero, a Definitoribus.

33, in Ms. decr. 48.

Cum Concilium Tridentinum sess. xxv, cap. 3 de Regularibus, facultatem dederit omnibus Religiosis, exceptis Observantibus Minorum et Capucinis, habendi bona immobilia in communi, non obstantibus quibuslibet Constitutionibus eorum; propositum fuit Congregationi: an, restringendo sanctam paupertatem, placeret cedere iuri cuicumque ad habenda bona immobilia in Domibus Professorum, quod ex decreto Concilii praedicto nobis esset acquisitum. Et placuit magno consensu Patribus: ut cederemus cuicumque iuri ex Concilio nobis provenienti; et iuxta nostras Constitutiones et vota, quae post professionem emittuntur, paupertatem in Professis ac ipsorum Domibus retineremus: et ita cesserunt totius Societatis nomine.

34, in Ms. decr. 50.

ACTUM fuit: an aliqua ex iis, quae sunt a quibusdam proposita, non Pro-

1565

Congregationis
dissolutio
ad finem men-
sis dilata.
Inf. d. 39, 45.
C. 3 d. 18.
C. 4 d. 29.

Quae interces-
siones
a Definitoribus,
quae a Congre-
gatione
terminandae.

Bona
immobilia in
Domibus
Professoris ha-
bere non licet,
etiam post
Concilii Tri-
dentini
concessionem.

P. 6 c. 2 n. 2.
C. 7 d. 50, 51.

Relicti
a Definitoribus

S. P. Borgla
Praep. Gen.

vinciarum aut Collegiorum, sed suo privato nomine, reiici possent a Definitoribus, si viderentur reiicienda potius, quam tractanda. Et responsum est: audito proponente, reiici posse; de iis loquendo, quae ad hanc Congregationem pertinerent.

35, in Ms. decr. 51.

PROPOSITUM est etiam: an Assistentium et Admonitoris officia durare oporteret usque ad Congregationem generalem futuram, an quamdiu Generalis ipse Praepositus viveret. Et decrevit Congregatio: praedicta officia usque ad novi Generalis electionem esse duratura.

36, in Ms. decr. 52.

Acrum est praeterea: an expediret nullo modo multiplicari Provincias sine Congregatione generali. Et visum est Congregationi: Provinciarum institutionem, iuxta decretum prioris Congregationis generalis, Praeposito Generali relinquendam esse; qui tamen, non nisi re diligenter considerata et cum Assistentibus communicata, novas Provincias instituere ad commune Societatis bonum deberet.

37, in Ms. decr. 54.

PROPOSITUM fuit: an litterae quadrimestres, quae iuxta Constitutiones scribi ac mitti deberent, in semestres, an potius in annuas essent convertendae. Et placuit Congregationi: ut in annuas converterentur.

38, in Ms. decr. 55.

ACTUM fuit, de declaratione trium locorum: 4 cap. Examinis, et 1 cap. III part., ac 3 cap. IX part., de distributione bonorum in usum Societatis. Et decretum a Definitoribus factum

Congregationi placuit. Sed intercessit P. Gutierrez.

39, in Ms. decr. 56.

Cum urgeret superioris Germaniae Provincialis, suo et complurium Provincialium nomine, ut hoc mense Congregatio generalis dissolveretur iuxta decretum 46; visum est Congregationi: ut ad 3 diem Septembris finiretur, et sine alio decreto ea de re faciendo dissoluta Congregatio censeretur. Et, si quae nondum absoluta remanerent, dummodo ad Constitutionum innovationem vel abrogationem non pertinerent, vel ad magnorum Collegiorum dissolutionem, ab ipsis Definitoribus intra octo dies consequentes post dissolutionem Congregationis absolverentur; apud quos liceret intercedere.

40, in Ms. decr. 57.

Cum propositum esset: an Illustrissimo Cardinali Augustano Theologus nostrae Societatis dari posset, qui eius confessiones audiret et aulam sequeretur; visum est Congregationi: nec Principibus nec Dominis aliis saecularibus aut ecclesiasticis assignari debere aliquem ex nostris religiosus, qui aulas eorum sequeretur et in eis habitaret, ut Confessarii vel Theologi, aut alio quovis munere fungeretur; nisi forte ad perbreve tempus unius vel duorum mensium.

41, in Ms. decr. 58.

Post secundam intercessionem, circa decretum de conciliandis tribus locis: in cap. 4 Examinis, et in 1 capite III part., et in 3 IX part., de distributione bonorum; placuit decretum, quod afferebatur; et statim post 28 ponendum esse, quasi eius interpre-

1565

Intercessio.

Definitorum potestas etiam post Congregationem prorogata, quibusdam rebus exceptis. Hic d. 32. Inf. d. 45.

Vide tamen inf. d. 45.

Nostri aulas Principum aut Dominorum, nisi ad breve tempus, ne sequantur. C. 5 d. 48. C. 6 d. 21. C. 7 d. 13.

Loca Constitutionum conciliata de bonorum distributione.

Hic d. 2 pag. 209.

quomodo possunt privato nomine proposita. Sup. d. 4. C. 1 d. 13.

Assistentium et Admonitoris officia durant usque ad novi Generalis electionem.

C. 1 d. 50.

Provinciarum institutio Generali quomodo facienda.

C. 1 d. 198. C. 2 d. 6.

Litterae quadrimestres in annuas convertendae. P. 6 c. 1, 2. Inf. d. 48.

Decretum Definitorum de bonorum distributione approbatur. Inf. d. 41.

S. F. Borgia
Praep. Gen.

tationem, visum est. Et, cum nova intercessio fieret, non placuit eam admitti.

42, in Ms. decr. 60.

Scholia
P. Natalis non
obligant.
C. 1 d. 51.
Sup. d. 28.
Inf. d. 57.
C. 4 d. 34.

CUM intercessisset aliquis Patrum circa scholia P. Natalis, quod attinet ad auctoritatem aliquam, quae ipsis tribui debere insinuabatur; placuit Congregationi: ut praedicta scholia, prius a R. P. Generali et a designatis ad eorum inspectionem examinata, amplecteremur pro directione tantum et sine ulla obligatione.

43, in Ms. decr. 61.

Cuiusdam
decreti
emendatio
P. Generali
commissa.
Hic d. 23,
pag. 200.

VERBA quaedam addita in decreto post 28 ponendo, ubi dicebatur: *Si aliter intellexerunt*, etc., actum est: an mutari debèrent, et illorum loco dici: *Si aliter intellexissent, vel dispensandum censuissent*; et visum est Congregationi: R. P. Generali committendum esse, ut circa illorum verborum immutationem faciat quod in Domino expedire iudicaverit.

44, in Ms. decr. 62.

Decretum
quoddam
Definitorum
reiectum.

CUM a Definitoribus decretum proponeretur Congregationi, quo in futurum constitueretur: ut statim post electionem Generalis octo Definitores eligerentur, ac deinde Assistentes et Monitor; intercessit quidam ex Patribus, et visum est decretum non esse admittendum.

45, in Ms. decr. 63.

Congregatio
et Definitorum
potestas exspirat
die 3 Sept.
* Hic d. 39.

INTERCESSIT aliquis ex Patribus circa decretum 56, * de dissolutione Congregationis; et visum est, quod hodie, id est 3 Septembris, simul Congregatio et Definitorum potestas deberet exspirare. Unde, si quid expediendum esset, hoc ipso die expediri

C. 3 d. 32.

oportere, vel ad Generalem Praepositum aut aliam Congregationem reiici.

46, in Ms. decr. 64.

LECTI fuerunt et approbati canones ex decretis huius Congregationis extracti, et P. Generali cum Definitoribus fuit commissum: ut etiam ex actis prioris Congregationis similiter canones ad praxim pertinentes extraherentur, eo ordine numerorum et ea cum distinctione, quae ipsis videntur. Reliqua vero acta utriusque Congregationis bene servanda esse, quamvis canones hi communius circumferantur.

47, in Ms. decr. 65.

QUIA de quibusdam Collegiis admitendis actum est elapsis diebus, ad quod facultas penes Generalem est; placuit Congregationi declarare: quod per huiusmodi decreta non intendit minuere ullo modo facultatem Generalis Praepositi.

48, in Ms. decr. 66.

LICET in Constitutionibus, declar. litt. n in 1 cap. viii part., quarto quoque mense catalogi mittendi dicantur; visum est Congregationi: satis fore, si semel singulis annis ordinarie mitterentur cum informatione.

49, in Ms. decr. 67.

PROPOSITUM est: an R. P. Generalis Praepositus, huius romanae Domus Praepositus particularis esse deberet, nec ne: et placuit Congregationi pars affirmativa.

50, in Ms. decr. 68.

CUM ageretur de numero eorum, qui ad electionem Vicarii Generalis

1565

Canones secundae Congr. approbati; primae Congr. commissi.
C. 3 d. 9, 33.

C. 4 d. 51.
C. 5 d. 66.
C. 6 d. 47.

Acta utriusque Congr. bene servanda, canones communius circumferendi.
C. 6 d. 27 n. 3.

Confirmatur P. Generalis potestas ad Collegia admittenda.
Sup. d. 8.
C. 3 d. 17, 20.
C. 5 d. 69.
C. 11 d. 16.

Catalogi, non ter, sed semel in anno mittendi.
Sup. d. 37.

P. Generalis Domus romanae est Praepositus.
Inf. d. 73.
C. 4 d. 28.

Electores Vicarii sint minimum sex.
Vide tamen
C. 6 d. 27 n. 1.

S. F. Borgia necessarii viderentur, constitutum est:
Praep. Gen. ut minimum, sex eos esse debere.

51, in Ms. decr. 69.

Decreta
I et II Congr.
ante electio-
nem
emendata
confirmantur.
C. 3 d. 4.

CUM ex decretis praecedentibus primam et secundam electionem unum corpus auctoritate Congregationis confectum esset, et quaedam emendata, placuit eidem Congregationi: ut ea confirmarentur; ita saltem, ut ad primam Congregationem vim haberent.

C. 1 d. 115.

52, in Ms. decr. 70.

Versio latina
Constitutio-
num
cum textu
hispanico con-
ferenda
et emendanda.
C. 1 d. 79.
C. 3 d. 26, 34.
C. 4 d. 8, 33, 50.
C. 5 d. 76.
C. 23 d. 27.

PETITUM est: an deberet R. P. Praepositus committere aliquibus, ut conferrent translationem Constitutionum latinarum cum hispanico textu, et iuxta illius veritatem emendarent, ubi emendatione opus esset. Et placuit Congregationi, ut id fieret.

53, in Ms. decr. 71.

Facultas
ineundi
contractus,
sed non omnes,
est penes
Vicarium.

CUM proponeretur: an Congregatio generalis vellet dare Vicario Generali pro tempore futuro facultatem ineundi contractus in iis, quae commodum non possunt electionem Praepositi Generalis exspectare; placuit facultatem huiusmodi Vicario concedi, nisi cum ageretur de vendendis vel alienandis bonis stabilibus ipsius Societatis.

C. 4 d. 36.

SEQUUNTUR DECRETA PER DEFINITORES CONFECTA ET A CONGREGATIONE GENERALI APPROBATA.

54, in Ms. decr. 73.

Formula scri-
bendi.
* Hic can. 28.
* Hic d. 16.

CONSTITUTUM est: ut 12 * canoni adderetur forma scribendi, quae sequitur: hic 12 canon ex 21 * decreto desumptus est:

FORMULA SCRIBENDI.

QUAEDAM sunt in ratione scribendi, quae in declarationibus 1 capitis VIII partis continentur, quae modo bene observari non possunt; unde remedium per aliquam immutationem Constitutionum in ea parte adhibendum est.

Litterae ad aedificationem spirituales scribantur a singulis Rectoribus et Praepositis localibus semel in anno; et illarum tot fiant exempla, quot nationes a R. P. Generali designatae fuerint.

Rectores et Praepositi locales scribant singulis hebdomadis ad suum Provinciale in Europa, iuxta Constitutiones: in India vero et Brasilia, ut suis Provincialibus visum fuerit commodum et opportunum.

Missi autem ad fructificandum in agro Domini, scribant ad eum, quem designaverit ille, a quo missi sunt, singulis hebdomadis, vel quoties ipsis fuerit praescriptum. Et illis quidem rescribant sui Superiores semel in mense, iuxta Constitutiones: his vero respondebitur, quoties iudicaverit is, qui illos misit.

Provinciales omnium Provinciarum Europae scribant ordinarie ad P. Generalem semel quolibet mense. Rectores autem et Praepositi locales tertio quoque mense ad eundem scribant. Ita tamen haec accipiantur, ut extraordinarie possint scribere, quoties necessitas urgebit. Provinciales vero Indiae et Brasiliae scribant Praeposito Generali quando se obtulerit navigationis commoditas. Rectores autem et Praepositi locales ex Indiis semel, ex Brasilia vero bis in anno, si sese obtulerit occasio.

Praepositus Generalis ad Provinciales rescribet secundo quoque men-

1565

Sup. d. 16, 31.
C. 3 d. 33.
P. 8 c. 1 n. 9,
L. M. N.

Litterae
aedificationis.

Superiorum
localium
litterae ad
Provinciale.

Litterae
eorum qui
in missionibus
versantur
et earum re-
sponsa.

Provincialium,
Rectorum
et Praeposito-
rum
localium
litterae ad Ge-
neralem.

Quando
rescribet Gene-
ralis.

S. F. Borgia
Praep. Gen.

De quibus,
quomodo
et quando scri-
bendum
statuat P. Ge-
neralis.

Catalogorum
scribendorum
ratio.

P. 8 c. 1, IV.

Serventur
etiam de his
Constitutiones.

Lites forenses
Nostris
fugiendae.
C. 16 d. 31.

P. 6 c. 3 n. 7.

Si Nostris lis
intendatur quid
faciendum.

se; ad Rectores vero et Praepositos locales sexto quoque mense, nisi aliqua necessitas prius ad respondendum suadeat.

Reliqua, quae spectant ad res, de quibus scribendum est, ad modum, et ad quale anni tempus annuas litteras scribere debeant, hoc totum P. N. Generali relinquitur, ut ipse pro sua prudentia statuatur, quid facto opus sit.

Rectores Collegiorum et Praepositi locales catalogum Patrum ac Fratrum conficiant, et informationem communem semel in anno ordinarie, et ad suos Provinciales mittant, qui illos ad Praepositum Generalem mittent. Materia vero et modus conscribendi hos catalogos a P. N. Generali praescribatur.

In reliquis, quae hic non attinguntur, observentur Constitutiones, quae tamen propterea non expungantur, donec id definierit proxima futura generalis Congregatio, etiam si executio et praxis iuxta decreta haec sit observanda.

55, in Ms. decr. 74.

LITES forenses, pro rebus praesertim temporalibus, fugiant Nostris omnes, et id curent Provinciales efficere; ac primum compromissione rem adnitantur componere. Quod si nulla ratione id possint assequi, tamen non intendat quisquam e Nostris litem huiusmodi, nec omnino litem aliquam, absque consensu Praepositi Generalis, aut eius, cui expresse suas vices ad hanc rem ille commiserit. Nostris autem si lis intendatur, curent Provinciales primum, vel a parte vel a Iudice peti, vel id consequi per Principem, ut prius possit consuli Generalis Praepositus, quam liti respondere cogantur; nam fieri poterit, ut Generalis

Praepositus iubeat cedere Nostros liti, et potius detrimentum temporale pati, quam litibus dare operam, etiam pro re alioqui debita.

56, in Ms. decr. 75.

QUAMVIS autem ex eleemosynis vivat Societas, et opus bonum sit eleemosyna Societati collata, atque ad bona omnia inducere quosvis possimus; tamen, ad maiorem aedificationem et paupertatis nostrae sinceritatem et puritatem, placuit praecipere Nostris omnibus, ut nulli externo suadeant, nam de Nostris in Constitutionibus et decretis dictum est, ut nobis potius quam aliis pauperibus dent eleemosynas; sed contenti simus, ubi petimus quotidianas eleemosynas, illas simpliciter ac plane amore DEI petere. Ad donationes vero quascumque sive legata, simpliciter etiam et plane possimus nostras necessitates tantum explicare; definitionem tamen eius devotioni relinquamus, a quo petimus has etiam eleemosynas; ac proponere tantum illi possimus, ad orationem et alia media ut accurrat, quibus possit de donatione vel legato constituere iuxta id, quod ipsi Dominus inspiraverit et ratio recta suaserit.

57, in Ms. decr. 76.

REGULAE generales, quae incipiunt: *Summa Sapientia*, integrae conserventur; reliquae vero et examinentur et, quoad eius fieri poterit, breviores fiant. Verum earum ratio habeatur, quas certo constiterit esse a R. P. N. Ignatio editas, si tempori consentaneae, et bono universali utiles esse censebuntur. Praecipue vero regulae officiorum Provincialis, et Rectoris, aliorum etiam Officialium examinentur et contrahantur. Admonitiones autem

1565

Eleemosynae
qua modera-
tione
petendae:
quae item
cavenda.

P. 3 c. 1 n. 9.
Sup. d. 23.

P. 6 c. 2 n. 6, 10.

Summarium
Constitutio-
num
conservandum.
C. 3 d. 27.
Regulae
quaenam
examinandae
et contrahen-
dae.
C. 1 d. 133.
Sup. d. 28.
C. 8 d. 2.

F. Borgia
Praep. Gen.

Admonitiones
P. Natalis
provincialibus
int directioni.
Sup. d. 28.
C. 4 d. 34.

Doctrina
christiana
b iis docenda,
ui ad gradum
promoti:
explicatur.
P. 5 c. 3, B.
C. 1 d. 138.

Hoc exercitium
maxime
commendatur.
Inf. d. 65.

Beneficia
curata non
admittenda.
C. 1 d. 124,
136, 139, 140.
Sup. d. 30.
C. 5 d. 19.
Admissa
examinentur
et quod
expediat
decernatur.

P. 4 c. 2 n. 4.

Casus
reservati
retineantur:
explicandi:
declaratio
spectat
d Praep. Gen.
Inf. can. 4.
Sup. d. 28.

P. Natalis, ab ipso expurgatae atque in ordinem redactae, Provincialibus a R. P. Generali tradantur, ut illis pro sola directione, nulla interim obligatione obstricti, utantur.

58, in Ms. decr. 77.

QUIVIS Professus quatuor vel trium votorum, quivis etiam Coadiutor spiritualis formatus, post editam professionem vel vota simplicia, intra annum, per quadraginta dies continuos vel interpolatos doctrinam christianam pueros atque rudes personas docere teneatur. Praeterea vero hoc tam sanctum exercitium visum est admodum R. P. Generali commendandum; ne ullo umquam tempore illius oblitio in nostros animos irrepit, cum illud in votorum nostrorum formula complectamur. Curet itaque idem R. P. Generalis, ut Nostri frequentius, quemadmodum ipsi in Domino expedire visum fuerit, in hoc tam pio opere exerceanter.

59, in Ms. decr. 78.

Quod ad unionem beneficiorum, quae curam animarum habent, pertinet, definitum est: ut in futurum non admittantur; admissa vero ac unita huiusmodi beneficia, auditis eorum sententiis, qui de his cum Definitoribus quidquam agere voluerint, examinentur; ut tandem, quod pro maiori omnium aedificatione conveniat, decernatur.

60, in Ms. decr. 79.

CASUS reservati, qui a R. P. Laynez editi sunt, retineantur. Visum tamen est: ut septimus, undecimus et duodecimus explicatius traderentur, ut, quod alioqui intelligi necessum erat, facilius intelligatur. Declaratio

vero casuum et ampliatio vel restrictio spectat ad R. P. N. Generalem. De nono autem casu, videlicet, *confiteri externo Sacerdoti*, etc. iudicium commissum est P. Generali.

61, in Ms. decr. 80.

OMNIA, quae speciem habent saecularis negotiationis, in colendis videlicet agris, vendendis in foro fructibus, et similibus, intelligantur prohibita esse Nostri.

62, in Ms. decr. 81.

CURABIT P. Generalis, ut, qui sunt e Nostri concionaturi publice, qui etiam confessiones audituri, hi sint ad ea munera obeunda sufficienter instructi; hoc enim ad eius administrationem attinet; tum etiam illud, ut communicetur Concionatoribus et Confessariis peculiaris instructio. Et tamen visum est: retinendum esse privilegium a Sede Apostolica concessum, ut Nostri possint concionari, etiamsi non sint ad ordines promoti.

63, in Ms. decr. 82.

DE obligatione votorum simplicium, praesertim castitatis, difficultati, quae offerebatur, responsum est: esse servandum decretum actorum posteriorum primae Congregationis.

64, in Ms. decr. 83.

QUAMVIS in Constitutione, cap. 4 part. iv designentur festa Paschae ac Nativitatis Domini, quibus renovent vota Scholastici; tamen, cum colligi possit ex declaratione eius loci, potestatem esse in Superiore Rectoris immediato in aliquo particulari casu mutandi illa festa; facile interpretari possumus, in Generali Praeposito esse facultatem in universum illa festa

1565

P. 3 c. 1 n. 11.
Vide tamen
Ord. Gen.
c. 5 n. 3.
C. 20 d. 24.

Negotiatio
Nostri
prohibita.

P. 6 c. 3 n. 7.
C. 7 d. 84.

Concionatores
et Confessarii
sint idonei:
detur ipsis
peculiaris in-
structio.

C. 6 d. 38.
C. 7 d. 80 n. 8-10.
C. 23 d. 29.

Comp. Privil.
n. 447. 449.

De votorum
obligatione.

C. 1 d. 94.

Renovatio
votorum
quando
facienda desi-
gnet
P. Generalis.

P. 4 c. 4 n. 5, D.

S. F. Borgia
Praep. Gen.

mutandi; quod traditio universalis, a tempore ipsius N. P. Ignatii usu et consuetudine hactenus corroborata, confirmat.

65, in Ms. decr. 84.

Doctrina
christiana
a Rectoribus
quando
et quomodo
docenda.

P. 4 c. 10 n. 10, K.

RECTORES, cum teneantur ex Constitutione et declaratione 10 cap. iv part. doctrinam christianam legere vel docere per quadraginta dies per se vel per alium; expositum est: id debere praestari intra annum, postquam officium Rectoris inierint, continenter quadraginta diebus vel interpolatim: primo quidem, quemadmodum solent doceri pueri; deinde, etiam per conciones, si ita Superior censuerit. Praeter illum annum, eodem quidem nomine non tenebitur Rector, sed alio poterit communi, ut in superiori quodam decreto definitum est de Professis et Coadiutoribus formati.

Sup. d. 58.

66, in Ms. decr. 85.

Quae regulae
publice legenda-
dae.

P. 4 c. 10 n. 10, L.

Ex declaratione cap. 10 paragrapho ultimo iv part. colligitur, illas intelligi Constitutiones esse legendas, quae sunt propriae Scholasticorum nostrorum: illae vero cum contineantur in regulis Scholasticorum, fit ut illae regulae sint legendae publice bis aut ter singulis annis; eas autem curabit P. Generalis, si opus fuerit, emendandas.

67, in Ms. decr. 86.

Congregationes
provinciales
et Procurato-
rum
quando cogen-
dae.

* P. 4 c. 2, B.

* Sup. d. 19.

C. 4 d. 7.

C. 5 d. 30.

C. 7 d. 9.

C. 16 d. 8.

CONGREGATIONES provinciales fiant iuxta Constitutiones, * ad eligendos eos, qui suffragium sint habituri in generali Congregatione; fiant praeterea iuxta decretum * huius Congregationis generalis tertio quoque anno ad Procuratores eligendos, qui destinandi sunt ad P. Generalem, etc.

Alias censemus non esse cogendas huiusmodi provinciales Congregationes.

68, in Ms. decr. 87.

Ut triennium designatum est Provincialibus, quo officium gerant suum, ut habetur 3 cap. ix part. Const., non videtur similiter agendum in Rectoribus, nec addendum propterea ad Constitutiones, quae de hoc nihil discernunt.

69, in Ms. decr. 88.

VISUM est non expedire, ut breves cursus Artium vel Theologiae instituantur: sed, si quis in Coadiutorem spiritualem instituendus fuerit, is Humaniorum Litterarum studio et compendio Dialectices contentus sit; quibus studiis intructus, Casus conscientiae audire poterit.

70, in Ms. decr. 89.

Non probatur, ullum ad aliquam in nostris Universitatibus facultatem esse promovendum, quam Nostri non profiteantur.

71, in Ms. decr. 90.

Si qua Collegia sint hactenus absque sufficienti dotatione fundata, in quibus Nostri nec legant, nec Scholasticos alant, poterunt tamen illa hac ratione retineri, si ex fructibus videlicet eorum, per publicam aliquam personam conservatis, detur opera, ut plene fundentur, quemadmodum de Collegio maioricensi potest dici. Nostri tamen interim bonis illis non utantur, sed ex eleemosynis vivant, ac simul dent operam, ut praedicta Collegia sufficienter etiam aliunde dotentur.

1565

C. 21 d. 10.
C. 23 d. 13.

Rectoribus
non designan-
dum triennium
ut Provinciali-
bus.

P. 9 c. 3 n. 14, I.

C. 5 d. 35.

Comp. Privil.
n. 526.

Breves cursus
Artium non
instituendi.

P. 4 c. 15 n. 2, 3.

Quaenam
Coadiutorum
spiritualium
studia.

P. 4 c. 5, D.

Vide tamen

C. 21 d. 16.

Ad quas
facultates
in Universita-
tibus nostris
licet
promovere.

P. 4 c. 15 n. 4.

Collegia non
sufficienter
dotata
qua ratione
retinenda.
C. 3 d. 43.
C. 6 d. 18.

P. 4 c. 2 n. 2, 6.

S. F. Borgia
Praep. Gen.

72, in Ms. decr. 91.

Quod
examen pro-
movendorum
ad ordines
et beneficia
Nostri per-
mitti potest.

QUEMADMODUM hactenus factum est in quibusdam locis, ut Nostri ita examinent ad ordines promovendos, aut curae animarum, verbo DEI vel confessionibus audiendis praeficiendos, ut simul iudicium ferant de illorum sufficientia et admissione, ita de caetero ne fiat: quandoquidem iudicamus, non esse consentaneum nostro Instituto. Quod si examinandi ministerium effugere nulla ratione possumus; illud tamen retineamus, ut iudicium de admittendis vel non admittendis non feramus, sed illud omnino Praelatis relinquamus; possit tamen dispensare R. P. Generalis, ubi hoc utile et expediens esse in Domino iudicaverit.

73, in Ms. decr. 92.

P. GENERALIS erit Praepositus Domus romanae, et habebit Ministrum et alios Officiales, quorum opera utetur ad gubernationem particularem eiusdem Domus.

74, in Ms. decr. 93.

ASSISTENTES vero officio sibi a Congregatione generali commissio incumbant, iuxta Constitutiones, nec aliis occupentur ministeriis, quibus a suo officio avocentur vel impediuntur.

75, in Ms. decr. 94.

Si contigerit Procuratores electos ex Provinciis Indiae et Brasiliae in Europa esse, quando fit Congregatio generalis, ad quam venire possint; hi intersint Congregationi pro suis Provinciis. Qui quidem, si sint Professi quatuor votorum, et non solum electi a suis Provinciis ut Procuratores, sed etiam ut suffragium hic possent habere in electione Generalis Praepositi; tunc

hi possunt etiam admitti, ut in dicta electione habeant suffragium. Quod si non adfuerint quando fit Congregatio generalis, tunc potest eligi unus Procurator tantum pro India et Brasilia a Provincia Lusitaniae, quemadmodum hactenus factum est.

76, in Ms. decr. 95.

PROPTER difficultatem, quae ingeri alicui possit ex ultima parte 3 § cap. 4 Examinis, ubi consulendi praescribuntur aliqui ob bonorum distributionem in cognatos, etc., non censemus immutandam esse illam Constitutionem; sed occurrendum scandalis et sinistris opinionibus, si quae ortae sunt vel oriri possint propter rei ignorantiam vel executionis praxim. Id vero diligenter curabit R. P. N. Praepositus Generalis.

77, in Ms. decr. 96.

QUOD attinet ad ordinationem Nostrorum, qui non sunt Professi, nulli videtur dari causa iustae quaerelae, quandoquidem nos utimur iure nostro. Quod si Nostros ordinatos contingat expelli a Societate, tamen non tenebuntur eos Episcopi alere, cum, qui ordinantur ex Societate nostra, cesserint suo iuri in ordinatione; ordinantur enim ad titulum voluntariae paupertatis.

78, in Ms. decr. 97.

OMNI cura, labore et diligentia curemus, ne arcula aliqua proponatur in nostris ecclesiis ad eleemosynas accipiendas pro aliis, cum pro nobis tam sit necessarium eas poni non posse, ut non rem tantum evitemus, quae nobis prohibita est, sed rei illius omnem speciem.

1565

Quando
substituendi.

De arbitris
ad bonorum
distributio-
nem
serventur Con-
stitutiones:
difficultatibus,
si quae sunt.
occurrat
P. Generalis.
Ergo. c. 4 n. 3, A.

Sacerdotes
e Societate
dimissos
Episcopi
alere
non tenentur.

C. 7 d. 3.

Arcula pro
eleemosynis
in ecclesiis
nostris non
proponenda.

P. 6 c. 2 n. 8.

S. F. Borgia
Praep. Gen.

79, in Ms. decr. 98.

De libro
actorum
Congregationis.
De decretis
in Congrega-
tione
legendis, etc.
C. 14 d. 27.
C. 23 d. 43 n. 4.

LIBRUM habeat Secretarius Congregationis, in quo quae confirmata erunt decreta contineantur: et ea quidem ante dissolutionem Congregationis simul leget in plena Congregatione Secretarius, et sua manu subscribet, et sigillo Societatis munit.

80, in Ms. decr. 99.

De Secretario
electionis
et Congregatio-
nis.

C. 1 d. 14
ante elect.
C. 2 d. 22, 24
ante elect.
C. 3 d. 2
ante elect.
C. 10 d. 7.
C. 18 d. 11 n. 1, 3.

SECRETARIUM eliget Congregatio ante Generalis electionem, non solum qui electioni ipsi subserviat, sed qui congregationibus et actis, si quae fient ante electionem. Post electionem autem, vel eundem ad illas congregationes et acta confirmabit, vel alium eliget. Horum officium terminabit finis electionis vel Congregationis.

81, in Ms. decr. 100.

De duobus
sociis
Secretarii Con-
gregationis.

ELIGENDI praeterea a Congregatione videntur duo Patres eiusdem Congregationis ad suffragia enumeranda et conficienda decreta cum Secretario Congregationis.

82, in Ms. decr. 101.

Procurator,
Provinciales,
Commissarii
et Praep. Gen.
a quibus
alendi.
P. 4 c. 2, E, F.

PROCURATOREM, qui negotia agit cum externis vel Romae vel alibi, alere debent ii, quorum negotia agit. Provinciales vero, Commissarios, Generalem etiam ipsum alet ea Domus vel Collegium, ubi erunt; quibus, quando in itinere sunt, expensas facient ii, quibus erit bono illud iter; si tamen pro Societatis gubernatione vel negotiis iter faciant.

83, in Ms. decr. 102.

Expensae
Sollicitatoris.
Advocati, etc.
a quibus
solvendae.

PRO Sollicitatore, pro Advocato, pro Procuratore et aliis officialibus externis, si quid praeterea ad actionem vel expeditionem alicuius ne-

gotii, vel litterarum apostolicarum vel regiarum, et eiusmodi aliarum, expenditur ab aliis, id solvere debent ii, in quorum gratiam illud fuerit expensum.

84, in Ms. decr. 103.

AD R. P. Generalem referenda videtur forma ac modus aedificiorum nostrorum construendorum, ut ille, iuxta decretum actorum posteriorum praeteritae Congregationis, quod sibi in Domino visum fuerit, statuatur.

85, in Ms. decr. 104.

DECRETUM est: ut nomen illud honorificum, id est *Don*, ubi est insigne nobilitatis saecularis, de Societate nostra omnino tollatur.

86, in Ms. decr. 105.

NON videtur officium Superintendentis vel nomen usurpandum in Societate, nisi ubi pro arbitrio R. P. Generalis necessitas vel magnitudo Collegii utrumque postulaverit; neque enim nomen tantum retinendum est.

87, in Ms. decr. 106.

PRIMA generalis Congregatio in actis posterioribus * statuit: ut Patres in Congregatione eo ordine sederent, qui in actis prioribus fuerat praescriptus. Eundem igitur ordinem conservandum esse censemus; nec retinendam esse partem illam declarationis 7 cap. viii part., quae ab eadem Congregatione abrogata fuerat.

88, in Ms. decr. 107.

UBI dicitur in 3 decreto actorum priorum primae Congregationis: *Et, si informatio maior desideraretur in re aliqua, a Vicario petendam esse*: decretum est, esse addendum; non a Vicario

1565

Forma
aedificiorum
ad Praep. Gen.
referenda.

Decr. 113.
P. 10, C.

Nomen *Don*,
ut insigne
nobilitatis, non
usurpandum.
Exa. c. 4 n. 7.

De Superinten-
dentis officio.

P. 8 c. 1 n. 3, D.

Ordo sedendi
in Congr.
non mutandus
post elect.
* Decr. 45.
C. 1 d. 10
ante elect.
C. 1 d. 2, 90, 106.
Sup. d. 20.
C. 3 d. 1, 2.
C. 4 d. 64.
C. 9 d. 16.
C. 10 d. 10.
C. 22 d. 1.
P. 8 c. 7, A.

Informatio
de rebus ante
electionem
ab omnibus
Electoris
peti potest.
C. 3 d. 5
ante elect.

S. F. Borgia
Praep. Gen.

solum, sed ab aliis etiam Electoribus accipi informationem illam posse.

tionis, confirmatum in actis item prioribus secundae Congregationis. *

1565

* C. 2 d. 9
ante elect.

89, in Ms. decr. 108.

92, in Ms. decr. 111.

Informatio
de personis
a solis
Electoribus
et Procuratori-
bus
in quadriduo
capienda.
* Sup. d. 14
ante elect.

QUAMVIS a Congregatione secunda generali in actis prioribus* sit dictum, informationem pro Generalis electione ab omnibus de Societate, qui possent bene referre, capi posse; visum tamen est: ut non ab omnibus, sed a solis Electoribus et Procuratoribus accipi possit informatio, et ea quidem in quadriduo dumtaxat.

Ad pleniorum pro Generalis Praepositi electione informationem, decretum est: ut Congregatio ante electionem aliquos Patres deputet, qui cum Vicario Generali et Assistentibus videant: an aliquid sit, in quo insigne detrimentum passa sit Societas vel passura esse timeatur, quod singulari providentia atque industria vel resarciendum vel curandum sit; de quo, si quid fuerit, conficiant interrogationem commode, qua interrogatione inquirere Electores possint ac debeant, et intelligere, quis esse aptissimus videatur ad officium Generalis Praepositi ad maiorem Dei gloriam administrandum. Porro de quibus agent ii Deputati, ea ad plura suffragia transigent; nec duo suffragia habebit Vicarius Generalis, sed solum suffragii praerogativam.

Deputatio pro
detrimentis
eligenda.

Eius officium.

C. 18 d. 11 n. 4.

90, in Ms. decr. 109.

Non petendum:
an hic vel ille
sit aptus.
* Sup. d. 16
ante elect.

PERMISSUM fuerat in actis prioribus Congregationis secundae,* ut liceret in informatione petere: an hunc vel illum aptum quis iudicaret ad munus Generalis Praepositi, non an aptissimum inter omnes: totum hoc tamen visum fuit immutandum. Ne igitur de caetero ita interrogare liceat; sed conservetur, quod in prioribus actis primae Congregationis statutum fuerat.

C. 3 d. 5
ante elect.

Quibus suffra-
giis in ea res
transigenda.

Decr. 6 c. 5,
pag. 153.

91, in Ms. decr. 110.

93, in Ms. decr. 112.

Procuratores
ante electio-
nem non
admittendi.
Sup. d. 2.
Vide tamen
Form. Congr.
gen. n. 5.

DE Procuratoribus, an ad congregationes, si quae habebuntur ante electionem Generalis Praepositi, sint admittendi cum interrogatio fieret; visum est: observandum decretum 3 actorum priorum primae Congrega-

Cum aliqua commiserit exsequenda Praeposito Generali superior Congregatio in actis posterioribus, si qua ex illis non fuerint executioni mandata, id curet facere R. P. N. Praepositus Generalis.

Quaedam
Praep.
Generalis oom-
missa.

Habetur etiam
in fine Congr. 3,
et inter
Reg. part.

DE OFFICIO VICARII,

QUOD IN II CONGREGATIONE A DEFINITORIBUS, EIUDEM CONGREGATIONIS
MANDATO, RECOGNITUM EST DECRETIS * VIII ET XLIII.

* Hic d. 5, 31.

Quale eius
officium
et quamdiu
durat.
A quibus eli-
gendus.
P. 8 c. 4 n. 1, A.

VICARIUS Generalis, propter mortem Generalis Praepositi constituendus, vel nominatur ab ipso Praeposito ante mortem, ut habetur cap. 4 Const. et declar. viii part., vel, si ille

non nominasset, eligitur a Professis, qui apud eum fuerint, ut habetur in eadem declaratione. Huius igitur officium durat usque ad electionem Praepositi Generalis, et duplex quidem est.

Vicarii offi-
cium duplex.

S. F. Borgia
Praep. Gen.

Alterum est, Societatem ad electionem Praepositi faciendam praescripto tempore et loco, quo convenire oporteat, convocare, ut habetur Const. part. viii, cap. 4, § 1. Alterum, Generalis vices gerere in gubernatione Societatis, donec novus Praepositus electus fuerit, ut habetur declar. part. viii, cap. 4, lit. a.

Sacrificia
pro Generali
defuncto.
C. 7 d. 5.
C. 12 d. 56 n. 5.

Tempus
convocandi
Congregationem
generalem.
P. 8 c. 5 n. 2, 3.

Sacrificia pro
felici electione.
P. 8 d. 5 n. 3.

Quando alii
vocandi.
C. 4 d. 35, can. 16.

Potestas
Vicarii.

Hic d. 44.

C. 6 d. 35 n. 19.
C. 10 d. 4.

Vicarius itaque, simul atque creatus fuerit, curabit funus Praepositi Generalis, nisi iam curatum fuerit, dabitque operam, ut Missae et orationes in universa Societate pro anima Praepositi mortui fiant: deinde ad convocandam Societatem ad novi Praepositi electionem primo quoque tempore diligentissime incumbet.

Praepositos Provinciales certiores faciat, tempus et locum Congregationis iuxta Constitutiones praescribat; Missas et orationes pro felici electione Praepositi indicat, Congregationes provinciales ut rite fiant admoneat; et si post electionem Praepositi alia negotia graviora tractanda in Congregatione sint, ad quae discutienda vel definienda aliorum opera, praeterquam duorum Electorum a provinciali Congregatione, necessaria videatur; Provinciales admoneat, qui adducendi erunt, ut eos adducant iuxta Constitutiones.

Antequam congregata sit Societas, potestatem habeat Vicarius, quae possit solus iubere, quae ad convocationem attinent, iuxta Constitutiones; solus tamen non potest prorogare tempus Congregationis, ut decretum est in actis posterioribus primae Congregationis tit. ii, decreto 30. Postquam autem sunt Patres congregati, vel omnes vel eorum maior pars, post tempus definitum, solus non poterit ea, quae ad electionem pertinent, de-

finire; sed, si quid emerget dubii vel difficultatis, id erit per Congregationem determinandum; executio vero Vicarii erit.

Ubi autem dies constitutus et terminus praefixus venerit, ad quem venturi sunt Patres, eos, qui iam convenerunt, convocabit, modo excedant duas tertias partes; eisque rationem eorum, quae facta sunt post mortem Generalis ad Congregationem pertinentia, reddet. Deinde in primis tractet: an habenda sit pro legitima Congregatio, quod ad personas, tempus et modum attinet; et, si qui sint defectus: an suppleri debeant: an expectandi sint absentes: an benedictio a Summo Pontifice petenda ad electionem iuxta nostras Constitutiones celebrandam. Denique reliqua omnia, quae ad rite electionem faciendam pertinere videbuntur Congregationi, curabit; quae petenda sunt, tum ex Constitutionibus, tum ex decretis ante et post electionem; detque operam Vicarius, ut nihil in Congregatione ante electionem Generalis agatur, nisi quae ad illam spectabunt, et quidem necessario, ut quam primum Societas Praepositum Generalem habeat.

Alterum officium Vicarii est, Societatem universam gubernare. Verum ita est illam gubernaturus, quasi Vicarius Praepositi demortui, non quasi Praepositus; quare illam ita gubernabit, ut sibi tradita est. Nullam igitur immutabit gubernationis rationem, nihil propriae inventionis, nullam novam regulam, nullam ritum, nullam consuetudinem aut inducet aut introductam mutabit; sed ad spiritum et sensum Generalis demortui se componet, illius compertam voluntatem sequetur, incertam coniectabit. Itaque, quoad poterit, debet suo mi-

1565

Reddet
rationem
in Congregatione.

Form. Cong.
gen. n. 7.

Gubernabit
Societatem.
P. 8 c. 4, A.
C. 1 d. 43.
C. 10 d. 8.

Nihil mutabit
in gubernatione
Societatis.

**S. F. Borgia
Praep. Gen.**

Eisdem utetur
Officialibus.
*C. 1 d. 90.
C. 20 d. 18.*

Quando
et quomodo
mutare Officia-
les possit.
*C. 12 d. 30.
C. 13 d. 11.
C. 16 d. 7.
C. 19 d. 10.*

Res graves
servandae
Praeposito eli-
gendo.

Non admittet
interim
Collegia.

De promotione
ad gradum
et dimissione
Professorum
vel Coadiut.
formatorum.
*C. 4 d. 3.
Vide tamen
C. 12 d. 10.*

nisterio quasi vivum ac praesentem Generalem illiusque gubernationem repraesentare.

Quocirca eisdem Assistantibus, Secretario, Procuratore, quibus utebatur Praepositus Generalis, utetur Vicarius ad gubernandam Societatem; eisdem Praepositis, Rectoribus, Praefectis Probationum, et aliis Officialibus primariis, qui creantur a Generali; quos mutare ei non licet, vel novos creare, nisi forte aliqui illorum morerentur, et alii in eorum locum usque ad electionem Praepositi Generalis substituendi essent, vel aliquae gravissimae causae intercederent, propter quas aliquis illorum ab officii executione tollendus vel suspendendus videretur, iure suffragii nihilominus ei relicto; et hoc quidem non sine consilio Assistantium.

Eadem de causa res omnes graves et maioris momenti, quae differri usque ad electionem novi Praepositi poterunt, quando illa brevi futura est, quoad eius fieri poterit, differet, et ad novum Praepositum Generalem remittet.

Quocirca nullam Domum, nullum Collegium, nullam Universitatem vel Domum Probationis instituet; quae si offerantur, ita negotium foundationis tractabit, ut si in rem Societatis aperte futura sint, et omni difficultate careant; eos, qui fundatores esse volunt, iubeat bene sperare, et omnem dubitationem seponere; si quid vero difficile aut dubium sit, alet spe eorum bonam voluntatem, nihil certi promittet, rem totam ad Generalis creationem reservabit.

Ad professionem admittere etiam vel designatum a praemortuo Praeposito, vel in his, quae ad professionem attinent, dispensare non poterit

Vicarius; neque Professum aliquem vel Coadiutorem formatum a Societate dimittere.

Circa missiones Professorum, si quid urgeret, potestate Generalis uti poterit, consultis Assistantibus; eos tamen, qui electi sunt a Congregationibus provincialibus, vel qui probabiliter eligendi essent ut Congregationi generali intersint, ad ea loca, unde ad electionem commode venire non possint, non mittet; neque etiam ad infideles neque ad partes remotas, quae maiorem considerationem requirunt.

In universum cum Assistantibus consultare debet res omnes graviores, non minus, immo magis, quam Praepositus Generalis; quandoquidem minorem habet auctoritatem, minorem experientiam, minus diuturnum regendae Societatis munus; sic enim plus ponderis habebunt apud illam quae ipse constituet. Quamobrem, quae sunt a Praeposito vita functo vel constituta vel concessa, non temere neque sine gravissima causa vel infirmabit vel revocabit.

Si novi Praepositi electio aliquo casu ultra sex menses, a Constitutionibus praescriptos, differatur; et aliqua gravia acciderent, quae usque ad eius electionem commode differri non possent; Vicarius Generalis, auditis Assistantibus, id statuatur, quod ad maiorem Dei gloriam et Societatis utilitatem magis fore iudicabit.

Si Praepositus Generalis Vicarium non nominaverit ante mortem, et in eo loco, ubi mortuus est, non sunt Professi saltem sex, tot enim ad minimum iudicatum est esse oportere, tunc cura adhibenda erit, ut ex vicinioribus locis, utcumque illa distent, is numerus convocetur; quod si in illa

1565

*Vide tamen
C. 8 d. 46.*

De mutandis
Professis loco.

Consultabit res
omnes
graviores.
*C. 7 d. 74.
C. 20 d. 18.*

P. 8 c. 5 n. 2.

Vicarius
a quibus eligatur.

S. F. Borgia
Praep. Gen.

P. s. c. 5 n. 1.

Habetur etiam
post canones
Congr. secundae.

distantia aequali plures fuerint quam sex, omnes erunt ad electionem vocandi; interim tamen Societatis gubernatio erit in ordinariis Superioribus; electioni vero, Romae quidem

praeerit Minister Domus, si fuerit quatuor votorum Professus; alibi vero Provincialis vel antiquissimus ex Professis quatuor votorum.

1565

FORMULA ACCEPTANDORUM COLLEGIORUM

DATA A R. P. N. MAGISTRO LAYNEZ, GENERALI PRAEPOSITO SOCIETATIS IESU,
DE QUA FIT MENTIO CANONE V CONGREGATIONIS II.

Hic can. 6.

CONSIDERATIS operibus et ministeriis quibus ad Dei gloriam et animarum profectum Societas nostra occupatur; et considerata etiam obligatione charitatis, qua ex Instituto tenemur in illis perseverare; re prius praemeditata, et cum Patribus Assistentibus ad consultationem adducta, et Domino commendata; visum est mihi: ut in Collegiis, quae deinceps divina Maiestas fundare dignabitur, novae a nobis obligationes non admittantur. Sed qui divino instinctu, et Dei obsequio, quod praestatur in Societate, ac utilitate, qua Dei gratia proximi iuvantur, commotus, Collegium aliquod fundare voluerit; pure et libere, absque conditione vel modo donationem faciat dotationis, quam Domino Deo nostro offerre vult. Societas vero, non ex nova obligatione, sed ex sua illa antiqua, quam, ut diximus, habet, curet, ut secundum numerum eorum, qui ex tali fundatione susten-

tari poterunt, in tali Collegio numerus Operariorum constituatur, qui quidem in illo iuxta nostrum Institutum se exerceant in vinea Domini. De cuius divina bonitate speramus, si christiana hac simplicitate, quae ipsi innitur, progrediamur, Societatem perseveraturam puriorem; nec desituram illud praestare, ad quod secundum suam vocationem obligatur. Fundatoris etiam intentio ita implebitur, simulque tollentur hinc inde causae inquietudinis, quae ex humanis cautionibus oriri possunt et solent: quae, quantumvis caute et circumspecte transigantur, nihilominus semper ab humana astutia labefactari possunt, ut ipsa experientia ostendit; quae tam in aliis Religionibus, quam in multis nostrae Societatis locis nos docet praedictum modum fundationis partibus omnibus bene cedere ad divinum obsequium et commune bonum, quod optatur.

DE VARIIS MODIS COLLEGIORUM, ET PERSONARUM NUMERO,
QUAE VIDENTUR IN SINGULIS NECESSARIAE.

Collegium 20
Nostrorum.

IN Collegio, ubi tres ponuntur Praeceptores Litterarum Humaniorum, quartus etiam esse debet, qui illis substitui possit, et tres Sacerdotes, in quibus unus Rector sit, reliqui

duo utilitati serviant animarum. Ubi vero tales septem Operarii sunt, convenit totidem saltem ibi Scholares alere, ut illud perpetuum opus esse queat; succedentibus his in Sacerdotum

S. F. Borgia
Praep. Gen.

ac Praeceptorum locum, ubi aut morte aut aegritudine aut aliis de causis non possent officio suo fungi. Est etiam, praeter hos, necessarius Minister unus, cum Coadiutoribus quinque, videlicet: ianitore, sacrista, coquo, empfore et quodam alio, qui eos in omnibus adiuvet. Minimum itaque Collegium viginti constabit ex Nostris. Ultra quos providendum erit, unde Corrector, qui de Societate non sit, alatur ad eos castigandos pueros, qui scholas frequentabunt, prout illi ab ipsis Praeceptoribus praescribetur.

Collegium 30
Nostrorum.

Si Collegium quinque Praeceptores habeat, ad Humanas Litteras, latinas, graecas et Rhetoricam profitemdum; substitutos alios duos habeat necesse est, nec non quatuor quinqueve Sacerdotes; ut, praeter illos quinque Praeceptores supra dictos, eorum unus lectionem Casuum conscientiae possit profiteri, ut Sacerdotes illius regionis, qui parum erunt in iis versati, hac in parte, quae eis est necessaria, iuvare possint, quo ipsi melius officium suum faciant ad divinam gloriam. Ubi vero tales undecim aut duodecim Magistri ac Sacerdotes conceduntur, totidem saltem Scholastici instituendi erunt ad operis perpetuitatem, ut superius dictum est, Minister etiam unus cum sex Coadiutoribus. Itaque minimus numerus complebit triginta, extra Correctorem, in similibus Collegiis.

Si Collegium, praeter supra dicta, Artium Liberalium cursus volet suscipere, ultra illum numerum Nostrorum viginti, addendi erunt partim Praeceptores, partim discipuli; ita ut omnes simul conficiant numerum quinquagenarium.

Si Societas alicuius Universitatis aut Generalis Studii curam susceptura esset, adiungeretque supra dictis scholasticam Theologiam et Sacram Scripturam, huiusmodi onus admittere non debet, nisi commode provideatur, unde septuaginta aut iis plures Collegae possint ali, ut superiori numero accedant viginti, partim Praeceptores et partim discipuli: et expediret, ut hic numerus adhuc augeretur, quo non tantum opus huiusmodi perpetuo duraret, verum etiam ex eo Collegio insignes aliqui Operarii possint excipi ad commune bonum in his et illis locis promovendum.

In Collegiis, ubi Societas proprias non habet scholas, praeter Scholasticorum numerum, sunt etiam necessarii Rector et Minister; et, si magnus numerus inibi esset, adhuc Subminister. Coadiutores vero secundum numerum Collegarum.

In huiusmodi vero Collegiis collocari poterunt Operarii secundum commoditatem, quam habet Societas, et dispositionem messis in populo.

1565

Collegium 50
Nostrorum.

Collegium 70
Nostrorum.

DECRETA

TERTIAE CONGREGATIONIS GENERALIS ANTE ELECTIONEM.

P. Mercurianus
Praep. Gen.

Causa
Congregationis
convocandae.

Post translatum die 1 Octobris 1572 ad beatam immortalitatem S. Franciscum Borgiam, a Professis Romae degentibus subiectus est ei vicaria potestate P. Ioannes de Polanco. Is 12 Aprilis 1573 Congregationem generalem celebravit, quae P. Everardum Mercurianum Praepositum Generalem dixit 23 Aprilis, terminataque est Congregatio 16 Iunii eiusdem anni.

DECRETUM 1, in manu scriptis decr. 3.

P. Leo
Enriquez
ad Congregationem
admissus.

Cum auditum esset: P. Provincialem Portugalliae post electos illos, qui ad Congregationem venturi erant, et dissolutam provincialem Congregationem, propterea quod adversa illius valetudo, in quam paulo ante inciderat, augeretur, suo loco P. Leonem Enriquez, qui non fuerat a Congregatione nominatus, misisse; agitatum fuit: an deberet ad Congregationem admitti; et quibusdam videbatur, quod de iure, maiori autem ex parte, quod ex aequitate, omnibus vero, quod admittendus esset, et ita revocatus est, et Congregationi interfuit.

2, in Ms. decr. 5.

Quando
Secretarius
et Assistens
electionis
eligendi.
C. 2 d. 80.
C. 10 d. 7.
C. 18 d. 11 n. 1, 3.

Quaesitum fuit: an Secretarius, qui acta Congregationis exciperet usque ad Generalis electionem, et Assistens eligi deberet, tametsi quatrimum illud, quod electionem antecedit, necdum fuisset inchoatum; et decretum fuit: ut Secretarius eligeretur; Assistens vero nonnisi intra quatrimum. Porro ad plura suffragia P. Lauren-

tius Magius, Austriae Provincialis, in Secretarium electus fuit.

3, in Ms. decr. 6.

Cum esset propositum a P. Vicario: quando et cum quibus benedictionem a Summo Pontifice pro more petere deberet; decretum fuit: ut quamprimum peteretur; et ut P. Vicarius cum P. Salmerone et iis, quos P. Vicarius ex singulis nationibus secum adducendos eligeret, ad petendam benedictionem Congregationis nomine accederet.

4, in Ms. decr. 7.

PROPOSITUM etiam fuit ab eodem P. Vicario: utrum eligendi essent aliquot Patres, ad quos, iuxta decretum 111 secundae Congregationis, alii Patres referrent: num quid detrimenti passa sit hactenus aut deinceps passura Societas timeatur; et ii quot esse, et ex quibus nationibus deberent. Et decretum fuit: ut eligerentur quinque Patres ex quinque nationibus: germanica, italica, gallica, hispanica, lusitanica, qui cum P. Vicario et quatuor Assistantibus et duobus primis Patribus, Salmerone et Bobadilla, ista exciperent et cognoscerent; et horum electio in diem sequentem dilata fuit; simulque declaratum: ex illa natione eos esse censendos, qui ab ea ad generalem Congregationem missi fuerunt, etiamsi genere alterius essent nationis; dummodo ad proprietatem nationum, quoad eius fieri posset, accederetur, iuxta decretum de Assistantibus.

1573

Designati
ad petendam
a Sum. Pont.
benedictionem.

Deputati
quinque pro
detrimenti
eligendi

Hic d. 92.

ex quinque
nationibus.

Nationis
nomen
explicatur.

*Inf. d. 3,
pag. 219.*

C. 2 d. 20.

P. Mercurianus
Praep. Gen.

5, in Ms. decr. 10.

A quibus
capienda infor-
matio
detrimenti.
C. 2 d. 88, 89, 92.
C. 18 d. 11 n. 4.

PROPOSITUM fuit: a quibus capienda sit huiusmodi informatio, quae praedictis Deputatis exhiberi debet; et pluribus suffragiis decretum fuit: ut a solis Electoribus et Procuratoribus peteretur, et quidem de rebus tantum, non item de personis; neque etiam de rebus, quae ad particulares personas referri possint. Si qui vero alii praeterea, cordati praesertim et probati, ad Deputatos aliquid deferre vellent, ut non impedirentur; verum non requirerentur, et eorum informatio non nisi scripta, et ab ipsis subscripta admitteretur.

C. 1 d. 6 ante
elect., pag. 154.

INTERROGATORIUM COMMUNICANDUM ELECTORIBUS ANTE QUATRIDUUM AD INQUIRENDUM QUIS APTISSIMUS VIDEATUR AD OFFICIUM PRAEPOSITI GENERALIS.

INTERROGATORIUM a supra dictis Deputatis ex acceptis informationibus confectum, quo Electores inquirere possint ac debeant et intelligere, quis esse aptissimus videatur ad officium Generalis Praepositi; quod Interrogatorium iudicatum fuit non oportere, ut publice in Congregatione legeretur, sed satis esse, si singulis Electoribus ante incoeptum quatrduum communicaretur: necesse tamen esse, ut Deputati, ab Electoribus interrogati circa intelligentiam vel explicationem eius, eos informarent de statu Societatis in huiusmodi rebus, et de iis, quae Societas passa est vel passura timeatur, quatenus ad bonam electionem futuri Generalis utile erit.

Praeter ea, quae interrogari debent ex 3 cap. Examinis, 1, 2 et 3 cap. 1 part. et 2 cap. ix part., vel ex Interrogatorio ex eis confecto, quae

sequuntur interrogari oportet, propter quaedam particularia incommoda, quae passa est vel timeri possent in Societate.

1. An credatur N. gubernaturus Societatem spiritu paterno, et non despotico, ut verbis P. N. Laynez sanctae mem. utamur, ut subditi facilem aditum habeant, eique laeti in Domino ac confidenter cor suum aperire aveant.

2. An speretur illius charitatis et unionis futurus studiosus, quam Constitutiones nostrae tantopere commendant; quamque homines semper in Societate nostra sunt admirati, ut, amputatis omnibus dissensionum occasionibus, huc serio incumbat, ut universae Societati pristinam illam et laudabilem unionem restituat.

3. An credatur observaturus Constitutiones nostras, quoad admissiones, dimissiones, professiones, probationes, paupertatis et puritatis integritatem, mortificationes passionum et propriae voluntatis, extirpationem affectus honoris, et morbi ambitionis, carnisque ac sanguinis, absolutamque rationem obedientiae, etc., non quidem ex proprio spiritu, sed iuxta spiritum et praxim P. N. Ignatii, semoto omni peregrino et a nostro Instituto alieno spiritu.

4. An credatur serio daturus operam, ut liberet Societatem a multis, quae non conveniunt nostro Instituto; nosque ita gravant, ut cogamur relinquere, quae sunt nostri Instituti propria. Eiusmodi sunt Seminaria, Domus Convictorum, Collegium Poenitentiariorum, interesse Inquisitionis Congregationibus ad iudicandum, et Signaturae Poenitentiariae, et ministerio examinandi contra formam nostri decreti.

C. 2 d. 72.

P. Mercurianus
Praep. Gen.

5. An timeatur propensus ad admittenda nova Collegia, cum iam adeo videatur Societas gravata et oppressa multitudine Collegiorum, ut satisfacere oneribus susceptis non possit.

6. An credatur diligenter curaturus, ut idonei Operarii mittantur ad sublevandas Collegiorum necessitates, maxime transmarinas, ubi Societas graviter laborat in observatione Instituti, et aliis rebus, ob inopiam bonorum Superiorum et Operariorum, ne, quod saepe contigisse Provinciae conqueruntur, qui minime idonei et sufficientes sunt, pro huiusmodi mittantur.

7. An in modo procedendi cum aliis, et in gubernatione, si quam forte in Societate exercuit, veritatem cum animi candore ac religiosa simplicitate, ita colere studuerit, ut ab omni humanae artis suspicione sit penitus liber.

8. An communiter omnibus amabilem se praeberit tam domi, quam foris, et in amando aequalitatem erga omnes ita servaverit, ut non sit deprehensus in suspicione acceptionis personarum, nec in agendo visus sit sequi aut proprias passiones, aut illos respectus, qui vulgo humani mundanive appellantur.

9. An ea humilitate animi praeditus cognoscatur, ut aliquorum defectuum admonitus, studio eos corrigendi alios potius aedificaverit, quam aliqua auctoritate cum offensione suorum eosdem tegere velle solitus sit: et an credatur futurus strenuus et vigilans, ac vacaturus gubernationi.

10. An in rebus tractandis propensus sit et habeatur ad quaerendum et sequendum consilia meliora Assisten-

tium sibi a Congregatione assignatorum: an vero tenacior sit proprii iudicii, quam conveniat et deceat ad provocandos Assistentes, ut libere dicant quod sentiunt; et ad dandam illis spem, quod pondus rationum locum apud ipsum inveniet. Item, an curaturus videatur, ne Assistentes a se dimittantur.

11. Interrogare debent de iis, quae numero 2 cap. 3 Examini continentur, quatenus id facit ad auctoritatem Praepositi Generalis retinendam, et ad bonum delectum admittendorum.

12. An sit plenus zelo perfectionis Nostrorum, et magis addictus officio veri pastoris, quam industrius et practicus in exercendis per se aut alios litibus ac negotiis temporalibus, et in exigendis pecuniis, et ex aliis Provinciis in alias transferendis, cum ob eam causam ubique Societati nostrae apud Principes utriusque status nota inuratur, et periculum schismatis idcirco Societati exstitisse comperit sit.

Forma decreti electionis haec fuit.

Cum in plena et legitima Congregatione, collato numero omnium suffragiorum, plus quam media pars omnium R. P. Everardum Mercurianum nominaverit et elegerit; ego Ioannes de Polanco, Vicarius, auctoritate Sedis Apostolicae et universae Societatis eligo praedictum R. P. Everardum in Praepositum Generalem Societatis IESU. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Romae, in aedibus Societatis IESU, die 23 Aprilis MDLXXIII.

Ioannes de Polanco.

DECRETA

TERTIAE CONGREGATIONIS POST ELECTIONEM.

DECRETUM 1, in manu scriptis decr. 2.

P. Mercurianus
Praep. Gen.

Procuratores
post
electionem
vocati.
C. 1 d. 3.
C. 2 d. 91.

Hic d. 87.
Quo loco
sederunt.
C. 4 d. 1, 64.

Suffragium
habent
ad omnia,
praeter quam
ad electionem
Assistentium.
C. 11 d. 28.
C. 13 d. 4.

Post electio-
nem
Vicarius sedeat
inter
Provinciales
iuxta
antiquitatem
professionis.

PROPOSITUM fuit: an Procuratores, qui venerant ad negotia tractanda post electionem, vocandi essent, et quo ordine sedere deberent. Et declaratum est: eos debere vocari, et vocati sunt P. Ignatius Martinez, Procurator Indiae et Brasiliae, et P. Richardus Tectorius, Procurator Poloniae, qui ante Congregationem a P. Vicario vocatus fuerat; praeter quos duos nulli alii Procuratores aderant. Et praeterea decretum fuit: ut, iuxta decretum 106 secundae Congregationis post electionem, P. Ignatius, Professus quatuor votorum, inter Electores ordine antiquitatis suae professionis, et P. Richardus, Professus trium votorum, post omnes Electores sederent. Et ut suffragium haberent ad omnia, praeter quam ad electionem Assistentium, quam ad solos Praepositi Generalis Electores pertinere docet Constitutio 5 cap. ix part. § 3.

2, In Ms. decr. 3.

QUAESITUM fuit: an P. Polancus, qui Vicariatus officio defunctus fuerat, ad Congregationem vocari, et ubi sedere deberet. Constitutum autem fuit: ut deinceps, non solum ipse, sed quicumque Vicarius Generalis post obitum Praepositi exstisset, post electionem novi Generalis Praepositi sequentis ad Congregationem accederet, et locum inter Provinciales iuxta antiquitatem suae professionis habe-

ret, quemadmodum etiam de Assistentibus decreto 4 secundae Congregationis post electionem decretum fuit.

3, in Ms. decr. 5.

QUAESITUM est: an essent deputandi aliqui ad videnda ea, quae afferrentur, ut secernerent, quae ad Generalem Praepositum essent reiicienda, et quae ipsi Congregationi proponenda. Decretum autem fuit: deputandos esse, et quidem numero quinque, et praecipue ex ordine Provincialium et Assistentium, aliis interim etiam non exclusis; et quidem ex iis, qui ex diversis nationibus venissent; et cum eadem potestate, quam illis 5 decretum secundae Congregationis post electionem tribuit. Caeterum horum electio in sequentem diem reiecta fuit.

4, in Ms. decr. 6.

QUAESITUM etiam fuit: an essent deputandi, qui formulam eligendi Generalem Praepositum, in actis secundae Congregationis electionem praecedentibus contentam, examinarent et emendarent, et ad Congregationem referrent, si quae immutanda iudicaret; quandoquidem illa non omnino confirmata fuit, nisi usque ad hanc Congregationem, iuxta decretum 69 secundae Congregationis post electionem. Et decretum fuit: deputandos esse quinque, pro iudicio et arbitrio R. P. Generalis; qui ad hoc munus P. Iacobum Mironem, P. Plazam, P. Franciscum Adornum, P. Balduinum et P. Claudium nominavit.

1573

Hic d. 3.

Quinque Depu-
tati
ad secernenda
postulata

ex quibus eli-
gendi.

C. 5 d. 1.
C. 11 d. 9.
C. 12 d. 5.

Hic d. 4.

Cum qua pote-
state.

Inf. d. 15.

Deputantur
quinque,
qui formulam
eligendi
Praep. Gen.
examinent
et Congrega-
tioni
proponant.
Inf. d. 33.

Hic d. 51.

**P. Mercu-
rianus
Praep. Gen.**

P. Canisius,
ex aequitate
admissus
ad Congrega-
tionem,

sedet post
Provinciales
iuxta ordinem
suae
professionis.

Definitores
non eligendi,
nisi rerum
tractatio ad id
invitet
vel urgeat.

Duplex fiat
Deputatio :

ad Officium
Vicarii
et formulas.
tum scribendi,
tum Congrega-
tionis
provincialis
examinandas
Inf. d. 33.

5, in Ms. decr. 8.

PROPOSITUM fuit: an P. Petrus Canisius, qui a Summo Pontifice Romam accersitus fuerat, ad Congregationem esset admittendus, et quo loco collocandus. Decretum autem fuit: ut ex quadam aequitate admitteretur, cum praesertim non parvam utilitatem negotiis tractandis afferre posset; et ut sederet post Provinciales, iuxta ordinem suae professionis. Verum ut hoc factum non traheretur in exemplum, nec ipse ad electionem Assistantium suffragium haberet, iuxta Const. ix part., cap. 5, § 3.

6, in Ms. decr. 9.

PROPOSITUM fuit: an statim Definitores constituendi essent, ad quos Congregatio reiiceret quaecumque reiicienda iudicaret, ut citius negotia omnia expediri possent; quot item illi, quales, hoc est, quibus ex nationibus, et quando constitui deberent. Decretum autem fuit: nihil de Definitores constituendis agendum esse, nisi postquam rerum tractatio ad id faciendum invitaret vel urgeret.

7, in Ms. decr. 11.

PROPOSITUM fuit: an aliqui essent deputandi, qui Officium Vicarii Generalis, formulam Congregationis provincialis, et rationem conscribendi annuas litteras examinarent et emendarent. Decretum autem fuit: ut duplex fieret deputatio ad arbitrium P. Generalis: altera quidem ad Officium Vicarii, et modum conscribendarum annuarum; altera vero ad formulam Congregationis provincialis examinandam et emendandam: ita ut illi in Congregatione promulgarentur, ut ad eos quicumque vellent deferre

possent, quod ad rem hanc pertinere iudicaretur; ipsi vero confectum opus Congregationi diiudicandum et approbandum proponerent.

8, in Ms. decr. 12.

PROPOSITUM etiam fuit: de alia deputatione facienda, ad examinandum, sit quid in Concilio Tridentino reperiretur, quod nostris Constitutionibus adversari videretur, et de quo declaratio, aut etiam dispensatio a Summo Pontifice peti deberet. Et placuit: ut iidem, quibus in secunda generali Congregatione decreto 8 hoc munus commendatum fuerat, id etiam nunc expedirent, et quae tunc annotata fuerant, nec tamen ad Congregationem relata, ea diligenter inspicerent (adiungendo illis, si quos P. Generalis adiungendos esse iudicaret in eorum, qui deerant, locum, aliquos alios) et quae perfecissent Congregationi proponerent.

9, in Ms. decr. 15.

PROPOSITUM item fuit: an aliqui alii deputandi essent ad acta primae et secundae Congregationis post electionem revidenda, et canones ex actis primae Congregationis conficiendos. Et placuit: ut fieret huiusmodi deputatio ad arbitrium P. Generalis; et ut ex illis duabus et praesenti Congregationibus canones, qui ad observationem et praxim communem pertinere possent, desumerentur, et seorsim imprimerentur, ac soli vulgarentur: reliqua vero Congregationum acta et decreta asservarentur.

10, in Ms. decr. 17.

QUONIAM Provincia Aquitaniae peculiarem Assistantem a Germaniae Assistente diversum pro Galliarum et Flandriae Provinciis sibi designari

1573

et Congrega-
tioni
proponendas.

Deputatio
ad examinanda
quae
in Conc. Trid.
adversari
videantur
nostris Consti-
tutionibus.
Inf. pag. 244.

Hic d. 5 n. 4.

Inf. d. 30.

Fiat Deputatio
ad acta
I et II Congr.
post elect.
revidenda.
C. 2 d. 46.

et canones
trium Congre-
gationum
conficiendos
et imprimen-
dos:
C. 2 d. 46.
Inf. d. 33.
reliqua acta
et decreta
asservantur.

Assistens
pro Galliarum
et Flandriae
Provinciis
postulatus.

**P. Mercu-
rianus
Praep. Gen.**

Res difertur
tractanda.
Inf. d. 14.

Deputantur
qui Officium
Assistentium
conficiant.
*Inf. d. 33.
C. 4 d. 2, 48.*

Assistentium
Substituti
non eligendi.

*P. 9 c. 5 n. 3.
C. 1 d. 84, 87.
Inf. d. 42.*

Nihil immu-
tandum circa
deliberandi
modum.

Suffragia
secreta,
cum de rebus
agitur, reiecta.
*Vide tamen
C. 5 d. 64 n. 4, 65.
C. 8 d. 21.
C. 11 d. 2.
C. 12 d. 2.
C. 14 d. 1.
C. 18 d. 10.*

postulabat; propositum fuit: an nu-
merus Assistentium, qui hactenus
quatuor fuerunt, uno addito augeri
deberet. Et, prolatis pro parte affir-
mante rationibus, res in sequentem
diem dilata fuit.

11, in Ms. decr. 18.

DEINDE, cum de Officio Assisten-
tium conficiendo actum esset, placuit
Congregationi: ut Officium hoc ex
Constitutionibus, decretis et praxis
observatione desumeretur, et ad illud
conficiendum et de eo Congrega-
tioni referendum aliqui Patres pro
iudicio R. P. Generalis deputarentur.

12, in Ms. decr. 19.

PRAETEREA quaesitum fuit: an Sub-
stituti Assistentium eligi deberent,
quemadmodum in Congregationibus
provincialibus fieri consuevit: ut, si
contingat aliquem Assistentem deesse,
non desit qui auctoritate Congrega-
tionis quamprimum illi substituatur.
Et responsum fuit: nullos eligendos
esse Substitutos huiusmodi; verum
servandas esse Constitutiones et de-
creta Congregationum, in quibus
abunde prospectum esse videtur omni-
bus casibus, qui circa Assistentes
evenire possent.

13, in Ms. decr. 21.

PROPOSITUM fuit: an in negotiis
agitandis prius deliberationes audien-
dae essent; et cum primum omnes
dixissent, tum demum colligerentur
suffragia. Tum, an suffragiis secretis
nonnumquam agendum esset, tametsi
de personis non tractaretur. Et re-
sponsum fuit: nihil esse immutandum
circa deliberandi modum; verum
pristinam et usitatam consuetudinem
servandam esse.

14, in Ms. decr. 22.

DE quinto Assistente Galliarum
Provinciis designando, quod praece-
denti decreto 17 * propositum fuerat,
cum in utramque partem diligenter
agitatum fuisset, tandem Congregatio
fere omnium consensu decrevit: nu-
merum quatuor Assistentium modo
non esse augendum.

15, in Ms. decr. 25.

QUAESITUM praeterea fuit: an ter-
minus aliquis praescribendus esset,
intra quem Patres afferrent ad Depu-
tatos, de quibus decreto 5 actum fuit,
quaecumque vellent; et decretum est:
dandam esse crastinam diem ad exci-
pienda a Deputatis quaecumque illis
offerrentur, et ut ex illis contextus
quam primum fieret. Nec ideo tamen
reiiciendum esse, si quid deinceps af-
ferretur. Non enim claudendam ia-
nuam proponendi, durante Congre-
gatione, Patres censuerunt.

16, in Ms. decr. 26.

Cum in proxima praecedenti Con-
gregatione, decr. 28, * constitutum
fuisset: quomodo bona ex patrimoniis
Fratrum nostrorum provenientia, qui,
ea in subsidium Societatis dare cupien-
tes, Praepositi Generalis iudicio dis-
pensationem relinquunt, distribuenda
essent; nec tamen incommoda illa, ad
quae antevertenda decretum illud fa-
ctum fuerat, sublata esse experientia
docuisset; quaesitum fuit: ut verba
illa 1 cap. III part. Constitutionum, *in
eadem Provincia*, clarius explicaren-
tur. Et, cum res diu multumque agi-
tata fuisset, tandem decretum fuit:
per *eandem Provinciam*, intelligen-
dam esse Provinciam, in qua sunt
ipsa bona, non autem in qua quis in

1573

Assistens
Galliarum
Provinciis non
concessus.
* *Hic d. 10.*

C. 6 d. 1.

Intra
quod tempus
offerenda po-
stulata
ad Deputatos.
Hic d. 3.

De bonorum
distributione
in eadem
Provincia:
* *Hic d. 23.
C. 2 d. 15.*

id est, in qua
sunt bona.

**P. Mercurianus
Praep. Gen.**

Quid, si in ea
sint dominia
diversis
Principibus
subiecta?

De bonis
applicatis Pro-
vinciae
diversae,
sed nondum
extractis, dispo-
sitio Praep.
Generali
relieta.

An plures
Domus Profes-
sae et pauciora
Collegia
habenda.

Societatem ingreditur aut versatur; sumpto tamen Provinciae nomine more Societatis, prout scilicet uni Praeposito Provinciali subest: et in huiusmodi Provincia tantum, et non alibi, bona illa distribui debere. Quod si in eadem Provincia sint plura dominia diversis Principibus subiecta, adiecit Congregatio: diligenter servandam esse eandem Constitutionem, ut scilicet in transferendis huiusmodi Fratrum nostrorum bonis ex uno dominio in aliud eiusdem Provinciae Societatis, ratio haberetur Regum, Principum ac aliorum Potentatum, ne in eis causa ulla offensionis detur; sed ad maiorem aedificationem omnium, et spiritualem utilitatem animarum, et gloriam Dei omnia cedant. Praeter haec autem, si quae aliae difficultates orirentur, Congregatio declaravit: eas omnino prudentia et auctoritate R. P. Generalis esse submovendas.

De iis vero bonis, quae hactenus uni Provinciae vel loco ex alia Provincia applicata fuerant, necdum tamen extracta, Congregatio iudicium et dispositionem illorum prudentiae ac arbitrio R. P. Generalis relinquendam esse censuit, ut ipse, habita ratione maioris aedificationis omnium et communioris boni, id exsequatur, quod ad maiorem Dei Domini Nostri gloriam pertinere existimaverit: sive ut ad eum locum, cui applicata fuerunt, exportentur; sive ut in eadem Provincia, ubi adhuc reperirentur, vel in nostrae Societatis usus, vel externos pauperes distribuantur.

17, in Ms. decr. 27.

PROPOSITUM fuit: an Domus Professorum in magnis civitatibus, quae Societatem habere desiderant, erigi deberent; et an curandum esset, ut

plures Domus Professas, et pauciora Collegia haberemus. Congregatio autem totum hoc negotium R. P. Generali commisit. Eidem commendandum censuit: ut erigendis huiusmodi Domibus applicaret animum; ipsius tamen prudentiae tempus, et locum, et modum reliquit, quo id effici deberet, eique interim serio commendavit, ut, iuxta decr. 11 Congregationis ii post electionem, potius applicaret animum ad roboranda et ad perfectionem adducenda Collegia iam admissa, quam ad nova admittenda.

Die 9 Maii, mane, ad plura medietate suffragia per scrutinium iuxta decretum 27 * secundae Congregationis post electionem, electi sunt Assistentes: in primo, pro Germaniae et Galliae Provinciis, electus est P. Oliverius Manaraeus, Rector Collegii parisini; in secundo, seorsum pro Portugalliae et Indiae Orientalis et Brasiliae Provinciis, P. Petrus Fonseca; in tertio, pro Hispaniae, Peru, et Novae Hispaniae Provinciis, P. Aegidius Gonzalez, Provincialis Castellae, absens in itinere. Demum, pro Italiae et Siciliae Provinciis, P. Benedictus Palmius, qui R. P. Francisci Borgiae pia memoriae Assistens quoque fuerat. In Admonitore autem electus est eadem die, a prandio, P. Oliverius Manaraeus, Assistens, simili scrutinio, ad plura suffragia.

18, in Ms. decr. 28.

ACTUM est etiam: an Definidores eligi deberent ad res determinandas, quas eis Congregatio commisisset. Et placuit sex nunc eligi iuxta decretum 37 secundae Congregationis post electionem. Et die sequente, 10 Maii, per scrutinium ad plura suffragia electi fuerunt: P. Alfonsus Salmeron,

1573

C. 20 d. 13.

Hic d. 8.

Potius
roboranda Col-
legia admissa,
quam nova
admittenda.
Inf. d. 20.

Assistentes
ad plura me-
dietate
suffragia
electi.
** Hic d. 22.*

Admonitor
electus
a prandio
ad plura suf-
fragia.
*Vide tamen
C. 5 d. 68.
C. 8 d. 2, etc.*

Definidores
sex electi
ad plura
suffragia.

*Hic d. 26.
C. 2 d. 32.*

P. Mercen-
rianus
Praep. Gen.

Provincialis neapolitanus, P. Ioannes de Polanco, P. Hieronymus Natalis, P. Benedictus Palmius, Assistens, P. Michael Torres, P. Oliverius Manaraeus, Assistens; et quidem cum eadem potestate, quam suis Definitoribus secunda Congregatio generalis decreto 46 tribuit.

Hic d. 32.

19, in Ms. decr. 29.

Constitutio
de promissione
abdicationis
bonorum
explicatur.

QUAESITUM fuit: quomodo locus ille cap. 4 Exam., § 2, de promissione abdicationis bonorum, quae post primum probationis annum fieri debet, intelligendus sit; cum executio illius Constitutionis quibusdam dura esse, et quibusdam in locis non observari videretur. Declaravit autem Congregatio: actum illum, quo, qui in Societatem admittitur, promittit se post primum annum bona sua distributurum, neque votum esse, neque solum propositum; sed simplicem promissionem conditione illa, si ille perseveraverit et Superior illi iniunxerit, affectam. Constitutionem vero ipsam nec duram esse, nec observatu difficilem; ac proinde diligenter, ut sonat, observandam esse. Constitutionis autem praxim iudicio Praepositi Generalis, qui, quod ad maius Dei obsequium pertinet, intuebitur, relinquentem.

Praxis iudicio
P. Generalis
relieta.

20, in Ms. decr. 30.

Confirmatur
decretum
de Collegiis
non multipli-
candis.

PROPOSITUM fuit: an decreto aliquo multiplicitas Collegiorum deinceps interdicens esset, saltem ad aliquod certum tempus; quandoquidem ex multitudine Collegiorum magna incommoda exoriri experientia docuit. Et, re diligenter disputata, statuit Congregatio: nihil novi iam esse decernendum; sed serio rogandum esse R. P. Generalem et illi studiose com-

mendandum, quemadmodum etiam rogavit et commendavit, ut decretum 11 secundae Congregationis post electionem deinceps servari curet.

21, in Ms. decr. 31.

QUAESITUM fuit: an Professi trium votorum, seu non Professi, Professis quatuor votorum praeesse possint; et hi vicissim illis obedire teneantur, cum in iis locis versantur, ubi illi Superiores sunt. Et, cum res diligenter fuisset disputata, declaravit Congregatio: tales, sive Professos trium votorum, sive non Professos, cum Rectores vel Ministri sunt, Sacerdotes tamen, Professis quatuor votorum, qui apud illos versantur, seu etiam divertant ex itinere iuxta regulae communis praescriptum, praeesse posse, ac etiam debere; et vicissim hos ad obedientiam illis praestandam ac subiectionem iuxta communem locorum, ubi illi praesunt, ordinem ac regulas teneri; quemadmodum et Constitutionibus ipsis, quae subordinationem membrorum et unitatem capitis in gubernatione vehementer commendant, consentaneum est, et congruus ordo in omni bene instituta communitate necessarius maxime requirit. Haec autem neque decreto 28 tit. II primae Congregationis, neque declar. 3 cap. VIII part., § 1, quidquam adversari; quae, cum decernit: ne Professi trium votorum, aut alii non Professi, Professis quatuor votorum praeesse possint, de praesidentia in Domibus Professis vel integris Provinciis, ubi subditos communiter Professos esse quatuor votorum oportet iuxta Constitutiones, intelligendum est.

Intercesserunt autem quidam ex Patribus, et admissa est intercessio, ut die sequenti de eadem re de inte-

1573

Hic d. 8.
C. 22 d. 17.

Quando Pro-
fessi trium
votorum aut
non Professi
praeesse pos-
sint
Professis.

Reg. 48.

Hic d. 42.

Qui Professi
4 votorum non
sint, praeesse
non possunt
in Domibus
Professis
vel integris
Provinciis.
Vide tamen
C. 4 d. 32.
C. 8 d. 20.
C. 17 d. 9.

Denuo
id ipsum
confirmatur.

P. Mercurianus
Praep. Gen.

gro tractaretur. Verum, cum res iterum diligenter disputata fuisset bidui spatio, tandem id ipsum die 27 Maii confirmatum fuit; et iuxta praedictam explicationem deinceps intelligendam esse ac observandam declarationem illam 3 capituli VIII partis Congregatio decrevit.

22, in Ms. decr. 32.

Quaestio de
Coadiutorum
pileis iudicio
P. Generalis
relicta.

Cum quaestio, de pileis Coadiutorum temporalium, de qua in prima Congregatione actum fuerat, iterum proposita fuisset; decretum fuit: ut R. P. N. Generali, qui, quod unicuique Provinciae expedierit, iudicabit, totum negotium relinqueretur: sic tamen, ut iuxta decretum 16 tit. VI primae Congregationis, distinctio inter ipsos et nostros Sacerdotes, ac saeculares etiam homines servaretur.

23, in Ms. decr. 33.

Constitutiones
inviolatae
permaneant.
C. 1 d. 15, 78.

Cum quidam ex Patribus proposuissent: utrum Constitutiones, quae ratione temporum, vel alias ob causas in praxi non sunt, expungendae essent; responsum est: nulla ratione id faciendum esse; sed potius oportere, ut omnes inviolatae permaneant, ut quales a sanctae mem. R. P. N. Ignatio acceptae sunt, tales identidem ad posteros transmittantur: notandum tamen esse aliqua ratione, quod non observandum esse Congregatio iudicaret.

24, in Ms. decr. 35.

Decernat
P. Generalis:
an retinendi
convictores,
qui in Collegio
Germanico
aluntur pro-
priis
sumptibus.
C. 1 d. 126.
C. 4 d. 13.
C. 12 d. 25, 26.

PROPOSITUM fuit: utrum convictores, qui in Collegio Germanico aluntur propriis sumptibus cum alumnis germanis, retinendi essent deinceps, an potius dimittendi. Decretum autem fuit: hoc totum negotium iudicio et arbitrio R. P. N. Generalis relinquendum esse, quemadmodum ad eius

etiam gubernationem pertinet; sic tamen, ut, si iudicaret Societatem ab eo onere liberandam esse, Congregationis auctoritate uti ad id possit.

25, in Ms. decr. 37.

QUAESITUM fuit: de intelligentia et usu Constitutionis 2 cap. IV part. § 6, in qua dicitur: nec eleemosynas nec dona ulla admittenda esse in iis Collegiis, quae duodecim Scholasticos, praeter Praeceptores, ex propriis redditibus alere possunt. Et, quoniam finis illius Constitutionis est populi aedificatio, declaravit Congregatio: ad huius finis normam, tam intelligentiam quam praxim Constitutionis exigendam esse; iudicio autem et arbitrio R. P. Generalis relinquendum, ut, habita ratione finis et Constitutionis, usum praescribere, et interpretari eandem, et, si opus esset, dispensare etiam posset.

26, in Ms. decr. 41.

Cum duae iam exstent latinae Constitutionum editiones, et in multis ab invicem discrepent; postulatum est a quibusdam Patribus: ut statueretur a Congregatione, vel primam vel certe secundam editionem esse verum originale Constitutionum; ne posthac recurrendum sit ad exemplar hispanicum, quod, cum impressum non sit nec omnibus commune, posset fortasse successu temporis facilius immutari. Decrevit autem Congregatio: ut deputarentur aliquot Patres arbitrio R. P. Generalis, qui has duas versiones inter se et cum autographo, acceptis ab aliis Patribus, quas ad eos afferrent, observationibus, primo quoque tempore diligenter conferrent, et posteriorem versionem examinerent, ut illa tamquam vulgata, et qua omnino utendum sit, a Congre-

1573

Quae eleemosy-
nae
admittendae
in Collegiis
decernet
P. Generalis.

C. 8 d. 59.

Deputentur qui
duas versiones
latinas Con-
stitutionum
inter se et cum
autographo
conferant.
C. 1 d. 79.
C. 2 d. 52.
C. 4 d. 8, 33, 50.
C. 5 d. 76.
C. 23 d. 27.

Inf. d. 34.

P. Mercu-
rianus
Praep. Gen.

Autographum
hispanicum
conservandum.
C. I d. 15, 53, 78.
C. 5 d. 61.

Quinam
deputati sint.

gatione probetur. Autographum porro hispanicum conservandum esse; et ad illud, si qua in re R. P. Generali vel Congregationi videretur, pro explicatione recurri posse, constitutum fuit. Deputavit autem R. P. Generalis sequentes Patres, scilicet: P. Iacobum Mironem, P. Michaellem Gobiernum, P. Petrum de Ribadeneyra, P. Paulum Hoffaeum, P. Dionysium Vazquez, P. Antonium Possevinum.

27, in Ms. decr. 42.

Summarium
Constitutionum
emendandum.

Cum propositum fuisset: an Regulae generales, quae incipiunt: *Summa Sapientia*, examinari et emendari deberent, si qua emendatione opus esset, ut emendatae nomine Congregationis ab omnibus observandae promulgarentur; decretum fuit: ut R. P. Generalis cum suis Assistentibus hoc totum negotium ab universa Congregatione commendatum haberet, habita ratione decr. 76 secundae Congregationis, quoad eius fieri possit, et executioni mandari curaret.

28, in Ms. decr. 43.

An a Sede
Apostolica alia
ratio ineundi
contractus
petenda,
et quanta in eis
potestas
Provincialibus
concedenda.
* Vol. 1 pag. 42.

QUONIAM formula celebrandi contractus ex bulla Pii v * desumpta, in quibusdam locis multas affert difficultates et multa incommoda; quae situm fuit: ut alia expeditiore et commodiore formula istis incommodis occurreretur, et res tota R. P. Generali commissa est; qui iudicabit: an alia ratio ineundi contractus a Sede Apostolica peti, et quanta potestas Provincialibus ad celebrandos contractus concedi debeat.

29, in Ms. decr. 44.

Methodus
agendi
post elect.
Praep. Gen.
conficienda.

PROPOSITUM quoque fuit: ut conficeretur methodus agendi de negotiis post electionem, et eligendi Assisten-

tes, capiendique informationes ad eos eligendos pro futuris Congregationibus, ut celerius et expeditius omnia transigerentur. Commissum autem fuit a Congregatione R. P. N. Generali, ut, collectis a Patribus congregatis, si quid in ea re annotassent, suo commodo praedictam methodum conficiat futurae Congregationi proponendam.

30, in Ms. decr. 45.

Cum in plena Congregatione legerentur illa, quae Deputati ex Concilio Tridentino nostris Constitutionibus et privilegiis repugnare annotarant; decretum fuit: ut R. P. Generalis primo quoque tempore opportuno relaxationem illarum derogationum curaret.

31, in Ms. decr. 46.

Cum fuisset lectus Ordo Novitiorum in Congregatione, placuit Congregationi: ut tam Ordo iste, quam Magistri Novitiorum Officium ad R. P. Generalem reiiceretur; cum utrumque ad regulas et gubernationis rationem pertineat.

32, in Ms. decr. 47.

Cum Provinciales ultramontani suo et Sociorum nomine urgerent, ut Congregatio hac hebdomada dissolveretur, et quaecumque intra illud tempus expediri possent expeditur; reliqua vero, si qua superessent, ad R. P. Generalem cum Assistentibus conficienda reiicerentur; visum est Congregationi: ut ad proximum diem sabbati, vel dominicum, qui erit 14 Iunii, finiretur (sic tamen, ut intercedi posset, si necessitas alicuius rei gravis ita postularet) et simul Definitorum potestas expiraret, quemadmodum in secunda Congregatione,

1573

C. 4 d. 2, 44, 48.

Curetur
relaxatio
eorum, quae
ex Conc. Trid.
nostris Consti-
tutionibus
repugnant.
C. 2 d. 5 n. 4.
Sup. d. 8.
Inf. pag. 244.

Ordo
Novitiorum
et Officium
Magistri Novi-
tiorum ad
P. Generalem
reieci.
C. 2 d. 14, 28.
C. 4 d. 50, 67.
Inf. d. 33.

Congregatio
et Definitorum
potestas
expirent
die 14 Iunii.

**P. Mercurianus
Praep. Gen.**

* *Hic d. 45.*

Quae sine
Congregatione
expediri possunt
ad P. Generalem
reiectionem.

Tum Officii
Assistentium,
tum Formulae
scribendi
emendatio,
et canonum
trium Congr.
post elect.
extractio ad
P. Generalem
reiectionem.

*Sup. d. 31.
C. 4 d. 19.
C. 7 d. 76.*

Formula
Congr. provin-
cialis, Officium
Vicarii
et canones
ex actis
ante elect.
approbantur.
Sup. d. 7, 9.

Secunda
Constitutionum
editio
pro vulgata
habeatur.
* *Hic d. 26.
C. 1 d. 79.
C. 2 d. 52.
C. 4 d. 8, 33, 50.
C. 5 d. 76.
C. 23 d. 27.*

decr. 63 * factum fuit. Intra hoc vero tempus Patres afferrent, si quae praeterea afferenda iudicarent, et illa omnia expedirentur, quae Congregationis auctoritatem necessario requirunt; reliqua P. Generali conficienda relinquerentur; ita tamen, ut, secundum Societatis morem, cum Assistentibus ea tractaret.

33, in Ms. decr. 53.

QUAESITUM fuit: quid faciendum esset de variis deputationibus superioris factis, cum necdum expeditae essent, nec facile expediri possent, nisi Congregatio diu protraheretur. Et decretum est: ut quae pertinent ad conficiendum Officium Assistentium, et Formulam scribendi emendandam, R. P. Generali relinquerentur, utpote ad regulas pertinentia. Canones quoque ex actis trium Congregationum generalium post electionem idem extrahi curaret, nulla facta sensus mutatione. In difficultatibus etiam Constitutionum declarandis, auctoritate tantum sua ordinaria uteretur. Formula tamen Congregationis provincialis, et Vicarii Officium, et canones ex actis ante electionem desumpti in Congregatione legerentur, et ab ea probarentur, quod et factum est.

34, in Ms. decr. 54.

QUAESITUM etiam fuit: quid decernendum esset de secunda Constitutionum editione, de qua decr. 41 *; et decretum fuit: ut haec secunda editio, quae cum exemplari hispanico magis convenire inventa est, deinceps pro communi et vulgata haberetur in Societate, saltem donec sequens futura Congregatio aliud statuerit.

SEQUUNTUR DECRETA PER DEFINITORES CONFECTA, ET A CONGREGATIONE GENERALI APPROBATA.

35, in Ms. decr. 57.

DECRETUM fuit: ne deinceps processiones a Nostreis fierent; liberam tamen R. P. Generalis haberet facultatem dispensandi circa quas-cumque processiones retinendas et instituendas, ubi ad Dei gloriam et proximorum aedificationem, praesertim ubi usu receptae sunt, et maxime inter haereticos, et ubi conversioni infidelium datur opera, expedire videret. Omni autem studio et diligentia privilegium aliquod a Summo Pontifice impetrandum esse, quo a publicis Ordinariis processionibus eximeremur. Quod privilegium, si obtineri non posset, vel quamdiu non obtineretur, et Nostri ad publicas supplicationes procedere cogerentur, superpelliceis utendum esse, ut, sicut in habitu sequi debemus, ita etiam in huiusmodi processionibus communem honestorum clericorum morem sequeremur. De loco tamen et ordine procedendi, relinquendum esse eorum, qui Nostros ad processionem vocarent, arbitrio ac dispositioni constitutum fuit.

Cum autem sequenti die quidam ex Patribus in Congregatione intercessissent: ne hoc praesenti anno romana processio abrogaretur; admisa fuit intercessio, ut postridie ea de re ageretur; et tunc etiam decretum fuit: ut omnino intermitteretur. Verum Summus Pontifex hoc audiens mandavit: ne Romae praeteriretur deinceps; nec rationes nomine Congregationis illi 27 Maii propositas admisit. Ab obligatione tamen publi-

Processiones a Nostreis fierent; tamen P. Generalis dispensare possit.

Exemptio a publicis Ordinariis processionibus procuranda; interea, si cogimur ad eas procedere, modus id faciendi innuitur.

Non admittitur intercessio pro romana processione; sed Sum. Pont. mandat, ne praetereatur deinceps, promittens exemptionem.

P. Mercurianus
Praep. Gen.

Comp. Privil.
n. 221.

Vult
Sum. Pont.,
ut Romae
cantetur a No-
stris Sacrum
diebus
Dominicis
et festis.
P. 6 c. 3, B.

Qua ratione
cantus in ec-
clesiis nostris
adhibendus.

Hic d. 17.
C. 1 d. 39, 40.

Nostri
in peregrina-
tionibus
et profectioni-
bus pedibus
iter agant,
iudicio
Superiorum.

P. 7 c. 2, G.

Regula
de mensa pri-
vata

carum supplicationum se nos libera-
tuum promisit, ne scilicet ab Epi-
scopis ad eas cogi possemus. Voluit
etiam: ut Romae Sacrum cantaretur
diebus dominicis et festis, sicut hac-
tenus factum est; servatis tamen in
modo et ratione cantus nostris Con-
stitutionibus.

36, in Ms. decr. 58.

CANTUS in ecclesiis Societatis indu-
ctus talis sit deinceps, qualem declara-
tio 3 cap. vi part., § 4, litt. B praescribit:
nempe devotus, suavis et simplex, non
figuratus vel firmus; et in iis tantum
locis retineatur, ubi per Nostros, non
admissis externis, commode exerceri
potest, et finis, quem praedicta Con-
stitutio proponit, et iuxta decr. 22
secundae Congregationis consequitur:
locum tamen habeat dispensatio, prae-
sertim inter haereticos et infideles,
quoad inductionem, retentionem, mo-
dum et qualitatem cantus pro iudicio
et arbitrio R. P. Generalis.

37, in Ms. decr. 59.

AD religiosam disciplinam et pau-
pertatis rationem pertinet, ut in pere-
grinationibus et profectionibus Nostri,
quos ipsorum Superiores id praestare
posse iudicaverint, pedestri itinere
in toto vel in parte utantur; et ob
eam causam R. P. Generalis eam hac
in re moderationem per se et suos
Provinciales adhibebit, quae Societa-
tis nostrae Instituto consentanea sit:
curabitque, ut in equitando solius
necessitatis, sive personae, sive nego-
tiorum, quam Superiores mittentes
iudicabunt, ratio habeatur.

38, in Ms. decr. 60.

REGULA illa, de separata mensa
Superiorum, cuius mentio habetur in

prima Congregatione, tit. iv, decr. 5*,
de caetero vim non obtineat. Per
hoc tamen non iudicatur excludendam
esse antiquam illam consuetudinem
a Patribus Generalibus cum ratione
observatam, tam in sua mensa, quam
ut etiam cum aliis ex causa dispense-
tur, prout in Domino magis expedire
existimaverit ipse R. P. Generalis.

39, in Ms. decr. 61.

LICET Nostri, qui de suis bonis
sunt disposituri, integrum sit pactio-
nes cum suis parentibus et quibus-
cumque aliis de legitima parte et
aliis bonis ad se pertinentibus inire;
admonendi tamen sunt illi prius,
Societatem ipsam ad ea bona nullum
ius habere. Nullae tamen huiusmodi
pactiones deinceps ineantur, nisi prius
Generalis Praepositus de conditione
Fratris, de cuius legitima parte vel
bonis agitur, et de re tota diligenter
informetur; et universa huius rei
praxis illius iudicio et gubernatione
exerceatur.

40, in Ms. decr. 62.

IN singulis Provinciis servetur mos
antiquus in suffragiis faciendis pro
iis, qui in Provincia moriuntur: ut
scilicet in eo loco, ubi quis decesse-
rit, singuli Sacerdotes tria Sacra, et
singuli Fratres tres coronas; in aliis
vero eiusdem Provinciae locis duo
Sacra faciant, et duas coronas reci-
tent. Pro aliis autem, qui extra Pro-
vinciam obeunt, singuli Sacerdotes
cuiusvis Provinciae semel in quavis
hebdomada Missae sacrificium offe-
rant, et singuli Fratres unam coro-
nam recitent. Praeterea de obitu
cuiusque, ut hactenus factum est,
significetur extra Provinciam per uni-
versam Societatem, ut ubique omnes

1573

Superiorum
de caetero vim
non obtineat.

* *Hic d. 76.*

Consuetudo
a PP. Genera-
libus
observata non
iudicatur
excludenda.
C. 7 d. 7.

In distribu-
tione bonorum
pactiones
a Nostri
ne fiant, incon-
sulto
P. Generali.
P. 6 c. 2 n. 12.

C. 4 d. 65.
C. 7 d. 17.

Quae facienda
suffragia
pro defunctis
Domus vel Pro-
vinciae:

pro defunctis
extra
Provinciam
C. 13 d. 8.
C. 15 d. 10.
C. 18 d. 9.
Ord. Gen.
c. 2 n. 3.

Obitus cuius-
que
per universam
Societatem
significetur.

P. Mercurianus
Praep. Gen.

illius animam Domino Deo commendent: Sacerdotes quidem in Missis, vel per collectam, vel alia ratione; alii vero in suis precationibus pro uniuscuiusque devotione.

41, in Ms. decr. 63.

Quis Domus
Professae fundator
censendus;
quae pro ipso
suffragia
facienda.
P. 9 c. 3 n. 17.

DOMUS Professae fundatorem habere possunt, quemadmodum et Collegia. Fundator autem Professae Domus ille censi debet, qui dat ecclesiam necessariis rebus ad cultum Dei ornata; praeterea Domum suppellectili domestica et libraria sufficienter instructam. Pro huiusmodi autem fundatore ea suffragia in ipsa Domo, et Provincia, in qua Domus erigitur, exhibebuntur, quae Constitutio iv part. cap. 1 pro Collegiorum fundatoribus in tota Societate exhiberi praescribit, excepta candelae traditione.

C. 6 d. 20.

Candela ipsi
ne tradatur.

42, in Ms. decr. 66.

Quomodo
Admonitor Generalis absens
vel mortuus
substituendus.

Si contigerit Admonitorem Praepositi Generalis alio mitti; poterit quidem alius illi ab ipso Generali substitui, si ad breve tempus tantum sit ille abfuturus. In casu autem mortis et diuturnae absentiae, eadem in alio substituendo ratio servetur quam in Assistantium substitutione Constitutio ix part. cap. 5, § 3, et decretum 8 tit. vi primae Congregationis servandum esse praescribit.

Hic d. 87.
Sup. d. 12.
C. 4 d. 24.

Collegia
non bene
constituta, an
et quamdiu
ex eleemosynis
vel redditibus
vivere
debeant.
P. 4 c. 2 n. 2, 6.

COLLEGIA, in quibus propria Collegiorum munia non exercentur, vel quia nondum plene constituta sunt, licet sint inchoata, vel quia aedificandi necessitas non patitur Nostros legere, nec Scholasticos nostros illic alii; R. P. Generalis iudicabit: an et quamdiu ex eleemosynis vel ex redi-

43, in Ms. decr. 67.

tibus vivere debeant, et faciet quod in Domino expedire iudicaverit: neque enim hic casus idem est cum illo, qui in decreto 90 secundae Congregationis continetur.

44, in Ms. decr. 68.

PROCURATOR Generalis Societatis nostrae, qui Romae fuerit Congregationis tempore, ad Congregationem generalem deinceps admittatur post electionem Praepositi Generalis, utpote qui ad tractanda negotia utilis esse possit.

45, in Ms. decr. 69.

Si qui ex Nostris ad Carthusiensium Ordinem transirent, et redire ad Societatem denuo vellent, non tenetur Societas eos recipere ex ratione sui Instituti.

46, in Ms. decr. 70.

VERBA illa: *Tum, si quem sciam id curare*, etc., addita secundo voto simplici, quod Professi emittunt post professionem, reponantur post sequentem promissionem, de non praetendenda praelatione aliqua extra Societatem, in hunc modum: *Tum, si quem sciam aliquid praedictorum duorum curare vel praetendere*, etc., ut ita utrumque complectantur, scilicet, quod de praelatione in Societate et extra Societatem dicitur.

47, in Ms. decr. 72.

R. P. N. Praepositus Generalis commendatum magnopere habeat, ut Praeceptores nostri, qui interpretantur Aristotelem, non nisi cum magno delectu interpretes eos legant, qui contra christiana dogmata impie scripserunt, et maxime ad ea impugnanda, quae christianae veritati adversentur;

1573

Hic d. 71.

Procurator
Gen.
admittendus
ad Congr. gen.
post elect.
C. 4 d. 17.
C. 11 d. 28.
C. 13 d. 2.
C. 18 d. 15.
C. 22 d. 9.

Non tenemur
recipere
redeuntes
a Carthusia.
C. 4 d. 66.

Formula
votorum simplici
Professorum
immutatur.
P. 10 n. 6.
C. 1 d. 102.
Pag. 146, 180.
C. 9 d. 13.

Aristotelis
interpretes
impii cum delectu legendi
a Magistris:
hi faciant, ut
Philosophia
Theologiae
ancilletur.
C. 5 d. 41.

P. Mercurianus Praep. Gen.

*P. 4 c. 12 n. 3.
C. 14 n. 1.*

Procuratores Sardiniae, Indiarum et Poloniae cui Congregationi interesse possint et quando.
*C. 4 d. 12.
Vide tamen C. 6 d. 35 n. 16.*

A quibus hi Procuratores eligendi.

*C. 4 post d. 67.
C. 6 d. 8.*

Deputantur qui videant, quam ratione Collegium romanum aere alieno liberetur

et ita Philosophiam interpretentur, ut verae Theologiae scholasticae, quam nobis commendant Constitutiones, ancillari et subservire faciant.

48, in Ms. decr. 73.

SARDINIAE Procurator sine alia Congregatione provinciali, cui non potest interesse, ut plurimum, possit venire ad generalem, et ad alia ius habere suffragii, praeterquam ad Generalis et Assistantium electionem. Simili modo ex Lusitania pro India et Brasilia, et ex Baetica pro Peru et Nova Hispania Procuratores mitti possent, si alii electi non sufficient ad negotia tractanda iudicio Congregationis provincialis Lusitaniae et Baeticae. Ex Polonia etiam admittatur Procurator ad Congregationem provincialem Austriae, si Vice Provincialis iudicaverit ad eam non posse venire suos Rectores; et ad generalem etiam venire poterit, ut alii supra dicti, si Congregationi Austriae videbitur expedire. Et haec intelligantur, quamdiu Sardinia et Polonia non fient separatae Provinciae. In Polonia autem et Sardinia eligetur Procurator a Vice Provinciali et Consultoribus ac Professis quatuor votorum, qui in eo loco fuerint, ubi Vice Provincialis erit. In Baetica autem et Lusitania ipsa Congregatio provincialis eliget.

DECRETUM TERTIAE CONGREGATIONIS GENERALIS, QUOD IN ACTIS NON EST INSERTUM, SED IN ARCHIVIO REPOSITUM.

Cum die 14 Iunii ageretur de gravissimis necessitatibus Collegii et Domus romanae, ob contracta multa debita et summam difficultatem in tanta multitudine alenda, et de modo

aliquo adhibendi remedium quaereretur; decrevit Congregatio: ut R. P. Generalis deputaret aliquos, qui ista inspicerent, et de remedio consultarent, ac in Congregatione referrent. Ipse vero deputavit PP. Assistentes, et omnes Provinciales, ut viderent: quaenam ratio iniri posset, ut Collegium romanum aere alieno liberaretur, et in futurum provideretur, unde sustentari posset. Convenerunt igitur Patres deputati, et, re diligenter excussa, maior illorum pars censuit: ut decretum illud de distributione bonorum facienda in eadem Provincia, in qua sunt bona, et non in ea, ubi quis ingrediatur, integrum maneat; sed Congregatio generalis relinquat R. P. Generali facultatem in eo dispensandi in Collegio romano et aliis Seminariis Provinciarum, pro iudicio et arbitrio R. P. Generalis, habita ratione necessitatis et communis boni, ita ut, cum quis in his locis ad Societatem admittitur, possit P. Generalis dispensare, ut eius bona, quae in alia Provincia fuerint, applicentur illi Seminario. Extra hunc autem casum, semper iuxta decretum applicentur bona Provinciae, in qua ipsa bona sunt; et haec dispensatio perpetua non sit; sed interim locum habeat, dum Dominus alia ratione Seminariis huiusmodi non providerit; vel certe usque ad aliam generalem Congregationem, et modo scandalum semper in his distributionibus vitetur. Visum est pene omnibus: ut in his Collegiis Nostrorum numerus minuat, ita ut deinceps nulla debita contrahantur; sed nos accommodemus S. Concilii Tridentini decreto et nostro. Et huic sententiae consensit Congregatio die 16 Iunii 1573; verum ne in actis insereretur, sed in archivio reponeretur.

1573

et ipsi in futurum provideatur.

*Sup. d. 16.
C. 2 d. 15, 23.
Pro Collegio romano et aliis Seminariis nostris P. Generali ad tempus fit facultas dispensandi in decreto, de bonis extra Provinciam non extrahendis.*

In his Collegiis Nostrorum numerus minuatur.
*Sess. 25
de Regular. c. 3.*

P. Mercu-
rianns
Praep. Gen.

FORMULA ELIGENDI PRAEPOSITUM GENERALEM,

SEU CANONES

C. 3 d. 4, 33.

EX ACTIS III CONGREGATIONIS GENERALIS ANTE ELECTIONEM DESUMPTI,
QUIBUS INCLUDUNTUR EA, QUAE IN PRIORIBUS CONGREGATIONIBUS
ANTE ELECTIONEM OBSERVANDA VIDEBANTUR, RECOGNITI ET CONFIRMATI
POST ELECTIONES, UT VIM HABEANT IN FUTURUM.

1. **C**UM generalis Congregatio indicta fuerit a P. Vicario pro electione novi Praepositi Generalis, et spatium temporis convocandi ad hoc Societatem iuxta Constitutiones fuerit elapsum; inchoari poterit Congregatio, si iam duae tertiae partes Electorum a suis Provinciis advenerint. Et quidem, si ex singulis Provinciis vocati fuerint Procuratores ad tractanda negotia post electionem Generalis, non admittentur in Congregationem ante electionem, neque ad acta, quae in illa fiunt. Ordo autem sedendi in Congregatione et dicendi sententias huiusmodi erit: ut ad dextram P. Vicarii sedeant Patres, qui superstites fuerint ex decem primis; deinde simul Assistentes et Provinciales, ordine antiquitatis in sua professione inter ipsos servato; postea vero eodem ordine ad sinistram reliqui Professi Electores, de quorum legitima vocatione et iure suffragii ad electionem Generalis P. Vicario et Assistentibus ex actis singularum Congregationum provincialium, vel ex alio sufficienti testimonio constiterit. Si quid vero dubii in aliquibus particularibus invenerint, id totum ad generalem Congregationem quam primum referent, non admissis iis, de quibus legitime dubitatur, donec ipsa Congregatio de illis constituerit.

2. Decernatur primum a Congregatione: eos, qui adsunt, Congregationem generalem legitimam et plenam conficere. Quod si P. Vicarius et Assistentes de aliquorum Electorum legitima electione aut vocatione dubitaverint, id referant, ut paulo ante dictum est, ad Congregationem, ut de illis, antequam ad illam admittantur, sigillatim ipsa statuatur, quid agendum sit.

3. Proponatur Congregationi: an suppleri debeant omnes defectus, si qui forte acciderint, tam in Congregationibus provincialibus, quam alii quicumque.

4. Secretarium per scrutinium secretum eligit Congregatio, non solum qui Generalis electioni, sed qui Congregationibus et actis, si quae fient ante electionem, subserviat; cuius officium finis electionis terminabit.

5. Si Romae habeatur Congregatio, proponatur: quinam cum P. Vicario adire debeant Summum Pontificem ad petendam ab ipso benedictionem, et ad electionem Praepositi, et ad alia, quae in Congregatione iuxta nostras Constitutiones tractanda erunt.

6. Eligatur unus ex Electoribus per scrutinium secretum, qui secundam habiturus sit orationem, iuxta 6 cap. viii partis. Eligatur etiam alius

P. Mercu-
rianus
Praep. Gen.

extra numerum Electorum, qui curam habeat includendi Electores cum aliis quatuor, sive ex Procuratoribus, qui vocati sunt ex diversis Provinciis, si qui tales venerint, sive ex Patribus de Societate.

7. Deinde Congregatio per secreta scrutinia eligat et deputet quinque Patres ex variis nationibus de numero congregatorum, qui cum P. Vicario et Assistantibus videant: an aliquid sit, in quo insigne detrimentum passa sit Societas, vel passura esse timeatur, quod singulari providentia atque industria vel resarciendum vel curandum sit; de quo, si quid fuerit, conficiet interrogationem commode, qua interrogatione inquirere Electores possint ac debeant, et intelligere, quis esse aptissimus videatur ad officium Generalis Praepositi ad maiorem Dei gloriam administrandum. Porro de quibus agent Deputati, ea ad plura suffragia transigent, nec duo suffragia habebit Vicarius Generalis, sed solum suffragii praerogativam.

8. Ad hos autem Deputatos singuli Electores et Procuratores ferent quae habent a suis Congregationibus provincialibus, vel quae ipsi notarunt ad hoc negotium pertinentia. Si vero alii ex Nostris, extra numerum Electorum et Procuratorum, aliquid huiusmodi Deputatis proponerent, non erunt reiiciendi; tamen non sunt provocandi, ut hoc faciant: verum eorum informatio non nisi scripta ab ipsis recipiatur. Interrogatorium autem a Deputatis confectum non oportebit ut publice in Congregatione legatur; sed satis erit si singulis Electoribus ante inceptum quatrimum communicetur; necesse tamen erit, ut Deputati, ab Electoribus interrogati circa intelligentiam vel explicatio-

nem interrogatorii, eos informant de statu Societatis in huiusmodi rebus; et de iis, quae ipsa passa est vel passura timeatur, quatenus ad bonam electionem futuri Generalis utile erit.

9. Si quaedam maioris momenti ad electionem spectantia Congregationi proponantur, uno die haec proponi debent, rationibus utrimque adductis (et si in his maior informatio desideraretur, ea a Vicario vel ab aliis Electoribus petenda est), et sequenti die dicantur sententiae. Haec vero et omnia, quae ante electionem tractanda erunt, ad plura suffragia decernantur; si qua autem leviora proponerentur, pro arbitrio P. Vicarii, non contradicente Congregatione, aut eodem, aut alio die tractentur. Nihil tamen Congregationi generali ante electionem erit proponendum, quod non ad ipsam electionem pertineat; et quae proponenda videntur, prius a P. Vicario cum Assistantibus ad plura suffragia determinantur; si quis vero postea non fuerit contentus, licebit illi proponere Congregationi.

10. In actis ante electionem Vicarius habebit solum qualitatem praecedendi, caeteris paribus tam suffragiis quam qualitatibus: nulla tamen sufficiet qualitas suffragiorum ad electionem Praepositi; sed numero medietatem omnium suffragiorum excedi oportebit.

11. Proponatur ante quatrimum: an exspectandi sint absentes ad electionem Praepositi faciendam; et si decernatur non esse exspectandos, nihilominus suus illis locus servandus erit in Congregatione, si venerint.

12. Primo die quatruidi mane eligatur Assistens per scrutinia secreta, post cuius electionem P. Vi-

P. Mercu-
rianus
Praep. Gen.

carius suam habebit orationem iuxta Constitutiones.

13. Quatriduo ante electionem Professi non egrediantur Domo sine licentia P. Vicarii (cui liberum erit egredi, si quando opus esse iudicaret) ut orationibus, Missis quotidie dicendis, ieiuniis et aliis corporis afflictionibus, et informationibus etiam vacent. De partitione autem ieiuniorum, disciplinarum et orationum, quae fieri debebunt in eo loco, ubi Congregatio habebitur, P. Vicarius illam quo suo arbitrio faciet.

Vide etiam
pag. 152.

DE RATIONE INFORMATIONIS
AD ELECTIONEM PRAEPOSITI GENERALIS.

14. VIDENDUM est: qui debeant informationem petere, a quibus ea peti, de quibus personis, de quibus rebus, quomodo peti debeat, postremo, quomodo petenti respondendum sit.

1. *Qui debeant petere.*

Omnes Electores, nemine excepto, informationem petent.

2. *A quibus peti debeat.*

Ab iis solis, qui ad Congregationem vocati sunt, sive sint Electores, sive Procuratores, et in quatriduo dumtaxat. Ita tamen, ut Procuratores, a quibus peteretur, teneantur eandem legem subire ratione informationis, quam Electores; de qua lege et informandi modo Procuratores ipsi per Secretarium prius informari debeant.

3. *De quibus personis peti debeat.*

De quibus venit in mentem unicuique, quod possent esse idonei ad munus Praepositi Generalis, sive absentes sive praesentes sint, inter Professos tamen quatuor votorum.

4. *De quibus rebus peti debeat.*

In genere loquendo, his de rebus, ex quibus iudicari potest, quod aliquis sit idoneus ad munus Praepositi obeundum, vel contra. Itaque defectus, qui bonae gubernationi adversari possunt, et peti et dici debent, omissis illis, quae ad bonam Praepositi electionem non faciunt; et haec omnia iuxta Constitutiones, et praecipue 2 cap. ix part., et iuxta interrogatorium, quod a Deputatis conficietur, ut dictum est. Sed et habenda est ratio eorum, quae in 2 et 3 cap. Examinis et etiam 2 et 3 cap. primae partis Constitutionum dicuntur: ex iis enim quisque sibi interrogatorium ad informationem conficere potest; nemo tamen arctandus videtur, quin interrogare possit alia, quae interroganda praeterea iudicaverit. Peti etiam debet ab eo, qui reddit informationem: an quid aliud habeat dicendum de persona, de qua interrogatur; et an de alia sentiat capiendam informationem; et an ab alio quopiam aliqua in re clariorem ac certiore informationem habere possit inter eos, a quibus peti debet informatio.

5. *Quomodo peti debeat informatio.*

Non petat: an hic vel ille aptus videatur ad hoc munus, nec ne; sed de rebus illis, ex quibus iudicari possit, an sit idoneus, nec ne. Eius intentio sit pura ab affectibus humanis, etiam naturalibus, nedum vitiosis; et tantum gloriam Dei et meliorem Societatis gubernationem, quae ad commune bonum animarum ordinatur, prae oculis habeat, et non propriam utilitatem, quae illi non consonat.

Nec solum ab omni ambitione pro se et aliis sit liber; sed diligenter ob-

P. Mercu-
rianus
Praep. Gen.

servare debet, ne voluntatis propensionem ad hunc vel illum excludendum vel admittendum habeat, quoad eius fieri potest; donec post orationem et informationem suo tempore et loco statuatur, quam sententiam sit dicturus; nec eam prae se ferat.

Cum informationem aliquam de aliquo accipit, servet alteram aurem aliis, et cor Deo, memor, quod iuramento est electurus quem aptissimum duxerit. Si quid tamen intellexerit, quod secretum teneri debeat, cum aliis, praeterquam cum Electoribus in informatione, silentium teneat, memor charitatis, et in virtute sanctae obedientiae in re tantum gravi, non in qualibet.

Non existimet quisquam Electorum, se minus gratum futurum ei, cui non dederit suum suffragium, et de quo libere secundum conscientiam informaverit; quin potius eidem, et universae Societati, et Deo rem gratissimam se facturum sciat.

Post informationem consideratio et discussio necessaria est, et multo magis oratio, quae illustrationem impetret a Deo, sapientiae fonte, ad bene iudicandum, et eligendum eum, qui Deo maxime sit placiturus. Et in hac divina gratia, potius quam in humana diligentia, spem constituat; meminerit tamen, non solum voluntatem, sed iudicium cohibendum esse ab ultima definitione, iuxta 6 cap. viii part., donec in locum inclusionis ingrediatur.

6. *Quomodo respondere debeat is, a quo petitur informatio.*

Nemo obtrudat informationem non petenti, et qui obtruserit deferatur. Caveat et ipse affectus humanos, non solum ambitionis, sed et cuiusvis pro-

pensionis, quae non ducatur ex intentione honoris Dei, communis boni, et bonae gubernationis Societatis, et, ut dictum est de petente, sic de dante informationem intelligatur; nec ad promotionem nec exclusionem ullius incumbat, nec propensam ad id voluntatem ostendat; sed ut de re speculativa, vel omnino ad se non pertinente, quod sentit, praecise conetur explicare.

Non solum mendacia, sed amplificationes et exaggerationes relinquantur; nihil temere, sed considerate et mature, certa pro certis, opinata pro opinatis referat; et qui aliquem defectum ab aliquo ex informatoribus audivit, non referat aliis, etiam interrogatus; sed ad eum, a quo audivit, interrogantem remittet, ut qui coram Deo agit, et ei rationem est redditurus eorum, quae in sua informatione dixerit.

15. Super illud 6 cap. viii part., quod sub poena excommunicationis latae sententiae quisque teneatur manifestare, si quem sciret affectasse hoc munus; statuit: addendam esse censuram hanc in eos, qui ambiunt pro aliis; et quod haec censura se extendat ad informationem non sinceram; eam scilicet, quae studiose mendax est, mala cum intentione, et in re gravi. Demum ipso facto ambitiosos pro se vel pro aliis in excommunicationem incidere decernitur; a qua non possint absolvi ante electionem nisi a P. Vicario, post electionem vero a R. P. Generali.

16. Si Vicarius ipse notaretur de ambitu, deferendus esset ad duos antiquissimos Professos vel ad Provincialem antiquissimum, pro deferentis arbitrio.

17. Pridie electionis, vesperi, in loco electionis deputato parentur altare cum Crucifixo, suggestus, et mensa, ubi erit Vicarius et Assistens cum Secretario, et urna, in quam coniicienda sunt suffragia. Parentur item schedulae, quotquot erunt necessariae, in quibus ex una parte scriptum sit iuramentum, ut est in Constitutionibus, incipiendo hoc pacto: *Ego N. testem invoco IESUM Christum, qui est Sapientia aeterna, quod, eum eligo et nomino in Praepositum Generalem Societatis IESU, quem sentio ad hoc onus ferendum aptissimum.* Ex alia vero parte ponantur haec verba: *Eligo in Praepositum Generalem Societatis IESU N.,* ita ut nihil desit Electori scribendum, nisi nomen electi et eligentis; et hoc manu propria, sed immutato, quantum fieri poterit, caractere, ne agnosci possit a tribus illis, qui suffragia visuri et lecturi sunt. Nomen tamen eligentis maneat obsignatum iuxta Concilium Tridentinum, in quo praecipitur: Generales eligi debere per vota secreta, ita ut singulorum eligentium nomina numquam publicentur. Post promulgatum autem decretum electionis, statim comburantur suffragia in ipso Congregationis loco.

18. Missa de Spiritu Sancto ipso die electionis celebrabitur, iuxta Constitutiones 6 cap. viii part., ab ipso Vicario, vel ab eo, quem elegerit; et quidem coram omnibus, et in aurora; et post eius communionem statim Electores communicabunt. Missa autem in ecclesia celebranda erit, et eundem ordinem in eundo ad eam, et communicando, et redeundo, de quo supra dictum est, servabunt. Incedant autem bini, et ad campanae domesticae pulsum (quae post communio-

nem omnium usque ad inclusionem in loco Congregationis sonabit) hi qui suffragia habent ad locum Congregationis se conferent, cruce praecedente, aliis de Societate interim canentibus: *Veni, Creator Spiritus.* Quem hymnum submissa voce omnes Electores in ipso loco Congregationis dicent: et post inclusionem Electorum iidem de Societate in ecclesia vel alibi dicent Litanias, et continuam orationem, quae usque ad electionem durabit, habebunt.

19. Inclusis Electoribus per Deputatos iam antea ad hoc electos, primum habeatur concio a Deputato a Congregatione, qua in genere exhortetur ad electionem eius Praepositi, qui ad maius DEI obsequium conveniat, nullo dato signo, quo particularis aliqua persona significetur. Deinde quisque seorsum oret DEUM per horam, et, cum nullo alio loquendo, in Creatoris sui ac Domini conspectu, ex iis, quae prius intellexerit, apud se statuatur, quem sit electurus.

20. Statim post orationem tentandum erit scrutinium, nisi prius communis inspiratio in eligendo quempiam praevenisset ordinem; quae quidem inspiratio acceptari deberet, modo adeo luculenta et notoria esset, ne uno dempto, ut nulla tergiversatione negari posset divinam esse inspirationem.

21. Iuxta Const. viii part. cap. 6: *ex his, quae prius quisque intellexerit, apud se statuatur, quem sit electurus, et in charta scribet nomen personae, quam eligit;* locum illum declarando, statuitur: novas informationes, quae nullae debent sumi in loco inclusionis, excludi debere; et ex praecedentibus, cum gratia tam illustrationis divinae, quam discursus, accepta a Deo, et

P. Mercu-
rianus
Praep. Gen.

prius et eodem loco, electionem esse faciendam Praepositi Generalis, quem inter absentes et praesentes, Professos tamen quatuor votorum, eligi oportet.

22. Pater Vicarius, Secretarius et Assistens, antequam scribantur suffragia, iurabunt coram DEO, ut quadrat singulis iuxta Const. 6 cap. viii part., se sincere accepturos et publicaturos suffragia: et tam protestationis huiusmodi quam absolutionis formula haec est, videlicet: *Testem invoco DEUM, cuius oculis omnia nuda sunt, me fideliter accepturum et publicaturum suffragia; et quae ad officium meum pertinent, sincera cum intentione me praestitutum. Protestor etiam in divinae Maiestatis conspectu et universae Societatis, quam hic repraesentamus, me neminem admittere velle, qui non sit admittendus, nec excludere, qui non sit excludendus.* Dein subiunget P. Vicarius:

23. *Et auctoritate DEI omnipotentis mihi, licet indignissimo, per Sedem Apostolicam concessa, absolvo vos a quavis sententia excommunicationis, suspensionis et interdicti, et a quibusvis aliis sententiis, censuris et poenis, et, quatenus sit opus, dispenso vobiscum super irregularitate quavis (dummodo sententias, censuras et poenas ac irregularitatem huiusmodi ob defectus ad electionem hanc pertinentes non incurreritis) ad effectum legitimae electionis. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.*

24. Absolutio autem, quam anti-quissimus Professus dat Vicario, eiusdem tenoris erit cum ea, qua ipse absolvit.

25. Post praedictam protestationem et absolutionem, Secretarius dicat Vicario: *Pater, da tuum suffra-*

gium in nomine IESU. Mox Vicarius, surgens, flectet genua coram Crucifixo, et signans se cruce, in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, legat iuramentum a tergo schedulae scriptum huius tenoris, ut dictum est: *Ego N. testem invoco IESUM Christum, qui est Sapientia aeterna, quod eum eligo et nomino in Praepositum Generalem Societatis IESU, quem sentio ad hoc onus ferendum aptissimum.* Deinde, surgens, et duobus digitis clausum suffragium suum ostendens, in urnam mittat; et, se rursus inclinans coram Crucifixo, redibit ad locum suum, et mox dicet duobus sociis suis et caeteris: *Omnes ordine ferant sua suffragia in nomine IESU.* Deinde, surgens Secretarius et Assistens, et postea reliqui suo ordine, sigillatim iuramentum facient, et sua suffragia ferent ad exemplum P. Vicarii. Quod autem iurent omnes, se eligere eum, quem senserint in Domino aptissimum ad hoc onus ferendum, etc., declaratum est: quod si quis duos aut plures pares omnino iudicaret suo iudicio, integrum sit ei dare cui voluerit suffragium.

26. Deinde Secretarius ex urna, cum prius mixta fuerint, suffragia sigillatim extrahat, et cum reverentia et modestia extracta singula ostendet P. Vicario; ille autem visa, et utrique socio ostensa, leget publice, vel Secretario legenda reddet; et in hac promulgatione electus tantum nominetur, obsignato manente nomine eligentis, ut dictum est.

27. Post singulorum suffragiorum publicationem conferetur numerus, si plures nominati fuerint; et, qui plus quam mediam partem omnium suffragiorum habuerit, Generalis Praepositus erit; et Vicarius, si ipse

P. Mercurianus
Praep. Gen.

electus non fuerit, significet publice, plura esse medietate suffragia eius, qui eligitur, et postmodum formet decretum in hanc formam: *Cum in plena et legitima Congregatione, collato numero omnium suffragiorum, plus quam media pars omnium R. P. N. nominaverit et elegerit: ego N. auctoritate Sedis Apostolicae et universae Societatis, eligo praedictum R. P. N. in Praepositum Generalem Societatis IESU. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen. Romae, vel alibi, etc.*

28. Si Vicarius ipse electus esset, eius loco significabit et formabit decretum * antiquissimus ex Professis Electoribus; scribeturque a Secretario decretum, et subscribetur ab eo qui format illud, et sigillo Societatis obsignabit; et statim omnes ad reverentiam ei exhibendam accedant, incipiente Vicario cum Secretario et Assistente, ordine prius dicto, nisi aliquis ex ipsis electus esset. Postremo omnes ad ecclesiam se conferent, carentibus aliis de Societate: *Benedictus Dominus DEUS Israel*, etc., inter eundum; et in ipsa ecclesia: *Te DEUM laudamus*, etc., et unus Sacerdos dicet tres orationes: primam de Trinitate, secundam in gratiarum actionem, tertiam de die, vel de B. Virgine; et usque ad egressum de ecclesia Praepositus non admittat oscula manuum ab aliis quam ab Electoribus.

29. Si in primo scrutinio nullus habuerit amplius quam medietatem suffragiorum, ante Compromissarium electionem, de qua agitur 6 cap.

viii partis, tentandum erit secundum scrutinium inter omnes, qui habuerunt suffragium aliquod ad officium Praepositi; et si nec tunc quidem crearetur Praepositus, eodem modo tertium scrutinium tentandum erit. Si nec tunc quidem egrederetur Praepositus, quinque Electores ad plura suffragia eligendi erunt, et ad quem maior pars eorum inclinabit, ille Praepositus erit. Reliqua autem, ut supra, facienda erunt.

30. Ad hos quinque Electores eligendos danda est una hora, et servanda est formula scribendi, iurandi et publicandi Electores similis illi, quae ad Generalem eligendum data est. Si acciderit duos uni et totidem alteri suum dare suffragium, tunc decidetur a Congregatione, quid erit agendum.

31. Hi autem Compromissarii eligent Praepositum Generalem inter eos, qui aliqua suffragia habuerint, sepositis illis, qui ad tria non pertigissent, nisi huiusmodi plures essent quam duo. Si vero duo vel tres eminenter plura suffragia habuerint quam alii, illi nec activam, nec passivam vocem ad electionem Compromissariorum habebunt. Si qua vero difficultas oriatur, tunc a Congregatione statuatur, quid circa illam agendum sit.

32. Atque hactenus de canonibus ante electionem dictum sit, qui quidem soli in futurum vim et robur obtinere debeant.

* Vide tamen
Form. n. 50.

P. Mercu-
rianus
Praep. Gen.

FORMULA CONGREGATIONIS PROVINCIALIS

A TERTIA GENERALI CONGREGATIONE APPROBATA.

Habetur etiam
in fine huius
Voluminis.

*CAPUT I. — Quibus in casibus
Congregatio provincialis cogi debeat.*

QUATUOR in casibus cogenda est
Congregatio provincialis. Primus
est, ad eligendos Electores Praepo-
siti Generalis, iuxta 3 cap. viii part.
Secundus, quando occurreret aliquis
ex iis casibus, qui in 2 et 3 cap.
viii part. et 5 cap. ix part. attinguntur.
Tertius, quando eligendi sunt hi, qui
cum Provinciali ad Congregationem
generalem sunt mittendi, quae ab
ipso Praeposito vivente ad aliqua gra-
via negotia cogitur, prout 5 cap.
viii part. dicitur; vel cum Congregatio
Procuratorum simul cum Assistenti-
bus et ipso Generali cogendam esse
decernunt, iuxta decretum 24 secun-
dae Congregationis generalis. Quartus
est, ad eligendos Procuratores, qui
tertio quoque anno, a fine Congrega-
tionis generalis computando, ex sin-
gulis Provinciis ad Praepositum Ge-
neralem mittendi sunt, iuxta declara-
tionem 2 cap. viii part. et praedictum
decr. 24 secundae Congregationis.

Hic d. 19.

Hic d. 19.

*CAPUT II. — Quis, ubi et quando de-
beat Congregationem provincialem
convocare.*

1. SPECTABIT ad Praepositum Pro-
vincialem, vel ipsius loco ad Vice
Provincialem, Congregationem huius-
modi indicare, quocumque ex prae-
dictis casibus cogenda illa sit.

2. Eiusdem erit locum commodum
et idoneum designare, quo debeant
convenire; et tempus etiam praescri-
bere, quod opportunum sit, ut, ea
absoluta, qui electi fuerint, ad locum

Congregationis generalis celebrandae
designatum, vel ad P. Generalem
tempore praescripto commode venire
possint. Non durabit autem Congre-
gatio provincialis ultra decem, vel ad
summum duodecim dies.

CAPUT III. — Qui congregari debeant.

1. INTERERUNT et suffragii ius ha-
bebunt in Congregatione provinciali,
in quocumque ex quatuor casibus
praedictis cogatur, in primis ipse
Praepositus Provincialis, et si quis
Commissarius vel Visitor iam offi-
cio suo defunctus (nam si eius officium
adhuc perdurat, Congregationi adesse
non debet) in aliqua Provincia eo
tempore versabitur, quo celebranda
est Congregatio. Praepositi praeterea
Domorum Professarum, Rectores Col-
legiorum Societatis et Domorum Pro-
bationis, quae separatae et Provin-
ciali immediate subiectae fuerint, vel
Vice Praepositi Provinciarum et Do-
morum, ac Vice Rectores (si acci-
deret in aliqua Provincia, Domo vel
Collegio eo tempore non inveniri
Praepositum, vel Rectorem, aut legi-
time impeditum esse) vel ii, quos ii
miserint suo loco. Rectores etiam,
qui praesunt Seminariis vel Convi-
ctoribus, ubi curam huiusmodi sus-
cepit Societas; si tamen novem de
Societate, ut minimum, in huiusmodi
Collegiis, et immediate Provinciali
subditi fuerint.

2. Intersint etiam praeter hos
omnes Professi quatuor votorum (ex-
ceptis iis, qui, post cognitam Praepo-
siti Generalis mortem, ad eam Pro-
vinciam ex alia missi fuissent; ne

P. Mercurianus
Praep. Gen.

in duabus diversarum Provinciarum Congregationibus suffragium habere quisquam possit) quotquot non fuerint legitime impediti vel necessario occupati: et huius legitimi impedimenti ac necessariae occupationis iudex erit Provincialis ipse cum Consultoribus et Professis quatuor votorum, qui fuerint in eo loco, ubi ipse erit, ad plura suffragia.

3. Praeterea venient Procuratores unius vel plurium Provinciarum; et ubi tales non fuerint, Procuratores maximi omnium in quavis Provincia Collegii; modo sint Sacerdotes, et Coadiutores formati, aut trium votorum Professi, et non sint legitime impediti, ut de Professis dictum est. Porro nec Vicarius Generalis nec Assistentes Congregationi provinciali interesse debebunt, aut etiam poterunt.

4. Quae autem impedimenta excusare debeant vel Provinciale vel aliquem electum in Congregatione provinciali, quominus ad Congregationem vel ad Praepositum Generalem veniat, si Congregatio provincialis non erit dissoluta, ipsa statuet per vota secreta; si dissoluta fuerit, de Electorum impedimenti statuatur ipse Provincialis cum suis Consultoribus et Professis quatuor votorum praesentibus, ad plura suffragia: an legitima sit excusatio. Quod si impedimentum Provinciali acciderit, Consultores ipsius et Superior loci, ubi Provincialis erit, cum Professis quatuor votorum praesentibus ad plura suffragia decernent: an huiusmodi impedimentum legitimum censendum sit.

CAPUT IV. — De eligendis in Congregatione provinciali.

1. Si agitur de mittendis ad Congregationem generalem, quinque Professi quatuor votorum eligi debent. In primis duo Electores Praepositi futuri, iuxta Constitutiones, cap. 3 et 5 part. viii, vel in quocumque casu comitaturi Provinciale ad Congregationem generalem.

2. Deinde eligendus est tertius, ut ex duobus praedictis et ex eo conficiatur ille ternarius, ex quo unum Provincialis suo loco mittere debet, iuxta declarationem 3 cap. viii part., si impeditus legitime iudicabitur. Praeterea quartus et quintus addantur, ut subrogentur in locum duorum, qui electi primo fuerunt, et cum Provinciali ad Congregationem venient, si legitime et ipsi impedirentur. Ita ut, si solus Provincialis excusatus habebitur, tertius veniat; si aliquis ex duobus primis comitibus, non autem ipse Provincialis se excusabit, tertius nihilominus veniat; si uterque ex primo electis excusandus iudicabitur, tertius et quartus eorum loco subrogentur. Quintus autem non subrogabitur, nisi ultimo loco, quando ex aliis nominatis, propter legitima eorum impedimenta non potest impleri numerus duorum, qui cum Provinciali et Vice Provinciali venturi sunt ad Congregationem generalem.

3. Si agitur de electione Procuratorum, in primis, qui praeest Provinciae eligi non poterit, ut tertio quoque anno ad Praepositum Generalem veniat, ne Provinciam suam deserere cogatur. Eligi autem debebunt duo Professi quatuor votorum: unus primo loco, et alter secundo, qui subrogetur in

P. Mercurianus
Praep. Gen.

locum prioris, si ille propter legitima impedimenta venire non poterit.

4. Ex transmarinis Provinciis veniant Procuratores Professi etiam quatuor votorum, a Provinciali cum Consultoribus et Professis quatuor votorum praesentibus ad plura suffragia electi; ut simul cum aliis Romae de Congregatione generali cogenda deliberaturi cum suffragio intersint. Si tamen praedicti Electores in praedictis locis iudicabunt commode non posse mitti talem Procuratorem, licebit eis, vel Professum trium votorum mittere, vel Coadiutorem spirituales formatum, vel in sequens triennium differre missionem.

CAPUT V. — De rebus tractandis in Congregatione provinciali.

1. Post electionem personarum, agendum est de rebus, quae vel Praeposito vel Congregationi generali nomine illius Provinciae proponendae sunt. Et si agitur de Procuratore mittendo tertio quoque anno, in primis agetur de rationibus, quae movere possunt, ut Congregatio generalis celebrari debeat, vel non celebrari; deinde de negotiis, vel in Congregatione generali, vel cum ipso P. Praeposito, aut Congregatione Procuratorum tractandis.

2. Cum mittuntur Procuratores, ea proponantur, quae ad veram et utilem informationem P. Generalis de statu totius Provinciae Domorum, Collegiorum, negotiorum, demum de tota ratione gubernationis in Provincia, et quomodo Superiorum ordinationes observatae sint, in dicta Congregatione expediet tractare iudicio Deputatorum, et ipsius nomine ei referri. Quidquid autem Congregationis nomine proponetur aut petetur, subscriptum

sit a Secretario et obsignatum. Quae vero vel ab ipso Provinciali vel ab aliis verbo vel scripto ei dicentur, ut P. Generali referat, nomine ipsorum, non Congregationis, referre debet.

3. Cum rationes proponuntur ad suadendam vel dissuadendam Congregationem generalem, nihil in alterutram partem statuatur: hoc enim Procuratorum est, cum fuerint apud Generalem cum Assistentibus congregati; qui proponent eas, prout eis dictae fuerint, Congregationis provincialis vel aliorum nomine.

4. Intelligat Congregatio provincialis, non sibi licere quidquam constituere, praeter ea, quae in hoc officio expressa erunt; unde neque infirmare vel immutare ea, quae a Superioribus iam ordinata fuerunt, poterit.

CAPUT VI. De modo procedendi circa Congregationes provinciales.

1. SUPERIORES, antequam discedant ad Congregationem provincialem, informatione accepta ab iis, quos ex suis domesticis bene sentire de rebus tractandis iudicabunt, (non prohibendo alios, quin possint privato nomine, vel Consultoribus offerre, vel ad Congregationem provincialem mittere, quae volent) conferant cum suis Consultoribus, quae ad Congregationem provincialem sunt deferenda.

2. Elapso die ad conveniendum praefixo, sequenti die congregentur omnes, qui adfuerint ex iis, qui habent ius suffragii; et habito in primis a Praeposito Provinciali, vel ab alio per ipsum designato, sermone brevi, in quo proponantur in genere quae agenda sunt, omnes hortetur, ut sincere in omnibus se gerant. Deinde: an legitima Congregatio sit censenda, ad plura suffragia decernant. Tertio

vero loco eligatur Secretarius, etiam ad plura suffragia, qui omnia, quae fuerint acta in Congregatione, mandet scriptis; et iis, quae vel ad Praepositum vel ad Congregationem generalem nomine Congregationis mittenda sunt, subscribet et signabit sigillo Provincialis. Ei autem adiungatur unus ex Patribus eodem modo electus, qui ad colligenda suffragia et reliqua scribenda ipsum adiuvet.

3. Eodem modo eligantur duo ex primariis Patribus, qui una cum Praeposito Provinciali seligant, quae sunt Congregationi provinciali proponenda, quae reiicenda, iudicio saltem duorum ex ipsis: atque illa tantum ibi tractanda curent, quae maioris momenti videbuntur, et quae possint tempore Congregationi praefixo absolvi. Licet tamen unicuique quae a Deputatis reiecta fuerint, vel in Congregatione proponere, dummodo de personis non agatur, vel ad generalem Congregationem, seu Praepositum transmittere, si iudicio Deputatorum non acquieverit. Ad hos autem deferant omnes, qui ad Congregationem venerint, intra diem unum aut alterum sequentem post electionem mittendorum, omnia quae Congregationi proponenda attulerunt, assigneturque dies, in quo facienda sit electio eorum, qui ad generalem Congregationem vel ad Praepositum sunt ituri: qui dies tertius, vel ad summum quartus sit a die, quo fuit aperta Congregatio provincialis; habita prius informatione de qualitatibus mittendorum, iuxta decretum 24 secundae Congregationis, et iuxta declarationem 2 cap. viii part., si agitur de Procuratoribus; si autem de Congregatione generali, iuxta 2 et 3 cap. viii part.

Hic d. 19.

4. In sedendo et dicendo hic ordo servabitur: ut ad dexteram Provincialis sedeant Professi omnes quatuor votorum, iuxta suae professionis antiquitatem, sive sint Superiores, sive non; ad sinistram vero Rectores, iuxta antiquitatem suae professionis trium votorum, vel admissionis in Coadiutores formatos; si vero tales non fuerint, iuxta antiquitatem sui ingressus in Societatem; postea Procuratores simili ordine antiquitatis.

5. Electiones personarum ad Praepositum Generalem vel Congregationem generalem mittendarum, ad plura medietate suffragia eaque secreta fiant: sic tamen, ut, si in primis duobus scrutiniis nullus electus fuerit, in aliis consequentibus scrutiniis suffragia dentur tantum inter eos, qui aliqua suffragia antea habuerint.

6. Rerum verum tractandarum determinationes ad plura vota simpliciter definiantur, ut citius expediantur; nec ulla intercessio permittatur. Praepositus autem Provincialis, vel eius loco Vice Provincialis duo semper suffragia habebit in Congregatione. Quae porro fient in Congregatione provinciali, legantur die sequenti a Secretario, ut omnes videant, an recte facta sint.

7. In principio Congregationis provincialis affigatur muro catalogus omnium Professorum quatuor votorum, qui in Provincia versantur, tam absentium, quam praesentium, ut omnes sciant, e quibus possint eligere eos, qui Romam sunt mittendi.

8. Cum autem capietur de personis eligendis informatio, illud praecipue animadvertendum est, ut nullus per se, vel per alium pro se, vel pro alio, ne indirecte quidem suadeat, ut se vel alium eligant, aut non eligant;

P. Mercuri-
rianns
Praep. Gen.

sed fiant potius electiones omnes sincere et candide, ex iis, quae Spiritus Sanctus dignabitur suggerere, et quae ex informationibus didicerint. Nemo itaque alteri obtrudet informationem non petenti; caveanturque diligenter, non solum mendacia, sed etiam exaggerationes in laudandis vel vituperandis eis, de quorum agitur qualitatibus.

9. Si quis autem (quod avertat Deus) ambitiose agere deprehensus fuerit ad sui vel alterius electionem vel exclusionem, si id probabitur sufficienter, activa vel passiva vel utraque voce privetur iuxta delicti gravitatem et probationis certitudinem: et quidem, si ambitio publica esset, punitio quoque publica esse debet. Iudicabunt autem hanc Provincialis et tres ex antiquioribus Professis; vel si ipse Provincialis reus esset, quatuor antiquiores Professi, ex iis, qui Congregationi provinciali intersunt, et saltem tres ex illis convenire debent in eandem sententiam.

*CAPUT VII. — De iis, quae
Procuratores Romae agere debent.*

1. POSTQUAM ad Generalem venerint Procuratores, agent tum de informatione Praeposito Generali danda iuxta illa, quae ex suis Provinciis attulerunt; tum de Congregatione generali: an scilicet convocari debeat, nec ne, accepta informatione ab iis tantum, qui ius habent suffragii iuxta decretum 24 secundae Congregationis:

et praesertim quomodo servantur Constitutiones, et decreta Congregationum, et regulae: an disciplina religiosa relaxetur: an in spiritu et virtutibus proficiat Societas, an potius deficiat: quomodo unio animorum se habeat in Societate, et an aliquod grave periculum illius labefactandae metuat, etc.

2. Deinde, praemissa oratione et consideratione, apud se et coram Deo statuent, quam sint dicturi sententiam, et, omnes simul in nomine Domini congregati, ad plura medietate suffragia, die ad hoc statuto definient: an cogenda sit et quando Congregatio generalis.

3. Si inter ordinationes vel responsa aliis Provinciis data, quae videri debebunt, aliqua fuerint, quae ad usum suarum Provinciarum secum ferenda existimabunt, id facere poterunt iudicio P. Generalis, vel eorum quibus ipse commiserit.

4. Si ad Seminaria nostrorum Scholasticorum vel Novitiorum in aliqua Provincia perficienda, vel ad transmigrandarum, vel septemtrionalium, aut aliarum Provinciarum necessitates graves operariis pluribus opus esset, quam quos mittere P. Generalis ex Urbe possit; curent, qui earum Provinciarum Procuratores fuerint, P. Generali suggerere, ut dispiciat: an aliquius Provinciae abundantia alterius inopiam supplere possit; et id, congregatis Procuratoribus omnibus, facilius tractari poterit.

Ille d. 19.

**P. Mercurianus
Praep. Gen.**

*Habetur etiam
pag. 211,
et in Vol. 3
inter Reg. part.*

A quibus eligendus.

P. 8 c. 4 n. 1, A.

P. 8 c. 4 n. 1, A.

P. 8 c. 5 n. 1

Vicarii officium duplex: quamdiu durat.

OFFICIUM VICARII GENERALIS

A TERTIA GENERALI CONGREGATIONE APPROBATUM.

1. **V**ICARIUS Generalis propter mortem Generalis Praepositi constituendus, vel nominabitur ab ipso Praeposito ante mortem, ut habetur cap. 4 Const., et declar. viii part., vel, si ille non nominasset, eligetur a Professis quatuor votorum: qui, si in eo loco, ubi mortuus est, non sint saltem sex (tot enim ad minimum iudicatum est esse oportere) tunc cura adhibenda erit, ut ex vicinioribus locis, utcumque illa distent, is numerus convocetur. Quod si in distantia aequali plures fuerint quam sex, omnes erunt ad electionem vocandi. Fiet autem electio ad plura medietate suffragia: et iuxta Constitutiones communiter eligatur ex iis, qui adesse Praeposito et ipsum iuvare soliti sunt; vel certe ex iis, qui proxime degunt, et sunt in rebus Societatis versati; praemissa per biduum oratione et informatione, iuxta rationem informationis, quae in electione Generalis servari solet. Illud tamen biduum computandum est a sepultura P. Generalis; interim tamen gubernatio Societatis erit in ordinariis Superioribus. Electioni vero Romae quidem praeerit Provincialis romanus, si aderit; sin minus, Minister Domus, si fuerit quatuor votorum Professus; alibi vero, qui praeest toti Provinciae, vel, ipso impedito, antiquissimus ex Professis quatuor votorum.

2. Vicarii officium durat usque ad electionem Praepositi Generalis, et duplex quidem est.

3. Alterum est, Societatem ad electionem Praepositi faciendam praescripto tempore et loco, quo conve-

nire oporteat, convocare, ut habetur Const. part. viii cap. 4.

4. Alterum est, Generalis vices gerere in gubernatione Societatis, donec novus Praepositus electus fuerit, ut habetur declar. part. viii cap. 4. Vicarius itaque, simul atque creatus fuerit, dabit operam, ut Missae et orationes in universa Societate pro anima Praepositi mortui fiant; deinde ad convocandam Societatem ad novi Praepositi electionem, primo quoque tempore diligentissime incumbet. Praepositos Provinciales certiores faciat, locum Congregationis et tempus quinque aut sex mensium iuxta Constitutiones praescribat; prorogari tamen poterit, cum necessitas postulaverit, vel initio, vel antequam Patres convenerint, arbitrio ipsius Vicarii et Assistentium ad plura suffragia; quando vero aliqui Patres convenerint, non poterit sine illorum suffragiis prorogatio fieri iuxta decr. 30 tit. 2 primae Congregationis. Missas et orationes pro felici electione Praepositi indicat, Congregationes provinciales ut rite fiant, admoneat; et si post electionem Praepositi alia negotia graviora tractanda in Congregatione sint, ad quae discutienda vel definienda aliorum opera, praeterquam duorum Electorum a Congregatione provinciali, necessaria videatur, Provinciales admoneat, qui adducendi erunt, ut eos adducant iuxta Constitutiones.

5. Antequam congregata sit Societas, potestatem habeat Vicarius, qua possit solus iubere, quae ad conconvocationem attinent, iuxta Constitu-

*Sacrificia
pro Generali
defuncto.
C. 7 d. 5.
C. 12 d. 56 n. 5.
Tempus
convocandi
Congregationem
generalem.
P. 8 c. 5 n. 2, 3.*

Hic d. 44.

*Sacrificia pro
felici electione.
P. 8 d. 5 n. 3.*

*Quando alii
vocandi.
C. 4 d. 35, can. 16.*

P. 8 c. 3 n. 1.

*Potestas
Vicarii.*

**P. Mercurianus
Praep. Gen.**

Hic d. 44.

*C. 6 d. 35 n. 19.
C. 10 d. 4.*

Reddet
rationem
in Congrega-
tione.

*Form. Congr.
gen. n. 7.*

Gubernabit
Societatem.
*P. 8 c. 4, A.
C. 1 d. 43.
C. 10 d. 8.*

Nihil mutabit
in gubernatione
Societatis.

tiones: solus tamen non potest prorogare tempus Congregationis, ut decretum est in actis posterioribus primae Congregationis tit. 2 decreto 30. Postquam autem sunt Patres congregati, vel omnes vel eorum maior pars, post tempus definitum, non poterit solus ea, quae ad electionem pertinent, definire; sed, si quid emerget dubii vel difficultatis, id erit per Congregatos simul cum eo determinandum; exsecutio vero Vicarii erit.

6. Ubi autem dies constitutus et terminus praefixus venerit, ad quem venturi sunt Patres, eos, qui iam convenerunt, convocabit, modo excedant duas tertias partes;isque rationem eorum, quae facta sunt post mortem Generalis, ad Congregationem pertinentia, reddet; et reliqua omnia, quae ad rite electionem faciendam pertinere videbuntur Congregationi curabit, quae petenda sunt, tum ex Constitutionibus, tum ex decretis ante electionem.

7. Alterum officium Vicarii est, Societatem universam gubernare. Verum ita est illam gubernaturus, quasi Vicarius Praepositi demortui, non quasi Praepositus; quare illam ita gubernabit, ut sibi tradita est. Nullam igitur immutabit gubernationis rationem, nihil propriae inventionis, nullam novam regulam, nullum ritum, nullam consuetudinem aut inducet, aut introductam mutabit (quod utique vel provincialibus Praepositis vel Congregationibus minus licebit facere) sed ad spiritum et sensum Generalis demortui se componet, illiusque compertam voluntatem sequetur, incertam coniectabit. Itaque, quoad poterit, debet suo ministerio quasi vivum ac praesentem Generalem illiusque gubernationem repraesentare.

8. Quocirca eisdem Assistantibus, Admonitore, Secretario, Procuratore, quibus utebatur Praepositus Generalis, utetur Vicarius ad gubernandam Societatem; eisdem Praepositis, Rectoribus, Praefectis Probationum, et aliis Officialibus primariis, qui creantur a Generali: quos mutare ei non licet, vel novos creare, nisi forte aliqui eorum morentur, et alii in illorum locum usque ad electionem Praepositi Generalis substituendi essent; vel aliquae gravissimae causae intercederent, propter quas aliquis illorum ab officii executione tollendus vel suspendendus videretur, iure suffragii nihilominus ei relicto; et hoc quidem non sine consilio Assistantium, de quorum etiam consilio et suffragiis eliget Admonitorem, si forte ipse fuerat Admonitor Praepositi Generalis demortui, et in Vicarium electus est.

9. Eadem de causa res omnes graves et maioris momenti, quae differri usque ad electionem novi Praepositi poterunt, quando illa brevi futura est, quoad eius fieri poterit, differet, et ad novum Praepositum Generalem remittet.

10. Quocirca nullam Domum, nullum Collegium, nullam Universitatem vel Domum Probationis instituet; quae si offerantur, ita negotium foundationis tractabit, ut si in rem Societatis aperte futura sint, et omni difficultate careant; eos, qui fundatores esse volunt, iubeat bene sperare: si quid vero difficile aut dubium sit, alet spe eorum bonam voluntatem, nihil certi promittet, rem totam ad Generalis creationem reservabit. Ad professionem admittere, etiam vel designatum a praemortuo Praeposito, vel in his quae ad professionem attinent dispensare non poterit Vicarius; ne-

1573

Eisdem utetur
Officialibus.
*C. 1 d. 90.
C. 20 d. 18.*

Quando
et quomodo
mutare Official-
es possit.
*C. 12 d. 30.
C. 13 d. 11.
C. 16 d. 7.
C. 19 d. 10.*

Res graves
servandae
Praeposito eli-
gendo.

Non admittet
interim
Collegia.

De promotione
ad gradum
et dimissione
Professorum
et Coadiut.
formatorum.
*C. 4 d. 3.
Vide tamen
C. 12 d. 10*

P. Mercurianus
Praep. Gen.

* *Vide tamen*
C. 8 d. 46.

Contractus
quales
et quomodo
celebrare
possit.

** *Hic d. 53.*

De mutandis
Professis loco.

Consultabit res
omnes
graviiores.
C. 7 d. 74.
C. 20 d. 18.

P. 8 c. 5 n. 2.

que Professum aliquem, vel Coadiutorem formatum a Societate dimittere *.

11. Circa contractus, ad quos facultatem habebit, sic explicatur decretum 71 ** Congr. II, ut non possit de vendendis vel alienandis bonis stabilibus Societatis, nisi res sit in evidentem utilitatem et necessaria, quae moram non patiat, et cum consensu Assistantium ad plura suffragia.

12. Circa missiones Professorum, si quid urgeret, potestate Generalis uti poterit, consultis Assistantibus; eos tamen, qui vel electi sunt a Congregationibus provincialibus vel qui eligi possunt, ut Congregationi generali intersint, ante factam electionem, neque ex aliis Provinciis ad se evocabit, neque ad ea loca mittet, unde ad electionem commode venire non possint: nec etiam ad infideles, neque ad partes remotas, quae maiorem considerationem requirunt; nisi forte in iis aliquid tam grave et urgens accideret, ut Assistantium iudicio res differri non posset.

13. In universum cum Assistantibus consultare debet res omnes graviiores, non minus, immo magis quam Praepositus Generalis: quandoquidem minorem habet auctoritatem, minorem experientiam, minus diuturnum regendae Societatis munus; sic enim plus ponderis habebunt apud illam, quae ipse constituet. Quam ob rem, quae sunt a Praeposito vita functo, vel constituta, vel concessa, non temere, nec sine gravissima causa, vel infirmabit, vel revocabit. Litteras vero, quas Vicarius scribet, vel a Provinciis accipiet, Assistantibus ostendet.

14. Si novi Praepositi electio aliquo casu ultra sex menses a Constitutionibus praescriptos differatur; et

aliqua gravia acciderent, quae usque ad eius electionem commode differri non possent; Vicarius Generalis, auditis Assistantibus, id statuatur, quod ad maiorem Dei gloriam et Societatis utilitatem magis fore iudicabit.

DESIGNATIO LOCORUM CONCILII
TRIDENTINI, QUAE CUM NOSTRIS
CONSTITUTIONIBUS, PRIVILEGIIS ET USI-
TATO AGENDI MODO PLANE PUGNARE
VIDENTUR, DE QUIBUS DECRETO XII ET
XLV TERTIAE CONGREGATIONIS AGITUR.

C. 2 d. 5 n. 4.
Hic d. 8, 30.

1. SESSIONE V, cap. 2: *Regulares personaliter se coram Episcopo praesentare, et ab eo benedictionem petere teneantur, antequam praedicare incipiant.* Id quod explicatur magis cap. 4. sess. XXIV, ubi nullus Regularis, etiam in ecclesiis sui Ordinis, contradicente Episcopo, praedicare permittitur.

2. Sessione VII, cap. 7: *Beneficia ecclesiastica curata, quae ecclesiis sive Collegiis perpetuo unita et annexa reperiuntur, ab Ordinariis locorum annis singulis visitentur; et cap. sequenti idem repetitur de quibuscumque ecclesiis quomodolibet exemptis.*

3. Sessione XXII, decreto de observandis et evitandis in celebratione Missae proponitur: ne patiantur Episcopi privatis in domibus, ac omnino extra ecclesiam, et ad divinum tantum cultum dedicata oratoria, ab eisdem Ordinariis designanda et visitanda, Sacrificium a Regularibus quibuscumque peragi.

4. Ibidem cavetur: ne Sacerdotes aliis quam debitis horis celebrent.

5. Sessione XXIII, cap. 12: *Regulares debita aetate non sine diligenti Episcopi examine ordinentur, privilegiis quibuscumque penitus exclusis.*

6. Eadem sessione, cap. 15: *Decer-*

P. Mercurianus
Praep. Gen.

nit sancta Synodus, nullum etiam Regularem posse confessiones audire, nisi aut parochiale beneficium habeat, aut ab Episcopis per examen, aut alias idoneus iudicetur, privilegiis non obstantibus.

7. Sessione xxv, cap. 12 de Regular.: *Censurae et interdicta, nedum a Sede Apostolica emanata, sed etiam ab Ordinariis promulgata, mandante Episcopo, a Regularibus in eorum ecclesiis publicentur, atque servantur. Et cap. sequenti: Regulares quicumque, ad publicas processiones vocati, accedere compellantur.*

8. Eadem sessione, cap. 22: *Sancta Synodus praecipit omnibus Generalibus et aliis Superioribus Ordinum, ut omnia et singula in decretis de Regularibus contenta statim exsequantur, et Regularium negligentiam Capitula provincialia et generalia suppleant.*

9. Eadem sessione, cap. 2: *Ad normam decretorum Synodi, Magistri, Doctores et alii in Universitatibus ea, quae catholicae fidei sunt, doceant; seque ad hoc institutum initio cuiuslibet anni solemniter iuramento obstringant.*

Haec de locis Concilii Tridentini manifeste pugnantibus cum legibus et consuetudinibus nostrae Societatis. Sunt et alia, quae prima specie pugnare videantur; sed sane intellecta minime pugnare censemus.

Visa est etiam bulla nova Gregorii xii, Pontificis Maximi, quae omnium Regularium privilegia et indulta prius concessa revocat; eosque licet exemptos subiicit plane dispositioni iuris communis et Concilii Tridentini.

His fortasse posset adiungi ex sessione xxiv, cap. 18, ubi sic dicitur: *Examinatores singulis annis in dioecessana Synodo ad minus sex proponan-*

tur. Sint vero hi Examinatores Clerici, seu Regulares, iurentque etc.

DESIGNATIO LOCORUM EIUSDEM CONCILII, QUAE CUM NOSTRO INSTITUTO, EIUSQUE PRIVILEGIIS QUODAMMODO PUGNARE POSSE VIDENTUR.

SESSIONE v, cap. 1. *In Conventibus Regularium, in quibus studia commode vigere possunt, Sacrae Scripturae lectio habeatur, quae a Capitulis generalibus vel provincialibus assignetur dignioribus Magistris.*

Sessione xiv, cap. 9. *Beneficium unius Dioecesis non uniatur perpetuo Collegio alterius Dioecesis.*

Sessione xxiii, cap. 17, statuitur: *ordinum quorumcumque functiones exerceri non debere, nisi per constitutos in praedictis ordinibus.*

Sessione xxv, cap. 6. *In electione quorumcumque Superiorum et aliorum Synodus praecipit electionem fieri per vota secreta, ita ut singulorum eligentium nomina numquam publicentur.*

Eadem sessione, cap. 10: *Quod vero sanctissimum Christi corpus intra chorum vel septa monasterii, et non in publica ecclesia conservetur, prohibet sancta Synodus, non obstante quocumque privilegio.*

Eadem sessione, cap. 16, ubi Societas nostra primum a Synodo approbatur, sed mox additur: *Neque ante professionem, excepto victu et vestitu, Novitii vel Novitiae illius temporis, quo in probatione est, quocumque praetextu a parentibus vel propinquis aut curatoribus eius, Monasterio aliquid ex bonis eiusdem tribuatur, ne hac occasione discedere nequeat, quod totam vel maiorem partem substantiae suae Monasterium possideat, nec facile, si discesserit, id recuperare*

P. Mercurianus
Praep. Gen.

possit. Quin potius praecipit sancta Synodus sub anathematis poena dantibus et recipientibus, ne hoc ullo modo fiat; et ut abeuntibus ante professionem omnia restituantur, quae sua erant.

Omnia hactenus scripta sic se habent. In quorum fidem ea manu propria subscripsi, et iuxta decr. Congregationis sigillo Societatis munivi.

Laurentius Magius, Secr. Soc. IESU.

1573

DECRETA

QUARTAE CONGREGATIONIS GENERALIS ANTE ELECTIONEM.

P. Aquaviva
Praep. Gen.

Causa
Congregationis
convocandae.

DIES 1 Augusti 1580 suprema fuit P. Everardo Mercuriano Generali; quinta vero eiusdem mensis e Professorum suffragatione P. Oliverium Manaraeum Vicarium obtinuit. Per eum Congregatio generalis coepta est 7 Februarii 1581, eiusdemque mensis 19 P. Claudius Aquaviva Praepositus Generalis dictus. Congregatio vero terminum habuit 22 Aprilis eiusdem.

DECRETUM 1, in manu scriptis decr. 2.

P. Magius
sedet suo loco
inter
Provinciales,
et P. Lanoyus
inter
Electores, sup-
pletis omnibus
defectibus.

POSTQUAM visum fuit Patribus plenam et legitimam esse Congregationem, proposita fuit difficultas, quae circa personam P. Magii, atque etiam P. Lanoyi orta erat; nimirum: cum P. Magius, defunctus officio Visitatoris in Polonia, a Provinciali illius Provinciae moriente fuisset nominatus Vice Provincialis, et Congregationi provinciali, ab eodem Provinciali ante mortem suam indictae, interfuisset ac praefuisset, (ut in actis Congregationis provincialis Poloniae, quae lecta fuerunt, planius declaratur) ac nihilominus in Congregatione provinciali austriaca, tamquam Rector Collegii viennensis, absens electus fuisset; et quia Congregatio austriaca ignorabat ubi P. Magius ageret, aut an ut au-

striacus Romam ire posset, idcirco P. Lanoyum, qui eius loco in casu Romam proficisceretur, elegisset, et uterque iam adesset; dubitatum fuit: quis locus P. Magio assignandus esset: an inter Provinciales, tamquam Vice Provinciali Poloniae, et P. Lanoyo inter alios Electores: vel an P. Lanoyus cedere deberet, et dare P. Magio locum inter Electores, tamquam in austriaca Congregatione electo. Et cum varia dixissent, in hoc omnes consenserunt: post electionem Praepositi huiusmodi necessitati (quoad hoc, ut moriturus Provincialis nominare possit Vice Provinciale, praesertim dum instat Congregationis provincialis celebrandae tempus) providendum esse, atque P. Magium sedere debere suo loco inter Provinciales; Patrem vero Lanoyum inter Electores: et defectus omnes supplendos. Et ita factum est, atque illi, vocati, suis in locis ambo consederunt.

2, in Ms. decr. 13.

POSTREMO statutum est: ut excommunicatio, de qua dicitur in 6 cap. viii part., extenderetur ad quoscumque ex Nostris, etiamsi Electores non essent, qui directe vel indirecte domi forisve impedire satagerent liberam

Excommuni-
catio
in ambientes
extenditur
etiam ad non
Electores.
C. 1 d. 7, 2^a
ante elect.
C. 6 d. 35 n. 1

1581

Inf. d. 59.

P. Aquaviva
Praep. Gen.

Quatriduo
nullus domo
egrediatur.
C. 1 d. 19
ante elect.

et sinceram electionem; et ut Superioribus mandaretur: ne hoc quatriduo Nostros exire permetterent, nisi urgente necessitate.

In Ms. decr. 25 act. 5.

FORMA decreti electionis haec fuit:

Cum in plena et legitima Congregatione, collato numero omnium suffragiorum, plus quam media pars omnium R. P. Claudium Aquavivam nomi-

naverit et elegerit: ego Oliverius Manaraeus, Vicarius Generalis, auctoritate Sedis Apostolicae et universae Societatis eligo praedictum R. P. Claudium Aquavivam in Praepositum Generalem Societatis IESU. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.

Romae, in aedibus Societatis IESU, die 19 Februarii MDLXXXI.

Oliverius Manaraeus, Vicarius Societatis IESU.

1581

DECRETA

QUARTAE CONGREGATIONIS POST ELECTIONEM.

Procurator
Sardiniae
vocatur
ad Congregationem;
C. 1 d. 3.

DECRETUM 1, in manu scriptis decr. 1.

CUM Patres convenissent, proposuit R. P. Generalis: an vocandi essent duo Procuratores, nempe P. Melchior Valpedrosa, Procurator Sardiniae, et P. Didacus Ximenez, Procurator Generalis. Et visum est: vocandos esse, et ut ad quaecumque alia ius suffragii habeant, praeterquam ad electionem Assistantium, iuxta decretum 2 proximae Congregationis generalis; declaravitque Congregatio: nihil officere P. Ximenio, quod neque Professus neque Coadiutor formatus esset, quominus interesse posset. Itaque, vocati, sederunt suis locis iuxta decretum 2 proximae Congregationis.

2, In Ms. decr. 4 et 5.

Deputationes
octo fiant
a Praep. Gen.
pro suo arbitratu.
Inf. d. 48.

Inf. d. 48.

DECRETUM fuit: ut fierent aliquae Deputationes. Prima quidem pro regulis Assistantium et Admonitoris, et modo eligendi illos, et regulis Secretarii revidendis ac perficiendis. II. Pro Formula Congregationis provincialis revidenda. III. Pro iis, quae pertinent

ad Constitutiones et bullas. IV. Pro revidendis regulis. V. Pro methodo agendi de negotiis in Congregatione generali. VI. Pro Formula Congregationis Procuratorum. VII. Pro Formula eligendi Vicarium, et Officio eiusdem revidendo. VIII. Pro revidendis canonibus ante electionem, et conficienda ex eis Formula electionis, et revidendis decretis omnium Congregationum, et extrahendis canonibus ex illis. Et omnibus omnino visum est: ut ipsemet P. Generalis pro suo arbitratu ac prudentia decerneret eiusmodi Deputatos ad praedicta revidenda et conficienda, quae postea ad Congregationem referrentur.

3, in Ms. decr. 6.

PROPOSITUM fuit: an declarandum esset a Congregatione, nominationes Provincialium et aliorum Superiorum, quae ante obitum P. N. Generalis non fuerunt adhuc executioni mandatae, per eius mortem non exspirare, sed robur obtinere, et esse omnino executioni mandandas, quoadusque eius succes-

C. 3 d. 29.
Inf. d. 44, 48.

Nec nominationes
Provincialium
et aliorum
Superiorum,
C. 1 d. 5
ante elect.
C. 1 d. 1.
C. 12 d. 30.

**P. Aquaviva
Praep. Gen.**

nec mandata
et ordinationes
expirant
per mortem
Generalis,
etiamsi
nondum
exsecutioni
tradita fuerint;
*C. 7 d. 72.
C. 17 d. 12.*

nec nomina-
tiones
Commissario-
rum
et Visitorum
extra
Europam;
utique intra
Europam.
*C. 1 d. 91.
C. 6 d. 35 n. 6.
C. 9 d. 28.
C. 12 d. 50.*

Hic d. 91.

Designationes
ad professio-
nem non
admittendae,
si nondum
scripto missae
a Praeposito
Gen.
*Vide tamen
C. 12 d. 10.*

De sepultura
Nostrorum
non Sacerdo-
tum servetur
decr. 109
Congr. primae:
in quo tamen
P. Generalis
dispensare
potest.

sor aliud statuerit: similiter etiam mandata et ordinationes, potissimum quae tribuunt iurisdictionem; et haec quidem, sive fuerint, sive non fuerint exsecutioni mandata. Declaravit autem Congregatio et constituit: praedictas nominationes Provincialium et aliorum Superiorum ordinariorum ubivis, atque etiam Commissariorum et Visitorum extra Europam, non expirare per mortem nominantis, etiamsi nondum exsecutioni mandatae fuissent; sed robur suum obtinere, et esse omnino exsecutioni mandandas, quoadusque eius successor aliud statuerit. Commissariorum vero ac Visitorum in Europa officium ac potestatem expirare per mortem Generalis Praepositi, ut in prima Congregatione statutum fuit tit. vi decr. 12, idque deinceps observandum esse. Similiter mandata et ordinationes quascumque, exceptis illis, quae designationes admittendorum ad professionem sunt, (in his enim ita faciendum erit, ut non admittantur, nisi illa designatio iam scripto missa esset ab ipso Generali Praeposito Provinciali) non expirare per obitum Generalis mandantis et ordinantis, sed robur suum obtinere, et exsecutioni mandanda, si nondum fuissent mandata, donec successor eius aliud statuerit.

4, in Ms. decr. 7.

NOMINE quarumdam Provincialium hispanicarum propositum fuit: clericos saeculares, qui Sacerdotes non sunt, non sepeliri in illis partibus eodem habitu, quo uti solebant dum viverent, etiam qui clericali utebantur; sed eodem omnino habitu, quo alii saeculares sepeliuntur: et inde fieri, ut Nostri, cum in hoc eos imitantur

iuxta decretum 30 * tit. vi primae Congregationis, scandalum praebeant etiam ipsis saecularibus, cum vident eum, qui tota vita religiosus perseveravit, in morte religiosas vestes deponere, et saecularium more sepeliri; quod ipsum etiam Nostrorum animos plurimum contristat. Quare petatum est nomine earundem Provincialium a Congregatione generali: ut declaret Fratres nostros eodem vestitus modo esse sepeliendos, ubi istud incommodum viget, quo dum viverent usi sunt, cum is sit vestitus clericorum saecularium honestorum. Decrevit autem Congregatio: decretum primae Congregationis retinendum esse, nec immutandum. Quia tamen finis praecepti charitas est, commisit P. Generalis arbitrio atque iudicio: ut dispenset, si quando, quomodo, et ubi visum illi fuerit magis in Domino expedire ad communem aedificationem.

5, in Ms. decr. 8.

PROPOSITUM fuit a quibusdam: num consuetudo a R. P. Borgia, iuxta potestatem sibi factam a secunda Congregatione generali decr. 41 * introducta, de integra orationis hora praeter tempus utriusque examinis, retinenda sit; an potius illius praxis revocanda ad Constitutiones semi-horae, et duorum examinum, et formam decreti 18 ex tit. vi primae Congregationis. Et decretum fuit: praedictam consuetudinem unius horae integrae orationis, praeter tempus duplicis examinis quotidiani, tamquam piam et salutarem, omnino retinendam esse, prout a R. P. Borgia fuit introducta; et servata forma supra dicti decreti secundae Congregationis generalis, decreto Congre-

1581

* *Hic d. 109.**C. 1 d. 109.*

Consuetudo
unius horae
orationis
omnino
retinenda.
* *Hic d. 29.*

*P. 4 c. 4 n. 3.**Hic d. 97.*

P. Aquaviva
Praep. Gen.

gationis stabiliendam, prout praesenti decreto stabilitur.

6, in Ms. decr. 9.

Praepositi Gen.
facultas
instituendi
seu dividendi
Provincias
confirmatur.
* Hic d. 108.
** Hic d. 36.

Cum in prima Congregatione, tit. vi, decr. 29 *, et in secunda, decr. 52 **, constitutum fuerit: ut institutio novarum Provinciarum Praeposito Generali relinqueretur; nihilominus propositum fuit ab aliquibus: an non expediret potius, ob rationes, quae in medium prolatae fuerunt, ut talis institutio soli Congregationi generali reservaretur. Et, consideratis rationibus productis, statutum fuit: nihil esse immutandum de praedictis decretis; sed praedictam novarum Provinciarum institutionem seu divisionem Praeposito Generali, iuxta praedictorum decretorum formam, esse relinquendam.

7, in Ms. decr. 10.

Congregationi
gen. tempus
certum non
praescriben-
dum; tertio
quoque anno
cogatur Congr.
Procuratorum.

Hic d. 19.
C. 2 d. 67.
C. 5 d. 30.
C. 7 d. 9.
C. 16 d. 8.
C. 21 d. 10.
C. 23 d. 13.
P. 8 c. 2, B.

Fuit etiam propositum: utrum sexto aut septimo quoque anno cogi deberet Congregatio generalis; et diiudicatis rationibus, quae propositae fuerunt, statutum est: servandum esse decretum 24 secundae Congregationis generalis, quo cavetur: nulum tempus certum Congregationi generali cogendae praescribendum; sed ut tertio quoque anno veniant simul ex omnibus Provinciis Procuratores, qui cum P. Generali et Assistantibus decernant: an cogi debeat Congregatio generalis, nec ne.

8, in Ms. decr. 12.

Vulgata editio
Constitutionum
denuo
a Deputatis
recognoscatur.
C. 1 d. 79.
C. 2 d. 52.

Cum secundam Constitutionum editionem, quae declarationes habet cum Constitutionibus coniunctas, pro communi et vulgata habendam esse in Societate, usque ad praesentis Congregationis iudicium, statuerit tertia

Congregatio generalis decr. 54, * postulatum est a quibusdam: ut haec eadem Constitutionum editio denuo recognosceretur, et ad veritatem hispanici exemplaris exacte emendaretur; sic vero emendata, authentica et vulgata in tota Societate haberetur. Decrevit porro Congregatio: ut res ista, quam primum fieri possit, conficeretur; et ob eam causam commendavit Patribus deputatis ad revidendas Constitutiones et bullas, de quibus supra decr. 5, ut maturarent, quo res tam salutaris et necessaria primo quoque tempore executioni mandari possit.

9, in Ms. decr. 13.

Et quia variae querelae ac difficultates propositae fuerunt circa admissionem Nostrorum ad statum Societatis, dum multi, qui in Societate per multos annos laudabiliter vixerunt, nimium differantur; unde taedio affecti in varias tentationes incidunt, et saepe, abundantiore tristitia absorpti, non sine populi scandalo retrorsum abeunt ab eo, quod sunt amplexi, sancto Instituto; cum Congregatio rationes allatas considerasset, decrevit: nihil esse innovandum; et hanc rem totam P. Generalis iudicio ac prudentiae committendam; simulque illi commendavit: ut quod Constitutiones hac de re praescribunt, sine differentia personarum accurate servari curet, memor hoc ad Societatis conservationem vehementer pertinere.

10, in Ms. decr. 14.

PROPOSITUM etiam fuit: an decretum 31 * tit. vi primae Congregationis, quo prohibetur superpelliceum in lectionibus sacrae Scripturae, quae ad

1581

* Hic d. 34.

Inf. d. 33, 50.
C. 5 d. 76.
C. 23 d. 27.

Hic d. 2.

Circa tempus
admittendi
ad gradus
Societatis nihil
immutandum;
sed determi-
natio
P. Generalis
iudicio
relinquenda.
C. 5 d. 36, 37.

P. 5 c. 2.
P. 10 n. 7.

Superpellicea
in lectionibus
sacris non
adhibenda,
ubi eorum
non est usus.
* Hic d. 119.

P. Aquaviva
Praep. Gen.

populum habentur, ita temperandum sit, ut id tantum intelligatur de regionibus et aliis locis, ubi non est illius usus. Alioqui enim magna est indecentia non uti superpelliceo, ubi est illius usus; et inter haereticos refert haereticorum ministros, qui in ministerio verbi superpellicea irrident et aversantur. Et statuit Congregatio: ut illud decretum ea moderatione temperetur, qua dictum est; id tantum intelligendum esse de regionibus et locis, ubi non est superpellicei usus.

11, in Ms. decr. 15.

Secretarius
Soc. ad quas
Congregationes
et quando
admittendus.
C. 6 d. 25 n. 12.
C. 11 d. 28.
C. 13 d. 2.
C. 14 d. 16.

STATUTUM est: Secretarium Praepositi Generalis, si sit Professus quatuor votorum, admittendum esse ad provincialem Congregationem cum suffragio activo et passivo, quocumque in casu illa cogatur; non item ad Congregationem Procuratorum, qui ex Provinciis tertio quoque anno in Urbem mittuntur, admitti debere, nisi electus fuerit Procurator in Congregatione provinciali. Ad Congregationem vero generalem, post electionem Praepositi, sive ille Professus sit, sive non, admittendum esse cum iure suffragii ad alia omnia, quam ad Assistentium electionem; et informationes, tam pro Praeposito Generali, quam pro Assistentibus et Admonitore eligendis, in quadriduo ab eo, sicut ab aliis, capi posse.

12, in Ms. decr. 16.

Procurator
Vice Provin-
ciae Sardiniae
a quibus
eligendus,
ut ius suffragii
habeat
in Congr. gen.,
praeterquam
ad electionem

PROPOSITUM fuit nomine Patrum Sardiniae: ut, quamdiu Sardinia non fiet Provincia separata ab Aragoniae Provincia, saltem id illi concedatur, ut Vice Provincialis Sardiniae, comite aliquo quatuor votorum Professo, qui a Rectoribus locorum Sardiniae, at-

que aliis quatuor votorum Professis electus sit, ad generalem Congregationem cum iure suffragii post electionem venire possit. Decrevit autem Congregatio: nihil iam esse innovandum, sed servandum esse decretum 73 tertiae Congregationis, quo statuitur: ut, quamdiu Sardinia non fiet separata Provincia, Sardiniae Procurator, sine Congregatione provinciali electus a Vice Provinciali et Consultoribus et Professis quatuor votorum, qui eo in loco, ubi Vice Provincialis, fuerint, possit venire ad generalem Congregationem, et ad alia ius suffragii habere, praeterquam ad Generalis et Assistentium electionem.

13, in Ms. decr. 18.

PROPTER ingentem fructum, et penuriam fidelium paedagogorum, et alias utilitates, quae ex ea occupatione videntur sequi, flagitatum est: ut in partibus septemtrionalibus Nostris habeant convictores, et eorum curam gerant; ea tamen lege, ut res nummaria Oeconoמו tradatur; et non sollicitentur adolescentes ad Institutum nostrum, nec admittantur invitis parentibus. Et iudicatum a Congregatione fuit: valde optandum esse, ut Societas, quoad fieri poterit, eiusmodi oneribus liberetur, atque ideo P. Generalis prudentiae commisit, ut pro ratione regionum ac personarum expendat, quid in hac re ad maius Dei obsequium et commune Societatis bonum maxime expediat.

14, in Ms. decr. 19.

Cum etiam postulatum fuisset: ut professio quatuor votorum ad eos, qui audierunt cursum Philosophiae ac Theologiae, minime restringeretur; multis de causis Congregatio,

1581

Praep. Gen.
et Assistentium.

Hic d. 48.
C. 11 d. 28.

Optandum,
ut a Convictorum cura
Societas liberetur;
C. 1 d. 126.
C. 2 d. 18, 24.
C. 12 d. 25, 26.
sed videat
P. Generalis, quid
pro ratione regionum
ac personarum
in hac re expediat.

Circa
admittendos
ad professionem
4 votorum
diligenter
Constitutiones
serventur.

**P. Aquaviva
Praep. Gen.**

P. 5 c. 2 n. 2.

diiudicatis rationibus, statuit: nihil esse immutandum de Constitutionibus; quin potius R. P. Generali commendavit, ut illas hac in parte diligenter observandas curaret.

15, in Ms. decr. 20.

Admonitor
Praepositi
Gen. potest esse
vel non esse
unus ex Assi-
stentibus;
sit tamen
4 votorum
Professus.

DE Admonitore Praepositi Generalis propositum quoque fuit: non videri expedire, ut sit aliquis e numero Assistantium; sed aliquem alium extra eorum numerum a tota Congregatione eligendum. Decrevit autem Congregatio: relinquendum esse liberum, ut scilicet eligi possit, sive ex numero Assistantium, sive extra numerum eorumdem, pro uniuscuiusque arbitrio et conscientia, dummodo Professus sit quatuor votorum, iuxta 27 decretum secundae Congregationis.

Hic d. 22.

16, in Ms. decr. 21.

Assistentes
ad plura me-
dietate
suffragia
eliguntur.
*C. 1 d. 80.
C. 2 d. 22.
C. 3 d. 17.
C. 8 d. 2.*

ASSISTENTIUM electio die 5 Martii, mane, expedita fuit. Et primo quidem pro septemtrionalibus partibus, primo scrutinio ad plura medietate suffragia, electus est P. Paulus Hoffaeus, Provincialis Superioris Germaniae; secundo, pro Italia, simili scrutinio, P. Laurentius Magius, Vice Provincialis Poloniae; tertio, pro Hispania et Indiis ad eam pertinentibus, simili scrutinio, P. Garcias de Alarcon, Provincialis Baeticae; quarto, pro Lusitania et Indiis Orientalibus et Brasilia, simili scrutinio, P. Georgius Serranus, Praepositus Domus Professae S. Rochi, absens.

17, in Ms. decr. 22.

Admonitor
Praepositi
Gen. ad plura
suffragia
eligitur.
C. 8 d. 2.

DIE 6 Martii, congregatis Patribus, primo scrutinio ad plura suffragia electus est in Admonitorem Praepositi Generalis P. Paulus Hoffaeus,

Assistens pro septemtrionalibus partibus; cuius electioni interfuit uterque Procurator, Sardiniae et Generalis.

18, in Ms. decr. 23.

Cum in Secretaria romana necesse sit plures scriptores alere in usum necessarium totius Societatis, cum magno romanae Domus gravamine; propositum fuit: ut Provinciae annua contributione sex scriptores alerent. Verum Congregatio, cum speciem certi cuiusdam proventus hoc habere videatur, propositionem reiecit, et P. N. Generali commendavit: ut aliam honestam rationem illos sustentandi pro sua prudentia pervestigaret atque iniret.

19, in Ms. decr. 24.

PROPOSITUM etiam fuit: ut Congregatio generalis pro bono Societatis decerneret: an P. Generalis possit declarare Constitutiones et decreta generalia, ita ut declaratio vim legis obtineat, ut de facto fecit P. Evarardus bonae mem., cum declaravit: intelligi de Professis trium votorum, quod in Constitutionibus dicitur: Professos debere post professionem emitte quinque vota simplicia, ut patet in regulis Provincialis. Declaravit autem Congregatio: Praepositum Generalem auctoritate sua ordinaria Constitutiones et decreta generalia declarare posse; eas tamen declarationes non habere vim legis universalis, sed valere tantum ad praxim bonae gubernationis; cum Congregationis generalis, cuius est leges condere, sit etiam eas hoc modo declarare.

1581

C. 3 d. 44.

Secretariae
romanae scri-
ptores
qua ratione
sustentandi.
C. 2 d. 82, 83.

Declarationes
Praepositi
Gen. ad Consti-
tutiones
et decreta
quam vim
habeant.

*Comp. Privil.
n. 286-288.
C. 1 d. 143.
C. 7 d. 76.
C. 23 d. 25.*

P. Aquaviva
Praep. Gen.

20, in Ms. decr. 25.

An Praeposito
Generali
mandandum,
ut Vicarium
ante mortem
nominet.

PROPOSITUM quoque fuit: ut Congregatio Praeposito Generali et caeteris eius successoribus serio mandet: ut eligant Vicarium Societatis ante mortem, iuxta Constitutiones, part. viii, cap. 4, plures ob causas, quae commemoratae fuerunt. Cum autem multi multa dixissent, et subinde sententiae variarent, intercessum fuit a pluribus, ut res differretur in crastinum, et accuratius consideraretur.

21, in Ms. decr. 26.

Serio
P. Generali
commendatur,
ut Vicarium
sibi nominet.

TRACTATUM fuit de proxima hesternae quaestione; et cum multa in utramque partem dicta fuissent, tandem Congregatio, in primis, declaravit: Constitutionem praedictam, part. viii, cap. 4, § 1, eum sensum habere, ut Praepositus Generalis Vicarium nominet, qui morientis locum sustineat, nisi morte, vel morbo, qui ad hunc effectum perinde ac mors censeatur, praeoccupetur, ut habet eiusdem Constitutionis declaratio. Deinde huius Constitutionis praxim P. N. Praeposito serio commendavit, ut scilicet Vicarium sibi nominet.

22, in Ms. decr. 27.

Regulae
communes
ab omnibus
servandae.

QUAESITUM fuit propter locum Const. vi part. cap. 3, § 3, ut Congregatio declararet: omnes regulas communes Societatis ab omnibus, etiam Professis et Coadiutoribus formatis, observandas esse. Congregatio autem declaravit: omnes ad earum observationem teneri, ut in tertia Congregatione decr. 31 definitum est; nec id repugnare loco citato Constitutionum part. vi.

Hic d. 21.

23, in Ms. decr. 28.

CIRCA declar. 2 cap. iv part. Constitutionum, lit. A, ubi dicitur: *Domus vel Collegia admissa an relinquere aut retineri debeant, statuatur Societas; id tamen in Congregatione generali fieri posset, et etiam, sine illa, missis suffragiis ab iis, qui ius habent suffragii*; petitum fuit: ut Congregatio declararet, qui sint ii, qui ius suffragii habent, cum de dissolutione alicuius Domus vel Collegii agitur, quando non est coacta Congregatio generalis: an scilicet cum Praeposito Generali omnes Provinciales totius Societatis, tam qui in Europa, quam qui extra Europam sunt: an praeterea etiam Assistentes: an demum, praeter hos omnes, Procurator quoque Generalis et Secretarius; et postremo: an maior pars horum suffragiorum sufficiat ad hoc statuendum, quod in deliberatione ponitur. Congregatio autem, in primis, statuit: nullam Domus vel Collegii dissolutionem sine generali Congregatione, si omnino ad illam differri possit, faciendam. Quod si necessitas plane cogat, ut generalis Congregationis tempus antevertatur, declarat: ius suffragii indubitatum habere ex officio, praeter Praepositum Generalem, omnes Provinciales; non oportere tamen suffragia Provincialium, qui extra Europam sunt, propter nimiam eorum distantiam, exquirere, nisi illius Provinciae, in qua esset Domus vel Collegium, de cuius dissolutione ageretur. Assistentes vero non habere quidem ius suffragii, illis tamen fieri ab hac Congregatione, quae id vehementer expedire iudicavit: et ita eorum, sicut et Provincialium, sententiam exquirendam. Procuratorem autem Gene-

1581

Nulla Domus
vel Collegii
dissolutio
sine Congrega-
tione fiat,
si differri
potest.
C. 1 d. 100.
Comp. Privil.
n. 19.

Si differri
nequit, ius
habeant suffra-
gii Praepositi
Gen. et Pro-
vinciales
Europae;
Inf. d. 27.
et etiam extra
Europam,
Praeses Pro-
vinciae, in qua
est illa Domus
vel Collegium.

Conceditur
idem ius
Assistentibus.
C. 5 d. 16.

**P. Aquaviva
Praep. Gen.**

Maior pars
suffragiorum
sufficit.

Vol. 1 pag. 24.
Videatur,
an etiam
Procuratori
Gen. et Secre-
tario Soc.
idem ius
concedendum.
Inf. d. 27.

Extra Congre-
gationem
non petenda
approbatio
Provincialium,
qui in Europa
non sunt,
ad substituen-
dos
Assistentes,
P. 9 c. 5 n. 3.
C. 1 d. 87.
C. 6 d. 27 n. 2.
C. 8 d. 19.
C. 17 d. 8.

et Admonito-
rem.

C. 1 d. 84, 87.
C. 3 d. 42.
C. 17 d. 8.

Assistentes
substituti
suffragii ius
non habent,
donec a maiori
parte
Provincialium
approbentur.
Sup. d. 23.

ralem nec Secretarium habere ius suffragii, nec illis tradendum videri. Maiorem porro partem horum suffragiorum sufficere ad id statuendum, de quo deliberatur, iuxta Societatis bullas, et praesertim Iulii III, anni MDL. Sed circa Procuratorem et Secretarium intercessum est a quibusdam, qui iudicabant expedire, ut illis ius suffragii traderetur; petiveruntque: ut iterum hac de re tractaretur.

24, in Ms. decr. 29.

Cum etiam in ix part. Const. cap. 5 dicatur: *Si aliquis Assistens mortem obiret, aut graves ob causas diutius abesset, Praepositus Generalis alium substituet cum approbatione omnium vel maioris partis Provincialium*; peti- tum est a Congregatione, ut declararet: an approbatio Provincialium, qui sunt extra Europam, sit exspectanda, ut substituat aliquis Assistens. Et declaravit Congregatio: iuxta id, quod proximo decreto definivit, approbationem eorum tantum Provincialium, qui sunt in Europa, et solent interesse Congregationibus generalibus, ad hoc sufficere. Eamdem vero omnino rationem in substitutione Admonito- ris servandam esse, quae de substi- tutione Assistentium iam dicta est.

25, in Ms. decr. 30.

PETITUM quoque fuit a Congrega- tione, ut declararet: si Praepositus Generalis substitueret ad tempus aut simpliciter aliquem in locum alicuius Assistentis demortui, aut qui ob gra- ves causas absens esset; an talis sub- stitutus possit habere suffragium, sic- ut habet Assistens, in cuius locum substitutus est; et declaravit Congre- gatio: talem substitutum non posse habere suffragium, nec in Congrega-

tione generali, nec Procuratorum, nec ad dissolvenda Collegia seu Domos Societatis, nisi prius constet de appro- batione omnium aut maioris partis Provincialium iuxta decreta.

26, in Ms. decr. 31.

PROPOSITUM postremo fuit: an For- mulae votorum simplicium, quae post professionem emittuntur, addenda esset huiusmodi promissio: Insuper promitto, me nulla ratione curatu- rum, aut locuturum publice vel pri- vatim aliquid, quod sit contra essen- tialia Instituti et Constitutionum So- cietatis. Decrevit autem Congregatio: non esse talem promissionem ad re- liqua vota addendam; sed ad Depu- tatos Formulae Congregationis pro- vincialis id reiiciendum, ut in ea, auctoritate huius Congregationis, pro- hibetur: ne quis deinceps in Congre- gationibus provincialibus audeat de huiusmodi rebus quocumque prae- textu verba facere: tum, si quis de his rebus, aut ibi aut alibi usquam quaestionem instituat, serio a suis Superioribus corripiatur et corrigatur.

27, in Ms. decr. 32.

Cum legeretur decretum 28,* circa illa verba: *Declarat ius suffragii habere ex officio, praeter Praepositum Genera- lem, omnes Provinciales*; intercessum fuit ab omnibus Deputatis Constitu- tionum et bullarum, ut, licet illi in- dubitatum ius habeant ex Constitu- tionibus, non tamen illorum tantum, sed etiam aliquorum aliorum senten- tia exquirantur. Decrevit autem Con- gregatio: ut non solum Provincia- lium, sed etiam duorum antiquissimo- rum Professorum cuiusque Provinciae sententiae per litteras petantur, de- clarando, prout declarat Congregatio:

1561

P. 9 c. 5 n. 3.
Sup. d. 24.

Formulae
votorum
simplicium,
quae post
professionem
fiunt,
non addenda
promissio
contra
essentia-
lia Instituti.
C. 2 d. 6.

Prohibetur
de his verba
facere
in Congr. prov.
Form. Congr.
prov. n. 44.
C. 1 d. 16.
Qui ibi
aut alibi secus
fecerit
corrigatur.
C. 6 d. 12.

In dissolvendis
Domibus
vel Collegiis
suffragium
conceditur
duobus
antiquissimis
cuiusque
Provinciae
Professoris,
Hic d. 23.

P. Aquaviva
Praep. Gen.

Vol. 1 pag. 24.

et Procuratori
Gen. ac Secre-
tario Soc.

* Hic d. 23.

P. Generalis
est Praepositus
Domus Profes-
sae romanae.

Hic d. 49, 73.

Potest consti-
tuere
Vice Praep.
cum ordinaria
Praepositorum
facultate.
P. 9 c. 6 n. 5.
Inf. d. 32.

Consideran-
dum:
an Definitorum
eligendi,

Hic d. 32.

Hic d. 18.
quorum
facultas expli-
catur.

ita intelligendam esse declarationem cap. 2 part. iv, lit. A, cui respondet quod habetur in bulla Iulii m anni MDL. Quod intelligi vult tantum cum de dissolvenda aliqua Domo vel Collegio extra Congregationem agitur. Quod vero ad intercessionem de Procuratore Generali et Secretario, in eodem 38 decreto factam, attinet, Congregatio definivit: ut et illi, quemadmodum de Assistantibus dictum est, ius suffragii in hoc eodem casu, auctoritate huius Congregationis, habeant.

28, in Ms. decr. 33.

PROPOSITUM deinde fuit: an constituendus esset separatus Praepositus huius Professae Domus romanae, qui eam, sicut alii similes Praepositi, administraret, ita ut P. Generalis deinceps Praepositus tantum Generalis esset, non item Praepositus particularis huius Professae Domus romanae. Decretum autem fuit: nihil iam esse innovandum, sed servanda esse decr. 67 et 92 secundae Congregationis; posse tamen ab eodem P. Praeposito Generali constitui pro suo arbitrio ac prudentia Vice Praepositum cum ordinaria Praepositorum Societatis potestate, qui habeat suos Consultores, Admonitorem et alios Officiales, et particularem Domus gubernationem exerceat.

29, in Ms. decr. 34.

ACTUM est etiam: an Definitorum eligi deberent ad res determinandas, quas eis Congregatio committeret; et quidem cum eadem potestate quam suis Definitoribus secunda Congregatio decr. 46, et tertia Congregatio generalis decr. 28 tribuerunt; nempe, ut omnis proposita vel proponenda quaestio et intercessio, sive una, sive duae

fiant, terminetur a Congregatione generali in iis, quae attinent ad Constitutiones, vel ad magna Collegia dissolvenda; in aliis autem, a Definitoribus. Placuit autem, ut res tota accuratius consideraretur, et insequentem diem differretur.

30, in Ms. decr. 35.

Cum propositum esset de Definitoribus eligendis, ut proximo decreto tractatum fuerat; placuit, eligi Definitorum et numero et potestate sicut pridie propositum erat; nempe: ut, exceptis iis, quae ad Constitutiones et magna Collegia dissolvenda pertinent, reliqua omnia a Definitoribus definirerentur. Quamquam postea conventum fuit omnium consensu: ut, non obstante decr. 7 tit. primi Congregationis primae, pro hac vice sine scrutinio Definitorum essent cum P. Generali veteres et novi Assistentes; videlicet: P. Petrus Fonseca, P. Benedictus Palmius, P. Oliverius Manaraeus, P. Aegidius Gonzalez, P. Garcias de Alarcon, P. Paulus Hoffaeus, P. Laurentius Magius.

31, in Ms. decr. 36.

POSTEA P. Generalis deputavit ad conficiendam Formulam Studiorum sequentes Patres, videlicet: P. Petrum Fonseca, P. Franciscum Costerum, P. Nicolaum Clerum, P. Sebastianum Morales, P. Franciscum Adornum, P. Alfonsum Dezam, P. Ioanem Maldonatum, P. Achillem Galiardum, P. Iacobum Acostam, P. Franciscum Riberam, P. Aegidium Gonzalez, P. Benedictum Sardium.

32, in Ms. decr. 37.

UT Assistentes officio sibi commissio impensius ac melius vacare

1581

Inf. d. 30.
C. 8 d. 32.

Definitorum
sine scrutinio
eliguntur,
simul cum
P. Generali,
veteres et novi
Assistentes.

C. 5 d. 2.

Deputantur
qui Formulam
Studiorum
conficiant.
C. 5 d. 41, 42,
43, 56.
C. 7 d. 26, 33,
95, 97.
C. 17 d. 13.
C. 20 d. 10.
C. 21 d. 15.
C. 22 d. 38.
C. 23 d. 16.

Vice Praep.
Domus roma-

**P. Aquaviva
Praep. Gen.**

nae non sit
Assistens;
* *Hic d. 74.*
Sup. d. 28.
suffragium
habet
in Congr. prov.;

curandum
ut sit Prof.
4 votorum.

Deputati
Congregationi
proponant
examinanda ea,
quae
in versione
latina Const.
emendatione
videntur egere.
C. 1 d. 79.
C. 2 d. 52.
Sup. d. 8.
C. 5 d. 76.
C. 23 d. 27.

Hic d. 26, 34.

Interim
pro vulgata
habeatur.

possint, iuxta 93* decretum secundae Congregationis; statuit Congregatio: ut Vice Praepositus Domus Professae romanae, sive Minister, non sit ex numero Assistantium. Praeterea definitum est: ut praedictus Vice Praepositus possit interesse Congregationi provinciali cum iure suffragii, sive Professus sit, sive non; quamvis curandum erit, quoad eius fieri poterit, ut semper sit Professus quatuor votorum.

33, in Ms. decr. 38.

Cum propositum esset nomine Deputatorum ad revidendas Constitutiones: aliqua inventa esse in versione latina, quae emendatione egere videntur; petitum est eorumdem nomine a Congregatione: ut P. Generali faciat potestatem deputandi aliquos, qui per otium loca illa ab ipsis observata, et alia, si qua ipsi observaverint, recognoscendo, universas Constitutiones emendent ad veritatem autographi, atque restituant, ita ut ea emendatio et restitutio, ubi absoluta fuerit, authentica sit auctoritate huius Congregationis; et interim nostra haec versio, prout statutum est in tertia Congregatione Generali decr. 41 et 54, pro vulgata habeatur. Decrevit autem Congregatio: ut loca a Deputatis collecta proponantur examinanda; reliqua committantur P. Generali cum Assistantibus pervestiganda et consideranda, ut sequens generalis Congregatio materiam paratam reperiat ad Constitutiones emendandas iuxta P. Ignatii autographum, si opus fuerit. Interim versio Constitutionum, a tertia generali Congregatione approbata, iterum approbetur usque ad sequentem Congregationem auctoritate praesentis Con-

gregationis, prout approbata fuit, nisi durante Congregatione omnia loca iam collecta examinata essent, et ab hac Congregatione approbata.

34, in Ms. decr. 39.

Cum petitum fuisset: ut Congregatio P. Generali curam conficiendi brevina quaedam scholia in locos difficiliore Constitutionum committeret, quemadmodum in prima Congregatione, et in secunda item, saepius commendatum fuit; quae scholia auctoritatem eam habeant, quam P. Generalis eis dandam censuerit ad commune bonum Societatis, usque ad futuram generalem Congregationem; decrevit Congregatio: eiusmodi scholia non esse facienda. Quia, licet I et II Congregatio id curandum censuerit; postea tamen illa necessitas cessasse videtur, cum multa dubia per decreta sequentium Congregationum, et declarationes Praepositorum Generalium, et regulas emendatas, sublata sint.

35, in Ms. decr. 40.

PETITUM fuit, ut Congregatio constituat: an relinquenda sit potestas Vicario Generali monendi Provinciales, ne, praeter duos electos, alios quosdam adducant ad negotia tractanda post electionem iuxta decretum 3 Congregationis secundae. Decretum autem fuit: praeter duos electos posse adduci unum aut duos Procuratores ex omnibus Provinciis, monente Vicario, ad tractanda negotia in Congregatione post electionem Praepositi; et cum fuisset intercessum, nihilominus idem statutum fuit. Hos autem non aliter a Vicario vocandos, et a Provincialibus adducendos esse decrevit Congregatio, quam

1581

Inf. d. 50.

Necessitas
faciendi scholia
in Constitu-
tiones cessasse
videtur.

C. 1 d. 51.
C. 2 d. 28,
42, 57.

Vicarius Gen.
potest ex omni-
bus Provinciis
praeter duos
Electores,
unum aut duos
advocare
ad negotia
tractanda
post elect.
Hic d. 2.

P. 8 c. 3 n. 1.
c. 6, B.

P. Aquaviva
Praep. Gen.

Quomodo
et a quibus eli-
gendi.

Contractus
ineundi pote-
stas Vicario
confirmatur.
* Hic d. 53.

Unp. Privil.
n. 284.

Offic. Vic. n. 10.

Congregatio-
nes prov.
semper fiant
ad eos
eligendos, qui
ad generalem
venire debent.
Fit intercessio,
et quaestio-
nis solutio
differtur.

si illorum opera, praeterquam duorum Electorum, ad graviora negotia tractanda in Congregatione, post electionem Praepositi, necessaria videbitur ipsi Vicario et Assistantibus ad plura suffragia. Tum ut, si qui praeter duos electos iudicentur adducendi, ii eligantur a Congregatione provinciali ad plura medietate suffragia, sicut caeteri, et non aliter adducantur.

36, in Ms. decr. 41.

Cum quaesitum fuisset: an servandum esset decretum 71 * Congregationis secundae, in quo Vicario conceditur facultas ineundi contractus, cum Summus Pontifex soli Generali eam concesserit, aliis intra Europam incommunicabilem; nihil definitum fuit, sed res dilata in aliud tempus; et tandem decrevit Congregatio: quod ex parte Societatis est, ut haec facultas illi concedatur, iuxta id, quod habetur in Officio ipsius.

37, in Ms. decr. 42.

PROPOSITUM fuit, videri statuendum: ut, quotiescumque cogenda est Congregatio generalis, fiant Congregationes provinciales ad eligendos eos, qui comitaturi sint Provincialem, nec liberum relinquatur id, quod est in viii part., cap. 3, § 1, ut scilicet: ii cum Provinciali venire possint ad generalem Congregationem, quos Generalis ipse, aut eius nomine Provincialis elegerit. Et, auditis rationibus, quae ad hanc sententiam confirmandam prolatae sunt, placuit Congregationi, concurrente Patrum numero ultra duas tertias partes: ut semper fierent Congregationes provinciales ad eligendos eos, qui ad generalem venturi essent; et non relinqueretur liberum, ut Gene-

ralis vel Provincialis eos nominaret; verum, cum intercessum fuisset, dilata est solutio huius quaestionis in sequentem congregationem.

38, in Ms. decr. 43.

PROPOSITUM etiam fuit: moderatorem aliquam videri adhibendam annuibus litteris, quae in Societate quotannis scribuntur; ea autem videbatur fore ad rem, si ex quadringentis et quadraginta duabus, quae scribuntur, duae tantum et quadraginta scriberentur: viginti et una quidem ad Urbem ex omnibus Provinciis, hoc est, a singulis singulae; totidem vero ad easdem Provincias ab omnibus annuis confectae; idque per aliquem ex Patribus, qui in Collegio resideat, et sumptibus Provinciarum alatur cum scriptore suo, quemadmodum Procurator cum suis sociis. Et, auditis rationibus in medium allatis, placuit Congregationi predicta moderatio. Unum vero tantum alendum esse in hunc finem in Collegio romano sumptibus Provinciarum, qui ad hanc rem perficiendam idoneus sit; quae Provinciae sumptus etiam suppeditent ad exempla annuarum per externos describenda.

39, in Ms. decr. 44.

STATUTUM fuit: ut decretum 42 * praecedentis actionis 14, de cogendis semper Congregationibus provincialibus ad eligendos eos, qui ad generalem venturi essent, non relictis libertate Generali vel Provinciali eos nominandi, retineatur in omnibus, ut in proxima actione constitutum fuit, non obstante intercessione ibi facta; et ita servandam esse Constitutionem viii part. cap. 3 § 1, iuxta huius decreti formam, non obstante decreto 3 Con-

1581

Inf. d. 39.

Litterae annuae a singulis Provinciis ad Urbem et ad alias Provincias mittantur; P. 8 c. 1 n. 9, m. C. 2 d. 37. C. 7 d. 91.

ex Urbe vero ad Provincias mittendum annuarum compendium, conficiendum per aliquem, qui sumptibus Provinciarum alatur: hae suppeditent etiam sumptus ad exempla describenda. C. 7 d. 19. C. 21 d. 20.

Congregationes provinciales cogendae quoties futura est generalis. * Hic d. 37.

Hic d. 2.

P. Aquaviva
Praep. Gen. congregationis secundae, Congregatio declaravit.

ligantur, quicumque alterutro praedictorum modorum electi fuerint.

1581

40, in Ms. decr. 45.

42, in Ms. decr. 48.

Praxis
reddendae rationis
conscientiae
a P. Generali
praescribatur.
* Hic reg. 40.
C. 5 d. 58,
Tertio.

Cum constet ex cap. 4 Examinis, § 36, et reg. 41 * Summarii, et perpetua praxi Societatis, reddendam esse Superioribus rationem conscientiae; modus autem huius praxeos quibusdam certus, et omnibus Provinciis communis desideraretur; petitum fuit a Congregatione: ut praxim declararet, et aliquid certi constitueret. Caeterum Congregatio rem totam commisit P. Generali, ut scilicet ipse cum suis Assistentibus praxim huius Constitutionis, salva ipsa Constitutione, edoceret, atque praescriberet.

C. 22 d. 44 n. 4.

41, in Ms. decr. 46.

Procuratores
Provinciarum
extra Europam
suffragii
ius habent
in elect. Generalis, si sunt
Prof. 4 vot.
et ad hoc
electi.
* Hic d. 75.

PROPTER illa verba 94* decreti secundae Congregationis: *electi a suis Provinciis*, propositum fuit nomine Definitorum: ut Procuratores, qui a Provinciis extra Europam existentibus Romam mittuntur, et Professores quatuor votorum sunt, habeant suffragium in electione Generalis, etiam si a Congregationibus provincialibus electi non fuerint; dummodo Provincialis cum suis Consultoribus, qui aderunt, et caeteris omnibus praesentibus, qui in Congregatione provinciali ius suffragii habent, illos elegerint. Decrevit autem Congregatio: ut praedicti Procuratores, sive a Congregationibus provincialibus, sive a suis Provincialibus cum reliquis supra dictis electi fuerint, modo Professores quatuor votorum sint, et ad hoc electi fuerint, habeant suffragium in electione Generalis; et ita declaravit praedicta verba 94 decreti secundae Congregationis intelligenda esse, ut illi a suis Provinciis electi esse intel-

Hic d. 75.

Cum de electione Definitorum ageretur: quibus scilicet in casibus eos eligi oporteat; et qua ratione statuendum sit, an in talibus casibus eligi debeant, et quot suffragiis, quave ratione, et cum qua potestate facienda sit eorum electio; declaravit Congregatio ac statuit: duobus in casibus eligi eos posse: altero quidem, cum, rebus agitatis hinc inde in una vel pluribus congregationibus, nihil manifeste in alteram partem statui videretur, prout in Constitutionibus habetur; altero vero, ad celeriores negotiorum expeditionem, ut nimirum citius Congregatio absolvi possit. Et quidem in priore casu ad duas saltem tertias suffragiorum, in posteriore vero ad plura medietate suffragia statui oportere: an Definitores sint eligendi, nec ne. Ipsorum autem Definitorum electionem in utroque casu ad plura medietate suffragia fieri debere, et ita esse deinceps intelligendas Constitutiones et decreta atque in posterum practicanda, Congregatio declaravit. Simulque decrevit: ad posterioris generis Definitores pertinere ea definire, quae Congregatio illis specialiter commiserit, et cum ea potestate, quam eadem Congregatio tunc dandam illis esse iudicaverit.

Definitores
quando
eligendi.

P. 8 c. 7 n. 8.

Quot suffragiis
statuendum,
num eligendi;
quot vero
ipsa electio
fieri debeat.
C. 1 d. 46.

Quae eorum
potestas.

43, in Ms. decr. 50.

PROPOSITA et lecta fuerunt sequentia, videlicet: Formula Congregationis ad eligendum Vicarium Societatis, quando ille a demortuo Generali non fuerit nominatus, Officium Vicarii Generalis, Formula Congregationis Procuratorum, qui ad Generalem ter-

Approbantur:
Formula eligendi Vicarii,
et eius
Officium:
C. 1 d. 43.
Sup. d. 2.
Formula Congr.
Procuratorum:
C. 6 d. 26.
C. 18 d. 17.

**P. Aquaviva
Praep. Gen.**

Regulae
Admon. Gen.
Sup. d. 2.

Decreta
Definitorum
et methodus
agendi post
elect. Gen.
approbantur.
*C. 3 d. 29.
Sup. d. 2.*

Assistentes
ius habent
suffragii
in Congregatio-
nibus
generalibus
quibuscumque.

Dubia
Deputatorum
pro decr.
et can. revidendis
ad Definidores
reiecta.
** Hic d. 1, 98,
99, 120.*

** Hic d. 14, 72.*

Alia eiusmodi
dubia eisdem
committuntur
explicanda.
Hic d. 1, 39, 45.

tio quoque anno veniunt, Regulae Admonitoris Generalis; et auctoritate Congregationis fuerunt approbata.

44, in Ms. decr. 51.

PROPOSITA fuerunt et lecta decreta quaedam Definitorum, et methodus servanda post electionem Praepositi Generalis in Congregatione generali; et auctoritate Congregationis approbata.

45, in Ms. decr. 52.

QUAESITUM fuit: an per Constitutiones et decreta liceret Assistentibus interesse Congregationibus generalibus, quae ab ipso P. Generali cogi possunt. Et, cum id hactenus constitutum esse non videretur, decrevit Congregatio: ut Assistentes, tam in huiusmodi Congregationibus, quam in quibuscumque aliis generalibus, quacumque ratione illae cogantur, intersint et ius suffragii habeant.

46, in Ms. decr. 53.

NOMINE Deputatorum pro decretis et canonibus revidendis proposita fuerunt aliquot decreta, videlicet: ex prima Congregatione * decr. 1 tit. 1, et decr. 19, 20 et 41 tit. 6, et item decr. 19 et 91 secundae Congregationis *, in quibus nonnulla videbantur illis, partim explicanda, partim extendenda. Congregatio autem, cum Deputatorum dubia et sententias audivisset, ea omnia ad Definidores reiecit expedienda.

47, in Ms. decr. 56.

PROPOSITA fuerunt a Deputatis pro decretis et canonibus revidendis aliquot decreta, videlicet: decretum 2, 61, 69 Congregationis III, quae illis visa sunt declaratione indigere. Con-

gregatio autem, auditis eorum dubiis et sententiis, ea commisit Definitoribus explicanda.

48, in Ms. decr. 57.

LECTA fuerunt sequentia, et auctoritate Congregationis approbata: decretum aliquod Definitorum, in quo decreta aliquot praeteritarum Congregationum, de quibus supra decr. 53 *, declarata fuerunt et extensa, Formula Congregationis provincialis, Formula ad eligendos Assistentes, Formula ad eligendum Admonitorem Praepositi, Regulae Assistentium.

49, in Ms. decr. 58.

DECRETUM fuit: ut, quod habetur part. VIII, declar. cap. 6, A, de tribus antiquioribus Professis, qui cum Vicario iudicaturi sunt eos, qui ob ambitum delati fuerint; intelligatur de antiquioribus Professis diversarum nationum, ita ut omnes quatuor Indices sint ex illis quatuor nationibus, ex quibus Assistentes eligi solent.

50, in Ms. decr. 59.

LECTA fuerunt sequentia, et auctoritate Congregationis approbata, nempe: decreta quaedam Definitorum, in quibus decreta Congregationis III, supra in decreto 56 proposita, fuerunt explicata et extensa. Tum decretum de conciliatione locorum Constitutionum, quae in regulis Magistri Novitiorum et Examinatoris inserta sunt. Deinde, Formula Congregationis generalis. Postremo, nonnulla loca Constitutionum, de quibus supra decr. 38, quae ad veritatem autographi corrigenda videbantur, et P. Generali commissa. Et quoniam ea omnia, quae in Constitutionum versione corrigenda

1581

Definitorum
declarationes,
Formulae
Congr. prov.,
ad eligendos
Assistentes
et Admonito-
rem Gen.,
et Regulae
Assistentium
approbantur.
** Hic d. 46.
C. 3 d. 7, 33.
Sup. d. 2.*

Indices ambitus
sint
ex quatuor
nationibus.
*Vide tamen
C. 7 d. 65.*

Approbantur:
explicatio
dubiorum, de
quibus
in decr. 33 et 47,

Hic d. 47.

Inf. d. 67.

et Formula
Congr. gen.

Hic d. 33.
Versio latina
Constitutio-
num,
cum correctio-
nibus
impressa,

**P. Aquaviva
Praep. Gen.**

pro vulgata
habeatur.

* *Sup. d. 8, 33.*

C. 1 d. 79.

C. 2 d. 52.

C. 3 d. 26, 34.

C. 5 d. 76.

C. 23 d. 27.

Praepositus
Gen. canones
Congregationum
omnium
revideat
et evulget.

C. 2 d. 46.

C. 3 d. 9, 33.

C. 5 d. 66.

C. 6 d. 47.

Indifferentium
gradus
ne duret post
biennium.

Qui post
vota simplicia
deficiunt,
ut apostatae
puniendi.

Exa. c. 4 n. 42.

Comp. Privil.

n. 41, 382.

C. 1 d. 94.

C. 7 n. 4, 22 n. 4.

C. 9 d. 27.

erant*, lecta sunt in Congregatione et approbata; commissum est P. Generali: ut secundum eiusmodi correctiones Constitutiones denuo imprimantur, et eiusmodi editio deinceps in universa Societate pro vulgata habeatur.

51, in Ms. decr. 61.

Cum Deputati ad decreta revidenda, et canones extrahendos, Congregationi proposuissent canones ex decretis omnium Congregationum, legique coepissent, et aliquot canones expungendi viderentur; quia res nimis in longum potrahebatur, et Patres cupiebant urgebantque, ut Congregatio eodem die absolveretur; visum est Congregationi: ut res tota P. Generali committeretur, qui, salvis decretis, canones praedictos revideat et evulget, prout communi Societatis praxi expedire iudicaverit.

SEQUUNTUR DECRETA PER DEFINITORES CONFECTA, ET A CONGREGATIONE APPROBATA.

52, in Ms. decr. 63.

DEFINITUM est: ut gradus indifferentium, de quibus in Examine cap. 8 dicitur, non duret post biennium; sed, eo exacto, determinantur ad aliquem aliorum, nempe, vel Scholastici vel Coadiutoris temporalis, prout Superior illos aptos esse, et expedire communi bono iudicaverit.

53, in Ms. decr. 64.

OMNES, qui post biennium probationis vota simplicia Societatis cum promissione ingrediendi eandem Societatem emisserint, sive illi sint Coadiutores temporales, sive Scholastici, eandem per omnia obligationem subire, ac proinde, ut apostatas, si de-

fecerint, iuxta privilegia Societatis et litteras apostolicas puniri posse declaratum fuit.

54, in Ms. decr. 65.

PROFESSI trium votorum emitte debent post suam professionem vota simplicia, quae Professi quatuor votorum post professionem emitte solent.

55, in Ms. decr. 66.

NOSTRI, qui in Domibus habitant et Collegiis, bis tantum quotannis sua vota renovent, iuxta praxim a tempore P. N. Ignatii sanctae mem. servatam. Nec obstat declaratio cap. 4 v part., littera n, exemplaris hispanici, de tribus vicibus in tribus festis solemnibus; cum illud scriptoris mendum esse manifeste appareat, si locus iste cum alio iv part., cap. 4, § 5, qui in isto citatur ab auctore, conferatur. Et ideo probatur correctio praedicti loci part. v Constitutionum a P. Everardo piaie mem. facta.

56, in Ms. decr. 67.

Si quis Provincialium Europae moriatur, nullo successore per Generalem in ea Provincia nominato, nec ipse Provincialis moriens aliquem Vice Provinciale designaverit; tunc Praepositus Domus Professae, vel, si plures sint Domus Professae, antiquissimus Professorum ex Praepositis sit Vice Provincialis, donec Generalis provideat. Quod si nulla in ea Provincia sit Domus Professae, succedat in Vice Provinciale Rector maximi Collegii, si Professor quatuor votorum sit; aut, si ille non fuerit talis Professor, sit antiquissimus similium Professorum ex caeteris Rectoribus. Si vero contingat nullum quatuor voto-

1581

Professi 3 voto-
rum etiam
vota simplicia
Prof. emitte
debent.

*P. 6 c. 2 n. 1.
P. 10 n. 6.*

Vota bis tantum
quotannis
renovanda.

In Europa
Provinciali
defuncto
quis succedat
explicatur.

*C. 9 d. 11, 35.
C. 13 d. 12.*

P. Aquaviva
Praep. Gen.

rum Professum esse Rectorem, sit nihilominus antiquissimus Professus quatuor votorum Provinciae tantisper Vice Provincialis, quoad Generalis aut Vicarius alium nominaverit.

57, in Ms. decr. 68.

Sequuntur
declarationes,
de quibus
in decr. 46 et 47.

Cum quaedam praeteritarum Congregationum generalium decreta visa essent aliqua tum explicatione tum extensione indigere, illa in hunc, qui sequitur, modum fuerunt explicata.

58, in Ms. decr. 69.

Hic d. 1.
Sup. d. 46.

In decreto 1 tit. 1 Congregationis primae, ad illa verba: *huiusmodi Officiales*, additum est: *qui ab ipso Generali creentur*.

59, in Ms. decr. 70.

Ordinarie
omnes orare
simul
non expedit.
* Hic d. 98.
Sup. d. 46.

In decreto 19 * tit. 6 primae Congregationis illa verba: *Responsum est simul*, etc. usque ad finem decreti, sic declarata sunt. Responsum est: quamvis Nostris praescribendum non sit, ut omnes in eundem locum orationis causa convenient (quod de ordinaria oratione intelligitur, non de extraordinaria, quae pro re nata ad tempus publice institui potest) cum Novitiis tamen in oratione ante coenam dispensari poterit, ubi Praepositus Generalis expedire iudicaverit.

60, in Ms. decr. 71.

De benedictione
in secunda
et privata
mensa.
* Hic d. 99.
Sup. d. 46.

In decreto 20 * tit. 6 Congregationis primae, ad illa verba: *nam in privata mensa antiquam*, etc. additum est: *nam in privata et secunda mensa antiquam*, etc.

61, in Ms. decr. 72.

* Hic d. 120.
Exsequiae
Principum
quando

In decreto 41 * tit. 6 Congregationis primae, illa verba: *posse celebrari in morte Principum*, etc. usque ad

finem, ita fuerunt explicata. In morte Principum, quando pro eis exsequiae publicae fieri solent per ecclesias civitatis, posse in nostris ecclesiis huiusmodi exsequias celebrari cum feretro, sine pompa, celebrando scilicet Missas; vel, si usus patriae habet, etiam recitando officium defunctorum modo nostro simplici, ut fieri solet in sepulturis Nostrorum.

62, in Ms. decr. 73.

In decr. 19 * secundae Congregationis, ad illa verba: *sed seorsum id facerent*, additum est: *sed seorsum ab illis ipsi Novitii simul inter se id facerent*.

63, in Ms. decr. 74.

In decreto 91 * secundae Congregationis, post illa verba: *sed illud omnino Praelatis relinquamus*, addita sunt sequentia: Caeterum, cum in examinatione promovendorum ad ordines, curam animarum, etc., duplex fieri possit iudicium: unum de eorum in doctrina ad munus, pro quo examinantur, sufficientia; alterum de vita ac morum probitate, et aliis, quae eos ex omni parte dignos reddere solent, ut ad huiusmodi munus admittantur; non prohibetur per hoc decretum Nostris, quin possint in examinandi munere, si quando illud necesse sit exercere, de doctrinae sufficientia ferre iudicium; sed interdicatur solum: ne de eorum admissione decernant; cum ad eam, ultra doctrinae sufficientiam, vitae probitas et alia requirantur, de quibus esset Nostris, cum difficile, tum etiam odiosum, velle iudicare. Possit tamen dispensare R. P. Generalis, ubi hoc utile et expediens esse in Domino iudicaverit.

1581

et quomodo
in ecclesiis
nostris
celebrandae.
Sup. d. 46.

Renovatio
votorum quo-
modo
a Novitiis
facienda.
* Hic d. 14.
Sup. d. 46.

In examine
promovendo-
rum
ad ordines,
ad curam
animarum etc.,
* Hic d. 72.
Sup. d. 46.

Nostris
de eorum ad-
missione
ne decernant.

Potest tamen
Praepositus
Gen. in hoc
dispensare.

P. Aquaviva
Praep. Gen.

64, in Ms. decr. 75.

Ordo sedendi
in Congregationibus
declaratur.
* Hic d. 1.
C. 2 d. 87.
Sup. d. 47.

In decreto 2 * Congregationis tertiae haec declaratio et extensio adhibita est: Procuratores, qui Professi fuerint quatuor votorum, sedeant inter Electores, iuxta ordinem antiquitatis suae professionis; reliqui vero omnes, post Electores, hoc ordine sequuntur; ut scilicet: primo loco sint Professi trium votorum, secundo Coadiutores formati, tertio caeteri omnes iuxta antiquitatem sui gradus in Societate.

65, in Ms. decr. 76.

Detur
a P. Generali
instructio
de bonorum
distributione.
* Hic d. 39.
Sup. d. 47.
Ord. Gen.
c. 1 n. 10.
C. 7 d. 17.
C. 10 d. 2.

In decreto 61 * Congregationis tertiae nihil addendum visum est, sed retinendum decretum per omnia: dandam vero a P. N. Generali Provincialibus instructionem, quomodo circa praxim illius decreti, praesertim quoad pactiones, se habere debeant, ut omnia cum aedificatione fiant.

66, in Ms. decr. 77.

De redeuntibus
a Carthusia.
* Hic d. 45.
Sup. d. 47.

In decreto 69 * Congregationis tertiae nihil immutandum iudicatum est; sed servandum decretum inter alia decreta Congregationis eiusdem; nullo vero canonem ex illo extrahendum, et qui antea extractus fuerat, ex canonibus expungendum.

67, in Ms. decr. 78.

Constitutionum
nonnulla loca
circa Novitios
explicantur.
Sup. d. 50.

Cum proposita fuissent nonnulla dubia circa intelligentiam aliquorum locorum Constitutionum, quae in regulis Examinatoris et Magistri Novitiorum continebantur; auctoritate Congregationis statutum est: illa loca ita concilianda esse, et in praedictis regulis infra scripto modo inserenda, videlicet: si quis ad studia maiorem propensionem, quam par esset, et minorem indifferentiam, quam ad alia

ministeria Societatis, prae se ferret, et videretur nihilominus ad ea minus aptus; non tantum proponatur ei scriptum Examen, ut reliquis, sed et § 2 cap. 7 accurate illi explicetur; interrogeturque: an patienter se dimitti sinet a Societate, dummodo ab omni voto ac promissione liber maneat.

Hoc tempore primae probationis per quinque vel sex dies accurate informantur praedicto modo de iis, quae ad Institutum et ad ipsos pertinent; et lectione alicuius pii libelli, qualis est De imitatione Christi, subinde recreentur. Deinde, qui litteris operam dederunt, de singulis facultatibus, in quibus versati sunt, singulas praelegant lectiones coram eis, qui a Superiore ad eorum talentum cognoscendum in doctrina et proponendi modo sunt constituti; et postea exhortationem unam quisque faciat. Tum, si quis, antequam fuerit ad Societatem admissus, Spiritualia Exercitia non fecerit, hoc primum experimentum, iuxta 4 cap. Examinis § 10, aggrediatur; et iuxta Exercitia suo tempore generaliter confiteatur, nisi ante ingressum fuerit alicui de Societate generaliter confessus; tunc enim satis erit, si ab eo tempore generalem confessionem incipiat: et eodem tempore conscientiam suam Superiori, aut ei quem Superior delegaverit, aperiat, iuxta part. 1 Const., cap. 4, § 6; et si ab aliqua censura virtute nostrorum privilegiorum sit absolutus, admoneatur, quod, si non perseveraverit, in eandem reincidet. Expleto autem tempore huius experimenti, Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum accipiet; et communem Domum habitationis ingredietur, ubi cum aliis versari, et in secunda probatione diutius exerceri Novitii solent. Quod si,

P. Aquaviva
Praep. Gen.

vel cuiusquam valetudo, vel aliqua temporis aut personae ratio persuaserit non esse tamdiu haec mentalia Exercitia continuanda; antequam Exercitia aggrediantur, per quatuor vel quinque dies vacare, et separatim recreari poterunt; vel, si Magistro Novitiorum videretur, facta confessione generali, et peractis Exercitiis primae hebdomadae; sed, quando haec relaxatio longius ob valetudinem aut aliam rationem protrahenda Magistro Novitiorum visa fuerit, poterunt, sumpta Eucharistia, etiam ad communem victum admitti, et ubi recreati fuerint, sua Exercitia peragent.

* C. 4, post d. 67.

* C. 3, post d. 48.

DECRETUM IV * CONGREGATIONIS, QUO CONFIRMATUR DECRETUM III * CONGREGATIONIS, DE BONIS EXTRAHENDIS EX PROVINCIIS ET AD SEMINARIA EGENTIA APPLICANDIS.

Cum die 1 Aprilis 1581 petatum fuisset: ut Congregatio praesens con-

firmaret decretum in Congregationis, de bonis extrahendis ex Provinciis in quibus sunt, et applicandis ad Seminaria, quae huiusmodi praesidiis indigerent, saltem quoad romanum Collegium, donec illi prospectum esset de sustentatione; placuit: ut res melius consideraretur, et iterum tractaretur. Cum itaque die 4 denuo ea de re ageretur, constitutum fuit, post varias rationes a pluribus Patribus in medium allatas: ut praedictum decretum in Congregationis, de bonis extrahendis ex Provinciis in quibus sunt, et applicandis ad Seminaria egentia, atque potestas dispensandi in eo contenta, auctoritate huius Congregationis deinceps perseveret, ut hactenus, usque ad proximam Congregationem generalem, cum limitationibus in eo contentis.

1581

C. 3 post d. 48,
pag. 229.

C. 6 d. 8.

DECRETA

QUINTAE CONGREGATIONIS GENERALIS.

P. Aquaviva
Praep. Gen.

Causa
Congregationis
convocandae.

HAEC prima Congregatio fuit, quae superstitie Generali celebraretur. Eam imperaverat Summus Pontifex Clemens VIII, protractaque est, Praeside Claudio, a 3 Novembris 1593 ad 18 Ianuarii 1594.

DECRETUM 1, in manu scriptis decr. 6.

In electione
Deputatorum
ad discernenda
postulata,

Hic d. 4.

Hic d. 3.

DIE 4 Novembris facta est Deputatio quinque Patrum ex quinque diversis nationibus, secundum rationem decreti 7 ante electionem, et 5 * post electionem Congregationis tertiae generalis, ad videndum ea, quae afferrentur a Patribus, et discernendum, quae Congregationi generali pro-

ponenda, quae item ad Generalem Praepositum reiicienda sint. Sed, antequam ad scrutinium veniretur, pro hac vice tantum, ad effectum praesentis electionis, declaratum fuit: primo, ad gallicanam nationem pertinere etiam Anglos, Scotos, Hibernos; ex quibus, sicut ex Gallis, electio pro gallicana natione fieri possit. Secundo, ex Provincia Flandriae electionem fieri posse promiscue pro utraque natione, gallica et germanica. Tertio, polonicam Provinciam inter germanicas computari. Quarto, si qui unius nationis in Provincia alterius nationis occupantur, hos, non ad na-

1593-94

ad quas nationes
censeantur
pertinere
Angli, Scoti,
Hiberni,
Flandri, Poloni
et hi, qui
in Provincia
alterius
nationis occupantur.

P. Aquaviva
Praep. Gen.

Deputati
quinque
ad postulata
eliguntur.

tionem, in qua versantur, sed ad eam, ex qua orti sunt, spectare. His prae-
missis, ad scrutinia ventum est: et
primo scrutinio pro germanica ele-
ctus est P. Paulus Hoffaeus; secundo,
pro italica P. Benedictus Palmius;
tertio, pro gallica P. Iacobus Tyrius;
quarto, pro hispanica P. Aegidius
Gonzalez; quinto, pro Lusitania P. Pe-
trus a Fonseca.

2, in Ms. decr. 10.

Ad detrimenta
deputantur
sine scrutinio
iidem, qui ad
postulata.

Deputationis
scopus.

QUONIAM ad conservationem et in-
crementum, non solum corporis, id
est eorum, quae externa sunt, sed
etiam spiritus Societatis plurimum
refert, illius statum et conditionem
non ignorari, quo melius de necessa-
riis praesidiis perquirendis et illi
subministrandis agi possit; proposi-
tum fuit: an facienda esset aliqua
Deputatio Patrum, qui ea excipiant,
quae alii Patres ad eos deferent, ob
eam causam, ut cognoscatur: an ali-
quid detrimenti passa sit hactenus aut
deinceps passura Societas timeatur.
Et, re prolixè ac diligenter exami-
nata, decretum fuit concordì omnium
voluntate, ac P. Generali urgente:
ut illa tamquam pernecessaria omnino
fieret. Placuit etiam plurimum suffra-
giis: ut iidem quinque Patres supra,
decreto 6, deputati cum Praeposito
Generali ad secernendum oblata, nec
plures, in hac etiam Deputatione si-
mul cum eodem P. Praeposito sint De-
putati. Et quidem pro hac vice sine
scrutinio, ut in iv Congregatione, de-
creto 35, in faciendis Definitoribus
observatum fuit. Quod si quid illis
a quoquam tradetur, in quo illorum
quispiam, sive in persona, sive in re-
bus ad ipsum pertinentibus tangatur,
placuit Congregationi: ut ille tantis-
per secedat, dum ab aliis illud lega-

tur. Demum, ut quae reppererint, in
quibus Societas detrimentum passa
sit aut passura timeatur, ad Congre-
gationem referant.

3, in Ms. decr. 13.

QUAESITUM est: an, et quo genere
secreti obligandi essent Deputati pro
detrimenti, supra decreto 10 * insti-
tuti, in suo munere obeundo. Decre-
vit autem Congregatio: quo liberius
omnes afferre ad illos possent quae-
cumque vellent, praedictos Deputatos
cum P. Praeposito sub praecepto
obedientiae, quod de facto illis im-
posuit, deinceps teneri, ne quis eorum,
ad quem fuerit a quopiam aliquid de-
latum, manifestet quovis modo, dire-
cte vel indirecte, personam deferen-
tem, nec Congregationi ipsi, nec ulli
prorsus, sive de Congregatione, sive
extra Congregationem, neque etiam
ulli collegarum suorum, nisi ipso, qui
detulerit, volente. Porro, quod ad
delatos attinet, cum divinum ac na-
turale praeceptum de non laedenda
proximi fama satis manifestum sit;
placuit Congregationi: nullum secre-
ti praeceptum illis addere; sed eo-
rum conscientiae ac providentiae hoc
ipsum relinquere.

4, in Ms. decr. 14.

PROPTER varia incommoda, quae
circa Formulam votorum simplicium
Scholasticorum Societatis saepe offerri
solent, tum ex parte quorundam e
Nostris, qui, ignorantiam causati, quod
voverunt ac saepius in renovatione
votorum repetiverunt, suae promissio-
nis praevaricatores facti, indifferentes
ad alterutrum gradum esse recusant;
tum etiam ex parte multorum exter-
norum, ac praesertim quorundam
Tribunalium, quae ex eo modo lo-

1593-94

Ad quodnam
secretum
Deputati pro
detrimenti
teneantur,
explicatur.
* Hic d. 2.

C. 14 d. 11.

C. 7 d. 78.

Hic d. 1.

Hic d. 30.

Formulae
votorum Scho-
lasticorum
cur nihil
addendum
explicatur.

P. Aquaviva
Praep. Gen.

P. 5 c. 4 n. 4, E.

C. 1 d. 94.

Comp. Privil.
n. 41, 382.

Inf. d. 50.

In Formula vo-
torum
promissio
est votum,
a tribus aliis
distinctum.
P. 5 c. 4 n. 4.

quendi Formulae occasionem aliquando sumunt dubitandi: an nostrae Societatis homines ante gradum fixum vere Religiosi sint; propositum fuit: an in eadem Formula, ubi dicitur: *et promitto eandem Societatem me ingressurum*, inserendum esset, quod habetur in declaratione eiusdem loci, de alterutro gradu, vel Professorum vel Coadiutorum formatorum, prout Praeposito ad maius Dei obsequium fore videbitur, acceptando. Et, cum haec quaestio multis in utramque partem allatis rationibus diligenter discussa fuisset; tandem omnium consensu statutum fuit: ut Formula intacta et non mutata retineatur, quemadmodum habetur in libro Constitutionum, et eam accepimus a P. N. Ignatio, cuius sanctam memoriam veneramur. Neque enim allata incommoda tanti sunt momenti, ut ulla eorum ratio haberi debeat; cum praesertim per duas extravagantes duorum Summorum Pontificum, nempe Gregorii xiii et Gregorii xiv, isti difficultati satis superque prospectum fuerit; ac praeterea omnibus iis incommodis, quae obiici solent, occurrere, atque etiam illa praecavere difficile non sit. Hoc autem quomodo fieri possit, ad Deputatos pro substantialibus Instituti declarandis, et Formula votorum recognoscenda, Congregatio reiecit considerandum.

5, in Ms. decr. 16.

CIRCA verba illa, quae habentur in Formula votorum simplicium Scholasticorum Societatis, nempe: *et promitto eandem Societatem me ingressurum*, quaesitum est: ut a Congregatione declararetur: an illud *promitto* habeat veram rationem voti. Et, re mature considerata, ac rationibus diligenter

expensis, Congregatio declaravit: praedictam promissionem vere et proprie fuisse, et esse, et ab omnibus censi debere votum peculiare, a tribus aliis in eadem Formula contentis distinctum, quo quis se obligat ad acceptandum gradum Professorum vel Coadiutorum formatorum, prout Praeposito ad maius Dei obsequium fore videbitur.

6, in Ms. decr. 17.

PROPOSITA fuerunt quaedam Constitutionum loca, nempe: § 11 cap. 3 Examinis, adiuncta declaratione § 18 cap. 1 part. iii, lit. o, de obligandis Nostris ad suum iudicium submittendum, sentiendumque, ut fuerit constitutum in Societate, de opinionibus ab iis differentibus, quae communius ab Ecclesia et Doctoribus ab ea approbati tenentur, sentire oportere. Nam non defuerunt viri graves et eruditi, qui ex falsa praedicti loci intelligentia et interpretatione Societatem calumniati sint, eam sibi magisterium et potestatem definiendi dogmata fidei et obligandi suos ad submittendum suum iudicium tali definitioni arrogare. Item § 2 cap. 7 Examinis, de dimittendis Nostris ob defectum sanitatis, etc., adiuncta declar. cap. 6 part. iv, lit. n, et cap. 2 part. ii lit. b. Nonnullis enim e Nostris gravis esse solet, atque etiam nonnumquam periculosus totus iste locus. Itaque postulatum est: ut Congregatio ista duo loca declararet, et inter se, quae ad eandem materiam pertinent, conciliaret, quo variis incommodis occurratur.

Et quidem Congregatio censuit: omnia praedicta loca esse declaranda et concilianda; formam tamen declarationis reiecit ad Deputatos pro du-

1593-94

Inf. d. 7, 50 n. 1.
C. 7 d. 32.

Declaratio
Constitutionum
de submittendo
iudicio,
Inf. d. 50 n. 2.

et de dimittendis
ob defectum
sanitatis,
Inf. d. 50 n. 3.

ad Deputatos
reiecta.

P. Aquaviva
Praep. Gen.

bitationibus circa Constitutiones explicandis conficiendam, et a se postea probandam.

7, in Ms. decr. 18.

Decretum 5,
non obstante
intercessione,
confirmatur.
* Hic d. 5.

Cum legeretur decretum 16 *, de Scholasticorum promissione ingrediendi in Societatem, intercessum fuit a tribus Patribus. Sed, re denuo diligenter considerata, Congregatio confirmavit declarationem factam, et statuit: ut decretum praedictum de ea re factum retineretur.

8, in Ms. decr. 19.

Declaratio
Const. de bonis
restituendis
iis, qui
a Societate
dimittuntur,
ad Deputatos
deferuntur.

PROPOSITUM fuit: ut auctoritate Congregationis declararetur praxis illius declarationis, quae habetur part. II Const., cap. 3, lit. B, de restituendis eorum bonis iis, qui a Societate dimittuntur. Et Congregatio censuit: rem totam deferendam ad Deputatos pro explicandis dubiis Constitutionum; praxim vero P. Praepositi arbitrio relinquendam, et nihil Congregationis nomine definiendum.

9, in Ms. decr. 20.

Constitutio
de editione
librorum non
extenditur
ad eorum scrip-
tionem.
Reg. 60 Prov.
C. 1 d. 105.

QUAESITUM est: an, quod habetur part. III, cap. 1 Const., § 18, de editione librorum, extendendum esset ad eorum etiam scriptionem; ita ut, sicut edi, sic nec scribi possint absque Praepositi Generalis facultate. Et placuit Congregationi: ut eiusmodi extensio non fiat.

10, in Ms. decr. 21.

Qui rebus suis
tamquam
propriis utun-
tur,
an peccent
contra votum.

CIRCA illa verba § 7 cap. 1 part. III Const.: *doceantur omnes, quod nulla re tamquam propria uti debeant*, propositum fuit, ut declaretur: an qui, re aliqua tamquam propria utuntur, et nominatim, qui possessione bonorum suorum nondum se abdicarunt,

et rebus suis tamquam propriis utuntur, expendendo, donando, etc. sine facultate, contra votum peccent. Decretum est autem: id quidem omnino declarandum esse; verum ut Deputati Patres pro dubitationibus circa Constitutiones prius hanc rem diligenter discutiant, et discussam ad Congregationem referant.

11, in Ms. decr. 22.

CIRCA illa verba § 3 cap. 1 part. IV Const.: *candela cerea fundatori offeratur*, an declarandum esset: ut, quando ab Episcopis fiunt foundationes Collegiorum de bonis mensae Episcopalis, sint potius habendi successores in fundatione Episcopi subsequentes, quam fundatorum consanguinei. Et Congregationi visum fuit: ut nullum hac de re decretum fieret, sed P. Generali praxis permetteretur.

12, in Ms. decr. 23.

STATUTUM fuit auctoritate Congregationis: ut deinceps in nullo casu exerceri liceat facultatem illam dispensandi in contrahendo biennii spatium, ad hoc, ut quispiam ante expletum biennium censeatur verus Religiosus et Scholasticus approbatus per emissam vota simplicia Scholasticorum Societatis; quam facultatem concedit declaratio part. V cap. 1, lit. C. Per hoc tamen non intenditur hanc declarationem abrogari; sed solum facultatis, quae in ea conceditur, usum prohiberi. Caeterum a quodam Patre intercessum fuit.

13, in Ms. decr. 24.

Cum, propter intercessionem heri factam adversus decretum 23 *, de eadem re iterum actum esset, obtentum fuit: ut decretum illud, sicuti

1593-94

Inf. d. 50
n. 4, 59.

Quando
fundatores
Collegiorum
sunt Episcopi,
quinam
censendi eorum
successores.

Ante expletum
biennium
novitatus
nullus censea-
tur verus
Religiosus.

Fuit intercessio.

Quaestio
praecedens
ad Deputatos
deferatur.
* Hic d. 12

P. Aquaviva
Praep. Gen.

iacet, retineretur; quia tamen postea quidam dixerunt supra dictum locum part. v, cap. 1, lit. c posse forsitan ita declarari: ut de solis Professis, qui ad solemnia vota admittuntur, intelligatur, propterea quod nullae ex iis causis non levis momenti, quarum in ea declaratione fit mentio, in eos incurrere posse videntur, qui simplicia vota emittunt; placuit Congregationi: hanc rem ad Deputatos pro dubiis Constitutionum deferendam esse, ut ipsi accurate illam considerent, et postea ad Congregationem referant.

Inf. d. 63.

14, in Ms. decr. 25.

Externorum
negotiationes
et intercessio-
nes quomodo
et quando
Nostris
prohibeantur.
C. 7 d. 20, 22 n. 2.
C. 8 d. 24.
C. 9 d. 24.
C. 10 d. 18.
C. 16 d. 17.

PROPOSITUM fuit circa id, quod habetur part. vii, cap. 2, lit. κ: ne quis scilicet Principem, vel Communitatem, aut hominem quempiam magnae auctoritatis ad scribendum Superiori, vel verbo tenus petendum aliquem de Societate moveat, etc.: an aliquid statuendum esset in eos, qui per negotiationes et intercessionem externorum aliquid a Superioribus obtinere procurant. Decrevit autem Congregatio: omnino statuendum esse; quid vero, quibus in casibus, et id genus alia particularia, ad Deputatos pro detrimentis Societatis cognoscendis reiecit, qui, rem totam cum expedierint, ad ipsam Congregationem referre debebunt.

Inf. d. 49.

15, in Ms. decr. 26.

Quinam
censendi
divisionis vel
dissensionis
auctores,
quos separare
oporteat.

PETITUM etiam fuit: ut circa id, quod habetur part. viii, cap. 1, § 5, cum sua declaratione, nempe: si quis divisionis vel dissensionis eorum, qui una vivunt, inter se vel cum suo capite auctor esse cerneretur, etc., Congregatio declaret: quinam sint censendi divisionis vel dissensionis

auctores, quos separare oporteat. Et censuit Congregatio: omnino declarandum esse; rem tamen ad Deputatos pro detrimentis Societatis cognoscendis deferendam esse; quam confectam, ipsi postea ad eandem Congregationem referant.

16, in Ms. decr. 27.

STATUTUM fuit auctoritate Congregationis: ut Assistentes habeant suffragium decisivum in iis omnibus, in quibus illud habent Provinciales extra Congregationem generalem.

17, in Ms. decr. 28.

PLACUIT Congregationi: ut P. Generalis designaret aliquot Patres, qui casus reservatos Societatis reviderent, et cum Formula a Summo Pontifice edita pro Religiosorum familiis conferrent; et postea ad Congregationem referrent, ut illa demum statueret: quid in Societate servandum esset.

18, in Ms. decr. 29.

CUM propositum fuisset: graves querimonias adversus nostram Societatem in Hispania exortas esse, ob maxima incommoda, quae oriri possunt ex parte eorum, qui Maioratus (vulgo *Mayorazgos*) habent, si, in Societatem admissi, non ita se firmiter iure illo Maioratus statim post biennium expletum probationis abdicent, ut ad illud nullo umquam tempore nullove casu recursus esse illis possit; ob eam causam serio flagitatum est: ut Congregatio aliquod sufficiens remedium huic gravissimo incommodo decernat. Re autem mature deliberata, Congregatio statuit: ne quis, iure illo Maioratus gaudens in Hispania, sine facultate P. Generalis ad Societatem recipiatur; et is sit iis donis ornatus,

1593-94

Inf. d. 54.

Assistentes
quando
suffragium
decisivum
habeant.
Inf. d. 64, 65.
C. 4 d. 23, 25.
Offic. Vic.
n. 3, 4, 7, 9-12.

Deputatio
pro casibus
reservatis
revidendis
facienda.
Inf. d. 22, 51.

Qui iure
Maioratus
in Hispania
gaudet, sine
Praepositi Gen.
facultate
in Soc. non
recipiatur.

C. 11 d. 25.

P. Aquaviva
Praep. Gen.

Quandonam
is ad Profes-
sionem
3 votorum,
quando
ad Sacerdotium
promovendus.

Beneficia
ecclesiastica
ante votorum
emissionem
resignanda.
C. 1 d. 140.
C. 2 d. 59.
C. 7 d. 17 n. 4.
Comp. Privil.
n. 482.
Litt. Apost.
pag. 275.
C. 1 d. 140 can. 1.

Durante
hac Congrega-
tione,
provideat
P. Generalis
Superiores,
ubi opus est.
C. 1 d. 1, can. 32.
C. 6 d. 17,
35 n. 20.

Inf. d. 23.

In gratiam
S. Inquisitionis

ut spem magnam praebeat, se post biennium probationis fore talem, qualem nostrae Constitutiones requirunt ut ad professionem trium votorum admitti queat, ad quam sine voluntate P. Generalis promoveri non poterit. Ad professionem autem intelligitur admittendus, nisi qualitas Maioratus eiusmodi fuerit, ut promotio ad sacrum Ordinem firmitati illius abdicationis satis sit; tunc enim, non professio, sed ordinatio procuranda erit.

19, in Ms. decr. 30.

Ut gravissimis incommodis occurreretur, et communi aedificationi consuleretur, decretum est auctoritate Congregationis: ut beneficia ecclesiastica, quaecumque Nostri obtinent, finito biennio probationis, priusquam vota simplicia Scholasticorum emitant, non obstante canone 1 Congregationis primae generalis, omnino resignentur.

20, in Ms. decr. 31.

EXPOSITUM fuit in Congregatione: nonnulla Collegia et Domos aliquarum Provinciarum indigere praesenti provisione Superiorum. Quoniam vero dubitabatur: an canon 32 Congregationis primae prohiberet hanc provisionem fieri per Praepositum Generalem, durante Congregatione generali; placuit Congregationi: ut interim P. Praepositus provideat Superiores iis in locis, ubi opus est, donec melius declaretur canonis illius sensus, quod ad Deputatos pro dubitationibus Congregatio reiecit, Congregationi postea proponendum.

21, in Ms. decr. 32.

Cum nomine Philippi, Hispaniarum Regis Catholici, significatum esset

Congregationi: cupere Maiestatem suam pro affectu, quo erga S. Inquisitionis Tribunal afficitur (quippe quod ad catholicam fidem et pacem in illis regnis tuendam apprime necessarium esse novit), ut Societas usu nonnullorum privilegiorum in illis regionibus abstinere, quae Sancto illi Officio minus commoda censebantur; ea autem erant: facultas legendi libros prohibitos, absolvendi ab haeresi in foro conscientiae, et exemptio quaedam a fel. rec. Gregorio XIII concessa, ne Nostri, absque expresso Superioris sui consensu ac mandato, ad quodvis munus, officium vel exercitium obeundum, quorumvis, quacumque ecclesiastica vel saeculari dignitate seu auctoritate fungentium, etiamsi S. R. E. Cardinales, Patriarchae, Archiepiscopi, Episcopi, vel alii Antistites et Praelati, nec non Synodi, Communitates et Capitula quaecumque, aut Officii haereticae pravitatis Inquisitores, ac Commissarii, vel Iudices, vel etiam Imperator, Reges et alii saeculares Principes essent, destinari, adigi vel cogi possent; responsum est: de primis quidem duobus privilegiis, rem esse iam confectam; quandoquidem P. Praepositus Generalis, ut ipse retulit, in gratiam eiusdem Maiestatis, et ut Sancto illi Tribunali satisfaceret, impetratam a Summo Pontifice per breve duarum illarum facultatum revocationem in Hispaniam iam transmiserat. De tertio vero idem P. Praepositus per litteras patentes, 20 Martii, anno 1589 datas, Nostris omnibus usum huius privilegii interdixerat. Petitum est ergo regiae Maiestatis nomine a Congregatione: ut id ipsum sua auctoritate firmaret. Quae, quoniam suis privilegiis ad aedificationem et divinum tantum obsequium

1593-94

Nostri
in Hispania
abstineant
a privilegio
legendi libros
prohibitos,
absolvendi
ab haeresi.
et exemptionis
a dignitatibus
et muneribus
extra Soc.

Litt. Apost.
pag. 99.

Haec tria
iam statuta
fuerant.

Denuo
confirmantur

P. Aquaviva
Praep. Gen.

uti cupit, et Sancto illi Tribunali, ut par est, plurimum deferre; praedictas patentes litteras praesenti decreto confirmat, praecipiens atque interdicens: ne quis Nostrorum, in illis regnis aliisque dominiis illi Tribunali subiectis, privilegio illo, quod ad praedictum Sanctum Officium pertinet, quoquo modo uti, aut illo se tueri ullatenus praesumat. Immo omnem facultatem eo utendi sibi prorsus sublatam esse intelligat, ac si privilegium ipsum a Sede Apostolica numquam impetratum esset. Quin potius omnes Nostros in huiusmodi regnis existentes serio et graviter hortatur, ut quidquid obsequii a nostra tenuitate in Sanctum illud Officium eiusque Ministros provenire poterit, id humiliter semper atque alacriter praestare curent.

Inf. d. 28.

Obsequium
erga
S. Inquisitionis
Officium
maxime
commendatur.

22, in Ms. decr. 33.

Deputantur
qui casus
reservatos
recognoscant.
* *Hic d. 17.*
Inf. d. 51.

Pro Deputatione ad recognoscendos casus reservatos, de qua decreto 28 * actum fuerat, P. Praepositus nominavit sequentes Patres, videlicet: P. Paulum Hoffaeum, P. Aegidium Gonzalez, P. Emmanuelem Rodericum, P. Robertum Bellarminum, P. Marium de Andria, P. Bartholomaeum Perez, P. Clementem Puteanum, P. Ioannem Alvarum.

23, in Ms. decr. 34.

Superiorum
mutatio.
durante Congr.,
sine huius
facultate fieri
nequit.
* *C. 1 d. 1 can. 32.*
** *Hic d. 20.*
C. 6 d. 17.

Cum declaratio can. 32 * Congregationis primae generalis, de qua supra, decreto 31 **, actum fuit, per Deputatos pro dubitationibus Constitutionum facta, proposita fuisset, videlicet: omnes illos iudicasse, canonem illum absolute de omni Congregatione generali intelligendum esse; Congregatio hanc illorum declarationem approbavit.

24, in Ms. decr. 35.

QUONIAM, excrescente iam in dies numero Professorum et Superiorum in variis Provinciis, ob eam causam multo frequentiores, quam par esset, ad provinciales Congregationes conveniunt; et posthac numerus congregandorum quotidie magis adhuc excrescat, non sine multis iisque gravibus incommodis; quaesitum fuit a Congregatione: ut aliquod remedium adhiberet, minuendo scilicet numero congregandorum, ubi magnus est numerus Professorum. Et, quia haec res ad aliquam Constitutionum, part. viii cap. 3, immutationem posse pertinere videbatur, prius visum est agendum esse: an de hac re tractandum foret. Et decretum fuit: omnino de remedio adhibendo agi oportere; utque Deputati pro Formulis Congregationum recognoscendis hoc ipsum curarent, Congregationi postea proponendum; et ut Patres, qui hac de re aliquid proponere vellent, ad praedictos Deputatos deferrent per totam praesentem hebdomadam, hoc est, usque ad diem 27 huius mensis Novembris inclusive.

Utrum congregandorum numerus in Congr. prov. minuendus, proponant Congregationi Deputati.

Inf. d. 38, 60, 81

25, in Ms. decr. 36.

DECRETUM fuit: ut Formula acceptandorum Collegiorum, a P. Generali facta, tradatur Deputatis pro detrimentis Societatis cognoscendis, ut eam revideant, et ad Congregationem referant.

Formula acceptandorum Collegiorum revidenda.

Inf. d. 69.

26, in Ms. decr. 37.

Cum venerabilis Carthusiensium Religio, pro sua praestanti pietate et erga Ordinem nostrum charitate, non solum tempore P. N. Ignatii sanctae mem., sed etiam postremis his tem-

Carthusiensium fraternitatis societas summo amore et veneratione acceptatur,

P. Aquaviva
Praep. Gen.

et ipsis
vicissim
a Nostreis
conceditur.

poribus in suo Capitulo generali, societatem fraternitatis per bonorum operum suorum communicationem nobiscum inire voluerit; decrevit generalis Congregatio nomine totius nostrae Religionis, summa omnium consensione et erga sanctam illam Religionem veneratione: parem illi gratiam referre, et per eandem bonorum operum, quae per eius parvitatem divina bonitas operari dignatur, communicationem, fraternitatis societatem cum illa vicissim inire, cum summa testificatione amoris et officiorum nostrorum.

27, in Ms. decr. 38.

Ieiunia
et abstinencia
a carnibus
in Adventu
ordinarie
Nostreis non
iniungenda.

C. 6 d. 9.

Cum propositum fuisset: in aliquibus locis aliquam offensionem seu scandalum nonnumquam suboriri, propterea quod Nostri in Adventu, nec ieiunant, nec a carnibus abstinere; et ob eam causam petatum: ut Nostri in iis locis communiter omnes eo tempore, vel ieiunent, vel saltem a carnibus abstineant; responsum est: si, quod dicitur de scandalo, intelligatur de scandalo, quod proprie obligaret ad peccatum, nullo opus esse decreto; si autem intelligitur de aliqua admiratione seu offensione externorum, Congregatio decrevit: nil esse addendum ad decretum 17 tit. 6 primae Congregationis generalis.

Hic d. 96.

28, in Ms. decr. 40.

Sub poena
excommunicationis
interdicitur
Nostreis
ambitus
officiorum
S. Inquisitionis
in Hispania.

Ut Sancti Officii ministerio, ad quod assumere volunt Inquisitores ex Nostreis, liberius et dignius praestetur obsequium; tum etiam, ut ambitionis inter ipsos Nostros aditus praecludatur; placuit Congregationi: omnibus Nostreis in regno Hispaniae aliisque dominiis illi Tribunali subiectis prae-

cipere sub poena excommunicationis latae sententiae: ne quisquam per se vel per alium praesumat procurare vel ambire officia Consultoris et Qualificatoris; sed sincere ac religiose illius Sancti Tribunalis iussis obediant. Quod si, tempore procedente, compertum fuerit, alias etiam poenas esse necessarias ad huiusmodi ambitionem coercendam (quod Congregatio sperat non futurum) serio commendat P. Praeposito Generali: ut graviores etiam pro necessitate occurrente poenas adhibeat.

29, in Ms. decr. 41.

CIRCA cap. 1 Examinis, § 3, et cap. 2 Const., part. VI, § 7, postulatum fuit, ut Congregatio declararet: an accipere aliquid pro ministeriis Societatis, tamquam stipendium vel eleemosynam in compensationem, sit contra votum paupertatis Societatis, vel contra Constitutionem tantum. Et cum haec quaestio serio et accurate per plures dies agitata fuisset, tandem placuit Congregationi: nihil in alterutram partem definire aut declarare, sed exactissimam illius gravissimae Constitutionis observationem, ad maiorem aedificationem et paupertatis nostrae sinceritatem ac puritatem retinendam pernecessariam, vehementer omnibus commendare; ac omnino prohibere: ne ullus Superior, ac ne ipse quidem Praepositus Generalis in ea dispenset.

30, in Ms. decr. 42.

Cum propositum fuisset: utrum statuendum esset certum aliquod tempus pro generali Congregatione convocanda; re diligenter considerata, Congregatio decrevit communi omnium consensu, ac nemine prorsus discre-

1593-94

Sup. d. 21.

Accipere
stipendium vel
eleemosynam
pro
ministeriis,
an sit contra
votum.
C. 1 d. 37, 74, 118.

Exactissima
huius
Constitutionis
observatio
vehementer
commendatur.
Exa. c. 1 n. 3.
P. 6 c. 2 n. 7.

in qua nec ipse
Praepositus
Gen. potest
dispensare.
C. 12 d. 39.

Congregationi
generali
cogendae
nullum certum
tempus
praescriben-
dum.

**P. Aquaviva
Praep. Gen.**

* *Hic d. 19.*

* *Hic d. 7.*

C. 7 d. 9.

C. 21 d. 10.

pante: nullum certum tempus Congregationi generali cogendae praescribendum; sed decreta 24 * secundae, et 10 * quartae Congregationum generalium servanda esse, quae praesens Congregatio rata firmaque habet et de novo confirmat.

31, in Ms. decr. 43.

Circa
dimitte-
ndos
e Soc.
serventur
Const.
et Ord. Gen.,
praxi
Praeposito
Gen.
commendata.

Ord. Gen. c. 12.

*Comp. Privil.
n. 159, 160.*

POSTULATUM fuit: ut Congregatio moderationem adhiberet in dimittendis Nostris e Societate, prius id commeritos castigando, ac praeterea praecavendo, ne, qui Societatem deserere praetendunt, id male se gerendo studeant obtinere. Et quoniam per nostras in ii part. Constitutiones et PP. Generalium Ordinationes omnibus casibus ita prospectum esse videtur, ut nullo novo decreto opus esse appareat, placuit Congregationi: ea de re nihil plane decernendum esse; totam vero huius materiae praxim R. P. Generali committendam et commendandam, ut ipse quod in Constitutionibus et Ordinationibus praedictis de hac re habetur, iuxta facultatem in litteris apostolicis concessam, diligenter servari curet.

32, in Ms. decr. 44.

Congregationi-
bus
provincialibus
maior potestas
non
concedenda.

*Sup. pag. 237,
et in fine vol.*

QUAESITUM fuit: an provincialibus Congregationibus auctoritate huius Congregationis concedenda esset maior aliqua potestas, quam nunc habeant, ad res suarum Provinciarum ordinandas. Et, re mature examinata, Congregatio statuit communi omnium consensu, ac nemine prorsus discrepante: provincialibus Congregationibus aliam potestatem, praeter eam, quam nunc habent, non esse concedendam; et nihil plane hac in parte innovandum; sed servandam Formulam Congregationis provincialis, in

quarta generali Congregatione recognitam et approbatam, et in hac quinta recognoscendam et approbandam.

33, in Ms. decr. 45.

PROPOSITUM fuit: ut huius Congregationis decreto Provinciales et Superiores locales ad reddendam rationem suorum officiorum adstringantur, declarando illis accusationes, quae adversus illos deferri solent, eorumque defensiones audiendo; quo constare possit, quomodo illi in suorum munerum functionibus se gesserint. Censuit autem Congregatio: nihil omnino hac de re statuendum esse, cum satis superque provisum sit per ea, quae de huiusmodi ratione reddenda continentur in Constitutionibus, part. iv, cap. 2, § 5, et cap. 10, § 3, et part. ix, cap. 3, § 4, cum declaratione; et in regulis Provincialis, cap. 14, et in instructionibus Visitorum; quorum omnium accuratam executionem, sicubi opus sit, utpote gubernationi bonae pernecessariam, Congregatio serio et graviter P. Praeposito commendat.

34, in Ms. decr. 46.

Cum legeretur decretum proximum 45 *, intercessum fuit a quodam Patre, qui censebat addendum esse decreto: ut Provinciales rationem suorum officiorum ad finem triennii reddere teneantur; cum saepe contingat illos defungi suis officiis, nulla illorum reddita ratione. Congregatio nihilominus statuit: decretum praedictum, ut iacet, retinendum, et nihil illi addendum esse.

1593-94

Superiorum
syndicatus
non
adhibendus.

*Vide tamen
inf. d. 64 n. 2.*

Inf. d. 34.

Audita
intercessione
de syndicato,
nihil
immutandum
decernitur.
* *Hic d. 33.*

P. Aquaviva
Praep. Gen.

35, in Ms. decr. 47.

37, in Ms. decr. 50.

1593-94

Superiorum
triennium non
statuendum.
Comp. Privil.
n. 526.

* Hic d. 68.
Vide tamen
inf. d. 64 n. 1.

Curandum
diligenter,
ne praefecturae
istae nimis
diuturnae sint.

Antequam
tractetur:
an promotioni
ad gradus
certum tempus
statuendum,
Formula
informandi
de promovendis
ad gradus
revideatur.

Ord. Gen. c. 18.

Inf. d. 87.

PETITUM fuit, ut auctoritate Congregationis statueretur: ne Superiorum localium officia ultra triennium continuantur. Decrevit autem Congregatio: nullum certum tempus praefigendum, sed servandum esse decretum 87 * Congregationis secundae generalis. Et nihilominus Congregatio vehementer commendat P. Praeposito: ut diligenter curet, ne praefecturae istae Societatis nimis diuturnae sint, aut prolixae continuantur.

36, in Ms. decr. 49.

Cum propter varias querelas ac difficultates, quae circa admissionem Nostrorum ad gradus fixos, et potissimum professionis Societatis audiuntur, fuisset quaestio proposita: utrum certum aliquod tempus statuendum esset, quo Nostri ad eos gradus promovendi forent; antequam quidquam de hac re ageretur, Congregatio statuit: ut Formula informandi de promovendis ad praedictos gradus, a P. Praeposito superioribus annis confecta, per Patres Deputatos ad cognoscenda detrimenta Societatis diligenter revideretur; et, ut Patres congregati, si quid in eam rem haberent, intra sequens quatrimum, die 12. huius mensis terminandum, ad praedictos Patres deferrent; quo illi, huiusmodi aliorum Patrum adnotationibus adiuti, supra dictam Formulam perficiant, et omnibus numeris absolutam Congregationi proponant; ut hac ratione nihil praetermittatur, quod bonam, sinceram et exactam huius promotionis praxim iuvare possit. Tum de proposita quaestione tractari coeptum fuit.

TRACTATUM fuit de proxima quaestione decreto 49 * proposita: utrum scilicet certum aliquod tempus promovendi Nostros ad gradus fixos in Societate praefigendum esset. Et, cum multa in eam rem a Patribus praecclare dicta fuissent, tandem Congregatio summa animorum et sententiarum consensione in primis declaravit: nullum in Constitutionibus certum tempus iis gradibus conferendis praefixum esse, aut etiam, illis integris, praefigi posse; cum ex illis nihil aliud habeatur, quam praescribi ea, quae promotionem ad illos gradus praecedere oporteat; terminum vero ad illos promovendi nullum alium esse, quam sufficientiam promovendorum, pro qualitate cuiusque gradus in christianae vitae puritate ac selecta doctrina satis cognitam, et diuturnis ac diligentissimis probationibus exploratam, cum omnium aedificatione et satisfactione; ac denique non nisi cum Societati vel eius Praeposito Generali (in cuius manu proprii cuiusque gradus iudicium, nostri forma Instituti et apostolicae constitutiones esse voluerunt) fuerit ab eis plene in Domino satisfactum. Deinde eadem Congregatio, inhaerens decreto 13 Congregationis quartae generalis, quod ratum habet, ac de novo confirmat, statuit: nullum certum tempus praedictis gradibus conferendis praefiniendum esse; aut quidquam in Constitutionibus in hac parte innovandum; cum et nostri Instituti substantialibus hoc plane repugnet, et gravissima ad illud labefactandum incommoda ex eiusmodi determinatione necessario secutura essent.

Et, quoniam aliqui Provinciales

Nullum
certum tempus
promotioni
ad gradus
praefiniendum,
et quare.
* Hic d. 36.

Exa. c. 1 n. 8, 12.
c. 4 n. 16, 41.
P. 5 c. 2 n. 1.
P. 10 n. 7.

Comp. Privil.
n. 280.

Hic d. 9.

**P. Aquaviva
Praep. Gen.**

An de eligen-
dis
pro celeri
negotiorum
expeditione
Definitoribus
tractandum.

Numerus con-
gregandorum
in Congr. prov.
contrahendus.

Hic d. 24.

Audita
intercessione,
idem denuo
decernitur.

Inf. d. 60, 81.

Definitores
octo eligendi
ad negotia
celerius
expedienda.
* *Hic d. 37.*

questi fuerunt: nimium protrahi Congregationem, cum magno suarum Provinciarum incommodo, P. Praepositus monuit Patres, ut cogitarent: an de eligendis Definitoribus, pro celeri negotiorum expeditione, tractandum foret.

38, in Ms. decr. 51.

CUM Patres Deputati pro Formulis Congregationum recognoscendis retulissent ad Congregationem suam iudicium, de numero congregandorum in Congregationibus provincialibus contrahendo, et de contractionis modo, prout ad eos reiectum fuerat considerandum decreto 35; Congregatio, quod ad numerum contrahendum attinet, re diu multumque in utramque partem agitata, demum Patrum Deputatorum iudicium probavit; ac in Const. part. viii, cap. 3, dispensandum esse decrevit, numerumque omnino minui debere, ob gravia incommoda, quae ex nimia congregandorum frequentia sequuntur. Et, cum aliqui Patres intercessissent, iterum sententiae rogatae fuerunt, iterumque decretum fuit: ut numerus omnino contrahatur; modum vero contractionis in alia actione considerandum esse.

39, in Ms. decr. 52.

STATUTUM fuit omnium consensu: ut, quemadmodum ad finem decreti 50* propositum fuerat considerandum, Definitores eligantur, et quidem numero octo; qui cum P. Praeposito in negotia, quae Congregatio ad eos reiiciet, celerius expedienda incumbant, cum ea potestate, quam Congregatio illis communicabit.

40, in Ms. decr. 54.

CUM, iuxta decretum 52, * electio Definitorum facienda esset, omnium primum pro hac vice declaratum fuit: Provinciam Flandriae ad germanicas Provincias pertinere. Caetera vero, quae de huiusmodi materia decreto 6 ante electionem quinque Deputatorum pro illa vice declarata fuerunt, in hac etiam electione servari placuit. Tum decretum est: ut cum quinque Definitores eligendi sint ex quinque nationibus consuetis; ex tribus aliis, qui supererunt eligendi, unus ex italica, alter ex hispanica et lusitanica promiscue, tertius similiter promiscue ex transalpinis eligatur. Postremo facta est singulorum electio per scrutinium ad plura medietate suffragia, iuxta decretum 48 Congregationis iv generalis. Et primo quidem, pro Germania electus est P. Paulus Hoffaeus, tertio scrutinio. Secundo, pro Italia P. Benedictus Palmius, secundo scrutinio. Tertio, pro Gallia P. Iacobus Tyrius, primo scrutinio. Quarto, pro Hispania P. Aegidius Gonzalez, primo scrutinio. Quinto, pro Lusitania P. Petrus a Fonseca, primo scrutinio. Sexto, pro Italia P. Laurentius Magius, primo scrutinio. Septimo, pro Hispania et Lusitania P. Garzias Alarconius, secundo scrutinio. Octavo, pro transalpinis P. Oliverius Manaraeus, primo scrutinio.

41, in Ms. decr. 55.

CUM Deputati pro Ratione Studiorum recognoscenda, post accuratam discussionem et multorum dierum collationem, suam sententiam ad Congregationem retulissent circa partem speculativam et delectum opinionum; Congregatio iudicium illorum proba-

1593-94

Ad electionem
Definitorum
faciendam
Provincia
Flandriae
ad germanicas
Provincias
pertineat.
* *Hic d. 39.*

Hic d. 1.

Definitores
octo ex quibus
nationibus
eligendi.

Ad plura
medietate
suffragia
eliguntur.

Hic d. 42.

Doctrina
S. Thomae
in Theologia
scholastica
a Professoribus
nostris
sequenda.
Inf. d. 54.

P. Aquaviva
Praep. Gen.

vit. Et, primo loco, unanimi omnium consensu statuit: doctrinam S. Thomae in Theologia scholastica, tamquam solidiorem, securiorem, magis approbatam et consentaneam nostris Constitutionibus, sequendam esse a Professoribus nostris. Deinde, Congregatio regulas quasdam ab iisdem Deputatis confectas pro delectu opinionum, tam in rebus theologicis, quam philosophicis, in libro de Ratione Studiorum recensendas esse decrevit, ut a nostris Professoribus exacte servarentur. Sunt autem, quae sequuntur:

REGULAE PRO DELECTU OPINIONUM
PRO THEOLOGIS.

1. SEQUANTUR nostri Doctores in scholastica Theologia doctrinam S. Thomae; neque deinceps ad cathedras theologicas promoveantur, nisi qui S. Thomae bene affecti fuerint; qui vero eiusdem auctoris parum studiosi, vel etiam ab eo alieni sunt, a docendi munere repellantur. De Conceptione autem B. MARIAE ac de solemnitate votorum sequantur sententiam, quae magis hoc tempore communis, magisque recepta apud Theologos est.

2. In docendo, corroborandae primum fidei alendaeque pietatis cura habeatur. Quare in iis quaestionibus, quas S. Thomas ex professo non tractat, nemo quidquam doceat, quod cum Ecclesiae sensu receptisque traditionibus non bene conveniat, quodque aliquo modo solidae pietatis firmitatem minuat. Quo pertinet, ut nec receptas iam, quamvis congruentes tantum, rationes, quibus fidei res probari solent, Nostri refellant, nec temere novas excogitent, nisi ex constantibus solidisque principiis.

3. In iis etiam, in quibus nullum fidei pietatisque periculum subest, nemo in rebus alicuius momenti novas introducat quaestiones, nec opinionem ullam, quae idonei nullius auctoris sit, iis qui praesunt inconsultis; nec aliquid contra Theologorum axiomata communemve scholarum sensum doceat. Sequantur potius universi probatos maxime Doctores, et quae, prout temporum usus fuerit, recepta potissimum fuerint in catholicis Academiis.

4. Quae opiniones, cuiuscumque auctoris sint, in aliqua Provincia aut Academia catholicos graviter offendere scientur, eas ibi nemo doceat aut defendat. Ubi enim, nec fidei doctrina, nec morum integritas in discrimen adducitur, prudens charitas exigit, ut Nostri se illis accommodent, cum quibus versantur.

5. Si quando, vel ambigua fuerit S. Thomae sententia, vel in iis quaestionibus, quas S. Thomas forte non attigit, Doctores catholici inter se non consenserint; licebit Nostris quamcumque partem sequi; dummodo in iis, ita defendatur una pars, ut alterius etiam partis, ac multo magis prioris Professoris, si contrarium docuerat, existimationi modeste ac benevole consulatur. Quin etiam, si conciliari possunt auctores, id ne negligatur optandum est.

REGULAE PRO DELECTU OPINIONUM
PRO PHILOSOPHIS.

1. PHILOSOPHIAE Professores in rebus alicuius momenti ab Aristotele non recedant; nisi quid incidat a doctrina, quam Academiae ubique probant, alienum; multo magis, si orthodoxae fidei repugnet; adversus

1593-94

Reg. 6 Prof.
Sup. Fac.

Reg. 6 Prof.
Theol.

Ibid. reg. 4.

Reg. 2 Prof.
Phil.

C. S. I. 17.

P. 4 c. 14 n. 1.

Regulae
pro delectu
opinionum
in Theologia
et Philosophia,
a Deputatis
confectae,
in Rat. Stud.
recensendae.

Reg. 2 Prof.
Theol.

Ibid. reg. 3.

Ibid. reg. 5.

P. Aquaviva
Praep. Gen.

*Ibid. reg. 3.
C. 3 d. 47.*

Ibid. reg. 4.

Ibid. reg. 5.

Ibid. reg. 6.

*Ord. pro Stud.
Sup. n. 12 § 2.*

*Reg. 5 Prof.
Sup. Fac.*

quam, si qua sunt illius aliusve Philosophi argumenta, ea strenue refellere studeant, iuxta lateranense Concilium.

2. Aristotelis interpretes, de christiana Religione male meritos, non sine magno delectu, aut legant, aut in scholam proferant; caveantque, ne erga illos nimium afficiantur auditores. Eam ob rem nec Averrois (idem de huiusmodi aliis iudicium) digressiones in separatum aliquem tractatum conferant; et, si quid boni ex ipso proferendum sit, sine laude proferant; et, si fieri potest, id eum aliunde sumpsisse demonstrent.

3. Nulli sectae, ut Averroistarum, Alexandrinorum et similium, vel se vel suos addicant; nec Averrois aut caeterorum errata dissimulent; sed inde acrius eorum auctoritatem deprimant. Contra vero de S. Thoma numquam non loquantur honorifice, libentibus illum animis, quoties oporteat, sequendo; aut reverenter et gravate, si quando minus placet, deserendo.

4. Nullas novas introducant quaestiones nec opinionem, quae idonei nullius auctoris sit, iis qui praesunt inconsultis; nec aliquid contra Philosophorum axiomata communemque scholarum sensum defendant. Intelligent quoque, si qui fuerint ad novitates proni, aut ingenii nimis liberi, eos a docendi munere sine dubio removendos.

5. In iis quaestionibus, in quibus liberum est quamcumque partem sequi, ita defendatur una pars, ut alterius etiam partis, ac multo magis prioris Professoris, si contrarium docuerat, existimationi modeste ac benevole consulatur. Quin etiam, cum conciliari possunt, id ne negligatur optandum est.

42, in Ms. decr. 56.

QUIBUSDAM Patribus id postulanti-
bus, fuerunt lecta in Congregatione
fundamenta seu praeludia, quae a De-
putatis studiorum conscripta fuerant
ad maiorem intelligentiam regularum,
quas hesterno decreto Congregatio
approbavit. Cum igitur petitum esset:
an ista fundamenta essent reponenda
inter acta Congregationis, decretum
fuit: ut, diligentius recognita et cor-
recta ab iisdem Deputatis, inseran-
tur in actis Congregationis; ita tamen,
ut non evulgentur in manus omnium,
sicut regulae; sed tantum usui sint
Superioribus ad maiorem lucem ha-
bendam, et ad cognoscendum sen-
sum Congregationis, quem habuit in
instituendis illis regulis, et ad illa-
rum praxim exercendam.

43, in Ms. decr. 58.

POSTQUAM lectum fuit decretum
heri factum de inserendis in actis
Congregationis praeludiis, quae per-
tinebant ad declarationem regularum
circa Studiorum Rationem, Patres
quidam contra illud intercesserunt;
et, cum rogata iterum fuissent suf-
fragia, placuit nihilominus Congre-
gationi retineri decretum.

44, in Ms. decr. 59.

POSTULATUM fuerat a plerisque Pro-
vinciis, ut declararetur: quaenam sint
substantialia Instituti nostri; cum-
que facta esset specialis Deputatio
aliquorum Patrum ad id examinan-
dum, ii, diligenti et accurato studio
in eam rem incumbentes, post matu-
ram discussionem, sententiam suam
Congregationi retulerunt. Congrega-
tio vero, re iterum diu et exacte
disceptata, iudicium Deputatorum

1593-94

Praeludia
Deputatorum
ad regulas
pro delectu
opinionum,
diligentius
correcta,
in actis Congr.
inserantur,
ut usui sint
Superioribus.

Inf. d. 56.

Post auditam
intercessio-
nem, decretum
praecedens
retinetur.

Substantialia
Instituti
qualia sint
indicatur.

P. Aquaviva
Praep. Gen.

Vol. 1 pag. 4,
7, 23.

Inf. d. 45, 58.

Audita
intercessione,
decretum
praecedens
Deputatis
corrigendum
committitur.

Inf. d. 58.

probans et sequens, tandem declaravit: ea, quae vel expresse continentur in Formula Instituti Iulio III, Summo Pontifici, proposita, et ab eo aliisque successoribus eius confirmata sunt; vel quae in eadem referuntur ad Constitutiones nostras declarationis causa, esse et censi debere substantialia nostri Instituti. Et quamvis alia sint, quae ad substantiam Instituti nostri pertineant, iudicavit tamen Congregatio: non esse modo de iis agendum, sed interim ab hac tractatione abstinendum.

45, in Ms. decr. 60.

INTERCESSUM est a quibusdam Patribus contra decretum proxime factum de substantialibus Instituti. Et primo, quoniam videbatur esse aliquid obscuritatis in illis verbis: *quae referuntur ad Constitutiones declarationis causa, esse substantialia*; nam forte non omnia illa, quae in iis locis Constitutionum, ad quae Formula refertur, continentur, sunt substantialia; peti- tum fuit: ut aliqua maior declaratio fieret in decreto, ad explicandum, quae- nam ex illis sint substantialia. Secundo, propositum fuit: an expediret, ut ad ultimam clausulam decreti, ubi dicitur esse alia, quae ad substantiam Instituti pertinent, adderentur, exempli causa, nonnulla ex illis substantialibus, quae magis opportuna viderentur; et ad finem illorum diceretur: *et his similia*. Quare Congregatio, quoad utramque partem intercessionis, corrigendum esse decretum iudicavit; idque Deputatis pro substantialibus exsequendum, et ad se referendum commisit.

46, in Ms. decr. 61.

Cum quaesitum fuisset: ut Missiones, quae sunt ex praecipuis nostrae Societatis functionibus, et propriae Professorum, per aliquod Congregationis decretum P. Praeposito commendarentur, quo diligentius et frequentius in posterum exerceantur; placuit Congregationi: praeter studium, quod P. Praepositus ea in re variis litteris scriptis et Missionum Ordinatione declaravit, id ipsum obnixi ipsi P. Praeposito commendare; ut scilicet curet executionem et praxim saluberrimi huius ministerii ad aedificationem et fructum animarum maiori cum diligentia posthac in Societate exerceri; et ut apti et selecti mittantur Operarii.

47, in Ms. decr. 63.

QUONIAM Societas nostra, quae ad fidei propagationem et animarum lucra a Domino excitata est, sicut per propria Instituti ministeria, quae spiritalia arma sunt, cum Ecclesiae utilitate ac proximorum aedificatione sub crucis vexillo finem feliciter consequi potest, quem intendit; ita et haec bona impediret, et se maximis periculis exponeret, si ea tractaret, quae saecularia sunt, et ad res politicas atque ad Status gubernationem pertinent; idcirco sapientissime a nostris maioribus statutum est: ut, militantes Deo, aliis, quae a nostra professione abhorrent, non implicemur. Cum autem, his praesertim temporibus valde periculosus, pluribus locis et apud varios Principes (quorum tamen amorem et charitatem sanctae mem. P. N. Ignatius conservandam ad divinum obsequium pertinere putavit) aliquorum fortasse culpa, vel

1593-94

Missiones
obnixi com-
mendantur.
P. 7 c. 1, 2, 3.
P. 4 Prooem., A.

Instr. 12.

Curet
Praep. Gen.
diligentem
ministerii
huius execu-
tionem.

C. 22 d. 23.

Tractatio
rerum Status
et politicarum
graviter
et severe
Nostris prohi-
betur.

Hoc decr.
specifico con-
firmatum fuit
a Paulo V,
Litt. Apost.
pag. 133.
C. 7 d. 46.
C. 16 d. 26.

P. 6 c. 3 A. 7.

Principum
amor et chari-
tas ad divinum
obsequium
conservandae.
P. 10 n. 11, B.

**P. Aquaviva
Praep. Gen.**

Etiam ab omni
specie mala
abstinendum
nobis est.

Huic morbo,
sicubi opus sit,
efficaciora
remedia
adhibenda.
Inf. d. 79.

Principum
familiaritas
et negotia
saecularia
diligentissime
a Nostri
vitanda.
*C. 6 d. 21.
C. 7 d. 13.*

Curent
Superiores,
ut intra nostri
Instituti
limites proxi-
mos iuvare
conemur.
Inf. d. 80.

ambitione, vel indiscreto zelo, Religio nostra male audiat; et alioquin bonus Christi odor necessarius sit ad fructificandum; censuit Congregatio: ab omni specie mala abstinendum esse, et querelis, quoad fieri poterit, etiam ex falsis suspicionibus provenientibus, occurrendum. Quare praesenti decreto graviter et severe Nostri omnibus interdicat: ne in huiusmodi publicis negotiis, etiam invitati aut allekti, ulla ratione se immisceant, nec ullis precibus aut suasionibus ab Instituto deflectant. Et praeterea, quibus efficacioribus remediis omnino huic morbo, sicubi opus sit, medicina adhibeatur, Patribus Definitoribus accurate decernendum ac definiendum commendavit.

48, in Ms. decr. 64.

ILLUD etiam cavendum diligentissime: ne cum detrimento spiritualis boni et religiosae disciplinae Nostri sese in familiaritatem Principum insinuent; nec aliis negotiis saecularibus, licet rerum particularium ad consanguineos, amicos vel quosvis alios pertinentibus, occupentur; nisi forte interdum iudicio Superiorum charitas aliud suaderet. Quo in genere non raro a nonnullis erratur, praesertim vero a Superioribus, qui huiusmodi permittunt. Nam, cum Constitutiones nostrae, part. vi, cap. 3, § 7, huiusmodi negotia, tamquam a nobis aliena, nullo modo permittant, diligentissime curandum est, ut intra nostri Instituti limites proximos iuvare conemur. Cui etiam incommodo Patres Definitores iussit Congregatio pro eorum pietate atque prudentia diligenter occurrere.

49, in Ms. decr. 65.

Cum Congregatio in decreto 25 * reiecisset ad Patres Deputatos pro detrimentis, ut viderent: quid statuendum esset in eos, qui per negotiationes et intercessionem externorum aliquid a Superioribus obtinere procurant; Deputati retulerunt ad Congregationem, se in ea esse sententia: ut nihil a Congregatione hac de re decernatur; tum propter difficultatem inveniendi veritatem harum procuracionum; tum quia praxis huius rei pendet ex particularibus circumstantiis, quae particularem postulant informationem; sed totum hoc negotium P. Praeposito committendum esse, ut ipse pro sua prudentia, omnibus circumspectis, ea remedia adhibeat, iisque poenis errantes corrigat, quas, tam ad delinquentium emendationem, quam ad aliorum exemplum in Domino convenire iudicaverit. Congregatio autem iudicium Deputatorum approbavit, et rem P. Praeposito serio commendavit.

50, in Ms. decr. 66.

PATRES Deputati pro declarandis dubitationibus Constitutionum et substantialibus Instituti retulerunt Congregationi suam sententiam circa quaedam specialiter ipsis commissas a Congregatione. Et primo, quod incommodis, quae oriebantur ex male intellectis verbis Formulae votorum: *promitto Societatem me ingressurum*, de quibus dictum est decreto 14, occurrere posset hac ratione; nimirum: si in regulis Magistri Novitiorum exprimitur, et ab ipso Magistro aperte explicetur Novitiis, tum initio, cum Societatem ingrediuntur, tum postea, sexto quoque mense, praecipue cum vota emittere debent post biennium:

1593-94

Externorum
negotiationes
et intercessio-
nes Nostri
prohibentur.
* *Hic d. 14.
P. 7 c. 2, K.*

Praepositus
Gen.
delinquentes
corrigat
et eorum
emendationem
procuret.
*C. 7 d. 20, 22 n. 2.
C. 8 d. 24.
C. 9 d. 24.
C. 10 d. 18.
C. 16 d. 17.*

Dubia
quaedam
Constitutionum
enodantur.

Promissio,
quae in voto-
rum Formula
continetur,
quomodo
Novitiis
explicanda.

Hic d. 4.

P. Aquaviva
Praep. Gen.

promissionem illam de ingrediendo Societatem, quae fit in Formula votorum, esse votum, quo obligantur ad recipiendum gradum Coadiutoris formati vel Professi, prout Praepositus Generalis iudicaverit. Itemque, si in libro, in quo notantur nomina Scholasticorum, qui emittunt vota simplicia, iuxta regulam 11 Rectoris, postquam illa quis emisit, subscribat se tali die et anno emisisse vota, et clare intellexisse: vim illius promissionis esse, se manere obligatum ad praedictam indifferentiam.

2. Secundo, locum Examinis, cap. 3, § 11, de quo supra, decreto 17 *, ubi habetur: *num paratus sit ad iudicium suum submittendum, sentiendumque, ut fuerit constitutum in Societate de huiusmodi rebus sentire oportere*, intelligendum esse de iis rebus, in quibus locum habet opinio, ut patet ex verbo *opinionis* et ex verbo *communius*, quod hispanice est *comunmente*, hoc est, ut plurimum. In quo sensu etiam loquitur declar. part. III, cap. 1, § 18, lit. o. Tria ergo volunt Constitutiones. Primum, ut Nostri non inducant novas opiniones. Secundum, ut, si quando contra communem senserint, sequantur quod Societas iudicaverit. Tertium, ut in controversiis, in quibus neutra opinio est adeo communis, redigantur ad conformitatem, ut sic idem sapiamus et idem dicamus omnes iuxta Apostolum.

3. Tertio, alia loca Constitutionum, de quibus eodem decreto 17 *, hac ratione esse interpretanda et concilianda: ut cap. 7 Examinis, § 2, non loquatur de omnibus, sed de eo, qui habet maiorem propensionem ad studia, quam par est, iuxta decretum 78 Congregationis IV, et regulam 16 Magistri Novitiorum. Locus autem part. II,

cap. 2, lit. B, intelligatur de eo, qui in aegritudinem incidit in quocumque obsequio Societatis, postquam emisit vota, biennio exacto; is enim dimitti non potest, nisi ipse contentus esset. Nam, si hoc accadat in novitiatu, dimitti posset ex § 3 eiusdem capituli, etiamsi in ordinariis laboribus Societatis in morbum incidisset. Constitutio autem part. IV, cap. 6, § 15, lit. X, sic intelligatur, ut, qui in Scholasticum admissus fuisset, si, emissis votis post biennium, inveniatur ineptus ad studia et ad alia domestica ministeria, posset in rigore a Societate dimitti, quia adhuc in probatione est ad superiores gradus; eo magis, si illa inutilitas esset cum aliqua culpa voluntatis coniuncta. Ex aequitate tamen, si nulla sit culpa, consulatur Generalis, ut dicit Constitutio.

4. Quarto, verba illa part. III, cap. 1, § 7, de quibus decreto 21 *: *Doceantur omnes, quod nulla re tamquam propria uti debent*, sic accipienda sunt: ut, qui utitur rebus suis, quacumque ratione illis utatur tamquam propriis, vel ea distribuatur sine facultate Superioris, faciat contra votum paupertatis. Has igitur declarationes singulas ita explicatas Congregatio approbavit, et iuxta praedictum sensum loca illa intelligi debere statuit.

51, in Ms. decr. 67.

PATRES Deputati pro recognoscendis casibus reservatis, iuxta decr. * 28 et 33, suum iudicium retulerunt ad Congregationem. Fuit vero hoc: ut, praeter reservari permissos omnibus Regularibus a Sanctissimo D. N. Clemente VIII per quoddam decretum ab eodem editum sub die 26 Maii 1593, reservarentur in Societate etiam infra scripti. Primo, periurium et falsum

1593-94

Qui vota
simplicia
emittit, sub-
scribat se clare
promissionis
vim intellexisse.

Declaratio
Const.
de opinionibus.
* Hic d. 6.

De aliquibus
causis et modo
dimittendi
Novitios,
* Hic d. 6.

Hic d. 67.
et Scholasticos.

Votum
paupertatis
laeditur
utendo rebus
tamquam propriis.
* Hic d. 10.

Inf. d. 59.

Casus reservati
enumerantur.
* Hic d. 17, 22.

C. 9 d. 43.

Ord. Gen. c. 5.

P. Aquaviva
Praep. Gen.

testimonium in iudicio vel extra. Secundo, furtum, et usurpatio seu appropriatio alicuius rei contra votum paupertatis in ea quantitate, quae efficiat peccatum mortale. Tertio, lapsus carnis voluntarius, et quidquid est contra votum castitatis, quod quidem in actum externum prodeat. Quarto, inobedientia expressa, qua quis asserit se nolle parere. Quinto, seditio in Superiorem, et divisio a capite, in grave nocumentum Societatis. Sexto, detractio famae bonaque existimationis aliorum, et discordiarum seminatio inter Fratres. Septimo, impedimentum excludens a Societate reticuisse in examine, vel in eo mentitum esse, unde grave aliquod incommodum oriri possit. Octavo, acceptio seu missio litterarum absque licentia expressa; quae scilicet acceptio et missio contineat rationem peccati mortalis. Ab his casibus non licet, absque expressa licentia Superioris Domus vel Collegii, absolvere; cum nempe manifeste sunt peccata mortalia, et in actum externum prodeuntia. Congregatio vero approbavit iudicium Deputatorum, et interim iudicavit, quodam Patre id petente, melius considerandum esse: an expediret, praeter iam dicta peccata, reservari nonnulla alia, ut sunt ea, quae habent annexam excommunicationem, et quae sunt contra vota simplicia, quae emittuntur a Professis. Placuit etiam Congregationi: ut omnino postularetur a Sua Sanctitate dispensatio super illa parte decreti praedicti, quae iubet: primo, in singulis Domibus, praeter Confessarium, deputari duos vel plures Confessarios, qui a non reservatis absolvant. Hoc enim in parvis Collegiis est fere impossibile, ubi, praeter Con-

fessarium, omnes alii Patres, vel habent officium Superioris, vel sunt Consultores; unde non conveniret eos deputari in Confessarios. Secundo, iubet, ut absolutio reservatorum committatur iudicio Confessarii; sic enim videretur tolli reservatio casuum.

52, in Ms. decr. 68.

QUONIAM Societatis ministeria eo maiori cum fructu in communi animarum salute procuranda exercentur, quo Nostri longius absunt ab iis hominum conditionibus, quae aliis offendiculo esse possunt; ii autem, qui a progenitoribus modernis christianis descendunt, plurimum et offendiculi et detrimenti (quemadmodum diuturna experientia compertum est) ordinarie in Societatem invehere consueverunt; ob eam causam multi efflagitarunt, ut praesentis Congregationis auctoritate statueretur: ne ullus posthac in Societatem admittatur, qui ex Hebraeorum aut Saracenorum genere descendat; et, si quispiam eorum per errorem admissus fuerit, cum primum de hoc impedimento constiterit, a Societate dimittatur. Placuit autem Congregationi universae statuere, quemadmodum praesenti suo decreto statuit: ut nullus omnino ex huiusmodi hominibus, qui ex Hebraeorum aut Saracenorum genere descendunt, deinceps in Societatem recipiatur. Quod si eorum quispiam errore aliquo admissus fuerit, cum primum de hoc impedimento constiterit, quocumque tempore ante professionem id detegatur, admonito prius Praeposito Generali, et expectato eius responso, dimittatur. De qua re omnes ante admissionem perspicue admonendi erunt. Quamquam enim Societas pro communi salute omnibus

1593-94

et ut absolutio reservatorum non committatur iudicio Confessarii.
Inf. d. 64, post n. 4.

Qui ex Hebraeorum et Saracenorum genere descendunt, in Societatem non admittendi.

Eza. c. 3 n. 2.

Vide tamen C. 6 d. 28.

Si eorum quispiam errore admissus fuerit, expectato Praepositi Gen. responso, dimittatur.

De hac re ante admissionem omnes admonendi.

Quid requiratur, ut sint reservati; ab eis sine expressa Superioris licentia non licet absolvere.

An alia etiam peccata reservari expediat.

Inf. d. 57.

A Summo Pont. petendum, ut in singulis Domibus non deputentur plures, qui a non reservatis absolvant;
Inf. d. 64, post n. 4. C. 11 d. 21.

**P. Aquaviva
Praep. Gen.**

Cur hi homi-
nes excludendi.

Hoc impedi-
mentum
non est
essentiale;
est tamen indis-
pensabile,
etiam
a Praeposito
Gen.

C. 7 d. 42.

Auditis
intercessioni-
bus, et re
diligenter
discussa, prae-
cedens
decretum
denno
stabilitur.
* Hic d. 52.

omnia fieri optat, ut, quos poterit, Christo lucrifaciat; non tamen necessum est, ut suos ministros ex quovis hominum genere desumat. Quin potius ad maiorem Dei gloriam perfectioremque propositi sibi finis assecutionem convenientius est, ut eos habeat Operarios, qui omnibus aliis nationibus in toto orbe gratiores sint, et quibus in Ecclesia Dei libentius et fidentius utantur ii, quorum voluntas bene aut male in nos affecta (ut sanctae mem. P. Ignatius ait) multum habet momenti, ut aditus ad divinum obsequium et animarum auxilium aperiatur aut praecludatur. Caeterum, cum circa huius decreti vim et efficaciam dubitatio exorta esset: utrum, quod eo decreto prohibetur, inter essentialia impedimenta, quae a Societate omnino excludunt, referri; an potius indispensabile tantum impedimentum decerni oporteret; tandem, post multa in utramque partem allata, Congregatio declaravit et statuit: hoc decretum non essentialis, sed indispensabilis impedimenti vim obtinere; sic scilicet, ut nullus omnino Superior, ac ne ipse quidem Praepositus Generalis in eo dispensare possit, atque ita deinceps in Societate integre inviolateque servandum esse.

53, in Ms. decr. 69.

Cum proximum 68* decretum in Congregatione legeretur, tres intercessionibus a diversis Patribus factae fuerunt. Una quidem, ut cum iis, qui bona fide in Societatem ingressi essent, a P. Praeposito dispensari possit, quo in Societate retinerentur. Altera, ut eidem P. Praeposito dispensare integrum esset in quibusdam casibus perraris, ut, cum aliquis ex

eo quidem sanguine, sed genere tamen nobilissimus in Societatem recipi petat, is admitti possit. Tertia, ut hoc impedimentum, non solum indispensabile sit, verum etiam inter essentialia impedimenta numeretur. Cui intercessioni ea ratione multi adhaeserunt, ut, si forte aliae binae obtinerent, in praedicto decreto dispensari posse, ipsorum quoque nomine intercessum esse censeretur. Verum, cum denuo de hac quaestione multa in medium a Patribus prolata fuissent, et rogata suffragia; Congregatio magna animorum ac sententiarum consensione priores duas intercessionibus reiecit; et quod eo decreto 68 ante statuit, nunc iterum decrevit, illudque ipsum decretum hoc novo decreto stabilivit, atque per omnia integre incorrupteque in Societate servandum esse, serio et graviter mandavit. Sic autem, et qui postremo loco intercesserat, a sua discessit intercessione, et ad aliorum sententiam se adiunxit.

54, in Ms. decr. 70.

QUONIAM diuturno quietis suae detrimento Societas nostra satis superque experta est gravissima incommoda, quae filii quidam praevericatores, et communis pacis illius perturbatores, ac rerum novarum architecti suis conatibus illi attulerunt; et multae Provinciae maiorem in modum id efflagitarunt, ut huiusmodi homines debitis poenis castigarentur; Congregatio, pro eo ac debuit, spiritualium filiorum suorum iacturam dolenter ingemiscens; ac nihilominus perpendens, quantum detrimenti unio, obedientia religiosaque disciplina Societatis ab iis hominibus passa sit; quantumque apud externos bonae illius famae, qua bonus odor ubique gen-

1593-94

Hic d. 52.

C. 6 d. 28.

Perturbatores
Societatis,
quamvis pauci
gravissima ipsi
attulerunt
incommoda.
Hoc decretum
confirmatum
fuit a Paulo v,
Litt. Apost.
pag. 132.

**P. Aquaviva
Praep. Gen.**

Salutari
medicamento
tam gravis
morbus depel-
lendus.

Perturbatorum
arrogantia,
calumniae
et machinatio-
nes innuuntur.

P. 9 c. 3, et alibi.

Ipsi et eorum
complices
censuras
et poenas
incurrerunt.

Quamprimum,
velut pestis,
prius forte
castigandi,
a Societate
separentur.

Poenae in eos,
qui statim
dimitti
non possunt.

tium in Christo esse solet, detractum fuerit; statuit omnino: salutari alicuius severi decreti medicamento, huic tam gravi morbo depellendo prospiciendum esse. Siquidem frequentes illi falsas calumnias et varias criminationes (de quibus speciale postea iudicium Praeposito Generali habendum erit) suae Religioni immerito imposuerunt; atque, zeli communisque boni pallio se contegentes, id sibi arrogare ausi sunt, ut iudicio totius Societatis, immo et ipsiusmet Fundatoris P. N. sanctae memoriae se praeferrent; nec dubitarunt libellis scriptis, atque ad Summos Pontifices transmissis, subscribere his verbis: *ita petit tota Societas*, cum tamen ii pauci essent, et degeneres filii nostrae Religionis; eaque postulare, quae substantialia Instituti nostri labefactarent, rationemque gubernationis in Constitutionibus expressam immutarent, ac, novam prorsus formam et rationem inducentes, universam Societatis structuram dissolverent, atque a fundamentis everterent. Quocirca Congregatio declarat: eiusmodi homines, tantorum malorum auctores, aliorumque seductores, ac eorumdem vere complices, censuras et poenas omnes in apostolicis bullis contentas incurrisse. Nec non decernit: eos omnes, utpote gravissimae divisionis Societatis auctores, a tota Societate, velut pestem, quam primum separandos esse; iudicio P. Praepositi permittens, utrum eos peculiaribus poenitentiis ante dimissionem castigari conveniat. Quod si per aliqua necessaria impedimenta eos e Societate statim eiici non licuerit, Congregatio statuit: eos praeterea inhabilitatis ad quaevis officia et dignitates seu praelationes, vocisque, tam acti-

vae quam passivae privationis poenis obnoxios fore, quamdiu eos in Societate necessario retineri contigerit. Insuper Congregatio statuit: ut, qui vehementer suspecti de praedictis machinationibus reperti fuerint, ii, vel iurent se humiliter amplexuros Constitutiones et decreta generalium Congregationum, nec non Summorum Pontificum bullas, quibus Societatis Institutum confirmatur seu explicatur, praesertim vero fel. rec. Iulii III, Gregorii XIII, et Gregorii XIV, nec umquam se acturos quocumque praetextu contra illas, neque, ut quidpiam de nostri Instituti ratione immutetur, curaturos per quoscumque in bulla Gregorii XIV non permissos; vel, si hoc iuramentum praestare noluerint, aut post illud praestitum non servaverint, etiamsi Professi et antiqui fuerint, de Societate omnino eiiciantur. Praecepit etiam Congregatio in virtute sanctae obedientiae: supra dictos omnes, auctores et complices, tamquam Societati perniciosos, et Apostolicae Sedi inobedientes, a quocumque ex Nostris, sive certa scientia, sive fide digna auditione deprehensi fuerint, et quoscumque alios, si qui in posterum pariter deprehendantur similia machinari, ad Praepositum Generalem fideliter esse deferendos, ut ille pro suo officio et huius Congregationis voluntate eos iisdem poenis afficiat, et a Societate dimittat; certus, nisi id utiliter exsequatur, se, nec bono Societatis, pro qua sanguinem fundere paratus esse debet, nec propriae conscientiae satisfacturum. Quod ut sine impedimento fiat, et optata pace tandem aliquando Societas frui possit, Congregatio decernit: suppliciter a Sanctissimo D. N. Clemente totius Religionis nomine

1593-94

Quid
faciendum
sit cum suspec-
tis
de praedictis
machinationi-
bus.

Litt. Apost.
pag. 22, 87,
90, 118.

Ibid. pag. 123.

Praecipitur
cunctis:
ut praedictos
omnes,
auctores
et complices,
et qui
in futurum de-
prehendantur,
ad Praeposi-
tum Gen.
deferant.

C. 6 d. 2.
C. 9 d. 5, 25.

Petenda
a Summo Pont.
nova Instituti
confirmatio,

**P. Aquaviva
Praep. Gen.**

et ut sine
impedimento,
quae in hoc
decreto sancita
sunt,
exsecutioni
mandentur.

petendum esse, ut praedecessorum suorum exemplo confirmare circa nostrum Institutum quae ab illis confirmata et declarata sunt, et sua auctoritate et potestate illi assistere dignetur, ut, quae in huiusmodi per-versos homines hoc decreto sancita sunt, sine impedimento exsecutioni mandentur.

55, in Ms. decr. 71.

Rex Catholi-
cus, a pertur-
batoribus
Soc. falsis
accusationi-
bus
circumventus,
informetur.

INTER caetera, quibus nostrae Societatis perturbatores illius eversionem procurarunt, illud quoque gravissimum fuit, quod eam falsis calumniis et mendacibus criminationibus apud Catholicam Philippi, Hispaniarum Regis, Maiestatem traduxerunt; id artificiosis suis commentis contendentes, ut piissimi Regis auctoritate Societatis innocentia opprimeretur, et ipsa Societas in summum naufragii discrimen adduceretur. Quo factum est, ut religiosissimus Rex, pro sua eximia in DEUM eiusque Ecclesiam pietate et in nostram Societatem propensa voluntate, vehementer exoptarit, ea omnia huius Congregationis opera examinari, et veritatem omnino patefieri. Cum igitur Congregatio in eam rem serio ac diligenter desudarit, et iam res tota patefacta fuerit; satisque manifestum evaserit, horum omnium figmentum et novitates, non ex Societatis sensu, quod ipsi mentiebantur, sed proprias ipsorum adinventiones esse; decrevit: piissimum Regem Catholicum, et per communes litteras, et per certos Patres ex eorum numero, qui in Hispaniam revertentur, de his omnibus, quae gesta sunt, ac de certissima rerum veritate suo nomine certiore facere; eumque summo animi studio ac reverentia obsecrare, ut, sicut Congregatio non

Obsecrandus,
ut Societatem
ab eiusmodi
calumniatori-
bus vexari
minime
patiatur.

dubitat, illum pro sua insigni pietate Societatem nostram in suis regnis salvam esse velle; ita eius Maiestas, pro singulari clementia, eamdem Societatem, sui observantissimam, ab eiusmodi calumniatoribus vexari minime patiatur. Sic enim fore confidit, ut, religiosam quietem et tranquillam vitam agentes, Ecclesiae utilitati, et spiritualibus proximorum commodis, ac illius etiam Maiestatis obsequiis fructuose vacare valeamus.

56, in Ms. decr. 72.

CUM, iuxta decretum 56 et 58 *, Deputati pro Ratione Studiorum fundamenta seu praeludia ad maiorem regularum, quae decreto 55 ** continentur, intelligentiam conscripta diligentius recognovissent, et correcta Congregationi proposuissent; Congregatio illa probavit, et in actis huius Congregationis ad usum Superiorum, ut in decreto 56 propositum fuit, inserenda mandavit. Illa vero sunt, quae sequuntur, videlicet:

PRAEFATIO AD REGULAS DE DELECTU OPINIONUM A DEPUTATIS PRO RATIONE STUDIORUM CONFECTA.

PATRES Deputati ex variis nationibus pro libro de Ratione Studiorum recognoscendo, cum de delectu opinionum primo loco tractandum censuissent, ac tamquam fundamentum proposuissent: doctrinam Societatis esse debere uniformem, securam et solidam, iuxta Const. part. III, cap. 1, § 18, et part. IV, cap. 5, § 4; post accuratam discussionem et collationem multorum dierum, statuerunt communi consensu ea, quae sequuntur:

1. Nostri omnino S. Thomam ut proprium Doctorem habeant, eumque

1593-94

Praefatio
ad regulas
de delectu opi-
nionum,
correcta
et approbata,
inseritur.
* *Hic d. 42, 43.*
** *Hic d. 41.*

Hic d. 42.

Sup. d. 41.

*Reg. 2 Prof.
Theol.*

P. Aquaviva
Praep. Gen.

C. 22 d. 37 n. 1.
C. 23 d. 15.

Reg. 2 Prof.
Theol.

Ibid. reg. 3.

Reg. 9 Prov.
n. 2.

Sup. d. 41.

in scholastica Theologia sequi teneantur; tum quia Constitutiones eum nobis commendant part. iv, cap. 14, § 1, et Summus Pontifex Clemens viii id se cupere significavit; tum quia, cum unius scriptoris doctrinam in Societate eligendam Constitutiones moneant part. viii, cap. 1, lit. κ, nullius hoc tempore doctrina potest occurrere, quae sit ea solidior aut securior, ut non immerito S. Thomas Theologorum princeps ab omnibus habeatur.

2. Non sic tamen S. Thomae adstricti esse debere intelligantur, ut nulla prorsus in re ab eo recedere liceat; cum illi ipsi, qui se Thomistas maxime profitentur, aliquando ab eo recedant; nec arctius nostros S. Thomae alligari par sit, quam Thomistas ipsos.

3. In quaestionibus mere philosophicis, aut etiam in iis, quae ad Scripturas et Canones pertinent, licebit sequi etiam alios, qui eas facultates magis ex professo tractaverunt.

4. Caeterum, ne forte ex iis, quae dicta sunt, sumat aliquis occasionem S. Thomae doctrinam facile deserendi, praescribendum videtur: ut nullus ad docendum Theologiam assumatur, qui non sit vere S. Thomae doctrinae studiosus; qui vero ab eo sunt alieni, omnino removeantur. Nam, qui ex animo S. Thomae fuerint addicti, certum erit, eos ab eo non recessuros, nisi gravate admodum et rarissime.

His ita constitutis, sequentes regulas confecerunt, iuxta ea, quae dicta sunt, intelligendas, easque generali Congregationi approbandas obtulerunt.

57, in Ms. decr. 73.

STATUIT Congregatio: ut ad casus reservatos supra, decreto 67 *, addantur peccata contra simplicia vota, quae Professi emittunt post professionem; ac praeterea censurae Societatis nostrae dumtaxat, prout in eo decreto 67 iudicatum fuerat considerandum esse.

58, in Ms. decr. 74.

Quod a Congregatione, maioris declarationis causa, ad Deputatos Patres pro substantialibus Instituti, supra decreto 60 *, reiectum fuerat, hoc illi hunc in modum clarius proponi iudicarunt, et ad Congregationem retulerunt, nimirum:

Substantialia Instituti ea in primis sunt, quae in Formula seu regula Societatis, Iulio iii, Summo Pontifici proposita, et ab eo aliisque eius successoribus confirmata, continentur. Deinde ea, sine quibus illa, aut nullo modo, aut vix constare possunt, cuiusmodi sunt:

Primo, esse aliqua impedimenta essentialia in admittendo.

Secundo, non esse necessarium, ut in dimittendo forma iudicialis servetur.

Tertio, reddendam esse Superiori conscientiae rationem.

Quarto, contentum esse debere unumquemque, ut omnia, quae in eo notata fuerint, per quemvis, qui extra Confessionem ea acceperit, Superioribus manifestentur.

Quinto, paratos esse omnes debere, ut se invicem manifestent debito cum amore et charitate; et alia his similia, a quibus nunc declarandis Congregatio brevitatis causa supersedendum censuit; cum praesertim Generales

1593-94

Peccata contra
vota simplicia
Professorum
reservantur.
* Hic d. 51.

Hic d. 51.

Substantialia
Instituti
quae sint
clarius propo-
nitur.
* Hic d. 45.
C. 7 d. 40.

Litt. Apost.
pag. 23.

C. 6 d. 32 n. 4.

C. 7 d. 40.

P. Aquaviva
Praep. Gen.

Hic d. 45.

Hic d. 58.

Post emissa
Societatis vota,
abdicatio
bonorum sine
facultate
est contra
votum
paupertatis.
Hic d. 50.

Praepositi ea pro tempore ad praxim declarare possint, dum in aliis Congregationibus generalibus non declarantur. Quae omnia Congregatio probavit, et supra dictum decretum 60 ad hoc 74 exigendum esse decrevit.

59, in Ms. decr. 75.

SUPERIORIBUS diebus, cum legeretur decretum 66*, dubitatum fuit a quibusdam Patribus, circa verba illa Deputatorum: *vel ea distribuunt sine facultate Superioris*, quae habentur § 4 illius decreti: an scilicet distribuere sua bona, et abdicare se suis bonis sine Superioris facultate, sit contra votum paupertatis Societatis, vel contra Constitutiones tantum. Et, cum huius quaestionis discussio, tunc inchoata, hactenus dilata fuisset; Congregatio, re accurate examinata, iudicium Patrum Deputatorum approbavit: eum, qui, post emissa tria vota substantialia nostrae Religionis, sua bona distribueret sine Superioris facultate, votum paupertatis Societatis violare.

60, in Ms. decr. 76.

Congregando-
rum
in Congr. prov.
numerus
statuitur
et explicatur.
* Hic. d. 38.
Sup. d. 24.

CIRCA Formulas Congregationum provincialis et Procuratorum, Congregatio decrevit sequentia: Primo, numerum congregandorum (quod supra, decreto 51 *, expediendum supererat et huc reiectum fuerat) hoc modo contrahendum esse: ut, ad Congregationem provincialem pro eligendo Procuratore conventuri, quadragenarium numerum non excedant; nec quinquagenarium, quando ad Conventum generalem convocatur provincialis; et in utroque casu maior sit Professorum numerus; de quota vero et aliis particularibus huc pertinentibus, Definidores decernant. Secun-

Inf. d. 81.

In Congr. prov.

do, ut in provincialibus Congregationibus per suffragia secreta decernatur de cogenda vel non cogenda Congregatione generali. Tertio, ut Procuratores electi in provincialibus Congregationibus, Assistentes vero in Congregatione generali iurent de fidelitate servanda circa ea omnia, quae ad Congregationem Procuratorum pertinent, et in ea tractanda sunt. Quarto, ut, cum maior pars Provinciarum censuerit, Congregationem generalem esse cogendam, non sufficiat hic Romae maior pars suffragiorum ad decernendum, ne cogatur; sed necessarium sit saltem duas tertias suffragiorum partes in id convenire; alioqui generalis Congregatio cogatur. Caetera omnia particularia, ad praedictas Formulas perficiendas pertinentia, Congregatio reiecit ad Definidores expedienda.

61, in Ms. decr. 78.

PROPOSITUM fuit Congregationi quoddam exemplum hispanicum Constitutionum, ex autographo P. Ignatii de verbo ad verbum bene ac fideliter descriptum ob eam causam, quod istud autographum iam obsoletum ac fere lacerum esset; et cum eo atque cum alio authentico a prima Congregatione generali, tit. 5, decr. 1*, approbato, et manu P. Polanci subscripto, per quosdam Patres linguae hispanicae peritos diligenter collatum; postulatumque fuit: ut Congregatio illum librum probaret. Congregatio autem decrevit: illum librum, postquam denuo per aliquot Patres, a Patre Generali designandos, cum autographo collatus fuerit, probatum fore, et pro approbato haberi debere. In quorum fidem Congregatio mandavit P. Laurentio Magio, Secretario, ut ex eiusdem praescripto et omnium

1593-94

per suffragia
secreta
agendum:
an Congregatio
generalis co-
genda.
Vide tamen
inf. d. 75.
C. 6 d. 22.
C. 7 d. 11.
Iuramentum
de fidelitate
servanda
a Procur.
et Assist. prae-
standum.
Suspensum
inf. d. 75.

In Congr.
Procur., quot
suffragiis
decernendum
de cogenda,
vel non,
Congr. gen.
Inf. d. 75.
C. 6 d. 25 n. 1.
Vide tamen
C. 7 d. 10.
C. 14 d. 6.
C. 18 d. 13.

Exemplum
hispanicum
Constitutio-
num,
ex autographo
descriptum
et cum alio
authentico
collatum,
denuo cum
autographo
conferendum:
postquam
approbatum
fuerit, a Secr.
subscribatur
et Soc. sigillo
muniatur.
* Hic d. 78.
C. 1 d. 15, 53.

P. Aquaviva
Praep. Gen.

Patrum nomine subscribat librum illum post praedictam collationem factam, et sigilli Societatis impressione muniat.

62, in Ms. decr. 79.

Novus
Admonitor
Gen.
in demortui
locum eligatur,
vel qui
substitutus
fuerat
confirmetur.
Inf. d. 68.

DECRETUM fuit, proponente P. Generali: ut vel novus Admonitor proximo die Martis, qui erit 11 praesentis mensis, eligatur in locum demortui; vel, qui tunc per modum provisionis substitutus fuit, et iam eo officio fungitur, is a Congregatione confirmetur.

63, in Ms. decr. 80.

Addendum
ad decr. 13.
de non
contrahendo
tempore
biennii proba-
tionis.
* Hic d. 13.

CONGREGATIO probavit iudicium Patrum Deputatorum pro dubitationibus Constitutionum exponendis, de eo, quod ad illos reiectum fuerat supra, decreto 24*. Illud vero eiusmodi est: ad decretum de non contrahendo tempore biennii probationis, nisi ad professionem in casu, etc., addendum est: quod id non videtur repugnare declarationi part. v, cap. 1, lit. c; tum quia, ut facultas dispensandi, quae in ea concessa est, possit aliquem effectum habere, satis est, si exerceatur in contrahendo tempore biennii ad professionem in casu aliquo emittendam; tum etiam, quia numquam videtur evenire posse, ut opus sit illud contrahere ad admitendum in gradum Scholasticorum vel Coadiutorum.

64, in Ms. decr. 81.

Clemens VIII
declarat
quaedam exse-
cutioni esse
mandanda:

QUONIAM Illustrissimus Cardinalis Toletus nomine Sanctissimi D. N. significavit Patribus Deputatis pro cognoscendis nostrae Societatis detrimentis, quaedam Congregationi declaranda, quae Suae Sanctitatis voluntas erat, ut executioni mandarentur;

ea P. Praepositus Congregationi proposuit, et sunt, quae sequuntur, videlicet:

1. Ut Provinciales atque Rectores, exceptis qui sunt in Domibus Novitiorum, non durent ultra triennium, sed vacent saltem per annum, in quo obediant, sicut caeteri.

2. Ut Provinciales visitentur, et de suo officio reddant rationem, sive per Visitatorem sive per Provincialem successorem.

3. Ut observetur decretum Sanctissimi de casuum reservatione.

4. Ut examinetur in Congregatione: an Assistentes in aliquibus casibus debeant habere votum decisivum, et iudicetur per vota secreta, et referatur Sanctissimo vel Cardinali.

Quae omnia Congregatio reverenter audivit, et debita cum submissione, obedientia, atque animorum promptitudine amplexa est. Et quod attinet ad § 3, de observando decreto reservationis casuum, Sua Sanctitas concessit, quod supra, decreto 67, * statutum fuerat petendum esse, ac praeterea, ut Magistri Novitiorum possint eorum confessiones audire.

65, in Ms. decr. 82.

Quod proximo decreto 81 *, § 4, mandatum fuit, ut scilicet per vota secreta examinaretur: an Assistentibus concedendum esset in aliquibus casibus votum decisivum, factum est; et, exceptis quinque, omnes censuerunt: non esse concedendum, et nihil hac in re innovandum, cum praesertim haec innovatio unum ex Instituti substantialibus convelleret.

66, in Ms. decr. 83.

Cum canones ex decretis Congregationis, iuxta Formulam Congre-

1593-94

Provincialium
et Rect.
officium non
duret ultra
triennium;
Vide tamen
Litt. Apost.
pag. 186 et seqq.

Provinciales
visitentur;
Sup. d. 33.
Ord. Gen. c. 9.

Decr. Pont.
de cas. reserv.
observetur;

Per secr. suffr.
iudicetur:
an aliquando
Assistentes
votum decisi-
vum habere
debeant.
Inf. d. 65.

Congregatio
reverenter
haec audit
et obedit.

Summus Pont.
concedit
quod decr. 51
statutum
fuerat
petendum.
* Hic d. 51.

Votum
decisivum
Assistentibus
non
concedendum.
* Hic d. 64.
C. 4 d. 23, 25.
Sup. d. 16.
Offic. Vic.
n. 3, 4, 7, 9-12.

Praepositus
Gen. canones
quintae Congr.

**P. Aquaviva
Praep. Gen.**

extrahendos
curet et Socie-
tati
communicet.
C. 2 d. 46.
C. 3 d. 9.
C. 4 d. 51.
C. 6 d. 47.

Linguarum
indicarum
peritia maxime
commendatur.

Superiores
ministerium
missionum
honorificent
et promoveant.
C. 6 d. 15.
C. 7 d. 33 n. 6.

Instructio
de praxi huius
rei a Praepo-
sito Gen.
praescribenda.

Admonitor
* *Hic d. 62.*

gationis generalis, § 75, extrahendi essent; idque commode fieri non possit ante Congregationis dissolutionem, propterea quod multi Patres cupiant et urgeant Congregationi tandem finem imponi; visum est Congregationi: ut res tota P. Generali committeretur, qui per Patres Assistentes et alios, quos ipse iudicaverit, canones ex decretis primo quoque tempore extrahi curabit, prout communi Societatis praxi expedire iudicaverit, et extractos evulget, ac toti Societati communicet.

67, in Ms. decr. 85.

QUONIAM linguarum indicarum peritia iis, qui in Provinciis indicis versantur, summopere necessaria est ad salutem Indorum procurandam, ob quam causam, vel solam, vel praeicipuam, Operarii in eam Domini vineam de Societate mittuntur; visum est universae Congregationi: omnibus illarum regionum Superioribus, caeterisque Patribus ac Fratribus serio iniungere, ut diligenter exsequantur, quod est a Patribus Generalibus saepe commendatum circa studium linguae indicae discendae et exercendae; utque Superiores ipsi omni cura et diligentia, atque etiam exemplo suo, quoad licebit, ministerium illud, quod est adeo in conspectu DEI pretiosum, honorificent atque promoveant. Reverendo autem P. N. Generali commendetur: ut Instructionem ad praxim huius rei perscribat, quam pro natura et ratione gentium illarum putaverit commodissimam fore.

68, in Ms. decr. 86.

ADMONITORIS electio, quemadmodum decreto 79 * institutum fuerat, expedita fuit; et tertio scrutinio ad plura

medietate suffragia electus est in Admonitorem Praepositi Generalis P. Iacobus Ximenez, cuius electioni interfuerunt Procuratores Sardiniae, Mexici, Brasiliae, et Generalis.

69, in Ms. decr. 87.

FORMULA acceptandorum Collegiorum, de qua supra, decreto 36 *, proposita fuit, et diligenter examinata, et tandem a Congregatione probata, nempe: ut deinceps nullum Collegium admittatur, in quo Litterae Humaniores doceantur, nisi ea fundatione dotatum sit, ut saltem 30 ex Nostris in eo ali possint. Quod si praeterea tres Philosophiae cursus addi fundatores velint, eiusmodi sit, ut ex propriis redditibus saltem 60 ex Nostris sustentari queant. Ubi vero Societas alicuius Universitatis aut Generalis Studii curam susciperet, ac supra dictis scholasticam Theologiam et Sacram Scripturam adiungeret, ita commode prospectum esse debet, ut minimum 100 e Nostris nutrire valeat. Quae omnia in ipsa Formula planius explicabuntur. Excipiuntur autem indicae ac transalpinae regiones, de quibus nihil adhuc certi praescribi visum fuit. Et nihilominus circa multiplicitatem Collegiorum Congregatio commendat P. Praeposito, quod decreto 11 secundae, et 30 tertiae Congregationis generalis continetur.

70, in Ms. decr. 88.

Cum propositum fuisset: ut auctoritate Congregationis conficeretur aliquis Cursus Philosophicus, quo Nostri in Societate uterentur, omnibus communis; placuit Congregationi: ut id P. Generalis iudicio relinqueretur.

1593-94

ad plura
medietate
suffragia eli-
gitur.

Collegiorum
acceptandorum
Formula
probatur.
* *Hic d. 25.*
Ord. Gen. c. 16.

Vide tamen
C. 8 d. 27.

De indicis ac
transalpinis
regionibus
nihil praescri-
bitur.
Decreta
de non multi-
plicandis
Collegiis
confirmantur.
Hic C. 2 d. 8.
Hic C. 3 d. 20.

An Cursus
Philosophicus,
Nostris
omnibus
communis,
conficiendus.

P. Aquaviva
Praep. Gen.

71, in Ms. decr. 89.

Beatorum
Ignatii
et Francisci
Xaverii
canonizatio
opportuno
tempore
petenda.
C. 6 d. 3.

Litt. Apost.
pag. 145, 155.

Missa votiva
et officium
de SS. Sacra-
mento
non petenda.

Litt. Apost.
pag. 506.

Vide tamen
Comp. Privil.
n. 242.

Mandata
Summi Pont.:

post sexennium
cogatur
Congr. gen.;
fiat mutatio
trium
Assistentium.
C. 6 d. 4, 10.

PROPOSITUM fuit plurium et Provinciarum et particularium nomine: ut sanctae memoriae Ignatii, Societatis nostrae Fundatoris, canonizatio a Sancta Sede Apostolica petatur. Congregatio vero decrevit: non solum P. Ignatii, sed etiam P. Francisci Xaverii canonizationem petendam esse; ac P. Praeposito commisit: ut, si iudicio peritorum solida eius petendae fundamenta exstiterint, eam Congregationis nomine opportuno tempore petat.

72, in Ms. decr. 90.

POSTULATUM fuit: ut ad maiorem erga venerabile Sacramentum Eucharistiae devotionem exercendam, petatur a Summo Pontifice: ut in Societate singulis quintis feriis non impeditis Missa de illo celebretur, et officium proprium recitetur, sicut in diebus Sabbati de B. Virgine fieri consuevit. Et visum est Congregationi: nihil omnino petendum esse; magis autem curandum, ut Societas in huiusmodi ritibus se romanae Ecclesiae consuetudini conformet, quemadmodum semper fecit.

73, in Ms. decr. 91.

CUM P. Praepositus exposuisset: eam esse Summi Pontificis voluntatem, referente id Cardinali Toletio, ut post sequens sexennium cogatur denuo generalis Congregatio; ac praeterea fiat mutatio trium Assistentium, videlicet: Italiae, Hispaniae, Lusitaniae, propterea quod diuturno satis tempore in eo officio ii perseverarunt; nam quartus Assistens, pro transalpinis partibus, non ita pridem suum officium inchoarat; Congregatio

censuit: quod ad generalem quidem Congregationem post sequens sexennium celebrandam attinet, sine recusatione obtemperandum esse; et nihilominus rationes summa cum humilitate et reverentia offerendas, quibus Congregationis sensus hac de re contineatur. De Assistentium autem mutatione Congregationi visum fuit: voluntatem Summi Pontificis, tamquam obedientiae filiis, omni qua par est promptitudine et submissione amplectendam; humiliter tamen ac reverenter cum eius Sanctitate agendum esse, illique proponendas rationes, ac serio supplicandum, ut illa mutatio non fiat; cum praesertim nostris Constitutionibus adversetur, ac nulla eius faciendae mutationis causa exstare cernatur, et gravia inde incommoda sequi necesse sit. Designandos vero pro iudicio P. Praepositi aliquot Patres, qui primo quoque tempore praedicta omnia apud Summum Pontificem Congregationis nomine pertractent. Pater autem Praepositus designavit P. Benedictum Palmium, et P. Aegidium Gonzalez, qui postridie mane ad Summum Pontificem accederent.

74, in Ms. decr. 92.

CUM duo Patres, de quibus proximo decreto 91*, ad Summum Pontificem ob quaedam impedimenta non accessissent, et nihilominus Summus Pontifex quae in Congregatione gesta fuerant rescivisset, per Cardinalem Toletum P. Praeposito significari mandavit: ut supra dicta duo, videlicet, de Congregatione post sequens sexennium cogenda, et de mutatione Assistentium iam facienda, executioni omnino mandarentur. Quae omnia cum P. Praepositus Congregationi exposuisset, Congregatio acquievit, et

1593-94

Congregatio
deprecatur.

P. 9 c. 5 n. 3.

Perstat
in sententia
Summus Pont.
* Hic d. 73.

Congregatio
acquiescit.

P. Aquaviva
Praep. Gen.

obtemperandum esse annuit. Atque ita quatrimum ad capiendas informationes pro tribus Assistentibus, Italiae, Hispaniae, Lusitaniae eligendis indictum fuit; ita ut proximo die Martis, qui erit 18 praesentis mensis, mane electio fiat.

75, in Ms. decr. 93.

STATUTUM fuit: ut, quandoquidem post proximum sequens sexennium, Summi Pontificis mandato, cogenda est generalis Congregatio, decretum 76 maneat in omnibus suspensum, excepto primo paragrapho, de contractione numeri congregandorum in provincialibus Congregationibus, ita ut nullam omnino vim habeat quoad tres posteriores paragraphos, donec sequens Congregatio de illo decernat.

76, in Ms. decr. 95.

PROPOSITUM etiam fuit: latinam Constitutionum editionem in multis ab autographo P. Ignatii hispanico discrepare, ac loca iam collecta esse; et ob eam causam aliquos Patres designandos esse, qui ea inspicerent, ut latina editio emendari posset. Verum Congregationi visum fuit: ea de re iam nihil agendum esse, cum praesertim latinam editionem habeamus a Congregatione iv generali, decr. 59*, approbatam, et temporis angustia illi collationi operam dari non patiatur. Loca vero collecta committi debere P. Generali cum Assistentibus consideranda, ut sequens Congregatio generalis materiam paratam reperiatur; sed Constitutiones, si opus fuerit, iuxta P. Ignatii autographum emendandas, quemadmodum in iv Congregatione generali, decreto 38, factum etiam fuit.

77, in Ms. decr. 96.

Cum Patres mane convenissent, prout decreto 92 * constitutum fuerat, facta est trium Assistentium electio, ad plura medietate suffragia, praemissis quae de more praemitti solent. Et primo quidem loco, ac primo scrutinio, pro Italiae et Siciliae Provinciis electus est P. Ludovicus Massellus, Poloniae Provincialis. Secundo, pro Hispaniae et Indiarum ad eam pertinentium Provinciis, primo scrutinio P. Antonius Mendoza. Tertio, pro Lusitania et Indiis orientalibus ac Brasilia P. Ioannes Alvarus, Lusitaniae Provincialis. Quorum electioni interfuerunt Procuratores Mexici ac Brasiliae, utpote in suis Provinciis electi cum iure suffragii ad Generalem, si opus fuisset, eligendum, iuxta decretum 46 Congregationis iv generalis. Pater item Iosephus Acosta ex Congregationis concessionem, non autem Procuratores Generalis et Sardiniae, iuxta decretum 73 Congregationis iii generalis; nec Secretarius P. Generalis, iuxta decretum 15 Congregationis iv generalis. Porro novi Assistentes statim post electionem suam iuramentum, iuxta § 85 Formulae Congregationis generalis, coram Crucifixo, in omnium conspectu fecerunt. Similiter et P. Iacobus Tyrius, pro transalpinis partibus Assistens, qui hactenus illud non praestiterat.

78, in Ms. decr. 100.

POSTREMO, cum lectae fuissent Congregationis actiones omnes, et decreta quaedam Definitorum, quae sequuntur, eaque omnia Congregatio approbasset, communi omnium consensu Congregationi finis in nomine Domini impositus est.

1593-94

Tres
Assistentes
eliguntur.
* Hic d. 74.

Quinam eorum
electioni
interfuerint.

Hic d. 41.

Hic d. 48.

Hic d. 11.

Assistentes
iuramentum
praestant.

Decreta
Definitorum
approbantur.

Finis
Congregationi
imponitur.

Decreti 60
magna ex parte
suspensio.
Sup. d. 73.

Hic d. 60.

Loca collecta,
in quibus
versio latina
Const.
discrepat
ab autographo,
dantur
Praep. Gen.
cum Assist.
consideranda,
ut sequens
Congr. mate-
riam paratam
reperiat.
C. 1 d. 79.
C. 2 d. 52.
* Hic d. 50.
C. 3 d. 26, 34.
C. 4 d. 8.
C. 23 d. 27.

Hic d. 33.

P. Aquaviva
Praep. Gen.

SEQUUNTUR DECRETA PER DEFINITORES
FACTA, ET A CONGREGATIONE APPRO-
BATA SUPRA, DECRETO CENTESIMO. *

* Hic d. 78.

79, in Ms. decr. 101.

Negotia ratio-
nis Status
sub gravissi-
mis poenis
Nostris
tractanda
prohibentur.

Hic d. 47.

C. 7 d. 46.

Serio in his
Superiores
invigilent.

Propensi
ad has res
politicas
tractandas loco
mutentur.

PRAECIPITUR Nostris omnibus in virtute sanctae obedientiae, et sub poena inhabilitatis ad quaevis officia et dignitates seu praelationes, vocisque tam activae, quam passivae privationis, observatio decreti 63: ne, scilicet, quispiam publicis et saecularibus Principum negotiis, quae ad rationem Status, ut vocant, pertinent, ulla ratione se immiscere, nec etiam, quantumvis per quoscumque requisitus aut rogatus, eiusmodi politicas res tractandi curam suscipere audeat vel praesumat. Et serio commendatur Superioribus: ne permittant Nostros iis rebus ullo modo implicari; et si quos ad eas propensos animadverterint, Provincialem suum quamprimum commonefaciant, ut eos loco mutet, si illic sit occasio vel periculum se eiusmodi implicationibus irretiendi.

80, in Ms. decr. 102.

Accurata
decreti 48
observatio
Praeposito
Gen. commen-
datur.
* Hic d. 48.

DEFINITUM est: nihil certi statuendum esse in eos, de quibus agitur decreto 64, * propter difficultatem praxis, quae ex particularibus circumstantiis pendet; sed accuratam illius decreti observationem P. Praeposito commendandam; ut ipse pro sua

prudencia ea remedia adhibeat, quae Nostros iuvent, ut sine spiritualis boni ac religiosae disciplinae iactura cum Principibus viris agant; et iis poenis errantes corrigat, quas ad delinquentium emendationem et aliorum exemplum in Domino convenire iudicaverit.

81, in Ms. decr. 103.

CIRCA Formulam Congregationis provincialis, de qua decreto 76 *, sequentia particularia definita sunt: Primo, ut ad Congregationem provincialem, praeter Provincialem ipsum et Superiores omnes locales et Procuratorem Provinciae vel maximi Collegii, conveniant tot Professores antiquiores illius Provinciae, quot ad praefixum numerum explendum sufficiant. Quod si contigat numerum Superiorum, qui Professores non sunt, ita excrescere, ut tertiam suffragiorum partem superent; tunc tot Professores addantur, servato antiquitatis ordine, quousque duas tertias partes conficiant; etiamsi hoc modo praefixus numerus excederetur. Secundo, ex Rectoribus non Professis ii tantum in Congregatione locum habeant, qui Societatis Domicilia administrant; non item qui Seminariorum quorumcumque curam habent. Tertio, Consultores Provincialis, non quia Consultores sunt, sed servata suae professionis antiquitate, inter quoscumque alios admitti debent.

1593-94

Quinam
in Congregatio-
nem prov.
admittendi
sint statuitur
et explicatur.
* Hic d. 60.

C. 7 d. 2.

DECRETA

SEXTAE CONGREGATIONIS GENERALIS.

P. Aquaviva
Praep. Gen.

Causa Congre-
gationis
convocandae.

Commemoratis
Galliae
in Societatem
meritis,
et prospero
Nostrorum
in illo regno
successu,
summa
consensione
et laetitia
quintus
Assistens Gal-
liae Provinciis
conceditur.
C. 3 d. 10, 14.

P. 9 c. 6 n. 10, 11.

Ex sententia Patrum Procurato-
rum in sua Congregatione haec
generalis indicta est a P. Claudio,
et intra 21 Februarii et 29 Martii
anni 1608 expedita.

DECRETUM 1, in manu scriptis decr. 12.

ACTUM est de quinto Assistente
instituendo pro Gallia, quod fuerat
praeterita iam actione propositum. In
qua deliberatione, postquam plurima
prolixè a plerisque allata fuerunt de
praeclaris regni Galliae Regisque
ipsius in Societatem nostram meritis
ac studio, deque adeo fructuosis in
illis Provinciis nostrorum Patrum
ac Fratrum sudoribus, licet aliqui-
bus nonnihil obstare quaedam posse
viderentur; tamen, quia tantopere
aucta iam Societate, atque, in illo
praesertim regno, Collegiorum et
negotiorum varietate ac multitudine,
dum Assistens ipsi proprius assigna-
tur, non illis tantum Provinciis, sed,
imminuto caeteris Assistantibus one-
re, toti ferme Societati commodatur;
neque alienum esse a Constitutionibus
videtur; quia denique non exiguae
res ista Societatis erga Regem Chri-
stianissimum, pro tam singularibus
ab ipso in eam collatis beneficiis, gra-
titudinis et propensae in ipsum vo-
luntatis futurum esse videbatur ar-
gumentum; summa omnium consen-
sione, et communi quadam animorum
laetitiae atque alacritatis significa-
tione responsum est: quintum Assi-
stentem Galliae Provinciis conceden-
dum esse, reliquis omnino parem.

INSTIT. S. I. VOL. II.

2, in Ms. decr. 14.

QUONIAM contra Societatis pertur-
batores a quinta Congregatione ge-
nerali quaedam statuta fuerunt toti
Societati valde salutaria; ut ad eius-
dem Societatis pacem in dies con-
servandam magis exitum illa felicio-
rem habeant, praelecto 70 dictae Con-
gregationis super ea re decreto, pro-
positum fuit: ut illud haec quoque
Congregatio, primo, renovaret; deinde,
praeceptum etiam Provincialibus ad-
deret, ut in eiusmodi perturbatores
inquirant, et ad Generalem deferant;
neque minus fortiter quam fideliter suo
in ea re munere fungantur. Multis ita-
que hinc inde allatis, omnium suffragiis
conclusum fuit: illud quintae Congre-
gationis contra Societatis perturba-
tores decretum, nuper a Sanctissimo
D. N. Paulo v confirmatum, non modo
renovandum esse; verum etiam ita
extendendum, ut eo Nostri omnes
comprehendantur, qui quorumcumque
hominum, sive de Societate sint, sive
de ipsa non sint, opera utuntur ad
Societatis pacem conturbandam; sic
tamen, ut praecise magis ad praxim
declaretur, quinam illi sint, quibusve
in casibus aliqui Societatis perturba-
tores dici debeant. Quod vero ad
praeceptum spectat, maior pars cen-
suit esse Provincialibus imponendum.

3, in Ms. decr. 15.

Cum propositum fuisset, quod a di-
versis Provinciis postulabatur: ut hoc
ipso Congregationis tempore totius

1608

Decretum 54
Congr. v
contra
perturbatores,
a Paulo v
confirmatum,
renovatur.

Hic d. 54.

Provincialibus
praecipitur,
ut fortiter
ac fideliter in
perturbatores
inquirant
et ad Genera-
lem deferant.

*Litt. Apost.
pag. 132.*
Extenditur
decretum
ad eos, qui
utuntur opera
aliorum
de Societate
vel externo-
rum
ad Societatem
conturbandam.
C. 9 d. 5, 25.

Canonizatio
BB. Ignatii
et Francisci
Xaverii

**P. Aquaviva
Praep. Gen.**

suo tempore
petenda.
C. 5 d. 71.

Exposita
Summi Pont.
voluntate, ut
Assistentium
omnium
mutatio
extraordina-
ria fiat;
C. 5 d. 73, 74, 77.

Congregatio,
qua par est
reverentia, eam
amplectitur.

P. 9 c. 5 n. 3.

Designandi qui
Suae Sanctitati
communem
Congregationis
sensem in hac
re exponant.

Inf. d. 10.

Non licet
Nostris. vi Bul-
lae Cruciatæ,
alium
Confessarium,
ac assignatum
a suis
Superioribus,
eligere, qui
a reservatis
in Societate eos
absolvat.

Congregationis nomine urgeretur apud Summum Pontificem, atque apud alios ad quos spectat, canonizatio B. P. N. Ignatii ac B. Francisci Xaverii; responsum est: ut id fiat suo tempore.

4, in Ms. decr. 16.

EXPOSUIT R. P. N. Generalis: Summi Pontificis voluntatem esse, referente P. Laurentio Paulo, Procuratore Generali: ut omnino fieret omnium Assistentium mutatio. Ac licet Suae Sanctitatis voluntas, qua par est reverentia, videretur ab omnibus, tamquam obedientiae filiis, amplectenda; cum res tamen gravissima iudicaretur, tum quia nostris Constitutionibus adversatur, tum quia nulla eius mutationis faciendae causa cernebatur, et gravia inde sequi incommoda posse timebatur; censuit Congregatio: designandos, R. P. N. Generalis iudicio, Patres aliquot, qui cum eodem R. Patre nostro, cum primum commode posset, rei momentum et communem Congregationis sensum Suae Sanctitati cum omni humilitate proponerent; roga- rentque, in primis, ut Societatis universae illa de re mentem secretis in Congregatione suffragiis exquiri permitteret; sic tamen, ut Suae Sanctitatis nihilominus postea iudicio acquiesceremus.

5, in Ms. decr. 17.

Cum non desint e Nostris, qui, theologicarum rationum praetextu, vi Bullae Cruciatæ sibi licere putent Confessarios eligere, qui eos a reservatis in Societate casibus absolvant; et Sacerdotes etiam e Nostris aliqui fortasse sint, qui, iisdem fundamentis seu praetextibus nixi, eos, qui in eiusmodi casus incurrerunt, absolvere aliquando audeant, cum magno reli-

giosae nostrae disciplinae detrimento, nisi remedium efficax afferatur; propositum fuit videndum: essetne severum aliquod ab hac Congregatione decretum faciendum, quo id omnino prohibeatur, declarando praeterea: privilegium Bullae Cruciatæ nihil prodesse Nostris posse adversus nostrae Societatis privilegia, saepius a Sancta Sede Apostolica nobis concessa et confirmata, decernendo: Bullae Cruciatæ usum, quoad reservatorum casuum absolutionem, Nostris interdictum, ac nullum esse, iuxta breve Sanctissimi D. N. Gregorii XIII, anno 1575, die 3 Maii, et Clementis VIII, die 14 Iunii 1595, in eundem finem concessum, et non ita pridem a Sanctissimo D. N. Paulo V vivae vocis oraculo R. Patri nostro confirmatum. Placuit autem omnibus, hoc fieri decretum, cum Congregatio sententiam eorum, qui contra frustra sentiunt, reiiciat, et Nostris omnibus, ne illam sequantur, prohibendum censuerit. Ac licet senserint, quatenus opus fuerit, a Summis Pontificibus declarationem petendam, qua dilucide constet: nullis Bullae Cruciatæ privilegiis aut clausulis, etiam derogatoriis, dictis nostris privilegiis quidquam derogari; interim tamen edicit Congregatio: nemo ut Nostrorum audeat, vel docere, vel in praxi contrariam tenere sententiam. Quare nec Sacerdotes absolvere quemquam ad se cum reservatis casibus accedentem praesumant; nec, qui accedunt, tutos se ullo modo in conscientia, quasi rite absolutos, arbitrentur. Si quem vero constaret illam doctrinam docere, vel aliis persuadere tamquam probabilem; eum Provinciales, tamquam Societati maxime noxium, debitum poenis coerceant.

1608

*Comp. privil.
n. 126.*

*Litt. Apost.
pag. 56, 127.*

*Ita deinde
declaratum
a Greg. xv
et Urbano viii,
Litt. Apost.
pag. 169.*

*Qui contrariam
doctrinam
doceat
tamquam
probabilem
debitis poenis
coercendus.*

P. Aquaviva
Praep. Gen.

6, in Ms. decr. 18.

Nihil
de consueta
recreationis
hora
detrahatur;
P. 3 c. 2, d.
remedia,
ut religiose
expendatur,
ad Deputatos
deferenda.
Instr. 13 c. 9.

Ur illa hora recreationis, qua iuxta Constitutiones post prandium et coenam a gravioribus studiis et occupationibus vacandum esse praescribitur, fructuosius et religiosius iuxta regulas expendatur, propositum fuit: ut, media post prandium et coenam hora elapsa, quod reliquum est, ita distribueretur, ut quadrans unus recensendis aliquorum Sanctorum exemplis vel huiusmodi aliis tribueretur; alter vero, si se ad cubicula Nostri reciperent, vel in recitando rosario, vel in pii alicuius libelli lectione ac meditatione iusumeretur. Cum itaque multa hinc inde diu a Patribus allata in medium fuissent; visum tandem est maiori parti: nihil de consueta illa hora recreationis detrahendum esse, de qua loquitur regula Praepositi 56, et Rectoris 55; verum enitendum esse diligenter, ut aliis rationibus, quae a diversis proposita fuerant, occurreretur incommodis, quae certum est alicubi in recreationibus inveniri, aut ex eisdem promanare. Eas autem rationes ac remedia deferenda esse ad Patres Deputatos pro spiritus renovatione, ut, quae ab iis probata fuissent, postea Congregationi generali proponerentur.

7, in Ms. decr. 19.

Ordinationes
circa
visitationem
feminarum
a Deputatis re-
cognoscantur.
P. 6 c. 3 n. 5.

POSTEA, cum propositum fuisset videndum: an Ordinationibus a R. P. N. Generali factis, circa visitationem praesertim feminarum, aliquid addendum esset, ad earum fructus certius atque efficacius percipiendos; visum est Congregationi: ut Patres Deputati pro renovatione spiritus diligenter illas percurrerent, tam impressas quam manu scriptas, quibus si quid

Inf. d. 39
n. 1, 43.
C. 7 d. 91.

addi posse iudicassent, ad Congregationem deferrent.

1608

8, in Ms. decr. 20.

QUONIAM in iv generali Congregatione * facta fuit potestas R. P. N. Generali, ut pro Seminariis Nostrorum, quae indigerent, dispensaret circa bonorum applicationem extra Provinciam, in qua bona illa essent; propositum est Congregationi: ut haec eadem auctoritas R. P. N. Generali denuo concederetur pro Seminariis Provinciarum, in quibus, qui Societatem ingredi cupiunt, admittuntur. Itaque, post varias rationes a diversis Patribus in utramque partem allatas; et iis, quorum maxime interesse videbatur, prolixè auditis, constitutum fuit: ut potestas illa dispensandi, et bona eiusmodi Seminariis Nostrorum egentibus applicandi, quemadmodum dictum est, huius etiam Congregationis auctoritate concederetur intra regnum Hispaniae; atque idem etiam de aliis quoque regnis intelligeretur.

9, in Ms. decr. 21.

QUIA in nonnullis Provinciis ac civitatibus dicitur esse non parva offensio, quod Nostri in Adventu, nec ieiunent, nec abstineant saltem a carnibus; propositum Congregationi fuit considerandum: an, ad evitandam dictam offensionem, concedendum esset iis Provinciis, quae id petunt, ut vel ieiunent vel abstineant; atque, ad omnes scrupulos eximendos, simul declararetur, quomodo intelligenda sint verba illa regulae 32 Praepositi, et 31 Rectoris: *dummodo ordinaria consuetudo ieiunandi, quae iuxta Constitutiones non sit, non introducat.* Visum tandem est Con-

Facultas bona
ex Provinciis
extrahendi,
et ad Semina-
ria egentia
applicandi,
denuo Praepo-
sito Gen.
conceditur.
* C. 4 post d. 67.
C. 3 post d. 48.
C. 23 d. 24.

Consuetudo
ieiunandi
et abstinendi
a carnibus
in Adventu,
in Societate
universa non
introducenda.

P. Aquaviva
Praep. Gen.

C. 1 d. 26.
C. 5 d. 27.

Quatenus
alicui Domui
vel Provinciae
concedi possit.

Sum. Pontifex,
auditis ratio-
nibus, quibus
Assistentium
mutatio
Societati
valde
incommoda
foret.
* Hic d. 4.

perstat
in proposit o,
ut omnes
mutentur.

gregationi: nullo modo expedire, ut illa universalis huius rei consuetudo, toti Societati communis, introducatur. Cumque perspicuum sit, reliquo anni tempore, absque inducendae consuetudinis periculo, ieiunia cum delectu ciborum more ecclesiastico et abstinencias petentibus, iuxta discretionis mensuram concedere Superiores posse; monendos Congregationis censuit: eos etiam in Adventu faciles esse oportere, cum ad singularitatem non pertineat, aliis non ieiunantibus, ieiunare. Quare, ut simul, et consuetudo non introducatur, quae obligationem sapere videatur; et aedificationi quoque consulatur, atque offensio vitetur; statutum est: ut, si in aliqua civitate, vel in pluribus, vel etiam in tota Provincia offensio haec timeatur; Provincialis diligenter et perspicue R. P. N. Generalem informet, ut ille pro sua prudentia, omnibus perspectis, statuere possit, quid in quaque Domo vel Provincia concedendum sit vel cavendum; ex eoque sic praxis tota deducatur, ut nec offensioni sit locus, nec obligatione Nostri ad huiusmodi ieiunia obstricti censeantur.

10, in Ms. decr. 22.

RETULIT R. P. Generalis: se, prout die 26 Februarii, act. 5, decreto 16, * statutum fuerat, cum Patribus Ferdinando Albero, Ludovico Richeomo, Iosepho Villega, Antonio Mascarenhas, Paulo Boxa, et Bernardino Castorio pridie Summum adiisse Pontificem; cumque varias rationes attulisset, quibus Assistentium mutationem Societati valde incommodam fore ostenderet, Suam Sanctitatem benigne quidem audivisse, perstitisse tamen in proposito, cum assereret: se prae-

sistentium quidem Assistentium ad id personarum ratione non moveri; sed Societatis tamen bonum et DEI obsequium spectare. Quare gratum sibi futurum, si in hoc ei crederemus et ipsius iudicio ac voluntati acquiesceremus. Ac licet, quando id commodius intra Congregationis tempus videretur, a nobis perfici permisisset; cum tamen quamprimum faciendam novorum Assistentium electionem esse omnium suffragiis iudicatum fuisset; indictum est quatrimum pro informationibus iuxta Formulam faciendis, ita ut proximo die Veneris, hoc est 7 Martii, mane, ipsorum fieret electio.

11, in Ms. decr. 24.

QUONIAM § 68 Formulae Congregationis generalis de substantialibus nostri Instituti nihil omnino agendum in Congregatione dicitur; de iis vero, quae pertinent ad alias Constitutiones, vel condendas vel immutandas, et de aliis gravioribus semper esse ad plura medietate suffragia decernendum; cum tamen appareat, non solum plures particulares personas, sed nonnullas etiam Congregationes provinciales non ea, qua par est, reverentia erga Constitutiones affici, facileque de illarum mutatione generali Congregationi proponere; quia res novitatis ac periculi plena est, et viam munit, non solum ad contemptum Constitutionum nostrarum, quas, ut sanctas, a B. Patre nostro tot lacrimis et orationibus conditas venerari debemus; sed etiam ad aliam sensim Religionem condendam; cum propositum propterea fuisset statuendum: ut de Constitutionibus immutandis, non solum decerneretur ad plura medietate suf-

1608

Omnium
suffragiis iudi-
catur
novorum
electionem
quam primum
faciendam.

Inf. d. 14.

De substantia-
libus Nostri
Instituti in
Congregatione
non agendum.

C. 4 d. 26.

Quatenus
de Constitutio-
nibus
immutandis
decernere
liceat.

P. Aquaviva
Praep. Gen.

* Hic d. 16.

Hi d. 6, 7.

fragia, ut iam decretum est in prima Congregatione generali, tit. 2, decr. 2*, et in Congregatione generali secunda, decr. 9 et 10, sed nec liceat quidem de iis in Congregatione tractare, si quid umquam proponeretur, nisi ad plura medietate suffragia de eo tractandum statuatur; ipsa vero deliberatio et decretum non fiat, nisi ad duas tertias partes, non obstantibus decretis et paragrapho Formulae Congregationis generalis ante citatis; post multa, quae a diversis fuerunt allata, visum fuit maiore suffragiorum parte: decretum hoc esse a Congregatione faciendum; atque ita factum constitutumque fuit.

12, in Ms. decr. 25.

Poena in eos, qui deinceps agant contra substantialia Instituti, etiamsi, sintne talia, dubitent.
C. 2 d. 6.

C. 4 d. 26.

Cum relatum fuisset: aliquas Congregationes provinciales proposuisse nonnulla contra substantialia Instituti, quamquam eiusmodi esse minime fortasse animadvertissent; ut tamen in posterum sint cautiores, propositum fuit: ut poena statueretur aliqua in eos, qui deinceps hac in re, quae tanti momenti est, peccaverint, et aliquid proposuerint contra ea, quae substantialia Instituti sunt; sive cum certum est, ea, quae proponunt, eiusmodi esse, sive cum, sintne talia, dubitatur. Atque omnium fere consensu decretum est: ut in eos, qui tale quid in posterum tentaverint, poena R. Patris nostri iudicio statuatur.

13, in Ms. decr. 26.

De Constitutionibus et Congregationum generalium decretis tollendis aut mutandis, quatenus

Cum vero propositum quoque fuisset: de iis generalium Congregationum decretis quae facta iam sunt, multoque magis de Constitutionibus, propter earum reverentiam, nec tollendis nec immutandis; statuit Con-

gregatio: ut nulla posthac provincialis Congregatio quidquam proponat, quo tollendae aut mutandae sint praedictae Constitutiones vel decreta, nisi communi consensione, et omnibus eorum suffragiis, qui dictis provincialibus Congregationibus intersunt, vel saltem ad duas tertias partes, visum fuerit esse proponendum. Tum vero non petatur, ut eiusmodi Constitutiones vel decreta tollantur aut immutentur, sed solum incommoda proponantur, quae secuta vel sequi posse videntur ex eorum observatione; ad eaque vitanda remedium a Congregatione generali simpliciter petatur.

14, in Ms. decr. 28.

DIE 7 Martii, cum Patres omnes, qui suffragii ius ad electionem habebant, mane, facto Sacro, convenissent, quemadmodum act. 9, decr. 22 *, constitutum fuerat, praemissa brevi oratione, facta est quinque Assistantium electio per secreta scrutinia, ad plura medietate suffragia. Et primo quidem loco, secundo scrutinio electus est pro Italiae Siciliaeque Provinciis P. Mutius Vitellescus, Provincialis romanae Provinciae. Secundo loco, pro Germania, primo scrutinio P. Ferdinandus Alberus, viennensis Collegii in Austria Rector. Tertio loco, pro Galliis, secundo scrutinio P. Ludovicus Richeomus, Provincialis lugdunensis. Quarto loco, pro Hispania et ad eam pertinentibus Provinciis, primo scrutinio P. Nicolaus de Almazan, Provincialis Baeticae. Denique pro Lusitania et Provinciis ad eam spectantibus, primo etiam scrutinio P. Antonius Mascarenhas, Provincialis Lusitaniae; absolutaque electione, singuli de novo electi Assistantes iuramentum iuxta § 85 Formulae Congregationis gene-

1608

in Congregationibus provincialibus agere liceat et Congregationi gen. proponere.
C. 1 d. 15.

Assistentes quinque per secreta et plura medietate suffragia eliguntur.
* Hic d. 10.

P. Aquaviva
Praep. Gen.

ralis in omnium conspectu coram Crucifixo praestiterunt.

15, in Ms. decr. 29.

Litterarum
Humaniorum
studia com-
mendantur.

Quandonam
insignes in eis
et mediocres
in Theologia
ad professio-
nem 4 votorum;
quando vero
ad prof.
3 votorum
promoveri
possunt.
C. 7 d. 33 n. 6.
C. 9 d. 32.
C. 14 d. 18.
P. 5 c. 2.

Idem dicendum
de peritis in
linguis indicis.
C. 5 d. 67.
C. 7 d. 33 n. 6.
C. 8 d. 40.
C. 15 d. 11.
Haec
dispensatio
non
communiter
cum omnibus
usurpetur.

Iuniorum
nostrorum

QUIA Litterarum Humaniorum tanta est necessitas, tantaque ad divinum obsequium et proximorum commodum utilitas, quapropter magni semper in Societate factae sunt, ad earum studia, quae alicubi languere videntur, magis ac magis promovenda, quod summopere ab omnibus Provinciis expetitur; censuit Congregatio: ut, quemadmodum propositum fuerat, cum Nostris, qui mediocrem rerum theologicarum cognitionem habuerint, quae sufficere ad infidelium et haeticorum conversionem possit; quique insignes alioqui in Litteris Humanioribus fuerint, et plures annos in iisdem docendis cum laude strenue laboraverint, si caetera non desint, quae in Constitutionibus requiruntur, dispensari possit, ut ad professionem quatuor votorum promoveantur, R. P. N. Generalis iudicio, iuxta Constitutiones. Quod si praedictam rerum theologicarum cognitionem eos non habere contigerit, et nihilominus caetera, quae dicta sunt, adfuerint; dispensari cum illis poterit, ut ad trium votorum professionem promoveantur. Atque idem fieri posse intelligatur cum Nostris, qui, apud Indos utiliter laborantes, eorum linguis cum fructu addiscendis operam dederunt; dummodo dici intelligatur, ita in hac tota re dispensari posse iudicio R. P. N. Generalis, ut non communiter tamen ac facile cum omnibus usurpetur.

16, in Ms. decr. 30.

Cum nihil sit, quod desiderare magis Societas debeat, maiori studio

promovere, quam ut, qui se suamque in ea operam ad Dei gloriam et proximorum utilitatem in iis functionibus impendunt, quae suae vocationis atque Instituti propriae sunt, illum spiritus fervorem conservare ac in dies augere studeant, quem initio hauerunt; cumque tantus ex iuniorum nostrorum Fratrum a reliquis separatione fructus constet, ubi ea fieri coepta est, ad eos in bona novitiatus educatione confirmandos, et probe, quales Institutum postulat, effingendos; postulatum fuit: ut huius Congregationis auctoritate eiusmodi separatio approbaretur et confirmaretur; eaque, sicubi forte nondum coepisset, introduceretur. Quamobrem omnium votis, non approbata modo fuit, sed etiam Provincialibus magnopere commendatum, ut pro eo, quo Societatem amore prosequuntur, cupereque propterea debent, ut ii, de quibus agitur, melius in eo spiritu conserventur, quem probationis tempore acquisiverunt; hunc iuniorum seorsum a caeteris habitandi, conversandi, et in omnibus, quoad fieri poterit, segregandi morem invehiri et observari curent, tum in Seminariis maxime illisque Collegiis, in quibus numerus eorum maior est; tum vero etiam in aliis, ubi commode fieri posse iudicaverint. Rogatusque fuit R. P. N. Generalis, ut Instructionem aliquam ad huius rei feliciorum facilioremque progressum conficeret.

17, in Ms. decr. 34.

QUIA vero iuxta canonem 32 * primae Congr., et 18 * Congr. quintae, moris est, ut, si quae Congregationis tempore Rectorum vel constituendorum vel mutandorum necessitas occurrat, id nisi Congregatione annuente

1608

a caeteris separatio,
ex qua spiritus
fervor
conservatur
et augetur,
approbatur
et magnopere
commendatur.

C. 18 d. 22 n. 6.
C. 22 d. 44 n. 2.

Rogatur Praepositus Gen.,
ut Instructio-
nem hac de re
conficiat.
Inf. d. 40.
Ord. Gen. c. 13.
Instr. 7 et 17.

Rectores
Congr. tempore
constituendi
vel mutandi
* C. 1 d. 1,
can. 32.
** C. 5 d. 20, 23,
can. 18.
Inf. d. 35 n. 20.

**P. Aquaviva
Praep. Gen.**

potestas facta
Praep. Gen.

Non solum
Seminaria
Nostrorum, sed
etiam Collegia,
in quibus
Scholastici
nostri non
aluntur, sunt
consentanea
Instituto
Societatis.
* *Exa. c. 1*
n. 4, B.
C. 1 d. 126.
Comp. Privil.
n. 91, 185.

Const.
EXPOSIT
DEBITUM,
Litt. Apost.
pag. 24.
Comp. Privil.
n. 283, 286, 287.

non fiat; et quibusdam in locis fieri oportere Provinciales aliquot urgebant; censuit Congregatio, cum id proponeretur: R. P. Generali permitendum, quod pro maiori Societatis bono faciendum in Domino iudicasset.

18, in Ms. decr. 35.

PROPOSITUM fuit de Collegiis, quae hactenus multiplicata sunt, ubi Studentium nostrorum Seminaria actu non sunt: an licite retineri possent; et quid remedii esset adhibendum, cum ex Constitutionibus * et litteris apostolicis constare videatur, redditus in Collegiis et Domibus Probationis ad Seminaria nostrorum studentium esse concessos. Et cum, perpensis plurimis locis Constitutionum, verbis litterarum apostolicarum, et decretis primae, secundae et tertiae Congregationis generalis, multa in medium adducta essent, et per quadriduum res diligenter examinata; visum est Congregationi statuendum: nullum in ea re fuisse aut esse debere scrupulum; cum praesertim perpetua praxis et continuata series, ab ipso beati Fundatoris tempore hucusque tradita, quae est optima legum interpres, securos nos reddere possint. Et nihilominus, ad omnes difficultates tollendas, quoniam, non solum per communicationem privilegii a fel. rec. Iulio n. Ordini Praedicatorum concessi, sed etiam ex proprio privilegio potest Societas quae dubia sunt in Instituto et Formula eiusdem comprehensa, declarare; declarat Congregatio: non solum Collegia, ubi sunt eiusmodi Seminaria, sed etiam alia, in quibus litterarum studia tractantur, et scholae in proximorum utilitatem apertae sunt, esse consentanea Constitutionibus et Instituto; et Professos atque

Coadiutores formatos, de quibus poterat esse maior dubitatio, nam de caeteris nihil scrupuli subesse potest, qui eiusmodi Collegiis, etiam ut Operarii necessarii aut utiles sunt, posse in eis sine ullo scrupulo sustentari. Neque hoc esse, Societatem professam, quod de Domibus Professis prohibitum est, ex Collegiorum redditibus iuvari. Curandum tamen omnino, ut Collegia inchoata perficiantur, quo vel nostri Scholastici aliquot ibi alii, vel, si commodius Societati fuerit, in aliquibus Seminariis ex eorum contributione sustentari, vel alia aliqua ratione prospici possit, prout R. P. Praeposito Generali ad maius Dei obsequium, Societatis utilitatem, et commune Ecclesiae bonum expedire visum fuerit. Si vero ob paucitatem Domorum Professorum, quas hactenus (etsi diligenter a R. P. Praeposito Generali quibusdam locis curatum sit) multiplicare non potuimus, Professorum numerus ita excreverit, (quod tamen ob multitudinem et necessitatem Collegiorum, aliis morientibus ac deficientibus, non tam cito futurum creditur) ut ipsi Professi extra casus Constitutionibus comprehensos in ipsis Collegiis, non tam ob necessitatem atque utilitatem illorum, quam in fraudem, et ut ibi alantur, constituti esse posse videantur; tum Provincialis, in cuius Provincia id contigerit, moneat R. P. Praepositum Generalem, ut ille, sive in Residentias, sive in alias Provincias, sive ad Indos transmittere possit, quos transmittendos iudicaverit. Collegia autem, ubi omnino studia non tractantur, quae nulla, aut paucissima esse Provinciales testati sunt, in meliorem formam arbitrio R. P. N. Generalis reducantur. Ac, licet nonnullis ad maiorem securitatem visum fuisset,

1608

Professi
et Coadiutores
formati quomodo
possunt
in eis
sustentari.
P. 4 c. 2, F.
P. 6 c. 2, C.

Curandum,
ut Collegia
inchoata
perficiantur:
modus
innuitur.
C. 9 d. 18.
C. 20 d. 14.
C. 22 d. 43.

Quonam
transmittendi
sint Professi
non necessarii
Collegiis, cum
tam paucae
sint Domus
Professorum.

Collegia,
ubi studia non
tractantur,
in meliorem
formam redu-
cenda sunt.
C. 2 d. 71.
C. 3 d. 43.

P. Aquaviva
Praep. Gen.

Hortatio
ad perfectio-
nem iuxta
nostrum
Institutum
acquirendam.

Dubia aliqua
circa Congre-
gationum
Formulas
enodanda :

In Congrega-
tione prov.,
solummodo
qui ad eam
conveniunt

dispensationem a Christi Vicario, vel declarationem petendam; censuit tamen Congregatio: nihil opus esse, cum praesenti sua declaratione omnes Nostri tranquillo animo et quieti esse possint et debeant, sicuti praesenti decreto ipsamet Congregatio omnino decernit ac statuit: hortans omnes in Domino, ut perfectioni potius acquirendae, et proximis iuvandis, atque gloriae Dei amplificandae, ut in omnibus regionibus, praesertim vero septemtrionalibus, magno cum fructu Dei benignitate factum est, nervos omnes ipsi, in vinculo pacis arctissime colligati, strenue intendant.

19, in Ms. decr. 36.

Cum Patres Deputati pro Formulis Congregationum recognoscendis, etc. coepissent eorum, quae ad ipsos a diversis delata fuerant, iudicium Congregationi proponere; placuit Congregationi, quemadmodum alias factum fuisse referebatur: ea primum omnia in Congregationis loco affigi, quae, tum ab ipsis, tum ab aliis Patribus in singulis eorum Deputationibus discussa et diiudicata deferrentur; ut iis, quae maioris alicuius momenti essent, maturius consideratis, facilius postea suum de eisdem quisque suffragium daret; et Congregatio, auditis omnibus, statuere ac definire posset. In caeteris autem, quae, aut non essent adeo gravia, aut nullum cuiuspiam circa illa dubium occurreret, nisi, iis coram omnibus perlectis, Congregatio aliquid esse mutandum iudicasset, Deputatorum iudicium approbasse censeretur. Atque huius generis fuerunt haec, quae sequuntur:

1. Eo ipso quod numerus eorum, qui ad Congregationem provincialem convenire possunt, ad numerum qua-

draginta vel quinquaginta contractus fuit per decretum 76 * et canonem 16 Congregationis generalis quintae; ad hos quoque intelligi debet suffragium activum esse contractum; reliquis autem Professis, si qui in ea Congregatione locum non habent, remanet tamen suffragium passivum. Itaque addendum est Formulae: eos, si eligantur, vocandos esse, si fieri commode possit, ut Congregationi deinceps intersint.

2. Professi, quos certo constiterit post indictam Congregationem applicatos esse Provinciae, in Congregationem admittentur ultra numerum quadraginta vel quinquaginta, sic, ut non excludantur ii, qui sunt de Provincia, et suo iure intra numerum dictum in Congregatione locum habent.

3. Quoniam, iuxta decretum 25 * huius Congregationis, de substantiis Institutum, quando res dubia est, in Congregationibus provincialibus tractari non licet; in favorem substantialium haec constituta regula est: ut tunc res dubia, et de illa tractari non posse intelligatur, si vel unus Deputatorum censeat esse dubiam; multoque minus, si Provincialis ita censeat, cuius est totam Congregationem dirigere, atque omnino efficere, ut decreta serventur; eosque coercere, qui contra Institutum aliquid forte molirentur.

4. Circa § 20 * Congregationis provincialis, ubi dicitur: post decimum scrutinium, per tres aut quinque Compromissarios eligi unum ex illis debere, qui plura caeteris habent suffragia; iudicatum est: si duo ex quinque Compromissariis unum elegerint, et alii duo alium, quintus vero ad tertium accesserit; aut ex tribus Com-

1608

habent suffragium activum; reliquis Professis remanet suffragium passivum.

* Hic d. 60.
Form. n. 7.
Hi, cum eliguntur, vocandi, si fieri potest, ut Congr. intersint.
C. 7 d. 62.
Form. n. 7.
C. 10 d. 3.

Professi applicati Provinciae post indictam Congr., in ea ultra numerum sunt admittendi.
Form. n. 8.

In Congr. prov. non tractandum de aliqua re, quando vel unus Deputatorum censeat eam ad substantialia Instituti pertinere.
* Hic d. 12.
C. 7 d. 35.
Form. n. 45.

Provincialis est totam Congregationem dirigere.
C. 4 d. 26.

Quid faciendum quando Compromissarii non conveniunt.
* Form. n. 28, 29.

P. Aquaviva
Praep. Gen.

promissariis singuli acciperent singulos; in priori casu danda deinceps suffragia esse inter eos tantum duos, qui plura suffragia habuerunt, et illum tertium excludendum, qui ab uno solo eligebatur. In posteriori autem casu duos alios addendos esse Compromissarios.

Responsa
Generalium
in Congr. prov.
praelegenda.
Form. n. 47.

5. Placuit etiam constitui: ut, antequam in Congregatione provinciali quidquam tractandum proponatur; responsa prius R. P. N. Generalis ad proxime praecedentis Congregationis quaesita praelegerentur.

20, in Ms. decr. 37.

Circa suffragia
pro
fundatoribus
Domorum
Professorum
nihil
immutandum.
* Hic d. 41.
P. 9 c. 3 n. 17.

Cum, ex decreto 63 * et canone 18 Congregationis tertiae generalis, pro fundatoribus Domorum Professorum suffragia fiant in ipsa Domo et Provincia, in qua Domus erigitur; quaesitum fuit, an videretur ab hac Congregatione statuendum: ut eadem pro dictis fundatoribus in posterum suffragia exhiberentur, quae iuxta Constitutiones, part. iv, cap. 1, pro fundatoribus Collegiorum in tota Societate praescribuntur; aut saltem addendum aliquid iis, quae iuxta dictum canonem fieri consueverunt; cum plerique Domorum fundatores plus aliquando in ipsarum fundatione expendant, quam nonnullorum fundatores Collegiorum. Censuitque Congregatio: nihil esse immutandum; si quid vero aliud particularis aliquando causa postulaverit, R. P. Praepositus Generalis videbit.

21, in Ms. decr. 38.

Instructio pro
Confessariis
Principum
confirmatur.
C. 2 d. 40.
C. 5 d. 48.
C. 7 d. 18.
Instr. 13 c. 7.

Cum facile non sit Principibus aliquando quibusdam Confessarios a Societate postulantis denegare; ut maiore, cum accidit, integritate procedatur, neve ullum, dum alios nostris ministeriis iuvamus, detrimentum

paupertatis nostrae puritas patiatur; placuit Congregationi: Instructionem primo pro Confessariis Principum a R. P. N. Generali confectam approbare, suaeque auctoritate confirmare, ac praeterea statuere: non licere Nostris, eo maxime titulo, quod cum Principibus et Magnatibus tractant vel eorum Confessarii sunt, ab iis quidquam ad proprium usum et dispositionem accipere, neque ad id Superiores concedere facultatem posse. Et, si quos aliquid eiusmodi procurasse constiterit, esse puniendos. Idem voluit Congregatio intelligi de aliis Confessariis, Concionatoribus, Praeceptoribus et similibus, erga poenitentes, devotos, consanguineos; amicos; et maxime observari debere ab iis, qui in missionibus versantur. Quod si sponte ab aliquo quid offeratur, aut alicui particulari mittatur, id iuxta regulas in communem usum accipiat et dispensetur. In casibus vero particularibus, et prudentia Superiorum videbit, quid fieri expediat; et, ubi dubium esset, ad R. P. Praepositum Generalem recurratur.

22, in Ms. decr. 39.

Cum in Deputatione pro Formulis Congregationum recognoscendis, etc. quaesitum fuisset, quod a plerisque fuerat propositum: essetne in Congregationibus provincialibus secretis suffragiis de negotiis agendum; et res fuisset in Congregatione quoque proposita et agitata; nemine discrepante approbatum fuit Deputatorum iudicium, quibus visum erat omnibus: nullo modo secretis utendum esse suffragiis, sive de negotiis aliis agatur, sive quaeratur: cogendane sit Congregatio generalis; propter multa et gravia incommoda, quae, praeter no-

1608

Ord. Gen. c. 11.
Instr. 15 c. 1.

Nostris
a Principibus
vel Magnatibus
nihil
ad proprium
usum et dispo-
sitionem
accipiendum:
ad id Superio-
res concedere
facultatem
non possunt.

Id extenditur
ad alios
Confessarios,
Concionatores,
Praeceptores,
etc., maxime ad
Missionarios.
Ord. Gen. c. 4
n. 9.
C. 7 d. 80 n. 14.
Inf. d. 39 n. 3.
C. 20 d. 7 n. 3.
Quomodo
stipendium
oblatum
accipiendum.
Ord. Gen. c. 1
n. 14.
Reg. 64 Praep.
et 60 Rect.
Inf. d. 39 n. 4

In Congrega-
tionibus prov.
de negotiis
per secreta
suffragia
non agendum.
C. 5 d. 60, 75.

P. Aquaviva
Praep. Gen.

C. 7 d. 11.
C. 8 d. 13.

vitatem, inde secutura essent. Quare hoc decreto Congregationis placuit rem penitus definire, ne deinceps contra sensum Societatis huiusmodi petitionibus aut privatis aliquorum sensibus locus esset.

23, in Ms. decr. 40.

Secretum
in informatio-
nibus graviter
praescriptum,
sed non
sub praecepto.
C. 1 d. 6 c. 5.
ante elect.

QUAESITUM etiam fuerat in eadem Deputatione pro Formulis: imponendumne praeceptum esset, quo vetaretur, ut nihil quidquam, in informationibus de aliquo auditum, illi ipsi manifestaretur, indicata persona, a qua fuisset acceptum. Quod cum esset Congregationi quoque propositum, illa non modo Deputatorum iudicium confirmavit, (qui censuerunt omnes, praeceptum quidem huiusmodi non esse imponendum, sed aliquid tamen gravioribus verbis addi posse, quo sui omnes officii monerentur) verum addendum etiam putavit: non modo non indicandum ulli personam esse, a qua de ipso quidquam quis audivisset; sed neque in universum quidem cuiquam aliquid omnino de ipso in informationibus auditum, esse deferendum.

24, in Ms. decr. 41.

Quae in infor-
mationibus
servanda sint
in Congr. prov.,
ut charitati
et modestiae
consulatur.

QUONIAM in Congregationibus provincialibus ex informationibus, quae capiuntur, sive de mittendis singulis trienniis Romam Procuratoribus agatur, sive de eligendis iis, qui Provinciam ad Congregationem generalem committantur, non mediocriter laedi charitas plerumque posset, dum inquiruntur et dicuntur permulta, quae ad rem circa personas eligendas non faciunt; visa sunt Congregationi haec, quae sequuntur, in huiusmodi informationibus in posterum observanda et commendanda: ut maxima, primum, tam in capiendis, quam in dandis in-

formationibus religiosae charitatis et modestiae retinendae ratio habeatur. Deinde vero, de personis, quae satis iam, vel ex earum actionibus diuque probatis moribus, vel ex administrationibus atque ex officiis, quibus in Societate functae fuerunt, in Provincia notae sunt; nullam esse informationem capiendam; verum de iis tantum capiatur, quae plane notae non sunt; et quidem ab iis, qui eas bene norunt, et sinceram de ipsis informationem dare possunt. Denique, ut, aliis omnibus praetermissis, de iis tantum rebus capiatur ac detur informatio, quae ad id pertinent, cuius maxime causa fieri electio debet, iuxta Formulam Congregationis provincialis, § 14, nimirum: an rerum Societatis notitiam habeat, etc. Quamobrem etiam visa sunt Congregationi expungenda illa verba, quae illo paragrapho extremo leguntur: *et alia huiusmodi*.

25, in Ms. decr. 42.

Ex allatis a Patribus Deputatis pro Formulis Congregationum recognoscendis, etc. haec fuerunt a tota Congregatione approbata circa Formulam Congregationis provincialis:

1. Ut ex Formula Congregationis provincialis, § 5, * expungatur, quod habetur de Rectoribus Convictorum et Seminariorum ad Congregationes provinciales admittendis; cum per decretum 103 et can. 16 Congregationis generalis quintae iam sint ab ipsis exclusi.

2. Cum maximum Collegium, cuius Procurator in Congregatione provinciali locum habet, iuxta § 5 Formulae Congregationis provincialis, quando nullus sit Provinciae Procurator, Patribus Deputatis visum esset, dicendum

Circa
Formulam
Congr. prov.,
haec appro-
batur:

Excluduntur
a Congr.
Rectores
Convictorum
et Seminariorum.
* Hic n. 4.

Hic d. 81.

Quodnam
dicendum sit
Collegium
maximum.

**P. Aquaviva
Praep. Gen.**

caeteris paribus antiquius; habendamque rationem esse, tum numeri personarum, tum reddituum et functionum; atque in his tempus indictae Congregationis spectandum; Congregatio tamen censuit, ad tollendas difficultates, addendum: ut R. P. Praepositus Generalis nominet in singulis Provinciis, quod sit maximum Collegium, sicubi aliqua dubitatio fuisset.

3. Professi quatuor votorum, qui propter canonem 16 * Congregationis quintae non ingrediuntur Congregationem ratione professionis, sed solum quia Superiores sunt, sedere debent inter Professos, iuxta ordinem antiquitatis.

4. Si quis sufficientem habet informationem de eligendis, non cogitur eam petere, iuxta § 14 *; nec quidquam addendum est Formulae, nisi forte: ut caveant, ne quis sine sufficienti informatione suffragium ferat.

5. Circa § 20 * declaratum fuit: infirmos in eodem domicilio haberi pro praesentibus; quare in omnibus electionibus, etiam Compromissariorum, activum et passivum habere suffragium; fere tamen expedire electionem Compromissariorum ex illis fieri, qui Congregationi praesentes adsunt, et communem Congregationis sensum vident; verum quid in singulis casibus et personis expediat, videat ipsa Congregatio.

6. Placuit, ut Congregationis provincialis * et Procuratorum ** Formulis addatur, quod est in § 52 Congregationis generalis: de suffragiis statim comburendis, et quidem a Secretario; necessarium tamen non est visum, comburi in eodem Congregationis loco, sed statim post illam.

7. Addi quoque placuit Formulae Congregationis provincialis * paragra-

phum 69 Congregationis generalis, de dicendis sententiis breviter, etc.; tum vero etiam visum fuit: in iisdem provincialibus Congregationibus latine loquendum esse.

8. Visum est eidem Formulae * addendum paragraphum, in quo moneantur Provinciales: ut, quando ita expedire iudicaverint et res postulaverit, possint pro suo munere imponere praeceptum secreti.

9. Circa § 9 *, si de Procuratoris electione agatur, qui tertio quoque anno Romam mittendus est; potest legitime impeditus, ne interesse Congregationi provinciali possit, absens eligi; modo non sit extra Provinciam, et Provincialem convenire possit, antequam Romam adeat. Si vero agatur de mittendis ad Congregationem generalem, eligi possunt omnes, qui de Provincia sunt, etiam qui eo tempore sunt extra Provinciam.

10. Iudicatum est, aequum esse, atque ita fieri debere: ut numerus congregandorum quadragesimus vel quinquagesimus Romae conficiatur, primo ex Professis Provinciae; caeteri vero quatuor votorum Professi, qui Romae Societati universae navant operam, ut Revisores, Substituti Secretarii Generalis, et alii huiusmodi, supra illum numerum admittantur, quando alias ratione antiquitatis essent admittendi cum exclusione aliorum.

11. Procurator Generalis in Congregationem provincialem admittatur, intra numerum tamen, iuxta canonem 16 Congregationis quintae; atque hoc erit in Formula declarandum.

12. Secretarius Societatis Professor, qui ratione numeri non haberet locum in Congregatione provinciali, admittendus est ob canonem 15 Congrega-

1608

et latine
loquendum.

Pro re nata
Provincialis
potest impone-
re praeceptum
secreti.

* n. 2.
C. 7 d. 23.

In Congr. prov.
absentes
qui et quando
eligi possint.
* Hic n. 35.

C. 8 d. 57.
C. 12 d. 45.
C. 14 d. 16.
C. 15 d. 6.

Numerus
Romae congre-
gandorum.

C. 15 d. 6

Procurator
Gen. intra
numerum ad-
mittendus;
Vide tamen
C. 8 d. 48.
C. 17 d. 5.

Secretarius
Soc.
extra nume-
rum, nisi
per aetatem
admittendus.

Professis,
admissis quia
Superiores,
quis in Congr.
locus.
* C. 5 d. 38, 60,
81, can. 16.

Suffragium
non ferendum
ine sufficienti
informatione;
haec non
petenda
de cognitis.
* Hic n. 20.

Infirmi
in eodem
domicilio pro
praesentibus
habendi;
* Hic n. 30.

utrum in Com-
promissarios
eligendi, videat
ipsa Congre-
gatio.

Suffragia
statim post
conventum
a Secr.
comburenda;
sed non neces-
sario in eodem
Congr. loco.
* n. 18.
** n. 5.
Vide tamen
C. 7 d. 79.

* n. 48.
Breviter,

**P. Aquaviva
Praep. Gen.**

*C. 4 d. 11,
can. 15.*

Antequam
de reiectis
tractetur,
agendum: an
proponenda.
* n. 45.

C. 12 d. 56 n. 8.

Quae
in Electorum
impedimentis
servanda.

Hic n. 41.

In absen-
tium loco,
quando alii
et quamdiu
sint
substituendi.
*C. 7 d. 61.
C. 8 d. 18, 52.
C. 9 d. 9, 43.
Form. Congr.
prov. n. 12.*

In actis
omnia scriban-
tur; Romam
sola approbata
mittenda.

* *Hic n. 50.*
Actis sub-
scribat

tionis quartae, absque alterius tamen Professi exclusione, qui intra numerum contineretur.

13. Declarandum est in Formula: * de reiectis, antequam de ipsis tractetur, decernendum prius esse in Congregatione: utrum de illis agendum sit, nec ne.

14. In Provinciis intra Europam, si, durante adhuc Congregatione provinciali, primo loco electus ad Congregationem Procuratorum ire non possit, et eius impedimentum fuerit probatum; succedat electus secundo loco, et eligatur alius, qui substituat loco secundi. Si vero uterque fuerit impeditus, duo alii eligantur, unus primo, alter secundo loco. Quod si, dissoluta iam Congregatione, impeditus uterque iudicetur, ut est in § 27; aut nullus eo anno mittatur, aut Provincialis cum suis Consultoribus, qui suffragii ius in Congregatione haberent et praesentes sunt, alium poterit mittere ad informandum de statu Provinciae; qui tamen nullum Romae tamquam Procurator ius habeat in Congregatione Procuratorum.

15. Si quis quacumque ex causa ante electionem a Congregatione abesse cogatur, nec adesse possit electioni; admittatur alius, qui proxime ad Congregationem accederet. Si vero ille postea redeat, suo iure admittatur; neque tamen alter excludatur. Post electionem vero nullus est pro absente subrogandus.

16. In actis, quae in Provincia manent, scribenda sunt omnia, quae fuerunt in Congregatione transacta, sive probata fuerint, sive reiecta; Romam vero approbata solum mittenda sunt, non reiecta.

17. Ad § 34 * Formulae Congregationis provincialis addendum est re-

sponsum R. P. N. Generalis, quo statuitur: satis esse, si solus Secretarius cum Provinciali obsignet scripturas post dissolutam Congregationem; et eas postea Provincialis tradat Procuratori, vel sibi servet, si eundum sit ad Congregationem generalem.

26, in Ms. decr. 43.

PROPOSITA quaedam sunt item a Patribus Deputatis pro Formulis, etc. circa Formulam Congregationis Procuratorum, quae Congregatio eo, quo sequitur, modo approbavit:

1. Procuratores in suffragiis ferendis Romae pro cogenda vel non cogenda Congregatione generali, si dissentire volent, sive affirmando, sive negando, a sensu omnium vel maioris partis Provinciarum; tunc ad aliquid contra statuendum non sufficient suffragia plura medietate, sed duabus suffragiorum tertiis res tota decernatur. Si vero Provinciarum vota sunt aequalia, res terminetur ad plura medietate suffragia.

2. Quemadmodum Secretarii est colligere fideliter omnia, quae in Congregatione, aut dicuntur, aut aguntur; ita etiam ipse collectas rationes, quae pro cogenda vel non cogenda Congregatione generali allatae fuerint, ad provincialem Congregationem referet; eiusque iudicio praecipuas seliget, quaeque ad commune Societatis bonum spectare videbuntur.

3. Si fuerit in Congregatione Procuratorum decretum: cogendam esse Congregationem generalem; intelligitur intra sesquiannum esse cogendam; mensem autem ac diem R. P. N. Generalis constituet, atque ita scrutinio altero non erit opus, quo, quando cogenda sit, quaeratur.

1608

Provincialis
et Secretarius.
*C. 13 d. 23.
C. 16 d. 22.*

Approbata
circa
Formulam
Procuratorum:

Quot
suffragiis
decernendum
de cogenda,
vel non,
Congr. gen.
*C. 5 d. 60, 75.
Vide tamen
C. 7 d. 10.
C. 14 d. 6.
C. 18 d. 13.*

De seligendis
a Secr.
rationibus
pro cogenda,
vel non,
Congr. gen.

Tempus
Congregationis
gen. cogendae.
C. 7 d. 71.

**P. Aquaviva
Praep. Gen.**

Non manife-
standum
qualenam
suffragium
datum.

Quaenam ratio-
nes moveant
ad suffragium
dandum
pro gen. Congr.
cogenda.

* *Hic n. 7.*

*P. 8 c. 2
n. 1, 2, B. C.
c. 4 n. 2.
P. 9 c. 1, C.*

De Procura-
torum
expensis.

Hic n. 10.

Approbata
circa
Formulam
Congr. gen.:

4. Non est iudicatum, praeceptum esse necessarium, quo caveatur: ne cuiusquam Procuratores manifestent, qualenam suffragium dederint Romae de cogenda vel non cogenda Congregatione generali; monendos tamen esse, ne illud temere manifestent.

5. Cum iudicaretur maior aliqua directio necessaria, qua cognoscerent Procuratores, ac deliberare certius possent: cogendane sit Congregatio generalis; visum fuit addendum § 6 *: Procuratores intelligere debere, cogendam generalem Congregationem non esse, nisi, iuxta Constitutiones part. viii, cap. 2, § 2, cum deliberandum erit de rebus perpetuis ac magni momenti, vel de rebus gravibus ac difficilibus ad universam Societatem et ad modum in ea procedendi spectantibus, quibus R. P. Praepositus Generalis cum Assistantibus providere non possit; quibusque certum videatur, generalem Congregationem afferre posse remedium.

6. Cum quaesitum esset: an aliquae addi regulae debeant, ne maiorem Procuratores, quam par sit, potestatem sibi usurpent in negotiis tractandis, in emendis rebus, in expensis in itinere faciendis, et similibus; visum fuit hoc ad R. P. Generalem pertinere; addi tamen posse in § 8 Formulae: ut Procuratores pecuniam sibi datam et undequaque acceptam, etiam cum facultate Superiorum, Provinciali consignent, atque ab illo sibi necessariam accipientes, pauperatis sint memores.

27, in Ms. decr. 44.

CIRCA Formulam vero Congregationis generalis haec item ab iisdem Deputatis pro Formulis, etc. allata et

iudicata fuerunt, Congregationis etiam iudicio approbata:

1. Si, vel Praepositus Generalis ante mortem Vicarium Societatis non nominaverit, vel ante novi Generalis electionem moriatur, ad eius electionem omnes Professi, qui eo in loco fuerint, vocandi sic erunt, ut senarium quidem numerum excedant, sed plures tamen quadraginta non sint.

2. Si quando extra tempus Congregationis generalis eligendi sint Assistentes atque Admonitor, placuit servari Constitutionem; et Generalem Praepositum cum approbatione Provincialium unum substituere, et aliquam de illo informationem ad eos mittere, quibus notus non esset is, qui proponitur, quod hactenus factum est. Plures enim nominari, non est Constitutionibus consentaneum, quae R. P. Generali ius tribuunt unum nominandi. Qui vero fuerit electus, iuramentum praestet coram iis, qui ius in Congregatione generali habeant, hoc est, coram R. P. Generali, Assistantibus, Secretario et Procuratore Generali.

3. Congregationum generalium acta Provinciis communicari necesse non est. Verum decreta omnia Provincialibus danda sunt, ut in singulis exstent Provinciis; et a Provincialibus communicari possunt Superioribus illis, quibus expedire iudicaverint.

4. Quod in § 53 Formulae dicitur: *non erit opus eligere novos Assistentes*, sic intelligendum est: ut integrum Congregationi sit, aut novos eligere, aut antiquos confirmare. Ergo addendum est Formulae, ut videat Congregatio per secreta suffragia: an priores confirmandi sint, an alii eligendi.

1608

Quot eligere
debeant
Vicarium.
* *P. 8 c. 4
n. 1, A.
Form. Congr.
ad elig. Vic. n. 1.
C. 2 d. 50.
C. 4 d. 21.
C. 9 d. 34.
C. 12 d. 48, 54.*

Assistentium
et Admonitoris
Gen. electio
extra Congre-
gationem
quomodo
facienda.
*P. 9 c. 5 n. 3.
C. 4 d. 24, 25.
C. 8 d. 19.
Form. Congr.
gen. n. 85.*

A sic electis
coram quibus
iuramentum
praestandum.
C. 19 d. 6.

Provinciis
Congregationum
gen. acta non
communican-
da, sed decreta.
Provinciales
possunt haec
dare Superio-
ribus.
*C. 2 d. 27
ante elect.
C. 2 d. 46.
Form. n. 75.*
Si Congre-
gationis gen.
tempore
Praepositus
Gen. moriatur,
novi
Assistentes
eligendi,
vel antiqui
confirmandi.

P. Aquaviva
Praep. Gen.

28, in Ms. decr. 45.

Declaratio
et mitigatio
decreti 52
Congr. v,
de non
admittendis
in Soc. iis, qui
ex Hebraeorum
et Saracenorum
genere
descendunt.
C. 5 d. 52, 53,
can. 3.

Era. c. 2 n. 2.
c. 3 n. 2.

PROPOSITUM fuerat Congregationi: ut informatio, quae fieri debet ad servandum canonem 3 * Congregationis quintae generalis, illa censeretur sufficiens, in qua testes deponerent de quatuor vel quinque generationibus: in hac vero non haberetur ratio de rumoribus, sed probationes sint certo concludentes, aliquam personam in particulari fuisse ad fidem conversam ex Iudaismo vel Mahumetismo. Cum igitur Congregatio hac de re diligenter et hinc inde allatis rationibus per tres sessiones egisset; tandem decrevit per modum, sive declarationis, sive moderationis: eam in posterum praxim esse adhibendam, ut, exclusis iis, qui Morisci in Hispania vocantur, vel aliis quibuscumque, qui christiani quasi specie tenus haberentur, de his enim non agitur; itemque iis, qui hoc nomine generationis Hebraeorum seu Saracenorum infames habentur, qui etiam iuxta Constitutiones titulo infamiae admitti non possunt; in caeteris, qui alioqui honestae familiae essent, aut vulgo nobiles, vel boni nominis haberentur, informationes fierent usque ad quintum gradum inclusive. In quibus informationibus, quae diligenter, secreto et prudenter faciendae erunt, exacte tamen, sicuti non est habenda ratio cuiuscumque rumoris, aut cuiuspiam asserentis se aliquid inaudisse; ita, si constans fama haberetur, tales hac macula notatos, unde offendiculo et dedecori esse possent, non essent admittendi; sed probationes certae et fide dignae habendae erunt, ut aliquis usque ad eum gradum excludatur. Ultra hos vero gradus, nisi sit talis infamia, quae publice constet, decrevit Con-

gregatio: non esse, aut censendum impedimentum aliquod, aut ulterius inquirendum. De Tartaris autem et Mahumetanis aliis, sive in Polonia, sive alibi, committitur R. P. N. Generali, ut possit dispensare intra praedictos hos gradus, cum cesset in his ratio infamiae et dedecoris. Atque hac occasione ad charitatem et unionem inter Nostros servandam, ne quis incertis rumoribus detur locus, aut spargantur inter Nostros quae etiam Superiores et alios praestantes Operarios laedere et contemptibiles reddere possunt, commendat serio et diligenter Congregatio omnibus Nostri: ne de huiusmodi rebus sermones misceantur; monitis tamen, ubi opus fuerit, Superioribus, si quid irrepsèrit, quod contra hoc decretum seu moderationem esse possit, ut illi pro suo officio remedium adhibeant, vel R. P. N. Generalem admoneant.

29, in Ms. decr. 46.

CUM Patres Deputati pro renovatione spiritus duo retulissent in ipsorum Deputatione approbata; eorundem iudicium plurium suffragiis Congregatio confirmavit. Ea sunt quae sequuntur:

1. Ut ante renovationem votorum instituatur vacatio per triduum, ita ut cessetur ab aliis occupationibus, etiam litterariis, praeterquam a lectionibus ordinariis, ubi eae habentur, sive matutino, sive etiam vespertino tempore; et ideo, ubi commode fieri poterit, eligendum tempus, in quo praecedant aliquae vacationes, sicut vacationes Natalitiae; et per illud triduum, qui vota renovaturi sunt, exerceant se in rebus spiritualibus, iuxta Instructionem.

2. Ut omnes quotannis vacent

1608

Approbata ad
renovationem
spiritus:
C. 7 d. 25.
C. 8 d. 38.
C. 18 d. 22.

Triduum
ante votorum
renovationem
quomodo
transigendum.
Instr. 17 n. 7.
C. 7 d. 77.
C. 12 d. 16.

Instr. 17.
Omnes
quotannis

**P. Aquaviva
Praep. Gen.**

per octo vel
decem dies
continuos
vacent
Spiritualibus
Exercitiis;
magna horum
commendatio.

*C. 7 d. 25 n. 4.
C. 8 d. 38 n. 1, 2.
Instr. 13 c. 1.*

Spiritualibus Exercitiis per octo vel decem dies continuos; atque, ut id efficaciter et omnino fiat, statutus est iste annuus Spiritualium Exercitiorum usus, et omnibus summopere a Congregatione commendatur, praecipue vero Superioribus; ut non modo caeteros suo exemplo excitent, sed tempus quoque singulis commodum ad ea cum fructu peragenda, omnibus difficultatibus superatis, attribuunt.

30, in Ms. decr. 47.

Cum propositum fuisset de distinctione habitus Coadiutorum temporalium, Congregatio censuit: commendandam esse R. P. N. Praeposito Generali observationem regulae quoad brevitatem vestium. De pileis vero, cum diligenter dictae sententiae fuissent, placuit Congregationi: nihil in alterutram partem definire aut statuere, neque quidquam hoc tempore innovandum esse; iuvandos autem in spiritu diligenter ac paterne, ut in sua vocatione humiliter ac reverenter Domino ac Societati inserviant. Si qui vero se ad spiritum vocationis et gradus sui non accommodaverint, ii puniantur, mortificentur, et pilei etiam usu, ubi esset introductus, ad humiliationem arbitrio Superiorum priventur.

31, in Ms. decr. 48.

QUIA relatum fuit: nihil admodum superesse in Congregatione tractandum, propositum fuit, et omnibus acclamantibus decretum: ut Congregationi die Sabbati proximo, hoc est, 29 Martii, finis imponeretur, nisi quid aliud accideret, quam ob rem aliud ipsi Congregationi videretur.

Praeposito Gen.
commendatur
observatio
regulae
de brevitate
vestium Coad.
*C. 7 d. 24 n. 1.
Reg. 6
Cust. vest.
De horum
pileis nihil hoc
tempore
innovandum.
C. 1 d. 95.
C. 3 d. 22.
C. 7 d. 24
n. 2, 27.
C. 8 d. 21.
C. 9 d. 24.
C. 22 d. 44 n. 6.*

Iuvandi
in spiritu
FF. Coadiuto-
res; indociles
puniendi,
et pilei usu
privandi.

Finis
Congregationis
ad diem
29 Martii
decernitur.
Inf. d. 42, 47.

32, in Ms. decr. 49.

LECTA sunt, et a Congregatione confirmata sequentia, quae Patres Deputati pro manifestatione delicti Superioribus facienda, sibi visa retulerunt, circa regulam Summarii 9 et 10, desumptam ex capite 4 Examinis, § 8.

1. Licitum esse omnibus manifestare Superiori, ut Patri, quodcumque delictum alterius, sive grave sit, sive leve; et hunc esse sensum regulae.

2. Cum illo capite 4 Examinis omnibus proponatur; et interrogentur: an contenti sint futuri, ut omnes defectus et res quaecumque, quae in iis notatae et observatae fuerint, Superiori manifestentur; eo ipso Nostros cedere cuicumque iuri famae, quod huic manifestationi obstare posset; et facultatem concedere omnibus deferendi ad Superiorem quaecumque, etiam gravia, quae de illis notata fuerint; quandoquidem, et ratione maioris humilitatis, et profectus spiritualis, et ut a Superiore magis cognosci et melius dirigi aut iuvari possint, ipsimet expresse cesserint, et iudicaverint sibi magis expedire ad maiorem Dei gloriam et bonum animae.

3. Cum in eodem loco, non solum de defectibus, sed etiam de erroribus et quibuscumque aliis rebus, quae in ipso notatae et observatae fuerint, fiat expressa mentio, non esse dubium, quin de omnibus delictis, etiam gravioribus, sit sermo.

4. Verba illa regulae: *per quemvis, qui extra confessionem acceperit*, intelligi de illis, quae ab aliquo alio in eo notata et observata fuerint; non autem de iis, quae ipsemet se-

1608

Explicatio
Const. de mani-
festatione
delicti.
hic apposita,
approbatur:
*Inf. d. 33, 34.
Comp. Privil.
n. 147-149.
Ord. Gen. c. 15
pars 1.^a
C. 5 d. 58 n. 4, 5.*

Omnibus
licet aliorum
delicta
Superiori,
ut Patri, mani-
festare.

Iuri famae
omnes
cesserunt,
quod huic
manifestationi
obstare possit;

rationes ad id
faciendum.
Eva. c. 4 n. 8.

Quaenam
manifestari
possint.

Per quem.
*C. 5 d. 58,
Quarto.*

P. Aquaviva
Praep. Gen.

Quid de secreto
acceptis.

Ad manife-
stationem
faciendam
non opus est
Superioris
praescripto.

Quo spiritu
et modo
facienda sit.

Quandonam
necessario
fieri debeat.

creto et consilii petendi gratia, ut dirigatur vel iuветur, cum alio communicaverit. Si quando autem ob aliquas peculiares vel graves rationes dubitaverit consiliarius, num debeat manifestare Superiori rem eo modo in secreto acceptam; tum consulat diligenter Doctores, ut in re tanti momenti prudenter, atque cautione, qua decet, procedere possit.

5. Necesse non esse in hac manifestatione expectare, ut hoc illi a Superiore iniungatur, vel ab ipso interrogetur, cum verba illa: *praesertim ubi a Superiore fuerit ita praescriptum*, satis declarent, debere esse paratos ad hanc manifestationem, non expectato Superioris praescripto.

6. Quod vero subiungitur: *debita cum charitate et amore*, sic accipi debere: ut, qui manifestat, non debeat aliquo inordinato affectu duci, ut alius scilicet confundatur, mortificetur, puniatur; sed ex affectu charitatis, ut videlicet ille melius iuветur in spiritu, periculis a Superiore occurratur, bono communi prospiciatur; atque ita manifestans servet eum modum manifestandi in verbis, narratione, intentione, qui amorem et charitatem prae se ferat.

7. In delictis, quae vel in detrimentum boni communis, vel in damnum imminens tertiae personae vergunt, (qualia sunt infectiva aliorum, et nociva bono Religionis, ut sunt: lapsus carnis cum tertio, seminatio discordiarum inter Fratres, furtum, impugnatio et machinatio contra Institutum vel Superiores, praesertim vero Generalem, consuetudo detrahendi et sussurrandi, et his similia) non solum potest, sed etiam tenetur quisque immediate uti denuntiatione paterna, manifestando illa Superiori,

ut provideat secreto et prudenter, tam bono subditi, quam bono Religionis.

8. Quando autem prudenter iudicaretur, non posse adhiberi sufficiens remedium, quo provideatur bono communi vel tertiae personae, nisi assumatur in ea re officium Iudicis; tunc tenebitur subditus ad denuntiationem iudicalem Superiori faciendam.

33, in Ms. decr. 50.

Cum autem quaereretur apud Deputatos circa eandem regulam: qua ratione in denuntiatione paterna se debeat gerere Superior, ut Pater, tam in servando secreto, quam in aliis, quae ad remedium adhibendum pertinent; haec ab ipsis statuta, et a Congregatione confirmata fuerunt, quae subduntur:

1. Ea ratione secretum servare debet, ut deferentem nulli revelet sine eius consensu, quem interdum dare tenebitur; atque ita, ut semper Superior omnimodae indemnitati deferentis consulat.

2. Delatum etiam nulli debet revelare, qui non possit prodesse fini, quem denuntiatio paterna intendit, qui est profectus spiritualis subditorum, et bonum commune Religionis, quibus Superior debet paterne providere. Quare sine urgenti necessitate, et magna utilitate in ordine ad dictum finem, et cum eo minore detrimento, quo possit, respectu famae delati, numquam debet manifestare delatum.

3. Quando iudicat ob fines et rationes dictas revelandum, tunc debet illis tantum manifestare, qui prodesse possunt ad remedium adhibendum.

4. Habita ratione finis denuntiationis paternae, potest ipsum dela-

1608

Quandonam
denuntiatio
iudicialis
adhibenda sit.

Inf. d. 45.
C. 7 d. 94.

Qua ratione
se debeat
gerere
Superior post
denuntiatio-
nem acceptam:
Sup. d. 32.
Comp. Privil.
n. 147-149.
Ord. Gen. c. 15
pars 2.^a

Deferentis
indemnitati
consulat.

Delatum
non revelet
sine urgenti
necessitate
et cum indica-
tis hic
circumstantiis;

et tantum iis,
qui prodesse
possint ad re-
medium
adhibendum.

Superior
potest
aliquando

P. Aquaviva
Praep. Gen.

delatum
corrigere
coram
testibus;

vel alteri
Superiori
rem delatam
dicere.

Cautiones
a Superiore
adhibendae,
si consultatio-
nem de hac re
facere debeat.

Superior
quaenam
ad remedium
delati secreto
facere possit;

quaenam
item publice.

tum aliquando monere et corrigere secreto coram duobus testibus, ut ex Evangelio cum S. Thoma docent Doctores. Item et de remedio consulere, imponendo secretum iis, cum quibus communicat.

5. Potest etiam unus Superior dicere rem sic delatam et notam alteri Superiori eiusdem delati, quando res ita postulaverit ad finem paternae delationis.

6. Cum autem possit et sit licitum, de ea re consultare cum iis, cum quibus expedit pro remedio et cum secreto; ut tamen cum maiori cautione procedatur, quando consultatio videretur necessaria, petatur consensus deferentis, quem dare ille debet; sic tamen, ut in consultatione deferentis nomen taceatur, et res, quoad fieri potest, in universali tractetur. Non debet autem Superior petere a deferente, ut suo nomine subscribat rem delatam, cum ea subscriptio tantum deserviat denuntiationi iudiciali.

7. Potest item ob dictum finem facere secreto quaecumque iudicaverit expedire ad remedium profectumque delati, citra eius infamiam, ut: monere privatim, reprehendere, terrere minis, diligentius invigilare circa ipsum, mutare illum loco, praevenire occasiones, cavere a recidivo, non admittere ad aliquod officium, remove ab officio quod habet, si sine violatione secreti sub alia occasione apparenti et probabili id praestare possit.

8. Potest etiam Superior aliqua ex sic delatis publicare in publicis rectorii reprehensionibus, ut sunt defectus leves et communes subditorum, imponendo poenitentias ordinarias secundum praxim communem Societatis, dummodo non afferant ipsi delato infamiam alicuius momenti; et, quoad

fieri poterit, consensus habeatur deferentis, et sine ullo eius detrimento fiat.

9. Denique potest Superior interdum ex sic notis, et ad se tamquam ad Patrem delatis, venire ad dimissionem delati ex Societate; sic tamen, ut, licet adiuvetur et utatur hac notitia, non tamen eo modo procedat, ut talis defectus possit cognosci ab aliis, vel in specie vel in genere; sed alias alia via cognitas notas opponat, quae ad illum dimittendum sufficientes sint in opinione aliorum; aut certe nihil dicat, nec det occasionem aliquam credendi, quod aliquid tale imponatur in poenam delicti, quod omnino secretum est, nec alia via scitur, quam paternae denuntiationis.

Ne vero nova ista viderentur, quae de denuntiatione delicti ex Deputatorum iudicio allata et confirmata fuerunt; relatum est, quod Iulius II in statutis Franciscanorum dicit: *damnandum esse dogma, quod habet, Religiosum criminis socium non teneri ad denuntiandum illud Superiori. Et quod in Constitutionibus generalibus Farinerii, Ordinis Minorum, cap. 7, refertur, in quodam Capitulo generali, alias a S. Bonaventura statutum, conditum fuisse in haec verba: Nullus Frater dogmatizet vel teneat, quod, cum aliqui sunt socii in crimine, non teneatur alter alterum revelare Superiori, qui potest ac debet prodesse, et animarum periculis praecavere. Nam ex sententia Bonaventurae, et Magistrorum Ordinis, et totius Capituli generalis definitum est: quod haec doctrina est pestifera, et in destructionem Ordinis et regularis disciplinae; cum Praelati scire debeant subditi excessus, non solum ut puniant, sed ut possint praecavere.*

1608

Quando
et quomodo
delatus ex sic
notis
dimitti e Socie-
tate possit.

Doctrina
praecedens
confirmatur.

Comp. Privil.
n. 148.

P. Aquaviva
Praep. Gen.

34, in Ms. decr. 51.

Doctrina haec
de manifesta-
tione delicti
explicetur
Novitiis.
Ord. Gen. c. 15,
part. 2 n. 9.
Sup. d. 32, 33.

DENIQUE decretum etiam fuit a Congregatione: ut hoc ipsum, quod de manifestatione delicti sancitum ac probatum est, ostendatur Novitiis et declaretur iuxta regulam 15 Magistri Novitiorum, inter alia, quae ipsis explicanda declarandaque paulatim ibidem esse dicuntur.

35, in Ms. decr. 52.

Approbata
circa Formulas
Congregatio-
num:

Censura
in ambitiosos
incurritur
a die indictae
Congr. prov.
vel gen. usque
ad electionem.
C. 4 d. 2
ante elect.
Form. Congr.
prov. n. 22, 23.
Form. Congr.
gen. n. 21.

C. 4 d. 24.
P. 8 c. 3, B.

Professis
liberum non
est abesse
a Congregatio-
ne, si iuxta
canones
interesse
debent.
Form. Congr.
prov. n. 10.

Provinciali
impedito

Ex his vero, quae Deputati pro Formulis Congregationum recognoscendis, etc. sibi visa fuisse retulerunt, quae sequuntur Congregatio suo quoque iudicio confirmavit:

1. Quod in Formula Congregationis provincialis dicitur de iis, qui ambitiose agunt, et per se vel per alios, directe vel indirecte suadent, ut se vel certum alium eligant aut excludant; visum est extendendum esse, ut intelligatur a die indictae Congregationis usque ad electionem, idque tum in provinciali, tum in generali Congregatione. Ac praeterea eos quoque comprehendere, qui, licet suffragium in Congregatione non habeant, agunt tamen pro illis, vel contra illos, qui habent.

2. Professos omnes quatuor votorum adesse Congregationi oportere, si iuxta canones convenire debent, propter Societatis bonum; quare non est hoc liberae illorum voluntati relinquendum; cum Societatis intersit atque expediat illos adesse. Potest enim quisque iuri suo cedere, si venire nolit; at non iuri Societatis, quae illius opera indiget in Congregatione. Caeterum in examinandis impedimentis, posse cum aliquibus minus scrupulose agi.

3. Cum, Provinciali impedito, quo minus venire ad Congregationem ge-

neralem possit, in § 22 * dicatur: substitui debere unum ex duobus, qui electi fuerint comitaturi Provinciale, et ex tertio post illos primum electo, non autem ex tribus electis post duorum illorum electionem; in Constitutionibus vero simpliciter dicatur: ex tribus, quos elegerit Congregatio; probatum est iudicium Deputatorum, qui dixerunt: per Formulam declarari Constitutionem, et intelligendam eam esse de primo ternario. Quare ad generalem Congregationem is veniet, quem ex illo ternario eligit Provincialis. Quod si Provincialis, nullo nominato Vice Provinciali, moriatur, si Vice Provincialis a R. P. Generali nominatus fuerit unus ex electis alias venturis, aut aliquis ex illis iure suo succedat in Vice Provinciale, ille veniat; alioqui venire oportebit primum electum; hocque impedito, secundum, et deinde tertium.

4. Potest quidem Provincialis cum aliis iuxta Formulam iudicare: an quis impeditus sit, ita ut ad Congregationem venire non debeat; et is, qui sic iudicatur, debeat acquiescere; at nullo modo debet aut potest quemquam impedire, qui ante impeditus non esset, et ius ad Congregationem haberet; neque ex sua et aliorum, quos consulere solet, sententia ordinare: ut aliquis ex illis, qui ius habent ad Congregationem provincialem, non veniat ad illam, sed remaneat Superior alicuius Collegii, loco Rectoris, qui ad Congregationem veniat, vel in aliqua alia re occupetur, ut ipsi videbitur expedire. Potius igitur, nisi alius sit, remaneat Rector in suo Collegio, et alium pro se ad Congregationem mittat.

5. Placuit etiam: ut in Formulis Congregationis, tum provincialis, tum

1608

quominus
ire possit
ad Congr. gen.
quis substi-
tuendus.
* Form. Congr.
prov. n. 32, 33.

P. 8 c. 3, B.
C. 8 d. 42.
C. 9 d. 16.
C. 16 d. 23.

Nullus,
ius habens,
impediri debet,
ut ad Congr.
prov.
non veniat.
C. 7 d. 53.
Form. Congr.
prov. n. 13.

Interdicitur
negotiatio
in elect. Secr.,
et Deputator.

**P. Aquaviva
Praep. Gen.**

*Form. Congr.
prov. n. 23;
gen. n. 33.*

Visitator, mor-
tuo Generali,
cui Congr.
prov. interesse
possit.

* *C. 1 d. 91, 92,
can. 33.
Form. n. 4.
C. 7 d. 58, 70.
C. 9 d. 28.
C. 12 d. 50.*

In Congr. prov.
agendum
de regularum
observatione
et religiosa
disciplina.
* *Hic n. 48.
C. 9 d. 22.*

Provincialis
quando duo,
quando unum
suffragium
habeat.

* *Hic n. 19, 39.
C. 18 d. 14 n. 4.*

Sessionibus
praemittenda
oratio.

*C. 7 d. 79.
Form. Congr.
prov. n. 16;
gen. n. 7, 59.*

Ante dimissam
Congr. electi
impedimenta
proponenda.

* *Hic n. 32, 35.
C. 7 d. 49.*

Suffragia,
cui data sint,
nulli manife-
standum.

Procuratores
Ind. in Lusita-
nia et Baetica
excluduntur
a Congr. prov.
*Vide tamen
C. 8 d. 53.
Form. n. 5.*

generalis, extendatur et prohibeatur negotiatio omnis in electione quoque Secretarii et Deputatorum.

6. Quoniam, ex canone 33 * Congregationis primae, Visitoris potestas mortuo Generali expirat; visum est explicari debere: liberum ipsi esse, aut Congregationem provincialem adire in ea Provincia, in qua tunc fuerit, aut redire ad suam; atque in utraque, tam activum, quam passivum suffragium habebit.

7. Placuit § 32 * Congregationis provincialis Formulae, inter ea, quae tractanda sunt in Congregatione posteriore loco, addi: de Constitutionum et regularum observatione, ac de religiosa disciplina tractandum esse.

8. Placuit quoque declarari ad § 13 *: Provincialem habere duo suffragia, etiam cum agitur de impedimentis in Congregatione; unicum vero ante vel post Congregationem.

9. Quemadmodum in Congregatione generali, iuxta § 59, singulis sessionibus aliqua brevis oratio praemittitur; ita visum est in Formula Congregationis provincialis addendum: in ea quoque fieri debere.

10. Visum est § 22 et 23 * addendum: ut, cum quis electus fuerit, quamprimum proponat, si quae habet impedimenta, saltem antequam dimittatur Congregatio, ut ipsa de illis iudicet.

11. Placuit etiam significari: ne ulli, suffragia cui data sint, ab ullo manifestetur; nullam tamen iniungi propterea poenam.

12. Visum fuit: Procuratores Indiarum, qui in Provinciis Lusitaniae et Baeticae commorantur, Congregationem provincialem, pro generali futura convocata, ingredi non debere.

13. Provinciales extra Europam in consultatione, quae habetur, iuxta § 24 et 25, * ad eligendum Procuratorem Romam mittendum, habent duo suffragia; quia illa non est ordinaria tantum consultatio, sed quasi abbreviata Congregatio provincialis; atque ita addendum est in Formula: Provincialem habere duo suffragia; et declarandum, ut illa electio fiat per secreta suffragia, sicuti fieri solet in plena Congregatione.

14. Circa Formulam Congregationis Procuratorum, censuerunt Patres Deputati, eorumque iudicium Congregatio probavit: ad necessariam capituli et membrorum connexionem, horumque ab illo directionem, curandum: ne illius, cuius providentiae se totam Societas commisit, informatio praetereatur a Procuratoribus. Quare addendum esse in Formula: ut a R. P. Generali omnino informatio petatur, cui magis perspectus est universae Societatis status; tum vero a caeteris, qui ius suffragii in Congregatione habent.

15. Cum in § 15 Formulae Congregationis generalis, quinque dumtaxat nationes nominentur, ex quibus deligi Deputati debeant; petereturque, ne excluderetur Polonia, quae aliquot nationes comprehendit: polonicam, lithuanicam, russicam, prussicam, et livonicam; ad huiusmodi difficultates tollendas placuit nomen nationis in dicto paragrapho mutari in nomen Assistantiae, dicique: *ex quinque Assistantiis*; omnes enim nationes ad aliquam Assistantiam pertinent.

16. Ex Lusitania et Baetica Procuratores pro Indiis Romam ad Congregationem generalem mittendi non sunt, non obstante canone 14 Con-

1608

Provinciales
extra Europam
in Congr.
abbreviata duo
habent
suffragia.
* *Hic n. 37, 38.*

*Form. n. 39.
Electio fiat
per secreta
suffragia.*

In Congr. Proc.
informatio
potissimum
petenda
a Generali.

Form. n. 6.

In Congr. gen.
Deputati
eligendi
ex quinque,
non nationibus,
sed Assistantiis.

Procuratores
ex Lusitania
et Baetica
pro Indiis
excluduntur
a Congr. gen.

**P. Aquariva
Praep. Gen.**

* *C. 3 d. 48,
can. 14.*
Quomodo sup-
plendi.

Qui postulata
offerunt,
subscribant
nomen,
si volunt ordi-
nem
antiquitatis
in eis propo-
nendis servari.
*P. 8 c. 7 n. 2, A.
C. 7 d. 73.*

Electi
in Congr. prov.
ad gen., censen-
tur electi,
tum ad negotia,
tum ad electio-
nem Praep.
Gen. et Assist.
*Form. Congr.
prov. n. 34.*

Vicar. et Assist.
diem et locum
Congr. gen.
declarent.
*Offic. Vic. n. 3.
C. 1 d. 44.
Form. Congr.
gen. n. 2.*
Superiores,
saltem
Provinciales,
mutari
non possunt
post inchoatam
Congr. gen.
*Vide tamen
C. 7 d. 66.*

Locus Congre-
gationis gen.
videtur esse
curia
Sum. Pont
* *Hic n. 2.*

gregationis tertiae *; neque nova ulla electio facienda est; sed unus ex his, qui Romam venturi sunt, a Provinciali destinatus, suppleat. Quapropter ab illarum Provinciarum Procuratore instrui debebit.

17. Cum in § 64 Formulae Congregationis generalis dicatur: iuxta cuiuscumque antiquitatem professionis proponenda esse, quae ipsi Congregationi generali proponi debere visum fuerit; ea vero possint Electores, iuxta § 16, dare Deputatis absque subscriptione, atque ita ignoretur, a quonam propositum quid fuerit; visum fuit Deputatis: ut ii, qui ordinem illum antiquitatis servari voluerint, nomen suum subscribant, alioqui suo iuri cedere censeantur.

18. Declaratum quoque est, tum in Formula Congregationis generalis, tum provincialis: ut, quoties et quaecumque ex causa generalis cogitur Congregatio, electi a Congregatione provinciali, censeantur semper electi, tum ad negotia tractanda, tum ad Generalis Praepositi et Assistantium electionem, si eos tempore illo mori contingeret, nec esse opus provinciales Congregationes iterum convocare.

19. Visum etiam est addi posse in Officio Vicarii Generalis: ad Vicarium cum Assistantibus pertinere declarare, quo die et loco generalis Congregatio cogenda sit.

20. Placuit sic declarari canonem 32 Congregationis primae, et canonem 18 Congregationis quintae: ut Officiales, saltem Provinciales, mutari non possint, tantum post inchoatam Congregationem generalem.

21. Iudicatum, ad § 3 * Formulae Congregationis generalis addenda verba Constitutionum, part. viii, cap. 5, § 1, nimirum: locum, quo conveniet

Societas ad Generalis electionem, videri curiam Summi Pontificis esse debere, ubi, ut plurimum, erit ipsius Generalis residentia, etc.

36, in Ms. decr. 53.

APPROBAVIT etiam eadem actione Congregatio infra scripta capita, quae visa sunt Patribus Deputatis pro executione ad eandem executionem in Societate promovendam profutura, circa 2 caput Instructionis R. P. N. Generalis pro Superioribus, maxime vero in § 1 et 3 ab ipsis observata:

1. Ad faciliorem notitiam eorum, quae Superiores scire convenit, ut ea mandare executioni possint, iudicatum est expedire: ut fiat index seu catalogus eorum, quae a Superioribus, tum Provincialibus, tum localibus sunt praestanda; ut omnia, brevi compendio contenta, iuvent memoriam. Colligendus vero est huiusmodi index ex Regulis, Ordinationibus et Instructionibus.

2. Ad eandem notitiam proderit, si Superiores cum suis Consultoribus tempore consuetae consultationis simul perlegant aliquid ex Regulis, Ordinationibus, Instructionibus et similibus libris octavo aut decimo quinto quoque die, iuxta Visitorum Instructionem.

3. Singulis mensibus legatur in consultatione Memoriale exsequendum, a Provinciali vel Visitatore relictum, tum ne memoria excidat, tum ut suis temporibus possit Provincialis de executione a Consultoribus moneri. Ideoque communicandum erit huiusmodi Memorialis exemplum, tum Admonitori, tum Consultoribus, dummodo non sit aliquid, quod ad particulares personas pertineat. Commendandum vero est Visitoribus et

1608

Approbata ad
exsecutionem
promovendam:

*Instr.
de Sp. ad Sup.
C. 9 d. 26.*

Fiat elenchus
eorum, quae
a Provincia-
libus
et Superioribus
localibus
circa hoc
praestanda
sint.
Instr. 18.

Quaenam
in consultatio-
nibus legenda.

Singulis
mensibus
legendum in
consultatione
Memoriale
Provincialis
vel Visitoris.

Memoriale
quibus commu-
nicandum.

**P. Aquaviva
Praep. Gen.**

Cavenda
in Memoriali
faciendo.

Formanda
capita de qui-
bus Superiores
et Consultores
ad Provincia-
lem scribere
debent.
*Ord. Gen. c. 10,
Appendix.*

Singulis
mensibus
habenda
consultatio
de executione:

explicatur.

Ad Gen.
et ad Prov.
scribant
Consultores:
an Memoriale
executioni sit
mandatum.

Provincialibus, ut abstineant a novis ordinationibus absque necessitate multiplicandis; easque relinquant, quae practicabiles sint, et antea ostendant Superiori et aliis, qui iudicium ferre possunt, iuxta regulam Provincialis 134. Expedit enim audire difficultates praesentem potius, quam absentem, et, aut expungere aliquas, aut Superiorem et alios capaces reddere, atque ad executionem animare.

4. Formanda videntur aliqua capita, de quibus Superiores et Consultores eorumdem suis temporibus ad Provinciale scribere debeant; ne in scribendo vagentur in incerto, eaque omittant, de quibus Provincialis monendus esset. Poterunt autem huiusmodi capita magna ex parte desumi ex iis, iuxta quae ad Praepositum Generalem scribendum esse praescribitur.

5. Praescribendum est Superioribus localibus: ut semel in mense, puta prima hebdomada mensis, loco ordinariae consultationis, habeatur consultatio de executione; scilicet: an domi sit aliquid, quod praetermitti videatur: an vigeat observatio regularum, tam communium, quam Officialium: an notetur aliquarum frequens transgressio: an Superiorum ordinationes executioni sint mandatae, praesertim eae, quae in Memoriali relictæ sunt a Provinciali adnotatae; quae eodem tempore essent legendae, si nondum executioni mandatae essent. Porro de hoc capite (quod referendum esset inter ea, de quibus ad mediatos Superiores scribendum est) specialiter et diserte scribi deberet ad R. P. Generalem et ad Provinciale, ab iis, qui ex officio suis temporibus ad eosdem scribere tenentur.

6. Similem consultationem principio cuiusque mensis cum suis Consultoribus, ubi diutius residet et praesentes habet Consultores, instituet Provincialis; in qua exquirant: quomodo se habeat communis Provinciae disciplina: quid de ea sciatur vel audiat: quid etiam ipsi Provinciales a Rectoribus et eorumdem Consultoribus habeant, etc. Qua de re (an scilicet huiusmodi consultationes fiant, et quo fructu ac satisfactione) suis temporibus Consultores Provincialium ad Praepositum Generalem scribant.

7. Ad faciliorem harum consultationum usum, possent, tam pro localibus Superioribus, quam pro Provincialibus praescribi capita nonnulla singulis mensibus examinanda, magis inhaerendo iis, quibus nondum plane satisfactum videtur; praesertim circa abusus, si qui sunt in Provincia.

37, in Ms. decr. 54.

CIRCA § vero 3 cap. 2 Instructionis eiusdem R. Patris nostri, quaedam observata fuerunt de timore, qui executionem impedire solet:

1. Huiuscemodi timorem aliquando ex naturali pusillanimitate nasci; talesque Superiores parum fore ad gubernandum idoneos.

2. Timidos reddi Superiores ob frequentes delationes ad mediatos Superiores, atque in non paucis absque fundamento, ex incertis rumoribus, suspicionibus aut passione; quibus si facile credant Superiores mediati, et inauditos damnent, et severe atque absolute reprehendant, despondent animum Superiores immediati, et vix audent quidquam tentare ad redimendam vexationem.

1608

De quibus
consultatio
a Provinciali
habenda prin-
cipio cuiusque
mensis.

An hoc fiat
scribant
Consultores
ad Gen.

Praescribantur
capita singulis
mensibus
a Provinciali-
bus et Sup.
localibus
examinanda.

Causae timoris
Super. imme-
diatorum, qui
executionem
impedire solet:
*Instr.
de Sp. ad Sup.*

Naturalis
Superiorum
pusillanimitas.

Delationes
male factae
et acceptae.

**P. Aquaviva
Praep. Gen.**

Auctoritas
Sup. immediat.
non defensa.

Subditi
imperfecti
et auctoritate
gaudentes.

Remedia
contra
timorem :

Amor
et sollicitudo
Provincialium.
Instr. 18 n. 7.

Hi examinent
diligenter
subditorum
querelas,

et cur hae
de aliquibus
Sup. non
audiantur.

Audiant Sup.
immediatorum
excusationes;
si hi innocentes
sunt, monean-
tur delatores.

Superiores
omnes ad

3. Quia Superiores mediati non assistunt illis, neque eorum auctoritatem apud subditos defendunt.

4. Quia subditos habent aliquando nonnullos, quos continere in officio non possunt, ob eorum auctoritatem, ita ut indigeant potentiori brachio Superiorum mediatorum; qui videntur nonnumquam fovere homines imperfectos, quorum exemplo plurimum retardatur executio.

Ad quas difficultates superandas haec visa sunt adhibenda :

1. Provinciales sibi devinciant Superiores locales, et amanter ac confidenter cum illis agant; ostendantque se de illorum bonae gubernationis successu et auctoritate apud subditos tuenda esse sollicitos.

2. Ut examinentur diligenter querelae subditorum adversus Superioris rigorem, descendendo ad casus particulares, ne forte existiment rigorem esse, exigere a subditis disciplinam et exactam observationem regularum. Neque minus examinetur: quid causae sit, cur de multis Superioribus non audiantur subditorum querelae. Utrum quia, salva tamen disciplina, suaves sunt; an vero, quia remissi et indulgentes, quodque nullum contristare, sed pacifice vivere velint.

3. Ut mediati Superiores non sint faciles in credendo delationibus, et audiant, quid rationis aut excusationis afferant immediati; et ubi innocentes fuerint deprehensi, moneantur serio a Provinciali qui detulerunt, ut cautiores sint in posterum; faciantque, ut subditi intelligant, probari sibi zelum Superiorum in promovenda executione, iuxta officii obligationem.

4. Plurimum momenti habebit, si Superiores omnes Societatis cum Prae-

posito Generali, et Superiores locales cum Provinciali ad executionem urgendam conspirent; ita ut omnes intelligant, unum eundemque in Societate animum esse; neque recursus ad Superiores mediatos in hac parte prodesse, neque ob transitum a re ad modum exsequendi impediri executionem oportere. Eamdemque conspirationem in quolibet Collegio facere deberet Superior cum suis Consultoribus, Admonitore, Patre Spirituali, et aliis Patribus, qui promovere possunt executionem; ita ut idem sentiant et dicant omnes. Quod si antiquiores aliqui obloqui de executione videantur, monendi et coercendi sunt, si opus fuerit, etiam publicis poenitentiis, ne alios turbent, et insuavem reddant executionem.

5. Conducet, si Superiores mediati, sive praesentes, sive absentes sint, nullam omittant occasionem urgendi Superiores immediatos ad executionem, per quos pari ratione inferiores omnes ad eandem executionem excitentur.

6. Promovebit executionem disciplinae vigor, et usus reprehensionum et aliarum poenitentiarum adversus transgressores regularum et non curantes paterna monita, servato ordine regulae 27 Rectoris; ita ut intelligant subditi, veniendum tandem ad extrema remedia dimissionis, si opus fuerit, quando, aliis tentatis, nihil proficitur. Atque huiusmodi disciplina communis omnibus esse debet, etiam antiquioribus et senioribus, immo et ipsis Superioribus, si suo officio defuerint, ad aliorum aedificationem et satisfactionem, ut liberior executionem promovere possint. Intelligere autem debent, tum Superiores, tum subditi, etiam antiquiores

1608

executionem
urgendam
conspirent:
explicatur.

Oblocutores
monendi
et coercendi.

Superiores
mediati
urgeant ad
executionem
immediatos;
hi autem
inferiores.

Usus repre-
hensionum
et poenitentia-
rum,
C. 20 d. 16.
C. 21 d. 27.

etiam cum
antiquioribus
et ipsis
Superioribus,
si officio
defuerint.

P. Aquaviva
Praep. Gen.

Exsecutio
magis posita est
in opere ipso,
quam
in documentis.
Adhibeatur
statim,
quantum fieri
possit, ab ipsis
Visitatoribus
et Provincialibus.

Superiores
negligentes,
ne maneant
impuniti;
si opus est,
onere
liberentur.
C. 9 d. 26.

et bene meriti, non fieri ipsis iniuriam nec infamari, si ob defectus contra regulas imponantur eis publicae poenitentiae.

7. Postremo exsecutio posita potissimum est in opere ipso urgendo potius, quam in documentis. Quare expedit, ut Visitator et Provincialis in suis visitationibus ea, quae remedio indigent, et certa sunt esse contra regulas, neque iustam ob causam dilationem postulant, curent omnino ante suum e Collegio discessum executioni mandari. Ita enim, et suavius et efficacius fient omnia, et Superiores immediati magna molestia liberabuntur. Et discent etiam ipsi exsequi per se quae sunt sui officii, neque ad adventum usque Provincialis inconvenientia tolerare. Reliqua vero, quae statim executioni mandari non poterunt, notent in Memoriali. Quod si in sequenti visitatione deprehenderit Superioris culpa praetermissa, is non maneat impunitus, ne subditi offendantur, existimantes solum fieri quae sunt ad gustum Rectoris; reliqua vero, quantumvis praescripta, praetermitti. Quod si Rectores continenter et notabiliter negligentes et remissi in executione deprehendantur, tali onere liberentur, ne ipsorum conniventia religiosa disciplina relaxetur.

38, in Ms. decr. 55.

ALLATA postea sunt quae a Deputatis pro Concionatoribus et Confessariis observata fuerunt. Verum ea Congregatio censuit R. Patri nostro remittenda; ut ex iis in Instructionem ad eosdem melius instituendos et corrigendos ea conferat, quae cum Patribus Assistentibus opportuniora atque utiliora fore pro sua pruden-

tia iudicabit. Idemque de iis factum est, quae a Deputatis pro renovatione spiritus pro reformanda recreatione, iuxta decretum 18 * allata fuerunt.

39, in Ms. decr. 56.

Ex iis autem, quae Deputati circa missiones attulerunt, in iis, quae sequuntur, eorum iudicium Congregatio comprobavit:

1. Ut feminarum visitatio, multo magis in missionibus, quam in Domibus et Collegiis, interdicatur; neque patiantur Nostri feminas domum ad se venire cuiuscumque rei causa, sed audiantur in ecclesia.

2. Nostri, qui sunt in missionibus, non invitent externos ad suam mensam, nec patiantur se invitari ab aliis, quantum in ipsis erit.

3. Commendetur serio Provincialibus per R. P. Generalem, ut videant: ne pecunia accipiatur a Nostri in missionibus; aut, si quando accipienda sit, dispensetur ut non laedatur paupertas, aut detur externis offensio; teneanturque Nostri, qui in missionibus fuerint, acceptae pecuniae rationem Superioribus dare; et eam, si quid supersit, eisdem Superioribus Domus vel Collegii statim reddere.

4. De eleemosynis vero, quae Nostri aliquando mittuntur, postquam alicubi concionatum est in Adventu, aut in Quadragesima, aliove tempore, servetur diligenter, quod in Instructione dicitur a R. P. N. Generali hac de re edita.

40, in Ms. decr. 57.

POSTREMO lecta sunt et a Congregatione approbata quae Patres Deputati pro Scholasticis in spiritu iuvandis attulerunt, atque hic adscripta:

1608

et pro reformatione recreatione.
Instr. 13.
* Hic d. 6.

Circamissiones
Nostorum
approbantur
sequentia:

Interdicta
visitatio
feminarum;
hae non domi,
sed in ecclesia
audiendae.
Ord. Gen.
c. 1 n. 18.

Externorum
ad mensam
invitatio,
nec faciendae,
nec, quoad
fieri possit,
admittenda.

Ne accipiatur
pecunia;
cautiones
adhibendae, si
accipienda sit.
Sup. d. 21.

In eleemosynis
post conciones
accipiendis
servetur
Instructio hac
de re edita.
Sup. d. 21.
Ord. Gen.
c. 1 n. 14.

Approbata
ad Scholasticos
in spiritu
iuvandos:

Ad Praep. Gen.
remittuntur
faciendae
Instructiones
pro Concionatoribus
et Confessariis
instituendis
et corrigendis,
Instr. 14 et 15.
C. 2 d. 62.
C. 7 d. 80 n. 8-10.
C. 23 d. 29.

**P. Aquaviva
Praep. Gen.**

Raro vocentur
ad ianuam,
et tunc cum
expressa Re-
ctoris licentia;
invigilandum,
ne proluxa
sint eorum
cum externis
colloquia.

*Instr. 17.
Sup. d. 16.*

Magistrorum
colloquia cum
Scholasticis
externis ne sint
diuturna,
praesertim
cum uno
aliquo.

Conferentiae
crebriores
habendae;
peculiares
ad Scholasticos
non introdu-
cendae.

Utrum
rosarium
vel officium
B. Virginis
ab ipsis
quotidie
recitandum.

Magistros
non nisi hora
ad id destinata
studiorum
causa conve-
niant;
vel extra eam
sine peculiari
facultate.
*C. 7 d. 80 n. 18.
Reg. 13 Schol.*

1. Ut in Instructione pro ipsis iam facta, in qua commendatur, ut non agant cum externis, addatur: ut non vocentur ad ianuam, nisi de Rectoris, et non alterius, expressa licentia; qui rarius debet eam concedere, atque invigilare, ne proluxa sint eorum cum externis colloquia.

2. De Magistris autem, visum est ad eorum Regulas nihil addi posse, nisi ut videant diligenter Superiores: ne in colloquiis, quae habere neces- sario debent cum externis suis Scho- lasticis, diutius morentur, praesertim cum uno aliquo, ac ne tempus terant.

3. De conferentiis, quae loco exhor- tationis haberi aliquando possunt sexta feria, iuxta regulam Rectoris 24, vi- sum est, nihil addendum, sed com- mendandum Superioribus: ut eas cre- briores habeant, ubi bene succedunt. De aliis autem peculiaribus, ad quas soli Scholastici vocentur, censuerunt Patres: non esse introducendas, ne nimium onerentur.

4. De rosario vel officio B. Vir- ginis quotidie recitando visum est: id cuiusque devotioni ac Praefecti rerum spiritualium prudentiae relin- quendum esse.

5. Cum quaesitum esset: an fieri regula deberet, ne Scholastici ingre- dianter cubicula Magistrorum suo- rum; visum fuit Patribus: universe non posse prohiberi; sed, sicubi mos est, ut studiorum causa Scholastici suos Praeceptores in cubiculo conve- niant, declarandum iis est: facere ipsos contra regulam 33 communium, si ob aliam causam, quam studiorum, in eorum cubicula intrent aut mo- rentur. Expedit autem, ut Superior assignet horam unam ipsis, commo- dam Magistris, qua conveniri possint; extra quam, si necesse sit Scholasti-

cos agere cum ipsis et eorum ingredi cubicula, petant a Superiore licentiam.

6. Visum quoque est valde expe- dire, ob multa incommoda, quae docet experientia: ut, si alicubi licentia ge- neralis datur, aut mos invaluit, ut Magistri in sua mutuo cubicula in- trent absque licentia particulari, ne in posterum fiat; in casibus autem particularibus videant Superiores.

7. Iudicatum est a Patribus ac probatum: ut in die recreationis, cum itur ad praedium seu vineam, ibique coenatur; a meridie per unam vel al- teram horam Nostri partim studeant, partim orationem matutinam perficiant; et debere tempus illud esse commune omnibus ita, ut tunc ludere vel confabulari non liceat; elapso autem eo tempore, signum detur ad recreationem.

8. Placuit praeterea Instructionem in genere fieri pro vacationibus ge- neralibus, quando Nostri morantur in praedio, ne cum religiosae disciplinae detrimento tempus illud traiciatur. Ea vero Instructio ad omnes Provin- cias mittatur; quae poterunt addere, si quid praeterea iudicabunt sibi con- ducere.

9. Cum, propter coeli iniurias vel alias ob causas, die recreationis, neque itur ad praedium, neque ad ambula- tionem; mane ad recreationem non pulsetur, sed vacetur studiis. Post me- ridiem vero, peracta recreatione or- dinaria post prandium, et interposita mora aliqua, detur signum ad recrea- tionem per horas tres; sed clamores et ludi strepitosi, qui a vicinis audiri possunt, omnino caveantur.

41, in Ms. decr. 58.

Cum relatum esset: ea, quae ad Patres Deputatos pro Formulis, etc.

1608

Magistri
in sua mutuo
cubicula
non intrent,
absque licentia
particulari.

In praedio.
in die
recreationis,
a meridie, una
vel altera hora
danda
partim studio,
partim
meditationi.
Ord. Gen. c. 14.

Fiat Instructio
pro omnibus
Provinciis,
de vacationibus
generalibus
in praedio
religiose trans-
igendis.
Ord. Gen. c. 14.

Quaenam ratio
transigendi
diem recreatio-
nis, cum non
itur
ad praedium
nec ad deambu-
landum.
Ord. Gen. c. 14.

Quaedam
P. Generali

**P. Aquaviva
Praep. Gen.**

statuenda
relinquuntur.
Instr. 20.

Hic d. 38.

circa Ordinationes recognoscendas, atque item ea, quae ad Deputatos pro studiis circa eadem studia fuissent allata, vel moram requirere longiorem, vel eiusmodi esse, quibus Congregatione generali opus non esset; placuit Congregationi, quemadmodum de Concionatoribus, et Confessariis, et de recreatione factum fuit decreto 55, illa R. P. N. Generali commendare; qui cum Patribus Assistantibus et aliis, quos iudicabit, de omnibus statuet, quod Societati magis commodum et opportunum fore videbitur.

42, in Ms. decr. 59.

Dies 29 Martii
ad Congrega-
tionem
finiendam
constituitur.

CUM R. P. N. Generalis iterum ac tertio monuisset: ut, si quis haberet aliquid ex reiectis, quod proponi Congregationi cuperet, id in sequenti die afferret; cumque nihil esse diceretur, quod Congregationem protrahi longius postularet; et, R. P. N. Generali in eadem Congregatione impedito, atque absentibus a suis Provinciis Provincialibus aliisque Superioribus, non parvum Societatis gubernatio et Collegiorum negotia detrimentum paterentur; petitis singulatim suffragiis, nemine repugnante, iterum dies Sabbati, hoc est 29 Martii, ad Congregationem finiendam constitutus est.

43, in Ms. decr. 60.

Enumerantur
Ordinationes
ac monitiones
circa
visitationes
feminarum
datae, ac con-
firmantur.
* *Hic d. 7.*

QUONIAM decreto 19 * Congregationis huius remissum fuerat Deputatis pro renovatione spiritus ut viderent: si quid addi posset aut deberet Instructionibus et Ordinationibus a R. P. N. Generali saepius iteratis circa visitationes feminarum; retulerunt Congregationi Patres Deputati: se perlegisse in sua Deputatione omnia diligenter, quae hac de re a R. P. N. Generali scripta fuerant; nimirum In-

structionem tertiam pro Confessariis, et speciatim illa capita, quae spectant ad confessiones, colloctiones et visitationes mulierum. Deinde cap. 12 Ordinationum Praepositorum Generalium circa observationem regulae 18 Sacerdotum, una cum ipsis Sacerdotum Regulis, quae hac de re agunt; ac denique duas litteras communes R. Patris nostri ad omnes Provincias missas, alteras 21 mensis Decembris 1605, quae totae versantur in hac materia; alteras 13 mensis Novembris 1607, circa Nostorum associationem, in quarum postrema parte maximo-pere inculcatur observatio dictae regulae 18. Quibus perlectis, cum singulorum Deputatorum sententia exquisita fuisset; si quid pro maiori cautela et custodia Nostorum addendum videretur, omnibus visum fuisse: Ordinationibus ac Monitionibus supra dictis satis esse prospectum huic negotio, quantum humana prudentia prospici potest; nec quidquam amplius desiderari, praeter exactam executionem eorum, quae ordinata sunt; eorumque iudicium tota Congregatio confirmavit.

44, in Ms. decr. 61.

CUM de petenda canonizatione Beatorum Aloisii Gonzagae et Stanislai Kostkae propositum fuisset; Congregatio censuit: rem debere commendari R. Patri nostro; ut, quando videret opportunum, eam a Summo Pontifice sextae huius Congregationis nomine postularet.

45, in Ms. decr. 62.

QUIA propositum fuerat Patribus Deputatis pro manifestatione delicti scriptum quoddam de iudiciali denuntiatione, ut viderent: quando aut quomodo a paterna Superior ad illam

1608

*Ord. Gen.
c. 4 n. 3.*

Beatorum
Aloisii et Sta-
nislai
canonizatio
Praeposito
Gen. commen-
datur
postulanda.

De iudiciali
denuntiatione
nihil a Congre-
gatione
statuendum;
curet Praepo-
situs Gen.

P. Aquaviva
Praep. Gen.

Instructionem
circa
hoc fieri pro
Superioribus.
Sup. d. 32 n. 8.
C. 7 d. 94.

transire, et qua ratione in eius progressu se gerere deberet; retulerunt dicti Patres: cum regula nostra Summarii 9 et 10 finiatur in denuntiatione paterna, et casus sit rarissimus, in quo oporteat descendere ad iudicalem, visum sibi esse non expedire, ut Congregatio generalis aliquid de ea statuatur, sed solum, ut R. P. N. Generalis curet Instructionem fieri pro Superioribus, ut, si quando opus sit, intelligant quem in ea tenere modum debeant; doctrinam porro illam, quae iam dicto scripto continebatur, et ex qua elici posse videtur Instructio, plerosque omnes probasse. Hanc vero Deputatorum sententiam tota Congregatio probavit.

46, in Ms. decr. 64.

Remedia ad aes
alienum
dissolvendum
Praepositi
Gen. iudicio
applicanda
relinquantur.

Ad aes autem alienum quod spectat, quo pleraque Collegia vehementer premuntur, in Hispania praesertim, cum nullum a Congregatione remedium expectari posse videretur; commendata res item est R. P. N. Generali; qui, re cum idoneis Patribus et aliis quibusdam communicata, remedia iam ex propositis nonnulla executioni mandata esse dixit; et in posterum quidquid fieri posset praestandum, quod ad malum hoc, ne saltem serpat

magis, maxime commodum fore iudicabitur.

47, in Ms. decr. 68.

LECTIS actionibus omnibus ac decretis, cum canones, a Deputatis extracti, Congregationi legi coepissent, et aliquid desiderari videretur; quia tamen res nimis longa visa est, et Patres omnes cupiebant et urgebant, ut Congregatio hac die absolveretur; visum fuit: ut res tota (quod alias factum fuisse in aliis generalibus Congregationibus referebatur) R. P. N. Generali committeretur; qui canones praedictos revideret et evulgaret, prout Societatis praxi expedire iudicaret. Atque ita, cum nimis iam tarda hora R. P. N. Generalem ad aliud commodius post absolutam Congregationem tempus hortationem, quam tunc erat habiturus, differre cogeret, omnium consensu Congregationi finis impositus est in nomine Domini. Et, recitato ab omnibus alternatim submissa voce *Te DEUM laudamus* et aliis orationibus in gratiarum actionem, post mutuos charitatis amplexus, cum maxima singularis charitatis atque animorum coniunctionis significatione discessum est ipso die Martii 29 anni 1608.

1608

Canones
revidendi
et evulgandi
cura Praepo-
sito Gen.
committitur.
C. 2 d. 46.
C. 3 d. 9, 33.
C. 4 d. 51.
C. 5 d. 66.

Finis
Congregationi
imponitur.

Sup. d. 31, 42.

DECRETA

SEPTIMAE CONGREGATIONIS GENERALIS.

P. Vitelleschi
Praep. Gen.

Causa Congregationis
convocandae.

CUM mors P. Claudii Aquavivae in diem postremam Ianuarii anni 1615 incidisset, ex eius relicto chirographo dictus Vicarius P. Ferdinandus Alberus, Germaniae Assistens, Congregationi septimae initium fecit 5 Novembris eiusdem anni. Deinde P. Mutius Vitellescus 15 eiusdem mensis electus Societatis Praepositus, terminavitque Congregationem 26 Ianuarii 1616.

DECRETUM 1, in manu scriptis decr. 1.

CUM ad Patres, qui ius suffragii ad electionem Praepositi Generalis habuerant, P. Bernardus de Angelis, Societatis Secretarius, et P. Laurentius de Paulis, Procurator Generalis, accessissent; proposuit R. P. Generalis: num P. Nicolaus Trigautius, qui a sinensi Missione Procurator delectus fuerat, ad negotiorum in Congregatione tractationem admittendus esset. Admittendum censuerunt Patres; ita tamen, ne gratuitam hanc, ob varias in medium allatas rationes, ad sola negotia tractanda Congregationis admissionem, aliarum Missionum Procuratores traherent aliquando in iuris consequentiam. Vocatus deinde P. Trigautius, ut tractandis in Congregatione in posterum interesset.

2, in Ms. decr. 4.

PROPOSITUM deinde: consultumne esset, provincialibus Congregationibus interesse eos Patres, qui aliquando Provinciis, in quibus praesentes sunt,

praefuissent; ac Provincialium etiam Consultores; idque extra quadragesimum vel quinquagesimum numerum, si forte illo non continerentur. Censuit Congregatio: solos tales Provinciales, si forte numero recensito excluderentur, supra numerum admitte-
tendos; Consultores minime.

3, in Ms. decr. 7.

CUM, ratione Sacerdotis cuiusdam, qui importunis postulationibus dimissionem e Societate impetraverat, Pontificique libellum supplicem ad alimenta a Societate impetranda obtulerat, propositum per Illustrissimum Cardinalem Bellarminum a Sua Sanctitate fuisset, ut prospiceret Societas: quid facto opus esset circa dimissos a Societate Sacerdotes, qui maiorum haereditate, quique Religionis omnique alio titulo carent;

Post seriam prolixamque huius rei discussionem censuit Congregatio: omni animi submissione rogandam esse Suam Sanctitatem, dignaretur Societatis iura, receptamque iam inde ab initio sui consuetudinem tueri; maxime cum gravissimae causae sint, quae nihil in hac re mutandum suadeant:

1. Ac primo, paucissimos a Societate dimitti, qui alimentis ad vitam necessariis careant; ac vix in singulis Provinciis unum alterumve reperiri posse, qui egeat; immo in universa Societate adeo esse paucos, ut ab omnibus totius Societatis Provinciali-

1615-16

si illo non
continentur;

eorum vero
Consultores
minime.
C. 5 d. 81.

Proponitur
Summi Pont.
nomine:
an dimissis
a Societate
Sacerdotibus
praestanda
sint alimenta.
C. 2 d. 77.

Roganda
Sua Sanctitas,
ut dignetur
iura et consue-
tudinem
Societatis
tueri.

Causae cur
nihil
immutandum.

Pauci sunt
eiusmodi,
qui necessariis
careant,

Secretarius
Soc. et Procu-
rator Gen.
in Congrega-
tionem
admittuntur.

Procurator
item Missionis
sinensis,
sed gratuito.

Inf. d. 86.

Provinciales
emeriti prov.
Congregationi
intersint
extra
numerum,

P. Vitelleschi
Praep. Gen.

vel ea sibi
parare
non possint,
si velint.

Societas in illis
educandis
multos
sumptus fecit.

Iudex
a se damnatos
alere non
tenetur;

nec eos
alii Ordines
Religiosi, quos
eiecerunt.

bus, qui Romae nunc sunt, vix decem eius generis homines designari possint.

2. Inter eos, qui dimittuntur, vix quemquam reperiri, qui non iis naturae donis, exercitatione studioque in Societate confirmatis, praeditus sit, ut facili negotio conditionem consequi possit, qua se vitamque suam modeste et honeste tueatur, si modo viri boni officio fungi velit. Sin minus, pergatque in delictis, ob quae, ut plurimum, dimittuntur, poenis potius tales insolentias fraenandas esse, quam praemio remunerandas.

3. Accedit, Societatem maximos sumptus, nullo suo emolumento, in alendis talibus novitiatus ac studiorum tempore, atque in reliquo etiam, quo in illa vixerunt, annorum decursu tulisse, ut peracti sumptus longe emolumenta superent, ut merito queri non possint; maxime cum aut ob delicta non levia, aut importuna rogatione dimittantur.

4. Neque maior videtur inesse Societati obligatio, dimissos ob culpam alendi, quam Iudici eos, quos ob manifestum delictum beneficio aut clericali titulo privavit damnavitque. Neque tamen quisquam damnatorum talium Iudicem super alimentis convenire consuevit.

5. Et sane durissimum foret, Societatem ad praestanda alimenta teneri eorum, quos ob non leves culpas dimittit. Neque enim quisquam aliorum Ordinum tenetur ad alendum eos, quos a Religione sua ob delicta praescindit; qui, si res propius considerentur, multo plures in singulis reperientur, quam qui a Societate dimittuntur; maxime si componantur cum iis, qui, a Societate dimissi, mediis vivendi carent; cum tamen ple-

rique eorum, qui a reliquis Religionibus praescinduntur, non raro pluribus egeant; neque tamen quisquam hactenus censuit talibus alimenta a Religionibus suis praestanda esse. Neque quisquam ea inverecundia et audacia fuit, qui, cum ob manifestum crimen ab Ordine reiectus esset, ab eodem alimenta sibi deberi iure contenderet, aut Sedem Apostolicam super iis compellaret.

6. Aperiret deinde haec alimentorum suppeditatio viam ad cogitationes de deserenda Religione suscipiendas; maxime in iis, qui minus ferventes, commodorumque suorum studiosiores, otiique amatores sunt. Spes enim haec alimenti non paucos forte traheret, qui, illa destituti, in Religione detinentur; fieretque paulatim, ut cum emolumento hoc, ac quasi desertae Religionis praemio, plures provocati, vocatione relicta, saeculum repeterent; Collegia, quae aegre admodum Operarios suos sustentant, magnam necessariae suae dotis partem in tales effunderent, non sine gravi fundatorum ac benefactorum suorum offensione, qui dona sua in tales nollent profundi; ac manum etiam retraherent, eleemosynasque negarent, quas ad tales divertendas esse merito vereri possent.

7. Exstat et tolosani Parlamenti nobilissima decisio, qua P. Claudium Bernardum, Provinciali P. Ioanne Gentilio, a Societate egressum, petentem alimenta a Societate, iudicavit iniquum postulare.

8. Est denique et illud non levis momenti in hoc negotio; quod, cum anno 1597, Aprilis 21, memoriale quoddam Clementi fel. rec. viii porrectum fuisset, de Sacerdotibus a Societate dimissis, paupertatis ac Reli-

1615-16

Alimenta
haec viam
aperirent ad
defectionem,

et Collegiis
gravia essent,
cum benefactorum
offensione.

Non deberi
iudicavit
Parlamentum
tolosanum.

Clemens viii
aliique Pontifices
rem integram
reliquerunt.

P. Vitelleschi
Praep. Gen.

gionis titulo ordinatis, cum ad egestatem, adeoque et ad mendicitatem devenire possint; Pontifexque Cardinali Matthaeo, ex Congregatione Concilii, memoriale dispiciendum transmississet; isque a P. Laurentio de Paulis breve sibi tradi petiisset, quo Societas in ordinandis Sacerdotibus suis utitur, quo Constitutioni Pii v super ordinandis derogatur; Summoque postea Pontifici, re prius serio et accurate discussa, retulisset Cardinalis, alias hoc negotium per Summos Pontifices et Congregationem S. Officii fuisse examinatum, et intactum demum relictum; Pontifex, iis auditis, eandem etiam rem integram Societati reliquerit.

4, in Ms. decr. 8.

PROPOSITUM fuit: censeretne Congregatio iis, qui sine Patentibus Superiorumque suorum facultate ad Generalem profugiunt, vel extra Collegia profugi vagantur, quo facilius hisce viis dimissionem extorqueant, certam aliquam statuendam poenam esse. Censuit: gravi eos poena pro varia delicti qualitate puniendos, neque a Patre nostro facile audiendos, sed ad Provincias remittendos, atque in iis puniendos esse; omnem tamen hanc poenam putavit iudicio Patris nostri relinquendam.

5, in Ms. decr. 9.

AD aliam quaestionem, qua petebatur: quid demortuo Generali, in singulis Provinciis faciendum esset; censuit Congregatio: ubi primum certi aliquid de morte illius constiterit, officium in templo nostro Societatis more de defunctis dicendum; eodemque die, vel sane pridie aut postridie solemne Sacrum pro consueto loci

Collegiique more decantandum aut dicendum; Sacrumque eodem etiam die a reliquis faciendum, super ea Sacra, quae Vicarius facienda praescripserit; pro modestia tamen religiosa, consueto Societatis more cenotaphium reliquaue peragenda esse.

6, in Ms. decr. 11.

CUM propositum fuisset: place-retne Congregationum generalium decreta typis mandari; censuit Congregatio: mandanda.

7, in Ms. decr. 12.

CUM rogasset R. Pater noster Congregationem: ut decreto suo privatam Generalis mensam (quam ipse, omnium omnino commendatione, ultronea sibi voluntate subtraxerat) tollere dignaretur; probavit Congregatio laudavitque propensam in communem mensam voluntatem Patris nostri; DEUM precata, ut eandem in illo mentem perpetuet, et successoribus largiatur. Nam licet primorum Patrum nostrorum in illis Societatis initiis consuetudo, ob graves, quae eos moverant, causas, non possit non probatissima videri; in praesentiarum tamen non potest non divinae bonitati gratias agere, quae piam hanc mentem Patri nostro iniecerit; eandemque successoribus quanto potest studio precari, totisque animis commendare; ut pari voluntate et spiritu in eandem rem ferantur.

8, in Ms. decr. 13.

PRAEMISSA iuxta Formulam oratione, delecti sunt ultimo die quatruidi, ante prandium, Assistentes: Italiae, P. Bernardinus Confalonierius; Germaniae, P. Theodorus Busaeus; Gal-liae, P. Christophorus Baltasar, primo

1615-16

Decreta typis
mandentur.
C. 8 d. 14.

Privatam
Praepositi Gen.
mensam
sponte ab ipso
tollit approbat
Congregatio.
C. 1 d. 76.
C. 3 d. 38.

Assistentes
eliguntur,

Comp. Privil.
n. 163.

Qui ad Prae-
positum Gen.
dimissionis
causa
profugiunt,
aut vagantur,
graviter
puniendi.
C. 4 d. 53.
Inf. d. 22 n. 4.
C. 9 d. 27.

Demortuo
Generali, quae
iusta in sin-
gulis
Provinciis
facienda sint.
C. 12 d. 56 n. 5.
Offic. Vic. n. 2.

P. Vitelle-
schi
Praep. Gen.

petendo
ab aegroto
suffragium.

Admonitor
eadem actione
electus.

Congregationes
generales
statis
temporibus
non cogendae.

P. s. c. 2, B.
C. 2 d. 19, 67.
C. 4 d. 7.
C. 5 d. 30.
C. 16 d. 8.
C. 21 d. 10.
C. 23 d. 13.

De cogenda
Congregatione
gen. ad plura
suffragia
decernent
Procuratores,
* C. 6 d. 26 n. 1.
Inf. d. 71.

omnes scrutinio; Hispaniae, P. Alfonso Carrillius, scrutinio secundo; Lusitaniae, P. Nunius Mascarenhas, scrutinio primo; petitumque Congregationis mandato in singulis suffragium est a P. Petro Antonio Spinello, qui iam tunc morbo (quo paucis post hebdomadis, scilicet die 14 Decembris exstinctus est) lecto detinebatur; praestitumque iuramentum ab Assistentibus est iuxta Formulae praescriptum. Rogata deinde Congregatione: placeretne eadem actione eligi Admonitorem, cum sat temporis superesset; placuit eligi, primoque scrutinio delectus est P. Iacobus Crucius.

9, in Ms. decr. 14.

Ad propositam quaestionem: certumne tempus Congregationibus generalibus indicendis statuendum esset; censuit Congregatio universa, multis gravibusque in hanc rem in medium allatis a variis rationibus: nullum indicendis illis in praesentiarum certum tempus statuendum, magisque hoc conforme menti B. Patris nostri esse, Constitutionibus expressae; prospectumque abunde Societati per provinciales Congregationes, a quibus tertio quoque anno Procurator in Urbem mittitur; perque alia media Constitutionibus ac variarum Congregationum decretis comprehensa.

10, in Ms. decr. 15.

ROGATA Congregatio est, dignaretur dispicere: expediretne, derogari sextae Congregationis decreto, * quo statuit: in ferendis suffragiis pro cogenda vel non cogenda Congregatione generali, duabus suffragiorum tertiis rem totam decernendam, cum vel ab omnibus, vel a maiore Provinciarum parte dissentiant Procuratores; sufficereque in

posterum ad generalis Congregationis indictionem, si maior Procuratorum pars, iuxta Formulam Congregationis quartae, iudicet indicendam.

Censuit Congregatio: standum decreto Congregationis quartae, * derogandumque sextae ** Congregationis decreto, quo prius illud decretum mutaverat. Quare in posterum, cum tertio quoque anno Romae de cogenda vel non cogenda Congregatione generali in Procuratorum Congregatione agetur, e maiore suffragiorum parte rem decernendam.

11, in Ms. decr. 16.

Ad propositam vero quaestionem: num expediret in provincialibus Congregationibus, cum de cogenda vel non cogenda generali Congregatione agitur, per secreta rem hanc suffragia transigi; censuerunt Patres omnes, nullo dissentiente, plurimis gravibusque ducti rationibus: nullo modo concedendum, ut per secreta suffragia, de cogenda vel non cogenda generali Congregatione, res in provincialibus Congregationibus transigatur. Optabatque Congregatio universa, nullo umquam tempore Societatem ab hac sententia discedere; quod per secretorum suffragiorum concessionem gravissima merito damna universae Societati inurenda certo sibi persuaderet, viamque sterni ad eam e veteri loco movendam. Censuit denique Congregationis sextae decretum huic suo attexendum, novoque hoc robore firmandum.

Decretum 39 * Congregationis VI.

" Cum in Deputatione pro Formulis Congregationum recognoscendis quaesitum fuisset, quod a pluribus fuerat propositum: essetne in Congregatio-

1615-16

non obstante
decreto 26
Congr. sextae.
* C. 4 d. 43.
** C. 6 d. 26 n. 1.
C. 5 d. 60, 75.
C. 14 d. 6.
C. 18 d. 13.

In Congregatione prov.
nullo modo
per secreta
suffragia
agendum
de cogenda
vel non
cogenda Congregatione gen.

Hic d. 22.

* Hic d. 22.

P. Vitelleschi
Praep. Gen.

nibus provincialibus secretis suffragiis de negotiis agendum; et res fuisset in Congregatione quoque proposita et agitata; nemine discrepante approbatum fuit Deputatorum iudicium, quibus visum erat omnibus: nullo modo secretis utendum esse suffragiis, sive de negotiis aliis agatur, sive quaeratur, cogendane sit Congregatio generalis; propter multa et gravia incommoda, quae, praeter novitatem, inde secutura essent. Quare hoc decreto Congregationis placuit rem penitus definire, ne deinceps contra sensum Societatis huiusmodi petitionibus aut privatis aliquorum sensibus locus esset „.

Quam piam propensamque in Societatis tuitionem tantorum Patrum mentem corroborandam sibi ac stabilendam Congregatio censuit, uti et de facto novo hoc decreto suo firmat corroboratque; quod etiam supplicibus votis DEUM rogat, ut perpetuum faciat esse.

12, in Ms. decr. 18.

PROPOSITUM: qua poena mulctandi viderentur, qui scienter, quive temere, aut e meris suspicionibus alicui apud Superiores falsum crimen, seu verbo seu scripto imponerent: qua etiam illi, qui graves Nostrorum defectus occultos, sive falsos illos sive veros, aliis, quam Superioribus, aperirent.

Censuit Congregatio: illos omnes, qui, seu scripto seu verbo, falsum alteri crimen imponerent, sive id temere et ex inanibus suspicionibus, sive ex alia quapiam minus probata causa facerent; eosque etiam, qui graves Nostrorum defectus occultos aliis, quam Superioribus, aperirent, graviter severeque pro delicti qualitate puniendos. Superiorum vero conscientiam, iuxta Instructionem Congregationis

sextae, tamquam in re gravissima et inimica unioni, gravandam in primis hoc decreto eadem Congregatio censuit, ut serio in auctores inquirant, severeque puniant, ac publice etiam in publicis delictis; ut horum exemplo reliqui a simili culpa terreantur, et innocentia unicuique sua apud omnes constet. Quod si qui auctores ipsos manifestare recusaverint, pro ipsis auctoribus habendos, eademque poena mulctandos. Sed neque ipsi Superiores faciles delatoribus aures fidemque praebeant; disquirant singula, nec laboribus parcant, donec in delatae rei cognitionem veniant, ut, aut innocentem ab omni delicti suspitione liberent, aut noxium et falsum delatorem pro rei gravitate puniant. Ipsum etiam R. Patrem nostrum universa Congregatio rogandum censuit: ut exemplum in huius decreti transgressores statuatur, digneturque delationibus modum statuere, diligenterque in auctores resque delatas inquirere; ut, si nocentem eum, qui defertur, deprehenderit, pro delicti conditione puniat; sin innocentem, non patiatur delatorem impunitum abire. Optaretque eadem in scriptiōnibus modum teneri, ut nemo ad mediatos Superiores dicta factaque aliorum deferat, nisi prius Superiores immediatos, iuxta bene ordinatae charitatis et prudentiae leges, per se aliosve monuerit; addatque in iis, quas scribit litteras, monuisse se Superiorem, nec emendationem secutam; nisi graves admodum causae hunc ordinem invertendum suaderent; quod ubi acciderit, causas transgressi ordinis in litteris ad mediatum Superiorem addat.

13, in Ms. decr. 19.

Cum graviter Constitutio* moneat: ut Nostri a saecularibus negotiis abs-

1615-16

Superiorum
conscientiam
gravatur.
Instr. 13 c. 4
n. 2.

Qui auctores
manifestare
recusaverint,
eadem poena
mulctandos.
Non facile
audiendi dela-
tores.

Rogatur
Generalis,
ut delationibus
modum
statuat.

Delatio
primum fiat
ad Superiores
immediatos.
vel, causa cur
non fiat,
declaretur.

Falsi delatores
et detractores
graviter
puniendi.
Inf. d. 93.
C. 12 d. 18.

* P. 6 c. 3 n. 7
Saecularia
externorum

**P. Vitelleschi
Praep. Gen.**

negotia Nostris
interdicta :
explicatur.
C. 2 d. 40.
C. 5 d. 48.
C. 6 d. 21.
C. 8 d. 56.
C. 16 d. 31.

Facultas
reservatur
Generali, qui
difficillimum
se in ea conce-
denda
praebebit.

Quenam
eiusmodi
facultates
a Superiore
locali concedi
possint,
et quando ad
Provincialem
recurrendum.

In rebus
gravioribus
informandus
Praepositus
Gen.

Transgressores
graviter
punienti.

tineant, neque ea, ullis precibus ad-
ducti, obeunda suscipiant, vel in illis
occupari se sinant; censuit Congre-
gatio: severe graviterque interdicen-
dum Nostris, ne ullo praetextu, in
propinquorum aut quorumcumque ex-
ternorum negotiis, tribunalibus se si-
stant, neve curam ullam administrandi
illorum bona, litesve prosequendi aut
dirigendi, ex quacumque causa susci-
pian; aut illorum quemquam ad ec-
clesiasticas aut saeculares dignitates
promovere studeant, sine expressa
R. Patris nostri facultate, quam soli Ge-
nerali Congregatio voluit reservatam.
Quem etiam rogat, ut difficillimum se
in eiusmodi concessionibus praebe-
re dignetur. In aliis vero piis propinquo-
rum, benefactorum Societatis, paupe-
rum, aegrotorum, vinculis detentorum,
similiumque commendationibus, ad
quas, licet quis aut charitatis, aut
quasi quibusdam aequitatis ac grati-
tudinis alicuius magnae legibus tene-
retur, nulli tamen harum tractationem
permittendam censuit, sine expressa
Superioris loci, in quo res agitur, fa-
cultate. Qui, si rei gravitas moram
nullam patiatur, permittere eas, audito
in rebus gravioribus Consultorum iu-
dicio, poterit; ita tamen, ut Provin-
ciali in rebus alicuius momenti con-
cessionem causamque huius prima
quaque opportunitate indicare teneatur.
Quod si moram res patitur, te-
neantur ad Provincialem pro impe-
tranda facultate recurrere. Qui et
ipse, si res moram non patiantur, ve-
niam eas tractandi, si censuerit ex-
pedire, largiatur; facultatem tamen a
se concessam in rebus gravioribus
et momenti maioris, concessionisque
causam R. Patri nostro, ubi primum
licebit, indicare teneatur. Decreti ve-
ro huius transgressores graviter pro

transgressionis magnitudine punien-
dos censuit Congregatio.

14, in Ms. decr. 20.

Cum vero propositum fuisset: con-
sultumne Congregationi videretur, As-
sistentium et Admonitoris Patris no-
stri litteras, Nostrorumque vicissim
ad illos, non reserari a locorum aliis-
que Superioribus; censuit Congrega-
tio: non obstante regula, ob varias
causas omnem harum litterarum re-
serationem in praesentiarum Superio-
ribus interdicendam; solamque hanc
facultatem in Patre nostro voluit
residere.

15, in Ms. decr. 21.

ROGATA Congregatio: censeretne
diploma a Pontifice petendum, quo
Societatis Superioribus de fide bona
malaque eorum, qui Carthusiam pe-
tunt, iudicium ferendi potestas fieret;
censuit: non petendum, videndumque,
an per Pii v indultum non possi-
mus uti privilegio Patribus Carme-
litis reformatis concessio.

16, in Ms. decr. 23.

Cum deinde rogatum foret: vi-
dereturne per universam Societatem
in pervigilio B. Patris nostri ieiu-
nium indicendum; placuit universae
Congregationi, censuitque indicen-
dum.

17, in Ms. decr. 24.

ROGATA Congregatio: ut certi ali-
quid statuere dignaretur circa abdi-
cationem et administrationem bono-
rum Nostrorum; quando proprietate,
quando illorum administratione exue-
re se debeant; censuit, insistendo,
et hoc suo decreto Ordinationem pia-
mem. P. N. Claudii confirmando:

1615-16

Assistentium
et Admonitoris
P. Gen. litterae,
et Nostrorum
ad ipsos,
a nullo,
nisi a Patre
nostro, resera-
ri possunt.

An Superiores
iudicium
ferre possint
de fide bona
malaque
transeuntium
ad Carthusiam.
*Br. Dum inde-
fessae,
Litt. Apost.
pag. 46.
Comp. Privil.
n. 530.*

Ieiunium
in pervigilio
S. Ignatii
inducitur.

De bonorum
abdicatione
et administra-
tione
confirmantur
praescripta
a P. Claudio.
*C. 4 d. 65.
Ord. Gen.
c. 1 n. 10.
C. 17 d. 11.*

**P. Vitelleschi
Praep. Gen.**

Administratio
Nostris
prohibita.
C. 10 d. 2.

Cui admini-
stratio primo
quadriennio
committenda.
*C. 12 d. 36.
C. 17 d. 11.*

Proventuum
dispensatio
quomodo
facienda
quadriennio.

1. Omni omnino Nostros bonorum suorum administratione, ut primum Novitiatum ingressi fuerint, exuere se debere.

2. Administrationem vero talium, primo quadriennio currente, pro personarum ac Provinciarum qualitate, iudicio Provincialis illi committendam, qui maiore eam fide tractaturus putatur.

3. Quadriennii tempore, quo dominium bonorum suorum retinent, licet nihil ex annuis proventibus sola voluntate sua in proprios aut Nostrorum usus convertere, aut certo alicui Collegio, multoque minus loco, in quo resident, donare possint; poterunt tamen ex illis, assensu Provincialis accedente, ea iis locis ac piis causis per modum eleemosynae applicare, quae maxime tali subsidio egere Provincialis in Domino iudicaverit.

4. Bonorum dominio, si quod habent, etiam pensionum ac censuum, sive realium sive personalium, eorumque sive perpetuorum sive vitalitiorum, ubi primum per aetatem et patrias leges licebit, absoluta inter vivos donatione, quin et iure omni suo, quando id consultum Pater noster iudicaverit et fieri imperaverit, exuere se teneantur. Pensiones tamen ecclesiasticae similiaque generum horum, quae mere personalia sunt, et super Nostrorum personis constituuntur, quibus absolute in solidum abdicare se Nostros non expedit, R. Patris nostri iudicio distribuenda erunt ita, ut nulla talium administratio apud illos maneat.

5. Quadriennem tamen ab ingressu Societatis bonorum possessionem censuit Congregatio iuxta Ordinationes P. N. Claudii illis permittendam. In cuius prorogationem nulli, praeter-

quam Generali, idque ex gravi causa, dispensare liceat, qua in re praecipue spiritualis boni et possessoris ratio habeatur.

6. Quando vero iudicio Patris nostri ob graves causas ultra quadriennium prorogata possessio fuerit, nullo modo ex annuis post Novitiatum proventibus voluit quidquam possessionibus illorum posse accrescere; sed in causas pias e Provincialis iudicio fructus tales, cum in potestate Nostrorum fuerint, impendendos censuit.

7. Quod si forte ante quadriennium expletum, perfectionis studio ducti, abdicare se in solidum suis in Nostrorum usum voluerint; solius Patris nostri iudicio committendam hanc abdicationem censuit; qui, habita personarum locorumque ratione, id statuet, quod in Domino expedire iudicaverit. Si tamen quadriennii huius tempore, sive de annuo censu, sive de rerum proprietate, in externos piasque causas disponere vellent, impediendi non essent.

Decretum vero hoc censuit Novitiis iis, quorum quoquo modo intererit, sub initium sui in Societatem ingressus praelegendum, ne quis postea ignorantiam praetexere possit.

18, in Ms. decr. 25.

Ad petitionem Congregationi factam: ut dignaretur statuere modum, quo abusus et excessus tollerentur, qui quibusdam locis non immerito timeri posse videbantur, in petenda et accipienda compensatione a Nostreis, per Domos Collegiaque iter facientibus; censuit Congregatio, B. Patris nostri maiorumque vestigiis fortiter insistendo: magna ubique charitate hospitio excipiendos, ut mutui amoris vinculo arctius in dies colli-

1615-16

et tunc post
Novitiatum
annuis
proventibus
non augenda.
C. 11 d. 15.

Ante
quadriennium
abdicare
quo pacto
liceat.
C. 11 d. 17.

Decretum hoc
Novitiis
praelegendum

Magna ubique
charitate
Nostri hospitio
excipiendi.
C. 8 d. 39.

Bona quo tem-
pore et modo
abdicanda.

C. 3 d. 39.

C. 12 d. 37.

C. 15 d. 8.

C. 20 d. 7 n. 4.

Item pensiones
ecclesiasticae
et alia
personalia.
C. 5 d. 19.

Quadriennis
honorum pos-
sessio
permittitur,
non prorogan-
da nisi a Gen.
ex gravi causa;
C. 20 d. 7 n. 4.

P. Vitelleschi
Praep. Gen.

A nullo
exigenda
vel acceptanda
hospitalitatis
compensatio.

Hospitum,
quenegotiorum
vel invaletu-
dinis
causa diutius
morantur,
sumptus
ab eorum
Superioribus
compensandi.

Domus egentes,
quae maiorem
hospitum
concursum
habent.
a Provinciali-
bus
sublevandae.

Praeteritorum
annorum
litterae annuae
imprimantur
et Provinciis
communicen-
tur;
insequentium
vero annorum
litteris aliquis,
totius Societa-
tis sumptibus
alendus,
praeficiatur.
C. 4 d. 38.
C. 21 d. 20.

gemur; maxime cum liberalior in Nostros hospitalitas una e primis validisque inter nos coniunctionis causis merito numerari debeat. Neque permissurum umquam DEUM, ut irremuneratam relinquat benignitatem; sed ingenti foenore compensaturum, ut non una in hanc diem Societatem in variis Provinciis experientia docuit. Quare censuit: a nullo omnino hospitem nostrorum quidquam in hospitalitatis compensationem exigendum; ac nec spontaneas quidem oblationes Nostrorum a locorum Superioribus admittendas. Si tamen negotiorum causa ad aliquem a Superiore suo locum destinatus, longiorem ibi moram trahere cogeretur, aut in confirmata invaletudine ad Nostorum aliquam Domum recuperandae illius causa mitteretur; aequitas postulare videtur, ut sumptus hosce graves pari charitate ac liberalitate compensent Superiores, a quibus mittuntur. Quod si quae Domus, ob maiorem hospitem concursum rerumque temporalium tenuitatem, subsidio egeri videretur, poterunt Provinciales ex eis, quae libere eorum dispositioni distribuenda relinquuntur, pro onerum varietate ac gravitate, loco illi succurrere. Quam rem Patri nostro commendandam censuit.

19, in Ms. decr. 26.

PLACUIT deinde Congregationi: annuas praeteritorum annorum litteras per varias Provincias primo quoque tempore imprimendas distribui. Insequentium vero annorum Patri nostro commendandas censuit, ut certum aliquem, totius Societatis sumptibus, si aliter commode fieri non possit, alendum, illi operi praeficere dignetur, ne diutius tanto spiritualium narra-

tionum fructu universa Societas careat.

20, in Ms. decr. 27.

Cum propositum Congregationi foret: ut de efficaci remedio prospicere dignaretur, ad compescendum illos, qui externorum pro se aut aliis intercessionibus in quacumque causa vel munere procurant; censuit Congregatio: procuratas a Nostris externorum in quacumque causa vel munere intercessionibus, tamquam omnis bene constitutae Religionis pestem, omni conatu eliminandas. Neque potuit non patrocinia haec, paulatim proserpentina, sine magno animorum sensu intelligere, ut a quibus pedetentim ad gravissima incommoda damnaque prolapsuram Societatem non vanis indicibus rationibusque, nisi obviam primo quoque tempore malis iretur, praesentiebant. Quare, ut in re perniciosissima, omnibus sibi viribus occurrendum putavit. Serio proinde Superiores omnes monitos voluit, ut, ad extinguenda minitancia haec universo corpori mala, eam curam sollicitudinemque adhibeant, quam et imminentis morbi magnitudo, et illorum in communem omnium parentem nostram Societatem affectus iure suo postulat; invigilentque, ne intercessionum harum auctores fautoresve impuniti abeant. Et licet non putaverit in praesentiarum decretum hoc peculiari praecepto sub mortali obligante firmare, gravioribusque censuris Nostros ab his patrociniiis arcere; censuit tamen Superioribus iniungendum, ut prima data opportunitate Nostros omnes moneant: ut, si quis externos sibi aut alteri patronos ac intercessores apud Superiores parasse deprehensus fuerit, pro ar-

1615-16

Procuratae
a Nostris
externorum
intercessionibus,
ut pestis,
omni conatu
eliminandae.
C. 5 d. 14, 49.
Inf. d. 22 n. 2.
C. 8 d. 24.
C. 9 d. 24.
C. 10 d. 18.
C. 16 d. 17.

Serio
commendatur
Superioribus
vigilantia.

Auctores
fautoresve
puniendi.

Sanctio in eos,
qui eiusmodi
patronos ac
intercessores
sibi aut alteri
parant.

P. Vitelle-
seli
Praep. Gen.

bitrio Superiorum, ac, in gravioribus causis ex mente Patris nostri, pro delicti qualitate puniendum sciat, ut vel a praetensa re omnino excludatur, vel ad certum tempus ab omni in Societate dignitate obeunda removeatur, vel vocis tam activae, quam passivae, si alias ad illam ius haberet, concessione privetur, vel alia poena pro rei gravitate mulctetur. Si qui vero patronos hosce, inscii omnino intercessionum harum, patiantur; ubi primum molitiones tales intellexerint, teneantur patronorum horum consilia Superioribus aperire, et, quantum in ipsis est, impedire. Quod si neglexerint, sciant se pro rei magnitudine Superiorum arbitrio puniendos. Iisdemque legibus ac poenis iudicavit subiiciendos alios omnes, qui, conscii intercessionum harum, silentio eas premunt, nec Superioribus indicant.

21, in Ms. decr. 28.

De Missionariis
per varias
Provincias
sparsis:

Ad propositas de illustrioribus quibusdam Missionibus quaestiones; primo: essentne talibus, per varias Provincias sparsis, certi ex iisdem nationibus Superiores designandi, qui omnibus praeessent; secundo: essentne Assistantium, Provincialium ac Superiorum localium potestate eximendi, quo certius sub uno nationis suae capite ad finem sibi propositum gubernarentur; tertio: concedendane illis e sola gente sua Novitiatus, Seminaria, Collegia; ac in iisdem Philosophiae, Theologiae et Humaniorum Litterarum Professores ac Superiores, etiam e gente sua, quo commodius ab eiusdem linguae et gentis Superiore instituerentur, magisque concordibus inter se animis agerent;

Censuit, post maturam seriamque duarum actionum deliberationem,

primo: non expedire Missionibus, cuiuscumque demum nominis, Superiores, qui omnibus per varias Societatis Provincias sparsis praeessent, concedere; quod haec gubernatio nova in Societate foret, et nationum discrimina induceret, mutuae animorum coniunctioni contraria.

2. Omnes ubique Missionum harum iis Assistantibus subiiciendos, in quorum Provinciis sedem fixerunt, quibus non difficile erit Missionum illarum res concordibus animis magno Missionum bono tractare. Provincialibus vero, locorumque, apud quos versantur, Superioribus caeterorum per omnia more subiicere debere; idque tam in negotiis tractandis, quam in litterarum scriptionibus et acceptionibus, librorum editionibus, personarum admissionibus, dimissionibus, transmutationibus, officiorum distributionibus, reliquisque denique omnibus, nulla prae reliquis exemptione concessa.

3. Non permittenda illis e sola gente sua Novitiatus, Collegia, aut Nostrorum Seminaria; consultiusque esse, recepto in Societate omnium gentium more, aliis de Societate permisceri, ne nationum discrimina paulatim magno Societatis totius damno introducantur. Sed neque permittendum, ut in iis urbibus, in quibus Societas Collegia sua habet studiaque, e sola ipsi gente sua Theologiae, Philosophiae, et Humaniorum Litterarum Professores habeant, multoque minus Superiores, quod haec ratio aperte cum Societatis moribus pugnet.

Quare nullo modo censuit Congregatio permittenda, quae propositis Missionum quaestionibus continentur. Neque enim ea, si proprius considerentur, Societatis integritati, adeoque

1515-16

Non expedit,
ut communem
habeant
suae gentis
Superiorem.

Assistentibus
et Provincialibus,
in quorum
Provinciis
resident,
subsint
in omnibus,
ut reliqui.

Novitiatus,
Collegia
aut Nostrorum
Seminaria
e sola gente sua
habere
non debent;

neque scholas
aut Magistros
e sola gente sua.

**P. Vitelleschi
Praep. Gen.**

Decreti
executio
Patri nostro
serio
commendatur.

nec Missionibus ipsis consultum putavit concedere; quin immo Societatis moribus Missionumque felicibus successibus arbitratur adversari. Quae omnia serio Congregatio Patri nostro, pro suo in Societatem universam affectu, totis animis commendavit. Quarum felicioribus in dies progressibus cum impense studeret, tum Societatis universae incolumitati cum primis invigilandum sibi putavit. Quare, si quid forte in supra recensitis postulationibus uspiam tentatum est, aut re ipsa quid opere expletum, id omne Patrem nostrum, pro concessa sibi a Domino prudentia, ubi commodum fore et expedire iudicaverit, ad decreti huius formam et communem vivendi Societatis rationem ut deducere dignetur, rogavit.

22, in Ms. decr. 29.

De iis, qui
importune
dimitti petunt
a Societate:

Causas omnes
proponere
tenentur,
propria manu
subscriptas.

Provincialis
cum Consulto-
ribus
eas examinet.

Si Pater noster
eas sufficientes
non iudicat,
sub obedientiae
praecepto,

Cum propositum Congregationi fuisset: ut de remediis dignaretur prospicere, quibus praescindi et praecaveri importuna quorundam de dimissione a Societate postulatio possit;

Censuit, primo: eos omnes, qui dimissionem petunt nulla iusta apparente causa, et idonei alioquin ad Societatem iudicantur; si Superiorum monitis non acquiescant, teneri Provinciali suo causas omnes, quas dimissioni obtendunt, cum propriae manus subscriptione proponere; affirmareque nullam aliam sibi rogatae dimissionis causam superesse. Provincialis vero erit causas illas, cum Consultoribus diligenter examinatas, ad Patrem nostrum mittere, scribereque, quid tam ipse quam Consultores sentiant. Quas si Pater noster non iudicaverit ad dimissionem sufficientes et idoneas, sub obedientiae praecepto perpetuum illis Provincialis silentium indicat;

eosque, si non obtemperent, pro delicti qualitate severe puniat, publica etiam animadversione, si publica ad alios culpa promanavit. Sciantque tales se in conscientia tutos non esse, sed mortali culpa subiacere, quamdiu in illa animi obstinatione manent.

2. Imponitur praeceptum et poena excommunicationis latae sententiae, Provinciali reservatae, tum in illos, qui inconsulto Provinciali externos de dimissione sua in consilium adhibent, tum in illos, qui quocumque modo externorum auxilio vel intercessionem ad dimissionem a Superioribus obtinendam utuntur. Praecepti vero huius transgressores, praeter alias poenas arbitrio Provincialis imponendas, longe sibi difficiliorem facturos dimissionem sciant.

3. Illis, quibus e sola importunitate, cum alia nulla iusta subsit causa, dimissionem concedere Societas cogitur, non nisi cum obligatione aliam intrandi Religionem, in qua regularis observantia vigeat, in posterum concedendam, eamque obligationem Patientibus inserendam; ac non nisi rarissime permittendum, ut liber omnino talium quispiam ab omni votorum obligatione ad saeculum redeat.

4. Eos, qui e causis non veris fraude ac dolo dimissionem a Societate obtinuerunt; aut ex causis quidem veris et iustis, gravibusque delictis, sed ea intentione perpetratis, quo facilius dimissionem extorquerent; nullo modo tutos in conscientia esse; et eiusmodi facultatem in conscientiae foro irritam ac nullam prorsus esse; eosque in eodem foro omnibus subiacere apostatarum censuris ac poenis. Et si hoc in exteriori foro constiterit, posse Superiores contra eos agere, tamquam contra veros apo-

1615-16

ipsius iudicio
acquiescant;
aliter punian-
tur, et sciant
se mortali
culpa
subiacere.

Excommuni-
cantur qui hac
in re externo-
rum utuntur
consilio
vel ope.
Sup. d. 20.

Qui sine iusta
causa
dimissionem
extorquent,
aliam Religio-
nem ingredi
cogantur.
C. 12 d. 12.

Qui fletis
causis,
vel delictis
ea intentione
perpetratis,
dimittuntur,
subiacent
apostatarum
censuris
ac poenis.
C. 4 d. 53.
C. 9 d. 27.
Comp. Privil.
n. 37 et seqq.

**P. Vitelleschi
Praep. Gen.**

Qui secretas
causas
obtendit, eas
iudicio Patris
nostri aperire
teneatur.

Si renuat
id facere, spe
dimissionis
obtinendae
careat.

Qui ob gravem
culpam
dimittuntur,
prius puniendi.

Inquirendi
et puniendi
evulgantes ea,
quae in consul-
tationibus,
Congregationi-
bus,
examinibus
aut informatio-
nibus peracta
sunt.
*C. 6 d. 25 n. 8.
C. 10 d. 6.*

statas, iuxta Societatis privilegia et sacrorum Canonum dispositionem.

5. Qui ad dimissionem obtinendam secretas obtendunt causas, quibus se ineptos ad religiosam disciplinam votorumque observationem contendunt, teneri eiusmodi causas, si Patri nostro ita videbitur, aperire Provinciali, et immediato suo Superiori, vel alteri; qui, examinatis his causis, sententiam suam ad Generalem perscribent, quo maturius aliquid de concedenda vel deneganda dimissione statui possit. Quod si quis renuat praedictis Patribus, cum Pater noster id expedire iudicaverit, secretas illas causas aperire, spe omni careat dimissionis obtinendae.

6. Qui ob publicam aliquam culpam gravem e Societate dimitti debent, non prius dimittantur, quam iuxta culpae quantitatem arbitrio Superiorum puniantur, etiam inclusione ad tempus, ubi usus et consuetudo id obtinuit.

23, in Ms. decr. 30.

Ad propositionem, qua petebatur: ut providere Congregatio dignaretur de efficaci remedio in illos, qui, quae in consultationibus, Congregationibus, tam provincialibus quam generalibus, peracta sunt, quaeque in examinibus ad studia, ad professionem, in informationibus ad gradum aut ad gubernationem evulgant; censuit Congregatio: in re tam gravi, et a qua magna pars bonae gubernationis dependet, serio providendum. Quare monendos sibi duxit Superiores omnes, ut magna diligentia huic tam noxiae rei invigilent; tenerique in evulgationum harum auctores omni studio inquirere; repertosque, pro rei gravitate culpaeque magnitudine, pro

arbitrio suo punire, etiam usque ad muneris Consultorum aliorumque non inferiorum privationem, quo reliqui horum exemplo ab hoc vitio terreantur.

24, in Ms. decr. 32.

Cum propositum Congregationi fuisset: ut dignaretur discrimen aliquod certum in universo Sacerdotum, Scholasticorum, et temporalium Coadiutorum vestitu decreto suo statuere;

Censuit, primo: servandam regulam 6 Custodis vestium, ut sottana dimidio palmo brevior, pallio vero sottanis brevior uterentur Coadiutores; utque illi rei magna cura et diligentia, superatis difficultatibus omnibus, incumberent Superiores.

2. Circa capitis vero tegumentum iis, qui in posterum ad Societatem Coadiutores venturi sunt, omni omnino clericalis pilei usu, quo Sacerdotes et Scholastici uti consueverunt, interdicendum esse; adempta cuicumque demum Superiori, etiam Generali, dispensandi cum illis facultate. Iis vero, qui iam in Societate sunt, permitti eorundem usum posse in illis Provinciis, in quibus consuetudo talis invaluit.

Et cum intercessissent huic decreto aliqui Patres, petiissentque tempus sibi concedi ad intercessionis suae rationes Congregationi proponendas, concessit Congregatio.

25, in Ms. decr. 34.

Circa spiritus augmentum ac promotionem a deputatis Patribus delata haec censuit Congregatio observanda:

Primum, visitationem, cuius meminit Instructio pro spiritus renovatione, intelligendam esse quotidianam. Virum proinde fidum in singulis Do-

1615-16

Vestitus
Coadiutorum
temporalium
a reliquis
distingnatur.

Circa sottanam
et pallium
servetur reg. 6
Cust. vestium,
superatis
difficultatibus
omnibus.
C. 6 d. 30.

Pileus cleric.
Coadiutoribus
in posterum
admittendis,
nec ipse Gene-
ralis concedere
possit; admissis
permittitur,
ubi consuetudo
invaluit.
*C. 1 d. 25.
C. 3 d. 22.
C. 6 d. 30.
C. 8 d. 21.
C. 9 d. 24.
C. 22 d. 44 n. 6.*

Admittitur
intercessio.
Inf. d. 27.

Circa spiritus
augmentum ac
promotionem:
*C. 6 d. 29.
C. 8 d. 38.
C. 18 d. 22.*
Oratio quotidie
a viro fido.
nec semper
eodem tempore
visitanda.

**P. Vitelleschi
Praep. Gen.**

*Instr. 13 c. 1
n. 1.*
Surgendi orandi-
que tempus
cuique
statuendum.
Visitandietiam
qui alio
tempore,
ac consueto,
ob aegritudi-
nem vel
occupationes
orationem
faciunt.

Orationis
et examinis
tempore
ad portam
vel ecclesiam
ordinarie
non eundum.

Vespere
ante examen
horae quadrans
lectioni spir.
et orationis
praeparationi
impendatur.

Annua
Exercitia serio
et accurate
ab omnibus
facienda.
C. 6 d. 29 n. 2.
C. 8 d. 38 n. 1, 2.

mibus et Collegiis designandum, qui ei muneri vacet, neque idem semper visitando tempus teneat. Nulli interim concedendum, ut ad libitum dormiat, sed surgendi orandique tempus singulis statuendum. Quod si quis ordinarie longiori tempore indiguerit, Provincialis consulendus erit, in quibus omnibus suis visitator statuendus. Qualem etiam designare oportebit, tempusque meditationi commodum, illis, qui domesticis occupationibus orationis tempore distinentur; quales fere sunt aedituus, ianitor, coquus, quique Sacro tunc temporis deserviunt. Qui vero extraordinariis occupationibus detinentur, Superiorem admoneant, ut hisce incommodis tempori prospiciat, ne qua die ab oratione vacent. Maxima vero ratio habeatur eorum, qui in villis versantur.

2. Neminem orationis et examinis tempore ad portam vel ecclesiam sine expressa Superioris facultate evocandum, nisi solemnioribus diebus, quibus confessionibus excipiendis vacatur. Quod si quis in templo fuerit (nisi audiendis poenitentibus operam daret, aut aliud gravitas negotii aut personae deposceret) auditu examinis signo, ad cubiculum se recipiat. Idemque iudicium de iis, qui ad ostium Domus cum externis colloquuntur.

3. Supersit in posterum ante examen vespertinum quadrans integer, quem singuli, ut praefinitum sibi tempus, lectioni spirituali impendant, simulque ut ad matutinam orationem se praeparent.

4. Detur opera, ut annua Exercitia Spiritualia, 9 canone Congregationes vi praescripta, exacte ab omnibus fiant, omni omnino excusatione et occupatione seposita ac superata; ita, ut neque negotiis neque confessioni-

bus eo tempore distineantur, servata etiam in illis proportionē methodoque, quibus integra Exercitia fieri consueverunt, praesertim quod ad recessum ab omnibus.

26, in Ms. decr. 35.

MAGISTRO-
RUM Litterarum Humaniorum studium, quod cum Societate longe lateque magno reipublicae christianae emolumento crevit, tamquam rem unam e maxime optatis, et quae salutis plurimorum commodissima est, quo potest Congregatio Superioribus omnibus affectu censuit commendandum, ut in tam laudabili munere desudantes quanta possunt benevolentia in Domino prosequantur, suosque omnes ad munus illud magna alacritate obeundum ac prosequendum adhortentur, ut, in hoc tam utili eruditionis et cultus animarum genere fortiter insistentes, praemia ab illo expectent, qui suorum labores non patitur irremuneratos.

2. Censuit deinde: nullos certos in Societate annos definitumve tempus Humaniorum Litterarum professioni obeundae praescribendum, multoque minus triennio illud concludendum; sed a singulis Superioribus designandum in hac re tempus, quod ad maiorem DEI gloriam futurum iudicabunt.

3. Theologos etiam, post absoluta Theologiae studia, sive ante illa Litteras hasce professi fuerint, sive non, pro Superiorum arbitrio illis applicandos. Quam rem Provincialibus omnibus serio commendatam esse voluit, ut in tam gravi tamque utili occupationum genere, non tam propensionis cuiusque, quam communis boni et gloriae maioris DEI rationem habeant, omni reliquo affectu seposito.

1615-16

Magistorum
Litterarum
Humaniorum
studium
maxime com-
mendandum.
Inf. d. 92.
C. 6 d. 15.
C. 14 d. 10.

Definitum
tempus
Humaniorum
Litterarum
professioni
non praescri-
bendum.
C. 8 d. 8.

Theologis
etiam, pro
Superiorum
arbitrio,
imponenda.

P. Vitelleschi
Praep. Gen.

27, in Ms. decr. 36.

LECTIS Patrum, qui tam pro indicis quam pro variis Europae Provinciis intercesserant, rationibus, post multa variaque in utramque partem a variis allata, censuit Congregatio:

1. Nihil sibi videri in Coadiutorum capitis integumento mutandum in iis, qui, Societatem ingressi, Sacerdotum ac Scholasticorum pileis utuntur.

2. Iis vero, qui in posterum in Europa ad eandem Societatem accessuri sunt, nullo modo usum pilei clericalis, quo Sacerdotes Scholasticique utuntur, censuit permittendum. Statuitque Congregatio: sententiam hanc suam indispensabilis decreti vim roburque habere et obtinere debere. Quod etiam diserte in posterum indicandum voluit omnibus, quotquot in Societatem admitti petierint, nec alia conditione admittendos.

3. De iis vero, qui in utraque India, orientali et occidentali, versantur, nihil in praesentiarum statuendum sibi iudicavit, sed rem totam arbitrio Patris nostri relinquendam, qui pro temporum varietate videbit, quid in Domino consultum fuerit, ac fieri poterit.

28, in Ms. decr. 37.

Cum vero propositum fuisset, de Sanctorum Reliquiis, quae Domibus et Collegiis applicatae sunt; possentne a Nostris, aut Superioribus etiam, aliis donari; censuit Congregatio: interdicendum in posterum omnibus, uti et de facto decreto hoc suo interdicat, ne Nostrorum quisquam, non Superiorum localium, non Provincialium, ac ne Visitorum quidem, e quacumque etiam causa, sive Nostris,

sive externis quidquam e talibus Sanctorum Reliquiis donet aut largiatur. Quod si quis decreto huic contravenire deprehensus fuerit, eum iudicio Patris nostri pro rei gravitate puniendum.

29, in Ms. decr. 38.

Cum propositum Congregationi esset, ut dispicere dignaretur: consultumne esset aliquibus Patribus certos Coadiutores assignari, qui peculiarem illorum curam ita haberent, ut a reliquis domesticis muniis obeundis excusarentur; censuit Congregatio: nulli omnino certum aliquem stabilemque quocumque praetextu permittendum aut concedendum esse; sed, si quis ex quacumque causa Coadiutoris opera indigeret, illi Superiores, pro negotiorum, temporum atque occurrentium necessitatum varietate, talem e domesticis aliquem assignent, quem ad id muneris tunc commodissimum iudicaverint; ita ut non semper idem, ne quidem ad egrediendum Domo, attribuat. Quod si qui magis stabili indigerent, arbitrio id Patris nostri statuendum esse. Visitoribus tamen et Provincialibus non iudicavit Coadiutorem denegandum.

30, in Ms. decr. 40.

CENSUIT deinde Congregatio: Secretarii Societatis et Substitutorum illius Regulas reliquorum more imprimendas, postquam a Deputatis examinatae fuerint.

31, in Ms. decr. 41.

Cum vero quaesitum fuisset: liceretne per Constitutiones tertiae Probationis dotatas redditibus annisque proventibus Domos admittere, ab aliis omnibus Societatis Domibus ac Col-

1615-16

Qui secus
fecerit, iudicio
Praepositi
Gen. puniatur.

Socii Coadiutores
stabiles
nulli
permittendi,
nisi arbitrio
Patris Nostri.
*C. 1 d. 103.
C. 16 d. 9.*

Excipiuntur
Visitorum
et Provinciales.

Regulae
Secretarii Soc.
et Substit.
examinantur.
imprimantur.
Inf. d. 101.

Tertiae
Probationis
Domus dotari
possunt.

Intercessio
circa pileos
clericales
Coadiutorum.
*Sup. d. 24.
C. 1 d. 95.*

Permittuntur
iam ingressis.

Ingressuris
in Europa
decreto
indispensabili
interdicuntur.
*C. 8 d. 21.
C. 9 d. 24.
C. 22 d. 44 n. 6.*

Hoc ingressuris
in posterum
indicandum.

De iis, qui
in India
versantur, res
arbitrio
Patris nostri
relieta.

Sanctorum reli-
quia, Domibus
et Collegiis
applicatae,
a nemine do-
nandae.

P. Vitelle-
schi
Praep. Gen.

legiis separatas; censuit: tales admitti posse, neque hanc rem Constitutionibus repugnare, quin magis conformem illis esse.

32, in Ms. decr. 42.

Omnes,
vi quarti voti,
tenentur
oblatum gra-
dum suscipere.

C. 5 d. 5, 7, 50.
Inf. d. 39.

Rationes
a recusantibus
scripto
proponantur.

Perseveranti
in sententia
Superiori
sub gravi
obediendum.

Non permittat-
ur ipsis,
ut sine gradu
tota vita
maneant;
Inf. d. 39.

nec aliud
examen
concedendum.
C. 12 d. 22 n. 3.
C. 10 d. 13.

De Studiis
Superioribus:
C. 11 d. 24.

Ad quaestionem, qua petebatur: quid censendum de iis esset, qui in cuiuscumque impositi a Superioribus gradus susceptione difficiles se praebent, variisque excusationibus illorum voluntatem eludentes, in annos saepe plurimos, atque in totam etiam vitam rem protrahunt; censuit Congregatio: omnes vi quarti voti, in Congregatione v explicati, teneri Superiori, certum gradum imponenti, obedire; ita tamen, ut rationes Provinciali ac Patri nostro consueto Societatis more proponere possint; quas scripto censuit proponendas. Verum Superiori, illis examinatis, in sententia perseveranti, et certum gradum absolute statuenti, licet non addat obedientiae praeceptum, teneri unumquemque obedire, imperatumque gradum suscipere; ut, si non fuerit obsecutus, censendus sit in malo statu esse, atque a sacramentorum usu et administratione excludendus. Sed neque consultum putavit, Patrem nostrum cum talibus facile dispensare, ut toto vitae tempore sine certi gradus susceptione perseverent, ne horum exemplo alii, cum gravi Societatis damno, paria imitentur et audeant. Sed neque ad secundum examen admittendos, nisi rarius, et cum dubium aliquod de aptitudine intercessit. Quam rem universa Congregatio censuit Patri nostro commendandam.

33, in Ms. decr. 44.

Cum varia a variis proposita, Patribus pro Studiis Superioribus exami-

nanda tradita forent, illique iudicium suum ad Congregationem retulissent; censuit ex oblatiis haec probanda, uti et decreto suo probat:

1. Ut Philosophi sub singulorum annorum finem serio et sigillatim examinentur, sintne idonei Logici ad Physicam, Physici ad Metaphysicam, Metaphysici ad Scholasticam Theologiam audiendam. Nemo vero e primo ad secundum annum, aut e secundo ad tertium admittatur, qui mediocritatem non attigerit, ut nimirum quae audivit bene intelligat, et rationem illorum possit reddere. Ad Theologiam vero Scholasticam audiendam nemo admittatur, qui mediocritatem in Philosophia non superaverit, ut nimirum eam cum satisfactione tueri possit; nisi praeclara ad gubernandum aut concionandum talenta in mediocri quopiam aliud viderentur exigere, nulla Provinciali dispensandi cum quoquam facultate relictis. Simili etiam ratione examinandi, qui vel universam Philosophiam vel partem illius ante suum in Societatem ingressum audierunt, et idem per omnia de illis, quod de supra recensitis, statuatur, iuxta regulam Provincialis 19, § 8.

2. Ut, qui Scholasticam Theologiam audiunt, sub singulorum etiam annorum finem pari modo examinentur; nemoque ad insequentem annum audiendum admittatur, qui mediocritatem non superaverit, ut nimirum cum satisfactione tueri possit, quae a Magistris suis audivit; nisi forte praeclara cuiuspiam, alioqui mediocris, ut dictum est, talenta aliud postularent.

3. Nemo vero ad quatuor votorum professionem admittatur, nisi qui sub finem anni quarti deprehensus fuerit tantum eruditionis habere, quantum necessum foret ad Philosophiam ac

1615-16

Philosophi
singulis annis
examinandi;
quod iudicium
ferendum.
C. 22 d. 35.

Ad Theologiam
admittantur
tantum qui
mediocritatem
in Philosophia
superarint,
aut talentum
praeclarum
habeant
gubernandi vel
concionandi.
C. 8 d. 37 n. 5.

Examinentur
etiam qui
ante ingressum
Philosophiae
studuerint.

Hic n. 5.

Theologi
singulis item
annis exami-
nandi; quod
iudicium
ferendum.

Quod examen
eorumdem ad
professionem.
Inf. d. 96.
C. 8 d. 37.
C. 12 d. 22.
C. 21 d. 17, 18.

P. Vitelleschi
Praep. Gen.

Excipiuntur
qui ad guber-
nandum vel ad
concionandum
illustra talen-
ta habent.

Examinatores
in singulis
Seminariis
quatuor
minimum
a Patre nostro
designandi;
eorum
iuramentum
et munus.
C. 22 d. 37 n. 3.

Suffragium
dubium est
nullum.
C. 10 d. 13.

Sint diversi
a Magistris
examinando-
rum.
Possunt
a Provinciali
substitui.

Perstet privil.
in favorem
Humanior.
Litt. et ling.
indic.
* Hic d. 15.

Biennio saltem
audienda
Theologia Mo-
ralis,
C. 20 d. 25.
C. 13 d. 16.

Theologiam cum satisfactione docendam, nisi forsan ad gubernandum vel ad concionandum illustra talenta haberet, idque iudicio Patris nostri. Examen vero, quod sub anni quarti finem instituitur, sit, ut minimum, horarum in unoquoque duarum, in quo varia e primis Philosophiae et Theologiae capitibus percurrantur.

4. Examinatores, qui in singulis Seminariis, tam philosophicis quam theologicis, a Patre nostro quatuor minimum designati, per secreta suffragia vota ferent, tenebuntur iuramento, tam de non revelandis suffragiis suis, quam de sincero iudicio, et eorum, qui examinati sunt, aptitudine ac eruditione ferendo; idque in examine, quod fieri solet sub finem anni quarti Scholasticae Theologiae, quod instituitur in ordine ad quatuor votorum professionem. In quo Examinatoris dubium suffragium pro nullo habendum erit.

5. Examinatores hi, quoad fieri poterit, non sint eorum, qui examinantur, Praeceptores. Quod si vero Examinatorum unum pluresve contingeret, aut vita defungi, aut gravioribus aliis distentos non posse examini interesse; erit Provincialis pro tempore de aliis prospicere, qui iisdem iuramenti legibus tenebuntur.

6. Nihil tamen universo hoc decreto suo derogatum voluit decreto 29* Congregationis VI in favorem Humaniorum Litterarum et indicarum linguarum facto.

7. Duabus Theologiae Scholasticae lectionibus et Sacrae Scripturae adiiciatur, ubi fieri poterit, quarta lectio Moralis Theologiae, qua ex professo et solide, succincte tamen, explicentur materiae morales, quas scholastici Professores praetermittunt, vel non

nisi brevissime attingunt. Quam lectionem nostri biennio saltem audiant, alteroque biennio Scripturam Sacram. In qua tamen universa re regionum et Provinciarum variarum ratio habeatur.

34, in Ms. decr. 45.

Ad illud, quod quidam proposuerant: placeretne Congregationi in posterum abstinere a recreatione in Hebdomada Sancta, a Feria Quarta post decantatas tenebras, usque ad vesperam Feriae Sextae inclusive; censuit Congregatio: ab omni illis diebus recreatione in honorem ac reverentiam dominicae Passionis abstinendum.

35, in Ms. decr. 46.

PROPOSITA deinde quaedam fuerunt, quae a Patribus deputatis ad examinanda dubia circa Constitutiones, Regulas ac Decreta a variis mota et discussa fuerunt:

Ac primo. Ad dubium § 45 Formulae Congregationis provincialis, motum circa illa verba: *si vel unus Deputatorum censet esse dubium, multoque minus si Provincialis ita censeat*; censuit Congregatio: decreto 25 Congregationis VI insistendum.

Cum deinde intercessum esset ab uno e Patribus, et ad nova suffragia itum; censuit Congregatio: e solo unius e Deputatis aut Provincialis dubio, aliis duobus absolute oppositum sentientibus, non esse propositas Congregationi provinciali quaestiones reiciendas; sed tunc tantum, quando vel unus absolute affirmaret rem propositam esse de substantialibus Instituti; idque in substantialium favorem.

1615-16
et altero
S. Scriptura.

Regionum
et Provincia-
rum ratio
habeatur.

Triduo
Hebdomadae
Sanctae
a recreatione
abstinendum.

Circa
Formulam
Congr. prov.
n. 45.

Quod vel unus
Deputatorum
affirmat esse
substantiale
in Instituto,
proponi
non potest.
C. 6 d. 19 n. 3.
Hic d. 12.

Audita
intercessione
explicatur.

P. Vitelleschi
Praep. Gen.

Facultates
et privilegia,
a Superiore
locali, Provin-
ciali,
vel Visitatori
concessa,

novo Provin-
ciali,
quando iubet,
aperiantur, ut
ea confirmet
vel abroget;
C. 23 d. 39.

interea
perstant;

si non aperian-
tur cessant.

Aperiendae
etiam a Visita-
tori concessa:
ea a Prov.
revocari
non possunt,
nisi Praeposito
Gen. admonito.

Visitatorum
Regulae a Prae-
posito Gen.
examinantur.

Moriante
novo Generali
post reditum
Electorum,
*Form. Congr.
gen. n. 54.*

36, in Ms. decr. 47.

AD illud vero, quod propositum erat: an facultates et privilegia, cuiuscumque demum generis ea forent, personalia, an alia a locorum Superioribus, Provincialibus, Visitoribus concessa, morte illorum vel munerum abdicatione cessarent, et a subsequen- tibus Superioribus nova esset illorum confirmatio petenda, et quando; censuit: consultum sibi videri, eos, qui Superiorum maximeque Provincialium munus ineunt, teneri, ut primum commodum illis fuerit, praesentes et coram monere subditos, ut privilegia et facultates a praedecessoribus concessas aperiant, ut eas ipsi, vel confirmet, vel abrogent, prout in Domino expedire iudicaverint. Caeterum concessas eiusmodi facultates usque ad hanc denuntiationem in suo robore permanere; qua facta, si illas subditi non aperiant, de facto ac re ipsa pro abrogatis haberi. Idemque iudicium esse de facultatibus a Visitoribus concessis, quas etiam subditi, rogati, Provinciali indicare tenebuntur, licet non possint eas Provinciales, nisi Generali admonito, revocare.

37, in Ms. decr. 48.

CUM desiderassent nonnulli: ut Visitorum Regulae seu Instructiones serio examinarentur, num quid illis addi, num quid demi deberet; censuit Congregatio: rem hanc universam Patris nostri iudicio committendam.

38, in Ms. decr. 49.

CUM vero rogatum esset: quid faciendum foret, si contingeret Generalem mori, Electoribus a recenti electione in suis Provinciis constitutis,

aut cum vicini Provinciis suis sunt, v. g. si post aliquot ab electione menses moreretur; quid vero, si contingeret electum Domo aut Urbe abesse;

Ad primam propositae quaestionis partem censuit Congregatio: convocandas rursus provinciales Congregationes, et de novo procedendum ad mittendorum electionem, faciendaque reliqua omnia e Formulae praescripto.

Ad secundam censuit: si electum contingeret in Urbe esse, non esse e Congregationis loco egrediendum, donec evocato omnia, quae Formula continentur, exhibita essent. Sed neque, dum vocatur, illi aut alteri cuiquam quidquam de electione indicandum. Si vero Urbe abesset, idque octo aut decem dierum itinere, vocandum esse, vacandumque interea temporis Congregationi ab omni rerum tractatione. Sin plures intercederent dies, longiusque abesset, pergendum videri Vicario in negotiorum tractatione, sola Assistentium et Admonitoris electione ad Congregationis finem reservata.

39, in Ms. decr. 50.

AD illud, quod propositum fuerat: utrum promissio Societatem ingrediendi, quae simplicium votorum Formula continetur, peculiarisque voti vim habet, etiam ad Coadiutores temporales extendatur; censuit Congregatio: extendi.

40, in Ms. decr. 51.

CUM rogatus catalogus esset de substantialibus Instituti, de quibus in provincialibus Congregationibus nostris non licet agere, Patresque Deputati varia huius generis exempla attulissent; censuit Congregatio: praeter ea, quae in Formula exprimuntur, videri consultius a recensendis aliis

1615-16

Congregationes
provinciales
iterum
cogendae sunt.
C. 12 d. 48, 54.

Quid facto
opus,
cum eligitur
Generalis
absens Domo

vel Urbe.

Promissio
Societatem
ingrediendi
ad Coadiutores
quoque temp.
spectat.
*Sup. d. 32.
C. 5 d. 5, 7, 50.*

Non omnia
substantialia
Instituti
enumerari
expedit.
C. 5 d. 58.

P. Vitelleschi
Praep. Gen.

In dubiis
consulatur Ge-
neralis.

Deputatio
ad seligenda
examinet
Deputationum
particularium
placita, num
Congregationi
proponenda.
C. 14 d. 7.

Impedimenta
essentialia
irritant
vota simplicia
et professio-
nem.

* P. 1 c. 3 n. 2-7.
Eva. c. 2 n. 6.
C. 5 d. 52.
Inf. d. 43.

Auditis inter-
cessionibus,
decretum
confirmatur.

supersedere; quod omnia brevi com-
pendio comprehendendi non possint. Ac,
si cui dubium obvenisset, posse illum
ad R. Patrem nostrum recurrere, ab
eoque intelligere, quid de re tali sen-
tiendum videatur.

41, in Ms. decr. 52.

Cum propositum fuisset ab aliqui-
bus: ut dignaretur Congregatio pri-
vatarum Deputationum decisiones ad
maiores Deputationem reicere, quae
dispiceret, quatenus ad Congregatio-
nem referenda essent, ne in longum
Congregatio cum magno Provinciarum
incommodo traheretur; placuit Con-
gregationi: rem ad dictos Deputatos
Patres remittere, qui examinatas a
privatis Deputationibus res dispice-
rent, talesne essent, quae merito Con-
gregationi proponendae forent.

42, in Ms. decr. 53.

Ad propositam quaestionem, qua
petebatur: an impedimenta Societatis
essentialia parte 1 cap. 3, § 1, 3, * non
essent irritantia vota simplicia et
quaecumque sequentem professionem;
censuit Congregatio: e mente Con-
stitutionum et Congregationis v illa
primi generis et ordinis impedimenta
quinque irritantia esse, et pro talibus
ab omnibus haberi debere; inhabiles-
que atque incapaces ipso facto ad
Societatis ingressum omnes eos ab
illa haberi et esse, qui aliquo talium
impedimentorum tenentur.

Intercessione dein facta, censuit
Congregatio: standum decreto, nec
intercessionem deferendum. Et cum in-
tercessionem secundam alius quidam
e Patribus interposuisset; concessit
Congregatio, ut rationes, quas urge-
bat, audirentur et expenderentur, quo
certius statui posset, an huic inter-

cessionem locus concedi posset. Cumque
intercessum rursus alio die fuisset
ab uno e Patribus, rogataque Con-
gregatio: ut dignaretur ob diversas
causas suum hoc decretum in prae-
sentiarum suspendere; atque ad hanc
intercessionem eo sensu acceptam
accessisset is Pater, qui secundo loco
intercesserat; placuit Congregationi:
intercessionem hanc de decreti suspen-
sione, seu iure seu gratia, eatenus
admittere, ut, auditis rationibus, cer-
tius aliquid statueret. Caeterum, re
postea agitata et auditis rationibus,
quae adferebantur, censuit: suspensio-
ni locum dandum non esse.

43, in Ms. decr. 54.

Ad illud vero, quo petebatur:
consultumne censeret Congregatio, a
Summo Pontifice petere, ut omnis co-
gnitio indagandae veritatis in celatis
in Societatis ingressu impedimentis,
malitia nimirum an ignorantia id co-
tigisset, penes solam Societatem re-
sideret; utque punitio etiam illorum,
qui studio illa celassent, pro delicti
huius atque aliorum in Societate com-
missorum qualitate, ad eandem solam
pertineret; censuit Congregatio: ad
tollendas difficultates omnes, quae a
variis moveri possint, utrumque a Sua
Sanctitate petendum.

44, in Ms. decr. 55.

Cum quaereretur: an nomen prae-
laturae et dignitatis, in Constitutio-
nibus votisque nostris expressum, pro
eadem, an pro diversa re accipienda
forent, Assistantibusque dignitatis no-
mentribuendum esset; censuit Con-
gregatio: ex mente P. N. Claudii,
dignitates ac praelaturas extra Socie-
tatem, ut inter se distinguuntur, acci-
piendas esse, Professorumque voto

1615-16

De impedi-
mentis
essentialibus
culpabiliter
celatis, a sola
Societate
cognoscendis,
petenda
facultas a Sum-
Pontifice.

Praelatura
et dignitas
in Societate
idem est.

P. Vitelleschi
Praep. Gen.

et neutra
convenit Assi-
stentibus,

non obstante
intercessione.

tam dignitates quam praelaturas ca-
veri. In Societate vero praelaturas a
dignitate non distingui, nec extra
praelaturas dignitates in ea censen-
das; nec Assistentes Praelatorum no-
mine censerī, aut dignitatis in ea no-
men obtinere.

Et, cum intercessum deinde fuisset
ab uno ex Patribus circa hoc decre-
tum, censuit Congregatio: nihil defe-
rendum intercessioni, sed standum de-
creto; praelaturamque ac dignitatem
in Societate pro synonymis, iuxta de-
clarationem P. N. Claudii, habendam;
neque Assistentiam in Societate prae-
laturam aut dignitatem continere.

45, in Ms. decr. 56.

Est casus
reservatus,
si quis Fra-
trum Ministro
iubenti dicat:
Nolo facere.

Ord. Gen.
c. 2 n. 18.
Instr. de Sp.
ad Sup.
c. 4 n. 5.
P. 4 c. 10 n. 8.

Cum propositum fuisset: standumne
esset ordinationi P. N. Claudii dicen-
tis, reservatum casum esse, si quis
Fratrum diceret Ministro, aliquid iu-
benti, licet non praecepto: *Nolo fa-
cere*; censuit Congregatio: huic P. N.
Claudii ordinationi vel declarationi
standum esse; relicta tamen loci huius
explicatione prudentiae Patris nostri.

46, in Ms. decr. 57.

Negotia
ad Status
rationem
pertinentia,
pridem inter-
dicta, quae
sint, explica-
tur.

* C. 5 d. 47, 79.
C. 16 d. 26.

Cum vero rogatum esset: quaenam
essent illa negotia ad rationem Status
pertinentia, quibus miscere se Nostri
canone 12 Congregationis quintae *
generalis, sub praecepto et poena in-
habilitatis ad officia, vocisque tam
activae quam passivae privatione,
prohibentur; censuit Congregatio, e
responsis P. N. Claudii commodam
explicationem peti posse, cum ait:
*Universe loquendo, ea, quae pertinent ad
solam conscientiam directionemve Prin-
cipum aliorumque, qui petunt consi-
lium, per canonem non prohiberi. Quae
vero eo non referuntur, et a spirituali
instructione diversa sunt, tamquam a*

*canone aliena vitari debere; et alibi:
Exemplo posse esse: quae ad Princi-
pum inter se foedera, vel ad regnorum
iura et successiones pertinent, vel ad
bella tam civilia, quam externa; si quis
publicis harum rerum et similium con-
siliis interesset, aut tractandis iis ope-
ram re ipsa impenderet.*

47, in Ms. decr. 58.

Ad quaestionem: utrum tertius vel
quartus dies, designatus in Formula
Congregationis provincialis ad mit-
tendorum electionem, sit a die, qua
inchoata Congregatio est, exclusive
an inclusive intelligendus; censuit
cum P. N. Claudio: intelligendum in-
clusive.

48, in Ms. decr. 59.

UTRUM consultatio de impedimentis
se excusantium et aliorum facienda
necessario sit a Provinciali in Domo,
in qua Congregatio habenda est, an
vero in alia institui possit; censuit:
fieri posse in loco, in quo Provinciali
commodum fuerit.

49, in Ms. decr. 60.

Quid faciendum, cum in Congre-
gatione provinciali priore loco electus
impedimenta proponit; audiendane
illa ante Substituti electionem, an
post eam? Censuit cum P. Claudio:
audienda post Substituti electionem.

50, in Ms. decr. 61.

AN contra Constitutiones et In-
stituti rationem videatur esse, admit-
tere annuos perpetuos redditus, Col-
legio alicui donatos aut legatos, cum
onere partem illorum annue Domui
Professae dandi et erogandi? Censuit
Congregatio: videri cum Instituto et
peculiari paupertatis Professorum voto

1615-16

Tertius vel
quartus dies
in Formula
Congr. prov.
inclusive
accipiendus.

Impedimenta
Congregando-
rum examinet
Provincialis,
ubi commodum
ipsi sit.
Inf. d. 53.

Electi impedi-
menta post
Substituti
electionem
audienda.
C. 6 d. 35 n. 10.

Collegia redi-
tus perpetuos,
cum onere
partem illorum
annue Domui
Professae
erogandi, ad-
mittere
non possunt.
C. 2 d. 33.
Era. c. 1 n. 4.

P. Vitelle-
schi
Praep. Gen.

nostraeque paupertatis puritate pugnare. Quare nullo modo perpetuos eiusmodi relictos Collegiis redditus admittendos, ne paulatim ianua in Societate paupertati laxandae aperiatur.

51, in Ms. decr. 62.

POSSITNE Domus Professa emptam sibi contiguam domum, habitationi aliquando aut aedificando templo necessariam, locare, locationisque pretio frui, dum aedificandi se commoditas obtulerit? Censuit Congregatio: ad breve tempus locare, et locationis pretio frui posse. Quod si ratione eiusmodi emptionis onus aliquod contraxisset, posse locationis illius pretio uti, donec se onere aeris alieni eximerit.

52, in Ms. decr. 63.

AN Admonitor tempore Consultoribus designato scribere teneatur Superioribus? Censuit Congregatio: non teneri, nec quidquam regulae addendum.

53, in Ms. decr. 64.

STANDUMNE sententiae P. Claudii, ut de Provincialis decreto circa impedimenta alicuius absentis, servata Formula Congregationis provincialis, cap. 3 *, § 13, nihil a Congregatione statui aut revocari possit? Censuit: P. N. Claudii sententiae standum esse.

54, in Ms. decr. 65.

PLACEATNE diem 27 Septembris peculiari a Nostris veneratione, in gratiarum actionem confirmatae nataeque tunc primum Societatis coli; proque felici eiusdem successu Patres omnes Sacra eo die peragenda Deo offerre, reliquos vero rosaria aliasque preces ac communionem sacram? Pla-

cuit Congregationi: diem illum protali haberi, reliquaue eo modo peragi.

55, in Ms. decr. 67.

CUM denique propositum fuisset: an decretum a P. Vicario nuper factum, excommunicationisque extensio in illos omnes, qui electionis sinceritatem libertatemque quoquo modo, directe vel indirecte impedire conantur, Formulis Societatis conformis fuisset, an cum iisdem pugnaret, aut quidquam rationi contrarium contineret; Patresque, quibus ea res commissa fuerat, respondissent: decretum P. Vicarii, extensionemque illius fieri ab illo et potuisse et debuisse, Formulisque conformem esse, neque ullo modo contrariam aliquam sententiam doctrinamve, de invaliditate huius praecepti disserentem, in Societate ferendam, sed tamquam perniciosam ac scandalosam habendam esse;

Probavit Deputatorum Patrum sententiam Congregatio universa; atque, ad omnem in posterum qualemcumque dubitandi rationem tollendam, censuit e § 21 Formulae Congregationis generalis verba illa omitenda: *alicuius eligendi gratia*. Quod si quae gravior res occurreret, quae remedium posceret, Vicario Societatis tunc Superiori, aut sane Patribus ante electionem pro detrimentis deputatis rem aperiendam esse.

56, in Ms. decr. 68.

ROGATA Congregatio: ut de efficaci remedio aliquo provideret, ne Nostros circa mulierum curam, certis locis certisque inter se legibus in una domo conviventium, occupari et distineri paulatim permetteret; censuit: fortiter his initiis occurrendum; cum cura

1615-16

Decretum
Vicarii circa
n. 21 Formulae
Congr. gen.
approbatur;
nempe: excom-
municantur,
qui electionem
quoquomodo
impedire
conantur.

Admonitor
non tenetur
scribere litte-
ras, sicut
Consultores.

Provincialis
sententiae, de
impedimentis
absentium,
stare
Congregatio
debet.
* Hic. c. 2.
Sup. d. 48.
C. 8 d. 52.

Dies 27 Sept.,
anniversarius
confirmatae
Societatis, quo
cultu colendus.
C. Poloc. 4 d. 4.
C. 20 d. 26.

Inf. d. 88.

Res graves
Vicario aut
Deputatis pro
detrimentis
aperiantur.

Cura
mulierum,
quae certis
inter se legibus
vivunt,

**P. Vitelle-
schi
Praep. Gen.**

aliena est
ab Instituto
nostro,
et periculis
plena.

Ab omni illa-
rum directione
ac promotione
Nostris
abstinendum.
C. 8 d. 11.

Informandus
Sum. Pont.,
si res exigat.

*Comp. Privil.
n. 216, 416, 417.*

*C. 20 d. 12
n. 9, 10.
C. 23 d. 40.*

Professi,
qui negotiorum
causa in alia
sunt Provincia,
ad eius Congr.
admittendi
iuxta
Formulam.
* *Hic n. 8.*
*Vide tamen
inf. d. 67, 68, 69.*

Visitoris
Provincia ea
dicenda, ex qua
assumptus.
Inf. d. 70.

qualiscumque talium Constitutionibus part. vi, cap. 3, § 5, regulisque 47 Praepositi 68 Rectoris ex professo videatur adversari; periculisque haec res sit non vulgaribus, multorumque oblocutionibus exposita, maxime quod haec cura alienissima semper a Societatis Instituto ministeriisque habita fuerit. Quare serio Superiores omnes monitos voluit: ut ab omni illarum directione ac promotione abstineant; neque suorum quemquam quocumque praetextu patiantur illarum se rebus miscere, aut quaecumque talium curam suscipere, aut peculiari modo fovere aut dirigere; sed circa illas eo se modo habeant, quo circa alias templum nostrum promiscue frequentantes. Rogavitque Congregatio R. Patrem nostrum, ut, si quae necessitas occurrerit, Suam Sanctitatem de Summorum Pontificum Pauli III et Iulii III voluntate, deque gravibus ex hac re incommodis damnisque merito timendis, informare dignetur; simulque omni studio invigilare huic malo, eaque remedia adhibere, quae in hanc rem validissima et certissima iudicaverit.

57, in Ms. decr. 70.

PROPOSITUM: an Professi, qui in aliena Provincia negotiorum causa versantur, admitti iuxta § 4 * Congregationis provincialis debeant in Provincia, in qua versantur; quod ea res non videretur difficultatibus carere; censuit Congregatio: standum Formulae, nec quidquam ex ea immutandum.

58, in Ms. decr. 71.

PROPOSITUM: quaenam iudicanda sit Provincia ad quam redire Congregationis causa posse dicitur Visitor;

censuit: eam esse, cuius erat, cum ad visitandum assumptus est.

59, in Ms. decr. 72.

PROPOSITUM tertio: qua nota cognosci posset applicatum aliquem alicui Provinciae; censuit: fieri aliquem de Provincia voluntate Patris nostri verbo vel scripto expressa, vel applicatione illius ad aliquod Provinciae munus ordinarium; sive res effectum sortiatur, sive non, nisi revocata foret.

60, in Ms. decr. 73.

AN Provinciales per regulam 112 mutuo consensu mutuis applicare Provinciis suis personas possint; censuit: in temporariis posse; in perpetuis recurrendum ad Generalem esse.

61, in Ms. decr. 74.

CIRCA § 6 * Congregationis provincialis propositum fuit: cum quis in absentis locum admittitur, si prior, cui ius competebat, ante electionem rediret, an interesse uterque Congregationi deberet. Censuit Congregatio: priore redeunte, substitutum excludendum; verbaque illa Formulae: *si prior postea redierit*, intelligenda, si post electionem peractam.

62, in Ms. decr. 75.

CIRCA § 9 *: quando ad Congregationem vocandi sint, qui absentes eliguntur, censuit: post electiones peractas, ad solam negotiorum tractationem vocandos; idque Formulae inserendum.

63, in Ms. decr. 76.

CIRCA § 12: * quid faciendum, si paulo ante Congregationem impedimentum alicui e Congregandis su-

1615-16

Applicatio
Provinciae
fit voluntate
Generalis, vel
applicatione
ad munus
ordinarium
Provinciae.
*C. 9 d. 33.
C. 16 d. 18.
C. 18 d. 16.*

A Provincialibus applicari,
nisi ad tempus,
nemo potest,
inconsulto
Generali.
C. 18 d. 16.

Cum quis in
absentis locum
admittitur
ad Congr.,
an, priore
redeunte,
excludendus.
* *Hic n. 12.*

*C. 8 d. 25 n. 15.
C. 8 d. 18, 52.
C. 9 d. 9, 43.*

Qui absentes
eliguntur,
post peractas
tantum
electiones
vocentur.
* *Hic n. 7.*

* *Hic n. 11.*
Impediti loco
ille e proximis
vocandus.

P. Vitelle-
schi
Praep. Gen.

qui electioni
adesse possit.

perveniret, proximusque illi subrogandus longius abesset, quam ut tempestive adesse possit; censuit: eum e proximis vocandum esse, qui electioni tempori adesse possit.

64, in Ms. decr. 77.

Incluser
per secreta
suffragia eli-
gendus; eius
socii arbitrio
Vicarii.

CIRCA § 14 Congregationis generalis quaesitum est: expediatne Inclusorem per secreta suffragia eligi; quibusque modis quatuor illius socii designandi sint? Censuit: per secreta suffragia Inclusorem ex Praepositis, vel Rectoribus, vel aliis de Societate eligendum; sociorum vero designationem Vicarii arbitrio relinquendam; remque hanc Formulis inserendam.

65, in Ms. decr. 78.

Iudices ambi-
tus quinque.
e singulis
Assistentiis
singuli, desi-
gnentur.
C. 4 d. 49.

CIRCA § 21, in quo ambitus Iudices designantur desumendi ex Assistentium nationibus, quaesitum est: an, cum Germaniae et Galliae distinctae nunc sint Assistentiae, Iudices quinque in posterum creari placeret; censuit: quinque in posterum Iudices, e singulis Assistentiarum nationibus singulos, designandos.

66, in Ms. decr. 79.

Provinciales,
nec post
inchoatam, nec
post decretam
Congr. mutari
possunt.
C. 12 d. 31, 32.

CIRCA § 58, quo statuitur: Generalem mutare posse Provinciales, si id faciat ante Congregationem inchoatam; an non videretur consultum, non licere ille Provinciales mutare post decretam Congregationem, quocumque illa modo decernatur? Censuit: non tantum post inchoatam, sed nec post decretam Congregationem mutare illos posse, licet illud sextae Congregationis decreto contineatur.

67, in Ms. decr. 80.

Commorantes
in aliena Prov.
admittendi

PROPOSITUM deinde fuit: placeretne eos, qui in altera Provincia negotio-

rum causa versantur, extra numerum 40 vel 50 admitti; censuit: extra numerum admittendos.

68, in Ms. decr. 81.

PROPOSITUM etiam: placeretne non admitti, nisi in sua Provincia admittendi essent, et in Provincia, in qua versantur, intra 40 vel 50 numerum ratione professionis suae numerarentur; censuit: non admittendos, nisi utriusque Provinciae condiciones adessent.

69, in Ms. decr. 82.

PROPOSITUM rursus de Professis, qui in aliena Provincia negotiorum causa versantur: admittendine viderentur ad provincialem Congregationem, etiam illi, qui privata sua, aut amicorum, aut quorumcumque externorum negotia tractant; simul etiam a quo iudicium huius rei petendum esset; censuit: hos solos admittendos, qui Societatis, Provinciarumque, aut Collegiorum suorum negotia gerunt. Iudicium vero de negotiorum conditione, si per tempus liceat, a Patre nostro petendum esse, aut sane a Provinciali ipsorum proprio.

70, in Ms. decr. 83.

Cum propositum fuisset circa variarum Provinciarum Visitatorem: quam e commissis sibi Provinciis deligere posset, si non rediret ad eam, a qua assumptus fuerat; censuit: in ea debere manere, in qua moriente Generali versabitur, nisi in eam, a qua assumptus erat, redire mallet.

71, in Ms. decr. 84.

Cum § 6 * Congregationis Procuratorum statutum esset: intra sesquiannum a decreta Congregatione generali,

1615-16

extra
numerum.
Sup. d. 57.

Et quando
locum alias
habituari essent
in utraque
Provincia.
Sup. d. 57.

Admittendi
in aliena,
si negotia tra-
ctant
ad Societatem
pertinentia;
Sup. d. 57.

hoc a Patre
nostro vel
a Provinciali
iudicetur.

Plurium
Provinciarum
Visitator, vel
suam deligat.
vel eam, in qua
moriente
Generali
versabitur.
C. 6 d. 35 n. 6.
Sup. d. 58.

* Hic n. 9.
Congregatio
gen., a Procurat
decreta, intra

P. Vitelleschi
Praep. Gen.

sesquiannum
cogatur.
C. 6 d. 26 n. 3.
Sup. d. 10.

A Generali
statuta vel concessa,
eo mortuo,
vim retinent,
nisi a successore
revocentur.
C. 4 d. 3.
C. 9 d. 12.
C. 17 d. 12.

Ordo
tractandorum
in Congr. gen.
stabilitur,
inserendus
Formulae.
C. 1 d. 5.
C. 6 d. 35 n. 17.

Vicarius rem
gravissimam,
ac ideo
consultandam
ducere debet,
quam talem
inducat maior
pars
Assistentium.

cogendam illam esse; propositum fuit: an non placeret, sesquiannum in annum mutare? Censuit nihil immutandum.

72, in Ms. decr. 85.

CUM vero rogatum esset: an mortui Generalis ordinationes, responsa ad Provincias, privilegiorum communicationes, particulares concessionem et id genus alia, etiam cum Assistentibus tractata, sed a generali Congregatione non approbata, vim suam obtineant, mortuo Generali: an vero illarum obligatio aut concessio cum illius morte exspirent; censuit: eandem vim habere, quam vivo Generali habebant, donec a successore revocentur.

73, in Ms. decr. 86.

CENSUIT Congregatio: in Formula Congregationis generalis, § 64, quo tractandorum ordo exponitur, haec ordine hoc ponenda: *Proponantur Congregationi, primo loco, quae P. Praepositus attulerit; deinde, quae Provinciae singulae proponenda miserunt, habitae inter eas ratione antiquitatis Provincialium; tum quae Assistentes, Provinciales, Sociique Provincialium, iuxta part. viii, cap. 7, § 2, littera A. Denique, quae Procuratores et alii de Congregatione, servato inter illos antiquitatis ordine.*

74, in Ms. decr. 87.

CUM propositum fuisset: an, quamvis Vicarius iudicet rem aliquam non esse gravissimam, neque cum Assistentibus consultandam aut ad eorundem plura suffragia decernendam, maior tamen Assistentium pars contrarium indicat; teneatur Vicarius rem talem consultandam, et ad plura ipsorum suffragia decidendam propo-

nere; censuit Congregatio: Vicarium rem talem ex mente plurium Assistentium teneri in consultationem decidendam adducere.

75, in Ms. decr. 88.

PETITUM deinde fuit: ut remedium aliquod statueretur, ne, qui studia theologica citius peregerunt, eos in professione praecederent, qui serius illa ob Litterarum Humaniorum praelectionem absolverunt, cum aut priores hi, aut pares illis vocatione sunt. Censuit: serio in primis Provincialibus omnibus commendandum, ut, qui pares sunt vocatione, simul ad gradum proponantur, nisi peculiaris aliqua gravisque ratio aliud suaderet, quam Generali aperire teneantur; consultumque omnino esse, ut, quorum ob docendi munus aliasve occupationes dilata fuerunt studia, eorum maxima ratio habeatur, idque, vel tempus illis contrahendo, quo in ministeriis post studia probandi sunt; vel aliis prorogando, ita ut, vel doceant, qui ante non docuerunt, vel diutius in aliis ministeriis occupentur, quo omnes simul, quoad fieri poterit, proponi possint. De iis vero, quos Pater noster simul decrevit, scripsitque promovendos, caveant Provinciales, ne unum alteri praeponant; curentque modis omnibus, ut recentiores antiquioribus postponantur, idque, sive per se, sive per alios vota illorum excepturi sint.

76, in Ms. decr. 89.

Cum canon 3 * Congregationis primae; in quo dicitur: Generalis esse Regulas condere, videatur pugnare cum canone 21 ** Congregationis quartae, in quo dicitur: Congregationis generalis esse leges condere; rogata

1615-16

In proponendis
ad professionem
quis ordo
servandus,

et in excipienda
singulorum
professione.
C. 9 d. 42.
C. 11 d. 31.
C. 12 d. 11.
C. 13 d. 9, 10.
C. 14 d. 19.
C. 16 d. 20.
C. 17 d. 10.

Praepositus
Gen. Regulas.
id est Ordina-
nationes
condere potest;
* *C. 1 d. 143*
can. 3.
** *C. 4 d. 19*
can. 21.

P. Vitelle-
schii
Praep. Gen.

Congregatio, ut dignaretur dubium hoc declaratione sua tollere, censuit: loca haec nullo modo inter se pugnare; cum in canone 3 Congregationis primae agatur de potestate Regulas et Ordinationes condendi, prout illa inter se convertuntur et pro synonymis habentur, ut non uno Constitutionum loco fit; quas condere et abrogare a Generalium voluntate pendet. In canone vero 21 Congregationis quartae agitur de legibus condendis, quae vim habeant Constitutionum et Decretorum generalium, quorum abrogatio a Generali non pendet.

77, in Ms. decr. 90.

Cum propositum esset circa § 7 Instructionis * pro Scholasticis: an triduana ante votorum renovationem recollectio omnes de Societate, qui renovaturi sunt vota, comprehendere; censuit: omnes ea comprehendere omnesque illa teneri.

78, in Ms. decr. 91.

PROPOSUIT deinde Pater noster: placeretne Congregationi, in omni deinceps generali Congregatione, ex quacumque causa illa indicta fuerit, Deputationem statui ad detrimenta cognoscenda, si qua forte, aut in eam diem passa Societas foret, aut timeri merito possent. Quam rem, cum, variis in medium allatis rationibus, discernendam Pater noster iudicasset, censuit eam Congregatio decreto suo confirmandam, deputandosque in omni generali Congregatione Patres detrimentis cognoscendis. In quorum cognitione, si quid forte traditum foret, quod quocumque modo ad personam alicuius e Deputatis pertinere videretur; placuit tantisper eam e Deputationis loco secedere; remque hanc

universam iuxta Formulae praescriptum quadriduo finiendam esse.

79, in Ms. decr. 92.

CENSUIT deinde Formulae Congregationis generalis § 59 inserendum: *Eodemque modo singulae sessiones brevi aliqua oratione concludendae*. Provincialis vero § 16: *Brevique caeteris diebus in principio et cuiusque sessionis fine facta oratione*. Formulae vero Congregationis Procuratorum censuit inserendum: *suffragia a Secretario in ipso Congregationis loco comburantur, non obstante contrario sextae Congregationis decreto*.

80, in Ms. decr. 93.

QUAEDAM e variis Instructionum locis ad alia transferenda visa sunt.

1. Ex § 1 Instructionis * spiritus addendo § 6 Instructionis * de ordinandis, post verbum "exegerit": *atque in vocatione sua firmus et stabilis sit*.

2. Ex § 2 eiusdem addendum regulae Provincialis 117: *qui in aliquo Collegio male se gerit, non mittatur, si fieri potest, ad aliud, nisi iuvetur, ubi deliquit*.

3. Ex § 5 addatur regulae Custodis vestium, post "inveniret": *v. g. vestes duplices, instrumenta itineris, et similia*.

4. Ex Instructione sextae Congregationis de renovatione spiritus, cap. 5 § 3, addendum monitis eiusdem § 14, post "pretiosa": *quae aurei unius valorem excedant*.

5. Ex eadem, cap. 9, § 4, addendum Instructioni pro visitatione Provinciae, § 8, post "temporalium": *Catalogum P. Natalis, quibus de rebus Nostri recreationis tempore colloqui possunt*.

6. Ex Instructione pro Concionatoribus, § 3, mutanda hoc modo re-

1615 - 16

Sessiones
Congr. gen.
et prov. brevi
oratione
claudantur.
Suffragia
Procuratorum
in ipso
Congr. loco
comburantur.

Form. n. 5.
C. 6 d. 25 n. 6.

Quaedam ex
Instructionibus
in Regulas vel
alio translata.
* Instr. 1.
* Hic c. 7
Ord. Gen.

Hic Instr. 13.

Hic Ord. Gen.
c. 4 n. 14.

Hic Instr. 21.

P. Vitelleschi
Praep. Gen.

gula 54 Rectoris: quibus ad se parandum, propter varias occupationes, quibus Scholastici distinentur, bidui fere spatium pro Superioris arbitrio dandum erit.

7. Ex § 5 eiusdem addendum regulae Rectoris 56: Utilitas maior erit, si quadrante horae circiter praemoneantur, qui tonos facturi sunt, themate illis assignato.

Reg. 24 Concionatorum.

8. Ex § 10 addendum Regulis Concionatorum. Qui in loca, etiam remotiora, concionaturi mittuntur, praeter equum suum et socii, tertium pro sarcinis ne addant. Cumque extra Collegia concionantur, victum, potius quam pecuniam pro victu, accipiant, idque apud ecclesiasticum, vel alium honestum civem, vel convenienti aliquo Religiosis loco. Sit vero victus tenuis et parvus, ut Religiosos decet. Viaticum porro non nisi necessarium pro solo itinere admittant.

Hic n. 10.

9. In § 11 Instructionis pro Concionatoribus, pro: non ultra triennium, ponatur: non diutius, quam par est.

Hic Instr. 14.
C. 2 d. 62.
C. 28 d. 29.

10. Ex Instructione 2 Congregationis VI addendum regulae 52 Provincialis: Iis etiam, qui concionandi talentum habent, duo itidem, vel unus saltem annus concedatur, ut privato studio Sacrae Scripturae, legendisque Patribus, ac sanctae meditationi vacent.

11. Ex Instructione 3 pro Confessariis, § 1, addendum ad regulam 100 Provincialis: Confessarii maturi sint aetate, quantum fieri potest, ac multo magis spiritu et moribus.

12. Ex § 2 eiusdem, addendum ad regulam 15 Sacerdotum: Mulierum confessiones non audiantur, nisi ad crates, etiamsi sint puellulae.

13. Ex § 3, ad regulam 17 Sacerdotum, post "alloqui": id fiat in loco patenti; nec longum sermonem, etc.

14. Ex Instructione 3* pro Confessariis in sexta Congregatione, § 1, addendum monitis § 9, post "deprehenderetur": „ Idemque omnino iudicium esse debet de aliis Confessariis, Concionatoribus, Praeceptoribus et similibus erga poenitentes, devotos, consanguineos et amicos; maxime vero de iis, qui in missionibus versantur.

15. Ex Instructione 8 de Novitiis, ad regulam 60 Magistri Novitiorum: Et ii quidem per annum; pro eo quod erat, per sex menses.

16. Ex Instructione 4 Congregationis sextae ad regulam 15 Magistri Novitiorum, post "defectuum", addatur: tum suorum, tum alienorum.

17. Ex Instructione 5 Congregationis VI pro Scholasticis, § 1, addendum regulae 38 Rectoris: neque permittantur nimis colloqui cum externis aut amicis; ad ianuam vero, nisi de unius Rectoris expressa licentia, non vocentur, quam raro admodum oportebit illis concedere; itemque invigilare, ne proluxa sint eorum cum externis colloquia.

18. Ex § 2 eiusdem, addatur Regulis Scholasticorum haec nova regula: Si Magistros studiorum causa convenire debent, horam certam a Superiore destinatam habeant, extra quam illorum cubicula sine peculiari facultate non adeant.

19. Ex Instructione 14 pro Coadiutoribus, § 1, addendum regulae 7 Praefecti rerum spiritualium: diligentiam circa Coadiutores temporales, frequenter eos alloquendo, novos praesertim et infirmiores, ut quieti, etc.; et in fine: Meditationis etiam capita illis suggerat, modum et fructum orationis exigat, dirigatque, ubi opus fuerit.

1615-16

* Hic Instr. 15.

Hic Ord. Gen.
c. 4 n. 9.

Hic Instr. 6.

Hic Instr. 16.

Hic Instr. 17.

C. 6 d. 40 n. 5.

Reg. 13 Schol.

Hic Instr. 8.

C. 1 d. 97.
C. 8 d. 38 n. 4.

P. Vitelleschi
Praep. Gen.

Ordinationes
et Instructiones
approbantur;
quam vim
habeant.

81, in Ms. decr. 94.

RELIQUA vero, quae a Patribus ad Ordinationes, Instructiones Formulasque recognoscendas, atque in breviorē commodioremque methodum contrahendas designatis facta fuerant, probavit Congregatio, voluitque eam vim habere, quam reliquae Generalium Ordinationes habere consueverunt. Instructiones vero tantum directionis vim retinere.

82, in Ms. decr. 99.

REMEDIA etiam postulata, ne Collegia supra vires personarum numero vel oneribus graventur. Qua de re haec probavit Congregatio:

1. Ne plures in singulis alantur, quam per facultatem alii possunt; pauciores etiam.

2. Ne plures in Novitiatum admittantur, quam qui Provinciis necessarii sunt.

3. Ne Coadiutores quartam partem in Collegiis, in Domibus vero Professis ne tertiam partem excedant.

4. Ut onera, ad quae e fundationibus aut Constitutionibus Collegia non tenentur, ad tempus saltem, iudicio Provincialis omittantur, admonito tamen prius Generali.

5. Ne Operariis, maximeque Coadiutoribus, desit, in quo occupentur.

6. Ut Rectores reliquique Officiales tales adhibeantur, qui prudentes sint oeconomi; Ordinationemque P. N. Claudii de rebus temporalibus commendatissimam habeant. Sed neque permittendum Rectoribus, ut oeconomiae domesticae formam in rebus alicuius momenti, inconsulto Provinciali, immutent.

7. Ne personarum sine necessitate mutationes fiant. Superflua domi ne

habeantur: non equi, non famuli plures; serveturque Ordinatio P. N. Claudii circa peregrinantes data anno 1611. Caveantque Provinciales, ne imponendis contributionibus Collegia gravent; quin magis ex iis, quae in potestate sua habent, eorum indigentiam sublevent.

8. Causas aeris alieni contracti in visitationibus diligenter inquirant Provinciales; nec patiantur Superiores, quorum negligentia debita creverunt, sine poenitentiis abire; moeantque Generalem de talibus, si rei gravitas id postulaverit, a munere amovendis.

83, in Ms. decr. 100.

Cum propositum fuisset: placeretne Congregationi, aliquibus Societatis Theologis et Philosophis committere, ut certas in utraque scientia Summas conficerent, quae maxime receptas Societatis opiniones, e D. Thomae Patrumque nostrorum scriptis desumptas, solide et paucis complecterentur; ne tanta nostri libertate per varia Theologorum ac Philosophorum placita vagarentur; censuit: nihil hac de re in praesentiarum ob varias gravesque a multis in medium allatas causas statuendum, nec videri nunc idoneum huic rei tempus esse.

84, in Ms. decr. 101.

Cum postulatum esset: quatenam essent illa, quae negotiationis speciem habent, a quibus Nostri iuxta canonem 25 Congregationis secundae abstinere iubentur; censuit Congregatio: varia illa esse, neque omnia recenseri posse. Inter alia tamen numerari haec posse:

1. Conducere agros alienos, ut ex iis lucrum et quaestum facias. Non

1615-16

non necessariae, et res superfluae. Collegia contributionibus non gravanda.

Causae aeris alieni inquirendae. Superiores negligentes puniendi. C. 8 d. 15.

Summae Theologiae et Philosophiae nunc non conficiendae.

Negotiationis vitae Nostris exempla: C. 2 d. 61 can. 25.

Agrorum ad quaestum

Remedia sublevandae Collegiorum inopiae.

Habendi socii quot alii possint. C. 2 d. 27.

Novitii solum necessarii admittendi.

Coadiutorum numerus determinatur. C. 1 d. 103. C. 8 d. 60 n. 2.

Onera, ad quae non tenemur, relinquenda, admonito P. Generali.

Socii occupandi.

Officiales sint prudentes oeconomi.

Oeconomia in rebus alicuius momenti, inconsulto Provinciali, non immutanda.

Vitandae personarum mutationes

**P. Vitelle-
schi
Praep. Gen.**

conductio.
C. 21 d. 11.

Emptio rei,
ut carius
vendatur.

Typographiae
sumptus
suppeditare
et libros
dividendos
accipere.
*C. 1 d. 105.
C. 16 d. 33.*

Typographiam
habere, in qua
libri excusi
externis
divendantur.
In India
et partibus
septentrionali-
bus iudicio
Generalis res
committitur.

Invigilet
Generalis,
ut praedia
ampla
commutentur.

tamen habere speciem negotiationis, eos conducere ad praediorum nostrorum administrationem, vel animalium nostrorum sustentationem.

2. Emere aliqua, ut nostra postea industria carius vendantur. Emere tamen animalia ad praediorum pascua consumenda, quae postea divendantur, non censuit negotiationis speciem habere; sicut nec emere, quae putantur usibus Nostrorum necessaria, quae superflua postea vendantur.

3. Typographiae sumptus pro e-dendis Nostrorum libris suppeditare, exemplaue damno lucroque nostro dividendenda accipere. Quae res, licet absolute negotiatio clericis interdicta non sit, Nostris tamen videtur omnino interdicenda, nec nisi gravissimas ob causas a Patre nostro permittenda.

4. Typographiam in Collegiis habere, in qua libri excusi externis divendantur. In utraque tamen India partibusque septentrionalibus, pro libris piis et ad religionem spectantibus scholarumque nostrarum, cum vel typographi desunt, vel catholici desunt, iudicio Patris nostri rem totam committendam censuit.

85, in Ms. decr. 102.

ROGATUM deinde, ut Congregatio Patri nostro commendare dignaretur: ut ampla variis locis Societatis praedia constituta, quae et exiguos proventus annuos reddunt, et non sine externorum offensione possidentur, in meliores res magisque utiles commutari curet; censuit Patri nostro commendandum: ut huic rei invigilare dignetur multorum Collegiorum ac Provinciarum bono.

86, in Ms. decr. 103.

CUM propositum a Procuratore sinensi, Missionis illius nomine, fuisset: ut dispicere Congregatio dignaretur, num consultum arbitraretur, post tot annos excultae Missionis illius, facultatem a Rege Sinarum petere, catholicae religionis libere proseminandae; re prius, iussu R. Patris nostri, Deo ab omnibus per Sacrificia commendata, censuit Congregatio: collaudato in primis ardenti Patrum nobilissimae Missionis illius studio, nihil in tanta terrarum distantia, temporumque sibi succedentium varietate, certo statui posse; sed rem universam Patrum, qui tot iam annos fortiter in illa Missione desudant, experientiae et prudentiae committendam; qui, auditis amicis, virisque litteratis, et in dignitate in illo regno constitutis, id statuent, quod e re christiana consultum esse iudicaverint. Adfuturum indubie tam piis Nostrorum votis DEUM, sanguineque iam olim suo rigatum regnum in foecundam aliquando horreo suo inferendam messem excitaturum; neque passurum, ut tam calentia Nostrorum desideria irrita conatu elabantur. Progredierentur tantum, quo coepissent modo, Patres, non laboribus, non sanguini, non vitae parcentes; paratum adstare aeternae mercedis remuneratorem DEUM. Cogitarent, sudorem suum semen esse sinensium christianorum, quod centupla brevi foeneratione in foecundas excitaret spicas magnus agrorum suorum rigator et cultor Christus; a quo et tempus discerent explicandae per universum regnum illud operae, et regiae voluntatis inflectendae. Interim commendatissimam tam generosam, lateque patentem Missionem,

1615-16

An a Rege
Sinarum peten-
da Evangelii
promulgandi
facultas,

Patrum
Missionis illius
prudentiae
committitur.

Hortatio
ad Patres
Missionis
sinensis.

P. Vitelle-
schi
Praep. Gen.

universam Societatem precibus Sacri-
ficiisque suis apud Deum habituram.
Tantum pergerent, maiorumque ve-
stigiis fortiter insistendo, bene de
divina in Sinenses munificentia, atque
explicata dextera sperarent. Fortiter
agendo res crescere; et a sola gene-
rosa manu triumphos sperari posse
coelo inferendos.

87, in Ms. decr. 104.

PROPOSITUM deinde: an placeret
Formulis addere, triduum aut quatri-
duum in posterum concedendum ad
intercedendum a decreto rei alicuius
facto, ultra quem terminum, nulla
interposita intercessio valida esset;
censuit: solum in posterum triduum
concedendum esse; omnemque inter-
cessionem extra illud tempus inter-
positam pro nulla habendam.

88, in Ms. decr. 105.

PROPOSITUM: an placeret in Formula
Congregationis generalis, § 82, expun-
gi verba illa: *aut etiam alicuius eli-
gendi gratia*, in quibus de Assisten-
tium electione agitur; uti factum est
in eadem Formula, ubi de electione
Generalis agebatur; censuit: verba
illa expungenda esse.

89, in Ms. decr. 107.

Cum propositum esset: placeretne
Congregationi, Iudices, quorum erat
de ambitu ante electionem Generalis
cognoscere, prorogare etiam in tem-
pus electionis peractae, ita ut pote-
stas illorum extendatur in omne Con-
gregationis tempus in illos, qui ab
obitu Generalis usque ad novi Prae-
positi electionem contra Constitutio-
nes et Formulas deliquissent, inqui-
rendi, repertosque pro delicti modo
puniendi, privando non tantum illos

iuxta Formulam voce activa aut pas-
siva, idque ad tempus, aut in perpe-
tuum; sed inhabilitando etiam ad
munia et officia, aliisque pro arbitrio
poenis afficiendo; censuit Congrega-
tio: tempus illud, potestatemque Iu-
dicibus illis, eodem in omnibus modo,
quo in quaestione proponitur, conce-
dendam, ac prorogandam esse, prae-
sente semper Generali, cuius erit
iudicio huic praesidere, illudque pro
prudencia et paterno suo in omnes
affectu dirigere. Cuius etiam perso-
nam, iuxta Constitutiones et Formu-
las, ab omni hac disquisitione exem-
ptam esse voluit; nec licere Iudicibus
designatis ullam delationem in perso-
nam illius aut electionem admittere,
aut inquirere.

90, in Ms. decr. 108.

ROGATUM: placeretne Ordinationum
libris, in Domibus ac Societatis Col-
legiis, consuetudinum librum addere,
quo Superiores et Ministri ad manum
habeant ea, quibus ordinem domesti-
cum certius dirigant; placuit: librum
talem reliquis addi, in quem receptae
et a Provincialibus approbatae consue-
tudines referantur; placuitque hunc
etiam Visitoribus in visitationibus
probandum offerri.

91, in Ms. decr. 109.

PROPOSITUM deinde: an placeret in
posterum obligationem tolli, tertio
quoque mense Instructionem pro Con-
fessariis legendi circa 18 regulam Sa-
cerdotum mulierumque visitationes;
simul etiam illam, qua iubebantur,
tam Provincialium, quam localium
Superiorum Consultores quater in
annos singulos ad Generalem Prae-
positum scribere; censuit: utramque
in posterum obligationem tollendam;

1615-16

Praepositus
Gen. ab hac
disquisitione
eximitur.
P. 8 c. 6 n. 8.

Liber
consuetudinum
approbatarum
in singulis
Domibus
ac Collegiis
habeatur,

qui a Visitato-
ribus
probetur.

Cessat obligatio
legendae
Instructionis
pro Confes-
sariis.
C. 6 d. 39, 43.

Intercedere
decreto alicui
post triduum
non licet.
C. 1 d. 9.
C. 2 d. 32.

Censura
in ambientes
extenditur ad
perturbatores
in electione
Assistentium.
Sup. d. 55.

Iudices ambi-
tus habent
iurisdictionem
toto Congrega-
tionis tempore,
Praeside Gene-
rali; eorum
potestas
explicatur.
C. 12 d. 47.

**P. Vitelle-
schi
Praep. Gen.**

Consultores
Provincialium
bis quotannis;
Superiorum
vero localium
semel ad Gen.
scribere
iubentur.

Humaniorum
Litterarum
studia com-
mendantur.
*Sup. d. 26.
C. 14 d. 10.
Instr. 20.*

Delatores falsi
Iudicium am-
bitus arbitrio
puniantur.
* *Hic. d. 55.
Sup. d. 12.*

Formula
iudiciaria Ge-
neralis iudicio
relicta.
*C. 6 d. 32
n. 8, 45.*

scribendique modum tempusque ad veterem normam Formulamque revocandam; qua nimirum Consultores Provincialium mense Ianuario et Iulio, Consultores vero Superiorum localium semel quotannis mense Ianuario ad Generalem scribere iubebantur.

92, in Ms. decr. 111.

ROGATA Congregatio: ut Humaniorum Litterarum studium quam commendatissimum haberet. Placuit plurimorum hoc desiderium censuitque: monendos Superiores esse, ut eo maioribus animis conatuque in hanc rem incumberent, quo plus fructus, utilitatis gloriaeque DEI ex hoc tam Societati proprio Litterarum studio merito sperari potest. Quam etiam rem censuit Patri nostro commendandam, ut, pro suo in studium hoc singulari affectu, quam commendatissimum habere dignetur.

93, in Ms. decr. 112.

PROPOSITUM deinde occasione decreti 67*: qua poena digni videantur, qui falso aliquem ad Vicarium vel Deputatos Patres detulissent; quique in iis, quae denuntiarent, maligne aut calumniose egisse deprehensi fuissent; censuit: pro qualitate delicti, Iudicium ambitus arbitrio puniendos; neque ullo modo permittendum, ut impunita criminandi ac detrahendi libertas cuiquam maneat.

94, in Ms. decr. 113.

PROPOSITA Formula iudiciaria, a Patribus Deputatis composita, censuit Congregatio: nullo illam decreto suo firmandam, sed Patris nostri prudentiae rem totam committendam, qui eam, quando commodum opportunumque, atque expedire in Domino

iudicaverit, Provincialibus communicare dignabitur, maxime cum gravior aliqua necessitas id postulaverit.

95, in Ms. decr. 114.

PROPOSITUM etiam: placeretne Scholasticae Theologiae Professorum tempus ad certos, ut plurimum, annos revocare, quo plura in hoc tam utili Societatis studio exerceri ingenia possent, fructusque scientiae illius latius diffunderetur; censuit: universam hanc rem arbitrio Superiorum relinquendam.

96, in Ms. decr. 115.

Ad propositam quaestionem: examinandine Theologiae, ac Legum, Canonumque Doctores essent, qui Societatem ingrediuntur; an sine praevio examine ad quatuor votorum professionem admittendi; censuit Congregatio: in Legum, Canonumque Doctoribus id observandum, quod part. v, cap. 2, § 2, littera B continetur. Theologiae vero Doctores, de quorum eximia eruditione nulla dubitatio esset, examinandos non esse; dubios vero examinandos esse, qui, si mediocritatem non excedunt, ad quatuor votorum professionem admittendi non erunt.

97, in Ms. decr. 116.

Cum vero rogata Congregatio esset: ut, circa secreta Examinatorum ad professionem suffragia, certum aliquem modum praescriberet; censuit: singulos Examinatores scribere suffragium suum debere, tam ad Provinciale, quam ad Generalem, subscripto nomine proprio. Sed Provinciali inscribendas litteras, *soli*; qui in librum, non Examinatorum nomina, sed solum suffragiorum numerum referat, ea cau-

1615-16

Theologiae
professio annis
non definienda.

Theologiae,
Legum
Canonumque
ante ingressum
Doctores
quandonam ad
professionem
examinandi.
*C. 11 d. 14.
C. 12 d. 23.
C. 13 d. 16 n. 4.
C. 23 d. 19, 20.*

Suffragia
Examinatorum
ad professio-
nem, quo pacto
ferenda.
*Sup. d. 33 n. 4.
C. 10 d. 6.*

Quae cautela
in hac re
a Provinciali
adhibenda.

1615-16

omni studio
procurandus.
C. 11 d. 26.

P. Vitelle-
schi
Praep. Gen.

tela, ut nec Socius ipsius in Examinantium suffragiorum cognitionem veniat; ignoretque, quid Examinantium quisque senserit. Litterae vero Examinatorum, ad Provinciale dactae, comburantur.

98, in Ms. decr. 117.

Biennium
novitiatus
a qua die
inchoari
censeri debeat.

PROPOSITUM deinde: a qua die biennium novitiatus inchoari censeri debeat; censuit: a die, qua quis in Societatis Domum a Provinciali, probationem inchoaturus, in Sociorum numerum admittitur, in quacumque demum Domo aut Collegio id fiat. Atque ita 26 regulam Magistri Novitiorum intelligendam esse.

99, in Ms. decr. 118.

Informationes
ad gubernan-
dum et ad
gradum, qua
Formula
et modo
faciendae
sint, Generali
commissum.
C. 8 d. 45.
C. 9 d. 37.

PROPOSITUM fuerat: placeretne Formulas de aptis ad gubernandum, et gradum, in breviorum commodiorumque rationem contrahi; aliumque etiam modum informationes instituendi praescribi; quod prior ratio, qua multis iam annis usi sumus, videretur nonnullis non levia secum incommoda habere; censuit Congregatio: non facile a veteri Formula modoque recedendum; rem tamen universam Patris nostri iudicio committendam.

100, in Ms. decr. 119.

Ord. Gen.
c. 17, 18.

ROGATA deinde Congregatio est: ut, quo posset affectu, R. Patri nostro Nostrorum in Venetam Ditionem restitutionem commendaret. Probavit

Reditus
in Venetam
Ditionem
a Praeposito
Generali

hoc multorum studium Congregatio universa; quod eo propensius facit, quo Serenissimae illius Reipublicae in universam Societatem, iam inde ab eius primordio, voluntatem non potest non gratissima memoria recolere, speretque fore, ut, depulsa tandem nube, quae novem iam annos Societatem cum multorum admiratione tenuit, serenior dies elucescat, quo se suaque in Rempublicam illam veteri profundere more possit, sanguinemque vitamque etiam pro illius incolumitate et salute ponere. Quare, quanto conatu potest, unam hanc e florentissimis quondam Societatis Provinciis, nullo suo merito ereptam, Paternitati illius commendat, ut, in omnem bene gerendae rei occasionem intentus, in eo laboret, ut Serenissima Respublica promptissimam illi serviendi et obsequendi Societatis voluntatem intelligat; nec ab alio novennale hoc silentium illius, quam a studio vitandae cuiuscumque offensionis promanasse.

101, in Ms. decr. 121.

DENIQUE propositae Secretarii Societatis et Substitutorum illius Regulae a Deputatis, ut decreto 40 * statutum fuerat, examinatae et recognitae; quaedam etiam additamenta ad Regulas Procuratoris Generalis; rogataque Congregatio, placeretne eas eo modo edi; censuit: edendas, omniaque haec Patris nostri iudicio committenda.

Edantur
Secretarii Soc.
et Substituto-
rum Regulae
examinatae
et recognitae;
* Hic d. 30.
et Procuratoris
Gen. cum
additamentis.

DECRETA

OCTAVAE CONGREGATIONIS GENERALIS.

P. Carrafa
Praep. Gen.

Causa
Congregationis
convocandae.

SUBLATO e vivis die 9 Februarii 1645 P. Mutio Vitellesco, Generali, ex eius dum viveret scripto suffragio renuntiatus est Vicarius P. Carolus Sangrius, Assistens Italiae; isque generalem Congregationem die 21 Novembris eiusdem anni inchoavit. A qua electus est Generalis die 7 Ianuarii 1646 P. Vincentius Carrafa, direxitque Coetum usque ad 14 Aprilis eiusdem anni, terminum Congregationis.

DECRETUM 1, in manu scriptis sessione 41.

INSTITUTI sunt, iuxta Formulam, cap. 7 § 62, Deputatorum ordines duo ex omnibus Assistentiis. Prior, ut cum P. Generali secerneret ex variis, tum Provinciarum, tum privatorum postulatis, quae tractanda in Congregatione, quaeve ad Generalem remittenda, quae demum reiicienda viderentur. In quem electi fuerunt pluribus suffragiis: P. Thomas Reyna, Provincialis Siciliae, P. Florentius de Montmorency, Rector duacensis, P. Stephanus Charlet, Assistens Galliae, P. Petrus Gonzalez de Mendoza, Assistens Hispaniae, P. Ioannes de Mattos, Assistens Lusitaniae.

In posteriorem Deputatorum ordinem, pro examinandis detrimentis, quae passa est Societas, lecti sunt:

ex Italia P. Franciscus Piccolomineus, Provincialis neapolitanus; ex Gallia P. Bartholomaeus Iaquinotius, Rector divionensis; ex Germania P. Goswinus Nickel, Rector düsseldorpensis; ex Hispania P. Franciscus Pimentel; ex Lusitania P. Nunius da Cunha.

2, in Ms. sess. 42, 43 et 44.

ULTIMO die quadridui, ad capiendas informationes pro electione novorum Assistentium destinati, electus est ad plura medietate suffragia Assistens Italiae P. Thomas Reyna, Provincialis Siciliae, tertio scrutinio; Germaniae P. Florentius de Montmorency, Rector duacensis, tertio scrutinio; Galliae P. Bartholomaeus Iaquinotius, Rector divionensis, primo scrutinio; Hispaniae P. Petrus de Mendoza, Provincialis Castellae, primo scrutinio; Lusitaniae P. Nunius da Cunha, secundo scrutinio. Tum, vocatis ad Congregationem Secretario Societatis cum Procuratore chilensi, quaesitoque Procuratoris Generalis, morbo impediti, suffragio, electus est, ad plura medietate suffragia, Admonitor P. Ioannes Stephanus Menochius, Provincialis romanus, secundo scrutinio.

Ut esset facilior breviorque tractandorum in Congregatione decisio, censuit Congregatio: instituendas esse

1645-46

C. 3 d. 4
ante elect.
C. 5 d. 2, 3.
C. 7 d. 78.
C. 12 d. 49.
C. 14 d. 11.
C. 22 d. 1, 7.
Form. Congr.
gen. n. 15, 62.

Electio
Assistentium.
C. 1 d. 80, 88.
C. 2 d. 20, 22.
C. 6 d. 1.
C. 11 d. 9, 28.
C. 12 d. 5.
C. 14 d. 2, 23.
C. 18 d. 10.
C. 20 d. 4, 18.
C. 22 d. 11.

Electio
Admonitoris.
C. 2 d. 22.
C. 3 d. 17, 42.
C. 4 d. 15, 17, 24.
C. 5 d. 68.
C. 7 d. 8, 14.
C. 9 d. 2.

Deputationes
undecim
instituantur.

Electio
Deputat. pro
postulatis.
C. 1 d. 13, 18.
C. 2 d. 4.
C. 3 d. 3.
C. 5 d. 1.
C. 7 d. 41.
C. 11 d. 9.
C. 12 d. 5.
C. 14 d. 7, 23.

Electio
Deputat. pro
detrimentis.
C. 2 d. 92.

P. Carrafa
Praep. Gen.

varias Deputationes, ad ea discutienda prius, quae postea forent a Congregatione decidenda, relicta earum distinctione ac Deputandorum electione arbitrio P. N. Generalis; fueruntque huiusmodi Deputationes omnino undecim, scilicet: sex ad recognoscendas Constitutiones, Regulas, Decreta, Formulas et Ordinationes, tum impressas, tum scripto transmissas, ut, si quae dubia occurrerent, explicarentur et defectibus adhiberentur remedia; una ad spirituales profectum promovendum; una item ad excitandum zelum animarum in missionibus aliisque Societatis ministeriis; duae ad fovenda studia Litterarum, tum Superiorum, tum Humaniorum; ultima ad conformandam rerum temporalium administrationem. In has vero Deputationes, praeter paucos aliis addictos muneribus, Patres omnes congregati distributi sunt.

3, in Ms. sess. 47.

Visum est Constitutionibus et menti S. Ignatii congruentius: ut quatuor votorum Professi non fungantur ordinarie Procuratoris munere; neque sit in arbitrio Provincialium in eo, prout libuerit, dispensare; quod a quibusdam Provinciis postulatum fuerat. Quia tamen magna est plerisque in locis idoneorum Coadiutorum spiritualium penuria; commendandum putavit Congregatio Patri nostro: ut, quamdiu durabit haec necessitas, Provincialibus hanc dispensationem petentibus facilem se praebeat.

4, in Ms. sess. 50.

Quod Provincia romana proposuerat de tribus Collegiis, spoletano, sorano, et Montis sancti, dissolvendis; censuit Congregatio: de duobus po-

stremis rem arbitrio Patris nostri committendam; ut, post pleniorum informationem, tentatis remediis, quibus ea Collegia, si fieri potest, ad commodum statum perducantur, auditisque tandem Assistantibus, id statuatur, quod e re Societatis fore videbitur; vitata semper Principum et civitatum offensione, et Societatis invidia. Quod maxime curandum erit in Collegio sorano, ob antiqua, et aeterna memoria dignissima, Boncompagnae familiae in Societatem beneficia. Spoletanum vero maior pars retinendum censuit.

5, in Ms. sess. 52.

Et cum propositum esset simile postulatum Provinciae neapolitanae, designataque sex Collegia dissolvenda (nimirum: capuanum, salernitanum, amantheanum, adriense, paulense, bibonense, cum Residentia monopolitana in spem futuri Collegii admissa) eandem potestatem Patri nostro cum iisdem cautionibus Congregatio fecit; nisi, quod maior pars censuit, retinenda esse Collegia capuanum ac salernitanum, nec alia simul dimittenda, sed sensim, captatis occasionibus.

6, in Ms. sess. 54.

Circa numerum Professorum ad Congregationem provincialem vocandorum, quem aliquae Provinciae augeri petierant, ne Rectorum multitudo antiquiores Professos, ut fieri solet, excluderet; censuit Congregatio: nihil innovandum.

7, in Ms. sess. 55.

Audita informatione circa postulatum Provinciae lugdunensis, de Domo Professa gratianopolitana in Collegium saltem inchoatum commu-

1645-46

pro duobus
facta potestas
Praeposito Gen.
cum aliquibus
cautionibus.

Item delibera-
tum de sex
Collegiis Prov.
neapolitanae;
pro quatuor
facta eadem
potestas
cum iisdem
cautionibus.

Professorum
numerus
in Congr. prov.
non augendus.

Domus Professa
gratianopolit.
in Col. mutanda.
C. 9 d. 38.
C. 11 d. 16.
C. 19 d. 7.
C. 20 d. 20.

Quatuor votor.
Professi, quoad
fieri possit,
non sint
Procuratores.

Potest tamen
Praepositus
Gen. dispen-
sare ut sint.

De tribus
Provinciae ro-
manae Collegiis
dissolvendis
deliberatum;

P. Carrafa
Praep. Gen.

tanda; censuit Congregatio: eius rei potestatem R. P. Generali faciendam.

8, in Ms. sess. 56.

Munus docendi
Grammaticam
et Litteras
Humanior. est
ministerium
proprium
Societatis. nec
certo tempori
nec certis
personis addi-
ctum.
*Instr. 20.
C. 7 d. 26.*

QUAMVIS dubium id esse non posset, censuit tamen Congregatio apertius declarandum, aliquibus id petentibus: munus docendi Grammaticam et Litteras Humaniores, eo fine et modo, quo, apertis ad maiorem DEI gloriam et proximorum salutem scholis, eas docendas suscepit Societas, proprium esse ipsius ministerium, nec certo temporis spatio, nec certis personis addictum, sed quamdiu Superioribus in Domino videbitur, etiam a Sacerdotibus, atque etiam Professis exercendum.

9, in Ms. sess. 57.

Admissi, abso-
lutis studiis,
tertio non
probentur.
*Vide tamen
C. 20 d. 8.*

QUOD petebatur: ut ii, qui, absolutis studiis, Societatem inierunt, et in aliis ministeriis probati sunt, ante quam promoveantur ad gradum, mittantur ad Domum tertiae Probationis, vel in Collegiis secedant ad aliquot menses colligendi animi causa; Congregatio non censuit exigendum; sed satis esse, si, quae iam constituta sunt, et ex usu Societatis promotioni ad gradus praemitti solent, exacte servantur.

10, in Ms. sess. 59.

Congregationes
Procuratorum
cogendae,
non obstante
novennali
generali.
*C. 11. d. 35.
C. 16 d. 8.
C. 23 d. 13 n. 1.*

UT satisfaceret aliquorum dubitationi, declaravit Congregatio: constitutionem Summi Pontificis, de Congregatione generali cogenda quolibet novennio, non impedituram, quominus Congregationes provinciales etiam cogantur more solito, quolibet triennio; tum ob alias causas, tum ut videatur: an sit exspectandum novennium ad cogendam generalem. Quod si visum erit exspectandum, tunc Congre-

gatio provincialis, quae tertia erit post ultimam generalem, Deputatos eliget, cum suo Provinciali Romam venturos.

11, in Ms. sess. 64.

QUAMVIS non sit opus novo decreto, ut Societatis a cura Monialium immunitas, Constitutionibus satis firmata, commendetur Patri nostro; quia tamen munus ordinarii earum Confessarii, Nostri, qui sunt in urbe carpensi, subire coacti sunt a Sacra Congregatione Cardinalium Sanctae Inquisitionis; enixe rogandum censuit Congregatio: ut illud onus, adeo alienum ab Instituto nostro, quam prudentissime ac fortissime poterit, excutere omnino conetur.

12, in Ms. sess. 65.

CUM Reverendissimus P. F. Thomas Turcus, Magister Generalis venerabilis Ordinis Praedicatorum, in generalissimo Capitulo, ad plurima et maxima eius Ordinis in Societatem nostram vetera merita, illud novissimum pro sua in nos benevolentia singulari adiecerit, ut et Societatem universam, et singulas eius personas, non sine honorifico testimonio, omnibus charitatis ac venerationis officiis, suis Religiosis colendam districte praeceperit; decrevit generalis Congregatio: ut, quod iam a P. N. Generali piae memoriae Mutio ordinatum fuit, id nunc totius Societatis sensu et auctoritate districtius praecipiat, ut scilicet: Nostri omnes ubique gentium de venerabili Ordine universo, de sanctis eius institutis, eximia doctrina, ac praeclare gestis, cum ea commendatione privatim ac publice loqui, cum eisque peramanter agere, et mutuae hospitalitatis caeterisque

1645-46

Enitendum
per Praeposi-
tum Gen.,
ut Nostri in
urbe carpensi
a Monialium
cura
removeantur.
*P. 6 c. 3 n. 5.
C. 7 d. 56.*

Ordo Praedi-
catorum
honorificum
dat charitatis
ac venerationis
testimonium
erga
Societatem.

A Nostreis
omnibus cer-
tatim idem
venerabilis
Ordo colendus
venerationis
et charitatis
officiis.
C. 11 d. 19.

P. Carrafa
Praep. Gen.

omnibus charitatis officiis certare studeant, eo cultu ac veneratione, quae et minimam hanc nostram Societatem decet, et religiosissimae Familiae, natu ac dignitate maiori, maxime debetur.

13, in Ms. sess. 65.

Ordini Patrum
Cassinensium
Congregationis
Italiae vicissim
referenda
gratia ob eius
singulare
in Societatem
beneficium.

DEINDE, cum recitatum esset editum, ante duos circiter annos a venerabili Congregatione Cassinensi per occasionem Comitiorum vulgatum, et iam tum a P. N. Generali pia memoriae Mutio Societati universae communicatum, ad beneficii memoriam, simulque grati animi, et mutuae in religiosissimos illos Patres charitatis ac venerationis vicem, ad omnes Socios transmittendum; quo edicto Societatis existimationem libello quodam, sub nomine (ut quidem ipsi, et nos pariter opinamur, mentito) D. Constantini Cassinensis Monachi et Abbatis edito, insigniter laesam dolent, simulque, damnata suppositi auctoris levitate et audacia, suum de Societate honestissimum iudicium nobis pariter ac caeteris omnibus contestantur; censuit Congregatio: huiusmodi sensum ac iudicium venerabilis Ordinis, singularis beneficii loco habendum colendumque esse; decrevitque, nomine totius Societatis hanc illi vicissim gratiam cum summa amoris significatione referendam; ut tum ipsis, tum caeteris quibuscumque testaretur, plane ab initio nobis persuasum esse, eiusmodi traductionem Societatis, ab eius Ordinis, qui et religiosissimus est, et optime semper de ipsa meritis, sensu ac pietate omnino alienam fuisse.

14, in Ms. sess. 68.

Edantur denuo
decreta omnia;

ACTUM est, postulantibus pluribus, de nova decretorum editione, qua,

reiectis, quae sunt superflua, vel reformata, aut etiam abrogata, caeteris vero certo materiarum ordine ad normam Constitutionum collocatis, commoditati pariter et doctrinae legentium consuleretur.

Nihilominus communi consensu probatum est responsum Patrum Deputatorum, scilicet: cum nova illorum editio curabitur, retinenda quidem esse decreta, sicuti nunc edita sunt, propter utilem et gratam notitiam rerum in singulis Congregationibus generalibus gestarum; addendas tamen in fine vel ad marginem cuiusque decreti citationes aliorum decretorum, quae de iisdem rebus in aliis Congregationibus facta sunt, mutando, derogando, extendendo, etc. Immo eiusmodi indiculum quam primum conficiendum esse, unde iuvare interim possint legentes.

15, in Ms. sess. 69 et 70.

QUAESITUM et agitatum est diu: an statuenda sit poena. Superioribus localibus, qui sine facultate Provincialis, aut probabili causa, notabili summa aeris alieni gravaverint Domum; in qua poena ne Reverendus quidem P. Generalis dispensare possit: et quae tandem esse debeat: et, an similis poena constituenda sit Provincialibus gravantibus Domos et Collegia pluribus personis, quam pro tempore alere possint?

Censuit vero Congregatio: non statuendam quidem de novo certam poenam culpae, quae potest esse admodum varia. Verumtamen Patri nostro summopere voluit commendatum: ut, pro suo in Societatem affectu, eiusmodi Superiores incuriosos et negligentes, vel etiam prodigos rei familiaris Collegiorum ac Domorum,

sed in fine
vel ad margi-
nem cuiusque
decreti
addantur cita-
tiones
aliorum,
in quibus
eadem res mu-
tatur,
derogatur,
extenditur, etc.
C. 7 d. 6.

Non est
statuenda
certa poena
infigenda
Superioribus
gravantibus
aere alieno
Collegia; sed
sit in arbitrio
Provincialis
aut Generalis.
C. 7 d. 82.
Inf. d. 60.
C. 9 d. 41.
C. 14 d. 12.

P. Carrafa
Praep. Gen.

quae Christi pauperum est patrimonium, et a qua etiam res spirituales et bonus Societatis status ac progressus tantopere pendet, impunitos esse minime patiatur; sed Provincialium, (vel in gravioribus causis, suo ipsius) iudicio poenam irroget non imparem culpaе, iuxta decretum 82, § 8, Congregationis 7.

Id intelligendum etiam de Provincialibus.

Quod ipsum deinde intellectum voluit etiam de Provincialibus, si ipsorum culpa aliquod eiusmodi acciderit rerum temporalium detrimentum.

16, in Ms. sess. 73.

Litterarum
graecarum
studium
magnopere
commendatur.
P. 4 c. 12 n. 2.
C. 9 d. 32.
C. 14 d. 17.

Diu actum est de ineunda ratione excitandi in nostris Collegiis studium graecarum Litterarum. Et, quamvis enituerit ardens multorum Patrum desiderium, ac prudens zelus sublevandi eiusmodi studia, decretis aliquibus remediis opportunis, cuiusmodi multa a Patribus ad Humaniores Litteras Deputatis aliisque Congregatis solerter excogitata fuerunt, et in medium allata; censuit nihilominus Congregatio: nihil aliud decernendum, quam enixe commendandum Patri nostro, ut hanc curam promovendi Litteras graecas, in quibus tantum est adiumenti ad omnes, quas profitemur, disciplinas capessendas atque tradendas, tantum luminis ad sacrorum voluminum explanationem, tantum praesidii ad haereses expugnandas, tantum nostrae Societatis decoris et ornamenti, simulque gloriae Christi et Ecclesiae Catholicae; non in minimis suae providentiae partibus collocet. Et Superioribus, tum localibus, tum Provincialibus mandet, ut quidquid hac de re in Ratione Studiorum, praesertim pro nostrorum Scholarium institutione praescriptum est, eo cu-

Quae de hac re in Ratione Studiorum praescripta sunt, diligenter exigenda.

riosius exigant, quo alicubi incuriosius praestari consuevit.

17, in Ms. sess. 73, 74, 75 et 76.

Duo totidem Provincialiarum contraria postulata coniunctim proposita sunt: unum, ut praxis a Patribus nostris Claudio et Mutio observata, non admittendi Nostros ad professionem, prius quam annum trigesimum tertium expleverint, Congregationis decreto firmaretur; alterum, ut tolleretur, ac deinceps liceret id tempus professione antevertere. Et, recitatis utriusque postulati rationibus, una cum Patrum pro Ordinationibus non impressis Deputatorum iudicio, Congregatio, eiusmodi iudicium sequuta,

Decrevit: eam praxim deinceps retinendam, ita tamen, ut ea aetas non sit conditio necessaria ad valorem professionis. Et, quamvis fuerit intercessum, et quaestio biduo agitata; iterum tamen Congregatio voluit, eam praxim suo decreto firmandam.

Nihilominus, cum postera die adhuc dubitaretur, cuiusmodi decreto fuisset ab aliquibus suffragatum: num statuenti et ad modum legis perpetuae obliganti; an vero solum approbanti eam consuetudinem, sine nova obligatione veteri Ordinationi adiecta; sentiis per breves clausulas repetitis, placuit maiori parti: eiusmodi decreto solum approbari eam consuetudinem, citra novam obligationem, et Patri nostro commendari.

18, in Ms. sess. 77.

Cum pridie ex Hispania ad Congregationem generalem venisset P. Ferdinandus de Mendoza, Praepositus Domus Professae hispalensis, primus Electorum a Congregatione provinciali Baeticae; in cuius locum,

1645-46

Approbatur et commendatur, citra novam obligationem, praxis non admittendi ad professionem ante expletum trigesimum tertium aetatis annum.
P. 1 c. 2 n. 12.

Inf. d. 33.

Sive iure sive ex aequitate admittitur P. Ferdinandus de Mendoza, Elector, non excluso Substituto.

P. Carrafa
Praep. Gen.

quod tempore opportunaē profectio-
nis aegritudine legitime impeditus
iudicabatur, subrogatus fuerat Substi-
tutorum primus, P. Ioannes de Ar-
menta, Rector Collegii malacitani,
qui Congregationi generali tres iam
menses interfuerat; Pater noster,
neutro interim admissio, retulit ad
Congregationem: suo et PP. Assisten-
tium iudicio videri, utrumque, sive
ex iure, sive ex aequitate admitten-
dum. Caeterum videret Congregatio,
quid decerneret. Quae, omnium qui-
dem suffragiis, Patris nostri et Patrum
Assistentium iudicium approbavit;
verumtamen censuit: rem postea a
Patribus ad recognoscendas Formulas
Deputatis mature examinandam, et
tandem a Congregatione certi aliquid
statuendum; ne in posterum expensae
una cum laboribus et periculis dupli-
centur. Ambo itaque admissi sunt.

19, in Ms. sess. 79, 80, 81 et 82.

PLURIUM Provinciarum postulatam
fuit: ut, iuxta intellectum Constitu-
tionis part. 9, cap. 5, § 3, Assistentes,
in locum demortui eligendi a P. Ge-
nerali, non ante moneantur, quam
consulti Provinciales, non modo non
repugnauerint, sed omnino approbave-
rint electionem, vel omnes, vel maior
pars; quia, si ante moneantur, vel
etiam a suis Provinciis evocentur,
non videtur constare libertas appro-
bationis.

Et nihilominus, postquam fuit totis
fere tribus sessionibus de intellectu
praedictae Constitutionis et decreto-
rum praeclare disceptatum, obtinuit
sententia: non esse derogandum con-
suetudini, a pluribus Generalibus usur-
patae, monendi Assistentes in locum
deficientium eligendos, prius quam
consulti Provinciales approbaverint

electionem; sed eandem consuetudi-
nem Patris nostri arbitrio ac pote-
stati permittendam esse.

20, in Ms. sess. 82, 83 et 84.

Ad propositam quaestionem: ad
quem pertineat vicaria administratio
Collegii vel Domus, quando, mortuo
Rectore vel Praeposito, nec nominato
Superiore, aditus ad Provinciale
facile haberi non potest; Congrega-
tio, sequuta iudicium Patrum ad re-
cognoscendas Constitutiones Deputa-
torum, statuit: sicut absente, ita etiam
moriēte Superiore alicuius loci, huius
curam ad Ministrum pertinere, etiam
in Domibus Professis, quamvis ipse
Professus non sit. Licere nihilominus
Superiori, cum Domo aut vita excedit,
aliū nominare, qui eam curam ha-
beat, si Provincialis cito moneri non
possit, aut alia gravis causa id sua-
deat.

21, in Ms. sess. 82.

UNDECIM omnino Provinciarum mul-
torumque privatim Patrum Profes-
sorū postulatam fuit: ut VII Congre-
gationis generalis decretum 27, de
operimento capitis Fratrum Coadiuto-
rum, ab hac Congregatione non
tantum omnimodam firmitatem ac
robur acciperet, sed etiam ad usum
revocaretur. Quod ubi relatum est,
in primis recitato aliquot Patrum
Deputatorum in utramlibet propositi
partem scripto atque iudicio, quaesi-
tum est: num videretur hac de re
secretis suffragiis decernendum; an
vero, sententiis de more in commune
collatis? Et placuit maiori parti iustis
de causis decerni secretis suffragiis.

Cum vero, post huiusmodi decre-
tum institissent aliquot Patres, ut,
antequam res adeo gravis secreta

1645-46

Mortuo Rectore
vel Praeposito,
nec nominato
Superiore,
succedit ipsi
Minister,
quamvis Pro-
fessus non sit.
C. 17 d. 9.

Superiori,
Domo aut vita
excedenti,
licet ob gra-
vem causam
aliū
nominare.

Secreta
suffragatione
decernitur
observatio
et executio
decreti 27
Congr. septi-
mae, de pileo
clericali
FF. Coadiuto-
ribus non
concedendo.
C. 1 d. 95.
C. 3 d. 22.
C. 7 d. 24, 27.
C. 9 d. 24.
C. 22 d. 44 n. 6.

Quaestio iuris
a Deputatis
examinetur.
Inf. d. 52.

Consuetudo
monendi
Assistentes
in locum defi-
cientium
eligendos, prius
quam consulti
Provinciales
approbaverint
electionem.
permittitur
Praeposito
Generali.
C. 4 d. 24.
C. 6 d. 27 n. 2.

P. Carrafa
Praep. Gen.

suffragatione decerneretur, rationes saltem in medium afferrentur, vel certe (ne, quid quisque in hac causa sensisset, ullo umquam tempore constare posset) in scriptis, et sine nomine deferrentur ad Patrem Secretarium, in Congregatione recitandae; constitutum est: scripto intra tri-
duum afferendas.

C. 3 d. 13.

Quo elapso, lectisque utriusque partis rationibus, secretorum suffragiorum plus quam duabus tertiis partibus decreta est observatio et executio eius decreti 27.

22, in Ms. sess. 85.

Renovatio
votorum habet
vim primae
nuncupationis,
si forte
ob defectus,
qui postea
cessarunt,
prima vota
vim suam non
obtinuerunt.

OBLATA quaestione cuiusdam Provinciae: de vi renovationis votorum ad primam eorundem nuncupationem confirmandam;

Visum est Congregationi: firmitatem votorum, quae in Societate post biennium novitiatus emittuntur, et veritatem religiosi status nostrorum Scholarius, non esse sub discrimine opinionum, quantumlibet probabilium, relinquendam. Atque adeo, quod olim Patres nostri piaae memoriae Claudius et Mutius declararunt: vitia, quae forte contigerint in prima nuncupatione votorum, ob defectus aetatis, biennii, aliosque similes, cessantibus eiusmodi defectibus, qualibet consueta renovatione votorum emendari, praesenti decreto constituit. Declarans quod in Constitutionibus dicitur: *renovare vota, non esse obligatione nova se obstringere, sed eius, qua obstricti sunt, recordari*; intelligendum esse, ut hactenus intellectum est, quando renovatio priori supervenit obligationi; non vero quando nullam invenit obligationem. Et hoc ipsum in Regulis Magistri Novitiorum exprimendum; et ab eodem Magistro aperte expli-

Inf. d. 35.

C. 12 d. 13.
P. 5 c. 4 n. 6.

Hoc Novitiis
explicandum.
Reg. 57
Mag. Novit.

candum Novitiis, cum vota post biennium debent emittere; ut intelligant: renovationes votorum, a se deinceps de more Societatis faciendas, habere vim primae nuncupationis, si forte, ex praedictis defectibus, prima vota vim suam non obtinuerint.

23, in Ms. sess. 87.

Cum rogata esset Congregatio: ut iuberet confici imprimique catalogum eorum, quae in Societate sub gravi culpa vel poena praecipiuntur vel prohibentur, ut, saltem semel in anno, praelegatur in mensa; censuit: utrique postulato annuendum. Statimque iussit a Patribus ad Ordinationes impressas Deputatis eiusmodi catalogum confici, a Congregatione, prius quam dissolvatur, recognoscendum.

24, in Ms. sess. 86, 87 et 90.

RELATA petitione cuiusdam Provinciae: ut praeceptum Patris nostri Mutii piaae memoriae, de non procurandis nec admittendis externorum intercessionibus, ad aliquas Provincias missum anno 1643, Februarii 7, recognosceretur, eique moderatio aliqua adhiberetur; et audita Patrum ad Ordinationes non impressas Deputatorum sententia, qui censuerant: moderandum esse ita, ut prima eius Ordinationis pars maneret praecepto firmata; reliquae duae, ad praecedendos scrupulos, vim tantum Ordinationis obtinerent;

Visum est Congregationi: eiusmodi praeceptum, non modo moderandum, verum etiam antiquandum. Verumtamen, cum esset intercessum, repetitis sententiis, maiori suffragiorum parte obtinuit intercessio, et in omnibus approbatum fuit iudicium Patrum Deputatorum; ut scilicet: pri-

1645-46

Censurarum
et praecepto-
rum catalogus
conficiendus.
C. 9 d. 24.
C. 17 d. 15.

Praeceptum
P. Mutii,
de non procu-
randis nec
admittendis
externorum
intercessionibus,
approba-
tur
quoad primam
partem:
reliquae duae
soli
Ordinationis
vim obtineant.
C. 5 d. 14, 49.
C. 7 d. 20, 22 n. 2.
C. 9 d. 24.
C. 10 d. 18.
C. 16 d. 17.

P. Carrafa
Praep. Gen.

ma illius Ordinationis pars maneret pristino praecepto firmata, cui Congregatio nullum robur conferret; reliquae vero duae, ad praecidendos scrupulos, solius Ordinationis vim obtinerent. Caeterum potestatis R. Patris nostri fore, praeceptum pro sua prudentia, habita boni communis, locorum ac temporum ratione, vel adstringere, vel laxare.

25, in Ms. sess. 88.

DE casibus reservatis relatum est a Patribus ad recognoscendas Ordinationes impressas Deputatis:

1. Cum in parvis Collegiis aut Residentiis, in quibus quatuor aut quinque morantur ex Nostris, difficile sit Confessario, salvo sigillo, ad Superiorem recurrere pro obtinenda facultate absolvendi a reservatis, si quando acciderent; videri consultius: ut Confessarius poenitentem absolvat cum onere se praesentandi Provinciali aut alteri Superiori, si brevi sit in eius Collegium aut Domum discessurus. Atque hoc responsum Congregatio sua auctoritate firmavit.

2. Quod in Ordinationibus dicitur: Idem esse servandum Confessariis Superiorum localium, si quando (quod Deus avertat) in aliquem casum reservatum inciderent; videri magnum onus, nec satis eiusmodi Superioribus esse provisum, aut sigillo, si Provinciali se sistere teneantur, sive per se sive per alium; et fortasse magis expedire, ut hoc onus differatur in tempus, quo Superior loco movebitur;

His in consultationem adductis, diuque agitatis, magis placuit Congregationi: liberam potestatem absolvendi Superiores locales a reservatis committi a Provinciali uni ex Con-

fessariis Collegii aut Domus, quem ipse designaverit.

3. Id quoque, quod eodem loco dicitur: idem servandum esse Confessariis Provincialium, cum praesens non esset is, qui ad eum finem a Generali esset destinatus; vix videri in praxim reduci posse, sine periculo violandi sigillum, aut sine maximo onere Provincialis, si Generali per se vel per alium sistere se teneatur. Ideoque tutius fore, facultatem absolvendi Provinciale a reservatis, Socio ipsius absolute concedere.

Quod quidem Deputatorum iudicium Congregatio sua auctoritate sancivit.

26, in Ms. sess. 88.

NUPER a Patribus Societatis in Lusitania degentibus ad generalem Congregationem transmissum fuit exemplum cuiusdam decreti editi a Reverendissimo Abbate Generali, et admodum Reverendissimis Definitoribus religiosissimae S. Benedicti Congregationis Lusitaniae in Monasterio Tibanensi, die 29 Octobris 1645 ad hoc specialiter congregatis. In quo, postquam summum studium erga Societatem professi sunt ac testati, in historia benedictina, lusitano idiomate nuper vulgata ab admodum Reverendo Magistro Fratre Leone a S. Thoma, eiusdem Congregationis Monacho, quaedam referri ex existimato Constantino quodam Caietano, quae a venerabili Cassinensi Congregatione, ut Societatis existimationi contraria, ita minus probabilia, quam fides historica postulat, publico decreto iudicata sunt; eadem ipsi a primo auctore sine fundamento vulgata aut excogitata, et minus considerate a secundo relata, certe a communi suae Con-

Pro Provincia-
libus
haec facultas
Socio ipsius
conceditur.

Aguntur gra-
tiae Patribus
Cassinensibus
Congregationis
Lusitaniae
pro beneficio
in Societatem
collato.

Sup. d. 13.

De casibus
reservatis.

In parvis
Collegiis
et Residentiis
absolvatur
ab eis poeni-
tens cum onere
se praesentan-
di Provinciali,
aut alteri
Superiori, si
brevis sit in eius
Collegium aut
Domum
discessurus.
C. 12 d. 17 n. 2.

Pro Superiori-
bus designet
Provincialis
Confessarium,
qui possit eos
a reservatis
absolvere.

P. Carrafa
Praep. Gen.

gregationis sensu prorsus aliena declarant. Quibus auditis, censuit Congregatio: in primis, venerabilibus illis Patribus totique religiosissimo coetui quam maximas gratias haberi agique oportere, quod aequitate ac charitate, religiosissimo Ordine plane digna, bonam Societatis existimationem, etiam adversus suos ipsorum alumnos defendendam susceperint. Deinde huius quoque recentis beneficii notitiam publico decreto ad omnes Socios, tum hodiernos, tum posteros transmittendam; ut, et quantum sanctissimo Ordini Societas debeat, intelligant universi, et omnibus charitatis ac venerationis officiis parem illi gratiam referre contendant.

27, in Ms. sess. 89.

Collegia fundanda, saltem viginti alere possint.

DECRETUM, quod sessione 67 Patri nostro proponenti conficiendum Congregatio commisit, quo removeatur Nostrorum offensio, si quando in acceptandis Collegiis vetus Formula quintae Congregationis, ut neque antea, ita deinceps non observetur; et hac saltem temporum conditione Pater noster utatur ut regula, sessione 70 relatum ad Congregationem, ab eaque approbatum, huiusmodi fuit:

Decr. 69.

Quandoquidem Collegia minora, ex Formula in v Congregatione decreta, subductis Scholaribus, qui ex Formula secundae Congregationis in iisdem institui iubebantur, ut Praeceptoribus et Operariis succedere possent ad operis perpetuitatem, non plures fere alere posse oportebat, quam viginti; iamque singulae Provinciae habent maiora Collegia, in quorum Seminariis earumdem Scholares simul commodius et utilius instituuntur; visum est Congregationi: non fore contra vetera decreta, neque contra

bonum commune, si deinceps admittantur aliqua Collegia, in quibus viginti saltem socii degere commode ac sustentari possint. Excipiuntur indicae et transalpinae regiones, de quibus nihil adhuc praescribendum videtur.

28, in Ms. sess. 91 et 92.

Ex responsis a Patribus Deputatis ad Formulas relatum est de modo eligendi Vicarium, vivente adhuc Generali.

Primum quidem, cum possit accidere, ut Generalis, propter gravem aegritudinem aut senium, factus sit inutilis ad Societatis gubernationem, adeo, ut rebus sui muneris vacare non possit nec aliquando vacaturus speretur; et interim tamen Vicarium sibi substituere aut non possit, aut nolit, cui periculo non satis videtur consultum, si Vicarius possit eligi a Provincialibus cum approbatione duorum Praepositorum localium vel Rectorum uniuscuiusque Provinciae, per litteras, pluribus suffragiis; quod nec Provinciales absentes facile scire statum Generalis, nec, a se invicem dissi, sine alicuius praerogativa proponendi eligendum, petendi, recipiendique suffragia (quorum nec definitus est numerus) et electum declarandi, eam tractationem inchoare possint, nedum perficere;

An propterea videretur decernendum vel declarandum: spectare ad Assistentes, qui omnium optime nosse possunt statum Generalis, iudicare, utrum sit eligendus Vicarius; et eundem monere, ut eligat, si possit, nisi id sua sponte faciat. Utque in re tanti momenti consultum sit bono publico, et ne ob defectum capitis totum corpus Societatis detrimentum patiatur;

1645-46

Excipiuntur indicae et transalpinae regiones.

De Vicarii electione, vivente Generali.
C. 1 d. 48.
C. 4 d. 21.

P. Carrafa
Praep. Gen.

ad Formulam iuramenti, quo Assistentes se obstringunt, si accadat aliquid ex iis, quae sufficiunt ad Praepositum suo officio privandum, se fideliter Societati denuntiatiuros; addendum esse: idem facturos, si ob gravem morbum aut senium Generalis sit eligendus Vicarius;

Decrevit Congregatio: Assistentium esse iudicare quando sit substituendus Vicarius Generali adhuc viventi, sed inutili ad Societatis gubernationem; ipsumque Generalem monere, ut eligat, si possit; nisi sponte id faciat. Caeterum nihil hac de causa ipsorum iuramento addendum.

29, in Ms. sess. 129.

CAETERA AD ELECTIONEM VICARII PERTINENTIA DEFINITORIBUS, PAULO POST ELECTIS, COMMISSA SUNT.

DEFINITORES porro, approbante Congregatione, censuerunt: in praedicto casu eligendum esse Vicarium, iuxta Formulam eligendi ipsum, mortuo Generali. Quod non obscure significatur Const. part. 8, cap. 4, lit. A. Et quam primum ab eodem Vicario, consultis Assistentibus, debere moneri Societatem de statu Generalis, et exquiri suffragia Provincialium, et duorum Praepositorum localium, vel Rectorum uniuscuiusque Provinciae in Europa quatuor votorum professione antiquorum; ex quibus suffragiis appareat: quid maior pars censeat esse faciendum pro bono Societatis. Litterae vero Provincialium ac duorum illorum Superiorum aperiendae erunt a Vicario coram omnibus Assistentibus et Secretario Societatis. Eodem tempore ipsi Assistentes dabunt sua secreta suffragia; et, omnibus lectis atque inter se collatis suffragiis, fiet,

quod maior pars iudicaverit. Interea vero Vicarius iam electus Societatem gubernare debebit, eo prorsus iure, quod in Officio ipsius continetur.

30, in Ms. sess. 92.

Ut brevius expedirentur quae tractanda supererant, actum est: de eligendis Definitoribus ad res determinandas, quas eis Congregatio specialiter committendas iudicaret. Et sequenti die, ad plura medietate suffragia, decretum est: eligendos esse Definidores decem numero, binos scilicet ex singulis Assistentiis.

31, in Ms. sess. 93.

Et quidem ex Italiae Assistentia electi sunt: primo loco, P. Franciscus Piccolomineus, Provincialis neapolitanae; secundo, P. Valentinus Mangionius: ex Germaniae P. Odoardus Knottus, Provincialis Angliae, et P. Goswinus Nickel, Rector düsseldorpiensis: ex Galliae P. Bartholomaeus Iaquinotius, et P. Stephanus Charlettus; ille novus, hic vetus Assistens: ex Hispaniae P. Franciscus Aguado, et P. Petrus de Avilés, Provincialis Baeticae: ex Lusitaniae P. Nunius da Cunha, novus Assistens, et P. Hieronymus Vogado, Provincialis Lusitaniae; singuli ad plura medietate suffragia, petita etiam ab absentibus, causa aegritudinis, et secundo scrutinio, praeter P. de Avilés, qui electus est primo.

32, in Ms. sess. 96.

Actum deinde est de potestate illis danda. Et placuit: dari plenam, iuxta Formulam, et decreta quartae Congregationis generalis; ut scilicet omnis quaestio a Congregatione illis commissa, et omnis intercessio (sive una,

1645-46

Eligantur
decem Definidores, bini
ex singulis
Assistentiis,
ut brevius
quae supersunt
tractanda
expediantur.

Definidores
eliguntur.

Eorum
potestas determinatur.
Form. Congr.
gen. n. 71, 72.
C. 4 d. 29, 30.

Assistentes
iudicent,
quandonam
substituendus
Vicarius Generali
viventi,
sed inutili ad
gubernandum;
ipsumque Gen.
moneant, ut
eligat, si possit.
C. 12 d. 55.
P. 9 c. 5 n. 6.

Vicarii electio,
data
impotentia
Generalis, fiat
iuxta
Formulam
eligendi ipsum
mortuo
Generali.
C. 1 d. 48.
C. 12 d. 55.
P. 9 c. 4 n. 6.
Quid a Vicario
electo
quamprimum
faciendum sit.

P. Carrafa
Praep. Gen.

sive duae fierent) ab illis terminarentur; iis exceptis, quae pertinent ad Constitutiones, et magna Collegia dissolvenda.

33, in Ms. sess. 97.

Professio ante
aetatem facta
valida
declaratur.
Sup. d. 17.

Puniendus
tamen qui
defectum
dissimulavit
aut non
aperuit.

ROGATA Congregatio, ut declararet: quid sentiendum sit de valore professionis alicuius, qui, cum sibi conscius esset, se non implevisse trigessimum tertium annum aetatis, id, vel non interrogatus ultro non aperuit, vel interrogatus dissimulavit; censuit: professionem quidem in utroque eventu fuisse ac fore validam; eiusmodi tamen defectus non debere a Patre nostro impunitos dimitti.

34, in Ms. sess. 97.

Professio
in manibus
Praelati
externi facta
declaratur
invalida.

ROGATA ulterius, ut declararet: an sit valida professio émissa in manibus alicuius Praelati, cui honoris causa Provincialis id detulit; cum ipse praesens esset, vel praesentes alios Professos haberet;

Iudicavit Congregatio: nullius esse valoris, ob defectum potestatis in admittente; quia facultas Provincialibus delegata, ex Generalium intentione non semel eorundem responsis expressa, non extenditur ad hunc casum.

35, in Ms. sess. 99 et 103.

Probatio in-
choata ante 15,
et vota emissa
ante 17 annos
expletos,
minime
rata sint.
Comp. Privil.
n. 423.
P. 1 c. 2 n. 12.
c. 3, K.
C. 2 d. 14.

Cum esset postulatum, ut Congregatio declararet: an aetas quindecim annorum ad probationem, et septemdecim ad vota simplicia Societatis, ita sit necessaria, ut, si quis, absque dispensatione Generalis, ante completum decimum quintum ad probationem, et decimum septimum ad vota admittatur, probatio et vota sint irrita. Post quaestionem variis utrimque sententiis sapienter agitatam,

Tandem longe maior Patrum numerus in eam ivit sententiam, ut Congregationis auctoritate definiatur id, quod pluribus iam Generalium responsis declaratum fuit: probationem inchoatam ante decimum quintum, et vota emissa ante decimum septimum annos expletos, minime rata esse; nec sufficere, ut vovens censeatur vere Religiosus.

Et tamen, cum aliquis Patrum intercessisset, iterumque hac de re diu disceptatum esset; abrogato praeedenti decreto definitivo, constitutum est in posterum: ut Provinciales sine Generalis dispensatione non habeant facultatem admittendi ad probationem ante quindecim; nec ad vota Societatis ante septemdecim expletos annos; ita, ut irritum sit, defectu potestatis, quidquid contra fuerit factum.

36, in Ms. sess. 104.

Cum aliqui Patres proposuissent considerandum: num indicenda essent suffragia pro Rege Catholico, eique nomine Congregationis agenda gratiae, ob magnos sumptus, quos fecit facitque in dies in indicis Missionibus; censuit Congregatio: utrumque cumulate praestandum.

37, in Ms. sess. 104 et 128.

A PATRIBUS Deputatis pro Studiis Superioribus plura relata sunt; ex quibus, quae proxime sequuntur, Congregatio ipsa constituit:

1. Ut Examinatores ad professionem suo in suffragio explicent: an saltem mediocritatem attingant illi, qui non habent tantum doctrinae, quantum necessarium est ad professionem quatuor votorum, ut videant Superiores, num habenda sit ratio aliorum talentorum.

1645-46

Audita
intercessione
constituitur:
Provincialis,
sine Generalis
dispensatione,
non possit
admittere ad
prob. ante 15.
nec ad vota
ante 17 annos
expletos,
sub poena
invaliditatis.
Vide tamen
sup d. 22.
C. 12 d. 13.

Indicenda
suffragia pro
Rege Catholico,
eique agenda
gratiae
ob magnos
sumptus
in Missionibus
indicis factos.

Approbata
de Studiis
Superioribus.
Ord. Gen. c. 18
pars tertia.
Instr. 19.

In suffragio
examinis
ad prof. expli-
cetur,
an mediocrita-
tem saltem
atingat,
qui doctrina
necessaria
caret ad prof.
4 votorum.
C. 12 c. 22 n. 2.

**P. Carrafa
Praep. Gen.**

In Formula
iuramenti,
aptitudo
ad docendum
intelligitur,
ubi idonei sint
auditores
ac disputantes.
*C. 12 d. 22.
C. 7 d. 33 n. 3, 4.*

Approbetur
in examine:
in 1.º anno
Theol., qui
tulit duo
suffragia;
in 2.º et 3.º et in
examine ad
professionem,
qui tria tulit.
*C. 11 d. 14, 24
n. 5.*

Pro examine
ad gradum
assignentur
theses
a Superiore
cum Praefecto.

Si intra
quatuor men-
ses non fiat
examen,
ab iisdem
mutentur
conclusiones.

Singuli exa-
minandi sunt
in Philosophia
et Theologia.

Provinciales,
inconsulto
Generali, pos-
sunt statuere,
ut progredian-
tur in studio
Theologi, qui
et mediocrita-
tem attingunt,

2. Quod dicitur in Formula iura-
menti eorumdem Examinatorum: de
doctrina necessaria ad Philosophiam
ac Theologiam cum satisfactione do-
cendam; intelligendum esse in iis
locis, in quibus est idoneorum audi-
torum ac disputantium concursus.

3. Ut nemo deinceps censeatur
habere doctrinam necessariam ad pro-
fessionem quatuor votorum, qui non
tulerit quatuor Examinatorum tria
suffragia clara, et minime dubia; to-
tidemque requirantur, ut auditores
Theologiae a secundo ad tertium, et
a tertio ad quartum annum pergere
possint; nam, ut a primo ad secun-
dum transeant, duo sufficient.

TRIA SEQUENTIA A PP. DEFINITORIBUS DE-
CRETA SUNT, ET A CONGREGATIONE
APPROBATA.

4. In examine ad professionem
assignandae sunt theses a Superiore
cum Praefecto, ex Instructione 19, § 3,
et praescribendi quatuor menses, ul-
tra quos examen non differatur, tam
iis, qui in quarto Theologiae anno
versantur; quam caeteris, qui post
absoluta studia ante ingressum, aut
post alias in Societate occupationes
examen subeunt. Quod si intra prae-
finitum hoc tempus quatuor mensium
non fiat examen, conclusiones mutan-
dae erunt ab eodem Superiore cum
Praefecto Studiorum. Singuli autem,
licet non necessario a singulis, exa-
minandi sunt, tam in Philosophia
quam Theologia, quando de utraque
theses habent.

5. Ad dubitationem: an Provin-
ciales possint, inconsulto Generali,
statuere, ut Theologi in eo studio
progrediantur, quando mediocritatem,
Examinatorum iudicio, non supera-
rint, modo praeclara in iis ad guber-

nandum aut concionandum talenta
eluceant;

Censuere PP. Definidores: Provin-
ciales id posse cum iis, qui mediocri-
tatem attigerint, et talenta eiusmodi
praeclara habuerint. Si autem alte-
rum istorum desit, non posse dispen-
sare, ex decreto 33 Congregationis
septimae. Itaque et de mediocritate
doctrinae constare debet iudicio Exa-
minatorum, et de excellentia talenti
iudicio Consultorum et aliorum gra-
vium virorum, quos in consilium
adhibere tenetur, iuxta § 8 * regulae
19 Provincialis in Ratione Studio-
rum.

6. Ad servandam per omnes Pro-
vincias uniformitatem in examine
Metaphysicorum, PP. Definidores iu-
dicarunt: quinque in posterum de
eorum doctrina iudicium ferre debere,
iuxta Rationem Studiorum; et tria
suffragia necessaria fore, ut ad Theo-
logiam Scholasticam admittantur.

38, in Ms. sess. 106, 107, et 112.

Ex iis, quae ad profectum in spi-
ritu Deputati Patres proposuerunt,
haec censuit Congregatio:

1. Commendandum Patri nostro:
ut, quomodo iudicaverit in Domino
expedire, per Provinciales urgeat exe-
cutionem eorum, quae de Spiritualibus
Exercitiis quotannis per octiduum
obeundis constituta sunt.

2. Ne Superiores locales ab iis
obeundis immunitatem dare possint;
et soli Provinciales rationes audiant,
quibus aliquis videatur excusandus.

3. De lectione spirituali nihil qui-
dem communi decreto addendum ad
illum quadrantem, quem Congregatio
septima * illi pariter ac praeparationi
futuræ meditationis praefinivit. Cae-
terum ad Superiorum providentiam

1645-46

et praeclara
habent
talenta ad
gubernandum
aut concio-
nandum.

Mediocritas
doctrinae
constet iudicio
Examinator.;
excellencia
talenti iudicio
Consultorum
et aliorum gra-
vium virorum.
* *Hic n. 9.*

Metaphysici,
ut admittantur
ad Theologiam
schol., ex quin-
que suffragiis
tria ferant.
C. 22 d. 35.

Media ad
renovationem
spiritus
promovendam.
*C. 6 d. 29.
C. 7 d. 25.
C. 18 d. 22.*

Curent
Provinciales,
ut Exercitia
Spiritualia
quotannis
recte fiant.
C. 6 d. 29 n. 2.

Superiores
locales nullum
possint ab iis
obeundis
eximere.

Lectio
spiritualis
habeatur, ut
est praescripta.
* *d. 25 n. 3.*
Invigilent in id
Superiores.

P. Carrafa
Praep. Gen.

Puncta
meditationis
Coadiutoribus
a Praef. rer.
spir. vel ab alio
designato
proponantur.
C. 1 d. 97.
C. 7 d. 80 n. 19.

Non ferendum,
ut aliqui
degant
in Domibus
vel Collegiis
hoc solo
nomine, quod
solvant
necessaria
ad sustenta-
tionem.
C. 7 d. 18.

Iudicium
de peritia
linguarum
Indorum
sufficienti ad
professionem
iuramento
constet.
C. 6 d. 15.
C. 15 d. 11.

Legata
commutandi
facultas
Generali
reservatur.
Comp. Privil.
n. 119, 120, 26;
in editione
Pragensi § 6.

Impedito
Electo, eligatur
in Congr. prov.
alius, ultimo
loco substitu-
endus.
C. 16 d. 23.

spectare eos dirigere, quibus non satis
eo decreto consultum videatur.

4. Ut ad fovendum in Fratribus
Coadiutoribus spiritum orationis, pun-
cta matutinae meditationis illis omni-
bus breviter dentur a Praefecto rerum
spiritualium, vel ab alio a Superiori-
bus designato.

39, in Ms. sess. 106.

Ad quaesitum illud: an sit feren-
dum, quod alicubi permittitur, ut
aliqui degant in aliqua Domo vel
Collegio, hoc solo nomine, quod sol-
vunt quantum necesse est ad ipsorum
sustentationem; cum interim exclu-
dantur alii digniores et utiliores; cen-
suit Congregatio: hunc morem a Pa-
tre nostro omnino corrigendum.

40, in Ms. sess. 113.

POSTULANTE P. Procuratore goanae
Provinciae, Congregationis auctori-
tate decretum est, quod P. N. Mutius
piae mem. eidem Provinciae iam con-
cesserat: ut Examinatores de linguis
Indorum iurati ferant iudicium de
ipsarum peritia sufficienti ad profes-
sionem.

41, in Ms. sess. 115.

Ad postulatum: ut non liceat
Superioribus, seu localibus seu Pro-
vincialibus, uti facultate commutandi
legata, vel etiam a viventibus donata,
de qua est mentio in Comp. Privil.
verbo *Commutatio*, § 4,

Respondit Congregatio: usum eius
facultatis Generali reservandum.

42, in Ms. sess. 116.

Ad quaestionem: an mortuo, vel le-
gitime impedito et declarato, durante
Congregatione provinciali, aliquo ex
Electis pro Congregatione generali,

eligendus sit alius, praeter tres Sub-
stitutos?

Censuit Congregatio: eligendum
aliud, postremo loco substituendum.

43, in Ms. sess. 116.

DE altera quaestione, huic tempo-
ri, quo, ex nupero Summi Pontificis
brevis, praefecturae certo temporis
spatio definitae sunt, sane opportuna:
quando incipiat officium Rectoris vel
Praepositi? cum hoc iure nostro non
sit constitutum; ius vero commune
hac parte non facile accommodetur
Societatis usui, qui etiam non satis
constans hactenus fuit; statuit Con-
gregatio: officium et auctoritatem Su-
periorum localium, atque adeo trien-
nium praefecturis definitum inchoari
a die authenticae renuntiationis ipso-
rum in Collegio vel Domo, quibus
praeficiuntur; sive ipsi praesentes
sint, sive absentes.

44, in Ms. sess. 121.

ROGATA Congregatio: ut statueret,
confirmationem privilegiorum Socie-
tatis suo nomine per Patrem nostrum,
cum expedire iudicaverit, a Sede Apo-
stolica postulandam, id enixe Patri
nostro commendatum voluit.

45, in Ms. sess. 121.

ROGATA iterum: ut Patri nostro
committeret, quod Congregatio septi-
ma, decreto 99, commisit praedeces-
sori, de praescribenda Formula mo-
doque instituendi informationes; hoc
similiter voluit Patri nostro commen-
datum.

46, in Ms. sess. 125.

ROGATA ulterius, ut censeret: num
praestaret, vacante Generalatu, Vica-
rium habere potestatem dimittendi e

1645-46

Superioris
officium incipit
ab authentica
eius renuntia-
tione in ipsius
Collegio
vel Domo.
C. 9 d. 10.
C. 17 d. 7.
C. 19 d. 9.

Privilegiorum
confirmatio
a Sede Apost.
postulanda.
Inf. d. 50.

Formula
informationes
instituendi
a Patre nostro
praescribenda.
C. 9 d. 37.
Ord. Gen.
c. 17, 18.

Vicarius
ex causis
gravissimis,

P. Carrafa
Praep. Gen.

Societate Professos et Formatos; censuit: esse e re Societatis, ut Vicarius talem habeat potestatem, qua, ex causis gravissimis, et ad plura cum Assistantibus suffragia, uti possit. Eamque proinde vi praesentis decreti illi communicat.

47, in Ms. sess. 125.

Martyrologium,
non vespere,
sed mane
legatur.

CUM esset postulatum: ut Martyrologium deinceps non vespere sed mane legeretur ad mensam; ut Sacerdotes tempori intelligant, quomodo sit ordinandum officium; statuit Congregatio: ita faciendum.

48, in Ms. sess. 125.

Procurator
Gen.
in Congr. prov.
supra
numerus
admittendus.
C. 6 d. 25 n. 11.
C. 17 d. 5.

PROPOSITUM est Congregationi, ut censeret: num Procurator Generalis in Congregatione provinciali activum suffragium habere debeat supra numerum. Censuit: habere debere tale suffragium, et tali modo.

49, in Ms. sess. 125.

Supplicandum
Summo Pont.,
ut S. Ignatius
officio duplici
in Ecclesia
universa
colatur.

ROGATA deinde, ut decerneret: supplicandum suo nomine Summo Pontifici, ut iuberet, S. Patrem Ignatium officio duplici coli in Ecclesia universa; decrevit: supplicandum.

50, in Ms. sess. 126.

Agendum cum
Summo Pont.,
ut Nostri
in Polonia non
impediantur
uti privilegiis
Societatis.

EXPOSUIT Provincia Poloniae: Nostros, qui in eo regno versantur, in suis ministeriis impediri a quibusdam Episcopis; neque permitti, ut immunitatibus et privilegiis a Sede Apostolica Societati concessis utantur, sicut in aliis regnis. Et subinde postulavit: ut nomine Congregationis liceret Patri nostro agere cum Summo Pontifice, ad haec impedimenta, quantum fieri poterit, amolienda. Censuit Congregatio: annuendum postulato, atque hoc negotium Patri nostro commendandum.

Sup. d. 44.

51, in Ms. sess. 126.

DEMUM rogata Congregatio, ut, in gratiam Missionum indicarum, ex omnibus Superioribus Residentiarum, quas alicubi vocant Doctrinas, ei, qui primariam, Provincialis iudicio designandam, administrat, liceret adesse Congregationi provinciali; annuendum censuit. Et cum eadem gratia peteretur Superiori totius Missionis hollandicae, eandem similiter concessit. Ita tamen, ut uterque supernumerarius sit, quando iure antiquitatis interesse non possunt.

QUAE SEQUUNTUR DECRETA A PP. DEFINITORIBUS CONFECTA SUNT, ET A CONGREGATIONE APPROBATA.

52, in Ms. sess. 128.

DUBITATUM fuit: quid censendum de iis, qui, impediti, ne venire possent ad Congregationem generalem, postea, cessante impedimento, veniunt, licet Provincialis cum Substitutis in eorum locum discesserit Romam?

Censuere Patres Definitores: in casu proposito, Provinciale cum suis Consultoribus, qui aderunt, et caeteris omnibus praesentibus, qui in Congregatione provinciali ius suffragii habent, ad plura suffragia iudicare debere: an impedimentum sit legitimum: et an congruum tempus sit ad hoc ipsum iudicium ferendum, ut iter in Urbem tempestive possit institui; excluso semper in hac deliberatione eo, de cuius impedimentis agitur, iuxta Congregationis provincialis Formulam, § 10, et in posterum eo etiam, qui proxime subrogandus est, si prior ille impeditus censeatur. Cui iudicio sic facto ac-

1645-46

Superiores
Residentiarum
indicarum
primariarum
et Missionis
hollandicae
adsint Congr.
prov. supra
numerus.
si iure
antiquitatis
carent.

Qui legitimo
modo censentur
impediti,
omni iure
excoquantur
accedendi
ad Congr. gen.
vel prov.
vel Procurator.
Sup. 18.

A quibus
indicandum,
an impedimen-
tum sit
legitimum.
C. 7 d. 48, 53.
C. 19 d. 8.
C. 23 d. 38 n. 1.

De Provinciali
impedito vide.
C. 13 d. 22.

P. Carrafa
Praep. Gen.

quiescendum est ita, ut iis, qui ea ratione iudicantur impediti, nihil iuris reliquum sit ad Congregationem generalem aut Procuratorum, ex eadem Formula, § 41 et 13. Quod de Congregatione etiam provinciali intelligendum est; ut scilicet: ii, qui praedicto modo censentur impediti, omni iure excidant ad eam accedendi; et, si re ipsa veniant, admitti non debeant.

53, in Ms. sess. 128.

Procuratores
Indiarum,
in Lusitania
et Baetica
commorantes,
admittendi ad
Congr. prov.,
si Professi sint,
et ratione
antiquitatis
in illa et in sua
Provincia ius
haberent.
Form. n. 5.
C. 6 d. 35 n. 12.

Ad dubitationem: utrum Procuratores Indiarum, qui in Provinciis Lusitaniae et Baeticae commorantur, admittendi sint ad Congregationem provincialem pro generali futura convocata, si Professi sint, et in dictis Provinciis, si ex iis essent, suffragii ius haberent, et in suis itidem, si adessent;

Censuere PP. Definitores: Procuratores Indiarum, eo solum nomine, quod Procuratores sunt, ad Congregationem provincialem, in Provinciis Lusitaniae et Baeticae pro generali futura convocata, minime admittendos esse, iuxta sensum Formulae Congr. provincialis, § 5. At si contingat, Procuratores eiusmodi Professos esse quatuor votorum, et ratione antiquitatis habere ius suffragii in illis Provinciis, si ex iis essent, et in suis etiam, si adessent; admittendos ad Congregationem provincialem, etiam pro generali futura coactam, ex eiusdem Formulae § 8, qui propterea cum quinto non pugnat.

54, in Ms. sess. 128.

Provincialis
potest facere
contractus
in bonum
Provinciae,
Collegiorum,

PETITUM est, ut declararetur: an et qualem facultatem habeant Provinciales in suis Provinciis, ex vi muneris, faciendi contractus in bo-

num Provinciae, vel Collegiorum, aut Residentiarum suarum.

Censuere PP. Definitores: Provinciales facultatem habere faciendi contractus in bonum Provinciae vel Collegiorum aut Residentiarum in suis Provinciis; et sic intelligendam regulam Provincialis 9. At, quamvis id valide possint, nullo tamen modo facere debere, contradicente aut etiam inconsulto Superiore locali, nisi urgens necessitas contrarium suaderet; in quo casu monere debebunt Generalem, quas ob causas id fecerint.

55, in Ms. sess. 128.

Ad propositum: ut Patèr noster adsciscat, loco Coadiutoris temporalis, Sacerdotem, qui adstet ad eius ianuam pro admittendis iis, qui cum eo agere volunt;

PP. Definitores censuerunt: omnino rem hanc iudicio ac voluntati Patris nostri relinquendam. At, quoniam institit, ut mentem suam Definitores aperirent; iudicarunt: videri sibi, nullam esse causam, cur fieret ista mutatio, quae secum etiam aliqua afferre posset incommoda. Posse tamen Patrem nostrum, quoties visum fuerit, uti opera Sacerdotis alicuius in iis, quae opportunius tali personae committenda iudicaret.

56, in Ms. sess. 128.

Ad obtinendum, ut Nostri a negotiis saecularibus, etiam cognatorum et propinquorum, abstineant, Definitores censuerunt: Provinciales, sub cuiusque loci visitationem, monere debere Patrem nostrum, si quemquam huius culpa reum deprehenderint, et quid in remedium poenamve constituerint. Et rogandum: ut primo quoque tempore removean-

1645-46

aut Residen-
tiarum.
C. 3 d. 28.

Sine urgente
necessitate,
non faciat
inconsulto Su-
periore locali
in hoc casu
moneat
Generalem.

Praepositi Gen.
Socius
ordinarie non
sit Sacerdos.

Generalem
moneat Provin-
cialis post
visitationem,
si quem
invenerit
negotiis saecu-
laribus
deditum;
et quae reme-
dia adhibita.
C. 7 d. 13.
Is primo
tempore
removendus.

P. Carrafa Praep. Gen. tur, quos huiusmodi negotiis implicitos esse constiterit.

57, in Ms. sess. 128.

Visum est, Revisoribus generalibus concedendum, ut in sua ipsorum Provincia passivam vocem habeant in electione pro mittendis ad Congregationem generalem. Quod idem, a paritate rationis, dicendum est de Substitutis et aliis omnibus, qui Romae toti Societati operam navant, et ex alia Provincia assumpti sunt.

58, in Ms. sess. 128.

Is, qui sine culpa, et sine ulla penitus causa, e Societate expulsus est ita, ut invalida sit dimissio, in pristinum statum absque novitiatu restitui debet. Si autem valida dimissio sit, et qui dimittitur solutus est votis; non nisi post expletum biennium ad vota admittendus est, quamvis in probationibus dispensare cum illo possit Provincialis iuxta Ordinationum Generalium cap. 1, § 2.

59, in Ms. sess. 128.

Quod habetur Ordinationum Generalium cap. 1, § 14: Collegia, quae possunt alere 12 Scholares, non posse admittere eleemosynas, desumptum est ex Const. part. iv, cap. 2, § 6, ubi solum dicitur: ob populi aedificationem nec petendas eleemosynas, nec illas aut dona ulla admittenda; ad quem finem aedificationis, Congregatio in decreto 25 declaravit, tam intelligentiam quam praxim Constitutionis exigendam esse. Cui declarationi standum est; nec censendum, per Ordinationem obligationem aliam, quam simplicis Constitutionis, inductam.

60, in Ms. sess. 128.

PRO REMEDIIS SUBLEVANDAE DOMORUM ET COLLEGIORUM INOPIAE, PP. DEFINITORES APPROBARUNT SEQUENTIA.

1. Ut numerus in posterum admittendorum ab Adm. R. Patre nostro determinetur, considerato cuiusque Provinciae statu temporali. Immo, ut nulli in aliquibus Provinciis ad tempus admittantur, si id Sua Paterinitas, omnibus perpensis, expediens aut necessarium fore iudicabit.

2. Ut servetur decretum 82 Congregationis vii: ne Coadiutores quartam partem in Collegiis, in Domibus vero Professis ne tertiam partem excedant; et potius adhibeantur famuli, quam praescriptus ille numerus excedatur. Interim vero, donec ad hanc regulam veniatur, nulli Coadiutores admittantur.

3. Provincialis habeat numerum Sociorum, qui in sua Provincia reperiuntur supra numerum eorum, qui ex redditibus et ordinariis eleemosynis ali possunt, ut supernumerarios istos per Collegia et Domos distribuere queat, proportionem (quantum fieri poterit pro cuiusque loci facultate) servata. In primis autem tentanda sunt omnia, ut ne Seminaria cum irreparabili Provinciarum damno ruant in peius. Inventur autem, quantum fieri potest, vel iis applicando Nostrorum legitimas et alia Provincialis dispositioni permissa, vel contributione aliorum Collegiorum, vel alia ratione iuxta decretum 18 Congregationis vi. Nominatim vero exonerentur, submovendo personas ad propria eorum ministeria absolute non necessarias.

1645-46

Admittendorum numerus a Patre nostro determinetur secundum cuiusque Provinciae statum temporalem.
C. 2 d. 27.
C. 7 d. 82.

Potius adhibeantur famuli, quam praescriptus Coadiutorum numerus excedatur.
C. 1 d. 103.
Donec ad hanc regulam veniatur, nulli admittantur.

Provincialis supernumerarios Socios per Provinciam distribuat.

Curandum, ut Seminaria non ruant in peius; quomodo iuvanda.

Revisores gen., Substituti et caeteri, qui Romae toti Societati operam navant, passivam vocem habent in suis Prov.
C. 6 d. 25 n. 9.
C. 12 d. 45.
C. 14 d. 16.
C. 15 d. 6.
Form. n. 8.

Dimissi sine causa, absque novitiatu restituantur.

Dimissi valide, non admittendi ad vota ante biennium.
P. 2 c. 4 n. 8.

Eleemosynae a Collegiis quatenus admitti non possint, explicatur.

**P. Carrafa
Praep. Gen.**

Superiores
locales et Pro-
curatores
rationem
domesticae
oeconomiae
reddant.
Sup. d. 15.

4. Superiores locales et Procura-
tores quando suo singuli defungun-
tur officio, coram successore et Mini-
stro Domus aut Collegii rationem
domesticae oeconomiae reddant, et
suo chirographo signent, quantum
acceperint, quantam successori rem
tradant; atque hanc etiam successor

sua manu confirmet, iuxta Ordinatio-
nem Mutii bonae mem. ad Provin-
cias transmissam 21 Martii, anno 1640.

5. Postremo fiat hac de re Instru-
ctio, Adm. R. Patris nostri iudicio
comprobanda, et communicanda Pro-
vinciis, ut Congregatio haec facien-
dum censuit.

1645-46

Fiat hac de re
Instructio.
*Instr. ultima,
post. 21.
C. 9 d. 41.
C. 14 d. 12.
C. 21 d. 12.*

DECRETA

NONAE CONGREGATIONIS GENERALIS.

**P. Piccolo-
mini
Praep. Gen.**

Causa
Congregationis
convocandae.

Absentes
expectentur
quatrduo.

Anno 1650.

Praepositus
Generalis
eligitur.

CUM P. Vincentius Carrafa Gene-
ralis mortalitatem exuisset 8 Iu-
nii 1649, nominassetque sua scheda
Vicarium Generalem P. Florentium
de Montmorency, Germaniae Assi-
stentem, indicta fuit Congregatio ad
8 Decembris; et, cum necdum Patres
Provinciae toletanae, castellanae ac
lusitanae constituto die advenissent,
sicut nec Vice Provincialis Angliae;
habita inter reliquos Patres consulta-
tione, iuxta § 3 Officii Vicarii Gene-
ralis, visum est quatuor aliis diebus
expectandum. Quare inchoata est
Congregatio die 13 Decembris anni
eiusdem. Haec autem P. Franciscum
Piccolomineum Generalem dixit, quo
eam moderante, 23 Februarii soluta est.

DECRETUM 1, in manu scriptis act. 5.

DIE 21 Decembris, quae fuit D.
Thomae Apostolo sacra, cum esset
plena et legitima Congregatio, quam-
vis adhuc Patres lusitani et Vice
Provincialis Angliae desiderarentur,

post expensum rite integrum quatri-
duum in dandis et accipiendis infor-
mationibus, electus est in Praepositum
Generalem P. Franciscus Piccolomi-
neus, Provincialis Provinciae venetae,
primo scrutinio; ac promulgatum de-
cretum a P. Florentio de Montmo-
rency, Assistente Germaniae et de-
functi Generalis Vicario, in forma
consueta.

2, in Ms. act. 8.

ABSENTIBUS Patribus lusitanis, pro-
bavit Congregatio, quod P. Generalis
proposuerat: ut, dilata Assistantis
Lusitaniae electione, procederetur ad
electionem aliorum quatuor. Ideoque,
constituto ad capiendam informatio-
nem quatrduo, quod integrum esse
debere iudicatum est, ob intercur-
rentem Natalis Domini, et ineuntis
Anni Sancti celebritatem, Italiae Assi-
stens electus est P. Fabricius Banfus,
Provincialis mediolanensis, secundo
scrutinio; Germaniae, P. Goswinus

1649-50

Dilata
Assistantis
Lusitaniae
electione,
quatuor alii
eliduntur.
*C. 8 d. 2.
Inf. d. 44.*

P. Piccolo-
mini
Praep. Gen.

Nickel, primo scrutinio; Galliae, P. Franciscus Annatus, idem qui proxime officio illo defunctus erat, secundo scrutinio; Hispaniae, P. Franciscus de Montemayor, Provincialis Aragoniae, primo scrutinio; omnes ad plura medietate suffragia. Qui ubi iuramentum de more praestiterunt, ad Congregationem vocati sunt Secretarius Societatis, Procurator Generalis et Procurator Iaponiae; itumque denuo in suffragia pro electione Admonitoris, et electus est ad plura medietate, secundo scrutinio, P. Ioannes Stephanus Menochius, qui iam defuncti Generalis Admonitor fuerat.

3, in Ms. act. 8 et 9.

Ut facilius esset ac brevior tractandorum in Congregatione decisio, varias Deputationes institui placuit, relictis P. Generalis arbitrio earum distinctione, ac Deputandorum electione; fueruntque eae Deputationes numero septem. 1. De profectu in spiritu. 2. De Instituto ac Formulis. 3. De Missionibus. 4. De studiis. 5. De paupertate. 6. De detrimentis et executione. Ultimo, de rebus temporalibus. Et in has Deputationes, paucis exceptis, qui aliis muneribus addicti erant, Patres omnes distributi sunt.

4, in Ms. act. 11.

PLURIUM Provinciarum postulatam ac desiderium fuit, nominatim Castellae, Aquitaniae, neapolitanae, Boemiae, toletanae, Aragoniae, Austriae, et Rheni Inferioris: ut a Sanctissimo Domino nostro Innocentio ea saltem decreti ab ipso de Superiorum vacatione facti moderatio obtineatur: ut, quod necessitas et aliorum Ordinum usus exigit, nobis quoque liceat e Rectoribus ac Praepositis Provincia-

les constituere. Cui postulato ad unum omnes, nullo prorsus dissentiente, annuendum censuerunt, et Patri nostro enixe commendaverunt: ut, prima data occasione, eam decreti moderationem, non solum pro Provincialibus, sed etiam pro Visitoribus, a Sua Sanctitate totius Congregationis nomine postularet.

5, in Ms. act. 12, 27 et 38.

ROGATA est Congregatio: ut fortissimis remediis occurreret paucorum factionibus, qui cum offensione plurimorum, et emendicato externorum auxilio, contra Superiorum voluntatem, novarum Provinciarum erectiones extorquere conantur; censuit autem Congregatio: factiosos eiusmodi, quales in postulato exprimuntur, esse Societatis perturbatores, eosque omnibus perturbatorum poenis subiectos esse voluit; extendendo, in quantum opus esset, ad illos, quaecumque in superioribus Congregationibus adversus Societatis perturbatores constituta fuere.

Cumque postmodum postulatam etiam fuisset: ut hoc decretum ad eos quoque extenderetur, qui per similes factiones legitimas Provinciarum divisiones impedire conantur; ad ipsos quoque extendendum Congregatio decrevit.

6, in Ms. act. 13.

Cum postulatam esset a Congregatione decretum, quo intelligerent omnes: desperandum sibi esse de professione quatuor votorum, nisi ad praestantem doctrinam parem virtutem adiunxerint; censuit Congregatio: nullo eiusmodi decreto opus esse, cum Constitutionibus et Pontificum bullis ea de re apertissime cautum

1649-50

Perturbatores
censentur
ac, ut tales,
puniendi,
qui auxilio
externorum
novarum
Provinciarum
erectiones
extorquere
conantur.

Inf. d. 25.

C. 5 d. 54.
C. 5 d. 2.

vel legitimas
Provinciarum
divisiones
impedire.

Professi
superent
mediocritatem
in virtute.
P. 5 c. 2 n. 1, 2.

P. 10 n. 7.
Litt. Apost.
pag. 26, 121.

**P. Piccolo-
mini
Praep. Gen.**

Id frequenter
Nostris,
praesertim in-
formatoribus,
Provincialibus
et Consulto-
ribus
inculcandum.

Excessus supra
mediocritatem
in virtute,
unde dignosci
possit.

*Hic d. 33.
C. 12 d. 56 n. 6.*

sit. In ordine tamen ad praxim, frequenter id esse Nostris inculcandum, monendosque serio informatores ad gradum, ut coram Deo in conficiendis informationibus dispiciant: num is, de quo agitur, eius sit virtutis, quae mediocritatem excedat; idem vero etiam iniungendum Provincialibus et Consultoribus, atque ut de hoc capite nominatim privatis litteris ad Patrem nostrum perscribant.

De illo autem excessu, in quo consistat, et unde dignosci possit; probavit Congregatio iudicium Deputatorum pro rebus spiritualibus: qui explicandum censuere per analogiam ad similem excessum in doctrina, iuxta decretum 44 Ms. Congregationis septimae; censendum nimirum: excedere mediocritatem in virtute, qui regulariter et ut plurimum in rebus, quae occurrunt, operantur secundum exigentiam virtutis, speraturque idem facturos in difficilioribus, si quae id exigeret occasio; qui parvos defectus religiose cavent, et, si quando labantur, reprehensiones et poenitentias libenter atque humiliter excipiunt, et culpam emendant; qui in quotidiano virtutum exercitio Superioribus aequae ac domesticis satisfaciunt. Qui tales sunt, eam virtutis mensuram attigisse, quae sufficiat ad professionem quatuor votorum; contrarium vero de iis sentiendum, qui hunc perfectionis modum non attigerint.

7, in Ms. act. 13.

Laudata pia
consuetudine
recitandi quoti-
die Sanctorum
Litaniarum,
statuitur, ut
certae preces

QUONIAM iam pridem a P. Claudio bonae mem. commendatum erat: ut ordinariis Sanctorum Litaniis, quae quotidie ex pia consuetudine recitantur, vel *Ave maris stella*, vel *Salve Regina* subiungeretur; Congregatio,

inductum hunc in Societate morem laudans atque approbans, ad inducendam uniformitatem statuit: ut ubique *Ave maris stella*, *Sub tuum praesidium*, et Oratio *Defende quaesumus* quotidianis Sanctorum Litaniis adiungantur.

8, in Ms. act. 14.

QUONIAM plerisque in locis, et praesertim in Domibus Professis, conferentia casuum conscientiae languere videbatur, propter eorum multitudinem, qui se ab ea exemptos dicunt; petatum est a Congregatione: ut aliquo decreto huic incommodo provideret. Non censuit tamen Congregatio ullum ea de re constituendum esse decretum, sed Patris nostri ordinationem posse abunde sufficere; quae, insistendo regulis 13, 14 et 15 Provincialis in Ratione Studiorum, itemque priorum Generalium responsis declarat: praeter eos, qui Theologiam ac Philosophiam actu profitentur, et eos, quos Provincialis eximendos iudicaverit, nullis aliis Sacerdotibus licere, vi regulae, a casuum conferentiis abesse; in eximendis vero solius invaletudinis vel gravis causae habendam esse rationem.

9, in Ms. act. 15.

AD quaestionem: quomodo intelligendum esset, quod in Formula Congregationis provincialis, § 12, dicitur: post electionem, neminem esse pro absente subrogandum; Congregatio respondit: de completa electione, etiam Substitutorum, intelligi debere.

10, in Ms. act. 15.

DECRETUM 43 * sess. 116 Ms. Congregationis octavae intelligendum est de ordinaria Superiorum renuntia-

1649-50

in honorem
B. M. V.
adiungantur.
*C. 10 d. 14.
C. Poloc. 2 d. 8.
C. Poloc. 5 d. 5.*

Collationibus
casuum omnes
Sacerdotes
intersint;
C. 13 d. 17.

praeter
exemptos
& Provinciales
et Professores
Theologiae ac
Philosophiae.

Exemptionis
ratio sit
invaletudo aut
gravis causa.

In Congr. prov.
absentium
Substituti non
subrogandi
post completas
electiones.
*C. 6 d. 25 n. 15.
Inf. d. 43.*

**Hic etiam d. 43.
In casibus
extraordinariis*

**P. Piccolo-
mini
Praep. Gen.**

quandonam
renuntiatio
Superiorum
authentica
habenda sit.
*C. 17 d. 7.
C. 19 d. 9.*

tionem. In casibus vero extraordinariis, cum res urget, et in loco, ubi praeficiendus est Superior, fieri renuntiatio non potest, ob impedimentum belli, v. g., vel pestilentiae, decrevit Congregatio: satis esse, si fiat in loco, ubi maior pars subditorum fuerit; vel, si id etiam nequeat, in eo, quem Provincialis aptiorem iudicaverit.

11, in Ms. act. 16.

Cum quaesitum esset, ut Congregatio declararet: quid sit faciendum, quando Provincialis, propter aegritudinem vel alia de causa inutilis ad gubernandum Provinciam redditus, Vice Provincialem constituere aut non vult, aut non potest; censuit: si omnium Consultorum consensu, vel etiam trium (quarto scilicet excluso, qui de iure succedere deberet, si is Consultor sit) certo ac sine dubitatione Provincialis ad munus exercendum factus incapax omnino iudicetur in Provinciis Europae remotioribus, hoc est, extra Italiam et insulas Italiae adiacentes constitutis, Provinciam regendam ab eo, cui, mortuo Provinciali, de iure id competit, donec a Patre nostro responsum habeatur.

Quod si Consultores Provinciae, aut eorum aliqui, forte praesentes non adsint, ubi Provincialis tunc versatur; sinceram ad eos de statu Provincialis informationem mittant Provincialis Socius, et eius loci Superior, in quo tunc Provincialis reperitur, ut ex ea Consultores iudicium ferant.

12, in Ms. act. 17.

OCCASIONE Ordinationis a P. Mutio bonae mem. ad Provincias missae 11 Jun. 1639, quaesitum est: an praecepta Superiorum personis particularibus imposita, mortuis aut amotis

Praecepta
Superiorum,
personis
particularibus
imposita,
durant donec
a successore

Superioribus, durare deberent, donec a successore vel Superiore relaxentur. Re autem diligenter discussa, censuit Congregatio: plurimum expedire, ut eiusmodi praecepta perseverent; monendos tamen Superiores, ne facile ac sine magna causa talia praecepta imponant.

Cum vero unus de Patribus decreto intercessisset, rogatis iterum suffragiis, longe maiore eorum parte confirmatum est.

13, in Ms. act. 17.

VISUM est Congregationi declarandum: votum Professorum denuntiandi eos, qui ambiunt, obligare ad denuntiandos etiam non Professos ambientes; et ad hoc, in quantum opus esset, praesenti decreto eam obligationem extendendam.

Sed, cum esset intercessum contra huiusmodi extensionem, rogatis iterum suffragiis, intercessioni datum est, ut nulla fieret extensionis expressio.

Cumque iterum intercessum esset adversus totum decretum, longe maior pars censuit illud retinendum, debe-
reque omnes, qui professionem emittunt, intelligere eam obligationem illo voto contineri.

14, in Ms. act. 18.

OB varia, quae oriri possent, incommoda, Congregationi propositum fuit: num Vicario Generali praescribendum esset, ut in omnem eventum mortis nominaret etiam ipse alium Vicarium. Sed Patres in ea re nihil innovandum censuerunt.

15, in Ms. act. 20.

AEQUUM visum est: ut Assistentes officio perfuncti in Congregationibus

1649-50

vel Superiore
revocentur;
C. 17 d. 12.

sed parce
imponenda.

Decretum
denuo
confirmatur.

Professi, vi voti,
tenentur
denuntiari
etiam
non Professos
ambientes.
*C. 1 d. 102.
C. 3 d. 46.*

Vicarius
non nominet
Vicarium.

Assist. emeriti
locum habeant
in Congr. prov.

**P. Piccolo-
mini
Praep. Gen.**

supra
numerum.
si per antiqui-
tatem
non haberent.

Provincialis
absens
supplendus
in Congr. gen.,
servato tamen
loco ipsi
aut de iure
succedenti.
*C. 2 d. 87.
C. 6 d. 35 n. 3.*

Impeditus
a Congr. prov.
non habendus.
qui non nisi
aliena manu
scribere potest;

si se excuset,
acceptabilis
est excusatio.

Quaenam
Domus
censeantur
Collegia
inchoata, quo-
rum Superiores
ius habeant
ad Congr. prov.
*C. 6 d. 18.
C. 20 d. 14.
C. 22 d. 43.*

provincialibus suae Assistentiae locum supra numerum habeant, si forte per antiquitatem non haberent; sicut de Provincialibus in Formula dicitur.

16, in Ms. act. 21.

VISUM etiam: ut in Congregatione generali, absente ab initio et ante electiones, quacumque ex causa, Provinciali aliquo, in eius locum succedat et inter Provinciales sedeat, qui de iure illi mortuo succederet; servato tamen loco Provinciali, aut etiam alteri, sive nominato ab ipso, sive de iure immediatius succedenti, si postea advenerit.

17, in Ms. act. 24.

PETITUM est: an caecus aut quicumque alius, qui non nisi aliena manu suffragium scribere potest, habendus sit legitime impeditus a Congregatione provinciali. Et censuit Congregatio: hoc solo nomine, quod quis suffragium non nisi aliena manu scribere possit, non debere nolentem excludi; at, si talis se excuset, posse eius excusationem acceptari.

18, in Ms. act. 24.

QUAESITUM fuit: quaenam Domus censi debeant inchoata Collegia, quorum Superiores ius habeant ad Congregationem provincialem; declaravitque Congregatio: eas tantum Domos Collegia inchoata censi, quae a Patre nostro, non tantum in spem futuri Collegii, sed etiam, quamvis ad complementum multa desint, acceptatae sunt in Collegium, et Superiores habent a Patre nostro, aut de expressa eius commissione, constitutos, qui sint et in posterum nominentur Rectores, vel etiam sint horum Vice Rectores; Superiores autem,

qui a Provincialibus institui possunt et amoveri, et non sunt Vice Praepositi aut Vice Rectores, nullum habent ius ad Congregationem provincialem.

19, in Ms. act. 26.

AD uniformitatem in omnibus Provinciis observandam statutum est: ut in publicis caeremoniis, in Missis ac vespers, quando cantantur in nostris ecclesiis, in Sacramentorum administratione, et in aliis officiis ecclesiasticis, ritus ubique romanus observetur; ita ut nihil uspiam, quod ritui romano contrarium sit, usurpetur.

20, in Ms. act. 26.

CUM postulatum esset, ut statueretur: quid agendum, si forte in iudicio de ambitu in Congregatione provinciali reus appellaret ab ordinariis Iudicibus, aut eos tamquam suspectos recusaret; Congregatio, approbans iudicium Deputatorum, censuit: quod de appellatione in Congregatione generali, § 23 Formulae, dicitur, acquiescendum esse sententiae sine appellatione, extendendum ad Congregationem provincialem; ita tamen, ut, si quis factam sibi putet iniuriam, possit postmodum apud P. Generalem expostulare, cum Congregatio provincialis iurisdictionem in eum non habeat.

De recusatione statutum est: reum audiendum, accitis in recusatorum locum totidem ex proxime antiquioribus Professis; quibus si videatur iustam causam recusandi habuisse, ab iisdem in causa ambitus iudicandum; sin minus, reiecta recusatione, iudicandum a Iudicibus in Formula designatis.

1649-50

In publicis
caeremoniis,
in Missis, etc.,
ritus romanus
observetur.
*C. 1 d. 39, 40.
C. 2 d. 17.*

In iudicio
de ambitu
in Congr. prov.
reus acquiescat
sine appella-
tione.

Si factam
sibi putat
iniuriam.
postmodum
apud Gene-
ralem
expostulet.

Si recusat
Iudices,
nominentur
alii, qui recu-
sationis
causam
inducant.

**P. Piccolo-
mini
Praep. Gen.**

Decernuntur
suffragia ex-
traordinaria
pro Assistenti-
bus emeritis.
Secretario
Societatis
et Provinciali-
libus.

21, in Ms. act. 27.

VISUM est Congregationi, suo de-
creto firmare, quod iam usu rece-
ptum est: ut in obitu eorum, qui
officio Assistentis aliquando functi
sunt, praeter suffragia ordinaria, tria
Sacra et tres coronae in tota eorum
Assistentia indicantur; per reliquam
vero Societatem Sacrum unum et una
corona; similiter pro Secretario Ge-
nerali per totam Societatem Sacrum
unum et una corona recitetur; deni-
que pro Provincialibus in iis Provin-
ciis, quas gubernarunt, unum Sacrum,
et una corona adiciantur.

22, in Ms. act. 22 et 34.

POSTULATUM fuit: ut Congregatio
explicaret, quae et cuiusmodi sint
illa negotia, de quibus in Formula
Congregationis provincialis, § 48, dici-
tur, tractari posse in Congregatione
provinciali. Sed id satis intelligi ex
ipsa Formula, ac proinde nihil ea
de re esse addendum Congregatio
iudicavit.

23, in Ms. act. 34 et 42.

RELATAE sunt aliquot Provincia-
rum querimoniae adversus Philoso-
phiae Professores: quod inutilibus
quaestionibus tempus terant, pertur-
bato ordine materias tractent, ni-
miam sibi opinandi licentiam assu-
mant. Congregationis autem, iuxta
Deputatorum pro studiis iudicium,
sententia fuit: sufficienter incommo-
dis huiusmodi provisum in Ratione
Studiorum per Regulas Praefecti Stu-
diorum et Professorum Philosophiae,
neque aliud desiderari, praeter Pro-
vincialium et Rectorum vigilantiam;
remque totam Patri nostro pluri-
mum commendavit; cuius etiam pru-

dentiae remisit pleraque monita, quae
iisdem Deputati suggesserant, quod
nec ipsi iudicassent a Congregatione
decernenda.

24, in Ms. act. 9, 34 et seqq.

DECEM Provinciarum postulatam
fuit: ut numerus praeceptorum et
censurarum minueretur. Re autem
diligenter a Deputatis pro detrimen-
tis examinata, et eorum iudicio Con-
gregationi exposito, censuerunt Pa-
tres: praecepta toti Societati com-
munia, quae nempe ex decreto 23, in
Ms. sessione 87 Congregationis VIII
typis mandata sunt, abroganda non
esse.

Idem iudicium fuit de quatuor aliis
non impressis. Quorum primo, prae-
ceptum P. Claudii, de doctrina circa
delectationem veneream deliberate
quaesitam, extenditur ad deliberate
admissam. Secundo vetatur, ne quis
ulla ratione procuret impedire exe-
cutionem decreti de pileo Coadiuto-
rum. Tertio, ne quis legat aut reti-
neat libros quosdam contra Societa-
tem scriptos, sine licentia. Quarto,
ne quis a die indictae Congregatio-
nis provincialis per se vel per alium
directe vel indirecte procuret, ut in
Electorem aut Substitutum pro Con-
gregatione generali, aut in Procura-
torem vel Substitutum pro Congrega-
tione Procuratorum ipse vel alius
includatur, aut alius excludatur, ne-
que pro se suffragium ferat.

Denique, in praecepto aliquibus
Provinciis imposito, de intercessioni-
bus externorum, quod pertinet ad illas
non admittendas, expungendum cen-
suerunt; quod vero pertinet ad illas
non procurandas, ita leniri voluerunt,
ut omnes intelligant, de intercessioni-
bus tantum iis agi, quae liberam

1649-50

*Vide Ord. pro
Stud. Sup.*

De minuendo
praeceptorum
numero.
C. 17 d. 15.

Praecepta
toti Societati
communia.
typis mandata.
abroganda
non sunt.

Nec quatuor
alia non
impressa,
quae hic
enumerantur.
*C. 17 d. 15.
C. 7 d. 27.
C. 6 d. 35 n. 1.*

Praeceptum
de intercessio-
nibus extern.
partim expun-
gitur partim
mitigatur.
*C. 5 d. 14, 49.
C. 7 d. 20, 22 n. 2.
C. 8 d. 24.
C. 10 d. 18.
C. 16 d. 17*

Quaenam
sint negotia
in Congr. prov.
tractanda,
satis
ex Formulae
n. 48
intelligitur.

Querimonia
adversus
quosdam
Philosophiae
Professores.
Inf. d. 31.

Invigilent
Provinciales
et Rectores,
ut observent,
quae in Ratione
Studiorum
praescri-
buntur.

**P. Piccolo-
mini
Praep. Gen.**

Praecepta
Provinciarum
nullum novum
robur
accipiant quod
abrogata
non sint.

Superioribus gubernationem non relinquunt.

Ex aliis praeceptis quarumdam Provinciarum propriis, cum aliqua censuissent abroganda, quaedam ad Patrem nostrum remittenda, quaedam etiam relinquenda; declaravit Congregatio: non esse intentionis suae, ut praeceptis non abrogatis ullum novum robur ex eo accedat, quod ab ipsa abrogata non fuerint.

25, in Ms. act. 37.

Quinam
censendi
perturbatores
Societatis.
*C. 5 d. 54.
C. 6 d. 2.*

QUONIAM variis decretis sancita est poena in perturbatores Societatis, rogata est Congregatio: ut, quinam censendi essent tales, declararet. Et in particulari, an, qui audacter contra Institutum, Constitutiones et Decreta obloquuntur, pro perturbatoribus habendi essent. Qua in re iudicium Deputatorum pro Instituto a Congregatione probatum fuit; videlicet: perturbatores Societatis sine dubio esse, qui in decretis indicantur, praesertim 70 Ms. Congregationis v, et 14 Ms. Congregationis vi, quique a Paulo v describuntur in bulla QUANTUM RELIGIO; his vero adnumerandos esse, qui libellis scriptis aut impressis Societatem eiusque vivendi aut gubernandi modum, aut Superiores traducunt; quique ita palam ac passim de Instituto obloquuntur, ut censeri possint velle alios in suam sententiam pertrahere.

Cum autem ulterius quaesitum esset: quanam forma probationis requireretur ac sufficeret, ut quis damnari posset poenis contra perturbatores impositis; censuit Congregatio: satis esse, si de crimine certo constet iuxta morem Societatis in Constitutionibus et in Pontificum bullis approbatum.

Hic d. 54.

Hic d. 2.

*Litt. Apost.
pag. 131.
Sup. d. 5.*

26, in Ms. act. 38.

CUM a Congregatione postulatum esset remedium efficax ad executionem urgendam; iudicium Deputatorum pro detrimentis et executione ab eadem Congregatione approbatum fuit: remedium ex nova ordinatione petendum non esse, ac proinde superesse tantum, ut P. Generalis, quod ab ipso sperant universi, viros selectos et disciplinae studiosos Collegiorum et Provinciarum gubernationi praeficiat, illosque sua auctoritate foveat ac defendat; remissos gravi poenitentia correctos, et ante triennii finem, si opus est, exauctoratos in ordinem redigat. Idque Congregatio Patri nostro commendatissimum esse voluit.

27, in Ms. act. 39.

QUORUMDAM fugitivorum occasione, rogata Congregatio est: ut valido aliquo remedio huic malo occurreret. Re autem mature ac diligenter considerata, fugitivos nostrae Societatis ipso facto excommunicatos esse Congregatio voluit et decrevit.

28, in Ms. act. 39, 40 et 43.

RELATUM est probatumque iudicium Deputatorum pro Instituto et Formulis, de iure Visitorum, quorum munus exspiravit per mortem Generalis, ad Congregationem provincialem; videlicet: ratione officii nullum ius ad Congregationem provincialem Visitori competere, seclusa professionis antiquitate; ac proinde optionem illam, de qua in Formula, § 4, antiquitatem professionis supponere. Et quidem, ut ingrediatur in alienam, quam visitavit, debet tum in illa, tum in sua antiquitatem habere, ut

1649-50

Remedium
efficax ad
executionem
urgendam.
*C. 6 d. 36, 37.
C. 11 d. 30.
C. 13 d. 17.
C. 17 d. 13.
C. 18 d. 22 n. 8.
C. Po'oc. 3 d. 7.
P. Generalis
Superiores
selectos
praeficiat,
foveat ac defendat;
remissos
corrigat.*

Fugitivi
Societatis ipso
facto excommu-
nicantur.
*C. 4 d. 53.
C. 7 d. 4, 22 n. 4.*

Visitor, ratione officii, nullum ius habet ad Congr. prov.
*C. 4 d. 3.
C. 12 d. 50.*

Posita professionis antiquitate, ingreditur supra numerum in aliena Provincia, quam visitabat.

**P. Piccolo-
mini
Praep. Gen.**

vel intra
numerum
in sua.
C. 6 d. 35 n. 6.

Audita
intercessione,
decretum
confirmatur.

An Confessarii
Principum ad
Congr. prov.
admittendi
in aliena Pro-
vincia.

in eadem Formula, § 8, de Professis aliarum Provinciarum dicitur. Posita autem professionis antiquitate, si velit ingredi Congregationem in aliena Provincia, quam visitabat, ingreditur supra numerum; si redeat ad suam, et in ea saltem professionis antiquitatem habuerit, intra numerum ingreditur.

Cum autem adversus hoc decretum aliqui Patres intercessissent; auditis intercessorum rationibus, rogatisque denuo Patrum sententiis, decretum plus quam duabus tertiis suffragiorum partibus confirmatum est.

29, in Ms. act. 41.

MOTA de Principum Confessariis quaestione: an, et qua ratione admitti deberent ad Congregationem provincialem in aliena Provincia, in qua tam Principes, quam ipsi ordinarie, aut ad longum tempus degunt; censuit Congregatio: rem hanc totam ex talium Confessariorum ad eam Provinciam, in qua Principes ordinarie degunt, applicatione pendere; ideoque in Formula nihil horum Confessariorum occasione esse immutandum.

30, in Ms. act. 44.

Cum propositum esset a P. N. Generali: placeretne Congregationi declarare, per Societatem nullo modo stare, quominus ab ipsa dimissi post vota simplicia, ad officia et beneficia quaecumque admittantur; Patres summo consensu omnes statuerunt: nec esse, nec fuisse, nec fore umquam ad mentem Societatis, ut dimissi huiusmodi impediuntur, quominus officia vel beneficia consequi possint, si alia quapiam ex causa indigni non sint; id enim a nobis exigere quod Constitutionum parte secunda, capite 3,

§ 5 et sequentibus circa dimittendos commendatur.

31, in Ms. act. 44.

DEPUTATORUM pro studiis relatum est responsum ad postulatum, quo remedium petebatur adversus quosdam Theologiae Professores, qui, omissis utilibus et magis necessariis quaestionibus, minus utiles minusque necessarias sectantur; videlicet: remedium, non aliunde accersendum, quam a diligenti eorum observatione, quae Ratio Studiorum praescribit; ac proinde nullum ea de re novum decretum esse statuendum; quaedam tamen in ordine ad executionem commendari posse a N. P. Generali, quorum praecipua capita suggesserunt. Et hoc totum iudicium Congregatio probavit.

32, in Ms. act. 44 et 45.

AD promovenda Humaniorum Litterarum, et linguarum praesertim studia, censuerunt iidem Deputati: praeter ea, quae hactenus in favorem horum studiorum statuta sunt, discerni etiam posse: ut auditores Theologiae, qui sub finem quarti anni mediocriter in Theologia profecisse invenientur, proponi possint P. Generali ad professionem quatuor votorum promovendi, si compertum sit iudicio Provincialis et Consultorum excellere illos in cognitione linguae graecae, cum sufficienti notitia hebraicae; sumpto, ubi minus id constaret, accurato et non perfunctorio ea de re experimento, si illi, quorum intererit, illud subire voluerint. Quod iudicium Congregatio probavit, et decretum 29 Ms. Congregationis vi in favorem Humaniorum Litterarum ad istos extendit.

1649-50

Querela adver-
sus quosdam
Theologiae
Professores.
Sup. d. 23.

Ratio
Studiorum
diligenter
servetur.
*Ord. pro Stud.
Super.*

Insignes in
lingua graeca,
cum sufficienti
notitia
hebraicae,
quamvis
mediocres
in Theologia,
ad professionem
4 votorum
promoveri
possunt.
*P. 4 c. 12 n. 2.
C. 8 d. 16.
C. 14 d. 17, 18.*

Hic d. 15.

Dimissi
e Societate
post vota
simplicia, non
impediendi
quominus
officia
vel beneficia
consequi
possint.
*Comp. Privil.
n. 162.*

**P. Piccolo-
mini**

Praep. Gen.

Applicatio
ad Provinciam,
quo munere
fiat.

* *Hic d. 59.*

C. 14 d. 23.

C. 16 d. 18.

C. 18 d. 16.

Quandonam
cessat
applicatio.

33, in Ms. act. 46 et 47.

MUNUS ordinarium, quo Congregatio VII decreto 72 * Ms. ait applicationem fieri alicui Provinciae, Congregatio, probans iudicium Deputatorum, censuit esse munus quodcumque fixum et stabile, ad eam Provinciam, de qua agitur, proprie pertinens, et quidem a Patre nostro impositum; sive ad definitum tempus, ut est munus Provincialis, Praepositi, Rectoris; sive indefinitum, quale est Lectorum Theologiae, Sacrae Scripturae, Procuratoris, etc. Caeterum insuper declaravit: absoluto munere, quod de iure vel consuetudine praefixum terminum habet, quale est Provincialis, Rectoris, etc., applicationem cessare; in caeteris, quibus praefixus non est terminus, applicationem durare, donec de personis ea ratione applicatis fuerit aliter a Patre nostro constitutum.

34, in Ms. act. 47 et 48.

A quibus
Vicarius
Generalis
eligendus.
C. 6 d. 27 n. 1.
C. 12 d. 48, 54.

CIRCA Formulam eligendi Vicarium Generalem, § 1, censuit Congregatio: primo, nomine Professorum, qui apud Generalem fuerint, intelligi eos, qui fuerint in eadem urbe. Secundo, Assistentibus, si praesentes fuerint, ius competere ad electionem Vicarii, etiam seclusa professionis antiquitate. Cum autem unus intercessisset contra secundam partem huius decreti, quatenus supposebat ius illud iam esse acquisitum Assistentibus; rogatis iterum sententiis, decretum confirmatum est, explicatumque intelligendum esse de iure intra numerum praefixum a Formula.

35, in Ms. act. 48.

Quod circa decretum 67 * Ms. Congregationis IV declaraverat P. Vincentius Carrafa, nempe: neque Vice Praepositis neque Vice Rectoribus ius esse succedendi in locum Provincialis demortui; Congregatio, iudicium Deputatorum pro Instituto secuta, sua auctoritate confirmavit.

36, in Ms. act. 49 et 52.

ROGATA fuit Congregatio, ut dispiceret: num Procuratoribus Indiarum praescribendus esset aliquis terminus, quo adveniente, eorum officium exspiret, careantque omni iure spectante ad illud. Censuit autem Congregatio: nullum talem terminum illis esse praescribendum; sed, si ex consensu Patris nostri permittantur subsistere in Europa, quamdiu substituerint, tamdiu eorum officium, et ius, quod habent ad Congregationem generalem, illis concessum permanere, etiam ad plures Congregationes, nisi forte alius eiusdem Provinciae Procurator advenerit; eo enim in casu Congregatio censuit priorem Procuratorem debere locum cedere posteriori. Sed, cum adversus ultimam hanc decreti partem intercessum esset, quatenus per adventum alterius Procuratoris prior, non solum ab officio, sed etiam ab omni alio iure ipsi coniuncto excludi videbatur, obtinuit intercessio, ut statueretur: solum, adveniente alio Procuratore, prioris procuracionem cessare, et omne ius, quod illi competit, ut Procurator est, abstrahendo ab omni alio iure, si quod habet.

1649-50

Nec Vice
Praepositis,
nec Vice
Rectoribus ius
est succedendi
in locum
Provincialis
demortui.
* *Hic d. 56.*

Procuratores
Indiarum
quamdiu
in hoc munere
perseverent.

Quid si alius
eiusdem
Provinciae
Procurator
advenerit.
C. 10 d. 9.
C. 12 d. 46.
C. 14 d. 21.

P. Piccolo-
mini

Praep. Gen.

Informatores
ad gradum vel
gubernandum
sint solum
quatuor.
Ord. Gen.
c. 17, 18,
pars tertia.
C. 7 d. 99.
C. 8 d. 45.

37, in Ms. act. 49.

PROBAVIT Congregatio iudicium Deputatorum pro Instituto et Formulæ: ut numerus quatuor Informatorum, tam ad gradum quam ad gubernandum, retineatur; et ut ex uno aut altero loco Formulæ tollatur, quod de accepta a quinque vel sex Patribus informatione habetur.

38, in Ms. act. 53.

AUDITA ac diligenter examinata informatione circa postulatum Provinciae toletanae, de dissolvenda Domo Professa toletana; censuit Congregatio: postulato esse annuendum, et ut, Patris nostri iudicio, vel Collegio toletano adnectatur, vel in secundum Collegium convertatur.

39, in Ms. act. 54.

RETULERUNT Deputati pro Instituto iudicium suum de quibusdam Examinis et Constitutionum locis, quibus male intellectis impugnatores Societatis abutuntur, et quae maioris declarationis gratia ad eos remissa fuerant; quorum iudicium in omnibus Congregatio probavit. Illa vero loca sunt, quae sequuntur:

Primus locus est Examinis, cap. 4, § 41, ubi dicitur: *si et ipse, et Societas vel Superior Domus contenti fuerint, in corpus Societatis admitti poterit*. Manifestum est ex contextu, ibi sermonem esse de primis votis, quaecumque illa sint, sive Scholasticorum, sive Coadiutorum formatorum, sive professionis, quae initio Societatis saepe fiebant exactis duobus probationis annis; ut mirum non sit, si ea votorum emissio, tam venti quam Societati libera esse dicatur.

Secundus locus est ex cap. 6 Examinis, § 8: *Coadiutores, tam spirituales quam temporales, exacto biennio quod experimentis et probationibus datur, et uno adhuc anno, si Scholastici fuerint, ut prius est declaratum, si velint in Societate manere, et ipsa vel Superior eius contentus fuerit, oblationem suam trium votorum facient, etc.* Hic locus ita intelligendus est: ut per illas voces, *si velint*, conditio et dispositio necessaria significetur, quam ab ipsis Societas exigit, ut illos ad ulteriora vota admittat. Non quod ipsis liberum et licitum sit nolle, si iam prima vota post probationem emisissent, sed quod, si nolint aut repugnent, non debeat illos Societas ad ulteriorem gradum promovere, sed, vel exspectare diutius, donec melius dispositi sint, vel, si ita iudicaverit, illos a se dimittere.

Tertius locus est ex cap. 7 Examinis § 1: *Libera tamen manebit Societas, nec tenebitur ad eos admittendos ad professionem nec in Coadiutores formatos; et tunc ipsi etiam suis votis soluti erunt*. Sensus huius loci non est: istos, sola non admissione ad gradum ulteriorem, suis votis exsolvi, ut satis patet ex pluribus Examinis, Constitutionum et bullarum locis; sed, quia Societas, quos iudicat non esse umquam admittendos ad professionem vel vota Coadiutorum formatorum, dimittit; per dimissionem, non vero per non admissionem illi suis votis soluti dicuntur.

Quartus locus est in eodem cap. § 8, ubi de Scholasticis post absoluta studia dicitur: *examinentur particulatim eisdem interrogationibus et examine, quo, prius quam ad studia mitterentur, interrogati sunt, ut plenius stabilitas vel etiam mutatio, si accidis-*

Domus Pro-
fessa toletana
dissolvatur.
C. 8 d. 7.
C. 11 d. 16.
C. 19 d. 7.
C. 20 d. 20.

Explicantur
quaedam
Examinis
et Constitutionum loca
de votis Scholasticorum,
quibus
impugnatores
Societatis
abutuntur.
Litt. Apost.
pag. 90.

P. Piccolo-
mini
Praep. Gen.

set, cognoscatur. Putatur autem his verbis alludi ad cap. 3. Examinis, § 14, ubi interrogatur, qui admitti postulat: Num deliberatum habeat animi propositum vivendi et moriendi in Domino cum hac et in hac Societate IESU; quasi perinde liberum sit Scholastico post studia et priora vota recedere, atque ante emissa priora illa vota. Intelligendus est autem eodem plane modo hic locus, quo de secundo dictum est; haec enim interrogatio alio non spectat, nisi ut Societati constet: num hic Scholasticus eam in sua vocatione firmitatem retineat, quae ut conditio necessaria exigitur, ut ad ulteriora vota admitatur.

Quintus locus petitur ex part. 5 Const. cap. 4 § 3, ubi dicitur de votis Scholasticorum: ea in cuiusquam manibus non emitti. Et ibidem, lit. D: ea vota, ut soli Deo offeruntur, ita neminem ea admittere etc. Verum hoc loco ideo dicuntur vota Scholasticorum soli Deo offerri, et non homini, et in nullius manibus emitti, atque a nemine admitti, quia in illorum Formula nulla fit hominis mentio, sed ad solum Deum tota promissio dirigitur. Non tamen inde sequitur, Scholasticos edentes vota illa in Societatem ipsam non admitti, seu non incorporari, nec ei obstringi; uti patet ex titulo eiusdem capituli, qui est: *De admittendis Coadiutoribus formatis, et Scholasticis*: et ex titulo totius illius partis, qui est: *De iis, quae ad admittendum in corpus Societatis pertinent*: et mox ex cap. 1, § 1, ubi dicuntur Scholastici approbati *cooptari in corpus Societatis*; aliisque locis Constitutionum. Praeterea ex bulla Gregorii XIII, quae incipit ASCENDENTE DOMINO, ubi dicuntur si-

militer Scholastici *cooptari in corpus Societatis, eique ex parte ipsorum perpetuo obligati esse, etc. Societati per ea ipsa vota se dedicare, atque actu tradere etc. Societatem in eos ex vi votorum ius acquirere, et similia.*

40, in Ms. act. 55 et 56.

PROPTER difficultates, quae ob locorum distantiam oriri possent in Indiis, si contingeret, ut morbo aut alio casu Provincialis aut Visitator ita redditus esset incapax ad officii munus exercendum, ut successorem declarare aut non posset, aut non vellet; Congregatio, Deputatorum pro Missionibus iudicium approbans, quae sequuntur constituit:

1. Ut, si de Provinciali agatur, et ea Provincia Visitatorem habuerit; ille, auditis Consultoribus, de tota re iudicet, et de successore, via in illis partibus ordinaria, provideat.

2. Si nullus esset Visitator, aut si Visitator ipse redditus esset inutilis ad officium exercendum, ad utrumque hunc casum extendatur decretum huius Congregationis in simili casu factum pro Provinciis Europae ab Urbe remotioribus; augendo tamen pro Indiis numerum eorum, qui de impedimento iudicare debebunt, usque ad septenarium; in quo septenario, si de Provinciali agatur, erunt Consultores Provinciae, et ex antiquioribus Professis praesentibus aut vicinioribus tot alii, quot ad explendum septenarium necessarii erunt; quos omnes socius Provincialis, si praesens aderit, aut, eo absente, Professorum praesentium antiquior monere debebit; et ex septem illis quinque saltem Provinciale prorsus esse inutilem iudicare debebunt, antequam de successore cogitent.

1649-50

Quid agendum,
si Provincialis
vel Visitator
in Indiis fiat
inutilis.

Sup. d. 11.
C. 4 d. 56.

P. Piccolo-
mini
Praep. Gen.

3. Si de Visitatore ageretur, Provincialis eius Provinciae, in qua tunc Visitator fuerit, intra numerum septenarium continebitur (nisi forte longissime abesset, et periculum esset in mora) eritque Provincialis mone- re caeteros; non habebit tamen in eo iudicio nisi suum suffragium, ut caeteri. Et, si quinque iudicent Visi- tatorem factum esse prorsus ad suum munus exercendum inutilem, et ille duarum aut plurium Provincialium Visitator fuerit, tenebuntur huic iudi- cio Provinciae omnes acquiescere.

4. Si Provincialis aut Visitator quinque minimum suffragiis, ut dic- tum est, iudicatus fuerit ad munus exercendum factus inutilis, Iudices aperiant litteras sequentis gubernationis, et succedat qui in illis nomina- tus fuerit; si vero nullae forte tales litterae haberentur, tunc munus Visi- tatoris, si de illo agitur, cesset omni- no; si autem de Provinciali agatur, decretum 67 Ms. Congregationis iv, pro Europa factum, in hoc casu ad Indias extendatur, et succedat qui de iure succedere debebit.

Hic d. 56.

41, in Ms. act. 56.

Instructio
pro rerum
temporalium
administratio-
ne probatur.
Instr. ultima,
post 21.
C. 8 d. 60.
C. 14 d. 12.
C. 21 d. 12.

Cum propositum esset Congrega- tioni: placeretne confirmare aut certe probare Instructionem pro rerum tem- poralium administratione, ex decreto 60, in Ms. sess. 128 Congregationis viii confectam; placuit, quod etiam De- putatis pro rebus temporalibus visum est, eam, ut meram Instructionem, probare, manentibus tamen in sua vi Decretis, Ordinationibus et Regulis, quae in ea referuntur aut citantur. Placuit tamen etiam maiori parti, ut, quod pro Rectore, § 5, de mutuo dicitur, ex Instructione tollatur.

42, in Ms. act. 57.

Ad inducendum in Assistentiis omnibus uniformitatem, et inter eos, qui ad professionem quatuor votorum proponuntur, quamdam aequalitatem, visum est, ordinaria et communi Assi- stentiis omnibus lege, servandam a Provincialibus esse hanc regulam: ut eos, qui studia omnia ante ingressum in Societatem absolverunt, ad profes- sionem quatuor votorum, neque ante decimum annum currentem propo- nant, neque ulterius etiam eos diffe- rant; eos autem, qui studia omnia in Societate perfecerunt, neque ante decimum septimum annum currentem proponant, neque ulterius item eos proponere differant; reliquos denique, qui studia Philosophiae aut Theolo- giae, partim ante ingressum in Socie- tatem, partim in ipsa Societate decur- rerint, intra duos praedictos termi- nos, citius aut tardius proponant, pro ratione annorum integrorum, quibus ante ingressum illis studiis operam dederint.

43, in Ms. act. 59.

QUONIAM modus loquendi, quo usa est Congregatio v decreto 67 * Ms., dubium aliquibus iniecisce dicebatur: an casus, qui in decreto Clementis viii enumerantur, reservati essent in So- cietate; declaravit Congregatio: tales omnes casus esse et fuisse semper ex illo tempore in Societate reservados; et, ad tollendam omnis dubitationis occasionem, modum illum loquendi, tum in decreto illo 67 Ms. Congre- gationis v, tum in titulo: *De casibus in Societate reservatis* usurpatum, im- mutandum esse, atque emendandum; ut, ubi in decreto 67 Ms. dicitur: *praeter reservados*, ponatur *reservari*

1649-50

Ad professio-
nem ordinarie
proponantur
anno 10, qui
studia ante
ingressum
perfecerunt;
anno 17,
qui in ea;
inter 10 et 17
qui partim
ante, partim
post.
C. 7 d. 75.
C. 11 d. 31.
C. 12 d. 11.
C. 13 d. 9, 10.
C. 14 d. 19.
C. 16 d. 20.
C. 17 d. 10.

Casus
in decreto
Clementis viii
enumerati
reservantur
in Societate.
* Hic d. 51.

Hic d. 51.

Hic d. 51.

**P. Piccolo-
mini
Praep. Gen.**

In locum ab-
sentis vocatur
Substitutus
ad electionem
Assistentis.

*permissos; in titulo vero: De casibus
in Societate reservatis, ubi dicitur:
omnibus Regularibus reservantur, po-
natur: reservari permittuntur.*

Cum a Patre nostro propositum
fuisset: num in locum P. Nicolai
Zucchii, de Congregationis consensu
absentis, vocandus esset primus Sub-
stitutus Romae existens, P. Fabius
Albergatus, Rector Collegii romani,
eo quod instaret electio Assistentis
Lusitaniae, re in deliberationem addu-
cta, maior pars censuit: praedictum
Substitutum in locum P. Nicolai Zuc-
chii advocari debere.

44, in Ms. act. 62.

Cum ante finem Congregationis Pa-
tres lusitani tandem advenissent, in-
dicto capiendis informationibus qua-
triduo, ultima die illius quatruidi,
mane, ad plura medietate suffragia,
electus est Assistens Lusitaniae P. Lu-
dovicus Brandanus, primo scrutinio,
qui statim consuetum in ea re iura-
mentum ex Formulae praescripto prae-
stitit.

1649-50

Assistens
Lusitaniae eli-
gitur.
*Sup. d. 2.
C. 11 d. 28.
C. 18 d. 15.*

DECRETA

DECIMAE CONGREGATIONIS GENERALIS.

**P. Gottifredi
Praep. Gen.**

Causa
Congregationis
convocandae.

Exspectantur
absentes
et Congregatio-
nis initium
differtur.

ULTIMO die anni 1651, in quem
indicta fuerat Congregatio ad
eligendum novum Praepositum Gene-
ralem in locum P. Francisci Picco-
lominei, 17 Iunii vita functi, cum
PP. Electores, qui convenerant, duas
tertias longe superarent; consultatio-
nem cum iis habuit Vicarius Gene-
ralis, P. Goswinus Nickel: an essent
exspectandi qui brevi sperabantur
affuturi Patres quinque Provincia-
rum, castellanae, baeticae, toletanae,
Poloniae, et Bohemiae (nam de lusi-
tanis nulla spes erat); et visum est
pluribus: exspectandum, differendum-
que Congregationis initium in diem
7 Ianuarii anni 1652, quo dicti Pa-
tres, nonnullis exceptis, omnes ad-

fuerunt; prorogatum est tamen tem-
pus electionis in diem 21, propter
aliqua, quae prius discutere ac defi-
nire necesse fuit in ordine ad ele-
ctionem. Absoluta est Congregatio
20 Martii 1652.

DECRETUM 1, in manu scriptis act. 10.

DIE igitur 21 Ianuarii, qui fuit
dominicus, et S. Agneti sacer, omni-
bus, quae Formula praescribit, rite
servatis, ad plura medietate suffra-
gia, electus est Praepositus Generalis
R. P. Alexander Gottifredus, Provin-
cialis Provinciae romanae, confecto
promulgatoque de more super ea re
decreto a P. Vicario.

1652

Praepositus
Generalis
eligitur.

P. Gottifredi
Praep. Gen.

Constitutum
de bonorum
renuntiatione
exacte
observentur.
C. 15 d. 8.
C. 23 d. 31.

Bonorum
suorum
administratio
nulli
permittenda.
C. 12 d. 36.
C. 17 d. 11.
C. 20 d. 7.
Renuntiationis
Formula
accurate
recognoscenda.
Ord. Gen. c. 1
n. 10.
C. 4 d. 65.
C. 7 d. 17.

In Congr. prov.,
ut electi ex iis,
qui locum in ea
non habue-
runt,
sic et eorum
substituti
vocandi post
electiones.
C. 7 d. 62.

Tempus
Congr. gen.
cogendae
sufficienter
in Const. est
determinatum.
C. 1 d. 44.

2, in Ms. act. 13, 14 et 15.

Cum expositum fuisset Congregationi: multa committi paupertati nostrae non satis consentanea in administratione bonorum, antequam Nostri se iis abdicent; censuit Congregatio: Patri nostro impense commendandam, prout etiam commendavit, executionem decreti 17 Congregationis VII, circa renuntiationem bonorum a Nostri faciendam post vota Religionis simplicia; maxime vero illud: ne cuiquam permittatur suorum bonorum administratio vel liber usus, etiam eo tempore, quo dominium retinet. Commendavit insuper: ut renuntiationis Formulam recognosci curet, iisque verbis concipi, ut, quantum fieri possit, artificia vel effugia nulla prosint eludere volentibus observationem eorum, quae Societas tam studiose tamque sollicite sibi cordi esse semper demonstravit.

3, in Ms. act. 16.

Quod dicitur in Formula Congregationis provincialis, § 7: electos ex iis, qui in Congregatione locum non habuerunt, post electiones peractas vocandos, si commodum fieri poterit, ut Congregationi deinceps ad negotiorum tractationem intersint; censuit Congregatio: intelligendum etiam de substitutis.

4, in Ms. act. 17 et 18.

Cum ob varia, quae enumerata fuere, incommoda petitum esset: ut Congregatio tempus cogendae ad electionem novi Generalis Congregationi assignatum in VIII part. Const. cap. 5, § 2, prorogaret; censuit haec per Constitutionem sufficienter provisum, cum prorogationem permittat, si forte

necessitas eam postulaverit; huius tamen necessitatis examen Vicario et Assistentibus pro tempore futuris ita commendandum esse, ut, in dubio, potius in partem affirmantem inclinent; quod et fecit.

5, in Ms. act. 20 et 21.

ULTIMO die quatruidi ad electionem Assistentium indicti, qui fuit Februarii primus, electus est, tertio scrutinio, Assistens Italiae P. Ioannes Aloisius Confalonierus, Rector Collegii mediolanensis; Germaniae, primo scrutinio, is qui proxime officio defunctus fuerat, P. Goswinus Nickel; Galliae, secundo scrutinio, P. Petrus Casraeus, Provincialis Campaniae; Hispaniae, primo scrutinio, P. Alphonsus Iannez, Provincialis toletanae; omnes ad plura medietate suffragia. Absentibus Patribus lusitanae Provinciae, electionem proprii Assistantis Congregatio remisit ad Patrem nostrum eo modo faciendam, quo extra Congregationem substituuntur Assistentes in locum demortuorum. Praestito de more ab electis iuramento, vocati sunt Secretarius Societatis et Procuratores, qui ius habent ex Formula ad electionem Admonitoris, et electus est primo scrutinio, ad plura medietate suffragia, P. Valentinus Mangionus.

6, in Ms. act. 23 et 24.

PETENTIBUS aliquibus Provinciis, deliberatum est: an, qui suffragium ferunt de Scholasticis nostris sive ad publicos actus admittendis, sive promovendis ad ulteriora studia, sicut et Rectores, qui suffragantium vota excipiunt, adstringi debeant iuramento ad secretum; et quamvis Congregatio censuit non esse adstringendos, de-

1652

Quatuor
Assistentes
eliguntur.
C. 8 d. 2.

Assistens
Lusitaniae a
Praeposito Gen.
eligendus
eo modo, quo
fit extra
Congrega-
tionem.
C. 16 d. 5.
Vide tamen
C. 11 d. 28.

Admonitor
Gen. eligitur.
C. 8 d. 2.

Secretum Exa-
minatoribus
graviter
iniungitur.
C. 7 d. 33 n. 4.

**P. Gottifredi
Praep. Gen.**

crevit tamen omnibus significandum: ea de re perquam serio deliberatum esse, commendatumque Patri nostro, ut efficacibus remediis servari curet secretum huiusmodi, et executioni mandari, quod praescribitur decreto 23 Congregationis vii, quo monentur Superiores: ut omni studio inquirent in evulgationum auctores, comperitosque pro rei gravitate ac culpae magnitudine puniant, etiam usque ad muneris privationem.

7, in Ms. act. 32.

Suffragia
in electione
Secr. Congr.
et Assist.
electionis
a quibus vi-
denda.
C. 18 d. 11 n. 1, 3.

SERVETUR quod est in Const. part. viii, cap. 6, lit. d: ut in electione Secretarii Congregationis et Assistantis electionis duo antiquiores Professi, una cum Vicario, suffragia videant; idque addatur Formulae, cum se dabit occasio.

8, in Ms. act. 34.

Vicarii
facultates sunt
eae dem quae
Praepositi
Generalis.
C. 1 d. 13.

praeter exce-
ptas in eius
Officio.

Sacrum
hebdomadis
singulis ad eius
intentionem
dicendum.

CONGREGATIO censuit, declarandum id, quod hactenus praxis obtinuerat: Vicarium Generalem habere omnem potestatem et facultates ad gubernandam Societatem, quas habet Praepositus Generalis, exceptis iis, quae in regulis Officii Vicarii excepta sunt, nec a posterioribus deinde Congregationibus sunt concessa; ac nominatim ad illius quoque intentionem dici debere Sacrum, quod dicitur singulis hebdomadis ad intentionem Praepositi Generalis.

9, in Ms. act. 34, 35 et 39.

De Superiori-
bus a Generali
defuncto
nominatis, qui
munus depre-
cantur;
C. 13 d. 11.

Si contingat, eos, qui nominati sunt Superiores a Generali defuncto, nondum intellecta ipsius morte, munus iniunctum deprecari; censuit Congregatio: a Vicario et Assistantibus ita audiendos, ut, si probentur eorum rationes, nominati nullo Superiorum

privilegio fruantur, sed maneant in statu pristino, donec ab electo Generali vel confirmetur nominatio vel mutetur.

Quod si Procuratores Indiarum essent nominati ad officium, v. g., Visitatoris vel Provincialis extra Europam, ii non priventur iure, quod habent, veniendi ad Congregationes generales, nisi adeo fuisset expressa voluntas Generalis circa ipsorum discessum ex Europa, ut decretum 36 Congregationis ix locum haberet.

10, in Ms. act. 35.

Si contingat, Vicarium e vivis decedere ante electionem Generalis, quando iam advenere Electores omnes, vel duae tertiae illorum partes, sive inchoata Congregatio, seu nondum sit; antiquissimus Assistantium debet Congregationi et electioni praeesse, prout in casu fere simili praescribitur in cap. 5, § 53 Formulae Congregationis generalis.

11, in Ms. act. 35.

OCCASIONE aliquorum, quae proposita sunt ad Censores librorum in Provinciis spectantia, Congregatio probavit iudicium Patrum ad hoc specialiter deputatorum, decrevitque: primo, Regulas Revisorum generalium, quas iterum recognoscendas curavit et approbavit, Provinciis omnibus communicandas; secundo, loco regulae 15, quae est ultima, reponendum et servandum quod sequitur:

Qui designabuntur in Provinciis ad censendos libros, qui forte Romam non mittentur, superiores Regulas habeant; seque, perinde ac generales Romae Revisores, teneri sciant, ut, quae in iis continentur, cautiones omnes in libris examinandis obser-

1652

et speciatim
de Procuratori-
bus Indiarum.
C. 14 d. 21.

Congregationis
generalis
praeses, mo-
riente Vicario,
est antiquis-
simus
Assistantium.

Revisorum
generalium
Regulae
approbatae
Provinciis com-
municandae.
C. 23 d. 43 n. 2.

Addendum
reg. 15.

P. Gottifredi
Praep. Gen.

C. 16 d. 14, 15.
C. 22 d. 20.

C. 11 d. 18.
C. 15 d. 9.
C. 16 d. 15.
C. 21 d. 26.
C. 22 d. 20.

Suffragia
in Congr. prov.
videnda
a duobus.
C. 18 d. 14 n. 3.

Quid facto
opus,
si in publicis

vent; sed praecipuo quodam studio servare conentur ea, quae praescribuntur superioribus regulis 6, 7, 8 et 9. Qui vero extra ordinem libros edendos a Provinciali accipient, sic accipere debebunt, ut eorum auctores id nesciant, quo maiori cum libertate ac sinceritate iudicare de iis possint. Omnes autem Revisores suas censuras eidem Provinciali tradent, qui eas Romam ad Generalem mittet; et, cum responsum acceperit, non permittet libros edi, donec illi certo constiterit emendata esse, quae Generalis emendanda iudicaverit. Quod si Provincialis ipse aliquid edere volet; id non faciet, nisi consulto prius Generali, servatoque, quem ille praescripserit, ordine. Porro a Censoribus examinari debebunt, non solum tractatus librorum, sed praeambula etiam, ac praefationes, admonitiones, epistolae liminares, atque ipsi etiam tituli, ne quidquam indiscussum edatur, omnesque offensionum causae, quantum in nobis erit, praecedantur. Iam, si post correctionem contingeret, auctorem aliquid addere vel immutare, insciis Superioribus, quod esset alicuius momenti, Superiores id severe, pro gravitate delicti, punire meminerint.

12, in Ms. act. 36.

IN electionibus, quae fiunt in Congregatione provinciali, videantur suffragia a Provinciali et Secretario, eritque hoc exprimendum in Formula, quando recudetur. Et in universum in eiusmodi Congregatione nulla sunt publicanda suffragia, quae a duobus saltem visa non fuerint.

13, in Ms. act. 40.

Cum quaereretur: quid facto opus, si Iudices, qui intersunt publicis Theo-

logiae disputationibus, formare nequeant iudicium certum de sufficientia doctrinae ad professionem quatuorvotorum, sive id contingat ob frequentes nimis interlocutiones Professorum, sive ob defectum ex parte argumentantium, sive alia simili ex causa; censuit Congregatio: dandam in primis operam, ne similia umquam accidant; nimirum ita instituendo disputationes, et tales designando argumentantes, ut eiusmodi haesitatio timeri nequeat. At, si nihilominus contingat, ut unus aut alter Iudicum non possit formare iudicium, nec ex reliquorum suffragiis res in alterutram partem possit definiri; tum Provincialis substituat pariter unum aut alterum ex iis, qui forte disputationibus interfuerunt (si viri graves sint, et ad iudicandum idonei) ut iurati Iudicum loco suffragium ferant; si vero, vel hi desint, vel nec ex horum sententia de sufficientia doctrinae satis constet; quam primum ad examen recurrat, iuxta responsum alias datum a P. Francisco Piccolomineo piae memoriae.

14, in Ms. act. 49.

CONGREGATIO annuendum censuit pio quorundam postulato: ut sub finem Litaniarum, post orationem, *Defende* etc. adderetur oratio, *DEUS, qui glorificantes te* etc. in honorem SS. Ignatii et Francisci Xaverii.

15, in Ms. act. 54.

Cum die 5 Martii P. Generalis incidisset in morbum, ex quo sequuta est, octava post die, hoc est 12 eiusdem mensis, inexpectata mors, omnibusque luctuosa; post exsequias, iuxta Formulam, praeside veterum Assistentium antiquissimo, P. Fabritio Banfo,

1652

disputationibus
Theologiae
Iudices forma-
re nequeant
iudicium
certum
de sufficientia
doctrinae
ad prof.
4 votorum.
C. 7 d. 33 n. 4.
C. 11 d. 24 n. 6.

Litaniis
addatur oratio
in honorem
SS. Ignatii
et F. Xaverii.
C. 9 d. 7.
C. Poloc. 2 d. 8.
C. Poloc. 5 d. 5.

Moritur
P. Generalis.

**P. Nickel
Praep. Gen.**

Iuramentum
primo scrutinio
praemissum
complectitur
totam
electionem.

quod nullus esset nominatus Vicarius, indictum est biduum ad electionem novi Generalis. Sed cum occasione superioris electionis dubitatum esset a quibusdam: si contingeret plura fieri scrutinia, an non esset ad singula repetendum a singulis iuramentum; Congregatio declarandum censuit, prout praesenti decreto declarat: iuramentum primo scrutinio praemissum complecti totam electionem, ac ligare iurantes etiam pro sequentibus scrutiniis, atque hanc semper fuisse et esse Societatis mentem.

16, in Ms. act. 55.

Novi Generalis
electio.

DIE 17 Martii, quae fuit Dominica Passionis, omnibus, quae Formula praescribit, rite servatis, electus est ad plura medietate suffragia Praepositus Generalis R. P. Goswinus Nickel, Assistens Germaniae, et decretum electionis a Congregationis Praeside promulgatum de more.

17, in Ms. act. 56 et 57.

Assistentes
confirmantur.

et Admonitor
P. Generalis.

Cum esset liberum Congregationi, vel nuper electos Assistentes confirmare, vel novos eligere; secreto scrutinio, paucis admodum dissidentibus, censuit esse confirmandos; et, vocatis dein iis, qui ius habent ad electionem Admonitoris, secreto pariter scrutinio confirmatus est idem, qui prius fuerat electus. Et cum quaereretur: an Assistentes confirmati praestare denuo deberent iuramenta; Congregatio iudicavit: satis esse, si ratum haberent

iam antea praestitum, quod et fecerunt. Et quia novus Assistens fuit eligendus pro Germania, uno die ad informationem concesso, electus est primo scrutinio P. Christophorus Schorrer, Provincialis Germaniae Superioris; statimque iuramentum praestitit in Formula expressum.

18, in Ms. act. 56.

Cum duo fuissent Congregationi proposita, circa praeceptum de non procurandis externorum intercessionibus: primum, ut explicarentur verba illa decreti 24 Congregationis ix: *quae liberam Superioribus gubernationem non relinquunt*; secundum, ut remedium tandem universale et efficax circa huiusmodi pestem pro tota Societate adhiberetur; in primis Congregatio censuit: praedicta verba interpretatione non indigere, cum satis pateat, per illa prohiberi procuratas externorum intercessionibus, quae Superiores impediunt, aut saltem difficilem eorum reddunt gubernationem, quo minus pro suo iudicio et voluntate, iuxta Institutum nostrum, de rebus et personis sibi subiectis disponant. Deinde censuit: primam impositi a P. Mutio praecepti partem, de non procurandis externorum intercessionibus, aliquibus tantum Provinciis impositam, ad omnes Provincias extendi debere suo decreto, prout de facto extendit et confirmavit; cum iis tamen cautionibus, quas adhibuerunt Congregationes viii * et ix **.

1652

Novus
Germaniae
Assistens eligi-
tur, uno die
ad informatio-
nem concesso.
C. 18 d. 19.

Circa
praeceptum
de non
procurandis
intercessio-
nibus
externorum.

Eae prohiben-
tur, quae
Superiores
impediunt
quominus libe-
re de rebus
et personis
disponant.

Praeceptum
P. Mutii
ad omnes
Provincias
extenditur.
*C. 5 d. 14, 49.
C. 7 d. 20, 22 n. 2.
* C. 8 d. 24.
** C. 9 d. 24.
C. 16 d. 17.*

DECRETA

UNDECIMAE CONGREGATIONIS GENERALIS.

P. Oliva
Vic. Gen.
perp.

Causa
Congregationis
convocandae.

Nempe
die 21 Martii.

Congregationis
cogendae tem-
pus
prorogatur.

Quinam initio
Congregationis
desiderati.

Absentes non
exspectantur.

Electio Vicarii
extraordinaria
a Praep. Gen.
proponitur.
C. 23 d. 1.

CUM ex decreto Innocentii x, Pontificis Maximi, de habendis Congregationibus generalibus singulo quoque novennio, haberi Congregatio huiusmodi deberet ante exeuntem Martium currentis anni 1661, impetratum est a S. D. N. Alexandro vii, ut, pro maiore eorum, qui ad illam conventuri essent, commoditate, illius cogendae tempus usque ad insequentem Maium eiusdem anni prorogaretur.

Ad diem itaque 8 Maii, in quem indicta a R. P. N. Generali, Goswino Nickel, erat Congregatio, cum adessent Patres omnes, quibus ius erat conveniendi, exceptis Patribus lusitanis et sardis, ac P. Ioanne Baptista Vivet, Rectore barcinonensi, qui tamen eo die exspectabatur, nullaque affulgeret iusta spes adventus, neque Substitutorum e Sardinia pro Vice Provinciali et Sociis luctuosum ad ostia Tiberina naufragium passis, neque lusitanorum Patrum; visum fuit inchoari oportere Congregationem sine dilatione, adeoque inchoandam esse postridie eius diei.

DECRETUM 1, in manu scriptis act. 5.

CUM R. P. N. Generalis ostendisset Congregationi: se ob senii gravitatem et corporis impedimenta non posse

amplius tot ac tantis officii sui laboribus parem esse, et eo animi vigore, quo oporteret, Societatis gubernationem administrare, ideoque ultro rogaret: ut Vicarius sibi daretur, vel ad tempus vel perpetuus, et cum iure vel sine iure successionis, prout ipsi Congregationi videretur praesenti statui rebusque Societatis magis conducere; Congregatio obsequendum duxit voluntati charissimi optimeque meriti Parentis sui. Quo tamen certum opportunumque consilium in tanta re commodius caperet, indixit biduanam deliberationem et cessationem interim a consessibus; adiecit Pater noster, Congregatione probante, praecepti obligationem de re, dum geritur, nemini vulganda.

2, in Ms. act. 6.

EXACTO biduo ad deliberationem indicto, convenerunt Patres ad decernendum secretis suffragiis (nam id petierat P. N. Generalis, et Congregatio approbaverat) cuiusmodi Vicarius eligendus in praesens videretur? Omniumque, solis quinque exceptis, concors sententia fuit: eligendum Vicarium perpetuum cum iure succedendi. Electio autem visa est differenda tantisper, dum conveniri super ea opportunius posset Summus Pon-

1661

Biduum
indicitur ad
deliberandum,
a liecto inte-
rim praecepto
de re non
vulganda.

Secretis
suffragiis
decernitur:
eligendum
Vicarium
perpetuum
cum iure
succedendi.
C. 3 d., 13.
C. 23 d. 3.

Summus Pont.
hac de re con-
veniendus.

P. Oliva
Vic. Gen.
perp.

tifex, ad Urbem, unde tunc aberat, rediturus propediem.

3, in Ms. act. 7, 8, etc.

Pater noster,
absens ob
invaletudinem,
alium sui loco
substituit.
C. 14 d. 9.

Iuramentum
non exigendum
de excellentia
talenti,
quod supplere
potest
defectum
doctrinae ad
professionem.

Vide tamen
C. 12 d. 24.
C. 7 d. 33 n. 3.

Petenda facul-
tas eligendi
Vicarium
perpetuum
cum iure
successionis.
C. 23 d. 1.

PATER noster Generalis a dirigen-
dae Congregationis officio, ob inva-
letudinem revocatus, vices suas P. Do-
minico Langa, Assistenti Hispaniae
et Assistantium antiquissimo commi-
sit, nec amplius ulli conventui inter-
fuit. Cum autem ageretur de postulato
duarum Provinciarum: ut iurati fe-
rant iudicium, qui iudicaturi sunt
de excellentia talenti, quod supplere
potest defectum doctrinae requisitae
ad professionem; post longam et ac-
curatam disceptationem, iudicatum
tandem est, magno suffragiorum con-
cursu, duas tertias non parum supe-
rante: non esse iuramentum eiusmodi
exigendum, et sufficere ad postulati
finem, si praescriptae in Congrega-
tionum Decretis pro subiecta materia
cautiones adhibeantur. Et cum po-
stridie Patrum unus intercessisset,
auditaeque essent illius rationes, cen-
suit Congregatio: non esse interces-
sioni deferendum.

4, in Ms. atc. 16.

HABITA declaratione mentis Patris
nostri Generalis de potestate, quam
habiturus esset Vicarius mox eligen-
dus, statuit Congregatio: ut libellus
supplex offerretur Summo Pontifici,
quo communi nomine Congregationis
et Patris nostri Generalis postularetur
apostolica benedictio, et facultas,
quatenus opus esset, ad eligendum
Vicarium perpetuum cum iure suc-
cessionis, et cum universali ac libero
exercitio potestatis. Designatio autem
Patrum, qui libellum offerrent, per-
missa fuit P. Generali.

5, in Ms. act. 17, 18, 19 et 20.

OBLATIS Congregationi patentibus
litteris Provincialis Sardiniae, quibus
P. Iacobum Cartam, eius Provinciae
subditum, Romae agentem, Procura-
torem constituit ad negotia cum ap-
probatione Patris nostri Generalis; ro-
gata est Congregatio: placeretne illum
admitti? Censuit illa admittendum,
et quidem de iure, sed ad negotia
tantum, post electionem Vicarii.

6, in Ms. act. 20.

PUBLICE lectum est breve pontifi-
cium, quo ample et plene tribuitur
Congregationi petita facultas eligendi
Vicarium Generalem perpetuum cum
futura successione, ac cum universali
et libero exercitio potestatis. Cum-
que omnia iam essent satis expedita,
placuit inchoari die proxime sequenti
quatrimum ante electionem, propo-
nique interrogatorium, et fieri cae-
tera, quaecumque ad negotium trans-
igendum requirebantur.

7, in Ms. act. 17 et 20.

DE Formula iuramenti praestandi
in electione Vicarii, statuit Congrega-
tio: ut eadem esset, quae in Gene-
ralium electionibus usurpatur, sola
vocis *Generalis* in voces *Vicarii Gene-
ralis cum iure succedendi* mutatione.

Similiter retinendam censuit For-
mulam decreti, quae in Generalium
electionibus enuntiatur, sola muta-
tione vocis *Generalem* in voces *Vica-
rium Generalem cum iure succedendi*,
et potestate, iuxta breve apostolicum
datum 1 Iunii 1661.

8, in Ms. act. 22.

DIE 7 Iunii, qui felicibus auspiciis
incidit in tertium die festum delapsi

1661

Procurator
Sardiniae
admittendus,
ad negotia
tantum, post
electionem
Vicarii.
C. 13 d. 4.

Electio Vicarii
perpetui,
praelecto
de ea brevi
pontificio,
indicitur.
Litt. Apost.
pag. 181.

Formulae
iuramenti et
decreti
electionis
nonnihil
immutantur.

Litt. Apost.
pag. 181.
C. 23 d. 5.

Vicarius Gene-
ralis eligitur.
C. 23 d. 6.

P. Oliva
Vic. Gen.
perp.

C. 1 d. 8.
C. 18 d. 8.

in coetum Apostolorum et Discipulorum Spiritus Sancti, omnibus rite servatis, acceptisque a P. N. Generali, ob invaletudinem absente, suffragiis, electus est primo scrutinio Vicarius Generalis perpetuus cum iure succedendi, et potestate, iuxta breve apostolicum, R. P. Ioannes Paulus Oliva, Elector Provinciae romanae, et confectum promulgatumque de more super ea re decretum est a P. Dominico Langa, Praeside Congregationis.

9, in Ms. act. 23.

Ad instantem Assistantium electionem, visum est statuere pro hac vice, et nullo ad futuras Congregationes praeiudicio: ut nomen *nationis*, ex qua eligi deberent iuxta Formulam, § 78, sumeretur, non ut synonymum Assistantiae, sed pro sola ea complexione nationum ex quibus una Assistantia componitur.

10, in Ms. act. 24.

DIE 12 Iunii, qui erat ultimus quatruidi indicti ad Assistantium electionem, electi sunt Assistantes: Italiae, P. Alexander Fliscus, Praepositus Domus Professae mediolanensis, primo scrutinio; Germaniae, P. Carolus de Noyelle, Substitutus Secretarii Societatis pro Assistantia Germaniae, tertio scrutinio; Galliae, P. Claudius Boucher, Provincialis Franciae, primo scrutinio; Hispaniae, P. Sebastianus Izquierdo, Rector Collegii complutensis, secundo scrutinio. Electione Assistantis Lusitaniae iudicatum est ea die supersedendum, ob absentiam Patrum lusitanorum. Electi autem praestiterunt de more iuramentum, vocato, post electiones omnes peractas, ad hoc ipsum praestandum,

Dilata
Assistentis
Lusitaniae
electione,
quatuor alii
eliguntur.
C. 8 d. 2.
C. 14 d. 3.
C. 18 d. 4.
C. 20 d. 4.
C. 23 d. 8.

Unus ex eis,
absens,
post omnium
electionem
vocatur.

P. Carolo de Noyelle, qui coetui non intererat.

11, in Ms. act. 25 et 26.

PATRE Dominico Langa, P. N. Generalis iam ab annis aliquot Admonitore, ultroneam officii illius abdicatorem non semel apud Congregationem et apud Patrem nostrum proponente atque urgente, ac tandem inpetrante, electus est in Admonitorem tum Generalis, tum Vicarii, P. Nicolaus Zucchi, secundo scrutinio.

12, in Ms. act. 25, 26 et 27.

AUDITO postulato plurium Provinciarum, de petenda a Pontifice abrogatione brevis Innocentii x, PROSPERO FELICIQUE STATUI etc., censuit Congregatio consensu plane unanimi: tentandam esse brevis totius abrogandi postulationem; qua minime succedente, sigillatim pro partibus supplicaretur; factaque deinde de singulis, post allatas et discussas prius in partem utramque rationes, propria suffragatione, confirmatum est, primo, nullo prorsus dissentiente: petendam abrogationem triennii praefixi gubernationi Superiorum, et imperatae post triennium exactum quietis. Secundo, de Congregationum novennalium abrogatione concors similiter fuit omnium, duobus solis exceptis, consensus.

13, in Ms. act. 27 et 28.

PROPOSITA est quaestio: an, impetrata abrogatione Congregationum novennalium, non videretur nihilominus fore ex re Societatis, si ab hac ipsa Congregatione terminus aliquis seu negativus, seu positivus Congregationibus habendis praefigeretur? Responsum est concordibus senten-

1661

Abdicante
Admonitore
P. Gen., novus
eligitur.
C. 8 d. 2.

Abrogatio
brevis
Innocentii x
petenda,
Litt. Apost.
pag. 177.

de triennio
Superiorum,

et novennali
Congregatione.

Congregatio-
nibus gen.
cogendis nullus
terminus
praefigatur.

P. Oliva
Vic. Gen.
perp.

Sess. 35.

Doctores
Theologiae ante
ingressum, etsi
mediocres
in doctrina, ad
professionem
4 vot. idonei.
C. 23 d. 19.

Hic § 15.

Libera
Provinciali
relinquitur
dispositio
de fructibus
honorum,
quorum
possessionem
Nostri
retinent.
C. 5 d. 59.

Vicario Gen.
ampla fit
potestas
Collegia male
constituta
dissolvendi;
*Confirmatur
et approbatur
Litt. Apost.
pag. 185.*

tiis: non fore; adeoque nec tunc terminum ullum praefigendum, etiam non obstante decreto a Congregatione octava facto ante electionem, ut habetur in actis Ms.

14, in Ms. act. 29.

POSTULATUM fuit, ut Congregatio decerneret: satisne sit ad professionem quatuor votorum obtinendam, si, in praevio ad eam examine, mediocritatem excedant in doctrina, qui fuerunt in celebri aliqua Universitate donati gradu Doctoris in Theologia, cum hoc illis asserere videatur Congregationis VII decretum 96, et favere regula 19 Provincialis, § 14, in Ratione Studiorum.

Decrevit Congregatio: satis esse, idque statutum videri in laudato decreto, cui nullatenus derogatum sit per § 3 decreti 37 Congregationis VIII.

15, in Ms. act. 29 et 30.

ROGATA Congregatio, ut declararet: cuiusmodi sit obligatio ex § 6 decreti 17 Congregationis VII, expendendi in causas pias fructus bonorum, quorum possessionem Nostri retinent; declaravit: relicta in suo vigore paupertatis obligatione, intuitu subditi bona possidentis, nullum Provinciali per laudatum decretum in materia votove paupertatis gravamen imponi, neque valorem actuum elidi, quibus ipse de fructibus illis aliter disponat, aut disponi permittat.

16, in Ms. act. 31, 43 et 62.

Cum postularetur dissolutio duorum Collegiorum male omnino constitutorum; Congregatio fecit P. Vicario amplam potestatem dissolvendi, non solum dicta duo Collegiola, sed et alia quaecumque eiusdem notae

ac rationis, non tantum in Provincia romana aut neapolitana, ubi maior huius rei urget necessitas, sed universim in tota Societate; et occasione hinc accepta eidem commendavit: ut se in admittendis novis Collegiis exhiberet plane difficilem.

Posuit etiam in ipsius potestate et arbitrio postulatam translationem Domus Probationis moguntinae in Provincia Rheni Superioris Aschaffenburgum; et salinensis in Provincia lugdunensi Vesuntionem; commutationem item Domus Professae Villavicosae in Provincia transtagana in Collegium.

17, in Ms. act. 31.

DELATO ad Congregationem iudicio Patrum pro paupertate Deputatorum, de potestate Praepositi Generalis ad admittendam et ratam habendam, post donantis mortem vel professionem, donationem a Scholastico Societatis ante factam certo alicui Collegio; probavit iudicium Congregatio, suoque decreto firmatum voluit: esse in potestate Generalis admittere et ratas habere donationes huiusmodi, non obstantibus contrariis rescriptis Praepositorum Generalium.

18, in Ms. act. 32.

PROPOSITUM est Congregationi ab ipso P. Vicario: de quaerendo parandoque efficaci remedio ad fortiter comprimendam perniciosam libertatem edendorum librorum sine facultate, seu proprio, seu alieno, aut etiam suppresso nomine. In quo, cum multa a multis essent solerter exco-gitata et inter opinandum adducta, convenit Congregatio communiore consensu in ea, quae sequuntur:

1. Ut in auctores animadvertatur

1661

*C. 17 d. 14.
C. 20 d. 20.
C. 21 d. 9.
C. 22 d. 18.
C. 23 d. 41.*
sed in novis
admittendis
plane difficilem
se exhibeat;

item
transferendi
et commutandi
quasdam
Domos.
*C. 8 d. 7.
C. 9 d. 38.
C. 19 d. 7.
C. 20 d. 20.*

Donatio potest
rata haberi
post donantis
mortem vel
professionem.
C. 7 d. 17.

Contra
eos qui edunt
libros sine
facultate.
C. 1 d. 105.

Puniat
auctor,

P. Oliva
Vic. Gen.
perp.

complices.
conscii
et Superiores
consilia
auctoris
promoventes,
non revelantes
nec impe-
dientes.

Idem statuitur
de libellis
et foliis.
C. 10 d. 11.
C. 15 d. 9.
C. 16 d. 15.
C. 21 d. 26.
C. 22 d. 20.

Praesumptio
est contra tra-
dentes scripta.

Decreta Ordinis
Praedicatorum
in honorem
commendatio-
nemque
Societatis.

Honorifica
gratiarum
actio tam
praeclaro Ordi-
ni a Societate
deferatur.
Decr. 12.

gravibus certisque poenis incurrendis; puta, privatione officii, vocis item activae et passivae, inhabilitate etiam ad dignitates et praelaturas Societatis, poenis etiam corporalibus, pro delicti gravitate Superioris arbitrio decernendis.

2. Ut haec ipsa poenarum capita ad complices et conscios, etiam Superiores, ea proportionem extendantur, qua ipsi magis minusve, vel scriptoris consilia promovendo, vel eadem non revelando, vel ex officio non impediendo, in praesentem Societatis perniciem dedecusque peccaverint.

3. Ut librorum nomine intelligi etiam debeant libelli et folia, ut vocant, volantia, ac demum quidquid praeload publicam lucem committitur.

4. Ut praesumptio fraudis contra illos stare censeatur, a quibus accepta scripta externi vulgaverint.

19, in Ms. act. 34, 35 et 40.

Cum pervenissent ad Congregationem per unum aliquem e PP. Electoribus notitia epistolae ab Reverendissimo P. F. Ioanne Baptista de Marinis, Magistro Generali venerabilis Ordinis Praedicatorum, ad dilectos sibi in DEI Filio universos et singulos eiusdem venerabilis Ordinis Fratres directae, eiusque manu subscriptae, ac sigillo munitae, et ab Ordinis Secretario traditae, in qua decreta aliquot continentur in honorem commendationemque Societatis in Comitibus generalibus Ordinis condita; censuit Congregatio, nulla etiam maiori expectata huius rei notitia, huic provocationi honorariae respondendum: in primis, honorifica gratiarum actione, nomine suo, eidem Reverendissimo P. Magistro Generali deferenda; tum deinde gravi ad Nostros

omnes commendatione, quam ex Congregationis VIII sensibus voluit renovatam, nimirum: ut illustrissimum, natuque maiorem in Ecclesia Ordinem, sanctitate, doctrina rebusque praeclare gestis de illa optime meritum, peculiari benevolentia complectantur, de illo magnifice sentiant et loquantur, aliisque venerationis significationibus et charitatis officiis prosequantur.

20, in Ms. decr. act. 35, 37 et 44.

Ex occasione fabricae templi et Domus Professae neapolitanae adductum est in quaestionem: an possint Collegia aut Domus Probationis Societatis, salva paupertate propria nostrarum Domorum Professorum, gravari a testatore seu fundatore ad exaedificandum Domui Professae templum vel domum, collatis in eam rem certis redditibus annuis, quamdiu fabrica duraverit, etiamsi contingeret eam ad triginta vel quadraginta et amplius annos durare. Super qua quaestione, multum ac diligenter discussa, approbavit tandem Congregatio, uno fere consensu, iudicium Patrum pro paupertate Deputatorum, nimirum: nequaquam esse contra paupertatem Domorum Professorum, quod in quaesito proponitur, si nempe res transigatur ad eundem modum, quo facta et transacta Neapoli proponebatur.

Caeterum pertinere ad providentiam Superiorum, ne diutius, quam iusta necessitas tulerit, Domus Professae talibus redditibus fruatur. Et cum nihilominus aliquis contra intercessisset, auditae sunt illius rationes; dictisque iterum sententiis, probatum firmiter est decretum iam sancitum unanimi plane consensu.

1661

et peculiaris
obsequii
et amoris
officia eidem
a Nostis exhibeantur.

Collegia gravari possunt ad solvendam annuam pensionem Domibus Professoris, durante fabrica.

Ne diutius, quam necessitas tulerit, Domus Professae talibus redditibus fruatur.

P. Oliva
Vic. Gen.
perp.

Menda
in duobus
Congregationum
decretis
corriguntur.

21, in Ms. act. 36 et 37.

RETULERUNT ad Congregationem Deputati pro Constitutionibus et Decretis: in editione Decretorum tum romana anni 1616, tum antuerpiensi anni 1635, vere mendosum esse textum decreti 23 Congregationis secundae, ubi, in adiuncto Definitorum decreto, leguntur haec verba: Quod si aliquis, imperfectionem secutus, particulari alicui Societatis nostrae loco *intra Provinciam*; cum legi debeat *extra Provinciam*, ut habent originalia manu scripta, et colligitur manifeste ex adversiva particula paulo post adiuncta: si vero alicui Collegio *intra Provinciam*.

Item mendum irrepsisse in decretum 51 Congregationis v, et in cap. 5 Ordinationum Generalium. Ubi enim in decreto legitur: Placuisse Congregationi, ut postularetur dispensatio super illa parte decreti Clementis viii, quae iubet deputari Confessarios, qui *a reservatis absolvant*; et in Ordinatione: impetratam esse dispensationem, ne teneantur Superiores deputare Confessarios, qui *a reservatis absolvant*; legendum esse *a non reservatis*, ut constat ex textu decreti pontificii; adeoque inserendam esse in utroque loco particulam negativam *non* ante vocem *reservatis*.

Agnovit Congregatio ita plane, ut Deputati retulerant, rem se habere, ac proinde etiam decrevit: emendandos dictos mendosos textus ad eum modum, quem iidem Deputati proposuerunt.

22, in Ms. act. 37.

COMPLURIUM Provinciarum postulatio fuit: ut, cum Societas ita nunc passim male audiat et traducatur,

Contra laxas
opiniones
in moralibus.
C. 12 d. 28.

quasi nimis laxas in moralibus opiniones doceat et in praxi sequatur; aliquod adhibeatur efficax tanto malo remedium. Congregatio, amplexa iudicium Deputatorum pro studiis, statuit: primo, monendos serio Professores Theologiae Moralis, caute omnino ut doceant, neque, quod aliquid probabile reputent, illico sibi licere arbitrentur illud in publicum scripto verbove protrudere; sed ad id attendant maxime, quod monet Congregatio v decreto 41: an communi scholarum sensui congruat, ac praeterea scandalum vel offensionem aliquam uspiam parere possit. Superiores autem, si quos novitatum amantes aut parum cautos in docendo compererint, a munere docendi submoveant, speque omni illius privent, poenis etiam aliis, si forte opus iis esse senserint, coerceant.

2. In librorum editione, onerandam Censorum fidem et conscientiam, severos ut se potius, quam molles exhibeant, neque aliquid etiam dubii ad Societatis famam periculi sine gravi censura abire patiantur; et, si quid tale occurrerit, Patri nostro sincere et fideliter prodant.

3. In privatis congressibus et responsis diligenter cavendum Nostris, ne aliquid promant, quod vulgari minime vellent; numquam autem scripto respondeant, in rebus praesertim gravioribus, nisi consulto et probante Superiore.

4. Texendum elenchum sententiarum in morali periculosarum, exposito primum Provinciarum sensu de sentiis quae apud singulas scandalum aut offensionem aliquam habent adiunctam, eumque mittendum ad singulas, et in singulis examinatum, iterumque Romae recognitum ac probatum, rite communicandum omnibus.

1661

C. 14 d. 5.
C. 20 d. 10.
C. 21 d. 14.

Professores
caute omnino
doceant.

Novitatum
amatores
amovendi,
coercendi.
C. 16 d. 36 n. 3.

Censores
librorum
severos se,
potius quam
molles,
exhibeant.
C. 10 d. 11.

Cautio in
congressibus
et responsis,
praesertim
scripto datis,
habenda.

Elenchus
sententiarum
in morali
periculosarum
texendus et
Provinciis com-
municandus.
C. 12 d. 28,
56, n. 3.
C. 14 d. 5.
C. 16 d. 36 n. 4.
C. 18 d. 20.
C. 20 d. 10.
C. 23 d. 16, a.

P. Oliva
Vic. Gen.
perp.

23, in Ms. act. 39, 40 et 41.

Cum permulta essent in medium allata ad paupertatem nostram conservandam in sua puritate, et restituendam etiam, sicubi labefactata videretur, eaque in primis, quae a Patribus Deputatis pro paupertate fuerant solerter excogitata; censuit tandem Congregatio communi consensu: committendum P. Vicario, ut ipse pro sua prudentia ex iis illa eligeret, quae magis apta et opportuna esse iudicaverit.

24, in Ms. act. 42, 45, 47 et 48.

Audito iudicio Patrum Deputatorum pro studiis, probavit Congregatio suoque decreto sancivit:

1. Ut Metaphysici iuxta regulam 23 Praefecti Studiorum, et a tertio ad quartum Theologiae annum gradum facturi, unius horae spatio examinentur.

2. Ut in reliquis tum Philosophiae tum Theologiae annis, media minimum hora subeatur examen. Provinciae, quae ex longo iam usu plus ei temporis tribuunt, consuetudinem suam retineant.

3. Ut examinis annui materia sit ea omnis, quae a Magistris toto anni currentis spatio tradita fuerit; iis exceptis, quae sub ipsum examinis tempus decurruntur, Praefecti Studiorum iudicio designandis; sive de caetero theses ad examen adhibeantur, sive non.

4. Ut, qui ante ingressum in Societatem Philosophiae aliquid aut Theologiae audiverint, examinentur, ut praescribit regula 19 Provincialis, § 5, in Ratione Studiorum, nisi malent, quod emensi sunt, illorum studiorum iter remetiri; quod quidem;

nisi Superior iustas ob causas negandum censuerit, poterit illis ultro concedi.

5. Ut ad habendum actum theologicum, seu parvum seu magnum, possit aliquis admoveri, requirantur Examinatorum suffragia tria, clara et minime dubia, quae illius ad actum cum satisfactione habendum capacitatem speciatim enuntient.

6. Si quis, habiturus actum magnum, ab argumentaturis conclusionem impugnandam vel argumentum proponendum inquisiverit, is, nulla habita ratione iudicii ex actus successu consecuti, ad examen more aliorum pro professione subeundum omnino revocetur. Qui vero in actu parvo id fecisset, excidet spe omni actus magni, et complices aut administri huius dedecoris, si qui fuerint, pro ratione culpa a Superioribus puniantur. Demum Iudices onerati sciunt conscientiam suam, si, cum aliquid fraudis intervenisse cognoverint, quo de doctrina defendentis iudicium debeat non mediocriter variari, ex solis praecise responsis et actus successu ferant iudicium.

Ad haec Congregatio praecipua ratione commendatum voluit P. Vicario: ut de theologicorum actuum numero contrahendo, nec non de nimis inter eos Magistrorum locutionibus compescendis, quoad prudenter poterit, satagat.

Cum autem interposita esset intercessio contra eam partem huius decreti, quae horam unam integram examini a tertio ad quartum Theologiae annum subeundo praefigit, auditis intercessoris rationibus, confirmavit Congregatio quod iam sanciverat.

1661

Ad actum theologicum habendum tria clara requiruntur de aptitudine suffragia.

Quod si quis ante actum magnum conclusionem impugnandam vel argumentum proponendum inquisiverit, examen more aliorum subeat; si in actu parvo id fecisset, excidat spe actus magni:

si aliquid fraudis intervenierit, non de solo actus successu Iudices iudicium ferant.
C. 10 d. 13.

Theologicorum actuum numerus contrahatur; nimiae Magistrorum locutiones vitentur.

Remediorum ad paupertatem conservandam et restituendam electio P. Vicario commissa.
C. 18 d. 22 n. 2.
C. 20 d. 7 n. 5.

De examinibus in studiis.
C. 7 d. 33.
C. 12 d. 22.
C. 22 d. 35.

Examinentur unius horae spatio Metaphysici et Theologi tertii anni;

reliqui Philosophiae ac Theologiae media minimum hora.

Examinentur de materia a Magistris ante examen tradita.

Qui ante ingressum aliquid Philosophiae aut Theologiae audiverint, examinentur vel studia repetant.

P. Oliva
Vic. Gen.
perp.

Gaudentis
Maioratus
in Hispania
admissio
sine facultate
Generalis non
est invalida.

25, in Ms. act. 43.

DE Maioratus Hispaniae quaesitum est: an decretum 18 Congregationis v, vetans admissionem in Societatem sine facultate Generalis personae Maioratus iure gaudentis, illam etiam irritam et nullam reddat? Congregatio, expensis variis ea de re Generalium rescriptis, et audito iudicio PP. Deputatorum pro Constitutionibus, censuit: nequaquam invalidam aut irritam esse huiusmodi admissionem.

26, in Ms. act. 43 et 44.

Ob reditum
Societatis
in Reipublicae
venetae
ditionem agen-
dae gratiae
Alexandro VII,
C. 7 d. 100.

QUONIAM a tempore, quo Societas nostra reversa est in serenissimae Reipublicae venetae ditionem, nunc primum convenit in unum corpus, totum Ordinem repraesentans; censuit Congregatio: ad contestandum universae Societatis gratum animum ob tam singulare et immortale beneficium, quo vindicata est fama integritatis nostrae, et ablatum opprobrium, quod passim iactabant in nos haeretici, summas quam humillime gratias nomine totius Ordinis agendas esse Sanctissimo D. N. Alexandro VII, cuius auspiciis, pastoralis providentia et sapientissimo ductu perfectum felicissime suscepimus negotium, quod complures antea, magno quidem animi affectu, sed eventu irritato saepius tentaverunt.

et conscriben-
dae litterae
eucharisticae,
tum ipsi
Reipublicae,

Deinde placuit: ut nomine pariter Congregationis conscriberentur litterae ad serenissimam Rempubicam venetam, ad contestandam gratam beneficii adhuc recentis in Nostrorum receptione memoriam, et ad testificandum summum omnium Nostrorum pro viribus inserviendi Reipublicae desiderium.

Denique, quia praecipuus huius tam exoptati reditus, secundum illius auctorem Sanctissimum Dominum nostrum, administer extitit Illustrissimus et Reverendissimus D. Carolus Carrafa, tunc Sedis Apostolicae apud serenissimam Rempubicam, nunc apud Sacram Caesaream Maiestatem Nuntius, erga illum quoque simili litterarum eucharisticarum officio fungendum esse Congregatio consensu unanimi decrevit.

27, in Ms. act. 43.

ROGATA est Congregatio prohibere: ne deinceps litterae, quae ad Deputatos ad Congregationem generalem scribentur, a Superioribus Generali inferioribus aperiri aut retineri possint, sicut nec ad illas responsa; quod hae saepe litterae negotia contineant soli Congregationi aut Generali communicanda; censuit Congregatio: omnino concedendum litteris ac responsis huiusmodi hoc privilegium, illudque idem ad electos in Congregatione provinciali Procuratores extendendum.

28, in Ms. act. 27, 45 et 47.

Cum spes nulla superesset adventus Patrum ex Lusitania, visum fuit Congregationi: non differre diutius Assistentis electionem (quam a se faciendam, et non remittendam exemplo Congregationis decimae ad P. Vicarium, iam ante decreverat) designavitque ex speciali dispensatione quatuor Patres lusitanos Romae degentes, sed ad Congregationem non pertinentes, a quibus peti possent informationes, sub iisdem tamen cautionibus, quibus obstringuntur ii, qui ad Congregationem pertinent; ac tandem, ultimo die quadridui ad eam indicti,

1661

tum Nuntio
Sanctae Sedis.

Litterae
ad Electos ad
Congregationem
generalem vel
Procuratorum.
et ad illas
responsa
nec aperiendae.
nec retinendae
a Superioribus
Generalibus
inferioribus.

Lusitaniae As-
sistens eligitur.
dispensando
in informatio-
nibus.

C. 10 d. 5.
C. 16 d. 5.

C. 9 d. 44.
C. 18 d. 15.

P. Oliva
Vic. Gen.
perp.

adstantibus
Secretario Soc.
et Procurato-
ribus Gen.
et Sardiniae.
C. 3 d. 1, 44.
C. 18 d. 15.

servatis omnibus, quae Formula prae-
scribit, electus est primo scrutinio in
Assistentem Lusitaniae P. Gaspar de
Govea. Electioni interfuerunt, Con-
gregatione permittente, sed suffra-
gium non tulerunt, P. Secretarius
Generalis, Procurator Generalis, et
Sardiniae.

29, in Ms. act. 46, 49, 50,
59, 60 et 61.

Ob casus novitatem, electi scilicet
Vicarii cum universali ac libera potes-
tate, et cum iure succedendi, pla-
cuit Congregationi illius potestatem
magis explicate et expresse declarare.

1. Declaravit: exercitium univer-
sale potestatis collatum fuisse Vicario,
non cumulative, ita ut in duobus,
Generali nempe et Vicario, aequo
iure residere deberet; sed privative,
id est: ita ut penes solum Vicarium de-
beret subsistere, atque adeo non pos-
set Generalis ullam illius sibi partem
assumere; ita ut, si secus aliquid ab
eo fieret, illicite et invalide fieret;
illudque exercitium sic explicatum,
quatenus opus esset, eidem Vicario
de novo contulit suffragatione secre-
ta; quae dum institueretur, parantem
excedere P. Vicarium, Congregatio
retinuit, voluitque praesentem adesse.
Permissum tamen quod petebat: ab-
stinere, uti a ferendo suo, sic ab inspi-
ciendis aliorum suffragiis, quorum
proinde inspectio demandata est Pro-
fessorum antiquissimo.

2. In casu obitus vel mutationis
alicuius ex Assistentibus, declaravit
Congregatio, et, quatenus opus esset,
decrevit: nominationem novi Assi-
stentis pertinere ad P. Vicarium, et
quidem unice, audito tamen super hac
re P. Generalis consilio, et requisito
ad nominati confirmationem suffragio.

Nominatio
vel substitutio
Assistentium
a Vicario fiat,
audito Genera-
lis consilio,
et requisito
de more
ad nominati
confirmatio-
nem suffragio.

3. Declaravit, et, quatenus opus
esset, decrevit: in casu gravis infir-
mitatis ipsius Vicarii, posse ipsum
substituere sibi alium Vicarium ad
regendam per id temporis Societatem.

4. An vero in casu mortis, si
forte contingeret Vicarium mori ante
Generalem, possit Vicarius nominare
ante mortem Vicarium, a quo, post
illam, Societas regatur? vel certe:
ad quemnam pertineat tunc provi-
dere Societati de Vicario? post agi-
tatam in aliquot sessionibus quae-
stionem, cum P. Vicarius semetipsum
spontanea iuris cessione exclusisset,
eamque exclusionem ipsius rogatu
Congregatio admisisset; eadem cen-
suit: nominationem Vicarii, in casu
proposito, deferendam esse P. Gene-
rali superstiti. Simul autem decrevit:
ut casu, de quo agitur, eveniente,
statim fiat ea nominatio; nominetur-
que aliquis ex iis, qui Vicario viventi
adesse solebant, ut Formula praescri-
bit, vel ex iis, qui proxime degunt;
tum novus ille Vicarius Congregatio-
nem generalem ad electionem novi
capitis statim indicat, atque interea
Societatem gubernet potestate libera
et independente, sed ea duntaxat,
quam habet ex communi iure Socie-
tatis Vicarius Generalis demortui.

30, in Ms. act. 51 et 52.

Actum fuit in Congregatione per
plures sessiones, de promovendo au-
gendoque in Societate spiritu seu
studio rerum spiritualium. Et cum
multa in eam rem a multis praeclare
dicta essent, totaque Congregatio
magnum omnino zelum prae se ferret
eius rei solide instaurandae; iudicavit
nihilominus: abstinendum sibi a no-
vis eo super oneribus decernendis;
sed impense tamen voluit P. Vicario,

1661

In casu gravis
infirmittatis,
possit sibi
Vicarium
substituere.

In casu mortis
Vicarii,
a Generali
novus Vicarius
nominandus.

Ex quibus
tunc nominari
debeat, et qua
ornatus
facultate.

Ad promoven-
dum
augendumque
in Societate
spiritum,

non nova
decernenda.

**P. Oliva
Vic. Gen.
perp.**

sed praescri-
ptorum urgen-
da exsecutio
a Superioribus.
*C. 18 d. 22.
C. 19 d. 11.
C. 21 d. 27.*

In promovendis
ad profes-
sionem
non servandus
ordo, attenta
solum
antiquitate
in Religione.
*C. 7 d. 75.
C. 9 d. 42.
C. 12 d. 11.
C. 13 d. 9, 10.
C. 14 d. 19.
C. 16 d. 20.
C. 17 d. 10.*

Diversantes
in aliena
Provincia extra
nostras Domos
subsint
propinquiore
Rectori
et huius
Provinciali.

Sacrum
et corona
inducuntur

ac per eum Provincialibus et Superioribus aliis commendatum, ut hanc rem, utpote rerum omnium nostrarum animam, praecipua ac perpetua cura versent, exsecutionem urgendo eorum, quae ad eam promovendam habet Societas satis copiose praescripta.

31, in Ms. act. 54.

POSTULAVIT Procurator malabaricae: an, qui ex Europa in Indiam veniunt virtute, doctrina aliisque de iure nostro requisitis ad Professionem quatuor votorum instructi, expectare nihilominus ad eam emitendam illic debeant alios, qui vocatione antiquiores sunt, sed studia nondum absolverunt?

Censuit autem Congregatio: eos nequaquam debere expectare; et univarse declaravit, nusquam antiquiores a minus antiquis debere expectari, quando minus antiqui habent omnia expedita, et antiquiores, vel quia studia non absolverunt, vel defectu aetatis legitimae, vel alterius requisiti, ex parte ipsorum non sunt adhuc ad profitendum expediti.

32, in Ms. act. 54.

Cum quaereretur: ad quem Superiorem, Rectorem scilicet et Provincialem, pertinere censendi sint, qui in aliena Provincia iisque urbibus diversantur, in quibus non est Societatis domicilium? Respondit, et statuit Congregatio: ad propinquiorem utique Rectorem censendos esse pertinere, et Provincialem, cui huiusmodi Rector subest.

33, in Ms. act. 57.

PROPONENTE P. Vicario, et probante Congregatione, decretum est: indi-

cendum in Societate universa Sacrum unum et coronam itidem unam pro SS. D. N. Alexandro VII in aliquale gratitudinis nostrae specimen pro tot illustribus beneficiis et apostolicis benedictionibus, quibus Congregatio nem hanc est impertitus.

34, in Ms. act. 54.

ETSI videbatur non posse dubium esse ullum, quin omnia, quae ad electionem P. Vicarii collatamque in eum potestatem pertinent, rite acta essent in Congregatione, cui scilicet ad ea omnia sufficiens potestas adfuerat, tum ex nostris Constitutionibus, tum ex brevi pontificio, tum denique ex consensu et approbatione ipsius P. Generalis, qui propria syngrapha contestatus fuerat Congregationi, se omni meliori modo, quoniam videbat ita expedire Societati nostrae, illa omnia rata habere; tamen ad rerum gestarum complementum iudicavit et decrevit Congregatio: supplicandum Pontifici, ut eadem omnia pontificio diplomate confirmare dignaretur, quo perennis atque immobilis firmitatis robur accipiant.

35, in Ms. act. 61.

SUSCEPTA est deliberatio: an, si Pontifex renueret abrogare decretum Innocentii X de Congregationibus novennialibus, videretur pergendum in usu Congregationum provincialium triennialium? In qua deliberatione, quia agendum erat de mutandis abrogandisve aliqua sui parte Constitutionibus et Congregationum generalium decretis, quaesitum est, primo: Placeretne de proposita quaestione tractari? et cum placuisset, dictae sunt sententiae, fueruntque non pauci, qui censerent omittendas omnino

1661

in Societate pro
Alexandro VII,
in grati animi
specimen
pro ipsius
beneficiis
in Congrega-
tionem.

Petenda
confirmatio
pontificia
decretorum
Congregationis
de Vicario.

Habetur
Litt. Apost.
pag. 183.

Si renuat Pon-
tifex abrogare
decretum
Innocentii X
de Congrega-
tionibus
novennialibus,
pro hac vice
duae tantum
Congregationes
prov. intra
decursum
novennii
habeantur.
*C. 8 d. 10.
C. 16 d. 8.
C. 21 d. 10.
C. 23 d. 13 n. 1.*

P. Oliva
Vic. Gen.
perp.

Congregationes provinciales omnes intermediarias, quae scilicet fiunt ad electionem Procuratoris. Sancitum tamen est: ut, pro hac vice, duae intra decursum novennii haberentur: in medio una, ad eligendum Procuratorem; in fine altera ad electionem mittendorum ad Congregationem generalem.

36, in Ms. act. 62.

Decretorum
et canonum
ex actis

EXEMPLO nonnullarum aliarum Congregationum commissa est P. Vicario

decretorum et canonum ex actis extractio, et cum Provinciis communicatio. Quo facto, negotiis omnibus iam expeditis, habuit P. Vicarius insignem, et loco et tempori aptissimam ad Patres Congregatos paraenesim; tum deinde, actis Deo gratiis ex praescripto Formulae, inter mutuos amplexus, cum maxima charitatis significatione, finis impositus est huic Congregationi XI, die 27 Iulii 1661.

1661

extractio et cum
Provinciis
communicatio
P. Vicario
committitur.
C. 14 d. 28.
C. 17 d. 17.
C. 18 d. 23.
C. 19 d. 12.
C. 22 d. 45.
C. 23 d. 43 n. 6.

Hortatio
P. Vicarii.
Solvitur
Congregatio.

DECRETA

DUODECIMAE CONGREGATIONIS GENERALIS.

P. de Noyelle
Praep. Gen.

Causa
Congregationis
convocandae.

CUM, vix absoluta Congregatione Procuratorum, diem extremum obiisset R. P. N. Ioannes Paulus Oliva die 26 Novembris 1681, renuntiatus est Vicarius Generalis, quem ipse iam tum ab anno 1664 scripto a se relicto nominaverat, R. P. Carolus de Noyelle, Assistens Germaniae. Hic, de PP. Assistantium consilio, Congregationem indixit in diem 21 Iunii 1682. Qua die, B. Aloisio Gonzagae sacra, adfuere ex Provinciis Provinciales seu Vice Provinciales, ac Deputati plane omnes; fuitque consequenti die Congregatio inchoata.

Decretum 1, in manu scriptis act. 1 et 2.

Ex decreto
Clementis IX.
per secreta
suffragia
disquiratur:
an Societati
expediat, nec
ne, breve

QUIA vero, ex decreto fel. rec. Clementis XI, ante electionem Praepositi Generalis, praevia matura rei discussione, agendum id primum erat, et per secreta suffragia disquirendum:

an bono Societatis expediret, terminum novennalem ad celebrandas Congregationes generales ab Innocentio X statutum abrogari, vel observari? Idcirco, post electum Secretarium, P. Paulum Casatum, Provinciae venetae Electorem, ad plenioram deliberationem decrevit Congregatio: ut, quae in utramque partem collectae fuerant rationes, palam legerentur. Quibus perlectis, moniti omnes, si quid addendum videretur, liberum cuique fore seu voce seu scripto id proferre, aut tacito etiam nomine alicui e tribus Patribus, Martino scilicet de Esparza, Danieli Bartolo, et Secretario, ad hoc deputatis tradere. Utque maturius fieret, censuit insuper Congregatio: sumendum sibi aliquot dierum spatium, quo a qualibet alia re vacaret.

Ad hanc autem deliberationem,

1682

Innocentii X
de Congr.
novennali
abrogari.
Litt. Apost.
pag. 195.

Secretarius
electionis
eligitur.

Rationes
in utramque
partem
collectae
leguntur.
et novae,
si quae sint,
expetuntur.

Admittitur ad
deliberationem

P. de Noyelle
Praep. Gen.

Vice
Procurator
Generalis.

Post
quadriduanam
discussionem,
secretis
suffragiis
abrogatio
petenda
decernitur.

C. 3 d. 13.

Libellus
supplex super
ea re
Summo Pont.
offertur.

*Litt. Apost.
pag. 262.*

Eligitur
Praepositus
Generalis.

cum in ea nec de electione, nec de rebus ad electionem pertinentibus tractandum esset, vocatus est et admissus Vice Procurator Generalis, P. Paulus Ottolinus; vocandus vero non fuit Secretarius Societatis, P. Dominicus Maria de Marinis, quia iam ipse inter Electores, Provinciae romanae Elector aderat.

2, in Ms. act. 4.

POSTQUAM quadriduum tenuit discussio, lecta sunt a Secretario quae supra memoratis Patribus a variis tradita fuerunt, expensaeque diligenter hinc et inde rationes adductae; ac tum, praemissa ad divinam opem lucemque coelestem implorandam per aliquod tempus oratione, itum est in secreta suffragia: quibus lectis et numeratis, plane constitit, ex octoginta quinque suffragiis, duo et octoginta pro petenda Congregationis novennalis abrogatione stetisse, triaque dumtaxat in alteram partem abiisse. Cumque, iuxta Clementis ix praescriptum, ad Sedem Apostolicam quamprimum ac distincte referendus esset suffragiorum numerus; confecto super ea re supplici libello, eum R. P. Vicarius Generalis quarto post die, ad Summi Pontificis pedes cum Secretario benigne admissus, Suae Sanctitati obtulit, ac totius Societatis nomine Congregationis novennalis abrogationem, qua par fuit humilitate, postulavit, nostraeque postulationi, mira erga nos animi propensione, Sua Sanctitas annuere visa est.

3, in Ms. act. 7.

DIE 5 Iulii, quae eo anno in Dominicam septimam post Pentecostem incurrit, quadriduo item interiecto, servatisque rite omnibus, quae a Consti-

tutionibus et Formula praescribuntur, in Praepositum Generalem electus est primo scrutinio, ac summò, qui umquam fuit, aut esse possit, suffragiorum concursu, nullo videlicet excepto, praeterquam suo, R. P. Carolus de Noyelle, Vicarius Generalis. Formatum mox iuxta Formulam super ea re decretum, subscriptumque a Secretario ac promulgatum.

4, in Ms. act. 5, 7 et 8.

ANTE electionem Praepositi Generalis deputati, more solito, ad detrimenta Societatis recognoscenda iam fuerant: ex Italia, P. Octavius Rubeus, Provincialis romanus; ex Gallia, P. Stephanus de Champs, Rector parisiensis; ex Germania, P. Ladislaus Vid, Provincialis Austriae; ex Hispania, P. Martinus de Esparza, Elector Provinciae castellanae; ex Lusitania, P. Iosephus de Seyxas, Provincialis Lusitaniae. Ad includendos vero Electores quo die fit electio, P. Iosephus Fotius; ut iam ante fuerat ad concionem habendam P. Nicolaus Avancinus, Elector Austriae.

Post electionem autem, electo iterum in Secretarium Congregationis illo eodem, qui electionis fuerat, deputati, tum ad postulata seligenda, tum ad detrimenta simul examinanda (reiecta in aliud tempus quaestione, idemne, an diversi esse debeant), fuisse: P. Octavius Rubeus; P. Paulus Fontanus, Vice Provincialis Aquitaniae; P. Ladislaus Vid; P. Ioannes Marinus, qui ante erat Assistens Hispaniae; et P. Iosephus de Seyxas; ac tum hi, tum illi singulis scrutiniis, pluribusque suffragiis.

1682

Deputati
ad detrimenta.

Incluser.

Orator.

Secretarius
Congr. idem
qui electionis.

Deputatio, tum
ad postulata,
tum ad detri-
menta.

Inf. d. 49.

P. de Noyelle
Praep. Gen.

5, in Ms. act. 9.

Ut quis
ad aliquam
Assistentiam
pertinere
dicatur,
attendendum
est ad Provin-
ciam in qua
admissus
in Soc., vel cui
a Praeposito
Gen. absolute
addictus.
C. 1 d. 80.
C. 2 d. 20.
C. 14 d. 23.

INDICTO pariter ad Assistentium electionem quadriduo, haec fuit praemittenda quaestio, alias quidem excitata, sed nondum plane definita: an scilicet in iure nostro accipiendae sint voces illae, ut synonymae, *Natio et Assistentia*? Fuitque Patrum plusquam ad duas tertias partes iudicio definitum: ut quis ad aliquam assistentiam dicatur, vel non dicatur pertinere, non ad illius natale solum aut originem attendendum esse, sed ad Provinciam ex qua est; adeo ut ad hanc Assistentiam quisque pertineat, et in eis proinde Assistentem eligi possit, ad quam ipsa, ex qua tunc ille est, Provincia pertinet.

Censendus autem quisque est, ut dicatur ad aliquam Assistentiam pertinere, ex ea Provincia esse, in qua ad Societatem admissus fuit; nisi forte tum, aut post, absolute et non solum ad certum aliquod tempus, a Praeposito Generali addictus alteri Provinciae fuerit; ex hac enim tunc erit, etiamsi non in ea, sed in alia admissus fuerit.

6, in Ms. act. 10.

Eliguntur
Assistentes,
C. 8 d. 2.

OCTAVA post electionem Generalis die, Iulii 12, indictique ad Assistentium electionem quadridui ultima, in Assistentes, ad plura medietate suffragia, electi sunt: Italiae, P. Dominicus Maria de Marinis, Secretarius Societatis, tertio scrutinio; Germaniae, P. Nicolaus Avancinus, Praepositus Domus Professae viennensis, primo scrutinio; Galliae, P. Paulus Fontanus, Vice Provincialis Aquitaniae, Rectorque pictaviensis, primo scrutinio; Hispaniae, P. Paschasius de Casanueva, Provincialis Castellae,

secundo scrutinio; Lusitaniae, idem qui proxime officio illo defunctus erat, P. Franciscus de Almeida, primo scrutinio; qui omnes de more iuramentum praestiterunt. Ac tum etiam creatus Admonitor fuit, ad plura item medietate suffragia, secundo scrutinio, P. Ioannes Marinus, qui Hispaniae Assistens proxime ante fuerat.

7, in Ms. act. 11, 12 et 13.

His ita peractis, scriptum a se postulatum R. P. Generalis Congregationi obtulit, quo exposcebat: ut, cum Societas suam erga Praepositum Generalem providentiam exercere per PP. Assistentes debeat, vellet Congregatio statuere rationem, quam tenere in posterum illi debent in exsecutione huius primariae praecipuaeque partis sui muneris; multaque ipse in eum finem media proponebat, quae in actis Congregationis continentur.

Non potuit quidem Congregatio non laudare tam ardentem eius zelum, sibique in primis gratulari, quod eum haberet Generalem, qui ita ipse exsecutioni tum in se, tum suo exemplo in caeteris, urgendae promovendaeque insisteret. Eius autem postulato, prout iacet, annuere, tamque arctis Praepositum suum Generalem ac ipsos etiam Assistentes vinculis constringere, minus aequum atque consentaneum visum fuit, gravissimis in medium allatis rationibus.

Ut tamen aliqua ex parte postulato satisfaceret, statutum voluit: ut deinceps PP. Assistentes tertio quoque mense, convocante reliquos eorumdem professione antiquissimo, convenient, ac inter se discutiant: num aliquid sit, de quo monendus videatur Generalis, aut quod illi repraesentari debeat, tum quoad ea, quae propriam

1682

et Admonitor
P. Generalis.
C. 8 d. 2.

Providentia
Assistentium
erga
Generalem,
ipso petente,
stabilitur.
C. 1 d. 82.

P. de Noyelle
Praep. Gen.

ipsius personam attingunt, tum quoad administrationem et gubernationem Societatis; illumque, si quid sit, de eo quam primum, sive ore tenus, sive scripto pro sua prudentia moneant, aut illi repraesentent. Ad quod tamen, nec ipsi tenebuntur, quin illorum pars maior consenserit, si impar illorum fuerit numerus; aut media, si par fuerit.

8, in Ms. act. 9.

Missae,
quae singulis
hebdomadis
ad intentionem
Generalis
dicuntur,
non possunt
ab eo applicari
ad satisfaciendum
obligationi
ab aliquo
susceptae
recipiendo
eleemosynas
pro Missis
celebrandis.

POSTULATUM ab ipso item fuit, ut Congregatio definiret: sitne Societatis menti consentaneum, Missas, quas singuli singulis hebdomadis iubentur ad intentionem Generalis celebrare, posse ita ab eo applicari, ut per illas satisfiat obligationi, quam alii quicumque susceperint, aut suscepturi sint, recipiendo eleemosynas pro Missis celebrandis? Unanimi consensu responsum est: id non censendum deinceps Societati nostrae consentaneum, nec debere ulla ratione Praepositum Generalem Sacra, quae a nobis celebrantur, ita applicare, ut, quicumque tandem illi sint, quidquam inde sibi aut aliis lucrentur, seque aut alios ab onere, quod, accepto stipendio aut eleemosyna, nunc aut alias vel ipsi vel alii contraxerint, liberos praestent.

9, in Ms. act. 13.

Constituti
promotionibus
ad gradum dies
retinendi,
sed non ad
professionis
valorem.

SUPERIORUM Congregationum exemplo, variis pro rerum tractandarum diversitate Deputationibus institutis, propositum hoc primum fuit: an, cum constituti promotionibus ad gradum iam fuerint et in morem inducti dies Purificatae et Assumptae in coelum Deiparae sacri, placeret Congregationi hos eosdem dies retineri? Placuit omnino; sic tamen, ut neque praefixum

illud tempus ad professionis valorem conditio necessaria sit; nec etiam ita praxi illi insistendum Congregatio velit, ut, si forte promovendus aliquis citra culpam gravemque ob causam non potuerit statutis illis diebus promoveri, non possit cum facultate Provincialis, si ita, causa cognita, iudicaverit, primo quoque opportuno tempore, nec exspectato insequenti termino, promoveri.

10, in Ms. act. 28, 29 et 30.

PROPOSITUM item fuit: an non expediat, Vicario Generali facultatem dari promovendi ad professionem et ad gradum eos, qui, quo tempore Vicarius est, habent omnia ad id requisita, etiamsi de illis a defuncto Generali statutum nihil aut significatum fuerit? Censuit Congregatio: hanc illi facultatem esse tribuendam, et re ipsa tribuit, eoque omni modo, quo illam habet Praepositus Generalis dum vivit, non obstante decreto 3 Congregationis quartae. Nec, cum unus e Patribus intercessisset, eius intercessionem deferendum prorsus voluit.

11, in Ms. act. 19.

NOMINE vero Provinciae Lusitaniae propositum est: an non aequum videatur, ut Nostri, qui in Lusitania sunt, habentque omnia ad professionem seu gradum requisita, alios se antiquiores aut aequae antiquos pariterque ad professionem seu gradum expeditos, exspectent, donec ex insulis aliisve remotioribus locis, ubi versantur, redierint; vel saltem, ut illi alii, licet tardius promoti, in locum suae antiquitatis tum deinde restituantur? Sed fere omnium sententia fuit, iuxta id, quod habet decretum 31 Congregationis xi: illos nul-

1682

Ob gravem
causam,
cum Provincia-
lis facultate,
potest
aliquis die
ab statutis
diverso
promoveri.
C. 13 d. 20.

Ut Praepositus
Gen., sic
et Vicarius
potest
ad gradum
promovere.

Serventur
praescripta
de tempore
et ordine
promotionis
ad gradum, nec
exspectentur
absentes.

C. 7 d. 75.
C. 9 d. 42.
C. 13 d. 9, 10.
C. 14 d. 19.
C. 16 d. 20.
C. 17 d. 10.

P. de Noyelle
Praep. Gen.

latenus expectandos, servandumque praeterea promotionis tempus et ordinem.

12, in Ms. act. 18 et 19.

Circa urgentes
sola
importunitate
dimissionem,
servetur quod
decretum est.

Ad coercendam pravam illorum voluntatem, qui, nullam iustam ob causam, sed sola importunitate, suam e Societate dimissionem vel urgent vel extorquent, censuit Congregatio: retinendum observandumque decretum 22 Congregationis VII, nec aliud praeterea statuendum in praesenti.

13, in Ms. act. 42.

Biennium
novitiatus
solum valide
inchoatur
post expletum
aetatis
15 annum;

Ut omnis dubitatio tollatur, quae ex decretis 22 et 35 Congregationis VIII subnasci potest circa eum, qui, absque dispensatione Praepositi Generalis, fuisset, sive bona fide, sive defectum aetatis dissimulans, ante decimum quintum annum ad probationem admissus, aut ante decimum septimum expletum annum vota emisisset; Congregatio, declarando decretum Congregationis VIII, definitum voluit: biennium novitiatus fuisse tunc solum quidem valide inchoatum, quando ille annum aetatis suae decimum quintum explevit; primam vero renovationem votorum, post annum decimum septimum expletum factam, habere vim primae nuncupationis, ac supplere quoscumque praedictos eiusmodi defectus.

14, in Ms. Act. 51.

Nemo
ad gradum
Coadiutorum
spiritualium
promoveatur
ante annum 30
aetatis
expletum,
et ingressus
in Soc. 10;
sed hoc citra
necessitatem

Cum ex Ordinationibus Generalium cap. 18, part. 1 de promovendis ad gradum, § 5, praescriptum habeatur: debere eos, qui ad gradum Coadiutorum spiritualium promovendi sunt, si caetera ad id requisita habuerint, statim post septennium a suo in Societatem ingressu promoveri; rogata Congrega-

tio: an in posterum retinenda nihilominus videretur praxis, iam tum a R. P. Mutio introducta observataque, neminem ad huiusmodi gradum promovendi ante trigesimum annum aetatis expletum, et ingressus in Societatem decimum; retinendam esse declaravit, Patrique nostro, quamvis citra novam obligationem aut ad valorem votorum necessitatem, maxime commendavit.

15, in Ms. act. 29.

Cum propositum esset: quo secreti vinculo tenerentur Superiores ad ea, quae subditi in reddenda ratione conscientiae ipsis aperuerint? censuit et declaravit Congregatio: secretum adeo religiose servandum esse, ut non liceat Superiori, cui reddita ratio conscientiae fuerit, quidquam eorum, quae illi de se ipso quis manifestat, ulli omnino, nec Generali, nec Provinciali umquam revelare, vel etiam innuere; nisi forte illo eodem, qui conscientiam suam manifestavit, expresse consentiente.

16, in Ms. act. 40.

Circa id, quod quaesitum est: de Confessariis, qui aliquo ante votorum renovationem tempore debent in Collegiis seu Domibus nostris assignari, placuit Congregationi declarare simul ac decernere: eos, ex quo a Superiore Domus designati sunt, posse ab eo tempore usque ad diem renovationis inclusive confessiones Nostrorum, qui ibi sunt, tum generales tum particulares, ac tam eorum, qui vota non renovant, quam qui renovant, audire, quoties eis placuerit per totum illud tempus ad illos accedere.

1682

ad valorem
votorum
servandum.

Superiores
ea, quae
in reddenda
ratione con-
scientiae ipsis
aperta sunt,
nulli omnino,
nec Generali,
revelare
aut innuere
possunt,
nisi subditi
expresse
consentiente.
C. 6 d. 33.
C. 23 d. 34.
Instr. 11, 13
c. 2.

Confessarii
pro tempore
renovationis,
ex quo desi-
gnati sunt
usque ad diem
renovationis
inclusive,
possunt
omnium
omnino
Nostrorum,
quoties
his placuerit,
confessiones
generales
et particulares
audire.

P. de Noyelle
Praep. Gen.

17, in Ms. act. 20 et 47.

De casibus
reservatis.

Ad tollenda duo circa facultatem absolvendi Nostros a casibus reservatis proposita dubia, sic definiendum censuit:

Absente
Superiore, ille
qui constitutus
sit Vice Rector
aut Vice
Praepositus
facultatem
habet
absolvendi
et delegandi.

Si nullus
constitutus est
Vice Rector
aut Vice
Praepositus,
eamdem facul-
tatem habet
Minister, seu
qui Domui
praeest.
C. 8 d. 20.
C. 17 d. 9.

Eadem facultas
in Residentiis.
Missionibus-
que, ubi pauci
ex Nostri
morantur,
illarum
Superioribus
conceditur.
Confirmatur
decr. 25
Congr. VIII.

Circa
delatores falsos
aut temerarios
serventur
decreta.

1. Si Superior, absens ex urbe, Vice Rectorem aut Vice Praepositum constituerit; eum, qui Vice Rector est, aut Vice Praepositus, habere, tum per se facultatem absolvendi a reservatis, tum eam cuivis alteri subdito Sacerdoti delegandi. Si autem nec constituto Vice Rectore aut Vice Praeposito, nec ulla facta mentione reservationis abierit, eoque loco sit, ut consuli nequeat, etiamsi per unam tantum diem integram futurus sit absens, eum, qui Minister est, seu Domui tunc praeest, facultatem habere tum absolvendi, tum delegandi potestatem absolvendi a reservatis.

2. In Residentiis pariter Missionibusve fixis, in quibus e Nostri pauci morantur, ius idem illarum Superioribus concedi, quod alii seu Rectores seu Superiores habent, quoad facultatem absolvendi per se seu delegandi. Nec tamen propterea, qui ibi degunt, privari concessione sibi facta decreto 25 Congregationis VIII, § 1, si ea uti voluerint.

18, in Ms. act. 15.

Ad praecavenda mala, quae oriri possunt ex delatoribus, tum falsis aut temere credulis, tum iis, qui absque iusta causa aliorum defectus, sive veros sive praesumptos, ad Superiores mediatos, priusquam ad immediatos deferrent; nullo quidem novo decreto opus esse Congregatio iudicavit; enixe tamen Patri nostro commendatum voluit, ut decretum 12 Congregationis VII, quo satis provisum

est, curet urgeatque acriter tum a Provincialibus tum ab aliis Superioribus executioni mandari.

1682

19, in Ms. act. 37.

CENSUIT pariter Congregatio, ipso etiam Patre nostro postulante: si contigerit umquam quemquam e Nostri alios, etiam quoscumque externos, maxime vero Religiosos aut viros primarios, vel lingua, vel calamo aut quacumque alia ratione offendere, aut iustam illis offensionis causam dare:

1. Ut in illum Superiores diligenter inquirent, quaque par est severitate animadvertant, nihilque huiusmodi impunitum relinquant.

2. Ut curent iis, qui se laesos existimare merito potuerint, debitam satisfactionem quamprimum exhiberi; ac, si quando libri illi, in quibus aliquid sit, unde quis offendi potuerit, recudantur, illud penitus expungi.

3. Ne ipsi etiam Superiores, ad quos spectat, se hac in parte molliores praebeant, probavit Congregatio iudicium Patrum Deputatorum: ut Consultores, tum locales tum provinciales, teneantur monere Superiores mediatos, si quid ab aliquo peccatum sit; et an poenitentiae, nec ne, et quales iniunctae illi fuerint.

De iis,
qui lingua
vel calamo
alios, maxime
Religiosos
aut viros
primarios,
offendunt.
C. 22 d. 14.

Culpabiles
inquirendi.
puniendi.

Laesis debita
exhibeatur
satisfactio.
Libri, si
recudantur.
expurgentur.

Consultores
moneant
Superiores
mediatos.
si quid
peccatum sit,
quales
iniunctae
fuerint
poenitentiae.

20, in Ms. act. 16.

FACULTATEM a R. P. N. Ioanne Paulo Oliva quibusdam extra Europam Provinciis iustas ob causas concessam, Romam una cum Procuratore mittendi etiam Substitutum, Congregatio, non modo confirmat, sed etiam ad quascumque extra Europam Provincias extendit. Immo (admisso iam ante ex gratia ad Congregationem, post electionem, et ad negotia P. Barnaba Gutierrez, Provinciae mexica-

In Congr. gen.
eodem quo
Procurator
Provinciarum
extra Europam
iure, gaudet
etiam
Substitutus.

P. de Noyelle
Praep. Gen.

nae Substituto) visum insuper aequitanti consentaneum fuit, et statutum: ut in Congregatione generali eodem in posterum, quo Procurator ipse, iure, tum ad negotia tum ad electionem Generalis gaudeat etiam Substitutus, modo conditionibus aliis in ipso Procuratore requisitis non careat. His enim si careat, erit ad negotia tantum admittendus. Ad Congregationem autem Procuratorum, ubi Procurator adfuerit, ius plane nullum Substitutus habet.

Ad Congr. Proc., ubi Procurator adsit, ius non habet Substitutus.

21, in Ms. act. 18.

Cum vero aliqua sint extra Europam Collegia ad aliquam Europae Provinciam spectantia, dubitatum est: an Collegiorum illorum Rectores aut Professi ibi degentes ad Congregationem provincialem veniendi ius habeant? Re diu satis agitata, statutum tandem fuit: huiusmodi, seu Rectores seu Professos, ius nullum habere, vel ut vocentur vel ut veniant; adeoque nec Rectoribus ipsis ius ullum competere mittendi quemquam ex suis subditis.

Rectores et Professi Provinciarum Europae, commorantes extra Europam, nullum ius habent ad Congr. prov.

Procurator tamen quebecensis, in Gallia degens, admittatur supra numerum, etiam ad electiones.
C. 22 d. 28.

Instante tamen Provinciali Franciae, ut, nomine Rectoris quebecensis, cui subsunt Residentiae omnes regionis canadensis, eius Procurator, in Gallia degens, possit supra numerum Congregationi suae Provinciae interesse; longe maiori parti Congregationis, auditis eius rationibus, placuit: hoc illi (quod aliis tamen, vel extra Europam vel in ipsa Europa, remotioribus Collegiis propterea non datur) speciatim, ac specialem ob causam, nec ad negotia solum, sed ad ipsas etiam electiones concedi.

22, in Ms. act. 22, 37 et 52.

Ad excitandum magis semper ac magis in Nostris doctrinae studium, quod in Societate adeo hactenus viguit; vitandumque, ne in ea tandem ultra modum mentemque S. P. N. Ignatii Professorum quatuor votorum numerus excrescat; Congregationi, auditis super ea re Patribus Deputatis pro studiis, visum est decernere, quae sequuntur:

1. Per sufficientem ad quatuor votorum professionem doctrinam, non eam intelligendam esse, quae talis solum relative sit, seu comparative ad alios ante ad eum gradum promotos; sed absolute, et qualem decreta Congregationum requirunt; nec habita solum ingenii aut aptitudinis ratione, sed doctrinae praesentis, quam re ipsa habet in Theologia is, qui examinatur.

2. Neminem deinceps ad Examinatoris pro illo gradu munus admittendum esse, quin prius, postquam decretum 33 Congregationis VII, § 3, et 37 Congregationis VIII, § 2, ac praesentis huius decreti § 1 attente legerit, iuramentum super ea re coram Superiore genuflexus emiseric in haec verba:

Ergo N. testem invoco DEUM, cuius oculis nuda sunt omnia, me in examine praestitutum esse fideliter quae praescribuntur in decretis a me praelectis, iuxta proprium eorum sensum. Proindeque me, nec laturum esse suffragium comparative ad alios quosdam ante promotos, sed absolute iuxta decreta eadem; nec habita solum ingenii ratione, sed doctrinae simul praesentis, quam quis actu habet, ac vi cuius possit, adhibitis praeparationibus ordinariis, docere

1682

Ad excitandum doctrinae studium, et vitandum, ne ultra modum Professorum numerus excrescat:
C. 7 d. 33.
C. 8 d. 37.
C. 11 d. 24.
C. 21 d. 17, 18.
C. 22 d. 35-37.
Ord. Gen. c. 18, Pars tertia.

Ad professionem 4 votorum exigitur doctrina praesens, absolute qualem decreta requirunt.

Examinatores ad professionem quaenam decreta legere et quod iuramentum emittere debeant.

Formula iuramenti.

P. de Noyelle
Praep. Gen.

Formula
ferendi ab eis
iudicii.

Si tantam
doctrinam
non habeat
examinatus,
declarent, an
mediocritatem
attingat.

Exclusis
defectu doctrinae
tertium
ad prof. 4 votorum
examen
numquam
concedendum;

secundum raro,
et non nisi a
P. Generali,
ei qui in primo
duo retulerit
suffragia.
Quales tunc
esse debeant
Examinatores.

In examinibus
omnibus
iudicium
Examinatorum
non sit
comparativum,
sed absolutum
de requisito
progressu
et capacitate.

Philosophiam et Theologiam cum satisfactione; meque insuper nemini revelaturum esse meum suffragium, praeterquam iis, ad quos pertinet ex officio. Ac ita iuratus promitto.

Ferendi autem ab iisdem Examinatoribus iudicii Formula haec est:

Ego N. examinavi de more (vel audiavi defendentem theses de universa Theologia) N., et iuratus censeo illum habere (vel non habere) tantum doctrinae, quantum VII, VIII et XII Congregatio Formulaque iuramenti praescripta ab eadem Congregatione XII ad docendam cum satisfactione Philosophiam et Theologiam et ad professionem quatuor votorum requirunt.

Meminisse tamen Examinatores debent, cum quis, tantam doctrinam non habens, mediocritatem attingit, suo id etiam suffragio distincte declarandum esse, ex decreto 37 Congregationis VIII, § 1.

3. Tertium ad professionem quatuor votorum examen, quando quis defectu doctrinae ab ea per superius examen exclusus est, numquam esse concedendum; secundum vero non nisi a R. P. Generali, idque raro, gravibusque de causis; aut vix umquam, nisi is, cui hoc concederetur, retulerit in primo examine duo pro se suffragia; ac, si forte distinctos a prioribus Examinatores esse necesse fuerit, sint etiam illi omni exceptione maiores, et iurati, et ab ipso Praeposito Generali designati.

4. Quod huius decreti § 1 dicitur, debere, licet absque iuramento, extendi suo modo ad ea examina, tum Theologorum tum Philosophorum, quae singulis annis fiunt, ut nempe: Examinatores de eorum doctrina et capacitate iudicium ferant, non com-

parative solum ad alios, qui forte ulterius progressi sunt in studiis, sed absolute pro eo, qui a decretis in singulos annos requiritur, progressu et capacitate.

23, in Ms. act. 21.

DUBITATUM vero fuit: quaenam in Iure Canonico doctrina requiratur, ut quis iuxta Const. part. v cap. 2, lit. B, possit ratione illius ad trium quatuorve votorum professionem admitti. Iudicium Congregationis, auditis Patribus deputatis pro studiis, fuit: ad trium votorum professionem requiri, ut mediocritatem in ea superet; ad quatuor vero, ut, non quomodocumque, sed cum eo, proportionem servata, excessu, qui in Theologia scholastica requiritur; ac debere de eo in illa Facultate excessu constare, eo modo quo de Theologia in Facultate Theologiae; per Examinatores scilicet pariter iuratos, illiusque scientiae cum primis peritos; nisi forte iam ante ingressum in Societatem Doctor foret, ac de eius eximia eruditione nulla dubitatio esse posset.

24, in Ms. act. 41 et 42.

PRÆTEREA, etsi Congregatio XI Decreto 3 censuerit: non esse iuramentum exigendum ab his, qui iudicaturi sunt de excellentia talenti, quod supplere potest defectum doctrinae requisitae ad professionem quatuor votorum; postulatum tamen hic fuit, ac de novo examinatum quid hoc in casu fieri expediat. Reque diu in utramque partem disceptata, maiori tandem parti placuit: hoc ab illis etiam exigendum esse iuramentum; cum nec aequum videatur, ut melior illorum hac in parte conditio sit, quam aliorum pro quibus exigitur; nec iu-

1682

Iuris Canonici
doctrina,
ut quis ratione
illius ad
professionem
admittatur,
requisita:
C. 7 d. 96.
C. 13 d. 16 n. 4.

Ad prof. 3 votorum
mediocritas in
ea superanda;
ad 4 vero, cum
eo excessu, qui
in Theologia
requiritur;

et hoc constet
per Examinatores
peritos
et iuratos;
nisi Doctor
ante ingressum
foret, ac de
eius eximia
eruditione
certo constet.
C. 11 d. 14.
C. 23 d. 19.

Iuramentum
de excellentia
talenti, quod
supplere
potest defectum
doctrinae
requisitae
ad prof. 4 vot.,
ab Examinato-
ribus exigatur.
C. 7 d. 33 n. 3.
C. 11 d. 3.
C. 13 d. 19.

P. de Noyelle
Praep. Gen.

ramentum huiusmodi iis, qui iurare debent, videri difficile possit et grave; quandoquidem eiusmodi talentorum excellentia patere omnibus, ac esse conspicua debet.

Adversus hoc decretum interces- sum quidem postridie fuit; sed maior iterum pars standum decreto voluit.

Cum vero super ea re a Patre nostro quaesitum fuisset: an Congregationis sensus esset, eos omnes, in quorum favorem de huiusmodi excellentia talenti testimonium Examinatores tulerint, esse vel eo nomine ad quatuor votorum professionem promovendos; declaratum fuit: hunc illius nullo modo sensum esse; sed hac in re standum omnino menti S. P. N. Ignatii Const. part. v, cap. 2, lit. B, nec non decreto 15 Congr. vi. Ex quibus habetur: totum de his promovendis vel non promovendis negotium P. N. Generali committendum esse; idque etiam ita intelligendum, ut eiusmodi promotiones neque communiter neque facile ab ipso concedantur.

25, in Ms. act. 26.

QUARUMDAM Provinciarum nomine postulatum fuit: ut decretum 18 Congregationis ii, quo prohibetur, ne Episcoporum Seminariis, quorum curam Societas susceperit, Praeceptores dentur separati ab iis, qui in scholis nostris docent; ad alia etiam quaecumque Collegia convictorum et nobilium extendatur; ne scilicet distinctas a Nostris scholas habeant,

Congregatio, expensis attente ac serio incommodis, quae illis Provinciis ex illa necessitate multiplicandi tot Praeceptores nascuntur, ac oneribus, quibus inde supra suas vires et reditus gravantur illarum Collegia et Domus, R. P. Generali impense com-

mendavit: ut curam omnem ac diligentiam adhibeat, tum in revocandis ad scholas nostras huiusmodi convictoribus, quantum citra virorum principum offensionem licuerit, tum in praecludendo aditu, ne quid in posterum eiusmodi fiat.

26, in Ms. act. 27.

Cum ab Illustrissimis ac Reverendissimis Ecclesiae Gallicanae Antistitibus provido sane piissimoque consilio Seminaria instituta iam fuerint ac instituuntur in dies, in quibus per exercitia spiritualia et rerum ecclesiasticarum notitiam clerici proxime erudiuntur ad vitam ecclesiasticam; et ex iis aliqui pro sua erga Societatem studio ac benevolentia singulari e divina gloria futurum existiment, si clerici huiusmodi nobis instituendi tradantur; postularunt Provinciae Galliae: ut Nostris in Gallia liceret haec Episcoporum Seminaria admittere, ac eorum curam suscipere. Cumque audissent Patres, quantae utilitati catholicae religioni esse id possit; admittenda esse eiusmodi Seminaria censuerunt iis conditionibus, quas a nostro Instituto non alienas iudicaverit R. P. N. Generalis, cuius prudenti arbitrio res tota permissa est.

27, in Ms. act. 13, 30 et 43.

Cum autem lectae fuissent datae ad Congregationem a celsissimo Principe, paderbonensi monasteriensi- que Episcopo, Ferdinando Fürstenbergio litterae, quibus nobis honorifice in primis ac peramanter significat: se quindecim Missiones propria liberalitate, tum in Germania totoque septentrione, tum in oriente apud Sinas et Iapones fundasse, easque omnes Societati nostrae iuxta eiusdem leges

1682

Eiusmodi
tamen promo-
tiones neque
communiter
neque
facile a Patre
nostro
concedantur.
C. 6 d. 15.

Seminaria
clericorum
in Gallia iis
conditionibus
possunt
a Nostris
admitti, quas
P. Generalis
probaverit.
C. 2 d. 18.
C. 4 d. 13.

Nec Seminariis
Episcoporum,
nec Collegiis
convictorum
et nobilium
Magistri
peculiares
concedantur.
C. 1 d. 126.
C. 3 d. 24.
C. 4 d. 13.

Principi
et Episcopo
monasteriensi
ob fundatas
quindecim
Missiones
in Germania
et apud Sinas
et Iapones
aguntur
gratiae.

P. de Noyelle
Praep. Gen.

et Institutum commissas traditasque voluisse; Congregationi deliberandum quidem non fuit, gratias an deberet, sed quas agere posset; adeo visa nobis fuit rei magnitudo nostrum omne meritum viresque excedere. Ne tamen nostrae ullae partes gratique animi sensus et significatio desiderarentur, decretae a Congregatione dataeque ad illum in gratiarum actionem litterae sunt; indicta insuper per Societatem universam Sacra et preces, ac denique eius ad nos nostraeque ad ipsum insertae servataeque in actis Congregationis litterae, ad perpetuum videlicet tum singularis illius erga nos munificentiae, tum nostrae erga ipsum gratissimae voluntatis ac memoriae, futurum apud nos aequae ac posteros pignus et monumentum.

28, in Ms. act. 40.

Decreta et statuta contra novitatem laxitatemque opinionum renovantur et confirmantur.

P. 4 c. 5 n. 4.
C. 11 d. 22.
Inf. d. 56 n. 3.
C. 14 d. 5.
C. 16 d. 36 n. 4.
C. 18 d. 20.
C. 20 d. 10.
C. 21 d. 14.
C. 23 d. 16, a.

Severe puniendi transgressores et ipsi Superiores, si negligentiores in hoc fuerint.

QUAMVIS contra novitatem laxitatemque opinionum, praesertim in rebus moralibus, abunde provisum sit, et Praepositorum Generalium Ordinationibus, et superiorum Congregationum decretis, et Constitutionibus ipsis, quibus iubemur sequi in quavis facultate securiorem magisque approbatam doctrinam; in re tamen tanti momenti, postulante pro suo zelo Patre nostro, omniumque conspirantibus votis, nihil praetermittendum rata Congregatio praesens, decretorum, quibus novae illae laxioresque opiniones doceri, typisque mandari prohibentur, vim totam renovat, roborat et confirmat. Commendat praeterea in primis Patri nostro: ut, non tantum transgressores loco et cathedra moveat, aliisve gravibus, pro modo culpa, poenis subiiciat; sed ipsos etiam Superiores, si quando in cohi-

benda liberiori illa opinandi licentia negligentiores fuerint, severe puniat.

29, in Ms. act. 22.

CONGREGATIONI a Patre nostro propositum fuit: an iudicaret in praesenti, manentibus in suo vigore Constitutionibus, per dispensationem constituendum Procuratorem Generalem Professum aliquem quatuor votorum, cum modo non habeatur, qualem Constitutiones requirunt, non Professus, vel ad id aptus vel non aliunde legitime impeditus? Necessitati serviendum ad tempus, ac donec alicuius idonei non Professi opportunitas fuerit, Patres omnes censuerunt; maxime vero cum huiusmodi exemplis Societatis historia non careat.

30, in Ms. act. 25 et 26.

QUAESITUM hic fuit: an nominati a defuncto Generali Provinciales ac Superiores locales in locum eorum, qui suum, moriente Generali, triennium nondum expleverunt, quosque constat ipsum non voluisse ante tempus exauctorare, debeant vel possint a Vicario Generali renuntiari, illisque statim post triennium suum substitui, nec ne; siquidem videntur varia super ea re quarundam Congregationum decreta pugnare inter se. Plusquam duabus tertiis partibus visum est: in illo casu non posse, cum nec Praepositus ipse Generalis vivens possit, post indictam Congregationem generalem, Provinciales vi praecedentis suae nominationis mutare; secus vero, si ante Generalis obitum fuerat elapsum triennium eorum, quibus successores fuerant destinati.

Si tamen contigerit ante obitum Generalis missas iam fuisse patentes

1682

Dispensatur pro hac vice, ut Professus 4 vot. sit Procurator Gen. P. 9 c. 6 n. 12.
C. 17 d. 16.
C. 18 d. 21.
C. 19 d. 5.
C. 21 d. 7.
C. 23 d. 43 n. 1.

Provinciales ac Superiores locales, nominati a defuncto Generali, an et quando a Vicario renuntiari possint. Vide tamen C. 13 d. 11. Si ante Generalis obitum non elapsum fuerat praecedentis triennium, non possunt; C. 4 d. 3. utique, si elapsum fuerat.

Si, antequam mors Generalis aut indicta

P. de Noyelle
Praep. Gen.

Congregatio
innotuerit,
novus Superior
constitutus
est, valida
sit mutatio;
C. 19 d. 10.

si innotuerat,
invalida.
C. 14 d. 21 n. 3.

Rectores alii-
que Superiores,
qui sui regi-
minis tempus
absolverunt,
etiam post
indictam
Congr. Gen.
a Generali
mutari
possunt.
C. 16 d. 7.

Provinciales
a die indictae
per Generalem
Congr. gen.
mutari
non possunt,
nisi in casibus
exceptis
in reg. 7
Offic. Vicarii.
C. 16 d. 7.

litteras pro successore eius, qui suum triennium paulo post obitum Generalis solum expleverit; fuisseque iam successorem illi substitutum, antequam quidquam de morte Generalis seu de indicta Congregatione innotuerit; censuit Congregatio: legitimam tunc mutationem fuisse, illique standum, ob varia, quae alioquin sequerentur, incommoda.

Contra autem, si, priusquam mutatio fieret, de morte Generalis aut indicta Congregatione notitia habeatur, sive a Provinciali, sive a Rectore, aut eius futuro successore, et quacumque tandem via, sive ex litteris Vicarii Generalis, sive aliunde; nullam in eo casu faciendam esse mutationem; ac, si fiat, nullam esse.

31, in Ms. act. 48.

QUANDOQUIDEM ex decreto 66 Congregationis VII constat: nec ipsum Praepositum Generalem posse, non tantum post inchoatam, sed neque post decretam Congregationem, mutare Provinciales; quaesitum est: an pariter nec Rectores aliosve Superiores locales, qui sui regiminis tempus absolverunt, mutare possit? Maiori parti placuit: posse illos ab eo, etiamsi decreta iam sit aut indicta Congregatio generalis, neque solum post, sed etiam ante Congregationem provincialem mutari.

32, in Ms. act. 48, 49 et 50.

DUBITATUM insuper fuit: an, quando in Congregatione Procuratorum iudicatur statuiturque cogenda Congregatio generalis, eo ipso die decreta dici et censeri debeat? an eo tantum, quo a Generali Praeposito certum aliquod tempus illi celebrandae indicitur? Priori parti plures quidem

adhaeserunt; sed, cum postera die contra intercessum fuisset, obtinuit intercessio: a die tantum indictionis factae a Generali non posse illum mutare Provinciales, nisi in certis casibus, in quibus potest et ipse Vicarius ex septima sua regula.

33, in Ms. act. 49 et 50.

SED quia contingere potest, ut, quae a P. Generali, antequam ab illo indicta esset Congregatio, missae fuerant litterae, quibus novum Provinciale designabat, non tamen ante, sed solum post factam indictionem Congregationis generalis pervenerint in Provinciam; sensus Congregationis fuit: in eo etiam casu Provinciali antiquo novum illum esse substituendum; hancque mutationem esse legitimam, etiamsi, antequam fieret, sciretur indicta Congregatio generalis.

34, in Ms. act. 29.

PROVINCIAE cuiusdam postulatam fuit: ut Socius Provincialis ratione officii sui ad Congregationem provincialem supra numerum; et, si non ad electiones, ad negotia saltem admitteretur. Sed nihil innovandum Congregatio censuit.

35, in Ms. act. 31 et 32.

DUBITATUM est: an, quando Rector abest a suo Collegio, in quo Vice Rector ex ordinatione vel cum approbatione Provincialis aut Generalis constitutus est, possit alium a Vice Rectore distinctum nominare, qui sui loco Congregationi provinciali intersit? Plusquam duae tertiae partes censuerunt: quando in potestate Rectoris non est (ut in isto casu) mutare Vice Rectorem, non posse tunc ab illo alium suo nomine mitti; adeoque,

1682

Si ante
indictam
Congr. gen.
missae sunt
Generalis litte-
rae pro novo
Provinciali
designando,
fiat mutatio,
etiamsi sciatur
indicta
Congregatio.
*Vide tamen
C. 13 d. 21.*

Socius
Provincialis
ratione officii
non admit-
tendus
ad Congr. prov.

Rector absens
potest alium a
Vice Rectore
distinctum sui
loco mittere
ad Congr. prov.

P. de Noyelle
Praep. Gen.

si Congregationi provinciali interesse ipse nequeat, debere interesse Vice Rectorem.

Sed, cum huic decreto intercessisset R. P. Generalis, examinata iterum fuit sequenti die quaestio, expensaeque in primis verba illa Formulae, § 4, quibus constat: ius illud iis solum, sive Vice Rectoribus seu Vice Praeposito (eadem enim est ratio de utrisque) competere, qui toto principalium Superiorum officio funguntur; Congregationi visum fuit: eiusmodi Vice Rectorem, quamdiu Rector vivit, nec est sua iurisdictione destitutus, non pleno Superioris principalis officio fungi; ac proinde posse tamdiu Rectorem ex suis subditis, quemcumque idoneum voluerit, ad Congregationem provincialem mittere, sive Rector intra Provinciam sit, sive extra; modo facta ab eo designatio haberi tempore convenienti possit.

36, in Ms. act. 33.

Bonorum
suorum
administratio
denuo Nostris
severe
prohibetur.
C. 17 d. 11.

ETSI ad removendam a Nostris rerum temporalium administrationem novo decreto opus minime sit; ut tamen omnes intelligant, quo studio foveri apud nos paupertatis puritas debeat, confirmatum Congregatio voluit decretum 17 Congregationis VII, et decretum 2 Congregationis X: ne cuiquam permittatur suorum bonorum administratio vel liber usus, eo etiam tempore, quo dominium illorum retinet; horumque decretorum omnimodam executionem Patri nostro impense commendavit.

37, in Ms. act. 34.

De pensionibus
annuis
Nostrorum.

QUIA vero consequenter dubium fuit: statuendum quid videretur circa pensiones pecuniarum annuas, quae Nostris aliquando assignatae sunt aut

assignari possunt, tum ex parentum seu consanguineorum destinatione, tum ex testamento per modum legati, seu titulo eleemosynae, aut quas sibi quis in bonorum suorum renuntiatio- ne, ante suum in Societatem ingres- sum facta, reservaverit, aut quacum- que tandem alia ratione; sic statutum a Congregatione fuit:

1. Liberum huiusmodi pecunia- rum usum nemini prorsus esse con- cedendum.

2. Pensiones huiusmodi esse, quoad eius fieri poterit, certo alicui Socie- tatis domicilio applicandas, ad cuius Superiorem plena de pecuniis inde provenientibus dispositio pertineat.

3. Denique, si haec ex aliquo casu fieri applicatio non possit, id certe fixum semper ratumque: debere sum- mam integram pecuniarum illarum sive pensionum venire in manus po- testatemque Superioris, vel localis vel Provincialis, pro arbitrio Gene- ralis.

38, in Ms. act. 34 et 35.

DUBITATUM praeterea: Nostrisne liceat acceptare legata, quae confi- dentialia vocant; cum quis testator decedens iubet certam alicui a No- stris pecuniae summam aut rem a suis haeredibus dari, quam ille, iuxta testatoris mentem sibi secreto com- municatam, impendat? Maior quidem pars cum Patribus Deputatis iudica- vit: satis, et paupertatis observationi, et Societatis existimationi consultum videri, si ea tantum legata confiden- tialia respuantur, ex quibus videatur utilitas aliqua, aut in Societatem ipsam, aut in particulares personas redundare.

Sed cum huic decreto intercessum fuisset; re diu multumque agitata,

1682

Liber
pecuniarum
usus nemini
concedendus.

Pensiones,
si fieri potest,
certo alicui
Societatis
domicilio
applicentur;
C. 14 d. 14.
C. 20 d. 7 n. 1.
si fieri nequit,
summa integra
pecuniarum
in Superioris
manus veniat.

Legata
confidentialia
a Nostris non
acceptanda.

P. de Noyelle
Praep. Gen.

Congregatio omnibus interdictum voluit legatorum huiusmodi executionem acceptare; eaque plane ratione, qua Const. part. vi, cap. 3, § 7, testamentorum executio prohibetur.

39, in Ms. act. 35 et 36.

Compensationem
acceptare
pro ministeriis
nec ipse
Generalis
permittere
potest.
C. 1. d. 37,
74, 118.
C. 2 d. 24.
C. 6 d. 39 n. 4.
Inf. d. 40.
C. 14 d. 25.
C. 16 d. 21.
C. Poloc. 3 d. 6.

Fuit item a Congregatione postulatum, ut declararet: an accipere aliquid tamquam stipendium vel eleemosynam in compensationem pro Missis, concionibus aliisque id genus Societatis nostrae ministeriis, ita sit contra paupertatis nostrae votum, ut non tantum id re ipsa non liceat, sed neque ex ulla Superiorum licentia fieri licitum possit. Censuit Congregatio: ex decreto 29 Congregationis videri satis clarum, ex nulla Superiorum licentia id fieri licitum posse. Ne tamen in ea re ullus supersit dubitandi locus, declarat insuper: nullius Superioris, ac ne Generalis quidem, posse super ea vel licentiam vel dispensationem seu licitam seu validam esse.

40, in Ms. act. 35.

De Eleemosynis
Concionatori-
bus oblatis.

QUONIAM Concionatoribus nostris extra templa nostra concionantibus, quemadmodum et aliis Religiosis, offerri interdum stipendium aliquod solet; ideo declarandum Congregatio iudicavit, qua ratione hac in parte gerere se Nostri debeant:

1. Ne quid oblatae pecuniae Concionator accipiat; sed, si quis offerat, eum ad Collegii vel Domus loci, ubi concionatus est, Superiorem remittat.

2. Superior offerenti declaret: nihil, praeter id, quod ad Concionatoris sustentationem et viaticum fuerit expensum aut necessarium, accipi a nobis posse; adeoque, quidquid ultra reliquum fuerit, reddat.

Superior solum
accipiat quod
ad Conciona-
toris
sustentationem
et viaticum
expensum
fuerit.
C. 14 d. 25.

3. Si tamen urgeat ille velitque ultro et sponte ac titulo purae et liberalis eleemosynae dare, poterit in eo casu Superior in utilitatem Domus seu Collegii, cui praeest, accipere. Si vero Concionator alibi, quam ubi Societatis domicilium est, concionatus fuerit: 1. Nihil pariter supra id, quod ad sustentationem et viaticum expensum necessariumve fuerit, admittet. 2. Si tamen urgeatur, nec illud etiam alio quovis modo vel nomine accipiet, quam quo dictum iam fuit. 3. Quidquid illi reliquum ultra sustentationem et viaticum fuerit, id totum, cum ad locum, ubi ex Superiorum mandato degere debet, venerit, loci illius Superiori, et in eiusdem Domus utilitatem tradet.

41, in Ms. act. 36.

Etsi et Praepositorum Generalium litteris statutum satis iam videtur: Nostrorum neminem posse pecuniam habere depositam, vel apud alium, penes quem eius dominium remaneat, vel apud se, ita ut dominium spectet ad alium, ac ea tum deinde, obtenta Superioris facultate, uti; hancque facultatem nullam ac irritam esse declaravit R. P. N. Vincentius Carrafa, sive huiusmodi depositi conscius Superior fuerit, sive non; hoc tamen iterum, ac magis, praesenti decreto Congregatio declarat atque confirmat.

42, in Ms. act. 36 et 37.

Ut prohibere universim non expedit: ne quis umquam possit cum Superioris facultate quidquam habere pecuniae in honestos usus destinatae; ita id raro tantum, iustasque ob causas, iunioribus praesertim et Coadiutoribus, permittendum Congregatio censuit. Si tamen concedendum ali-

1682

Si offerens
urgeat, et titu-
lo purae
eleemosynae
det, potest
acceptari.

Pari ratione
fiat, si concio
facta sit
ubi Societatis
domicilium
non est.

Pecuniarum
deposita
apud alios
vel apud se
habere Nostros
denuo
prohibetur.
C. 16 d. 32, 35.
C. 20 d. 7 n. 2.
C. 22 d. 26 n. 1.

De iis, quibus
Superior per-
mittit habere
pecuniam.

Id raro fiat,
praesertim
iunioribus
et Coadiuto-
ribus:

P. de Noyelle
Praep. Gen.

et pecuniae
apud ipsum
Superiorem
deponantur.
Inf. d. 43.

quando visum fuerit, voluit insuper eadem Congregatio, ut in eo etiam casu religiosae disciplinae magis consulatur, eiusmodi pecunias apud ipsum totius Domus Superiorem deponi, a quo deinde id quisque accipiet, quo ipsi uti necessarium fuerit, cum eiusdem aut mediati Superioris facultate.

Huic decreto, quoad illam partem, in qua statuitur, debere eiusmodi deposita penes ipsum totius Domus Superiorem esse, intercessum quidem fuit; sed, auditis attenteque perspectis rationibus, maiori parti placuit standum plane decreto.

43, in Ms. act. 37.

De vita communi illibata conservanda.
In rebus vitae communi necessariis uniformitas omnium retineatur,

et ea inferioribus, qua par est charitate. Superiores suppedirent.
C. 16 d. 27.
C. 18 d. 22 n. 2.
C. 20 d. 7 n. 3.
C. 22 d. 25, 26 n. 2.
nulli permittatur ea sibi alia via procurare.

Ut vita communis, quae hactenus DEI beneficio in Societate semper floruit, incolumis etiam ac illibata conservetur in posterum, decrevit Congregatio: ut in his, quae pertinent ad victum, vestitum, cubiculique suppellectilem, et alia vitae communi necessaria, uniformitas, tam Superiorum cum inferioribus, quam inferiorum inter se, omnino retineatur, eaque omnia teneantur Superiores inferioribus suis, qua par est charitate, suppedire. Ideoque etiam voluit: nulli licitum esse ea sibi alia quacumque via quaerere, aut per alios procurare; nec penes ipsos Superiores, ac etiam Provinciales, vel quoscumque alios esse hanc illis facultatem dare.

44, in Ms. act. 40.

Si cui de Congregatione dentur epistolae caecae, ille eas supprimat, nec cuiquam manifestet,

nisi, pro rei gravitate,

Si cui de Congregatione, sive illa sit generalis, sive provincialis, sive ad eligendum Vicarium, darentur epistolae, quas caecae vocant, sine subscriptione ac nomine, ad aliquem excludendum aut includendum, has ille quamprimum supprimat, nec cuiquam manifestet, nisi forte, pro rerum

scriptarum gravitate, rem ad Vicarium, vel ad Praepositum Generalem, aut ad Provinciale deferendam esse, vel, sub sigillo secreti, uni vel alteri ex Congregatis, consilii capiendi gratia, communicandam iudicaret; visumque id fuit addendum Formulis.

45, in Ms. act. 41.

ROGATA Congregatio: ut PP. Poenitentarii, qui vel hic Romae in Basilica Vaticana, vel in sacra Aede Lauretana confessiones audiunt, possint a suis Provinciis ad Congregationem generalem eligi; hanc illis gratiam, habita ratione assidui ipsorum laboris, concedi voluit; utque in Congregatione romana vocem activam retineant.

46, in Ms. act. 42.

DECLARAVIT Congregatio: si quis ad Congregationem Procuratorum ex Indiis in Europam venerit, ac tum deinde, finita Congregatione, in Europa ad aliquod aliud munus sibi a Generali traditum substituerit; per illud novum munus exspirare illud aliud Procuratoris munus, quod a sua Provincia acceperat; adeoque nec in illo amplius ad Congregationem generalem ius ullum esse.

47, in Ms. act. 43.

DUBITATUM fuit: an debeat novus Praepositus Generalis de his, quae ab obitu decessoris sui usque ad suam electionem per ambitum commissae sunt, ac de quibus Formula, § 24, tamquam Iudex cognoscere? Congregationis pars maior censuit: si ex Iudicibus fuerit ante electionem ille idem, qui electus est Generalis, debere ipsum de iisdem quoque causis cognoscere; sin minus, debere solum praesidere,

1682

Vicario vel Generali vel Provinciali, vel, sub sigillo secreti, uni vel alteri, consilii capiendi gratia.

Poenitentarii Vaticani et Lauretani retineant in Congr. romana vocem activam, et in suis Provinciis passivam ad Congr. gen.
C. 6 d. 25 n. 9.
C. 8 d. 57.
C. 14 d. 16.
C. 15 d. 6.

Missi ex Indiis Procuratores, ac, finita Congr. Proc., novo muneri addicti a Generali, desinunt esse Procuratores Indiarum.
C. 9. d. 36.

Novus Praepositus Gen. sit Iudex de ambitu, si fuerat ante electionem: sin minus, solum iudicium dirigat.
C. 7 d. 89.

P. de Noyelle
Praep. Gen.

In electione
Assistentium
est Iudex
de ambitu.

Electio Vicarii,
moriens
Generali post
Congregatio-
nem, fiat iuxta
Formulam.
C. 7 d. 38.
Inf. d. 54.

ac iudicium dirigere. Si autem de ambitu in Assistentium electione agatur, illum haud dubie Iudicem esse ex Formula, § 82.

48, in Ms. act. 43.

Si Praepositum Generalem e vivis decedere contigerit postquam ex Electoribus aliqui ex eo iam loco abierunt, in quo habita fuit Congregatio, nec ille moriens Vicarium Generalem nominaverit, nec possint illi intra breve tempus revocari; quaesitum est: an sit in eo casu Vicarius novus eligendus, et an ab iis, qui necdum post Congregationem dissolutam abierunt? Unanimis omnium consensus fuit: novam tunc Vicarii electionem esse faciendam iuxta Formulam Congregationis ad eligendum Vicarium Generalem. Neque eo nomine, quod in Congregatione generali fuerunt Electores, qui adhuc supersunt, ius illis ad Vicarium eligendum superesse; sed ad hanc electionem admitte-ndos solum esse iuxta professionis antiquitatem.

49, in Ms. act. 43 et 44.

Unica
eademque
Deputatio
ad detrimenta,
tum ante tum
post electio-
nem sufficit.
C. 11 in Ms. d. 3.

Ut quae ex huius Congregationis decreto 4 reiecta in alium locum quaestio fuerat, nunc tandem definiatur; quaesitum fuit: cum ex Formula Congregationis generalis, § 15, dicatur: ante electionem Generalis facienda Deputatio ad detrimenta cognoscenda; ac tum deinde post electionem, § 62, dicatur iterum: postquam electi fuerint quinque Deputati ad discernenda postulata, esse alios quinque eligendos ac deputandos ad detrimenta pariter cognoscenda; an debeant hi postremi quinque Deputati ad detrimenta esse distincti ab iis, qui ante Praepositi Generalis electionem con-

stituti pariter ad detrimenta iam fuerant?

Congregationis iudicium fuit: unicam omnino eandemque ad detrimenta Deputationem, tum ante tum post electionem sufficere; illosque eosdem, qui prius de iis una cum Vicario Generali cognoverant, posse post de iis una cum Praeposito Generali cognoscere; adeoque nec nova, nec duplici Deputatione opus esse. Censuit insuper: videri Formulae congruum magis esse, ut quinque illi, qui ad detrimenta deputati sunt, ab aliis quinque, ad seligenda postulata deputatis, diversi omnino sint.

50, in Ms. act. 44.

DUBITATUM quoque hic fuit: utrum Congregationi provinciali, quando haec, vivente Praeposito Generali, cogitur ad eligendos eos, qui una cum Provinciali ad Congregationem generalem mittendi sunt, debeat illius eiusdem Provinciae Visitor interesse, quo tempore illi, visitatione nondum perfecta, in suam Provinciam redire non licet? Maiori Congregationis parti visum est: ex ipsa Congregationis provincialis Formula, § 4, per se satis constare, ius illi tunc, cum suo Visitoris munere fungitur, ad Congregationem Provinciale nulum esse.

51, in Ms. act. 44.

QUAESITUM praeterea: an, si iustam ob causam cogi Congregatio provincialis non potuerit, ius nihilo minus Provincialis habeat veniendi ad Congregationem generalem? Item, si habeat, nec ob impedimentum aliquod venire possit: an alium suo loco substituere possit, ac mittere? Censuit Congregatio: illum ius ha-

1682

Deputati
ad detrimenta
diversi sint
a Deputatis
ad postulata.

Visitor,
superstite
Generali,
non habet ius
ad Congr.
Provinciae,
quam visitat.
C. 9 d. 28.

Quamvis
Congregatio
prov. non fiat,
ius habet
Provincialis
veniendi
ad Congr. gen.,
vel, si impedi-
tus fuerit,
alium suo loco
mittendi.

P. de Noyelle
Praep. Gen.

bere veniendi, posseque iure suo uti, quandoquidem illud ex officio habet. Censuit insuper ac decrevit: posse illum, ubi impeditus fuerit, alium ex sua Provincia idoneum, quemcumque voluerit, suo loco mittere, suis ad summum auditis Consultoribus, si adsint, aliisque praesentibus, qui in Congregatione suffragii ius haberent.

52, in Ms. act. 44 et 45.

Provincialis
potest, habita
consultatione
secundum
n. 10 Formulae.
ad plura
suffragia mu-
tare locum
et tempus
Congr. prov.

QUIA item contingere potest, ut ipsa die indictae Congregationis provincialis, etiamsi adsint duae tertiae partes congregandorum, aliquot tamen adhuc absint legitime impediti, propediem adfuturi, aut aliqua iusta causa interveniat differendi initium Congregationis ultra indictam diem; quaesitum est: an possit Provincialis Congregationem in eo casu differre? Item: an possit iustam pariter ob causam locum Congregationi destinatum mutare? Responsum est: posse tunc, ac in utroque casu Provincialem ea de re, habita prius consultatione cum iis, ad quos ex ipsa Congregationis provincialis Formula, § 10, pertinet, ad plura suffragia iudicare atque decernere.

53, in Ms. act. 45 et 46.

Quaenam sint
Vice Provin-
cialium, Vice
Praepositorum
ac Vice
Rectorum
facultates,
absente
Provinciali etc.
Sup. d. 17.
C. 17 d. 9.

ROGATA Congregatio ut declararet: quaenam sit facultas Vice Provincialium, Vice Praepositorum, ac Vice Rectorum, quando Provinciales ipsi aliique Superiores Romam aliove abeunt, suntque aliquamdiu a suis Provinciis, seu Collegiis aut Domibus abfuturi? Declaravit, statutumque voluit:

Semper sunt
dependentes
ab illis,
quorum vices
gerunt;

1. Provinciales, Praepositos, atque Rectores, suam eamdemque iurisdictionem, quam praesentes habent, etiam cum absentes sunt, retinere;

ac ita ab iis semper esse dependentes qui vices illorum gerunt.

2. Ipsorum quidem Vice Provincialium, Vice Praepositorum, ac Vice Rectorum officium esse, Provincias et Domos sibi commissas interim gubernare; sic tamen, ut meminisse tunc etiam debeant, se nec Provinciales, nec Praepositos esse, aut Rectores; sed illorum tantum vicem gerere, eumque in illis gubernandis tenere modum quem illi tenuerunt et ab iis acceperunt.

3. Nihil proinde debere ipsos in ratione gubernandi vel innovare, vel immutare, vel novam aliquam consuetudinem inducere, aut inductam tollere; sed ad illorum spiritum et sensum se componere, quorum vices gerunt, eosque quasi praesentes, illorumque gubernationem repraesentare; ac, si quid alicuius momenti se offerat, illud, quoad fieri poterit, usque ad illorum reditum differre; si res urgeat, illos, si possint, per litteras monere, consulere, ac responsum expectare. Si vero nec moneri nec consuli possint, nihil, nisi prius auditis Consultoribus, suscipere aut exsequi; ac, ubi primum redierint, illis quidquid factum fuerit referre, factique rationem reddere.

54, in Ms. act. 47.

FUIT hic instituta quaestio: ubinam, si Praepositum Generalem, nullo Vicario nominato, extra Romam (sive in agro Provinciae romanae, sive in alia) mori contigerit, facienda sit in illo casu Vicarii Generalis electio? et an huic electioni interesse Assistentes debeant?

Re bene examinata, visum fere omnibus fuit: si suam sedem Romae habuerit Praepositus Generalis, quo-

1682

ideo Provin-
ciam vel
Domum sibi
commissam
gubernent
eo modo,
quem illi
tenuerunt;

nihil proinde
in ratione
gubernandi
innovent,
vel novum
inducant;
res graves ad
illorum redi-
tum differant:
vel per litteras
consulant;
si differri
nequeunt,
Consultores
audiant,
et postea facti
rationem
reddant.

Electio Vicarii,
si extra Ro-
mam obierit
Generalis,
ubinam
facienda.
Sup. d. 48.

Si sedem suam
Romae habue-
rit, et intra
Provinciam

P. de Noyelle
Praep. Gen.

romanam
obierit, Romae
celebretur ele-
ctio; si extra
Prov. rom.
decesserit,
servetur
Formula n. 3.

Electioni
intererunt
Assistentes,
si praesentes
fuerint.

Vicarii electio
fiet, Generali
adhuc vivente,
si Assistentes
maiori
suffragiorum
parte iudicant
hunc ad
gubernandum
inutilem.

Tunc Vicarius
eligatur iuxta
Formulam.
C. 8 d. 29.

Ius Societatis
in Epitomen
redigatur.

Novae
quorundam
Regulae
conficiantur.

cumque tandem intra Provinciam romanam loco obierit, Romae celebrandam esse Vicarii electionem; sin autem extra Provinciam romanam decesserit, servandam esse Formulam Congregationis ad Vicarium eligendum, § 3. Quod vero ad Assistentes spectat, standum esse decreto 34 Congregationis ix, ubi declaratur: ius illis competere, si praesentes fuerint, seclusa etiam professionis antiquitate; non videri autem ipsos praesentes esse, si cum extra Provinciam romanam obierit Generalis, ipsi Romae tunc fuerint.

55, in Ms. act. 48.

QUONIAM Congregatio viii decreto 28 declaravit: Assistentium esse iudicare, quandonam sit substituendus Vicarius Generali adhuc viventi, sed ad Societatis gubernationem inutili; dubitatum fuit: an in hoc iudicio consentire Assistentes prorsus omnes debeant? Censuerunt plusquam duae tertiae partes: satis esse, si pars illorum maior iudicaverit. Sed cum praeterea quaereretur: ad quem tunc temporis spectaret Congregationem cogere ad Vicarium eligendum? Respondum fuit: non esse tunc recedendum a Formula Congregationis ad eligendum Vicarium, § 2 et 3.

56, in Ms. act. 15, 16, 22, 30,
31 et 49.

VARIARUM Provinciarum postulata haec fuere:

1. Ut ius Societatis in Epitomen redigatur, eiusque variae ac dispersae leges ad faciliorem earumdem notitiam et praxim in unum, eo, quo par fuerit ordine, colligantur.

2. Ut Procuratorum, tum Assistentiarum tum Provinciarum; Superiorum item Residentiarum, Instru-

ctoris Patrum tertii anni Probationis, Socii Provincialis, et Socii Magistri Novitiorum conficiantur Regulae.

3. Ut quaestionum, tum tradendarum tum omittendarum in Theologia et Philosophia, novus et accuratior index fiat.

4. Ut cum ex decreto 8 Congregationis x debeat, mortuo Generali, Sacrum, quod ad illius intentionem fiebat, fieri ad intentionem Vicarii Generalis, haec in catalogo Missarum ad § 20, * verba addantur: *vel Vicarii Generalis*.

5. Ut, quo die defuncto Generali solemnes exsequiae fiunt, quemadmodum indicitur singulis Sacerdotibus Sacrum pro illo faciendum, indicatur et aliis, qui Sacerdotes non sunt, corona recitanda.

6. Ut, cum nova fiet impressio Formularum, addatur § 3 Informationis de promovendis ad gradum id quod addi voluerat R. P. N. Oliva: *Profecit, vel non profecit in virtutibus, quantum requirit decretum 6 Congregationis ix*.

7. Ut in posterum, cum post obitum Generalis sub Vicario Generali professio sive vota ad gradum emitentur, haec Formulae verba sint; ut nempe: si Vicarius ipse Generalis professionem seu vota excipiat, dicatur: *et tibi R. P. (N.) Vicario Generali Societatis IESU, locum DEI tenenti, et successoribus tuis*: si vero aliquis alius excipiat, dicatur: *et tibi R. P. (N.) Rectori, si Rector est, vel Praeposito, vel Provinciali, et sic de aliis, vice R. Patris Vicarii Generalis Societatis IESU et successorum eius, locum DEI tenenti*.

8. Ut, quod § 45 Formulae Congregationis provincialis additum fuit: decernendum esse singillatim de singulis reiectis, utrum de illis agendum

1682

C. 16 d. 29.
C. 18 d. 18.

Quaestionum
tradendarum
et omittenda-
rum novus
index fiat.
Sup. d. 28.
C. 23 d. 16, a.
Inserendum
catalogo Missa-
rum: Sacrum
faciendum
ad intentionem
Vicarii, mortuo
Generalis.

* Hic n. 27.

In die exsequia-
rum Generalis.
corona a non
Sacerdotibus
recitetur.
C. 7 d. 5.

Virtutis
Professorum
norma
inserenda
in Formula
informationis.

Formula
professionis
et votorum
quomodo
sub Vicario
adhibenda.

In Cong. prov.
et gen., ubi
aliquis
proposuerit
unum reie-
ctum.

P. de Noyelle
Praep. Gen.

decernatur,
an de illo
agendum sit;
et sic singilla-
tim de singulis.
C. 6 d. 25 n. 13.

In Congr. prov.
de nulla re
agendum,
a Deputatis
non approbata.
nisi prout
de reiectis.

Formulae
a Deputatis
recognitae

sit, necne? addatur pariter § 64 Formulae Congregationis generalis. Ac praeterea, maioris claritatis causa, addantur utrobique illis verbis haec alia, ita ut non proponatur in genere, an sit agendum de reiectis? sed, ubi expositum fuerit unum reiectum, decernatur: an de illo agendum sit; tum de alio, et sic de caeteris. Ad illa iterum verba § 48 Formulae Congregationis provincialis: *Meminerint omnes, nihil de illis proponi posse Congregationi, quod non sit prius approbatum a Deputatis*; addantur et ista: *nisi prout de reiectis*, § 45 dictum est. His plane omnibus annuendum Congregatio censuit; eaque Patri nostro curanda commendavit.

57, in Ms. act. 49 et 56.

QUAESITUM denique a R. P. Generali: an Congregationi placeret For-

mulas a Patribus Deputatis recognitas et approbatas confirmare, easque ad usum Congregationum typis mandari cum illis additionibus iam tum a P. N. Oliva atque a PP. Assistantibus approbatis, una cum iis, quas faciendas praesens Congregatio decrevit? Una vox omnium fuit, *placere*.

Ac tum demum, habita gravi et solida a Patre nostro hortatione, qualem initio Congregationis habuerat, actisque pro more Deo gratiis, finita est, inter mutuos charitatis amplexus et officia, sub Societatis Iesu Praeposito Generali duodecimo, eiusdem Societatis Congregatio generalis duodecima, die sexta Septembris, anno 1682. Omnesque tum deinde salvi et incolumes Roma, ut venerant, discessere.

1682

et approbatae
confirmantur;
typis
mandantur.

Hortatio
P. Generalis.

Finis Congre-
gationis.

DECRETA

DECIMAE TERTIAE CONGREGATIONIS GENERALIS.

P. Gonzalez
Praep. Gen.

Causa
Congregationis
convocandae.

Cum R. P. N. Carolus de Noyelle die 12 Decembris 1686, administratae Societatis anno quinto, excessisset e vivis, ex eiusdem nominatione renunciatus est Vicarius Generalis R. P. Dominicus Maria de Marinis, Assistens Italiae. Hic vero de PP. Assistantium consilio Congregationem generalem indixit in diem 21 Iunii 1687, B. Aloisio Gonzagae sacrum; quo ipso ex Provinciis Romae

adfuerunt omnes Europae Provinciales, aut pro his Vice Provinciales caeterique Electores omnes, datumque est postridie principium Congregationi, quae soluta est 7 Septembris 1687.

DECRETUM 1, in manu scriptis act. 4.

DIE 6 Iulii, quae fuit Dominica septima a Pentecoste, observatis rite omnibus, quae Constitutionibus et

1687

Electio
P. Praepositi
Generalis.

P. Gonzalez
Praep. Gen.

Formula Congregationis generalis praescribuntur, plus quam dimidia parte omnium suffragiorum, tertio scrutinio, electus est in Praepositum Generalem R. P. Thyrsus Gonzalez, Elector Provinciae castellanae; moxque confectum ac promulgatum est a P. Vicario super ea re decretum ex praescripto Formulae.

2, in Ms. act. 5.

Procurator
Generalis
et Secretarius
Soc. admittun-
tur ante elect.
Secretarii
Congr. et De-
putatorum.
C. 3 d. 44.
C. 4 d. 11.

Cum quaesivisset Praepositus Generalis: num essent illico ad Congregationem vocandi P. Ioannes Andreas Serra, Procurator Generalis, et P. Iacobus Massius, Secretarius Societatis; et quibusdam placuisset illico vocandos esse, si illico de negotiis esset tractandum; secus vero, si ad electiones Secretarii Congregationis et Deputatorum illico esset procedendum; multo plures censuerunt: et Formulae Congregationis generalis et decreto 11 Congregationis iv conformius esse, eos ad omnia, adeoque etiam ad electiones admitti, praeterquam ad electionem Assistentium.

3, in Ms. act. 8.

Electio
Assistentium,
C. 8 d. 2.

DIE 13 Iulii, qui erat postremus quadridui indicti accipiendis informationibus ad electionem Assistentium et Admonitoris, plus quam dimidia parte suffragiorum secretorum electi sunt Assistentes: pro Italia P. Iulius Balbus, Elector Provinciae mediolanensis, secundo scrutinio; pro Germania P. Eusebius Truchses, Rector monachiensis, secundo itidem scrutinio; at vero primo scrutinio reliqui, simulque in Assistentium munere confirmati: P. Paulus Fontanus pro Gallia, P. Paschasius de Casanueva pro Hispania, P. Antonius de Rego pro Lusitania; qui mox omnes ex

praescripto Formulae iuramentum praestiterunt.

Simili forma deinde plus quam dimidia partis suffragiis secretis electus est Admonitor P. Iosephus Fotius, Vice Praepositus Domus Professae romanae, secundo scrutinio.

4, in Ms. act. 5, 33 et 34.

Cum P. Alexander Ciceri, Procurator Provinciae iaponicae, etsi haud missus a Congregatione Provinciae plena aut abbreviata, admissus esset in Congregationem ad omnia, ad quae admissi erant P. Procurator Generalis et P. Secretarius Societatis, idque saltem ex quadam aequitate; commendata Patribus Deputatis ad Formulas quaestione de iure, horum iudicium secuta Congregatio, statuit: eiusmodi Procuratores Provinciarum pari iure gaudere, ac gaudent P. Procurator Generalis et P. Secretarius Societatis, si vel vocati essent a Praeposito Generali ad tractanda negotia, vel missi a Provincialibus cum approbatione Generalis saltem subsecuta missionem ipsorum; praecipue, si ex Provinciis extra Europam sitis missi essent.

Cumque esset quaesitum: an et sufficeret intervenire auctoritatem Vicarii Generalis; censuit Congregatio: id sufficere cum restrictione ad Procuratores Provinciarum extra Europam, accedente etiam, iuxta regulam Vicarii 12, iudicio et suffragatione Patrum Assistentium.

5, in Ms. act. 25, 26 et 32.

DUBITATUM fuit: an Procuratores Generalis et Provinciarum, et Secretarius Societatis, de quibus § 60 Formulae Congregationis generalis, ius haberent suffragii passivi in electione

1687

et Admonitoris
Gen.
C. 8 d. 2.

Procuratores
Provinciarum,
praecipue
ex Prov. extra
Europam,
admittendi
ad Congr. gen.
ad omnia,
praeterquam
ad elect.
Generalis
et Assisten-
tium.
C. 3 d. 1.

si sint vocati
vel approbati
a Generali.
C. 11 d. 5.

vel a Vicario,
accedente
suffragatione
Assistentium.

Procuratores
Generalis
et Provin-
ciarum
et Secretarius
Soc. non habent
suffragium

P. Gonzalez
Praep. Gen.

passivum
in electione
Secretarii
Congr.
et Sociorum
atque
Deputatorum.

Secretarii Congregationis et Sociorum atque etiam Deputatorum. Plurium Patrum sententia fuit: non habere. Cumque postridie intercessum esset, resque mandata examini Patrum Deputatorum ad Constitutiones et Decreta, horum responso audito, Congregationis pars multo maior censuit: standum esse decreto.

6, in Ms. act. 22.

Procurator
electus in
Vice Provincia
a Vice
Provinciali
et Consultori-
bus ac Professis
4 vot., qui ibi
fuerint,
admittendus
ad omnia.
praeterquam
ad elect.
Generalis et
Assistentium.

QUAESITUM fuit: an Vice Provinciae ius habeant eligendi et mittendi Procuratorem, qui iure suo admitti debeat ad negotia in Congregatione generali; et quomodo is sit eligendus. Hic vero Patribus praeluxit canon 14 Congregationis III, quo statuitur, ut Procurator Sardiniae, quamdiu haec erit Vice Provincia, sine Congregatione provinciali possit venire ad Congregationem generalem, et ad alia ius habere, praeterquam ad electionem Generalis et Assistentium; eundem autem Procuratorem eligendum a Vice Provinciali et Consultoribus, ac Professis 4 votorum, qui eo in loco, ubi aderit Vice Provincialis, fuerint. Placuit vero Patribus communiter omnibus, ius idem aut concessum declarari, aut, ampliacione facta, concedi omnibus Vice Provinciis.

7, in Ms. act. 9 et 13.

FF. Cappellani
Ordinis
S. Ioannis
Hierosolymitani
in Societatem
non admit-
tendi.

POSTULATA fuit declaratio decreti 129 Congregationis primae: an eo prohiberentur FF. Cappellani Ordinis S. Ioannis Hierosolymitani in Societatem admitti.

Congregatio, secuta iudicium PP. Deputatorum ad huius rei examen, censuit: illos vere esse clericos religiosos, in Hispania quidem aliisque locis, etiam regulari disciplina utentes et viventes communiter; in melitensi

vero insula et alibi, etsi non viverent communiter, vere tamen esse eiusdem Ordinis, iisdem clericalis habitus insignibus utentes; quare ad hos quoque pertinere impedimentum tertium Examinis cap. 2.

8, in Ms. act. 13, 15 et 17.

Cum postulatum esset: ut Congregatio generalis Societati universae diem constitueret infra octavam omnium Sanctorum, quo memoria celebraretur specialis defunctorum in Societate, ac primum quidem minus id placuisset; facta dein intercessione argumentis perquam piis, maior pars Congregationis decernendum iudicavit: ut per Societatem universam quotannis commemoratio celebraretur omnium in Societate defunctorum; adeoque eo die, qui a commemoratione omnium fidelium defunctorum primus occurreret non impeditus, Sacerdotes omnes Sacrum facerent paratu nigro, caeteri vero coronam seu tertiam rosarii partem recitarent pro iisdem defunctis in Societate.

Hac occasione mota est quaestio: an Sacrum hebdomadarium et corona Mariana nostris indicta a Congregatione III, decreto 40, pro iis qui in Societate moriuntur extra Provinciam, persolvenda essent pro omnibus extra Provinciam in Societate defunctis; an pro iis solis, qui quaque hebdomade proxime elapsa defuncti essent. Placuit prope omnibus, decretum verbis non restrictum accipere indefinite, et suffragia illa destinanda esse ad levamen omnium penitus extra Provinciam defunctorum in Societate.

9, in Ms. act. 36, 37 et 38.

Cum dubitatum esset: quo anno ad professionem quatuor votorum

1687

Quotannis
commemoratio
omnium
in Societate
defunctorum
celebretur
prima die
non impedita
post commemorationem
omnium
fidelium defunctorum;
Patres Sacrum
Fratres coronam offerant.

Sacrum
et corona
hebdomadaria
pro defunctis
omnibus Soc.
extra
Provinciam
offerantur.
C. 15 d. 10.
C. 18 d. 9.

Qui ante
ingressum
biennio

P. Gonzalez
Praep. Gen.

Philosophiae
studuerunt
cum satisfa-
ctione,
et in Societate
quadriennio
Theologiae, non
ante 15 annum
proponendi ad
professionem;
qui vero ante
ingressum
Philosophiae
ac Theologiae
studia cum
satisfactione,
sed non
septennio,
absolverunt,
proponantur
anno 11 aut 12
currente.

C. 7 d. 75.
C. 11 d. 31.
C. 12 d. 11.
Inf. d. 10.
C. 14 d. 19.
C. 16 d. 20.
C. 17 d. 10.

Inter Professos
eadem die,
cuiam
deferenda sit
praerogativa,
explicatur.
Sup. d. 9.

Vide tamen
C. 14 d. 19.

proponendi essent, qui ante ingres-
sum Societatis solo biennio Philo-
sophiae studuissent cum satisfactione,
in ipsa vero Societate quadriennium
Theologiae impendissent; item: quo
anno, qui ante ingressum Societatis
Philosophiae ac Theologiae studia
cum satisfactione absolvissent, sed
minori tempore quam septennii; cen-
suit Congregatio: priores quidem non
nisi anno 15 currente proponendos
esse, et eatenus presse inhaerendum
esse decreto 42 Congregationis ix. At
vero posteriores, non nisi anno 11
aut 12 currente, pro ratione anno-
rum, qui triennio Philosophiae, aut
quadriennio Theologiae defuissent;
neque enim alioqui satis salvari aequa-
litate inter Nostros ad professionem
quatuor votorum proponendos, quam
Congregatio ix decreto 42 praefata est
se cupere inductam; etsi alioqui an-
num designaverit 10 currentem, quo,
ut plurimum, contingit eos proponi
debere.

10, in Ms. act. 13 et 17.

POSTULATA fuit generalis regula
deferendae ordinis praerogativae in
Comitiis nostris uni ex duobus, qui
professionem 4 votorum fecissent eo-
dem die; auditisque super ea re Patri-
bus Deputatis ad Constitutiones et
Decreta, placuit Congregationi dare
hanc regulam ad similes eventus offe-
rendos in futurum dumtaxat:

Ex duobus, qui professionem 4
votorum fecerunt eodem die, ei defe-
renda est praerogativa, qui prius
explevit annos Religionis ad profes-
sionem 4 votorum requisitos. Si ambo
eos expleverint eodem die, praefera-
tur ille, qui diutius in Societate vixit.
Si ambo ad Societatem seu tiroci-
nium venerint eodem die, praefera-

tur maior natu. Si demum, quod vix
continget, ambo etiam sint nati eodem
die, sorti res committatur a Provin-
ciali eiusque Consultoribus.

11, in Ms. act. 14.

QUAESITUM fuit: an in casu decreti
30 Congregationis xii nominationes
Superiorum a defuncto Generali fa-
ctae, et litterae patentes ad muta-
tionem expeditae, ita amiserint robur
suum, ut neque post Congregationem
Provinciae, neque post Congregatio-
nem generalem possint mandari exe-
cutioni. Facile convenit: non posse
mandari executioni ante finem Con-
gregationis generalis, nisi ex huius
consensu.

Sed et plurium Patrum fuit sen-
tentia: ne finita quidem Congrega-
tione generali eas robur habere, sed
implorandam esse auctoritatem novi
Generalis, qui sine dubio hoc liben-
ter esset daturus decessori suo, ut
eos, quos ille nominasset, non facile
respueret, ac ne informationes qui-
dem novas requireret, nisi has requi-
rendi causae occurrissent novae.

12, in Ms. act. 22.

DUBITATUM fuit: an Vice Provin-
ciales omnes esse oporteret Professos
4 votorum. Constabat ex decreto 56
Congregationis iv Vice Provinciales
in Europa, Provincialium demortuo-
rum munere fungentes, donec a Ge-
nerali provideretur, debere esse Pro-
fessos 4 votorum. Idem praesens
Congregatio declarandum censuit de
omnibus omnino Vice Provincialibus,
atque eis in primis, qui Vice Provin-
ciarum stabiles Praesides essent.

1687

Nominationes
Superiorum in
casu decreti 30
Congr. xii sunt
irritae.

Vice Provincia-
les debent esse
Professi
4 votorum.

P. Gonzalez
Praep. Gen.

Gratiarum
actio prorsus
singularis
decernitur
Augustissimo
Imperatori
et Regibus,
ob eximiam
illorum
benevolentiam
et beneficentiam
in Societatem.

13, in Ms. act. 24 et 25.

Cum essent generali Congregationi commemorata, et Augustissimi Imperatoris, et Serenissimorum Regum immortalia merita de Societate; omnium Patrum, nemine discrepante, sententia fuit: Societati universae, in praesenti Coetu congregatae, incumbere gratiarum actionem prorsus singularem, scripta ad singulos epistola generalis Congregationis nomine, ea significatione grati animi, quam postulat tam eximia summi fastigii Principum erga Societatem clementia, benevolentia et beneficentia, eiusque observantiae demonstratione, quae deberetur eorumdem Principum maiestati, religioni ac pietati, quibus Societati ipsi tanto essent praesidio ad propagationem gloriae divinae.

14, in Ms. act. 24.

Agendae
gratiae
amplissimae
Episcopo
malacitano,
singulari
Societatis
patrono.

POSTULABATUR quoque: ut quam inchoaverant variarum Provinciarum Praesides gratiarum actionem Illustrissimo ac Reverendissimo D. Antistiti malacitano, Fr. Ildefonso a S. Thoma, Ordinis S. Dominici, eam denique Societas universa in generali Congregatione compleret; hoc enim prorsus esse meritum Societatis patronum tam singularem, qui in sua ad Summum Pontificem *Querimonia Catholica* causam suam cum causa Societatis tam praeclare coniunxisset, ut adversus eiusdem obtrectatores nihil scribi posset efficacius. Ad haec nemo Patrum dubitavit, quin Illustrissimo Antistiti essent agendae gratiae amplissimae, scripta ad ipsum epistola Congregationis ipsius nomine.

15, in Ms. act. 28.

POSTULATUM fuit a Provinciis duabus: ut Congregatio dispicere dignaretur de modis etiam luculentius inflammandi Nostorum animos ad studia Scripturae Sacrae. Re diligenter excussa a Patribus ad studia Deputatis, horum iudicium secuta Congregatio censuit: nunc quidem non esse maturum, ut una quaedam et generalis ratio, in qua momentum singulare esse possit, praescribatur toti Societati; sed Praeposito Generali enixe commendandum, ut cum otio dispiciat, quid cuiusque Provinciae mores afferant ad rem utile; tum vero, et cum Provincialibus delibaret, quid his addi conveniat, curetque in primis, ut S. Scripturae explanandae tales Magistri adhibeantur, quales describuntur regula 5 Provincialis in Ratione Studiorum, utque Nostorum exercitationes scholasticae in Sacris Litteris iusta capiant incrementa; denique ut eruditio haec sacra, quae Societati semper summo in pretio fuit, eo apud omnes esse loco pergat, quem meretur, ut anima ipsa verae Theologiae, summeque necessaria ad ministeria propria Societatis.

16, in Ms. act. 26, 27, 31 et 47.

CONGREGATIO, declarans et confirmans Ordinationem P. N. Everardi Mercuriani, Ord. Gen. cap. 7, § 4, censuit observanda ubique esse sequentia:

1. Illi nostri Scholastici, quibus, vel ob defectum examinis, vel ob alias causas non licet inchoare, vel ultra primum annum prosequi cursum Theologiae Scholasticae, non promoveantur ad Sacerdotium, nisi in schola quapiam Theologiae Moralis

1687

Studium Sacrae
Scripturae
luculentius
promovendum,
pro cuiusque
Provinciae
morbis.

Selecti Magistri
praeficiantur.

Exercitationes
scholasticae in
Sacris Litteris
foveantur.

De doctrina ad
Sacerdotium
requisita.
C. 7 d. 33 n. 7.

Qui unum
tantum annum
Theologiae
schol. studue-
rint, biennio
saltem
in Theologia
Moralis
exercitentur.

P. Gonzalez
Praep. Gen.

Promovendi ad
Sacerdotium
mediae saltem
horae spatio
a quatuor Exa-
minatoribus
examinentur
de Theologia
Moralis, et a
tribus saltem
approbentur.
C. 20 d. 25 n. 1.

Qui, immaturus
tribunali
poenitentiae,
ad Sacerdotium
promoveatur,
non audiat
confessiones
ante quam stu-
dio vacet
et probetur,
ut supra.

Qui ad Soc.
admittuntur
Sacerdotes,
idem examen
subeant; iis
exceptis, qui
sine examine
ad prof.
4 votorum
admittuntur.

Collationes
casuum
conscientiae
instituantur
secundum
reg. 13 Prov.
in Rat. Stud.

tamdiu exercitati, donec saltem bien-
nio (etiam longiori tempore, ubi id
mos Provinciae tulerit) Theologiae
ex professo studuerint.

2. Sed neque hi, neque alii Nostri
ad Sacerdotium promoveantur, nisi
saltem mediae horae spatio singuli
fuerint examinati; idque a quatuor
Examinatoribus, quoad fieri poterit,
Theologiae Moralis bene peritis, et
Examinatorum saltem trium iudicio,
quod scripto exhiberi oportebit, tan-
tam habeant doctrinam, ut confes-
siones fructuose audire possint; in
quo graviter oneratur Examinatorum
conscientia, ut in re magni momenti
ad praecipuam functionem Societatis
et salutem animarum.

3. Si quem contigerit, ex gravi
causa probata Praeposito Generali,
ad Sacerdotium promoveri adhuc im-
maturum tribunali poenitentiae, is
ad audiendas confessiones non expo-
natur, nisi expleto tempore ordina-
rio in schola et studiis theologicis,
ac dein examinatus et probatus, ut
supra.

4. Qui vero ad Societatem admit-
tuntur Sacerdotes, hi, priusquam ex-
ponantur ad audiendas confessiones,
examen idem subire teneantur; iis
solis exceptis, quos Congregatio VII
decreto 96 statuit sine examine ad-
mittendos esse ad professionem 4 vo-
torum.

17, in Ms. act. 26, 27, 31 et 47.

MULTORUM in Congregatione Patrum
fuit votum, ut collationes casuum
conscientiae in nostris Collegiis et
Domibus quam utilissime institueren-
tur. Compertum vero est ipsa regula
Provincialis 13 in Ratione Studiorum
omnia contineri, quae ad plenum vi-
gorem illarum collationum facere pos-

sunt; seu frequentiam collationum
spectemus, seu collationum Praesidem,
seu modum ab ipso in iisdem tenen-
dum (illum scilicet ipsum, qui Pro-
fessori casuum conscientiae suis re-
gulis 7, 8, 9 et 10 praescribitur), seu
denique personas, quas intervenire
oportet; qua parte regulam declara-
vit Congregatio IX, decreto 8, ita, ut
nihil merito desiderari possit praeter
efficacem executionem. De hac igitur
locorum Superiores Provincialibus
tempore visitationum, atque hi Prae-
posito Generali rationem reddere te-
neantur, quoties de suis visitationibus
ex officio scribent; sed et Consulto-
ribus incumbat de hac ipsa execu-
tione informationes mittere statis
scribendi temporibus, non solum ad
Provinciales, sed etiam ad Generalem.

18, in Ms. act. 45, 46, 47 et 48.

Cum relatum fuisset ad Congrega-
tionem, aliquos in ea esse persuasio-
ne, quod Societas communibus quasi
studiis tuendam sibi sumpsisset eorum
Doctorum sententiam, qui censent:
in agendo licitum esse sequi opinio-
nem minus probabilem faventem liber-
tati, relicta probabiliore stante pro
praecepto; declarandum censuit Con-
gregatio: Societatem, nec prohibuisse
nec prohibere, quo minus contrariam
sententiam tueri possent, quibus ea
magis probaretur.

19, in Ms. act. 16, 19, 20 et 43.

Cum rogata esset Congregatio: ut
Formulas scribi iuberet iuramenti,
quod Congregatio XII decreto 24 prae-
stare eos iussit, qui iudicaturi essent
de excellentia talenti gubernandi,
concionandi etc., quod supplere pos-
set defectum doctrinae requisitae ad
professionem 4 votorum; re commen-

De eius
executione
informentur
P. Generalis
et Provincialis
a Superioribus
inferioribus
et Consulto-
ribus.

Societas
non prohibet
sententiam
huic contra-
riam tueri:
in agendo
licitum est
sequi opinio-
nem minus
probabilem
faventem
libertati,
relicta proba-
biliore stante
pro praecepto.

Formula
iuramenti
de excellentia
concionandi,
quod supplere
posset
defectum
doctrinae re-
quisitae
ad prof. 4 vot.
C. 14 d. 15.

P. Gonzalez
Praep. Gen.

data Patribus ad studia Deputatis, multo maiori parti Congregationis placuit gemina Formula ab illis concepta:

Prima quidem, de talento concionandi, haec ipsa.

Ego NN., testem invocans DEUM, censeo Patrem NN. adeo excellens in concionando talentum habere, ut in quibuscumque praecipuis ecclesiis, communi harum regionum idiomate utentibus, videatur posse multa cum laude et fructu concionari.

Altera, de talento gubernandi, his verbis.

Ego NN., testem invocans DEUM, censeo Patrem NN. tam insigni gubernandi talento praeditum esse, ut cum plena satisfactione possit regere maiora Collegia, atque etiam aliquando universam Provinciam.

Porro, et censuit maior Congregationis pars: probationes illorum talentorum oportere esse experimenta ipsa et specimina concionandi et gubernandi, eaque non vulgaria, neque modici temporis; dilata etiam ad eum finem professione, si id opus esset.

20, in Ms. act. 14.

QUAESITUM fuit: an, si litterae admissionis ad gradum serius afferantur in Provinciam, quam ut designato communiter die promoveri possit qui admittitur, liceat Provinciali, ex decreto 9 Congregationis XII, alium designare diem, quem iudicaverit proxime opportunum. Ita censuit Congregatio; cum nulla intervenerit culpa promovendi, etsi forte intervenerit oblivio aut incuria aliorum; neque praeter haec alia gravi causa censuit esse opus.

Talentum sit
non vulgare,
et experimento
non modici
temporis pro-
batum.
C. 14 d. 15.

Dies promotio-
nis ad gradum,
ob allatas
serius litteras
Generalis,
a Provinciali
mutari potest.

21, in Ms. act. 31.

QUONIAM decreto 33 Congregationis XII statutum est: ut designatus a Praeposito Generali novus Provincialis succedat antiquo, si litterae, quibus designatus est, missae sint ante indictam Congregationem generalem, etsi non nisi post indictionem illam pervenerint in Provinciam; postulat fuit, ut declararet Congregatio: decretum esse accipiendum subintellecta conditione, quae adiecta est decreto 30 eiusdem Congregationis; nisi ante indictam Congregationem antiquus Provincialis triennium non explevisset, et constaret Generalem non voluisse illum ante tempus exactorare. Hoc ipsum Congregatio, maioris claritatis gratia, declarandum censuit ac declarat praesenti decreto.

22, in Ms. act. 31 et 32.

CUM obscurior quibusdam videretur § 71 Formulae Congregationis generalis, permisit Congregatio, ut in proxima editione locus hic: *Definitores vero, ad celeriore negotiorum expeditionem, ad plura medietate suffragia*, sic augeretur: *Definitores vero, ad celeriore negotiorum expeditionem, an eligendi sint, ad plura medietate suffragia statuatur.*

Ad § 28 Formulae Congregationis provincialis, ubi sexto caeterisque scrutiniis iubetur electio fieri ex iis tribus solis, qui plura aliis suffragia habuerunt, quaesitum fuit: an eo casu esset habenda ratio solius scrutinii proximi. Congregatio, secuta iudicium PP. Deputatorum ad Formulas, censuit: habendam rationem solius scrutinii proximi; idque pari ratione, ac in electione Assistentium,

1687

Si ante
indictam
Congr. gen.
missae sunt
Generalis litte-
rae pro novo
Provinciali
designando,
fiat mutatio,
etiam si scia-
tur indicta
Congregatio;
nisi ante eam
indictam
antiquus Prov.
triennium non
explevisset.

Declarationes
addendae
Formulis Con-
gregationum.

De Definito-
ribus.

De sexto
caeterisque
scrutiniis
ad electionem
in Congr. prov.

P. Gonzalez
Praep. Gen.

C. 15 d. 5.
C. 16 d. 24.

Provinciali
se excusante ad
Congr. gen., ab
ea delibera-
tione
in Congr. prov.
excludendus
ipse cum primo
loco
Substituto.

§ 84 Formulae Congregationis generalis. Adeoque dicto § 28, ad haec verba: *qui plura aliis suffragia habuerunt*, addendum esse: *in proximo scrutinio*.

Ad § 41 Formulae Congregationis provincialis, cum dubitatum esset: an, Provinciali se excusante, ne ad Congregationem generalem proficisceretur, ab ea deliberatione abesse deberet, non solum Provincialis et primus Substitutus, sed etiam duo priori loco electi, sive ille ternarius, ex quo Provincialis sibi substituere debet Vice Provinciale; plurium sententia obtinuit: § 41 Formulae, seu decreto 52 Congregationis VIII esse conformius, ut cum Provinciali solum excludatur primo loco Substitutus.

23, in Ms. act. 31.

Cum rogata esset Congregatio, ut declararet: in Congregatione provinciali partes Secretarii impediti suscipiendas esse ab eo, qui per electionem ipsi est adiunctus; tum vero, ut definiret: a quo subscribendum esset actis Congregationis eo eventu; nullum fuit dubium, quin partes Secretarii impediti suscipere deberet adiunctus. Censuit vero Congregatio: pertinere ad Secretarium actis subscribere, si ad Congregationem redierit in tempore, ut postremae relectioni et approbationi omnium actorum interfuerit; quod si secus acciderit, actis subscribere debere Secretario adiunctum, ad nomen proprium addito nomine officii: *Prosecretarius*.

1687

In Congr. prov.
partes Secretarii impediti
suscipiat
qui adiunctus
ipsi est.

Actis
subscribat
Secretarius,
si postremae
approbationi
interfuerit;
aliter adiunctus,
addito
nomine:
Prosecretarius.

C. 6 d. 25 n. 17.
C. 16 d. 22.

DECRETA

DECIMAE QUARTAE CONGREGATIONIS GENERALIS.

P. Gonzalez
Praep. Gen.

Causa
Congregationis
convocandae
et prorogandae.

Cum elapsus esset novennium a postrema Congregatione generali XIII, adeoque ex decreto Innocentii X cogenda esset iterum Congregatio; hanc indixerat admodum R. P. N. Praepositus Generalis, Thyrsus Gonzalez, in diem octavam Septembris anni 1696, qui terminus erat anteacti novennii. Sed quia insalubris esse solet ea tempestate in Urbem ingressus, postulantiibus multis Provinciis, et Summo Pontifice Innocentio XII annuente, dilata est ab

eodem admodum R. Patre nostro in diem 15 Novembris eiusdem anni; qua die aderant ex omnibus fere Europae Provinciis qui ius habebant suffragii, et ex Paraquaria P. Ignatius Frias, ex Brasilia P. Dominicus Ramos, Procuratores, absentibus P. Thoma Muniesa, Provinciali Aragoniae, qui Parmae graviter aegrotabat, atque ibidem non multo post obiit; et insuper P. Francisco Holgado de Herrera, Provinciali toletano, cum duobus eiusdem Provinciae Electori-

1696-97

P. Gonzalez
Praep. Gen.

bus, P. Didaco de Heredia, Rectore matritensi, et P. Antonio Portillo. Cum autem spes esset hos quam primum adfuturos, R. P. Generalis a reliquis Patribus, in consultationem vocatis, quaesivit: an viderentur expectandi aliquandiu, ex gratia tamen, cum sine illis legitima esset Congregatio. Placuit omnibus: ut expectarentur, dilato Conventu in diem 19 Novembris.

DECRETUM 1, in manu scriptis act. 1 et 2.

Electio Secretarii
Congregationis
et sociorum.

DIE itaque constituta, iis, qui supra, frustra expectatis, post electum Secretarium Congregationis P. Michaellem Angelum Tamburinum, Electorem Provinciae venetae, Rectorem Collegii mantuani, et additos ei socios P. Ioannem Angelum Tolam, Electorem Sardiniae, et P. Dominicum Ramos, Procuratorem Brasiliae, ad plura eaque secreta suffragia, ventum est ad electionem Deputatorum ad examinanda postulata, electique eodem ritu de more: ex Italia, P. Aloisius Albertinus, Provincialis neapolitanus; ex Germania, P. Iacobus Willi, Visitor et Vice Provincialis Bohemiae; ex Gallia, P. Petrus Dozenne, Provincialis Franciae; ex Hispania, P. Didacus Prosper Parascoso, Provincialis Sardiniae; ex Lusitania, P. Emmanuel Correa, Provincialis Lusitaniae. Mox eadem electionis forma deputati sunt ad detrimenta Societatis recognoscenda: ex Italia, P. Alexander Zampius, Provincialis venetus; ex Germania, P. Ignatius Diertins, Provincialis flandrobeldicae; ex Gallia, P. Ignatius Tartas, Provincialis Aquitaniae; ex Hispania, P. Petrus Zapata, Provincialis baeticae; ex Lusitania, P. Antonius de Rego, Assistens Lusitaniae.

Electio
Deputatorum
ad postulata,
C. 8 d. 1.

et ad detri-
menta.
C. 7 d. 75.
C. 8 d. 1.

2, in Ms. act. 2 et 3.

CUM electioni Assistantium duxerit Congregatio praemittendam esse deliberationem: quid agendum in huiusmodi electione, quae fit ad plura medietate suffragia, cum numerus suffragiorum est impar, et aliquis uno tantum calculo superat totam summam reliquorum suffragiorum; post accuratum rei examen, probaverunt omnes: ut de hac electione statueretur idem, quod statuit Societas de electione Praepositi Generalis; ita ut in posterum in electione Assistantium, si numerus suffragiorum omnium fuerit impar, is censeatur habere plus quam mediam partem, cui ex duabus partibus maior obtigerit.

3, in Ms. act. 4.

DIE 23 Novembris, ultima scilicet quatruidi dati capiendis informationibus, quod inchoatum erat die 20, omnibus ex praescripto Formulae rite servatis, (euntibus ad singula scrutinia duobus Patribus Secretarii sociis ad accipiendum in urnam obsignatam suffragium P. Vincentii Grimaldi, Provincialis Siciliae, decumbentis), electi sunt in Assistentes ad plura medietate suffragia eaque secreta: pro Italia, P. Franciscus Guarinus, Secretarius Societatis; pro Germania, P. Ignatius Diertins, Provincialis flandrobeldicae; pro Gallia, P. Petrus Dozenne, Provincialis Franciae; pro Hispania, P. Gregorius Sarmiento, Provincialis Castellae; pro Lusitania, P. Emmanuel Correa, Provincialis Lusitaniae; et quidem ad primum omnes scrutinium, insueto, et omnium approbatione excepto consensionis exemplo. Dubitatum est: an P. Secretarius, Franciscus Guarinus

Assistentium
electio maiori
suffragiorum
parte
peragenda.
C. 1 d. 80.
C. 2 d. 22.
C. 3 d. 17.
C. 4 d. 16.

Assistentes
eliguntur
omnes primo
scrutinio.

Unus ex eis.
absens.

P. Gonzalez
Praep. Gen.

non vocandus,
nisi post
caeterorum
electionem.
C. 18 d. 4.
C. 20 d. 4.

nus, statim ac est electus, vocandus esset et admittendus in Congregationem; sed observato quid actum sit in casu non absimili in Congregatione XI, decreto 10, constare visum est: admittendum solum post omnium Assistantium electionem. Ea itaque peracta, advocatus est, ac tum ipse tum caeteri electi, singillatim accedentes ad mensam, ad quam R. Pater noster sedebat, flexis genibus ante imaginem Crucifixi, praestitere iuramentum conceptis verbis ex Formula.

4, in Ms. act. 7, 8 et 51.

PRIMUM omnium oblatum est a R. P. Generali postulatum de instauranda supplicatione, quam, post tam maturam et exactam rei meditationem, exhibendam censuit Summo Pontifici Innocentio XI Congregatio XII, ut est in decreto eius 2, quod ante etiam praestiterat Congregatio XI * apud Clementem IX, scilicet: ut dignaretur Sanctitas Sua abrogare decretum Innocentii X, quo iubetur Societas nono quoque anno cogere Congregationem generalem; placuit autem, ut ageretur per secreta suffragia, sicut olim iussa est Congregatio XII; licet enim iam non urgeret ea lex, visum est tamen aequum ei se conformare, cum idem prorsus negotium ageretur. Collectis ergo suffragiis, constitit sententiam Patrum Congregatorum, paucis exceptis, esse, ut peteretur iterum abrogatio. Decretum est itaque: ut libellus supplicis, offerendus Summo Pontifici, conficeretur ab iis Patribus, quibus hanc curam demandandam censuisset R. P. Generalis, examinandus deinde a Congregatione, et Sanctitati Suae opportune porrigendus.

Secretis
suffragiis
decernitur:
petendam
abrogationem
decreti de
Congregatione
novennali.

* Decr. 12.

C. 3 d. 13.

C. 16 d. 6.

5, in Ms. act. 9, 10, 11 et 51.

PROBATO a Congregatione postulato plurium Provinciarum, de conficiendo quam primum elencho opinionum, quas Nostri docere non debeant, tum in Philosophia, tum in Theologia Speculativa et Morali; R. P. Generalis rogavit Congregationem: placeretne, inhaerendo vestigiis superiorum Congregationum, praesertim XI * et XIII, ** declarare quantum Societas universa abhorreat et semper abhorruerit ab omni opinionum tam novitate in omnibus, quam praesertim laxitate in moralibus. Gratum habuit Congregatio tam sanctum Patris nostri zelum; et quamvis compertum illi sit, nostris professoribus et scriptoribus tam religiose sancita cordi esse, commendavit tamen impense eidem Praeposito Generali: ut eorum executioni invigilet, curetque confici praedictum elenchum, communicandum Provinciis, priusquam ultima ei manus apponatur.

6, in Ms. act. 15, 16, 21,
22, 24 et 25.

CUM, post diligentissimum examen, iudicatum esset a pluribus, et tandem legitima auctoritate decisum: non constare de valore decreti postremae Congregationis Procuratorum anni 1693, de cogenda Congregatione generali, quod pars statuens esse cogendam, quamvis oppositam partem superaret uno suffragio, non tamen videretur revera constare pluribus medietate suffragiis, prout ius nostrum praescribit in Formulis; plurium Provinciarum postulatum fuit, ut Congregatio decerneret: quid ad valorem huiusmodi decreti in posterum necessario requiri vellet. Con-

1696-97

Maxime abhorret Societas ab omni opinionum novitate et in moralibus laxitate. Ad executionem urgendam, elenchus opinionum proscribendarum in Philosophia et Theologia conficiendus.
* Decr. 22.
** Decr. 28, 56 n. 3.
C. 16 d. 36 n. 4.
C. 18 d. 20.
C. 20 d. 10.
C. 21 d. 14.
C. 23 d. 16, a

In Congr. Proc. ut decidatur de cogenda vel non cogenda Congr. gen., pars maior suffragiorum in numero impari superet oppositam tribus saltem suffragiis.
C. 5 d. 60, 75.
C. 6 d. 26 n. 1.
C. 7 d. 10, 71.
C. 18 d. 13.

P. Gonzalez
Praep. Gen.

gregatio autem, post novam et accuratam rei discussionem, statuit: ut in numero impari suffragiorum ad decretum cogendae Congregationis non sufficiat praecise maior pars ex duabus; sed quod debeat superare partem oppositam tribus saltem suffragiis, ut sic constet continere plura medietate suffragia, ac valorem obtinere; ideoque decrevit: id addendum esse Formulae Congregationis Procuratorum.

Huic quidem decreto intercessum fuit ab aliquibus; sed, auditis eorum rationibus, Congregatio quoad duas saltem tertias partes censuit: standum esse in decretis.

7, in Ms. decr. 26.

Ad negotia
expeditius
peragenda,
committat
Praepositus
Gen. Deputatio-
nibus
postulata.
C. 7 d. 41.

CUM statim ab electione Assistentium R. P. Generalis, cuius arbitrio id commiserat Congregatio, constituisset more solito varias Patrum Deputationes pro rerum diversitate; quaesivit: ad negotia expeditius peragenda, placeretne ut committeret ipse huiusmodi Deputationibus ea postulata, quae ad singulas pertinerent, et simul ediceret Patribus, ut convenirent conferrentque inter sese de rebus ad suas quique Deputationes spectantibus, relaturi subinde ad Congregationem de iis, quae relatu digna iudicaverint: annuit petitioni Congregatio.

8, in Ms. act. 28 et 41.

Nova
et exactissima
impressio In-
stituti, oblata
a Provincia
Bohemiae,
grato animo
conceditur
facienda.
Cavendum,
ne alibi
permittatur

SIGNIFICAVIT R. P. Praepositus Generalis: Provinciam bohemiam paratam esse curare suis sumptibus novam impressionem Instituti Societatis, et dare operam, ut exactissime fieret; quaesivit itaque: an placeret oblatio; insuper: an cavendum, ne permittatur alibi impressio Instituti,

quoad distrahantur exemplaria bohemica, a Nostris sponte emenda, nec caro. Responsum omnium fuit: placere haec omnia; et simul communi consensu actae illi Provinciae gratiae pro tam opportuno beneficio Societati oblato.

Cumque postmodum PP. Deputati ad Institutum et ad Formulas plura observassent, et ad Congregationem retulissent, sive ad ordinem, quo singulae partes collocandae sint in nova impressione, sive ad numerum et molem tomorum, sive ad aliud, quod ad id oportebit, spectantia; censuerunt Patres: rogandum esse Patrem nostrum, ut curet omnia haec apte componi, adhibitis in consilium PP. Assistentibus, ac P. Curtio Sestio, Electore Provinciae romanae, quem ante Sua Paternitas Congregationi ad id proposuerat, atque aliis Patribus Instituti peritis, quos iudicaverit.

9, in Ms. act. 29.

DIE 20 Decembris, Patribus de more congregatis, exposuit Secretarius Congregationis: R. Patrem nostrum ex praescripto medicorum decumbere ex levi aegritudine, cui opportunum ac praesens remedium fore quietem medici ipsi iudicaverant. Cum itaque ex § 58 Formulae Congregationis generalis possit in simili eventu Praepositus Generalis alium sibi substituere; declaravit idem Secretarius: R. Patrem nostrum substitutum sibi velle P. Franciscum Guarinum, Assistentem Italiae, ut Congregationem in omnibus vice sui dirigeret. Occupavit ergo idem P. Assistens locum et vices R. P. Praepositi Generalis.

1696-97

impressio
Instituti, quoad
distrahantur
exemplaria
bohemica.
C. 17 act. 22 Ms.
C. 20 d. 9.

Rogandus
P. Generalis,
ut curet omnia
apte componi
quod ad nume-
rum et molem
tomorum,
ordinem
rerum etc.

P. Generalis,
leviter
aegrotans,
alium sui loco
substituit.
C. 11 d. 3.

P. Gonzalez
Praep. Gen.

10, in Ms. act. 30 et 31.

Magna studii
Litterarum
Humaniorum
commendatio.
C. 7 d. 26, 32.
C. 8 d. 8.
Instr. 20.

Conficienda
Instructio
pro iis, qui eas
discunt,
aut externos
docent.

POSTULATUM fuerat, ut Congregatio consuleret: ne umquam apud nos langueret studium Litterarum Humaniorum, quod tanta cum laude hucusque coluit Societas; cuique debetum Collegia quam plurima, tum non exiguum nominis aestimationem, tum fructum animarum; dum huius disciplinae tradendae occasione pietate ac bonis moribus iuventus instituitur. Cumque varii varia in hanc rem saluberrima in medium protulissent, illud Congregatio approbandum ac sancendum censuit: ut Magistri Litterarum Humaniorum, praeter Regulas, quibus diriguntur ad docendum, haberent Instructionem ac methodum recte discendi, ad quam privata sua studia exigent, etiam tunc cum aliis edocendis dant operam. Designandum itaque huius litteraturae apprimè peritum, qui, tum his, quae ad hoc aptissima exstant passim in Instituto, tum quae apud probatos auctores huc faciunt, Instructionem componat absolutam, atque usui maxime accommodatam; eamque R. P. Generalis, a se ac PP. Assistantibus approbatam, transmittat in Provincias, atque, tum sua, tum etiam Congregationis auctoritate imponat iis, qui Litteras Humaniores discunt, aut externos docent, ut ab eius praescripto in studiis suis ne discedant; nec minus, ut eam prae oculis habeant ii, qui Nostris Rhetoricam praelegunt, eosque doceant ei methodo assuescere; rogatusque est R. Pater noster, ut commendet simul omnibus enixe ea omnia, quae ad fovenda haec studia Patres proposuerant.

11, in Ms. act. 31 et 42.

CUM a Congregatione v, decreto 3, imponatur praeceptum obedientiae Patribus Deputatis ad detrimenta cum P. Praeposito Generali, ne cui revelent delatorem; cumque ibi nulla fiat mentio de Secretario eiusdem Deputationis, postulatum est: an placeret, ut ad Secretarium ipsum tenderetur praeceptum, cum par militet ratio. Additum est: dubitationem hanc pertinere posse ad Vicarium etiam Generalem et Assistentes, qui ante electionem Praepositi Generalis iure suo intersunt ei Deputationi; ad Assistentes item, tam officio functos, quam recens electos, qui ex Formula post electionem Generalis admitti possunt consilii causa. Censuit Congregatio et statuit: extendendum esse praeceptum ad Secretarium et ad omnes, qui, sive iure suo, sive consilii causa, vel ante vel post electionem ad eam Deputationem admissi habebunt quovis modo notitiam delatoris; et praecepti huiusmodi mentionem addendam Formulae.

12, in Ms. act. 33 et 35.

EXPOSITAE sunt a nonnullis communes querelae: quod male, alicubi saltem, procedat administratio rerum temporalium; cum tamen sine his spiritualia ipsa Societatis ministeria consistere nequeant. Et, cum postulata quorundam, insueta remedia excogitantium, reiecisset Congregatio, censuit: non opus esse novis decretis, cum abunde consultum sit per Instructionem, quam, pro huiusmodi administratione confectam iussu Congregationis viii, confirmavit Congregatio ix. Eam itaque praesens quoque Congregatio confirmat, commendans

1696-97

Praeceptum
silentii,
impositum
Deputatis
ad detrimenta,
extenditur
ad omnes, quovis modo
notitiam delatoris habebunt.
C. 5 d. 3.

Querelae de
mala rerum
temporalium
administratione.

Instructio
pro huiusmodi
administratione
confecta
confirmatur.
Instr. ultima,
post 21.
C. 8 d. 60.
C. 9 d. 41.
C. 21 d. 12.

**P. Gonzalez
Praep. Gen.**

Ad eius
exsecutionem
urgendam
legatur
a Rectore in
consultatione
et a Provinciali
in visitatione.

R. Patri nostro: ut eam communicet iterum Provinciis omnibus, urgeatque pro viribus eius exsecutionem; ad quam efficacius obtinendam imperet, ut legatur quotannis a Rectore bis, aut semel saltem, in consultatione coram Ministro ac Procuratore, atque a Provinciali in visitatione coram iisdem.

13, in Ms. act. 33 et 35.

Secretarii Soc.
litterae,
et aliorum
ad ipsum,
a nullo Superi-
riorum
Praeposito
inferiorum
aperiantur aut
detineantur.

Cum videretur esse ex mente Societatis usus, qui iam obtinuit, ut litterae a Secretario Societatis, et aliorum ad ipsum datae, a nullo Superiorum, Praeposito Generali inferiorum, aperiantur aut detineantur, rogata est Congregatio declarare et, quoad opus sit, decernere: hanc immunitatem deberi praedictis litteris; cum Secretarii munus ferat, ut multa pertractet soli Praeposito Generali communicanda. Annuit Congregatio, et privilegium iam more inductum praesenti decreto firmatum voluit.

14, in Ms. act. 34 et 37.

Pensiones
annuae tenuio-
res comprehen-
duntur decr. 37
Congr. xii.
C. 12 d. 37 n. 2.
C. 20 d. 7 n. 1.

PROPOSITA est dubitatio: an decreto 37 Congregationis xii, de annuis pensionibus certo alicui Societatis domicilio applicandis, ad cuius Superiorem libera earum dispositio pertineat, comprehendantur tenuiores etiam pensiones. Congregatio, probans iudicium PP. Deputatorum pro paupertate, censuit: omnino comprehendendi, et accipiendum esse universim decretum illud, ut verba sonant.

15, in Ms. act. 39 et 40.

De proponendis
ad professionem
titulo
excellendae in
concionando.

POSTULAVERAT Provincia tolosana decerni: in quo sita censeri debeat excellentia in concionando, quam requirit Formula iuramenti in decreto 19 Congregationis xiii, ut eo nomine

quis proponi possit ad professionem quatuor votorum; et praeterea: quanam gradus scientiae theologiae requiratur in eo, qui titulo talenti in concionando proponendus sit. Sententia PP. Deputatorum, quam amplexa est tota Congregatio, fuit: satis clare explicari in praeallegata Formula excellentiam ad id necessariam; quique ibi statutam attigerit, superaturum utique mediocritatem, non utcumque, sed notabili excessu. Neque, dum petitur, ut multa cum laude et fructu dicere possit in quibuscumque praecipuis ecclesiis, capiendas esse eas tantum, quae sunt Summi Pontificis aut summorum Principum; sufficere, quae communi iudicio praecipuae habentur in unaquaque regione ac Provincia. Ad notitiam Theologiae quod attinet, facile convenit oportere, ut mediocritatem attingat; cum, eum saltem gradum non assecutus, nec omnino tuto concionari quis possit, nec absolutus concionator evadere. Quibus vero documentis constare oporteret de huiusmodi scientia, cum in varias sententias abiissent Patres, tandem statuit Congregatio: committendum id arbitrio Praepositi Generalis.

16, in Ms. act. 42 et 43.

PETIERAT P. Ioannes Persall, Vice Provincialis Angliae, ut, quod olim concesserat Congregatio viii decreto 57 Revisoribus generalibus, Substitutis et omnibus, qui, ex alia Provincia assumpti, toti Societati Romae navant operam; et Congregatio xii decreto 45 Poenitentiariis, tam in Vaticana Basilica, quam in sacra Aede Lauretana; scilicet: in electione mittendorum ad Congregationem generalem habeant in sua eorum Pro-

1696-97

Multa
cum laude di-
cere possint
in praecipuis
ecclesiis
regionis
ac Provinciae.

et mediocri-
tatem
in Theologia
attingant.
C. 7 d. 33 n. 3.
C. 11 d. 3.
C. 12 d. 24.

In electione
mittendorum
ad Congr. gen.
habeant in sua
Provincia vo-
cem passivam
Patres Provin-
ciae Angliae,
in Collegio
Anglorum in
Urbe detenti,

P. Gonzalez
Praep. Gen.

vincia vocem passivam, loco eius, qua gauderent in Provincia romana; placeretne praesenti Congregationi idem concedere Rectori Collegii Anglorum in Urbe, quoties erit ex anglicana Provincia assumptus, aliisque ex eadem Provincia Patribus in Collegio eodem detentis, cum saepe sint ex praecipuis Provinciae, et non raro obstet iniquitas temporum, ne Romam mitti possint ad Comitata generalia praestantissimi eius Provinciae Patres. Addidit P. Franciscus Guarinus, Assistens Italiae, Congregationis Praeses: videri posse id iure peti pro Secretario etiam Societatis, quoties tamen non est ex Provincia romana, cum et ille utique toti Societati navet operam, et videatur habenda ratio muneris, quod exercet. Censuit Congregatio: dandum id esse, tum Secretario Societatis, tum Rectori ac caeteris Patribus Provinciae Angliae superius indicatis, ob praeclara etiam illius Provinciae merita in Ecclesiam ac Societatem. Propter alicuius tamen intercessionem placuit explicari: datum id iis tantum, qui Provinciae romanae sunt applicati; caeteri enim iure suo gaudent ea voce passiva in Provinciis propriis.

17, in Ms. act. 43.

QUAESITUM est: an, cum proponitur aliquis ad professionem quatuor votorum titulo excellentiae in Litteris Humanioribus, et quod plures annos in iis tradendis strenue laboraverit, esto mediocriter tantum in Theologia profecerit, uti proponi posse permittit Congregatio vi decreto 15, et Congregatio vii decreto 33, tunc iudicium, quod de huiusmodi scientia fertur, oporteat esse iuramento firmatum, nec ne. Similis du-

bitatio erat de iudicio ferendo de iis, qui excellunt in cognitione linguae graecae cum sufficienti notitia hebraicae, ad finem eundem professionis quatuor votorum, ut est in decreto 32 Congregationis ix.

Iudicium Patrum Deputatorum ad Institutum stetit pro iuramento addendo votis ferendis in utroque eventu, sicut de excellentia in gubernando et concionando statuit Congregatio xii decreto 24; aequum enim est, ut in hac parte par sit utrorumque conditio. Huic iudicio Deputatorum accessit sententia et decretum Congregationis, quae insuper iussit: ut conciperetur Formula huiusmodi iuramenti, prout factum in simili iussu Congregationis xiii, decreto 19.

Cumque dubitatum esset: an sufficiat ad finem praedictum peritia alterutrius linguae, an vero requiratur utriusque; votum PP. Deputatorum requisivit utriusque peritiam, iuxta mensuram statam in praeallegato decreto 32 Congregationis ix, nempe: ut proponendus excellat in graeca cum sufficienti notitia hebraicae. Iudicium hoc comprobavit communis omnium sententia.

18, in Ms. act. 43.

SICUT iusserat Congregatio decreto praecedenti, concepta est et approbata haec Formula iuramenti, praestandi ab iis, qui laturos sunt iudicium de excellentia in Litteris Humanioribus in ordine ad professionem, ut ibi.

Ego NN., testem invocans DEUM, censeo Patrem NN. habere praestantiam in Litteris Humanioribus, qualem requirit Congregatio vi decreto 15, ut quis eo titulo promoveri possit ad professionem quatuor votorum.

Formula
huiusmodi
iuramenti
concipienda.

Formula
iuramenti,
de praestantia
in Litteris Hu-
manioribus.

et Secretarius
Soc. ex alia
Provincia
assumptus.
C. 4 d. 11.
C. 6 d. 25
n. 9, 10.
C. 15 d. 6.

Excellentia
in Litteris
Humanioribus,
vel in cogni-
tione linguae
graecae simul
cum sufficienti
notitia hebrai-
cae, ut quis
hoc titulo
ad prof. 4 vot.
proponatur,
iuramento
constet.

P. Gonzalez
Praep. Gen.

Formula
de peritia
linguarum
graecae atque
hebraicae.

Ex iis,
qui eodem die
emiserunt
4 votorum
professionem,
ei deferatur
ordinis praero-
gativa,
qui prius aliis
assecutus est
omnia ex parte
sui requisita ad
professionem.
C. 7 d. 75.
C. 9 d. 42.
C. 11 d. 31.
C. 12 d. 11.
C. 16 d. 20.
C. 17 d. 10.

Altera, de peritia linguarum grae-
cae atque hebraicae, pariter appro-
bata fuit.

Ego NN. testem invocans DEUM,
censeo Patrem NN. excellere in co-
gnitione linguae graecae cum suffi-
cienti notitia hebraicae; ita ut ex
hoc capite habeat requisita a Con-
gregatione ix decreto 32, ut titulo
huius peritiae promoveri possit ad
professionem quatuor votorum.

19, in Ms. act. 44.

SUPER decreto 10 Congregationis
xiii, ubi dicitur: ex duobus, qui pro-
fessionem quatuor votorum fecerunt
eodem die, ei deferenda est praero-
gativa, qui prius explevit annos Re-
ligionis ad professionem quatuor vo-
torum requisitos; orta est dubitatio,
quomodo capiendum id esset: an ita,
ut, qui prius praedictum tempus ex-
pleverit, praefendus sit alteri, licet
hic prius adeptus fuerit omnia requi-
sita ad professionem. Post multa in
hanc rem disceptata, sensit pars ma-
ior: Congregationem xiii praeferre
illum, qui prius explevit annos Re-
ligionis requisitos ad professionem,
caeteris paribus. Alioqui statuit Con-
gregatio firmandam esse hanc regu-
lam, valituram tamen tantum in po-
sterum: ut ex iis, qui eodem die
emiserunt professionem, ei deferatur
ordinis praerogativa, qui prius aliis
assecutus est omnia ex parte sui re-
quisita ad professionem; ita ut, si in
Societate non essent fixi ad profiten-
dum dies Purificatae et Assumptae
Virginis, prius aliis fuisset professus.

Et, licet postridie intercesserit
aliquis huic decreto, Congregatio
tamen, auditis eius argumentis, per-
stitit in sententia.

20, in Ms. act. 47.

CUM nostrae Constitutiones, * non
solum Theologiam Scholasticam, sed
etiam Positivam, quae sacris Canoni-
bus maxime constat, nobis non uno
in loco commendent; censuit Congre-
gatio: exhortandos esse Patres Pro-
vinciales, ut Iuris Canonici lectionem,
in pluribus iam Collegiis cum non
modico rei litterariae incremento in-
stitutam, in caeteris quoque praeci-
pui Provinciarum suarum Collegiis
opportune instituant; ita tamen, ut
abstineatur ab iis Titulis praelegen-
dis, quos R. Pater noster, servata
earumdem Constitutionum mente, de-
signaverit.

21, in Ms. act. 48 et 49.

POSTULATUM fuit: ut in gratiam
Provinciarum, quae sunt extra Euro-
pam, definirentur nonnulla, quorum
incertitudo non levia parere possit
incommoda. Placuit Congregationi
statuere, quae sequuntur:

1. Cum accidit, ut Procurator,
qui eligitur in Conventu provinciali
Romam iturus, toto triennio subsistat
in Provincia defectu opportunitatis
navigandi in Europam, tunc, elapso
triennio, integrum sit Provinciae Con-
gregationem iterum cogere, ac novum
in ea Procuratorem eligere, quo ele-
cto, cadit a iure veniendi Romam et
ab officio ille, qui prius electus fue-
rat.

2. Licet Congregatio ix decreto
36 censuerit: Procuratores India-
rum, quamdiu de consensu Praepo-
siti Generalis substiterint in Europa,
ius habere ad Congregationem gene-
ralem, unam vel plures, quas eo tem-
pore celebrari contigerit; non ideo
tamen eis conceditur, ut, postquam

1696-97

Iuris Canonici
lectio
in Collegiis,
ubi non est
instituta,
instituantur.
* P. 4 c. 5 n. 1, B.
c. 12 n. 1.
c. 14 n. 1, C.
C. 16 d. 30.

De Provinciis.
quae sunt extra
Europam.

Si Procurator
toto triennio
subsistat in sua
Provincia,
potest
Congr. Prov.
iterum cogi
et novus
Procurator
eligi.

Procuratores
Indiarum ius
non habent
nisi ad unam
Congr. Proc.

P. Gonzalez
Praep. Gen.

Provinciae
extra Europam
non compre-
henduntur
decr. 30
Congr. XII
et 11 Cong. XIII.

uni coetui Procuratorum interfuerint, aliis quoque interesse possint; cum diversa sint iura ac fines Congregationum generalis ac Procuratorum.

3. Dum decreto 30 Congregationis XII cavetur: si notitia de morte Praepositi Generalis aut de indicta Congregatione generali veniat in Provinciam, antequam eo deferantur litterae patentes Superiorum a Generali ante obitum expeditae, ut nulla tunc fiat mutatio; et, si fiat, irrita sit; ea lege non comprehenduntur Provinciae extra Europam sitae; quem fuisse etiam sensum Congregationis XII constat ex actis eius manu scriptis. Provincias easdem exceptas declaravit Congregatio a statuto Congregationis XIII decreto 11, quo deciditur litteras patentes, ante obitum Generalis expeditas, amittere suum robur.

22, in Ms. act. 49.

Iudicium de
impedimentis
Procuratorum
Indiarum,
in Europa
degentium,
reservatur
P. Generali
vel Vicario.

DUBITABATUR: cuius esset cognoscere de impedimentis, quae, ne convenient ad Congregationem, tum Procuratorum tum generalem, allegant aliquando Procuratores Indiarum degentes iam in Europa; hi enim ad id consulere nequeunt suas Provincias, ad quas ex decreto 52 Congregationis VIII, et § 41 Formulae Congregationis provincialis pertineret huius causae cognitio; cumque alii alio eos remitterent, neque certus aut satis competens proponeretur quaestionis iudex; sensere tandem plerique omnes servandum id, quod in more positum esse ferebatur: ut scilicet hoc iudicium esset unice penes Praepositum Generalem vel Vicarium.

23, in Ms. act. 4 et 48.

ALLATI sunt nonnulli iuris nostri textus, qui aliquibus videbantur am-

bigui, nisi apta explicatio aut conciliatio adhiberetur.

1. Ex decreto 33 Congregationis IX, ut quis dicatur applicatus Provinciae, sufficit munus impositum ad definitum tempus, ut Provincialis, Rectoris; ex decreto 5 Congregationis XII, ad eligendum aliquem in Assistentem attenditur Provincia, non in qua natus est et admissus, sed in qua tunc est; excipitur tamen, nisi forte ad certum aliquod tempus tantummodo a Praeposito Generali addictus alteri Provinciae fuerit; per primum, sufficit ad eam applicationem officium ad certum tempus, per secundum non sufficit.

Non dubitavit Congregatio agi in primo de applicatione ad Provinciam, in secundo de applicatione ad Assistentiam, ad quam, prout maioris momenti, plus etiam requiritur; quia tamen XII Congregatio nihil ponit, quo explicetur haec diversitas applicationum, placuit omnibus, ex voto etiam PP. Deputatorum pro Instituto, ut decreto illius Congregationis, post illa verba: *censendus autem quisque est*, addatur: *ut dicatur ad aliquam Assistentiam pertinere, ex ea Provincia esse etc.* Cumque observasset aliquis: esse eandem rationem de electione Deputatorum pro detrimentis et postulatis, Definitorum et huiusmodi personarum, quae ex unaquaque Assistentia eligendae sint in Congregatione generali; statuit Congregatio: ut de his omnibus intelligeretur additio.

24, in Ms. act. 48.

2. PROVINCIALIS VI Regulae suae 113 potest mittere extra Provinciam eum, qui ius habet ad Congregationem provincialem, causa urgente, et

1696-97

sufficit munus
impositum
ad definitum
tempus; sed
hoc non sufficit
ut applicetur
Assistentiae.

Provincialis
non potest
impedire, ne
quis veniat ad
Congr. prov.;
sed potest

Ut quis dicatur
applicatus
Provinciae,

P. Gonzalez
Praep. Gen.

indicare de
impedimentis
aliunde
exortis.

approbata a maiori parte suorum Consultorum. Vi Formulae Congregationis provincialis, § 13, non potest impedire, ne veniat ad Congregationem, quempiam eorum, qui ius illud habent; et id, neque sua, neque eorum sententia, quos consulere solet; quae duo non videbantur cohaerere. Sed approbarunt omnes iudicium Patrum eorundem Deputatorum, quod erat: Formula prohiberi Provincialem, ne ponat ipse impedimentum, a suo arbitrio pendens, ut satis constat ex verbis Formulae; Regula vero permitti, ut cum suis Consultoribus mere iudicet de impedimentis aliunde exortis.

25, in Ms. act. 49.

Decretum 40
Congr. XII
emendatur.

3. IN Congregatione XII, decreto 40, dicitur: *nihil, praeter id, quod ad Concionatoris sustentationem aut viaticum fuerit expensum aut necessarium, accipi a nobis posse tamquam stipendium aut eleemosynam in compensationem pro ministerio*. Licet certa esset mens illius Congregationis, tam severe in decreto immediate antecedenti praecipientis, ne quid accipiatur stipendii aut eleemosynae in compensationem, nominatim etiam pro concionibus; tamen, quia in decreto hoc 40 solitarie accepto videri posset, reiici quidem stipendia reliqua, sed admitti stipendium, quod necessarium sit ad iter et sustentationem; quae vis est particulae illius excipientis *praeter*, permisit Congregatio, ut in nova impressione decreti omitantur illa verba: *tamquam stipendium aut eleemosynam in compensationem pro ministerio*. Quibus ablatis, stat integra sententia, tolliturque species omnis permissi stipendii.

26, in Ms. act. 50.

Cum non semel neque a paucis commemorata essent iterata et singularia aestimationis et amoris argumenta, quae Serenissimus Cosmus III, Magnus Etruriae Dux, in dies exhibet Societati; et recens illud opus impense laudaretur, quod regio sumptu ac pretiosis marmoribus arte eximia elaboratum Goam ab ipso destinatur in fulcrum urnae S. Francisci Xaverii; cumque tanti Principis munificentiae atque humanitatis testes idonei adessent quotquot ad haec Comitia adventantes Florentiam attigerant, quos omni, ut solet, liberalitatis ac benevolentiae genere exceperat; itum est summo omnium consensu in hanc sententiam et decretum: ut, quod in nobis est, Principi, tot nominibus de Societate optime merito, darentur litterae nomine Congregationis, grati animi atque obsequii nostri testes; praesertim cum tot repetitis eius beneficiis nondum antea Societas rependerit hoc genus gratiarum actionis, quod aliae retro Congregationes decreverant aliis Summis Principibus, qui singulari benevolentia Ordinem nostrum sibi devinxissent.

27, in Ms. act. 51 et 52.

ABSOLUTO iam omnium postulatorum examine, cum gravissimae urgent causae moram omnem abrumpendi, placuit Congregationi indulgere: ut hac vice supersederetur repetitione omnium actorum, cum praesertim ad singulas actiones sedulo examinata essent ac probata; et re ipsa, omissa ea lectione, itum est ad ulteriora.

Cumque postridie huic decreto quidam intercedere tentasset; non

1696-97

Decernitur gratiarum actio
Cosmo III,
Magno
Etruriae Duci,
ob singularia
aestimationis
et amoris
argumenta
Societati ab
ipso exhibita.

Hac vice
supersedeatur
repetitione
omnium
actorum in
Congregatione.
C. 2 d. 79.
C. 23 d. 43 n. 4.

P. Gonzalez
Praep. Gen.

duxit Congregatio audiendam esse nec apparetur operae pretium, cum decreta omnia quoad rem ipsam singulatim proposita iam fuissent Congregationi et approbata.

nec apparetur operae pretium, cum decreta omnia quoad rem ipsam singulatim proposita iam fuissent Congregationi et approbata.

1696-97

28, in Ms. act. 52.

29, in Ms. act. 52.

DIE 16 Ianuarii R. Pater noster Praepositus Generalis, restitutus valetudini ac coetui, quaesivit: an vellet Congregatio exspectare, quoad extraherentur decreta typis vulganda: an exemplo aliquot praeteritarum Congregationum placeret, ut, soluto Conventu, extraherentur per otium, examinanda et approbanda a se atque a PP. Assistantibus nomine Congregationis, priusquam evulgarentur. Obtinuit communior Patrum sententia: ut committeretur haec provincia examinandi et probandi decreta R. Patri nostro ac PP. Assistantibus, soluta Congregatione, cum non leves hanc dispensationem suaderent causae; hoc enim non paucorum dierum opere protracta Congregatione, pluribus, quibus iter erat in remotissimas Provincias, appetente vere, imminabant pericula viarum ac bellorum,

Ad haec quaesivit R. P. Generalis: an, quando iam omnia videbantur absoluta, placeret, ut haec eadem actio finem imponeret Congregationi? Una fuit omnium vox: placere. Tum idem amantissime affatus Patres, gratulatus est eis ac Societati, Congregationem peractam ab eis, solutam tanta sapientia, zelo atque animorum consensione; apprecatus est incolumem in suam cuique Provinciam reditum, oblatis ad id non paucis Sacrorum millibus. Ipso demum praeunte, actae sunt Deo de more gratiae. Dein post mutuas gratulationes ac charitatis officia solutus est coetus, quo finem habuit Congregatio XIV, habita Romae a die 15 Novembris 1696 ad diem 16 Ianuarii 1697; ipsam, ac Societatem regente admodum R. P. N. Praeposito Generali, Thyrso Gonzalez.

Congregationi
finis
imponendus.

Hortatio
P. Generalis.

Finis Congregationis.

DECRETA

DECIMAE QUINTAE CONGREGATIONIS GENERALIS.

P. Tamburini
Praep. Gen.

Causa
Congregationis
convocandae.

CONGREGATIONEM hanc ex decreto Innocentii X, Summi Pontificis, et voluntate R. P. Thyrsi Gonzalez, Praepositi Generalis, R. P. Michaël Angelus Tamburinus, iam antea rite

constitutus Vicarius Generalis, indixit ad diem 17 Iannarii 1706, sub finem nempe novennii elapsi a Congregatione generali XIV.

Iam in plerisque Provinciis delecti

1706

**P. Tambu-
rini
Praep. Gen.**

Expectantur
absentes.

erant ex more futuri Electores, cum ipse R. P. Thyrsus vivere desiit Romae 27 Octobris 1705.

Praestituta Conventui die aderat quidem numerus Patrum sufficiens ad legitimam Congregationem; sed quia nonnulli, adhuc absentes, sperabantur propediem appulsuri, R. Patri Vicario caeterisque praesentibus visum est, esse illos expectandos usque in in diem 20 Ianuarii.

*DECRETUM 1, in manu scriptis
act. 1, 2 et 3.*

Non expectandi
amplius.

Dicta die solum adhuc desiderabantur Patres poloni et lithuani. Quoniam vero illi, omni spe obtinendi commeatus praecisa, domum reverti nuntiabantur, lithuani autem longo adhuc intervallo aberant Roma, censuere Patres, non obstante illorum absentia, legitimam esse Congregationem, ideoque ad praescriptas electiones processerunt.

Eliguntur
Secretarius
electionis,
Concionator,

Incluser,

Deputatio pro
detrimentis,
C. 7 d. 78.
C. 8 d. 1.

Primo electus est Secretarius electionis P. Michaël le Tellier, Rector Collegii parisiensis. Dein P. Ioannes de Gamis, Elector Provinciae baeticae, qui orationem ad PP. Congregatos habeat, ipso eligendi Generalis die. Patri Annibali Marchetti vero, Domus Professae romanae Vice Praeposito, cura includendi Electores commissa fuit. Similiter pro detrimentis recognoscendis, ex quinque Assistentiis, deputati fuerunt: ex italica, P. Curtius Sestius, Provinciae romanae Praepositus; ex gallica, P. Ioannes Dez, Rector Collegii argentinensis; ex germanica, P. Albertus Mechtl, Praepositus Domus Professae viennensis; ex hispanica, P. Salvator Rivadeo, Rector Collegii salmanticensis; ex lusitanica, P. Michaël Diaz, Praepositus Domus Professae ulyssiponensis.

Post haec, aliis nonnullis, quae ad futuram electionem P. Generalis necessaria videbantur, expeditis, ex more quoque delectus fuit Assistens electionis P. Fridericus Lamberti, Provinciae Rheni inferioris Elector.

2, in Ms. act. 4.

DIE 31 Ianuarii, iam ante huic actui praefinita, servatis rite omnibus, quae in Formula ex Constitutionibus ac decretis nostris praescribuntur, secundo scrutinio, duobus supra sexaginta suffragiis in Praepositum Generalem electus est R. P. Michaël Angelus Tamburinus, deque hoc e vestigio conscriptum a P. Secretario decretum ac promulgatum.

3, in Ms. act. 5 et 6.

CONSTITUTO Secretario Congregationis P. Andrea Waibl, Collegii monacensis Rectore, additisque illi sociis, P. Mauritio ab Antonellis, Rectore Collegii neapolitani, et P. Ignatio Aleman, Procuratore chilensi, ad secernenda postulata delecti sunt: ex Italia, P. Ioannes Vincentius Imperialis, Praepositus Provinciae medianensis; ex Gallia, P. Guilielmus Daubenton, Elector Provinciae Campaniae; ex Germania, P. Valentinus Queck, Assistens Germaniae; ex Hispania, P. Ludovicus Montesdoca, Provinciae baeticae Praepositus; ex Lusitania, P. Emmanuel Correa, eisdem Assistens.

4, in Ms. act. 9.

DILATA in adventum Patrum lithuanorum electione Assistentium, iis interim die 8 Februarii appulsis, post die Assistentes sunt electi: pro Italia, P. Ioannes Vincentius Imperialis, pro Germania, P. Andreas Waibl,

1706

et Assistens
electionis.

Electio
P. Praepositi
Generalis.

Electio
Secretarii
Congregationis
et sociorum,
C. 8 d. 1.

et Deputationis
ad postulata
secernenda.

Electio
Assistentium.
C. 8 d. 2.

P. Tamburini
Praep. Gen.

Vocatis
Secretario Soc.
et Proc. Brasiliae
et Gen.,
eligitur
Admonitor.

pro Gallia, P. Guilielmus Daubenton, pro Hispania, P. Ludovicus de Montesdoca, pro Lusitania, P. Michaël Diaz, omnes primo scrutinio. Tum, vocatis etiam P. Secretario Societatis et P. Procuratore Brasiliae, itemque P. Procuratore Generali, primo quoque scrutinio in Admonitorem electus fuit P. Curtius Sestius.

5, in Ms. act. 20.

In Congr. prov.,
si post quintum
scrutinium
non sint tres,
qui plura caeteris
habeant
suffragia,
suffragatio
communis
continuanda.
C. 13 d. 22.
C. 16 d. 24.

CONTIGERAT in quadam Congregatione provinciali, ut post quintum scrutinium non essent tres, qui plura caeteris haberent suffragia, sed solum duo; reliqui vero singuli dumtaxat unum. Dubitatum igitur fuit: quomodo in tali casu intelligenda sint verba illa Formulae § 28: *Deinceps sumantur tres, qui plura aliis suffragia habuerint.*

Censuit Congregatio: in huiusmodi eventu continuandam esse suffragationem communem; nil tamen propterea innovandum in Formula, sed formandum decretum, quo dubium hoc declaretur, simulque moneantur PP. Congregationis provincialis, quod in similibus, iuxta § 17 Formulae, ipsa Congregatio possit *ad praesentem praxim dubia omnia terminare etc.*

6, in Ms. act. 25.

In electione
mittendorum
ad Congr. gen.
habeant in sua
Provincia
vocem passivam
omnes
Professi
ad tempus
applicati Provinciae
romanae.
C. 6 d. 25 n. 9.

Quod Congregatio generalis VIII, decreto 57, Revisoribus generalibus ac caeteris, qui, assumpti ex alia Provincia, Romae toti Societati operam navant; quod item Congregatio XII, decreto 45, Poenitentiariis, tam in Basilica Vaticana, quam in sacra Aede Lauretana; ac demum Congregatio XIV, decreto 16, tum P. Secretario Societatis, tum P. Rectori Anglorum in Urbe, caeterisque Patribus ex anglicana Provincia in illo Collegio degen-

tibus concesserat; ut in electione mittendorum ad Congregationem generalem habeant in sua ipsorum Provincia vocem passivam; id praesenti Congregationi placuit extendere ad omnes, qui ex quibuscumque aliis Provinciis ad tempus applicati sunt Provinciae romanae; cum illis Provinciis percommodum aliquando accidere possit, si Romae aut in vicinia quidam sint, quos absque impensis itinerum destinare possint ad Congregationem generalem.

7, in Ms. act. 28.

Ut invicem concilientur quae in Formula Congregationis provincialis, § 6, adversari videntur § 17, dum in illo praescribitur, ut, si quamcumque ob causam non possint convenire quadraginta vel quinquaginta, accedant quotquot possunt, *etiamsi duas tertias non attingant*; in § 17 autem dicitur: a Patribus Congregatis decidi posse dubia, *modo excedant duas tertias partes eorum, qui convenire deberent et possent.*

Patres Deputati pro Formulis responderunt: in priore textu agi de duabus tertiis partibus eorum, qui convenire deberent, sed, legitime impediti, *non possent*; in posteriore vero de iis, qui convenire *deberent et possent.* Quam explicationem Congregatio generalis ratam habuit.

8, in Ms. act. 34.

In Congregatione VII, decreto 17, statuitur: Nostros teneri ad renuntiandum suis bonis, *ubi primum per aetatem et patrias leges licebit.* Quae verba, uti ex contextu patet, sunt praecipue intelligenda de aetate ad valide renuntiandum requisita. Circa haec tamen praesens Congregatio de-

Conciliatio
n. 6 et 17
Formulae
Congregationis
provincialis.

Bonorum
renuntiatio fiat
ordinarie
secundum
patrias leges;
sed est valida,
si ex voluntate
Superior. fiat
ante vel post
quadriennium.
C. 7 d. 17.
C. 20 d. 7 n. 4.

P. Tamburini
Praep. Gen.

Comp. Privil.
n. 482.

Stili acerbitas
Nostri omnino
prohibetur.

Decreta
et Ordinationes
pro Revisori-
bus librorum
confirmantur
et extenduntur
ad theses
et folia
quaecumque.
C. 10 d. 11.
C. 11 d. 18.
C. 16 d. 14, 15.
C. 21 d. 26.
C. 22 d. 20.

De suffragiis
pro defunctis
extra suam
Provinciam.
C. 8 d. 40.
C. 18 d. 9.

Qui obeunt
in mari cen-
seantur esse
de Provincia.
cui primo mors
innotuit.

Qui ex Indiis
venere, nec
applicati sunt
alicui Prov.
fruantur

clarat: se quidem velle, ut Nostri ordinarie in hoc negotio se patriis legibus accommodent; nolle tamen propterea praeiudicare iuribus a Sede Apostolica sibi concessis et a S. Tridentina Synodo approbatis, vi quorum valida esse potest renuntiatio, si, ex voluntate Superiorum, etiam ante finitum quadriennium fiat, aut post illud quoque differatur.

9, in Ms. act. 34.

RELATUM fuit ad Congregationem: quosdam e scriptoribus nostris, adversariorum calumniis provocatos, nonnunquam uti stilo acerbior, quam viros religiosos decere videatur. Quapropter unanimi consensu declaratum fuit: omnino contra mentem Societatis esse huiusmodi stilum, omnemque talem lucubrationem Nostrorum, qua lectores iure offendi possint. Ad cavendam proin omnem offensionem, Congregatio decreta omnia et Ordinationes, quae aliquando sunt factae pro Revisoribus librorum, confirmat et extendit, quoad praesens punctum, etiam ad theses et folia quaecumque; ne quid omnino typis vulgetur a Nostri, nisi a Revisoribus ad id constitutis approbatum.

10, in Ms. act. 40 et 42.

NE Nostri, qui vel in itinere maritimo, vel missi ex Indiis, alicubi moriantur in Europa, nimis diu carere debeant ope suffragiorum Societatis, placuit Congregationi statuere: ut ii, qui obeunt in mari, censeantur esse de illa Provincia, cui primo illorum obitus innotuerit; qui vero ex Indiis iam appulere in Europam, fruantur suffragiis Provinciae, in qua migrant ex hac vita, nisi certae alicui Provinciae in Europa iam fuerint applicati, ser-

vata in reliquis Ordinatione R. P. Claudii Aquavivae, cap. 2, § 3.

Cum porro dubitaretur de Confessariis Principum, etiam longius nonnumquam a sua Provincia remotis, responsum est: illos in tali casu, quoad suffragia pro defunctis, pariter praesenti decreto comprehendendi.

11, in Ms. act. 41 et 47.

POSTEAQUAM Congregationis VI decreto 15 peritiae linguarum indicarum concessum fuit: ut possit supplere defectum doctrinae theologiae (dummodo haec sit saltem mediocris) requisitae ad professionem quatuorvotorum, et Congregatio VIII, decreto 40, statuit, ut Examinatores talis peritiae iudicium suum ferant iurati; aequum videtur, ut, exemplo Congregationum XIII, decreto 19, et XIV, decreto 18, Formula iuramenti praescribatur; quae proinde in formam sequentem concepta fuit et approbata:

Ego NN., testem invocans DEUM, censeo Patrem NN. ita eminere peritia linguae indicae NN. (cui addiscendae, apud Indos laborans, operam dedit), ut ea expedite in familiari sermone uti possit, atque ideo ex hoc capite habeat quae a Congregatione VI, decreto 15, et Congregatione XV, decreto 11, ad professionem quatuorvotorum requiruntur.

Addi autem his voluit Congregatio: sufficere peritiam linguae unius indicae ex pluribus, quae fortasse usui sunt in diversis missionibus, dummodo eam, non ut nativam a puero hauerint, sed, apud Indos utiliter laborando, sedulo studio in eadem addiscenda sibi comparaverint, uti moneatur in memorato decreto 15 Congregationis VI.

Post haec aliaque plura ordinata,

1706

suffragiis illius
in qua
moriuntur.

Idem dicendum
de Confessariis
Principum.

Formula
iuramenti pro
Examinatori-
bus peritiae
linguae indi-
cae.

Sufficit peritia
unius linguae
indicae, quae
non ut nativa
a puero
hausta sit.

P. Tambu-
rini
Praep. Gen.

Finis
Congregationis
decernitur:

Hortatio
P. Generalis.

cum nil porro superesset necessario deliberandum, R. P. Generalis quae-
sivit ex Patribus: quandonam place-
ret finem imponere Congregationi? Omnium consensu decretum fuit: ulti-
mam actionem die 3 Aprilis esse
celebrandam.

In hac igitur, expeditis omnibus,
Pater noster cunctos paterne hortatus

est ad strenuam exsecutionem eorum,
quae magna prudentia, zelo et singu-
lari animorum consensione in his Co-
mitiis pro communi bono contulissent,
ac demum omnibus bene precatus in
Domino, solvit praesentem Congre-
gationem generalem xv die 3 Aprilis,
anno 1706.

1706

Solvitur
Congregatio.

DECRETA

DECIMAE SEXTAE CONGREGATIONIS GENERALIS.

P. Retz
Praep. Gen.

Causa
Congregationis
convocandae.

Congregatio
differtur.

CUM R. P. N. Michael Angelus
Tamburinus 28 Februarii 1730
diem extremum obiisset, nullo nomi-
nato Vicario; coacta fuit Romae Con-
gregatio Professorum, in qua, serva-
tis rite omnibus, die 7 Martii electus
est, primo scrutinio, Vicarius Gene-
ralis R. P. Franciscus Retz, Germa-
niae Assistens.

Is de consilio PP. Assistantium
Congregationem generalem indixit in
diem 15 Novembris eiusdem anni
1730. Illa ipsa die visum est R. P.
Vicario et Patribus, qui aderant, pri-
mam sessionem iustis ex causis dif-
ferendam esse in diem 19 Novembris.

*DECRETUM 1, in manu scriptis
act. 1, 2 et 3.*

DESIDERABANTUR Patres omnes Sar-
diniae, et ex Lusitania aderat solum
P. Franciscus Fonseca, cui P. Provin-
cialis vices suas demandaverat. Cum-
que nulla spes esset illorum adventus,

eo quod in illis Provinciis habitae
non fuissent Congregationes provin-
ciales, pronuntiarunt Patres: Congre-
gationem nihilominus esse legitimam,
et procedendum ad solitas electiones.

Electus est in primis Secretarius
electionis P. Carolus Dubois, Colle-
gii avenionensis Rector. Tum P. Hie-
ronymus Santi, Provinciae venetae
Praepositus, qui die electionis Prae-
positi Generalis orationem haberet.
Cura vero includendi Electores de-
mandata fuit P. Iosepho Gentili, qui
loco P. Vice Praepositi aegrotantis
praeerat Domui Professae romanae.
Deinde ad detrimenta examinanda de-
putati fuerunt: ex Italia, P. Anto-
nius Casati, Rector Domus Probatio-
nis mediolanensis; ex Gallia, P. Lu-
dovicus Laguille, Vice Provincialis
Campaniae; ex Germania, P. Iose-
phus Preiss, Rector Collegii augu-
stani; ex Hispania, P. Emmanuel San-
cius Granado, Provincialis toletanus;

1730-31

Electio
Secretarii
electionis,
Concionatoris,

Inclusoris,

Deputatorum
ad detrimenta,
C. 7 d. 78.
C. 8 d. 1.

Non expectati
absentes.

**P. Retz
Praep. Gen.**

et Assistantis
electionis.

Nonnisi post
electionem
excutiendum
postulatum
de non petenda
abrogatione
Congregationis
novennalis.
Inf. d. 6.

Electio
Praepositi Ge-
neralis primo
scrutinio pera-
gitur.

Electio
Secretarii
Congr. et so-
ciorum.

et Deputatorum
ad postulata.

ex Lusitania, P. Franciscus Fonseca, Vice Provincialis. Demum delectus fuit Assistens electionis P. Carolus Storanus, Provincialis romanus.

2, in Ms. act. 2.

Cum rogata fuisset Congregatio, ut ante electionem Generalis ageret de quodam postulato, quo petebatur, ne deinceps procuraretur dispensatio a Constitutione Innocentii x, de Congregatione generali nono quoque anno celebranda; censuit Congregatio, pluribus gravibus de causis: nonnisi post electionem postulatum illud excutiendum.

3, in Ms. act. 4.

DIE 30 Novembris, S. Andreae Apostolo sacra, omnibus, quae in Constitutionibus, Decretis et Formula praescribuntur, rite servatis, mira et numquam satis laudanda animorum consensione, primo scrutinio, et omnium suffragiis (unico, praeter suum, excepto) electus est in Praepositum Generalem R. P. Franciscus Retz. Moxque electionis decretum pro more confectum, subscriptumque a Secretario et promulgatum fuit.

4, in Ms. act. 5.

ELECTO in Congregationis Secretarium P. Carolo Dubois, eodem, qui fuerat electionis; additi sunt illi socii P. Martinus Trampczinsky, Rector Collegii S. Ioannis Iaroslaviae, et P. Ioannes Scotti, Collegii bononiensis Rector.

Electi quoque sunt ad postulata secernenda: P. Hieronymus Phebei, Elector Provinciae romanae, pro Assistentia italica; P. Franciscus Xaviersius de la Grandville, Aquitaniae Provincialis, pro gallica; P. Rober-

tus Philippe, Provincialis gallobelgicae, pro germanica; P. Ioannes de Villafañe, Provincialis castellanae, pro hispanica; P. Franciscus Sierra, Hispaniae Assistens, pro Assistentia Lusitaniae; ex qua, cum solus adesset P. Franciscus Fonseca, isque iam esset inter Deputatos pro detrimentis, alius, iuxta decretum 49 Congregationis xii, deputandus fuit pro postulatis.

5, in Ms. act. 6 et 7.

DIE 7 Decembris electi sunt Assistentes omnes primo scrutinio: pro Italia, P. Antonius Casati; pro Germania, P. Xaverius Hallauer, Rector Collegii monachiensis; pro Gallia, P. Franciscus de Lacorrée, Provincialis tolosanus; pro Hispania, P. Franciscus Sierra, idem, qui proxime ante hoc officio functus fuerat.

Ob absentiam vero Patrum lusitanorum, exemplo Congregationis x, electio Assistantis Lusitaniae remissa fuit ad Patrem nostrum, eo modo facienda, quo extra Congregationem generalem Assistenti mortuo novus subrogatur.

Post haec, vocato ad Congregationem P. Secretario Societatis (nam P. Procurator Generalis iam inter Electores aderat), primo etiam scrutinio electus est Admonitor P. Horatius Olivieri, antea Italiae Assistens.

6, in Ms. act. 8, 9 et 10.

VISUM est Patribus agendum esse ante alia, et quidem secretis suffragiis, de postulato illo ante electionem proposito, quo rogabatur Congregatio: ut viam aliquam iniret, ne deinceps petatur dispensatio a Congregatione novennali ab Innocentio x praescripta. Congregatio, re diligen-

1730-31

Assistentes
quatuor eli-
guntur primo
scrutinio.
C. 8 d. 2.

Assistens
Lusitaniae
a Patre Nostro
eo modo
eligatur, quo
subrogatio fit
extra Congr.
*C. 9 d. 44.
C. 10 d. 5.
C. 11 d. 28.
C. 18 d. 15.*

Electio
Admonitoris.
C. 8 d. 2.

Reiicitur
postulatum de
non petenda
deinceps
dispensatione
a decreto
Innoc. x de
Congregatione
novennali;

P. Retz
Praep. Gen.

tissime examinata, postulatum illud omnino reiiciendum esse decrevit.

Cum deinde aliquis huic decreto intercessisset; non esse deferendum intercessioni, sed standum decreto, tanto suffragiorum consensu Patres censuerunt, ut nemo, ne ipse quidem, qui intercesserat, dissentiret.

Quin et sancitum fuit exemplo Congregationum XI, XII et XIV, ut peteretur potius a Summo Pontifice abrogatio decreti Innocentii X, cum primum illius petendae opportuna fuerit occasio.

7, in Ms. act. 8.

Cum quaesitum fuisset: utrum nomine Rectorum et Praefectorum Probationum, quos non licet mutare Vicario Generali iuxta § 7 illius Officii, intelligi debeant etiam Rectores Seminariorum externorum, Magistri Novitiorum, et Instructores Patrum tertii anni Probationis, qui simul Rectores Seminariorum externorum, Magistri Novitiorum, et Instructores Patrum tertii anni Probationis, qui simul Rectores non sunt, adeoque ius non habent ad Congregationem provincialem; censuit Congregatio: eiusmodi Rectores, Instructores et Magistros Novitiorum, qui ius non habent ad Congregationem provincialem, a Vicario etiam post indictam generalem Congregationem mutari posse, ac potiori iure a Praeposito Generali etiam durante Congregatione generali.

8, in Ms. act. 10.

PROPOSITO cuiusdam Provinciae postulato: ne Congregationes provinciales nisi gravissimis ex causis intermittantur; decrevit Congregatio: permittendum non esse, ut provinciales Congregationes statis temporibus omittantur, nisi causae adessent gravissimae, quales indicantur in For-

mula § 2, inter quas tamen regulariter censi non debeat Provinciae egestas.

9, in Ms. act. 11.

Ut varia nec levia avertantur incommoda, Congregatio enixe rogandum censuit Patrem nostrum: ut quam primum revocet facultatem concessam aliquibus habendi socios Coadiutores sibi peculiariter assignatos, curetque circa hoc exacte observari canonem 14 Congregationis VII, quem praesenti decreto Congregatio instaurat et renovat.

10, in Ms. act. 11.

Quo melius constare possit, utrum illi, qui ad Missiones transmarinas destinantur, necessariis animi ac corporis viribus praediti sint; statuit Congregatio: ut Provinciales de iis, qui ad huiusmodi Missiones aspirant, diligenter inquirant, curentque de iisdem inquiri a viris prudentibus, quibus sint probe noti; ac tam suum, quam horum iudicium ad Patrem nostrum transmittant, ut statuatur quod sibi in Domino videbitur.

11, in Ms. act. 12.

DUBITATUM fuit: an ii, qui se excusarunt, quod non possint accedere locum Congregationi provinciali destinatum, ius habeant illam adeundi, si contingat Congregationem transferri in alium locum, quo sine incommodo se conferre possunt. Congregatio censuit: tales in hoc casu non excidisse iure suo, sed vocandos ad Congregationem, etiamsi iam scriptum fuisset ad alios, qui illis erant subrogandi.

1730-31

Socii
Coadiutores
stabiles non
permittendi,
et concessa
aliquibus
facultas revo-
canda.
C. 1 d. 103.

C. 7 d. 29.

De iis, qui
ad Missiones
transmarinas
aspirant,
diligenter
inquiratur,
et Praepositus
Generalis
informetur.

Iure ad Congre-
gationem prov.
non excidunt
excusati
ratione loci,
si, mutato eius
loco, cesset im-
pedimentum.

immo petenda
eius abrogatio.
Litt. Apost.
pag. 265.
C. 11 d. 12.
C. 12 d. 1, 2.
C. 14 d. 4.

Rectores
Seminariorum,
Instructores
tertii anni
Prob., et Magi-
stri
Novitiorum,
qui ius
non habent ad
Congr. prov.,
mutari possunt
a Vicario post
indictam
Congr. gen.,
et a Generali
etiam ea du-
rante.
C. 12 d. 31.

Congregationes
prov. sine causa
gravissima
non omitten-
dae.
C. 2 d. 19, 67.
C. 4 d. 7.
C. 5 d. 30.
C. 7 d. 9.
C. 21 d. 10.
C. 23 d. 13.
Inf. d. 19.

P. Retz
Praep. Gen.

Incarceratis
et gravem
poenam
subeuntibus
cum infamiae
nota coniun-
ctam nullum
ius ad Congre-
gationem prov.

De huiusmodi
gravitate
iudicandum
a Provinciali
et aliis de iure.
C. 17 d. 6.

Ad Bibliothecam
auctorum Socie-
tatis,
quaenam
afferenda sint
Romam a Pro-
curatoribus
ad Congr. Proc.
venientibus.
C. 21 d. 21.

A quo recogno-
scendae theses
propugnandae
in Collegiis.
C. 11 d. 18.
C. 15 d. 9.

Librorum
auctores et cen-
sores mutuo
sint ignoti.

12, in Ms. act. 12.

Cum quaesitum fuisset: utrum, si contingeret, ut aliquis carceri mancipetur, vel gravem poenitentiam a Superioribus Societatis impositam adimpleat, ius ad Congregationem habeat? Patres censuerunt: nullum ad illam ius esse, sive incarceratis, sive iis, qui (quod Deus avertat) ob culpam gravem subeunt poenam gravem, et cum infamiae nota coniunctam. De huiusmodi autem gravitate atque infamia iudicabit Provincialis cum iis, ad quos pertinet ferre iudicium de impedimentis prohibentibus accessum ad Congregationem.

13, in Ms. act. 13.

Ut Bibliothecae auctorum Societatis, quando edenda videbitur, in promptu sit materia, statutum fuit: ut, quotiescumque cogetur Congregatio Procuratorum, isti Romam afferant librorum in sua Provincia ab ultima Congregatione editorum titulos, locum editionis, nomen typographi et auctorum defunctorum elogia; titulos item librorum manu scriptorum, quos Nostri vita functi relinquunt.

14, in Ms. act. 14.

QUAESITUM fuit: a quo recognoscendae sint theses propugnandae in Collegiis, in quibus nullus est Studiorum Praefectus. Censuerunt Patres: eas recognoscendas a Praefecto generali Studiorum Collegii vicinioris, si tamen aliter non fuerit a Provinciali provisum.

15, in Ms. act. 15.

Ad coercendam nimiam librorum in lucem edendorum facilitatem, PP. Deputati, quorum iudicium Con-

gregatio ratum habuit, censuerunt observanda esse sequentia: designati a Superioribus Censores ignoti sint auctoribus, et auctores Censoribus. Legant isti, antequam censuram aggreddantur, Regulas Revisorum generalium, et quae ibi praescribuntur in libris examinandis diligenter observent; ferantque iudicium, omni seposito humano respectu, solam DEI gloriam ac Societatis bonum prae oculis habentes. Curent denique Superiores, atque in primis ipse Provincialis, ut iudicium Censorum executioni mandetur, et liber non prodeat, nisi ad censuram latam exactus.

16, in Ms. act. 15.

Quo melius sanctae paupertati consulatur, Congregatio severe prohibet: ne quis quocumque praetextu, nomine proprio aut alieno pecuniam collocet ad lucrum ex ea percipiendum. Sed quidquid obtingit alicui pecuniae, permittatur arbitrio Superiorum, qui pro sua prudentia de illa statuent.

17, in Ms. act. 16.

Ut omnes Nostri a procurandis externorum patrociniis, quae religiosae disciplinae et obedientiae pestis est, magis absterreantur, statuit Congregatio: ut peccatum, quo violaretur praeceptum, de non procurandis externorum intercessionibus, Nostri impositum, in posterum Superiori reservetur; atque ita inter casus reservatos recenseri iussit.

18, in Ms. act. 17.

Cum quaesitum fuisset: ad quam Provinciam spectent Patres Missionis scoticae et hibernicae, quos nonnumquam contingit, post peractum in una

1730-31

Censores diligenter legant et observent Regulas Revisorum gen.
Sup. d. 14.
C. 10 d. 11.
C. 11 d. 18.
C. 15 d. 9.
C. 21 d. 26.
C. 22 d. 20.
C. 23 d. 43 n. 2.

Liber non prodeat, nisi ad censuram latam exactus.

Pecunia ad lucrum non collocanda.
Inf. d. 28.

Transgressio praecepti, de non procurandis externorum patrociniis, reservatur Superiori.
C. 5 d. 14, 49.
C. 7 d. 20 22 n. 2.
C. 8 d. 24.
C. 9 d. 24.
C. 10 d. 18.

Patres Missionis scoticae et hibernicae censentur esse illius Prov.

P. Retz
Praep. Gen.

Provincia tirocinium, in alia deinde vitam agere et variis officiis fungi; Congregatio decrevit: Patres illarum Missionum censendos esse a R. P. Generali illi Provinciae adscriptos, in qua morantur et nostris vacant ministeriis; ac proinde, ubi antiquitatem adepti fuerint requisitam, in illius Provinciae Congregationem cum voce activa et passiva admittendos esse.

19, in Ms. act. 17.

QUAESITUM fuit: an licitum sit Provinciali dispensationem petere, ne Procurator in Congregatione electus Romam proficisci debeat; censuit Congregatio: huiusmodi dispensationem, nec petendam, nec concedendam esse, nisi forte, tum ipsius Provincialis, tum aliorum testimonio constaret, causas supervenisse gravissimas, et quae iuxta decretum VIII sufficerent ad omittendam Congregationem provincialem.

20, in Ms. act. 18.

SUPER decreto 42 Congregationis IX orta dubitatio: utrum in ordine ad tempus professionis computandi sint anni, quibus aliquis ante ingressum in Societatem Philosophiae aut Theologiae studuit, si iterum eadem studia in Societate conficiat. Respondit Congregatio: annos ante ingressum studiis illis impensos tali casu computandos non esse. Qua occasione iussit diligenter observari id, quod in aliis Congregationibus statutum iam fuerat: ut nemo ad Theologiam admittatur, nisi prius, sive ante, sive post suum in Societatem ingressum, examen de universa Philosophia rite subierit.

Nec petenda nec concedenda dispensatio, ne Procurator in Congr. electus Romam veniat, nisi ob causas gravissimas a Provinciali et aliis indicandas.

Anni ante ingressum in Soc. studiis impensi non computandi in ordine ad tempus professionis.
C. 7 d. 75.
C. 11 d. 31.
C. 12 d. 11.
C. 13 d. 9, 10.
C. 14 d. 19.
C. 17 d. 10.

Admittendi ad Theologiam examen de universa Philosophia subeant.

21, in Ms. act. 18.

POSTULATUM fuit a Congregatione, ut declararet: an contra regulam et paupertatem peccet is, qui oblatam pro Missa eleemosynam non accipit pro se, sed ut eam pauperibus largiatur. Censuit Congregatio: eum utique peccaturum, si oblatam eleemosynam non omnino relinquat offerentis arbitrio, sed de illa etiam ad pios usus quacumque ratione disponat.

22, in Ms. act. 19.

PROPOSITO dubio: an acta Congregationum provincialium debeant subscribi a solo Secretario, an vero etiam a Provinciali, prout videtur insinuari in Formula; censuit Congregatio: deinceps acta illa et a Provinciali et a Secretario Congregationis subscribenda esse.

23, in Ms. act. 22 et 23.

QUAESITUM praeterea fuerat: an, si Provincialis ob impedimentum aliquod excuset se ab adeunda Congregatione generali, eiusque excusatio admissa fuerit a Congregatione provinciali, eligendus sit novus Substitutus; quemadmodum fieri debet, si aliquis ex electis impeditus iudicetur. Congregatio censuit: Provinciali impedito, novum propterea Substitutum eligi non debere.

Cui decreto cum semel atque iterum intercessum fuisset, non esse deferendum intercessioni statuit Congregatio.

24, in Ms. act. 19.

POSTULATUM quoque fuerat, ut declararetur: quid agendum, si in Congregatione provinciali, duobus in quinto

1730-31

Contra paupertatem peccat eleemosynam pro Missa accipiens, ut de illa ipse disponat.
C. 12 d. 39, 40.
C. Poloc. 3 d. 6.

Acta Congr. prov. a Provinciali et Secretario subscribantur.
C. 6 d. 25 n. 17.
C. 13 d. 23.

Provinciali impedito, novum Substitutum ad Congr. gen. eligi non debet.
C. 6 d. 35 n. 3.
C. 8 d. 42.
C. 9 d. 16.
P. 8 c. 3, B.
Form. Congr. prov., n. 32, 33.

Si, in Congr. prov., in 5.º scrutinio duo habent

P. Retz
Praep. Gen.

plura suffragia
et duo alii
paria,
et in 6.º cessat
disparitas,
suffragatio fiat
inter tres,
qui plura
habuerint.
C. 13 d. 22.
C. 15 d. 5.

scrutinio plura suffragia adeptis, duo alii paria consecuti sint, et ex istis alteruter in sexto scrutinio pauciora obtineat, atque ita paritate excidat?

PP. Deputati censuerunt: cessante paritate in sexto scrutinio, inter tres solos, qui plura habuerint suffragia, locum deinceps habere suffragationem; idque Formulae et eius scopo conformius esse. Atque hanc Deputatorum sententiam probavit Congregatio.

25, in Ms. act. 21.

Facultas
rusticandi
apud externos,
et excurrendi
extra Domos.
non nisi
rarissime, gra-
vibus de causis,
ad breve
tempus,
nec sine socio
concedatur.
C. 18 d. 7.

Cum petitus fuisset remedium adversus frequentiores Nostrorum, praesertim iuvenum, excursions et rusticationes apud externos; statuit Congregatio: facultatem rusticandi apud externos et excurrendi extra Domos nostras non nisi rarissime, gravibusque de causis, atque ad breve tempus, nec umquam sine socio concedendam esse.

26, in Ms. act. 22.

Si quando
Principes
Nostrorum
operam ad po-
litica negotia
expetant,
moneantur
id nobis
prohiberi.
C. 5 d. 47, 79.
C. 7 d. 46.
Litt. Apost.
pag. 133.

QUAMVIS per leges nostras abunde cautum sit, ne Nostri publicis et saecularibus Principum negotiis, quae ad rationem Status pertinent, ulla ratione se immisceant; neque novo circa hoc opus esse decreto videretur; tamen, pro sua in re tam gravi sollicitudine, declarandum censuit Congregatio: Nostros, si quando accidat Principem eorum operam ad eiusmodi politica negotia expetere, cum religiosa modestia et libertate monere debere sibi per Societatis leges fas non esse talibus se negotiis ullatenus immiscere.

27, in Ms. act. 23.

De vita
communi.
C. 18 d. 22 n. 2.

UT vita communis, quae ad religiosam disciplinam tantopere confert,

illibata servetur, statuit Congregatio: ut Provinciales in visitatione omnia, quae vitae communi adversantur, omnino resecent; et Superiores, qui vel dissimulant hac in re subditorum defectus, vel iis necessaria non suppeditant, officii sui graviter admo- neant; ipsos etiam edoceant, quod, sicut iuxta decretum 43 Congregationis XII facultatem dare non possunt, ut subditi quae vitae communi necessaria sunt alia quacumque via sibi quaerant aut procurent; ita ea omnia a Superioribus paterna charitate debeant suppeditari. Et, si forte peculiare quid alicui ob infirmam valetudinem necessarium iudicetur, censendum non esse id vitae communi repugnare.

28, in Ms. act. 23 et 24.

Ut variis periculis et incommodis occurratur, prohibet Congregatio omnibus Nostris in virtute sanctae obedientiae: ne quis, sine expressa Superioris facultate, pro se vel pro aliis ab ullo externo mutuam accipiat pecuniam, etiam in pios usus expendendam.

Et, cum fuisset intercessum, standum esse decreto censuit Congregatio.

29, in Ms. act. 21, 24 et 25.

Cum quaesitum fuisset, cui Procuratores Assistantiarum rationes accepti et expensi reddere debeant; censuit Congregatio: illos rationes reddere debere proprio Assistenti, vel alteri, quem R. Pater noster designarit; idque inserendum illorum Regulis, quas confici quam primum voluit.

1730-31

C. 20 d. 7 n. 3.
C. 22 d. 25,
26 n. 2.

Provincialis in
visitatione
resecet quae
vitae communi
nocent.
Superiores,
dissimulantes
subditorum
defectus
vel necessaria
non dantes
paterna chari-
tate, graviter
admonendi.

Dare peculiare
quid infirmis,
vitae communi
non repugnat.

Praecipitur,
ne quis sine
Superioris
facultate mu-
tuam accipiat
pecuniam.
Sup. d. 16.
C. 17 act. 33.

Procuratores
Assistantiarum
accepti
et expensi
rationem red-
dant Assistenti,
vel alteri
a P. Generali
designato.
Vide tamen
C. 18 d. 18.
Eorum Regulae
conficiantur.
C. 12 d. 56 n. 2.

P. Retz
Praep. Gen.

30, in Ms. act. 25.

Nostri possunt,
P. Generalis
iudicio, omnes
Iuris Canonici
titulos in Uni-
versitatibus
publicis legere.

C. 14 d. 20.

Ad tollendum omne dubium, quod circa hoc oriri posset, declarat Congregatio: non esse contra mentem Constitutionum nec Congregationum generalium, ut Nostri, cum Praepositus Generalis in Domino expedire iudicaverit, suscipiant munus docendi sacros Canones in Universitatibus publicis, etiamsi omnes Iuris Canonici materias seu titulos praelegere ac tractare oporteat.

31, in Ms. act. 25.

Litibus
forensibus
si quis se
imisceat,
pro culpae gra-
vitate severe
punendus.
P. 6 c. 2 n. 12.
C. 2 d. 55.

Cum negotia saecularia, quae a nostro Instituto adeo sunt aliena, Nostris omnino fugienda sint atque aver-sanda; Congregatio, inherendo iis, quae tum in Constitutionibus, tum in Congregatione VII, decreto 13, sapienter sancita sunt, statuit: ut, si quis forensibus externorum litibus se immiscere, et tamquam Advocatus aut Procurator, scriptis praecipue et consiliis in iudicio communicatis, alterutram partem tueri ausus fuerit, debitis poenis arbitrio Praepositi Generalis, et, si necessitas urgeat, aliorum Superiorum, decernendis, pro culpae gravitate severe castigetur.

32, in Ms. act. 25.

Rector,
cum expressa
Provincialis
facultate,
ob causas
gravissimas
pecuniae
depositum ad-
mittere potest.

* Reg. 12.
C. 12 d. 41, 42.
Inf. d. 35.
C. 20 d. 7 n. 2.
C. 22 d. 26 n. 1.

Cum Rectoribus regula 64 prohibi-tum videatur, ne ullum pecuniae depositum admittant, quaesitum fuit: an non liceat Rectori depositum huiusmodi aliquando admittere, saltem cum facultate Provincialis, uti simile quid permittitur Procuratori Provinciae.* Congregatio censuit: posse Rectorem, debitis cautelis adhibitis, tale depo-situm admittere cum expressa facul-tate Provincialis, et quando causae gravissimae id suadeant. Immo, si

adsint causae ita urgentes, ut moram non patiantur, posse id admittere, etiam ante acceptam illam faculta-tem; dummodo deinde scribat ad Pro-vincialem causas, ob quas admiserit.

33, in Ms. act. 26.

Ob plures ac graves causas decre-vit Congregatio: librorum scriptores non posse ullum cum bibliopolis con-tractum inire sine expressa facultate Provincialis, qui sollicite cavebit, ne violetur decr. 84 Congr. VII, § 3.

34, in Ms. act. 27.

DECLARANDUM censuit Congregatio: non licere Provincialibus quemquam eximere a tertio probationis anno in-tegre peragendo; speratque fore, ut R. Pater noster neminem, nisi ob rationes gravissimas, et ab aliqua tantum illius parte, eximat.

35, in Ms. act. 29.

Quod a Congregatione XII decreto 41 statutum fuit, confirmat iterum praesens Congregatio, declaratque: decretum illud non posse eludi eo praetextu, quod, qui utitur in usus proprios et arbitrarios pecunia, de qua ibi fit mentio, sit merus voluntatis alienae exsecutor; pravamque hanc et detortam interpretationem detestatur.

36, in Ms. act. 30.

PLURIUM Provinciarum postulatam fuit: ut Congregatio providere digne-tur, ne ex una parte in scholas nostras irrepant nimia in rebus philosophicis opinandi libertas; ex altera vero, ne ad solas speculationes et metaphysicas subtilitates arctarentur ingenia.

Censuerunt PP. Deputati, omnibus satis consultum fore, si statuamur sequentia:

1730-31

Librorum
scriptores
non possunt
cum bibliopolis
contractum
inire
sine facultate
Provincialis.

Provinciali
non licet
quemquam
eximere
a 3.º anno Prob.
integre
peragendo.
C. 18 d. 22 n. 5.
C. 20 d. 12 n. 5.
C. 22 d. 44 n. 1.

Decretum 41
Congr. XII
explicatur.
Sup. d. 32.

In rebus
philosophicis
opinandi liber-
tas et nimiae
speculationes
vitentur.

**P. Retz
Praep. Gen.**

Permittitur
physica
amoenior
experimentalis
ad phaenomena
naturae
explicanda.
*C. 17 d. 13.
C. 21 d. 17.
C. 22 d. 36.
C. 23 d. 15.*

Philosophia
Aristotelis
retinenda,
*P. 4 c. 14 n. 3.
C. 18 d. 20.*

etiam
in naturali
Philosophia,
non omisso
systemate
de corporum
constitutione.
C. 23 d. 15.

Novitatum
amatores, vel
a Philosophia
Aristotelis
declinantes,
a docendi mu-
nere amovendi.

Propositionum
proscribenda-
rum elenchus
conficiendus.
C. 23 d. 16, a.

Provinciales
scribant
quotannis ad
P. Generalem.
rum quis hoc
decretum
violaverit.

De votis
Novitiorum
videatur
declaratio
P. Noyelle.
C. 2 d. 14.

1. Non adversari, sed optime convenire Aristotelicae Philosophiae amoeniorem illam eruditionem, qua in Physica praecipue particulari, ex mathematicorum principiis et eruditorum experimentis, insigniora naturae phaenomena explicantur et illustrantur.

2. Cum Societas Philosophiam Aristotelis tamquam Theologiae magis utilem amplexa sit, illi inhaerendum omnino est, iuxta id, quod in Constitutionibus et Ordinatione pro studiis praescribitur. Neque id solum in Logica et Metaphysica, sed in naturali etiam Philosophia, ubi systema peripateticum de corporis naturalis principiis et constitutione omitendum non est.

3. Si Provinciales aliquos compererint novitatum amatores, vel aperte ab illa Philosophia declinare, vel, quaesitis subterfugiis, illius loco alia placita obtrudere, illos a docendi munere amoveant, iuxta decretum 41 Congregationis v.

4. Impense commendatur R. Patri nostro: ut curet in elenchum redigi propositiones, quae a doctrina nobis praescripta magis aberrant, easque a nostris Professoribus tradi aut doceri prohibeat.

Atque hoc Deputatorum iudicium probavit Congregatio, simulque statuit: ut Provinciales quotannis scribant ad Patrem nostrum, num quis hoc praesens decretum violaverit et a Societatis doctrina discesserit.

37, in Ms. act. 35.

POSTULATUM fuit, ut declararetur: quatenam esset obligatio votorum, quae a Novitiis nostris ex devotione nuncupari solent. Sed Congregatio

censuit: abunde sufficere declarationem, quam hac de re, ex voluntate Congregationis xii, edidit R. P. Carolus de Noyelle, et ad Provincias misit litteris encyclicis 7 Augusti 1683.

Caeterum monendos esse Magistros Novitiorum: ut huiusmodi vota in posterum non emittantur sine facultate Provincialis; et ab iis solum, de quorum virtute et constantia in vocatione satis constet.

38, in Ms. act. 37 et 38.

Ut, quae, tum ab ista, tum ab aliis Congregationibus pro communi bono salubriter constituta fuerunt, efficacius executioni mandentur; rogandum censuit Congregatio R. Patrem nostrum: ut pro sua prudentia seligi curet praecipua Congregationum decreta, quae una cum monitis generalibus singulis annis publice in mensa praelegi debeant. Ea vero, quae maioris momenti fuerint, in peculiarem elenchum referri iubeat, ut Provinciae Consultores sub finem cuiusvis anni scholastici scribant ad Patrem nostrum, utrum fuerint executioni mandata.

39, in Ms. act. 39.

PETIT R. Pater noster: num placeret hac sessione claudi Congregationem; omnibusque ita placere respondentibus, illos hortatus est ad eorum executionem, quae singulari prudentia et consensione animorum admiranda fuerant statuta. Tumque felicem in patriam reditum affectu paterno illis precatus, finem imposuit isti xvi Congregationi generali die 13 mensis Februarii 1731, cui 15 Novembris 1730 dederat initium.

1730-31

C. 4 d. 62.

Vota haec
ne fiant
sine facultate
Provincialis,
et a Novitiis
selectis.

Praecipua
Congregationum
decreta
seligenda, ut
cum monitis
generalibus
quotannis
ad mensam
legantur.
Ord. Gen. c. 4.

De eorum
executione
Consultores
Provinciae
scribant ad
P. Generalem,
sub finem anni
scholastici.

Hortatio
P. Generalis.

Finis
Congregationis.

DECRETA

DECIMAE SEPTIMAE CONGREGATIONIS GENERALIS.

P. Visconti
Praep. Gen.

Causa
Congregationis
convocandae.

CUM die 19 Novembris 1750 diem obiisset extremum R. Pater noster Franciscus Retz, renuntiatusque fuerit cum potestate Vicarii Generalis R. P. Ignatius Vicecomes, quem ille, scripto a se relicto atque a Patribus Assistantibus recognito, nominaverat; is, de Patrum Assistantium consilio, Congregationem generalem ad novi Praepositi electionem indicxit in diem S. Aloisio Gonzagae sacram, 21 Iunii anni 1751. Qua die ex omnibus plane Europae Provinciis adfuere Provinciales seu Vice Provinciales, atque Electores omnes. Quare fuit consequenti die inchoata Congregatio.

DECRETUM 1, in manu scriptis act. 1 et 3.

POSTQUAM vero plenum pronuntiasent Patres atque legitime congregatum Coetum; ad plura suffragia electus est, primum, Secretarius electionis P. Vespasianus Maria Trigona, unus Electorum Provinciae siculae. Tum electi eodem modo sunt: P. Philippus Antonius Orlandi, Elector Provinciae romanae, qui ipso electionis die orationem haberet, et P. Hieronymus Ridolfi, Vice Praepositus in romana Professorum Domo, qui Electores eo die includeret.

Pluribus item secretis suffragiis pro detrimentis recognoscendis ex

singulis Assistantiis deputati fuerunt: ex italica, P. Aloisius Centurione, Provincialis Provinciae mediolanensis; ex germanica, P. Gaspar Hoch, Provinciae Rheni superioris Moderator; ex gallica, P. Petrus Claudius Frey, * Praepositus Domus Professae parisiensis, et Provinciae Franciae Elector; ex hispana, P. Alexander Laguna, Provincialis toletanae Provinciae; et ex lusitana, P. Ioseph de Andrade, Provincialis lusitanae Provinciae. Demum delectus Assistens electionis P. Ioannes Antonius Timoni, romanae Provinciae Moderator.

2, in Ms. act. 4.

PRAEFINITA die 4 Iulii, quae in diem dominicam hoc anno incidit, interiecto de more quadriduo, atque omnibus rite servatis, quae in Formula et Constitutionibus ac Decretis praescribuntur, laudabili animorum consensione, longe pluribus medietate suffragiis, primo scrutinio electus est in Generalem Praepositum R. P. Ignatius Vicecomes. Moxque formatum super ea re decretum, subscriptumque a Secretario ac promulgatum.

3, in Ms. act. 5 et 6.

ELECTUS est Congregationis Secretarius idem ipse, qui fuerat electio- nis, P. Vespasianus Maria Trigona,

1751

C. 7 d. 78.
C. 8 d. 1.

* de Neuville.

et Assistantis
electionis.

Electio Praepo-
siti Generalis.

Electio
Secretarii Coa-
gregationis
et sociorum.

P. Visconti
Praep. Gen.

cui additi sunt socii: P. Andreas Faget, Rector Collegii burdigalensis et Elector Provinciae Aquitaniae, et P. Gaspar Ioseph Gagna, Rector Collegii taurinensis et Elector Provinciae mediolanensis.

Electio
Deputatorum
ad postulata.
C. 8 d. 1.

Deinde deputati sunt ad postulata secernenda pro quinque Assistantiis: pro italica, P. Ioannes Antonius Timoni, Provinciae romanae Provincialis; pro gallica, P. Leonardus des Plasses, Provinciae Aquitaniae Provincialis; pro germanica, P. Stanislaus Popiel, Provincialis polonae Provinciae; pro hispana, P. Martinus Garcia, Provincialis Provinciae baeticae; et pro lusitana P. Ignatius de Silveyra, Assistens, singuli singulis scrutiniis.

4, in Ms. act. 7 et 8.

Electio
Assistentium

DIE iam statuta, 11 Iulii, ultima nimirum quadridui capiendis informationibus destinati, omnibus servatis, quae ad Assistentium electionem servari debent, electi sunt Assistentes: pro Italia, P. Aloisius Centurione, Provincialis mediolanensis Provinciae, primo scrutinio; pro Germania, P. Leonardus Tschiderer, tertio scrutinio; pro Gallia, P. Ioseph Ioachim de la Grandville, primo scrutinio; pro Hispania, P. Petrus de Céspedes, secundo scrutinio; qui tres hoc eodem munere proxime ante functi fuerant, quique omnes iuramentum pro more praestiterunt: pro Lusitania, secundo scrutinio, P. Ioannes de Gusmao, Rector Collegii scalabitani, absens.

Vocatis
Secretario
Soc. et Procuratore Gen.,
eligitur
Admonitor.

Tum vocati sunt ad Congregationem P. Ioannes Scotti, Secretarius Societatis, et P. Ioseph Augusti, Procurator Generalis. Postremo electus est primo scrutinio Admonitor

P. Ignatius de Silveyra, qui fuerat Lusitaniae Assistens.

1751

5, in Ms. act. 19.

PETITUM fuit: an Procurator Generalis, si Professus fuerit, et ex romana Provincia assumptus, eique iure professionis competat ingredi Congregationem provincialem, ingredi debeat intra numerum praescriptum a canone 16 Congregationis v, ut statuit Congregatio vi, decreto 25, § 11; an vero extra eum numerum, ut statuere videtur Congregatio viii decreto 48. Post accuratam hac super re discussionem, censuit maiori ex parte Congregatio: Procuratorem Generalem in casu exposito ingredi debere intra numerum, iuxta citatum decretum Congregationis vi, nec obstare decretum Congregationis viii, in quo sermo esse videtur de Procuratore, aut ex diversa a romana Provincia assumpto, aut ad Congregationem accedente iure sui muneris, non professionis.

6, in Ms. act. 18 et 20.

Is, qui gravem poenam sustinuit a Superioribus Societatis impositam ob gravem culpam, cui gravis infamia adnexa est, etiamsi poenam absolverit, si tamen adhuc durat gravis infamia, censendus est ita impeditus, ut nec vocari possit ad Congregationem provincialem, nec ab ea in Procuratorem aut Electorem eligi. Porro de hoc impedimento gravis infamiae, perseverantis post expletam poenam, iudicent ii, qui de impedimentis iudicare debent; ut de incarceratis deque iis, qui actu subeunt poenam gravem a Superioribus Societatis, statuit Congregatio xvi decreto 12.

Procurator
Gen., si Professus,
et ex Prov. romana,
eique iure professionis
competat,
Congr. prov.
ingrediatur intra
numerum.

Qui gravi infamia
notatur,
nec ad
Congr. prov.
vocari,
nec ab ea eligi
potest.

**P. Visconti
Praep. Gen.**

7, in Ms. act. 28.

Non expirat
Provincialis
auctoritas, nisi
cum inchoatur
auctoritas suc-
cessoris, a die
authenticae
renuntiationis,

QUITENSIS Provinciae nomine postulatum fuerat: an eius Provinciae Moderator, post triennium aut quadriennium suae gubernationis expleto, regere nihilominus Provinciam debeat cum nomine et praerogativis Provincialis, si successor, adhuc iam publice renuntiatus, utpote vel extra Provinciam existens, vel longinquis missionibus occupatus, nondum acceptavit, aut eum acceptasse non constat; vel si, reseratis sequentis gubernationis litteris, ii, qui nominati sunt, mortem obierint. An vero in iis casibus Provincialis, qui quadriennium absolvit, gubernare interim debeat instar Vice Provincialis, ac proinde in provincialibus Comitibus iure passivo gaudeat.

Censuit Congregatio: nihil hac super re novi statuendum, sed standum iuri antiquo pro universa Societate statuto, cum nihil peculiare statutum sit pro ea Provincia. Ex nostro autem iure constat: quod non exspiret antecessoris auctoritas, nisi cum inchoatur auctoritas successoris; nec auctoritas huius inchoatur, nisi a die authenticae renuntiationis, ex canone 20 Congregationis VIII. Cum ergo in casibus in postulato expositis successor dici non possit authentice renuntiatus; declarat Congregatio: antecessorem in casibus, vel expleto quadriennio, perseverare in munere Provincialis, nisi aliter in litteris novae designationis cautum sit a R. Patre nostro, ac proinde, eum privari iure passivo in provincialibus Comitibus. Declarat nihilominus Congregatio: quod non intendat decreto isto quidquam detrudere R. Patris Generalis auctoritati.

nisi aliter
a P. Generali
cautum sit,

cuius auctori-
tati nihil
hoc decreto
detrahitur.

*C. 8 d. 43
can. 20.
C. 9 d. 10.
C. 19 d. 9.*

8, in Ms. act. 31.

Cum dubitaretur, penes quem sit potestas iudicandi de inhabilitate Assistantium aut Admonitoris, si quando ob gravem infirmitatem aut senium rebus sui muneris vacare non possint; ut, si absolutionem a munere ipsi opportune non petierint, possit ac debeat Praepositus Generalis, ad ea detrimenta vitanda, quae Societati universae obvenire possent ex eorum inutilitate diutius tolerata, alios in eorum locum, servata iuris nostri forma, substituere; declaravit Congregatio: potestatem hanc esse penes Praepositum Generalem, servata iuris nostri forma; quemadmodum ad ipsum spectat iudicare de Assistantis indignitate, ut colligitur ex decreto 87 Congregationis primae.

9, in Ms. act. 16 et 17.

Si aliquando contingat quacunque ex causa, ut nullus sit in Collegio aliquo vel domicilio designatus Superior; statuit Congregatio: Superioris iurisdictionem (spiritualem, scilicet et quoad externam domesticam disciplinam, non vero quoad gravia negotia peragenda, aut conficienda instrumenta) remanere penes Sacerdotem antiquiorem, ducta antiquitate ab ingressu in Religionem. Idque donec Provincialis admonitus (statim autem moneri debet ab ipso antiquiore Sacerdote) provideat.

Declarat autem Congregatio, exemplo Congregationis IV, decreto 56, non comprehendendi praesenti decreto nisi Provincias intra Europam, earumque Collegia ac domicilia. Porro, quoad Provincias et Collegia extra Europam, providentiae R. Patris nostri commisit, ut, auditis hac in re ratio-

1751

Potestas iudi-
candi
de Assistantium
et Admonitoris
inhabilitate
est penes
Praepositum
Generalem.

*C. 3 d. 42.
C. 4 d. 24.*

Omni Superio-
re deficiente
in aliquo
Collegio
vel domicilio
Europae,
iurisdic-
tio spiritualis
et quoad
disciplinam
domesticam
est penes
Sacerdotem
antiquiorem
ab ingressu
in Religionem.
*C. 8 d. 20.
C. 12 d. 53.*

Quoad Provin-
cias extra
Europam
Generalis pro-
videat.

P. Visconti
Praep. Gen.

nibus et variis earum Provinciarum usibus, cuique earum praescriberet, quae, omnibus pensatis, utiliora ac magis opportuna fore in Domino iudicaverit.

10, in Ms. act. 21.

Expediti ad
profitendum
numquam
non expeditos
expectent.
C. 7 d. 75.
C. 9 d. 42.
C. 11 d. 31.
C. 13 d. 9, 10.
C. 14 d. 19.
C. 16 d. 20.

Servandus
inter eos
ordo emissae
professionis.

Qui sunt proxime expediti ad profitendum, numquam expectare debent non expeditos, ex quavis causa proveniat ut hi non sint proxime expediti, sive ex parte ipsorum, sive ex parte alterius, sive etiam quia ex oblivione missae de iis non fuerint opportuno tempore informationes ad Patrem nostrum. Et servandus semper est inter eos ordo a tempore emissae professionis, ut in simili statuitur a Congregatione XII decreto 11.

11, in Ms. act. 14.

Nulli concedenda facultas administrandi bona, nisi ex gravi necessitate et sub statutis conditionibus.
C. 7 d. 17.
C. 10 d. 2.
C. 12 d. 36.

Cum tot sanctionibus prohibita sit Nostris administratio bonorum, etiam eorum, quae quis Societati donavit; ut puritati nostrae paupertatis consulatur, atque iis incommodis, quae ex huiusmodi administratione oriri possent, obviam eat, censuit Congregatio: commendandum impense R. Patri nostro, ut difficilem se praebeat in concedenda alicui Nostrorum facultate administrandi bona eiusmodi. Et, si quando ad id gravis necessitas urgeat, non concedat, nisi ad statum tempus, et cum obligatione reddendi rationem huiusmodi administrationis immediato Superiori, nisi alium destinarit R. P. Generalis.

12, in Ms. act. 9, 10, 23, 24 et 25.

Praecepta
a P. Generali
imposita
durant ipso
mortuo, donec
a successore vel
a Congr. gen.
revocentur.

MENS Societatis fuit et est: ut praecepta a Praepositis Generalibus, sive toti Societati, sive particularibus Provinciis, sive etiam domiciliis imposita, durent, mortuo etiam Ge-

nerali, donec a Praeposito Generali aut a generali Congregatione revocentur; quod ipsum, post accuratam discussionem, ad avertendam dubietatem omnem, si qua umquam oriri possit hac super re, declarat praesens Congregatio, et, quatenus opus est, praesenti decreto statuit, conferens, si opus sit, praeceptis illis vim, ut ita permaneant, donec dicto modo revocentur.

Unus huic decreto intercessit; verum Patres censuerunt intercessioni non deferendum, sed standum decreto.

13, in Ms. act. 29, 30, 31 et 32.

Ad varia Provinciarum postulata de studiis, generatim respondit Congregatio ex iudicio Deputatorum: satis provisum esse in Constitutionibus, Ordinationibus, Ratione Studiorum et Decretis Congregationum; urgendam esse dumtaxat executionem.

Quoad ipsa vero studia philosophica, de quibus praesertim agebatur, speciatim responsum est: abunde provisum esse in decreto 36 Congregationis XVI, quod confirmat praesens Congregatio, siquidem mediam et temperatam viam tenet inter utrumque extremum; nam statuit: etiam in Physica generali docendum esse et propugnandum systema Aristotelis; et huic optime convenire Physicam amoeniorem et experimentalem.

Verum, ne qui irrepant abusus ex occasione amoenioris istius Philosophiae, praesens Congregatio has cautiones approbat et praescribit. Prima est, ut in Philosophia tradantur accurate quaestiones et notiones, quae, licet theologicae non sint nec esse debeant, viam tamen complanant et muniunt ad Theologiam Scho-

1751

C. 4 d. 3.
C. 7 d. 72.
C. 9 d. 12.

Intercessioni
non deferuntur.

Urgentur
executio
eorum, quae
circa studia
ordinata sunt.

Etiam
in Physica
retineatur
systema
Aristotelis,
cui optime
convenit
Physica
amoenior
et experimen-
talis.
C. 23 d. 15.

Cautiones
adhibendae:
tradantur
accurate
quaestiones,
quae viam
complanant ad
Theol. Schol.;

**P. Visconti
Praep. Gen.**

in Physica
retineatur
methodus
syllogistica;
parce
atingantur
quae proprie
Mathesim
spectant.

lasticam. Secunda, ut in istis quae-
stionibus et disputationibus Physicae
experimentalis retineatur methodus
syllogistica, nec excurratur in longio-
res aut mere historicas narrationes.
Tertia, ut parce, et quantum necesse
est ad quaestiones vere physicas,
atingantur ea, quae Mathesim dire-
cte ac proprie spectant.

14, in Ms. act. 19.

Ad petitionem Provinciae venetae,
facta est R. Patri nostro facultas dis-
solvendi parvum Collegium et Resi-
dentiam, si, et quando ipsi visum
fuerit id ad maius DEI obsequium
et Societatis bonum profuturum.

15, in Ms. act. 26.

ANNUENS Congregatio postulato
plurium Provinciarum, permisit: ut
typis mandaretur elenchus omnium
praeceptorum totam Societatem obli-
gantium; ita ut intelligantur, quae-
cumque alia eiusmodi praecepta totam
Societatem obligantia in eo non con-
tenta, aut numquam exstitisse, aut
hoc ipso esse abrogata.

16, in Ms. act. 28.

PETIT a Congregatione R. Pater
noster: num expediret, manentibus in
suo vigore Constitutionibus, Procu-
ratorem Generalem constituere qua-
tuor votorum Professum; cum in
praesentia non occurrat non Profes-
sus ad id muneris idoneus. Necessi-
tati serviendum rati Patres, respon-

derunt: expedire; idque exemplo
Congregationis XII, decreto 29.

17, in Ms. act. 34.

NE nimium protraheretur Congre-
gationis solutio, cum gravi incommo-
do ac periculo eorum, quibus iter
erat in remotissimas Provincias, vi-
sum est Patribus: abstinere a lectione
Decretorum, quibus extrahendis per-
poliendisque plurium dierum opus
impendendum esset. Quare, exemplo
aliarum Congregationum generalium,
R. Patri nostro et Patribus Assisten-
tibus demandata est cura, ut eius-
modi Decreta, a Secretario Congrega-
tionis extracta, recognoscerent, eaque
ipsius Congregationis nomine appro-
barent.

18, in Ms. act. 34.

CUM omnia a Congregationis For-
mula praescripta absoluta esse vide-
rentur; petiit R. Pater noster: num
placeret finem Congregationi impo-
nere. Cumque Patres unanimi con-
sensu placere dixissent, R. Pater no-
ster, felicem omnibus in suas Pro-
vincias reditum precatus, eos ad
exactam observantiam eorum, quae
sapientissime constituta sunt, est hor-
tatus. Atque, gratiis D. O. M. bea-
taeque Virgini DEI Parenti, ac beato
Patri nostro Ignatio persolutis, dimis-
sus est Coetus die quinta Septembris,
cui initium fecerat dies vigesima se-
cunda Iunii eiusdem anni 1751.

Decretorum
recognitio
et approbatio
Patri nostro
et Assistenti-
bus deman-
datur.

*C. 11 d. 36.
C. 14 d. 28.
C. 18 d. 23.
C. 19 d. 12.
C. 21 d. 28.
C. 22 d. 45.
C. 23 d. 43 n. 6.*

Hortatio
P. Generalis.

Finis
Congregationi
imponitur.

Patri nostro
fit facultas
dissolvendi
parvum
Coll. et Resid.
C. 11 d. 16.

Typis
mandetur elen-
chus omnium
praeceptorum
totam Socie-
tatem
obligantium;
quae in eo non
contineantur
abrogata
censenda sunt.
*C. 8 d. 23.
C. 9 d. 24.*

Dispensatur,
ut Professus
possit constitui
Procurator
Generalis.
*C. 18 d. 21.
C. 19 d. 5.
C. 21 d. 7.
C. 23 d. 43 n. 1.*

DECRETA

DECIMAE OCTAVAE CONGREGATIONIS GENERALIS.

P. Centu-
rione
Praep. Gen.

* 1755.

Causa
Congregationis
convocandae.

Non expectati
absentes.

DIES 4 Mai * R. P. N. Ignatio Vicecomiti supremus fuit, necdum expleto anno administratae Societatis quarto; eodemque die, ex relicta ab eo schedula, Generalis Vicarius renuntiatus est R. P. Aloisius Centurionus, Assistens Italiae. Hic vero, post consultos rite PP. Assistentes, generalem Congregationem indixit in diem Novembris 17.

At desiderabantur dumtaxat die praestituto Patres tolosani, quos dubium non erat quamprimum esse adventuros; ac praeterea P. Franciscus Xaverius Idiaquez, Elector castellanae Provinciae, Taurini aegrotans, cui a sua Provincia P. Ioseph Zubimendi, degens Romae, substitutus erat. Cum igitur caeteri omnes Europae Provinciales, aut pro his Vice Provinciales, Electoresque, inter quos peruani duo, in Urbe iam adessent; postridie eius diei, et initium Congregationi factum ex unanimi istorum sententia, et adventu Patrum tolosanorum expletus est omnium numerus.

DECRETUM 1, in manu scriptis act. 1 et 3.

Cum declaratum esset: Congregationem esse plenam ac legitimam; ad plura ac secreta suffragia, primum, electionis Secretarius delectus

Electio
Secretarii
electionis,

est P. Paschalis de Matthaeis, Rector Collegii maximi neapolitani. Deinde, ad concionem habendam quo die electio fieret, P. Laurentius Ricci, Elector romanae Provinciae; ad includendos vero eodem die Electores, P. Ioannes Antonius Timoni, Vice Praepositus Domus Professae romanae.

Tum deputati sunt quinque ad detrimenta recognoscenda, videlicet: ex Assistentia italica, P. Dominicus Turanus, Elector Provinciae siculae; ex gallica, P. Mathurinus Germanus le Forestier, Provincialis Franciae; ex germanica, P. Gaspar Hoch, Provincialis Rheni superioris; ex hispanica, P. Salvator Osorio, Provincialis castellanae; ex lusitanica, P. Antonius Cabral, Vice Provincialis Lusitaniae.

Electus est denique primo die quadridui Assistens electionis P. Hieronymus Ridolfi, Provincialis romanus.

2, in Ms. act. 4.

DIE 30 Novembris, S. Andreae Apostolo sacra, quae Dominica fuit Adventus prima, et iam ante electioni condita, cum servata essent ad amussim omnia, quae ex Constitutionibus ac Decretis Formula praescribit, longe pluribus dimidia parte

1755-56
Concionatoris,

Inclusoris,

Deputatorum
ad detrimenta,
C. 7 d. 78.
C. 8 d. 1.

et Assistentis
electionis.

Electio Praepo-
siti Generalis.

P. Centu-
rione
Praep. Gen.

suffragiis, scrutinio altero, electus est in Praepositum Generalem P. Aloisius Centurionus, ianuensis; ac statim a Secretario confectum ea super re decretum, subscriptumque ac promulgatum est.

3, in Ms. act. 5.

Eligitur
Secretarius
Congregationis,
idem qui
electionis; cui
adduntur
duo socii.

Post constitutum Congregationis Secretarium P. Paschalem de Matthaeis, qui hactenus Secretarius electionis fuerat, additi sunt illi socii P. Antonius Massarini, Elector Provinciae venetae et Rector Collegii bononiensis S. Luciae, ac P. Andreas Wagner, Elector Poloniae et Rector Domus Probationis cracoviensis.

Electio
Deputatorum
ad postulata.
C. 8 d. 1.

Tum ad postulata secernenda deputati quinque sunt: nempe ex Italia, P. Laurentius Massonus, Provincialis mediolanensis; ex Gallia, P. Ignatius Henricus S. Martin, Provincialis tolosanus; ex Germania, P. Georgius Hermann, Provincialis Germaniae superioris; ex Hispania, P. Ioseph Velasco, Provincialis toletanus; ex Lusitania, P. Petrus da Serra, Elector Lusitaniae.

4, in Ms. act. 6.

Electio
Assistentium.
C. 8 d. 2.

DIE 8 Decembris, B. Virgini sine labe conceptae sacra, et quadridui capiendis informationibus addicti ultima, scrutiniis secretis, ad suffragia medietate plura, Assistentes electi sunt, excipientibus ad suffragationes singulas duobus Patribus Secretarii sociis in urnam obseratam suffragia Electorum domi aegrotantium. Atque Italiae quidem Assistens electus est P. Ioannes Scotti, Secretarius Societatis, tertio scrutinio; Germaniae, P. Antonius Vanossi; Galliae, P. Ludovicus Franciscus le Gallic, uterque eo munere proxime defunctus, et

uterque scrutinio primo; Hispaniae, tertio scrutinio, P. Franciscus Xaverius Idiaquez, Elector castellanae Provinciae, absens, et adhuc Taurini in itinere morbo detentus; Lusitaniae denique, primo scrutinio, P. Ioannes de Gusmao, eo munere nuper functus.

Et cum dubitari coeptum esset: an P. Ioannes Scotti, statim atque electus est, arcessendus esset ad praestandum pro more iuramentum; exemplo Congregationis XI decreto 10, et Congregationis XIV decreto 3, censuere omnes advocandum non esse, nisi post electiones omnium Assistentium. Itaque, iis peractis, accitus est cum P. Iosepho Augusti, Procuratore Generali. Ac tum ipse, tum electi Assistentes caeteri, singillatim procumbentes ante Crucifixi imaginem, quae in mensa erat, ubi R. P. Generalis assidebat, iuramentum dixere verbis ex Formula conceptis.

In eadem denique formam creatus Admonitor fuit P. Petrus de Céspedes, qui proxime Assistens Hispaniae fuerat.

5, in Ms. act. 12 et 13.

E vivis sublato P. Ioanne Scotti post dies quindecim, quam Italiae Assistens a Congregatione dictus fuerat, constitutus est electioni successoris dies 29 Decembris. Eoque die per secreta suffragia, ac dimidia parte plura, subiectus est scrutinio altero Italiae Assistens P. Vespasianus Trigona, Provincialis Siciliae; qui mox iuramentum praestitit Formula praescriptum.

6, in Ms. act. 13.

Quod Provincia romana postulaverat: uti Collegium tusculanum redigeretur ad Residentiae formam,

Unus ex eis,
absens, vocatur cum
Procuratore
Generali, post
electos omnes
Assistentes.
C. 20 d. 4.

Electio
Admonitoris
Generalis.
C. 8 d. 2.

Novus Italiae
Assistens
eligitur, priore
defuncto.

Patri nostro
fit facultas
redigendi Col-
legii cuiusdam

**P. Centu-
rione
Praep. Gen.**

ad Residentiae
formam.
C. 2 d. 25.
C. 8 d. 7.

Facultas
excurrendi
extra Domos,
et rusticandi
apud externos,
a quo
et quomodo
concedenda.

Praepositus
Gen., etiam
in Congr. gen.
et in secretis
scrutiniis,
duo semper
suffragia
habet;

P. 8 c. 3 n. 2.
C. 1 d. 8.
C. 11 d. 8.

et in publicis
praerogativam
praecedendi
in pari suffra-

quam subinde obtinuerat, hoc exposcente redituum tenuitate aerisque alieni summa in dies aucta; Congregatio censuit arbitrio Patris nostri id committendum esse, qui, omnibus mature expensis, constituat quod e re Societatis fore videbitur.

7, in Ms. act. 18, 19 et 20.

Quo accuratior et par ubique in Societate sit exsecutio decreti 25 Congregationis xvi, quod haec Congregatio existimavit momenti esse gravissimi, declarandum censuit: non licere Superioribus localibus, inconsulto Provinciali, facultatem concedere excurrendi extra Domos nostras et rusticandi apud externos, si apud eos pernoctandum sit. Quod si quando causae urgentissimae, quae rarae sunt, id omnino exigant, et socium semper adiungant, et rem totam Provinciali quamprimum significant.

8, in Ms. act. 16 et 17.

AN Praepositus Generalis, non modo ubi publice res in Congregatione tractantur, sed in electionibus etiam, duo haberet suffragia, nonnihil dubii obortum erat; cum nusquam disertis vocibus id praescriptum esset, et praerogativa praecedendi, caeteris paribus, illius suffragiis adiuncta in Formula Congregationis generalis cap. 7, § 58, videretur publica tantum suffragia indicare. Congregatio, ne id genus dubii exstaret in posterum, inspectis accurate omnibus Constitutionum ac Decretorum locis, declaravit: Praeposito Generali duo semper suffragia, etiam in generali Congregatione, competere, sive secreta suffragatio sit, sive publica; quod si publica est, illum habere praeterea praerogativam praecedendi in pari

suffragiorum numero. Idque decrevit explicandum esse apertius in Formulae § 58; ut ubi legitur: *in illa autem ipse duo suffragia habet*, in nova editione addatur: *in secretis etiam scrutiniis.*

9, in Ms. act. 20.

AD Congregationem Patres Deputati retulerant de vocibus quibusdam dubiis in decreto 10 Congregationis xv, quod novo Missarum catalogo inserendum est. Eorumque auditis responsis, approbavit Congregatio, quae sequuntur:

1. Ut suffragia ex eo decreto in duabus Provinciis facienda pro iis, qui *in itinere maritimo* vita funguntur, praescripta intelligantur pro iis solum, qui funguntur vita *in itinere indico*; itaque exprimi debere.

2. Ut in eodem catalogo explicetur: eos, qui ex Indiis in Europam appulere, nec alicui Provinciae Europae sunt addicti, frui debere suffragiis, tum Provinciae, in qua moriuntur, ex decreto 10 Congregationis xv, tum eius in India Provinciae, ad quam spectant, et Ord. Gen. cap. 2, § 3.

10, in Ms. act. 13, 14, 19 et 20.

CUM in Poloniae ac Lithuaniae regno tantopere aucta esset Societas, ut ob ingentem Collegiorum numerum locorumque distantiam singulae illae Provinciae quamprimum dividendae essent in binas, prout R. P. Generalis ex unanimi PP. Assistantium sententia constituerat; eadem id enixe postulabant: uti, quod ante annos centum Congregatio x, ab ipsis rogata, distulerat, proprium earum Provinciarum Assistentem, haec denique Congregatio decerneret ac tri-

1755-56

giorum numero.

Explicatio
decr. 10
Congr. xv
de suffragiis
persolvendis
iis, qui obeunt
in itinere
maritimo, vel
cum ex Indiis
in Europam
veniunt.
C. 3 d. 40.

Poloniae
et Lithuaniae
conceditur
proprius Assi-
stens.
Inf. d. 15.

C. 10 act.
21-23, 40-45, 47

P. Centu-
rione
Praep. Gen.

C. 3 d. 13.

C. 2 d. 20.
C. 6 d. 1.
C. 22 d. 11.

Formula
Congr. gen.
explicata
et aucta.

De suffragiis.
C. 2 d. 80.

bueret, cum omnia in praesens concurrere viderentur, quae iuxta Constitutiones suadere possint, ut Assistens a caeteris distinctus pro iis Provinciis constituatur. Ea igitur re diu multumque perpensa ac discussa in utramque partem, secreto denique, uti statutum fuerat, scrutinio, eoque suffragiorum numero, qui duas tertias partes excessit, decretum est: Poloniae ac Lithuaniae Assistantem proprium, reliquis quinque omnino parem, esse concedendum.

11, in Ms. act. 22 et 25.

PLURA esse loca videbantur in Formula Congregationis generalis vel explicanda vel augenda; de quibus, postquam Patres Deputati iudicium tulere, ita Congregatio constituit:

1. Ut in § 10, ubi praescribitur: *Suffragia autem in electione Secretarii videbunt, etc.*, sic sententia augeatur, ac pergat: *Suffragia autem, quae in quolibet secreto scrutinio prius elata voce numeranda sunt, in electione Secretarii videbunt duo antiquiores Professi una cum Vicario, iuxta decretum 7 Congregationis x. Quod si paritas sit suffragiorum, tres ipsi denuo secreta ferent suffragia inter eos, qui paria habuerint; et qui duo habuerit ex iis, Secretarius erit. Idemque servetur in eligendo Assistente electionis, iuxta Const. part. 8 cap. 6, d. Et universe in quavis secreta suffragatione inspicient suffragia cum Praeside Congregationis duo illi, qui tum ad eius dexteram assident ac sinistram. In hac autem electione, etc.*

De secreto
servando
a Deputatis
ad detrimenta.

2. Ut haec attexantur ad calcem § 15: *Congregatio xiv, decreto 11 statuit, ut praeceptum obedientiae, impositum Patribus Deputatis ad detrimenta cum Praeposito Generali a Congrega-*

tione v, decreto 3, (ne, scilicet, quis eorum, ad quem fuerit aliquid delatum, manifestet quovis modo, directe vel indirecte, personam deferentem, nec Congregationi ipsi, nec ulli prorsus, sive de Congregatione sive extra Congregationem, neque ulli Collegarum suorum, nisi ipso, qui detulerat, volente,) extendatur ad Vicarium Generalem, ad Secretarium et ad omnes, qui, sive iure suo, sive consilii causa, vel ante vel post electionem, ad eam Deputationem admissi, habebunt quovis modo notitiam delatoris.

3. Ut in § 26, post ea verba: *eligatur Assistens electionis*, sic sententia procedat: *per scrutinium secretum, videntibus suffragia Vicario et duobus Professis antiquioribus, ac servatis reliquis, quae supra, § 10, dicta sunt in electione Secretarii.*

4. Ut in § 28, ubi legitur: *in eodem quadriduo omnes electores, etc.*, intericiatur particula taxativa hoc pacto: *in eodem dumtaxat quadriduo, etc.*, cum id consonet Const. part. 8, cap. 6, § 1, et Congr. ii decr. 89.

5. Ut in § 53, post eas voces: *et electioni praesidebit*, intra parenthesis addatur: *(quo praesidendi iure gaudebit etiam ex Assistantibus professione antiquissimus, iuxta decr. 10 Congr. x, si contingat Vicarium e vivis decedere, quando iam advenere omnes Electores, vel duae tertiae illorum partes).*

6. Ut initium § 62 sic efferatur: *Item deputandi sunt Patres e singulis Assistantiis, singuli ad plura ac secreta suffragia, maxime, etc.* Ac similis locutio servetur, ubicumque fit quinque Assistantiarum mentio.

12, in Ms. act. 22.

IN Formula ad eligendum Vicarium, ex iis, quae in medium allata erant, atque a Patribus Deputatis

De electione
Assistentis
electionis.
C. 2 d. 80.

De quadriduo
ante
electionem.

De Praeside
electionis.

De Deputatis
ad postulata.

Addenda For-
mulae ad elig.
Vicarium.

**P. Centu-
rione
Praep. Gen.**

De suffragiis
numerandis.

De socio Se-
cretarii.

De impari
suffragiorum
numero.

De suffragiis
in Congr. Proc.
numerandis
et videndis.
C. 5 d. 60, 75.
C. 6 d. 26 n. 1.
C. 7 d. 10, 71.
C. 14 d. 6.

Formula
Congr. prov.
declarata
et aucta.

De suffragiis
numerandis.

De iure
suffragii
Secretarii Soc.
et Procurato-
ris Gen.

recognita, haec addenda esse decrevit
Congregatio :

1. In § 5, post eas voces : *ad plura
suffragia*, addendum esse : *elata voce
numeranda, sicut et in quolibet alio
scrutinio secreto, prius quam palam
legantur, quae Praeses etc.*

2. In eodem § 5, ad ea verba :
et reliqua scribenda ipsum adiuvet, haec
esse adnectenda : *et suffragia in ele-
ctione Vicarii una cum Praeside et
Secretario inspiciat.*

3. Paragraphus 8, hac adiecta
sententia, concludatur : *Si quando vero
suffragiorum numerus fuerit impar,
servetur quod in electione Generalis
statuitur § 48 Formulae Congregationis
generalis.*

13, in Ms. act. 22.

IN Formula Congregationis Pro-
curatorum, § 5, post ea verba : *ad
plura suffragia*, statutum est, ut sen-
tentia sic pergat : *quae Generalis cum
duobus antiquissimis Professorum ex
Patribus congregatis videbit, postquam
tamen clara voce numerata fuerint, sic-
uti faciendum est in suffragatione de
cogenda vel non cogenda Congregatione
generali. Electus, etc.*

14, in Ms. act. 22 et 25.

CENSUIT Congregatio haec subinde
in Formula Congregationis provincia-
lis addenda ac declaranda esse :

1. Ad ea verba § 18 : *videnda erunt*,
haec attexantur : *sed antea, tum in hac,
tum in aliis suffragationibus secretis,
elata sunt voce numeranda.*

2. Quae § 8 statuta erant de Secre-
tario Societatis et Procuratore Gene-
rali, deinceps, iuxta decretum 16 Con-
gregationis XIV, et decretum 5 Con-
gregationis XVII, sic efferantur : *At
Secretarius ipse, qui, modo sit Professor,*

*excludi ab hac Congregatione numquam
debet, semper ingreditur cum suffragio
activo, sed supra numerum, quando eam
antiquitatem professionis non habet, ut
ei locus intra numerum debeatur; pas-
sivum vero ex Congregationis XIV de-
creto 16 habebit eo pacto, quo supra
a Congregatione VIII Revisoribus, aliis-
que universae Societati operam navanti-
bus, tributum fuit. Procurator Generalis
supra numerum suffragium habebit, nisi
sit ex Professis antiquioribus Provinciae
romanae; tum enim iure professionis
intra praescriptum numerum ingredie-
tur, ex decreto 5 Congregationis XVII.*

3. Post initium § 18, ea verba :
*quae a Provinciali et antiquiore Professo
videnda erunt*, ita immutentur : *quae a
Provinciali et duobus antiquioribus Pro-
fessis videnda erunt.*

Similiter mox ita efferendum erit :
*Videantur suffragia a Provinciali et
Secretario, et ab altero ad sinistram
assidente. Et post pauca : Et in uni-
versum in eiusmodi Congregatione nulla
sunt publicanda suffragia, quae a tribus
visa non fuerint; nec obstat decretum
12 Congregationis x.*

4. In § 19, ubi de Provinciali sic
statuitur : *et quoties in rebus tractandis
paria fuerint suffragia, qualitatem prae-
cedendi; sententia ita expleatur : et
quoties, seu in rebus tractandis, seu in
impedimentis discutiendis paria fuerint
suffragia, qualitatem praecedendi, etc.*

Et sub finem eiusdem § 19, ubi
legitur : *post diem unum vel alterum
ab eo, in quo facta est electio*, legatur :
*post diem unum vel alterum exclusive
ab eo, in quo facta est electio.*

15, in Ms. act. 24.

ELECTIO Assistantis Poloniae et
Lithuaniae conducta fuerat in diem
21 Ianuarii, S. Agneti V. et M. sa-

De suffragiis
videndis.

De suffragio
Provincialis.
C. 6 d. 35 n. 8.

De tempore
postulata ad-
mittendi.

Electio Assi-
stentis primi
Poloniae
et Lithuaniae
Sup. d. 10.

P. Centu-
rione
Praep. Gen.

crum. Eoque die, qui postremus erat quatruidi ad informationes designati, servatis rite omnibus, quae Formula praescribit, creatus est earum Provinciarum primus Assistens, scrutinio altero, P. Thomas Dunin, absens, Rector Collegii callissiensis in Archidioecesi gnesnensi; cui electioni interfuit P. Procurator Generalis, at suffragium non tulit.

16, in Ms. act. 25.

QUAESITUM fuerat, ut diserte statueretur: quandonam Professi, ad tempus applicati uni alicui Provinciae ante Congregationem indictam, ingredi debeant eius Provinciae Congregationem intra numerum, et cum utroque suffragio. Responsum Patrum Deputatorum Congregatio confirmavit: eos nempe Professos, quos certo constituerit illi Provinciae ante indictam Congregationem applicatos, etiam ad tempus, fuisse, si statuta professionis antiquitate gaudent, debere intra numerum ingredi Congregationem, et cum suffragio utroque; excepta solum romana Provincia, in cuius Congregatione, ex decreto 6 Congregationis xv, istiusmodi Professi, ad tempus ei Provinciae addicti, suffragium habent dumtaxat activum.

Et, instante uno ex Patribus Congregatis, ut declaretur: an hoc ius competat iis solum Professis, qui alicui Provinciae applicati sunt ad tempus voluntate R. Patris nostri, de quibus sermo est in decreto 59 Congregationis vii, et in decreto 33 Congregationis ix; an vero competat etiam iis, qui mutuo Provincialium consensu ad obeunda propria alterius Provinciae munia applicati ad tempus fuerint, iuxta regulam Provincialis 112 et decretum 60 Congrega-

tionis vii, placuit longe maiori parti Congregationis: utrovis modo alicui Provinciae Professi applicati sint, eodem iure esse censendos.

17, in Ms. act. 25.

QUAESITUM rursus fuerat: qua certa et indubia nota dignosci possit, an ante, an post Congregationem indictam aliquis ex Professis addictus uni Provinciae fuerit; cum diversa sit indictio, vel generalis Congregationis, vel Procuratorum, vel provincialis. Atque ex Patrum Deputatorum sententia declaravit Congregatio: eos Professos censendos esse alicui Provinciae applicatos ante indictam Congregationem, de quibus constet, diem litteris applicationis adscriptum antecedere diem indictae in ea Provincia Congregationis; eos vero putandos esse applicatos post indictam Congregationem, de quibus constiterit, diem datae epistolae, qua Provinciae addicti sunt, subsequi diem Congregationis in ea Provincia indictae, sive eligendi in illa sint, qui ad generalem, sive qui ad Procuratorum Congregationem mittantur.

18, in Ms. act. 26.

REGULAS Procuratoris Assistentiae, ex decreto 29 Congregationis xvi confectas, cum recognovisset Congregatio, executioni mandandas esse decrevit, suoque loco inter alias peculiarium munerum Regulas esse collocandas. In decreto autem 29 Congregationis xvi, ubi statuitur: *illos rationes reddere debere proprio Assistenti, vel alteri quem R. Pater noster designarit*, expuncta disiunctione, reponendum esse: *illos rationes reddere debere proprio Assistenti*, prout eorum regula 14 praescribit.

1755-56

Censentur applicati Provinciae ante indictam Congregationem, si dies litterarum applicationis antecedit diem indictae Congregationis.

Regulae Procuratoris Assistentiae approbantur emendatae.

C. 3 d. 44.
C. 11 d. 28.
C. 22 d. 9.

Professi, applicati Provinciae ante indictam Congr., admittendi in Congr. prov. intra numerum cum utroque suffragio, si statuta antiquitate professionis gaudent.
C. 6 d. 19 n. 2.
C. 22 d. 22 n. 4.
Inf. d. 17.

Sed hi in Prov. romana suffragium dumtaxat activum habent.

Idem ius habent applicati ad tempus mutuo Provincialium consensu.

**P. Centu-
rione
Praep. Gen.**

Assistenti
Hispaniae abdi-
canti munus,
novus Assistens
subrogatur.

C. 10 d. 17.

Elenchus
P. Piccolomini
recudendus
non officit
facultatibus
quarundam
Provinciarum.
*C. 11 d. 22.
C. 23 d. 16, a.*

Dispensatur,
ut Professor
possit constitui
Procurator
Generalis.
*C. 15 d. 5.
C. 21 d. 7.
C. 23 d. 43 n. 1.*

19, in Ms. act. 26 et 27.

Cum P. Franciscus Xaverius Idia-
quez, postquam renunciatus erat Hi-
spaniae Assistens, ad Urbem se con-
tulisset, in Congregatione multa excu-
savit, quo minus parem se fore arbi-
traretur labori eius muneris, cuius
abdicationem idcirco rogabat, ut Con-
gregatio comprobaret: re in delibera-
tionem adducta, rogatisque, eo excluso,
Patrum suffragiis, visum est: iustas
esse abdicandi causas, et abdicationem
ratam esse habendam. Itaque praesti-
tutus est dies perendinus, 28 Ianuarii,
quo alius Hispaniae Assistens subro-
garetur. Quo die, secretis ac multo
pluribus media parte suffragiis, electus
est secundo scrutinio P. Petrus de
Céspedes, Admonitor, eo munere nu-
perrime defunctus; qui mox praescri-
ptum ex Formula iuramentum dixit.

20, in Ms. act. 15 et 27.

Cum postularetur a Congregatione:
an in nova, quae paratur Instituti
nostri editione, elenchus R. P. Picco-
lominei sit recudendus; e sententia
Patrum Deputatorum, quibus id discu-
tiendum commiserat, Congregatio re-
spondit: elenchum illum, ut antehac
fuit, recudendum quidem esse; at non
ideo prohiberi, quo minus, pro ratione
locorum ac temporum, Provinciae ali-
quae docere possint iuxta facultates
a Praeposito Generali ipsis factas.

21, in Ms. act. 27.

PROPOSUERAT R. P. Generalis: an
Congregatio dispensandum in praesens
censeret, ut Procurator Generalis e
Professorum numero deligi posset;
cum haud facile occurreret inter eos,
qui Professi non sunt, quisquam ido-
neus huic muneri et expeditus. Atque

annuendum censuere omnes, exemplo
Congregationis xii decreto 29, et Con-
gregationis xvii decreto 16.

22, in Ms. act. 22 et 27.

Cum de promovendo Nostrorum
spiritu urgendaque exsecutione ma-
gnum Congregatio universa zelum
prae se ferret: ea re Patribus Depu-
tatis commissa, capita quaedam ab
iis collecta sunt, quae immediati Su-
periores ac Provinciales pro suo mu-
nere prae oculis haberent, quaeque
R. P. Generalis exsequenda omni ope
curaret, cum inde bonus Societatis
status, ac divinae gloriae augmentum,
quae finis ac fructus est ministeriorum
nostrorum, ferme dependeat. Ea vero
sunt, quae sequuntur:

1. Ne muneri suo Superiores satis-
fecisse se arbitrentur, nisi sedulo
curent, ut per ea media, quae habet
Societas satis copiose praescripta,
studium orationis rerumque spiritua-
lium maxime vigeat in singulis Do-
mibus; ac Spiritualia praesertim Exer-
citia accurate et fructuose quotannis
ab unoquoque peragantur.

2. Ne quid per facilitatem nimiam
relaxari sinant in paupertate; si quae
vero sunt, quae vitae communi adver-
sentur, ea omnino resecant.

3. Invigilent, ne affectus erga pro-
pria commoda sensim irrepant, et ani-
mos Nostrorum infringat abstrahatque
a laboribus apostolicis, qui vocationis
nostrae proprii sunt, atque ad otii
amorem denique, qui certa origo esset
omnium malorum, eos propellat.

4. Curent, ut foveatur in Nostris
religiosa indifferentia ad quaevis mu-
nia Societatis, in qualibet Domo vel
Collegio obeunda, ubi maius Dei ob-
sequium speretur, animarumque auxi-
lium; utque in spiritu amoris proce-

1755-56

Capita ad
promovendum
spiritum
et exsecutionem
urgendam.
*C. 11 d. 30.
C. 19 d. 11.
C. 21 d. 27.*

Studium rerum
spiritualium
*C. 6 d. 29.
C. 7 d. 25.
C. 8 d. 38.
C. 11 d. 30.*

et Exercitio-
rum.
*C. 6 d. 29 n. 2.
C. 7 d. 25 n. 4.
C. 8 d. 38 n. 1, 2.*

Paupertatis
custodia.
*C. 12 d. 36-43.
C. 16 d. 27.
C. 20 d. 7 n. 3.
C. 22 d. 25,
26 n. 2.*

Otii et commo-
dorum fuga.
*Instr. 3 n. 15.
Instr. 4 n. 2.
P. 3 c. 1 n. 6.
P. 8 c. 1 n. 8.*

Indifferentia
ad munia
et loca.
P. 7 c. 2 n. 1.

Spiritus
amoris.
P. 6 c. 1 n. 1.

**P. Centu-
rione
Praep. Gen.**

Annus tertius
probationis
integer et
recte agatur.
*C. 16 d. 34.
C. 20 d. 12 n. 5.
C. 22 d. 44 n. 1.
P. 5 c. 2 n. 1.*

Iuniorum
nostrorum
separatio et re-
cta institutio.
*C. 6 d. 16, 40.
C. 22 d. 44 n. 2.
Ord. Gen. c. 13.
Instr. 7 et 17.*

Peculiaris
habeatur cura
FF. Coadiut.
*C. 1 d. 97, 103.
C. 7 d. 80 n. 19.
C. 8 d. 38 n. 4.
C. 12 d. 42.
C. 22 d. 44 n. 6.
Instr. 8.*

Nostra agendi
ratio cum pro-
ximis omnino
religiosa sit,
nihil saeculare
redolens aut
politicum.
*P. 3 c. 1 n. 4.
P. 7 c. 4 n. 2.
Instr. 13 c. 8.*

datur potius, hac in re, quam cum perturbatione timoris.

5. Ut tertius probationis annus omnino integer, eoque animi studio transigatur, ut inde Nostri, iuxta mentem S. P. Ignatii, magno propriae perfectionis desiderio et animarum zelo incensi emittantur.

6. Ut iuniores nostri, cum in Tirociniis, tum vero in Collegiis, ubi separatio, ut minimum, biennalis servanda est, ea institutione formentur, qua propriam vocationem magni facere condiscant, religiosamque disciplinam ex interna charitatis lege complecti. Tum vero ea, qua par est, intentione excolant impense studia, quae propria nostrae vocationis sunt, nec ad aliena divertant. Quo tempore, quemadmodum a periculis caeteris, ita a frequentibus externorum congressibus arcendi erunt.

7. Ut peculiaris cura habeatur FF. Coadiutorum temporalium, eos dirigendo atque instituendo, cum aliis virtutibus, tum studio praecipue paupertatis, modestiae ac sanctae humilitatis, quam ostendant exteriori etiam observantia erga omnes, ac praesertim erga Nostros, qui Coadiutores temporales non sunt.

8. Ut externa Nostrorum agendi ratio cum proximis, quae divinae gloriae et animarum bono subservire debet, omnino religiosa sit, nec saeculare aliquid vel politicum admisceat; ne quid forte interim de saeculi moribus nobis adhaereat, vel quidpiam incommodi inde Societati eiusque regimini obveniat. Itaque pervidendum Superioribus erit: an pietatis semper

et aedificationis bonus odor a Nostris in agendo diffundatur.

Quae quidem, Congregatio, cum satis intelligeret iam ante abunde sancita esse, nec proinde novis decretis indigere; sic tamen redacta in brevem summam Superioribus proponenda atque inculcanda censuit, ut ea per se ac per Praefectos rerum spiritualium, quos deligere optimos necesse est, ardentiori studio exsequi curent. Eademque R. Patri nostro, pro eo, quo est in Societatem universam amore, voluit esse commendatissima.

23, in Ms. act. 27.

QUAESIVIT a Congregatione R. P. Generalis: an, quando absoluta videbantur iam omnia, placeret Patribus acta ac decreta, quae ex iisdem actis extrahenda erant, in Coetu recognosci, an vero ea omnia Generali cum PP. Assistantibus recognoscenda, ut alias factum est, committi, ac finem interea Congregationi fieri. Et, exemplo plurium Congregationum, placuit: ea committi R. P. Generali ac PP. Assistantibus, et Congregationi finem imponi. Itaque R. Pater noster amantissime Patres alloquutus, illos hortatus est, ad ea in Provinciis strenue exsequenda, quae in publicam rem Societatis singuli tanta animorum consensione tantaque prudentia in his Comitibus contulissent. Et, gratiis Deo de more persolutis, inter mutuae charitatis amplexus soluta est Congregatio haec generalis XVIII, habita Romae, a die 18 Novembris anni 1755 ad diem 28 Ianuarii anni 1756.

1755-56

Omnia haec
exsecutioni
mandanda
per Superiores
et rerum
spiritualium
Praefectos,
qui optimi
deligendi.
*C. 11 d. 30.
C. 19 d. 11.
C. 21 d. 27.
Instr. 7 n. 1.
Instr. 10.*

Actorum
et decretorum
recognitio
P. Generali
et Assistanti-
bus
demandatur.
*C. 11 d. 36.
C. 14 d. 28.
C. 17 d. 17.
C. 19 d. 12.
C. 21 d. 28.
C. 22 d. 45.
C. 23 d. 43 n. 6.*

Hortatio
P. Generalis.

Congregationis
solutio.

DECRETA

DECIMAE NONAE CONGREGATIONIS GENERALIS.

P. Ricci
Praep. Gen.

Causa
Congregationis
convocandae.

Non expectati
absentes.

Electio
Secretarii ele-
ctionis,

CUM diem supremum obiisset R. P. N. Aloisius Centurionus 2 Octobris anni 1757, nondum expleto sui regiminis biennio; statimque, ex relictis ab eo schedula, renuntiatus esset Vicarius Generalis R. P. Ioannes Antonius Timoni, Procurator Generalis Societatis, isque, auditis Patribus Assistantibus, Congregationem indixisset in diem 8 Maii anni proxime secuturi; adfuerunt ea ipsa die Romae omnes ferme Europae Provinciales aut Vice Provinciales et Electores, quibus accesserant duo ex Provincia chilensi, et unus ex Provincia Philippinarum. Deerat solummodo P. Provincialis Sardiniae, qui postridie sciebatur adventurus, itemque P. Wolfgangus Valvasor, Elector Austriae, qui Laureti iam tum gravi morbo detinebatur, ibique die 27 huius mensis obiit. Constabat etiam non potuisse Congregationem provincialem haberi in Lithuania; unde ex illa Provincia solus aderat Vice Provincialis. Itaque Congregationi factum initium.

DECRETUM 1, in manu scriptis act. 1 et 2.

POSTRIDIE vero, cum declaratum esset: Congregationem hanc xix esse plenam ac legitimam; expensis prius duobus quibusdam, quae ad nonnullorum

electiones pertinebant, suppletisque omnibus defectibus, si qui forte in eas irrepsissent; electus est Secretarius electionis P. Ioannes Petrus Garnier, Elector lugdunensis, et Collegii bisuntini Rector; deinde P. Alfonsus de Maniaco, Elector venetae, qui orationem ad Patres haberet eo die, quo eligendus esset Generalis; Patri vero Philippo D'Elci, Domus romanae Professae Vice Praeposito, cura includendi Electores fuit demandata. Tum ad detrimenta cognoscenda deputati sex ex singulis Assistantibus: ex italica, P. Hieronymus Ridolfi, Provincialis romanus; ex gallica, P. Claudius Dejame, Provincialis lugdunensis; ex germanica, P. Georgius Hermann, Provincialis Germaniae superioris; ex hispanica, P. Salvator Osorio, Provincialis castellanae; ex lusitana, P. Stanislaus Manso, Vice Provincialis Lusitaniae; ex polonica, P. Franciscus Kosminski, Provincialis Poloniae maioris. Post haec, peractis nonnullis, quae ad Generalis electionem spectare videbantur, delectus est electionis Assistens P. Laurentius Massonus, Provincialis mediolanensis.

2, in Ms. act. 4.

DIE 21 Maii, SSmae Trinitati sacra, quae iam ante fuerat huic actui prae-

1758

Concionatoris,

Inclusoris,

Deputatorum
ad detrimenta,
C. 7 d. 78.
C. 8 d. 1.

et Assistantis
electionis.

Electio Praepo-
siti Generalis.

P. Ricci
Praep. Gen.

finita, servatis omnibus, quae in Formula ex Decretis et Constitutionibus nostris praescribuntur; (cum ex omnibus Electoribus Romae degentibus solus P. Mauritius Solari, gravissima aegritudine impeditus, qui etiam aliquanto post obiit, suo suffragio ferendo impar fuisset) secundo scrutinio, ac longe pluribus medietate suffragiis, electus est in Praepositum Generalem R. P. Laurentius Ricci, florentinus, antea Societatis Secretarius; protinusque confectum super hoc a P. Vicario decretum ac promulgatum.

3, in Ms. act. 5.

CONSTITUTUS Congregationis Secretarius, qui hactenus fuerat electionis, P. Ioannes Petrus Garnier, additque sunt illi socii P. Romualdus Rota, Elector venetae, Collegii mantuani Rector, et P. Ignatius Rhomberg, Elector Germaniae superioris. Tum ad postulata secernenda sex deputati: ex Italia, P. Marcellus Tipa, Provincialis siculae; ex Gallia, P. Matthaeus Ioannes Ioseph Allanic, Vice Provincialis Franciae; ex Germania, P. Ignatius Langetl, Provincialis Austriae: ex Hispania, P. Ioseph Velasco, Provincialis toletanae; ex Lusitania, P. Aloisius Da Sylva, Elector lusitanae; ex Polonia, P. Adalbertus Bystrzonowski, Vice Provincialis Poloniae minoris.

4, in Ms. act. 6.

DIE 28 Maii, et quadridui capientis informationibus ultima, electi sunt Assistentes secretis scrutiniis et ad plura medietate suffragia: pro Italia, P. Vespasianus Trigona; pro Germania, P. Balthasar Lindner; pro Gallia, P. Ludovicus Franciscus Le Gallic; tres isti nuper eodem munere functi,

primo scrutinio electi; pro Hispania vero, secundo scrutinio, electus P. Salvator Osorio, Provincialis castellanae; demum pro Lusitania, P. Ioannes de Gusmao; et pro Polonia, P. Andreas Wagner, uterque primo scrutinio, uterque eodem munere nuper functus. Ita electi Assistentes ante imaginem Crucifixi iuramentum dixere verbis ex Formula conceptis.

Eodem modo appellatus est Admonitor P. Petrus de Céspedes, qui prius Assistens Hispaniae erat.

5, in Ms. act. 7 et 8.

Cum eligendus esset a R. P. N. Procurator Generalis Societatis, nec occurreret ipsi ex iis, qui Professi non sunt, qui huic muneri videretur idoneus; rogavit, sibi ut Professum 4 votorum eligere liceret. Atque exemplo Congregationum XII, XVII et XVIII annuendum omnes censuere. At, cum dubitatum esset, an novo Procuratori Generali substitui posset alius pariter Professus, declaravit Congregatio facultatem R. Patri nostro datam, non pro hac vice tantum, sed pro quocumque simili casu, donec alia Congregatio generalis habeatur, valitum.

6, in Ms. act. 8 et 9.

Cum nuper contigisset Assistentem unum et alterum a R. Patre nostro nominatum, et approbatum a Provincialibus ante ipsius Patris nostri mortem, non potuisse praestare solitum iuramentum, demortuo interim R. Patre nostro, nemini quidem dubium fuit, quin illi vere Assistentes essent: an vero iuramentum aliquod ab eis emittendum, de hoc nonnihil dubitatum fuerat. Declaravit Congregatio: ab Assistentibus in tali casu subro-

et Admonitoris
Generalis.
C. 8 d. 2.

Dispensatur,
ut Professus
possit constitui
Procurator
Generalis.
C. 12 d. 29.
C. 17 d. 16.
C. 18 d. 21.
C. 21 d. 7.
C. 33 d. 43 n. 1.

Assistentes
subrogati
ante Generalis
mortem,
post hanc
iuramentum
non praestent.
C. 6 d. 27 n. 2.

Eligitur
Secretarius
Congregationis,
idem qui electionis;
cui adduntur
duo socii.

Electio
Deputatorum
ad postulata.
C. 8 d. 1.

Electio
Assistentium.
C. 8 d. 2.

**P. Ricci
Praep. Gen.**

gatis, salvo integro ipsorum iure, nul-
lum iuramentum emitti oportere.

7, in Ms. act. 9.

Domus Profes-
sae fovendae,
et, quoad
fieri possit,
conservandae;
*C. 3 d. 17.
C. 20 d. 13.
C. 22 d. 16.*

nec nisi in casu
gravissimae
necessitatis,
in Residentiam
mutandae.
*C. 8 d. 7.
C. 9 d. 38.
C. 11 d. 16.
C. 20 d. 20.*

Legitime
impediti ad
Congr. prov.,
de aliorum
impedimentis
non indicent.
C. 23 d. 38 n. 1.

Pro authentica
Superiorum
renuntiatione
cuique Provin-
ciae sua praxis
relinquitur.

Cum postulasset a R. Patre nostro Provincia quaedam: ut liceret Do-
mum Professam, propter belli calami-
tates eleemosynis penitus destitutam,
in Residentiam commutare, quae ido-
neos redditus ad alendos Socios habere
posset; delatum est ad ipsam Con-
gregationem hoc postulatum, utpote
gravissimum. Censuit Congregatio:
fovendas, et, quoad fieri possit, con-
servandas Domos Professas; et huic
postulato aegre admodum a R. Patre
nostro esse annuendum; nec talem
mutationem, nisi post tentata nequic-
quam alia media, et in solo casu gra-
vissimae necessitatis, permittendam.

8, in Ms. act. 10.

QUAESITUM fuerat a Provincia Sardi-
niae: utrum, qui cesserunt iuri suffra-
gii in Congregatione provinciali ob
impedimenta iudicata et approbata,
possint iterum admitti ad consulta-
tionem, in qua agitur de impedimen-
tis aliorum, subrogatis iam substitui-
tis. Responsum a Congregatione: non
esse admittendos.

9, in Ms. act. 10, 11 et 12.

Cum a Congregatione quaesitum
esset: in quo consistat authentica
renuntiatio Superiorum, praesertim
quando Superior designatus abest a
Domo cui praeficitur; censuit Con-
gregatio: inhaerendum esse iudicio
Patrum Deputatorum, qui retulerunt,
sibi videri, suam cuique Provinciae
praxim relinquendam; de caetero, pro
casibus tam ordinariis, quam extra-
ordinariis, tum etiam transmarinis,
satis provisum esse per decreta 43

Congregationis viii, 10 Congregatio-
nis ix, et 7 Congregationis xvii.

10, in Ms. act. 10, 11 et 12.

Cum acciderit nuper, ut Rector
Collegii triennium suum expleverit
eo die, quo R. Pater noster vivere
desiit; quaerebatur: an, post vulga-
tam eius mortem, immo post indictam
Congregationem generalem, Rector
novus per patentes litteras, ante mor-
tem Patris nostri datas, an vero
prior iure regiminis et adeundae Con-
gregationis provincialis gauderet.
Censuit Congregatio, iuxta iudicium
PP. Deputatorum: aequius esse, et
magis ex mente decreti 30 Congre-
gationis xii, ut prior non censeatur
explevisse suum triennium. Quod
extendendum est etiam ad Provin-
ciales.

11, in Ms. act. 11 et 12.

QUONIAM a pluribus multa propo-
sita fuerunt, quae ad promovendum
in Nostris regularis observantiae ac
religiosae perfectionis studium ma-
gnam sane habere vim videbantur;
Congregatio satius duxit: eximio in
hac re omnium zelo, non novis de-
cretis condendis, sed eorum, quae iam
constituta sunt, executionem ur-
gendo, satisfacere. Quare, laudabile
exemplum secuta Congregationis xviii,
cuius et decretum 22 confirmat ac
renovat, Provinciales atque omnes
cuiuscumque loci Superiores iterum
atque iterum monet: ut curam omnem
atque operam in eo collocent, ut sui
subditi ea omnia, quae ad spiritum
excolendum nobis praescripta sunt,
reipsa exsequantur atque opere com-
pleant.

Saepius eos edoceant solidarum
virtutum ac perfectionis studium re-

1758

Tam Rector
quam Provin-
cialis, cuius
triennium
expirat die
obitus
Generalis,
censeri debent
triennium
non explevisse.

Ad promoven-
dum in Nostris
perfectionis
studium,
eorum, quae
iam statuta
sunt, executio
urgeatur
a Superioribus.

*C. 11 d. 30.
C. 21 d. 27.*

Virtus
anteferatur
doctrinae

**P. Ricci
Praep. Gen.**

et aliis donis
naturalibus.
P. 10 n. 2.

Bonum
Societatis
rerum spiri-
tualium studio
innititur.

Deus adhae-
rentes sibi non
deseret, etiam
in adversis.

Societatis
praestantia
in legum suarum
observantia
ponenda.

Ex Superiorum
vigilantia So-
cietatis decus
et fama pendet.

bus omnibus antefendum; hoc prae caeteris omnibus rebus a Societate maximi fieri; *in eoque maius momentum, quam in doctrina vel in aliis donis naturalibus et humanis constitutum esse.*

Hoc saepe inculcent, et bonum Societatis statum huic rerum spiritualium studio totum inniti. Nam, si forte, Deo ita permittente, placeat (quae adoranda consiliorum eius ratio est) ut adversis exerceamur; Deus adhaerentes sibi atque intime coniunctos non deseret, et, quamdiu pure ac sincero corde ad eum confugere poterimus, nullum aliud deerit nobis praesidium.

Meminerint denique: religiosi Ordinis praestantiam, non in eo positam esse, ut optimis legibus atque institutis abundet; sed in eo, ut usu ipso vita omnis ac mores ad legum normam exigatur. Quamobrem illud semper Superiores omnes cogitent: ex eorum vigilantia pendere Societatis decus ac famam, nullo umquam casu, nullo infortunio obscurandam, si, pro sui muneris ratione, ipsi contendunt, ut, quae sapientissime in ea ac san-

ctissime constituta sunt, omnes fideliter exsequantur.

12, in Ms. act. 13.

ABSOLUTIS omnibus negotiis, pluribusque aliis ordinatis, ac R. Patri nostro impense commendatis; atque hoc imprimis, ut futuro Pontifici, suo etiam nomine, totius Societatis obedientiam sponderet; censuere Patres: finem Congregationi imponendum; item committendum R. Patri nostro et PP. Assistentibus ac P. Secretario Societatis, ut acta omnia ac decreta ex iis extrahenda recognoscerent ac approbarent. Itaque R. Pater noster, felicem reditum in Provincias cunctis precatus, illos ad pacem, concordiam, modestiam, pietatem ubique fovendam ac promovendam vehementer est adhortatus. Tum oravit, ut mittendis sibi informationibus quam rectissimis ac verissimis se ad gubernandam Societatem adiuverent. Gratiis denique de more Deo peractis, inter mutua religiosae charitatis officia soluta est haec Congregatio XIX, habita Romae a die 8 Maii anni 1758, usque ad diem 18 Iunii eiusdem anni.

Generalis cum
Assistentibus
et Secretario
acta et extra-
henda ex iis
decreta reco-
gnoscat
et examinet.
C. 11 d. 36.
C. 14 d. 28.
C. 17 d. 17.
C. 18 d. 23.
C. 21 d. 28.
C. 22 d. 45.
C. 23 d. 43 n. 6.

Exactitudinem
in dandis sibi
informationi-
bus commendat
P. Generalis.

Finis
Congregationi
imponitur.

APPENDIX. *

CONGREGATIONES GENERALES

IN ALBA RUSSIA HABITAE.

DECRETA

CONGREGATIONIS GENERALIS POLOCENSIS PRIMAE.

**P. Czer-
niewicz
Vic. Gen.
perp.**

Societas, Dei
providentia,
in Alba Russia
a communi
clade
praeservatur.

Extra Urbem.
suppressionis
breve a loco-
rum Ordinariis
in qualibet
Soc. Domo in-
dicendum erat.

Episcopus
vlnensis
mandat
Superioribus,
ne Nostri
in Imperio
russiaco Colle-
gia deserant,
donec ipse
iudicet
publicandum
breve.

SINGULARI omnipotentis Dei provi-
dentia factum est, ut, quum
iam breve Clementis XIV, quo Socie-
tas Iesu supprimebatur, in aliis pene
universi orbis ditionibus executioni
fuerit demandatum, exigua eiusdem
Societatis pars in Alba Russia ab illa
communi clade praeter omnium ex-
spectationem praeservaretur.

Quum enim, sicut in Urbe a San-
ctissimo, ita a Congregatione Cardi-
nalianum specialiter deputata cautum
fuerit: ut, extra Urbem, praedictum
breve a singulis locorum Ordinariis
in unaquaque Societatis Domo intra
limites suae dioeceseos singillatim in-
diceretur, quo vim suam habere pos-
set; Illustrissimus D. Ignatius Mas-
salski, Episcopus vlnensis, cui ea cura
pro russiaco Imperio commissa fuerat,
datis litteris die 19 Septembris 1773,
mandavit omnibus Domorum nostra-
rum Superioribus in virtute obedi-
entiae, ne quispiam e Societate auderet
Collegia deserere et consueta Socie-

tatis ministeria quoquo modo inter-
mittere, donec ipse vel per se vel per
alios iudicaret publicandum esse breve
et executioni mandandum; quod hac-
tenus factum non est.

Quare socii omnes, iuxta Dele-
gati Apostolici ac respective Ordina-
rii voluntatem, munia sua obire perre-
xerunt sub regimine R. P. Stanislai
Czerniewicz, Vice Provincialis maso-
viensis et Collegii polocensis Rectoris.
Verum, cum nullam in hisce locis
Domum Probationis Societas haberet,
neque amplius ullum, qui Praepositi
Generalis facultate instructus eam
gubernaret; Deus, qui residuam hanc
Societatem non servare dumtaxat,
sed in dies augeri, eademque atque
antea ratione dirigi voluit, pari pro-
videntia disposuit, ut in primis Roma
decretum SS. D. N. Pii VI, Papae,
die 9 Augusti 1778 emanatum, mit-
teretur ad Illustrissimum tum Epi-
scopum Albae Russiae, Stanislaum
Siestrzencewicz, cum plena potestate

1782

Omnes pergunt
sub regimine
P. Vice
Provincialis.

Episcopus
Albae Russiae
auctoritate
Pontificis
permittit,
ut Domus
Probationis
aperiatur.

P. Czer-
niewicz
Vic. Gen.
perp.

statuendi, reintegrandi, de novo con-
dendi religiosos eius dioeceseos Or-
dines; quo ab Aula petropolitana
admisso, eidem Illustrissimo loci Or-
dinario, ut ad aperiendum Iesuitis
Novitiatum uteretur, fuit demanda-
tum. Quod ipse, convocato Capitulo
Canonicorum Albae Russiae, explo-
ratisque diligenter terminis memo-
rati decreti ex Congregatione de Pro-
paganda Fide submissi, confectisque
ad hunc finem litteris Pastoralibus,
praestitit die 30 Iulii 1779. Aliud prae-
terea mandatum Serenissimae Impe-
ratricis die 25 Iulii, hoc anno 1782,
transmissum est eidem Illustrissimo,
nunc Archiepiscopatus dignitate do-
nato, quo supremam de constituendo
per electionem Vicario Generali vo-
luntatem nobis denuntiare iuberetur.
Habito itaque hoc mandato et Illu-
strissimi Archipraesulis intimatione,
quum iam die 24 Novembris 1775
R. P. N. Laurentius Ricci Romae diem
supremum obiisset, R. P. Stanislaus
Czerniewicz, Provinciae Praeses, Con-
gregationem indixit in diem 10 Octo-
bris 1782; qua, congregatis Patribus
quatuor votorum Professis numero
triginta, quotquot scilicet sine officio-
rum detrimento convenire poterant,
Congregationi factum initium.

DECRETUM 1, in manu scriptis act. 1 et 2.

EADEM die, S. Francisco Borgiae
sacra, cum R. P. Stanislaus Czer-
niewicz electus fuisset Congregationis
Praeses cum potestate Vicarii tempo-
ranei in ordine ad eligendum Vicarium
Generalem perpetuum; cumque una-
nimi sententia declaratum: Professos,
qui ex Provinciis, ubi Clementinum
breve publicatum fuerat, ad nos acces-
serunt, integro suffragii iure gaudere
in Congregatione; eandemque plenam

esse ac legitimam, suppletis omnibus
defectibus, si qui forte irrepserant; ele-
ctus est Secretarius electionis P. Ga-
briel Lenkiewicz, Vice Rector Collegii
polocensis; deinde P. Christophorus
Iackel, qui die electionis ad Patres
orationem haberet; et P. Stanislaus
Gumkowski, qui praefata die Electores
includeret. Tum ad cognoscenda de-
trimenta deputati quatuor, videlicet:
P. Franciscus Loupia, P. Franciscus
Lubowicki, P. Hieronymus Wichert,
P. Franciscus Kareu.

2, in Ms. act. 3 et 4.

LECTIS ac perpensis, tum mandato
suae Imperatoriae Maiestatis, superius
memorato, quo liberam Congregationi
vult electionem Vicarii Generalis per-
petui, tum ex adverso epistola Illu-
strissimi Archiepiscopi ad Congrega-
tionem missa; Patres responsum ad
eiusdem Archiepiscopi litteras con-
ceptum approbarunt, seque in Vica-
rii Generalis electione suo iure ac
libertate uti decreverunt. Deinde ex
antiquioribus Professis quatuor deter-
minati Iudices de ambitu, videlicet:
P. Stanislaus Klonowski, P. Michael
Roth, P. Adalbertus Czaykowski,
P. Nicolaus Leonowicz. Tandem, ele-
cto P. Francisco Loupia electionis
Assistente, cum quaesitum fuisset:
num Formula iuramenti ab Electori-
bus adhibenda in praesenti casu im-
mutanda esset; placuit Congregationi
eam ita immutare: Ego N. testem
invoco IESUM Christum, qui est Sa-
pientia aeterna, quod eum eligo et
nomino in Vicarium Generalem per-
petuum cum plena potestate Praepo-
siti Generalis Societatis IESU, quem
sentio ad hoc onus ferendum aptissi-
mum. Hanc vero perpetuitatem Patres
ita sunt interpretati, ut scilicet: Vi-

1782

Electio
Secretarii
electionis,

Concionatoris,

Incluseris,

et Deputatorum
ad detrimenta.
C. 7 d. 78.
C. 8 d. 1.

Decretum
de eligendo
Vicario Gene-
rali perpetuo.

Iudices
de ambitu de-
terminantur.

Assistens
electionis eli-
gitur.

Immutatur
Formula
iuramenti.

Perpetuitas
Vicarii
explicatur.

Imperatricis
mandatum
de eligendo
Vicario
Generali.

Indicatur
Congregatio.

Electio
Praesidis Con-
gregationis.

Professi ex
aliis Provinciis
venientes,
integro
gaudent iure
suffragii.

P. Czer-
niewicz
Vic. Ven.
perp.

carii Generalis potestas tamdiu per-
sisteret, donec, restituta universa So-
cietate, Praepositus Generalis elige-
retur.

3, in Ms. act. 5.

Electio Vicarii
Generalis
perpetui.

DIE 17 Octobris, quae octava
S. Francisci Borgiae iam ante huic
actui praefinita fuit, omnibus, quae in
Formula ex Decretis et Constitutio-
nibus praescribuntur, rite servatis,
quinto scrutinio electus est pluribus
medietate suffragiis in Vicarium Ge-
neralem perpetuum cum plena pote-
state Praepositi Generalis R. P. Sta-
nislaus Czerniewicz, antea huius Pro-
vinciae et Congregationis Praeses; ac
protinus a P. Secretario confectum ea
super re decretum et promulgatum.

4, in Ms. act. 6.

Secretarius
Congregationis
constituitur,
idem qui
electionis.

P. Vicarius
Petropolim
advocatur.

Solvenda
Congregatio.

Iis, qui saecu-
larizati ad nos
accedunt
computentur
pro annis
Religionis
anni in veste
saeculari
transacti:
P. 1 c. 3, k.
C. 5 d. 13. 63.
sed Exercitia
ante
professionem

DIE 18 Octobris, constituto Con-
gregationis Secretario, qui hactenus
fuerat electionis, P. Gabriel Len-
kiewicz, cum R. P. N. Vicarius de-
nuntiasset: se a Celsissimo Principe
Potemkim accepisse mandatum illico
discedendi Petropolim, eamque esse
Augustissimae Imperatricis mentem;
Patres per secreta suffragia statue-
runt: solvendam esse Congregatio-
nem. Praeterea quaesitum est: an iis,
qui saecularizati ad nos accesserunt,
computandi essent pro annis Religio-
nis anni in veste saeculari transacti.
Responsum est: affirmative, pro gra-
tia, quia et inviti hanc mutationem
passi sunt, et heroico actu vestem
religiosam reassumpserunt; Exercitia
tamen quatuor hebdomadarum ante
professionem iisdem absolvenda, et,

quibus faciendae professionis tempus
exspirasset, eam, quam primum pote-
runt, emittendam, neminemque invi-
tum detinendum esse decretum est.
Quibus peractis, R. P. N. Vicarius,
omnibus bene precatus in Domino,
declaravit solutam esse Congregatio-
nem, habitam Polociae a die 10 Octo-
bris ad diem 18 eiusdem, anno 1782.

*Ex audientia SS. D. N. Pii PP. vi
habita anno 1783, die 12 mensis
Martii.*

Cum ab Augustissima Imperatrice
totius Russiae, Catharina II, ad tra-
ctanda negotia Archiepiscopatum Mo-
hiloviensem, Coadiutoriam eiusdem
Archiepiscopatus, et approbationem
Iesuitarum concernentia, Romam ad
SS. D. N. Pium PP. VI missus fuissem;
exposui Sanctitati Suae statum Iesuita-
rum, conformiter Instituto suo viven-
tium, et quod sibi ad statum hunc
suum conservandum de mandato eius-
dem Augustissimae Imperatricis Prae-
positum Generalem elegerint. Quibus
auditis, Sanctissimus Dominus Noster,
et statum illorum, et electionem Prae-
positi Generalis factam benigne con-
firmavit, repetitis ter vicibus dicendo:
approbo, approbo, approbo.

De hoc vivae vocis oraculo fidem
plenissimam facio, manumque meam
et sigillum appono. Datum Polociae,
mensis Iulii die 24, anno 1785.

✠ Ioannes Benislowski, Episco-
pus Gadarensis, Coadiutor Archie-
piscopatus Mohiloviensis, Eques Or-
dinis S. Stanislai, m. pr.

1782

absolvant.
et, quibus
faciendae
tempus exspi-
rasset, eam
quam primum
emittant.

Solvitur
Congregatio.

Confirmatur
electio Vicarii
vivae vocis
oraculo Pii VI.

DECRETA

CONGREGATIONIS GENERALIS POLOCENSIS SECUNDAE.

P. Len-
kiewicz
Vic. Gen.
perp.

Causa
Congregationis
convocandae.

Mandatum
Imperatricis
de novo Vicario
Generali
eligendo.

Electio
Secretarii
electionis.

QUUM R. P. N. Stanislaus Czer-
niewicz, primus servatae in Alba
Russia Societatis Vicarius Generalis,
die 7, veteri stilo, seu 18, novo stilo,
Iulii 1785, anno suae administrationis
tertio nondum expleto, e vivis exces-
sisset; ex eiusdem chirographo nomi-
natus Vicarius Generalis temporaneus
ac renunciatus est R. P. Gabriel Len-
kiewicz, Assistens, et Collegii polo-
censis Rector. Cum vero is de sui
praedecessoris obitu certiolem fecisset
Celsissimum Principem Potemkin et
pereum Augustissimam Imperatricem,
haec mandatum ad novum eligendum
Vicarium Generalem, manu sua signa-
tum 3 Augusti, ad generalem Gubern-
natorem Albae Russiae, Petrum Pas-
sek, expediri iussit. Quo Polociam
transmisso, R. P. Vicarius de PP. As-
sistentium consilio Congregationem
indixit in diem 20 Septembris, veteri
stilo, seu 1 Octobris, novo stilo; qua
die, cum ex designatis quadraginta
numero quatuor votorum Professis
antiquioribus triginta convenissent,
Congregationi datum initium.

Decretum 1, in manu scriptis act. 1 et 2.

ATQUE, in primis, cum declaratum
esset: Congregationem hanc plenam
esse ac legitimam; suppletis omnibus
defectibus, electus est Secretarius ele-

ctionis P. Hieronymus Wichert, Col-
legii mohiloviensis Rector; et P. Fran-
ciscus Lominski, qui ad Patres ipsa
electionis die orationem haberet; Patri
vero Petro Estka, Substituti munere
anterius functo, cura includendi Ele-
ctores fuit demandata. Praeterea ad
detrimenta cognoscenda quatuor de-
putati, nempe: P. Franciscus Kareu,
Provincialis, P. Iacobus Linkenhejer,
P. Dominicus Brzezinski, P. Ioannes
Schwartz; et Iudices de ambitu ex
antiquioribus Professis quatuor, scili-
cet: P. Stanislaus Klonowski, P. Fran-
ciscus Loupia, P. Adalbertus Czayko-
wski, P. Dominicus Brzezinski.

2, in Ms. act. 3.

DIE 21 Septembris, veteri stilo,
2 Octobris, novo stilo, cum per litteras
Illustrissimi generalis Gubernatoris
Albae Russiae Patribus communica-
tum fuisset: eam esse suae Impera-
toriae Maiestatis mentem, ut in nostras
scholas induceretur docendi forma in
scholis normalibus petropolitanis re-
cepta; ad hunc finem deputati sunt:
P. Franciscus Kareu, Provincialis,
P. Hieronymus Wichert Collegii mo-
hiloviensis Rector, P. Michael Bo-
rowski, Studiorum Praefectus, P. Ga-
briel Gruber, Professor Mechanicae,
quibus data potestas adsciscendi sibi

1785

Concionatoris,

Inclusoris,

Deputatorum
ad detrimenta.

et Iudicum
de ambitu.

Deputati
pro Ratione
Studiorum
recognoscenda.

**P. Len-
kiewicz
Vic. Gen.
perp.**

Confirmatur
Formula
iuramenti
eiusque expli-
catio.
C. Poloc. 1 d. 2.

Quatuor
Assistentes
eligendi,
et qua ratione.
*C. 1 d. 80.
C. 8 d. 2.*

Electio
Assistentis
electionis.

Electio Vicarii
Generalis
perpetui.

socios etiam extra Congregationis gremium, suamque operam circa Studiorum Rationem eo usque protendendi, donec totum hocce opus, iudicio R. Patris nostri comprobandum, ad finem perduxissent. Denique Formula iuramenti eiusque explicatio, in superiori Congregatione determinata, nunc iterum fuit approbata.

3, in Ms. act. 4 et 5.

CUM quaesitum fuisset: quot Assistentes essent suo tempore eligendi; placuit Congregationi: quaternarium eorum numerum definire. Deinde quadriduum ad capiendas informationes pro eligendis, tum Vicario Generali, tum Assistentibus, ita est determinatum, ut post Vicarii Generalis electionem dies una adderetur ad continuandas informationes pro eligendis Assistentibus. Die vero sequenti, persolutis iustis pie defuncto R. P. N. Stanislaw Czerniewicz, electus est P. Franciscus Kareu, Provincialis, Assistens electionis.

4, in Ms. act. 6.

DIE 27 Septembris, veteri stilo, 2 Octobris, novo stilo, memoriae confirmationis Societatis sacra, iam antea huic actui assignata, servatis omnibus in Formula praescriptis, primo scrutinio, longe pluribus medietate suffragiis, duabus nempe tertiis eorum partibus, electus est in Praepositum Vicarium Generalem R. P. Gabriel Lenkiewicz, antea Assistens, Rector Collegii polocensis, et Vicarius temporaneus; protinusque super hoc a P. Secretario confectum decretum, promulgatumque de more est.

5, in Ms. act. 7.

EADEM die, postquam constitutus fuit Secretarius Congregationis, qui hactenus fuerat electionis, P. Hieronymus Wichert, pro mansionem curiae Generalis, donec nobis Domum Professorum divina bonitas provideret, R. P. Vicarius elegit Collegium polocense. Sed, ne ex una parte idem Collegium quaternario Assistentium numero gravaretur, et ex altera, ne tum R. Pater noster in designandis ad gubernia vel alia officia idoneis personis, tum Electores in ferendo pro libitu suo suffragio nimis arctarentur, si omnes Assistentes penes curiam residere deberent; ab eodem P. Vicario propositum fuit: duos ex eligendis Assistentibus penes se perpetuo retinendos, duos vero alios pro rei exigentia ad alia officia, ubi opus erit, destinandos; quod omnes unanimiter comprobarunt.

6, in Ms. act. 8.

DIE 29 Septembris, veteri stilo, 10 Octobris, novo stilo, expleto pro capiendis informationibus tempore antea determinato, ad plura medietate suffragia, eaque secreta, electi sunt in Assistentes: P. Franciscus Kareu, Provincialis et Collegii orsensis Rector; P. Hieronymus Wichert, Rector Collegii mohiloviensis, et Congregationis Secretarius; P. Franciscus Lubowicki proxime eodem munere functus, et Collegii düneburgensis Rector; et P. Matthias Rakiety, nuper Secretarius Societatis; Admonitor vero P. Franciscus Loupia, nuper Assistens.

7, in Ms. act. 9 et 10.

UT incommodis occurreretur, quae in duabus hisce Congregationibus con-

Secretarius
Congregationis
constituitur,
idem qui
electionis.

Collegium
polocense pro
Vicarii sede
constituitur.

Permissum,
ut duo ex Assi-
stentibus
possint alibi
commorari et
ad alia officia
destinari.

Electio
Assistentium,
C. 8 d. 2.

et Admoni-
toris.
C. 8 d. 2.

Quot deinceps
Professi
ad Congrega-

1785

8, in Ms. act. 11.

vocandis evenerant; placuit Patribus: si quae forte alia in posterum congreganda esset, definire numerum personarum triginta, quem, praeter R. P. Vicarium, Assistentes, Provincialem et Rectores debebunt antiquiores Professi complere, absentium loco iis substitutis, qui proxime sequentur. Cum quaesitum fuisset: quomodo superioris Congregationis decretum 4, act. 6, de iis, qui brevi Clementis XIV saecularizati ad nos accesserunt, intelligendum esset quoad experimenta probationis; responsum fuit: Professos, si qui ad nos accesserint, Exercitiis S. Patris unius hebdomadae, non Professos vero integris quatuor hebdomadarum excolendos, neque hos ad vota facienda admittendos prius, quam integrum annum post reditum in Societatem expleverint. Tandem, quae Patribus ad detrimenta et postulata deputatis proposita, quaeque in privatis sessionibus discussa fuerunt, eadem ad praecipua capita cum suis resolutionibus collecta Congregationi communicatae sunt et approbata; atque, ut eorum executionem immediati Superiores ac Provincialis pro suo munere et R. P. N. Vicarius omni ope curarent, fuit commendatum.

DIE 2 Octobris, veteri stilo, 13, novo stilo, sanctis Angelis Custodibus sacra, ad postulata de promovendo cultu SSmi Cordis IESU et B. MARIAE V., repositum est ac definitum: ut, praeter triduanam ante festum SSmi Cordis devotionem a pia mem. R. P. Nostro Stanislao Czerniewicz praescriptam, addatur singulis diebus oratio de SSmo Corde post litanias de omnibus Sanctis, ultimo loco orationum recitanda; atque ut diebus sabbati consuetis litanis de omnibus Sanctis praemittantur litaniae Lauretanae. Quo facto, cum nihil proponendum superesset, R. P. N. Vicarius petiit, num placeret finem Congregationi imponere. Cumque Patres unanimi voce respondissent: placere; tum R. P. N. Vicarius, felicem omnibus in suas Domos reditum precatus, eosdemque ad accuratam eorum observantiam, quae sapientissime in publicam Societatis rem sunt constituta, cohortatus est. Et, gratiis Deo persolutis, soluta est Congregatio, habita Polociae a die 20 Septembris ad diem 2 Octobris, anno 1785.

Praeter triduanam ante festum SS. Cordis Iesu devotionem, C. 23 d. 46. consuetis litanis Sanctorum addatur oratio de SS. Corde, C. 9 d. 7. C. 10 d. 14. C. Poloc. 5 d. 5.

et diebus sabbati praemittantur litaniae Lauretanae.

Hortatio P. Vicarii.

Solvitur Congregatio.

P. Lenkiewicz
Vic. Gen.
perp.

tionem
generalem
vocandi.

Explicatur
decretum 4
Congr.
praecedentis.

DECRETA

CONGREGATIONIS GENERALIS POLOCENSIS TERTIAE.

P. Kareu
Vic. Gen.
perp.

Causa
Congregationis
convocandae.

DIES 10 Novembris anni 1798 supremus fuit vitae R. P. Gabrielis Lenkiewicz, qui Societatem IESU in Alba Russia annos tredecim et mensem unum cum plena potestate Praepositi Generalis perpetui, ipse Vicarius adhuc Generalis, gubernavit. Ex eius codicillo obsignato renuntiatus Vicarius generalis temporaneus R. P. Franciscus Xaverius Kareu, postquam obtinuisset assensum Imperatoris pro convocando Patrum Coetu ad eligendum successorem, Congregationem generalem in diem 27 Ianuarii indixit.

DECRETUM 1, in manu scriptis act. 1 et 2.

Exspectandi
Patres düneburgenses.

Decretum
Collegii
Iustitiae de
Provincialibus
ab Episcopis
eligendis.
Inf. d. 8.

DIE 27 Ianuarii, ad complendum triginta Electorum numerum, qui in ultimis Comitiis definitus erat, desiderabantur adhuc, ob ingens frigus, ex Collegio düneburgensi quatuor Patres. Hos Congregatio iudicavit exspectandos, quod eodem die adhuc venturi sperarentur. Lectum interea fuit decretum recens in Collegio Iustitiae latum, communiter vocatum Regulamen, omnes Religiosos Ordines complectens, et in 28 distinctum capita, quorum septimo statuebatur: ut Regularium Provinciales ab Episcopis dioecesanis eligerentur.

Advectis Patribus düneburgensibus tribus, et in locum quarti, P. Ioannis

Lamprecht, infirmi, subrogato P. Iosepho Kamienski, pronuntiatum est: plenum ac legitime congregatum esse Conventum. Deinde itum ad solitas per plura secreta suffragia electiones. Electus est, in primis, Secretarius electionis P. Thaddaeus Brzozowski, Societatis Secretarius. Tum P. Ignatius Brzozowski, Magister Novitiorum, qui die electionis Praepositi Vicarii Generalis concionem haberet. Cura vero includendi Electores demandata fuit P. Raymundo Brzozowski, Philosophiae Professore. Eodem modo ad detrimenta deputati fuere: P. Petrus Eszka, Rector Collegii düneburgensis; P. Antonius Lustyg, Rector Collegii mohiloviensis; P. Iosephus Angiolini, Professor matutinus Theologiae Scholasticae et superiorum scholarum Praefectus; et P. Antonius Abramberg, Praefectus spiritus in Collegio polocensi.

2, in Ms. act. 3.

DELECTUS fuit Assistens electionis P. Martinus Strusinski, Rector Collegii mscislaviensis. Quia vero immane erat frigus, 26 fere graduum, ideo placuit sacellum domesticum constituere pro loco, in quo die electionis Praepositi Vicarii Generalis media septima Sacrum Communionis haberetur.

1799

Eliguntur
Secretarius
electionis,

Concionator,

Incluser,

et Deputati
ad detrimenta.
C. 7 d. 78.
C. 8 d. 1.

Eligitur
Assistens
electionis.

P. Karen
Vic. Gen.
perp.

Electio Vicarii
Generalis.

3, in Ms. act. 4.

DIE Februarii primo, qui huic rei iam ante praestitutus fuerat, servatis omnibus, quae in Constitutionibus, Formula et Congregationum Decretis praescribuntur, primo scrutinio et plus quam dimidia parte suffragiorum electus est in Praepositum Vicarium Generalem R. P. Franciscus Xaverius Kareu, antea Assistens, Rector Collegii polocensis, et designatus Vicarius temporaneus. Formatum mox super ea re decretum subscriptum a Secretario ac promulgatum.

4, in Ms. act. 5.

Secretarius
Congregationis
constituitur,
idem qui electionis.

CONFIRMATO Secretario Congregationis eodem, qui electionis fuerat, cum capiendarum informationum de eligendis Assistantibus tempus, iuxta decretum 3 Congregationis ultimae, iam effluxisset, A. R. Pater noster legi iussit eiusdem Congregationis ultimae decretum 5, quo liberum fit Patri nostro duos Assistentes penes se retinere, duos alios pro rei exigentia ad alia officia designare. Quo facto electi sunt pluribus medietate suffragiis, iisque secretis, Assistentes: P. Hieronymus Wichert, tertio scrutinio; P. Gabriel Gruber, secundo; P. Antonius Lustyg, tertio; et P. Franciscus Lubowicki, septimo; omnes iam ante eodem functi munere, praeter tertium. Iuramentum statim omnes ante imaginem Crucifixi praestiterunt. Tum etiam omnium fere suffragiis creatus fuit Admonitor, primo scrutinio, idem P. Franciscus Lubowicki.

5, in Ms. act. 6.

Probatis
epistolis ad
Imperatorem
et Archiepisco-

LECTIS epistolis tum ad Imperatorem clementissimum Paulum I, tum ad Illmum Metropolitanum Archiepi-

scopum dandis, et Congregationi probatis, statutum fuit: ut P. Assistens Gabriel Gruber cum socio P. Iosepho Kamienski Petropolim iret ad negotia divinae gloriae et Societatis curanda.

6, in Ms. act. 7.

QUAESITUM fuit: quomodo se gerere deberent Patres in missionibus seu domiciliis circa Missarum stipendia. Respondit ad hoc A. R. Pater noster, prohibitam esse Nostris acceptationem, tam stipendii, quam eleemosynarum intuitu sacri ministerii nobis oblatarum; et quidem prohibitam Exa. cap. 1, § 3, Const. part. 6, cap. 2, § 7, Congr. gen. v can. 1, et Congr. gen. XII decr. 39, Congr. denique XVI decr. 21. Quapropter a nullo Nostrorum licite admitti posse huiusmodi Missarum stipendium.

7, in Ms. act. 7.

Ad alia proposita: ut spiritus religiosus magis promoveatur, vita communis melius servetur, epistolae Nostrorum nihil aspersi habeant de politicis Principum negotiis, Patres deputati iudicarunt: praeteritarum Congregationum decretis abunde provisum esse, tam spiritui Nostrorum fovendo, quam vitae communi servandae; executionem itaque iam decretorum, in primis decreti 22 Congr. gen. XVIII, et decreti 27 Congr. XVI, potius urgendam esse, quam novas leges condendas. Quod vero attinet ad res et negotia Principum, censuerunt Patres: omnem eorum tractationem in epistolis Nostrorum esse prohibendam. Iudicium hoc Patrum Deputatorum secuta Congregatio, cum superiora duo, tum maxime postremum hoc de Principum negotiis, magnopere omnibus commendavit,

1799

pum dandis,
statuitur
mittendum
Petropolim
P. Gruber
cum socio.

Missarum
stipendia, seu
eleemosynae,
Nostris
prohibita.

C. 5 d. 29 can. 1.

Confirmantur
decreta de spi-
ritu religioso
promovendo
et vita
communi
servanda.

Omnis tracta-
tio de rebus
et negotiis
Principum in
epistolis No-
strorum
prohibetur.

P. Karen
Vic. Gen.
perp.

voluitque, ut revisores litterarum diligenter epistolas Nostrorum examinerent.

8, in Ms. act. 7.

Hortatio
P. Vicarii.

Congregationis
solutio.

PROPOSUIT R. Pater noster: nonne placeret Congregationi finem imponere; cumque omnes in eadem essent sententia, R. P. Vicarius Generalis ad exactam Regularum et eorum, quae tot Congregationum Decretis sancte fuerunt constituta, observationem omnes cohortatus, se ipsum et felicem itineris Petropolitani, quod Patres duo dicti parabant, exitum precibus omnium commendavit. Actum gratis de more DEO, Bmae Virginii, et S. Parenti nostro actis, Congregatio haec Generalis Polocensis

in die 4 Februarii, anno 1799, soluta est.

Qui die 5 Februarii Petropolim profecti fuerant Patres ad Societatem quatuor capitibus decreti Collegii Iustitiae eximendam, serius nonnisi, ob plures difficultates, cum quibus luctari debuerunt, sunt reversi, die scilicet 23 Iunii. Negotium Societatis feliciter expeditum fuit ab ipso Augustissimo Imperatore; qui in trino colloquio, quo Patrem Assistentem Gruber dignatus est, cognita causa, clementissime pro nobis pronuntiavit: nihil mutationis debere succedere in interno nostro regimine, ac Institutum Societatis more antiquo, absque illa innovatione, sancte et inviolate retinendum esse ac conservandum.

1799

Societatis
exemptio
a decreto
Imperatoris.
Sup. d. 1.

DECRETA

CONGREGATIONIS GENERALIS POLOCENSIS QUARTAE.

P. Gruber
Praep. Gen.
pro Russia.

BR. CATHOLICAE
FIDEL.
Litt. Apost.
pag. 332.

Causa
Congregationis
convocandae.

SUBLATO e vivis Polociae 30 Iulii, veteri stilo, anno 1802, R. P. Francisco Xaverio Kareu, qui primus erat Praepositus Generalis Societatis IESU, canonice confirmatae in imperio russiaco per breve apostolicum Pii VII, Pontificis Maximi; Vicarium Generalem, ex relicto demortui codicillo obsignato, dein aperto, egit R. P. Hieronymus Wichert, Assistens et Collegii polocensis Rector. Hic, impetrato clementissimi Imperatoris assensu ad convocandum Coetum, Congregationem generalem in diem Octobris 4

indixit. Cum vero pridie eius diei triginta professione antiquiores Patres Polociam convenissent, mature subrogatis proxime sequentibus in locum eorum, qui officiis aut valetudine impediti venire non potuerant, die praefixo factum initium Congregationi, quae die 14 eiusdem mensis soluta est.

DECRETUM 1, in manu scriptis
act. 1, 2 et 3.

DECLARATUM primo fuit: plenum ac legitime congregatum esse Con-

1802

Electio
Secretarii
electionis,

P. Gruber
Praep. Gen.
pro Russia.

Oratoris,

Inclusoris,

Deputatorum
ad detrimenta,
C. 7 d. 78.
C. 8 d. 1.

et Assistentis
electionis.

ventum. Tum ad plura, eaque secreta, suffragia delecti fuerunt: Secretarius electionis P. Thaddaeus Brzozowski, Societatis Secretarius; Orator, P. Iosephus Korycki, socius Magistri Novitiorum; Inclusor, P. Aloisius Landes, Philosophiae in Collegio polocensi Professor. Ad detrimenta recognoscenda electi eodem modo fuerunt: P. Iacobus Wissinger, Professor linguae germanicae, ex Collegio düneburgensi; P. Caietanus Angiolini, Minister et concionator pro Italis, ex Collegio petropolitano; P. Casimirus Ostrowski, Rector Collegii düneburgensis; et P. Iacobus Rogalinski, Rector Collegii mohiloviensis. Denique, primo die quatridui, Assistens electionis P. Martinus Strusinski, Rector Collegii mscislaviensis, lectus, et interrogatorium confectum Patribus Electoribus communicatum fuit.

2, in Ms. act. 4.

Electio Praepo-
siti Generalis.

DIE 10 Octobris, qui divo Francisco Borgiae sacer, et iam ante electioni praefixus erat, servatis omnibus, quae ex Constitutionibus, Decretis et Formula servanda erant, secunda suffragiorum latione et longe maiori quam dimidia eorundem parte, electus est Generalis Praepositus R. P. Gabriel Gruber, prius Assistens et Collegii petropolitani Rector. Formatum mox super ea re decretum a P. Vicario Hieronymo Wichert, ab eoque subscriptum et promulgatum fuit.

3, in Ms. act. 5.

Confirmatur
Secretarius
Congregationis
qui electionis
fuerat.

CONSENSIONE omnium confirmato Secretario Congregationis eodem, qui electionis fuerat, cum dies unus superadditus ad capiendas informationes de Assistentibus effluxisset, per plura

medietate suffragia, eaque secreta, confirmati fuerunt in Assistentium numero duo: P. Hieronymus Wichert, Collegii polocensis Rector, secundo scrutinio; P. Antonius Lustyg, Provincialis et Collegii orsensis Rector, primo scrutinio; P. Thaddaeus Brzozowski, Secretarius Societatis, secundo scrutinio; P. Caietanus Angiolini, Minister Collegii petropolitani, secundo scrutinio; duo postremi in hac Congregatione lecti. Omnes vero mox ex praescripto Formulae ante imaginem Crucifixi iuramentum praestiterunt.

In eundem modum electus denique fuit Admonitor, quarto scrutinio, P. Caietanus Angiolini, Assistens recens creatus.

4, in Ms. act. 6.

CUM Societas IESU anno superiore canonice a Pio VII, Pontifice Maximo, in Imperio russiaco confirmata fuerit, postulatum fuit: nonne placeret Congregationi memoriam divini huius beneficii anniversariam agere? Responsum ab omnibus: affirmative, et decretum, ut septima dies Martii secundae confirmationis, non secus ac vigesima septima Septembris confirmationis primae, peculiari veneratione a Nostris coleretur; utque in gratiarum actionem divinae clementiae pro tanto beneficio, et ad impetrandam gratiam premendi vestigia Patrum nostrorum, Sacerdotes omnes eo die Sacra, reliqui rosaria aliasque preces ac communionem Deo offerrent.

5, in Ms. act. 1 et 6.

QUONIAM sua Imperatoria Maiestas voluit: ut in eius Imperio scientiae lingua russiaca iuventuti scholasticae traderentur; Patribus omnibus iudi-

1802

Confirmantur
duo Assisten-
tes, et duo novi
eliguntur.
C. 8 d. 2.

Electio
Admonitoris.
C. 8 d. 2.

Preces
anniversariae
pro confirma-
tione Societatis
in Russia
indicuntur.
C. 7 d. 54.
C. 20 d. 26.

Scientiae
lingua russiaca
tradantur.

P. Gruber
Praep. Gen.
pro Russia.

cantibus, voluntati et mandato clementissimi erga nos Imperatoris integre satisfaciendum esse; placuit Congregationi: rem hanc auctoritate sua et speciali decreto omnibus commendare, ut et debitum obedientiae obsequium sublimiori potestati a Societate praestaretur, et gratus eius pro beneficiis acceptis animus fieret manifestus. Circa media porro exsequendi voluntatem imperatoriam, rogavit Congregatio R. Patrem nostrum: ut pro sua perspicacia et zelo inquireret et praescriberet vias ac rationes, quae ad finem hunc consequendum melius facerent.

6, in Ms. act. 6.

Quando professio vel gradus non fiunt in manibus Generalis vel Vicarii, non exprimitur ipsorum nomen, sed eius qui professionem vel gradum excipit.

OBSERVATUM fuit, a Nostris, dum professionem faciunt vel gradum in manu Provincialis sive Rectoris aliquis, exprimi nomen Praepositi Generalis vel Vicarii Generalis, quod fieri non debet. Sententia igitur fuit R. Patris nostri, a Congregatione approbata: ut extra illa tempora, quibus fit professio vel gradus in manibus ipsius Praepositi Generalis vel Vicarii Generalis, semper, omissis eorum no-

minibus, exprimatur tantum nomen eius, qui professionem vel gradum excipit; quemadmodum volunt Constitutiones, Formulae et Congregationis generalis xii decretum 56.

7, in Ms. act. 7.

LECTA fuit epistola, quam R. Pater noster ad Summum Pontificem daturus erat, repetens gratias a praecessore suo iam actas pro confirmatione Societatis, et promptam Sociorum, maxime Professorum, obedientiam ad nutus Apostolicae Sedis exhibens. Hac epistola probata, actum fuit de dissolvenda Congregatione. Omnibus annuentibus, R. Pater noster gratias Patribus egit, quod cum charitate et zelo ad commune Societatis bonum incubuerint; cohortatus est insuper omnes ad labores circa animarum salutem et in officiis propriis alacriter et generose ferendos; ac tum, gratis Deo persolutis, Congregatio haec Generalis polocensis iv, inter mutua charitatis officia et faustas preces, soluta est die 14 Octobris, veteri stilo, anno 1802.

Probantur litterae Patris nostri ad Pontificem, grati animi Societatis et obedientiae testes.

Hortatio P. Generalis.

Congregationis dissolutio.

EPISTOLA AD S. PONTIFICEM DATA AB A. R. P. N.

Beatissime Pater.

Litterae Praepositi Generalis ad Pium vii Pont. Max.

TANDEM, post superatos omnes obices, placuit Imperatori nostro clementissimo Suae Sanctitatis breve, confirmans Societatem Iesu in Imperio russiaco, nobis tradere; id quod Societatem hanc parvam ingenti cumulavit gaudio. Indictae ubique in

nostris Collegiis gratiarum actiones et preces ad Dominum pro incolunitate Sanctissimi nostri Patris, qui parvulam hanc Societatem, toto corde Romanae Sedi devotam, paterno oculo respicere dignatus est. Sed statim post gaudium luctus; eripitur nobis Generalis Praepositus P. Franciscus Kareu, cui Dominus DEUS tantum videtur eousque vitam protraxisse,

P. Gruber
Praep. Gen.
pro Russia.

ut per confirmationem Societatis IESU adhuc in hac vita eum solaretur pro longae infirmitatis molestiis, quas patienter toleravit. Ut igitur Societas praecipue criticis his temporibus non sine Generali esset, petita illico facultas a Sua Maiestate, ut Electores ex omnibus Collegiis convenire possent; quod illico concessum cum addito, ut secundum Institutum nostrum electio fieret. Facta igitur Congregatione Polociae, die 10 Octobris, servato ordine et forma per Institutum praescripta, visum est Patribus me, licet oppido huic oneri imparem, in eiusdem Societatis Praepositum Generalem unanimi suffragio eligere. Ego itaque, tamquam filius, ad pedes Beatissimi Patris prostratus, humillime benedictionem paternam efflagito. Tui sumus, Beatissime Pater, nec minus debemus tibi, qui nos paucas reliquias e communi clade superstites in Imperio russiaco confirmasti, quam Paulo III, qui primus Regulam S. Ignatii approbavit. Parvula haec licet Societas IESU, angustis adhuc limitibus circumscripta, tota tamen ad nutus Suae Sanctitatis est promptissima; nihilque aliud desiderat, quam ut Christus Dominus, qui Romae denuo nobis per suum in terris Vicarium propitius esse dignatus est, Sanctitatem Vestram Eccle-

siae sanctae nobisque in longitudinem dierum servet incolumem. O utinam haec nostra quotidiana ad DEUM vota mihi quantocius liceret ore tenus exponere, atque cor filiale in sinum Sanctissimi Patris effundere! Interea, absens, ad sacrorum pedum osculum provolutus, ego cum omnibus meis Sociis apostolicam benedictionem pro me nobisque omnibus cum profundissima animi demissione efflagito.

Polociae, 12 Octobris 1802.

Sanctitatis Vestrae
infimus ac obedientissimus filius
Gabriel Gruber P. G. S. I.

Responsio Summi Pontificis.

DILECTO FILIO GABRIELI GRUBER,
PRAEPOSITO GENERALI SOCIETATIS IESU.

DILECTE Fili. * Non è piccola la parte, che noi prendiamo alla letizia nata in Lei e nei suoi compagni per le dimostrazioni di benevolenza e patrocínio, che cotesto Potentissimo Monarca le ha date anche col fatto da Lei espostoci nella sua dei 12 del passato Ottobre; e ci siamo non meno rallegrati nel sentire la scelta fatta a voti unanimi dalla di Lei degna persona in Generale della Compagnia. La stima e giusta opinione dei molti

Responsio
Summi Pontificis.

* Gaudio, quo tu tuique Sodales exsultatis ex benevolentiae et patrocínii significationibus, quas potentissimus iste Imperator illa etiam re, de qua tuis litteris datis die 12 Octobris elapsi Nos edocuisti, tibi exhibuit; et Nos haud sane mediocriter afficimur; nec minus Nobis gavisus sumus, cum accepimus te, cunctis suffragiis, Praepositum Generalem Societatis iure meritoque renuntiatum. Prae debita enim qua polles apud omnes existimatione et fama ob tua multa merita tuamque doctrinam, quam cum vero animarum zelo et cum sapientia coniungis non medio-

cri, pro certo habemus Societatem non tam desideraturam amissum caput, quam sibi de novo electo in dies magis gratulaturam. Nos interim te Deo ardentibus precibus commendabimus, atque ex tui ipsius ac tuorum Sodalium opera maiora in dies Religioni commoda nobis pollicemur, cuius in bonum et animum et praecipuum fervidissimumquestrarum curarum studium intendimus; et tibi benevolentiam nostram, ubi sese obtulerit occasio, testari exoptantes, paterno amore Apostolicam Benedictionem impertimur.

**P. Gruber
Praep. Gen.
pro Russia.**

di Lei meriti e del suo sapere unito al più sincero zelo e ad una saviezza non comune, ci assicurano che la Società non tanto avrà a dolersi della perdita del suo defunto capo, quanto avrà a rallegrarsi sempre più della scelta del nuovo. Noi non lasceremo di raccomandarla fervorosamente all'Altissimo e ci ripromettiamo dalla di Lei opera e dei suoi compagni i più costanti vantaggi a favore della

Religione, a cui sono rivolte le più fervide cure del Nostro ministero, e desiderosi di potere esser a Lei utili, ove le occasioni ci si presentino, restiamo dandole con paterno affetto l'Apostolica Benedizione.

Datum Romae, apud S. MARIAM Maiorem, die 15 Ianuarii, Pontificatus Nostri anno tertio.

PIUS PAPA VII.

1802

DECRETA

CONGREGATIONIS GENERALIS POLOCENSIS QUINTAE.

**P. Brzo-
zowski
Praep. Gen.
Rus.et Neap.**

**Br. CATHOLICAE
FIDEI,
Litt. Apost.
pag. 332.**

**Causa
Congregationis
convocandae.**

DIES, qua mortalitem exuit A. R. P. Gabriel Gruber, secundus a confirmata per breve Pii VII Pont. Max. in Imperii russiaci finibus Societate Praepositus Generalis, fuit 26 Martii, veteri stilo, 7 Aprilis, novo stilo, 1805. Is, cum Petropoli ob negotia Societatis diversaretur, in exarato per se chirographo suum in casu propriae mortis Vicarium fore R. P. Antonium Lustyg, Assistantem et Provincialem, Polociae commorantem, destinavit. Aderat tunc morienti P. Thaddaeus Brzozowski Assistens et Secretarius Societatis, qui de sui Praepositi obitu protinus nuntium dedit, tum Patribus nostris in utraque Sicilia existentibus, tum Illustrissimo Comiti Kotschoubey, imperatorio ab internis negotiis Ministro, tum ipsi designato Vicario. Verum R. P. Vicarius tantisper moratus est

Polociae, usque dum defuncti corpus permissu imperatorio ab oris nevanis ad sepulcra illinc Patrum devehendum portaretur, ac proinde usque per sacra officia eidem parentaretur. Hoc praestito, nihil cunctatus R. P. Vicarius, quin comite suo P. Iosepho Korycki, suo ad negotia provincialia Socio, in viam se versus Petropolim daret, pro obtinenda permissione celebrandi Conventus generalis. Voti compos factus, et adscitis pro reditu comitibus P. Thaddaeo Brzozowski, Assistente et Secretario Societatis, P. Eduardo Desperamus et P. Iosepho Korycki, reversus Polociam dedit absque mora encyclicas litteras pro celebrando Electorum Conventu, qui fixo die ad 27 Augusti, veteri stilo, 8 Septembris, novo stilo, initia sumpturus erat.

1805

1805

P. Brzo-
zowski
Praep. Gen.
Rus. et Neap.

DECRETUM 1, in manu scriptis act. 1.

DIE constituto, cum adessent Electores ex Collegiis, initium est datum Congregationi. Ac primo, servatis omnibus ex Formula praescriptis, perpendebantur responsa neapolitana a P. Iosepho Pignatelli, Provinciali, et a P. Caietano Angiolini, Assistente et Procuratore Generali, ad R. P. Vicarium data, quorum uterque in russiacas regiones, nec se ipsum venire, nec alios e medio sui submitti posse affirmabat; et propterea, commissione in scriptis facta, substituebatur a P. Pignatelli loco sui P. Iosephus Angiolini, placentinus, Professor Theologiae dogmaticae, Polociae habitans. Placuit Congregationi eiusmodi commissio et substitutio; proinde P. Iosephus Angiolini mox in ordine Electorum, Assistentes inter et Rectores, locum, tamquam Vice Provincialis Provinciae neapolitanae subrogatus, obtinuit. Ob absentiam quoque P. Stanislai Swietochowski, unius ex Electoribus Collegii polocensis, qui, via extra Collegium remoratus, tardabat incommode suum adventum, suffecto in eius locum P. Ioanne Dargiewicz, postquam definitum fuit eos, qui adsunt, plenam ac legitimam conficere Congregationem; lecti fuere secretis ad plura suffragiis: in Secretarium Congregationis P. Thaddaeus Brzozowski, Secretarius Societatis; in oratorem P. Ignatius Brzozowski, Praefectus spiritualis in Collegio orsensi; in arbitros ad colligenda detrimenta et postulata: P. Ioannes Hochbichler Rector Collegii petropolitani; P. Iacobus Rogalinski, Rector Collegii düneburgensis et Magister Novitiorum; P. Iosephus Angiolini, Professor Theologiae dogmaticae in Collegio polo-

censi, idemque referens partes Vice Provincialis neapolitani; P. Iacobus Wissinger, Professor linguae graecae in Collegio polocensi. Demum in Iudices de ambitu antiquissimi professione quatuor designati fuerunt: P. Anselmus Eckardt, socius Magistri Novitiorum; P. Casimirus Toczyski, exhortator domesticus in Collegio polocensi; P. Hieronymus Wichert, Assistens et Rector Collegii orsensis, et P. Martinus Strusinski, Consultor Provinciae.

Sub haec adfuit de via P. Stanislaus Swietochowski et se praevenit ab alio invenit; re tamen dilata ad decisionem subsequentem, de eius in coetum Patrum admissione, determinatum fuit: diem posteram, nempe 28 Augusti, integram impendi debere colligendis detrimentis in ordine ad interrogatorium parandam.

2, in Ms. act. 2.

DIE quadridui prima, quae erat 29 Augusti, P. Ioanne Dargiewicz abdicante ius suum sponte interveniendi Congregationi in P. Stanislaus Swietochowski, utpote antiquiorem professione, cum Patres eiusmodi cessionem annuissent, hic ingressus est Comitium; et mox itum est per secreta suffragia ad electionem Assistentis electionis, qui fuit P. Martinus Strusinski, Consultoris Provinciae munere fungens. Dein, praemissa hortatione a R. P. Vicario ad PP. Congregatos, de dotibus eligendi et cautelis bonae electionis, decisum tempus funebrium solvendorum secundo pie defuncto Praeposito; a Patre autem Secretario Congregationis interrogatorii de detrimentis confecti facta est communicatio Patribus Electoribus.

Designantur
Iudices
de ambitu.

Adventus
Electoris
absentis;

qui admittitur
in Congr.,
abdicante ius
suum sponte
eo, qui suffectus
fuerat.

Assistens ele-
ctionis eligitur.

Hortatio
P. Vicarii.

Substitutus pro
P. Provinciali
utriusque
Siciliae
admittitur.

Ob absentiam
unius ex Ele-
ctoribus alius
sufficitur.

Electio
Secretarii Con-
gregationis.
Oratoris.

Deputatorum
ad detrimenta
et postulata.
C. 7 d. 78.
C. 8 d. 1.

P. Brzo-
zowski
Praep. Gen.
Rus. et Neap.

Electio Praepo-
siti Generalis,

et novi
Secretarii Con-
gregationis.

Electio
Assistentium,
C. 8 d. 2.

et Admonitoris.
C. 8 d. 2.

3, in Ms. act. 3 et 4.

EVOLUTO quadriduo, die 2 Septembris, veteri stilo, 14 eiusdem, novo stilo, qui huic rei iam ante destinatus erat, servatis omnibus iuxta Formulam et Decreta, ad tertium scrutinium, plus quam dimidia suffragiorum parte electus est in Praepositum Generalem P. Thaddaeus Brzozowski, Assistens et Secretarius Congregationis et Societatis, scriptumque mox super ea re a R. P. Vicario decretum, et in Comitio vulgatum. A meridie eiusdem diei de novo Congregationis constituendo Secretario actum est, isque demum per plura suffragia dictus fuit P. Iosephus Korycki, Socius R. P. Provincialis. Pro Assistentium vero, quae imminebat, electione, biduum ad capiendas informationes determinatum.

4, in Ms. act. 5.

POSTQUAM per plura medietate, ea-que secreta, suffragia Assistentes electi fuere: P. Antonius Lustyg, Provincialis, qui iam bis officio Assistentis et nuper Vicaria generali administratione perfunctus, ad primum; P. Eduardus Desperamus, Elector ex Collegio petropolitano, ad secundum; P. Hieronymus Wichert, Rector Collegii orsensis, qui ter iam Assistentis functionem exegerat, ad tertium; et P. Ioannes Hochbichler, Rector Collegii petropolitani, ad tertium scrutinium; tum electus est in Admonitorem, tertio etiam scrutinio, P. Martinus Strusinski, Assistens Congregationis et Consultor Provinciae. Deinde veteres et novi Assistentes iuxta Formulam ante effigiem Crucifixi iureiurando se strinxere.

5, in Ms. act. 6 et 7, et in act.
particular. *ibid.*

QUONIAM ecclesiasticum Petropoli Collegium de facta novi Praepositi Generalis electione praemonendum erat, relatio igitur eiusmodi pro more, ac alias iuxta leges imperiales, usuveniebat, munita subscriptionibus Secretarii Congregationis et Electorum, ad idem Collegium expedita fuit.

Postea, nominato ab A. R. Patre nostro in Secretarium Societatis P. Iosepho Korycki, super singulos detrimentorum et postulorum articulos responsa A. R. Patris nostri Congregationi communicata fuere; quibus per omnia probatis a Congregatione, praecipue conventum est: 1. Neminem posse, qui prius nesciverat, discere musicam, nisi cum expressa Praepositi Generalis venia; 2. Missionariis primis reliquos socios teneri in omnibus obedire, tamquam veris suis Superioribus; 3. Suffragia pro mortuis, tam Provinciae neapolitanae, quam russicae, facienda tantum in suis respective Provinciis; pro mortuis vero extra Provinciam sufficere tantum Missam hebdomadariam.

Sed cum intercessio quorundam facta fuisset, ut ad augendum cultum B. MARIAE Virginis promerendamque Societati singularem eiusdem protectionem, stabili in posterum lege in utrisque vesperis festorum solemnium B. MARIAE Virginis, nempe Conceptionis, Nativitatis, Annuntiationis, Visitationis, Purificationis et Assumptionis, dum recitantur consuetae de omnibus Sanctis litaniae, iisdem praemitterentur litaniae lauretanae; item, ut in privata recitatione earumdem de omnibus Sanctis litaniarum suo loco beatorum Nomina Martyrum Ia-

Relatio
electionis Prae-
positi mittitur
Petropolim.

Nominatur
a Patre nostro
Secretarius
Societatis.

Musica
a Nostris non
addiscenda.

Missionariis
primis, ut veris
Superioribus,
obediendum.

Suffragia
pro mortuis,
tam Provinciae
neap. quam
russ. facienda
tantum
in respectivis
Provinciis.

Litaniae
Lauretanae
in festis
solemnibus
B. MARIAE V.
praemittendae
litanis
Sanctorum;
C. 9 d. 7.
C. 10 d. 14.
C. Poloc. 2 d. 8.

et in privata
earum recita-
tione addantur
nomina
BB. Martyrum
Iaponensium.

P. Brzo-
zowski
Praep. Gen.
Rus. et Neap.

poniensium invocarentur; Congregatio utrique huic postulato satisfaciendum iudicavit.

6, in Ms. act. 8 et 9.

DATURUS A. R. Pater noster Summo Pontifici plenas profundae reverentiae, promptissimi obsequii ad omnes nutus, et gratissimi animi litteras, simul cum munusculo bis mille Sacrificiorum aliarumque totidem et amplius devotio-
num et orationum, quas Societas pro sui restauratoris incolumitate fortunisque absolvendas suscepit; cum legisset in coetu Electorum, placuit iisdem huiusmodi argumentum et homagium; commendatumque est tum P. Provinciali, tum Rectoribus Collegiorum in Russia, ut, Domum venientes, singulis suis Patribus 10 Sacrificia, Fratribus autem 5 communionem et 10 coronas hoc fine indicerent.

Sed quoniam Regi et Reginae utriusque Siciliae per amplissimam vereque regiam erga nos clementiam placuit antiquas Societatis sedes restituere, summisque Socios ibidem existentes ornare beneficiis; ut tantae pietati ac liberalitati nostrorum restauratorum Regum quoquo modo per effusas ad Deum preces responderemus; pariter per universam Societatem, ut singuli Patres 10 Sacrificia et Fratres 10

coronas pro incolumitate et prosperitate optimorum Regum dicerent, iniunctum est.

Perfectis exacte universis iuxta apices Instituti, quae materies poterant esse communis consilii et approbationis, cum nihil amplius superesset, nisi suum rebus addere colophonem, A. R. Pater noster exploravit sententiam Patrum: num placeret solvere Congregationem. Cui propositioni cum annuissent, tum ille, praemissa primum adhortatione ad eorum, quae providenter sancita sunt, executionem, ad amorem crucis et Instituti altius in dies in corde cuiusque roborandum, ad labores in animarum cura per ministeria sacra generose exantlandos, ad sedulitatem in officiis unicuique propriis alacriter exhibendam, ad studia litterarum in athenaeis nostris diligentissime cum profectu discipulorum proponenda et tractanda, ad disciplinam religiosam iuxta omnes modestiae, silentii devotionisque leges cum exacta votorum observatione studiosius exigendam; dein, actis D. O. M. de more gratiis, inter alterna omnium mutuae charitatis officia et precatio-
nes, die 7 Septembris, veteri stilo, 19 eiusdem, novo stilo, solvit Congregationem, quae in ordine generalium polocensium quintae nomen obtinet.

Hortatio
P. Generalis.

Congregationis
solutio.

Decretae
gratiarum
actiones Pio VII,
Pont. Max.

Item Regi
ae Reginae
utriusque
Siciliae.

P. Brzo-
zowski
Praep. Gen.
Rus. et Neap.

DILECTO FILIO THADDAEO BRZOWSKI,

PRAEPOSITO GENERALI SOCIETATIS IESU.

PIUS PP. VII.

Responsio
Summi Pontifi-
cis ad litteras
Praepositi
Generalis.

DILECTE fili, salutem et apostolicam benedictionem. * La notizia da Lei dataci con sua lettera dei 14 del decorso Settembre della scelta della di Lei persona in Generale della Compagnia, ci ha rallegrati, non solo perchè con essa abbiamo ricevuta una nuova testimonianza della divozione e attaccamento, per cui la Compagnia medesima si è sempre distinta verso questa Santa Sede; ma ancora perchè essendoci stati riferiti i di Lei meriti e virtù, vediamo con quanta prudenza e saviezza sia stata collocata nella di Lei persona questa dignità. È questo perciò un nuovo motivo in Noi di costantemente nudrire quella premura e quell'affetto, con cui riguardiamo

un corpo, da cui la Chiesa di Dio e la Religione hanno ritratto considerabili vantaggi; e il quale non può non interessare il Nostro paterno cuore per la giusta e fondata fiducia che simili vantaggi debbano derivarne in avvenire. Noi quindi non lasciamo di raccomandarlo al Padre delle misericordie, onde si degni dirigerlo incessantemente alla gloria sua, al bene della Chiesa, ed al vantaggio spirituale dei fedeli: e in pegno di questi Nostri voti restiamo con dare a Lei, ed a cotesti individui della Compagnia l'Apostolica Benedizione.

Datum Romae, apud S. MARIAM maiorem, pridie kal. Novembris 1805, Pontificatus Nostri anno sexto.

PIUS PAPA VII.

* Nuntium, quem tuis litteris datis die 14 Septembris elapsi, nobis misisti, te nempe Praepositum Generalem Societatis electum fuisse, gaudio Nobis fuit, non modo quod amoris et studii, quo eadem Societas erga hanc Sanctam Sedem semper excelluit, novum ex hoc accepimus testimonium: verum etiam quod, tua merita tuamque virtutem edocti, perspicimus qua prudentia et sapientia hoc munus fuerit tibi demandatum. Quod novum Nobis erit argumentum, cur assidue curam illam et benevolentiam foveamus, quibus Societatem

complectimur, ex qua magna in Dei Ecclesiam et Religionem commoda profluxerunt, quaeque plurimum Nobis cordi esse debet, cum eadem bona, et in posterum ex illa proventura, merito firmiterque confidamus. Quare illam misericordiarum Patri commendare non desistimus, ut in gloriam suam, in Ecclesiae bonum, in spirituale Christi fidelium utilitatem illam perpetuo regere dignetur: et Nostrorum votorum pignus tibi et tuae Societatis hominibus apostolicam benedictionem imper-
timur.

DECRETA

VIGESIMAE CONGREGATIONIS GENERALIS,

A RESTITUTA SOCIETATE PRIMAE.

P. Fortis Praep. Gen.	<p>CUM die 5 Februarii 1820 diem extremum obiisset R. Pater noster Thaddaeus Brzozowski, anno sui regiminis decimo quinto, a restituta autem Societate anno sexto, designatusque esset illius chirographo Vicarius Generalis R. P. Marianus Aloisius Petrucci, Rector et Magister Novitiorum genuensis; hic Congregationem, ad novi Praepositi Generalis electionem, indixit in diem 14 Septembris. Qua die, licet omnes fere adessent Electores, supremo mandato per litteras Eminentissimi Cardinalis Vicarii intimato, dilata est Congregatio; cum vero die prima Octobris prodiisset rescriptum Summi Pontificis, quo iubebatur: Congregationem generalem quamprimum celebrari, et Praepositum Generalem quamprimum eligi; initium datum est Congregationi die nona eiusdem mensis Octobris.</p>	<p>tur utrum, ob circumstantias, venire possent dicti Patres; 3. Quia sine gravi Societatis detrimento electio videbatur non posse differri; electus est ad plura suffragia Secretarius electionis P. Antonius Korsak, Elector Poloniae. Deinde deputati sunt secretis suffragiis ad detrimenta recognoscenda, ex diversis nationibus: P. Aloisius Landes, Elector polonus; P. Ioannes Rozaven, Vice Provincialis Galliae; P. Ioannes Grassi, Elector Angliae; P. Petrus Ganuza, Elector Hispaniae. Designati autem Iudices de ambitu, ratione antiquitatis professionis: P. Carolus Plowden, Provincialis Angliae; P. Billy, Admonitor defuncti Generalis et Elector Galliae; P. Andreas Galan, Vice Provincialis Hispaniae; et P. Aloisius Fortis, Elector Italiae.</p>	<p>1820</p> <p>Electio Secretarii electionis,</p> <p>Deputatorum ad detrimenta,</p> <p>Iudicum de ambitu,</p>
Differtur Congregatio.	<p>DECRETUM 1, in manu scriptis act. 1, 2, 3 et 7.</p>	<p>Demum electi sunt ad plura secreta suffragia: P. Aloisius Fortis in Oratorem in die electionis; P. Augustinus Monzon, Vice Praepositus Domus Professae, in Inclusorem; et P. Aloisius Landes in Assistantem electionis.</p>	<p>Oratoris, Inclusoris, et Assistantis electionis.</p>
Congregatio quamprimum celebranda.	<p>CUM plenam ac legitimam esse Congregationem Patres pronuntiasent, absentibus licet Patribus sicutis, quos expectandos non esse declaratum est, 1. Quia urgebat mandatum Summi Pontificis de facienda quamprimum electione; 2. Quia dubitaba-</p>	<p>2, in Ms. act. 8.</p> <p>DIE praefinita, 18 Octobris, quae est S. Evangelistae Lucae sacra, interiecto de more quadriduo, atque</p>	<p>Electio Praepositi Generalis.</p>
Cur non expectati absentes.			

P. Fortis
Praep. Gen.

omnibus rite servatis, quae in Formula et Constitutionibus et Decretis praescribuntur, electus est ad plura medietate suffragia in Praepositum Generalem, secundo scrutinio, P. Aloisius Fortis, statimque formatum est de ea electione decretum, subscriptumque a Praeside electionis et promulgatum.

3, in Ms. act. 9

Eligitur
Secretarius
Congregationis
is, qui fuerat
electionis:
adduntur illi
duo socii.

Deputatio
ad postulata.

ELECTUS est in Secretarium Congregationis, is qui fuerat electionis, P. Antonius Korsak, eique additi sunt socii, P. Ioannes Rozaven, et P. Ioannes Grassi; deinde deputati sunt ad seligenda postulata P. Raymundus Brzozowski, Assistens; P. Iosephus Sineo, Provincialis Italiae; P. Grivel, Elector Galliae; P. Plowden, Provincialis Angliae.

4, in Ms. act. 11, et 12

Ex quibus
nationibus
eligendi
quatuor
Assistentes.
C. 8 d. 2.

Assistentes
eliguntur.

DIE 23 Octobris, ultima nimirum quadridui capiendis informationibus destinati, electi sunt Assistentes. Ante electionem vero secretis suffragiis decisum est: eligendos quidem esse Assistentes, pro Italia Italum, pro Polonia Polonum, reliquos autem duos, pro hac vice tantum et ob peculiare rationes, eligi posse ex quacunque natione, iuxta uniuscuiusque conscientiam. Deinde electus est ad plura medietate suffragia secreta, pro Italia, secundo scrutinio, P. Vincentius Zauli, Sacrae Poenitentiariae Theologus; pro Polonia, primo scrutinio, P. Raymundus Brzozowski, qui iam hoc munere functus fuerat apud defunctum Generalem. Tertius vero Assistens eodem modo electus est, secundo scrutinio, P. Augustinus Monzon, Vice Praepositus Domus Professae. Quartus denique, primo scru-

tinio, P. Ioannes Rozaven, Vice Provincialis Galliae. Statim vocati sunt PP. Zauli et Monzon, qui non intererant Congregationi; cumque omnes Assistentes praestitissent praescriptum iuramentum, vocatus est etiam P. Iosephus Korycki, Secretarius Societatis, ad electionem Admonitoris, quae eadem die vespere facta est. Fuit autem electus in Admonitorem, ad plura medietate suffragia, secundo scrutinio, P. Augustinus Monzon.

5, in Ms. act. 12.

CUM iuxta decretum 32 Congregationis quartae Assistens non possit esse Vice Praepositus Domus Professae, R. P. Generalis petiit dispensationem ab hoc decreto, saltem ad aliquod tempus, quia, propter penuriam personarum, difficile esset statim aliquem substituere in locum P. Augustini Monzon, electi in Assistentem. Congregatio libenter assensit, et reliquit prudentiae R. Patris nostri determinare quando cessaret necessitas utriusque muneris coniungendi.

6, in Ms. act. 9 et 10.

CUM proposuisset R. Pater noster: an placeret Congregationi decernere, ut omnes Constitutiones nostrae, Decretaque Congregationum, Regulae, Formulae, Ordinationes Generalium, etc. antiquum suum robur obtinerent, quo ostenderet renascens Societas se antiquorum Patrum vestigiis insistere velle, nec minimum a sancto nostro Instituto recedere; haec propositio summo omnium plausu excepta est, et, nemine prorsus contradicente, statutum, ut hac de re sequens efformaretur decretum.

Etsi minime dubium videatur, et Constitutiones a sanctissimo Patre

1820

Duo ex his,
absentes,
post omnium
electiones
vocantur.
C. 11 d. 10.
C. 14 d. 3.
C. 18 d. 4.
Vocato
Secretario Soc.,
eligitur
Admonitor.
C. 8 d. 2.

Conceditur,
ut unus Assi-
stens sit simul
Vice Praeposi-
tus Domus
Professae.

Omnes Con-
stitutiones,
Decreta
Congregatio-
num, Regulae,
Formulae,
Ord. Gen.
etc. antiquum
robur obtinent.

1820

liber usus
relinquatur;

C. 12 d. 37 n. 2.
C. 14 d. 14.

sed alicui
Societatis
domicilio
applicentur;
vel, si hoc
fieri nequit,
pecuniae
in manus
Superioris
veniant.

Deposita
non nisi raro
et iustas
ob causas
permittantur,
praesertim
iunioribus
et Coadiuto-
ribus;
C. 12 d. 41, 42,
C. 16 d. 32, 35.
C. 22 d. 26 n. 1.

et integra pecu-
nia sit apud
Superiorem.

In rebus vitae
communi
necessariis
uniformitas
omnium reti-
neatur, et eas
inferioribus,
qua par est
charitate,
Superiores
suppeditent.
C. 12 d. 43.
C. 16 d. 27.
C. 18 d. 22 n. 2.
C. 22 d. 25, 26 n. 2.

et Fundatore nostro datas, et quid-
quid eis addendum decursu temporis
Patres nostri sapienter iudicarunt,
ab initio restituae Societatis omnem
suam vim ad obligandum obtinuisse,
cum manifestissima fuerit sanctissimi
Domini nostri Pii VII voluntas, ut
Societas a se restituta iisdem, quibus
antea, legibus regeretur; tamen, ad
tollendas omnes anxietates, et ad fran-
gendam aliquorum perturbatorum
pertinaciam, Congregatio, non solum
Constitutiones cum Declarationibus,
sed etiam Decreta Congregationum
generalium, Regulas communes, et
peculiares singulorum officiorum, Ra-
tionem Studiorum, Ordinationes Ge-
neralium, Formulas, et quidquid ad
legislationem nostrae Societatis per-
tinet, confirmat, et, quatenus opus
sit, de novo statuit, iuxta potestatem
datam Praeposito Generali et Con-
gregationibus a Pauli III Constitu-
tionibus; vultque, ut omnia et sin-
gula eamdem vim obtineant ad obli-
gandum omnes, qui in Societate vi-
vunt, quam habebant ante breve sup-
pressionis Clementis XIV.

Excipiuntur tamen ea, quae inni-
tuntur privilegiis nobis nondum re-
stitutis, atque etiam praecepta, cen-
surae et casus reservati, de quibus
postea agetur.

7, in Ms. act. 12 et 13.

Ut paupertatem ad primaevam
praxim in Societate revocet, Congre-
gatio, innixa Constitutionibus, bullis
Summorum Pontificum et Decretis
praecedentium Congregationum gene-
ralium, sequentia statuenda, vel po-
tius renovanda esse censuit:

1. Cum paupertas in Societate, ut
expresse dicitur in Examine Generali,
cap. 1, § 3, ita accipi debeat, ut nemo

velit aut possit redditus ullos ad suam
sustentationem nec ad quidvis aliud
habere; cumque evidens sit pensio-
nes annuas vel census perceptos ex
summis ad fructum collocatis veros
esse redditus, non immerito Congre-
gatio duodecima prohibuit, ne horum
censuum aut pensionum liber usus
cuiquam relinqueretur; et iussit, ut
alicui Societatis Domo vel domicilio
applicarentur, vel, si ex aliquo casu
ea applicatio fieri nequiret, declara-
vit debere summam integram pecu-
niarum illarum sive pensionum ve-
nire in manus Superioris localis vel
Provincialis, pro arbitrio Generalis;
atque ut id inviolabiliter servetur
mandat praesens Congregatio, vult-
que praeterea, ut singulis declaretur,
has pecunias sive pensiones accipi
ut eleemosynam factam Societati, ad
quam nullum ius retinent.

2. Quoad deposita, quae raro qui-
dem et non nisi ob iustas causas,
praesertim iunioribus et Coadiutori-
bus, permitti posse sub certis con-
ditionibus eadem Congregatio duode-
cima censuit, non nisi eodem modo
ea permittit haec Congregatio; vult-
que omnino, ut, si quando ea per-
mittantur, integra pecunia sit apud
Superiorem totius Domus, neque posse
dispensare Superiores, ut aliquis No-
strorum pecuniam huiusmodi sub
quocumque praetextu apud se reti-
neat.

3. Quod iam statutum fuit in Con-
gregationibus XII et XVI, etiam prae-
sens Congregatio statuit et confirmat:
ut in his, quae pertinent ad victum,
vestitum, cubiculique suppellectilem,
et alia vitae communi necessaria,
uniformitas, tam Superiorum cum
inferioribus, quam inferiorum inter
se omnino retineatur, eaque omnia

P. Fortis
Praep. Gen.

Litt. Apost.
pag. 332-341.

Litt. Apost.
pag. 3-21.

Litt. Apost.
pag. 313-328.

Providetur
paupertatis
voto servando.

Nulli
pensionum
annuarum
vel censuum

**P. Fortis
Praep. Gen.**

et nulli permit-
tere possint
eas sibi alia
via procurare.
*C. 6 d. 21.
C. 12 d. 43.*

Dare peculiare
quid infirmis,
vitae communi
non repugnat.
C. 16 d. 27.

Bonorum
renuntiatio fiat
generatim post
quadriennium,
servando
formalitates
legales, omni
spe abscissa ca-
recuperandi.
*Ord. Gen.
c. 1 n. 10.
C. 3 d. 39.
C. 7 d. 17.
C. 11 d. 17.
C. 12 d. 37.
C. 15 d. 8.*

Superiores
omni cura
paupertatem
in sua puritate
conservare
satagant, ex qua
prosperitas
Societatis
multum pendet.
*C. 11 d. 23.
C. 12 d. 36-43.
C. 16 d. 27.
C. 18 d. 22 n. 2.
C. 22 d. 25, 26
n. 2.*

A Sacerdoti-
bus, qui nullum
aut fere nullum
habuerunt
tirocinium, hoc
supplendum

teneantur Superiores inferioribus suis, qua par est charitate, suppeditare; declaratque, nulli licitum esse ea sibi alia quacumque via quaerere, aut per alios procurare, nec penes ipsos Superiores, ac etiam Provinciales vel quoscumque alios esse hanc illis facultatem dare. Et, si forte peculiare quid alicui, ob infirmam valetudinem aut iustam aliquam causam, necessarium iudicetur, a Superioribus suppeditetur, neque credendum est id vitae communi repugnare.

4. In renuntiatione bonorum, quae a Nostris fieri debet post quadriennium ab admissione, nisi aliter ob iustas rationes iudicet Praepositus Generalis, omnino servandae sunt formalitates legales, ut, iuxta Ordinationem P. Aquavivae, omnis spes abscindatur umquam redeundi in possessionem bonorum, quibus renuntiatum est, quod aliquibus occasio esse posset tentationis et inconstantiae.

5. Cum ad singula descendere nequeat Congregatio, serio commendat omnibus Superioribus: ut paupertatem, a S. Patre nostro tam sollicitè commendatam, in sua puritate conservare satagant, atque etiam R. Patrem nostrum rogat: ut ea omnia, quae a suis Praedecessoribus circa hanc materiam sapienter statuta atque ordinata sunt, confirmet et executioni mandari curet; cum, ex restauratione primaevae illius paupertatis, Societatis nostrae bonam famam et prosperitatem multum pendere existimandum sit.

8, in Ms. act. 14.

QUONIAM plures Sacerdotes his initiis ingressi sunt Societatem, et ob circumstantias nullum aut fere nullum habuerunt Tirocinium, decrevit

Congregatio: ut ii, et quicumque alii unum saltem annum novitiatus non peregerunt, etiam si ante ingressum in Societatem omnia studia absolvis-
sent, non admittantur ad gradum, quin tertium annum probationis absolverint.

9, in Ms. act. 14.

Cum Summus Pontifex, Pius VII, in sua constitutione, qua nostram Societatem Iesu in universo orbe restituit, * praecipiat: ut ad praescriptum Regulae S. Ignatii, apostolicis Pauli III constitutionibus approbatae et confirmatae, nostram accommodemus vivendi rationem, Constitutionesque ab eo conditas accurate observemus; Congregatio generalis, occurrens paucitati et defectui exemplarium, decernit: ut, omissis iis, quae minus necessaria sunt, ut sunt constitutiones Pontificum a Paulo III ad Pium VII, privilegia et alia huiusmodi, caetera reimprimantur in diversis tomis commodioris formae, incipiendo a bullis Pauli III et Pii VII, Examine Generali, Summario Constitutionum, Regulis communibus, et sic successive; et hanc novam editionem commendat curis et sollicitudini R. Patris nostri.

10, in Ms. act. 14.

POSTULATUM est a Provinciis, ut nostra Ratio Studiorum nostris temporibus accommodaretur. Annuens huic postulato Congregatio, decrevit: ut R. P. Generalis selectis Societatis nostrae viris curam revidendae Rationis Studiorum demandaret, revisamque cum PP. Assistantibus examinaret, et approbatam omnibus Societatis Provinciis observandam praescriberet; concessio tamen iusto temporis

1820

in 3.º prob.
anno.
C. 8 d. 9.

Fiat nova
editio Instituti
in diversis
tomis
commodioris
formae, omissis
iis, quae minus
necessaria
sunt.
* *Litt. Apost.
pag. 339.
C. 14 d. 8.
C. 17 act. 22 Ms.*

Ratio Studio-
rum nostris
temporibus ac-
commodetur;
et, postquam
probata fuerit,
communicetur
Provinciis.
*C. 4 d. 31.
C. 21 d. 15.
C. 22 d. 38.
C. 23 d. 16.*

P. Fortis
Praep. Gen.

Opinionum
et auctorum
proscribendo-
rum elenchus, a
Provincialibus
conficiendus,
Generali
approbandus
proponatur.
C. 11 d. 22.
C. 12 d. 28,
56 n. 3.
C. 14 d. 5.
C. 16 d. 36 n. 4.
C. 18 d. 20.
C. 21 d. 14.
C. 23 d. 16, a.

Reg defuncto-
rum sunt illius
Domus, in qua
moriuntur
et cui erant
addicti.

Postulata
ad disciplinam
promovendam.

Non admittan-
tur nisi apti
et probati.

Biennii
lex exacte
servetur:
in 2.º anno
non indiscrimi-
natim
concedantur
studia: et non
Sacerdotes
ad Collegia non
mittantur.

spatio, ut e Provinciis Romam mit-
tantur observationes, quae ad emen-
dandam expoliendamque hanc Ratio-
tionem possent inservire.

Interim vero voluit Congregatio:
ut, ad aliquam uniformitatem in sin-
gulis saltem Provinciis inducendam,
Provinciales aliquas regulas provisori-
e statuunt, a quibus non liceat
Professoribus recedere, et R. P. Ge-
nerali approbandum proponant elen-
chum opinionum, quas a Nostris do-
ceri aut teneri non expediat, et etiam
auctorum, qui in scholis nostris prae-
legi non debent.

11, in Ms. act. 14.

PETITUM fuit, quid faciendum, si
quis e Nostris, qui ad aliam Provin-
ciam pertineat, moriatur in aliqua
Domo nostra, et relinquat, vel pecu-
niam, vel res aliquas alicuius valoris,
quae erant ad usum defuncti. Decre-
vit Congregatio: quod in hoc casu,
qui vix accidere potest, si observentur
decreta circa paupertatem, ea omnia,
quae erant ad usum Religiosi defun-
cti, pertineant ad Domum in qua
mortuus est, si saltem in ea Domo
fixam et determinatam a Superiori-
bus habitationem habebat.

12, in Ms. act. 14, 15 et 19.

PLURA proposita sunt Congrega-
tioni ex postulatis Provinciarum,
nempe: 1. Ut non admittantur in
Societatem nisi vere apti, et, ut plu-
rimum, qui Rhetoricam absolverunt,
nec sine examine, aut non bene pro-
bati. 2. Ut biennii lex exacte servetur,
utque in secundo anno studia non
permittantur indiscriminatim omni-
bus, sed tantum iis, quibus permitti
possunt sine spiritus detrimento. 3.
Ut secundo anno nemo, qui Sacer-

dos non sit, mittatur ad docendum
in aliquo Collegio, aut ad invigilan-
dum pueris in Convictu. 4. Ut Sa-
cerdotes saltem annum integrum per-
agant in Domo Tirocinii, nec toto
eo tempore permittantur occupari in
sacro ministerio. 5. Ut tertius annus
probationis, in quantum fieri potest,
integer peragatur ab iis, qui studia
in Societate absolverunt. 6. Ut nul-
lus admittatur Coadiutor temporalis,
qui aliquam artem non calleat, vel
saltem facile addiscere possit tem-
pore Tirocinii. 7. Ut, quamprimum
fieri poterit, in omnibus Provinciis
erigatur Domus tertiae Probationis.
8. Ut nemo admittatur ad professio-
nem quatuor votorum, nisi praemisso
examine ad mentem Constitutionum
et Congregationum, exceptis iis, quos
ipsae Constitutiones aut Decreta Con-
gregationum excipiunt. 9. Ut nemini
Nostrorum, nisi maturae sit aetatis,
et, si fieri potest, ante determinatam
aetatem, permittatur frequentare Mo-
nasteria Monialium aut puellarum
Conservatoria; et iis, quibus permit-
tetur, liceat accedere tantum ad tra-
denda Exercitia Spiritualia, vel pro
excipiendis extraordinarie confessio-
nibus. 10. Ut nimia Nostrorum fre-
quentia in domibus saecularium im-
minuatur, et ut restituatur observa-
tio regulae * statuentis, ne quis visi-
tationes instituat sine speciali facul-
tate, manifestando Superiori locali ad
quem accedere velit et qua de causa.

Haec quidem omnia approbavit
Congregatio, et censuit iam suffi-
cienter praecipi in Constitutionibus
et Decretis Congregationum; com-
mendavit autem R. Patri nostro, ut
exsecutioni dentur, scripta de iis et
aliis, quae iudicabuntur necessaria,
Instructione ad Provinciales.

1820

Sacerdotes
annum saltem
in Domo Prob.
peragant.

Annus 3.^s
prob. integre
peragatur.
C. 22 d. 44 n. 1.

Coadiutores
admittendi
sint utiles.

Domus Prob.
in Provinciis
erigendae.

In admittendo
ad prof. ser-
ventur Const.

Aetate
non maturi
non frequentent
Monast. Monial.
aut conserv.
puellarum;
et maturi
non ordinarie
accedant.

Visitationes
in domibus
saecularium
minuantur,
nec sine
Superioris
facultate fiant.
* Reg. 44 comm.

Fiat de his
Instructio ad
Provinciales.

**P. Fortis
Praep. Gen.**

Audita
intercessione
decernitur :
si qui frequen-
tius
ad Monasteria
et Conservato-
ria accedere
debent, id fiat
ob graves
etiustas causas
et ex speciali
licentia.

Facta tamen est huic decreto intercessio, quoad punctum, in quo prohibentur Nostri accedere ad Monasteria Monialium vel puellarum Conservatoria, nisi ad tradenda Exercitia Spiritualia vel ad excipiendas extraordinarie confessiones, et dictum fuit huius decreti executionem esse moraliter impossibilem, saltem in pluribus locis. Attentis rationibus, quae afferebantur, placuit Congregationi hanc apponere limitationem : ut, si in aliquibus locis obtineri nequeat, ne Nostri frequentius accedant ad dicta Monasteria et Conservatoria, id non fiat nisi ob graves et iustas causas, et ex speciali Superioris licentia.

13, in Ms. act. 17.

Commendatur
P. Generali
cura de Domi-
bus Professis
erigendis.
C. 2 d. 17.
C. 19 d. 7.
C. 22 d. 16.

PROPOSITUM fuit : an Domus Professorum in singulis Provinciis essent erigendae. Res visa est in praesentibus circumstantiis difficillima ; ut tamen in re tanti momenti suam sollicitudinem demonstraret Congregatio, renovandum censuit decretum 17 Congregationis tertiae, quo totum istud negotium R. P. Generali commissum fuit, eique commendatum : ut erigendis eiusmodi Domibus applicaret animum, relicto ipsius prudentiae et tempore, et loco, et modo.

14, in Ms. act. 17.

Convictus
in Gallia tam-
quam Collegia
inchoata
habenda.
C. 6 d. 18.
C. 9 d. 18.
C. 22 d. 43.

DE Domibus in Gallia, quae bona stabilia non habent, scholas autem habent et numerosissimos convictores, quaesitum est, quo loco habendae sint ; et visum est omnibus : eas saltem tamquam Collegia inchoata haberi oportere, quorum Rectores eadem iura easdemque facultates habent ac caeteri Rectores.

15, in Ms. act. 17.

QUONIAM ex non sufficienti peritia Instituti et Constitutionum nostrarum nonnulla incommoda orta sunt, et plura, ni remedium afferatur, orientur ; Patribus Instructoribus tertiae Probationis Congregatio commendat : ut studium Instituti summa cura promoveant, rationem de hoc studio ab iis, qui probantur, sibi reddi curent, ipsos examinent, et de uniuscuiusque profectu in intelligentia Instituti frequenter Provinciale certiores faciant ; Provincialis vero informationes acceptas in libro adnotet. In fine autem anni probationis, tum ipse Provincialis, tum P. Instructor ad R. P. Generalem scribant quantum quisque profecerit in scientia adeo necessaria. Illi qui, peractis studiis, Societatem ingrediuntur, nec proinde tertium probationis annum habent, huic studio incumbant secundo sui biennii anno, sive illum in Domo Tirocinii peragant, sive in Collegio, et Pater aliquis designetur, qui id fieri curet modo supra dicto.

16, in Ms. act. 17.

MULTI conquesti sunt, quod culpae contra disciplinam religiosam saepe impunitae relinquantur, et quod usus publicarum poenitentiarum in triclinio plurimis in locis in desuetudinem abiisse videatur. Quamobrem Superiores admonendos censuit Congregatio : ut tam laudabilem usum restituant, et inferiorum culpas, paterne quidem charitate, sed debita etiam severitate puniant, ad conservandam in suo vigore disciplinam religiosam.

1820

Studium Insti-
tuti in tertia
probatione
promovendum.

Provincialis
et Generalis
certiores fiant
quantum hi,
qui probantur,
profecerint
in intelligentia
Instituti.

Qui, peractis
studiis, Soc.
ingrediuntur,
huic studio
incumbant
in 2.º biennii
anno.

Puniendae
transgressio-
nes, et publicae
poenitentiae
restituendae.
C. 6 d. 37, n. 6.
C. 21 d. 27.
Reg. 29 Praep.
Reg. 28 Rect.

P. Fortis
Praep. Gen.

17, in Ms. act. 17.

Regulae
modestiae com-
mendantur.
C. 22 d. 44 n. 7.

NEMO nescit quantum cordi fuerit S. Patri nostro Regulas modestiae a se datas ab omnibus suis filiis quam accuratissime observari, quamque sollicite ab antiquis Patribus nostris fuerint observatae. Ut hac in parte Societas renascens antiquae minime cedat vehementer exoptans Congregatio, praedictarum Regularum exactissimam observationem omnibus commendat, et Superiores monet, ne negligentes sint in re, quam S. Pater noster tanti momenti esse existimavit.

18, in Ms. act. 19.

Vicarius Gene-
ralis quatuor
habeat
Assistentes.

QUONIAM et nostrae Constitutiones volunt, et experientia nos docuit necesse esse, ut Vicarius Societatis, mortuo Generali, nihil agat gravis momenti sine consilio et suffragio Assistantium; ne in posterum auxilium adeo necessarium ipsi deesse possit, Congregatio voluit et statuit: ut Vicario semper adsint quatuor Consultores a Societate assignati. Quapropter, si pauciores essent Assistentes, vel quia unus eorum electus esset in Vicarium, vel quia mortuus esset, aut absens ad diuturnum tempus, vult Congregatio: ut Substitutus Assistantis mortui, aut absentis, aut electi in Vicarium, eligatur a Professis illius loci, ubi esset Vicarius, vel loci viciniore, eodem modo quo ipse Vicarius eligitur, in qua electione Vicarius suum etiam habeat suffragium. Ille autem, qui ita eligatur, habebit ius suffragii ad omnia, sicut Assistentes, non tamen ius ingrediendi Congregationem generalem, nisi eligatur a sua Provincia. Quod si duo aut tres Assistentes deessent, eodem modo eligerentur eorum Sub-

stituti, ita ut numerus quatuor Consultorum habentium suffragium sit semper completus. Si autem Assistentes absentes redirent, locum eis cederent eorum Substituti.

19, in Ms. act. 19 et 20.

FERI potest, propter incertas et variabiles temporum circumstantias, ut numerus Provinciarum Societatis, iam exiguus, adhuc imminuatur; occurrens incommodo inde secuturo, Congregatio decernit: ut casu, quo ad futuram Congregationem generalem numerus Deputatorum Provinciarum cum Assistantibus et Vicario ad 20 non perveniret, possit mitti ex singulis Provinciis quartus aut etiam quintus Elector, ita ut saltem viginti Electores vocentur ad Congregationem; quod ita intelligendum est, ut semper servetur aequalitas quoad numerum Deputatorum in omnibus Provinciis.

20, in Ms. act. 17, 19 et 21.

Cum his initiis plura admissa sint Collegia, quorum aliqua, vel ob defectum reddituum sufficientium, vel ob alias rationes Societati oneri esse possunt, petiit R. P. Generalis: ut ipsi, consultis suis Assistantibus, liceret Societatem his Collegiis, si opportunum iudicaretur, liberare; simulque petiit: ut Collegia ista, de quibus dubium esse posset, dimittendane sint an retinenda, nominatim a Congregatione designarentur. Congregatio autem, re perpensa, censuit, difficile esse hanc designationem facere, praesertim cum, in tanta rerum vicissitudine, quanta nunc est in Europa, facile contingere possit, ut illa etiam Collegia, quae maxime firma esse videntur, brevi nutent,

1820

Si absentes
redierint, Sub-
stituti locum
eis cedant.

Si Deputatorum
ad Congr. gen.
numerus cum
Assist. et Vic.
ad 20 non
perveniret,
ex singulis
Provinciis
quartus aut
quintus Elector
mittatur, ut
saltem sint 20.

Facultas
tribuitur
Generali usque
ad futuram
Congregationem
gen., Collegia
et Domos
dissolvendi
vel mutandi.
cum consilio
et suffragio
Assistantium,
et Provincialis,
in cuius Pro-
vincia sit Coll.
vel Domus.

Quo iure
sic substituti
gaudeant.

P. Fortis
Praep. Gen.

* *C. 11 d. 16.*
C. 17 d. 14.
C. 21 d. 9.
C. 22 d. 18.
C. 23 d. 41.
** *C. 2 d. 25.*
C. 8 d. 7.
C. 9 d. 38.
C. 11 d. 16.
C. 18 d. 6.
C. 19 d. 7.

Scholae
elementares
et abecedarii
non repugnant
nostro
Instituto;
P. 4 c. 12, C.

sed cavendum,
ne per hoc
impediatur
maius bonum;
generatim
a saecularibus
doceantur.

Inf. d. 22.

Possunt
Coadiutores
adhiberi
ad docendum
pueros legere
et scribere,
sed cum cau-
tela.

et dissolvenda merito iudicentur. Quapropter consultius iudicavit, ut P. Generalis ab hac usque ad futuram Congregationem generalem habeat potestatem, ob iustas et evidentes rationes, quodlibet Collegium et quamlibet Domum dissolvendi, * mutandi ** in Residentiam, vel penitus relinquendi, prout in Domino videbitur, cum consilio et suffragio suorum Assistentium, et Provincialis, in cuius Provincia sita essent Collegia vel Domus, de quibus ageretur.

21, in Ms. act. 21.

PETITUM fuit: an in scholis nostris, ac praecipue in Convictibus, possent esse, praeter scholas consuetas, etiam scholae elementares; et an ob iustas causas abecedarii possent admitti. Responsum est: non repugnare nostro Instituto, immo in Const. part. 4, cap. 12, dici, hoc esse opus charitatis; verum attendendum esse ad personarum penuriam, et cavendum, ne per hoc aliquod maius bonum impediatur. Hoc vero totum relinqui prudentiae Provincialium, ut, omnibus mature perpensis, videant, quid pro ratione locorum et circumstantiarum fieri expediat. Censuit tamen Congregatio: generatim curandum esse, ut istae scholae elementares potius a saecularibus quam a Nostris doceantur.

22, in Ms. act. 21.

QUAESITUM est etiam, utrum in Convictibus non possemus uti opera nostrorum laicorum ad docendum pueros legere et scribere; et visum est, quod hoc fieri possit, cum passim, quando idonei reperiuntur, laici nostri permittuntur docere picturam vel delineationem; videndum tamen

esse, an in aliquibus locis hoc non esset obnoxium alicui incommodo.

23, in Ms. act. 22.

PATRES deputati ad examinanda quaedam postulata Angliae, Hiberniae et Americae septentrionalis retulerunt Congregationi, Societatem in istis partibus multum pati ex penuria personarum; et ideo censuisse Deputationem: rogandum esse Patrem nostrum, ut, quamprimum fieri poterit, mittat in varias istas regiones copiam Sociorum, sive ad gubernationem, sive ad studia dirigenda et promovenda idoneorum. Quoad Angliam vero, censuerunt Patres Deputati: candidatos sacrae Theologiae, donec fundari possit Domus studiorum pro Nostris, distincta a Collegio saxo-sylvensi, R. Patris nostri curae committendos.

24, in Ms. act. 23, 24 et 25.

Cum Patres deputati pro casibus reservatis, praeceptis et censuris proposuissent Congregationi mutationes aliquas in casibus reservatis, re mature perpensa et discussa, visum est maiori parti Congregationis: propter temporis circumstantias et ob alias iustas rationes nullam mutationem nunc faciendam esse, et casus omnes, ut sunt, retinendos esse; et tantummodo rogandum esse R. Patrem nostrum, ut, quae videbuntur necessariae, explicationes det, et incommodis, si quae sunt, provide occurrat.

De praeceptis vero et censuris, censuit Congregatio: retinenda esse quae continentur, sive in Constitutionibus nostris, sive in Decretis Congregationum; ea vero, quae continentur in bullis Summorum Pontificum, in nostra non sunt potestate, neque

1820

Rogatur
P. Generalis,
ut in Angliam,
Hiberniam
et Americam
mittat Socios
ad gubernatio-
nem, et ad stu-
dia dirigenda
et promovenda
idoneos.

Nihil
mutandum
nunc circa
casus
reservatos.
C. 1 d. 103.
C. 2 d. 28, 60.
C. 5 d. 17, 22.
51, 57.
C. 7 d. 45.
C. 8 d. 25.
C. 9 d. 43.
C. 12 d. 17.
C. 16 d. 17.
C. 17 d. 9.
Ord. Gen.
c. 5 n. 3.

Retineantur
praecepta
et censurae
in Const.
et Decretis
contenta.
P. 3 c. 1 n. 11.

P. Fortis
Praep. Gen.

eis vim addere aut adimere poterat
Congregatio.

25, in Ms. act. 26.

Theologiae
studiosi quot-
annis examen
de Theol. mor-
ali subeant;
et aliud
de universa
Theol. mor.
ante ordinum
susceptionem.
C. 7 d. 33 n. 7.
C. 13 d. 16.

RESPONSUM est aliquibus, quaesitis
Provinciae siculae: 1. An statuendum
videatur Congregationi, ut a nostris
Theologiae studiosis fiat singulis annis
examen de Theologia morali. Respon-
sum est: faciendum esse, ita ut intra
tres annos integer cursus Theologiae
moralis absolvatur, et statutum est:
aliud praeterea examen de universa
Theologia morali subeundum, prius
quam ad sacros ordines promovean-
tur et audiendis confessionibus expo-
nantur.

Circa
Mathesim nihil
innovandum.
C. 21 d. 17, 18.
C. 22 d. 36.

2. An praescribendum sit, ut Phi-
losophi in fine anni subeant examen
per semi horam de Mathesi. Respon-
sum fuit: nihil videri innovandum,
sed standum esse antiquis decretis
et antiquae praxi quoad examen Phi-
losophorum.

Non Professus
non habet
vocem passivam
in Congr. prov.,
etiamsi brevi
profiteri
debeat.

3. Quaesitum fuit: an in Congre-
gationibus provincialibus eligi possit
ad Congregationem generalem aliquis,
qui nondum quidem sit Professus
quatuor votorum, sed emissurus sit

professionem ante initium Congrega-
tionis generalis. Responsum fuit: stan-
dum esse litterae legis, quae prae-
scribit, ut Deputati eligantur inter
Professos quatuor votorum, praeser-
tim cum nullus ius habeat ad pro-
fessionem, et multa evenire possint
propter quae professio differatur.

26, in Ms. act. 28.

CONGREGATIO decrevit: ut dies 7
Augusti, qua per totum orbem resti-
tuta est Societas, in omnibus Provin-
ciis celebretur eodem prorsus modo,
ac dies primae confirmationis, nempe
27 Septembris; ita ut ea die omnes
Sacerdotes nostri Missam celebrent
pro Societate, in gratiarum actionem;
caeteri autem ad eandem intentio-
nem communionem faciant et rosarii
tertiam partem recitent.

Dies 7 Augusti
in Societate,
ut 27 Septem-
bris, colendus.
C. 7 d. 54.
C. Poloc. 4 d. 4.

Cum autem quaesivisset R. P. Ge-
neralis a Patribus Congregatis: an
placeret finem imponere huic Con-
gregationi, omnesque placere respon-
dissent, solutus est Conventus inter
mutuas gratulationes die 10 Decem-
bris 1820.

Finis Congre-
gationis.

DECRETA

VIGESIMAE PRIMAE CONGREGATIONIS GENERALIS,
A RESTITUTA SOCIETATE SECUNDAE.P. Roothaan
Praep. Gen.Causa
Congregationis
convocandae.

SUBLATO e vivis, die 27 Ianuarii anni 1829, R. P. N. Aloisio Fortis administratae Societatis currente anno nono, R. P. Vincentius Pavani, Provincialis Italiae, ex eius relicta scheda renuntiatus Vicarius Generalis, de PP. Assistantium sententia Congregationem generalem indixit in diem 29 Iunii eiusdem anni. Ea die ex omnibus Provinciis adfuere Provinciales seu Vice Provinciales et Electores omnes, praeterquam ex Provincia neapolitana, eo quod illic non nisi unus esset, praeter Provinciale, quatuor votorum Professus; et ex Hispania, unde, cum nec Provincialis nec Electores, ob causas PP. Vicario et Assistantibus probatas, Romam venire potuissent, solus aderat P. Petrus Sancho, Substitutus Provincialis. Itaque die 30 Iunii initium Congregationi factum est.

DECRETUM 1, in manu scriptis act. 1 et 3.

Admittitur
ex aequitate
unicus Profes-
sus Prov. neap.Eliguntur:
Secretarius
electionis,

POSTQUAM declaratum est: Congregationem esse plenam et legitimam, admissus est in eam, ex quadam aequitate tamen, P. Nicolaus Sorrentino, unicus ille Provinciae neapolitanae quatuor votorum Professus. Tum ad plura secreta suffragia electi sunt: in Secretarium electionis P. Ioannes

Antonius Grassi, Rector taurinensis Convictus Nobilium, ac Provinciae italicae Elector; in Oratorem, qui concionem ad Patres ipsa die electionis haberet, P. Franciscus Finetti, Assistens Italiae; in Inclusorem, P. Iosephus Cinotti, Vice Praepositus Domus Professae romanae; ad recognoscenda vero detrimenta deputati sunt: ex Assistentia italica, P. Ioannes Roothaan, Vice Provincialis Italiae; ex germanica, P. Aloisius Loëffler, Provincialis Galliciae; ex Gallia, P. Nicolaus Godinot, Provincialis Galliae. Cum autem ex Hispania unus adesset P. Petrus Sancho, Substitutus Provincialis Hispaniae, statuit Congregatio: quartum Deputatum pro hac vice eligi posse ex quavis Assistentia, demptis tribus Provinciis, ad quas pertinent tres superius electi. Ipse dein P. Petrus Sancho deputatus est. Tandem primo die quadridui in Assistentem electionis electus est P. Aloisius Landes, Elector Galliciae.

2, in Ms. act. 4.

ULTIMA die quadridui ad capiendas informationes indicti, nempe 9 Iulii, qua die alma haec Urbs prodigiosum Patrocinium B. MARIAE Virginis gratulabunda recolit, omnibus, quae in

1829

Concionator,

Inclusor,

et Deputati
ad detrimenta.
C. 7 d. 7.
C. 8 d. 1.Ex quibus
Provinciis
Deputatus
pro Hispania
eligi possit
pro hac vice.Electio
Assistentis
electionis.Electio
Praepositi
Generalis.

P. Roothaan
Praep. Gen.

Formula praescribuntur, religiose servatis, ad plura dimidio secreta suffragia electus est quarto scrutinio in Praepositum Generalem R. P. Ioannes Roothaan; de quo statim confectum est a P. Vicario subscriptumque ac promulgatum decretum.

3, in Ms. act. 5.

Admittuntur
Superior Miss.
hibernicae
et Procurator
Prov.
hispanicae.

Electio
Secr. Congr.
et sociorum,

Deputatorum
ad postulata.
C. 8 d. 2.

ANTE electiones, proponente R. Patre nostro, admittuntur in Congregationem P. Petrus Kenney, Superior Missionum hibernicarum, et P. Sebastianus Sancho, Procurator Provinciae hispanicae. Tum constitutus est Secretarius Congregationis P. Thomas Glover, Elector Provinciae anglicae, cui socii additi sunt P. Petrus Scarlata, et P. Ioannes Ianssen, Elector ille Siciliae, hic Germaniae superioris.

Ad postulata secernenda quatuor deputati sunt: ex Assistentia nempe italica, P. Vincentius Pavani; ex germanica, P. Carolus Broock, Provincialis Angliae; ex gallica, P. Ioannes Rozaven, hactenus Assistens Galliae. Pro Assistentia hispanica iterum statutum est: ut ex quavis Provincia eligi possit, iis demptis, ex quibus tres priores electi fuerant; itaque electus est P. Aloisius Landes.

4, in Ms. act. 6.

Assistentiae
nominentur
more antiquo.
C. 1 d. 80.
C. 2 d. 20.

QUONIAM postrema Congregatio generalis decreto quarto statuit: eligendos quidem esse Assistentes, pro Italia italum, pro Polonia polonum, reliquos autem duos, pro illa vice tantum et ob peculiare rationes, eligi posse ex quacumque natione; R. Pater noster censuit, ante Assistentium electionem oportere auctoritate Congregationis definiri: quonam nomine singulae Assistentiae distingui deberent. Congregatio, re mature perpen-

sa, decrevit: antiquum morem esse revocandum, et nominandos esse Assistentes Italiae, Germaniae, Galliae et Hispaniae.

Quoniam vero difficultates Provinciae hispanicae non ferunt in praesentiarum hominem illinc abstrahi, qui in Assistentem eligatur, statuit Congregatio, longe pluribus dimidio suffragiis: non Assistentem Hispaniae iam eligendum esse, sed Substitutum Assistentis, qui tamen toto munere Assistentis fungeretur, quoadusque R. Pater noster iudicaverit esse in Provincia qui commode in Assistentem eligeretur. Quem quidem Substitutum voluit Congregatio eligi posse ex quavis Provincia; et eius electionem permittendam Patri nostro cum suffragio Assistentium et Provincialium, eo prorsus modo, quo extra Congregationem creatur Assistens in locum Assistentis demortui.

5, in Ms. act. 6.

PRAETEREA, cum quilibet quatuor votorum Professus ius habeat suffragii passivi in electione Assistentis, cuius curae propria uniuscuiusque Provincia commissa est, quaesitum est: ad quam Provinciam pertinerent Patres Missionis hibernicae. R. Pater noster statuit: in ordine ad hanc tantummodo Assistentium electionem, Patres Missionis hibernicae censendos esse ad italicam Assistentiam pertinere.

6, in Ms. act. 7 et 8.

ULTIMO igitur indicti quadridui die, 15 Iulii, ad electionem Assistentium itum est; electi vero sunt: Assistens Italiae, P. Vincentius Pavani, secundo scrutinio; Assistens Germaniae, scrutinio item secundo, P. Aloisius Landes.

1829

Pro hac vice ex
quavis Provin-
cia Substitutus
Assistentis
Hispaniae, qui
toto munere
Assistentis
fungatur,
eligatur
a Praep. Gen.,
Assist. et Prov.

Pro hac electione
Assistentium
Patres Missionis
hibernicae
ad Assist.
italicam
pertineant.

Electio
Assistentium.
C. 8 d. 2.

P. Roothaan
Praep. Gen.

Admonitoris
electio
differtur.

Nominatio
Substituti
Assistentis
Hispaniae.

Dispensatur
ut Professus
sit Procurator
Generalis.
C. 12 d. 29.
C. 17 d. 16.
C. 18 d. 21.
C. 19 d. 5.
C. 23 d. 43 n. 1.

Nominatio
Proc. Gen.
et Secr. Soc.

Electio
Admonitoris.
C. 8 d. 2.

Factis
electionibus,
in discedentis
locum
non admittitur
Substitutus.

sus Landes; Assistens Galliae, primo scrutinio, P. Ioannes Rozaven, qui eodem officio proxime defunctus erat. Admonitoris autem electio visa fuit differenda, donec a R. Patre nostro Substitutus Assistentis Hispaniae, item Secretarius Societatis, nec non Procurator Generalis nominati essent.

Actione sequenti, R. Pater noster retulit Congregationi: electum a se fuisse, probantibus Assistentibus et Provincialibus, in Substitutum Assistentis Hispaniae, P. Thomam Glover.

7, in Ms. act. 8.

Cum ex non Professis nullus in promptu esset, qui Procuratorem Generalem ageret, petiit R. Pater noster: an Congregatio, exemplo plurimum Congregationum generalium, censeret dispensandum pro hac vice, ut liceret ipsi Professum quatuor votorum eligere. Annuit omnino Congregatio, nec pro hac vice tantum, sed usque ad futuram Congregationem generalem, concessit Patri nostro: ut, quoties casus et necessitas ferret, liceret ipsi pari modo Professum eligere.

Itaque R. Pater noster nominavit Procuratorem Generalem P. Seraphinum Mannucci, qui statim in Congregationem admissus est. Nominavit item Societatis Secretarium P. Ioannem Ianssen.

Tum ventum est ad electionem Admonitoris. Electus est autem, primo scrutinio, P. Vincentius Pavani, Assistens Italiae.

8, in Ms. act. 8 et 9.

Cum P. Ioannes Antonius Grassi, ob causas Congregationi probatas, facultatem redeundi ad suum taurinensem Nobilium Convictum impe-

trasset, quaesitum est: an, eo recedente, primus ex Substitutis Provinciae italicae in Congregationem advocandus esset. Negavit Congregatio, cum id usus non ferat, praecipuo negotio iam confecto.

9, in Ms. act. 9.

PETIT R. Pater noster, ut sibi a Congregatione facultas daretur dissolvendi duo Collegia ob graves rationes, quas fuse exposuit. Omnino annuit Congregatio, modo id absque gravi offensione fieri possit.

10, in Ms. act. 9.

POSTULATUM fuit, ne praetermitterentur in posterum Congregationes triennales Procuratorum, et in Provinciis Congregationes provinciales debito tempore celebrarentur. Quod cum in nostris Constitutionibus expresse praescribatur, licet hactenus quominus fieret temporum difficultates vetuerint, Congregatio enixe commendavit Patri nostro, ut in posterum religiose servari curet.

11, in Ms. act. 9 et 10.

Cum quaesitum esset a quadam Provincia, ut Congregatio vel R. Pater noster aperte et dilucide declararet: utrum per Constitutiones nostras liceat conducere praedia, ad facilius et commodius Collegium vel religiosam Domum sustentandam; Congregatio censuit: standum esse antiquis desuper decretis; in casibus autem particularibus et dubiis, rem ad Praepositum Generalem esse deferendam.

12, in Ms. act. 10.

Ad praecavenda in posterum gravia Collegiorum vel Domorum nostrarum damna temporalia, petitum est

1829

Facultas
dissolvendi
duo Collegia.
C. 11 d. 16.
C. 17 d. 14.
C. 20 d. 20.
C. 22 d. 18.
C. 23 d. 41.

Congregationes
Proc. et prov.
debito tempore
celebrentur.
P. 8 c. 2, B.
C. 2 d. 19, 67.
C. 4 d. 7.
C. 5 d. 30.
C. 7 d. 9.
C. 16 d. 8.
C. 23 d. 13.

In conductione
praediorum
standum anti-
quis decretis.
C. 7 d. 84 n. 1.

Pro contracti-
bus onerosis
sufficiunt
cautelae
praescriptae.

P. Roothaan
Praep. Gen.

cuiusdam Provinciae nomine, ut Congregatio generalis praescribat Rectoribus: ut in celebrandis contractibus onerosis, etiam non perpetuis, de rebus tamen maioris momenti, quique ad plures annos ultra eorum regimen se extendunt, ea omnia servant, quae praescribuntur § 8 Instructionis pro administratione rerum temporalium pro Rectore.

Nimirum peti visum est, ut quae Instructio vim tantum directivam habet, vim legis obtineret, quin etiam ad contractus non perpetuos extenderetur. At vero innovationem huiusmodi absque evidenti necessitate inducere fas esse negavit Congregatio. Itaque, Congregationis xiv decreto 12 inhaerens, statuit: nihil novi ea de re decerni oportere, cum in Instituto Societatis satis provisum sit; sed potius commendandum Patri nostro, ut eorum, quae praescripta sunt, executionem urgeat, et peculiaribus casibus, si qui forte erunt, pro sua auctoritate consulat.

13, in Ms. act. 10 et 11.

ENIXE rogata est Congregatio, ut Theologiam scholasticam eliminari ne permittat, utque caveat, ne in Philosophia omittantur disputationes privatae et publicae, neque in disputationibus forma dialectica negligatur. Qua in re una fuit omnium sententia: Theologiam scholasticam omnino retinendam esse, prout illa semper in Societate viguit et viget; nec tamen ideo intendit Congregatio agi debere quaestiones inutiles, vel renovari disputationes, quae animorum consensionem inter catholicos labefactare possent, quales tamen non intelliguntur esse quaestiones de scientia media et aliae huiusmodi, quae in scho-

lis nostris disputari consueverunt; sed in his ipsis ab acri nimis animorum contentione, in publicis praesertim disputationibus, temperetur. Disputationes vero quod attinet, censuit Congregatio: negotium illud deferendum esse Patribus deputandis pro studiis; decrevit tamen hoc sartum tectum esse debere: ut disputationes fiant, atque in his forma servetur.

14, in Ms. act. 11.

PETITUM est, ut efficaciter occurratur periculis novitatis, praesertim in rebus, quae aliquo modo religionem attingunt. Id postulatum Congregatio, cum, ut par erat, probaret, putavit tamen abunde illi periculo in Instituto consultum esse. Quare enixe commendavit Patri nostro, et Superioribus omnibus, et Praefectis Studiorum: ut in re tanti momenti ea, qua debent, solertia, pro suo quisque munere, invigilent.

15, in Ms. act. 11.

ALLATUM est omnium fere Provinciarum postulatum, ut, iuxta decretum 10 Congregationis ultimae, Ratio Studiorum quamprimum nostris temporibus accommodetur. De quo antequam quidquam Congregatio proferret, R. Pater noster, Congregationis sensum antevergens, declaravit, se plane sentire quantum hoc, quod a tota Societate flagitatur, ipsorum temporum circumstantiae requirant; sibi certum fixumque esse huic operi quamprimum animum applicare. Monuit tamen, non tale esse negotium, quod aut leviter tractari, aut brevi tempore perfici possit; quippe apud se statuisse, nil certi ea de re et per modum legis statui oportere, quod non prius in Provinciis ad praxim

1829

Disputationes
fiant, et in eis
forma
servetur:
quaenam vero
vitanda.

Serventur
statuta
ut periculis
novitatis
occurratur.

C. 11 d. 22.
P. 3 c. 1, O.
P. 4 c. 5 n. 4.
c. 14 n. 1.
P. 8 c. 1, K.

De Ratione
Studiorum
nostris
temporibus
accommodanda
non tractan-
dum leviter,
et nihil
statuendum,
quod non prius
experientia
probetur.
C. 4 d. 31.
C. 22 d. 38.
C. 23 d. 16.

P. 3 c. 2 n. 7.
P. 4 c. 2.
Instr. ultima,
post. 21.

C. 2 d. 27.
C. 7 d. 82.
C. 8 d. 60.
C. 9 d. 41.

Theologia
scholastica
omnino
retinenda.
C. 22 d. 37 n. 2.
C. 23 d. 16.

Vitentur
quaestiones
inutiles,
et disputatio-
nes, quae
consensionem
inter cathol.
labefactent.

P. Roothaan
Praep. Gen.

deductum experientia ipsa probasset. Quae aliaque in eamdem sententiam Congregatio cum gratulatione exceperit et vehementer probavit.

16, in Ms. act. 11.

Qui Theologiae non student per quadriennium, sufficientem tamen illius notitiam acquirant ad Religionem docendam et tuendam.
C. 2 d. 29.

Pro Scholasticis theologis, qui Theologiae scholasticae per quadriennium non applicantur, censuit Congregatio, temporum ratione id omnino exigente: providendum esse, ut sufficientem nihilominus Theologiae dogmaticae notitiam acquirant, ad docendam religionem et eam saltem a communioribus obiectionibus tuendam. Modum autem, quo id executioni mandetur, Patri nostro et Patribus deputandis pro studiis statuendum commisit.

17, in Ms. act. 12 et 13.

In ordine ad gradum non habetur peculiaris ratio excellentiae in Physica et Mathesi.
Inf. d. 18.

Ne Physices et Matheseos studia, quae hodie maximi fiunt, sensim languescant, optatum est, ut ratio habeatur eorum, qui in huiusmodi studiis excellunt, si forte in examine de Philosophia vel ad gradum mediocritatem solum attigerint.

Re diu et in omnes partes versa, iudicatum est: non oportere, ut in ordine ad gradum peculiaris ratio habeatur eorum, de quibus sermo est, ne forte, dum incremento Physices et Matheseos providetur, ipsius Theologiae, cui tandem caeterae Facultates famulari debent, profectui male consulatur; tum etiam, ne fieret, ut, nimium auctis a communi et veteri lege exceptionibus, quod primigeniae Societatis Constitutiones tribuunt eximiae in Theologia doctrinae, id sensim commune fiat aliis disciplinis.

C. 6 d. 15.
C. 12 d. 24.

P. 5 c. 2. B.

18, in Ms. act. 12, 13 et 14.

POSTULATUM est, ut Congregatio declaret, quo sensu intelligendum sit iuramentum Examinatorum ad gradum de aptitudine ad docendam Philosophiam, cum accidere possit, ut quis excellat in Theologia, non tamen in Physica moderna, quae peritiam Matheseos exigit. Respondit Congregatio: iuramentum illud intelligi debere de aptitudine ad docendum totum cursum Philosophiae, tam Logicae et Metaphysicae, quam Physicae, prout in scholis nostris passim traditur. Si quis autem Examinatorum dubitaverit de examinati aptitudine ad docendam Physicam, id in iudicio ferendo exprimere debet.

19, in Ms. act. 14 et 15.

Ut per universam Societatem uniformitas servetur circa linguam adhibendam in docendis classibus superioribus, Congregatio decrevit: usum linguae latinae in scholis nostris omnino retinendum esse in docendis Logica, Metaphysica ac Theologia. Quoniam autem in quibusdam Provinciis mos invaluit, neque sine magno scholarum nostrarum detrimento tolli posse videtur, ut Physica et Mathesis doceantur lingua vernacula, suum desiderium ostendit Congregatio, ut in iis etiam tradendis latinae linguae usus revocetur, id relinquens prudentiae R. Patris nostri, qui, quid fieri possit in unaquaque Provincia, considerabit.

20, in Ms. act. 15.

De annuis litteris decretum est: ut illarum usus omnino instauretur; atque ad pleniorum eorum, quae scribentur, intelligentiam, prima, quam

1829

Aptitudo ad docendam Philosophiam, in Formula iuramenti Examinatorum, etiam de Physica moderna intelligitur.
Sup. d. 17.
C. 7 d. 33.
C. 20 d. 25 n. 2.
C. 22 d. 36.
C. 23 d. 15.

Dubium de aptitudine ad docendam Physicam, in iudicio exprimitur.

Lingua latina in docenda Logica, Metaphysica et Theologia retineatur.
C. 22 d. 30, 31.

Optandum, ut et in Physica et Mathesi adhibeatur, sed hoc Patris nostri prudentiae relinquitur.

Annuarum litterar. usus instauretur.
C. 4 d. 38.
In proximis, cuiusque Pro-

P. Roothaan
Praep. Gen.

vinciae ortus,
progressus
ac status provin-
ciae tradatur.

Historia
Societatis
et Bibliotheca
Scriptorum
nostrorum
continuentur.
C. 15 d. 18.
C. 24 d. 21.

Collegiorum
et Domorum
Historia
Romam mit-
tantur.

Superiores
ne gravate
ferant a suis
subditis scribi
ad Superiores
mediatos.

Qui aegre
id ferant
admonendi,
corrigendi.
C. 22 d. 21.
Form. scrib.
n. 13.

Mortuorum
elogia
non mittantur
absque
facultate
et probatione
Provincialis.

unaquaeque Provincia mittat, epistola nitidam, sed perquam brevissimam, ortus, progressus ac status Provinciae notitiam tradat.

21, in Ms. act. 15, 16 et 17.

CUM postulatum etiam esset, ut Historia Societatis, ad omnium solatium et aedificationem continuetur, item et Bibliotheca Scriptorum Societatis; Congregatio, hoc desiderium vehementer probans, rogavit Patrem nostrum: ut quamprimum commode fieri poterit huic operi intendat. Interea vero commendavit PP. Provincialibus: ut documenta in sua quisque Provincia colligant, et Historiam Collegiorum et Domorum, praecipue a restituta Societate, confici et Romam cum annuis litteris mitti curent, iuxta Ord. Gen., cap. 1, § 5.

22, in Ms. act. 16.

ROGATA est Congregatio, ut videat, ne Superiores locales gravate ferant a suis subditis scribi ad Superiores mediatos. At vero Patres mirum arbitrati sunt, et certe non ferendum, inter eos, qui in Societate digni habentur qui aliis praesint, tales inveniri qui id aegre ferant. Quod si quis talis inveniatur, satis esse duxerunt Provincialium vigilantiam excitare, ut peccantes admoneant et corrigant.

23, in Ms. act. 16 et 17.

CIRCA elogium nostrorum defunctorum statuit Congregatio: abolendam esse consuetudinem, quae in nonnullis Provinciis invaluisse videtur, conscribendi indiscriminatim uniuscuiusque demortui elogium, atque nulla posthac mittenda esse elogia absque facultate et probatione Provincialis. Si quid autem in morbo supremo no-

tatu dignius acciderit, nil impedit quin breviter referri possit, cum suffragia pro anima defuncti indicuntur. Non tamen omittendum summarium vitae uniuscuiusque, iuxta formam quam R. Pater noster Provinciis communicabit.

Adiecit item, aliquo petente: suffragia quidem a Provinciali esse indicenda, nil tamen vetare, immo et charitatis rationem postulare, ut Domibus vicinioribus ab ipso Superiore Domus mors nuntietur et suffragia expetantur.

24, in Ms. act. 16 et 17.

CUM Congregatio rogaretur, ut mentem suam circa eos, qui de Coadiutorum spiritualium gradu abiecte loquuntur et sentiunt, declararet; non aliud respondendum duxit, nisi sibi eamdem prorsus mentem hac de re esse, quam R. P. Claudius in Instructione pro Superioribus, cap. 6, § 6, expressit. Nec potuit Congregatio absque gravi dolore talia audire, quae tam contraria sunt spiritui charitatis, ac tandem ipsa substantialia Instituti attingunt, inter quae recensetur discrimen graduum et animi ad eosdem indifferentia. Voluit igitur Congregatio: ut, si qui posthac inveniantur eiusmodi delicti rei, severe puniantur; et, si quidem gradum nondum fecerunt, hoc ipsum notetur in informationibus, ut quid faciendum sit videant Superiores.

25, in Ms. act. 17 et 18.

OPTARUNT aliqui, ut Congregatio confirmaret Decreta Congregationis generalis proxime praeteritae. At vero Patres unanimiter censuerunt: ea Decreta tali confirmatione non indigere, utpote non minus firma et

Non tamen
omittendum
summarium
vitae unius-
cuiusque.

Suffragia
indicenda
a Provinciali;
sed viciniori-
bus Domibus
mortis notitia
mitti potest
a Superiore.

Severe
puniendi
qui de gradu
Coad. Spir.
abiecte
loquuntur
et sentiunt.

Graduum
discrimen
et animi ad eos
indifferentia
est quid
substantiale
in Societate.
Ergo. c. 1 n. 10.
c. 7 n. 1.
P. 5 c. 4 n. 4, E
Comp. Privil.
n. 280, 302.

Decreta
Congr. xx
non minus
firma sunt
et valida quam
caeterarum
Congr. gen.

P. Roothaan
Praep. Gen.

valida, quam Decreta caeterarum Congregationum generalium.

26, in Ms. act. 17 et 18.

Libri vere
utiles typis
edantur.
C. 1 d. 105.

Nunc non
tam Nostris
ad scribendum
excitandi,
quam quorum-
dam pruritus
scribendi
coercendus.

Serventur
praescripta
circa editionem
librorum.
C. 22. d. 20.

DE edendis in lucem Nostrorum operibus, si quis aliquid feliciter elaboraverit, quod Societati honori esse possit, non abnuit Congregatio, quin ea, modo ab idoneis iudicibus vere utilia pronuntientur, typis edantur. Caeterum iudicavit: praesentes circumstantias, non tam postulare ut Nostris ad scribendum excitentur, quam ut quorundam pruritus scribendi et sua scripta edendi fraeno coerceatur. Quapropter Superioribus commendavit executionem eorum, quae in Instituto praescripta sunt circa editionem librorum, ac in primis decreti 18 Congregationis XI, contra eos, si qui tales inveniantur, qui sine ulla approbatione, suppresso nomine, scripta sua publici iuris faciunt, aut ab externis fieri permittunt.

27, in Ms. act. 18.

Commendatur
lectio
et executio
eorum, quae
ad disciplinae
observantiam
et virtutis
studium
promovendum
sunt consti-
tuta.
C. 24 d. 20.

POSTREMO, cum pleraque superessent postulata, quae ad disciplinae observantiam religiosaeque virtutis studium in Nostris promovendum spectabant, Congregatio, iudicium amplexa Patrum Deputatorum, animadvertit: nihil ferme in hoc genere esse, cui non abunde, tum in Constitutionibus sancti Patris nostri, tum in Decretis Congregationum, tum in Ordinationibus Praepositorum Generalium, maxime P. Claudii, provisum iam sit; ut accuratam potius lectionem eorum, quae iam constituta sunt, ad urgendam suaviter simul et fortiter executionem, Superioribus omnibus commendari, quam novas conditiones leges oporteat.

Quare, exemplum secuta Congre-

gationis XVIII decreto 22, et Congregationis XIX decreto 11, Superiores, tam Provinciales quam locales, etiam atque etiam monendos existimavit: ut quae ad spiritum religiosum in Nostris conservandum et promovendum, et ad virtutum solidarum acquisitionem leges nostrae praescribunt, diligenter ab omnibus observari curent, illud semper prae oculis habentes, has esse primas suae sollicitudinis ac vigilantiae partes; ut mundi spiritum, qui superbiae spiritus est, omnis subiectionis impatiens, undique, his praesertim temporibus, irrumpentem, omni conatu a Nostrorum animis arceant ac repellant; eique spiritum nostri Instituti, qui praecipue in humilitate et obedientia consistit, strenue opponant; quo quidem spiritu immutato ac labefactato, et animorum consensionem solvi, et vires nostras ad DEI opus exsequendum frangi ac dissipari necesse est.

Meminerint denique Superiores: se, ut Patrum nomine ad paternam benignitatem, charitatem, indulgentiam suis exhibendam omnino tenentur; ita pariter auctoritate paterna admonere debere peccantes, coarguere, et iuxta Instituti nostri morem poenitentiis etiam coercere; cum frustra Religionis ordo ab optimis legibus et institutis commendetur, si leges et instituta non servantur; non servari autem vere dicantur, non cum identidem, quae humana fragilitas est, in ea peccari contingat, sed cum peccari libere et impune sinatur.

28, in Ms. act. 20.

CONGREGATIO denique, exemplo plurimum Congregationum generalium, R. Patri nostro ac PP. Assistantibus curam demandavit extrahendi ac re-

1829

ut in Nostris
spiritum
religiosum
conservandum
et promovendum
curent;
C. 11 d. 30.

ut mundi spiritus
superbus,
subiectionis
impatiens,
arceatur,
et spiritus nostri
Instituti,
humilis
et obediens,
opponatur;

ut paternam
charitatem
suis exhibeant,
et paternam
auctoritatem
peccantes
admoneant
et corrigant.
C. 6 d. 37 n. 6.
C. 20 d. 16.

Quandonam
dicendum leges
non servari.

Monendi
Superiores,

P. Generalis
cum Assistantibus
Decreta
extrahere
et recognoscere
curet.

P. Roothaan
Praep. Gen.

C. 11 d. 36.
C. 14 d. 28.
C. 17 d. 17.
C. 18 d. 23.
C. 19 d. 12.
C. 22 d. 45.
C. 23 d. 43 n. 6.
Hortatio Patris
nostri.

cognoscendi huius Congregationis Decreta, quae Societati communicarentur; et simul voluit, ut finis Congregationi imponeretur. Quare R. Pater noster, gratulatus in primis summam, qua cuncta in Coetu transacta sunt, concordiam, Patres vehementer cohortatus est ad exactam Instituti nostri observantiam in Provincias inducendam, qua una et fortes ad

ardua quaevis capessenda, et telis inimicorum erimus invulnerabiles. Rogavit etiam, ut ad rite administrandam Societatem accuratis informationibus pro suo quisque officio eum adiuvere non omittant. Tandem, actis de more Deo gratiis, inter mutuas gratulationes soluta est haec secunda a restituta Societate Congregatio die 17 Augusti anni 1829.

1829

Rogat,
ut ad recte
administran-
dam Societatem
accuratis
informationi-
bus adiuvetur.

Solvitur
Congregatio.

DECRETA

VIGESIMAE SECUNDAE CONGREGATIONIS GENERALIS,

A RESTITUTA SOCIETATE TERTIAE.

P. Beckx
Praep. Gen.

Causa
Congregationis
convocandae.

HAEC Congregatio a Praeposito Generali indicta, post eius obitum celebrata est. Litteris enim die 4 Ianuarii 1853 ad universam Societatem datis, R. P. N. Ioannes Roothaan Congregationem generalem proprio motu arbitrioque decreverat in diem 21 Iunii, S. Aloisio Gonzagae sacram; mox vero, gravi morbo correptus, die 8 Maii 1853 e vita pie migravit, anno sui regiminis vigesimo quarto ad finem vergente.

Eadem die 8 Maii coram Professis Romae degentibus aperta est lectaque schedula, qua a Patre nostro nominabatur Vicarius Generalis P. Iacobus Pierling, Assistens Germaniae, quem iam inde a sua infirmitate Vicarium Generalem ad tempus constituerat.

Ut autem, iuxta decretum 18 Congregationis xx, Assistenti Germaniae

alius substitueretur, R. P. Vicarius convocavit in diem 11 Maii Professorum Romae degentium Congregationem, quae actione secunda, habita die 13 eiusdem mensis, secundo scrutinio P. Iosephum Kleutgen in Substitutum Assistantis Germaniae elegit.

Cum die 21 Iunii, ad conveniendum praefixa, Provinciales et Electores omnes in Urbe adessent, postridie initium Congregationi generali factum, quae soluta est die 31 Augusti eiusdem anni 1853.

DECRETUM 1, in manu scriptis act. 1 et 3.

POSTQUAM declaratum esset: Congregationem plenam esse ac legitimam, ad plura secreta suffragia electus est Secretarius electionis P. Franciscus Xaverius Patrizi, Elector Provinciae romanae.

Eodem modo electi sunt: P. Xa-

1853

Eligitur
Secretarius
electionis,

Assistenti
Germaniae
alius
substituatur.

Concionator.

P. Beckx
Praep. Gen.
et Inclusor.

Substitutus
Assistentis
Germaniae,
et simul Ele-
ctor, sedeat
inter
Electores;
sed Deputationi
ad detrimenta
intersit;

ad quam eligi
etiam possit
Secretarius
electionis.

Electio
Deputatorum
ad detrimenta.
C. 7 d. 78.
C. 8 d. 1.

verius de Ravignan, Elector Provinciae Franciae, ad concionem habendam ipsa die electionis; et ad includendos Electores P. Marcus Rossi, Vice Praepositus Domus Professae romanae.

Cum electus a Congregatione Professorum Romae degentium in Substitutum Assistentis Germaniae, P. Iosephus Kleutgen, designatus fuisset Elector a sua Provincia Germaniae, dubitatum fuit: 1. utrum in Congregatione eum sedere oporteret inter Assistentes et Provinciales, an vero inter Electores; 2. utrum eo iure, quo Assistentes, Deputationi ad detrimenta interesse deberet, ideoque in electione horum Deputatorum voce passiva careret. Congregatio declaravit: P. Iosephum Kleutgen, ex decreto 18 Congregationis xx, iure Assistentis in ipsa Congregatione destitui, eique propterea locum non esse inter Assistentes, sed inter Electores; expedire tamen ex quadam aequitate, ut ipsemet, tamquam Substitutus Assistentis Germaniae, Deputationi ad detrimenta interesset.

Declaratum itidem fuit: Secretarium electionis ad Deputationem praedictam eligi posse: idcirco, si in Deputatum eligatur, non modo ut Secretarius ad excipienda quae deliberantur, sed etiam cum iure ferendi suffragii intererit.

Praemissis hisce declarationibus, ad plura secreta suffragia pro detrimentis recognoscendis deputati fuerunt ex singulis Assistentiis: ex italica, P. Iosephus Ferrari, Provincialis venetae; ex germanica, P. Petrus Beckx, Provincialis Austriae; ex gallica, P. Ludovicus Maillard, Provincialis tolosanae; ex hispanica, P. Dominicus Olascoaga, Provincialis Hispaniae.

Postremo electus est assistens electionis P. Ignatius Maria Lerdo, Assistens Hispaniae.

2, in Ms. act. 2 et 4.

DE Professis nostrae Societatis, qui consecrati sunt Episcopi, aut Vicarii seu Delegati Apostolici munere funguntur, Congregatio, innixa in primis bullae Pauli Papae IV, IN SACRA B. PETRI SEDE, 29 Iulii 1559, unanimi fere consensu censuit: illos in electione Praepositi Generalis vocem passivam habere non posse. Neque enim propria auctoritate Societas huiusmodi Professos a muniis Episcopatus vel delegationis, Summi Pontificis mandato commissis, evocare aut avellere posset.

3, in Ms. act. 5.

DIE 2 Iulii, quae est Visitationi B. MARIAE Virginis sacra, et quae fuerat antea huic actui praefinita, interiecto de more quadriduo, servatis omnibus, quae ex Constitutionibus ac decretis Formula praescribit, ad plura medietate suffragia, primo scrutinio, electus est in Praepositum Generalem R. P. Petrus Beckx, Provincialis Austriae; de quo statim formatum est decretum, et a P. Vicario Generali subscriptum ac promulgatum.

4, in Ms. act. 6.

PROPONENTE R. Patre nostro: an P. Robertus Haly, Procurator Vice-Provinciae Hiberniae, advocandus esset, eo quod, etiamsi de eius electione constaret ex litteris Vice-Provincialis, acta tamen Congregationis Provincialis transmissa nondum fuissent; censuit Congregatio: hunc defectum supplendum, illumque Patrem in Congregationem admittendum.

1853

Electio
Assistentis
electionis.

Professi.
et simul
Episcopi
vel Vicarii seu
Delegati
Apostolici,
in electione
Praepositi Gen.
vocem
passivam
habere non
possunt.
Inf. d. 40, 41.

Electio
Praepositi
Generalis.

Admittitur
Procurator
Vice Prov.
Hiberniae.
quamvis acta
transmissa
nondum
fuissent.

P. Beckx
Praep. Gen.

5, in Ms. act. 6.

Admittitur
Proc. Vice Prov.
missouriana.
Rmus Episcopus
P. Miège,
ad negotia
et cum voce
activa,
ex aequitate,
sanato vitio
deputationis.

QUAESITUM est postea: utrum et quo suffragio admittendus esset Procurator Vice Provinciae missouriana, Rmus Episcopus P. Ioannes Baptista Miège, Vicarius Apostolicus ac simul Superior Nostrorum ad Montes saxosos orientales. Re diutius disputata, Congregatio statuit plusquam duabus tertiis sententiarum partibus: admittendum esse ad negotia tractanda cum voce activa; quidquid enim vitii in eius deputatione deprehensum fuerat, subsecuta SSmi D. N. approbatione, sanatum erat, et aequitas quaedam postulabat, ut Vice Provinciae missouriana non deesset, qui ipsam in hac Congregatione repraesentaret; ita tamen ut res non transeat in exemplum.

6, in Ms. act. 6.

Electio
Secretarii
Congregationis
et sociorum.

Ad plura secreta suffragia electus est Secretarius Congregationis idem, qui fuerat electionis, P. Franciscus Xaverius Patrizi; eique additi sunt socii P. Iosephus Kleutgen, Elector Germaniae, et P. Xaverius de Ravignan, Elector Franciae.

7, in Ms. act. 6 et 7.

Cum deesset
Deputatus pro
Assist. Germ.
ad detrimenta,
decernitur:
ut novus eligatur,
et ante
Deputatos
ad postulata,
et possit esse
unus ex veteribus
Assistentibus.
C. 8 d. 1.

Cum ob electionem R. Patris nostri deesset Deputatus pro Assistentia Germaniae ad detrimenta cognoscenda, proposita sunt sequentia dubia: 1. an hic Deputatus eligi deberet; 2. an eligendus esset ante Deputatos ad secernenda postulata; 3. an eligi ad hanc ipsam Deputationem posset aliquis ex veterum Assistentium numero. Ad primam quaestionem maior pars censuit: quartum Deputatum ad detrimenta esse eligendum, quia sine ipso eadem Deputatio manca esse

videbatur; ad alteram omnes, paucis exceptis, censuerunt: hunc eligendum esse ante Deputatos ad postulata secernenda; ad tertiam denique maior Patrum pars respondit: affirmative.

Quare electus est ad plura secreta suffragia Deputatus ad detrimenta cognoscenda pro Assistentia Germaniae P. Iacobus Pierling, Assistens Germaniae.

8, in Ms. act. 7.

PLURIBUS item secretis suffragiis electi sunt Deputati ad secernenda postulata: pro Assistentia italica, P. Franciscus Pellico, Assistens Italiae; pro Assistentia germanica, P. Carolus Franckeville, Provincialis belgicae; pro Assistentia gallica, P. Ambrosius Rubillon, Assistens Galliae; pro Assistentia hispanica, P. Ignatius Maria Lerdo, Assistens Hispaniae.

9, in Ms. act. 9.

DIE nona Iulii, quae erat ultima quadridui indicti ad Assistentium electionem, pluribus medietate secretis suffragiis electi sunt: Assistens Italiae P. Iosephus Ferrari, Provincialis venetae; Germaniae P. Iacobus Pierling; Galliae P. Ambrosius Rubillon, uterque hoc munere proxime functus; Hispaniae P. Emmanuel Gil, Visitator Nostrorum in America meridionali: primus quidem secundo, caeteri primo scrutinio.

Cum Assistentium electioni praesentes fuissent P. Iosephus Maria Manfredini, Secretarius Societatis, P. Robertus Haly, Procurator Hiberniae, et Rmus Episcopus P. Miège, Procurator missouriana, quin tamen suffragium ferrent; idcirco vocandus supererat P. Aloisius Iosephus Chie-reghini, Procurator Generalis; quod

1833

Eligitur.

Electio
Deputatorum
ad postulata.
C. 8 d. 1.

Electio
Assistentium,
C. 8 d. 2.

adstantibus
Secr. Soc.,
Procuratoribus
Hiberniae et
missouriana.
C. 3 d. 44.
C. 4 d. 17.
C. 11 d. 28.
C. 13 d. 2.
C. 18 d. 15.

Vocatur
Procurator
Generalis.

P. Beekx
Praep. Gen.

Electio
Admonitoris.
C. 8 d. 2.

Instituuntur
Deputationes
pro spiritu
et executione;
de Constitutionibus
etc.;
de paupertate;
de Studiis;
de Convictibus;
de ministeriis.

Quintus Assi-
stens, Angliae
nuncupandus,
conceditur
pro Prov.
et Vice Prov.
lingua anglica
utentibus.
C. 1 d. 80.
C. 2 d. 20.
C. 20 d. 4.
C. 21 d. 4.

protinus mandato R. Patris nostri factum est. Tum Assistentes electi, dempto quarto absente, praestiterunt de more iuramentum.

Paulo post ab omnibus, qui Congregationi tunc aderant, ad plura medietate secreta suffragia, electus est primo scrutinio Admonitor P. Iacobus Pierling, Assistens Germaniae.

10, in Ms. act. 11.

Quo faciliior esset ac brevior tractandorum in Congregatione deliberatio, censuit Congregatio, aliarum Congregationum exemplum secuta: instituendas esse varias Deputationes, relicta R. Patris nostri arbitrio earum distinctione ac Deputatorum electione. Fuerunt autem numero sex: 1. pro spiritu et executione Votorum ac Regularum; 2. de Constitutionibus, Decretis, Regulis et Formulis; 3. de paupertate, id est de licito et illicito iuxta Constitutiones; 4. de Studiis, tum superioribus, tum inferioribus; 5. de Convictibus et Seminariis; 6. de sacris ministeriis Societatis.

11, in Ms. act. 7, 8, 10, 11, 12,
13, 14, 17 et 19.

PETENTIBUS Provinciis Angliae et Marylandiae, ac Vice Provincia missouriana, ut pro Provinciis et Vice Provinciis lingua anglica utentibus quinta constitueretur Assistentia; ipsemet R. Pater noster, quo citius expediretur, huiusmodi postulatum proposuit. Re diu multumque pluribus actionibus disputata, secreto demum, uti statutum fuerat, scrutinio, eoque suffragiorum numero, qui duas tertias partes longe superavit, decretum est: quintum Assistentem, reliquis omnino parem, concedendum esse, et Angliae Assistentem nuncu-

pandum, quin de caetero in iis, quae hactenus circa Provincias extra Europam statuta sunt, quidquam exinde immutetur.

Eius autem electio conducta fuit in diem 27 Iulii, eodemque die, qui postremus erat quadridui ad informationes petendas designati, servatis rite omnibus, quae Formula praescribit, electus est Angliae primus Assistens ad plura medietate suffragia secreta, primo scrutinio, P. Ioannes Etheridge, Provincialis Angliae, qui mox iuramentum praestitit Formula praescriptum.

12, in Ms. act. 11.

Cum quidam in hac essent sententia: legi in Congregatione oportere postulata omnia, quae Deputati admisissent, antequam eorum discussio variis Deputationibus a R. Patre nostro constitutis committeretur, Congregatio censuit: hanc lectionem publicam, nec requiri, nec in praesentiarum habendam esse.

13, in Ms. act. 16.

QUAESTIONE proposita de Nostro nonnullis, qui post ultimam dispersionem extra Domos, et a Superiorum obedientia quoad ministeria religiosamque disciplinam quasi soluti inter saeculares versantur; Congregatio decrevit: sublata iampridem dispersionis causa, a Provincialibus vel a R. Patre nostro esse revocandos propter vera graviaque incommoda, quae praesenti indigent remedio.

14, in Ms. act. 16.

Cum semper quidem, praecipue autem nostris hisce temporibus, cavendum sit, ne externis quibuscumque, maxime viris primariis, vel lin-

1853

Primi Angliae
Assistentis
electio.

Lectio publica
omnium
postulatum
in Congrega-
tione
non habenda.

Nonnulli
e Nostris
dispersi revo-
candi.
C. 23 d. 42.

Serventur con-
stitutata contra
oblocutores.
C. 7 d. 12.

**P. Beckx
Praep. Gen.**

gua, vel calamo, vel quacumque ratione iusta offensionis causa detur, censuit Congregatio ex PP. Deputatorum sententia: omnimodis commendanda et urgenda esse, tam quae Instructione XIII cap. 4, habentur, quam quae contra oblocutores a Congregatione XII, decreto 19 constituta fuerunt; rogavitque enixe R. Patrem nostrum: ut in detestabile huiusmodi vitium, Societati prae caeteris exitiale, sedulo praecavendum omni ope ac sollicitudine incumberet; et ad amovendum etiam omne offensionis periculum Superiores urgeret, ut sese Episcopis obsequentes iuxta Institutum nostrum exhibeant, eosque benevolos erga nos efficere ac conservare studeant, privilegia et exemptiones Societatis, nec iactent, nec sine discrimine et cautela cum Nostris communicent.

15, in Ms. act. 16.

NONNULLIS Provinciis postulantibus, ut termini statuerentur, quatenus Nostris, praesertim iunioribus, liceat ephemerides, folia publica similesque libellos legere; Congregatio, adhaerens PP. Deputatorum sententiae, censuit: ephemeridum similiumque libellorum lectionem, sive integram sive aliqua ex parte, iis solum permittendam, quibus nihil inde detrimenti obventurum esse constat; commendavitque R. Patri nostro, ut una cum Provincialibus dispiceret, quid hac super re facto opus sit.

16, in Ms. act. 16.

POSTULATUM Provinciae lugdunensis, de Domibus Professorum Lugduni et Massiliae erigendis, Congregatio, PP. Deputatorum iudicium secuta, laudavit, utpote consonum spiritui Constitutionum, item decreto 17 Congre-

gationis III, et decreto 13 Congregationis XX; ac illud R. Patri nostro commendavit, relictis tamen eius prudentiae tempore et modo executionis.

17, in Ms. act. 16.

A nonnullis Provinciis petebatur: ne Collegia, Seminaria et Domus nimis multiplicarentur; Congregatio, approbans iudicium Deputatorum, commendavit R. Patri nostro: ut videret, quid facto opus esset circa executionem decreti 8 Congregationis II post electionem, et decreti 20 Congregationis III.

18, in Ms. act. 22.

ACTUM est de quibusdam Collegiis, quae maiori DEI gloriae procurandae impedimento esse videbantur. Cumque R. Pater noster potestatem huiusmodi Collegiorum dissolvendorum sibi fieri petiisset; Congregatio censuit omnino concedendam, et reipsa concessit eo plane modo, iisque conditionibus, quibus similis potestas a Congregatione XX, decreto 20, Praeposito Generali facta fuerat.

19, in Ms. act. 27.

CUM sex Provinciae postulassent: ne Convictus, praesertim minores, multiplicarentur, Congregatio, perpendens Const. part. IV, cap. 3, § 4, lit. B, Congregationis XII decretum 26, Congregationis I decretum 126, Congregationis IV decretum 13, itemque commoda et incommoda, quae ex huiusmodi ministerio esse possunt fini, quem Societas intendit, censuit: in posterum non admittendos, multoque minus sponte nostra aperiendos Convictus, nisi secundum praescripta Congregationis IV, decreto 13, ita ut con-

1853

De Collegiis,
Seminariis
et Domibus non
multiplicandis
serventur
decreta.

Tribuitur
Patri nostro
facultas quae-
dam Collegia
dissolvendi.
C. 11 d. 16.
C. 17 d. 14.
C. 21 d. 9.
C. 23 d. 41.
C. 24 d. 28.

Collegia non
admittenda
aut aperienda,
nisi
habeantur
Domus aptae,
sufficiens tum
sustentatio.
tum Convicto-
rum et Nostro-
rum numerus.

Sedulo in id
invigilent
Superiores,

sese Episcopis
obsequentes
exhibeant,

privilegiis So-
cietatis caute
utantur.

Ephemeridum
similiumque
libellorum
lectio iis solum
permittenda,
quibus nihil
inde detrimenti
obveniat.

Domus Profes-
sae Lugduni
et Massiliae
erigantur,
relicta P. Ge-
neralis
prudentiae rei
executione.
C. 19 d. 7.
C. 24 d. 23.

P. Beekx
Praep. Gen.

Mala Societati
sequuta
ex Convictibus
non bene
constitutis;

hi potius
claudantur.

Serventur
leges de censu-
ra librorum.
Non habendus
ut censoris, cui
auctor amice
legendum
librum dedit.
Nostorum
scripta
sine censura
ab externis ne
imprimantur.
Commendantur
decreta 47 C. 5,
et 9 C. 15.
C. 10 d. 11.
C. 11 d. 18.
C. 16 d. 14, 15.
C. 21 d. 26.
C. 23 d. 43 n. 2.

Epistolae
degentium
in aliena
Provincia
ad suos Superi-
ores media-
tos, et horum
ad illos, a
Superioribus

stet haberi atque habitum iri Domos aptas, sufficientem sustentationem, non mediocrem Convictorum numerum, paremque hominum e Societate ad haec munera idoneorum copiam. Cumque compertum sit, tum ex parum felici minorum Convictuum conditione, tum e Nostorum studiis, atque etiam probationibus, vel dilatis, vel abruptis, vel etiam prorsus omissis Societatem aliquid passam esse, Congregatio optabat, ut Convictus non bene constituti potius clauderentur. .

20, in Ms. act. 17 et 18.

PETITUM est: ut omnes leges de censura librorum accurate observarentur; in specie vero, ut pro censura minime haberetur iudicium eius, cui ipse auctor scriptum suum legendum amice detulisset; ut Superiores non sinerent Nostorum scripta a quovis externo imprimi citra censuram in Instituto praescriptam; denique, ne quid committeretur contra decretum 47 Congregationis v a Paulo Papa v confirmatum in Bulla QUANTUM RELIGIO, vel contra decretum 9 Congregationis xv.

Ut in re tanti momenti suam sollicitudinem demonstraret Congregatio, totam huius negotii curam R. Patri nostro commisit; eique commendavit: ut peculiari providentia uteretur circa ea, quae in postulatis commemorabantur.

21, in Ms. act. 18 et 19.

Cum ii, qui ad tempus in aliena Provincia degunt, sive studiorum, sive ministeriorum quorumcumque, sive aliarum rerum causa, non omnino subtrahantur a iurisdictione Provincialis illius Provinciae, ex qua

suut; observentur quoad illos quae circa litteras, tum subditorum ad Superiores mediatos, tum horum ad illos datas in Monitis Generalibus, § 5, et in Formula Scribendi, § 13, sunt constituta; ita tamen, ut ad incommoda, si quae forent, vitanda hae litterae clausae transeant per manus Superioris localis, sicut R. P. Cladius anno 1587, et R. P. Mutius anno 1623 Provinciae venetae responderunt. Provincialium autem erit id apprime curare, ne quid hac re detrimenti capiat auctoritas Superiorum loci, in quo ipsorum subditi commorantur.

22, in Ms. act. 20 et 22.

ACTUM est de quibusdam ad Congregationem provincialem spectantibus. Quaerebatur:

1. An Congregatio provincialis postulata a Deputatis probata emendare possit, sive aliquid addendo, sive demendo. Iudicium PP. Deputatorum fuit: id licere; quoniam haec postulata Congregationi generali aut Praeposito Generali, nomine ipsius Congregationis provincialis proponenda sunt; dummodo tamen postulati sensus non ita immutetur, ut aliud postulatum fieri videatur.

2. Num Congregationi provinciali, iuxta Formulam § 49, liceat mutare sententiam de ea re, quae in prioribus actionibus iam fuit constituta. Patres Deputati censuerunt: non licere, cum neque intercedere permittatur; et cum de eo tantum agendum sit, an Congregationi generali vel Praeposito proponenda illa videantur, et quaenam de illis fuerit plurius sententia.

3. Utrum Congregationi provinciali iuxta eandem § 49, proponere

1853

localibus
ne aperiantur,
sed clausae
per manus
ipsorum
transeant.
C. 21 d. 22.

Quaedam
ad Congr. prov.
spectantia.

Postulata
a Deputatis
probata
emendare
potest, dummo-
do sensus non
immutetur.
Form. n. 50.

Non potest
mutare senten-
tiam de re
in prioribus
actionibus
constituta.

Nec proponere
novum
postulatum.

P. Beckx
Praep. Gen.

Deputatis
constituto
tempore non
exhibitum
et ab his
probatum.

Paragraphi 5
et 15 Formulae
non pugnant,
quia de diver-
sis loquuntur.

liceat novum postulatum, quin Deputatis fuerit exhibitum et ab his probatum, ac elapso tempore ad afferenda postulata constituto, et dissente Provinciali, vel aegre assente, ut tempori cedat. Itidem Patres Deputati quaesito responderunt: non licere; idque effici ex postremis verbis § 19 Formulae: "*post diem unum vel alterum exclusive ab eo in quo facta est electio mittendorum nihil amplius deferre liceat*;" tum in primis ex Formula § 48, ubi dicitur: nihil proponi posse Congregationi, quod non sit prius approbatum a Deputatis, nisi prout de reiectis § 45 dictum est.

4. Utrum Professi applicati alicui Provinciae gaudeant in ea suffragio passivo, quod ipsis conceditur § 5 Formulae Congregationis provincialis, in § 15 vero eisdem negari videtur. PP. Deputati, collatis inter se verbis decretorum 16 et 17 Congregationis XVIII, et § 2 decreti 19 Congregationis VI, demonstrarunt: voces illas § 15 Formulae: *qui sunt de Provincia*, ita esse intelligenda, ut comprehendantur, tum qui ingressu in Societatem, tum qui applicatione etiam ad tempus facta ante indictam Congregationem provincialem, ad illam Provinciam pertinent; unde sic applicati Professi vocem habent passivam in Provincia, ad quam sunt applicati, non autem in ea, ex qua missi sunt, excepta Provincia romana iuxta § 8 eiusdem Formulae.

Responsa PP. Deputatorum Congregatio probavit.

23, in Ms. act. 22.

Quam maxime
commendatur,
ut Operarii
constituantur,

POSTULABAT Provincia romana: ut Operarii constituerentur, qui bini vel terni sacris missionibus regiones ex-

colerent. Maximi momenti esse hoc postulatum iudicavit Congregatio, nec pro sola Provincia romana, sed pro universa Societate; et R. Patrem nostrum enixe rogavit: ut cum Provincialibus hac de re ageret, efficeretque, ut omnimodis, quantum per circumstantias licebit, executioni mandaretur.

24, in Ms. act. 21.

Cum, mutata temporum conditione, rerum quoque usualium aestimatio alia iam sit ac olim fuerit; Congregatio, Patrum Deputatorum iudicium secuta, decrevit: ea, quae in Ord. Gen. cap. 4, § 14, de horologiis praescripta sunt, ita esse intelligenda, ut prohibita censeantur horologia aurea, atque illa, quorum valor pretium vulgare excedit; tum R. Patri nostro commendavit: ut ad Superiorum directionem hac in re praescriberet quae expedire iudicaverit, utque secundum hoc decretum immutarentur verba in Monitis Generalibus, § 14.

25, in Ms. act. 22.

Cum postulatum esset a Provincia belgica: ut Congregatio urgeret accuratam observantiam regulae 25 Summarii, et aliarum ad usum paupertatis spectantium; itemque decreti 7 Congregationis XX; audito et probato Patrum Deputatorum iudicio, Congregatio inhaerendum omnino esse iudicavit decretis Congregationum, ut vita communis in supellectili, victu et vestitu illibata servetur, secundum S. Patris nostri praescripta Examine, cap. IV, § 26, et Summario Constitutionum, § 25; et Superioribus enixe commendavit: ut singularia, superflua et exquisitiora vitent, tum in se, tum in suis subdi-

1853

qui bini vel terni sacris missionibus regiones excolant.
C. 5 d. 46.

Horologia, quae nunc prohibentur, sunt tantum, vel aurea, vel quorum valor pretium vulgare excedit.

Paupertas et vita communis illibatae servantur.
C. 11 d. 23.
C. 12 d. 36-43.
C. 16 d. 27.
C. 18 d. 22 n. 2.
Inf. d. 26.

Superiores singularia, superflua et exquisitiora vitent in se et in subditis; et cum charitate

P. Beckx
Praep. Gen.

et aequalitate
omnia
provideant
et dispensent.

tis, omniaque secundum rectam charitatis et aequalitatis cum inferioribus mensuram, paternamque curam et providentiam componant atque dispensent.

26, in Ms. act. 19, 20 et 27.

De pecuniariis
depositis.

CUM Patribus Deputatis demandatum fuisset examen postulorum de pecuniariis depositis, ipsique quid censerent retulissent; Congregatio, eorumdem sententiam approbens, ita decrevit:

Quid significet
depositum.
C. 16 d. 32, 35.

1. Illud vocabulum *deposita*, quod legitur in Congregatione xii, decreto 42, et in Congregatione xx, decreto 7, § 2, non aliud significare, quam certam pecuniae summam apud Superiorem quidem ab aliquo e Nostris depositam, sed cuius liberum usum minime habere possit qui deposuit; adeo ut liceat Superiori illam pecuniam, sicut expedire visum sibi in Domino fuerit, expendere, invito aut inscio deponente; cui nulla propterea sit iusta querelarum causa. Idque ipsum dicendum de pecunia ab aliquo externo alicui e Nostris tradita in certum aliquod opus impendenda; quam tamen in aliud, praeterquam in hoc ipsum opus, expendere Superiori minime licebit.

Nemini liceat
pecunias depositas
impendere
ad ea sibi
comparanda,
quae ad victum,
vestitum,
aliaque vitae
communi
necessaria
et usus mere
personales
pertinent;
nec ipse Provincialis
potest id concedere.

2. Iuxta ea quae Congregatione xii decreto 43, Congregatione xvi decreto 27, Congregatione xx decreto 7, § 3, sunt constituta, nemini liceat huiusmodi pecunias impendere ad ea sibi comparanda, quae ad victum, vestitum, cubiculi supellectilem aliaque vitae communi necessaria pertinent, neque in ullos usus mere personales et proprios adhibere; omnesque meminerint neque penes ipsos Superiores, etiam Provinciales vel quoscumque alios, esse hanc facultatem

dare. Quod si quid peculiare alicui necessarium foret, id omnino a Superiorum charitate subministrandum erit, nullo tamen habito respectu ad pecuniam, quam forte ille depositam apud Superiorem habeat.

3. Superiores diligenter caveant: ne huiusmodi deposita alantur quodammodo, atque ita perpetua fiant, quo sensim quaedam species inducatur peculii aut pensionum nostris legibus prohibitarum; item inquirent in horum depositorum originem, quae facile non paucis nec levibus naevis maculari posset.

4. Caeterum Congregatio aliarum Congregationum commemorata decreta confirmat, et R. Patri nostro apprime commendatum vult: ut, sicubi contra haec quidpiam peccetur, efficax malo remedium adhibere studeat.

27, in Ms. act. 33 et 34.

QUODAM postulo quaerebatur: an Provinciae dispersae legitimam Congregationem habere possint, quando non possunt nisi paucissimi convenire. Ratio dubitandi petebatur, tum ex numero exiguo Congregatorum minime apto Provinciae repraesentandae, tum ex comparatione eorum, quae leguntur in Formula Congregationis Provincialis, §§ 2 et 6.

Patrum Deputatorum sententia fuit: cum de Congregatione provinciali convocanda agitur, attendendum esse, non ad numerum eorum, qui ius habent; sed ad eorum, qui ex ius habentibus convenire possunt.

Verba autem Formulae, § 6; *etiamsi duas partes non attingant*, dicta esse, non de numero quadraginta vel quinquaginta, sed de numero, quo Professores in Congregatione excedere de-

1853

Necessaria,
etiam si peculiaria.
a Superioribus
subministrentur.

Superiores
caveant, ne
haec deposita
alantur et perpetua
fiant;
in eorum
originem
inquirent.

Aliarum
Congr. decreta
de hac re
Patri nostro
commendantur.
Sup. d. 25.

Congr. prov.
cogenda, etiam
cum non nisi
paucissimi
possunt convenire.

P. Beckx
Praep. Gen.

bent eos, qui Professi non sunt; ea vero quae praescribuntur in Formula, § 2, tunc obtinere, non cum numerus utcumque parvus est, sed cum ex iis, qui in praesenti ius habent, aliqui solummodo convenire possunt. Quam Patrum Deputatorum sententiam Congregatio probavit. Intercessio autem, qua petebatur: ut minimus numerus definiretur, ac saltem duodecim Congregati ultra Provincialem requirerentur, a Congregatione reiecta fuit.

28, in Ms. act. 20 et 28.

Rectoribus
et Professis, in
Algeria
et Canariis
degentibus,
ius est, ut
ad Congr. prov.
convenient.
Inf. d. 29.

POSTULATUM fuit: an Patres in Africa degentes suam Congregationem provincialem in Gallia adire possint. Rationibus, quas Patres Deputati attulerunt, rite expensis, Congregatio pronuntiavit: Rectoribus et Professis in illa Africae ora, quae Galliae subdita est, degentibus, ius esse, ut secundum Formulam ad Congregationem provincialem convenient, non obstante decreto 21 Congregationis XII.

Cum deinceps rogaretur Congregatio: ut praecedens decretum ob rationum paritatem extenderetur ad Patres Provinciae Hispaniae qui sunt in insulis Canariis; Congregati omnes ad unum postulato annuerunt.

29, in Ms. act. 36, 37 et 38.

Provincialis
Marylandiae
potest
cum duobus
Electoribus
venire
ad Congr. gen.
C. 23 d. 11.
Sup. d. 28.
C. 24 d. 9.

PETITUM fuit: ut sublatis nunc, quae exsistebant, itinerum difficultatibus ac longitudine, Provincialis Marylandiae possit cum duobus Electoribus venire ad Congregationem generalem, habita prius, ad praescriptum Formulae, Congregatione provinciali; quin tamen haec Marylandiae Provincia constituatur in iure communi quoad caetera, sicut Provinciae in Europa positae. Rogatis

sententiis, et servatis quae in Formula, §§ 64 et 68, praescribuntur, plus quam duabus tertiis suffragiorum partibus, quod petebatur, concessum est.

30, in Ms. act. 18.

Ad petitionem Congregationi factam, de latinae linguae usu in Societate fovendo atque restituendo, ubi opus sit; censuit Congregatio: ad id sufficere, si urgeatur executio eorum, quae hac de re sunt constituta; addens: litteras ad R. Patrem nostrum latine conscribendas esse cum ex officio mittuntur, ac etiam cum de negotiis gravioribus agitur.

31, in Ms. act. 30.

Ad petitionem alteram, de forma syllogistica, deque lingua latina in superioribus classibus retinenda, responderunt Patres Deputati: non modo utramque retinendam, sed sicubi in desuetudinem abierit, omni ope revocandam; quod Patres Congregati uno ore approbarunt.

32, in Ms. act. 32.

Cum Provincia sicula postularet, ut unicuique scholae pro omnibus disciplinis unicus esset Magister; auditis Patrum, quorum maxime intererat, explicationibus, Congregatio statuit: postulato omnino esse annuendum, servandamque, tum nostram Rationem Studiorum, tum universae Societatis consuetudinem, tum quae de non multiplicandis Magistris sunt in regula Provincialis 21, § 2.

33, in Ms. act. 32.

QUAEDAM Provinciae petierunt, ut libri nostris inferiorum studiorum classibus accommodati assignarentur.

1853

Exsequenda
quae de latinae
linguae
usu fovendo
et restituendo
sunt
constituta.
Ad Patrem
nostrum
latine scriben-
dum ex officio
et de rebus
gravibus.
C. 21 d. 19.
Inf. d. 31.

Forma
syllogistica
et linguae latinae
in sup. classi-
bus retinenda
aut revocanda.
Sup. d. 30.
C. 21 d. 19.

Unicuique
scholae
pro omnibus
disciplinis
unicus sit
Magister.

In Ratione
Studiorum.

Libri nostris
classibus inf.
accommodati
Provincialibus
assignantur.

P. Beekx
Praep. Gen.

Congregatio, Patrum Deputatorum pro studiis inferioribus iudicium secuta, declaravit: rem, eo quod aliae regiones alia exigant, a Praepositis singularum Provinciarum, approbante R. Patre nostro, conficiendam esse.

34, in Ms. act. 30, 31 et 32.

Triennale
pro Nostri
Philosophiae
studium
praescribitur.
Inf. d. 36.

PROVINCIS quibusdam postulanti-
bus, ut Philosophiae studio triennium
assignaretur; auditis rationibus in
utramque partem allatis, Congregatio
triennale pro nostris Philosophiae
studium praescribendum statuit; et
materiarum in philosophicis distribu-
tionem pro singulis annis, ad nor-
mam veteris Rationis Studiorum, con-
ficiendam R. Patri nostro commen-
davit.

35, in Ms. act. 32 et 34.

Philosophi
nostri
promoveantur
a 1.º anno
ad 2.^m,
si ex 4 ferant
2 suffragia; ad
3.^m, si tria.
C. 7 d. 33.
C. 8 d. 37.
C. 11 d. 24.
C. 12 d. 22.
C. 21 d. 17, 18.

DE qualitate suffragiorum in exa-
mine nostrorum Philosophiae audito-
rum a Patribus Deputatis propositum
est: e quatuor Examinatorum suffra-
giis sufficere duo asserentia exami-
natum attigisse mediocritatem, ut is
a primo ad secundum annum promo-
veatur; ut a secundo anno ad tertium
gradum faciat, tria requiri.

Hoc Patrum Deputatorum iudi-
cium Congregatio auctoritate sua con-
firmavit.

36, in Ms. act. 30 et 34.

Physicam
et Mathesim
elementarem
tradere possit
approbandus
in examine
ad gradum.
C. 20 d. 25.
C. 21 d. 17, 18.
C. 23 d. 15, 17.

PETITUM fuit, ut scientiae physicae
termini designarentur, quos quis at-
tingat necesse est, ut suffragium af-
firmativum in examine ad gradum
ferre queat. Congregatio iudicio De-
putatorum assensit; in Regulis Pro-
fessorum Philosophiae satis determi-
natam esse materiam, Physicam vi-
delicet et Mathesim elementarem, ad
quas tradendas aptus sit oportet qui

examinatur, ut suffragium ferat af-
firmativum.

Cum similiter petitum esset: ut
in philosophicis praecipua saltem do-
ctrinae capita determinarentur, to-
tum illud negotium P. Praeposito a
Congregatione demandatum fuit.

37, in Ms. act. 29 et 30.

PROBAVIT Congregatio, ut satisfac-
ret sequentibus postulatis ad studia
pertinentibus:

1. Petebatur: ut declararentur ii
Constitutionum textus, qui ad do-
ctrinam S. Thomae eiusque Summam,
tamquam ad normam theologiae in-
stitutionis, referuntur. Patres Depu-
tati responderunt: illos textus claros
esse, eoque spectare, ut Nostri do-
ctrinam S. Thomae sequantur, non
tamen eius Summam praelegendam
praescribi; immo neque ipsam do-
ctrinam in omnibus, nisi secundum
decretum 56 Congregationis v sectan-
dam praecipi; sed et alium auctorem
a Praeposito Generali approbatum
sequi licere. Idem fuit in universum
Congregationis iudicium.

2. Dein petebatur, utrum in Theo-
logia ea methodus tenenda, qua dog-
mata adversus Rationalistas et Pro-
testantes ex sacra Scriptura et ex
omnibus traditionis fontibus propu-
gnentur; an presse insistendum elen-
cho quaestionum, qui est in Ratione
Studiorum; item ut provideretur sta-
bilitati doctrinae simul et soliditati
studiorum, utque Theologiae traditio
in meram exegesim philologicam non
transmutaretur.

Congregatio approbavit PP. Depu-
tatorum responsum, qui censuerunt:
provisum esse hisce omnibus ex re-
gula 11 SS. Patris nostri (Exercitia
Spiritualia " Ut cum orthodoxa Ec-

1853

Doctrinae
philosophicae
capita
determinentur
a P. Generali.
Sup. d. 34.

Tenentur
Nostri
doctrinam
S. Thomae
sequi, non
in omnibus,
nisi secundum
d. 56 C. 5;
neque eius
Summam
praelegere;
C. 23 d. 15.
sed alium
auctorem,
a Praeposito
Gen. approba-
tum, sequi
possunt.

De methodo
Theologiam
tradendi
serventur alias
praescripta.
C. 23 d. 16.

P. Beckx
Praep. Gen.

Examinator
potest
iudicium ferre,
et ex respon-
sis examinati,
et ex praevia
cognitione.

De Ratione
Studiorum.
C. 4 d. 31.
C. 20 d. 10.
C. 21 d. 15.
C. 23 d. 16.

Consideratis
observationi-
bus
Provinciarum,
recenseatur;

Provinciis
observanda
praescribatur;

manentibus
substantia-
libus,
Provinciales
peculiaris
quaedam
praescribere
possint.

clesia vere sentiamus „), ex constanti usu Societatis, et ex decreto 13 Congregationis XXI; quae quidem omnia accurate observari mandavit.

3. An Examinatores ad gradum iudicium de praesenti scientia examinati ferre debeant ex solis responsis, an etiam ex praevia cognitione. Probata fuit sententia Patrum Deputatorum de confirmando responso dato a R. P. Thyrso die 8 octobris 1699: „ Per τὴ doctrinae praesentis intelligitur doctrina, quam nunc habet re ipsa dum examinatur. Si itaque re ipsa tanta doctrina sit instructus, etsi id non appareat ex examine, poterit Examinator, siquidem ei aliunde de ea certo constat, suffragium ferre favens „.

38, in Ms. act. 28 et 34.

LECTUM fuit iudicium Patrum Deputatorum de postulatis ad Rationem Studiorum universam spectantibus; cuius iudicii summa haec fuit:

1. Ut, consideratis observationibus hactenus factis aliisque, si quae supersunt, mittendis e singulis Provinciis, et adhibito virorum omni scientia et eruditione praeditorum consilio, Ratio Studiorum cura R. P. Generalis recenseatur.

2. Ut, postquam opus fuerit absolutum, ipsa haec Ratio Studiorum sic recensita et perfecta omnibus Provinciis observanda praescriberetur.

3. Ut, ubique manentibus iis quae in hac Studiorum Ratione substantialia sunt, facultas Provincialibus relinqueretur, quae ipsis est secundum regulam Provincialis 39, et Professoris Classium inferiorum 15, peculiaris quaedam praescribendi, quae, vel regionum varietas, vel adeo temporum iniquitas exigunt.

Congregatio singillatim tria haec iudicii Patrum Deputatorum capita probavit.

39, in Ms. act. 32.

DE scholis, in quibus ea tantum doceantur, quae ad negotiationem similesque exercitationes spectant, decrevit Congregatio: Praepositi Generalis esse perpendere ac statuere, an tanti momenti rationes sint, quae huiusmodi scholas alicubi admittere vel admissas retinere cogant.

40, in Ms. act. 33.

SI aliqui e Nostris ante ultima vota ad Episcopatum assumantur, sive Episcopi sint Ordinarii, sive Vicarii aut Delegati apostolici, Congregatio, perpensis rationibus hinc inde allatis et praescindendo omnino a questione iuris, decrevit: ut dum his muneribus funguntur, ad professionem vel ad gradum Coadiutorum spiritualium non promoveantur.

41, in Ms. act. 33.

AB quaestione propositam; de iisdem Nostris ad Episcopatum eventis, dum actu Dioecesim vel Vicariatum apostolicum regunt, etiamsi Missionariorum nostrorum Superiores sint: a PP. Deputatis responsum est: eos in Congregationibus nostris nec vocem activam, nec passivam habere, tum ob varia Iuris Canonici et constitutionum apostolicarum decreta, tum quia non possent Comitibus nostris interesse, quin aliquomodo iis, qui eisdem praesident, subiicerentur; tum quia deberent, ubi Societas exigeret, a residentia abesse, quod eis a Iure ecclesiastico non permittitur. Hoc Deputatorum iudicium Congregatio sua auctoritate probavit.

1853

Statuat
Generalis
an habendae
scholae,
in quibus
doceantur so-
lum spectantia
ad negotiatio-
nem, etc.

Nostris, munere
Episcopatus
sive Vicarii
aut Delegati
Apostolici
fungentes,
ad gradum non
promoveantur.
Sup. d. 2.

Iidem in Con-
gregationibus
nostris
nec vocem
activam,
nec passivam
habeant.
Sup. d. 2.
C. 24 d. 10.

P. Beckx
Praep. Gen.

42, in Ms. act. 21, 22, 23, 24, 25,
26, 35 et 36.

De retributio-
nibus
scholarum.
C. 24 d. 18.

ACTUM fuit saepius in Congregatione: an in illis Collegiis, ubi ob acerbiteriam temporum necessaria dotatio, qualis in Instituto praescribitur, neque habetur neque haberi potest, liceat Nostris, loco eiusmodi dotationis, a scholaribus seu eorum parentibus retributiones pro sua sustentatione accipere, quin hoc censeatur esse contra nostrum Institutum; et tandem maxima Patrum pars sequens decretum edendum censuit: Cum varia quae in Constitutionibus, Congregationum decretis, et responsis Praepositorum Generalium hac de re habentur, serio fuissent examinata atque perpensa; Congregatio quidem censuit: certissime nihil licere Nostris pro ministeriis vocationis nostrae accipere in compensationem seu stipendium; verum, ubi agitur de debita ac necessaria Nostrorum sustentatione, quae aliunde haberi non potest, maior Congregationis pars opinabatur id Instituto nostro non prohiberi. Attamen, cum hic agatur de statu quorundam Collegiorum extraordinario, non communi toti Societati, et quem non duraturum esse in Deo confidimus; Congregatio, secuta aliarum Congregationum exemplum, et ut debitam reverentiam exhibeat erga Constitutiones S. Patris nostri, qui nobis tam gravibus verbis paupertatem commendat, tum alibi passim, tum maxime parte vi Constitutionum, cap. 2, n. 1.; dein, ut omnem offensionis occasionem evitet; tandem, ut palam ostendat, in amore paupertatis se nihil remisisse, sed eam omnino servatam velle, statuit: nullum de de hac re fieri debere decretum; sed hoc negotium R. Patri nostro com-

Nihil licet
Nostris
accipere
in compensa-
tionem
seu stipendium
pro ministe-
riis: verum,
ubi agitur
de debita
ac necessaria
Nostrorum
sustentatione,
quae aliunde
haberi non
potest,
id Instituto
nostro non
prohibetur.

Nullum
de hac re fiat
decretum;
sed provideat

mittendum esse, eique enixe commendavit, ut quod Domibus illis pro tempore necessarium est statuatur: et sedulam interea impendat curam, quo Collegia haec, quantum fieri potest, ad consuetam Societatis normam perducantur; et diligenter caveatur, ne, occasione huius status exceptionalis, paupertatis virtus detrimentum patiat.

Postero die quaesitum est, ut Congregatio declararet: num hoc decreto suo rem Patri nostro ita commiserit, ut ipse pro sua conscientia per ea media, quae Instituto conformia viderentur, provideat. Rogatis sententiis, maior pars censuit: hunc esse decreti sensum, atque ita illud esse intelligendum.

43, in Ms. act. 37.

POSTULATUM deinde fuit, ut Congregatio sequens dubium multis in Provinciis valde practicum definire vellet: an scilicet paupertati nostrae repugnent eae Domus, quae bona stabilia non habent, scholas autem habent, et numerosissimos convictores, quorum pensionibus suppletur fundatio, quae nec est, nec in praesentiarum sperari potest; quae quidem Domus omnibus Patribus Congregationis xx, decreto 14 visae sunt habendae tamquam Collegia inchoata, quorum Rectores eadem iura easdemque facultates habeant, ac caeteri Rectores.

Huius postulati sensus ita fuit explicatus: ut, cum in citato decreto soli nominentur convictores, eorum tantummodo pensiones intelligantur, ac abstractio fiat de retributionibus externorum. Re ita declarata, Congregatio respondit: Domos, de quibus est in decreto 14 Congregationis xx, paupertati nostrae non repugnare.

1853

P. Genaralis,
curet ut
Collegia
ad consuetam
Societatis
normam
perducantur,
et caveat
ne paupertas
detrimentum
patiat.

Domus, quae
bona stabilia
non habent,
sed quorum
fundatio
pensionibus
Convictorum
suppletur,
paupertati
nostrae non
repugnant.

C. 6 d. 18.
C. 9 d. 18.

P. Beckx
Praep. Gen.

Ad religiosam
disciplinam
et observantiam
urgendam,
commendatur
P. Generali :

Tertius probat.
annus integre
et modo
praescripto
peragatur ;

ne crebrae sint
externorum
visitationes,
et cautius
rariusque
iunioribus
permittantur ;
C. 18 d. 22 n. 6.

accuratissime
serventur
praescripta
de socio
exeuntium ;

item, quae de
reddenda rat.
conscientiae ;
* Reg. 40 Summ.
C. 4 d. 40.
C. 5 d. 58,
Tertio.

ne Conciona-
toribus
et Operariis
exemptiones
ultra
charitatis
et aedificatio-
nis limites
concedantur.

Peculiaris
habeatur cura
profectus
spir. FF. Coad.,
et eorum, quae

44, in Ms. act. 14, 15, 16 et 36.

Ut satisfaceret compluribus aliis postulatis ad religiosam disciplinam et observantiam pertinentibus, Congregatio, postulantium zelum collaudans, quamquam censeret nihil peti, cui abunde provisum in Instituto nostro non sit ; attamen ea, quae sequuntur, R. Patri nostro apprime commendata voluit, ipsumque rogavit, ut horum executionem sollicitè urgeret :

1. Ut tertius annus probationis integre, sicut a Congregatione xx, decreto 12, n. 5, sancitum fuit, neque pro forma dumtaxat, sed ut in Instituto ac praesertim in Ord. Gen. cap. 3 praescriptum est, peragatur.

2. Ut modus imponatur crebrioribus quae nunc a Nostris alicubi fieri dicuntur externorum visitationibus ; eaeque iunioribus nostris multo cautius rariusque permittantur.

3. Ut quae de socio exeuntium in Constitutionibus, part. III, cap. 1, § 3, inque aliis Instituti paginis leguntur, omni accuratione observentur ; et, si quid contra ea peccari contigerit, omnino corrigatur. Haec autem praecipue de regula 18 Sacerdotum dicta intelligantur.

4. Ut observantia atque usus Regulae * potissimae, de reddenda ratione conscientiae, tum Superioribus, tum subditis inculcetur.

5. Ut Superiores ultra charitatis et religiosae aedificationis limites exemptiones Concionatoribus atque Operariis nostris non concedant ; quin potius efficiant, ut hi suas Regulas rite observent.

6. Ut peculiaris cura impendatur circa spirituales profectus FF. Coadiutorum, utque diligentius serventur quae de ipsis sunt constituta, cum

caetera, tum etiam ea, quae in Congregatione VI, decreto 30, et in Congregatione VII, decreto 24 praescribuntur.

7. Ut modestiae Regulae, ab antiquis Patribus nostris tam sollicitè observatae, et renascenti Societati iam a prima Congregatione sua vehementer commendatae, diligentissime custodiantur.

45, in Ms. act. 38 et 39.

REVERENDUS Pater noster interrogavit : an Congregatio, ad exemplum aliarum Congregationum, vellet ipsi cum Assistantibus committere decreta extrahenda, recognoscenda et typis edenda. Congregatio annuit.

Deinde R. Pater noster Patres sententiam rogavit, cum nihil superesset agendum : num placeret solvi Congregationem. Omnibus placuit eam solvi.

Quare idem R. Pater noster, de felici Congregationis exitu gratulatus, quodque ex opinionum, quae identidem fuerat, varietate nihil detrimenti charitas atque unio animorum accepisset, omnes hortatus est, ut in eorum, quae sapienter fuerunt constituta, executionem urgendam pro suo quisque munere diligenter incumberent. Tum singulis commendatum voluit ; ut in id operam suam conferrent assidue, quo Provinciae et Domus nostrae magis ac magis ad eam normam in dies perficerentur, quam S. Pater Ignatius in suis Constitutionibus proposuit, atque ad hanc ipsam normam exigeretur nostrorum iuvenum institutio, a qua Societatis universae salus omnino dependet. Quibus dictis, et ipso praeunte, actis Deo de more gratiis ex praescripto Formulae, cum magna charitatis significatione finis impositus est huic Congregationi xxii die 31 Augusti 1853.

1853

de ipsis et
praescriptis

Regula
modestiae
diligentissi-
custodiantur.
C. 20 d. 1

Patri nostro
et Assistanti
committuntur
decreta extra-
henda et ty-
pica edenda.

C. 11 d. 3
C. 14 d. 2
C. 17 d. 1
C. 18 d. 2
C. 19 d. 1
C. 21 d. 2
C. 23 d. 43 n

Hortatio
P. Generalis

urgeatur
Constitutionum
executio

ad normam
Constitutionum
Provinciae
et Domus
nostrae
perficiantur
et iuvenum
nostrorum
institutio e-
ficiatur, a qua
Societatis
salus depen-

Finis
Congregationis
imponitur

DECRETA

VIGESIMAE TERTIAE CONGREGATIONIS GENERALIS,
A RESTITUTA SOCIETATE QUARTAE.P. Anderledy
Vic. Gen.
perp.Congregatio
indicta.Absunt
Provincialis
et Flector
Siciliae.Provincialis
siculi
adventus.Patris nostri
in cogenda
Congregatione
consilium.
C. 11 d. 1.
C. Poloc. 1 d. 1.

ADMODUM R. P. N. Petrus Beckx, litteris ad omnes Provinciales datis die 11 Maii anni 1883, Congregationem generalem a se decretam significavit, et deinde eam in diem 15 Septembris indixit. Quare omnes Provinciales et Socii, a Congregationibus provincialibus designati, die stata in Urbe adfuerant, praeter P. Ferdinandum Ferrante, Provincialem Siciliae, atque alterum eius Socium, P. Petrum Fontana, qui absentiae suae causam Patri Nostro eiusdemque Assistentibus probaverant. P. Ferrante vero media Congregatione, peractis electionibus, tandem advenit, atque in ea suum locum occupavit. Inchoata igitur est Congregatio die proxime sequenti, 16 scilicet Septembris, qua dies festus MARIAE Perdolentis replebatur, et die 23 Octobris absoluta.

DECRETUM 1, in manu scriptis act. 1.

IN primae actionis ingressu Adm. R. P. N. declaravit: praecipuum Congregationis cogendae finem fuisse electionem Vicarii, qui sibi, aetate iam provecta et viribus sensim deficientibus, auxilium praeberet, et deinde iure proprio cum plena potestate succederet. Hoc consilium, diu antea cum

PP. Assistentibus agitatum, iisque omnibus consentientibus, se Pontifici Maximo, Leoni XIII, exposuisse, qui rem diligenter cognitam approbavit, et illius efficiendae facultatem benignissime concessit. Deinde, non modo enixe commendavit, ut de iis, quae in Congregatione pertractarentur, neque cum externis neque cum Nostris aliquid communicaretur, sed, exemplo P. Nickel et gravioribus rationum momentis adductus, de Vicarii electione silentii praeceptum, annuente Congregatione, imposuit.

2. Tum placuit omnibus declarare: Congregationem plenam esse, et legitime coactam; et etiam defectus, si qui forte irrepserint, supplere.

3. Congregationis Provinciae siculae acta nondum Romam pervenerant; recitatum tamen est testimonium eiusdem Provincialis, qui P. Georgium Cannata a Congregatione legitime coacta rite electum fuisse affirmabat, cui standum et electionem validam habendam esse Congregatio decrevit.

4. Alterum dubium fuit, de electionibus cuiusdam Provinciae, quas ex actis constabat factas esse unica suffragatione, simul designatis duobus ad Congregationem generalem

1883

C. 11 d. 1.

Silentii
praeceptum
de Vicarii
electione
impositum.

C. 11 d. 1.

Congregatio
plena
et legitima,
et defectus
suppleti.Dubitatio
de Electore
siculo sublata.Vitium
in electione
cuiusdam
Provinciae
sanatum.

P. Anderledy
Vic. Gen.
perp.

mittendis; et quum de dubio ageretur, Patres duo, ad quos spectabat, parumper e conclavi discesserunt. Congregatio agnovit defectum, quo ille electionis modus laborabat, sed, eo sanato, continuo Patres illos revocavit.

Secretarii
electio.

5. Secretarius electus est prima suffragatione ad plura secreta suffragia P. Hugo Molza, Elector Provinciae Romanae.

Benedictio
Summi Pontificis
impetrata
non rursum
petenda.

6. Deinde, quum ex Formulae Congregationis generalis § 12, proponi deberent ii, qui cum Patre nostro Pontificem Maximum adituri essent eiusque benedictionem Congregationi impetraturi, ob graves causas a Patre nostro explicatas praestabilius Congregationi visum est, illo more usurpando supersedere. Quam in sententiam eo propensius omnes concessere, quod idem Pater noster retulit, se ante Congregationis initium denuo SS. Patrem adiisse cum antiquiore professo ex Assistantibus, P. Firmino Costa, eiusque benedictionem implorasse, quam Sanctissimus Dominus cum eximiae erga Societatem benevolentiae significatione benigne fuerat impertitus.

2, in Ms. act. 2 et 3.

Deputati
ad detrimenta.
C. 7 d. 78.
C. 8 d. 1.

DEPUTATI ad detrimenta cognoscenda sunt nominati ex singulis Assistantiis: ex Assistentia italiae, P. Ioachim Vioni, Provincialis neapolitanus; ex Assistentia Germaniae, P. Mauritius Meschler, Provincialis Germaniae; ex Assistentia Galliae, P. Henricus Chambellan, Provincialis Franciae; ex Assistentia Hispaniae, P. Eugenius Labarta, Elector Provinciae toletanae; ex Assistentia Angliae, P. Eduardus Purbrick, Provincialis Angliae. In electione Patris

Vitium, si
quod inesset in

Labarta, quum in primo scrutinio parem cum eo suffragiorum numerum P. Augustinus Delgado, Provincialis toletanus, tulisset, suffragatio altera inter hos tantum duos habita est; quam ob causam fuit qui de validitate huius suffragationis dubitaret, existimans e Formula colligi posse, haberi illam debuisse inter omnes. Congregatio nihil de iure definivit, sed vitio, si quod inesset, sanato, electionem ratam habendam esse decrevit.

Horum vero Deputatorum nomina, monuit Pater Noster, iis etiam, qui de Congregatione non sunt, aperiri et posse et debere, ut eis unusquisque afferre queat quae sibi de Societatis detrimentis forte occurrant.

3, in Ms. act. 1, 2, 3 et 4.

PROPOSITA quaestione de Vicarii electione, et diu multumque disputata, Congregatio tandem duo statuit: 1. Vicarium perpetuum eligendum esse, qui Patris nostri adiutor sit, et ius habeat ei succedendi; 2. Vicarii potestatem nequaquam a Congregatione definiendam esse, sed tantum ei attributum iri auctoritatis, quantum Pater noster, qui eius auxilio sublevandus est, ei impertiri voluerit.

4, in Ms. act. 4 et 5.

PATREM Emmanuelem Bottalla, unum e Substitutis Provinciae siculae, qui nullo impedimento ad Congregationem venire prohibebatur, Congregatio unanimis continuo vocare decrevit; sed minime visa est ad eius adventum differenda electio, quum propediem adventurus speraretur.

Renuntiata sunt nomina Iudicum de ambitu, qui ex Formula sunt antiquiores e singulis Assistantiis Pro-

1883

electione unius
ex Deputatis,
sanatum.

Ii etiam, qui de
Congregatione
non sunt, pos-
sunt Deputatis
afferre quae
sibi de detri-
mentis Soc.
forte
occurrant.

De Vicarii
perpetui ele-
ctione. deque
eiusdem
auctoritate a
Congregatione
non definienda.
C. 11 d. 29 n. 1.

Substitutus
siculus
vocatus.

Iudices
de ambitu.

P. Anderledy
Vic. Gen.
perp.

fessi, videlicet: P. Iosephus Boero pro Assistentia Italiae, P. Ludovicus Van Gulick pro Assisientia Germaniae, P. Adolphus Pillon pro Assistentia Galliae, P. Eugenius Labarta pro Assistentia Hispaniae, et P. Petrus Gallwey pro Assistentia Angliae.

5, in Ms. act. 4, 5 et 6.

Formula
iuramenti
ab Electoribus
praestandi.
C. 11 d. 7.
C. Poloc. 1 d. 2.

APPROBATA est a Congregatione Formula iuramenti ab Electoribus praestandi in haec verba concepta: *Ego NN. testem invoco IESUM Christum, qui est Sapientia aeterna, quod eum eligo et nomino in Vicarium Generalem Societatis IESU cum iure successionis, quem sentio ad hoc onus ferendum aptissimum.*

Eligendi
Vicarii ritus.

2. In iis, quae electionem Vicarii comitantur, placuit Congregationi: paululum a norma discedere, quam pro electione Praepositi Generalis Formula praescribit, ordinemque probavit, quem tenuit in simili electione Congregatio XI, prout ex actis ipsius Ms. colligitur. Nimirum, singuli Patres Sacrum fecerunt; in Congregationis locum singuli privatim, non simul bini supplicationis ritu accesserunt; precatio ante electionem ad semihoram contracta; Vicario electo per amplexum reverentia exhibita. Quum displiceret electionis die ad Electores sermonem non haberi, atque aliud reverentiae indicium Vicario tribuendum videretur, Pater noster declaravit, se brevi adhortatione initium electioni facturum, atque omnes cum gratulatione acquieverunt; modus vero reverentiae Vicario deferendae Patris nostri iudicio commissus, qui definivit; ut per amplexum cum osculo manus, non tamen flexis genibus, idque, tantum ab Electoribus in loco Congregationis tribueretur.

3. Ad includendos Electores designatus est P. Fridericus Schroeder, Rector Collegii germanici hungarici.

4. Tandem ad plura suffragia designatus est Assistens electionis P. Eugenius Labarta, Elector Provinciae toletanae, et decretum: ut illo ipso die, 20 Septembris, mane initium fieret quatruidi, quod electionem Vicarii Generalis praecedere debet, ita ut ipsa electio in diem 24, Sanctissimae Virgini de Mercede sacram, incideret.

6, in Ms. act. 8.

DIE 24 Septembris perlecta est et approbata Formula decreti electionis, quae ad electionem Vicarii cum iure successionis inflexa fuerat. Tum, servatis omnibus, quae ex Constitutionibus et decretis Formula praescribit, paucis illis exceptis, quae Congregatio (decreto 5, n. 2) immutanda esse iudicaverat, prima suffragatione, mira concordia conspirantibus paene tribus suffragiorum quartis partibus, electus est P. Antonius Maria Anderledy, Assistens Germaniae, et decretum de electione a Patre nostro confectum, subscriptum ac promulgatum. Continuo, praeunte pro animi sui demissione ac benignitate Patre nostro, exhibita est per amplexum et manus osculum Vicario reverentia.

2. Decreti electionis, quod Congregationi probatum est, ab Admodum Rev. Patre nostro subscriptum, et recitatum a P. Secretario, hoc est exemplum:

Quum in plena et legitima Congregatione, collato numero omnium suffragiorum, plus quam media pars omnium R. P. Antonium M. Anderledy nominaverit et elegerit, Ego, Petrus Beckx, auctoritate Sedis Apostolicae et

1883

Incluser
Electorum.

Assistens
electionis.

Initium
quatruidi.

Vicarii electio.
C. 11 d. 8.
C. Poloc. 1 d. 3.

Decretum
electionis.

P. Anderledy
Vic. Gen.
perp.

Nuntius
electionis
ad Pont. Max.
missus,
et implorata
benedictio
apostolica.
C. 11 d. 34.

Societatis
Secretarius in
Congregationem
admittitur.
C. 4 d. 11.
C. 13 d. 2.
Societatis
Procuratoris
Gen. absentia
ob adversam
valetudinem.
Congregationis
Secretarius
eiusque socii
eliguntur.

Privilegium
R. P. Vicario
concessum
interessendi
Deputationi
ad postulata.

totius Societatis eligo praedictum R. P. Antonium M. Anderledy in Vicarium Generalem perpetuum Societatis IESU cum iure succedendi, secundum specialem facultatem concessam a SS. D. N. Leone Papa XIII. In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti. Amen.

3. Ex ipsa autem Congregatione, nulla mora interiecta, Pater noster per litteras electionis nuntium ad Pontificem Maximum misit, tum electo tum sibi et Congregationi benedictionem apostolicam demississime deprecans. Sanctissimus Dominus nuntium magna benevolentia et gratia excepit, et sibi electionem acceptissimam esse, atque omnino probari benignissimis verbis significavit.

7, in Ms. act. 9, 10 et 11.

Post Vicarii electionem P. Torquatus Armellini, Societatis Secretarius, Congregationis coetibus iure officii interesse coepit; quod idem ius P. Iosepho Betti, Procuratori Generali, competeat, sed quo minus eo uteretur adversa valetudine prohibitus est.

2. Rite electo Congregationis Secretario eodem qui fuerat electionis, P. Hugone Molza, eique datis ex Formulae praescripto sociis P. Ioa-chimo Vioni et P. Iosepho de la Torre, Deputati ad secernenda postulata eligendi erant. Sed exortum oportuit antea solvi dubium; an in illorum electione R. P. Vicarius voce passiva gauderet. Quum enim, seu ratione muneris, ut nonnulli opinabantur, ad illam Deputationem iam pertineret, seu eius conventibus ab A. R. Patre nostro delegatus ac eius vicem gerens adesse posset, ut inter omnes conveniebat, non amplius eligi posse plerisque videbatur. Auditis sententiis, Congregatio statuit: minime quidem ratione

muneris ad illam Deputationem R. P. Vicarium pertinere, ast aequum esse, ut eius conventibus cum iure suffragii interesset, idque ei ex privilegio concedendum et concedi.

3. Dubio soluto, deputati sunt ad secernenda postulata: pro Assistentia Italiae, P. Franciscus Vannutelli, Praepositus Provinciae Romanae; pro Assistentia Germaniae, P. Iosephus Van Reeth, Praepositus Provinciae belgicae; pro Assistentia Galliae, P. Emmanuel Mourier, Rector Collegii Iersiensis atque Elector Provinciae Franciae; pro Assistentia Hispaniae, P. Augustinus Delgado, Praepositus Provinciae toletanae; pro Assistentia Angliae, P. Georgius Porter, Elector Angliae.

8, in Ms. act. 10, 11 et seqq.

Quum eligendus esset Germaniae Assistens, qui R. P. Anderledy sufficeretur renuntiato Vicario, censuit Congregatio prius quaestionem dirimendam esse a quibusdam propositam; num, electo Vicario Generali cum iure successionis, eligendi etiam essent alii Assistentes. Perspicuitatis causa quaestio in tres discreta est:

1. Num his in adiunctis Congregationi ius competeret alios Assistentes eligendi. 2. Si competeret, an eo uti expediret. 3. Si alii Assistentes eligerentur, utrum officio suo statim fungerentur, an tum tantum, quum R. P. Vicarius totius Societatis gubernatione potiretur. Primam et alteram Congregatio fere unanimis affirmandas esse iudicavit; sed longe secus de tertia fuit, quae pluribus actionibus agitata est, nec plene dirempta, nisi quum PP. Assistentes Angliae primum, dein Italiae et Hispaniae, exemplum sequuti Patris Rubillon, qui iam

1883

Deputatorum
electio
ad secernenda
postulata.
C. 8 d. 1.

Quaestio
de aliis
Assistentibus
eligendis.

PP. Assistentes
et Admonitor
laudabiliter
officium suum
renuntiant.

P. Anderledy
Vic. Gen.
perp.

prius officium, tum Assistantis Galliciae, tum Admonitoris ob rationes recognitas et approbatas abdicaverat, laudabiliter iure suo concordiae gratia cedentes, ipsi quoque suum munus sponte renuntiaverunt, quod Congregatio approbavit ac ratum habuit.

9, in Ms. act. 23 et 24.

Electio
Assistentium
non praesenti
tantum Generali,
sed etiam
Vicario Generali
quando erit
Praepositus.
C. 8 d. 2.

DIE quinta Octobris, ultima quadridui ad capiendas informationes indicti, congregatis omnibus, qui ius suffragii ad electionem Assistentium habebant, factaque antea declaratione, mentem Congregationis esse, ut ad nostri iuris normam Assistentes eligerentur, non praesenti tantum Generali Praeposito, verum etiam Vicario Generali, quando erit Praepositus, electi sunt, singulis suffragationibus iisque secretis, ad plura medietate suffragia: Assistens Italiae, altera suffragatione, P. Matthaeus Ciravegna, Rector Domus Probationis cheriensis; Assistens Germaniae, unica suffragatione P. Gaspar Hoevel, Rector Collegii Ditton-Hall, quod in Anglia habet Provincia Germaniae; Assistens Galliae, unica item suffragatione, P. Gulielmus Blanchard, Elector Provinciae tolosanae; Assistens Hispaniae, altera suffragatione, P. Ioannes Iosephus de la Torre, Elector Provinciae toletanae; et tandem, tertia suffragatione, Assistens Angliae, P. Iosephus Keller, Rector Collegii woodstockiensis.

Qui omnes statim solitum praestitere iuramentum.

Actione sequenti electus est Admonitor, secunda suffragatione, ad plura medietate suffragia, P. Matthaeus Ciravegna, Assistens Italiae.

10, in Ms. act. 24.

P. Henricus Iackowski, Provincialis Galliciae, a Congregatione facultatem discedendi postulavit propter gravia suae Provinciae negotia, quae sine detrimento differri non possent. Congregatio unanimiter postulato assensit.

11, in Ms. act. 21, 25 et 26.

POSTULATUM fuit, ut Provinciae missourianae ius fieret mittendi Praepositum suum cum duobus Electoribus ad Congregationem generalem. Rematurius perpensa, riteque servatis, quae §§ 64 et 68 Formula praescribit, Patres Congregati fere unanimiter postulato assenserunt, iisdem moti rationibus, propter quas Congregatio xxii decreto 29 idem ius Provinciae Marylandiae concesserat.

12, in Ms. act. 26 et 29.

QUUM in tanta errorum colluvie, qui serpunt quaquaversus et saepe a Romana Sede nostris temporibus proscripti fuerunt, timeri possit, ne forte aliqui etiam e Nostris pestifera lue tangantur, generalis haec Congregatio, hanc primam opportunitatem nacta, declarat: Societatem nostram plene adhaerere doctrinae expositae in encyclica QUANTA CURA Summi Pontificis Pii IX die 8 Decembris anni 1864, et reprobare, ut semper reprobavit, omnes errores proscriptos in SYLLABO eiusdem Pontificis.

Quum autem a quibusdam Provincialibus postulatum sit, ut nominatim reprobetur doctrina Liberalismi, qui dicitur catholicus; Congregatio postulatis ex animo assentit, et enixe commendat Admodum R. Patri nostro, ut omni ope hanc pestem a Societate avertere curet.

1883

Provincialis
Galliciae
facultatem
discedendi
obtinet.

Ius ad
Congregationem
generalem
Provinciae
missourianae
conceditur.

Plena Societas
adhaesio
doctrinae
in encyclica
QUANTA CURA
et in SYLLABO
expositae.

Liberalismus,
qui dicitur
catholicus,
reprobatur.

Electio
Admonitoris.
C. 8 d. 2.

P. Anderledy
Vic. Gen.
perp.

Congregationes
Procuratorum
et provinciales
statim temporibus
cogendae.
P. 8 c. 2. B.
C. 2 d. 19, 67.
C. 4 d. 7.
C. 5 d. 30.
C. 7 d. 9.
C. 16 d. 8.
C. 21 d. 10.
Form. Congr.
prov. n. 1.

Si quando
convocari non
possunt,
ad annum
proximum
prorogentur.

Congr. prov.
non cogendae,
si Congr. Proc.
haberi nequit.

Petitur temperatio
praecepti
P. Mutii, de
non tractando
de potestate
Rom. Pontificis
in Principes.
Cens. et praec.
c. 5 n. 3.

Totius
negotii cura
Patri nostro
demandatur.

13, in Ms. act. 18, 21 et 22.

QUUM plura a Provinciis proposita sint postulata de Congregationibus provincialibus tertio quoque anno cogendis, Congregatio generalis statuit:

1. Urgendam esse executionem eorum, quae, tum in Constitutionibus tum in decretis aliarum Congregationum generalium, de Congregationibus Procuratorum et de Congregationibus provincialibus tertio quoque anno cogendis, praescripta sunt.

2. Si quando propter graves causas A. R. Pater noster moneat, Congregationes Procuratorum et Congregationes provinciales convocari non posse, has, non ad aliud triennium, sed ad annum proxime sequentem esse prorogandas.

3. Non esse Congregationes provinciales cogendas, si constet Congregationem Procuratorum suo tempore haberi non posse.

14, in Ms. act. 27 et 29.

POSTULATUM fuit, ut, novis accedentibus causis, placeat Congregationi deliberare de abrogando vel temperando praecepto P. Mutii, quo prohibemur, sive libris editis, sive scriptis quibuscumque, publice disputando vel docendo tractare potestatem Romani Pontificis in Principes.

Prolixiori habita de hoc argumento disputatione, Congregatio unanimis affirmavit: totius negotii curam Patri nostro esse demandandam, eo quod de praecepto Praepositi Generalis tollendo vel temperando Praepositum Generalem eiusque successorem iudicare consultius videretur.

15, in Ms. act. 18, 19, 31, 33 et 44.

QUUM ante annos aliquot Sanctissimus Dominus Noster Leo XIII encyclicis litteris AETERNI PATRIS normam praescripserit, qua studia christianarum scholarum ad antiquam sapientiam, Angelico Doctore Magistro, revocarentur, Societas IESU, nunc primum ab eo tempore in generali Conventu congregata, plenissimum filialis obedientiae atque assensus obsequium solemni ac publico testimonio manifestandum sibi esse iudicavit. Itaque, nihil Sanctitati Suae gratius, nihil ad eius explenda vota utilius facere se posse pro certo habens, quam si quaecumque iam pridem a maioribus nostris in hanc rem statuta sunt denuo confirmaret; decernit Congregatio, postulante A. R. Praeposito Generali: plenum suum vigorem retinere, ideoque executioni mandanda sedulo esse, quae a S. P. N. Ignatio in suis Constitutionibus, part. IV, cap. 14, § 1, et a Congregatione V, decretis 41 et 56 praescribuntur, ut Nostri S. Thomam omnino habeant tamquam proprium Doctorem, eumque in scholastica Theologia sequi teneantur. Declarat praeterea: vim legis etiamnum obtinere Congregationis XVI decretum 36, et Congregationis XVII decretum 13; adeoque inhaerendum esse Philosophiae, quae tamquam Theologiae magis utilis in iisdem decretis praecipitur. Ne vero, quod a Professoribus Metaphysicae ex Instituto adstruitur, a Physicae Professoribus contra Instituti normam destruat, statuit Congregatio: ita tradendam esse Physicam experimentalem in scholis nostris, ut nihil asseratur, quod systemati de corporum principiis et constitutione, ibidem praescripto, contradicat.

Societatis
plenissima ad-
haesio encycl.
litteris
AETERNI PATRIS.

Doctrina
S. Thomae in
Theologia
sequenda.

C. 22 d. 37 n. 1.

In Philosophia
inhaerendum
decr. 36
Congr. XVI,
et decr. 13
Congr. XVII.

In Physica
non contraria
asserenda.
Inf. d. 17.

P. Anderledy
Vic. Gen.
perp.

Sum. Pontifex
valde probat
hoc decretum.

Hoc decretum Summo Pontifici ab A. R. P. N. oblatum est. Sanctissimus Dominus illud valde probavit, maximeque hortatus est, ut diligentissime ab omnibus servetur.

16, in Ms. act. 30, 31 et 32.

De studiis
theologicis
ordinandis
nostrisque
temporibus ac-
commodandis.

C. 4 d. 31.

C. 20 d. 10.

C. 21 d. 15.

C. 23 d. 38.

Studio Iuris
Canonici
et Hist. Eccles.
provideatur.

MULTARUM Provinciarum postulata, de studiis theologicis ordinandis nostrisque temporibus accommodandis, Congregatio Patribus Deputatis pro studiis superioribus examinanda et diiudicanda commendavit, quorum iudicium hoc fuit:

Censuerunt Patres Deputati omnino necessarium esse, ut studio Iuris Canonici et Historiae Ecclesiasticae provideatur, praesertim in quibusdam Provinciis, ubi necessitas magis urget; aliaque postulata de Sacrae Scripturae studio fovendo, de Theologia positiva, de polemica hodiernis quaestionibus adaptanda, tum etiam de duplici Professore constituendo secundum Rationem Studiorum a Societate approbatam, qui auditores Theologiae moralis, tum in principiis, tum in praxi instituant, esse omni consideratione maxime digna. Quum tamen evidenter pateat has omnes quaestiones de studiis Ordinatione aliqua accurate confecta et stabili definendas esse, placuit Patribus Deputatis, nullo dissentiente, ut Patribus Congregatis legeretur postulatum ab uno e Patribus Congregatis oblatum, cui omnino adhaerent. Nec aliquid addendum occurrit, nisi quod interea, donec stabilis aliqua Ordinatio confecta fuerit, de quaestionibus, quae magis urgeant, a PP. Provincialibus cum Admodum Reverendo Patre nostro agendum sit.

Hoc Deputatorum iudicium Congregatio approbavit.

Postulatum autem supra dictum fuit:

Congregatio generalis, quum vix tempus habeat ad examinandas et definiendas quaestiones particulares de studio Theologiae, ea, qua par est, maturitate, enixe rogatur, ut Admodum Reverendo Patri nostro eiusque Vicario haec perficienda mandet et committat:

1. In singulis Provinciis per Professores theologiae facultatis aliosque, si Superioribus ita visum fuerit, Theologos in Theologia scholastica et positiva bene versatos, atque in conferentiis coadunatos, praesidentibus Rectore Collegii et Praefecto Studiorum, atque approbante Provinciali,

a. Conficiatur accuratus elenchus earum quaestionum, quae in Theologia scholastica tradendae vel omitendae sunt. In antiqua Societate exstitit quidem elenchus (cfr. Ord. R. P. Piccolomini pro Stud. Sup.), attamen non sat accuratus. Quare in Congregatione XII, decreto 56, § 3, statutum fuit: *ut quaestionum, tum tradendarum, tum omittendarum in Theologia et Philosophia novus et accuratior index fiat.* Id pro Theologia nondum factum est, nostris autem temporibus eo magis necessarium esse videtur, quod accesserint tractatus, quos Theologiam fundamentalem nominare consueverunt.

b. Ita distribuantur quaestiones illae Professoribus Theologiae scholasticae, ut bene innotescat, quid ab unoquoque, saltem singulis annis, docendum sit, uti in antiqua Ratione Studiorum factum fuerat, et in recenti Ordinatione Admodum Reverendi Patris nostri merito postulatur.

c. Proponatur schema aliquod

1883

In singulis
Provinciis
conficiatur
accuratus
elenchus
questionum
in Theol. tra-
dendarum vel
omittendarum.

C. 11 d. 22.
C. 12 d. 28.
C. 14 d. 5.
C. 16 d. 36 n. 4.
C. 18 d. 20.
C. 20 d. 10.
C. 21 d. 14.

Donec Ordina-
tio aliqua
conficiatur, de
quaestionibus,
quae urgeant,
agant Provin-
ciales
cum Generali.

Professoribus
Theologiae
innotescat
quid ab uno-
quoque
quotannis
docendum.

Proponatur
accuratum

P. Anderledy
Vic. Gen.
perp.

schema stu-
diorum
theologicorum.

Haec
documenta ad
P. Generalem
mittantur,
ut ipse cum
singulis Pro-
vinciis
reliquarum
documenta
communicet.

Commissio,
a Patre nostro
designanda,
ex omnibus
schematibus
et prop. unum
constituat.

Elucubratio
Commissionis
ad Provincias
mittatur,
ut hae obser-
vationes suas
proponant.

studiorum theologicorum, quo clare exhibeatur, quid, quibus annis, quo ordine, qua methodo, quot horis, non solum materiae Theologiae scholasticae tradendae sint, sed etiam reliquae disciplinae Theologiae, i. e. Theologia moralis seu casuistica, Exegesis, Ius Canonicum, Historia Ecclesiastica; scilicet, num ante quadriennium, an intra quadriennium, an post quadriennium in biennio paucis tantum destinato, an forte intra quinquennium omnibus dogmaticis concedendum.

2. Tria haec documenta sufficienti exemplarium numero intra annum ad P. Generalem mittantur, ut ipse cum singulis Provinciis propositiones et schemata omnium reliquarum Provinciarum communicet. Idem Patres, qui sub n. 1 commemorati sunt, modo supra dicto, in illas propositiones etc. suas faciant animadversiones et notas, rationibus additis, si forte dissentiant; quae omnia, scripto consignata, intra sex menses vel intra annum ad P. Generalem transmittant.

3. Quibus peractis, Admodum Reverendus Pater noster designet et convocet Commissionem quamdam stabilem, quae constet ex Patribus diversarum Assistantiarum et viris doctis, qui in Theologia scholastica et positiva bene versati sint. Quae Commissio schemata et propositiones singularum Provinciarum examinet, et unum quoddam schema constituat, in quo tria illa, quae sub n. 1 proposita fuerunt, ad communem et generalem quamdam formam sint redacta.

Suam elucubrationem Commissio illa generalis denuo ad Provincias mittat, antequam universae Societati praescribatur, atque iidem viri, qui sub n. 1 nominati sunt, denuo suas

proponant observationes intra tempus a Patre nostro definiendum.

Has observationes Commissio generalis iterum examinet, atque, si opus sit, schema suum emendet. Quod schema ita confectum et absolutum Admodum Reverendo Patri Nostro proponat, ut is, audito consilio Assistantium, ultimam suam manum operi apponat, suaeque approbatione et sanctione ordinem studii theologici communiat; ita tamen, ut, salva unitate in substantialibus, P. Generali sit potestas in rebus accidentalibus, atque potissimum in disciplinis positivis, eas concedendi modificationes, quas singularum Provinciarum consuetudines et necessitates requirunt. (Cfr. Congr. XIII decr. 15, Congr. XIV decr. 20, Congr. XXII decr. 38, § 3.)

Rationem hanc ordinandi studia theologica Congregatio unanimi consensu probavit.

17, in Ms. act. 43.

POSTULATUM fuit, ut de ordinando scientiarum physicarum studio, quod Philosophiae et Theologiae inservire oporteat, decerneretur: 1. nomine Physices comprehendere omnes scientias naturales, quae ad finem propositum conducant; 2. anno secundo praelectiones harum scientiarum generaliora principia ne excedant; 3. praelectiones illae habeantur tantum iis horis, quas Ordinatio de triennali Philosophia Physicae assignat; 4. materiae a Lectoribus tractandae minutatim assignentur; 5. determinentur harum scientiarum partes, quae sint materiae examinis anno secundo et tertio subeundi; 6. iis Scholasticis, qui ad aliquam ex his scientiis aptiores videntur, vel quartus concedatur annus, vel anno tertio certae dentur horae,

1883.

Commissio
omnes
Provinciarum
observationes
examinet,
et schema suum
emendet, ut
a Patre nostro
examinetur
et probetur.

In rebus
accidentalibus
P. Generalis
modificationes
Provinciis con-
cedere possit.

Capitibus,
quibus
proponatur
de ordinando
scientiarum
physicarum
studio:
C. 20 d. 25.
C. 21 d. 17, 18.
C. 22 d. 36.
Sup. d. 15.
Quid nomine
Physices com-
prehendatur;

Quid
praelegendum,
quae materia
sit examinis
minutatim
assignetur;

Scholasticis
ad aliquam
ex his scientiis
aptioribus
detur tempus
ut in ea se
promoveant;

P. Anderledy
Vic. Gen.
perp.

eadem fere
ratione
providendum,
qua in decreto
praecedenti.

ut, moderante Professore, in ea se promoveant.

Quum Patres Deputati pro studiis existimassent his capitibus eadem fere ratione providendum esse, quam Congregatio de studiis theologicis ordinandis tenendam esse decrevit, hoc iudicium Congregatio comprobavit.

18, in Ms. act. 36 et 38.

Doctores
Societatis
probatu magni
faciendi
et consulendi.

Ut, tum Summi Pontificis, tum S. P. N. Ignatii voluntati concordēs, verae S. Thomae doctrinae constanter adhaereamus, idemque, quoad fieri possit, sapiamus; censuit Congregatio: serio monendos esse Nostros, tum Theologiae, tum Philosophiae Professores et Scholasticos, ne, proprio iudicio nimium fidentes, novas a se conceptas interpretationes pro vera germanaque S. Thomae doctrina temere aut inconsulte tradant; quin potius magni faciant et diligenter consulant probatos illos et eximios Societatis Doctores, quorum laus in Ecclesia est, quique, tamquam discipuli S. Thomae ei addictissimi et sapientes interpretes, immo et Ecclesiae luminaria, a Romanis Pontificibus aliisque eruditissimis viris commendari meruerunt.

19, in Ms. act. 36, 38 et 39.

Theologiae
ante ingressum
Doctores
quandonam
examinandi.
C. 11 d. 14.

Quum rogatum esset, ne Theologiae Doctores, qui, gradu in Seminariis vel Universitatibus suscepto, Societatem ingrediantur, sine examine ad professionem admitterentur; censuit Congregatio: non omnes, nullo facto discrimine, sine examine esse admitte-ndos, sed eos tantummodo, de quorum eximia eruditione nulla sit dubitatio, quod statuit Congregatio vii decreto 96; tum vero nullam fore dubitationem, quum iurare possint

quatuor e Nostri idonei viri, tanta illos instructos esse doctrina, quanta requiritur in nostro Instituto ad professionem quatuor votorum.

Praeterea Congregatio declaravit: hoc decretum, non eos tantum, qui Societatem ingressuri, sed illos etiam, qui eam iam ingressi sint, adeoque omnes complecti, neque ulli iniuriam fieri, nisi forte pactum intercessisset.

20, in Ms. act. 36.

POSTULATUM quoque fuit, ut in nostris Universitatibus ab iis, qui ad Doctoris gradum promoveantur, ea scientia requiratur, quae ad docendum necessaria sit. Congregatio Patrum Deputatorum iudicio adhaesit, qui censebant: vigere adhuc Constitutionem S. P. N. Ignatii part. iv, cap. 15, § 4, qua id statuitur, quod in postulato petitur; et quum, si observetur, maximopere ad studia promovenda conferre possit, commendandum esse Patri nostro, ut pro sua prudentia et temporum atque locorum adiunctis eius urgeat executionem.

21, in Ms. act. 42.

POSTULANTIBUS quibusdam Provinciis, an expediat curare, ut Nostri publicam ab iis, qui rerum potiuntur, approbationem obtineant, quae illis liceat docere in nostris Collegiis, Congregatio decrevit: expedire, ut selecti iuvenes nostri mittantur ad gradus suscipiendos, quibus legitime idonei fiant ad publice docendum; sed omnino curandum, ut Ratio Studiorum Societatis integra servetur, ac solide Nostri in litteris et scientiis instituantur.

Scientia
requisita in
promovendis
ad gradum
Doctoris.

De facultate
docendi
obtinenda;

sed Ratio
Studiorum in-
tegra servetur.

P. Anderledy
Vic. Gen.
perp.

22, in Ms. act. 43.

De praeparatione
Nostrorum
pro publica
facultate docendi
Mathesim et Scientias
Naturales.

Cum quibusdam in locis per leges civiles exigatur, ut Nostri ad iuvenes externos Mathesim et Scientias Naturales docendos publico muniantur titulo ac facultate; quumque ad id impetrandum diuturna praeparatio requiratur, quae cum ratione triennalis cursus philosophici aegre componi possit, Congregatio, rogata, ut viam aliquam designaret huius difficultatis declinandae, declaravit: standum esse Ordinationi pro triennali Philosophiae studio, quae § 5 praescribit: in his disciplinis eos, qui iudicio Provincialis aptiores sint, ulterius quidem progredi posse, sed post cursum communem absolutum.

23, in Ms. act. 43.

De cultu
exquisitori
aliquorum
in Litteris,
Scientiis Naturalibus etc.

POSTULATUM quoque fuit, ut Ratio- ni Studiorum aliquae apponerentur praeceptiones, quibus definiatur: quina- m e Nostris, et quantum temporis, et quatenus, et quomodo priscis linguis, Philologiae, Ethnologiae, Archaeologiae, Historiae, Sublimiori Mathesi ac Scientiis Naturalibus omnibus, quibus universi mundi corporei cognitio continetur, operam navare debeant. Iudicio Deputatorum, sentientium, nihil hac in re generatim praescribi posse, sed Provincialibus cum Praeposito Generali agendum esse, ut videant, quomodo haec studia in singulis Provinciis instituenda sint, assensit quidem Congregatio; simul autem decrevit: ut, salvis consuetis studiis Societatis, et, quantum fieri potest, praeeminentia Litterarum in Gymnasiis, studiorum illorum cultus, profectus atque incrementum Provincialibus enixe commendarentur, quorum erit, eos inter iuvenes

deligere, qui natura comparati ad haec studia videntur, ut iis se totos dedant ad maiorem Dei gloriam et bonum animarum.

24, in Ms. act. 34 et 35.

PROPOSITUM fuit postulatum, de Universitate Gregoriana ab omnibus Provinciis adiuvanda, quum, et in Collegio germanico hospitio interim recepta, propria Domo careat, et, bonis suis direptis, nonnisi parvam antiquorum reddituum partem eamque precariam accipiat. Congregatio magna charitatis significatione censuit: subveniendum esse Universitatis Gregoriana praesenti necessitati; modum vero, quod id fiat, a singulis Provincialibus cum Patre nostro constituendum esse.

Universitas
Gregoriana
a Provinciis
adiuvanda.
C. 3 post d. 48.
C. 4 post d. 67.
C. 6 d. 8.

25, in Ms. act. 42.

QUUM postularetur, ut conficerentur Regulae quorundam officialium minorum in Collegiis et Convictibus, v. g. Praefecti Convictus, Praefectorum morum etc., respondit Congregatio cum Patribus Deputatis: huic desiderio a Congregatione satisfieri non posse ob probatas rationes. Quum vero relatum esset, in quibusdam Provinciis iam exstare huiusmodi Regulas, censuit Congregatio: has Regulas, sive iam confectas, sive mox conficiendas, ad Adm. R. Patrem nostrum esse a Provincialibus mittendas, qui eas, si videbitur, ut consuetudines Provinciae approbabit.

De Regulis
Praefectorum
morum etc.
in Convictibus
et Collegiis.

C. 1 d. 143.

26, in Ms. act. 42.

DE Scholis, quas vocant Apostolicas, satius esse duxit Congregatio declarare: illas non repugnare Instituto nostro, ex Const. part. iv, cap. 3, lit. B; non autem expedire, immo

De Scholis
Apostolicis.

P. Anderledy
Vic. Gen.
perp.

nec periculo carere declarationem, illas scholas esse Societati commendandas tamquam Ecclesiae et Societati ipsi magno emolumento futuras.

27, in Ms. act. 47.

Vulgata editio
Constitutionum
cum hispanico
exemplari
conferenda.
C. 1 d. 79.
C. 2 d. 52.
C. 3 d. 26, 34.
C. 4 d. 8, 33, 50.
C. 5 d. 76.

PLACUIT Congregationi: ut a Praeposito Generali deputentur Patres idonei ad recognoscendam vulgatam editionem Constitutionum S. P. N. eamque cum hispanico exemplari diligenter conferendam; ita tamen, ut nihil privata auctoritate edatur, neque emendatio ulla textui inseratur, quae a Congregatione generali non fuerit approbata.

28, in Ms. act. 42.

De iuribus
Superiorum in
Residentiis.

PROPOSITO postulato de Residentiis, in quo quaerebatur: 1. de iuribus Superiorum earum, 2. de Regulis pro iisdem condendis; notatum est in primis, triplex distingui in Societate genus Residentiarum: 1. earum, quae, Collegio alicui addictae, eius Rectori subiiciuntur; 2. earum, quae ab alia Residentia principaliori, adeoque ab eius Superiore, dependent; 3. earum, quae proxime subsunt ipsi Provinciali. Coarctata quaestione ad Residentias tertii huius generis, censuit Congregatio: pertinere ad Patrem Generalem definire auctoritatem seu iura Superiorum earum; Regulas vero pro iis conscribendas esse Congregatio negavit.

29, in Ms. act. 43 et 44.

De formandis
Concionatori-
bus.
C. 2 d. 62.
C. 6 d. 38.
C. 7 d. 80 n. 8-10.

AD maximi momenti negotium de formandis Concionatoribus promovendum, probatum est a Congregatione iudicium Patrum Deputatorum, qui censuerunt: urgendam esse executionem eorum, quae in hunc finem statuta sunt, praesertim Const. part. ix

cap. 8, § 3, et lit. B, c, Reg. Prov. 52, et Instr. II. Haec tria praecipue inculcantur: 1. ne, qui ad concionandum natura videntur comparati, in docendi munere diutius detineantur; 2. ut non solum tempore studiorum, ut par est, instituantur, sed deinde per biennium, vel saltem per annum, partim privato studio et concionibus scribendis, partim etiam moderato aliquo exercitio ad bene concionandum formentur; 3. ut sibi omnino non relinquantur, sed, vel pluribus simul in hunc finem in eadem Domo, si fieri possit, degentibus, vel saltem singulis aliquis, in dicendo valde exercitatus, destinetur, qui eos ad initium tanti muneris dirigat et iuvet, eorum conciones perlegat atque audiat, et *boni correctoris*, ut S. Pater loquitur, partes ex officio obeat.

30, in Ms. act. 42.

AD solvenda quaedam dubia de Confessariis Nostrorum universim, et potissimum Novitiorum et Patrum tertiae Probationis, placuit omnibus iudicium Patrum Deputatorum:

1. Unum esse debere secundum Constitutiones Confessarium Nostrorum; quod si fieri nequeat, quisque certe suum stabilem Confessarium habeat, cui ordinarie confiteatur. Ex Constitutione vero Clementis VIII Religiosis plures a Superioribus designandos esse Confessarios, quos adire omnibus fas sit, Novitiis exceptis.

2. Novitiorum Confessarium, tum ex nostris Constitutionibus, tum concessione Clementis VIII, Urbani VIII, et Leonis XII, esse ipsorum Magistrum, licet idem Rector sit; ita tamen, ut semel quotannis, etiamsi Novitii non instent, debeant Superiores maiores alium deputare Confessarium, qui eo-

De Confessariis
Nostrorum,
Comp. Privil.
n. 125.

et speciatim
Novitiorum.

P. Anderledy
Vic. Gen.
perp.

rum confessiones *cum effectu* audiat, et nihilominus ipsi possint, si expedire iudicaverint, per se vel per alium Novitiorum confessiones semel aut bis in anno audire.

Morem esse praeterea in Societate, ut Novitiis, renovationis tempore, facultas fiat Confessarios extraordinarios, pro caeteris designatos, ad-eundi.

Huic Deputatorum iudicio censuit Congregatio addendam esse clausulam, hortandos scilicet esse Magistros Novitiorum, ut se quam facillimos exhibeant in concedendo Novitiis, si quando petant, alios Confessarios.

Scholasticorum,

3. Quod ad Scholasticos attinet, optandum esse, ut, si fieri potest, eorum Confessarius ordinarius sit Pater Spiritualis Domus, cui eorum cura in suis Regulis tantopere commendatur.

et Patrum
tertia proba-
tionis.

4. Patrum vero tertiae Probationis Confessarium ordinarium, secundum reg. 10 Instructoris, et Ord. Gen. cap. 3, esse ipsorum Instructorem. Quum autem notatum fuisset, Patres tertiae Probationis non posse adigi ad confitendum Instructori, qui sit Rector, sed posse eos semper adire Patrem Spiritualem Domus, Congregationi placuit, ut per decretum id declaretur.

31, in Ms. act. 37 et 39.

Bonorum
abdicatio uni-
versalis sit.
Ord. Gen. c. 1
n. 10.

Ad propositam quaestionem: liceretne ei, qui bonis suis se abdicat, partem aliquam usui pio reservare, qui pro lubitu semper ab eo designetur qui se abdicat, respondit Congregatio: id non licere.

32, in Ms. act. 37 et 39.

De dominio
bonorum, quod
Scholastici

POSTULATUM fuit, ut Congregatio decreto confirmet et ad universam

Societatem dilatet responsum, quod Pater noster anno 1856 ad Provinciam Hispaniae dedit. Postulaverat haec Provincia a Patre nostro, ut declararet: Scholasticis et Coadiutoribus approbatis, sive in Domibus nostris commorantibus, sive extra illas dispersis propter iniquitatem temporum aliamve causam, non aliam generatim concedi a Superioribus facultatem acquirendi bona ex industria honesta aut alio quocumque titulo, quam Professis vel Coadiutoribus formatis; adeoque bonorum omnium dominium, quae post vota biennii acquisierunt vel deinceps acquirant, penes Religionem remanere, nisi patrimonium suum constituent, vel ad illud ob peculiarem aliquam rationem bonorum aut ex donantium voluntate spectare videantur. Respondit Pater noster: se illud postulatum admittere et approbare, utpote legibus, spiritui et praxi Instituti nostri prorsus conforme; nec aliter intelligendam esse Instructionem pro Patribus et Fratribus dispersis a R. P. Roothaan datam. Postquam paucis de hoc postulato disputatum est, Congregatio unanimis illud approbavit.

33, in Ms. act. 37.

QUAESITUM fuit: an Provincialis re-ditibus arcae Seminarii ad quamlibet Provinciae necessitatem aut commodum uti possit. Congregatio approbavit iudicium Patrum Deputatorum: ex arca Seminarii, quae Scholasticis atque iis, qui in Probatione versantur, alendis instituta est, nihil posse Provinciam in alios usus impendere; ac servandam esse Ordinationem de arca Seminarii Provinciae a Patre nostro datam die 19 Martii 1859.

1883

et Coadiutores
approbati
acquirunt.
C. 5 d. 10.

Provincialis
ex arca
Seminarii
nihil impen-
dere potest
in comoda
Provinciae.

P. Anderledy
Vic. Gen.
perp.

In epistola
P. Oliva de se-
creto servando
non imponitur
praeceptum
proprie
dictum etc.

34, in Ms. act. 31 et 32.

QUAESITUM fuit: an praeceptum, quod in epistola P. Oliva, 7 Februarii 1669, verbis: *districte iniungimus, gravissimeque praescribimus*, videtur impositum esse de secreto servando in iis, quae in accipienda ratione conscientiae quivis audierit, decreto 15 Congregationis XII fuerit abolitum, quum nullam de eo mentionem faciat. Congregatio declaravit: in epistola P. Oliva non contineri proprie dictum praeceptum in virtute sanctae obedientiae, quod sit tacite abolitum, eo quod in authentico elencho praeceptorum nostrorum non contineatur; sed gravissimam esse Ordinationem nullatenus abolitam, ideoque epistolam, ubi mos est, publice legi posse.

35, in Ms. act. 32 et 33.

In aliena Pro-
vincia negotia
non tractanda,
ministerium
non exercen-
dum.
eleemosynae
non colligen-
dae, etc., sine
licentia Prae-
positi illius
Provinciae.

POSTULATUM fuit, ut Congregatio decernat: non licere cuiquam e Nostris in alienam Provinciam migrare, sive ad negotia tractanda, sive ad ministeria quaelibet exercenda, sive ad eleemosynas colligendas, sine illius Provinciae Praepositi libero consensu; atque ut eiusmodi prohibitio eos quoque comprehendat, qui in Domibus commorantur, quas Provinciae dispersae intra fines alterius Provinciae obtinent. Congregatio, approbans iudicium Patrum Deputatorum, decrevit: urgendum esse, ut obtemperetur, tum reg. 112 Provincialis, qua edicitur: ne quem mittat extra Provinciam, neque etiam ad laborandum in vinea Domini, quin ei constet de voluntate Generalis, aut conventio intercesserit cum Praeposito illius Provinciae, tum reg. 48 e Communibus, de negotiis non tractandis nisi consilio et directione Superioris

Domus, ubi quis etiam peregre moritur; cui regulae congruere, ut, ubi Domus Societatis non sit, negotia non tractentur sine Praepositi illius Provinciae consilio. Porro ad precavenda haud levia incommoda Congregatio statuit: ne quis, pecuniam corrogaturus, in alienam Provinciam migret, non facta ab huius Praeposito venia; ac tandem prohibuit: ne ii, qui in Domibus versantur, quas Provinciae dispersae habent intra fines alterius Provinciae, inscio vel invito huius Provinciae Praeposito, sive sacra ministeria quaelibet exercent, sive aliquid in publicis ephemeridibus typis edant.

36, in Ms. act. 40 et 41.

POSTULATUM fuit, ut statueretur: an litterae a Socio Provincialis datae vel a Nostris ad eum missae eodem numero censi debeant, ac litterae maiorum Superiorum, quae a minoribus aperiri nequeunt. Postquam in utramque partem disputatum fuit atque allatum, Socium cum Provinciali unam veluti curiam constituere, neque in praesentia, quum mos obtineat epistolas nullo adhibito sigillo obserandi, iudicium adesse, quo cognoscatur, utrum Socius nomine Provincialis atque ex officio scribat, nec ne; statuit Congregatio: illud privilegium concedendum esse, adeoque Superioribus localibus non iam licere litteras a Socio Provincialis datas vel a Nostris ad eum missas reserare.

37, in Ms. act. 41.

POSTULATUM fuit: ut, habito praeculis more inter Christi fideles inducto, saepius in hebdomada SS. Christi Corpus accipiendi, regula 34 Rectoris, qua cavetur, ne Scholastici

1883

Nec Socii
Provincialis
litterae,
nec aliorum
ad ipsum.
a Superioribus
localibus
reserendae.

Regula
Rectoris de
communione
Scholastico-
rum,
nec abroganda,
nec immu-
tanda.

P. Anderledy
Vic. Gen.
perp.

frequentius quam octavo die communicent, aut abrogetur aut immutetur. Congregatio, tum regulam ipsam considerans, quae descripta est ex Constitutionibus part. iv. cap. 4, lit. B, tum modum quo observatur, tum caetera adiuncta, iudicium Patrum Deputatorum unanimis approbavit: regulam, neque esse abrogandam, neque ulla-tenus immutandam.

38, in Ms. act. 41.

Declaratio
Formulae
Congregationis
provincialis.

Ad iudicandum
cum Provinciali
et Cons. de impedi-
mentis vocandi
solum ii, qui
ius adeundi
Congr. habent.

ACTUM est de rebus ad Congregationem provincialem spectantibus. Quaerebatur:

1. An, quod dicitur § 10 Formulae Congregationis provincialis, de convocandis a Provinciali una cum suis Consultoribus ad ferendum de impedimentis iudicium: *caeteris omnibus praesentibus, qui in Congregatione ius suffragii habent*, intelligendum sit de iis omnibus, quibus in electionibus, suffragium dari potest, hoc est, de omnibus Professis, an de iis tantum, qui ius suffragii in Congregatione sunt habituri? Patres Deputati censuerunt: illis verbis dici, non alios vocandos esse quam eos, quibus ius sit adeundi Congregationem, idque tum ex contextu erui, tum ex decreto 8 Congregationis XIX.

Congr. prov.
definiat quae-
stiones, quarum
explicatio
ex Instituto
aut Genera-
lium responsis
colligi
non possit.

2. Quum § 18 Formulae Congregationis provincialis dicatur: *Secretarius eligendus ad plura suffragia secreta*; si contingat in prima suffragatione duos aequalem suffragiorum numerum obtinere, an altera suffragatio fieri debeat ab omnibus inter omnes, an vero a solo Provinciali cum duobus antiquioribus Professis, neque inter omnes, sed inter eos solum, qui paria suffragia obtinuerint, ut in simili eventu praescribit Formula Congregationis generalis § 10?

Censuerunt Patres Deputati: ex § 17 Formulae posse Congregationem provincialem quaestiones ad praesentem opportunitatem definire, quarum explicatio ex Instituto aut Generalium responsis colligi non possit, adeoque opus non esse huic quaestioni Congregationem generalem respondere.

3. Quod dicitur § 49 Formulae Congregationis provincialis: *nec publice affigenda erunt puncta, de quibus postridie sit tractandum*, utrum hisce verbis sinatur, ut non affigantur, an vetitum sit ut affigantur; quod si vetitum, an etiam prohibitum, intelligi debeat eadem lithographice aut aliter impressa pridie distribui? Iudicium Patrum Deputatorum fuit: illis verbis vetari, capita tractanda pridie affigi, quum non debeat argumentum futurae tractationis in anteriore sessione praenuntiari; quare gravius etiam prohibitum intelligi debere, ea quibuscumque typis impressa distribui.

Hoc Patrum Deputatorum iudicium in singula capita Congregatio approbavit.

39, in Ms. act. 44.

POSTULABATUR: ut quae facultates et dispensationes, in paupertate praesertim, Nostris a Superiore conceduntur, eae semper scripto, Superioris nomine signato, dentur, quod proximo Superiori exhiberi possit et debeat; ne scilicet litterae altioris Superioris proximo Superiori ostendantur, quod Institutum vetat. (Ord. Gen. cap. 4 § 5). Ad hoc respondent Patres Congregati: facultates huiusmodi scripto dandas et minoribus Superioribus ostendendas, quin tamen facultates ore tenus impertitae habendae sint irritae. Obiectio allata ex

1882

Puncta
in Congr. prov.
tractanda,
nec affigantur
pridie, nec
typis impressa
distribuantur.

De ostendendis
Superiori
proximo
facultatibus
et privilegiis
ab altiori
Superiore
concessis.

P. Anderledy
Vic. Gen.
perp.

Ord. Gen. cap. 4 ita soluta est: hic non agi de epistolis; et si facultas epistolae includatur, hanc habendam esse scriptam facultatem et ab illa lege exclusam.

40, in Ms. act. 45, 46, 47 et 48.

De ura
Monialium.
P. 6 c. 3 n. 5.
C. 7 d. 56.
C. 20 d. 12
n. 9, 10.
Reg. 47 Praep.
Reg. 68 Rect.

QUUM in pluribus Congregationis actionibus tractatum esset de cura Monialium, et varia in utramque partem fuissent disputata, censuit demum Congregatio: nullum novum de hac re decretum esse necessarium, sed standum esse Constitutioni S. P. N. Ignatii et Congregationum Decretis.

41, in Ms. act. 47.

Facultas
supprimendi
aliqua Collegia
datur
P. Generali,
C. 11 d. 16.
C. 17 d. 14.
C. 21 d. 9.
C. 22 d. 18.

POSTULANTE Provincia Franciae, facultas datur Admodum Rev. Patri nostro solvendi aliqua Collegia in Gallia, si Provinciali eiusque Consultoribus necessarium visum fuerit, quando per DEI bonitatem licebit Nostris scholas iterum in Gallia aperire.

et P. Vicario
exercenda
cum Societatis
regimen ipsi
devenerit.
Facultatis
amplitudo
indicatur.

Petenti dein Rev. Patri Vicario, eadem potestas facta est, exercenda quo tempore Societatis regimen ipsi devenerit; et Congregatio declaravit: hanc facultatem eo prorsus modo intelligendam esse, eadem amplitudine, iisdemque conditionibus, quibus decreto 20 Congregationis xx collata fuit.

42, in Ms. act. 44, 45 et 48.

De revocandis
dispersis.
C. 22 d. 13.

CONGREGATIO haec generalis, vehementer deplorans, in aliquibus Provinciis non paucos e Nostris inveniri, qui adhuc in dispersione vivunt, fere independentes a suis Superioribus, aut in negotiis propriae familiae occupatos, et cupiens huic gravissimo malo remedium, quantum in se est, afferre, decernit:

1. Ut Provinciales curent, quam primum fieri poterit, eos ad aliquam

Quamprimum
ad aliquam
Domum aut

nostram Domum aut Residentiam, sublati quibuscumque praetextibus, revocare.

2. Ut interea nemo relinquatur suo iure et arbitrio vivere, sed sub obedientia alicuius Superioris vicinioris Domus aut Residentiae constitutatur, sine cuius licentia nulla ministeria exercent, nec negotia quaevis gerenda suscipiat.

3. Ut omnes admoneantur: eos contra votum paupertatis peccare, si de pecuniis, quae ipsis undequaque proveniunt, sine Superioris facultate, praeter id quod necessarium est ad honestam ipsorum sustentationem, disponant; ac propterea:

4. Teneantur omnes singulis saltem annis dati et accepti rationem Praeposito Provinciali, vel ei, cui ipse hoc munus demandaverit, fideliter reddere, et quod eorum sustentationi superest, eidem tradere.

Rogat praeterea Congregatio Adm. R. Patrem nostrum: ut velit Instructionem practicam hac super re mittere ad eas Provincias, in quibus adhuc huiusmodi dispersi inveniuntur, et suaviter quidem, sed etiam fortiter curare, ut praedicta puncta omnino observentur, contumaces etiam dimittendo, nisi resipiscant, a Societate, cuius spiritum, qui in re tam gravi non obedientes essent, ostenderent se penitus amisisse.

43, in Ms. act. 47.

PETENTE Reverendo P. Vicario, decrevit Congregatio:

1. Ut, si necesse fuerit, possit aliquis Professus nominari Generalis Procurator.

2. Ut Ordinatio Adm. Reverendi P. Petri Beckx de libris Nostrorum edendis, recenti editioni Instituti ad-

1883

Residentiam
revocentur.

Interea
sub obedientia
sint alicuius
Superioris vi-
cinioris.

Quandonam
peccabunt
contra votum
paupertatis.

Dati et accepti
singulis saltem
annis
Provinciali
rationem
reddant.

Instructio
practica hac
super re
ad Provincias
mittatur.

Praedicta pun-
cta omnino
observentur,
contumaces
etiam dimit-
tendo
a Societate.

Aliquis
Professus pos-
sit nominari
Proc. Gen.
C. 12 d. 29.

Ordinatio
de edendis
libris
Nostrorum
probata,

P. Anderledy
Vic. Gen.
perp.

ac caeterae
Ord. Gen.
Probatur ad-
ditio
Congr. poloc.
novae editioni
Instituti.

Omittatur
lectio integra
actorum.
C. 14 d. 27.

C. 2 d. 79.

Acta
ultimarum
Sessionum
a Patre nostro
et Assistanti-
bus recogno-
scenda.

Eisdem
committitur
officium extra-
hendi Decreta.
C. 11 d. 36.
C. 14 d. 28.
C. 17 d. 17.
C. 18 d. 23.
C. 19 d. 12.

Per acclama-
tionem gratiae
referuntur
Adm. R. P. N.
Generali.

dita, aequalem habeat auctoritatem ac caeterae Generalium Ordinationes Instituto insertae.

3. Ut habeatur probata Appendix eidem editioni addita Congregationum polocensium.

4. Ut propter angustiam temporis omitti possit actorum Congregationis, quae iam in singulis actionibus lecta et probata fuerunt, lectio iterata, quam ante eiusdem dissolutionem Secretarius facere iubetur in Formula.

5. Immo, ut acta ultimarum Sessionum, quae nondum conscribi poterunt, ab Adm. Reverendo Patre nostro cum suis Assistantibus recognoscantur et probentur.

6. Ut, exemplo aliarum Congregationum, eidem Patri Nostro et Assistantibus committatur officium colligendi ex actis Decreta eaque typis edendi.

44, in Ms. act. 43.

AD postulatum, quo rogabatur Congregatio: ut, universae Societatis nomine, Adm. Reverendo Patri nostro grati animi et amoris sensus significare velit, tum ob prudentem sollicitudinem et charitatem, qua et providit, ut Vicarius Generalis perpetuus cum iure successionis, annuente Summo Pontifice, eligeretur, et in huius aliorumque negotiorum tractatione ita Congregationi praefuit, ut omnia debita charitate et libertate secundum leges nostras peragerentur; tum etiam ob insignem prudentiam, fortitudinem, constantiam atque patientiam, quibus Societatem in tantis tempestatibus tam multis annis gubernavit; omnes Patres statim surgentes per acclamationem assenserunt.

45, in Ms. act. 45.

PROPOSITO postulato: ut Adm. Reverendus Pater noster, universae Congregationis personam agens, Sanctissimo Domino Nostro Leoni XIII grati animi sensus pro facultate eligendi Vicarii cum iure successionis benigne collata, tum etiam pietatem, obsequium, devotionem omnium Patrum Congregatorum, totiusque Societatis erga Sanctam Sedem profiteri velit; omnes una voce Patres acclamantes annuerunt.

46, in Ms. act. 48.

TAMQUAM felix ac fausta conclusio laborum offertur Congregationi postulatum ad cultum SS. Cordium Iesu et MARIAE inter nos augendum et promovendum. Lecto autem Patrum Deputatorum iudicio, omnes Patres assurgentes, unaque voce acclamantes probaverunt quae sequuntur:

1. Declarandum esse: Societatem Iesu lubentissimo et gratissimo animo munus suavissimum acceptare et suscipere, a D. N. Iesu Christo ipsi commissum, devotionis erga divinissimum Cor suum colendae, fovendae ac propagandae.

2. Statuendum: ut dies festus SS. Cordis Iesu inter solemniore in Societate habeatur, et quotannis maiori, qua fieri possit, pompa celebretur, renovata eodem die in singulis Dominibus oratione abhinc paucis annis ab Adm. Reverendo Patre nostro praescripta, qua Societas se totam SSmi Cordi Iesu devovit ac sacravit.

3. Statuendum: ut die 5 Decembris proximi anni, quo occurrit dies festus saecularis, quo Prima Primaria Congregatio Mariana constituta est, Societas, quemadmodum solemniter Sa-

1883

Gratiae agen-
dae Summo
Pontifici.

De cultu
SS. Cordium
IESU
et MARIAE.
C. Poloc. 2 d. 8.

Societas luben-
ter acceptat
munus
devotionis erga
SS. Cor Iesu
colendae, fo-
vendae ac
propagandae.

Dies festus
SS. Cordis Iesu
quomodo
in Societate
colendus.

Die 5 Dec.
proximi anni
Societas
se devoveat
SS. Cordi
B. MARIAE V.

P. Anderledy
Vic. Gen.
perp.

cratissimo Cordi Iesu se totam devovit ac sacravit, sic etiam solemniter se totam devoveat ac sacret SS. Cordi B. MARIAE Virginis, quam semper ut dulcissimam Matrem coluit, colit ac colet.

47.

Complura
postulata curae
Patris nostri
commissa.

COMPLURA alia postulata non parvi momenti Congregationi generali oblata fuerunt, ut de praerogativa antiquitatis ad professionem; de ratione conscientiae; de absolutione a reservatis tempore renovationis et Exercitiorum; de tertio anno saeculari a sodalibus celebrando institutae Sodalitatis MARIAE Deiparae, quae Prima Primaria nuncupatur; de rebus temporalibus; de Residentiarum paupertate; de Societatis Historia continuanda; de Litteris Annuis ordinandis, et alia; quae curae Admodum Reverendi Patris nostri commissae sunt.

48, in Ms. act. 49.

DIE 23 Octobris, hora 7 pomeridiana, congregatis in aulam de more Patribus, Reverendus Pater Vicarius rogavit illos: an placeret, negotiis feliciter confectis quoad per temporis angustias licuerat, Congregationem solvere. Quod quum omnes affirmassent, Adm. Reverendus Pater noster unum ex Patribus rogavit, ut legeret adhortationem conscriptam, qua Patribus gratulatus est de felici successu Congregationis, difficili admodum tempore; de charitate et studio, quo in bonum Societatis conspiraverant; gravibus eos verbis exhortans, ut omni ope et cura executioni insistant, quum Regulae et Decreta nobis non desint, et quidem sapientissima; sed nullo nobis emolumento futura, nisi executioni mandentur.

Deinde, dicto alternatim hymno *Te DEUM* cum precibus, inter mutuas gratulationes Congregatio soluta est.

1883

Congregatio
solvenda.

Hortatio
Patris nostri.

Finis Congregationis.

DECRETA

VIGESIMAE QUARTAE CONGREGATIONIS GENERALIS

A RESTITUTA SOCIETATE QUINTAE.

P. Martin
Praep. Gen.

Causa Congre-
gationis
convocandae.

DEFUNCTO Fesulis A. R. P. N. Antonio Maria Anderledy die 18 Ianuarii 1892, postquam Societatem ab anno 1884 ut Vicarius, ab anno autem 1887 ut Praepositus Generalis gubernaverat; R. P. Ludovicus Martin, Secretarii Substitutus, eiusdem Patris Nostri chirographo Vicarius Generalis creatus, suis litteris die 23 Martii 1892 datis Congregationem generalem ad eligendum novum Societatis Praepositum indixit, nullo interim graves ob causas designato nec die nec loco. Quoniam vero ex Summo Pontifice, Leone XIII, intellexerat Congregationem in Urbe ultra dies ad electionem Praepositi Generalis necessarios protrahi non oportere; ac propterea, electo Praeposito Generali, in alium extra Italiam locum esse transferendam: collatis cum PP. Assistantibus consiliis, gravissima eiusmodi translationis incommoda per litteras officii atque observantiae plenas Suae Sanctitati repraesentavit, simulque duas habendae extra Italiam Congregationi opportunas Domos, Trunciniensem nempe in Belgio et Loyolaeam in Hispania, proposuit. Ad haec Sanctissimus Pater benigne respondit: probari sibi ut Congregatio in uno tantum loco extra Italiam, inque Domo Loyolaea celebraretur.

Quare P. Vicarius de consensu PP. Assistantium, alteris suis litteris die 20 Iulii datis, Congregationi generali inchoandae diem 24 Septembris et Domum Loyolaeam praescipsit. Ubi quum pridie eius diei Patres omnes adessent, praeter P. Ioannem Granero, Provincialem Toletanae, et alterum eius Socium, P. Iosephum Mariam Velez, qui postridie vespere adven-
runt, constituto die 24, B. MARIAE V. a Mercede sacro, initium factum est Congregationi, quae soluta est die 5 Decembris eiusdem anni 1892.

DECRETUM 1, in manu scriptis act. 1.

DIE igitur 24 Septembris, quum Patres omnes, qui aderant, convenissent, in primis declaratum est plenam ac legitimam esse Congregationem, et defectus omnes, si qui irrepserint, suppleri.

Quaesito deinde, num P. Eugenius Labarta, Elector Provinciae Toletanae, in eum conventum admitti posset, ante quam acta Congregationis eiusdem Provinciae, quae Provincialis secum afferebat, visa fuissent; censuerunt omnes admittendum, siquidem de eo rite electo nulla suberat dubitandi causa.

Tum ad plura secreta suffragia electi sunt: Secretarius electionis,

1892

Designatur
dies et locus.
P. 8 c. 5 n. 1.
Offic. Vic. n. 3.

Congregatio
declaratur
plena ac legi-
tima.

Supplentur
defectus.

Admittitur
Elector Pro-
vinciae
Toletanae.

Eligitur Secre-
tarius
electionis.

P. Martin
Praep. Gen.
Concionator,

et Inclusor.

Deputati
ad detrimenta
recognoscenda.
C. 8 d. 1.

Quum
duo Electores
parem
suffragiorum
numerum
tulissent, ten-
tatum ab
omnibus al-
terum
inter omnes
scrutinium.

Iudices
de ambitu re-
nuntiantur.

P. Torquatus Armellini, Elector Provinciae Romanae; ad concionem ipso electionis die habendam, P. Ferdinandus Canger, Rector Domus Probationis Neapolitanae; demum ad includendos eodem die Electores, P. Anicetus Casado, Rector Domus Probationis Loyolensis.

2, in Ms. act. 2 et 4.

DETRIMENTIS recognoscendis Deputati e singulis Assistantiis ad plura secreta suffragia electi sunt: ex Assistentia Italiae, P. Ioachimus Vioni, Rector Collegii et Domus Probationis Porturegiensis; ex Assistentia Germaniae, P. Mauritius Meschler, Rector Domus Probationis Blyenbeek; ex Assistentia Galliae, P. Gulielmus Blanchard, Elector Provinciae Tolosanae; ex Assistentia Hispaniae, P. Franciscus Salesius Muruzabal, Rector Collegii Bilbaensis; ex Assistentia Angliae, P. Petrus Gallwey, Elector Provinciae Angliae.

In electione Deputati ex Assistentia Germaniae, quum is, qui electus est, parem cum alio Patre suffragiorum numerum in primo scrutinio tulisset, et dubitaretur num alterum scrutinium inter hos duos faciendum esset a P. Vicario cum Secretario eiusque Assistente; plerique censuerunt ex Formula, cap. 2, num. 10 hunc modum videri praescriptum dumtaxat de eligendo Secretario et Assistente electionis, ac proinde alterum scrutinium ab omnibus Patribus Congregatis tentandum esse inter omnes, qui eligi poterant.

Postea P. Vicarius renunciavit nomina Patrum, quorum est pro antiquitate professionis simul cum ipso iudicare de ambitu. Fuerunt autem: ex Assistentia Italiae, P. Torquatus

Armellini, Elector Provinciae Romanae; ex Assistentia Germaniae, P. Gaspar Szczepkowski, Elector Provinciae Galicianae; ex Assistentia Galliae, P. Ambrosius Matignon, Elector Provinciae Franciae; ex Assistentia Angliae, P. Petrus Gallwey, Elector Provinciae Angliae. Ex Assistentia Hispaniae, ex qua erat P. Vicarius, nemo renunciatus fuit.

Denique ad plura secreta suffragia electus est Assistens electionis P. Matthaeus Ciravegna, Assistens Italiae.

3, in Ms. act. 6.

DIE secundo Octobris, qui fuerat praestitutus ut electio in solemnitatem Sacratissimi Rosarii B. MARIAE V. incideret, praemisso secundum Formulam quadriduo servatisque aliis omnibus in Instituto praescriptis, ad plura medietate suffragia secreta Praepositus Generalis electus est secundo scrutinio R. P. Ludovicus Martin, Vicarius Generalis; qua de re Secretarius electionis statim decretum confecit, subscripsit ac promulgavit. Quis autem electus esset, antequam alii cuipiam notum fieret, Summo Pontifici per telegramma nuntiatum est.

4, in Ms. act. 7 et 8.

Post electionem P. Generalis accitus est in Congregationem P. Franciscus Ploegman, Procurator Generalis; vocandus vero non fuit Secretarius Societatis, P. Antonius Rota, quia ab initio consessibus interfuerat ut Elector Provinciae Aragoniae.

Dein ad plura secreta suffragia electus est Secretarius Congregationis idem qui fuerat electionis, P. Torquatus Armellini; cui socii duo eodem modo adiuncti sunt: P. Ioannes Urráburu, Rector Collegii maximi

1892

Form. n. 21.

Eligitur
Assistens electionis.

Praepositi
Generalis electionis.

Quis electus sit, Summo Pontifici nuntiatur.

Advocato
Procuratore Generali,
eliguntur Secretarius Congregationis,
C. 3 d. 44.
C. 4 d. 11.
C. 13 d. 2.

duo eius Socii

P. Martin
Praep. Gen.

et Deputati
ad secernenda
postulata.
C. 8 d. 1.

Onniensis, et P. Adrianus van Gestel, Elector Provinciae Neerlandiae.

Tum ad plura etiam secreta suffragia electi sunt Deputati ad secernenda postulata: ex Assistentia Italiae, P. Matthaeus Ciravegna, Assistens Italiae; ex Assistentia Germaniae, P. Iacobus Rathgeb, Provincialis Germaniae; ex Assistentia Galliae, P. Franciscus Grandidier, Assistens Galliae; ex Assistentia Hispaniae, P. Ioannes Iosephus de la Torre, Assistens Hispaniae; ex Assistentia Angliae, P. Burchardus Villiger, Vice Rector Collegii inchoati S. Ioseph, Provinciae Marylandiae Neo-Eboracensis.

5, in Ms. act. 9 et 10.

Deputationes
septem insti-
tuuntur.

Quo expeditior esset deliberatio de rebus in Congregatione tractandis, instar praeteritarum Congregationum, censuit Congregatio instituendas esse pro rerum varietate Deputationes, commissa Patri Nostro earum distinctione ac Deputatorum electione. Deputationum tituli fuerunt in hunc modum distincti: 1, de dubiis super Instituto, ac praesertim de Formulis Congregationum; 2, de castitate, clausura et regula socii; 3, de paupertate; 4, de administratione rerum temporalium; 5, de studiis; 6, de vulgata Constitutionum versione ad autographi hispani fidem castiganda; 7, de ministeriis Societatis, ac praesertim de Missionibus.

6, in Ms. act. 10.

Electio
Assistentium.
C. 8 d. 2.

DIE Octobris decimo, qui ultimus erat quadridui ad electionem Assistentium constituti, praemissa secundum Formulam oratione, electi sunt ad plura medietate suffragia secreta: Assistens Italiae, unica suffragatione, P. Rogerius Freddi, Rector Collegii

Scriptorum *Civilitatis Catholicae*; Assistens Germaniae, altera suffragatione, P. Mauritius Meschler, Rector Domus Probationis Blyenbeek; Assistens Galliae, altera suffragatione, P. Franciscus Grandidier; Assistens vero Hispaniae, unica suffragatione, P. Ioannes Iosephus de la Torre: uterque hoc munere proxime functus; Assistens Angliae, unica suffragatione, P. Iacobus Jones, Elector Provinciae Angliae; qui omnes ex praescripto Formulae iuramentum statim praestiterunt.

Post haec, arcessito Procuratore Generali, P. Francisco Ploegman, unica suffragatione Admonitor Patris Nostri electus est P. Ioannes Iosephus de la Torre, Assistens Hispaniae.

7, in Ms. act. 11 et 12.

POSTULATUM fuit a quibusdam Provinciis, ut Decretorum Indiculus, Congregationis VIII decreto 14 confici iussus, quo legentes interim iuvarentur dum nova editio Decretorum parabatur, quique postea ad postremam usque Congregationem continuatus fuit, in nova Instituti editione, quae modo adornatur, supprimeretur. Placuit Congregationi ut supprimatur, dummodo ad marginem singulorum Decretorum apponantur, tum summaria omnia, quae sunt in Indiculo, etiam quae ad Decreta manu scripta et non publicata pertinent, tum remissiones omnes ad alia Decreta de re eadem pertractantia, ac postremo in Indice generali adiiciantur quae de novo statuentur.

8, in Ms. act. 11 et 12.

PLURIMAE Congregationes provinciales exposuerunt generali Congregationi desiderium suum, ut A. R.

1892

Arcessito Pro-
curatore Gen.,
eligitur
Admonitor.
C. 8 d. 2.
C. 13 d. 2.

In nova, quae
adornatur,
Instituti edi-
tione
supprimendus
Indiculus
Decretorum.

Quomodo
supplendus.

Commendatur
Patri Nostro.
ut, quamprimum fieri

P. Martin
Praep. Gen.

possit, Romam
remigret.
P. 8 c. 1 n. 7.
P. 8 c. 5 n. 1.

P. N. Generalis, quam primum fieri poterit, Romam redeat. Patres Congregati, considerantes multa et gravia incommoda, quae ex absentia Patris Nostri ab Urbe nascuntur, Provincia- rum desiderium laudarunt, et A. R. P. N. Generali vehementer commenda- runt, ut, quam primum fieri poterit, Romam remigret. Ratione tamen habita difficultatum et periculorum, quae forte obsistere videantur, eius pru- dentiae omnino relinquunt perpen- dere adiuncta rerum, in quibus huius- modi redditus, cum venia Summi Pon- tificis, sine periculo tentari possit.

9, in Ms. act. 12, 13, 14, 15 et 16.

Provinciae
Marylandiae
Neo-Ebora-
censis
et Missourianae
aliis Europae
Provinciis
aequiparantur.
C. 23 d. 11.

PETENTIBUS Provinciis Marylandiae Neo-Eboracensi, et Missouriana, ut, propter mutata temporum ac loco- rum adiuncta, a privilegiis eximan- tur sibi antea concessis, quae in Formula Congregationis provincialis num. 37 quoad Provincias extra Euro- pam sitas numerantur, atque adeo iure communi Societatis regantur, perin- de ac reliquae Provinciae intra Euro- pam sitae; Congregatio fere una- nimi consensu libentissime annuit; iisque servatis, quae in Formula Con- gregationis generalis praescripta sunt num. 68, de Constitutionibus, quatenus opus esset, derogando, decrevit: ut praedictae Provinciae in posterum, non obstantibus Congregationum De- cretis quibuscumque, praesertim vero decreto 29 Congregationis xxii, ac sub- latis omnibus privilegiis atque excep- tionibus, sub communi nostro iure constituentur, ac caeteris Societatis Provinciis aequiparentur.

10, in Ms. act. 16, 17, 18, 19,
20, 21, 22, 24 et 25.

Quis,
et e quibus

ROGATA Congregatio, ut, sublata

iam in multis regionibus itinerum difficultate, qualis olim exsistebat, li- ceat aliquem ex Missionibus depen- dentibus ab aliqua Provincia adesse Congregationi provinciali; re accu- rate perpensa, statuit: 1.º hoc ius ipsis conferre, ita tamen, ut Praepo- situs Generalis designet Missiones, quibus hoc utile et aequum esse cen- suerit, possitque tale ius, si adiuncta ita postulaverint, revocare; 2.º ut ipse Superior talium Missionum, vel, si impeditus fuerit, alius ab ipso sibi substitutus, non solum possit, sed etiam debeat ad Congregationem pro- vincialem accedere, nisi forte secun- dum decreta 2 et 41 Congregationis xxii officium gerat ab Apostolica Sede commissum, a quo ad nutum Praepo- siti Generalis avocari non possit; quo in casu Praepositus Generalis deter- minabit cui eius loco veniendum erit; 3.º ut in Congregationem ingrediatur supra numerum, habeat tamen vocem activam, tum ad negotia tractanda tum ad electiones, et etiam vocem passivam, si sit Professus quatuor vo- torum. Quum vero intercessum esset contra id, quod dicitur sub numero 3.º, quod sit supra numerum; visum fuit maiori numero Patrum, ut, sicut Rectores Collegiorum intra Europam, locum intra numerum habere debeat.

11, in Ms. act. 20 et 21.

EXAMINATO Provinciae Neapolita- nae postulato de Formula Congrega- tionis provincialis recognoscenda et aptanda praesenti Societatis et re- rum conditioni, tum etiam de iis in ea- dem Formula declarandis, quae aut obscura sunt aut dubia, et difficulta- tes creant; iudicavit Congregatio ex Formula, prout nunc est, nihil qui- dem demendum neque immutandum

1892

Missionibus
advocandus
ad Congrega-
tionem
provincialem.

Quid, si munus
gerat
ab Apostolica
Sede
commissum.

Quo iure gau-
deat.

Cura addendi
Formulae
Congr. prov.
quae circa
hanc statuta
sunt vel
statuentur.
demandatur
P. Generali.

P. Martin
Praep. Gen.

esse, posse tamen addi quae circa Congregationem provincialem iam statuta sunt vel de novo statuentur; quam curam Praeposito Generali demandavit.

12, in Ms. act. 25, 26 et 27.

Secretarius
Congregationis
prov.
potest eligi
Deputatus
ad secernenda
postulata.

AD POSTULATUM Provinciae Siculae, an electus in Congregatione provinciali ad munus Secretarii possit quoque eligi Deputatus ad postulata secernenda; et, in casu affirmativo, an a Pro-Secretario suppleri debeat in consultationibus pro postulatis secernendis; Congregatio respondit: posse Secretarium, si Professus sit quatuor votorum, eligi ad secernenda postulata, nec debere in consultationibus a Pro-Secretario suppleri. Quum autem quaereretur, an saltem postulata Pro-Secretario in hoc casu possint afferri, Congregatio respondit: negative.

Non debet
in consultatio-
nibus
a Pro-Secreta-
rio suppleri,
neque huic
afferri possunt
postulata.

Quibusdam
Patribus
discedendi fit
potestas.

Postulanti autem P. Eugenio Peultier, Rectori Collegii Ambianensis, ut sibi, ob gravissimum quod Collegio imminere periculum, discedendi potestas fieret; unanimi consensu annuit Congregatio, eademque potestatem subinde nonnullis aliis faciendam censuit, nimirum: ob afflictam valetudinem, P. Sebastiano Sanguineti cum P. Iacobo Razzini, Electoribus Provinciae Taurinensis (*act. 38*), P. Henrico Iackowski, Electori Provinciae Galiciae (*act. 46*), et P. Guilielmo Blanchard, Electori Provinciae Tolosanae (*act. 59*); ob gravem vero sui muneris causam, quae moram non patiebatur, P. Henrico Dumas, Electori Provinciae Lugdunensis (*act. 43*).

13, in Ms. act. 26 et 27.

Quo iure non-
nulli Professi
ingrediantur

QUUM Congregationi quaedam essent proposita dubia de facultate et

obligatione quorundam Professorum, ut, supposito antiquitatis iure, ingrediantur in Congregationem Provinciae Romanae intra numerum aut supra numerum; Congregatio, approbans responsum Patrum Deputatorum, declaravit quae sequuntur:

1.° Qui habitualiter Romae vivunt propter munus ipsis demandatum a Pontifice, quod proprium non sit Societatis, vi muneris ipsius et vi iuris nostri non sunt applicati Provinciae Romanae, nisi aliunde accesserit applicatio, vel ex parte Adm. R. Patris Nostri, vel ex consensu mutuo Provincialium. De quo cum constiterit, ingredi debent in Congregationem, etiam intra numerum.

2.° Qui vero aliquando per munus, quod Societatis proprium sit, ad indefinitum tempus erant applicati Provinciae Romanae, sive per Adm. R. Patrem Nostrum, sive per consensum Provincialium, ii, cessante etiam munere, applicati manent Provinciae usque ad revocationem; ideoque et ingredi debent in Congregationem intra numerum. (Cfr. Congr. vii decr. 59; Congr. ix decr. 33.)

3.° Generatim loquendo, qui accipit a Provinciali munus aliquod stabile et ordinarium, prout habetur in decreto 33 Congregationis ix, applicatus censetur Provinciae, et ingredi debet in Congregationem intra numerum. Sin autem de munere dubitatur, utrum tale sit, quod in hoc decreto exhibetur, exquirendum erit iudicium Adm. R. Patris Nostri.

14, in Ms. act. 36, 37, 38 et 39.

INTERROGATA Congregatio, an secundum Congregationis vi decretum 25 num. 9, et Formulae Congregationis provincialis num. 15 et 35 omnes Pro-

1892

in Congrega-
tionem
Romanam.
C. 6 d. 25 n. 10.
C. 8 d. 57.
C. 12 d. 45.
C. 14 d. 23.
C. 18 d. 16.

Omnes Professi
4 vot., qui
de Provincia
sunt, eligi
possunt inter

P. Martin
Praep. Gen.

mittendos
ad Congr. gen.
C. 8 d. 57.
C. 12 d. 45.
C. 14 d. 16.
C. 15 d. 6.
Iudicium
de impedimen-
tis pertinet
ad Praep. Gen.
vel ad Congr.
prov.

fessi quatuor votorum, qui de Provincia sunt, ubicumque degant, eligi possint inter mittendos ad Congregationem generalem; respondit: affirmative. Salva tamen manente Constitutione (P. viii, c. 3, n. 1), quae iudicium de impedimentis ab adeunda Congregatione generali relinquit Praeposito Generali vel ipsi Congregationi provinciali.

15, in Ms. act. 40, 41, 42, 43, 44,
45, 46, 47, 49 et 50.

De paupertate
Residentia-
rum.

CONGREGATIO, postquam per plures actiones diligenter perpendisset postulata circa Residentiarum paupertatem, tandem, adhaerens iudicio Patrum Deputatorum, statuit ac declaravit:

Residentiae,
quae sunt Colle-
gia inchoata,
vivere possunt
ex redditibus
bonorum
suorum.

1.º Residentias, quae sunt Collegia inchoata, prout haec describuntur Congregatione ix, decreto 18, posse vivere ex redditibus bonorum suorum secundum declarationem Congregationis iii, decreto 43. Si autem membra sunt alicuius Collegii aut Domus Probationis, horum redditibus posse sustentari, atque etiam uti posse fructibus bonorum, quibus donatae sunt, modo talium bonorum dominium sit penes Collegium vel Domum Probationis.

Quae sunt
membra ali-
cuius Collegii
aut Domus
Probationis,
horum rediti-
bus sustentari
possunt.

Reliquae
Residentiae
aequiparantur
Domibus Pro-
fessis quoad
paupertatem.

2.º Residentias, quae non sunt Collegia inchoata nec membra Collegii vel Domus Probationis, quoad paupertatem aequiparari Domibus Professis, atque adeo redditus stabiles habere non posse, sive pro sustentatione Nostrorum, sive pro sacristia et ecclesiae fabrica.

Inest Praepo-
sito Generali
facultas
uniendi Resi-
dentiam
Collegio aut
Domui Probat.

3.º Inesse Praeposito Generali facultatem iuxta constantem praxim Societatis uniendi Residentiam Collegio aut Domui Probationis, tamquam membrum, servatis tamen ser-

vandis, tum ex iure communi, tum ex iure nostro, Constitutionum parte vi, capite 2, numero 3, littera c expresso.

16, in Ms. act, 50, 51, 52 et 53.

AD INTERROGATIONEM Congregationi propositam: quo sensu intelligenda sint verba, quae habentur in Constitutionibus parte vi, capite 2, littera B *et sic in rebus similibus*; responderunt Patres Deputati hoc sensu intelligenda esse: 1.º ut non solum ad fabricae usum aliqui redditus relinqui possint, *dummodo nec dispositio eorum ad Societatem pertineat, nec sit unde ei competat actio in illos*, sed ad alios etiam similes fines, ut ad sacristiae vel bibliothecae usum, atque etiam in sustentationem; 2.º ut huiusmodi eleemosynae accipi queant, sive a Domorum vel ecclesiarum fundatoribus relinquuntur, sive a quocumque alio benefactore; quam declarationem Patres Congregati unanimi suffragio approbarunt.

17, in Ms. act. 48, 49, 50, 53 et 59.

QUAESITUM fuit a Congregatione, num Provinciae et Missiones ad sumptus communes faciendos arcam habere possint, et qua ratione.

Respondit Congregatio: Ad 1.^m Provinciam, proprio sensu acceptam et prout a Collegiis et Domibus suis contradistinguitur, redditus habere non posse ex bonis stabilibus, quorum dominium non sit penes Collegium aliquod. Quare, si qua eiusmodi bona eidem obveniant, ab Adm. R. Patre Nostro applicanda erunt, vel foundationibus instituendis et perficiendis, vel etiam peculiari alicui Collegio cum onere reddendi Provinciae fructus annuos ex iisdem bonis perceptos,

Explicantur
verba:
*Et sic in rebus
similibus*, quae
habentur
P. 6 c. 2, B.
circa
paupertatem
Domus
Professae et ec-
clesiae.

De arca
Provinciae
et Missionis.

Provinciae
reditus habere
non possunt
ex bonis stabi-
libus, quorum
dominium
non sit penes
Collegium
aliquod.

Expensae
communes
quomodo
sublevandae.

P. Martin
Praep. Gen.

Quandonam
Nostri his bonis
ita applicatis
uti poterunt.

Missiones,
quae pluribus
Domibus
constant et a
peculiari
Superiore re-
guntur, eadem
paupertatis
lege tenentur,
qua Provin-
ciae.

De fundatione
Collegiorum
retributionibus
scholarium
supplenda
confirmatur
decr. 42 Congr.
xxii.

ad expensas communes sublevandas. Quod si Provincia talibus redditibus plane caruerit, aut eosdem insufficientes habuerit; eleemosynis incertis et contributione Domorum et Collegiorum ad sumptus communes iuvabitur. Licet autem Societas professas suis bonis ita applicatis uti non poterit ad suam sustentationem, licebit tamen Nostris, ingruente gravi necessitate, propter calamitosas rerum publicarum perturbationes, ex iisdem sustentari, si donatorum voluntas haec fuisse praesumatur.

Ad 2.^m Missiones, sive independentes illae fuerint, sive dependentes quidem ab aliqua Provincia, sed quae pluribus Domibus constant et a peculiari Superiore regantur, eadem paupertatis lege teneri, qua tenentur Provinciae.

18, in Ms. act. 50, 51, 52, 55 et 59.

Quum postulatum fuisset a Congregatione, ut plane definiretur quaestio, quam Congregatio xxii decreto 42 solvere ac decreto sancire noluit, scilicet, de fundatione Collegiorum retributionibus scholarium supplenda; visum est decretum non esse condendum, idque sufficere, ut praesens Congregatio sententiam Congregationis xxii suam faciat.

“ Censuit, igitur, certissime nihil licere Nostris pro ministeriis vocationis nostrae accipere in compensationem seu stipendium; verum, ubi agitur de debita ac necessaria Nostorum sustentatione, quae aliunde haberi non potest, opinatur id Instituto nostro non prohiberi. ”

Quare, quum iniqua temporum conditio, iniquior diebus nostris evaserit, declarat Congregatio: praesentem Collegiorum statum, in quo re-

tributiones scholarium externorum ad sustentationem Nostorum accipiuntur, posse permitti dum talia adiuncta perduraverint; Nostrosque, in tam sanctum opus strenue incumbentes, non solum tutos in conscientia, sed etiam maximis laudibus dignos esse propter labores, quos in salute inventutis procuranda quotidie exhauriunt. Conandum tamen et omni ope nitendum erit Patri Nostro, ut, quum per rerum et temporum adiuncta licebit, Collegia nostra in pristinam et Instituto nostro magis consentaneam formam, quoad fieri possit, restituantur.

19, in Ms. act. 53, 54, 55, 56,
58, 60, 62 et 63.

PETENTE uno de Electoribus, ut Congregatio per simplicem sed authenticam interpretationem declaret: utrum Collegia Scriptorum, ab aliis Societatis Domibus ac Collegiis separata, atque dotata redditibus annuisque proventibus, licite admitti possint; an vero haec res Constitutionibus S. P. Ignatii minime conformis sit; Adm. R. Pater Noster, declarans sensum postulati, significavit in eodem omnino non agi de Collegio Scriptorum *Civilitatis Catholicae*, quod peculiari ac Pontificia institutione regitur. Hac declaratione audita, Congregatio, post longam super hoc postulato deliberationem, declaravit: huiusmodi Collegia, redditibus stabilibus dotata, minime conformia esse nostris Constitutionibus.

Quum autem deinceps quaereretur: num etiam Constitutionibus, et nominatim partis vi, capitis 2, numero 3 repugnet, quod Scriptores, qui coniunctim alicui operi scribendo et edendo allaborant ad defendendam

1892

Quum
per rerum
et temporum
adiuncta
liceat, Collegia
nostra
in pristinam
formam
restituantur.

Collegia
Scriptorum,
reditibus sta-
bilibus dotata,
minime
conformia
sunt nostris
Consti-
tutionibus.

Collegium
Scriptorum
*Civilitatis
Catholicae*
Pontificia
institutione
regitur.

Potest Praepo-
situs Gen.
concedere, ut
aliqui Scripto-
res habitent
in Collegio vel
Domo eiusque
reditibus
utantur.

P. Martin
Praep. Gen.

Ecclesiam impugnandosque errores in dies exsurgentes, habitent in Collegio vel in Domo applicata, tamquam membro, ipsi Collegio, eiusque reditibus utantur; Congregatio, diligenter examinata declaratione c ad dictum Constitutionum locum, aliisque simul Constitutionum locis collatis, declaravit: Praepositum Generalem concedere facultatem posse, quando necessarium aut conveniens ad universale bonum id iudicaverit, et per tempus, quod ei visum fuerit, ut huiusmodi Scriptores habitent in Collegio vel in Domo applicata, tamquam membro, ipsi Collegio, eiusque reditibus utantur, dummodo Collegium non gravetur, nec quidquam fiat contra fundatorum et benefactorum intentionem.

20, in Ms. act. 13, 14, 16, 18, 28,
29, 30, 31, 32, 33, 39, 40 et 70.

Ad tuendam
regularem
disciplinam
commendatur
Superioribus:

QUAMVIS in Instituto nostro abunde provisum sit omnibus praesidiis ad fovendum genuinum spiritum S. Parentis Nostri Ignatii, tuendamque regularem disciplinam conducentibus; nihilominus Congregatio, postulanti- bus pluribus, quorum zelum non potest laudare satis, ea, quae sequuntur, omnium Superiorum curae, et Adm. R. Patris Nostri vigilantiae enixe commendata esse voluit.

Ut diligenter
servari curent
quae contra
linguae
defectus prae-
scripta sunt.
C. 22 d. 14.

1.° Ut diligenter servari studeant quae contra linguae defectus praescripta sunt in Ordinationibus Generalium capite 2, numero 12, quaeque fusius explicantur in Industriis capite 17, et confirmantur in Instructione XIII, capite 4; ac proinde, ut serio admoneant, immo, si opus fuerit, animadvertant in illos, qui cum obedientiae detrimento forte loquuntur de Superioribus eorumque dispositioni-

bus, aut cum charitatis damno divul- gent aliorum defectus aut errata, et circumferunt aliquarum rerum noti- tiam vel rumores, quae ad aedifica- tionem non faciunt.

2.° Ut in iuvenibus nostris, qui sive discendi sive docendi causa ad Collegia mittuntur, spiritus fervor, quem probationis tempore concepe- runt, non elangueat, commendatur eorum peculiaris cura Superioribus et Praefectis spiritus, ita ut eos fre- quenter alloquantur, et in munere sibi commisso dirigant, praemuniant- que contra pericula, in quae facilius est impingere, dum e Domibus Proba- tionis educuntur; eamdemque curam etiam gerant erga Fratres Coadiutores in Domibus et Collegiis degentes.

3.° Cum tanta sit miserrimorum, in quae incidimus, temporum iniqui- tas, Congregatio, Apostolicas Consti- tutiones prae oculis habens, tum etiam Societatis nostrae vestigiis ac Praepositorum Generalium responsis insistens, in eorumque sensu plenissi- me abundans, Adm. R. Patri No- stro enixe commendandum censuit, ut clausuram canonicam exacte obser- vari curet in Domibus nostris. Quod si quae fuerint, in quibus, sive ob insitam iisdem conditionem, sive ob temporum et locorum adiuncta plene observari nequeat, servetur quantum fieri possit ad normam quam Adm. R. P. Beckx pro Convictibus statuit die 31 Augusti anni 1866.

4.° Rogata Congregatio, ut Nostris impense commendatas velit virorum Congregationes, ac praesertim opera- riorum coetus pro Instituti nostri ra- tione instituendos et fovendos; ma- gna consensione censuit ac decrevit Patri Nostro summopere commen- dandum, ut per Superiores aliosque

1892

Ut peculiaris
cura habeatur
iuvenum
nostrorum,
qui ad Collegia
mittuntur;
C. 6 d. 16, 40.
C. 18 d. 22 n. 6.
C. 22 d. 44 n. 2.
Ord. Gen. c. 18.
Instr. 7 et 17.

et Fratrum
Coadiutorum
in Domibus
et Collegiis
degentium.
C. 22 d. 44 n. 6.
Instr. 8.

Ut clausura
canonica
in Domibus
nostris, quam
exacte fieri
possit, ser-
vetur.

Ut ope
Sodalitatum
nostrarum
urgeatur quam
maxime cura
spiritualis
virorum,
praesertim
operariorum
et pauperum.

P. Martin
Praep. Gen.

Caveatur ne
Nostri rebus
temporalibus
vel politicis
se immisceant.

*C. 5 d. 48, 80.

C. 7 d. 13.

C. 8 d. 56.

C. 9 act. 38.

**C. 5 d. 47, 79.

C. 7 d. 46.

e Nostris urgeat quam maxime curam spiritualem virorum, praesertim operariorum et pauperum, efficiatque, ut, ope Exercitiorum Spiritualium ac Sodalitatum nostrarum, ex pristina Societatis norma, eosdem ad omnia pietatis et charitatis officia summo studio perducant: cavens tamen ne Nostri, vel *rebus temporalibus administrandis, vel ** politicis tractandis ullo modo sese immisceant.

21, in Ms. act. 68 et 70.

Patri Nostro
commendatur
continuatio
Historiae
Societatis.

PROPOSITO Patribus Congregatis desiderio quarundam Provinciarum, ut resumatur et continuetur conscriptio Historiae Societatis nostrae; responderunt id esse in omnium votis, et Patri Nostro enixe commendandum.

22, in Ms. act. 69 et 70.

Committitur
P. Generali
cura conficien-
di Ordina-
tionem
de administra-
tione bonorum
temporalium.

QUANDOQUIDEM bonorum temporalium, quibus fruimur, natura in praesenti rerum statu satis mutata est; postulatum fuit, ut Patri Nostro committeretur cura conficiendi Ordinationem, aut perpetuam, aut saltem ad tempus experiendi causa, de eorum administratione, qua fiat, ut varia pericula et incommoda praecaveantur, et liberentur Superiores timore peccandi contra paupertatem nostri Instituti propriam. Censuerunt autem Patres, quorum examini et iudicio hoc postulatum commissum fuerat, opportunum esse et utile id quod petitur; simul etiam indicarunt varia puncta, quae in Ordinatione tractari possent. Quibus auditis et probatis, Congregatio curam huiusmodi Ordinationis conficiendae Adm. R. Patri Nostro commisit.

23, in Ms. act. 70.

PETENTI alicui, ut Congregatio suum dolorem exprimeret, quod iam nulla in praesenti exsistat Domus Professa; et ut Adm. R. Patri Nostro curam committat inquirendi, utrum in aliquibus Provinciis Domus Professae erigi possent, nec ne; respondit Congregatio: id sane dolendum esse, tribuendum tamen temporum iniquitati, quum Societas, tum in Congregatione xx decreto 13, tum in Congregatione xxii decreto 16 plurimum laudaverit zelum eorum, qui simile desiderium expresserunt; ast simul affirmavit rem sibi videri in praesentibus circumstantiis difficillimam. Quapropter censuit, totum hoc negotium studio et prudentiae Patris Nostri omnino relinquendum esse.

24, in Ms. act. 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 70 et 71.

QUUM in ordinandis studiis theologicis ad normam decreti 16 Congregationis xxiii aliquae Provinciae postulassent, ut capita quaedam praecipua definirentur; Congregatio, adhaerens iudicio Deputatorum, ea, quae sequuntur, suo decreto firmavit:

1.º Iuxta unanime fere Provinciarum suffragium et praxim, quae hucusque in Societate obtinuit, quadriennium pro cursu theologico retinendum est. (P. iv cap. 9 n. 3, cap. 15 n. 3; P. v cap. 2 n. 2).

2.º Ad rectam institutionem cursus theologici, ad disciplinas in eo tradendas, ad modum et ordinem, quibus eae tradi debent, sedulo et assidue urgenda est executio eorum, quae in Ratione Studiorum hac de re praescribuntur; praesertim in regula 4 Provincialis, de Professoribus mature

1892

Commendatur
Patri Nostro
cura
de Domibus
Professis eri-
gendis.

De studiis
theologicis ad
normam de-
creti 16 Congr.
xxiii ordi-
nandis.

Quadriennium
pro cursu
theologico re-
tinendum.

Ad cursum
theologicum
recte instituen-
dum servantur
praescripta
in Ratione
Studiorum.

P. Martin
Praep. Gen.

et apte comparandis; in regula 10 eiusdem, de biennio ad Theologiam repetendam; in regula 5 Praefecti studiorum, de materia a Professoribus absolvenda; in regula 7, 8, 9, 10 inter communes Professoribus Superiorum Facultatum, de methodo in docendo servanda.

Praelegatur
textus aliquis
typis editus,
a Generali
approbatus.

3.º Non modo optandum, sed omnino praestandum est, ut, tum in ipsa Theologia, tum in aliis disciplinis textus aliquis praelegatur typis editus, designandus a Provincialibus cum approbatione Praepositi Generalis.

De studio
Iuris Canonici
et Historiae
Ecclesiasticae.
C. 14 d. 20.
C. 15 act. 41.

4.º Ne careant Nostri sufficienti Iuris Canonici et Historiae Ecclesiasticae cognitione, quae his temporibus est sane in multis regionibus necessaria, in omnibus perutilis; in iis Provinciis, quae huiusmodi cognitionem nostris hominibus necessariam esse existimaverint, instituantur in cursu theologico lectiones harum quoque Facultatum, quibus utriusque disciplinae saltem elementa probe et solide tradantur; in caeteris autem Provinciis curent Provinciales, ut auditores cursus theologici aliquo modo earumdem disciplinarum studio vacent. Nihil vero hac in re fiat sine approbatione Patris Generalis. In omnibus denique Provinciis provideant iidem Provinciales, ut, quoad eius fieri possit, numquam desint aliqui in iis scientiis egregie docti, quique eas docere possint.

Theol. mor. accurate ac solide tradenda.
C. 7 d. 33 n. 7.
C. 13 d. 16.
C. 20 d. 25 n. 1.
Pro examine annuo et ad gradum, seligantur quaestiones, quae principia contineant scientiae mor.

5.º Theologia moralis accurate ac solide tradenda est; quapropter quaestiones illae, quae principia continent scientiae moralis, scholastice sunt exponendae, et ex ipsis aliquae, tum pro examine annuo Theologiae dogmaticae, tum pro examine ad gradum sunt seligendae. Modus vero huius-

modi quaestiones tradendi determinandus est a Provincialibus cum approbatione Praepositi Generalis.

6.º Ad cursum breviorum quod attinet: 1.º triennium illi est impendendum; 2.º singulorum Provincialium arbitrio, cum approbatione Patris Generalis, relinquitur, an et quibus auditoribus huius cursus concedendae sint scholae quoque Iuris Canonici, Historiae Ecclesiasticae et Scripturae Sacrae.

25, in Ms. act. 68, 70 et 71.

AD POSTULATUM, quo rogabatur Congregatio, ut decernat quaenam praxis sit tenenda in confessionibus Novitiorum; et an contradictio habeatur inter decretum 30, numero 2 Congregationis xxiii, et novum Compendium Privilegiorum, numero 125; responderunt Patres Deputati: ad 1.^m, standum esse decreto 30, numero 2 Congregationis xxiii; ad 2.^m, nullam esse contradictionem inter decretum citatum et Compendium Privilegiorum. Quam responsionem Patres Congregati, auditis rationibus quae afferebantur, unanimi fere suffragio approbarunt. Ut autem omni ulteriori dubitationi via praecludatur, adiciatur post numerum 125 paragraphus COMMUNICATIO, quae omissa est in novo Compendio, et sequentis est tenoris: COMMUNICATIO. *Facultas paragraphi Vigens igitur et praecedentium communicatur ad normam decreti 30 Congregationis xxiii; facultas vero paragraphi In itinere communicatur ut iacet.*

26, in Ms. act. 69, 70 et 71.

QUUM Missionibus, quae nulli sunt annexae Provinciae, quales sunt Missio Canadensis et Missio Neo-Aure-

1892

De cursu breviori.
P. 4 c. 5, d.
C. 2 d. 69.
C. 21 d. 16.
Triennium impendatur.
An et quibus concedantur scholae Iuris Can., Hist. Eccl. et Script. Sacrae.

De praxi tenenda in Confessionibus Novitiorum.

Standum deor. 30 n. 2 Congr. xxiii.

In novo Comp. Privil. adiciatur in n. 125 paragraphus Communicatio.

De Missionibus nulli annexis Provinciae, an possint per

P. Martin
Praep. Gen.

Procuratorem
in Congr.
gen. reprae-
sentari,
provideat
Pater Noster.

lianensis et Provincia Mexicana, nulum ius competat, quo repraesententur, sive in Congregatione provinciali, sive in generali, petitum fuit a Congregatione, ut possint saltem in generali Congregatione per Procuratorem repraesentari. Iudicavit Congregatio totum hoc negotium commendandum esse Adm. R. Patri Nostro, ut pro sua prudentia huiusmodi Missionibus provideat quemadmodum ipsi aequum et utile visum fuerit.

27, in Ms. act. 70.

De vulgata
Constitutio-
num versione
emendanda.
C. 1 d. 79.
C. 2 d. 52.
C. 3 d. 26, 34.
C. 4 d. 8,
33, 50.
C. 5 d. 76.
C. 23 d. 27.

QUUM elenchus locorum vulgatae Constitutionum versionis, quae emendatione egere videbantur, cum eorumdem locorum emendationibus a Patribus ad id deputatis fuisset confectus ac Congregationi propositus; nec vacaret Patribus Congregatis tempus otiumve ad illum expendendum necessarium; omnes unanimiter censuerunt nihil in ipso versionis contextu esse in praesens emendandum: commiserunt autem P. Generali, ut emendationes propositas, expunctis sive adiectis sive mutatis quae sibi post accuratum examen viderentur, typis mandandas curaret, easdemque, sive ad calcem secundi voluminis Instituti Societatis, cuius editio nunc paratur, sive in proprio ac separato folio cum universa Societate communicaret, quo fiet ut schema correctionis vulgatae editionis, ad fidem autographi hispani recognoscendae, in proxima Congregatione generali Patribus discutiendum atque probandum proponi possit.

28, in Ms. act. 70 et 71.

Patri Nostro
conceditur
facultas
Collegia
supprimendi;

QUANDOQUIDEM pro incertis rerum eventibus contingere potest, ut aliqua Collegia sine detrimento conser-

vari nequeant; aliarum Congregationum vestigiis inhaerentes censuerunt omnes Patri Nostro concedendam esse potestatem cuiuslibet Collegii, si necesse fuerit, supprimendi.

Eidem Patri Nostro etiam permitendum visum est, ut Procuratoris Generalis munus alicui quatuor votorum Professo committatur, si adhiberi difficulter possit alius, qualem postulant Constitutiones.

Tum, ne, ingruente hieme, Patres longius distinerentur, postulavit Pater Noster, decrevitque Congregatio:

1.° Ut supersederetur legendis Actis et Decretis iam confirmatis, quae in plena Congregatione, antequam dissolvatur, simul legi debent a Secretario Congregationis.

2.° Ut Acta et Decreta Congregationis, tum quae in singulis actionibus lecta et probata fuissent, tum quae confici nondum potuissent, a Patre Nostro cum PP. Assistantibus recenserentur et probarentur, facta potestate immutandi verba, sicubi opportunum fore videatur, ad mentem Congregationis.

29, in Ms. act. 22, 70 et 71.

QUUM die 12 Octobris Summus Pontifex, Leo XIII, Patri Vicario in Praepositum Generalem electo gratulatorias litteras, singularis suae in Societatem Iesu benevolentiae testes, mittere dignatus esset, quae Societati universae incredibilem attulerunt consolationem; ut pro tanta Sanctissimi Patris benignitate, et grati animi debita fieret significatio, et accepti beneficii perpetua exstaret apud Nostros recordatio; unanimi omnium consensu duo haec statuta sunt: primum nempe, ut non ante dissolveretur Congregatio, quam per litteras, a

1892

C. 11 d. 16.
C. 17 d. 41.
C. 20 d. 20.
C. 21 d. 9.
C. 22 d. 18.
C. 23 d. 41.
Procuratoris
Gen. munus
alicui Professo
committendi.
C. 12 d. 29.
C. 17 d. 16.
C. 18 d. 21.
C. 19 d. 5.
C. 21 d. 7.
C. 23 d. 43 n. 1.

Omittatur
lectio Actorum
et Decretorum.
C. 14 d. 27.
C. 23 d. 43 n. 4.
C. 2 d. 79.

Patri Nostro
et Assist.
committuntur
Acta Congr.
recensenda
et probanda.
C. 11 d. 36.
C. 14 d. 28.
C. 17 d. 17.
C. 18 d. 23.
C. 19 d. 12.
C. 21 d. 28.
C. 22 d. 45.
C. 23 d. 43
n. 5, 6.

Summo
Pontifici de sua
ad Patrem
Nostrum epi-
stola gratum
animum
a Patribus
Congregatis
per epistolam
significandum.

P. Martin
Praep. Gen.

Utriusque
epistolae exem-
pla simul
cum Decretis
ad Provincias
mittenda.

Patre Nostro aliisque Patribus sub-
scribendas, maximas Suae Sanctitati
gratias habitas et actas vellet; de-
inde, ut, cum Decretis edendis et ad
Provincias mittendis, simul perfer-
rentur totidem exempla litterarum,
tum a Summo Pontifice ad Patrem
Nostrum, tum a Patre Nostro ad
Summum Pontificem, suo et totius
Congregationis nomine scriptarum.

30, in Ms. act. 71 et 72.

Congregatio
absolvenda.

Hortatio Pa-
tris Nostri.

DIE 5 Decembris, quum in matu-
tino consessu omnes Patres Congre-
gationem absolvendam esse censerent,
sub vesperum in aulam convenerunt;
ubi Adm. R. Pater Noster orationem
ad eos habuit, qua, primum, gratiis
Deo actis ob singularem erga Socie-
tatem providentiam ac tutelam in
toto hoc Congregationis apparandae,

promovendae ac conficiendae negotio
patefactam; tum etiam gratulatus Pa-
tribus de recto ordine, atque inter
diversas, ut assolet, sententias con-
cordia animorumque coniunctione
egregie servatis; eos deinde ad Socie-
tatis amorem, ad Instituti nostri stu-
dium atque intelligentiam per Pro-
vincias propagandam, ad rectam iu-
ventutis nostrae, tum in virtute ac
pietate, tum in doctrina institutio-
nem provehendam, ad integram deni-
que spiritus nostri praxim luctuo-
sissimis his temporibus retinendam
enixe hortatus est. Postremo rogavit,
videreturne Congregatio esse solven-
da. Et quum omnes ad unum annuis-
sent, recitatus est hymnus *Te DEUM*,
et inter mutuas charitatis ac laeti-
tiae significationes Congregatio solu-
ta est.

Finis
Congregationis.

CANONES CONGREGATIONUM GENERALIUM

SOCIETATIS IESU.

AD LECTOREM

Noverit lector hic citari Decreta iuxta ordinem, quo hic impressa sunt, et numerum crassiorem, qui est in fronte Decreti cuiusque primo loco positus.

CANONES PRIMAE CONGREGATIONIS,

AUCTORITATE QUARTAE RECOGNITI.

Beneficia
quando relin-
quenda.
Era. c. 4 n. 5.

1. **N**OSTRI, qui ante ingressum in Societatem habebant beneficia, non cogantur ea relinquere ante professionem, nisi, iubente Generali, Commissario vel Provinciali, post primum annum probationis. *Decr. 140.*

Beneficia non
admittenda.
Era. c. 4 n. 5.

2. Si quae beneficia personis de Societate conferantur, sive curata sint sive simplicia, ne admittantur. *Decr. 139.*

Solus
Generalis
condit Regulas.
*Prooem.
in declar.*

3. Solus Praepositus Generalis auctoritatem habeat Regulas condendi, et alii eam dumtaxat, quam ab ipso acceperint; et cum ea si quid ordinabunt, transmittant Praeposito, ut id examinet, et, si videat expedire, confirmet. *Decr. 143.*

Constitutiones
firmae
habendae.
*Prooem.
in declar.*

4. Constitutiones firmae ac ratae habendae et etiam observandae sunt, prout in exemplari originali Patris Nostri Ignatii habentur. *Decr. 15.*

Ordo militum
Christi.
P. 1 c. 3 n. 5.

5. Saeculares, qui emittunt vota in Ordine militari vocato Christi, posunt ad Societatem nostram admitti, licet credatur non emissuros professionem apud nos. *Decr. 129.*

Benedictio
mensae.
P. 3 c. 1 n. 5.

6. In benedictione mensae et gratiarum actione sequendus est usus

romanus communis, et id in refectorio (nam in privata et secunda mensa antiqua consuetudo retineri potest); et non sedendo, sed stando benedictio et gratiarum actio fiat. *Decr. 99.*

C. 4 d. 60.

7. Habeantur amici, qui protectionem suscipiant Collegiorum; sed nomina, quae iurisdictionem dicant, vitanda sunt, ne aliquando eorum aliqui plus satis sibi sumant. *Decr. 112.*

Protectores.
P. 4 c. 1 n. 3.

8. Concedenda est sepultura in nostris ecclesiis iis, qui Collegiorum nostrorum fundatores exstiterunt, vel foundationes iuverunt; Principibus etiam et Praelatis, qui id voluerint. Aliis autem personis, etiam bene meritis, non est id sine facultate Praepositi Generalis concedendum. Quicumque tamen illi fuerint, non videntur ea Officia pro eis publice dicenda, quae pro nostris Fratribus defunctis dicere solemus; et observetur, ne cuiquam praeiudicium fiat huiusmodi sepulturis, et ut nullus Nostrum sponte se offerat ad eam licentiam petendam, et ne ius sepulturae posterorum, qui ibidem sepeliuntur, acquirant. *Decr. 121.*

Quibus
sepultura con-
cedenda.
P. 4 c. 1 n. 4.

Exsequiae
Principum.
P. 4 c. 1 n. 4.
C. 4 d. 61.

9. In morte Principum, quando pro eis exsequiae publicae fieri solent per ecclesias civitatis, possunt in nostris ecclesiis huiusmodi exsequiae celebrari cum feretro sine pompa; celebrando scilicet Missas, vel, si usus patriae habet, etiam recitando Officium defunctorum modo nostro simpliciter, ut fieri solet in sepulturis Nostrorum. *Decr. 120.*

Cappellaniae.
P. 4 c. 2 n. 4.

10. Non expedit, ut cappellaniae, quibus inserviunt clerici saeculares, quos Nostri possint eligere, in nostris ecclesiis erigantur. *Decr. 134.*

Aedificia.
P. 4 c. 2 n. 5.

11. Modus imponatur aedificiis Domorum et Collegiorum, quod in nobis est, ut sint ad habitandum et officia nostra exercendum utilia, sana et fortia; in quibus tamen paupertatis memores esse videamur. Unde nec sumptuosa sint, nec curiosa. De ecclesiis tamen nihil dictum est. *Decr. 113; Can. 9 Congr. 2.*

Orare simul.
P. 4 c. 4 n. 3, 4.

12. Nostris praescribendum non est, ut omnes in eundem locum orationis causa conveniant. Quod de ordinaria oratione intelligitur, non de extraordinaria, quae, pro re nata, publice ad tempus institui potest. Cum Novitiis tamen in oratione ante coenam dispensari poterit, ubi Praepositus Generalis expedire iudicaverit. *Decr. 98.*

Conciones.
P. 4 c. 8 n. 3.

13. Initio concionum semper salutetur B. Virgo, sive prooemium praemittatur, sive non. Superpelliceo autem utendum est inter concionandum; stola vero iuxta patriae morem adhibeatur, vel non. In lectionibus Sacrae Scripturae ad populum superpelliceum est adhibendum, nisi in iis regionibus et locis, ubi in huiusmodi lectionibus non est superpellicei usus. *Decr. 110.*

Doctrina christiana.
P. 4 c. 8 n. 6.

14. Christiana doctrina canendo do-

ceri potest, ubi ad maiorem aedificationem id fore observabitur. *Decr. 137.*

15. Cathedrae publicae in Universitatibus, aut alibi, cum ea disceptatione suffragiorum et oppositione, quae solet fieri, non sunt admittendae; si tamen sponte offerantur ab Universitatibus aut Rectoribus earum, et gratis praelegatur, nec quisquam se opponat, cum quo sit disceptandum, admitti possent, consulto Generali. *Decr. 118.*

16. Proponi et dari possent munuscula quaedam, quae praemia vocantur, Scholasticis externis, ut ea ratione inflammentur ad studia Litterarum: dummodo Fratribus nostris ne dentur, nec externis nostro sumptu; et servetur modus honestus et religiosus. *Decr. 123.*

17. Constitutio capitis decimi sexti quartae partis, pertinens ad correctionem externorum Scholasticorum, ut iacet, est retinenda et servanda: sicubi tamen necesse fuerit, poterit dispensare Praepositus Generalis. *Decr. 35.*

18. In scholis nostris, cum Universitatum curam suscipimus, eos etiam admittere debemus, qui a Societate post emissa vota defecerunt, nisi ex admissione grave scandalum sequeretur; de quo iudex erit Praepositus Provincialis. *Decr. 119.*

19. Quae insignia ferre debeant Doctores et Magistri de Societate in Universitatibus, cum publicis actibus praesident, pertinet ad Praepositum Generalem determinare, ut ipse Constitutiones Universitatum declaret. Non autem incommodum est, si Nostri in his publicis actibus portent aliqua insignia, in pileo praesertim, ut sunt fila illa serica, quae ponuntur in medio pilei. *Decr. 131.*

Cathedrae
in Universita-
tibus.
P. 4 c. 12, 14.

Praemia
Scholasticis.
P. 4 c. 13 n. 3.

Corrector.
P. 4 c. 16 n. 5.

Dimissi, quan-
do ad scholas
admittendi.
P. 4 c. 17 n. 3.

Insignia
Doctoratus.
P. 4 c. 17 n. 8.

Caeremoniae
in professioni-
bus.
P. 5 c. 3 n. 2.

Votum
de pueris in-
struendis.
P. 5 c. 3 n. 3.

Vota saeculi
suspensa.
P. 5 c. 4.

Coadiutorum
habitus.
P. 6 c. 2 n. 15.

C. 3 d. 22.

Barba.

Cantus Missae,
etc.
P. 6 c. 3 n. 4.

Pileus pro
inservientibus
Sacro.
P. 6 c. 3, B.

20. Constitutiones quintae partis circa professiones emittendas servandae sunt, nec caeremoniae addendae. *Decr. 36.*

21. Institutio puerorum in doctrina christiana, praeter id, quod ad probationes pertinet, valde commendatur Professis, ut hoc pium opus iuxta litterarum apostolicarum et Constitutionum rationem exsequantur. Pater quidem Noster Ignatius iniunxit singulis Professis, ut semel per quadraginta dies id facerent. *Decr. 138; Can. 20 Congr. 2.*

22. Vota, quae Nostri, cum adhuc essent in saeculo, emisissent (agitur autem de aliis, quam de Religionis determinatae), in nostra Societate suspensa sunt, etiamsi per professionem non tollantur; et ita obligationem eorum cessare, dum in Societate manent, intelligatur. *Decr. 132.*

23. Ea indumenti ratione utantur Coadiutores temporales, qua ipsi a nostris Sacerdotibus et a saecularibus hominibus distinguantur; sitque vestitus eorum honestus iuxta morem patriae. Et pileorum quidem ratio Generalis arbitrio relinquitur, sic tamen, ut praedicta distinctio servetur. *Decr. 95.*

24. Nostri barbam ne nutriant. *Decr. 114.*

25. Servanda est Constitutio tertii capitis sextae partis, quae dicit: vespers cantari posse, non item Missam; et non nisi ex gravissima causa dispenset Praepositus Generalis ut Missa cantetur, et id tantum Dominicis diebus et festis. *Decr. 39; Can. 24 Congr. 2, et Can. 9 Congr. 3.*

26. Coadiutores temporales, qui inserviendi Missis officium habent, clericali pileo utantur. Quod si alibi expedire iudicetur, ut, dum in-

serviunt, superpelliceo utantur, petatur facultas a P. Generali. *Decr. 95.*

27. Observetur circa vestitum Sacerdotum mortuorum quod de viventibus dicitur in Constitutionibus; ut scilicet utamur eo modo, quo Sacerdotes honesti eius regionis, in qua versamur, uti solent. Fratres vero, qui Sacerdotes non sunt, sepeliantur eo modo induti, quo alii clerici honesti, qui Sacerdotes non sunt, sepeliri solent. Poterit tamen P. Generalis dispensare, ubi visum illi fuerit magis in Domino expedire ad communem aedificationem, ut non Sacerdotes in eo vestimenti genere sepeliantur, quo, dum viverent, utebantur. Quod autem attinet ad Officium pro defunctis, Constitutiones servantur, ubi in ecclesia nostra funus celebratur, et numerus sufficiens Nostrorum erit; ubi enim alterutrum deesset, possent externi vocari ad funera Nostrorum. *Decr. 109; P. 6 c. 2 n. 15.*

28. Si Praepositus Generalis extra Urbem mitteretur, vel sponte iret non ad tempus breve; arbitrio ipsius relinquendum est, an aliquos ex Assistentibus secum habere debeat, nec ne, prout negotia conficienda erunt plura vel pauciora; ut socium tamen, semper aliquem eorum apud se habere deberet. *Decr. 85.*

29. Poterit Praepositus Generalis Provincialibus iniungere, ut quotannis visitent Domos et Collegia suarum Provinciarum, vel eorum arbitrio id relinquet; et ipsemet Constitutiones in hac parte interpretetur. *Decr. 111.*

30. In mensa Sacerdotes praecedent alios ad eum gradum non promotos; inter ipsos autem Sacerdotes, aut inter caeteros, qui Sacerdotes

Defunctorum
habitus.
P. 6 c. 4 n. 3.

C. 4 d. 4.

Assistentes
cum Generali
Roma exeunte.
P. 8 c. 1 n. 7.

Provinciales
visitent
quotannis.
P. 8 c. 1 n. 7.

Ordo in mensa.
P. 8 c. 7 n. 2.

non sunt, nullus ordo constituatur. *Decr.* 106.

Carceres.
P. 9 c. 3 n. 10, 11.

31. De carceribus tenendis ius quidem est penes Societatem, usus autem Praeposito relinquitur. *Decr.* 116.

Provincialium
etc. potestas
non expirat
in morte
Generalis.
P. 9 c. 3 n. 14, 15.
C. 4 d. 58.

32. Non expirat potestas Provincialium et aliorum Officialium per mortem Praepositi Generalis, nec per electionem novi; neque licet eidem Praeposito mutare huiusmodi Officiales (qui ab ipso Generali creantur) usque ad dissolutionem Congregationis, nisi eidem Congregationi aliquem esse mutandum videretur. *Decr.* 1; *Can.* 23 *Congr.* 4.

Commissarii.
P. 9 c. 3 n. 20.

33. Commissarii non erunt Officiales ordinarii, sed prout visum fuerit Praeposito Generali expedire. Post mortem vero Praepositi expirat (in Europa) Commissariorum potestas. Nec ratione officii suffragium habebunt ad electionem novi Praepositi, nisi aliqui eligerentur inter illos ternos de ea Provincia, in qua versabantur tempore Congregationis provincialis; ad quam vocari debebunt, et eligi poterunt, ut veniant ad Congregationem generalem. *Decr.* 91 et 92; *Can.* 35 *Congr.* 2.

C. 4 can. 23.

Auctoritas
Assistentium
circa
Generalem.
P. 9 c. 4 n. 2, 3, 4.
P. 9 c. 5 n. 2.

34. Cum dicatur capite quarto nonae partis providentiam Societatis circa Praepositum Generalem esse, primum circa externa, secundo circa corpus, tertio circa animam; et in capite sequenti dicatur, quod per Assistentes exerceat Societas hanc providentiam, qui in tribus dictis dicent et facient quod in Domino iudicaverint expedire: declaratur, quod verba illa, *dicere et facere*, ita sunt

intelligenda, ut coniunctim ad tria referantur; facere quidem et dicere, ad duo priora; dicere vero, id est admonere per personam ad id deputatam, ad tertium tantum. *Decr.* 82.

35. Sine consensu Societatis non potest dimitti officium Assistantis, etiam ob adversam valetudinem in aere romano. Quod si per Societatem id licebit, Constitutionum ordo in alio substituendo servetur. *Decr.* 84.

Assistantis
adversa valetudo.
P. 9 c. 5 n. 3.

36. Si Pontifex quempiam ex Assistentibus aliquo mittere vellet, discretioni Generalis relinquitur, an eum informare debeat, ut potius alium mittat; ut plurimum tamen informari ab eo Pontificem oportet. *Decr.* 86.

Assistens
quando a Pontifice mittitur.
P. 9 c. 5 n. 3.

37. Si mittatur Assistens a Praeposito extra locum, in quo ipse residet; non se excusare debet, sed obedire. Ipsius tamen Praepositi erit Constitutionum meminisse, quae non esse facile ablegandum quempiam Assistentium statuunt. *Decr.* 83.

Quando
a Generali.
P. 9 c. 5 n. 3.

38. Si male se gereret Assistens, adeo ut indignus videretur eo loco; posset interim suspendi ab officii executione a Praeposito Generali: non tamen omnino removeri, nisi de consensu Societatis iuxta Constitutiones. Poterit tamen alius a Praeposito constitui, prout illae dicunt in casu mortis et diuturnae absentiae. *Decr.* 87.

Assistens
quando male
se gerit.
P. 9 c. 5 n. 3.

39. Licet in unam personam coincidere possit Secretarii et Assistantis officium, melius est tamen diversis personis haec officia committi. *Decr.* 89.

Secretarius
ne idem sit
qui Assistens.
P. 9 c. 6 n. 8.

FORMULA VOTORUM SIMPLICIUM,

P. 6 c. 2 n. 3.
P. 10 n. 6.

QUAE PROFESSI EMITTUNT POST PROFESSIONEM IUXTA CONSTITUTIONES,
EXTRACTA EX PRIMA CONGREGATIONE GENERALI, ET RECOGNITA A TERTIA.

Congr. 1 decr. 102, Congr. 3 decr. 46.

1. **E**GO N., Professus Societatis IESU, promitto Deo omnipotenti coram eius Virgine Matre et tota Curia coelesti, et coram R. P. N., Praeposito Generali, *vel* coram N., locum Generalis Praepositi tenente, numquam me acturum quacunque ratione vel consensurum, ut, quae ordinata sunt circa paupertatem in Constitutionibus Societatis, immutentur, nisi quando ex causa iusta rerum exigentium videretur paupertas restringenda magis.

P. 6 c. 2 n. 1.

P. 10 n. 6.

2. Praeterea promitto, numquam me acturum vel praetensurum, ne indirecte quidem, ut in aliquam praelationem vel dignitatem in Societate eligar vel promovear.

P. 10 n. 6.

3. Promitto praeterea, numquam me curaturum praetensurumve extra Societatem praelationem aliquam vel dignitatem; nec consensurum in mei electionem, quantum in me fuerit, nisi coactum obedientia eius, qui mihi praecipere potest sub poena peccati.

4. Tum, si quem sciam aliquid praedictorum duorum curare vel praetendere, promitto illum remque totam me manifestaturum Societati vel Praeposito eius.

P. 10 n. 6.
C. 3 d. 46.
C. 9 d. 13.

5. Insuper promitto, si quando acciderit, ut hac ratione in Praesidem alicuius Ecclesiae promovear; pro cura, quam de animae meae salute ac recta muneris mihi impositi administratione gerere debeo; me eo loco ac numero habiturum Praepositum Societatis Generalem, ut numquam consilium audire detrectem, quod vel ipse per se, vel quivis alius de Societate, quem ad id ipse sibi substituerit, dare mihi dignabitur. Consiliis vero huiusmodi ita me pariturum semper esse promitto, si ea meliora esse, quam quae mihi in mentem venerint, iudicabo: omnia intelligendo iuxta Societatis IESU Constitutiones et Declarationes. In tali loco, tali die, mense et anno, etc.

P. 10 n. 6.

CANONES SECUNDAE CONGREGATIONIS,

AUCTORITATE QUARTAE RECOGNITI.

(Decr. 51.)

Domus
Probationis.
Exa. c. 1
n. 12, 13.

1. **C**URETUR, ut in quavis Provincia Domus aliqua Probationis, vel coniuncta Collegio (in habitatione tamen distincta) vel separata, quam cito commode fieri poterit, institutur, et biennio ac bene probentur Novitii, non litterarum, sed mortificationis ac profectus spiritualis studio vacando. In secundo tamen anno posset a Provincialibus, ex commissione Generalis, circa studium dispensari, habita ratione personarum, locorum et temporum, prout in Domino expedire iudicabitur. Novitii vero, non modo ad vota emittenda non sunt hoc biennio instigandi, sed, si sponte emitterent, non sunt admittendi ad ea renovanda cum aliis, qui biennium expleverunt; sed seorsum ab illis ipsi Novitii simul inter se id faciant. Decr. 14.

C. 4 d. 62.

Don.
Exa. c. 4 n. 7.

2. Nomen illud honorificum, *Don*, ubi est insigne nobilitatis saecularis, de Societate nostra omnino tollatur. Decr. 85.

Distributio
bonorum.
P. 3 c. 1 n. 9.

3. Circa distributionem bonorum ex patrimoniis Fratrum nostrorum provenientium, qui, ea in subsidium Societatis dare cupientes, Praepositi Generalis iudicio dispensationem relinquunt; probatur quod idem P. Praepositus sensit, ut scilicet servetur Constitutio capitis primi partis tertiae, expresse mentione facta illorum verborum, quae in eadem Pro-

C. 3 can. 3.

vincia distributionem faciendam insinuant. Et ea, quae continentur quarto capite Examinis de dispositione bonorum, ita intelligenda sunt, ut instructio quaedam generalis sit et lex, qua Nostri debeant bona sua in veros pauperes distribuere, pro devotione tamen sua. Quae vero in parte tertia, capite primo, paragrapho nono continentur, intelligantur in particulari de illis bonis, quae Fratres in beneficium Societatis, sive in particulari sive in generali, distribuere ex sua devotione volunt. In quo casu, si Rectores et Provinciales, iuxta declarationem eiusdem loci, illis repraesentent perfectius esse, ut bona sua dispositioni Praepositi Generalis relinquunt; tunc declaratum est, ut haec bona in eadem Provincia tantum, et non alibi P. Generalis debeat distribuere. Et ad hanc legem et intellectum, quae in nona parte, capite tertio, paragrapho sexto habentur, interpretanda sunt, si quo pacto de nostris Fratribus intelligi possunt. Quod si aliquis, imperfectionem secutus, particulari alicui Societatis nostrae loco extra Provinciam applicare bona sua velit; proponendum erit illi, ut dispositioni Praepositi Generalis relinquat, qui ea distribuet iuxta formam superius praescriptam: alias ea bona a Societate nostra non admittantur; sed ea teneatur ipse in

veros Christi pauperes extra Societatem dispensare. Si vero ea alicui Collegio intra Provinciam assignaverit, sit in manu Praepositi Generalis potestas probandi eam applicationem, vel improbandi. Atque in hunc modum Constitutiones hae posthac conciliandae atque observandae sunt. *Decr.* 23.

Casus
reservati.
P. 3 c. 1 n. 11.

4. Casus reservati, qui a R. Patre nostro Laynez editi sunt, retineantur. Declaratio vero, et ampliatio, vel restrictio casuum spectat ad R. P. Generalem. *Decr.* 60.

Seminaria
Nostrorum.
P. 4 prooem.

5. In singulis Provinciis, ubi et quando commode fieri poterit, curetur saltem unum institui Seminarium Societatis perfectum, ad formandos Professores et alios Operarios vineae Christi in Humanioribus Litteris, Philosophia et Theologia, ut toti Provinciae postea sufficiant: sed ubi Nostri docendi munus obituri sunt, paulatim, non praepropere huic negotio promovendo dent operam. *Decr.* 9.

Multiplicitas
Collegiorum.
P. 4 c. 2 n. 1.

6. Adhibeatur in posterum moderatio in multitudine Collegiorum admittenda: rogatque P. Praepositum Generalem Congregatio et serio commendat, ut potius applicet animum ad roboranda et ad perfectionem adducenda Collegia iam admissa, quam ad nova admittenda. Et, si, quae offeruntur, admittenda existimaret, eiusmodi sint, ut ad commune bonum Ecclesiae Dei magnum momentum habitura videantur; et, quoad eius fieri possit, ita dotata, vel eam rerum vitae necessariarum commoditatem habentia, ut non tantum Operarii sustentari possint, sed et is etiam numerus Scholasticorum, iuxta Formulam datam pro accipiendis Collegiis a R. Patre nostro Laynez, qui pro Seminario sit eidem Collegio fu-

turus ad sui conservationem: nec admittantur, licet haec omnia supplerent, si non haberet Societas Rectores, ac Magistros, et demum Operarios in vita et doctrina idoneos, ut huic muneri posse satisfacere, auditis Assistentium sententiis, iudicaret; et quidem sine aliorum Collegiorum detrimento. *Decr.* 8; *Congr.* 3 *Decr.* 20.

7. Si quae Collegia sint hactenus absque sufficienti dotatione fundata, in quibus nec Nostri legant, nec Scholasticos alant; poterunt tamen illa hac ratione retineri, si ex fructibus videlicet eorum, per publicam aliquam personam conservatis, detur opera, ut plene fundentur. Nostri tamen interim bonis illis non utantur, sed ex eleemosynis vivant; ac simul dent operam, ut praedicta Collegia sufficienter etiam aliunde dotentur. *Decr.* 71; *Can.* 6 *Congr.* 3.

Collegia non
bene fundata
quomodo reti-
nenda.
P. 4 c. 2 n. 2.

8. Uniones beneficiorum, quae curam animarum habent, non admittantur. *Decr.* 59.

Uniones
beneficiorum.
P. 4 c. 2 n. 4.

9. Ad R. P. Generalem referenda est forma et modus aedificiorum nostrorum construendorum, ut ille, iuxta decretum * praeteritae Congregationis, quod sibi in Domino visum fuerit, statuatur. *Decr.* 84; *Can.* 11 *Congr.* 1.

Aedificiorum
idea ad Gene-
ralem.
P. 4 c. 2 n. 5.
* *C. 1 d. 113.*

10. Procuratorem, qui negotia agit cum externis vel Romae vel alibi, alere debent ii, quorum negotia agit. Provinciales vero, Commissarios, Generalem etiam ipsum alet ea Domus vel Collegium, ubi erunt. Quibus, quando in itinere fuerint, expensas facient ii, quibus erit bono illud iter, si tamen pro Societatis gubernatione vel negotiis iter faciunt. *Decr.* 82.

Expensae
pro Generali,
Provinciali,
Commissario,
etc.
P. 4 c. 2 n. 5, E.

11. Pro Sollicitatore, pro Advocato, pro Procuratore et aliis Officia-

Expensae
pro Procura-
tore, Sollici-

tatore etc.
P. 4 c. 2 n. 5.

Non plures
alantur.
P. 4 c. 2 n. 6.

Seminaria
Episcoporum
quando
admittenda.
P. 4 c. 3, B.

Renovatio
votorum quan-
do facienda.
P. 4 c. 4 n. 5.

Ad doctrinam
christianam
legendam
vel docendam
quando Recto-
res tenentur.

libus externis, si quid praeterea ad actionem vel expeditionem alicuius negotii, vel litterarum apostolicarum vel regiarum et huiusmodi aliarum expendetur; id solvere debent ii, in quorum gratiam illud fuerit expensum. *Decr.* 83.

12. Ne plures in Collegiis teneantur, quam ali possint, sive ex reditibus, sive ex eleemosynis consuetis. *Decr.* 27.

13. Seminaria Episcoporum gubernanda ne admittantur. Si tamen fundatio perpetua et insignis eorum ita fieret, ut simul etiam coniunctum Collegium nostrum valde promoveretur, vel de novo institueretur, et abundaret Societas Operariis idoneis, et libera eidem gubernatio committeretur; possent ex dispensatione Praepositi Generalis, et non aliter, admitti. Non dentur tamen huiusmodi Seminariis separati Praeceptores ab iis, qui in scholis nostris pro Societatis nostrae Instituto praelegunt. *Decr.* 18; *Can.* 5 *Congr.* 4.

14. Quamvis in Constitutione capitis quarti quartae partis designentur festa Paschae ac Nativitatis Domini, quibus renovent vota Scholastici; tamen, cum colligi possit ex declaratione eius loci potestatem esse in Superiore Rectoris immediato in aliquo particulari casu mutandi illa festa; facile interpretari possumus in Generali Praeposito esse facultatem in universum illa festa mutandi; quod traditio universalis a tempore ipsius Patris Nostri Ignatii, usu et consuetudine hactenus corroborata, confirmat. *Decr.* 64.

15. Rectores, cum teneantur ex Constitutione et declaratione capitis decimi partis quartae, doctrinam christianam legere vel docere per qua-

draginta dies; per se vel per alium id praestare debent intra annum, postquam officium Rectoris inierint, continenter quadraginta diebus, vel interpolatim: primo quidem, quemadmodum doceri solent pueri, deinde etiam per conciones, si ita Superior censuerit. Praeter illum annum, eo quidem nomine non tenebitur Rector, sed alio poterit communi, ut in quodam decreto * definitum est de Professis et Coadiutoribus formatis. *Decr.* 65; *infra Can.* 20.

16. Ex declaratione ultima capitis decimi quartae partis colligitur illas intelligi Constitutiones esse legendas, quae sunt propriae Scholasticorum nostrorum. Illae vero cum continentur in Regulis Scholasticorum, fit ut illae Regulae sint legendae publice bis aut ter singulis annis. Eas autem curabit P. Generalis, si opus fuerit, emendandas. *Decr.* 66.

17. Non expedit, ut breves cursus Artium vel Theologiae instituantur; sed, si qui ex iis, qui futuri sunt Coadiutores spirituales, ad altiora studia non videantur promovendi; ii Humaniorum Litterarum studio et compendio Dialectices contenti sint; quibus studiis instructi, casus conscientiae audire poterunt. *Decr.* 69.

18. Non probatur ullum ad aliquam in nostris Universitatibus Facultatem esse promovendum, quam Nostri non profiteantur. *Decr.* 70.

19. Quemadmodum hactenus factum est in quibusdam locis, ut Nostri ita examinent promovendos ad Ordines, aut curae animarum, verbo DEI, vel confessionibus audiendis praeficiendos, ut simul iudicium ferant de illorum sufficientia et admissione, ita de caetero ne fiat; quandoquidem iudicamus non esse consentaneum

P. 4 c. 10 n. 10.

* C. 2 d. 58,
inf. can. 20.

Regulae
Scholasticorum
quando
legendae.
P. 4 c. 10, L.

Breves cursus
Artium
vel Theologiae.
P. 4 c. 15 n. 3.

Universitatum
nostrarum
promotiones.
P. 4 c. 15 n. 4.

Examina
Sacerdotum
externorum.
P. 4 c. 15 n. 4.

nostro Instituto. Quod si examinandi ministerium effugere nulla ratione possimus, illud tamen retineamus, ut iudicium de admittendis vel non admittendis non feramus; sed illud omnino Praelatis relinquamus. Possit tamen dispensare R. P. Generalis, ubi hoc utile et expediens esse in Domino iudicaverit. *Decr. 72: declaratur in 4 Congr. Can. 7.*

Ad doctrinam
christianam
docendam
quando tenen-
tur Professi
et Coadiutores.
P. 5 c. 3 n. 3, B.

20. Quivis Professus quatuor vel trium votorum post editam professionem, quivis etiam Coadiutor spiritualis formatus post sua vota, intra annum per quadraginta dies continuos vel interpolatos doctrinam christianam pueros atque rudes personas docere teneatur. Praeterea vero hoc tam sanctum exercitium visum est Admodum R. P. Generali commendandum, ne ullo umquam tempore illius oblitio in nostros animos irrepit, cum illud in votorum nostrorum Formula complectamur. Curet itaque idem R. P. Generalis, ut Nostri frequentius, quemadmodum ipsi in Domino expedire visum fuerit, in hoc tam pio opere exerceantur. *Decr. 58; Can. 21 Congr. 1.*

Cessio iuris
bonorum im-
mobiliū.
P. 6 c. 2 n. 2.

21. Congregatio, totius Societatis nomine, cessit cuicumque iuri proveniente ex concessione Concilii Tridentini ad habenda bona immobilia in communi in Domibus Professorum vel eorum ecclesiis; ut iuxta nostras Constitutiones et vota, quae post professionem emittuntur, paupertatem in Professis ac ipsorum Domibus retineremus. *Decr. 33.*

Eleemosynae.
P. 6 c. 2 n. 6, 10.

22. Quamvis ex eleemosynis vivat Societas, et opus bonum sit eleemosyna Societati collata, atque ad bona omnia inducere quosvis possimus; tamen, ad maiorem aedificationem, paupertatis nostrae sinceritatem et

puritatem, placuit praecipere Nostris omnibus, ut nulli externo suadeant (nam de Nostris in Constitutionibus et Decretis dictum est) ut nobis, potius quam aliis pauperibus, dent eleemosynam; sed contenti simus, ubi petimus eleemosynas quotidianas, illas simpliciter ac plane amore Dei petere. Ad donationes vero quascumque sive legata, simpliciter etiam et plane possimus tantum nostras necessitates explicare; definitionem tamen eius devotioni relinquamus, a quo petimus has eleemosynas; ac proponere tantum illi possimus, ut ad orationem et alia media accurrat, quibus possit de donatione vel legato constituere iuxta id, quod Dominus inspiraverit, et ratio recta suaserit. *Decr. 56.*

23. Non sit arcula in nostris ecclesiis ad eleemosynas accipiendas pro aliis, cum pro nobis omnino necesse sit eam poni non posse; ut non rem tantum evitemus, quae nobis prohibita est, sed rei illius omnem speciem. *Decr. 78.*

24. Iuxta Constitutiones et Decreta praeteritae Congregationis, et habita ratione finis, quem ipsae Constitutiones intendunt; potest Praepositus Generalis cantum Missae et vesperrarum in hunc vel illum locum inducere, prout in Domino expedire iudicaverit. Ubi autem inductus esset, si inutilis ad finem nostri Instituti et proximorum aedificationem videretur, vel deessent qui bene id munus praestare possent; committitur Praeposito Generali, ut eum valeat revocare ac prohibere, si ita visum ei fuerit. *Decr. 17; Can. 25 Congr. 1, et Can. 9 Congr. 3.*

25. Omnia, quae speciem habent saecularis negotiationis, in colendis

*P. 3 c. 1 n. 9.
C. 3 can. 3.*

Arcula
in ecclesiis.
P. 6 c. 2 n. 8.

Cantus Missae
et vesperrarum.
P. 6 c. 3 n. 4.

Negotiatio.
P. 6 c. 3 n. 7.

videlicet agris, vendendis in foro fructibus, et similibus, intelligantur prohibita esse Nostris. *Decr.* 61.

Lites.
P. 6 c. 3 n. 7.

26. Lites forenses, pro rebus praesertim temporalibus, fugiant Nostri omnes; et id curent Provinciales efficere. Ac primum compromissione rem adnitantur componere. Quod si nulla ratione id possint assequi, tamen non intendat quisquam e Nostris litem huiusmodi, nec omnino litem aliquam absque consensu Praepositi Generalis, aut eius, cui expresse suas vices ad hanc rem ille commiserit. Nostris autem si lis intendatur, curent Provinciales primum, vel a parte vel a Iudice peti, vel id consequi per Principem, ut prius consuli possit Generalis Praepositus, quam liti respondere cogantur. Nam fieri poterit, ut Generalis Praepositus iubeat cedere Nostros liti, et potius detrimentum temporale pati, quam litibus operam dare, etiam pro re alioqui debita. *Decr.* 55.

Concionatores
et Confessarii
bene instruantur.

P. 7 c. 4 n. 5, 6.

27. Curabit P. Generalis, ut, qui sunt e Nostris concionaturi publice, qui etiam confessiones audituri, ii sint ad ea munera obeunda sufficienter instructi; hoc enim ad eius administrationem attinet. Retineatur tamen privilegium a Sede Apostolica concessum, ut Nostri possint concionari, etiam si non sint ad ordines promoti. *Decr.* 62.

Ratio Formulae
Scribendi.
P. 8 c. 1 n. 9.

28. Quaedam sunt in ratione scribendi, quae in declarationibus primi capitis octavae partis continentur, quae modo bene observari non possunt; unde remedium per aliquam immutationem Constitutionum in ea parte adhibendum est. Rectores et Praepositi locales scribant singulis hebdomadis ad suum Provinciale in Europa iuxta Constitutiones. In India vero et Brasilia, ut suis Provincialibus

visum fuerit commodum et opportunum. Missi autem ad fructificandum in agro Domini, scribant ad eum, quem designaverit ille, a quo missi sunt, singulis hebdomadis, vel quoties ipsis fuerit praescriptum. Et illis quidem rescribant sui Superiores semel in mense iuxta Constitutiones; his vero respondebitur, quoties iudicaverit is, qui illos misit. Provinciales omnium Provinciae Europae scribant ordinarie ad P. Generalem semel quolibet mense; Rectores autem et Praepositi locales tertio quoque mense. Ita tamen haec accipiantur, ut extraordinarie possint scribere quoties necessitas urgebit. Provinciales vero Indiae et Brasiliae scribant Praeposito Generali quando se obtulerit navigationis commoditas. Rectores autem et Praepositi locales ex Indiis semel; ex Brasilia vero bis in anno, si se obtulerit occasio. Praepositus Generalis ad Provinciales scribat secundo quoque mense; ad Rectores vero et Praepositos locales sexto quoque mense, nisi aliqua necessitas prius ad respondendum suadeat. Reliqua, quae spectant ad res, de quibus scribendum est, et ad modum, ad quale anni tempus annuas litteras scribere debeant, hoc totum Patri nostro Generali relinquitur, ut ipse pro sua prudentia statuatur quid facto opus sit. Rectores Collegiorum et Praepositi locales catalogum Patrum et Fratrum conficiant; et informationem communem semel in anno ordinarie, et ad suos Provinciales mittant, qui illos ad Praepositum Generalem mittent. Materia vero et modus conscribendi hos catalogos a Patre nostro Generali praescribatur. *Decr.* 54; *Can.* 12 *Congr.* 4.

29. Nullum tempus certum Con-

Tempus
Congregationis

generalis.
P. 8 c. 2 n. 1, B.

gregationi generali cogendae praescribatur; sed tertio quoque anno veniant simul ex omnibus Provinciis Procuratores, qui Professi quatuor votorum et viri maxime idonei sint, a Congregatione provinciali electi; et habeant ius suffragii simul cum Assistantibus et ipso P. Generali, qui duo suffragia habebit, ad decernendum, an cogi debeat Congregatio generalis, necne. *Decr.* 19; *Congr.* 4 *Decr.* 7, et in *Form. Congr. Proc.* § 1, et in *Form. Congr. prov.* § 1.

Provinciarum
institutio.
P. 8 c. 3 n. 1.
* C. 1 d. 108.

30. Provinciarum institutio, iuxta prioris Congregationis decretum *, Praeposito Generali relinquatur; qui tamen, non nisi re diligenter considerata et cum Assistantibus communicata, Provincias instituere ad commune Societatis bonum debeat. *Decr.* 36; *Congr.* 1 *Decr.* 108, *Congr.* 4 *Decr.* 6.

Locus Assistantium in
Congregatione
generalis.
P. 8 c. 7 n. 2.

31. Antiqui Assistentes (quorum officium usque ad novi Generalis electionem durat) in Congregatione generali inter Provinciales habeant locum, secundum ordinem et tempus suae professionis, ad suam sententiam dicendam. Novi vero, si in ipsa Congregatione iam sint, maneat in suis locis, pro eius Congregationis tempore, in qua electi sunt; statim tamen sua potestate et munere fungi incipiant in iis, quae iuxta Constitutiones eis legitime conveniunt circa P. Praepositum. Nam, quod ad Congregationem ipsam attinet, nihil ii, nisi suum suffragium, ut caeteri, habent. *Decr.* 20 et 35; *Congr.* 1 *Decr.* 90; in *Form. Congr. gener.* § 6.

Mutatio personarum.
P. 9 c. 3 n. 2, 9.

32. Sua legitima potestas ad mutationes personarum constare debet Praeposito Generali, cui Constitutiones eam tribuunt, sive ab uno in alium locum eiusdem Provinciae, sive

diversae, mutari conveniat; et etiam Provincialibus intra suas Provincias iuxta Constitutiones. Curandum tamen est per Superiorum prudentiam, ut non sine causa alicuius momenti, nec cum detrimento eorum, a quibus aliqui removentur, tales mutationes fiant. *Decr.* 12.

33. Ut triennium designatum est Provincialibus, quo officium gerant suum, ut habetur tertio capite nonae partis Constitutionum; non videtur similiter agendum in Rectoribus, nec addendum praeterea ad Constitutiones, quae de hoc nihil decernunt. *Decr.* 68.

34. Superintendentis officium vel nomen usurpandum non est in Societate, nisi ubi pro arbitrio P. Generalis necessitas vel magnitudo Collegii utrumque postulaverit; nec enim nomen tantum retinendum est. *Decr.* 86.

35. Commissarii ad visitandas Provincias tertio vel quarto quoque anno, vel quando Praeposito Generali, et cum qua auctoritate et iurisdictione videbitur, mittantur. Alii, qui continuum et quasi ordinarium officium habeant in Provinciis remotis, non constituentur, iuxta decretum primae Congregationis; sed cum necessitas vel utilitas magni momenti hoc officium iudicio Praepositi Generalis requireret, pro re nata possint huiusmodi Commissarii ab eo institui: qui, cum satisfactum fuerit causae, propter quam instituti fuerint, pro eiusdem Generalis arbitrio, eodem officio defungantur. *Decr.* 11.

36. Pater Generalis erit Praepositus Domus romanae, et habebit alios Officiales, quorum opera utatur ad gubernationem particularem eiusdem Domus. *Decr.* 49 et 73; *Can.* 26 *Cong.* 4.

37. Assistentes officio sibi a Con-

Triennium
Rectoribus
non praefigen-
dum.
P. 9 c. 3 n. 14.

Superintenden-
tes.
P. 9 c. 3 n. 16.

Commissarii
quales
et quando esse
debeant.
P. 9 c. 3 n. 20.

C. 1 d. 91.

Generalis sit
Praepositus
Domus roma-
nae.
P. 9 c. 6 n. 5.

Assistentes

alii non occupantur.
P. 9 c. 6 n. 10.

Nostri
ne sequantur
aulas.
P. 10 n. 11.

gregatione generali commissio incumbant iuxta Constitutiones; nec aliis occupentur ministeriis, quibus a suo officio avocentur vel impediuntur. *Decr. 74; Can. 27 Congr. 4.*

38. Nec Principibus nec Dominis aliis saecularibus aut ecclesiasticis

assignari debet aliquis ex nostris Religiosis, qui aulas eorum sequatur et in eis habitet, ut Confessarii, aut Theologi, aut alio quovis munere fungatur; nisi forte ad perbreve tempus unius vel duorum mensium. *Decr. 40.*

Habetur
etiam post Decreta Congr.
secundae.

FORMULA ACCEPTANDORUM COLLEGIORUM,

DATA A R. P. N. LAYNEZ, GENERALI PRAEPOSITO SOCIETATIS IESU, DE QUA FIT MENTIO

CANONE SEXTO SECUNDAE CONGREGATIONIS GENERALIS.

P. 4 c. 2 n. 1, 2.

Fundationes
libere et sine
conditione
fiant.

1. **C**ONSIDERATIS operibus et ministeriis, quibus ad DEI gloriam et animarum profectum Societas nostra occupatur; et considerata etiam obligatione charitatis, qua ex Instituto tenemur in illis perseverare; re prius praemeditata, et cum Patribus Assistantibus ad consultationem adducta, et Domino commendata: visum est mihi, ut in Collegiis, quae deinceps divina Maiestas fundare dignabitur, novae a nobis obligationes non admittantur. Sed qui divino instinctu et DEI obsequio, quod DEO praestatur in Societate, ac utilitate, qua DEI gratia proximi iuvantur, commotus Collegium aliquod fundare voluerit; pure et libere, absque conditione vel modo, donationem faciat dotationis, quam Domino DEO nostro offerre vult. Societas vero, non ex nova obligatione, sed ex illa sua antiqua, quam, ut diximus, habet, curet, ut secundum numerum eorum, qui ex tali fundatione sustentari poterunt, in tali Collegio numerus Operariorum constituatur, qui quidem in illo iuxta nostrum Institutum se exercent in

vinea Domini: de cuius divina bonitate speramus, si christiana hac simplicitate, quae ipsi innititur, progrediamur, Societatem perseverantiam puriorem, nec desitutam illud praestare, ad quod secundum suam vocationem obligatur. Fundatoris etiam intentio ita implebitur, simulque tolerantur hinc inde causae inquietudinis, quae ex humanis cautionibus oriri possunt et solent; quae, quantumvis caute et circumspecte transigantur, nihilominus semper ab humana astutia labefactari possunt, ut ipsa experientia ostendit; quae tam in aliis Religionibus, quam in multis nostrae Societatis locis nos docet praedictum modum fundationis partibus omnibus bene cedere ad divinum obsequium et commune bonum, quod optatur.

2. In Collegio, ubi tres ponuntur Praeceptores Litterarum Humaniorum, quartus etiam esse debet, qui illis substitui possit; et tres Sacerdotes, in quibus unus Rector sit, reliqui duo utilitati serviant animarum. Ubi vero tales septem Operarii sunt,

Collegium
20 Nostrorum.

convenit totidem saltem ibi Scholares alere, ut illud perpetuum opus esse queat; succedentibus his in Sacerdotum et Praeceptorum locum, ubi aut morte, aut aegritudine, aut aliis de causis non possent officio suo fungi. Est etiam praeter hos necessarius Minister unus cum Coadiutoribus quinque, videlicet ianitore, sacrista, coquo, emptore et quodam alio, qui eos in omnibus adiuvet. Minimum itaque Collegium viginti constabit ex Nostris; ultra quos providendum erit, unde Corrector, qui de Societate non sit, alatur ad eos castigandos pueros, qui scholas frequentabunt, prout illi ab ipsis Praeceptoribus praescribetur.

3. Si Collegium quinque Praeceptores habeat ad Humanas Litteras, Latinas, Graecas, et Rhetoricam profitendum; substitutos alios duos habeat necesse est, nec non quatuor quinqueve Sacerdotes; ut, praeter illos quinque Praeceptores supra dictos, eorum unus lectionem casuum conscientiae possit profiteri, ut Sacerdotes illius regionis, qui parum erunt in iis versati, hac in parte, quae eis est necessaria, iuvare possint, quo ipsi melius officium suum faciant ad divinam gloriam. Ubi vero tales undecim aut duodecim Magistri ac Sacerdotes conceduntur, totidem saltem Scholastici instituendi erunt ad operis perpetuitatem, ut superius dictum est. Minister etiam unus cum sex Coadiutoribus. Itaque minimus nume-

rus complebit triginta, extra Correctorem, in similibus Collegiis.

4. Si Collegium, praeter supra dicta, Artium Liberalium cursus volet suscipere; ultra illum numerum Nostrorum, viginti addendi erunt, partim Praeceptores, partim Discipuli; ita ut omnes simul conficiant numerum quinquagenarium.

5. Si Societas alicuius Universitatis aut Generalis Studii curam susceptura esset, adiungeretque supra dictis scholasticam Theologiam, et Sacram Scripturam; huiusmodi onus admittere non deberit, nisi commode provideatur, unde septuaginta aut iis plures collegae possint alii; ut superiori numero accedant viginti, partim Praeceptores et partim Discipuli. Et expediret, ut hic numerus adhuc augeretur, quo non tantum opus huiusmodi perpetuo duraret, verum etiam ex eo Collegio insignes aliqui Operarii possent excerpti ad commune bonum in his et illis locis promovendum.

6. In Collegiis, ubi Societas proprias non habet scholas, praeter Scholasticorum numerum sunt etiam necessarii Rector ac Minister; et, si magnus numerus inibi esset, adhuc Sub Minister; Coadiutores vero secundum numerum Collegarum. In huiusmodi vero Collegiis collocari poterunt Operarii secundum commoditatem, quam habet Societas, et dispositionem messis in populo.

Collegium
50 Nostrorum.

Collegium
70 Nostrorum.

Collegia,
ubi Societas
propriam
non habet
scholas.

Collegium
30 Nostrorum.

CANONES TERTIAE CONGREGATIONIS,

AUCTORITATE QUARTAE RECOGNITI.

(Decr. 51.)

Promissio
distribuendi
bona.
Exa. c. 4 n. 2.

1. **A**ctus ille, quo is, qui in Societatem admittitur, promittit se post primum annum bona sua distributurum, nec votum est, nec solum propositum; sed promissio simplex illa conditione affecta, scilicet, si is perseveraverit et Superior illi iniunxerit. Constitutio vero, ut sonat, observanda est; praxis autem Constitutionis huius iudicio Praepositi Generalis, qui maius Dei obsequium intuebitur, est relinquenda. *Decr. 19.*

Constitutiones
numquam
expungendae.
Prooem. declar.

2. Nullo modo expungendae sunt Constitutiones, quae ratione temporum vel alias ob causas in praxi non sunt; sed potius oportet, ut inviolatae permaneant: ut, quales a sanctae memoriae R. Patre Nostro Ignatio acceptae sunt, tales omnino ad posterum transmittantur. *Decr. 23; Congr. 1 Decr. 15.*

Quaenam
Provincia,
in qua sunt
bona distri-
buenda.
P. 3 c. 1 n. 9.

3. Eadem Provincia, in qua primo capite tertiae partis Constitutionum distribuenda esse dicuntur bona Nostrorum, quae illi Societati dare volunt; intelligenda est, in qua sunt ipsa bona, non autem in qua quis Societatem ingreditur aut versatur. Sumitur autem Provinciae nomen, more Societatis, prout scilicet uni Praeposito Provinciali subest. Quod si in eadem Provincia sint plura dominia diversis Principibus subiecta, diligenter servetur eadem Constitutio, ut scilicet in transferendis huius-

modi bonis ex uno dominio in aliud eiusdem Provinciae habeatur ratio Regum, Principum ac aliorum Potentatuum, ne illis causa ullius offensionis detur; sed ad maiorem aedificationem omnium, et spiritualem utilitatem animarum, et ad Dei gloriam omnia cedant. Praeter haec autem, si quae aliae difficultates orientur, eas prudentia et auctoritas P. Generalis submovebit. *Decr. 16; Congr. 2 Can. 3.*

4. Quamquam Nostris, qui de bonis suis disposituri sunt, liceat pactiones cum suis parentibus et quibuscumque aliis de legitima parte et aliis bonis ad se pertinentibus inire; admonendi tamen sunt illi prius, Societatem ipsam ad ea bona nullum ius habere. Sed ne pactiones huiusmodi fiant, nisi prius Generalis Praepositus informetur de conditione disponentis et de re tota, ut universa huius rei praxis ex ipsius iudicio exerceatur. *Decr. 39.*

5. Regula illa de separata mensa Superiorum, de qua in prima Congregatione* facta fuit mentio, de caetero vim non obtineat. Per hoc tamen non excluditur antiqua illa consuetudo a Patribus Generalibus cum ratione observata, tam in sua mensa, quam ut etiam cum aliis ex causa dispensetur, prout in Domino magis expedire existimaverit ipse R.

Dispositio
bonorum non
sine Generali.
P. 3 c. 1 n. 9.

*P. 6 c. 2 n. 12.
C. 1 d. 38.*

Mensa
separata Super-
riorum.
*P. 3 c. 2 n. 3.
* C. 1 d. 76.*

P. Generalis. *Decr.* 38; *Congr.* 1 *Decr.* 76.

In Collegiis
inchoatis quo-
modo
vivendum.
P. 4 c. 2 n. 2, 6.

6. Collegia, in quibus propria Collegiorum munia non exercentur, vel quia inchoata quidem, sed non plene constituta sunt, vel quia aedificandi necessitas non patitur Nostros legere, nec Scholasticos illic alii; Praepositus Generalis iudicabit, an et quamdiu ex eleemosynis vel ex redditibus vivere debeant; et faciet quod in Domino expedire iudicaverit. *Decr.* 43; *Congr.* 2 *Can.*

Eleemosynae
in Collegiis.
P. 4 c. 2 n. 6.

7. Tam intelligentia quam praxis illius Constitutionis capitis secundi partis quartae, § 6, in qua dicitur, nec eleemosynas nec dona ulla admitenda esse in iis Collegiis, quae duodecim Scholasticos, praeter Praeceptores, ex propriis redditibus alere possunt; exigenda est ad finem aedificationis: et arbitrio P. Generalis relinquitur, ut, habita ratione huius finis, et Constitutionis usum praescribat, et eandem interpretetur, et, si opus esset, in ea dispenset. *Decr.* 25.

Aristotelis
interpretes.
P. 4 c. 14 n. 8.

8. Rev. P. noster Praepositus Generalis commendatum magnopere habeat, ut Praeceptores nostri, qui Aristotelem interpretantur, non nisi cum magno delectu interpretes eos legant, qui contra christiana dogmata impie scripserunt, et maxime ad ea impugnanda, quae christianae veritati adversantur; et ita Philosophiam interpretentur, ut verae Theologiae scholasticae, quam nobis commendant Constitutiones, ancillari et subservire faciant. *Decr.* 47.

P. 4 c. 12 n. 3.
P. 4 c. 14 n. 1.

Cantus
in nostris ec-
clesiis.
P. 6 c. 3 n. 4, B.

9. Cantus in ecclesiis Societatis inductus, iuxta declarationem capitis tertii partis sextae, sit devotus, suavis et simplex, non figuratus aut firmus; et in iis tantum locis retineatur, ubi per Nostros, non admissis

externis, commode exerceri potest, et finis sequitur, quem praedicta Constitutio proponit, iuxta canonem vigesimum quartum Congregationis secundae: locum tamen habeat dispensatio, praesertim inter haereticos et infideles, quoad inductionem, retentionem, modum et qualitatem cantus, pro arbitrio Praepositi Generalis. *Decr.* 36.

C. 1 d. 39.

10. Processiones a Nostris deinceps ne fiant. Liberam tamen habeat Praepositus Generalis facultatem dispensandi circa eas retinendas et instituendas, ubi ad Dei gloriam et proximorum aedificationem (praesertim ubi usu receptae sunt, et maxime inter haereticos, et ubi conversioni infidelium opera datur) expedire viderit. Quod si Nostri ad publicas supplicationes procedere cogantur, superpelliceis utantur; ut, sicut in vestitu sequi debemus, ita etiam in huiusmodi processionibus communem honestorum clericorum habitum sequamur. De loco tamen et ordine procedendi statutum est relinquendum id esse arbitrio et dispositioni eorum, a quibus Nostri ad processiones vocantur. *Decr.* 35.

Processiones.
P. 6 c. 3 n. 4.

11. In singulis Provinciis servetur mos antiquus in suffragiis faciendis pro iis, qui in Provincia moriuntur, ut scilicet, in eo loco, ubi quis decesserit, singuli Sacerdotes tria Sacra, et singuli Fratres tres coronas; in aliis vero Provinciae locis, duo Sacra faciant, et duas coronas recitent. Pro aliis vero, qui extra Provinciam obunt, singuli Sacerdotes cuiusque Provinciae semel in quavis hebdomada Missae sacrificium offerant, et singuli Fratres unam coronam orent. Praeterea de obitu cuiusque significetur per universam Societatem, ut omnes

Suffragia
pro nostris
defunctis.
P. 6 c. 4 n. 3, 4.

Sacerdotes in Missis, vel per collectam vel alia ratione, reliqui vero in suis precationibus illius animam Deo commendent pro cuiusque devotione. *Decr.* 40.

Pedestre iter.
P. 7 c. 2, G.

12. Ad religiosam disciplinam et paupertatis rationem pertinet, ut in peregrinationibus et profectionibus Nostri, quos ipsorum Superiores id praestare posse iudicaverint, in toto vel in parte pedestri itinere utantur; et ob eam causam Praepositus Generalis eam hac in re moderationem per se et Provinciales adhibeat, quae Societatis nostrae Instituto consentanea sit; curabitque, ut in equitando solius necessitatis, sive personae sive negotiorum, quam Superiores mittentes iudicabunt, ratio habeatur. *Decr.* 37.

Professi quatuor votorum Rectoribus, etc. subsint.
P. 8 c. 3, A.

13. Professi trium votorum, seu non Professi, cum Rectores vel Ministri sunt, Sacerdotes tamen, Professis quatuor votorum, qui apud illos versantur, seu etiam divertunt ex itinere, iuxta regulae communis praescriptum praesse possunt ac debent. Professi autem huiusmodi quatuor votorum ad obedientiam illis praestandam ac subiectionem, iuxta communem locorum, ubi illi praesunt, ordinem ac regulas, teneantur. Neque id adversatur declarationi tertii capituli octavae partis, aut decreto primae Congregationis. Quae cum discernit, ne Professi trium votorum, aut alii non Professi, quatuor votorum Professis praesse possint; de praesidentia in Domibus Professis vel integris Provinciis, ubi subditos communiter Professos esse quatuor votorum oportet iuxta Constitutiones, intelligendum est. *Decr.* 21; *Congr.* 4 *Can.* 11.

P. 8 c. 3, A.
C. 1 d. 42.

Procuratores Sardiniae

14. Sardiniae Procurator sine Con-

gregatione provinciali potest venire ad generalem, et ad alia ius habere suffragii, praeterquam ad Generalis et Assistantium electionem. Eligetur autem a Vice Provinciali, et Consultoribus, ac Professis quatuor votorum, qui eo in loco, ubi aderit Vice Provincialis, fuerint. Hoc autem intelligatur, quamdiu Sardinia non fiet separata Provincia. Simili modo ex Lusitania pro India et Brasilia, ac ex Baetica pro Peru et nova Hispania Procuratores mitti poterunt, si alii electi non sufficient ad negotia tractanda iudicio Congregationis provincialis Lusitaniae et Baeticae; ad quam etiam pertinebit huiusmodi Procuratores eligere. *Decr.* 48; in 4 *Congr.* *Decr.* 12.

et Indiarum.
P. 8 c. 3 n. 1.

C. 2 d. 75.

15. Vicarius Generalis, qui post obitum Praepositi exstiterit, electo novo Generali, ad Congregationem generalem accedet, et locum inter Provinciales iuxta antiquitatem suae professionis habebit. *Decr.* 2.

Vicarii officio functi locus in Congregatione.
P. 8 c. 3 n. 1.

16. Procurator Generalis, qui Romae fuerit tempore Congregationis generalis, ad eam deinceps admittatur post Praepositi electionem. *Decr.* 44; *Congr.* 4 *Decr.* 1.

Procurator Generalis quando admittatur in Congregationem.

17. Committitur R. P. Praeposito Generali, ut videat, an Domus Professorum in magnis civitatibus, quae Societatem habere desiderant, erigi debeant; et an curandum sit, ut plures huiusmodi Domus Professae et pauciora Collegia habeantur. Eidemque commendat, ut erigendis eiusmodi Domibus animum applicet; ipsius tamen prudentiae tempus, et locum, et modum relinquit, quo id effici debeat. *Decr.* 17.

Domus Professae erigendae.
P. 9 c. 3 n. 17.

18. Domus Professae fundatorem habere possunt, quemadmodum et Collegia. Fundator autem Professae

Fundator Domus Professae.
P. 9 c. 3 n. 17.

Domus ille censeri debet, qui dat ecclesiam necessariis rebus ad cultum DEI ornatam; praeterea Domum suppellectili domestica et libraria sufficienter instructum. Pro huiusmodi autem fundatore ea suffragia in ipsa Domo et Provincia, in qua Domus erigitur, exhibebuntur, quae Constitutiones quartae partis capite primo pro Collegiorum fundatoribus in tota Societate exhiberi praescribunt, excepta candelae traditione. *Decr.* 41.

19. Si contingat Admonitorem Praepositi Generalis alio mitti, poterit idem Praepositus alium ei substituere, si tantum ad breve tempus sit abfuturus. In casu autem mortis aut diuturnae absentiae, eadem in alio substituendo ratio servetur, quae in substitutione Assistantium servanda est. *Decr.* 42.

20. Non eligantur a Congregatione Substituti Assistantium. *Decr.* 12.

Admonitoris
substitutio.
P. 9 c. 5 n. 2, 3.
C. 4 can. 25.

Assistantium
Substituti.
P. 9 c. 5 n. 2.

CANONES QUARTAE CONGREGATIONIS,

AUCTORITATE EIUSDEM CONFECTI.

(*Decr.* 51.)

Votum
ingrediendi
Societatem.
Exa. c. 4 n. 42.

1. OMNES, qui post biennium probationis vota simplicia Societatis cum promissione ingrediendi eandem Societatem emisierint, sive illi sint Coadiutores temporales sive Scholastici, eandem per omnia obligationem subeunt; ac proinde ut apostatae, si defecerint, iuxta privilegia Societatis et litteras apostolicas puniri poterunt. *Decr.* 53.

Gradus
Indifferentium.
Exa. c. 8.

2. Gradus Indifferentium, de quibus in Examine capite octavo dicitur, non duret post biennium; sed, eo exacto, determinantur ad aliquem gradum aliorum, nempe vel Scholastici vel Coadiutoris temporalis, prout Superior illos aptos esse et expedire communi bono iudicaverit. *Decr.* 52.

Versio Consti-
tutionum.
Prooem. declar.

3. Versio Constitutionum, a tertia Congregatione generali usque ad hanc approbata, auctoritate huius quartae Congregationis, nonnullis locis ab ipsa Congregatione ad veritatem autogra-

phi emendatis, confirmatur; et P. Generali committitur, ut secundum huiusmodi correctiones Constitutiones denuo imprimantur; et eiusmodi editio deinceps in universa Societate pro vulgata habeatur. *Decr.* 33 et 50; *Congr.* 3 *Decr.* 34.

4. Nulla Domus vel Collegii dissolutio facienda est sine generali Congregatione, si ad illam differri ulla ratione possit. Quod si necessitas plane cogat, ius suffragii indubitatum habent ad huiusmodi dissolutionem Praepositus Generalis et omnes Provinciales. Non oportebit tamen suffragium Provincialium, qui extra Europam sunt, propter nimiam eorum distantiam, exquirere; nisi illius Provinciae, in qua esset Domus vel Collegium, de cuius dissolutione ageretur. Assistantibus vero in hoc casu, sicut et Procuratori Generali et Secretario P. Praepositi, ab hac Con-

Collegii aut
Domus
dissolutio.
P. 4 c. 2 n. 3, A.

gregatione ius suffragii datur; et ita eorum, sicut et Provincialium, sententia exquirenda erit, ac etiam duorum antiquissimorum Professorum cuiusque Provinciae; quorum omnium maior pars suffragiorum sufficit ad id statuendum, de quo deliberatur. Ita enim intelligenda est declaratio capituli secundi partis quartae litterae A, cui respondet quod habetur in bulla Iulii III anni millesimi quingentesimi quinquagesimi: nimirum cum de dissolvenda Domo vel Collegio extra Congregationem per transmissas litteras agitur. *Decr. 23 et 27.*

Convictores.
P. 4 c. 3, B.

5. Quamquam optandum valde esset, ut Societas, quoad eius fieri posset, Convictorum scholasticorum cura liberaretur; prudentiae tamen Generalis committitur, ut pro ratione regionum et personarum expendat quid in hac re ad maius Dei obsequium et commune Societatis bonum maxime expediat. *Decr. 13; Congr. 2 Can. 13.*

Hora precandi.
P. 4 c. 4 n. 3.

6. Consuetudo orandi in Societate quotidie per horam integram, praeter tempus duplicis examinis quotidiani, tamquam pia et salutaris, ex huius quartae Congregationis decreto omnino retinenda est. *Decr. 5.*

Examinatores
clericorum
externorum.
P. 4 c. 15 n. 4.

7. Cum in examinatione promotorum ad ordines, curam animarum, etc. duplex fieri possit iudicium: unum de eorum in doctrina ad munus, pro quo examinantur, sufficientia; alterum de vitae ac morum probitate, et aliis, quae eos ex omni parte dignos reddere solent, ut ad huiusmodi munus admittantur: non prohibetur Nostris, quin possint in examinandi munere (si quando illud necesse sit exercere) de doctrinae sufficientia ferre iudicium; sed

interdicitur solum, ne de eorum admissione decernant; cum ad eam, ultra doctrinae sufficientiam, vitae probitas ac alia requirantur, de quibus esset Nostris tum difficile, tum etiam odiosum velle iudicare. Possit tamen dispensare R. P. Generalis, ubi hoc utile et expediens esse in Domino iudicaverit. *Decr. 63.*

8. Quod ad tempus admittendi Nostros ad status Societatis attinet, consideratis difficultatibus in contrarium allatis, Congregatio decrevit, nihil esse innovandum, et hanc rem totam P. Generalis iudicio ac prudentiae iuxta Constitutiones committendam; simulque illi commendavit, ut, quod illae hac de re praescribunt, accurate servari curet, memor hoc ad Societatis conservationem vehementer pertinere. *Decr. 9.*

9. Nostri, qui in Domibus habitant et Collegiis, bis tantum quotannis sua vota renovent, iuxta praxim a tempore Patris Nostri Ignatii sanctae memoriae servatam. *Decr. 55.*

10. Professi trium votorum emittere debent post suam professionem vota simplicia, quae Professi quatuor votorum post suam professionem emitte solent. *Decr. 54.*

11. Omnes de Societate, etiam Professi et Coadiutores formati, ad observationem omnium Regularum communium Societatis tenentur; nec id repugnat Constitutionibus sextae partis, capite tertio, paragrapho tertio. *Decr. 22; Congr. 3 Can. 13.*

12. Posthac ex omnibus Provinciis singulae annuae litterae mittantur Romam, ut ex illis omnibus una epistola fiat, quae ad singulas easdem Provincias mittenda sit: quae quidem conficietur ab aliquo ex Nostris ad hanc rem perficiendam idoneo, qui

Nullum
tempus certum
admittendi
ad gradus.
P. 5 c. 1 n. 3.
Ex a. c. 4 n. 41, 43.
P. 5 c. 1 n. 3.

Bis in anno
renovatio vo-
torum.
P. 5 c. 4, H.

Vota simplicia
Professorum.
P. 6 c. 2 n. 1.
P. 10 n. 6.

Omnes
subduntur
Regulis.
P. 6 c. 3 n. 3.

Annuae
litterae.
P. 8 c. 1 n. 9.

sumptibus Provinciarum in Collegio romano alatur. Expensae vero ad exempla annuarum per externos describenda etiam a Provinciis solventur. *Decr.* 38; *Congr.* 2 *Can.* 28.

Procuratorum
extra Europam
ius in Congre-
gatione
generali.
P. 8 c. 2, B.

13. Cum Procuratores ex Provinciis extra Europam Romam ad Generalem mittuntur, sive electi fuerint a Congregationibus provincialibus, sive a suis Provincialibus cum suis Consultoribus, qui aderunt, et caeteris omnibus praesentibus, qui in Congregatione provinciali ius suffragii habent, modo Professi sint quatuor votorum, et ad hoc electi; ius habeant suffragii in electione Generalis. Et ita declaratur decretum nonagesimum quartum secundae Congregationis, ut illi a suis Provinciis electi esse intelligantur, quicumque alterutro praedictorum modorum electi fuerint. *Decr.* 41; *in Form. Congr. prov.* § 24, 25, 26.

Hic decr. 75.

Hic n. 37, 38, 40.

Assistentium
ius in Congre-
gatione
generali.
P. 8 c. 3 n. 1.

14. Assistentes in quibuscumque Congregationibus generalibus, quacumque ratione cogantur, intersint et ius suffragii habeant auctoritate huius Congregationis. *Decr.* 45; *Congr.* 1 *Decr.* 90; *Congr.* 2 *Decr.* 1 et 3.

Secretarius
Generalis
quando ad Con-
gregationes
admittendus.
P. 8 c. 3 n. 1.

15. Secretarius Praepositi Generalis, si sit Professus quatuor votorum, admittendus est ad provincialem Congregationem cum suffragio activo et passivo, quocumque in casu illa cogatur; non item ad Congregationem Procuratorum, qui ex Provinciis tertio quoque anno in Urbem ad Generalem mittuntur, nisi fuerit electus Procurator in Congregatione provinciali. Ad Congregationem vero generalem post electionem Praepositi, sive ille Professus sit sive non, admittendus est cum iure suffragii ad alia omnia, praeterquam ad Assistentium electionem. Et informationes

tam pro Praeposito Generali, quam pro Assistentibus et Admonitore eligendis, in quadriduo ab eo, sicut ab aliis, capi poterunt. *Decr.* 11.

16. Praeter duos electos ad Congregationem generalem, cum eam Vicarius convocavit, non adducantur Procuratores, nisi Vicario et Assistentibus ad plura suffragia necessarium visum fuerit ad gravia negotia tractanda post electionem; et tunc ex omnibus Provinciis eligantur in Congregationibus provincialibus unus aut duo, ad plura medietate suffragia: qui quidem in Congregatione suffragium activum et passivum habebunt, iuxta Constitutiones, si vel Coadiutores spirituales formati, vel Professi trium vel quatuor votorum fuerint, non aliter. *Decr.* 35.

17. Quotiescumque cogenda est Congregatio generalis, fiant semper Congregationes provinciales ad eligendos eos, qui comitaturi sunt Provinciam; et ita servanda est Constitutio octavae partis, capitis tertii, paragraphi primi, non obstante decreto tertio Congregationis secundae. *Decr.* 37 et 39; *Congr.* 2 *Decr.* 2.

18. Sensus Constitutionis partis octavae, capite quarto, paragrapho primo, est, ut Praepositus Generalis ante obitum suum Vicarium nominet, qui morientis locum sustineat. Huius vero Constitutionis praxim Congregatio Patri nostro Praeposito serio commendat, ut scilicet, antequam ex hac vita decedat, Vicarium sibi nominet. *Decr.* 21.

19. Procuratores, qui Professi fuerint quatuor votorum, sedeant in Congregatione generali inter Electores, iuxta ordinem antiquitatis suae professionis; reliqui vero omnes post Electores hoc ordine sequantur, ut

De iis, qui
extra numerum
ad Congrega-
tionem
generalem
vocantur.
P. 8 c. 3 n. 1.

C. 2 d. 2.
P. 8 c. 3, A.
P. 8 c. 6, B.

Cogendae
semper Congre-
gationes
provinciales
ante
generalem.
P. 8 c. 3 n. 1.

Hic decr. 2.

Generalis
nominare debet
Vicarium.
P. 8 c. 4 n. 1.

Locus
Procuratorum
in Congregatio-
ne generali.
P. 8 c. 7 n. 2.

scilicet primo loco sint Professi trium votorum, secundo Coadiutores formati, tertio caeteri omnes iuxta antiquitatem sui gradus in Societate. *Decr.* 64; *Congr.* 1 *Decr.* 45 et 106; *Congr.* 2 *Decr.* 87; *Form. Congr. gen.* § 6 et 60.

Quando
Definitores
eligendi.
P. 8 c. 7 n. 3.

20. Definitores in Congregatione generali duobus in casibus eligi possunt: altero quidem, cum, rebus agitatae hinc inde in una vel pluribus congregationibus, nihil manifeste in alteram partem constitui videretur, prout in Constitutionibus habetur; altero vero ad celeriore negotiorum expeditionem, ut citius Congregatio absolvi possit. Et quidem in priori casu, ad duas saltem tertias partes suffragiorum; in posteriori vero ad plura medietate suffragia statui oportet, an Definitores eligendi sint, necne. Ipsorum autem Definitorum electio, in utroque casu, ad plura medietate suffragia fieri debet. Et ita deinceps intelligendae et practicandae sunt Constitutiones et Decreta. Ad Definitores vero posterioris generis pertinet ea definire, quae illis specialiter Congregatio commiserit, et cum ea potestate, quam illis tunc dandam eadem iudicaverit. *Decr.* 42; *Congr.* 1 *Decr.* 46.

Declarationes
Generalis sunt
ad praxim.
P. 9 c. 3 n. 8.
Comp. Privil.
n. 286-288.

21. Praepositus Generalis auctoritate sua ordinaria Constitutiones et Decreta generalia declarare potest. Hae tamen declarationes non habent vim legis universalis, sed valent tantum ad praxim bonae gubernationis: cum Congregationis generalis, cuius est leges condere, sit etiam eas hoc modo declarare. *Decr.* 19.

Provinciali
moriendi
in Europa, quis
succedat.
P. 9 c. 3 n. 14.

22. Si quis Provincialium Europae moriatur, nullo successore per Generalem nominato, nec ipse Provincialis moriens aliquem Vice Pro-

vincialem designaverit; tunc Praepositus Domus Professae, vel, si plures sint Domus Professae, antiquissimus Professorum ex earum Praepositis sit Vice Provincialis, donec Generalis provideat. Quod si nulla in ea Provincia sit Domus Professa, succedat in Vice Provincialem Rector maximi Collegii, si Professus quatuor votorum sit; aut, si ille non fuerit talis Professorus, sit antiquissimus similium Professorum ex caeteris Rectoribus. Si vero contingat nullum quatuor votorum Professum esse Rectorem, sit nihilominus antiquissimus Professus quatuor votorum Provinciae tantisper Vice Provincialis, quoad Generalis aut Vicarius alium nominaverit. *Decr.* 56.

23. Nominationes Provincialium et aliorum Superiorum ordinariorum ubivis, atque etiam Commissariorum et Visitorum extra Europam, non expirent per mortem Generalis, qui eos nominavit, etiam si nondum executioni mandatae fuerint, cum moritur; sed robur suum obtineant et omnino executioni mandentur, quousque eius successor aliud statuerit: quamvis in Europa officium et potestas Commissariorum ac Visitorum per mortem Praepositi Generalis expiret. Mandata autem et ordinationes quaecumque non expirent per obitum Generalis mandantis et ordinantis; sed robur suum obtinent et executioni mandari debent, si ante eius mortem non fuerint mandata, donec successor eius aliud statuerit: exceptis illis, quibus designantur aliqui ad professionem admittendi, nisi illa designatio iam scripto missa esset a Generali ad Provincialem. *Decr.* 3.

24. Admonitor P. Generalis eligi possit, sive ex numero Assistantium,

Nominationes
Superiorum
in obitu Gene-
ralis non
expirent;
P. 9 c. 3 n. 14.

Commissarii
et Visitoris
in Europa
expirent.
C. 1 can. 33.
Offic. Vic. n. 9.

Admonitor
Generalis
ex quibus eli-

gendus.
P. 9 c. 4 n. 4.

C. 2 d. 35.

Assistentis
substitutio
quomodo fa-
cienda.
P. 9 c. 5 n. 3.

Vice Praeposi-
tus Domus
romanae.
P. 9 c. 6 n. 5.

sive extra numerum eorumdem, pro uniuscuiusque arbitrio et conscientia, dummodo Professus sit quatuor votorum. Cuius officium usque ad novi Generalis electionem durat. *Decr.* 15; *Congr.* 2 *Decr.* 22.

25. Cum Praepositus Generalis, ob Assistentis alicuius mortem vel diuturnam propter graves causas absentiam, alium substituere voluerit; satis erit, si id faciat cum approbatione eorum tantum Provincialium, qui sunt in Europa, et solent interesse Congregationibus generalibus. Eadem quoque omnino ratio in Admonitoris substitutione servanda erit. *Decr.* 24.

26. Pater Praepositus Generalis potest constituere pro suo arbitrio aliquem, qui sit et vocetur Vice

Praepositus Domus Professae romanae, cum ordinaria Praepositorum Societatis potestate; qui habeat suos Consultores, Admonitorem et alios Officiales, ac particularem Domus gubernationem exercent, et intersit Congregationi provinciali cum iure suffragii, sive sit Professus sive non; quamvis curandum sit, ut, quoad eius fieri poterit, sit semper Professus quatuor votorum. *Decr.* 28 et 32; *Congr.* 2 *Can.* 36.

27. Ut Assistentes officio sibi commisso impensius ac melius vacare possint, iuxta nonagesimum tertium * decretum secundae Congregationis, nullus eorum posthac erit Vice Praepositus aut Minister Domus Professae romanae. *Decr.* 32; *Congr.* 2 *Can.* 37.

Nullus
Assistens sit
Vice Praepo-
situs.
P. 9 c. 6 n. 10.
* *Hic decr.* 74.

CANONES QUINTAE CONGREGATIONIS,

AUCTORITATE EIUSDEM CONFECTI.

(*Decr.* 66.)

Stipendium
pro ministe-
riis.
Exa. c. 1 n. 3.
P. 6 c. 2 n. 7.

Votum
quartum Scho-
lasticorum.

1 CONGREGATIO vehementer omnibus commendat exactissimam illius gravissimae Constitutionis observationem, tamquam ad maiorem aedificationem, et paupertatis nostrae sinceritatem ac puritatem retinendam pernecessariam, quae habetur Exa. cap. 1, § 3, et part. 6 cap. 2, § 7, ne pro ministeriis Societatis stipendium vel eleemosyna ulla in compensationem admitti possit: ac omnino prohibet, ne ullus Superior, ac ne ipse quidem Praepositus Generalis, in ea dispenset. *Decr.* 29.

2. Promissio illa ingrediendi Societatem, quae in Formula votorum

simplicium Scholasticorum habetur, votum est peculiare, a tribus aliis distinctum, quo quis se obligat ad acceptandum gradum Professorum vel Coadiutorum formatorum, prout Praeposito ad maius DEI obsequium fore videbitur. *Decr.* 5 et 50.

3. Quoniam Societatis ministeria eo maiori cum fructu in communi animarum salute procuranda exercentur, quo Nostri longius absunt ab iis hominum conditionibus, quae aliis offendiculo esse possunt; nullus omnino ex iis, qui Hebraeorum aut Saracenorum genere descendunt, deinceps in Societatem admittatur. Quod

Exa. c. 1 n. 10.
Exa. c. 7 n. 1.
P. 5 c. 4, E.
P. 4 c. 3 n. 3.

Hebraei
et Saraceni
a Societate
excluduntur.
Exa. c. 3 n. 2.

si eorum quispiam errore aliquo admissus fuerit, cum primum de hoc impedimento constiterit, quocumque tempore ante professionem detegatur, admonito prius Praeposito Generali et exspectato eius responso, dimittatur. De qua re omnes ante admissionem perspicue admonendi erunt. Hoc autem decretum indispensabilis impedimenti vim obtineat, ita ut nullus omnino Superior, ac ne ipse quidem Praepositus Generalis, in eo dispensare possit. *Decr. 52 et 53.*

Maioratus.
Exa. c. 4 n. 2.

4. Nemo deinceps, iure Maioratus gaudens in Hispania, nisi habita facultate R. P. Praepositi Generalis, in Societatem recipiatur; et is sit iis donis ornatus, ut spem magnam praebeat se post biennium probationis fore talem, qualem nostrae Constitutiones requirunt ut ad professionem trium votorum admitti queat. Ad professionem autem intelligatur admittendus, nisi qualitas Maioratus eiusmodi fuerit, ut promotio ad sacrum ordinem firmitati illius abdicationis satis sit. Tunc enim, non professio, sed ordinatio procuranda erit. *Decr. 18.*

Quando
ecclesiastica
beneficia resi-
gnanda.
Exa. c. 4 n. 5.
Comp. Privil.
n. 482, 483.

5. Nostri, qui ante ingressum in Societatem ecclesiastica beneficia quaecumque obtinent, finito probationis biennio, prius quam vota simplicia Scholasticorum emittant, omnino resignent, non obstante canone primo primae Congregationis. *Decr. 19.*

Loca
Constitutionum
conciliata
circa dimis-
sionem.
Exa. c. 7 n. 2.
P. 2 c. 2, B.
P. 4 c. 6 n. 15, N.

6. Loca quaedam Constitutionum circa Nostros dimittendos, quae videntur inter se pugnare, hac ratione sunt interpretanda et concilianda: ut caput 7 *Exa.*, § 2, non loquatur de omnibus, sed de eo, qui habet maiorem propensionem ad studia, quam par est, iuxta *decr. 78* quarta Congr. Locus autem part. 2, cap.

Hic decr. 67.

2, B, intelligatur de eo, qui in aegritudinem incidit in quocumque obsequio Societatis, postquam emisit vota, biennio exacto: is enim dimitti non potest nisi ipse contentus esset. Nam si hoc accadat in novitiatu, dimitti posset ex § 3 eiusdem cap. 2, etiamsi in ordinariis laboribus Societatis in morbum incidisset. Constitutio autem part. 4, cap. 6, § 15, N, sic intelligatur, ut, qui in Scholasticum admissus fuisset, si, emissis votis post biennium, inveniatur ineptus ad studia et ad alia domestica ministeria, possit in rigore e Societate dimitti, quia adhuc in probatione est ad ultiores gradus; eoque magis, si illa inutilitas esset cum aliqua culpa voluntatis coniuncta. Ex aequitate tamen, si nulla sit culpa, consulatur Praepositus Generalis, ut dicit Constitutio. *Decr. 6 et 50.*

7. Verba illa Const. part. 3, cap. 1, § 7: *Doceantur omnes, quod nulla re tamquam propria uti debent*, sic intelligenda sunt, ut, qui utitur rebus suis, quacumque ratione illis utatur tamquam propriis, vel post emissam tria vota substantialia ea distribuit, vel iis se abdicat sine Superioris facultate, faciat contra votum paupertatis. *Decr. 10, 50 et 59.*

Proprietas.
P. 3 c. 1 n. 7.

8. Nullum Collegium deinceps admittatur, in quo Litterae Humaniores doceantur, nisi ea fundatione dotatum sit, ut triginta saltem ex Nostris in eo ali possint. Quod si praeterea tres Philosophiae cursus addi fundatores velint, eiusmodi sit, ut ex propriis redditibus saltem sexaginta sustentari queant. Ubi vero Societas alicuius Universitatis aut Generalis Studii curam susciperet, ac supra dictis scholasticam Theologiam et Sacram Scripturam adiungeret, ita

Ratio
acceptandorum
Collegiorum.
P. 4 c. 2.
P. 4 c. 7 n. 1, B.

commode prospectum esse debebit, ut ad minimum centum e Nostris nutrire valeat, ut plenius in Formula explicatur. Excipiuntur tamen indicae et transalpinae regiones, de quibus nihil certi praescriptum fuit. Et nihilominus circa multiplicationem Collegiorum Congregatio commendat R. P. Praeposito quod decr. 11 * secundae Congregationis et 30 ** tertiae Congregationis generalis continetur. *Decr. 25 et 69.*

* *Hic decr. 8.*

** *Hic decr. 20.*

Doctrina
S. Thomae sequenda.
P. 4 c. 14 n. 1.

9. Sequantur nostri Doctores in scholastica Theologia doctrinam D. Thomae, iuxta praxim in libro de Ratione Studiornm ponendam et a P. Praeposito Generali explicandam. Neque deinceps ad cathedras theologicas promoveantur, nisi qui D. Thomae doctrinae bene affecti fuerint; ab ea vero alieni, a docendi munere repellantur. *Decr. 41 et 56.*

Biennium
non contrahendum.
P. 5 c. 1, G.

10. Nullo casu exerceri liceat facultatem dispensandi in contrahendo biennii spatio ad hoc, ut quispiam ante expletum biennium censeatur verus Religiosus et Scholasticus approbatus per emissa vota simplicia Scholasticorum Societatis. Nec hoc repugnat declarationi Const. part. 5, cap. 1, c, quandoquidem, ut facultas illa dispensandi, quae in ea concessa est, possit aliquando effectum habere, satis est, si exerceatur in contrahendo tempore biennii ad professionem in casu aliquo emittendam. *Decr. 12, 13 et 63.*

Professionis
nullum certum
tempus.
*P. 5 c. 2 n. 1.
Exa.c. 1 n. 8, 12.
Exa.c. 4 n. 16, 41.
P. 10 n. 7.*

11. Cum nullum in Constitutionibus certum tempus promovendi Nostros ad gradus Societatis fixos praefixum sit, aut etiam, illis integris, praefigi possit; cum ex illis nihil aliud habeatur, quam praescribi ea, quae promotionem ad illos gradus praecedere oporteat; terminum vero ad il-

los promovendi nullum alium esse, quam sufficientiam promovendorum, pro qualitate eiusdem gradus, in christianae vitae puritate ac selecta doctrina satis cognitam, et diuturnis ac diligentissimis probationibus exploratam cum omnium aedificatione et satisfactione; ac denique non nisi cum Societati, vel eius Praeposito Generali (in cuius manu proprii cuiusque gradus iudicium nostri forma Instituti et Apostolicae constitutiones esse voluerunt) fuerit ab eis plene satisfactum: Congregatio, inhaerens decreto 13 quartae Congregationis, quod denuo confirmat, statuit: nulum certum tempus praedictis gradibus conferendis praefiniendum esse, aut quidpiam in Constitutionibus in hac parte innovandum; cum et nostri Instituti substantialibus hoc plane repugnet, et gravissima ad illud labefactandum incommoda ex eiusmodi determinatione necessario secutura essent. *Decr. 37.*

Hic decr. 9.

12. Ut ab omni specie mali abstineatur, et querelis etiam ex falsis suspicionibus provenientius, quoad fieri poterit, occurratur; praecipitur Nostris omnibus in virtute sanctae obedientiae et sub poena inhabilitatis ad quaevis officia et dignitates seu praelationes, vocisque tam activae quam passivae privationis, ne quispiam publicis et saecularibus Principum negotiis, quae ad rationem Status, ut vocant, pertinent, ulla ratione se immiscere, nec etiam, quantumvis per quoscumque requisitus aut rogatus, eiusmodi res politicas tractandi curam suscipere audeat vel praesumat. Idque serio commendatur Superioribus, ne permittant Nostros iis rebus ullo modo implicari; et, si quos ad eas propensos animadvertente-

Interdicitur
rerum politicarum
tractatio.
P. 6 c. 3 n. 7.

rent, eos loco mutandos quamprimum procurent, si alicubi sit occasio vel periculum se eiusmodi implicationibus irretiendi. *Decr.* 47 et 79.

13. Diligentissime cavendum est, ne Nostri cum detrimento spiritualis boni et religiosae disciplinae sese in familiaritatem Principum insinuent; nec aliis negotiis saecularibus, licet rerum particularium, ad consanguineos, amicos vel quosvis alios pertinentibus, occupentur (nisi forte interdum iudicio Superiorum charitas aliud suaderet), ut, a negotiis huiusmodi, tamquam a nobis alienis, abstinentes, intra nostri Instituti limites proximos nostros iuvare conemur. Quapropter Congregatio accurate commendat R. P. Generali, ut pro sua prudentia ea remedia adhibeat, quae Nostros iuvent, ut secundum nostri Instituti rationem cum Principibus viris agant; et in hoc errantes Nostros, praesertim si Superiores sint, nec non et qui per negotiationes et intercessionem externorum aliquid a Superioribus obtinere procurant, iis poenis corrigat, quas ad delinquentium emendationem et aliorum exemplum in Domino convenire iudicaverit. *Decr.* 48 et 80.

14. Cum missiones ex praecipuis nostrae Societatis functionibus sint, et Professorum propriae, Congregatio obnixè R. P. Praeposito Generali commendat, ut curet executionem et praxim saluberrimi huius ministerii ad aedificationem et fructum animarum maiori cum diligentia posthac in Societate exerceri, et ut apti et selecti mittantur Operarii. *Decr.* 46.

15. Provincialibus Congregationibus nulla alia potestas concedenda est, praeter eam, quam habent in Formula Congregationis provincialis,

in quarta Congregatione generali confecta et approbata. *Decr.* 32.

16. Decrevit Congregatio numerum congregandorum in Congregatione provinciali hoc modo contrahendum esse, ut, pro eligendo Procuratore conventuri, quadragesimum numerum non excedant; nec quinquagenarium, quando ad Conventum generalem convocatur provincialis Congregatio. Et in utroque casu duae tertiae Congregatorum partes sint Professi; ita ut, praeter Provinciale et Superiores omnes locales et Procuratorem Provinciae vel maximi Collegii, conveniant tot Professi antiquiores illius Provinciae, quot ad praefixum numerum explendum sufficiant. Quod si contigerit numerum Superiorum, qui Professi non sint, ita excrescere, ut tertiam suffragiorum partem superent, tunc tot Professi addantur, servato antiquitatis ordine, quousque duas tertias partes, ut dictum est, conficiant, etiamsi hoc modo praefixus numerus excederetur. Rectores tamen Seminariorum quorumcumque in Congregatione locum non habeant. *Decr.* 38, 60 et 81.

17. Substantialia nostri Instituti ea in primis sunt, quae in Formula seu regula Societatis, Iulio III, Summo Pontifici, proposita et ab eo aliisque eius successoribus confirmata, continentur. Deinde ea, sine quibus illa aut nullo modo aut vix constare possunt; cuiusmodi sunt: esse aliqua impedimenta essentialia in admittendo; non esse necessarium, ut in dimittendis forma iudicialis servetur; reddendam esse Superiori conscientiae rationem; contentum esse debere unumquemque, ut omnia, quae in eo notata fuerint, per quemvis, qui extra confessionem ea acceperit, Superio-

Familiaritas
Principum,
et saecularia
negotia.
P. 6 c. 3 n. 7.

P. 7 c. 2, K.

Missiones
commendantur.
P. 7 c. 1, 2, 3.
P. 4 prooem., A.

Quae potestas
Congregationis
provincialis.
P. 8 c. 3 n. 1.
P. 8 c. 5 n. 3.

Numerus con-
gregandorum
contractus.
P. 8 c. 3.

Substantialia
nostri
Instituti.
P. 8 c. 7.
C. 1 d. 16.
C. 2 d. 6.
Form. Congr.
gen. n. 66, 68.

ribus manifestentur; paratos esse debere omnes, ut se invicem manifestent debito cum amore et charitate. Et alia similia. *Decr.* 44, 45 et 58.

18. Quod in can. 32 primae Congr. statuitur, non licere Generali Praeposito mutare Officiales, qui ab ipso creantur, usque ad dissolutionem Congregationis; absolute de omni Congregatione generali, quibuscumque in casibus congregata, intelligendum est. *Decr.* 23.

19. Assistentes Praepositi Generalis suffragium habeant decisivum in iis omnibus, in quibus illud habent

Provinciales extra Congregationem generalem. *Decr.* 16.

20. In virtute sanctae obedientiae praecipitur omnibus, qui resciverint aut deprehenderint quoscumque machinari aliquid aut machinatos fuisse contra Institutum Societatis, ut, quam primum poterunt, Praeposito Generali tam auctores, quam vere complices fideliter deferant, ut ille pro suo officio et Congregationis generalis voluntate eos debitis poenis afficiat et a Societate dimittat. *Decr.* 54.

P. 9 c. 6 n. 10.

Revelandi
machinantes
contra
Institutum.
P. 10.

Officialium
mutatio
tempore Con-
gregationis.
*P. 9 c. 3 n. 3,
14, 15.*

Assistentium
votum decisivum,
sicut
Provincialium.
P. 9 c. 5 n. 3.

CANONES SEXTAE CONGREGATIONIS,

AUCTORITATE EIUSDEM CONFECTI.

(*Decr.* 47.)

Contra
perturbatores.

* *Hic depr.* 54.

1. **D**ECRETUM quintae Congregationis generalis septuagesimum* contra Societatis perturbatores, nuper a Sanctissimo Domino nostro Paulo v confirmatum, non modo ab hac Congregatione probatur ac renovatur; verum etiam ita extenditur, ut Nostros complectatur omnes, qui cuiuslibet, sive de Societate sive externi, opera utantur ad eiusdem Societatis pacem perturbandam. Ad haec omnibus Provincialibus praecipitur in virtute sanctae obedientiae, ut in huiusmodi homines inquirant, reosque certi criminis ad Generalem Praepositum deferant, dentque operam, ut Societas intelligat ipsos, non minus strenue quam fideliter, suo ea in re munere fungi. *Decr.* 2.

2. De Constitutionibus immutandis si quando in Congregatione generali agendum esset, pro eo quanti illas facere par est, quae tot lacrimis tamque assiduis orationibus a B. Patre Nostro sunt conditae, tractare deinceps minime liceat, nisi prius plus quam media suffragiorum pars ea de re agendum decernat; non obstante decreto 2 * primae Congregationis generalis, tit. 2, et Congregationis secundae decreto ** 9 et 10. Ipsum vero decretum nequaquam conficietur, nisi ex tribus eorundem suffragiorum partibus duae minimum convenerint. *Decr.* 11.

3. Si quis in Congregatione provinciali aliquid fortasse proposuerit tractandum, quod vel aperte substan-

Quae suffragia
ad immutan-
das Constitu-
tiones.

* *Hic depr.* 16.

** *Hic depr.* 6, 7.

De proponenti-
bus contra
substantialia.

tialibus Instituti adversum sit; vel certe dubium, utrum iis aliquo modo repugnet; si etiam, ubi audiverit id, quod proponitur, Instituto plane esse contrarium, aut dubium an sit videri, iuxta Formulam Congregationis provincialis, § 30, adhuc urgeat ut de ea re agatur; in eum Praepositi Generalis iudicio animadvertendum erit. *Decr.* 12.

Hic n. 44.

Quomodo
generali
Congregationi
proponendum.

4. Nulla provincialis Congregatio de tollendis aut immutandis Constitutionibus, vel Congregationum generalium Decretis, generali Congregationi agendum proponat, nisi aut omnibus, qui eidem Congregationi provinciali intersunt, aut ex tribus partibus duabus saltem visum fuerit proponendum. Si autem hac ratione consenserint suffragia de huiusmodi aliquo esse tractandum, nequaquam postulabitur ut Constitutiones vel Decreta tollantur immutenturve; sed solum adferentur incommoda, quae vel secuta ex eorum observatione, vel secutura videantur; ad eaque vitanda, a Congregatione generali remedium simpliciter quaeretur. *Decr.* 13.

De iuniorum
segregatione.

5. Cum magnus ex iuniorum a reliquis segregatione in iis Provinciis fructus constet, in quibus ea fieri coepta est, tum ad spiritus primitias ac fervorem, quem initio hauserunt, conservandum; tum ad eos, quales Institutum nostrum postulat, effingendos; segregatio eadem huius auctoritate Congregationis approbatur et confirmatur. Commendatur praeterea Provincialibus, ut tam utile iuniorum seorsim a caeteris habitandi vivendique institutum, sicubi forte nondum coepisset, invehiri atque observari current, tum in Seminariis maxime illisque Collegiis, in quibus numerus eorum maior est; tum vero etiam in

aliis, ubi commode fieri posse iudicaverint. Atque ad huius rei feliciter facilioremque progressum Generali Praeposito commendatur, ut Instructionem aliquam conficiat. *Decr.* 16.

6. Etsi, ad tollendos omnes scrupulos, de Collegiis, in quibus nostrorum Studentium Seminaria non sunt, retinendis, satis esse poterat perpetua atque ab ipso B. Fundatoris tempore ad hanc usque diem continuata eorumdem tum instituendorum tum retinendorum consuetudo, optima legum interpretis; nihilominus tamen, cum Societas ex communicatione privilegii, a fel. rec. Iulio II Ordini Praedicatorum concessi, atque ex proprio privilegio fel. rec. Iulii III, quae in Instituto eiusque Formula dubia sunt, declarare possit: ne ullus in posterum rem eiusmodi in controversiam vocet, declarat in praesentia Congregatio, non solum Collegia, ubi Seminaria Nostrorum sunt, sed etiam alia, in quibus litterarum studia tractantur, atque ubi scholae ad proximorum utilitatem apertae sunt, Societatis Constitutionibus Institutoque esse consentanea. Et Professos atque Coadiutores formatos (de quibus maior esse poterat dubitatio; nam de caeteris scrupuli nihil subest), qui eiusmodi Collegiis, etiam ut Operarii, necessarii aut utiles sunt, in eis sustentari posse: neque propterea fieri, ut Societas professa ex Collegiorum redditibus (quod Domibus tantum Professis interdictum est) iuvetur. Curandum tamen omnino, ut Collegia inchoata perficiantur, quo vel Nostri Scholastici ibi aliquot ali, vel, si commodius Societati fuerit, in aliquibus Seminariis ex illorum contributione sustentari, vel alia ratione huic negotio prospici possit, ut R. P. Prae-

Ord. Gen. c. 13.

De Collegiis,
quae Seminaria
non habent.

De Professorum
in Collegiis
habitatione.

posito Generali ad maius DEI obsequium, Societatis utilitatem, et commune Ecclesiae bonum expedire visum fuerit. *Decr.* 18.

Instructio
pro Confessa-
riis Principum
confirmatur.

7. Instructio pro Confessariis Principum, a R. P. N. Generali confecta, huius auctoritate Congregationis approbatur et confirmatur. Ut autem illi integre suum obeant munus, utque nullum in Societatis ministeriis paupertatis nostrae puritas detrimentum patiatur, statuitur: Nostri, eo maxime nomine, quod cum Principibus ac viris primariis agunt vel eorum Confessarii sunt, ab iis quidquam ad proprium usum dispositionemque accipere minime licere; neque Superiores ad eam rem facultatem concedere posse; eosque, a quibus huiusmodi aliquid procuratum constiterit, esse puniendos. Idem Congregatio de aliis Confessariis, de Concionatoribus, Praeceptoribus et similibus erga poenitentes, devotos, consanguineos et amicos intelligi, maximeque ab iis observari voluit, qui in missionibus versantur. Quod si sponte ab aliquo quid offeratur, aut alicui ex Nostri mittatur; id, iuxta Regulas, in communem usum accipi ac dispensari par est. Superiorum deinde prudentiae erit videre, quid in casibus particularibus sit faciendum; ac, si qua in re dubium incidat, ad R. P. Generalem referri oportebit. *Decr.* 21.

Triduana
recollectio.

8. Ante votorum renovationem vacatio per triduum instituatur. Ea huiusmodi erit, ut cessent ab omnibus occupationibus, qui ea renovaturi sunt, etiam litterariis, praeterquam a consuetis lectionibus, ubi eae habentur. Exercebunt autem se eo tempore in rebus spiritualibus iuxta Instructionem, quam ut confici curet, Congregatio R. P. Generali commendat. *Decr.* 29.

9. Nostri omnes quotannis continenti octo vel decem dierum spatio Spiritualibus Exercitiis vacent. Porro illorum usus summopere Nostri a Congregatione commendatur, praecipue vero Superioribus; qui non modo caeteros suo exemplo praeibunt, sed, omnibus superatis difficultatibus, tempus singulis commodum attribuent, quo cum fructu peragantur. *Decr.* 29.

10. Cum observatio regularum 9 et 10 Summarii, ex cap. 4 Exa., § 8, desumptarum, ad disciplinam religiosam conservandam maxime conducatur, Congregatio haec circa illas declarat:

§ 1. Licitum esse omnibus Nostri manifestare Superiori, ut patri, quodcumque delictum alterius, sive leve sive grave; et hunc esse sensum regulae, cum ex illis verbis cap. 4 Exa. constet Nostros cedere cuicumque iuri famae, quod huic manifestationi obstare posset; et facultatem facere omnibus deferendi ad Superiores quaecumque de illis notata fuerint;

§ 2. Verba autem illa regulae: *Per quemvis, qui extra confessionem ea acceperit*, intelligi de illis, quae ab aliquo alio notata et observata fuerint; non autem de iis, quae ipsimet secreto et consilii petendi gratia, ut dirigantur vel iuventur, alteri communicaverint;

§ 3. Nec opus esse Nostros expectare ut rogentur a Superioribus ut ea manifestent, cum verba illa: *Praesertim ubi a Superiore fuerit ita praescriptum*, satis declarent debere eos esse paratos ad hanc manifestationem, non expectato Superioris praescripto;

§ 4. In delictis vero, quae vergunt in detrimentum boni communis aut damnum imminens tertiae personae (qualia sunt infectiva aliorum, et nociva bono Religionis, ut sunt lapsus

Quotannis
Exercitia sin-
guli obibunt.

Declaratio
regularum
9 et 10
Summarii.
Comp. Privil.
n. 147-149.

Licet
manifestare
Superiori,
ut patri,
quodcumque
delictum.

Quomodo
defectus mani-
festandi.

Quando
Superiori ape-
riendi.

Ad quae
aperienda
teneantur.

carnis cum complice, seminatio discordiarum inter Fratres, furtum, impugnatio vel machinatio contra Institutum vel Superiores, praesertim Generalem, detrahendi vel susurrandi consuetudo, et similia), non solum posse, sed etiam teneri quemque ea manifestare Superiori, ut patri, ut provideat secreto et prudenter, tam bono subditi, quam Religionis;

§ 5. Quando autem prudenter iudicaretur non posse adhiberi sufficiens remedium, quo provideatur bono communi vel tertiae personae,

nisi assumatur in ea re officium Iudicis; tunc tenebitur subditus ad denuntiationem iudicalem Superiori faciendam. Quomodo autem ea in re se gerere debeat Superior, dicetur in Instructione;

§ 6. Haec, quae sancita sunt a Congregatione circa regulam nonam et decimam Summarii, Novitiis ostendantur, iisdemque declarentur, iuxta regulam decimam quintam Magistri Novitiorum, inter alia, quae ipsis paulatim explicantur. *Decr.* 32 et 34.

Novitiis
declarentur.

Quando
opus erit iudi-
ciali
denuntiatione.

CANONES SEPTIMAE CONGREGATIONIS,

AUCTORITATE EIUSDEM CONFECTI ET RECOGNITI.

(*Decr.* Ms. 130.)

Dies
confirmationis
Societatis.

1. **V**IGESIMUS septimus dies Septembris, Divis Cosmae et Damiano sacer, in memoriam natae confirmationis tunc primum Societatis, ea a Nostris veneratione colendus erit, ut Patres Sacra omnia eo die peragenda, reliquique rosarium aliasque preces ac communionem sacram Deo pro tam felicibus initiis prosperisque successibus offerant. *Decr.* 54.

Ieiunium
in pervigilio
B. P. Ignatii.

2. In pervigilio B. Patris Nostri ieiunium per universam Societatem servetur. *Decret.* 16.

Reliquiae.

3. Nemo localium Superiorum, Provincialium, aut Visitorum etiam, Sanctorum reliquias, Domibus Collegiisque applicatas, quacumque ex causa Nostris aut externis largiatur, aut sibi usurpet. Si quis aliud fecisse deprehensus fuerit, iudicio Patris nostri pro rei gravitate puniatur. *Decr.* 28.

4. In annua recollectione, quae ab omnibus fieri debet, ab omni occupationum genere abstineant; caveantque Superiores, ne vel ipsi vel alii eo tempore ullis negotiis, ac ne confessionibus quidem excipiendis, aut habendis concionibus occupentur. *Decr.* 25, § 4.

Exercitia
Spiritualia.

5. Ante nocturnum conscientiae examen integer supersit quadrans, qui lectioni spiritualis libri praeparationique ad matutinam meditationem ab omnibus impendatur. *Decr.* 25, § 3.

Quadrans
ante examen.

6. Nemo, orationis aut examinis tempore, ad portam aut ecclesiam sine expressa Superioris facultate evocetur, nisi solemnioribus diebus, quibus confessionibus in templo vacatur. Omnes vero orationis tempore, quantum negotiorum magnitudo pa-

Nemo
ad ianuam
tempore
examinis.

tietur, ab omnibus se occupationibus expediant, et tempore ad orationem se recipiant. *Decr.* 25, § 2.

Visitatores
in oratione.

7. In singulis Domibus designandus vir fidus, qui orationis tempore omnes visitet, etiam illos, quibus quiescendi tempus a Superioribus prorogatur; nullius autem voluntati prorogatio haec permittenda erit, sed certum omnibus surgendi orandique tempus statuendum; iis etiam, qui domesticis occupationibus orationis tempore distinentur (quales sunt coquus, ianitor, aedituus similesque) certa meditationis hora assignetur, certusque a quo id temporis visitentur. *Decr.* 25, § 1.

Cessatio
recreationis.

8. FERIA Quarta, post decantatas tenebras, usque in Feriam Sextam Hebdomadae Sanctae inclusive, in Dominicae Passionis venerationem ab omni recreatione abstinendum erit. *Decr.* 34.

Exsequiae
in obitu Gene-
ralis.

9. Ubi primum certi aliquid de Generalis morte per Provincias constiterit, officium pro defunctis Sacrumque in singulis domiciliis solempne, consueto Societatis locique more, cantandum vel dicendum; Sacrumque eodem etiam die, praeter ea, quae a Vicario indicta, a reliquis faciendum, cenotaphio pro religiosa Societatis modestia in templo excitato. *Decr.* 5.

Ordinationes
et concessionem
Generalis.

10. Demortui Generalis Ordinationes, responsa ad Provincias, privilegia, particulares concessionem, eiusque generis alia, eandem vim habent, quam vivo Generali habebant, donec a successore revocentur. *Decr.* 72.

Facultates
a Superioribus
concessae.

11. Qui Superiorum munus obeunt, maxime vero Provincialium, tenebuntur, uti primum illis commodum fuerit, subditos praesentes et coram monere, ut privilegia et facultates a praedecessoribus concessas aperiant,

ut illas ipsi vel confirment vel abrogent, prout in Domino expedire iudicaverint. Usque ad quam denuntiationem facultates omnes in suo robore manebunt: qua peracta, si subditi illas non aperiant, pro abrogatis de facto habendae erunt. Facultates, etiam a Visitoribus concessas, tenebitur quisque Provincialibus rogantibus aperire. Has tamen illi, nisi Generali admonito, revocare non poterunt. *Decr.* 36.

Annui redditus
pro Domibus
Professis.

12. Si quis annuos perpetuos redditus aut stabilia quaecumque bona Collegio donaret aut legaret, cum onere partem aliquam proventuum illorum annue in perpetuum Professae Domui numerandi; nullo modo proventus hi perpetui a Professa Domo admittendi essent, quod ea res cum peculiari paupertatis Professorum voto illiusque puritate pugnare, ianuamque laxandae paupertati aperire videatur. *Decr.* 50.

Negotia
ad rationem
Status
pertinentia.

13. Inter negotia ad rationem Status pertinentia, quibus miscere se Nostri canone 12 Congregationis quintae generalis sub praecepto prohibentur, iuxta explicationem R. P. Claudii, numerari non debent quae pertinent ad solam conscientiam directionemque Principum, qui consilium a Nostris petunt; sed illa omnia, quae a spirituali instructione diversa sunt, qualia sunt: quae ad Principum inter se foedera, vel ad regnorum iura et successiones pertinent, vel ad bella tam civilia quam externa. Ac si quis publicis harum similiumque rerum consiliis interesset, aut tractandis iis operam re ipsa impenderet, contra 12 canonem Congregationis quintae fecisse censendus esset. *Decr.* 46.

Nulli certus
socius.

14. Nulli Patrum quacumque ex causa certus stabilisque Coadiutor

concedatur; sed quandocumque contigerit aliquem alicuius opera egere, talem Superiores, pro negotiorum temporumque ac occurrentium necessitatum varietate, e domesticis assignent, quem ad id muneris commodissimum iudicaverint, ita ut nec ad egrediendum quidem Domo idem semper tribuatur. Visitoribus tamen et Provincialibus stabilis Coadiutor negandus non erit. *Decr.* 29.

15. Omnes, vi quarti voti in Congregatione quinta explicati, Praeposito Generali, certum gradum imponenti, obedire tenentur. Rationes tamen, quas consueto Societatis more quilibet proponere volet, scripto proponendae in posterum erunt. Quibus examinatis, si in sententia Generalis perseveraverit, certumque absolute gradum statuerit, licet non addat obedientiae praeceptum, tenebitur talis imperatum gradum suscipere, ut, si non fuerit obsecutus, censendus sit in malo statu esse, et a Sacramentorum usu ac administratione repellendus. *Decr.* 32.

16. In eos, qui in consultationibus, examinibus ad studia et professionem, in informationibus ad gradus et gubernationem, in Congregationibus tam provincialibus quam generalibus peracta evulgant, diligenter inquirent Superiores; repertosque pro rei gravitate culpaeque magnitudine pro arbitrio suo puniant, etiam usque ad muneris Consultorum aliorumque non inferiorum privationem. *Decr.* 23.

17. § 1. Omni omnino bonorum administratione, ut primum Novitiatum ingressi fuerint Nostri, se exuant; quorum administratio ei Provincialis iudicio committenda, qui maiori eam fide tractaturus videbitur.

§ 2. Quo tempore nihil Nostri ex

annis suorum censibus sola voluntate sua in proprios, in Nostrorum, in Collegiorum usus convertere poterunt; ad pias tamen causas locaque per modum eleemosynae, Provinciali annuente, quaedam e proventibus annuis donare non vetantur.

§ 3. Bonorum vero quorumcumque dominio sive realium sive personalium, eorumque sive perpetuorum sive vitalitiorum, quando per aetatem patriasque licebit leges, iureque etiam successionis omni, cum id Pater noster imperaverit, exuere se Nostri teneantur.

§ 4. Pensionibus tamen ecclesiasticis et similibus generum horum, cum ita personalia sint, ut super Nostrorum personis constituentur, abdicare se in solidum Nostros non expedit: Patris tamen nostri iudicio annua illorum distributio committenda, nullaue talium administratio possessoribus admittenda.

§ 5. Quadriennio tamen a Societatis ingressu, bonorum Nostris possessio conceditur; quam nulli, praeterquam Generali, idque in gravibus causis prorogare liceat. Cuius prorationis tempore nihil ex annuis proventibus possessionibus illorum accrescet, sed in pias causas annui hi fructus, Provincialis iudicio, impendentur.

§ 6. Si, ante quadriennii expletionem, perfectionis studio abdicare se quis in solidum bonis in Nostrorum usum voluerit; solius Patris nostri iudicio abdicatio talis permittitur. Quod si id temporis ad pias externorum causas proprietate aut annuis proventibus exuere se vellet, impediendus non erit. *Decr.* 17.

18. § 1. Nemo Nostrorum, ex quacumque propinquorum aliorumve

Gradus acceptatio quando obligat.

Evulgatores rerum secretarum.

Tribunalia.

causa, tribunalibus se sistat, litesve dirigat aut prosequatur, curam administrandi illorum bona suscipiat, ad ecclesiasticas aut saeculares dignitates muniave promoveat sine expressa Generalis Praepositi facultate, quam illi soli Congregatio voluit reservatam.

Pia negotia.

§ 2. In aliis piis propinquorum, benefactorum Societatis, pauperum similiumve commendationibus, nihil sine Superioris loci facultate tentandum erit: qui in rebus alicuius momenti de iis, quae moram non patiebantur, a se concessis certiore Provinciale faciet; in iis autem, quae moram patientur, pro impetranda facultate referet ad Provinciale: qui et ipse, si tantam res moram ferant, in gravioribus ad Generalem recurret; si acceleratione opus erit, permittere rem poterit; permissionis tamen causam remque ipsam Generali prima data opportunitate indicabit. *Decr.* 13.

Patrocinia
et intercession-
es externo-
rum.

19. § 1. Licet peculiari praecepto, sub mortali obligante, aut gravioribus censuris, ne Nostrorum quispiam apud Superiores externorum sibi patrocinia aut intercessionem paret, non visum fuerit in praesentiarum inhibere: pro delicti tamen qualitate graviter a Superioribus tales puniendi; ut a re praetensa, atque certum etiam tempus ab omni in Societate digniore munere obeundo, vel vocis tam activae quam passivae iure, si quod habent, excludantur.

§ 2. Quod si qui, inscii, patronos hos patiantur, ubi primum studia molitionesque talium intellexerint, teneantur illorum consilia Superioribus aperire conatumque quantum poterunt impedire; quod si neglexerint, erunt pro rei magnitudine Superiorum arbitrio puniendi, iisdemque legibus ac poenis subiacebunt, qui, in-

tercessionum harum conscii, silentio eas premunt, nec ad Superiores deferunt. *Decr.* 20.

Delatores.

20. Qui temere et ex inanibus suspicionibus, vel ex alia quapiam minus probata causa, verbo scriptove falsum alteri crimen imponunt; quique graves Nostrorum defectus occultos aliis quam Superioribus aperiant; severe pro delicti qualitate puniantur: qua in re Superiorum conscientia oneratur, ut serio in auctores inquirent, nec publice etiam in publicis delictis parcant. Qui vero auctores manifestare recusaverint, pro auctoribus habendi, eademque poena mulctandi erunt. Caveant etiam Superiores, ne faciles delatoribus aures praebeant; disquirant singula, donec in delatae rei cognitionem veniant, ut aut innocentem liberent, aut noxium falsumque delatorem pro rei magnitudine puniant. *Decr.* 12.

Quomodo
scribendum
ad mediatos.

21. Nemo ad mediatos Superiores dicta factave aliorum deferat, nisi prius immediatos per se aliosve iuxta bene ordinatae charitatis et prudentiae leges monuerit; addatque in iis, quas scribit litteras, monuisse se, nec emendationem secutam: nisi graves causae ordinem hunc suaderent invertendum, quod ubi acciderit, ordinis transgressi causas aperiet. *Decr.* 12.

Dimissionem
petentes.

22. § 1. Qui, ad Societatis ministeria idonei, dimissionem ab ea, nulla iusta adducti causa, petunt, praetensae suae dimissionis rationes cum propriae manus subscriptione Provinciali tradent, addentque nullas sibi alias superesse. Quas Provincialis serio cum Consultoribus examinatas, iudicioque suo et illorum addito, ad Praepositum Generalem mittet, quas si non probaverit, perpetuum talibus sub praecepto silentium Provincialis

inducat; non obtemperantes pro delicti qualitate puniat, publica etiam in publicis culpis animadversione: certoque sibi persuadeant tales, ni Superioribus acquiescant, securos se in conscientia esse non posse, sed mortali culpae, quamdiu illa animi obstinatione tenentur, subiacere. *Decr.* 22.

Recursus
ad externos.

§ 2. Imponitur praeceptum, lataeque infertur sententiae excommunicatio, Provinciali reservata, tam in illos, qui inconsulto Provinciali externos de dimissione sua in consilium adhibent, quam in illos, qui externorum auxilio et intercessione ad dimissionem a Superioribus impetrandam utuntur. Addanturque pro Provincialis arbitrio poenae; longeque illis difficilior ad dimissionem pateat aditus. *Decr.* 22.

Cogendi
ad aliam Religionem.

§ 3. Illis, qui sola importunitate, cum alia nulla iusta causa subsit, dimissionem deposcunt, nulla in posterum, nisi cum obligatione aliam Religionem intrandi, in qua regularis vigeat observantia, concedatur, quod et patentibus inseratur; ac non nisi rarissime et ob gravissimas omnino causas permittendum, ut, liber ab omni votorum obligatione, ad saeculum redeat. *Decr.* 22.

Obtendentes
causas falsas.

§ 4. Quicumque e causis aut non veris, aut, si veris, e gravibus delictis ea mente perpetratis dimissionem impetrarunt; certo sibi persuadeant nullo se modo tutos in conscientia fore; omnemque hanc facultatem in conscientiae foro irritam ac nullam esse; omnibusque se apostatarum poenis ac censuris subiacere. Quae res si in exteriori foro constiterit, poterunt Superiores in illos, tamquam veros apostatas, iuxta Societatis privilegia et sacrorum canonum dispositionem procedere. *Decr.* 22.

§ 5. Qui ad dimissionem secretas obtendunt causas, quibus se ineptos ad religiosae disciplinae votorumque observationem contendunt; illas ipsi, iudicio Patris nostri, Provinciali et immediato Superiori suo vel alteri indicare tenebuntur; quo, rebus omnibus serio examinatis, maturius certiusque aliquid de neganda vel concedenda dimissione statuere Pater noster possit; qui, si renuant praedictis Patribus secretas illas causas aperire, omni obtinendae dimissionis spe careant. *Decr.* 22.

Obtendentes
causas
secretas.

§ 6. Qui ob grave delictum publicum e Societate dimittuntur, pro culpae prius qualitate Superiorum arbitrio puniantur, etiam inclusione, ubi id usus et consuetudo obtinuit. *Decr.* 22.

Puniantur
ante
dimissionem.

§ 7. Profugientes a Societate quo facilius dimissionem obtineant, nec Romae facile a Patre nostro audiendi, nec sine poena, pro delicti qualitate Patris nostri iudicio in Provincia infligenda, dimittendi. *Decr.* 4.

Profugi
a Societate.

23. Promissio Societatem ingrediendi, quae simplicium votorum Formula continetur peculiarisque voti vim habet, Coadiutores etiam temporales complectitur. *Decr.* 39.

Votum quartum
spectat etiam
ad Coadiutores.

24. Servetur in Coadiutoribus regula custodis vestium, ut sottana dimidio palmo brevior, pallio sottanis etiam brevior utantur. Iis vero, qui in posterum ad Societatem venturi sunt, omnis clericalis pilei usus, quo Sacerdotes et Scholastici utuntur, interdicatur, adempta Superioribus omnibus, etiam Generali, dispensandi facultate; ita ut indispensabilis haec res decreti vim obtineat. *Decr.* 24 et 27.

Coadiutorum
pileus
et vestitus.

25. Cum canon tertius Congregationis primae dicat, Generalis esse Regulas condere, intelligendus de

Canonum
conciliatio.

Regulis est, quae ordinationum vim habent, et non uno Constitutionum loco pro eodem sumuntur; quas ut condere, ita et abrogare a Generalis voluntate pendet. Cum vero canon 21 Congregationis quartae generalis, Congregationis esse dicat leges condere, de iis loquitur, quae vim Constitutionum et Decretorum generalium habent; quorum, universam Societatem obligantium, abrogatio a sola generalis Congregationis potestate dependet. Atque ita duo hi canones, qui a nonnullis pugnancia continere

videbantur, nullo negotio conciliantur. *Decr.* 76.

26. Impedimenta primi generis et ordinis quinque, quae essentialia Societatis impedimenta quinta Congregatio vocat, irritantia sunt vota simplicia et quamcumque insequentem professionem aliam; quo fit, ut, qui illis tenentur, inhabiles et incapaces ipso facto ad Societatis ingressum et admissionem sint, et ad quamcumque valide edendam in illa professionem. *Decr.* 42.

Impedimenta
irritantia.

CANONES OCTAVAE CONGREGATIONIS,

AUCTORITATE EIUSDEM CONFECTI ET RECOGNITI.

(Sess. 128, die 13 April.)

Munus
docendi.

1. **M**UNUS docendi Grammaticam et Litteras Humaniores, eo fine ac modo, quo Societas suscepit docendas, proprium est ipsius ministerium, nec certo temporis spatio definitum, nec certis personis addictum; sed, quamdiu Superioribus in Domino videbitur, etiam a Sacerdotibus, atque etiam Professis exercendum. *Decr.* 8.

pertinet, etiam in Domibus Professis, quamvis ipse Professor non sit. Licebit nihilominus Superiori, cum Domo aut vita excedit, alium nominare, qui eam curam habeat, si Provincialis cito moneri non possit, aut alia gravis causa id suadeat. *Decr.* 20.

Minister.

Cogantur
Congregationes
provinciales
more solito.

2. Cogantur Congregationes provinciales quolibet triennio, more solito; et in tertio, quo post ultimam generalem coacta fuerit, eligantur Deputati Romam ituri cum suo Provinciali ad Congregationem generalem, ex Constitutione Summi Pontificis quolibet novennio convocandam. *Decr.* 10.

4. Quod in Constitutionibus dicitur: *Renovare vota non est obligatione nova se obstringere, sed eius, qua obstricti sunt, recordari*; intelligendum est (ut hactenus intellectum fuit) quando renovatio priori supervenit obligationi; non vero quando nullam invenit obligationem. Et hoc ipsum in regulis Magistri Novitiorum exprimendum est, et ab eodem Magistro aperte explicandum Novitiis, cum vota post biennium debent emittere; ut intelligant renovationes votorum, a se deinceps de more Societatis

Renovatio
votorum potest
habere
vim primae
nuncupationis.

Non electo
Superiore, loco
ipsius

3. Absente vel moriente Superiore alicuius loci, huius cura ad Ministrum

faciendas, habere vim primae nuncupationis, si forte, ex defectu aetatis, biennii aliisque similibus iam cessantibus, prima vota vim suam non obtinuerint. *Decr.* 22.

5. Cum in parvis Collegiis aut Residentiis, in quibus quatuor aut quinque morantur ex Nostriis, difficile possit Confessarius, salvo sigillo, ad Superiorem recurrere pro facultate absolvendi a reservatis; absolvat cum onere praesentandi se Provinciali aut alteri Superiori, si brevi sit in eius Collegium aut Domum discessurus. *Decr.* 25.

6. Professio emissa in manibus alicuius Praelati, cui honoris causa Provincialis id detulit, cum ipse praesens esset, vel praesentes alios Professos haberet, nullius est valoris ob defectum potestatis in admittente; quia facultas Provincialibus delegata, ex Generalium intentione non semel eorumdem responsis expressa, ad eiusmodi casum non extenditur. *Decr.* 34.

7. Facultas absolvendi a reservatis Superiores locales, si quando (quod DEUS avertat) in aliquem inciderent, committatur libere uni ex Confessariis Collegii vel Domus, a Provinciali designando. *Decr.* 25.

8. Denique similis facultas absolvendi Provinciale eius Socio absolute conceditur. *Decr.* 25.

9. Provinciales sine Generalis dispensatione non habent facultatem admittendi ad probationem ante 15, nec ad vota Societatis ante 17 expletos annos; ita ut irritum sit defectu potestatis quidquid contra fuerit factum. *Decr.* 35.

10. Examinatores ad professionem suo in suffragio explicant, an saltem mediocritatem attingant illi, qui non habent tantum doctrinae, quantum

necessarium est ad professionem quatuor votorum; ut videant Superiores, num habenda sit ratio aliorum talentorum. *Decr.* 37.

11. Quod dicitur in Formula iuramenti eorumdem Examinatorum de doctrina necessaria ad Philosophiam ac Theologiam cum satisfactione docendam, intelligendum est in iis locis, in quibus est idoneorum auditorum ac disputantium concursus. *Decr.* 37.

12. Nemo deinceps censeatur habere doctrinam necessariam ad professionem quatuor votorum, qui non tulerit quatuor Examinatorum tria suffragia clara, et minime dubia. Totidemque requirantur, ut auditores Theologiae a secundo ad tertium, et a tertio ad quartum annum pergere possint. Nam, ut a primo ad secundum transeant, duo sufficient. *Decr.* 37.

13. In examine ad professionem assignandae sunt theses a Superiore cum Praefecto; et omnibus ad sese parandos praescribendi quatuor menses: ultra quos si differatur examen, conclusiones ab eodem Superiore cum Praefecto mutandae erunt. Singuli autem (licet non necessario a singulis) tam in Philosophia quam in Theologia examinandi erunt. *Decr.* 37.

14. Provinciales statuere possunt, ut, qui in Theologia mediocritatem attigerint, in eo studio progrediantur, modo praeclara ad gubernandum aut concionandum talenta habeant. *Decr.* 37.

15. In examine Metaphysicorum, quinque de eorum doctrina iudicium ferent; et necessaria erunt tria suffragia, ut ad Theologiam admittantur. *Decr.* 37.

16. Superiores locales nemini ab Exercitiis Spiritualibus quotannis per octiduum obeundis immunitatem dare

Absolutio
reservatorum
in parvis
Collegiis et Re-
sidentiis.

Professio
in manibus
Praelati.

Absolutio
reservatorum
quoad
Superiores
locales.

Quoad
Provincialem.

Quando
Provincialis
admittere
potest ad Pro-
bationem
et ad vota.

Examinatores
ad professio-
nem explicant
suffragium.

De iuramento
circa aptitudi-
nem docendi.

Suffragia
quae ad profes-
sionem
et Theologiam.

Theses
professionis.

Mediocrates
in Theologia.

Examen meta-
physicorum.

Exercitia
Spiritualia.

possunt; et soli Provinciales rationes audiant, quibus aliquis videatur excusandus. *Decr.* 38.

Puncta
meditationis
pro Fratribus.

17. Puncta matutinae meditationis omnibus Fratribus Coadiutoribus dentur a Praefecto rerum spirituum, vel alio a Superioribus designato. *Decr.* 38.

Commutatio
legatorum.

18. Facultas commutandi legata, vel etiam a viventibus donata, de qua est mentio in Compendio privilegiorum verbo *Commutatio*, § 4, reservatur Generali. *Decr.* 41.

Comp. Privil.
n. 119, 120.

Mortuo
vel impedito
electo pro Con-
gregatione
generali.

19. Mortuo vel legitime impedito et declarato, durante Congregatione provinciali, aliquo ex electis pro Congregatione generali, eligendus est alius, postremo loco substituendus. *Decr.* 42.

Triennium
Superiorum
localium.

20. Officium et auctoritas Superiorum localium, atque adeo triennium eiusmodi praefecturis definitum inchoatur a die authenticae renuntiationis ipsorum in Collegio vel Domo, quibus praeficiuntur; sive ipsi praesentes sint, sive absentes. *Decr.* 43.

Dimissiones
quoad
Vicarium.

21. Mortuo Generali, Vicarius habeat potestatem dimittendi e Societate Professos et Formatos; qua non nisi ex causis gravissimis, et ad plura cum Assistantibus suffragia uti possit. *Decr.* 46.

Procurator
Generalis su-
pra numerum.

22. Procurator Generalis Societatis in Congregatione provinciali suffragium activum habeat supra numerum. *Decr.* 48.

Superior
primariae In-
diarum
Residentiae.

23. Ex omnibus Superioribus Residentiarum indicarum (quas alicubi vocant Doctrinas), ei, qui primariam, Provincialis iudicio designandam, administrat, liceat adesse Congregationi provinciali supra numerum, quando iure antiquitatis interesse non potest. *Decr.* 51.

Superior

24. Id ipsum, et eadem ratione

conceditur Superiori totius Missionis hollandicae. *Decr.* 51.

Missionis
hollandicae.

Iudicium
de impedi-
mentis.

25. Cum Provincialis cum suis Consultoribus, qui aderunt, et caeteris omnibus praesentibus, qui in Congregatione provinciali ius suffragii habent (excluso iuxta Formulam eo, de cuius impedimento agitur, et in posterum etiam eo, qui proxime subrogandus est, si prior impeditus censeatur), iudicat impedimentum adeundi Congregationem generalem esse legitimum, et adesse congruum tempus ad hoc ipsum iudicium de impedimento ferendum, tali iudicio acquiescendum est, nec censendum ius ullum ad Congregationem generalem aut Procuratorum sic iudicatis relinquere; uti etiam, qui ab adeunda Congregatione provinciali praedicto modo censentur impediti, omni iure excidunt ad eam accedendi; et, si re ipsa veniant, admitti non debent. *Decr.* 52.

Qui admitti
non debeant in
Congregatione
provinciali.

26. Procuratores Indiarum, qui in Provinciis Lusitaniae ac Baeticae commorantur, minime admittendi sunt ad Congregationem provincialem pro generali futura convocatam, eo solum nomine, quod Procuratores sunt. At vero admitti debent, si sint quatuor votorum Professi, et ratione antiquitatis haberent ius suffragii in illis Provinciis, in quibus versantur, et in suis etiam, si adessent. *Decr.* 53.

Contractus
quoad Provin-
ciales.

27. Provinciales facultatem habent faciendi contractus in bonum Provinciae, vel Collegiorum, aut Residentiarum suarum; sicque intelligenda est regula Provincialis 9. At, quamvis id valide possint, nullo tamen modo facere debent, contradicente aut etiam inconsulto Superiore locali, nisi urgens necessitas contrarium suaderet; in quo casu monere

debebunt Generalem quas ob causas id fecerint. *Decr.* 54.

Declaratio
cap. primi § 14
Ord. Generalium.

28. Quod praescribitur capite 1, § 14 Ordinationum Generalium, Collegia, quae possunt alere 12 Scho-

lares, nullas eleemosynas admittere posse, non aliam obligationem, quam simplicis Constitutionis inducit. *Decr.* 59.

CANONES NONAE CONGREGATIONIS.

Perturbatores
Societatis.

1. **Q**ui Societatem eiusque vivendi aut gubernandi modum, vel Superiores libellis scriptis aut impressis traducunt; quique ita palam ac passim de Instituto obloquuntur, ut censeri possint velle alios in suam sententiam pertrahere; Societatis perturbatores, et poenis in perturbatores constitutis obnoxii censeantur. Idem statuendum de iis, qui per factiones et auxilia externorum novas Provincialium divisiones extorquere, aut legitimas impedire conantur. *Decr.* 5 et 25.

Fugitivi
excommunicati ipso facto.

Professi
tenentur ad
denuntiandos
ambientes,
etiam non Professos.

Praecepta
Superiorum
durant, donec
revocentur.

Casus
reservati.

2. Fugitivi Societatis ipso facto excommunicationem incurrunt. *Decr.* 27.

3. Professi omnes, vi voti, quod emittunt, denuntiandi ambientes, tenentur ad denuntiandos omnes, etiam non Professos. *Decr.* 13.

4. Praecepta in virtute sanctae obedientiae particularibus personis imposita, mortuis vel officio defunctis iis, qui imposuerant, vim suam retinent, donec a successoribus vel eorum Superioribus revocentur. Monentur tamen Superiores, ne sine gravi causa talia praecepta imponant. *Decr.* 12.

5. Intelligent Nostri, casus omnes in decreto Clementis VIII reservari permissos, esse et hactenus fuisse in Societate reservatos. *Decr.* 43.

6. Authentica Superioris declaratio, unde triennium incipit, si in loco, ubi praeficitur, fieri non possit, et necessitas urgeat; fiat ubi maior pars subditorum reperitur; vel, si id nequeat, ubi Provinciali videbitur. *Decr.* 10.

7. In Provinciis Europae, extra Italiam et insulas adiacentes constitutis, si Provincialis inutilis ad gubernationem Provinciae indubitato omnium Consultorum iudicio censeatur, nec possit aut velit Vice Provinciam suscipiat qui de iure mortuo succederet: qui tamen in iudicio eiusmodi, etiamsi Consultor sit, locum non habebit. Ad Consultores, si absint a loco, ubi Provincialis degit, Superior eiusdem loci et socius Provincialis informationem mittent. *Decr.* 11.

8. § 1. In Indiis, si eiusmodi casus accidat, Visitator de tota re, auditis Consultoribus, iudicet: nullo autem Visitatore exsistente, Consultoribus addantur tot Professi antiquiores praesentes aut viciniore, quot ad conficiendum septenarium necessarii erunt; monente caeteros socio Provincialis, vel, si is absit, inter praesentes Professos antiquissimo.

§ 2. De Visitatore, in simili casu,

Declaratio
authentica
Superiorum.

De Provinciali
inutili intra
Europam.

De Provinciali
vel Visitatore
inutili
in Indiis.

totidem eodem modo iudicent; inter quos, quoad fieri poterit, sit Provincialis, cum unico tamen suffragio, cuius erit monere caeteros; eique iudicio omnes Provinciae, quarum Visitator est, acquiescant.

§ 3. Ut vero Provincialis in hoc iudicio seu Visitator censeatur inutilis, quinque saltem consentire debent: quo casu aperiantur ab iisdem litterae sequentis gubernationis, et executioni mandentur; quae si nullae sint, in Provincialis munere succedet qui de iure debet; Visitatoris vero munus omnino cessabit. *Decr.* 40.

9. Munus illud ordinarium, quo Congregatio septima, decreto 72 * Ms., ait aliquem alicui Provinciae a Patre nostro applicari; est quodcumque Societatis fixum et stabile ministerium ab eodem impositum, ad eam tamen Provinciam, cui fit applicatio, proprie spectans: sive ad definitum tempus imponatur, quale est Provincialis, Praepositi, Rectoris, etc., sive ad tempus indefinitum, quale est munus Procuratoris, Lectoris Theologiae, etc. Absoluto autem munere, quod praefixum a iure vel consuetudine terminum habet, applicatio cessabit: ex mutatione aliorum non item. *Decr.* 33.

10. Mortuo Provinciali sine designatione Vice Provincialis, non succedit illi Vice Praepositus, aut Vice Rector maximi Collegii: succedent alii, quibus id de iure competit, ac si ipsi non essent. *Decr.* 35.

11. Mortuo Generali sine nominatione Vicarii, ius eligendi Vicarium habent Professi, qui apud Generalem sunt, hoc est, qui in eadem urbe fuerint. In eiusmodi vero electione Assistentes, quotquot praesentes ibidem aderunt, seclusa etiam professionis

antiquitate, locum intra numerum habent. *Decr.* 34.

12. In Congregatione generali, absente ab initio quacumque ex causa Provinciali, in eius locum succedat ex praesentibus Electoribus et inter Provinciales sedeat, qui de iure illi mortuo succederet; servato tamen loco Provinciali et cuicumque alteri potius ius habenti, si postea adveniret. *Decr.* 16.

13. Procuratores Indiarum, quamdiu ex consensu Patris nostri in Europa manserint, officium retinebunt, et ius ad Congregationes generales, etiamsi uni interfuerint. At, ubi alius Procurator ex eadem Provincia adveniret, prioris procuratio cessabit, et omne ius, quod illi competit, ut Procurator est, abstrahendo ab omni alio iure, si quod est. *Decr.* 36.

14. Subrogatio in locum absentis, in Congregatione provinciali locum habeat, donec omnes omnino electiones perfectae sint, etiam Substituto- rum. *Decr.* 9.

15. Assistentes officio perfuncti ad Congregationes omnes provinciales suae Assistentiae admitti debent, etiamsi forte per antiquitatem professionis locum in illis non haberent: sed in hoc tamen casu, extra numerum. *Decr.* 15.

16. Visitator, Generali demortuo, si adire voluerit Congregationem Provinciae, in qua tum fuerit, extra numerum ingredietur. Admitti vero in illam tum solum debet, quando et in illa Provincia, si ex ea esset, suffragii ius ratione professionis haberet, et in sua itidem, si adesset. Rediens ad suam, non nisi posita professionis antiquitate, et intra numerum in Congregatione locum habebit. *Decr.* 28.

17. Si contingeret aliquem esse

De supplendo loco Provincialis absentis in Congregatione generali.

De Procuratoribus Indiarum.

Subrogatio in locum absentis in Congregatione provinciali.

De Assistentibus officio defunctis.

De iure Visitatoris ad Congregationem provincialem.

De appellatione

Declaratio muneris ordinarii.

* *Hic decr.* 59.

Vice Praepositi vel Vice Rectores non succedunt Provinciali morienti.

De Electoribus Vicarii.

vel recusatione
Iudicum in
Congregatione
provinciali.

reum de ambitu in Congregatione provinciali, Iudicum sententiae sine appellatione acquiescere debet: de iniuria tamen (si factam sibi existimet) licebit illi apud P. Generalem expostulare. Recusans aliquos ex Iudicibus ordinariis, a reliquis (vocatis in recusatorum locum totidem antiquioribus Professis) de recusandi causa audiatur; et, si haec iusta videbitur, ab iisdem de ambitu iudicetur: alioqui ad Iudices designatos in Formula reiiciatur. *Decr.* 20.

Informatores
quatuor tan-
tum.

18. Cum usus habeat, ut ad informationes, tam ad gubernandum quam ad gradus, quaterni tantum informatores adhibeantur; hic numerus retineatur. *Decr.* 37.

Proponendi
ad professionem
quatuor
votorum
superent
mediocritatem
in virtute.

19. In conficiendis informationibus ad gradum, illud accurate ab omnibus expendatur, an is, de quo agitur, in virtute mediocritatem excedat, deque eo capite privatis in litteris Provincialis et Consultores distincte Patri nostro perscribant. Excedere autem ille tantum censendus est, qui, ut plurimum, secundum virtutem operatur, et putatur in difficilioribus idem servaturus; leviores culpas vitat, admonitiones et poenitentias libenter sustinet, iisque corrigitur; Superioribus denique ac domesticis in moribus satisfacit. *Decr.* 6.

Tempus propo-
nendi ad
professionem
quatuor voto-
rum.

20. Provinciales, ordinaria lege, in proponendis ad professionem quatuor votorum hanc regulam observa-

bunt: ut eos, qui ante ingressum in Societatem studia omnia absolverunt, ante decimum annum currentem; eos vero, qui studia omnia in Societate peregerunt, ante decimum septimum annum currentem, non proponant, neque ulterius differant; reliquos, qui studia Philosophiae aut Theologiae, partim ante ingressum in Societatem, partim in Societate decurrerint, intra praedictos duos terminos citius aut tardius proponant, pro ratione annorum integrorum, quibus ante ingressum supra dictis studiis operam dederint. *Decr.* 42.

21. Quotidianis Sanctorum litanis hymnus *Ave maris stella*, antiphona *Sub tuum praesidium*, oratio *Defende* etc. adiungantur. *Decr.* 7.

22. In Missis ac vespers, quando cantantur in nostris ecclesiis, in sacramentorum administratione et aliis officiis ecclesiasticis, ritus ubique romanus servetur, ita ut nihil illi contrarium fiat. *Decr.* 19.

23. In obitu eorum, qui Assistentes fuere, praeter Sacra ordinaria, tria pro ipsis a Sacerdotibus, totidem vero coronae ab aliis per totam eorum Assistentiam dicantur; pro iisdem in reliquis Societatis Provinciis, pro Provincialibus in Provinciis, quas gubernarunt, pro Secretario Generali in tota Societate unum Sacrum fiat et una corona recitetur. *Decr.* 21.

Cultus
quotidianus
B. Virginis.

Ritus romanus
servandus
ubique.

Suffragia
extraordinaria
pro Assistenti-
bus, Secretario
et Provincialibus.

CANONES DECIMAE CONGREGATIONIS.

Administratio
bonorum.

1. **N**EMO permittatur, ullo prae-
textu, suorum bonorum nec
administrationem nec liberum usum
retinere, etiam illo quadriennio, quo
cum facultate bonorum dominium
retinet. *Decr.* 2.

Substituti in
Congregatione
provinciali.

2. In quacumque Congregatione
provinciali, non solum Electi, qui in
Congregatione locum non habuerunt,
sed etiam Substituti vocandi sunt,
si commode fieri poterit, post ele-
ctiones ad negotiorum tractationem.
Decr. 3.

Facultates
Vicarii.

3. Habet Vicarius Generalis om-
nem potestatem et facultates ad
gubernandam Societatem, quas habet
Praepositus Generalis, exceptis iis,
quae in Officio Vicarii excepta sunt,
nec a Congregationibus posterioribus
sunt concessa: et ad illius intentionem
dici debet Missa hebdomadaria,
sicuti solet dici ad intentionem Ge-
neralis, ipso vivente. *Decr.* 8.

Superiores
nominati
a Generali
defuncto.

4. Nominati ad regimen a Gene-
rali demortuo, et, non audita eius
morte, onus deprecantes, si videan-
tur Vicario et Assistentibus iustas
afferre deprecationis causas, in priori
statu maneant, nec ullo fruantur Su-
periorum privilegio, donec aliud a
novo Generali statuatur. *Decr.* 9.

Praeses Con-
gregationis,
moriente
Vicario.

5. Si contingat ante inchoatam
Congregationem, cum iam omnes Ele-
ctores vel duae tertiae advenerunt,
vel, inchoata iam Congregatione, non-
dum facta electione, P. Vicarium e

vivis decedere; antiquissimus Assi-
stentium Congregationi et electioni
praesidebit. *Decr.* 10.

Suffragia in
Congregatione
provinciali.

6. In Congregationibus provincia-
libus suffragia videri semper debent
tam a Secretario, quam a Provinciali;
neque umquam publicari, nisi a duo-
bus saltem visa fuerint. *Decr.* 12.

Examinatores
ad professio-
nem.

7. Si unus aut alter Examinato-
rum ex publicis de tota Theologia
disputationibus iudicium formare non
possit de sufficienti ad professionem
doctrina respondentis, quorum tamen
suffragium ad hoc definiendum neces-
sarium sit; Provincialis suffragium
inquirat ab uno item aut altero ex
iis, qui forte disputationibus inter-
fuerunt, viris gravibus, eruditis et
iuratis. Quod si ne hoc quidem suf-
ficiat, recurratur ad examen, idque
quam primum, iuxta dicta in Decre-
to 13.

Oratio
de SS. Ignatio
et Xaverio.

8. Ordinariis Sanctorum litanis,
quae quotidie recitantur, addatur,
post orationem *Defende quaesumus*,
etc. oratio *DEUS, qui glorificantes etc.*
in honorem sanctorum Ignatii et
Francisci Xaverii. *Decr.* 14.

Intercessionem
externorum.

9. Primam partem praecepti P.
Mutii piae mem. de non procurandis
externorum intercessionibus, aliqui-
bus tantum Provinciis impositam, ex-
tendit ad omnes Provincias, eamque
suo decreto confirmat haec Congre-
gatio cum iis cautionibus, quas adhi-
buerunt octava et nona. *Decr.* 18.

CANONES UNDECIMAE CONGREGATIONIS.

Obligatio
expendendi
fructus bono-
rum.

1. **O**BLIGATIO expendendi in causas pias, iudicio Provincialis, fructus bonorum, quorum dominium Scholastici nostri retinent, iuxta § 6 decreti 17 Congregationis septimae, nullum imponit Superiori gravamen in materia votove paupertatis; neque elidit valorem actuum, quibus ille de fructibus aliter disponat, vel disponi permittat; sed respectu subditi retinentis dominium manet obligatio paupertatis in suo vigore. *Decr.* 15.

Donatio
Scholastici
ante mortem.

2. Donatio Scholastici facta Societati paulo ante mortem vel vota ultima, potest admitti seu rata haberi a Praeposito Generali, etiamsi contingat illum prius mori, vel ultima vota emitte, quam donatio rata habeatur. *Decr.* 17.

Imprimentes
sine licentia.

3. § 1. Qui libros, libellos vel folia, ut vocant, volantia absque facultate Superiorum, sive proprio, sive alieno, sive etiam suppresso nomine ediderint, poenis gravibus plectantur, puta privatione officii, vocis item activae et passivae, inhabilitate etiam ad dignitates et praelaturas Societatis, et denique poenis corporalibus pro gravitate delicti Superioris arbitrio decernendis. *Decr.* 18.

§ 2. Praeterea haec ipsa poenarum capita ad complices et conscios, etiam Superiores, ea proportionem extendantur, qua ipsi magis minusve, vel scriptoris consilia promovendo, vel eadem non revelando, vel ex officio non impediendo peccaverint. *Decr.* 18.

§ 3. Denique praesumptio fraudis contra illos stare censeatur, a quibus accepta scripta externi vulgaverint. *Decr.* 18.

4. Ad evitandam laxitatem nimiam in opinionibus moralibus observentur diligenter sequentia:

Opiniones
laxae
evitandae.

§ 1. Professores Theologiae moralis in docendo publice vel privatim sint valde cauti; neque, quod aliquid probabile reputent, illico sibi licere arbitrentur illud in publicum scripto verbove protrudere. Sed ad id attendant maxime, quod monet Congregatio quinta decreto 41, an communi scholarum sensui congruant, ac praeterea scandalum vel offensionem uspiam parere possit. Superiores autem, si quos novitatum amantes aut parum cautos in docendo compererint, a munere docendi amoveant, speque omni illius privent; poenis etiam aliis, si opus esse senserint, coerceant.

§ 2. In librorum editione oneratur Censorum fides, ut severos potius quam molles se exhibeant, neque aliquid etiam dubii ad Societatis famam periculi sine gravi censura abire patiantur; et si quid tale occurrerit, Patri nostro sincere et fideliter prodant.

§ 3. In privatis congressibus et responsis diligenter caveant Nostri, ne quid promant, quod vulgari minime vellent; numquam autem scripto respondeant, in rebus praesertim gravioribus, nisi consulto et probante Superiore.

§ 4. Texatur elenchus sententiarum in morali periculosarum, exquisito prius. Provinciarum sensu de iis, quae apud singulas scandalum vel offensionem parere possunt; et Romae recognitus communicetur omnibus Provinciis. *Decr.* 22.

5. De examinibus Nostrorum in studiis, ut certi aliquid et ad explorandam Nostrorum doctrinam conveniens statuatur,

Examina
Nostrorum.

§ 1. Examinentur spatio unius horae tum Metaphysici iuxta regulam 23 Praefecti Studiorum, tum progressuri a tertio ad quartum annum in Theologia;

§ 2. In reliquis annis, tam Philosophiae quam Theologiae, media minimum hora subeatur examen; sed, si quae Provinciae plus temporis ex longo usu ei tribuere iam consueverint, illae suam consuetudinem retineant;

§ 3. Examiniis annui materia sit ea omnis, quae a Magistris toto anni currentis spatio tradita fuerit, exceptis iis, quae sub ipsum examinis tempus decurruntur, Praefecti Studiorum iudicio designandis, idque sive theses adhibeantur ad examen, sive non;

§ 4. Qui ante ingressum in Societatem Philosophiae aliquid vel Theologiae audiverint, examinentur, prout praescribit regula 19 Provincialis in Ratione Studiorum, nisi malint, quod emensi sunt, illorum studiorum iter remetiri, quod ultro poterit illis concedi, nisi Superior iustas ob causas censuerit negandum.

§ 5. Ut ad habendum Actum theologicum magnum vel parvum possit quis admoveri, requirantur tria clara et minime dubia Examinatorum suffragia, quae illius capacitatem ad Actum cum satisfactione habendum speciatim enuntient.

§ 6. Si quis, habiturus Actum magnum, ab argumentaturis conclusionem impugnandam vel argumentum proponendum inquisiverit, nulla habita ratione iudicii ex Actus successu consecuti, ad examen more aliorum pro professione subeundum revocetur. Qui vero in Actu parvo id fecerit, omni spe excidet Actus magni; complices porro sive administri huiusmodi dedecoris, si qui fuerint, pro ratione culpa a Superioribus puniantur. Demum Iudices oneratam sciant conscientiam suam, ut, si aliquid fraudis intervenisse cognoverint, quo de doctrina defendentis iudicium debeat non mediocriter variari, non ex solis responsis praecise vel Actus successu iudicium ferant.

§ 7. Ad haec commendatum, ut de contrahendo numero Actuum theologicorum, et de compescendis nimis Magistrorum interlocutionibus, quibus difficilius saepe redditur iudicium dandum de doctrina defendentis, quoad eius fieri poterit, satagatur. *Decr.* 24.

6. Qui, Doctoris gradu in celebri aliqua Universitate donati, Societatem ingrediuntur, satis est, si in praevio ad professionem examine mediocritatem excedant, iuxta decretum 96 Congregationis VII, cui per Decretum 37 Congregationis VIII non est derogatum. *Decr.* 14.

Doctores
Theologiae.

7. Decretum 18 Congregationis quintae, vetans admissionem in Societatem personae gaudentis iure Maioratus in Hispania sine facultate Praepositi Generalis, non propterea irritam seu invalidam reddit admissionem. *Decr.* 25.

Maioratus
in Hispania.

8. Litterae, quae deinceps scribentur ad Electores pro Congregatione generali, et horum responsa ad

Litterae
ad electos
in Congregatione
prov.

illas, a Superioribus inferioribus Generali non aperiuntur nec recipiantur; id quod etiam extenditur ad litteras inscriptas Procuratoribus electis in Congregatione provinciali, et horum responsa ad easdem. *Decr.* 27.

Promovendi ad
professionem.

9. Qui ex Europa in Indiam traiciunt virtute, doctrina aliisque de iure nostro requisitis ad professionem quatuor votorum praediti, exspectare non debent ibi alios ad eam emittendam, quamvis antiquiores vocatione, si studia nondum absolverunt; nec uspiam antiquiores exspectari debent a minus antiquis, qui expedita habent omnia, si antiquiores vel ob studia non absoluta, vel ob defectum legi-

timae aetatis, seu alterius requisiti ex parte ipsorum non sint ad profectum expediti. *Decr.* 31.

10. Qui in aliena Provincia et loco, ubi non est domicilium Societatis, diversantur, pertinent ad Rectorem vicinioris Collegii, et ad Provincialem cui Rector ille subest. *Decr.* 32.

Diversantes
in aliena
Provincia.

11. Si non abrogetur decretum Innocentii x de Congregationibus novennialibus, duae tantum Congregationes provinciales habeantur pro hac vice intra decursum novennii, scilicet: una in medio ad eligendum Procuratorem, et altera in fine ad electionem mittendorum ad Congregationem generalem. *Decr.* 35.

Congregatio
provincialis
in medio no-
vennii.

CENSURAE ET PRAECEPTA

HOMINIBUS SOCIETATIS IMPOSITA,

PRIMUM IUSSU CONGREGATIONIS VIII COLLECTA,

DEINDE A CONGREGATIONE XVII ET XVIII RECOGNITA,

DEMUM A CONGREGATIONE XX CONFIRMATA.

*C. 8 d. 23.
C. 9 d. 24.
C. 17 d. 15.
C. 18 Act. 9, 22.
C. 20 d. 24.*

MONITUM.

Censurae et Praecepta, quae capite primo continentur, eo solum tempore legantur ad mensam, quo Comitia, ad quae illa pertinent, celebranda sunt; reliqua vero, in aliis capitibus exposita, singulis annis saltem semel praelegantur in mensa ex decreto 23 et sessione 114 Congregationis VIII.

CAPUT I.

QUAE PERTINENT AD ELECTIONEM PRAEPOSITI GENERALIS, VICARII ET ASSISTENTIUM,
ET AD CONGREGATIONES GENERALEM, PROCURATORUM ET PROVINCIALEM.

CENSURAE.

1. **A**B OBITU Praepositi Generalis usque ad novi electionem, sub poena excommunicationis latae sententiae tenetur Vicario manifestare, vel alicui ex antiquioribus Professis, quicumque scit aliquem Generalatum affectasse, vel etiam tunc affectare, directe vel indirecte id procurando, vel signo aliquo id declarando. *Const. part. VIII, cap. 6, § 2, et in Formula Congr. gen. § 21.*

2. Qui, in iudicio de cuiusquam ambitu, aliter atque in animo sentit, sententiam dicit, ipso facto excommunicationem incurrit. *Const. loc. cit. in declar. lit. A.*

3. Qui, post promulgationem Generalis electi, suffragium suum mutat, vel peracta electione aliam tentat, incidit in poenam excommunicationis latae sententiae, aliasque graves censuras subibit, arbitrio Societatis. *Ibid. part. VIII, cap. 6, § 8, et in Formula Congr. gen. § 51.*

4. Excommunicatio, proposita numero 1, extenditur: primo, in omnes de Societate, quicumque vel ubicumque sint, qui, ab obitu Praepositi Generalis ad electionem usque, pro se vel pro aliis ambierint, aut qui cum personis Societatis aut cum externis, cuiuscumque status aut conditionis sint, egerint aut tractaverint, vel litteras aut favorem Praelatorum, Prin-

cipum, aut aliorum procuraverint ad quamvis nationem vel particularem personam promovendam ad Generalatum, vel excludendam. *Formula Congr. gen. § 21.*

Extenditur secundo, in illos, qui sinceritatem vel libertatem electionis iuxta Institutum Societatis nostrae quoquomodo, directe vel indirecte, impedire vel corrumpere conati fuerint. *Ibid. § 21.*

Extenditur tertio, ad informationem non sinceram, eam scilicet, quae studiose mendax est, mala cum intentione, et in re gravi. *Formula Congr. gen. § 21.*

Demum ipso facto ambitiosos pro se vel pro aliis eo modo, quo supra dictum est, in excommunicationem incidere decernitur, a qua non possint absolvi ante electionem nisi a P. Vicario, post electionem vero a R. P. Generali. *Ibid. § 21.*

5. Quicumque, vel ex Congregatione fuerit vel non, in informationibus vel extra illas ambitiose egerit ut vel ipse vel alius Assistens eligatur, aut etiam alius excludatur, excommunicatur ipso facto, et absolutio reservatur Praeposito Generali. *Formula Congr. gen. § 82.*

6. In electione Vicarii eadem censura includuntur ambientes pro se vel pro aliis, quae dicta est in electione Praepositi Generalis, cum extensione prima, secunda et tertia, de qua dictum est numero 4. *Formula ad elig. Vic., § 6.*

PRAECEPTA.

1. Qui grave aliquid in informationibus ad Generalem eligendum, quod secretum requirat, intellexerit, in virtute sanctae obedientiae secre-

tum teneat, praeterquam cum Electoribus. *Formula Congr. gen. § 34.*

2. Qui sciverit quempiam Assistentis officium vel sibi vel aliis ambire, sive agere ut alius excludatur, in virtute sanctae obedientiae tenetur ad Generalem deferre. *Ibid. § 82.*

3. In virtute sanctae obedientiae praecipitur, ut, quod in informationibus intellectum est in electione Assistentium in re gravi, quae Societati vel alicui eius personae aliquid ignominiae vel detrimenti afferre possit, secretum teneatur. *Ibid. § 83.*

4. Patres, a Congregatione generali deputati ad detrimenta cum Praeposito Generali, sub praecepto obedientiae tenentur, ne quis eorum, ad quem fuerit aliquid delatum, manifestet quovis modo directe vel indirecte personam deferentem, nec Congregationi ipsi nec ulli prorsus, sive de Congregatione sive extra Congregationem, neque etiam ulli collegarum suorum, nisi ipso, qui detulerat, volente. *Cong. v, decr. 3.*

Quod praeceptum eodem pacto extenditur ad Vicarium Generalem, ad Secretarium et ad omnes, qui, sive iure suo sive consilii causa, vel ante vel post electionem ad eam deputationem admissi, habebunt quovis modo notitiam delatoris. *Cong. xiv decr. 11.*

5. In Congregatione Procuratorum, dum capitur informatio de statu Societatis, ut videatur sit, necne, cogenda Congregatio generalis; si quis audierit aliquid, quod secretum teneri debeat, cum aliis, praeterquam cum iis, qui suffragium habent, iubetur in virtute sanctae obedientiae silentium tenere; in re tamen tantum gravi, non in qualibet. *Formula Congr. Proc. cap. 1, § 7.*

6. Praecipitur omnibus Nostris in virtute sanctae obedientiae ne quis a die indictae Congregationis provincialis, vel per se vel per alium, directe vel indirecte procuret, ut in Electorem vel Substitutum pro Congregatione generali, vel in Procura-

torem aut Substitutum pro Congregatione Procuratorum ipse vel alius eligatur, aut alius excludatur; et ne quis pro se suffragium ferat. *Congr. ix decr. 24; Formula Congr. prov. cap. III, § 23.*

CAPUT II.

QUAE PERTINENT AD INSTITUTI NOSTRI CONSERVATIONEM.

CENSURAE.

1. Quicumque, sive extra sive intra Societatem, Institutum ipsius, seu Constitutiones, vel constitutionem Gregorii XIII, quae incipit *ASCENDENTE*, vel aliquid ex his quovis quaesito colore, directe vel indirecte, impugnare, vel eis contradicere ausus fuerit, incidit in poenam excommunicationis latae sententiae, et inhabilitatis ad officia et beneficia saecularia et quorumvis Ordinum regularia, eo ipso absque alia declaratione incurrendam, Sedi Apostolicae reservatam. *Greg. XIII, Const. ASCENDENTE.*

2. Item qui Societatis Institutum, Constitutiones aut Decreta, vel ex eis quidpiam, vel aliud quid praedicta concernens, maioris boni aut zeli aut quovis alio quaesito colore aut praetextu, directe vel indirecte impugnaverit, vel curaverit ut immutetur, alteretur, aut forma alia seu ratio circa ea inducatur, vel contra aut praeter ea, seu quaevis alia ipsius Instituti substantialia agat, vel quidpiam ulli alii, praeterquam seu Romano Pontifici (idque immediate, vel

per Legatum aut Nuntium Apostolicum) seu Congregationi aut Praeposito Generali, addendum, minuendum, aut immutandum, sive alterandum, proponere quoquomodo ausus fuerit. *Greg. XIV, Const. ECCLESIAE CATHOLICAE. — Quae autem sint substantialia Instituti, vide in Congr. v decr. 44, 45 et 58.*

PRAECEPTA.

1. Districtius inhibetur, ne quis, sive extra sive intra Societatem, nisi de Praepositi Generalis aut inferiorum Praepositorum licentia, notationes, declarationes, glossas, vel scholia ulla super Instituto, Constitutionibus, Privilegiis, aut aliis contentis in Constitutione Gregorii XIII supra dicta, facere, vel ea (nisi quantum verba sonant) interpretari, aut de eis disceptare, seu scrupulum cuiquam iniicere, vel in controversiam aut dubium revocare audeat quoquo modo; nec glossas aut interpretationes, sive impressas sive scriptas, ad id pertinentes legere, docere, aliisve tradere, vendere, vel apud se retinere

*Litt. Apost.
pag. 90.*

*Litt. Apost.
pag. 90.*

*Litt. Apost.
pag. 118.*

Litt. Apost.
pag. 90.

praesumat. *Greg. XIII in ead. const. ASCENDENTE.*

2. Quicumque resciverint autprehenderint quoscumque machinari aliquid aut machinatos fuisse contra Institutum Societatis, quam primum poterunt Praeposito Generali, tam auctores quam vere complices, fideliter deferant. Ita praecipitur omnibus in virtute sanctae obedientiae. *Cong. v decr. 54 et can. 20.*

3. Extenditur hoc decretum, ut et Nostri omnes comprehendantur, qui quorumcumque hominum, sive de Societate sint sive de ipsa non sint, opera utuntur ad Societatis pacem perturbandam. Et Provincialibus praeceptum imponitur, ut in eiusmodi perturbatores inquirant, et ad P. Generalem deferant, nec minus fortiter quam fideliter in ea re munere suo fungantur. *Congr. VI decr. 2.*

CAPUT III.

CENSURAE, QUAE PERTINENT AD RELIGIONEM ET RELIGIOSA VOTA IN COMMUNI.

1. Quicumque de Societate, etiam Professi, quos iudicaverit Praepositus Generalis a Societate dimitti, possunt de ipsius licentia, non tantum ad Carthusiensium, sed ad quemvis alium Mendicantium, vel non Mendicantium, paris, laxioris, aut arctioris observantiae Ordinem, per ipsum Praepositum Generalem illis praescribendum, de consensu tamen Superiorum loci illius, quo destinabuntur, demigrare; in eisque professionem, per illius Monachos aliosque Regulares emitti solitam, emittere, habitum suscipere, eorumque consueta uti disciplina. Ipsi ergo inhibetur sub poena excommunicationis latae sententiae, ne quid contra praesentium tenorem audeant attentare. *Greg. XIII diplomate de transferendis, Cum ALLAS.*

Litt. Apost.
pag. 84.

2. Si quis, post emissa vota secundum Societatis Constitutiones, ab ea ad saeculum recesserit, etiam praetextu cuiusvis indulti concessi aut

concedendi, absque expressa sui Superioris licentia ad id ab eo specialiter obtenta, ipso facto est excommunicatus, et absolvi nequit nisi a Romano Pontifice vel Superiore Societatis. *Pius V, bulla contra apostatas, AEQUUM REPUTAMUS.*

Litt. Apost.
pag. 38.

3. Deficientes a Societate post tria vota, etsi simplicia, elapso biennio probationis emissa, tamquam veri apostatae puniri possunt, et excommunicationi latae sententiae atque aliis apostatarum poenis subiacent, Sedi Apostolicae vel Praeposito Generali Societatis reservatis. *Habetur in Const. ASCENDENTE, Gregorii XIII.*

Litt. Apost.
pag. 90.

4. Nostri ab Ordine recedentes, nisi, post mandatum cuiusvis Superioris eisdem factum, intra octo dies proximos ad obedientiam redierint, excommunicationis latae sententiae poenam incurrunt, soli Summo Pontifici reservatam; eidemque sententiae subiacent omnes, qui iis auxilium, consilium vel favorem praestite-

Comp. Privil.
n. 37-40.

rint. *In Compendio Privilegiolorum, verbo Apostatae, § 3, per communicationem, ubi Provincialibus committitur absolutio.*

Comp. Privil.
n. 527, 528.

5. Nemo, post emissa vota secundum Societatis Constitutiones, sive Professus sive Scholaris sive Coadiutor sit, ad alium Ordinem, praeterquam Carthusiensium, nisi de expressa licentia ipsius Praepositi Generalis aut Sedis Apostolicae, transire potest. *Paulus III, in indultis et privilegiis.* Idem cavetur et latius confirmatur a Pio IV, *in litteris contra apostatas per Pium V editis*, proposita poena excommunicationis ipso facto incurrendae, Romano Pontifici vel Superiori Societatis reservatae, tam in Religiosos recipientes, quam in ipsos receptos.

Comp. Privil.
n. 529, 530.

6. Iam vero, qui sine Praepositi Generalis facultate ad Carthusienses transiret, easdem poenas incurreret, per communicationem privilegii Carmelitarum Discalceatorum. *Concessit eis Paulus V; in Compendio, verbo Apostatae, § 10.*

7. Transeuntes ad Carthusienses, intra tres menses, ad alium vero Ordinem intra tempus eis a Superiore suo praefigendum, dictos Ordines actualiter ingredi, et, si in eis permanere nolint aut non possint, absque ulla mora ad Societatem regredi tenentur sub poena excommunicationis eodem modo reservatae; quam tam ipsi, quam illos recipientes, vel eis auxilium, consilium vel favorem praestantes, etiam incurrunt. *In Com-*

Comp. Privil.
n. 527.

pendio, verbo Apostatae, § 9, ex litteris Pii V contra apostatas.

8. Qui vult transire ad Carthusiensium Ordinem tribus mensibus ei a Superiore praescriptis, si intra eos non ingrediatur vel non admitatur vel non perseveret, non solum redire tenetur ad Societatem, sed etiam ei non licet amplius, respectu Carthusiae, a Societate sine Praepositi eius consensu recedere. Qui secus fecerit, in excommunicationis et alias apostatarum censuras et poenas eo ipso incurrat; a quibus non nisi a Romano Pontifice vel a Generali Societatis absolvi poterit. *Gregorius XIII, in litteris propriis de hac re, EXPONIT NOBIS.*

Comp. Privil.
n. 536.

9. Omnibus etiam apostatarum poenis ac censuris in foro conscientiae subiacent quicumque, aut causis non veris, fraude ac dolo, aut delictis gravibus ea mente perpetratis, dimissionem impetrant; et irrita est dimissio. *Congr. VII decr. 22, § 4.* Et, si hoc in exteriori foro constiterit, possunt Superiores contra eos agere, tamquam contra veros apostatas. *Ibidem.*

10. Excommunicantur qui, inconsulto Provinciali, externos de dimissione sua consulunt, et qui eorum auxilio et intercessione ad eam impetrandam utuntur. Reservatur excommunicatio Provinciali. *Decr. eod., § 2.*

11. Fugitivi nostrae Societatis ipso facto excommunicationem incurrunt. *Congr. IX decr. 27 et can. 2.*

CAPUT IV.

CENSURAE ET PRAECEPTA, QVAE PERTINENT AD VOTA IN PARTICULARI.

AD VOTUM OBEDIENTIAE.

Nostri non possunt a Praeposito Generali, aut Visitoribus per ipsum deputatis, ab eorum reformationibus seu correctionibus appellare, etiam ad Sedem Apostolicam, nisi in generali Congregatione, et in casu denegatae iustitiae, aut pro notoria iniustitia, sub poena excommunicationis Sedi Apostolicae reservatae. *Concessum est Cisterciensibus, et Societati per communicationem; in Compendio, verbo Appellatio, § 2.*

*Comp. Privil.
n. 52-54.*

AD VOTUM CASTITATIS.

In virtute sanctae obedientiae, et sub poena excommunicationis, et privationis lecturae, vocis activae et passivae, nec non inhabilitatis ad quaelibet officia, aliisque poenis arbitrio Praepositi Generalis infligendis praecipitur ne quis in Societate publice vel privatim, non modo ut veram et probabilem, sed ne ut tole-

rabilem quidem ulla ratione doceat opinionem eorum, qui tradunt in re venerea exiguum aliquam delectationem, deliberate quaesitam, propter levitatem materiae excusari a mortali, aut placere sibi significet, aut secundum illam consilium cuiquam det. Itemque, si quis aliquem ex Nostis contra praedicta deliquisse noverit, tenetur in virtute sanctae obedientiae aperire. *P. Claudius Aquaviva anno 1612, die 24 Aprilis.* Idem praceptum extenditur ad delectationem veneream deliberate admissam. *Congr. ix decr. 24.*

AD VOTUM PAUPERTATIS.

Ut variis periculis et incommodis occurratur, prohibetur Nostis in virtute sanctae obedientiae ne quis sine expressa facultate Superioris pro se vel pro aliis ab ullo externo mutuam accipiat pecuniam, etiam in usus pios expendendam. *Cong. xvi decr. 28.*

CAPUT V.

RELIQUAE CENSURAE ET PRAECEPTA.

CENSURAE ET PRAECEPTUM

De Tyrannicidio.

1. Praecipitur in virtute sanctae obedientiae sub poena excommunicationis, et inhabilitatis ad quaevis

officia, suspensionis a divinis, et aliis Praepositi Generalis arbitrio reservatis, ne quis nostrae Societatis, publice vel privatim, praelegendo seu consulendo, multo etiam minus libros conscribendo, affirmare praesumat li-

citum esse cuicumque personae, quocumque praetextu tyrannidis, Reges aut Principes occidere, seu mortem eis machinari. Provinciales autem, qui aliquid eorum resciverint, nec emendaverint, aut non praevenerint incommoda, quae ex contrario sequi possent, efficiendo ut hoc decretum sancte observetur, non modo praedictas poenas incurrere, sed etiam officio privari voluit P. Claudius. *Epist. ann. 1614, die 1 Aug.*

PRAECEPTUM PROVINCIALIBUS

Circa editionem librorum.

2. In virtute sanctae obedientiae commendatur Provincialibus ne in sua Provincia quidquam, quacumque occasione aut lingua, evulgari patiantur a Nostris, in quo de potestate Summi Pontificis supra Reges et Principes, aut de tyrannicidio agatur, nisi prius recognitum Romae et probatum sit. *Ex Epist. P. Claudii anno 1614, die 2 Aug.*

PRAECEPTUM OMNIBUS

De non edendis in lucem libris, etc.

3. Iuxta Ordinationem P. Claudii bo. me. factam 5 Ianuarii 1613 (ne libelli et opuscula de potestate Summi Pontificis super Principes, eos deponendi, etc. edantur in lucem, nisi prius Romae recognita et approbata) iterum ordinamus in virtute sanctae obedientiae ne quis in posterum hanc materiam tractet, aut libris editis aut scriptis quibuscumque, nec publice disputet aut doceat in scholis, ut occasiones omnes offensionis et querelarum praecidantur. Quam Ordinationem, et legi volumus Magistris et Patribus, et tradi libro-

rum Censoribus in Provincia constitutis, servarique penes ordinarios Revisores. *Ex Epistola P. N. Mutii anno 1626, die 13 Augusti. Vide tamen Congr. 23 decr. 14.*

PRAECEPTUM OMNIBUS

De non tractandis negotiis Principum.

4. In virtute sanctae obedientiae praecipitur Nostris omnibus ne quis publicis et saecularibus Principum negotiis, quae ad rationem status pertinent, ulla ratione se immisceat, nec, quantumvis per quoscumque requisitus aut rogatus, eiusmodi politicas res tractandas suscipiat. *Congr. v decr. 47 et 79 et can. 12. Quae autem sint haec negotia, vide in Congr. VII decr. 46.*

PRAECEPTUM

De non procurandis externorum intercessionibus.

5. Praecipitur in virtute sanctae obedientiae Nostris omnibus ne quis procuret externorum intercessionem, quae liberam Superioribus gubernationem non relinquunt. *P. Mutius an. 1643, die 7 Febr.; Congr. VIII decr. 24; Congr. IX decr. 24; Congr. X decr. 18.*

Transgressio huius praecepti est casus reservatus Superiori. *Congr. XVI decr. 17.*

Excipiuntur tamen intercessionem eorum, qui ratione universalis regiminis in Ecclesia etiam in Societatem nostram habent auctoritatem. *P. Oli-va anno 1662, die 17 Iunii.*

Alia praecepta, quae hic non leguntur, vel sunt abrogata, vel totam Societatem non obligant. Ex Congr. XVII decr. 15.

FORMULAE
CONGREGATIONUM

F O R M U L A

CONGREGATIONIS GENERALIS

C. 4 d. 44, 48, 50.

IN IV CONGREGATIONE CONFECTA ET APPROBATA,
IN VI, VII, VIII, X, XI, XII, XIII, XVIII RECOGNITA ET AUCTA.

CAPUT I.

*In quibus casibus cogenda sit
Congregatio generalis.*

Quibus in casibus cogenda
Congregatio.

1. **Q**UATUOR in casibus cogenda est necessario Congregatio generalis. Primus est, cum Generalis Praepositus eligendus est in locum demortui, nisi ille obierit tempore alicuius generalis Congregationis, aut paulo post, ut inferius *a]* dicetur. Secundus, si (quod DEUS avertat) aliquid accadat eorum, propter quae de alio Generali eligendo in locum viventis deliberandum esse dicitur in nona *b]* Constitutionum parte. Tertius, si quando Assistentes *c]* cum Provincialibus et Praepositis localibus, pluribus inter se suffragiis, cogendam iudicarent, ut est in declaratione octavae partis, et in *d]* decreto 29 Congregationis octavae. Quartus, si Generalis cum Assistentibus et Procuratoribus, qui tertio quoque anno ad Generalem veniunt, cogendam esse statuunt iuxta ea, quae in secunda *e]* Congregatione definita sunt. Praeter hos autem casus, in quibus illa necessario cogenda est, poterit etiam aliquando convocari *f]*

arbitrio Generalis, ut de aliquibus rebus magni momenti tractetur, iuxta ea quae in octava parte Constitutionum habentur.

CAPUT II.

*De iis, quae in Congregatione generali
pro eligendo Generali Praeposito in
locum demortui ante quatrimum
informationum agenda sunt.*

2. In primo casu (de quo tamquam ordinario fusius agendum est) *a]* ad solum Vicarium Generalem spectat Congregationem indicere, convocare, et usque ad electionem novi Praepositi dirigere; aut, si Praepositus paulo post Congregationis dissolutionem moriatur, ex iisdem congregatis redintegrare; *b]* tempusque ac locum ad eam celebrandam praescribere cum PP. Assistentibus, uti in *c]* Officio Vicarii explicatius habetur. Porro locus, *d]* quo conveniet Societas ad Generalis electionem, videtur ordinarie curia Summi Pontificis esse debere, ubi, ut plurimum, erit ipsius Generalis residentia.

3. Cum Congregatio in hoc casu fuerit indicta, et spatium temporis convocandi Societatem iuxta Consti-

In primo casu
est Vicarii
convocare.
a] P. 8 c. 4 n. 1.

b] C. 6 d. 35 n. 19.

c] n. 3.

d] P. 8 c. 5 n. 1.
C. 6 d. 35 n. 21.

a] Cap. 5.

b] P. 9 c. 4 n. 7.

c] P. 8 c. 2, c.

d] C. 8 d. 29.

e] C. 2 d. 19
can. 29.

f] P. 8 c. 4 n. 2.

e] *P. 8 c. 5 n. 2.*

tutiones e] fuerit elapsum, inchoari poterit Congregatio, si iam duae tertiae partes Electorum praesentes adfuerint.

Acta
exhibeantur
Vicario.

4. Antequam inchoetur, singuli Provinciales exhibeant P. Vicario Acta suarum Congregationum, ut ea cum Assistantibus videat, ut, si quid dubii de aliquorum particularium legitima electione aut vocatione invenerint, id totum ad Congregationem generalem quam primum deferant; non admissis iis, de quibus legitime dubitatur, donec ipsa Congregatio de illis constituerit.

Quinam
admittendi.

5. Ad Congregationem generalem ante electionem admittentur et in ea suffragium habebunt: Pater Vicarius, f] Assistantes, et g] omnes Provinciales seu Vice Provinciales, ac Electores a Provinciis missi, h] Procuratores quatuor votorum Professi Provinciarum extra Europam, si sint electi a suis Provinciis, vel a Provinciali cum suis Consultoribus, qui aderunt, et caeteris omnibus praesentibus, qui in Congregatione provinciali ius suffragii habeant iuxta decretum 41 Congregationis quartae, et horum Procuratorum substituti, i] si mittantur, modo requisitis in Procuratore conditionibus non careant, iuxta decretum 20 Congregationis duodecimae (his enim si careant, ad negotia tantum erunt admittendi), de quorum omnium legitima electione et iure suffragii nihil erit dubii.

k] *C. 9 d. 36.*
C. 10 d. 9.

Praedicti Procuratores k] eo iure non excidunt, donec in Europa subsistunt ex consensu Patris nostri, et alius eiusdem Provinciae Procurator non advenerit. Si tamen l] substituerint in Europa propter aliud munus sibi a Generali traditum, ius hoc ex-

spirat; quod et de eorum substitutis dicendum, cum eodem iure suffragii gaudeant.

Porro m] si iustam ob causam Congregatio provincialis cogi non potuerit, nihilominus Provincialis ius habet veniendi ad Congregationem generalem, eoque uti potest, quandoquidem illud ex officio habet; et, si impeditus fuerit, alium ex sua Provincia idoneum, quemcumque voluerit, suo loco mittere poterit, suis ad summum Consultoribus, si adsint, auditis, aliisque praesentibus, qui in Congregatione ius suffragii haberent.

Procuratores autem, n] si qui ex Provinciis legitime vocati fuerint ad tractanda negotia post electionem, non admittentur ad Congregationem ante electionem, neque ad acta, quae in illa fiunt; sicut nec o] Secretarius, nec p] Procurator Generalis: nisi q] forte accidat, ut de aliis negotiis non spectantibus ad electionem agi deberet; nam tunc illi quoque ad ea vocandi essent, ut statutum fuit in Congregatione octava et duodecima. Vocandi tunc r] etiam Procuratores Provinciarum, etsi non sint vocati a Generali nec missi a Congregatione plena aut abbreviata, si missi sint a Provincialibus cum approbatione Generalis saltem subsecuta missionem eorum; praecipue si ex Provinciis extra Europam sitis missi essent, ad quos sufficit approbatio Vicarii cum Assistantibus.

6. Ordo sedendi in Congregatione et dicendi sententias huiusmodi erit: ut ad dexteram P. Vicarii sedeant s] PP. Assistantes et Provinciales, vel, absente t] Provinciali aliquo ab initio et ante electionem, qui de iure illi mortuo succederet, iuxta decretum 16 Congregationis nonae; ordine anti-

m] *C. 12 d. 51.*

n] *C. 4 d. 35*
can. 16.

o] *C. 4 d. 11*
can. 15.

p] *C. 3 d. 44*
can. 16.

q] *C. 8 Act. 10.*
C. 12 Act. 1.

r] *C. 13 d. 4.*

C. 22 d. 2, 40, 41.

Ordo sedendi
et dicendi
sententias.

s] *C. 2 d. 20, 35*
can. 31.

t] *C. 9 d. 16.*l] *C. 12 d. 46.*

quitatis in sua professione inter ipsos servato. Ad sinistram vero eodem ordine reliqui Professi Electores. Atque ad hunc finem affigetur in loco Congregationis catalogus omnium Electorum cum anno et die, quo quisque professionem emisit.

7. Elapso die indictae Congregationis, postridie, mane, convocatis iis tantum Patribus, de quorum iure suffragii nihil fuerit dubii, et hymno de Spiritu Sancto cum sua oratione flexis genibus recitato, P. Vicarius rationem reddet eorum, quae facta sunt post mortem Generalis ad Congregationem pertinentia. Tum decernatur ad plura suffragia eos, qui adsunt, plenam et legitimam Congregationem conficere.

8. Deinde, si de aliquorum legitimo iure suffragii a P. Vicario et Assistantibus dubitatum fuerit, P. Vicarius id referat ad Congregationem, ut haec de illis statuatur quid agendum; et, qui iudicati fuerint admitti debere, vocentur et suo loco sedeant.

9. Proponatur Congregationi, an suppleri debeant omnes defectus, si qui forte acciderint, tam in Congregationibus provincialibus, quam alii quicumque.

10. Secretarium *u*] per scrutinium secretum ad plura suffragia (sicut et caeteros omnes, qui ante electionem Generalis eliguntur) eliget Congregatio, qui tam generali quam particulari Deputatorum Congregationi, et Praepositi Generalis electioni subserviat; cuius officium finis electionis terminabit. Suffragia autem *v*], quae in quolibet secreto scrutinio prius elata voce numeranda sunt, in electione Secretarii videbunt duo antiquiores Professi una cum Vicario iuxta decretum 7 Congregationis *x*.

Quod si paritas sit suffragiorum, tres ipsi denuo secreta ferent suffragia inter eos, qui paria habuerint; et, qui duo habuerit ex eis, Secretarius erit. Idemque servetur in eligendo Assistente electionis, iuxta Const. part. 8, cap. 6, d. Et universe in quavis secreta suffragatione inspicient suffragia cum Praeside Congregationis duo illi, qui tum ad eius dexteram assident ac sinistram. In hac autem electione *x*] et in omnibus, quae fiunt ad plura suffragia, non erunt exquirenda suffragia Electorum infirmorum extra locum Congregationis; sed tantum in iis, quae fiunt ad plura medietate, si infirmi sint in eadem Domo.

11. In actis omnibus, quae ante electionem fient, *y*] Vicarius unicum tantum habebit suffragium, cum qualitate praecedendi in casu paritatis, quandocumque agetur publicis suffragiis.

12. Si Congregatio Romae habebitur, proponatur quinam cum P. Vicario adire debeant Summum Pontificem ad petendam ab ipso benedictionem, et ad electionem Praepositi, et ad alia, quae in Congregatione tractanda erunt.

13. Eligatur unus ex Electoribus per scrutinium secretum *z*], qui secundam sit habiturus orationem sive exhortationem ipso die electionis; eam autem, prius quam recitet, Patri Vicario et Assistantibus ostendet, qui, si quid sit mutandum, corrigendum vel adiiciendum, eum tempestive admonebunt.

14. Eligatur etiam *a*] unus extra numerum Electorum per secreta suffragia ex Praepositis, Rectoribus, vel aliis de Societate, qui curam habeat includendi Electores ipso die electionis; cui quatuor alii adiunguntur

Post Vicarii
relationem,

an Congregatio
legitima
et plena?

Dubia referet
Vicarius
ad Congrega-
tionem.

An supplendi
defectus.

Electio
Secretarii.
u] P. 8 c. 6, d.
C. 8 d. 2
ante elect.

v] C. 18 d. 11 n. 1.

x] C. 8 Act. 2.

Vicarii
suffragium.
y] P. 8 c. 3 n. 2.
C. 1 d. 4 ante
elect.

Quinam
ad benedictio-
nem petendam
mittendi.

A quo habenda
oratio.
z] P. 8 c. 6 n. 4.

Incluser
eligendus.
a] P. 8 c. 6 n. 4.
C. 7 d. 64.

Vicarii arbitrio, sive ex Procuratoribus, qui vocati sunt ex diversis Provinciis, si qui tales venerint, sive ex aliis Patribus de Societate.

15. Deinde Congregatio per secreta scrutinia eligat et deputet Patres, *b]* ex singulis Assistentiis singulos (ut autem dicatur *c]* aliquis ad aliquam Assistentiam pertinere, non sufficit quod alicui ex illis Provinciis ad certum aliquod tempus a Praeposito Generali addictus sit), *d]* italica nempe, gallica, germanica, hispanica, lusitanica, et *e]* polonica, de numero Congregatorum, qui cum P. Vicario et Assistentibus, praesente Secretario Congregationis, videant, an aliquid sit, *f]* in quo insigne detrimentum passa sit Societas vel passura esse timeatur, quod singulari providentia atque industria vel resarciendum vel curandum sit. De quo, si quid fuerit, conficiant opera Secretarii ad Electorum usum interrogatorium, in quo ea tantum inserantur, in quibus certo constiterit Patribus Deputatis passam fuisse Societatem, aut timeri ne proxime patiat. Porro de quibus agent hi Deputati, ea ad plura suffragia transigent; nec duo suffragia habebit Vicarius Generalis, sed solum suffragii praerogativam; ac totum huius deputationis negotium intra quatuor dies ad summum absolvent. Congregatio xiv decreto 11 statuit, ut *g]* praeceptum obedientiae, impositum PP. Deputatis ad detrimenta cum Praeposito Generali a Congregatione quinta decreto 3 (ne scilicet quis eorum, ad quem fuerit aliquid delatum, manifestet quovis modo directe vel indirecte personam deferentem, nec Congregationi ipsi, nec ulli prorsus, sive de Congregatione sive extra Congregationem, neque ulli collega-

rum suorum, nisi ipso, qui detulerat, volente) extendatur ad Vicarium Generalem, ad Secretarium et ad omnes, qui sive iure suo sive consilii causa, vel ante vel post electionem, ad eam Deputationem admissi, habebunt quovis modo notitiam delatoris.

16. Ad hos autem Deputatos singuli Electores et caeteri, qui post electionem Praepositi ius suffragii habent, intra biduum a Deputatione facta ferent quae habent a suis Congregationibus provincialibus, vel quae ipsi notarunt ad hoc negotium pertinentia. Si qui vero *h]* ex Nostris extra horum numerum aliquid eiusmodi Deputatis proponerent, non erunt reiiciendi, tametsi non erunt provocandi ut hoc faciant. Verum informationes eorum, qui ius suffragii non habent, non nisi subscriptae ab ipsis recipiantur. Qui autem ius suffragii habent, quamvis sine subscriptione suas informationes dare possint, aliorum tamen, etiam Electorum, non nisi subscriptas dare poterunt, ut dicetur in § 64.

17. Quae proposita fuerint, duo ex Deputatis electi a Vicario cum Secretario ad certum aliquem ordinem redigent, ut ea, quae ad eandem rem pertinent, suo loco legantur, et excutiantur in Congregatione Deputatorum, qui praecipua seligent, reiectis aliis, quae leviora esse, vel ad interrogatorium conficiendum non pertinere videbuntur. Neque enim admittenda sunt, nisi quae ad electionem pertineant, non item quae agunt de personis, nec etiam de rebus, quae ad particulares personas referantur, ut sunt querelae, purgationes, accusationes et alia huiusmodi, quae a Deputatis et a tota Congregatione (si forte illi proponantur)

Deputati
ad detrimenta
eligendi.

b] C. 18 d. 11 n. 6.

c] C. 12 d. 5.
C. 14 d. 23.

d] C. 3 d. 4 ante
elect.

C. 6 d. 35 n. 15.

e] C. 18 d. 10.
C. 22 d. 11.

f] C. 2 d. 92.

Interroga-
torium confi-
ciendum.

g] C. 14 d. 11.
C. 18 d. 11 n. 2.

Quinam
referent
ad Deputatos,
et quae.

h] C. 3 d. 5 ante
elect.

Proposita
digerenda.

De personis nil
admittendum,
nisi post
electionem,

nisi spectet
ad ambitum.

Interrogato-
rium
communicetur
Electoribus.

Nihil tum
proponendum
Congregationi,
nisi ad ele-
ctionem
pertineat.

Proposita
altero vel eo-
dem die ad
plura suffragia
decernantur.
i] C. 1 d. 4.

k] C. 2 d. 88.

reicienda sunt ad deputandos post Generalis electionem: nisi sint ex iis, quae cognoscenda sunt a Iudicibus de ambitu, ut infra dicetur, § 24.

18. Interrogatorium a Deputatis confectum non oportebit ut publice in Congregatione legatur; sed satis erit, si singulis Electoribus ante inceptum quatrimum, vel saltem initio quatrimum communicetur. Necesse tamen erit, ut Deputati, ab Electoribus interrogati circa intelligentiam vel explicationem interrogatorii, eos informant de statu Societatis in huiusmodi rebus, et de iis, quae ipsa passa est vel passura timetur, quatenus ad bonam electionem futuri Generalis utile erit.

19. Congregationi generali ante electionem nihil omnino erit proponendum, quod non ad ipsam electionem pertineat; et, quae proponenda videntur, prius a P. Vicario cum Assistantibus et Deputatis ad plura suffragia determinantur; si quis vero postea non fuerit contentus, licebit illi proponere Congregationi. Ipsa vero Congregatio, etsi ante electionem decreta condere non possit, poterit tamen omnia definire et facere, quae ad ipsam electionem pertinere vel conducere iudicabit.

20. Si quaedam maioris momenti, ad electionem spectantia, Congregationi proponenda sunt, i] uno die proponantur, rationibus utrimque adductis; in quibus si maior informatio desideraretur, k] ea a Vicario vel aliis Electoribus petatur, et sequenti die dicantur sententiae. Haec vero et omnia, quae ante electionem tractanda erunt, ad plura suffragia decernantur. Si quae autem leviora proponerentur, pro arbitrio P. Vicarii, non contradicente Congrega-

tione, aut eodem die aut alio tractentur.

21. Super illud sexti capitis octavae partis eiusque declarationis, l] quod sub poena excommunicationis latae sententiae quisque teneatur Vicario manifestare vel alicui ex antiquioribus Professis, si sciret aliquem hoc munus affectasse vel etiam tunc affectare, directe vel indirecte id procurando, vel signo aliquo declarando etc., haec declaratio adhibetur: quod per antiquiores Professos intelliguntur antiquiores, m] singuli ex singulis Assistantibus diversis ab illa, ex qua est Vicarius; et hi cum Vicario eos, qui ob ambitum delati fuerint, iudicabunt iuxta Constitutiones et Declarationes.

Eadem censura extenditur in omnes de Societate, quicumque et ubicumque sint, qui ab obitu P. Generalis ad electionem usque pro se n] aut pro aliis ambierint; vel qui cum personis Societatis aut cum externis, cuiuscumque status et conditionis sint, egerint aut tractaverint, vel litteras aut favorem Praelatorum, Principum aut aliorum procuraverint ad quamvis nationem vel particularem personam promovendam ad Generalatum vel excludendam. In illos etiam, qui sinceritatem vel libertatem electionis iuxta Institutum Societatis nostrae quoquo modo directe vel indirecte impedire vel corrumpere conati fuerint. Extenditur etiam o] ad informationem non sinceram, eam scilicet, p] quae studiose mendax est, mala cum intentione, et in re gravi. Demum ipso facto ambitiosos pro se vel pro aliis eo modo, quo supra dictum est, in excommunicationem incidere decernitur, a qua non possint absolvi ante electionem q] nisi a

Crimen
ambitus quibus
manifestan-
dum.

l] P. 8 c. 6 n. 2, A.

m] C. 4 d. 49.
C. 7 d. 65.
C. 18 d. 11 n. 6.

Crimen
ambitus ante
Congregationem
qui incurrant.

n] C. 7 d. 55.
C. 6 d. 35 n. 1.
C. 4 d. 2 ante
elect.

Excommuni-
cantur
ipso facto
impedientes
libertatem ele-
ctionis,
item falso
informantes.

o] C. 1 d. 7 ante
elect.

p] C. 2 d. 19 ante
elect.
C. 7 d. 55.

A quo
absolvi.
q] C. 1 d. 20
ante elect.
C. 2 d. 27 ante
elect.

P. Vicario, post electionem vero a R. P. Generali.

Obtrudentes
informationem
apud quos
deferendi.

22. Qui informationes Electoribus ante coeptam Congregationem obtruserint, illos ad P. Vicarium ipsi Electores deferre teneantur, et, postquam coepta fuerit Congregatio, ad ipsos Iudices ambitionis, ut eos pro criminis eorum gravitate suo arbitrio puniant.

Iudices
ambitus.
P. 8 c. 6, A.

r] C. 18 d. 11 n. 6.

23. Si ipsemet Vicarius vel aliquis ex praedictis antiquioribus Professis diversarum Assistantiarum notaretur de ambitu, semper ex singulis r] Assistantiis singuli, ex iis, qui inter praedictos Professos antiquiores erunt, de proposita causa iudicabunt; excluso eo, qui notatus est ambivisse pro se aut pro aliis: et eorum quisque, ad cuius aures huiusmodi infamia perveniret, reliquos vocet, ut de ea cognoscatur. Quod si Vicarius in culpa esse iudicaretur, Congregationi ante electionem et ipsi electioni praeerit antiquissimus eorum, qui ad eius dexteram sedebunt. Horum autem Iudicum sententiis sine ulla appellatione omnino acquiescendum est. Quod si alicui videretur sibi ab illis iniuriam factam esse, ei licebit post electionem apud Congregationem agere. Qui tamen, si se sufficienter non purgaverit, iudicio Congregationis punietur.

Ab his, an sit
appellatio.

Iudicium
de ambitu ante
quatriduum.

Secretum
in hac causa.

24. Delationes de ambitu omnes ante coeptum quatriduum iudicentur (nisi in ipso quatriduo deprehensus esset aliquis ambitiose egisse aut agere), nemine vocato consilii capiendi gratia, qui non sit ex ipsa Congregatione. Omnes autem, etiam delatores ac testes, teneantur secretum servare cum omnibus, praeterquam cum Electoribus in informatione tempore quatridui. Quin etiam Iudices,

antequam sententiam ferant, non debent Electoribus in informatione dicere quae tamquam Iudices cognoverint. Si quis autem ex Iudicibus secretum non servaverit, Iudicis officio, ipso facto, privatus sit, et ab aliis Iudicibus excludatur, suffecto in eius locum alio antiquissimo, iuxta praedicta; et post electionem pro Congregationis arbitrio puniatur, sicut et ii, quos ad consilium suum ipsi Iudices vocaverint, et delatores ipsi ac testes secretum non servantes; ac multo magis, si calumniose egisse deprehensi fuerint. Porro Iudices s] hi, quorum erat de ambitu ante electionem cognoscere, post eandem reliquo Congregationis tempore de iis etiam cognoscent (sed Vicario retinente inter eos locum iuxta ordinem, qui servatur in Congregatione), quae ab obitu Generalis usque ad novi creationem contra Constitutiones et Formulas commissa videbuntur; cum potestate in reos inquirendi, compertosque pro delicti modo puniendi, non solum privando illos ad tempus vel in perpetuum voce activa aut passiva, sed inhabilitando etiam ad munia quaelibet et officia, aliisque pro arbitrio poenis afficiendo: praesente semper, et iudicium pro sua prudentia paternoque in omnes affectu dirigente Praeposito Generali, qui, si ante electionem erat unus t] ex Iudicibus, de iisdem causis debet cognoscere tamquam Iudex, de quibus prius cognoscere debuisset; sin autem ante electionem Iudex non erat, debet solum praesidere et iudicium dirigere. Quod si agatur de ambitu in electione Assistantium, ut dicitur § 82, est Iudex ipse Generalis. In u] quem quidem, aut in eius electionem, nullam disquisitionem inire, nec ullam

s] C. 7 d. 89.

t] C. 12 d. 47.

u] C. 7 d. 89.

cuiusquam delationem admittere licebit.

25. Proponatur ante quadriduum an exspectandi sint absentes, si qui abfuerint, ad electionem Praepositi faciendam; et, si decernatur non esse exspectandos, nihilominus suus illis locus servandus erit in Congregatione, si venerint.

CAPUT III.

De iis, quae in quadriduo ante electionem fieri debent.

26. Primo die *a]* quadridui, mane, eligatur Assistens electionis per scrutinium secretum, videntibus suffragia Vicario *b]* et duobus Professis antiquioribus, ac servatis reliquis, quae supra, § 10, dicta sunt in electione Secretarii; post electionem autem Assistantis *c]* P. Vicarius ex eo loco, ubi sedet, suam habebit orationem.

27. In ipso quadriduo nullus de Congregatione egredietur Domo sine licentia P. Vicarii, qui eam non concedet, nisi re prius collata cum omnibus Assistantibus; cum quibus etiam ipse rem communicabit, si foras ire velit; et utroque in eventu duorum Assistantium assensus exspectandus erit. Sed neque *d]* aliorum quisquam permittatur a Superioribus egredi Domo qualibet aut Collegio loci, ubi Congregatio celebrabitur, nisi urgente necessitate; ut *e]* Electores informationibus, et tum ipsi tum alii Missis dicendis, ieiuniis et corporis afflictionibus omnes vacent: partitionem autem ieiuniorum, disciplinarum et orationum, quae tunc fieri debebunt, P. Vicarius pro suo arbitrio faciet.

28. In eodem *f]* dumtaxat quadriduo *g]* omnes Electores, nemine excepto, informationem petent, idque so-

lum *h]* ab Electoribus et caeteris, qui post electionem ius suffragii in Congregatione generali habent; ita *i]* tamen, ut hi easdem leges subire in ipsis informationibus teneantur, quas Electores.

29. Peti autem informationes debent *k]* de iis, de quibus venit in mentem unicuique quod possent esse idonei ad munus Praepositi Generalis, sive absentes sive praesentes sint, inter Professos tamen quatuorvotorum.

30. Defectus *l]*, qui bonae electioni adversari possunt, et peti et dici debent, omissis illis, quae ad eam non faciunt; atque haec iuxta Constitutiones, et praecipue *m]* iuxta secundum caput nonae partis, et iuxta interrogatorium, quod a Deputatis conficietur, ut dictum est. Sed et habenda est ratio eorum, *n]* quae in secundo et tertio capite Examinis, et similiter in secundo et tertio capite primae partis *o]* Constitutionum dicuntur, quatenus ad bonam Praepositi electionem faciunt. Ex iis enim quisque sibi interrogatorium ad informationem conficere potest; nemo tamen arctandus videtur, quin interrogare possit alia, quae interroganda praeterea iudicaverit.

31. Peti etiam *p]* debebit ab eo, qui reddit informationem, an quid aliud habeat dicendum de persona, de qua interrogatur; et an de alia sentiat capiendam esse informationem, et an ab alio quopiam aliqua in re clariorem ac certiore informationem habere possit inter eos, a quibus ea peti debet.

32. Non petatur, *q]* an hic vel ille aptus videatur ad hoc munus, nec ne; sed de rebus illis, ex quibus id iudicari possit. Sit porro intentio

h] C. 2 d. 89.
C. 4 d. 11 can. 15.

i] C. 2 d. 14
ante elect.

De quibus personis petenda informatio.
k] C. 1 d. 6
ante elect., c. 3.

Quinam defectus petendi.
l] C. 1 d. 6
ante elect., c. 5.

m] P. 9 c. 2.

n] Exa. c. 2, 3.

o] P. 1 c. 2, 3.

Quae alia petenda.
p] C. 1 d. 6
ante elect., c. 4.

Ut petenda informatio.
q] C. 1 d. 6
ante elect., c. 5.
C. 2 d. 16
ante elect.
C. 2 d. 90.

Electio Assistantis electionis.
a] P. 8 c. 6, d.
b] C. 10 d. 7.
C. 18 d. 11 n. 3.

c] P. 8 c. 6 n. 1.

In quadriduo nullus Domo egrediatur.

d] C. 4 d. 2
ante elect.

e] P. 8 c. 6 n. 1.

f] C. 18 d. 11 n. 4.
g] C. 1 d. 6
ante elect., c. 1.
Quinam et a quibus petent informationem.

eius, qui informationem petit, pura ab affectibus inordinatis, neque se permittat ab humanis, nedum vitiosis, duci; et solum DEI gloriam et meliorem Societatis gubernationem (quae ad commune bonum animarum ordinatur) prae oculis habeat.

33. Nec solum *r*] ab omni ambitione pro se vel pro aliis sit liber, sed diligenter observare debet, ne voluntatis propensionem ad hunc vel illum excludendum vel admittendum habeat, aut prae se ferat, etiam cum de Secretarii et Deputatorum electione agitur. Cum autem informationem de aliquo accipit, servet alteram aurem aliis, et cor DEO, memor quod cum iuramento est electurus quem aptissimum duxerit.

34. Si quis *s*] grave aliquid in informationibus intellexerit, quod secretum requirit, teneatur in virtute sanctae obedientiae, praeterquam cum Electoribus, secretum servare; memorque charitatis caveat ne ulla ratione cuiquam significet defectus, si quos de illo audiverit, nominata potissimum persona, a qua narrati sint, aut aliquo modo indicata.

35. Post informationem consideratio et discussio necessaria est, et multo magis oratio, quae illustrationem impetret a DEO, sapientiae fonte, ad bene iudicandum, et eligendum eum, qui DEO maxime sit placiturus; et in hac divina gratia, potius quam in humana diligentia, spem constituat. Proinde meminerit *t*] non solum voluntatem, sed iudicium cohibendum esse ab ultima definitione, donec in locum inclusionis ingrediat, ubi post orationem quisque statuere debet quem sit electurus.

36. Nemo *u*] obtrudat informationem non petenti, et, qui obtruserit,

deferatur ad Indices de ambitu: caveat et is, qui petenti respondet, affectus humanos, non solum ambitionis, sed etiam cuiuscumque propensionis, quae non ducatur ex intentione honoris DEI, communis boni et bonae gubernationis Societatis.

37. Non solum *v*] mendacia, sed amplificationes et exaggerationes relinquantur; nihil temere, sed considerate et mature, certa pro certis, opinata pro opinatis, audita pro auditis referat; ut qui coram DEO agit, et ei rationem est redditurus eorum, quae in sua informatione dixerit. Qui vero alicuius defectum ab aliquo ex informatoribus audivit, aut aliis explicet interrogatus (nominato tamen eo, a quo audivit), aut interrogantem ad illum remittat.

Postremo, si cui *x*] darentur epistolae, quas caecas vocant, sine subscriptione ac nomine, ad aliquem excludendum vel includendum; has ille quam primum supprimat, nec cuiquam manifestet, nisi pro rerum scriptarum gravitate rem ad Vicarium vel ad Praepositum Generalem deferendam esse, aut sub sigillo secreti uni vel alteri ex congregatis, consilii capiendi gratia, communicandam iudicaret.

38. Pridie electionis, vesperi, in loco electioni deputato parentur altare cum Crucifixo, suggestus et mensa, in *y*] qua Vicarius, Secretarius et Assistens sedebunt) et urna, in qua coniicienda sunt suffragia; parentur item schedulae, quotquot erunt necessariae, in quibus ex una parte scriptum sit iuramentum, ut est in Constitutionibus *z*], hoc pacto; *Ego N. testem invoco IESUM Christum, qui est Sapientia aeterna, quod eum eligo et nomino in Praepositum Generalem*

Perversa intentio cavenda.
r] C. 1 d. 6 ante elect., c. 5.

Secretum servandum.
s] C. 1 d. 6 ante elect., c. 5. C. 2 d. 16 ante elect.

Post captam informationem quid faciendum.

t] P. 8 c. 6 n. 1.

u] C. 1 d. 6 ante elect., c. 6. Deferatur obtrudens.

Ratio dandi informationem.
v] C. 1 d. 6 ante elect., c. 6.

Litterae caecae.
x] C. 12 d. 44.

Necessaria in loco Congregationis pro electione.
y] P. 8 c. 6, F.

Formula iuramenti pro electione.
z] P. 8 c. 6 n. 6, F.

Societatis IESU, quem sentio ad hoc onus ferendum aptissimum. Ex alia vero parte ponantur haec verba: *Eli-go in Praepositum Generalem Societatis IESU N.*, ita ut nihil desit Electori scribendum, nisi nomen electi et eligentis. Quod autem omnes iurent se eum eligere, quem senserint in Domino aptissimum ad hoc onus ferendum etc., declaratum est, *a]* quod, si quis duos aut plures pares omnino iudicaret, integrum sit ei dare, cui voluerit, suffragium.

CAPUT IV.

De iis, quae ipso die electionis observanda sunt.

39. Ipso die electionis *a]* Missa de Spiritu Sancto celebrabitur a P. Vicario, vel ab eo, quem elegerit, et quidem publice in ecclesia, ac in aurora, et coram omnibus Electoribus; qui post eius communionem statim omnes communicabunt; et eundem ordinem in eundo ad eam, et communicando, et redeundo, de quo *b]* supra dictum est, servabunt. Incedant autem bini, et ad *c]* campanae domesticae pulsum, quae post communionem usque ad inclusionem in loco Congregationis sonabit. Ii, qui suffragium habent, ad locum Congregationis se conferent, Cruce praecedente, aliis de Societate interim carentibus *Veni, Creator Spiritus*; quem hymnum alternatim submissa voce omnes Electores in ipso Congregationis loco dicent, et, post inclusionem Electorum, iidem de Societate in ecclesia vel alibi dicent litanias, et continuam orationem, quae usque ad electionem durabit, habebunt.

40. Includantur autem *d]* Electores in loco Congregationis per Depu-

tatos iam antea ad hoc electos; ita ut nec inde egredi, nec aliquid ad victum, praeter panem et aquam, dari possit, donec Praepositum Generalem elegerint. Quo in loco *e]* servabunt omnes silentium, ita ut unus cum alio non colloquatur in iis, quae ad electionem pertinent, nisi quid esset, quod necessarium videretur: et id quidem coram omnibus dicendum esset. Nulla tamen protestatio in eo loco admittenda erit; nec quidquam aliud a quocumque proponatur, quod electionem impedire, perturbare, aut differre ullo modo possit.

41. Inclusis Electoribus, primum habeatur *f]* concio a Deputato per Congregationem, qua in genere exhortetur ad electionem eius Praepositi, qui ad maius DEI obsequium conveniat, nullo dato signo, quo particularis aliqua persona significetur. Deinde *g]* unusquisque seorsim orabit DEUM per horam; et, cum nullo alio loquendo, in Creatoris sui ac Domini conspectu ex iis, quae prius intellexit, apud se statuet quem sit electurus, absque novis informationibus, quae nullae sumendae sunt in loco inclusionis; sed ex praecedentibus, cum gratia tam illustrationis quam discursus accepta a Deo et prius et eodem loco, electionem faciet Praepositi Generalis, quem inter absentes et praesentes, Professos tamen quatuor votorum, eligi oportet.

42. Peracta oratione, *h]* P. Vicarius stans caeteris omnibus hanc absolutionem dabit: *Ego N., Vicarius Generalis Societatis IESU, auctoritate DEI omnipotentis mihi, licet indignissimo, per Sedem Apostolicam concessa, absolvo vos a quavis sententia excommunicationis, suspensionis et interdicti, et a quibusvis aliis sententiis, censuris*

Silentium servandum.
e] P. 8 c. 6, C.

Nulla protestatio fiat.

Habeatur concio ad congregandos.
f] P. 8 c. 6 n. 4.

Orent per horam.
g] P. 8 c. 6 n. 4.

Absolutio a censuris danda a Vicario caeteris.
h] P. 8 c. 6 n. 6.
C. 1 d. 15 ante elect.

Quid agendum, cum quis plures pares indicat.

a] C. 1 d. 16 ante elect.

Missa et communicio.
a] P. 8 c. 6 n. 3.

b] n. 6.

c] P. 8 c. 6 n. 4.

Ordo eundi ad Congregationem.

Includantur Electores.
d] P. 8 c. 6 n. 4.

i] P. 8 c. 6, E.
C. 2 d. 23 ante
elect.

Ipsi quoque
Vicario ab alio.

Modus eligendi
per inspira-
tionem.

k] P. 8 c. 6 n. 5.

Quomodo scri-
bendum
suffragium.

l] P. 8 c. 6 n. 6.

m] Sess. 25
de Reg. c. 6.

Iuramentum

et poenis, et, quatenus sit opus, dispenso robiscum super irregularitate quavis i] (dummodo sententias, censuras, et poenas, ac irregularitatem huiusmodi ob defectus ad electionem hanc pertinentes non incurreritis) ad effectum legitimae electionis, in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen. Quam eamdem absolutionem dabit Vicario is, qui fuerit Professione antiquissimus. Quod si forte post absolutionem constiterit aliquem ex Electoribus ipso electionis tempore censura aliqua aut irregularitate fuisse innodatum ob defectum aliquem ad electionem pertinentem, nulla ratione id Praeposito nocebit, quominus legitime electus censeatur.

43. Data absolutione, k] si omnes communi inspiratione, non expectato ordine suffragiorum, quempiam eligerent, ille sit Praepositus Generalis: omnem enim ordinem et eligendi formulam Spiritus Sanctus, qui ad eiusmodi electionem eos movet, facile supplet; eaque acceptari debet, modo adeo luculenta esset et notoria, ne ullo quidem dempto, ut nulla tergiversatione negari posset divinam esse inspirationem.

44. Quando l] eo modo non peragetur electio, unusquisque in charta, propria manu, scribet nomen personae, quam eligit in Praepositum Generalem; sed mutato, quantum fieri poterit, caractere, ne agnoscere possit a tribus illis, qui suffragia visuri et lecturi sunt; et nomen suum subscribat, quod maneat obsignatum iuxta decretum m] Concilii Tridentini, in quo praecipitur Generales eligi debere per vota secreta, ita ut singulorum eligentium nomina numquam publicentur.

45. Deinde, cum ad sedes suas

omnes convenerint, P. Vicarius, Secretarius et Assistens, stantes ad mensam, singuli coram Deo, ut singulis quadrat, se sincere accepturos et publicaturos suffragia iurabunt in hunc modum: n] *Testem invoco DEUM, cuius oculis omnia nuda sunt, me fideliter accepturum et publicaturum suffragia; et, quae ad officium meum pertinent, sincera cum intentione me praestitutum.* o] *Protestor etiam in divinae Maiestatis conspectu et universae Societatis, quam hic repraesentamus, me neminem admittere velle, qui non sit admittendus, nec excludere, qui non sit excludendus.*

46. Hac protestatione facta, statim tentandum erit primum scrutinium. Quocirca p] Secretarius, stans ad mensam, dicet P. Vicario: *Pater, da tuum suffragium in nomine IESU.* Mox Vicarius, surgens ad altare, flectet genua coram Crucifixo, et signans se Cruce, in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, legat iuramentum a tergo schedulae scriptum: deinde surgens, et duobus digitis clausum suffragium suum ostendens, in urnam mittet; et se rursus inclinans coram Crucifixo, redibit ad locum suum, et mox dicet duobus sociis suis et caeteris: *Omnes ordine ferant sua suffragia in nomine IESU.* Deinde surgens Secretarius, tum Assistens, et postea reliqui suo ordine singillatim iuramentum facient, et sua suffragia ferent ad exemplum P. Vicarii.

47. His peractis, Secretarius ex urna, in qua prius mixta fuerint suffragia, ea extrahat, et numeret alta voce; et, si iustus fuerit numerus, singillatim accipiens tradat P. Vicario: ille autem visa et utrique socio ostensa leget publice, vel Secretario

Vicarii,
Secretarii
et Assistantis.

n] C. 1 d. 15
ante elect.

o] P. 8 c. 6 n. 6.
C. 1 d. 15 ante
elect.

Ratio ferendi
suffragium.

p] P. 8 c. 6 n. 6.
C. 1 d. 16 ante
elect.

Modus legendi
suffragia.

legenda reddet: et in hac promulgatione electus tantum nominetur, obsignato manente nomine eligentis, ut dictum est. *

* n. 44.

Quot suffragia
pro electione
Generalis.
q] P. 8 c. 6 n. 6.

48. Post singulorum q] suffragiorum publicationem conferentur numeri, si plures nominati fuerint; et, qui plus quam mediam partem omnium suffragiorum habuerit, Generalis Praepositus erit; si tamen numerus omnium Electorum impar fuerit, ac proinde mediam partem non habuerit, is censeatur habere plus quam mediam partem suffragiorum, cui ex duabus partibus maior obtigerit. Si vero in primo scrutinio nullus habuerit amplius quam medietatem suffragiorum, ante Compromissariorum electionem tentandum eodem pacto erit secundum scrutinium inter omnes, qui habuerint suffragium aliquod; sed iuramentum in primo scrutinio emissum non erit repetendum, iuxta declarationem r] Congregationis decimae. Si autem neque in secundo crearetur Praepositus, eodem modo tertium tentandum erit; et, si opus erit, quartum, aut etiam quintum. Quod si ne tum quidem crearetur Praepositus, Congregatio, si ei videatur, ulterius progredi poterit in scrutiniiis, donec Generalis electus sit; sin vero s] post quintum scrutinium Congregatio ad duas saltem tertias suffragiorum partes censuerit Compromissarios esse faciendos, tunc Electores, t] ex singulis Assistentiis singuli, ad plura medietate suffragia eligendi erunt; et ad quem maior pars eorum inclinabit (servata ab his eadem electionis forma), ille Praepositus Generalis erit.

r] C. 10 d. 15.

s] P. 8 c. 6 n. 7.

Compromissarii eligendi.

t] C. 18 d. 11 n. 6.

Iuramentum,
et modus eli-
gendi
Electores.

di: u] *Testem invoco IESUM Christum, qui Sapientia est aeterna, quod ego N. illum eligo et nomino in Praepositum Generalem Societatis IESU, quem Electores ad id constituti elegerint et nominaverint; quodque ad hoc illos eligo in Compromissarios, quos sentio ad id munus aptissimos.* Deinde scribentur suffragia pro singulis Compromissariis eligendis, servata eadem ferendi et publicandi forma, quae servatur in electione Generalis, excepto iuramento. Si vero contingeret hos Compromissarios ita suum dare suffragium, ut pars ex duabus maior in neminem conveniret; tunc decidetur a Congregatione quid erit agendum. Eligent autem hi Compromissarii Praepositum Generalem ex iis, qui v] aliqua suffragia habuerint, sepositis illis, qui ad tria non pertigissent. Quod si duo vel tres valde magno excessu plura suffragia habuerint quam alii; illi nec activam nec passivam vocem ad electionem Compromissariorum habebunt.

u] P. 8 c. 6, II.

v] C. 1 d. 17
ante elect.

50. Quovis modo ex praedictis suffragiorum numerus sufficiens ad creandum Generalem exierit, P. Vicarius, si ipse electus non fuerit, significabit publice plura esse medietate suffragia eius, qui eligitur, et mox conficiet decretum in hanc formam: x] *Cum in plena et legitima Congregatione, collato numero omnium suffragiorum, plus quam media pars omnium Reverendum Patrem N. nominaverit et elegerit; ego N. auctoritate Sedis Apostolicae et universae Societatis eligo praedictum Reverendum Patrem N. in Praepositum Generalem Societatis IESU, in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, Amen.* Romae, vel alibi. Si Vicarius ipse electus esset, publicabit suffragia et

Formula
decreti in ele-
ctione
Generalis.

x] P. 8 c. 6 n. 6.

formabit decretum Secretarius, scribeturque a Secretario decretum, et subscribetur ab eo, qui id formaverit, sigilloque Societatis obsignabitur.

Post promulgationem nihil tentandum.
y] P. 8 c. 6 n. 8.

51. Post promulgationem y] nulli integrum erit aliam electionem tentare: et hoc observet, qui schismaticus et ruinae Societatis auctor haberi nolit, et in poenam excommunicationis latae sententiae incidere, aliasque graves censuras subire pro arbitrio Societatis, cui unio et conformitas omnimoda ad DEI gloriam convenit. Deinde statim z] omnes ad reverentiam electo Praeposito exhibendam accedant, incipiente Vicario cum Secretario et Assistente, ordine prius dicto, nisi aliquis ex ipsis electus esset: et, flexo utroque genu, manum eius osculentur. Qui vero electus fuerit, nec electionem nec exhibitam reverentiam (memor cuius nomine eam admittere debet) recusare poterit. Caeterum, a] si absentem eligi contingat, eumque in urbe esse, in qua fit electio, non est e Congregationis loco egrediendum, donec evocetur, et reverentia illi exhibeatur. Dum evocatur autem, neque ipsi neque aliis quidquam est de electione indicandum. Similiter, si ab urbe absit non amplius octo vel decem dierum itinere, vocandus est statim, vacandumque interim Congregationi ab omni rerum tractatione. At si longius abest, ita ut longiore spatio temporis expectari necesse sit; perget interim cum Vicario Congregatio in rerum tractatione, sola Assistentium et Admonitionis electione in finem reservata.

Moneantur inclusores. Comburantur suffragia.
b] C. 2 d. 21 ante elect.

52. Post exhibitam reverentiam, moneantur inclusores a Secretario de Generalis electione, et in ipso Congregationis loco b] statim comburan-

tur suffragia. Deinde omnes c] ad ecclesiam se conferant, canentibus aliis de Societate *Benedictus Dominus DEUS Israel*, etc. inter eundum, et in ipsa ecclesia *Te DEUM laudamus*; et unus Sacerdos dicet tres orationes, primam de Trinitate, secundam in gratiarum actionem, tertiam de die, vel de Beata Virgine; et quartam, d] de S. Ignatio P. N. ad ipsius depositum seu altare, si Romae electus fuerit Generalis; et usque ad egressum de ecclesia Praepositus non admittat oscula manuum ab aliis, quam ab Electoribus.

Ordo eundi ad ecclesiam.
c] C. 1 d. 16 ante elect.

d] Praxis in C. 9, 10, 12, etc.

CAPUT V.

Quid agendum, si Generalis in ipsa Congregatione aut paulo post e vivis decedat.

53. Si Praepositum Generalem e vivis decedere contingat ipso generalis Congregationis tempore, vel certe statim post dissolutam Congregationem, Patribus Congregationis adhuc in eo loco, ubi habita est Congregatio, consistentibus; tunc, si nullus a Generali demortuo Vicarius nominatus fuerit, antiquissimus professione veterum Assistentium Congregationi et electioni praesidebit: (quo a] praesidendi iure gaudebit etiam ex Assistentibus professione antiquissimus iuxta decretum 10 Congregationis decimae, si contingat Vicarium e vivis decedere, quando iam advenire omnes Electores, vel duae tertiae illorum partes). Ad summum autem biduo post sepulturam absolvitur informationes, ut die tertio post illam electio successoris fiat. Post electionem vero non erit opus eligere novos Assistentes et Admo-

Quid, si Generalis moriatur ipso Congregationis tempore, vel ea vix absoluta?

a] C. 18 d. 11 n. 5.

nitorem novum; satis enim erit, si Assistentes et Admonitor praedecessoris confirmentur, nisi eorum aliquis in Generalem electus esset. Quod sic intelligendum est, *b]* ut integrum Congregationi sit, vel novos eligere vel antiquos confirmare. Proinde per secreta suffragia videndum erit, an priores confirmandi sint, an alii eligendi.

b] C. 6 d. 27 n. 4.

Quid,
si moriatur
postquam
Electores
abierint?
c] C. 12 d. 48.

54. Si Praepositus Generalis moriatur *c]* postquam aliqui ex Electoribus abierint ex eo loco, in quo habita fuit Congregatio, nova tunc Vicarii electio facienda est, et quidem iuxta Formulam Congregationis ad eligendum Vicarium Generalem, si nullus tunc Vicarius nominatus fuerit a Generali demortuo. Neque eo nomine, quod in Congregatione generali fuerint Electores, qui adhuc supersunt, ius illis ad Vicarium eligendum supererit; sed ad hanc electionem erunt admittendi solum iuxta professionis antiquitatem; et si, qui abierunt, intra breve tempus revocari posse videbuntur Vicario et congregatis, qui remanserunt, revocentur, et procedatur statuto die ad electionem novi Generalis: et, ubi redintegrata fuerit Congregatio, sedeant omnes et sententias dicant quemadmodum antequam Congregatio dissolveretur; etiamsi alii ad alia officia mutati sint, aut aliis Provinciis assignati. Quod *d]* si Electores in Provincias suas iam reversi, aut prope easdem in reditu fuerint constituti, tum cogendae rursus erunt provinciales Congregationes, et ad mittendorum electionem procedendum.

d] C. 7 d. 38.

e] C. 12 d. 54.

Porro *e]* si Praepositum Generalem, nullo Vicario nominato, mori contigerit extra Romam; si suam sedem Romae habuerit, quocumque

intra Provinciam romanam loco obierit, Romae celebranda erit Vicarii electio; sin autem extra Provinciam romanam decesserit, servanda erit Formula Congregationis ad eligendum Vicarium, § 3. Quod vero ad Assistentes spectat, *f]* standum erit decreto 34 Congregationis nonae, ubi declaratur ius illis competere, si praesentes fuerint, seclusa etiam professionis antiquitate. Praesentes *g]* autem non censentur, si, cum extra Provinciam romanam obierit Generalis, ipsi Romae tunc fuerint, uti decreto 54 Congregationis duodecimae fuit declaratum.

f] C. 9 d. 34.

g] C. 12 d. 54.

CAPUT VI.

*Quo pacto procedendum sit in caeteris casibus initio * propositis.*

* n. 1.

55. Si secundus casus initio propositus (qui cum Dei gratia speratur non eventurus) incidisset, ut Generalis Praepositus propter quaedam, *a]* quae in capite quarto nonae partis Constitutionum continentur, officio privandus videretur, ad Assistentes spectat Congregationem generalem cogere; nisi res adeo manifesta esset, ut Provinciales, non expectata Assistentium convocatione, alii alios vocando, singuli cum duobus sociis per Congregationem provincialem electis convenirent. Quo autem pacto in hac Congregatione et cogenda et celebranda procedendum esset, *b]* capite quinto eiusdem partis, paragrapho quarto et quinto praescribitur.

Quid
in secundo casu
faciendum.

a] P. 9 c. 4 n. 7.

b] P. 9 c. 5
n. 4, 5, B, C.

56. Tertius casus evenire potest, *c]* si Generalis Praepositus valde negligens vel remissus fuerit in rebus magni momenti ad eius officium pertinentibus, propter corporis gravem

Quid in tertio
casu.
c] P. 9 c. 4 n. 6.

aegritudinem, aut senium, spe emendationis ea in parte sublata, unde multum detrimenti publicum bonum pateretur. Tunc, si Generalis Vicarium sibi substituere, aut non possit, aut nolit; *d]* Assistentes, quorum est iudicare quando sit substituendus Vicarius, curabunt eligi Vicarium iuxta Formulam eligendi demortuo Generali: neque necessarium est *e]* ut Assistentes prorsus omnes, sed satis est, si pars illorum maior in hoc iudicio consentiat: eam vero Congregationem cogere ad eos spectabit, qui designati sunt in paragrapho secundo et tertio Formulae Congregationis ad eligendum Vicarium, quemadmodum *f]* a Congregatione duodecima fuit definitum. Vicarius autem sic electus *g]* quam primum, consultis Assistentibus, monabit Societatem de statu Generalis, prout statuitur in decreto 29 Congregationis octavae. Quod si maior pars habentium ius suffragii in eo casu iudicaverit cogendam esse Congregationem generalem, ita fiet; et tenebitur Vicarius eam indicare, et dare operam ut magna cum diligentia celebretur, procedaturque in ea celebranda eodem modo, quo *h]* in Constitutionibus capite quinto nonae partis, paragrapho sexto praescribitur; et fient pro bono eius successu, quemadmodum et in secundo casu, Sacrificia et orationes in Societate, prout Vicario et Assistentibus in Domino videbitur.

Quid
in quarto casu.

i] P. 8 c. 4 n. 2.
P. 9 c. 3 n. 12.

57. In quarto etiam casu, quando videlicet in Congregatione Procuratorum id decernetur, ad eundem Generalem Praepositum spectat Congregationem indicare; quemadmodum et quandocumque ipse per se cogendam iudicaverit, *i]* ut in octava et

nona Constitutionum partibus dicitur. In utroque autem casu (sicut et in omnibus praedictis), postquam absoluta fuerint illa, propter quae praecipue Congregationes coactae sunt; de iis rebus tractabitur, quae et graves sint, et ad statum Societatis pertineant, aut difficiles admodum videantur, et quae a Generali cum suis Assistentibus expediri nequeant. Quoties *k]* vero et quacumque ex causa generalis Congregatio cogetur, electi a Congregatione provinciali censendi sunt semper electi, tum ad negotia tractanda, tum ad Praepositi Generalis et Assistentium electionem, si eo tempore eligi debeant, nec opus est provinciales Congregationes denuo convocare. Porro in rebus tractandis sequens methodus servabitur.

CAPUT VII.

Methodus procedendi in Congregatione generali, quandocumque in ea, peracto principali negotio, aut statim a principio de aliis rebus agitur.

58. Praepositus Generalis praeest Congregationi generali post electionem, ad quem pertinet eam in omnibus dirigere, et, si *a]* ea corporis valetudine non esset, ut posset rebus omnibus tractandis interesse, posset alium suo loco substituere: in illa autem ipse duo suffragia habet, in secretis *b]* etiam scrutiniis, et praeterea qualitatem praecedendi caeteris paribus *c]* iuxta Constitutiones, quando agetur publicis suffragiis. Quod vero in canone trigesimo secundo primae Congregationis statuitur, non licere Praeposito Generali mutare Officiales, qui ab ipso creantur, usque ad dissolutionem Congre-

k] C. 6 d. 35 n. 18.

Electi
in Congr. prov.
censentur
electi tum ad
negotia, tum
ad electionem
Praep. Gen.
et Assist.

C. 4 d. 44.

Generalis
suffragium
et ius in Con-
gregatione.

a] P. 8 c. 7 n. 4.

b] C. 18 d. 8.

c] P. 8 c. 3 n. 2.

Mutatio
Superiorum
tempore Con-
gregationis.
C. 1 d. 1 can. 32.

gationis, absolute de omni generali Congregatione, quibuscumque in casibus congregata, intelligendum est; et ut Provinciales mutari non possint *d]* iuxta decretum sexagesimum sextum Congregationis septimae, non tantum post inchoatam Congregationem, sed nec post decretam, non obstante *e]* decreto trigesimo quinto, numero vigesimo, Congregationis sextae. Mutare *f]* tamen potest Rectores Seminariorum externorum, Magistros Novitiorum et Instructores Patrum tertiae probationis, qui simul Rectores non sunt. Quod si Congregatio generalis cogenda decernatur in Procuratorum Congregatione, *g]* non est censenda decreta eo ipso die, quo in Congregatione Procuratorum id statuitur, sed a die tantum indictionis factae a Generali; post quem ab illo Provinciales mutari non poterunt, nisi in certis casibus, in quibus potest et ipse *h]* Vicarius ex septima sua regula.

Praeterea si contingeret ut quae a P. Generali, *i]* antequam ab illo indicta esset Congregatio, missae fuerant litterae, quibus novum Provinciale designabat, non antea, sed solum post factam indictionem Congregationis generalis pervenirent in Provinciam; Provinciali antiquo novus ille deberet substitui, eritque legitima haec mutatio, etiamsi, antequam fieret, sciretur indicta Congregatio generalis: nisi tamen *k]* ante indictam Congregationem antiquus Provincialis triennium non explevisset, et constaret Generalem non voluisse illum ante tempus exauctorare.

Rectores *l]* vero aliosque Superiores locales, qui sui regiminis tempus absolverunt, mutare potest Generalis, etiamsi decreta iam sit aut

indicta Congregatio generalis; neque solum post, sed etiam ante Congregationem provincialem. Provinciales *m]* denique ac Superiores locales, a defuncto Generali nominati in locum eorum, qui suum moriente Generali triennium nondum expleverunt, quosque constat ipsum non voluisse ante tempus exauctorare, non poterunt a Vicario Generali renuntiari; cum nec Praepositus ipse Generalis vivens possit post indictam Congregationem generalem Provinciales mutare: secus vero si ante Generalis obitum elapsus fuerat triennium eorum, quibus successores fuerant destinati. Si tamen *n]* contigerit ante obitum Generalis missas iam fuisse litteras pro successore eius, qui suum triennium paulo post obitum Generalis solum expleverit, fuisseque iam successorem illi substitutum, antequam quidquam de morte Generalis seu de indicta Congregatione innotuerit; valida ac legitima erit mutatio: contra autem, si, priusquam mutatio fieret, de morte Generalis aut indicta Congregatione notitia habeatur, sive a Provinciali sive a Rectore aut eius futuro successore, et quacumque tandem via, sive ex litteris Vicarii Generalis sive aliunde, nulla in eo casu facienda est mutatio; et, si fiat, nulla erit ac irrita. Porro quae de non mutandis a Generali Provincialibus post indictam Congregationem generalem dicta sunt, non esse intelligenda de Provincialibus extra Europam declaravit *o]* Congregatio duodecima, actione quadragesima nona, numero primo.

59. In Congregatione generali, post electionem, *p]* de rebus gravioribus, de quibus in ea necessario tractandum est, quam expeditissime fieri poterit, tractetur. Ea vero sunt, quae

m] C. 12 d. 30.

n] C. 12 d. 30.

o] C. 12 Act. 49
n. 1.

Quae in
Congregatione
tractanda.
p] P. 8 c. 4 n. 2.
P. 8 c. 7 n. 1.

d] C. 7 d. 66.

e] C. 6 d. 35 n. 20.

f] C. 16 d. 7.

g] C. 12 d. 32.

h] Offic. Vic. n. 7.

i] C. 12 d. 33.

k] C. 13 d. 21.

l] C. 12 d. 31.

Oratio
in principio
et fine cuiusque
sessionis.
q] C. 6 d. 35 n. 9.

r] C. 7 d. 79.

Secretarius
Societatis
et Procurato-
res vocandi
ad Congrega-
tionem.

s] C. 3 d. 44.
t] C. 4 d. 35.
u] C. 4 d. 11.

v] C. 13 d. 4.

x] C. 13 d. 6.

a Generali cum Assistantibus definiri non possunt. Ante omnia autem ad bonam rerum omnium determinationem q] divinum auxilium initio singularum sessionum privata aliqua brevi oratione est implorandum iuxta consuetudinem; eodemque r] etiam modo singulae sessiones concludendae. In prima tamen sessione dicatur simul ab omnibus alternatim et submissa voce hymnus *Veni, Creator Spiritus*, cum sua oratione.

60. Praeter eos, qui habuerunt suffragium in electione Praepositi Generalis, vocandi sunt Procuratores, s] Generalis et t] Provinciarum, si qui praesentes fuerint, et u] Secretarius Societatis, et si quis alius habeat suffragium in Congregatione post electionem iuxta Constitutiones et Decreta, si de illis omnibus constet quod legitime ad Congregationem accesserint. Quod si de aliquo erit dubitatio, non admittatur donec Congregatio de illo constituerit.

Porro etiam v] illi Procuratores Provinciarum censebuntur legitime ad Congregationem accessisse, qui, etsi non sint missi ab aliqua Congregatione Provinciae, vocati tamen sunt a Praeposito Generali ad tractanda negotia, vel missi a Provincialibus cum approbatione Generalis saltem subsecuta missionem ipsorum. Sufficiet quoque intervenisse auctoritatem Vicarii Generalis cum iudicio et suffragatione PP. Assistantium, agendo de Procuratoribus Provinciarum extra Europam.

Admittendi x] similiter erunt Procuratores Vice Provinciarum, modo electi fuerint a Vice Provinciali, et Consultoribus, ac Professis quatuor votorum, qui eo in loco, ubi aderat Vice Provincialis, fuerint.

Iidem omnes y] in suo gradu et ordine sedeant: sic scilicet, ut, si Professi fuerint quatuor votorum, sedeant inter Electores iuxta ordinem antiquitatis suae professionis, reliqui vero omnes post Electores hoc ordine sequantur: ut primo loco sint Professi trium votorum; secundo Coadiutores formati; tertio caeteri; omnes iuxta antiquitatem sui gradus in Societate.

Habebunt denique iidem omnes ius suffragii activi ad omnia, praeterquam ad electionem Assistantium; ius z] autem suffragii passivi non habebunt in electione Secretarii Congregationis eiusque Sociorum, ac neque in electione Deputatorum.

61. Denique ad plura suffragia secreta eligendus est Secretarius a] Congregationis; cui adiungendi sunt b] duo alii Patres eodem modo electi, qui eum ad numeranda suffragia et conficienda Decreta adiuvent.

62. Item deputandi sunt c] Patres, e singulis Assistantiis singuli, ad plura ac secreta suffragia, d] maxime ex ordine Provincialium et Assistantium (aliis tamen non exclusis), qui una cum P. Praeposito decernent, ad plura suffragia, quae reiicienda, quae ad ipsum P. Praepositum referenda, et quae in Congregatione proponenda erunt. Quae autem proponenda visa fuerint, Secretarius cum aliquo ex Deputatis in unum colligat, et in ordinem redigat. Porro ipse e] P. Praepositus in hac et aliis Deputationibus, ut Definitorum, unum tantum suffragium habebit, cum praerogativa praecedendi ubi vota fuerint paria. Adsit etiam Secretarius, aut alter eius sociorum, qui, quae opus fuerint, scribat. Hi vero Deputati, ad seligenda postulata electi, f] diversi omnino esse debent ab aliis pro detrimen-

y] C. 4 d. 64
can. 19.

Eorum
suffragium.

z] C. 13 d. 5.

Secretarius
Congregationis
eligendus.
a] C. 2 d. 80.
cui duo socii
adiungendi.
b] C. 2 d. 81.

Deputati
ad seligenda
proposita.
c] C. 18 d. 11 n. 6.
d] C. 2 d. 4.
C. 3 d. 3.

Generalis
suffragium in
Deputatione.
e] C. 1 d. 8.

Diversi sint
hi Deputati
ab aliis pro de-
trimentis.
f] C. 12 d. 49.

g] *C. 13 Act. 6, 21.*
 Deputati ad detrimenta eligantur in omni Congregatione generali.
h] *C. 7 d. 78.*
 Unica Deputatio pro detrimentis.
i] *C. 12 d. 49.*
k] *C. 13 Act. 23.*
 Nemo, qui non sit de Congregatione, se immisceat.
 tis cognoscendis, paragrapho decimo quinto designatis, non tamen a PP. Assistantibus, *g]* quos etiam tam antiquos quam novos, quando Deputati non erunt, ad consultationes illas advocari conveniet consilii causa. Et Deputati quidem ad detrimenta cognoscenda, in omni Congregatione generali, quacumque ex causa indicta haec fuerit, eligi debent, *h]* iuxta decretum septuagesimum octavum Congregationis septimae; non tamen facienda est duplex Deputatio pro detrimentis, sed *i]* unica omnino eademque sufficiet, cum ante tum post electionem Generalis; adeoque illi iidem, qui prius de detrimentis una cum Vicario Generali et Assistantibus cognoverant, de iis una cum Praeposito Generali, *k]* adhibitis etiam, si huic placuerit, Assistantibus, postea cognoscent; diversi tamen omnino erunt, ut dictum est, ab aliis ad seligenda postulata post electionem Generalis Deputatis, quemadmodum Congregatio duodecima decreto quadragesimo nono declaravit. De praecepto autem illis imposito, ne quovis modo manifestent delatorem, videatur § 15.
 63. Nec quisquam eorum, qui non sunt de Congregatione, ea durante, in rebus, quae in illa tractantur, se immisceat; aut earum statum ac progressum a Congregatis interroget, illisque vel memorialia vel informationes obtrudat; aut, ut hanc vel illam sententiam sequantur, sollicitet (de qua re congregati eos, quos sic agere deprehenderint, admonere tenebuntur); sed, si quis aliqua proponere voluerit, ea a se subscripta ad Secretarium Congregationis aut ad aliquem ex Deputatis ad seligenda ea, quae proponenda sunt, deferat.

64. Proponantur Congregationi primo loco *l]* quae P. Praepositus attulerit; deinde quae Provinciae singulae proponenda miserint, habita inter eas ratione antiquitatis Provincialium in professione; tum quae Assistentes, Provinciales eorumque socii; denique quae Procuratores et alii de Congregatione, servato inter eos simili ordine antiquitatis iuxta Constitutiones, et tunc nomen suum subscribant oportet, alioquin suo iuri quoad ordinem in proponendo cedere censeantur; tum quae ab aliis, qui de Congregatione non sunt, proposita fuerint Deputatis, et ab ipsis digna iudicata quae proponantur; postremo, quae quisque Congregatorum voluerit de iis, quae a se proposita Deputatis, et ab illis reiecta fuerint, si minus illorum iudicio acquieverit. Sed, prius quam de reiectis tractetur, decernendum erit, utrum de illis agendum sit, nec ne? *m]* non proponendo in genere, an sit agendum de reiectis; sed, ubi aliquis Congregatorum proposuerit unum reiectum, decernatur, an de illo agendum sit?; tum sic de alio, si aliud propositum fuerit; et sic singillatim de singulis.

65. Post electos Deputatos, assignetur dies ad electionem Assistantium et Monitoris iuxta formam electionis eorum inferius praescriptam; *n]* ut quam primum circa P. Praepositum suo munere fungi possint. Interim de negotiis agi poterit.

66. Non solum *o]* in universum, sed nec particulatim de Constitutionum substantialium nostri Instituti mutatione agendum est. De aliorum mutatione in Congregatione tractari poterit; sed sine experimento vel ratione clarissima nihil mutetur. Li-

Ordo proponendi.
l] *P. 8 c. 7 n. 2.*
C. 7 d. 73.

Reiecta ultimo loco, et quae ratione proponenda.
m] *C. 12 d. 56 n. 8.*

Dies pro electione Assistantium et Admonitoris.

n] *C. 2 d. 20 can. 31.*

Nihil de substantialium Constitutionum mutatione agendum.
 Quid de aliis.
o] *C. 1 d. 15, 16.*
C. 2 d. 6.

cet tamen de omnibus declarationem petere referendo ad Congregationem, ut ipsa censeat qua declaratione sit opus.

Quomodo res
proponendae
Congregationi.

p] C. 1 d. 4.

q] P. 8 c. 7 n. 2.

67. In rebus gravioribus, cuiusmodi sunt quae in Congregatione generali necessario veniunt tractandae, *p]* uno die rem proponi, et alio confici oportet: ita tamen, ut eorum, quae proponuntur, rationes ab iis, qui proposuerint, verbo, si videbitur, explicentur; sed *q]* omnino scriptae in medio relinquantur, ut omnes considerare possint: si quae alia proponenda erunt, eodem aut alio die pro arbitrio P. Praepositi tractabuntur. Curabunt autem Deputati, ne aliquando desit quod in Congregatione tractetur.

Quaenam
substantialia.
r] C. 1 d. 16.
C. 2 d. 6.

s] C. 5 d. 44, 45, 58
can. 17.

68. De substantialibus *r]* nostri Instituti, quemadmodum in prima et secunda Congregatione statutum fuit, nihil omnino agendum est in Congregatione. Ea autem in primis sunt, quae in Formula *s]* seu regula Societatis Iulio III, Summo Pontifici, proposita, et ab eo aliisque eius successoribus confirmata continentur. Deinde ea, sine quibus illa aut nullo modo aut vix constare possunt, cuiusmodi sunt: esse aliqua impedimenta essentialia in admittendo; non esse necessarium ut in dimittendis forma iudicialis servetur; reddendam esse Superiori conscientiae rationem; contentum esse debere unumquemque, ut omnia, quae in eo notata fuerint, per quemvis, qui extra confessionem ea acceperit, Superioribus manifestentur; paratos esse debere omnes, ut se invicem manifestent debito cum amore et charitate; et alia similia. De iis vero, quae pertinent *t]* ad alias Constitutiones condendas, et aliis gravioribus, ut alie-

t] C. 2 d. 7.
De gravioribus
ad plura
medietate

nare vel dissolvere Domos vel Collegia semel erecta, et similia, semper ad plura medietate suffragia decernendum est. De caeteris vero minus *u]* gravibus ad plura suffragia definire possit Congregatio. Caeterum si de immutandis abrogandisque Constitutionibus in Congregatione proponatur, minime de iis tractare licebit, nisi prius ad plura medietate suffragia de iisdem agendum statuatur. Ipsa *v]* vero deliberatio et decretum non fiat, nisi ad duas tertias partes, non obstantibus Decretis in prima Congregatione generali, uti habetur ex canone secundo sextae Congregationis.

69. Indicendis sententiis curandum est, ut breviter, libere et sincere, coram Deo re considerata, cum modestia dicatur; nec, qui posteriores dicunt, priorum dicta inutiliter cum iactura temporis et aliorum taedio repetant.

70. Si negotiorum multitudo aut qualitas ita exiget, Deputationes fieri poterunt a Congregatione, vel ex commissione a P. Praeposito, ad ea tractanda et ordinanda, ad quae fuerint deputati, qui postea ad Congregationem referant, ut ea de illis diiudicet, statuatur, aut ad Definidores reiciat, si eligantur.

71. In iis casibus, in quibus Definidores eligi oportebit, *x]* servetur decretum quadragesimum secundum Congregationis quartae, ut scilicet ad duas saltem tertias partes suffragiorum statuatur, an eligendi sint Definidores, de quibus *y]* Constitutiones parte octava, capite septimo, paragrapho tertio loquuntur. Definidores vero ad celeriores negotiorum expeditionem *z]* an eligendi sint, ad plura medietate suffragia statuatur;

suffragia de-
cernendum.

De minus
gravibus
ad plura.
u] C. 2 d. 7.

De mutatione
Constitutionum
ad duas tertias.
v] C. 6 d. 11
can. 2.

Quomodo
dicendae sen-
tentiae.

Deputationes
quando
faciendae.

Definidores
quomodo
et quando eli-
gendi.
x] C. 4 d. 42
can. 20.

y] P. 8 c. 7 n. 3.

z] C. 13 d. 22.

et in utroque casu utriusque generis Definitores ad plura medietate suffragia eligantur; et posterioris quidem generis Definitores ad ea definienda, quae Congregatio specialiter illis commiserit, et cum ea potestate, quam eadem Congregatio tunc illis dandam esse iudicaverit.

Definitores
sint ex variis
Assistentiis.

72. Quoties autem eiusmodi Definitores eligendi erunt, ii ex variis Assistentiis, quantum fieri poterit, eligantur: qui quidem cum P. Praeposito de omnibus specialiter sibi commissis ad plura suffragia definiant a] iuxta Constitutiones et facultatem a Congregatione sibi traditam. Porro decreta, quae ab eis conduntur, parieti affigenda sunt, ut melius considerari possint, et postea Congregationi publice proponenda.

a] P. 8 c. 7 n. 3.

Intercessio
quando
et quoties per-
mittenda.
b] C. 1 d. 9.
C. 7 d. 87.

73. Post decretum Congregationis plenae b] conceditur cuivis tridui spatio (nam intercedere post triduum non licet) una intercessio, id est facultas contradicendi in re quavis. In abrogatione autem alicuius veteris Constitutionis, vel novae introductione, etiam duae intercessionis permittuntur. Sed cum de decretis Definitorum agitur, apud eosdem Definitores interceditur, nisi Congregatio id sibi in aliqua re particulari reservaverit. Standum est nihilominus, sive semel sive bis intercedatur, eorum definitioni, penes quos fuerit definiendi facultas.

Acta scribenda
et legenda in
Congregatione.
c] C. 2 d. 79.

74. Librum habeat c] Secretarius Congregationis, in quo, quae confirmata erunt, Decreta contineantur; et ea quidem ante dissolutionem Congregationis simul leget in plena Congregatione, et sua manu subscribet, et sigillo Societatis munit.

d] C. 1 d. 145.
Cuius aucto-
ritate
dissolvenda
Congregatio.

75. Non est dissolvenda Congregatio d] pro solius Praepositi Gene-

ralis arbitrio, sine consensu ipsius Congregationis, quae Generali superior est. Porro etsi minime necesse sit generalium Congregationum Acta Provinciis communicare; Decreta tamen e] typis excudenda sunt, et f] Provincialibus danda, ut in singulis exstent Provinciis: g] nec in posterum excerpenti erunt aut imprimendi canones; quandoquidem iam ipsa Decreta typis impressa omnibus communicantur.

Congregatio
Generali
superior est.
C. 1 d. 145.
Decreta
Provinciis com-
municanda.
e] C. 7 d. 6.
f] C. 6 d. 27 n. 3.
Canones non
extrahendi.
g] C. 12 Act. 43
§ ultimo.

76. Quotiescumque tractatur de negotiis in Congregatione generali, quacumque ratione illa cogatur, praedicta methodus servanda erit.

Praedicta me-
thodus in omni
Congregatione
generali ser-
vanda.

77. Absoluta Congregatione, omnes alternatim submissa voce dicant *Te DEUM laudamus*; et in fine aliquis eorum unam aut plures orationes in gratiarum actionem recitabit.

Te DEUM lau-
damus
in fine.

CAPUT VIII.

De electione Assistentium.

C. 4 d. 48.

78. Assistentes post electionem Generalis, paucis interiectis diebus, a] ab eadem Congregatione, quae Generalem elegerit, eligantur, viri b] ex singulis Assistentiis singuli (ex c] italica unus, alter ex germanica, alius ex d] gallica, alius ex hispanica, alius ex lusitanica, alius e] ex polonica, ac denique alius ex anglica, Congr. 22 decr. 11), Professi quatuor votorum, f] boni, fideles, Societatis et boni communis amatores, discretionis dono praediti, in rebus agendis versati, et ad conversationem cum hominibus idonei, ad conservandam inter se et cum Superiore pacem et unionem apti, et omnino tales, quales in ipsorum Regulis describuntur, sive presentes sive absentes sint, ut in prima Congregatione decretum est.

Quando
et quales
Assistentes
eligendi.
a] P. 9 c. 5 n. 3.
C. 1 d. 80.
b] C. 18 d. 11 n. 6.
c] C. 2 d. 20.
d] C. 6 d. 1, 14.
e] C. 18 d. 10, 15.
C. 22 d. 11.
f] C. 1 d. 80.

Quatriduum
in electione
Assistentium.
g] C. 2 d. 3.

Quinam
et a quibus
capiant
informationes.

Unde
faciendum in-
terrogatorium.

Quomodo danda
informatio.

Excommunicatio,
et poena
in ambientes.
C. 7 d. 88.

79. Ad capiendas informationes g] quatuor dierum spatium concedatur, ante quod tempus nemo informationem petet, nemo dabit: ipso vero quatriduo, et petere Electores omnes et soli debent, de quibus et a quibus in Domino visum fuerit, modo ab iis tantum, a quibus peti potest pro electione Generalis, ut dictum est paragrapho vigesimo octavo; et interrogati informationem negare non poterunt.

80. Quas informationes ut melius capiant, ex iis, quae initio huius capituli dicta sunt, quaeque in Regulis Assistentium fusius explicantur, tum etiam ex nona parte Constitutionum, capite quinto, paragrapho secundo, et ex secundo et tertio capite primae partis et Examinis, sibi quisque interrogatorium conficiet, et ex interrogatorio etiam confecto ad electionem Generalis sibi sumere poterit quae ad hanc electionem pertinere iudicaverit.

81. Et qui petet, et qui dabit informationem, puram ac sinceram intentionem habeant, solam maiorem DEI gloriam et meliorem Societatis gubernationem intuentes; et caveant ne humanis et inordinatis affectibus in informatione ducantur. Nemo igitur non petenti informationem obtrudat; nemo mendaciis aut amplificationibus et exaggerationibus utatur; sed omnia considerate, mature et fideliter, certa pro certis, opinata pro opinatis, audita pro auditis referat; eum, a quo audiverit, nominando; et ad ipsum eum, qui informationem petit, remittendo.

82. Si quis autem, sive ex Congregatione sive non ex Congregatione fuerit, aut in ipsis informationibus aut extra illas ambitiose egerit ut

vel ipse vel alius eligatur, aut etiam alius excludatur; excommunicationis latae sententiae poenam eo ipso incurrat, a qua a solo Generali obsolvi possit. Qui vero id sciverit, in virtute sanctae obedientiae teneatur ad Generalem deferre. Quod si probatum fuerit sufficienter, activa vel passiva vel utraque etiam voce privetur, aliave maiore vel minore afficiatur poena, prout delicti gravitas et probationis certitudo postulabit, iuxta Constitutiones octavae partis, capite sexto, paragrapho 2. Indices autem eius causae erunt Generalis et reliqui omnes, ad quos pertinet iudicare de ambitu; iuxta paragraphum 24 supra citatum. Sed non nisi maiore Iudicum parte in eandem sententiam conveniente condemnari poterit. Non deferentes vero, sive fuerint ex numero Congregatorum sive non, praeter poenam peccati mortalis, arbitrio Generalis punientur.

83. Si quid quis intellexerit in informationibus, quod secretum tene-ri debeat, nemini, praeterquam Electoribus in informationibus, specialiter aut generaliter interrogatus indicabit. Et quod de servando silentio dictum est, in virtute sanctae obedientiae praeceptum esse intelligatur, in re tamen gravi, id est si res eiusmodi fuerit, ut aut Societati aut personae alicui Societatis aliquid ignominiae vel detrimenti afferre posse eius conscientia iudicaverit.

84. Ultimo die quatridui, mane, Congregatio conveniat, et, praemissa per aliquantulum temporis arbitrio Generalis oratione, electio Assistentium fiat. Eligentur autem singuli per scrutinia secreta ad h] plura medietate suffragia; ita tamen, ut, si primo vel secundo scrutinio nemo

Indices
ambitus.

Quale secretum
in informatio-
nibus.

Electio
Assistentium.

h] C. 2 d. 22.
C. 3 d. 17.

erit electus, in tertio et deinceps in caeteris inter tres tantum illos, qui in proximo scrutinio plura suffragia habuerint, suffragia dari possint. Si qui autem alii alicui ex tribus aequales suffragiis fuerint, simul etiam cum tribus ius habeant passivi suffragii. Si numerus i] suffragiorum omnium fuerit impar, is censeatur habere plus quam mediam partem, cui ex duabus partibus maior obtigerit.

i] C. 14 d. 2.

Iuramentum
Assistentium.

k] P. 9 c. 5 n. 4.

85. Facta electione, singuli Assistentes ad mensam, ad quam P. Generalis sedebit, accedent, et flexis genibus coram imagine Crucifixi, quam supra mensam ad hanc rem esse oportebit, his verbis k] iurabunt: *Testem invoco DEUM, cuius oculis omnia nuda sunt, si acciderit aliquod ex iis, quae sufficiunt ad Praepositum officio suo privandum, simul atque res per testimonia sufficientia vel ipsius affirmationem constaret, me fideliter Societati denuntiaturum, et Congregationem convocaturum iuxta Constitutiones.* Si quando vero extra tempus Congregationis eligendi sint Assistentes atque Admonitor, servanda erit l] Constitutio, ut m] Generalis Praepositus cum approbatione Provincialium unum substituat, aliquam de illo ad eos informationem mittens, quibus minime cognitus esset is, qui proponitur, ut hactenus factum est. Qui vero n] fuerit electus, iuramentum praestabit coram iis, qui ius habent in Congregatione generali, hoc est coram Praeposito Generali, Assistentibus, Secretario et Procuratore Generali.

l] P. 9 c. 5 n. 3.

m] C. 6 d. 27 n. 2.
C. 4 d. 24, 25.

Iuramentum
Assistentium
quando eliguntur
extra Congregationem.
n] C. 6 d. 27 n. 2.

a] P. 9 c. 4 n. 4.
b] C. 2 d. 22.
C. 4 d. 15 can. 24.
Admonitor
qualis
eligendus.

aliquis quatuor vótorum, sive ex praesentibus sive ex absentibus, aut ex numero Assistentium aut ex aliis, homo religiosus moribus, c] Deo in oratione familiaris, provecta iam aetate, iudicio bono atque maturo, et affectibus minime turbato, in Instituto et rebus Societatis bene versatus, et illius magnum zelum habens cum discretione et prudentia coniunctum, minime credulus, minime timidus, et prorsus eiusmodi, ut Generali gratus credatur fore, et officio tamen suo bonoque Societatis nullo humano respectu defuturus.

c] C. 1 d. 81.

87. Itaque, cum omnibus fere rebus Assistentibus similis esse debeat, Assistentium interrogatorium ad capiendam de illo informationem accommodari poterit, adiunctis iis, quae cuique ex nona parte Constitutionum capite quarto, paragrapho quarto, et ex capite secundo et tertio Examinis, et ex Regulis Admonitoris, atque ex his, quae hic dicuntur, colligere licebit.

Idem interrogatorium
de Admonitore,
quod de
Assistentibus.

88. Capietur autem informatio de illo eodem tempore et eodem modo, quo de Assistentibus, atque ab eisdem personis et eadem servandi secreti lege.

89. Eodem die, quo Assistentes electi fuerint, aut cum primum poterit, Congregatio conveniat, d] vocatis etiam Procuratoribus et e] Secretario, qui in Admonitoris electione suffragii ius habent; et cum omnes ad arbitrium Generalis aliquantulum oraverint, per scrutinia secreta, et f] ad plura medietate suffragia, et eodem prorsus modo, quo Assistentes eliguntur, Admonitorem eligent.

Electio
Admonitoris.

d] C. 2 d. 22.
C. 5 d. 68.
e] C. 4 d. 11.
Secretarii
et Procurato-
rum suffragium
in electione
Admonitoris.
f] C. 5 d. 68.

CAPUT IX.

De electione Admonitoris.

86. Electis Assistentibus, a] Admonitor eligendus est, b] Professus

F O R M U L A

CONGREGATIONIS PROVINCIALIS,

C. 18 d. 14.

PLURIUM CONGREGATIONUM GENERALIUM, AC POSTREMO XVIII

AUCTORITATE PROBATA ET AUCTA.

CAPUT I.

Quando et per quem Congregationes provinciales cogendae sunt.

Quibus
in casibus co-
genda

Congregatio
Provincialis?

a] P. 8 c. 2, B.
C. 2 d. 19, 67.
C. 23 d. 13.

b] P. 8 c. 3 n. 1.
P. 8 c. 5 n. 3.
C. 2 d. 67.
C. 4 d. 37, 39.

c] P. 8 c. 2, B.
d] P. 8 c. 3 n. 1.

Vide tamen
C. 22 d. 29.
C. 23 d. 11.
C. 24 d. 9.

Cuius est
Congregationem
vocare et diri-
gere?

e] P. 8 c. 5 n. 3.

f] C. 4 d. 26.
C. 6 d. 12.

1. **C**ASUS, in quibus cogendae sunt Congregationes provinciales, reducuntur ad duos. a] 1. Ad eligendos Procuratores, qui tertio quoque anno, a 15 die Novembris post finem ultimae Congregationis generalis computando, ad Praepositum Generalem debent convenire. b] 2. Ad eligendos illos, qui comitaturi sunt Provincialelem vel Vice Provincialelem ad Congregationem generalem, quoties et quacumque ex causa generalis Congregatio cogitur. Haec vero in solis Europae Provinciis locum habere intelligenda sunt; nam caetera extra Europam, neque tertio quoque anno Procuratores mittere tenentur, c] neque more aliarum ad Congregationem generalem convenire possunt d].

2. Spectabit e] ad Praepositum Provincialelem, vel eius loco ad Vice Provincialelem huiusmodi Congregationem indicare, quemadmodum et illam dirigere, atque omnino efficere, ut Decreta servantur; eosque coercere, f] qui contra Institutum aliquid for-

te molirentur; et, cum expedire in Domino g] iudicaverit et res postulaverit, pro suo munere secreti praeceptum imponere. Quod si casus accidat, ut ob bellum, pestem vel simile impedimentum, h] quod tamen regulariter censi non debet Provinciae egestas, Congregatio difficulter cogi posse videatur; Provincialis cum Consultoribus et aliis, qui ius suffragii in Congregatione habent, praesentibus, decernat ad plura suffragia an exquirendae sint per litteras sententiae absentium simili iure praedictorum, num Congregatio cogenda sit, nec ne? et quorumnam absentium, si forte omnes commode consuli non possint? Tum, si inquirendae videbuntur, horum responsa accepta resignet Provincialis coram praedictis, legatque; et mox, inito scrutinio, quod maior pars numeri absentium simul et praesentium censuerit agendum, id fiat. At si quamcumque iustam ob causam non potuerit cogi Congregatio, ius i] nihilominus Provincialis habet eundi ad Congregationem generalem; et, si impeditus fuerit, alium idoneum, quem maluerit ex sua Provincia, suo loco mittendi, suis ad summum auditis Consultori-

g] C. 6 d. 25 n. 8.

h] C. 16 d. 8.
C. 22 d. 27.

i] P. 8 c. 5 n. 3.
P. 9 c. 5 n. 4.
C. 12 d. 51.

bus, si adsint, aliisque praesentibus, qui in Congregatione suffragii ius habent.

3. Eiusdem erit commodum locum ad eam celebrandam designare, et tempus praescribere, quod et opportunius videatur ad conveniendum, et satis sit, ut electi non solum ad locum et diem, in quo celebranda est Congregatio generalis aut Procuratorum, commode venire possint; sed etiam informationes, si quae illis, antequam proficiscantur, dandae sint, accipere. Et quidem, quoniam Congregationi Procuratorum certum tempus praefixum est, nimirum ad decimum quintum Novembris; ideo pro sua opportunitate poterunt Provinciales suas Congregationes ad electionem Procuratorum cogere, non exspectata admonitione Praepositi Generalis. Ad electionem vero Electorum, si ad eligendum Generalem venturi sunt, poterunt convenire in Provinciis remotis quando illis commodum fuerit, quacumque via de morte Generalis certiores facti fuerint, etiamsi nondum litteras a Vicario acceperint. Non durabit autem Congregatio provincialis ultra decem, aut ad summum duodecim dies.

CAPUT II.

Qui et quot congregari debeant.

4. In quocumque casu provincialis Congregatio cogatur, intererunt et ius suffragii in ea habebunt, primum a] quidem Provincialis ipse, Praepositi Domorum Professarum, Rectores Collegiorum Societatis, etiam inchoatorum, iuxta decretum 18 Congregationis ix, et Domorum Probationis; sive eorum loco Vice Provinciales, Vice Praepositi, et Vice Rectores,

qui toto principalium Superiorum officio funguntur. Tales b] non sunt ex decreto 35 Congregationis xii Vice Praepositi et Vice Rectores Praepositorum et Rectorum absentium, sive intra sive extra Provinciam, quamdiu illi Praepositi et Rectores non sunt sua iurisdictione destituti. Ius tamen c] in Congregatione habent illi Vice Praepositi et Vice Rectores, quando Praepositus vel Rector, aut nullum sui loco designasset, aut facta ab illo designatio haberi non posset tempore convenienti. Excluduntur autem Generalis Praepositus, Vicarius Generalis, Assistentes, et Commissarius, aut (nisi simul fuerit eiusdem Provinciae Vice Provincialis) d] Visitator. Quamvis huic, Generali demortuo, e] liberum erit, aut provincialem Congregationem in ea Provincia adire, in qua tum fuerit, aut redire ad suam, eam f] videlicet, cuius erat cum ad visitandum assumptus est, atque in utrovis tam activum quam passivum suffragium habebit: ita tamen, g] ut ad ingrediendum in alienam, quam visitavit, debeat requisitam professionis antiquitatem habere, tum in illa tum in sua, et ingrediat extra numerum. Si vero ad suam Provinciam redeat, ut Congregationem ingrediat, sufficit habere in ea professionis antiquitatem, et intra numerum ingredietur. Rectores h] etiam, qui Seminariis quibuscumque aut Convictorum Collegiis praesunt, in Congregatione locum non habent: uti nec Rectores Collegiorum, quae sunt extra Europam, et spectant ad aliquam Europae Provinciam; nec Professi degentes in illis Collegiis, ex decreto 21 Congregationis xii. Quo tamen eodem decreto placuit Congregationi speciatim ac specialem ob

b] C. 12 d. 35.

c] C. 12 d. 35.

d] C. 12 d. 50.

e] C. 6 d. 35 n. 6.

f] C. 7 d. 58, 70.

g] C. 9 d. 28.

Excipiuntur
Superiores
aliqui,
et Professi.
h] C. 5 d. 81.

Vide tamen
C. 22 d. 28.
C. 24 d. 10.

Cuius
etiam locum
et tempus
praescribere?

Duratio
Congregationis
provincialis.

Quinam
Congregationi
interesse
debeant?

a] P. 8 c. 5 n. 3.
C. 9 d. 18.
De Vice Prae-
posito Romano
vide C. 4 d. 32.

Procurator
quebecensis.

causam concedere, ut Procurator Re-
ctoris Collegii quebecensis in Ame-
rica, degens in Gallia, possit supra
numerus Congregationi suae Provin-
ciae interesse, nec ad negotia solum,
sed ad ipsas etiam electiones.

Professi.

i] *P. 8 c. 3 n. 1.*
P. 8 c. 5 n. 3.
C. 20 d. 25 n. 3.

k] *C. 18 d. 16.*
C. 20 d. 25 n. 3.

l] *C. 18 d. 17.*

m] *C. 18 d. 16.*

C. 22 d. 22 n. 4.

Procuratores.

n] *C. 6 d. 25 n. 2.*

5. Intererunt deinde quatuor i] votorum Professi iuxta numerum infra definiendum, quos inter numerandi sunt etiam ii, quos certo constiterit k] Provinciae ante indictam Congregationem applicatos, etiam ad tempus, fuisse; sive voluntate Patris nostri, sive mutuo Provincialium consensu, ad obeunda propria Provinciae munia applicati ad tempus fuerint. Applicati l] autem Provinciae censeantur ante indictam Congregationem, de quibus constet diem litteris applicationis adscriptum antecedere diem indictae in ea Provincia Congregationis provincialis, sive eligendi in illa sint qui ad generalem, sive qui ad Procuratorum Congregationem mittantur. Hi igitur, m] si statuta professionis antiquitate gaudent, intra numerum ingredientur, et cum suffragio utroque, excepta solum romana Provincia, in cuius Congregatione ex decreto 6 Congregationis xv istiusmodi Professi, ad tempus ei Provinciae addicti, suffragium habent aliquando dumtaxat activum. Intererit item Procurator Provinciae proprius, et si quis alius plurium Provincialium Procurator, dummodo ea quoque Provincia eius curae commissa sit. Quod si nullus fuerit proprius eius Provinciae, aut proprius fuerit impeditus, ingrediatur Procurator Collegii maximi; et, si hic etiam fuerit impeditus, ingrediatur qui ratione Professionis ius habet. Si dubium n] autem erit, quodnam sit Collegium maximum, pe-

tent a Praeposito Generali. Satisque erit, si huiusmodi Procuratores Sacerdotes sint, ut interesse et suffragium habere possint. Procuratores o] vero Indiarum, qui in Provinciis Lusitaniae et Baeticae commorantur, minime admittendi erunt ad Congregationem provincialem, eo solum nomine quod Procuratores sint; at si p] contingat eos esse Professos quatuor votorum, et ratione antiquitatis habere ius suffragii, tam in illis Provinciis, si ex illis essent, quam in suis, si adessent, admittendi erunt ad Congregationem provincialem, etiam pro generali futura convocata; sed extra numerum, iuxta § 8 Formulae, inferius. Patres q] autem Missionis scoticae et hibernicae, etiamsi alibi tirocinium peregerint; tamen, ubi antiquitatem adepti fuerint requisitam, suffragium activum et passivum habebunt in illa Provincia, in qua morantur et nostris vacant ministeriis.

6. Porro congregandorum in provinciali Congregatione numerus, r] quando pro eligendo Procuratore cogitur, quadragesimum non excedat; nec quinquagesimum, cum ad conventum generalem convocatur; et in utroque casu duae s] tertiae Congregationis partes sint Professi, ita ut, praeter Provinciale et Superiores locales et Procuratorem Provinciae vel maximi Collegii, tot Professi antiquiores illius Provinciae convenient, quot ad praefixum numerum explendum sufficiant. Quod si contigerit numerum Superiorum, qui Professi non sint, ita excrescere, ut tertiam suffragiorum partem superent; tunc tot Professi addantur, servato antiquitatis ordine, quousque duas tertias, ut dictum est, conficiant,

o] *C. 6 d. 35 n. 12.*
C. 8 d. 53.

p] *C. 8 d. 53.*

q] *C. 16 d. 18.*
Patres Mis-
sionis scoticae
et hibernicae.

Congregando-
rum numerus
definitur.
r] *C. 5 d. 24,*
38, 60.

s] *C. 5 d. 81.*

etiamsi hoc modo praefixus numerus excederetur. Verum si in aliqua Provincia quamcumque ob causam non possent convenire tot quot dicti sunt, non propterea omittendae sunt Congregationes provinciales, sed tunc accedant quotquot possunt ex habentibus ius, etiamsi duas tertias partes *t]* non attingant, secundum explicationem Congregationis xv decreto 7. Praeterea, si prima die Congregationis non sit completus numerus status quadraginta vel quinquaginta vocalium, sed sperentur adventuri alii ius habentes ante diem electionis, non erit necesse ante horum adventum alios substituere.

7. Etsi autem *u]* suffragium activum eorum tantum erit, qui ad Congregationem provincialem convenire et interesse possunt iuxta numerum et ordinem praedictum; reliqui tamen Provinciae Professi, si qui locum non habuerunt, passivo suffragio minime privantur, cum eligi possint. Et quidem, *v]* si elegantur, post electiones peractas vocandi erunt, si commode fieri poterit, ut Congregationi deinceps ad negotiorum tractationem intersint cum iure suffragii ad negotia; quod etiam *x]* intelligendum est de illorum substitutis.

8. Extra numerum vero, hoc est supra quadraginta vel quinquaginta ordinarios, admitti ex Professis ad Congregationem debent primum ii, qui Provinciales *y]* illius Provinciae aliquando fuerunt, si qui forte in eam erunt, qui locum alioqui per antiquitatem professionis in Congregatione non haberent; nam, si haberent antiquitatem requisitam, ingredi deberent intra numerum. Et quod de Provincialibus, idem quoque dicendum est de *z]* Assistantibus defunctis

officio, in Congregationibus provincialibus suae Assistentiae. Visitatores *a]* autem, demortuo Generali, si antiquitatem professionis requisitam habeant, et velint ingredi Congregationem in aliena Provincia, quam visitabant, ut supra dictum est § 4, ingredientur supra numerum. Deinde Professi, quos *b]* certo constiterit post indictam Congregationem applicatos esse Provinciae, dummodo professionis suae ordine non excludantur. Applicati autem *c]* censebuntur post indictam Congregationem, de quibus constiterit diem datae epistolae, qua Provinciae addicti sunt, subsequi diem Congregationis provincialis in ea Provincia indictae. Eodemque *d]* modo Revisores, Substituti Secretarii Generalis, et alii huiusmodi, qui Romae universae Societati navant operam, si professionis suae ratione ius habeant, ingredientur supra numerum in Congregationem romanam cum suffragio activo et passivo, nisi eligendi sint mittendi ad Congregationem generalem; quia *e]* tunc passivam vocem habebunt, non Romae, sed in Provinciis, ex quibus sunt assumpti, ex concessione Congregationis viii. At Secretarius *f]* ipse, qui, modo sit Professus, excludi ab hac Congregatione numquam debet, semper ingredientur cum suffragio activo, sed supra numerum, quando eam antiquitatem professionis non habet, ut ei locus intra numerum debeatur; passivum vero ex Congregationis xiv decreto 16 habebit eo pacto, quo supra a Congregatione viii Revisoribus aliisque universae Societati operam navantibus tributum fuit. Procurator *g]* Generalis supra numerum suffragium habebit, nisi sit ex Professis antiquioribus Provinciae romanae; tum enim

Visitatores.

a] C. 7 d. 58, 70.
C. 9 d. 28.

Provinciae applicati post indictam Congregationem.
b] C. 6 d. 19 n. 2.

c] C. 18 d. 17.

Qui Romae operam navant Societati universae.
d] C. 6 d. 25 n. 10.
C. 24 d. 13.

e] C. 8 d. 57.

Secretarius Societatis.
f] C. 4 d. 11.
C. 6 d. 25 n. 12.
C. 18 d. 14 n. 2.

C. 8 d. 57.

Procurator Generalis.
g] C. 8 d. 48.

t] C. 22 d. 27.

u] C. 6 d. 19 n. 1.

Professi Provinciae omnes eligi possunt.
C. 24 d. 14.
v] C. 7 d. 62.

x] C. 10 d. 3.

Admittendi extra numerum.

Provinciales.
y] C. 7 d. 2.

Assistentes.

z] C. 9 d. 15.

C. 17 d. 5.
Superiores
Missionis
hollandicae et
Residentiarum
primiarum
in Indiis.
C. 24 d. 10.

Professi
aliarum Pro-
vinciarum.
h) C. 7 d. 57.

i) C. 7 d. 67, 68, 69.
C. 8 d. 53.

k) C. 10 Act. 16.
De Confessariis
Principum,
C. 9 d. 29.

Et hi quidem
cum suffragio
activo tantum.

iure professionis intra praescriptum numerum ingrediatur ex decreto Congregationis xvii. Superiores vero Missionis hollandicae, nec non Residentiarum primiarum in Indiis, supra numerum Congregationibus suarum Provinciarum poterunt interesse iuxta decretum 51 Congregationis viii, quando iure antiquitatis interesse non possunt. Denique Professi, *h)* qui ad eam Provinciam non pertinent, sed negotiorum causa in ea versantur, neque in alia Provincia Congregationi interfuerunt, aut ei, quae in propria Provincia celebranda est; interesse possunt sine detrimento negotiorum, quae illis commissa sunt. Verum *i)* hi tunc solum admitti debent, quando et in illa Provincia, si ex ea essent, suffragii ius haberent, et in sua itidem, si adessent, et quando negotia tractant Societatis Provinciarumque aut Collegiorum, sive suae sive alterius Provinciae, non vero sua ipsorum propria vel aliorum quorumcumque. Qua in re si quid ambigatur, iudicium erit Praepositi Generalis, si consuli per tempus liceat, aut proprii ipsorum Provincialis. Porro de commorantibus *k)* in aliena Provincia ob bellicas calamitates vel exilium fidei causa, vel ob alias causas legitimas quascumque, an ingredi debeant Congregationem provincialem supra numerum, et cum voce activa tantum, si debitam professionis antiquitatem habeant, Praepositus Generalis vel Vicarius in casibus particularibus statuet quod charitati et aequitati consentaneum iudicabit.

9. Si tamen huiusmodi Professi admittantur, quod nec in alia Congregatione fuerint, nec existimentur posse ad suas Provincias tempore

pervenire, ut earum Congregationi intersint; activum tantum suffragium ad electionem sive ad Congregationem generalem mittendorum sive Procuratorum habeant. Et, si casu aliquo accidat, ut ad suas Provincias ante earum Congregationes perveniant, habebunt quidem suffragium passivum, sed illis non intererunt, nisi ordinarii Superiores fuerint: hi enim admittendi erunt, sed ad sola negotia, praeter Provinciales, qui ratione praesidentiae et universalis notitiae, quam de rebus et personis suarum Provinciarum habent, etiam electionibus interesse et in eis suffragium habere debent.

10. Omnes praedicti Congregationi intererunt, nisi legitime impediti fuerint. De quorum impedimentis ante Congregationem, quo *l)* ei loco et tempore opportunius videbitur, iudicabit ad plura suffragia Provincialis cum suis Consultoribus, qui aderunt, (etiamsi Congregationem ingredi non debeant nec sint Professi) et caeteris omnibus praesentibus, qui in Congregatione ius suffragii habent: exclusa semper ea persona, de cuius impedimentis agetur, et eo, *m)* qui impedito succedere deberet. Hoc vero iudicium institui debebit (quoad fieri poterit) tanto temporis spatio ante Congregationem, ut, si quis censeatur impeditus, advocari et adesse tempore possit ille, qui proxime succedit, si longius absit. Cum quibus *n)* pariter et ad plura suffragia poterit Provincialis decernere, ut Congregatio in alium locum a prius designato transferatur, aut differatur ultra indictam diem; si aliqua nempe iusta causa interveniat, qualis, verbi gratia, videri posset, cum aliquot congregandorum legitime impediti pro-

De impedimen-
tis congregan-
dorum.

l) C. 7 d. 48.

C. 23 d. 38 n. 1.

m) C. 8 d. 52.
C. 19 d. 8.

Congregationis
locus
et tempus mu-
tari potest.
n) C. 12 d. 52.

o] C. 16 d. 11.

pediem adfuturi sperarentur, etiamsi adsint duae tertiae partes. Qui se *o]* excusaverant, quod non possent accedere locum Congregationi destinatum, ius habent illam adeundi, si contingat Congregationem transferri in alium locum, quo sine incommodo conferre se possunt; adeoque vocandi sunt, etiamsi iam scriptum fuisset ad alios, qui illis subrogandi erant. Quod si de aliquibus impedimentis post inchoatam Congregationem dubitabitur, ipsius Congregationis iudicium exspectandum erit. In quo, si de impedimentis Provinciali advenientibus agendum fuerit, praeerit eius loco Professus, quem ipse designaverit. Quod si Superiores *p]* aut ii, qui plene eorum vices gerunt, interesse non posse iudicati fuerint, integrum illis erit alios Sacerdotes ex sibi subditis ac idoneos, etiamsi Professi quatuor votorum non sint, loco sui mittere. Professis sane quatuor votorum, *q]* qui iuxta Canones interesse Congregationi debebunt, minime liberum erit pro libito abesse; quia, etsi quisque iure suo cedere possit, si venire nolit, non tamen iuri Societatis, cuius illorum opera uti in Congregatione intersit: quamvis in examinandis impedimentis cum aliquibus minus scrupulose agi poterit. Si quis ad Congregationem accedere non poterit nisi immoderatis cum sumptibus aut praeter communem morem, is pro legitime impedito habendus erit; sicut et qui habitant in insulis aut locis valde remotis a Congregatione, iudicio Praepositi Generalis. At si quispiam *r]* non nisi aliena manu scribere possit suffragium, aut caecus sit, non propterea nolens excludendus erit; sed, si talis se excuset, poterit excusatio admitti.

Superiores
impediti alios
mittere pos-
sunt.
p] P. 8 c. 3 n. 1.

Professis
liberum non
est abesse.
q] C. 6 d. 35 n. 2.

r] C. 9 d. 17.

Et quod de caeco dictum est, dictum quoque esse debet de surdastro. Incarcerati, *s]* vel ob culpam gravem subeuntes gravem poenam et cum infamiae nota coniunctam, nullum ius habent ad Congregationem. Quin, etiamsi poenam *t]* huiusmodi absolverint a Superioribus Societatis impositam, si adhuc durat gravis infamia, ita sunt impediti, ut nec advocari possint ad Congregationem provincialem, nec ab ea in Procuratorem aut Electorem eligi. Porro *u]* tam de hoc impedimento gravis infamiae post expletam poenam, quam *v]* de gravitate poenae atque infamia poenam subeuntium iudicabit Provincialis cum iis, ad quos pertinet ferre iudicium de aliis impedimentis prohibentibus accessum ad Congregationem.

s] C. 16 d. 12.

t] C. 17 d. 6.

u] C. 17 d. 6.

v] C. 16 d. 12.

11. In absentium et legitime impeditorum locum subrogandi sunt admittendique ad Congregationem ii, quibus ordine professionis proximum fuerit ius suffragii. Quod si quando *x]* contingat, ut, superveniente paulo ante Congregationem impedimento, is, qui substitui ordine deberet, longius absit, quam ut tempestive adesse possit ante diem electionis, tunc e proximis is vocandus erit, qui electioni tempori adesse queat.

Quinam
impositorum
loco
substituendi,

x] C. 7 d. 63.

12. Si quis quacumque *y]* ex causa, pro legitimo impedimento non allata nec iudicata, ante electionem a Congregatione abesse cogatur, nec adesse posse credatur electioni, admittatur alius Professus, qui proxime ad Congregationem accederet. Quod *z]* si prior ille ante electionem redeat, excludatur qui fuerat substitutus, etiamsi *a]* fuisset electus in Secretarium Congregationis vel Deputatum; si post electionem redierit, suo iure

vel cum abesse
quis cogitur
ante
electionem.
y] C. 6 d. 25 n. 15.

z] C. 7 d. 61.

a] C. 11 Act. 7.

admittatur, posteriore non excluso. Post electionem *b]* vero completam, etiam Substitutorum, nemo est pro absente subrogandus.

CAPUT III.

De modo procedendi ante electionem mittendorum.

13. Etsi Provincialis potest quidem cum aliis, ut dictum est, iudicare, an quis impeditus sit ita, ut ad Congregationem venire non debeat; et is, qui sic iudicatur, acquiescere debeat; nec *c]* revocari aut infringi a Congregatione ipsa poterit hoc iudicium, et, si tales *d]* nihilominus re ipsa venerint ad Congregationem provincialem, admitti non debebunt: nullo tamen modo aut potest aut debet quemquam impedire, qui ante impeditus non esset et ius ad Congregationem haberet, neque ex sua aliorumque sententia, quos consulere solet, ordinare, ut, qui ius habet ad Congregationem provincialem, non veniat, sed remaneat Superior alicuius Collegii loco Rectoris, qui ad Congregationem veniet, vel in re aliqua occupetur ad libitum Provincialis. Potius igitur, nisi sit alius, maneat Rector in suo Collegio, aliumque pro se ad Congregationem mittat.

14. Superiores Domorum et Collegiorum, antequam ad Congregationem provincialem proficiscantur, informatione ab iis accepta, quos ex suis domesticis de rebus tractandis bene sentire iudicabunt (aliis interim non prohibitis quo minus ea, quae volunt, privato nomine vel Consultoribus offerre vel ad Congregationem provincialem mittere possint), ea cum suis Consultoribus conferant, quae ad eandem Congregationem sunt deferenda.

15. Elapso die ad conveniendum praefixo, postridie, mane, affigantur parieti duo catalogi, unus eorum, qui Congregationem ingressuri sunt, eo ordine, quo sedere debent et sententias dicere; alter eorum, ex quibus eligi possunt qui ad Congregationem Procuratorum Congregationemve generalem mittendi sunt. Prior ita conficiatur, ut ad dexteram Provincialis describantur Professi quatuor votorum iuxta cuiusque professionis antiquitatem, sive *a]* Superiores sint sive non; ad sinistram vero reliqui omnes, hoc ordine, ut primo loco sint Professi trium votorum, secundo Coadiutores formati, tertio caeteri omnes iuxta antiquitatem sui gradus in Societate. Posterior vero, si agitur de mittendis ad Congregationem generalem, contineat omnes, qui eligi possunt, solos nimirum Professos *b]* quatuor votorum, qui sunt de Provincia *, sive illi praesentes sint sive absentes. Quibus adiungendi in Provinciis, ex quibus assumpti sunt, Revisores, Substituti Secretarii Generalis, alique, qui Romae universae Societati navant operam, ut dictum est in § 8, et etiam ex concessione Congregationis xii decreto 45 Poenitentiarum, qui sunt in Basilica vaticana et in sacra Aede lauretana; ex Congregatione xiv decreto 16 P. Secretarius Societatis, P. Rector Anglicanorum in Urbe, caeterique Patres ex anglicana Provincia in illo Collegio degentes; tandem ex Congregatione xv decreto 6 omnes Professi, qui ex quibuscunque Provinciis ad tempus

b] C. 9 d. 9.

Provincialis
iudicio
de impeditis
standum.

c] C. 7 d. 53.

d] C. 8 d. 52.

Impedire
tamen
ipse neminem
debet.
C. 14 d. 24.

Informationes
a Superioribus
capiendae.

Duo catalogi
affigendi.

a] C. 6 d. 25 n. 3.

b] P. S. C. 3 n. 1, A.
C. 22 d. 22 n. 4.

* C. 24 d. 14.

applicati sunt Provinciae romanae; salva iis omnibus voce activa in Provincia romana. Non inseruntur autem huic posteriori catalogo Provincialis aut Vice Provincialis, et Commissarius aut Visitator, nisi is, qui eo munere functus fuerit moriente Generali, suffragium activum et passivum eligeret in illa Provincia, iuxta superius dicta, § 4, nec illi, qui sunt ex aliis Provinciis, praeter proxime exceptos, et denique incarcerati et gravi infamia laborantes iuxta dicta § 10, siquidem nullus eorum eligi poterit. Si vero agitur de eligendo Procuratore, ii tantum in hoc catalogo scribi debent, qui sunt in Provincia, moraliter intelligendo, iuxta dicenda inferius, § 35.

16. Eodem die vocentur ad signum campanae quicumque adfuerint ex iis, qui ius suffragii ferendi habent. Congregatisque omnibus, et dicto alternatim ac submissa voce hymno *Veni, Creator*, cum oratione de Spiritu Sancto, habeatur primo brevis sermo a Praeposito Provinciali vel ab alio per ipsum designato, quo, exposita causa cur vocata sit Congregatio, et propositis in genere iis, quae in ea agenda sunt, omnes admoneantur ut sincere, et magna cum pace, quiete et aedificatione in omnibus se gerant. Caeteris *c]* autem diebus in principio et fine cuiusque sessionis brevis fiat oratio.

17. Deinde decernatur ad plura suffragia, num Congregatio legitima censenda sit? quod ubi factum erit, videatur num suppleri debeant defectus aliqui circa personas, quae conveniunt, aut circa aliquid aliud, quod ad ipsam Congregationem aut congregandi formam pertineat? Possunt enim Patres legitime congregati (si

modo *d]* duas tertias partes eorum, qui convenire deberent et possent, excedant) ad praesentem *e]* praxim dubia omnia terminare, quorum explicatio Congregationi perficiendae opportuna videbitur, quoties ea ex Constitutionibus Decretisve aut Generalium responsis colligi non poterit, ac omnino supplere quidquid ad integritatem Congregationis spectare iudicaverint.

18. Tertio loco eligatur ex congregatis Secretarius *f]* ad plura suffragia secreta, quae a Provinciali et duobus antiquioribus Professis videntur: *g]* sed antea, tum in hac tum in aliis suffragationibus secretis, elata sunt voce numeranda; electus autem iuxta Provinciale sedeat, et acta omnia Congregationis, et quaecumque ex iis totius Provinciae nomine ad Congregationem generalem vel ad Generalem Praepositum mittenda sunt, scribat; in omnibus autem electionibus, quae postea fient, videantur *h]* suffragia a Provinciali, et Secretario, et ab altero ad sinistram assidente; Secretarii dein erit ea publice legere, et statim *i]* post electionem comburere; quamvis necesse non sit in eodem Congregationis loco, sed statim post illam: et in universum *k]* in eiusmodi Congregatione nulla sunt publicanda suffragia, quae a tribus visa non fuerint: nec obstat decretum 12 Congregationis decimae. Porro Secretario unus ex Patribus eodem modo electus adiungatur, qui ad colligenda suffragia et reliqua scribenda ipsum adiuvet, et iuxta Provinciale pariter consideat.

19. Eodem modo eligantur duo Deputati ex primariis Patribus congregatis, quatuor votorum Professis, qui una cum Praeposito Provinciali

d] C. 15 d. 7.

e] C. 15 d. 5.
C. 23 d. 38 n. 2.

Electio
Secretarii.
f] C. 23 d. 38 n. 2.

g] C. 18 d. 14
n. 1, 3.

Secretarii
officium.

h] C. 18 d. 14 n. 3.

i] C. 6 d. 25 n. 6.

k] C. 18 d. 14 n. 3.

Eligendus socius
Secretarii.

Deputati diligendi.

Ad signum
campanae
convocandi.

c] C. 7 d. 79.

An legitima
Congregatio,
et an supplendi
defectus?

Ad praxim
dubia
decernenda.

ad plura suffragia (praesente tamen semper et excipiente Secretario quae definita fuerint) seligant, tam quae post electionem mittendorum Congregationi proponenda sunt, quam si quid occurrerit, quod ad electionem pertineat, de quo proinde ante electionem videatur a Congregatione deliberandum. Porro *l]* in iudicio de rebus, quae proponendae sunt, quemadmodum et de impedimentis personarum ante vel post Congregationem propositis, unum tantum habebit suffragium Provincialis; duo autem in ipsa Congregatione, sive de personarum electione et impedimentis agatur, sive de rebus propositis deliberetur; et quoties, seu in rebus tractandis *m]* seu in impedimentis discutiendis, paria fuerint suffragia, qualitatem praecedendi; et liberum eidem erit sententiam suam dicere primo vel postremo loco, prout libuerit. Ad quemlibet autem dictorum quatuor deferre poterunt, qui ad Congregationem venerint, ab ipso deputationis die, quaecumque Congregationi proponenda attulerint; ita tamen ut * post diem unum vel alterum exclusive ab *n]* eo, in quo facta est electio mittendorum, nihil amplius deferre liceat: sed nec intra hoc tempus poterit solvi Congregatio, nisi singuli dicant se nihil habere quod deferant.

20. Simul atque duo Deputati electi fuerint, assignetur dies, in quo mittendorum fiat electio: qui quidem ab eo, in quo Congregatio inchoata fuit, *o]* inclusive tertius sit, aut ad summum quartus. Hoc interiecto tempore petenda est informatio de qualitatibus eorum, qui mittendi sunt, atque ab iis solis, qui ferendi suffragii ius habent; nisi *p]* forte quis

sufficientem informationem habuerit. Praeter ea vero, *q]* quae tam de mittendis ad Congregationem generalem quam de Procuratoribus in octava parte Constitutionum et in secunda Congregatione dicuntur, haec fere peti debent. An rerum Societatis notitiam et experientiam habeant; num studio et zelo Instituti nostri conservandi eiusque spiritum promovendi teneantur; an ea iudicii, et in rebus agendis prudentiae, caeterarumque virtutum maturitate polleant, quae decet viros, qui de rebus ad universam Societatem spectantibus deliberaturi sunt; an affectibus inordinatis duci soleant? Intererit etiam plurimum, si ii, qui ad Congregationem generalem eligendi sunt, magnam personarum Societatis cognitionem habeant.

21. Porro in informationibus dandis *r]* et accipiendis maxime ratio modestiae et religiosae charitatis habenda est, ne laedatur unio. Quapropter de personis, quae vel ex earum actionibus diuque probatis moribus vel ex administrationibus atque ex muneribus, quibus in Societate perfunctae fuerint, in Provincia notae satis sunt, nulla est informatio capienda; sed de iis tantum, quae plane notae non sunt, et quidem ab illis, qui bene norunt, ac sinceram de iisdem informationem dare possunt. Denique ut, caeteris posthabitis, de iis tantum rebus capiat ac detur informatio, quae ad id pertinent, cuius maxime causa fieri electio debet, iuxta § 20 praecedentem, nimirum, an rerum Societatis notitiam, etc.

22. Cum capietur de persona informatio, *s]* illud praecipue cavendum est, ne ullus per se vel per alium, ne indirecte quidem, se vel alium

q] P. 8 c. 2.
P. 8 c. 3 n. 1.
C. 2 d. 16.

Quales
eligendi?
C. 6 d. 24.

Quomodo
petendae
et dandae in-
formationes?
r] C. 6 d. 24, 25
n. 4.

Sincerae sint
informationes.
s] C. 6 d. 35 n. 1, 5.

C. 24 d. 12.

l] C. 6 d. 35 n. 8.
P. 8 c. 5 n. 3.

Provincialis
suffragia.

m] C. 18 d. 14 n. 4.

C. 24 d. 12.

* C. 22 d. 22 n. 3.

n] C. 18 d. 14 n. 4.

Assignetur dies
eligendorum.

o] C. 7 d. 47.

p] C. 6 d. 25 n. 4.

eligi, aut alium non eligi suadeat, etiam cum de Deputatorum ac Secretarii electione agitur; sed fiant electiones sincere et candide ex iis, quae Spiritus Sanctus dignabitur suggerere, et ex informationibus cognita fuerint.

23. Omnibus, etiam illis, qui suffragium in Congregatione non habent, in virtute sanctae obedientiae praecipitur, *t]* ne quis a die indictae Congregationis provincialis vel per se vel per alium directe vel indirecte procuret, ut in Electorem aut Substitutum pro Congregatione generali, vel in Procuratorem aut Substitutum pro Congregatione Procuratorum ipse vel alius eligatur, aut alius excludatur, et ne quis pro se suffragium ferat.

24. Si quis autem (quod avertat DEUS) ad sui vel alterius electionem, vel ad alterius exclusionem ambitiose agere deprehensus fuerit, idque sufficienter probabitur: activa, vel passiva, vel utraque voce privetur in Congregatione tantum, et aliis poenis (si id merebitur) subiiciatur iuxta delicti gravitatem et probationis certitudinem. Iudicabunt autem causam hanc Provincialis et tres alii professione quatuor votorum antiquissimi. Quod si Provincialis ipse notatus esset, aut alius ex reliquis tribus, etiam tunc quatuor antiquiores huiusmodi Professorum, excluso semper eo, qui notatus esset, de ea re cognoscent; et minimum tres ex illis, ut aliquis damnetur, convenire debebunt. Quod autem de poenis dictum est, in Provinciali ita locum habeat, ut tantum activo suffragio ad electionem priveatur; caeteras autem poenas Praepositi Generalis iudicio subibit. Praedictorum Iudicum sententiis sine ulla

appellatione omnino acquiescendum est; ita tamen, ut, si quis factam sibi putet iniuriam, possit postmodum apud P. Generalem expostulare, cum Congregatio provincialis in eum iurisdictionem non habeat. Quod si *u]* reus Iudices ordinarios tamquam sibi suspectos recuset, audiendus erit, accersitis in recusatorum locum totidem ex proxime antiquioribus Professis; quibus si videatur iustam causam recusandi habuisse, ab iisdem in causa ambitus iudicetur: sin minus, reiecta recusatione, iudicetur a Iudicibus superius hoc eodem paragrapho designatis. Si vero *v]* post peractas electiones constiterit aliquem reum esse culpae ambitus, deferatur res ad Superiorem, et ambiens poenis ad arbitrium illius subiiciatur, iuxta delicti gravitatem et probationis certitudinem, non tamen privandus erit iure per electionem acquisito.

25. Proinde nullus obtrudat informationem non petenti: caveantque informatores diligenter, non solum mendacia, sed etiam amplificationes et exaggerationes in laudandis vel vituperandis eis, de quorum qualitatibus agitur; certa pro certis, opinata pro opinatis, audita pro auditis referentes, eum, a quo audierint, nominando, et ad ipsum eum, qui informationem petit, remittendo. Item ne, si quid, quod secreto servari oporteat, in informationibus intellexerint, aliis quam Congregatis communicent, memores charitatis, *x]* quae suadet, non modo non indicandam ulli esse personam, a qua de ipso quidquam quis audivisset, sed neque in universum quidem cuiquam aliquid omnino de ipso in informationibus auditum esse deferendum. Et ob id minime visum est opus esse praecepto,

Praeceptum
in ambientes.

t] C. 9 d. 24.

Poena
in ambitiosos.

Iudices qui?

u] C. 9 d. 20.

v] C. 10
Act. 30, 31.

Nemo
obtrudat infor-
mationem.
Qualis debeat
esse informa-
tio.

C. 6 d. 24.

Secretum
servandum.

x] C. 6 d. 23.

neque tam acri remedio viros praesertim Religiosos egere, ubi charitatis et fraternae unionis iactura facienda sit. Quod si quis in huiusmodi errore deprehensus fuerit, deferatur, et iudicio Provincialis puniatur. Postremo, *y*] si cui darentur epistolae, quas caecas vocant, sine subscriptione ac nomine, ad aliquem excludendum aut includendum; has ille quam primum supprimat, nec cuiquam manifestet, nisi forte pro rerum scriptarum gravitate rem ad Vicarium, vel ad Praepositum Generalem, aut ad Provinciale deferendam esse, aut sub sigillo secreti uni vel alteri ex Congregatis, consilii capiendi gratia, communicandam iudicaret.

CAPUT IV.

De electione mittendorum.

26. Cum advenerit dies ad electionem mittendorum designatus, mane, postquam Patres Sacrum fecerint et in locum Congregationis conveniunt, facta brevi coram Crucifixo oratione, in qua lumen divinae illustrationis ad bonam electionem faciendam postulabunt, hunc in modum procedetur.

27. Sive eligendi sint qui ad Congregationem generalem, sive qui ad Congregationem Procuratorum profisciscantur, semper electio facienda est per secreta suffragia ad plura medietate; nec *a*] ulli, suffragia cui data sint, ab ullo manifestetur. Quod si numerus suffragiorum fuerit impar, maior pars ex duabus sufficiet.

28. Si in primis duobus scrutiniiis nullus electus fuerit, dentur in tribus sequentibus usque ad quintum inclusive inter eos tantum suffragia,

qui aliquod suffragium habuerunt. In sexto vero et caeteris deinceps sumantur tres, qui plura aliis suffragia habuerunt in *b*] proximo scrutinio. Et, si qui his pares fuerint in suffragiis, etiam inter eos fiat electio (servato tamen decreto 24 Congregationis xvi, si quis in sexto scrutinio excidat paritate); nisi post decimum scrutinium Congregatio malit compromissione uti: tunc enim eligentur ad plura suffragia secreta tres vel quinque Compromissarii, singuli singulis scrutiniiis; et ille, qui ex iis, qui post quintum scrutinium suffragia habuerunt, electus fuerit a maiore parte Compromissariorum, pro electo a Congregatione habeatur.

29. Quod si duo ex quinque Compromissariis *c*] unum elegerint, alii duo alium, quintus vero ad tertium accesserit; aut si ex tribus Compromissariis singuli singulos elegerint; tunc, in priori quidem casu danda deinceps suffragia erunt inter eos tantum duos, qui plura habuerunt, tertio illo praetermisso, qui ab uno solo eligebatur; in posteriori vero alii duo addendi sunt Compromissarii.

30. Porro Compromissarii ex praesentibus eligantur, exclusis iis, quos ipsi eligere possunt; ii enim in electione Compromissariorum neque activam neque passivam vocem habent. Et quamvis *d*] infirmi in eodem domicilio habendi sunt pro praesentibus, unde in omnibus electionibus, etiam Compromissariorum, activum et passivum suffragium habebunt; ad negotia vero tractanda, prout Congregationi visum fuerit; fere tamen expedit electionem Compromissariorum ex illis fieri, qui Congregationi intersunt et communem eiusdem sensum vident. Verum quid in singulis

Epistolae
caecae suppri-
mendae.
y] C. 12 d. 44.

Dies
electionis.

Per secreta
suffragia
ad plura me-
dietate electio
facienda.

a] C. 6 d. 35 n. 11.

Quot scrutinia
facienda?

b] C. 13 d. 22.
C. 15 d. 5.

Compromis-
sarii.

Quid,
quando Com-
promissarii
non conve-
niunt.
c] C. 6 d. 19 n. 4.

Compromissa-
rii ex quibus
eligendi.

Suffragium
infirmorum in
eadem domo.
d] C. 6 d. 25 n. 5.

casibus et personis expediat, videat ipsa Congregatio.

31. Qui ab ipso Superiore impedito ad Congregationem eius loco missus fuerit, unum tantum suffragium habebit, etiamsi ipse proprium ius suffragandi habeat, excepto eo, qui loco Provincialis impediti adest, cui duo suffragia cum qualitate praecedendi in paritate, quemadmodum et Provinciali, competunt. Provincialis autem ipse, si infirmus fuerit in eodem domicilio, unum suffragium retinebit.

32. Si agitur de mittendis *e]* ad Congregationem generalem, quinque Professi quatuor votorum eligi debent. Primum quidem duo comitaturi Provinciale, deinde tertius, ut ex eo et duobus praedictis conficiatur ille ternarius, ex quo unum Provincialis suo loco mittere debet iuxta declarationem octavae partis capitis tertij, littera B, si impeditus legitime iudicabitur. Postremo addatur quartus et quintus, ut hi tres, qui in Substitutos electi sunt, eodem ordine, quo electi fuerint, subrogentur in locum eorum, qui legitime impediti proficisci non possunt. Sed *f]* electi quam primum proponant, si quae habent impedimenta, saltem antequam dimittatur Congregatio, quo de illis iudicet, et eligat alium, qui tamen *g]* inter Substitutos postremum locum teneat. Proponere tamen *h]* ante Substitutorum electionem non debent. Si vero Provincialis iudicetur impeditus, novum Substitutum eligi non debere censuit Congregatio xvi decreto 23. Si praeter illos quinque *i]* Praepositus Generalis, qui cogit Congregationem, vel Vicarius Generalis iudicaverit aliquos esse adducendos ad negotia gravia post ele-

ctionem tractanda, eligendi illi erunt a Congregatione provinciali ad plura medietate suffragia, sive ex Professis quatuor vel trium votorum, sive ex Coadiutoribus spiritualibus formatis.

33. Cum, Provinciali impedito *k]* quominus venire ad Congregationem generalem possit, in superiori paragrapho dicatur substitui debere unum ex duobus, qui electi fuerint comitaturi Provinciale, et ex tertio post illos primum electo, non autem ex tribus electis post duorum illorum electionem; in Constitutionibus vero *l]* simpliciter dicatur ex tribus, quos elegerit Congregatio; dicendum est per Formulam declarari Constitutionem, eamque intelligendam esse de primo ternario. Quare ad generalem Congregationem is veniet, quem ex illo ternario Provincialis elegerit. Quod si Provincialis, nullo nominato Vice Provinciali, mortem obierit; si a Praeposito Generali Vice Provincialis nominatus fuerit, aut aliquis ex illis iure suo succedat in Vice Provinciale, ille veniat; alioqui venire oportebit primum electum, hocque impedito, secundum, deinde tertium.

34. Verum quacumque ex causa *m]* et quoties generalis Congregatio cogitur, electi a Congregatione provinciali censendi sunt semper electi, tum ad negotia tractanda, tum ad Generalis Praepositi et Assistentium electionem, si eo tempore alios eligi contigerit, nec opus esse provinciales Congregationes denuo convocare. Quamvis *n]* ex Lusitania et Baetica Procuratores pro Indiis Romam ad Congregationem generalem mittendi non sunt, non obstante canone 14 Congregationis tertiae, neque nova electio facienda est, sed unus ex

Quomodo
substituendi
in defectu
aliorum.
k] C. 6 d. 35 n. 3.

l] P. 8 c. 3, B.

Ius Electorum.
m] C. 6 d. 35 n. 18.

Procuratores
pro Indiis
ex Lusitania
et Baetica.
n] C. 6 d. 35 n. 16.

Qui Superiorem
impeditum
supplet, unum
habet suffra-
gium;

duo vero qui
Provincialem.

Quinque
eligendi ad
Congregationem
generalem.
e] P. 8 c. 3
n. 1, A, B.

C. 20 d. 19.

f] C. 6 d. 35 n. 10.

g] C. 8 d. 42.

h] C. 7 d. 49.

i] P. 8 c. 3 n. 1, A.
P. 8 c. 6, B.
C. 2 d. 2.
C. 4 d. 35.

electis Romam venturis, a Provinciali destinatus, supplere poterit; quē ab illarum Provinciarum Procuratore instruī oportebit. Vice Provinciae o] sine Congregatione provinciali mittere possunt Procuratorem ad Congregationem generalem, qui ius habeat ad alia, praeterquam ad electionem Generalis et Assistantium; sed eligendus est a Vice Provinciali et Consultoribus ac Professis quatuor votorum, qui eo in loco fuerint, ubi aderit Vice Provincialis.

35. Si vero agitur p] de electione Procuratorum, qui tertio quoque anno ad Generalem mittuntur, eligendi sunt duo Professi quatuor votorum, unus primo loco et alter secundo, qui subrogetur in locum prioris, si ille impeditus legitime iudicabitur: q] impeditus autem proponet impedimenta eo pacto, quo dictum est de electis in § 32. Etiam r] absentes possunt eligi, modo extra Provinciam non sint, moraliter id intelligendo, ita ut Provincialem, antequam Romam adeant, convenire non possint: nam si de mittendis ad generalem Congregationem agatur, eligi quoque poterunt qui eo tempore extra Provinciam sunt, dummodo de Provincia sint. Et praeterea Revisores, Substituti Secretarii Generalis alique, qui Romae universae Societati navant operam, Poenitentiarii Romae et Laureti, P. Secretarius Societatis, alique Professi ad tempus applicati Provinciae romanae, ut supra dictum est, § 15. s] Caeterum nec Provincialis, nec Commissarius, nec Visitator, nec qui ad aliam Provinciam pertinet in Procuratorem eligi poterit; etiamsi ante tempus proficiscendi Romam Provincialis, Commissarius, vel Visitator suis officiis

defuncturi sint; nec gravi infamia laborantes iuxta dicta § 10.

36. Quod si t] in Provinciis intra Europam, adhuc durante Congregatione provinciali, primo loco electus ad Congregationem Procuratorum ire non poterit, eiusque impedimentum probatum fuerit, succedat electus secundo loco, eligaturque alius loco secundi; nam, si ambo impediti fuerint, duo alii eligendi erunt suo ordine, unus primo, alter secundo loco. Quod si, dissoluta Congregatione, impeditus uterque iudicetur, ut dicitur § 41, aut nullus eo anno mittendus erit, aut Provincialis cum suis Consultoribus, qui tunc aderunt, ac reliquis praesentibus, qui in Congregatione provinciali ius suffragii haberent, alium mittere poterit ad informandum de statu Provinciae; qui tamen nullum Romae tamquam Procurator suffragii ius habebit in Congregatione Procuratorum.

37. Provinciae extra Europam eodem iure uti possunt in mittendis suis Procuratoribus, quo caeterae utuntur. Verum propter distantiam locorum, navigationisque difficultates et alia impedimenta, sex eis privilegia in hac re conceduntur. Primum, ut non teneantur mittere Procuratorem nisi sexto quoque anno. Secundum, ut una cum Procuratore mitti possit etiam Substitutus ex concessione Congregationis xii decreto 20, qui tamen Substitutus ad Congregationem Procuratorum, ubi Procurator adfuerit, ius nullum habebit ex eodem decreto. Tertium, si commode mittere non possint Professum quatuor votorum, saltem mittant trium votorum Professum, aut Coadiutorem spiritualem formatum, aut denique alium Sacerdotem, quem ad id munus idoneum

Electorum
impedimenta.
t] C. 6 d. 25 n. 14.

C. 16 d. 19.

Privilegia pro
Procuratoribus
eligendis extra
Europam.
C. 22 d. 11, 28.
C. 24 d. 9.

o] C. 13 d. 6.

Duo eligendi
pro Congrega-
tione
Procuratorum.
p] P. 8 c. 2, B.
C. 2 d. 19.

q] C. 7 d. 49.

Etiam absentes
possunt eligi.
r] C. 6 d. 25 n. 9.

C. 24 d. 14.

s] C. 17 d. 6.

iudicent. Quartum, ut ii, qui ius suffragii habent in Congregatione, suffragia sua de cogenda vel non cogenda Congregatione provinciali, Procuratores eligendi gratia, scripto ad Provinciale mittere possint. Quintum, *u]* ut, si cogenda non videatur, Provincialis cum suis Consultoribus, qui aderunt, et caeteris omnibus praesentibus, qui in Congregatione ius suffragii habent, Procuratorem eligant. Sextum, ut ius ferendi suffragii habeant in iis Provinciis omnes Superiores, quibus Generalis Praepositus ius suffragii pro bono earum Provinciarum concesserit; etiamsi Vice Provinciales sint aliquarum partium suarum Provinciarum, aut Praepositi plurium locorum, aut etiam locales Superiores praecipuarum Residentiarum, prout magis in Domino expedire iudicaverit. Porro Congregatio octava generalis concessit *v]* ut Superior Residentiae seu primariae Doctrinae in Indiis, a Provinciali designandae, intersit Congregationi provinciali supra numerum quando iure antiquitatis ingredi non posset.

38. Itaque Provinciales extra Europam convenienti temporis spatio ante futuram singulis trienniis Procuratorum Congregationem scribingent ad absentes, qui in Congregatione provinciali suffragii ius habent; modo sint ex iis, a quibus responsum tempore haberi possit. Primum quidem, si nondum expletum est sexennium, an iudicent nihilominus mittendum esse Procuratorem? Deinde, num existiment Congregationem provincialem cogendam esse? Postremo, quisnam illis in Procuratorem, quis etiam in eius Substitutum videantur eligendi, si Congregationem maior

pars cogendam non esse censuerit? Tum vero, accepta responsione, convocabunt ex praesentibus Consultores suos, et eos, qui ius suffragii in Congregatione provinciali habent; et, coniunctis omnium votis, ad plura suffragia decernent, num mittendus sit Procurator, nondum expleto sexennio? et, si sit, an eius eligendi causa Congregatio sit cogenda? Quod si cogenda non videatur et tamen mittendus Procurator sit, vocatis, si videbitur, Professis vicinis et Superioribus, proferentur absentium vota de iis, quos mittendos iudicant (quae tamen consultiva erunt, pro maiori praesentium notitia), et ad plura praesentium medietate suffragia Procuratorem eiusque Substitutum unum, aut etiam alterum, eligent. Fiat autem haec electio in aliqua Domo aut Collegio ex celebrioribus Provinciae.

39. Sed Provincialibus extra Europam in consultatione, quae habetur iuxta paragraphos 37 et 38, ad eligendum *x]* Procuratorem Romam mittendum, duo suffragia competunt: cum illa, non ordinaria tantum sit consultatio, sed quasi abbreviata Congregatio provincialis. Ideoque huiusmodi electionem fieri oportebit per secreta suffragia, ut fieri solet in plena Congregatione.

40. Omnibus autem iis Procuratoribus et Substitutis, qui a Provinciis extra Europam praedictis modis electi ad Generalem mittuntur, datur auctoritas, ut interesse et ius suffragii habere possint in quacumque Congregatione generali. Quoniam autem et hi Procuratores ex decreto 41 Congregationi iv et eorum substituti ex decreto 20 Congregationis xii suffragium habent in electione Genera-

u] C. 4 d. 41.

v] C. 8 d. 51.

Ratio convocandi
Congregationes
extra
Europam.

Quot suffragia
Provincialis
extra
Europam.
x] C. 6 d. 35 n. 13.

Procuratorum
ius extra
Europam ad
Congregationem
generalem.
C. 22 d. 29.

lis, si Professi quatuor votorum et ad hoc electi fuerint; ideo semper, si tales Professi fuerint, ad hoc etiam eligantur: et quamdiu ex consensu Patris nostri substituerint in Europa, (nisi *y*] substituerint ad aliud aliquod munus a Generali applicati; tunc enim per illud novum munus exspirat illud aliud Procuratoris munus, nec in illis amplius ad Congregationem generalem ius ullum est) tamdiu ipsorum officium et ius, quod habent ad Congregationem generalem, permanebit, etiam ad plures Congregationes, iuxta declarationem Congregationis ix decreto 36, non *z*] tamen ad plures coetus Procuratorum. Quod si, dum *a*] in Europa sunt, nominati fuerint a Patre nostro ad officium Visitatoris vel Provincialis extra Europam, non propterea privabuntur iure, quod habent veniendi ad Congregationes generales; nisi adeo expressa fuisset voluntas Patris nostri Generalis circa ipsorum discessum ex Europa, ut decretum supra memoratum Congregationis nonae locum non haberet.

41. Quae autem impedimenta excusare debeant vel Provinciale vel aliquem ex electis quominus ad Congregationem generalem aut Procuratorum se conferant, si Congregatio quidem necdum fuerit dissoluta, ipsa constituet; si vero dissoluta fuerit, statuatur Provincialis eodem modo, quo ante Congregationem iudicare potest de impedimentis eorum, qui Congregationi provinciali interesse debent, ut supra, paragrapho decimo; excluso *b*] semper in hac deliberatione illo, de cuius impedimentis agitur, et *c*] eo etiam, qui proxime subrogandus est, si prior impeditus censeatur. De impedimentis *d*] Procuratorum Indiarum, degentium in Euro-

pa, iudicium est unice penes Praepositum Generalem vel Vicarium. Porro huic iudicio sic facto acquiescendum est ita, ut iis, qui ea ratione iudicantur impediti legitime, ne in Urbem tempestive ad Congregationem generalem vel Procuratorum iter possint instituere, nihil iuris reliquum sit ad Congregationem generalem vel Procuratorum; et si forte nihilominus re ipsa venerint, admitti non debebunt. Praeterea, si electus in Procuratorem sit nominatus a Patre nostro in Provinciale, et hoc constet in Provincia prius quam inde discesserit; manere debebit in Provincia, eamque gubernare, et electus secundo loco tunc Romam mittendus erit.

42. Porro, ut sincere procedatur, non est ferendum iudicium ante mittendorum electionem de impedimentis eorum, qui ad Congregationem generalem aut Procuratorum profecturi sunt, etiam ipsius Provincialis aut Vice Provincialis; sed unusquisque iuxta informationes, quas accipiet, suam conscientiam consulat de qualitatibus eorum, pro quibus suffragium ferendum putat. Facta autem electione, tum demum de eorum impedimentis deliberari poterit, si tamen ea ab iis ipsis proponantur; alioqui de ea re nulla fiat consultatio, nisi alicuius impedimenta adeo manifesta essent, ut de iis minime dubitaretur.

CAPUT V.

De rebus tractandis post electionem.

43. Post electionem mittendorum agendum est de rebus, quae vel Congregationi generali vel Praeposito Generali nomine Provinciae propo-

De impedimentis non iudicandum ante electionem.

De quibus agendum.

y] C. 12 d. 46.

z] C. 14 d. 21 n. 2.

a] C. 10 d. 9.

Quomodo de impedimentis electorum iudicandum.

b] C. 8 d. 52.

c] C. 13 d. 22.

d] C. 14 d. 22.

Potestas Congregationis.
a] C. 5 d. 32.

nenda sunt. Intelligat autem in primis Congregatio a] non sibi licere quidquam statuere, nec ullam sibi aliam potestatem fieri, praeter eam, quae expresse habetur in hac Formula Congregationis provincialis, quae, post Formulam in quarta Congregatione generali approbatam et in sexta recognitam, iterum a Congregatione undecima et duodecima, ac postremo a decima octava recognita et approbata est. Quocirca nec innovare quidquam poterit, nec immutare ex iis, quae a Superioribus ordinata sunt.

Nihil de substantialibus agendum, etiam cum sintne talia dubitatur.
b] C. 4 d. 26.
C. 6 d. 12.

44. Intelligat quoque, b] ne consultationis quidem praetextu, atque adeo ut Congregationi generali proponatur, de substantialibus Instituti nostri agere sibi integrum esse. Quin Praepositi Generalis arbitrio in eos animadvertendum erit, qui deinceps hac in re, quae tanti momenti est, peccaverint, et aliquid proposuerint contra ea, quae substantialia Instituti sunt; sive cum certum est ea, quae proponent, eiusmodi esse; sive cum sintne talia dubitatur; sed, substantialibus positis quasi fundamentis, de caeteris, quae iis conservandis ac promovendis consentanea videbuntur, quaeque Deputati cum Provinciali maioris momenti esse iudicaverint, et quae possint tempore Congregationi praescripto absolvi, tractari poterit.

45. Et quoniam, ut superius dictum est, c] de substantialibus Instituti, nec quando res quidem dubia est, in Congregationibus provincialibus tractare licet; visum est in eorumdem favorem hanc regulam constituere: ut tunc res dubia et de illa tractari non posse intelligatur, si vel unus Deputatorum absolute

affirmet (non tamen si solum dubitet) rem propositam esse de substantialibus Instituti; multoque magis si Provincialis ita censeat, cuius est totam Congregationem dirigere, atque omnino efficere ut Decreta serventur, eosque coercere, qui contra Institutum aliquid forte molirentur, ut dictum est. Ea autem in primis sunt, d] quae in Formula seu regula Societatis Iesu Iulio III, Summo Pontifici, proposita, et ab eo aliisque eius successoribus confirmata, continentur. Deinde ea, sine quibus illa aut nullo modo aut vix constare possunt, cuiusmodi sunt: esse aliqua impedimenta essentialia in admittendo; non esse necessarium ut in dimittendis forma iudicialis servetur; reddendam esse Superiori conscientiae rationem; contentum esse debere unumquemque ut omnia, quae in eo notata fuerint, per e] quemvis, qui extra confessionem ea acceperit, Superioribus manifestentur; paratos esse debere omnes ut se invicem manifestent debito cum amore et charitate; et alia similia. Licebit tamen unicuique ea, quae a Deputatis reiecta fuerint, in Congregatione proponere, ubi illa expedita fuerint, quae a Deputatis probata fuerint; modo non agatur de substantialibus nostri Instituti, aut de personis: haec enim ne ad Deputatos quidem referenda sunt. De reiectis autem priusquam tractetur, decernendum erit, utrum de illis agendum sit, nec ne? non proponendo f] in genere, an sit agendum de reiectis? sed, ubi aliquis proposuerit unum reiectum, decernatur, an de illo agendum sit? tum sic de alio, si aliud propositum fuerit, et sic singillatim de singulis.

46. Et quamvis ad Congregationem

Quaenam sunt substantialia.
d] C. 5
d. 44, 45, 58.

e] C. 6 d. 32 n. 4.

Quid decernendum antequam de reiectis agatur.
C. 6 d. 25 n. 13.
f] C. 12 d. 56 n. 8.

Quando,

Quandonam dicendum est dubitari an aliquid sit substantiale.
c] C. 6 d. 19 n. 3.
C. 7 d. 35.

et quomodo
de Constitutionibus vel
Decretis
proponendum.
g] *C. 6 d. 18.*

generalem aut Praepositum Generalem, quaecumque ipsis visa sunt, privato nomine subscripta libere transmittere poterunt; nulla g] tamen posthac provincialis Congregatio quidquam proponat, quo tollendae aut immutandae sint Constitutiones vel Decreta, nisi communi consensione et omnibus eorum suffragiis, qui dictis provincialibus Congregationibus intersunt, vel saltem ad duas tertias partes visum fuerit proponendum. Tum vero nequaquam petatur ut huiusmodi Constitutiones vel Decreta tollantur aut immutentur; sed incommoda tantum proponi debebunt, quae secuta vel sequi posse videntur ex eorum observatione; ad eaque vitanda remedium a Congregatione generali simpliciter petatur. Proinde h] generalium Congregationum Decreta in singulis Provinciis penes Provinciales esse debebunt, a quibus communicari poterunt iis, quos scire expedire iudicaverint.

Decreta
Congregationum
generalium
exstant
in Provinciis.
h] *C. 6 d. 27 n. 3.*

Ordo rerum
tractandarum.

i] *C. 6 d. 19 n. 5.*

Quomodo
agendum de cogenda vel non
cogenda
Congregatione
generali.

Secretarii
officium.
k] *C. 6 d. 26 n. 2.*

47. Porro rerum tractandarum ordo hic erit: ut, antequam aliquid tractandum proponatur, i] in omni provinciali Congregatione Praepositi Generalis responsa ad proxime praecedentis Congregationis quaesita praelegantur; tum, si mittendus sit Romam Procurator, priori loco de rationibus agatur, quae cuique occurrunt, cogendane vel non cogenda sit Congregatio generalis? posteriori vero de negotiis rebusque aliis cum Generali Praeposito nomine Provinciae tractandis. Secretarii autem erit, k] quemadmodum colligere fideliter omnia, quae in Congregatione aut dicuntur aut aguntur, ita etiam collectas rationes pro cogenda vel non cogenda Congregatione generali allatas ad provincialem Congregationem referre,

eiusque iudicio praecipuas quasque seligere, quae ad commune bonum Societatis spectare videbuntur; ad daturque utram in partem plurimum sententia propenderit; et scribantur seorsum, ut ad maiorem status Societatis cognitionem ab iis, qui ius suffragii in Congregatione Procuratorum habuerint, privatim perlegantur: tametsi eius Provinciae Procurator eam sententiam in ferendo suffragio sequetur, quam magis in Domino probaverit, auditis caeteris Procuratoribus, et rationibus in utramque partem ex unaquaque Provincia allatis, aliisque Patribus, qui cum Generali versantur, iuxta § 6 et 7 in Formula Congregationis Procuratorum.

48. Quae autem posteriori loco tractanda sunt, eo spectare debebunt, ut Generali Praeposito veram et utilem notitiam de statu Domorum et Collegiorum ac totius Provinciae, universaeque eius administratione, de l] religiosa disciplina, de Constitutionum ac Regularum, nec non de observatione eorum, quae a Superioribus ordinantur, afferre possint; et ut ipse in iis, quae in ea Provincia desiderantur et sub Generalis providentiam cadunt, opportune prospiciat. Nam de iis rebus, quibus sola generalis Congregatio providere potest, tum agendum est solum, cum electi fuerint qui ad eam mittendi sunt. In praedictorum autem tractatione meminere omnes nihil de illis proponere posse Congregationi, quod non sit prius approbatum a Deputatis, nisi m] prout de reiectis § 45 dictum est; deinde ita de Provinciae administratione et necessitatibus agere, ut, si qua Superiorum personam attingere videantur, debita ac religiosa cum modestia dicantur. Quod si quis

Quam sententiam sequi
debeat
Procurator.

De quibus
posteriori loco
agendum.

i] *C. 6 d. 35 n. 7.*

m] *C. 12 d. 56
n. 8.
C. 22 d. 22 n. 3.*

Quomodo
agendum de
rebus
ad personas
pertinentibus.

personam potius sugillare, quam negotia tractare videatur, eum Provincialis sui officii admoneat; nec existimet quispiam libertatem in dicenda sententia impediri, cum in modo agendi iuxta charitatem et modestiam dirigitur. In dicendis vero *n*] sententiis curandum est, ut brevi, libere, sincere, re coram Deo considerata, cum modestia dicantur; nec, qui posteriores sunt, priorum dicta inutiliter, non sine iactura temporis et aliorum taedio, repetant; agantque omnes latine; nec *o*] acta in Congregatione evulgent aliis extra Congregationem, sub poena pro gravitate culpae infligenda a Provinciali.

49. Rerum tractandarum determinationes ad plura suffragia simpliciter definiantur; *p*] quae nullo modo secreta esse debebunt, sive de negotiis aliis agatur, sive quaeratur, cogenda sit generalis Congregatio, nec ne?, ob multa eaque gravia incommoda, quae praeter novitatem sequerentur. Neque in eis intercessio permittatur, ut citius expediri possint; nec publice affigenda erunt puncta, de quibus postridie sit tractandum; cum praesertim de eo tantum agendum sit, num proponenda videantur generali Congregationi aut Praeposito Generali, et quatenam sit de iis plurium sententia. Licet autem cuique, aliis auditis, mutare sententiam; antequam res omnino *q*] concludatur. Porro quae transiguntur

in actione una, in sequenti a Secretario legantur, ut Congregatio intelligat sintne omnia recte excepta et explicata, an non?

50. Omnibus expeditis, dictoque alternatim et submissa voce hymno *Te DEUM laudamus*, subscribent *r*] Provincialis et Secretarius, vel, *s*] hoc impedito, Pro Secretarius, tum Acta Congregationis, tum seorsim rationes de cogenda vel non cogenda generali Congregatione; tum etiam seorsim ea, quae eidem Congregationi aut Praeposito Generali nomine Congregationis provincialis proponenda sunt; omniaque *t*] una cum Provinciali satis erit si Secretarius post dimissam Congregationem subscribat et obsignet, eaque Provincialis vel sibi servet, si ad Congregationem generalem eundum erit, vel Procuratori tradat: qui, iis acceptis, non discurret per Provinciam plenioris informationis sumendae gratia, sed, quae illi a Provinciali vel ab aliis scripto aut verbo commendabuntur ut ea Praeposito Generali referat, sincere ac fideliter eorum nomine eidem proponet. Caeterum, *u*] etsi Romam ea dumtaxat mittenda erunt, quae a Congregatione provinciali probata fuerint; in Actis tamen in Provincia asservandis, quaecumque transacta in Congregatione, etiam reiecta, describi et *v*] a Provinciali et Secretario, vel, hoc impedito, a Pro Secretario subscribi debent.

Una die transacta legenda in alia.

Quomodo finienda Congregatio.

Quatenam subscribenda et a quibus.
r] C. 16 d. 22.
s] C. 13 d. 23.

t] C. 6 d. 25 n. 17.
C. 22 d. 22 n. 1.

Procurator per Provinciam non discurret.

u] C. 6 d. 25 n. 16.

Acta integra servanda in Provinciis.

v] C. 16 d. 22.
C. 13 d. 23.

Quid in sententiis dicendis curandum.
n] C. 6 d. 25 n. 7.

o] C. 7 d. 23.

Ad plura suffragia et non secreta determinanda rerum tractatio.
p] C. 6 d. 22.
C. 7 d. 11.

Nulla intercessio fiat.
C. 23 d. 38 n. 3.

Quandonam mutari possit sententia.
q] C. 22 d. 22 n. 2.

F O R M U L A

CONGREGATIONIS PROCURATORUM,

PLURIUM CONGREGATIONUM GENERALIUM, AC POSTREMO DECIMAE OCTAVAE AUCTORITATE PROBATA ET AUCTA.

CAPUT I.

De iis, quae agenda sunt ante Congregationem et in ipsa Congregatione Procuratorum.

Quales
Procuratores,
et quando ve-
nient ad
P. Generalem.

a] P. 8 c. 2, B.
C. 2 d. 19, 67.
C. 8 d. 10.
Form. Congr.
prov. n. 1.
b] Ibidem.
Tempus Con-
gregationis.

Prius Acta
examinanda.

1. **T**ERTIO quoque anno, a 15 die Novembris post finem ultimae Congregationis generalis computando, ex omnibus Provinciis iuxta Constitutiones et Decreta ad Praepositum Generalem convenient Procuratores, a] qui Professi quatuor votorum sint, et viri maxime idonei a Congregatione provinciali electi. b] Tempus enim huius Congregationis Procuratorum celebrandae, propter navigandi et proficiscendi maiorem commoditatem, dies ipse quintus decimus Novembris decretus est, nisi aliud Praeposito Generali videatur.

2. Antequam haec Congregatio inchoetur, P. Generalis cum suis Assistentibus examinet Acta Congregationum provincialium, an in eis Procuratores legitime electi sint; et, si quid dubii in aliquibus particularibus inventum fuerit, id postea ad Congregationem referat, non admissis iis, de quibus legitime dubitatur, donec ipsa Congregatio de ipsis constituerit.

3. Elapso die ad conveniendum praefixo, inchoari poterit Congregatio, si iam duae tertiae partes Procuratorum a suis Provinciis advenerint, nisi P. Generalis cum illis, qui advenerunt, alios, qui fortassis in proximo essent et cito affuturi sperarentur, exspectandos iudicaret.

Quando
Congregatio
inchoanda.

4. In sedendo et dicendo hic ordo servabitur: ut ad dexteram P. Generalis sedeant Assistentes, ordine antiquitatis in sua professione servato; ad sinistram vero eodem ordine Procuratores. Deinde, hymno *Veni, Creator*, alternatim submissa voce ab omnibus dicto cum oratione de Spiritu Sancto et Beata Virgine, brevis exhortatio fiet a P. Generali de fine talis Congregationis, et ut omnes in iis, quae agenda sunt, sincere se gerant, et de aliis, quae ei in Domino videbuntur. Tertio, decernatur ad plura suffragia an ii, qui adsunt, Congregationem Procuratorum legitimam et plenam faciant. Tum, si de aliquorum legitimo iure suffragii a P. Generali et Assistentibus dubitatum fuerit, P. Generalis id referet ad Congregationem, non admissis interim iis, de quibus fuerit addubitatum. Congregatio vero statuatur quid

Ordo sedendi
et dicendi.

de illis sit agendum; et, si iudicatum fuerit admitti debere, vocentur, et suo loco sedeant. Post haec decernat Congregatio an omnes defectus (si qui forte quacumque ratione acciderint) debeant suppleri?

5. Hoc facto, eligatur Secretarius per scrutinium secretum ad plura suffragia; quae *c]* Generalis cum duobus antiquissimis Professorum ex Patribus congregatis videbit, postquam tamen clara voce numerata fuerint, sicuti faciendum est in suffragatione de cogenda vel non cogenda Congregatione generali. Electus autem omnia, quae fuerint acta in Congregatione, mandet scriptis et subscribat, signetque Societatis sigillo; comburatque, statim post Decretum factum, suffragia in loco ipso Congregationis, *d]* non obstante decreto 25, § 6, Congregationis VI.

6. Assignetur dies quartus a die, quo fuerit aperta Congregatio, inclusive, in quo faciendum sit Decretum de cogenda vel non cogenda Congregatione generali, accepta prius informatione tum a Praeposito Generali, *e]* cui magis perspectus est universae Societatis status (et quidem ad necessariam Capituli et membrorum coniunctionem, eorumdemque ab illo directionem, minime praeteriunda est eius informatio, cuius providentiae se tota commisit Societas), tum vero a caeteris tantum, qui ius suffragii habent, (quorum *f]* singulorum rationes, quas de cogenda vel non cogenda Congregatione generali in scriptis secum a suis Provinciis attulerunt, singuli videre teneantur), et a Secretario Praepositi Generalis.

7. Intelligent praesertim an aliquid sit, in quo alicubi insigne detrimentum passa sit Societas vel passura

timeatur, quod singulari providentia atque industria vel resarciendum vel curandum sit? Item, quomodo servantur Constitutiones et Decreta Congregationum et Regulae? an disciplina religiosa relaxetur? an in spiritu et virtutibus proficiat Societas? an potius deficiat? quomodo unio animorum se habeat in Societate? et an grave aliquod periculum illius labefactandae metuatur? deque aliis huiusmodi rebus. *g]* Demum intelligant generalem Congregationem non esse cogendam, nisi iuxta Constitutiones parte VIII, capite 2, § 2, cum deliberandum erit de rebus perpetuis ac magni momenti, vel de gravibus ac difficilibus ad universam Societatem modumque in ea procedendi spectantibus, quibus Praepositus Generalis cum Assistantibus providere non possit, quibusque certum videatur generalem Congregationem afferre remedium. Si quis autem aliquid audierit in informatione, quod secretum teneri debeat, cum aliis, praeterquam cum iis, qui suffragium habent, memor charitatis silentium teneat in virtute sanctae obedientiae, in re tamen gravi, non in qualibet.

8. Cum autem venerit dies ad discernendum praefixus, omnes simul in nomine Domini congregati, praemissa per quadrantem horae oratione, per secreta suffragia (quae *h]* nec tunc nec postea alicui erunt temere manifestanda) definiant an cogenda sit generalis Congregatio. Suffragia autem videbunt Praepositus Generalis et antiquissimus Professorum, et publice leget Secretarius. Ipse vero Praepositus Generalis duo in hac Congregatione suffragia habebit. Porro *i]* Patres congregati Romae in suffragiis ferendis pro cogenda vel

Secretarii electio.

c] C. 18 d. 13.

d] C. 7 d. 79.

Quarto die faciendum Decretum de cogenda vel non cogenda Congregatione.

A quibus sumenda informatio.

e] C. 6 d. 35 n. 14.

f] Form. Congr. prov. n. 47.

De quibus rebus.

Quando Congregatio generalis cogenda.
g] P. 8 c. 2 n. 1, 2, B, C. P. 8 c. 4 n. 2. P. 9 c. 1, C. C. 6 d. 26 n. 5.

Secretum quale?

Secreta suffragia.
h] C. 6 d. 26 n. 4.

Praepositi Generalis suffragia.
i] C. 2 d. 19.

non cogenda generali Congregatione ad plura medietate decernent iuxta decretum 10 Congregationis VII, non obstante opposito decreto 26, § 1 Congregationis VI. In numero *k*] vero impari suffragiorum ad Decretum cogendae Congregationis non sufficit praecise maior pars ex duabus; sed debet superare partem oppositam tribus saltem suffragiis.

k] C. 14 d. 6.

Tempus
cogendae
Congregationis
generalis.

l] C. 6 d. 26 n. 8.
C. 7 d. 71.

9. Quod si cogendam esse Congregationem generalem decretum fuerit, absque alio scrutinio intra sequiannum cogendam esse intelligitur, *l*] nam mensem ac diem Praepositi Generalis erit praescribere. Absoluta vero Congregatione, omnes alternatim submissa voce dicant *Te DEUM laudamus*, etc.; et in fine eorum aliquis unam aut plures orationes in gratiarum actionem recitabit.

CAPUT II.

De iis, quae Procuratores, postquam electi fuerint, agere debent.

Non excurrant
per Provinciam.

a] Mon. gen.
c. 4 n. 2.

Expensae
pro itinere.
b] C. 6 d. 26 n. 6.

c] C. 6 d. 26 n. 6.

10. Postquam electi fuerint Procuratores, non propterea debent excurrere per Collegia et Domos suae Provinciae, nisi sint in via, qua itur ad Praepositum Generalem; *a*] nec negotia externorum suscipiant, vel in iis suam operam polliceantur sine facultate Provincialis, quam raro admodum, nec nisi gravioribus de causis concedet; *b*] ac Provinciali pecuniam sibi datam, et undequaque acceptam, etiam cum facultate Superiorum, consignent; ab eodemque sibi necessariam accipientes, pauperatis memores esse oportebit. *c*] Nam, ne maiorem sibi potestatem usurpent, quam par sit, in negotiis tractandis, in rebus emendis, in expensis in itinere faciendis, et similibus, Praepo-

siti Generalis erit modum praescribere.

11. Postquam ad Praepositum Generalem venerint Procuratores, Acta suarum Congregationum provincialium, catalogus personarum, et memorialia negotiorum, de quibus cum Praeposito Generali acturi sunt, et fasciculos litterarum quam primum Societatis Secretario, scripto numero, tradant, ut citius haec videri, et postea suo tempore expediri possint.

Quaenam
Secretario Soc.
tradenda.

12. Ante vel post celebratam Congregationem, pro arbitrio P. Generalis, agent de informatione eidem danda iuxta Constitutiones, de iis rebus, quas ex suis Provinciis attulerunt. *d*]

Quando
Generalem
informabunt.

d] P. 8 c. 2, B.

13. Procuratores non sint magis propensi ad unum Collegium quam ad aliud, nec ad unam personam potius quam ad aliam, quantum fieri potest; et ideo sine ullo respectu dicant Praeposito Generali quae pro bono suarum Provinciarum senserint dicenda, caveantque praesertim, ne qua passione aut affectione inordinata in aliquo accusando, vel defendendo, aut laudando ducantur, etiam si de suis Superioribus agatur.

Indifferentes
sint.

14. Procuratores ne prodant negotiorum resolutiones, nec ordinationes a Praeposito Generali factas de personis, officiis et aliis rebus alicuius momenti; sed eas ad suos Provinciales deferant; et ipsi iuxta praescriptum obedientiae eas suo tempore exsequantur aut promulgabunt.

Negotia ser-
vent secreta.

15. Postquam Procuratores redierint ad Provincias, nulli omnino referant ea, de quibus apud Praepositum Generalem pro informatione aliquarum personarum ac rerum interrogati forsitan fuerint, ob magna incommoda, quae cum magno cha-

Item
informationes
de personis.

ritatis dispendio evenire possent. Haec et similia, quae intellexerint apud Praepositum Generalem, praesertim si gravia fuerint, secreto servanda esse iubentur.

16. Si inter ordinationes et responsa aliis Provinciis data, quae videre debebunt, aliqua fuerint, quae ad usum suarum Provinciarum secum ferenda existimaverint; id facere poterunt iudicio Patris Generalis vel eorum, quibus ipse commiserit, et cum ea limitatione, quae iisdem videbitur: ea tamen a Patre Generali subscribentur. Haec autem ita in ea Provincia vim habebunt, si Provin-

cialis, auditis suis Consultoribus, suae Provinciae iudicaverit expedire.

17. Si ad Seminaria nostrorum Scholasticorum vel Novitiorum in aliqua Provincia perficienda, vel ad transmarinarum, vel septemtrionalium, vel aliarum Provinciarum necessitates graves operariis pluribus opus esset, curent, qui earum Provinciarum Procuratores fuerint, Patri Generali suggerere, ut dispiciat, num alicuius Provinciae abundantia alterius inopiam supplere possit: et id, congregatis Procuratoribus omnibus, facilius inter eos privatim et cum Patre Generali tractari poterit.

Operariorum
inopia.

Responsa
Generalis
ad Provincias.

F O R M U L A C O N G R E G A T I O N I S

AD ELIGENDUM

VICARIUM SOCIETATIS

C. 4 d. 48.

IN QUARTA CONGREGATIONE GENERALI CONFECTA

ET ALIARUM POSTMODUM DECRETIS PROBATA ET AUCTA.

A quibus
et a quot eli-
gendus.

P. 8 c. 4 n. 1, A.

C. 4 d. 21.

C. 10 d. 10.

C. 12 d. 55.

*C. 9 d. 34.
C. 12 d. 48, 54.*

1. **S**i Praepositus Generalis ante mortem Vicarium Societatis non nominaverit (prout habetur in Constitutionibus, octava parte, capite quarto, et Decretis) vel ante novi Generalis electionem Vicarius obierit antequam duae saltem tertiae partes Electorum advenerint (nam post horum adventum nulla est habenda Vicarii electio), aut adhuc vivente Praeposito Generali Assistentes maiori suffragiorum parte substituendum esse Vicarium iudicaverint iuxta decretum 28 et 29 Congregationis VIII, eligatur a Professis quatuor votorum, qui apud Praepositum Generalem fuerint, sicut dicitur in declarationibus eiusdem capituli, hoc est in eadem urbe, quo nomine venit Roma, si suam sedem Generalis in ea habuerit, quocumque tandem intra Provinciam romanam loco obierit. Erunt autem, ut minimum, Electores septem; quod si pauciores fuerint, tunc ex vicinioribus locis, utcumque illa distent, is numerus convocetur. Quod si in distantia aequali plures fuerint quam

septem, omnes quidem Professi quatuor votorum ad eius electionem vocandi sic erunt, ut senarium quidem numerum excedant; sed plures tamen quadraginta non sint: intra quem numerum censendi sunt Assistentes, etiam seclusa professionis antiquitate; nisi contingat Generalis obitus extra Provinciam romanam; tunc enim Assistentes, qui Romae substituerint, non habent ius ad hanc Congregationem.

2. Statim post sepulturam Generalis demortui convocabit Congregationem Praepositus Provincialis, si aderit; vel, eo absente, Praepositus Domus professae, si ea ibi sit; et Romae Vice Praepositus, si Professor quatuor votorum fuerit; sin minus, antiquissimus Professorum, qui ibi aderunt.

3. Electioni quidem Romae praeerit Provincialis romanus, si aderit; sin minus, Vice Praepositus Domus, si fuerit quatuor votorum Professor: quod si talis non fuerit, praesit antiquissimus ex Professis, qui Congre-

C. 6 d. 27 n. 1.

C. 12 d. 54.

Quis et quando
convocabit
Congregationem.

P. 8 c. 4, A.

Quis praeerit
Congregationi.

gationi intersint. Alibi vero, qui praeest toti Provinciae, vel, ipso absente aut impedito, Praepositus Domus Professae, si in eo loco fuerit; sin minus, antiquissimus ex Professis quatuor votorum, qui ibi aderunt.

4. In sedendo autem et sententia dicenda hic ordo servabitur: ut ad dexteram eius, qui praeerit, sedeant Assistentes, ordine antiquitatis in sua professione servato; ad sinistram vero eodem ordine reliqui Professi quatuor votorum. Si quid vero dubii se offerat, qui praeest, ad Congregationem quam primum referat, ut ipsa de illo constituat.

5. Hymno *Veni, Creator*, simul ab omnibus alternatim et submissa voce dicto cum oratione de Spiritu Sancto et Beata Virgine, habeatur brevis exhortatio ab eo, qui praeest, vel ab alio per ipsum designato, de fine talis Congregationis, et ut omnes in his, quae agenda sunt, sincere se gerant. Deinde, an legitima Congregatio sit censenda, ad plura suffragia decernatur. Tertio loco eligatur Secretarius per scrutinium secretum, etiam ad plura suffragia elata voce numeranda, sicut et in quolibet alio scrutinio secreto, prius quam palam legantur, quae Praeses Congregationis ostendet videnda duobus antiquissimis Assistentibus. Electus vero omnia, quae fuerint acta in Congregatione, mandet scriptis, et subscribat, et sigillo Societatis signet. Ei autem adiungatur unus ex Patribus eodem modo electus, qui ad colligenda suffragia et reliqua scribenda ipsum adiuvet, et suffragia in electione Vicarii una cum Praeside et Secretario inspiciat: assigneturque integrum biduum, postquam praesentes fuerint ii, qui necessarii sunt ad hanc Con-

gregationem celebrandam; quo exacto, Vicarii electio facienda est. Quod si sufficiens numerus electorum non adesset, biduum tunc inchoetur, cum primum ille numerus aderit.

6. Eligatur autem Vicarius, iuxta Constitutiones octavae partis, capite quarto, communiter ex his, qui adesse Praeposito et ipsum iuvare soliti sunt; vel certe ex iis, qui proxime degunt et sunt in rebus Societatis versati, praemissa per biduum supra dictum oratione et informatione iuxta rationem informationis, quae in electione Generalis servari solet. Et hoc est intelligendum simpliciter, ut iacet, etiam quantum ad censuras, ut in Formula Congregationis generalis a vigesimo primo paragrapho usque ad vigesimum quartum inclusive, et a paragrapho vigesimo octavo usque ad paragraphum trigesimum septimum inclusive, excepto iuramento, quod in electione Vicarii non fit. Qui autem praeerit, unum tantum suffragium, sicut alii Professi, in hac Congregatione habebit.

7. Si quis autem (quod DEUS avertat) ambitiose agere deprehensus fuerit ad sui vel alterius electionem vel exclusionem, deferatur et iudicetur ad eum modum, qui habetur in Constitutionibus et Declarationibus partis octavae, capite sexto, et in Formula Congregationis generalis a vigesimo primo paragrapho usque ad vigesimum quartum inclusive, mutato nomine Vicarii in eum, qui praeest. Quod si aliquis eorum, qui habent ius suffragii, in hoc deprehensus fuerit, deferatur ad eosdem Iudices, qui locis supra dictis constituuntur, et eorum arbitrio puniatur.

8. Ipso bidui tempore Patres, qui in hac electione Vicarii suffragium

Quis et qualis
eligendus.
P. 8 c. 4 n. 1.

C. 12 d. 54.

Praesidis
suffragium.

Censurae.

Quid tempore
bidui facien-
dum.

Ordo sedendi
et dicendi.

Exhortatio
habenda.

Secretarii
electio et Socii.
C. 18 d. 12 n. 1
Act. 22.

C. 18 d. 12 n. 2.

Biduum
integrum ad
electionem.
Sup. n. 1.

habent, informationibus, orationibus et Sacrificiis vacare debent. Deinde, postquam in locum Congregationis convenerint, praemissa per semihorae spatium oratione et consideratione, apud se et coram Deo statuunt quem sint electuri. Intelligant autem se in conscientia teneri ad eligendum eum, quem senserint ad hoc munus esse maxime idoneum. Eligatur vero per scrutinium secretum ad plura medietate suffragia; sic tamen, ut si primo et secundo scrutinio nemo electus fuerit, in tertio et deinceps in caeteris inter tres tantum illos, qui in proximo scrutinio plura suffragia

habuerint, suffragia dari possint. Si qui autem alii alicui ex tribus aequales suffragiis fuerint, simul etiam cum tribus ius habeant passivi suffragii. Si quando vero suffragiorum numerus fuerit impar, servetur quod in electione Generalis statuitur paragrapho 48 Formulae Congregationis generalis.

9. Absoluta autem Congregatione, omnes simul alternatim submissa voce dicant *Te DEUM laudamus*: et in fine is, qui praefuit, unam aut plures orationes in gratiarum actionem recitet.

C. 18 d. 12 n. 3.

Quomodo
concludenda
haec Congre-
gatio.

Electio
per secreta
suffragia ad
plura
medietate.

DATE DUE	
JAN 28 1984	
SEP 13 1995	
SEP 20 1995	
FEB 12 1996	
GAYLORD	PRINTED IN U.S.A.

GTU Library
 1400 Ridge Road
 Berkeley, CA 94709
 for renewals call 510 949-2500
 All items are subject to recall.

GTU Library

3 2400 00299 1465

16480

~~DO NOT REMOVE~~

